

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES

4.00
2.40

1.60 H.
1.80 K

NOVOČESKÁ
BIBLIOTHÉKA

VYDÁVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO XXV.

TOMÁŠE V. BÍLKA

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

DĚJINY
KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

DLE PRAMENŮ SEPSAL

TOMÁŠ V. BÍLEK,

vysloužilý ředitel csa. král. akademického gymnasia Pražského.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO CLV.

V PRAZE.
V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.
1882.

Veškerá práva vyhrazuje sobě spisovatel.

**STANFORD UNIVERSITY
LIBRARIES**

STACKS

MAR 29 1967

AC 60

N 59

V. 2511

Knihkárna: J. Otto v Praze.

PŘEDMLUVA.

Hodlaje pokračovati v spisování dějin „Tovaryšstva Ježíšova a působení jeho v zemích království Českého“, jichž I. část I. 1873 tiskem jsem vydal, a pátraje po pramenech spolehlivých, týkajících se statků, jichž Jesuité po bitvě bělohorské v Čechách nabyli, shledal jsem, že jsou velmi nesprávné a neúplné seznamy statků konfiskovaných, obsažené v „*Rieggers Materialien zur Statistik Böhmens*“ (6. Heft, Prag 1788, S. 139—156, und 9. Heft S. 3—116, nebst Berichtigungen und Zusätzen im 9. Heft S. 302—305, 10. Heft S. 295—306, und 12. Heft S. 215—224), kteréž se až posavad pokládají za pramen co do konfiskace statků po bitvě bělohorské, a jichž nový otisk, avšak velmi nesprávný, vydal Christian Ritter *d'Elvert* ve svém spisu „*Weitere Beiträge zur Geschichte der böhmischen Länder im 17. Jahrhunderte*, Brünn 1868“ (17. Band der Schriften der historisch-statistischen Sektion der k. k. m. schl. Gesellschaft etc.), nevšimnuv si ani dotčených oprav a dodatků Rieggrových. Neboť tyto seznamy jsou pouhý opis seznamu statků konfiskovaných, kterýž sepsaný též nesprávně a chybně v archivu místodržitelském jest uložen, a jehož opis jeden se nachází v čís. knihovně universitní v oddělení Kynských, druhý pak v knihovně musea král. Českého. Všechno těchto opisů dotčeného seznamu užívalo se podnes za pramen spolehlivý, tak že nesprávnosti v nich obsažené byly přeneseny do spisův o věci té jednajících, jakož i do Slovníku Naučného, do slovníku topograf.-statistického Čech od Ortha a Sládka a do mnohých spisů jiných.

Z přemnohých nesprávností v seznamech Rieggrových a d'Elvertových vytkneme toliko několik nejhrubších, týkajících se jak věci, tak i jmen osob a míst. Tak mezi osobami odsouzenými nesprávně uveden jest *Heřman Černín* se statkem Žleby (falso Schleb); neboť Černín nebyl odsouzen a statek Žleby teprv l. 1638 po Janovi Rudolfovi Trčkovi byl konfiskován. Též mezi statky konfiskovanými nesprávně jest položeno, že *Mikuláš z Lobkovic propadl statek Cammerhaus* a že jej koupil za 12.000 kop m. kníže Karel z Lichtenšteina; neboť dotčený Cammerhaus byl dům císař. dvorní komory (kais. Hofkammerhaus), který kníže z Lichtenšteina l. 1623 za 7000 kop m. koupil a naproti tomu dům po Mikulášovi Popelovi z Lobkovic (jenž nebyl odsouzen), za 12.000 kop m. koupený, pro císař. dvorní komoru císaři postoupil. — *Jan Proškovský* nepropadl žádný dům (nebyl odsouzen), nýbrž koupil dům po Mikulášovi Sekerkovi konfiskovaný. — Statek *Hoštice* (Hostic) nebyl konfiskován Boubinským, nýbrž Petrovi Pešíkovi z Komárova. — Alexander Kaplír nepropadl statky *Stiestník* a *Chobietitz* (?), nýbrž *Stekník* (Steknic, kr. Žatec.) a *Chobolice* hořejší (Ober-Koblic, kr. Litoměř.). — Ves *Bykoš* (okr. Beroun, dom. Suchomasty, a nikoliv na Poděbradsku dle d'Elverta) nepropadl Adam *Bukovanský*, nýbrž Oldřich *Gerštorf*. — Statek *Krásná* nepropadl Jindřich *Berka*, nýbrž J. *Blekta* z Outěchovic. — Statek *Třebetov* nebyl odňat *Lažanskému*, nýbrž *Leďčanskému* z Popic. — Statek *Dušníky* (Rakovn. kr.), který propadl Hrzek, nekoupil Jiří Bedřich z Grenachu, nýbrž Grenach koupil *Dušníky Trhové* (dom. Příbram.) statek sirotčí, který nebyl konfiskován a l. 1640 opět prodán býti měl, poněvadž Grenach summy trhové nezaplátil. — Voskoberský nepropadl polovici statku *Hostinného* (Arnau, kr. Jičín.), nýbrž ves *Hostín* (Hostinna, okr. Velvary). — Statek *Chotomiř*, který propadl Fridrich z Bílé, jest v kraji Litoměřickém a nikoli v Klatovském (nyní Plzeň.) dle d'Elverta, kteráž chyba přešla též do slovníku Orthova. — Při Volfovi Karlovi z Vřesovic nesprávně uveden jest statek *Krzemitz* (recte Křenic, Chřenice) v kraji Kouřimském, kdežto býti má statek *Křemyš* (Kremusch), v kraji Žateckém ležící. — Statek *Veliš* v kraji Jičínském (a nikoli v Kouřim.) nepropadl Šlik, nýbrž Thurn. — Adam Linhart

z Neuenbergu neztratil v pokutě statek *Wlkow* (kr. Bechyn.), nýbrž *Vlkava* (kr. Boleslav.). — *David Boreň ze Lhoty* nebyl perdonován, nýbrž odsouzen pětiny jmění, kteráž král. fisku ze statků (Roztoky a Tatenice) jemu konfiskovaných 21.506 zl. rýn. vynášela. — Statky *Libočany* (Libečany) a *Soběsuky*, které Doupovcům byly konfiskovány, jsou v Žatecku a nikoli (dle d'Elverta) v kraji Chrudimském a Prachenském, z čehož povstala v slovníku Orth. i ta chyba, že statek *Libočany* (okr. Nechanic.) konfiskován byl Doupovci, kdežto náležel Nejedlému z Vysoké a nebyl konfiskován. — *Keblany* a *Šmikusy*, které propadl Hrobčický, nejsou v kraji Budějovickém, nýbrž v Žateckém; též statek *Suchomasty* není na Poděbradsku, nýbrž na Berounsku. — Mezi statky konfiskovanými uvádí se nesprávně statek *Dobříš*, který náležel král. komoře české a tedy konfiskován býti nemohl. — Statek *Olešnice* (Oels) jest dvakráte vytčen, jednou pod jménem *Oels*, podruhé *Woleschnitz*, jakoby to byly dva statky rozdílné, Zdeňkovi z Waldšteina konfiskované; taktéž statky *Oberlischow und Slawikowetz* místo Lištná nebo Slavíkovec; *Hradek und Godiasy* (?) místo Hrádek nad Pařousy; *Wostrow und Pernikow* místo Ostrov Perknřův; pak mezi statky od Humprechta Černína koupenými uvádějí se statky *Chrucčitz*, *Cžernčitz und Krucčitz* místo jediného statku Černčice (Tschentschic). — Statek *Schatzlar* (Šaclířov, Žaclěř), propadl Adam Erdman Trčka a nikoliv Rychnovský, kterýž propadl statek Koclěřov (Kötzelsdorf). — Statek *Bašt Veliký* (Grossbascht) nenáleží mezi statky od knížete z Eggenberga koupené. — Mezi novými majiteli statků konfiskovaných uvádí d'Elvert též: *Brandeis*, *Herrschaft Kaunitz*, jakoby panství Brandýs bylo majitelem Kounice (!); kdežto má býti, že panství Kounice, po Marii Majdaleně Trčkové konfiskované a s Brandýsem spojené, od císaře obdržel syn jeho král Ferdinand III. — Město Krumlov nekoupilo statek konfiskovaný *Jirny* (*Gross-Girna*), nýbrž statek ten zastaven byl hraběti Zikmundovi z Wolkenšteina a jiným. — Též uveden jest *Cratz Joh. Phil. Freih. v. Scherfenstein*, který koupil statky *Drachkow und Gauth*, pak *Gratz Philipp*, který koupil *Gauth und Riesenburg*, jakožto dvě osoby rozdílné; kdežto býti má jenom *Krats Joh. Philipp* Freih. v. Scharfenstein, který koupil statek Kouty a jiné.

Jména osob a míst jsou též z větší části nesprávná, ano i zpotvořená, jako: Bukawetzky místo Lukavecký, Veit Holyspar (Holyspar) m. Vincenc Holzspärer, Podenuschin m. Bodenius, Dobier Preis m. Debner Preis, Schrotinin m. Žirotín, Giesslerin m. Hieserle a j. v.; — Czernikowitz m. Cerekvice, Brunnershof u. Morach m. Brunnisdorf u. Mohr (Pruněřov a Mory), Brčzewes m. Bitozeves, Buzy a Resnowitz (Reznowitz) m. Budče (Wutsch) a Roznévice (Roslowic), Sticzery m. Stěžery, Wollin m. Veleň, Luczowan und Laczowan m. Encovany, Kolz m. Koletsch (Koleč), Becžno-Priesen m. Brocno (Brotzen), Brzeczitz m. Preznitz (Březnice), Brzežno m. Březina, Cehow a Lehow m. Tehov, Kyzie m. Kyje, Besen m. Bisen (Byseň), Dlaziwa m. Dlačov (Glosau), Bohanitz m. Boharna (Boharyně), Chiestitz und Cztowitz m. Čestice a Lštovice (Eltschowic), Chotitz m. Lhotice, Liebiechow m. Ober-Liebich (Libchava), Podlichy m. Podluhy, Zaliczi m. Záluží (Malthauer), Marziowitz m. Močovice, Weyerceze m. Výrec, Welemitz m. Wellhenic (Lhenice), Ploskow m. Tloskov, což přešlo i do Slovníku Naučného a j. v.

Co se týče neúplnosti dotčených seznamů, poznamenati dlužno, že v nich není valný počet osob odsouzených a statků konfiskovaných; že při mnohých statcích není vytčeno, komu byly odňaty a komu a zač prodány, jako Bělá (nesprávně Bielsky), Děčany (Jetschan), Krchleby, Kumburk a Oulibice, Lhota Německá, Lužany, Nelahozeves (Mühlhausen), Písek, Počernice, Pokratice, Postřižín, Přestavlky, Ratiměřice (nesprávně Radomierz), Radovesnice, Radeč (Schossendorf), Silberstein, Škvorec, Stržetice (nesprávně Strzetitz), Tedražice, Třebomyslice, Trádkov, Lhenice (Wellhenic), Vroutek, Veselé Vysoké, Zdikov Malý a j. v. Zvláště pak vynechány jsou skoro všechny statky z dědictví vzaté a v manství převedené 112 osobám, z nichž v dotčených seznamech toliko 23 jsou vytčeny. Též v nich nejsou značné pokuty na penězích, pak mnohé statky městům odňaté, jakož i domy měšťanům konfiskované atd.

Velikým množstvím vytčených nesprávností, vad a nedostatků pohnut, odhodlal jsem se sepsati sám nejenom správný a dokonalý seznam osob za příčinou povstání českého odsouzených a statků mohovitých i nemohovitých jim

konfiskovaných, nýbrž i objasniti příčiny jakož i způsob této konfiskace a její následky, týkající se jak jednotlivců, tak i celé země.

K této práci své užil jsem pramenů posud od nikoho nepoužitých, totiž: *Bohatého materiálu v deskách zemských* se nacházejícího, který jsem vyčerpал tak, že při všech statcích jsem hleděl i k jejich rozsahu tehdejšímu, jejich pravé ceně i k způsobu, jakým se jich dostalo osobám odsouzeným a po nich novým jejich držitelům, nejvíce cizozemcům. Jakých nesnází jsem měl při vyhledávání mnohých statků v deskách, posouditi lze jen tomu, kdo zná nesprávnost a neúplnost tamějších rejstříkův. Z té příčiny musil jsem valný počet kvaternů projíti list za listem.*) Též nemalou práci způsobilo mi zjišťování jmen míst, ačkoliv mi při tom Palackého popis král. Českého velmi byl nápomocen; předce však jsem shledal v něm mnohé nedostatky co do českých jmen míst, i jiné, a nalezl jsem i mnoho vesnic zaniklých, posud nikde nepoznamenaných.

Aby však tento materiál z desk zemských vyčerpáný byl oživen, použil jsem co do dějin konfiskace a osudu jednotlivých osob odsouzených (*k radě velectěného pana archiváře a c. k. profesora Dra. Josefu Emlera a s povolením Jeho Excellenci král. místodržícího v Čechách, Filippa sv. pána Webra z Ebenhofu*, uděleným mně od praesidia c. k. místodržitelství v Čechách dne 20. srpna 1876, sub No. 4296) všech spisů věci této se týkajících, *v archivu král. místodržitelství* pod sig. C. 215 uložených v 103 svazcích, z nichž každý na několik set jednotlivých různých spisův obsahuje, též přemnohých spisů téhož archivu, obsahujících osudy jednotlivých měst, jakož i mnohé věci týkající se povstání českého a jeho strašných následkův.

Užasl jsem nad hojností materialu, který mi takřka pod rukou rostl, tak že jsem k sebrání a sepsání jeho přes osm let potřeboval, jsa celou prací obmezen jedině na skromnou sílu svou. Čím déle jsem se obíral prací tou, tím více jsem seznal, jak povrchně, nedbale a lehkovážně sepsána jsou

*) Nutná jest toho potřeba, aby předce jednou spracována byla *důkladná registra* desk zemských, tohoto drahého klenotu království Českého.

mnohá díla o téže věci jednající. A proto jsem se přičinil, dobu v dějinách českých zajisté nejosudnější, a skoro po celé století trvajících, zevrubným vypsáním všech věcí objasniti a věrný obraz její podati, nepřestávaje na pouhém vypočítávání osob odsouzených a statků jim odňatých.

Zdali a v jaké míře jsem dostal úkolu svému, zajisté vážnému a nikoli snadnému, to ponechávám na soudu znalcům laskavým a nestranným čtenářům.

Dílo celé obsahuje dvě části, z nichž v první popisují dějiny konfiskace vůbec, totiž jakým způsobem předsevzato bylo potrestání a pokutování stavův odbojných vůbec a náčelníků zpourey zvláště, které kommissie k tomu účelu od císaře byly nařízeny, jak statky konfiskované byly odhadovány a prodávány, jak dluhy na nich vézící placeny, mnoho-li statkův a jmění vůbec bylo odňato účastníkům povstání po l. 1618 a 1632 a k čemu jmění to bylo obráceno. K tomu použil jsem mimo prameny již vytčené též obsírného díla „Historie České“ Pavla Skály ze Zhoře, o němž jsem nabyt přesvědčení, že jakožto očitý svědek pravdivě líčí dobu povstání stavův evangelických a první jeho následky; některá pak císařská nařízení, týkající se věci té, vyňal jsem z d' Elvertova spisu svrchu dotčeného.

V druhé části podávám dějiny konfiskací zvláště, totiž seznam osob a měst, pro účastenství v povstání stavů českých l. 1618 při kommissi hrdelní a konfiskační l. 1621—1624, pak při kommissích transactionis et tractationis de pio opere l. 1628—1630, a po vpádu saském l. 1631 při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1632—1634 odsouzených a pokutovaných; též poznamenání statkův a pokut za tou příčinou, jakož i po exekuci Fridlandské král. fisku případných. Také jsem se dotkl konfiskace statkův v říši Německé l. 1628 od císaře nařízené a Albrechtovi z Waldšteina na zapravení útrat válečných odevzdané. O důležitějších osobách, jako o Jindřichovi Ottovi z Losu, Budovci, Kašparovi Kaplíř, Bohuslavovi z Michalovic, Joachymovi Ondřeji Šlikovi, z Turnu, Smiřickém, Švamberském, Albrechtovi z Waldšteina, Trčkově, Vilémovi Vchynském, Schaffgotschovi a mnohých jiných, podal jsem zprávy obsírnější. Vytkl jsem též rozsah statků konfiskovaných jakož i odhady některých statků, z čehož vysvítá

tehdejší jich stav a způsob, zvláště co se týká roboty, ceny dobytka, obilí a jiných věcí hospodářských.

Při městech vylíčil jsem, pokud mi to dle pramenů vytčených bylo možná, stav a způsob jejich, jaký byl před povstáním, pak po ukončení zpourey, jakož i za doby války třicetileté a později po míru Westfalském; připojil jsem též při každém městě seznam sousedů pro účastenství ve zpouře pokutovaných, jakož i měšťanů za příčinou reformace katolické ze země ušlých, i statkův od nich zanechaných a od král. komory ujatých. Neopominul jsem vytknouti zde onde také mnohé věci, pro kulturní dějepis národa českého důležité.

Celému dílu přidán jest úplný rejstřík, obsahující jména osob, míst a věcí; jména osob jsou psána dle jich podpisů vlastnoručních, v rozdílných listinách se nacházejících; při jmenech místních jest zkráceně vytčen kraj, v kterém místa ta leží, dle rozdělení země království Českého z l. 1854, v seznamu pak též okres a statek (dom. = dominium), k němuž místa předešle náležela.

Co se týká druhů peněz, v díle tomto uvedených, upozorniti čtenáře dlužno, že kopa grošů míšenských rovnala se dvěma kopám grošů českých, a že na jednu kopy míšenskou se počítalo 70 kr. a na jeden zlatý rýnský 60 kr.; co do ceny neb hodnoty peněz položiti lze jeden zlatý rýnský na roveň nynějším pěti, někdy i deseti zlatým rak. m. O *dlouhé minci* (lehkých neb špatných penězích), l. 1622/3 ražené, podáno jest vysvětlení v dodatcích při Albrechtovi z Waldšteina.

Ještě poznamenati třeba, že jsem nepřijal ničeho do spisu svého, co by nebylo doloženo listinami úředními neb soukromými, k nimž všude poukazuji krátkým způsobem, totiž: k archivu místodržitelenskému vytčením signatury oddělení a svazku (fascicul.), vztahující se buď k listinám výhradně konfiskace se týkajícím, veskrz v oddělení sub C. 215 uloženým (na př. C. 215, F. 5), též v knihách „*Libri confiscationis*“ obsaženým (na př. Lib. conf. 2, f. 82), neb k listinám jiným v oddělení řečeném „*Hauptmanipulation*“ se nacházejícím (na př. R. ¹⁰⁹/₁₃); ke dskám pak zemským poukázáno písmeny „D. Z.“, ke dskám dvorským písmeny „D. dv.“,

k nimž připojeno jest číslo kvaternu a listu (na př. D. Z. 141, K. 14); ke knihám měst Pražských, při deskách zemských uloženým, poznámkou „Liber contractuum“ (na př. Lib. contract. caeruleus 3, f. 86).

Konečně vzdávám vřelé díky všem, kdož k vydání tohoto díla mého jakýmkoli způsobem přispěli, zvláště pak slavnému sboru Matice české, jenž je nákladem svým vydal.

V Praze, dne 30. září 1882.

Spisovatel.

Dějiny konfiskací v Čechách
po r. 1618.

Ú V O D.

Nešťastný spor náboženský v Čechách po mnohá staletí trvající, zvláště pak potom neustálá snaha Jesuitův a jich stoupenců, potlačiti stranu pod obojí, byly hlavní příčinou povstání českého l. 1618. Neboť nedůvěra a nevole stavův evangelických, vzbuzená l. 1602 císařským mandátem, dle návrhu nejvyšších úředníkův a soudců zemských, též na veliké doléhání legata papežského dne 29. srpna vydaným proti sborům bratrským (pikartům), nabyla nové podpory a posily, když nej přednější osoby katolické, Zbiněk Berka z Dubé arcibiskup Pražský, Zdeněk Albrecht z Lobkovic nejvyšší kancléř, Jaroslav Bořita z Martinic a jiní s Jesuity, příčinou dotčeného císařského mandátu i proti stavům evangelickým příkře vystoupili, arcibiskup pak a opatové Broumovský, Strahovský, Zbraslavský i jiní duchovníci s poddanými nekatolickými na královských a duchovních panstvích přísně zacházeli, nutíce je k bohoslužbě katolické zbavením úřadu, vysazením z cechu, dáním do klatby, odepřením křtu a oddávání i pohřbu na místě posvěceném. Takovým jednáním katolíků stavové evangeličtí, spoléhající se na svobodu v náboženství jim od krále Maximiliana l. 1575 schválenou, povzbuzeni byli k odporu tím mocnějším, kterýž l. 1608 dosáhl nové moci a platnosti zvláště skrze spor, mezi císařem Rudolfem a Matyášem vzniklý, a l. 1609 majestátem od krále Rudolfa dne 9 července daným narovnan a upokojen býti se zdál. Ale tento majestát, kterým sjednoceným stavům království Českého pod obojí moc a právo dáno bylo, náboženství své volně a svobodně všude provozovati a vykonávati,

maje takto býti základem stálého míru, brzy stal se předmětem nových sporů mezi stavy evangelickými a stranou katolickou, od císaře Matyáše a krále Ferdinanda II. podporovanou, až posléze z těchto sporův a příkrého proti sobě postavení stran náboženských l. 1618 slepou vášnivostí katolíků, podněcovanou hlavně od Jesuitův a král. místodržící Viléma Slavaty z Chlumu a Jaroslava Bořity z Martinic, jakož i nesmyslným jednáním ctižádostivého hraběte Hendricha Matesa z Turnu a jiných pošetilců nekatolických vzniklo povstání českých stavův evangelických, kteréž bitvou na Bílé hoře bylo potlačeno a přísným potrestáním povstalcův i těžkými a strašnými pohromami, jimiž potom celé království České bylo postiženo, k přesmutnému konci, totiž k dokonalé záhubě tohoto království a obyvatelstva jeho dospělo.

Není úkolem našim, líčiti příčiny, vývin, průběh a skončení tohoto povstání nešťastného, o němž zevrubně a dokonale zprávy podává dějepisec, právem na slovo vzatý, Pavel Skála ze Zhoře v obšírném díle svém „Historie církevní“ jenom truchlivé následky této zpourey, zvláště pak pokutování všech, kteří se v ní jakýmkoli způsobem účastnili, též nesmírné strasti a útrapy obyvatelstva obšírně vypravují vytkli jsme si za úlohu, které jsme všemožně dostáti se vynasnažili.

I. Pokutování účastníků zpoury po r. 1618.

Konfiskování statků před bitvou bělohorskou.

Potrestání stavův odbojných v království Českém konfiskováním statků jejich k zapravení výloh válečných bylo již na počátku povstání od cís. rad ve Vídni jednomyslně usneseno a ustanoveno. Neboť již l. 1619 vedle cís. dekretu; dne 6. srpna na vojenskou radu dvorskou vyslého, usneseno bylo s cís. vojevůdcem hrabětem Karlem Bonaventurou Buquoyem, že všechny statky rebellům odňaté císaři mají býti zanechány. Dle toho nařízeno bylo dne 21. srpna 1619 Maximilianovi Breunerovi, aby na cestě své do Moravy se poptal u cís. nejvyššího Henrycha de Valle hraběte z Dampierri, zdali by na statky, k ruce císaře již konfiskované, nemohla se učiniti půjčka pro lid vojenský; potom vedle rozkazu z dne 7. září 1619 měl též Breuner komoře dvorské podati zprávu, které osoby by chtěly koupiti statky od Dampierri k ruce král. fisku již ujaté. (Archiv komory dvorské.)

Z toho jest patrné, že již při prvním vpádu cís. vojska do Moravy a do Čech l. 1618 a 1619 od cís. vojevůdců statky povstalců k ruce císaře byly ujímány a za summy peněz k vydržování vojska půjčené zastavovány. Tak když l. 1619 hrabě Dampierre zámku Landšteina v Čechách se zmocnil, od Dona Baltasara de Marradas statek Landstein, jakožto mocí válečnou vzatý a král. fisku případlý, odevzdán byl k užívání proti složení několik tisíc kop míš. bývalému cís. hejtmanu Kristianovi Hybnerovi. (Viz v seznamu pokutovaných Neumayer, str. 394.) — Když pak hrabě Buquoy a kníže

Bavorský Maximilian vojsko stavovské z jižních Čech vytiskli, ujata jsou od nich k ruce císaře nejenom města mocí vzatá se statky k nim náležejícími, jako Písek, Prachatice, Týn nad Vltavou, Soběslav, Rudolfstát, Vodňany a jiná více, nýbrž i všecka panství hlavním rebelům náležitá, jakož i statky všech osob, kteréž k stavům odbojným se připojily, aneb jenom ze strachu před císař. vojskem od statků svých ušly. Byla to zejména panství Petra ze Švamberka, Nové Hrady, Rožmberk a Libějovice, nejméně za jeden million kop míš. stojící, která se statky Žumberkem a Cukněsteinem hraběti Buquoyovi císař. listem z dne 6. února 1620 byla darována (dle seznamu pokutovaných strana 651, 163 a 223); též panství Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov, l. 1620 zastavená Donu Baltasarovi de Marradas (str. 237), jemuž již dříve bylo přislíbeno, že za služby válečné s vojskem svým bude zaplacen statky, v krajích Dechyňském, Prachenském a Plzeňském konfiskovanými (C. 215, C. 1/1); potom panství Hluboká bratří Malovců z Malovic a jich statky Štekeň a Cehenice (349); pak statky v kraji Budějovickém ležící, Mezopotoci a Čákov (59), Svěbohy a Olbramice (164), Koroseky (274), Hněvkovice (175), Habří (226), Chřenovice a Dubné (311), Čejkovice (312), Volešnice a Dvorce (411), Třebín (841), Pasovary (876), Poříčí (902), Hamr a Pláně Věžovatá (919); statky v kraji Píseckém ležící, Žihobce (48), Brloh (63), Dlouhá Ves Stará (64), Březí Vlachovo (67), Krsice a Neřestce (71), Mileňovice (72), Cerhonice (73), Řepice (149), Dražejovice (273), Bohumilice a Zdikov Malý (354), Běleč (408), Hrádek (449), Čejkov (450), Skočice (452), Dub a Zálezly (490), Nemilkov (578), Horažďovice (665); statky v kraji Tábořském ležící, Hlasivo (60), Mezříc, Makov a Výrec (85), Smyslov (89), Vesce (356), Čachovice (363) a Vřesná (906); též mnohé jiné statky v krajích dotčených jakož i v kraji Čáslavském ležící. Tyto statky se statky měst vytěčených, ač na nejvýš zpustošené, bez panství Švamberských odhadnuty byly po bitvě bělohorské za 1,673.366 kop míš., stály však za summu dvojnásobnou; z čehož jest patrné, že již před bitvou bělohorskou v jižních Čechách stavům odbojným konfiskováno bylo statků za čtyry až pět millionů kop míš. stojících.

Abý však statky, od císař. vojevůdců k ruce císaře ujaté, zvláště v kraji Pracheňském a Plzeňském, k dobrému jeho opatření býti mohly, vyzván byl císař. listem z dne 14. října 1620 Vilém Slavata z Chlumu a Košmburku, pán na Hradci Jiudřichové a Telči, praesident král. komory české a nejvyšší soudce lenní v království Českém, na ten čas v Pasové se zdržující, aby podal dobré zdání své o tom, jak by tyto statky zatím měly býti spravovány, též jak by města Prachatice a Písek, v nichž po jich mocném vzetí obyvatelstvo odbojné bylo pobito, zase měla býti vyzdvížena a do předešlého stavu přivedena, zvláště pak katolickými duchovními opatřena. Dle návrhu Slavaty, podaného císaři z Pasova dne 3. listopadu 1620, v každém kraji k poslušenství již přivedeném měly od císaře nařízeny býti dvě osoby za kommissaře, kteří by zatím neprodleně v ty všecky statky pozemské i šosovní obyvatelů tvrdošijných a neposlušných na místě a k ruce císaře se uvázali, od poddaných povinnost a poddanost přijímali, na každém pak statku rozsáhlém neb na dvou blízko sebe ležících osobu spolehlivou a schopnou za správce nařídili a všecko, čeho by potřebí bylo, při tom k dobrému a užitečnému císaře konali. Správcové týchž statků měli císař. kommissarům týdně zasýlati výkazy denních příjmův a vydání, z důchodů pak měsíčně odváděti hotové peníze, z nichž kommissaři mimo plat týdň, jim a dvěma písarům vykázaný, bez zvláštního císař. rozkazu ničeho vydávati neměli. Mimo to měli dotčení kommissaři se ujeti i v městech, zejména v Sušici, Vodňanech a Perkreichenšteině domův a všelijakého jmění některých sousedů, kteří prve nežli císař. armáda tam došla a prve nežli se ta města poddala, odtud ujeli a do Prahy neb do jiných míst k neposlušným poddaným se připojili. Naproti tomu neměli se kommissaři ujímati statků těch obyvatelův, o nichž se vědělo, že vždycky císaři věrnými zůstali, a k nimž dle zdání Slavatova náleželi Adam starší ze Šternberka, nejvyšší purkrabí království Českého, Henrych Libšteinský a Joachym Novohradský z Kolo vrat, Jan Křištof Kavka z Říčan v kraji Pracheňském; starý pán Jan Klenovský z Klenového, zemský písar král. Českého, a jeho syn Vilém Klenovský, Karel z Říčan, Jeníšek z Újezda, nižší úředník zemský, a jeho bratr Jan Jeníšek v kraji Plzeň-

ském a mnozí jiní, kteří na důkaz své věrnosti na začátku zpoury ze země odešli, zanechavše veškeré jmění a statky své. Též neměli kommissaři na ten čas se uvazovati v statky těch obyvatelů, kteří stavy povstale jenom z přinucení podporovali, ale jak jsou o cís. vojsku vyrozuměli, hned k nejvyššímu nad tímž vojskem nařízenému se utekli, za milost žádali a že věrní a poslušní poddaní císaře jsou a být chtějí se ohlašovali a proto na milost přijati byli skrze císařské kommissaře a generaly podle patentů jim z jistého nařízení císařského odvedených. (Viz město Sušice, str. 1216.) Zároveň mělo od císaře nařízeno býti knížeti Bavorskému jak i polnímu generalu hraběti Buquoyovi a Don Baltasarovi de Marradas, aby dotčeným kommissarům jména osob, o nich tak na milost na místě císaře přijatých, v známost uvedli a jich při ujímání a spravování statků všemožně i vojskem podporovali. — Co se pak dotýče měst Prachatic a Písku, o jejichž osudu a stavu Slavata ničeho nevěděl, měl též dotčení kommissaři neprodleně vyšetřiti, v jakém způsobu táž města na ten čas zůstávají, mezi tím vesnic, k těm městům náležejících, k ruce císaře se ujati, a o tom všem jakož i o uvazování svém v statky rebellův a o dalším svém řízení císaři zprávu v jazyku německém dávatí a ji buď k dvoru aneb k rukám praesidenta komory české odsýlati, tak jak by kommissaři buď na císaři samém bezprostředně aneb na komoře české záviseli. Sídlo své měli kommissaři ti mít v kraji Pracheňském v Sušici, v kraji Plzeňském v Klatovech, a mělo jim býti dovoleno, aby za práci, službu a vychování své i také na útratu, co by tak vynaložili na cestě v potřebách těch, z důchodů statkův ujatých sobě brali každého týdne po 50 neb 40 kopách mš., jak totiž by byli buď stavu panského neb rytířského; písařům pak svým aby týdně po 3 kopách mš. vydávali. — Dle tohoto návrhu Slavaty jemuž přiloženy byly též formule císařského rozkazu a patentu, věc té se týkající, v jazyku českém sepsané, měla kommissarům od císaře svěřena býti v kraji Pracheňském Henrychovi Libšteinskému z Kolovrat na Žichovicích a Hrádku Starosedelském, císař. radě a komorníku, a Janovi staršímu Vratislavovi z Mítovic a na Protivíně; v kraji pak Plzeňském Vilémovi Klenovskému, císař. komorníku a Jeníškovi z Újezda. (Archiv místodrž. C. 215, C. 10/39.)

Zabavování statků, nařízené od stavů odbojných.

Poněvadž takto valný počet statků přívržencům stavů odbojných byl odňat a mimo to od Buquoye, Dampierra a Marradasa dobrý díl krajů Bechyňského, Pracheňského a Vltavského ohněm a mečem byl zhuben a v pustinu uveden, města pak Písek, Prachatice, Netolice, Týn nad Vltavou a Rudolfstát v rum a popel byla obrácena a obyvatelstvo jich strašně povražděno (viz města dotčená, též panství Třeboňské str. 657, pak panství Hluboká str. 352); z těch příčin podán byl od některých obyvatelů kraje Bechyňského a Pracheňského stavům odbojným, na sněmě dne 29. července 1619 shromážděným, návrh, aby statky zpronevěřelých synů vlasti byly pobrány k vynahrazení škod těm, kteří od císař. vojska byli zplundrováni. Pročež stavové povstali při sněmě 1619 usnesli se na tom, ujeti se statků komorních a zabaviti statky některých katolíkův a hlavních protivníkův odboje ze země ušlých, zvláště pak statky duchovní pro neplacení z nich kontribucí a příspěvků na obranu zemskou a výpravu válečnou. Byly to zejména statky nejvyššího kancléře Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic, Jaroslava Bořity z Martinic, Zdeňka z Kolovrat, Václava z Vřesovic, Albrechta Šebestiana z Leskovce, Jana z Klenového, Pavla Michny z Vacinova, opatů Broumovského a Strahovského i arcibiskupa Pražského; později též nejvyššího purkrabího Adama ze Šternberka, Viléma Slavaty a mnohých jiných. Na témž pak sněmě dne 3. srpna k žádosti mnohých osob stavu vyššího (byloť jich přes 50, mezi nimi též Petr ze Švamberka a bratří Malovcové z Malovic) i stavu městského, kteréž popleněním jižních Čech, zvláště kraje Pracheňského, císař. vojskem přišly o všecko jmění své, tak že neměly zhola ničeho k živobytí, zůstáno od stavů na tom, aby statek Smečno Jaroslava Bořity z Martinic a statky k purkrabství Pražskému náležející dotud, dokudž by nejvyšší purkrabí zvolen nebyl, do sekvestru byly vzaty a z důchodů těchž statkův aby opatrovníci jich každého léhodne osobám zhubeným stavu obojího jistou summu na vyživení a vychovávání dávali.

Potom však dne 27. srpna 1619 z jednomyslného všech stavů snešení postaveno na tom, aby Petrovi ze Švamberka,

jednomu z direktorů zemských, jemuž statky jeho všechny mnohým knížetstvím v říši se rovnající, od císař. vojska dle gruntu byly poplundrovány a poddaní jeho tyransky zbita a ze světa zprovozeni, náhradou na ten čas dva statky, Libochovice a Budyně, náležející Adamovi ze Šternberka, z země s Martinicem a Slavatou zběhlému, jakožto odběží k užívání postoupeny byly, když nejprve však do sekvestr vzaty a zinventovány budou. Postoupení toto vyřízeno bylo dekretem stavů z dne 29. srpna, ačkoliv někteří ze stavů se přimlouvali, aby Jan ze Šternberka, Adama syn nejstarší při týchž statcích od otce mu postoupených byl zůstavěn poněvadž majestátem, od císaře Rudolfa II. stavům l. 1600 daným, jenž zlatou bullou se jmenuje, o propadení statků jisté vyměření se činí; avšak toto zdání poraženo bylo tím že se ten majestát vztahuje toliko na krále, od něhož vyše aby totiž toliko král statků v pokutu nebral, byli-li by jeho dědicové a synové před rukama, a aby ten, kdož co provinil hrdlo sám propadl, statek pak jeho aby na syny aneb přátely připadl; ale stavové že tu moc mají sobě pozůstaveno kdyby kdo co proti nim a zemi provinil, takovému statek vzítí a k dobrému země obrátiti, nešetřující v tom ani synův ani přátel.

Bratřím pak Malovcům Janu Jetřichovi a Václavovi na náhradu za ohromné škody, jim od císař. vojska při nejmenší na 700.000 kop zdělané, od stavů dne 30. srpna 1619 dáno bylo k užívání komorní panství Mělnické, avšak na ten způsob, aby král. hejtman kontribuce a berně, z téhož panství povinné, zcela a zúplna odvozoval. Když však direktorové zemští panství Mělnické k důležité potřebě zemské Václavem Štátnému Pětipeskému a Janovi Vtelenskému z Vtelna zastavili a potom l. 1620 král a stavové Pětipeskému summu zástavní 57.000 kop míš. na témž panství pojistili; postoupeno bylo bratřím Malovcům k užívání od stavů na sněmu obecném dne 7. května 1620 komorní panství Kolinské, z něhož král. hejtman se vyzdvihl.

Se strany ostatních stavův a obyvatelův od císař. vojska zplundrovaných v krajích Bechyňském, Pracheňském a v díle Vltavského stalo se na témž sněmu l. 1620 snešení toto: Poněvadž jim na ten čas za škody jejich slušná náhrada

učiněna býti měla, zatím tedy všickni tři stavové týmž osobám znuzeným k vychování jich odevzdali a skrze jisté kommissaře postoupiti nařídili k užívání pauství a statky níže-psané, totiž: Smečno, Jaroslava z Martinic; Nové Hradky Trautsonovy (Nový Hrad, kr. Chrudim), hraběte Pavla Trautsona; Brandejs nad Orlicí, Karla z Žerotína; Hradec Jindřichův, Bystřici, Žirovnici a Stráž, Viléma Slavaty z Chlumu, se všemi statky jezuitskými posavad nezastavenými; Winterberk a Vopálku, Joachyma Novohradského z Kolovrat; Hrádek a Žichovice, Hendricha Libšteinského z Kolovrat; Volín, Děpolda Matouše z Lobkovic, velmistra řádu melitanského; Žinkovy, Roupov, Březinu, Žitín, Nový Hrad a Janovice (kr. Plzeň.), Jana z Klenového; Krásnou Horu a Kamenici (kr. Tábor, dom. Chlumeck), Viléma Slavaty; Police i co více klášteru Broumovskému náleželo a dosavad ani zastaveno ani odprodáno nebylo; Tachlovice, Hostivice a Jeneč, Floryana Jetřicha Žďarského, zetě Jaroslava z Martinic; též panství komorní Dobříš, na ten čas Vilému mladšímu z Lobkovic zastavené; k tomu již předešle jim postoupené statky královské, Kralodvorský, Točnický a Zbirovský, na nichž zůstali král, hejtmané, k nimž však pro lepší hospodaření a správu zplundrovaní z prostředku svého osoby jisté za opatrovníky mohli přidati. Pro nařízení pak lepšího řádu a rovnosti při užívání týchž statkův obrali stavové zplundrovaným čtyry kommissaře ze stavu panského a rytířského, kteří by to vše na místě a konci náležitě postaviti a co by podle zprávy škod, od jednoho každého z nich jim listovně pod duší a věrou jich odvedené, jistého deputatu na vyživení každého měsíce vydávati se mělo, ustanoviti hleděli. V toto opatření pojata jsou i měšťané a sousedé měst Písku, Prachatic, Tejna nad Vltavou, Netolic a horního města Rudolfštat, tak aby deputatů svých z panství Jindřichohradeckého každého měsíce dostávali. (Skála III, str. 204, 213, 304, 305, 310; IV, str. 95 & 116.)

Zabavené statky duchovní, z nichž direktori zemští opatřovali Chotěšovské na Plzeňsku hraběti z Mansfeldu náhradou za škodu dne 22. června 1619 k užívání vykázali, vedle snešení stavů k potřebám zemským l. 1619 byly dávány v zástavu a v užívání za hotové peníze na ně půjčené, a potom

l. 1620 od nejvyšších úředníků a soudců zemských podle moci, direktorům, správcům a raddám zemským sněmem obecním l. 1619 v pondělí v den památný sv. Šimona a Judy držaném na hradě Pražském ode všech stavů král. Českého dané, na zaplacení lidu vojenského pro obhájení vlasti najatého, prodány jsou k dědičnému držení za summy odhadní, vynášející 513.972 kopy 25 gr. míš. Na tuto summu od kupujících složeno bylo hotových peněz 411.509 kop 25 gr.; ze zbytku 102.463 kop mělo od kupujících teprv od l. 1621 počínajíc ve lhůtách placeno býti 64.663 kopy míš., ostatní pak summa 37.800 kop míš. na mnohých z těchto statků ponechána a pojištěna byla, tak že z ní dávati se měl roční deputat šest kop ze sta těm duchovním neb klášterům, jimž statek byl zabaven. Byly to zejména statky, náležející arcibiskupství Pražskému, proboštsví, děkanství a kapitole kostela sv. Víta a kostela Všech svatých na hradě Pražském, klášterům u sv. Jiří, na Strahově a u sv. Tomáše, převorství řádu Melitanského Matky Boží pod řetězem, špitálu Křižovníckému, kolleji jesuitské Pražské, klášterům sv. Anny, sv. Vavřince, sv. Jana v Skále, sv. Kateřiny a Karlovskému v Novém městě Pražském; proboštsví, děkanství a kapitole Vyšehradské, děkanství Karlšteinskému a Staroboleslavskému; klášterům Broumovskému, Břevňovskému, Zbraslavskému, Mělnickému, Sedleckému, Oseckému, Světeckému, Týneckému, Doksanskému, Zahražanskému sv. Sary při městě Mostu a sy. Jakuba v Litoměřicích, kterýmž pak po bitvě bělohorské opět byly navráceny (D. Z. 140, 192 & 193).*)

*) Obširné zprávy o tom jsou podány při pokutovaných, kteří dotčené statky v čas zpourey koupili, totiž: Alžběta Bečkovská (str. 20), Anna Bořanovská (30), Otto Boreš (34), Václav z Borovska (36), Anna Budovcová (47), Tiburec Čejka (62), Anna Černínová (66), Prokop Drofecký (91), Martin Fruwein (111), Frdrich Gerštorf (117), Bohuslav Hořejovský (153), Maximilian Hošťálek (170), Jan Charvát (205), Karel Chotek (209), Kašpar Kaplíř (236), Anna Sabína Kaplířová (244), Johanna a Kateřina Kaplířová (246), Matěj Klukovský (267), Křištof Kobr (271), Kunigunda Kunešová (312), Jan Ledčanský (324), Václav Litoměřický (329), Vilém z Lobkovic (331), Bohuslav z Michalovic a jeho manželka Voršila (369), Matouš Michal a Matěj Mnichovský (371), Jan Myllner (382), Jan Adam z Nostic (396), Jaroslav Otta z Losu (403), Jindřich Otta z Losu (407), Eva Pětipeská (426), Václav Pětipeský (429), Vodolan Pětipeský (431), Jan Petráček (432), Anna Pfefferkornová (433), Daniel Roudnický (463), Václav z Roupova (470), Jan Litvin z Řičan a jeho manželka Dorota (487), Joachym Seltenšlag (504), Markéta Salo-

Ze statků pak, osobám světským svrchu vytčeným zabavených, od stavův odbojných prodány byly jenom statky tyto: Jana z Klenového dům pod Vyšehradem za 256 kop míš. (viz Ješín str. 218); Pavla Michny zahrada s viničkou a domkem za 600 kop míš. (viz Daniel Škreta str. 594) a Adama ze Šternberka statek Krupka za 9000 kop míš. (viz město Krupka str. 1116). Avšak i tyto statky po bitvě bělohorské osobám dotčeným jsou navraceny. (D. Z. 140.)*

Přípravy k potrestání povstalců po bitvě bělohorské.

Hned po vítězství bělohorském připravovalo se v císařské radě Vídeňské potrestání všech povstalců českých, ačkoliv vévoda Bavorský Maximilian, nařízený císař. kommissar v království Českém, po vzetí měst Pražských jménem císaře a krále všechněm obyvatelům jakož i mnohým osobám předním z přítomných stavů vyšších, kteří za milost ho požádavše dne 10. a 12. listopadu 1620 novou povinnost a slib človenství císaři jakožto králi a pánu svému vykonali, beze všeho rozdílu a výminek ochranu a jejich života i jmění bezpečnost rukou a slovem přislíbil. Dle dobrého zdání rad císařských měli nejenom původcové povstání pokutováni býti na hrdle a statcích svých, nýbrž i veškerí účastníci zpourey stavu vyššího i městského na jmění svém, kteréhož císař k zapravení platu vojsku zadržalého jakož i k odměnění věrných svých užiti měl.

mena Slavatová (518), Zacharyáš Světlík (584), Arnolf z Šenu (586), Michal Šulc (641), Balcar Tyliš a Rozina Tyzlová (724), Vilém Vchynský (858), Jan Vostrovce (898), Kašpar Votava (902), Vojtěch z Vřesovic (917), Matěj Zeman (934), Johanna Žďárská (942) a Jan Frídrieh Dyrynk (1001); pak města Pražská, Staré město (949), Nové město (951) a Menší město (952), též města Broumov (1047), Hora Kutna (1063), Hrob Klášter (1080), Krupka (1116), Litoměřice (1117), Mělník (1144) a Uhohšť (1245).

*) Z toho, co jsme o konfiskaci statků v čas zpourey pověděli, vysvitá, jak nepodstatné jest mínění p. Dra. Gindelyho, že povstalcům zabavováním jich statků bylo jenom opláceno, co byli sami konali, a že tedy protestanti nesměli to žádným způsobem prohlašovati za bezpráví neslychané, pakli vítězi podrážděni jsouce utrpeným příkořím, v mstivosti své na majetek jejich sáhli. Též omylná jest zpráva p. Dra. Gindelyho, že Slavata první navrhl potrestání všech povstalců konfiskováním jich statků; kdežto Slavatův návrh (k němuž p. Gindely sám poukazuje) hlavně se vztahuje k ujímání statků již zabavených a k jich správě k ruce císaře skrze kommissary k tomu nařízené.

Protož císařským listem, daným ve Vídni dne 25. listopadu 1620, praesidentovi královské komory české Vilémovi Slavatovi bylo oznámeno, že toho jest nutná potřeba, aby statky všech rebellů vůbec k ruce císaře byly konfiskovány a ujaty; zároveň poručeno Slavatovi, aby po takových statcích císařských případných pilně se doptával, též za příčinou řádného správného jich odhadu důkladně vyšetřil, zač předešle takové statky byly koupeny neb prodány a zdali v čas zpoury jsou popleněny; o tom pak všem s knížetem Karlem z Lichtenšteina, jemuž podobný rozkaz od císaře byl dán, zprávu podal. (C. 215, C. 1/1.)

Vedle tohoto císařského poručení vyslání byli hned od knížete z Lichtenšteina (dle jeho zprávy dne 9. prosince 1620 císařským učiněné) do všech krajů kommissaři, aby statky účastníků zpoury zvláště ze země zběhlých k ruce císaře ujali, dle zprávy královské komory převzali, zinventovali a spolehlivým osobám k správě svěřili. Tak Don Martin de Huerta, rytířský mistr, nejvyšší wachtmistr a kommissar, listem daným v městě Sušici dne 18. prosince 1620 všem vůbec známo učinil, že jménem a na místě císaře statky někdy náležející panu Karlovi Černínovi *Vlachovo Březí* (viz str. 67), panu Mikulášovi Budkovskému *Budkov a Lhotku* (str. 45), pánům Jiřkovu a Zdeňkovi Malovcům *Čkyně*, pánům Petrovi a Jindřichovi Malovcům *Bohumilice* a panu Oldřichovi Malovci *Zdakov* (str. 355 & 356) k správě poručil a svěřil Vítovi Pelhřimovskému, jehož rychtáři, konšelé a poddaní ve všech věcech poslouchati a jim se řídití měli. (C. 218, C. 1/1.) Mimo to podal též císař nejvyšší Don Baltasar de Marrada z Budějovic dne 27. prosince 1620 císařskou zprávu, že podle císařského rozkazu a plnomocenství mu uděleného všechny osobnosti vyššího, které se v čas zpoury před bitvou bělohorskou u něho přihlásily, s jejich veškerým jménem a statky na místě přijal, ostatně města a městyse, co se jejich privilegii a svobod týče, na J. M. C. odkázal; naproti tomu však k ruce císaře ujal statky všech těch, kteří ani osobně ani písemně u něho se nepřihlásili; z těchto pak že mnozí teprve po konfiskování jejich statků se hlásili a žádali, aby jim jmění jejich bylo navráceno. Ale k tomu císař reskriptem daným dne 3. a 12. ledna 1621 nesvolil, nýbrž Baltasarovi

de Marradas nařídil, aby statky takových osob na další císařskou resoluci zabaveny zůstaly a dobře byly spravovány, užitek pak z nich veškerý k dobrému císaři byl zachován; ostatně aby Don Baltasar do dalšího císařského vyměření na milost přijímal též ty, kteří ještě denně k poslušnosti se přihlašují. (D'Elvert II, str. 9, 10.)

Zatím pak po statcích a jistotách všech rebellů při deskách zemských a při městech Pražských i jiných pilně se pátralo a na skládání jistot naléháno. Mimo to poručil kníže Lichtenštejn dne 8. prosince 1620 skrze patenty vůbec publikované, aby jeden každý, kdo rebellům jakýmikoliv dluhy povinen jest, neb kdo by nějaké jejich věci, nábytky, klenoty a jiné svršky za sebou měl, neb o tom, že by něco toho za někým bylo ukryto, měl vědomost, ti všickni aby se při něm ohlásili a o tom všem jemu učinili zprávu místnou, jistou a konečnou beze všeho ostýchání, ničehož nezatajujíce. Udavačům takového jmění rebellům zběhlým náležejícího slíben byl z něho třetí díl; těm však, kdož by něco ukryti a zatajiti chtěli, hrozilo se trestem a pokutou, vynášející trojnásobně tolik, co by kdo zatajil. (C. 215, C. 1/4.) — Potom od knížete z Lichtenštejna (dle jeho zprávy dne 23. prosince 1620 císaři zaslané) nařizováno, aby žádné stříbro ze země se nevyváželo, nýbrž proti slušnému zaplacení se odvádělo do císařské mincovny, do kteréž dle patentu z dne 5. prosince 1620 též odvésti se měly ve lhůtě tří neděl všechny druhy peněz, za kralování Fridricha Falckého v království Českém a v zemích jemu přivtělených v čas zpourey ražené, totiž mince po 48 krejčářích za 60 kr., 24 krejčary za 30 kr. a 12 krejčary za 15 kr.; cena pak 1 dolaru říšského, obnášející posud 2 zl. 20 kr., zvýšena na 2 zl. 30 kr., aby dolary v zemi se udržely a více peněz k potřebě a užitku císaře zaopatřiti se mohlo. Zároveň rozkázáno bylo, aby se na pomezí zdržely a vzaly věci mohovité rebellů zběhlých i v zemi ještě se zdržujících, kdyby se pokoušeli o to je ze země odvézti. — Též nařizováno bylo nejprřednějším prokurátorům, aby podali královské komoře správné seznamy všech písemností, pojištění, zástav, upsání a zápisův rebellům náležejících, jež by u sebe měli. Konečně rozkázal Lichtenštejn zvláštním ohlášením židům, aby zevrubně sepsali a královské komoře vydali všechny klenoty

a cenné věci, které by u nich rebelové v zástavě měli aneb byli uschovali. Kommissi pak prohlížející domy a byty obyvatelů Pražských za příčinou odevzdání zbrané zároveň bylo nařízeno, aby k tomu přihlížela a po tom pátrala, zdali obyvatelům od rebellů nějaké věci k uschování nebyly odevzdány.

Opatření a nařízení tato schválil císař reskripty daným dne 24. a 31. prosince 1620 a zároveň nařídil, aby veškeré zásoby obilí po celém království Českém skrze zvláštní kommissary byly sepsány za příčinou dokonalejšího vypátrání jmění mohovitého rebellův a ceny statků pobraných; pak aby se opatření stalo, by ze statkův a veškerého jmění povstalců buďsi smlouvami, buďsi jakýmkoliv způsobem, dskam zemskými neb jinak ničeho se nevydávalo, a konečně aby ze statkův a měst k ruce císaře již zabavených nic nebylo odstraněno aneb jiným přivlastněno, nýbrž všecky příjmy a věci mohovité jenom k užítku a dobrému císaře byly zachovány. — Patenty pak dne 26. prosince 1620 vyššími vy zdvihly a kassirovaly se všecky věci všelijakých lidských spravedlností se dotýkající, hned od začátku zpourey buď skrze dekrety pod titulem direktorův aneb pod jménem Fridricha Falckého k právům a rozdílným úřadům zasláné (C. 215, C. 1/1.)

I v říši Německé učiněna jsou podobná opatření k vypátrání jmění povstalcům českým náležejícího. Tak císařským listem z dne 20. prosince 1620 radě města Řezna bylo rozkázáno, aby Řezenští žádného z rebellů českých do města nepřijímali ani jmění a statků jejich nepřechovávali. K listu tomu dne 19. ledna 1621 městské radě dodanému podala rada Řezenská dne 26. ledna císaři zprávu, že žádnému z rebellů bytu nedali a též budoucně nedají, a že jenom některým vdovám a osobám hned na začátku zpourey z útrpnost pobyty dopřáli, zejména paní Ludmile Černínové s její dcerou, paní Saloménně Kocové z Tábora na Bystřici a Ctiborov Píchovskému z Píchovic. — Potom císařským listem z dne 16. března 1621 vyzván byl kurfiřst saský, aby vydány byly všecky věci mohovité zvláště pak peníze, v čas zpourey z Čech do Saska zejména do Lipska vyvezené, tak že věci náležející osobám císaři věrným, vykázávším se listem od knížet z Lichtenšteina daným, měly býti navráceny, věci však re

bellům náležející jakožto v pokutě propadlé k ruce císaře ujaty. (C. 215, C. 1/1.) Také kníže z Lichtenšteina jménem císaře žádal listem z dne 2. a 16. dubna 1621 markraběte Jana Kristiana z Brandenburka, aby rebelly do země jeho ušlé i s manželkami jich a věcmi jim náležitými dal zatknouti a opatřiti vazbou, zejména hraběte Jana Albina Šlika a jeho manželku, hraběte Kašpara Šlika s jeho manželkou, Křištofa z Hasišteina a vdovu Annu Maximilianu z Žerotína. (C. 215, C. 1/1.) Předtím v měsíci březnu 1621 vypraveni byli z Prahy hejtman Šlíf a Abraham Gyncl za kommissaře do Norimberka, aby dle císař. rozkazu poptali se tam bedlivě, zdali tomu tak, jak vůbec o tom pověst v Čechách procházela, že by Arnošt hrabě z Mansfeldu měl mít v témž městě u jistých osob znamenitou summu peněz hotových a klenotů drahých, za mnoho tun zlata stojících, jako že i mnozí ze stavů pod obojí král. Českého své nejdražší věci v též místo ustranili; a pokud by bylo co toho vyhledáno, aby to vše jménem císařským dostatečně zjistili a obstavili. Ale není známo, jak mnoho dotčení kommissaři vyřídili. (Skála V, 53.) Avšak v městě Frankobrodu nad Mohanem vypátrány a k ruce císaře ujaty byly tři tůny zlata, obsahující 300.000 kusů dukátův a mnoho skvostů, které si tam Albrecht Jan Smiřický na počátku zpourey uložil. (Viz Smiřický, str. 538 & 539.)

Zjímání náčelníků zpourey minulé.

Mezi těmito přípravami ke konfiskování statků dán byl dne 11. a 24. prosince 1620 knížeti z Lichtenšteina též rozkaz, aby měl bedlivý pozor na bývalé náčelníky zpourey, kteří důvěřující se v slovo jim dané od vévody Bavorského, v Praze a v zemi zůstali, a aby je dal zatknouti, kdyby bylo podezření, že ujíti chtějí ze země. Dle toho bylo již zajato několik osob stavu městského, zejména dr. Jan Jesenský z Jeseného, lékař a rektor akademie Pražské, doktor práv Kašpar Luk, Pavel Škreta, dr. Leander Ruppel (Rypl) z Ruppachu a Jíří Haunšild z Fürstenfeldu. Když však z Vídně na Lichtenšteina se naléhalo, aby všechny přední účastníky zpourey vězením opatřil, otálel kníže tomuto přání vyhověti, omlouvaje se, že není mu k tomu dáno od císaře žádného nařízení.

V listu pak svém, císaři v té věci dne 8. (17.) ledna zasláném, uvedl příčiny, pro které až dosavade k původcům zpoury uvězněním nepřikročil, totiž že proti slibu od knížete Bavorského stavům pokořeným danému osoby provinilé zatýkáti nemohl bez zvláštního cís. rozkazu, nehledě ani k tomu, že zatýkání jich všech najednou bylo by nemožné, poněvadž ani posádka ani vězení na ten čas by k tomu nestačila; mimo to že by taková exekuce přísná proti osobám, které se císaři na milost poddaly, odstrašila země Moravskou a Slezskou císaři se podrobiti; ostatně že dotčené osoby v Praze zůstale pozbyly veškeré vážnosti a důvěry u všech i u svých přívrženců dřívějších, tak že nelze se čeho od nich obávat, kdežto přední a nejhlavnější buřičové a původové povstání hned po vítězství bělohorském ze země ujeli. Přes to všecko přiložil Lichtenštejn listu svému seznam osob, které se v čas zpoury za direktory a správce země aneb jinak proti císaři potřebovati daly, k další císařské resoluci.

K této zprávě odpovídaje císař listem vlastní rukou psaným dne 6. února 1621 nařídil Lichtenšteinovi, aby nehledě k příčinám od něho uvedeným, ihned podle seznamů přiložených*) opatřil vězením všechny direktory někdejší i jiné osoby stavu vyššího i nižšího v Praze meškající, kteří se v kommissích a vyslanectvích v zemi i mimo zemi, aneb k pobouření lidu proti císaři potřebovati dali, aneb jakýmkoli způsobem proti cís. a král. důstojnosti se provinili, tak aby osoby stavu panského a rytířského na hradě Pražském v Bílé věži, ostatní pak na radnicích měst Pražských byly uvězněny; pak aby osoby v Praze nepřítomné, ze země nezběhlé, obelány byly listy, osoby však zběhlé ediktem veřejně přibitým, a kdož se z nich dostaví, opatřeny byly též vězením; ostatních 29 osob zvláště poznamenaných aby v domech a bytech svých vzato bylo na závazek, že obydlí svá pod ztrátou hrdla, cti a statků neopustí. Mimo to nařídil císař, aby statky všech osob ze země zběhlých, pokud se to ještě nestalo, hned byly konfiskovány a jako statky již dříve v plen vzaté

*) Ze seznamů těchto obsahoval první jména někdejších 29 direktorů, 27 kommissářův a 12 nejvyšších soudců zemských; druhý jména 32 jiných osob; třetí jména 29 osob, které v bytech svých vězením domovním měly býti opatřeny; čtvrtý jména všech, kteří konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou podepsali.

jenom k ruce císaře zachovány; statky pak osob v zemi zůstalých aby byly sepsány v seznam, který císaři hned měl býti předložen.

Tento písemný rozkaz, od císaře dne 7. února po zvláštním poslu do Prahy zasláný, dodán byl knížeti z Lichtenšteina teprve dne 20. února z Drážďan, kam se nedopatřením dostal. Lichtenštejn přistoupil hned téhož dne k radě a přispěním nejvyššího hofmistra zemského Tillyho, cís. nejvyššího Albrechta z Waldšteina a generalního kommissaře Pavla Michny k zatýkání všech osob ze zpouy obviněných, ježto se dosavad v zemi zdržovaly. K tomu konci dal obeslati před sebe téhož dne někdejší direktory a jiné osoby stavu panského a rytířského s tím vzkázáním, aby se k němu do příbytku jeho o druhé hodině odpolední osobně najíti dali, poněvadž by bylo potřebí jim v známost uvésti jistý dekret císařský, jemu nedávno z Vídně odeslaný. Kterížto zachovavše se tak poslušně, měli sobě oznámený dekret císařský výš položený s tím napomenutím: poněvadž jsou se předně a nejvíce účastné učinili zpouy pomíhulé a jí podporovali, z té příčiny aby se v místo sobě vykázané poslušně postavili a v něm dalšího od císaře vyměření očekávali. Hned pak byli dovezeni z domu knížecího na hrad Pražský, kdež opatření jsou vězením v pokojích při úradě purkrabském a na Bílé věži. Byli to zejména někdejší direktorové, Vilém starší Popel z Lobkovic, Václav z Budova a Pavel z Říčan, osoby stavu panského; Kašpar Kaplír ze Sulevic, Prokop Dvořecký z Olbramovic, podkomoří království Českého, Bohuslav z Michalovic, Štastný Václav Pětipeský z Chýš a Egerberka, vše osoby stavu rytířského; pak Diviš Černín z Chudenic, hejtman hradu Pražského, Václav starší Štampach a Albrecht Jestřibský. K těmto téhož dne dodání byli Jindřich Otta z Losu, purkrabí Karlšteinský, Jan Vostrovec a Wolf Hozlaur, kteří předstírajíce slabost tělesnou k Lichtenšteinovi se nedostavili, ale skrze hejtmany Starého a Nového města byli zatčeni; později pak Krištof Harant z Polžic, praesident komory české v čas zpouy, jenž na začátku měsíce března na statku svém Pecece od cís. nejvyššího Albrechta z Waldšteina zajat byl; též Vilém starší Konecchlumský z Konecchlumu, zatčen od nejvyššího mincmistra k rozkazu knížete z Lichtenšteina; po-

tom Fridrich z Bílé, na svém statku Chotimiři se zdržující, k jehož zatčení setník Schlieff (Šlíf) byl vyslán; naposledy pak Joachym Ondřej Šlik, hrabě z Basanu a z Lokte, jenž zdržuje se v městě Fridlandu u svého švagra Kristofa z Redern, tam k rozkazu kurfiršta Saského dne 18. března byl jat, a stráviv přes devět neděl v Drážďanech u vězení, teprve dne 27. května na hrad Pražský byl odevzdán.

Zároveň nařídil Lichtenštejn téhož dne 20. února rychtářům císařským všech tří měst Pražských zvláštním dekretem, aby obeslali osoby stavu nižšího jim poznamenané k úřadu purkmistrovskému každého města a oznámivše jim jménem a na místě knížecím výš dotčený rozkaz císařský, je všechny hořejším vězením na radnicích dostatečně opatřiti dali. Vedle nařízení toho dostalo se do vězení od 20. února až do 17. března na radnici Novoměstskou 12 osob, zejména Valentín Kochan z Prachové, někdejší direktor stavu třetího z Nového města, radní Lukáš Karban, obecní starší dr. Matyáš Borbonius, někdejší direktor a měšténin Tobiáš Štefek z Koloďej, konšel Eliáš starší Rozýn z Javorníka; Jiřík Řečický, Ondřej Kocour a Šimon Vokáč, radní a měšťané Novoměstí; rytíř Joachym Babka, Jan Kamaryt, Jan Šultys z Felsdorfu, někdejší direktor a primas Kutnohorský; Jan Švehla, prokurátor při hořejších soudech, a jiní mnozí měšťané Novoměstští. — Na radnici Staroměstské uvězněny byly mimo měšťany dříve již zatčené osoby tyto: Martin Fruwein z Podolí, hofrychtýř měst královských i králové, Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, rada nad appellacemi, obadva na onen čas z počtu direktorův; Jan Peldřimovský z Výškořic, sekretář komory české a potom i v direkcí zemské; dr. Jan Jesenius, Šimon Sušický z Sonnenšteina, Abraham Anjel (Engel) z Engelsperku, Jan Kutnauer z Sonnenšteina, Jiří Závěta ze Závětic, Melichar Teyprecht z Prechtynku, Natanael Vodňanský z Urašova, dr. Leander Rüppel, Jiří Haunšild, Pavel Pečka (Prčka), Václav Mašteřovský (Litoměřický) z Jizbice, Pavel Sixt z Ottersdorfu, Jan Moravec, Daniel Stríska, Daniel Sláma, Jan Bapt. Karges (Garges), pak služebníci při úřadě purkmistrovském Mikuláš Diviš a Václav Božecký. S těmito měšťany uvězněn byl též primator města Žatce Maximilian Hošťálek z Janovic. — Na Malé Straně opatření byli vězením

podobným: někdejší direktor Krištof starší Kober z Kobersperku, primas Baltasar Globič z Bučina, radní Bonaventura John, radní Jiří Neher z Nehrlinku, radní Jiří Apatykář, mistr a chirurgus dvorský Ondřej Šteiman, někdejší fenrich Malostranský František Plumberger, písař při dvorském stavitelství Jakub Hybel a kostelník kostela německého na Malé straně švec Kober.

Mezi osobami v domích svých na závazek vzatými byli: Humprecht starší Černín, někdejší direktor, Jiří z Talmberka, nejvyšší komorník království Českého, Stefan Jiří z Šternberka, Karel Mracký z Dubé, Fridrich Švihovský z Ryzmberka, Jan Rudolf Trčka, Jan starší z Říčau, Zdeněk Malovec, Bohuslav Vítha, Jan Adam z Roupova, Benedikt (Beneš) Březský z Ploskovic, Jan starší z Talmberka, Ctibor Vrchoťický z Loutkova, Jan Litvín z Říčau, Jaroslav Otta z Losu, Henrich Lorenc hrabě z Guttensteina, Krištof Widersperker z Widrsperku, Burkhart Střela z Rokyc, Ladislav Zeidlic z Šenfeldu, Adam Krištof Sezima z Sezimova Ouští, Jiří Údrecký z Údrče, Diviš Lacenbok Slavata, Krištof Kaplír, Jan Myllner z Mylhauzu, Jan Jiří z Wartenberka, Jan Peldřimovský a Jan Chvátal z Tábora. Mimo tyto osoby měli domácím vězením opatření býti též: Ladislav Sekerka z Sedčic, Sigmund Švantl ze Střebska a Jan starší Bukovský, kteří však již v čas zpourey zemřeli; pak Kašpar Melichar z Žerotína, jenž dle zpravy knížete z Lichtenšteina ponechán byl na svobodě (viz str. 946); Jan Myllner z Mylhauzu, který však ze země ušel. Ale mnozí z osob vytčených, zvláště páni z Talmberka, z Šternberka a Trčka, též Humprecht starší Černín vězení toho brzy byli zproštěni, o čemž v seznamu pokutovaných bližší podána jest zpráva.

Naproti tomu marně se obrátili direktoři uvěznění i jejich manželky na kurfiršta Saského a jeho choť dne 6. a 26. března 1621 s prosbou snažnou o přímluvu u císaře, aby jim provinění jejich bylo odpuštěno a další užívání statků jejich povoleno. Neboť vedle cis. rozkazu z dne 6. února dal kníže z Lichtenšteina všecky věci mohovité osob zatčených zinventovati a se statky nemohovitými do zvláštních seznamů sepsati. Nad statky rebellů k ruce císaře ujatými ustanovení byli v každém kraji inspektoři hospodářství znalí, kteří při-

hlízení měli k pilnému a užitečnému hospodaření na statcích těch, tak že jim správcové statků každých 14 dní podávají výkazy příjmův a vydání, kteréž inspektoři, přiloživše k nim zdání svá o zlepšení hospodářství, knížeti z Lichtenšteina předkládati měli. (Skála V, str. 40—42; D'Elvert II, 21—23, 30—34.)

Kommissie exekuční (commissio executionis) od císaře zřízená k processu hrdelnímu proti předním účastníkům povstání Českého.

Před uvězněním náčelníků zpoury knížeti z Lichtenšteina císař plnomocenstvím nařízenému kommissari v království Českém, císař. dekretem dne 12. února 1621 daným rozkázáno bylo, aby proti rebellům a jich osobám, hrdlům i statkům zvláštní pořád neb spěšný a krátký process práva, jakž toho jednoho každého z nich velikost přečinění, provinění a urážky velebnosti císaře potřebovati a ukazovati bude, co nejdříve byl nařízen i skutečně začat. Kommissi k vyřízení processu toho hrdelního vložil císař na knížete z Lichtenšteina, ustanoviv jej za předsedu, a přidělil mu jedenácte osob za kommissary k té inkvizici nařízené, totiž: Adama z Waldšteina nejvyššího hofmistra krále Českého, Fridricha z Talmberka praesidenta nad appellacemi na hradě Pražském, Kristof Vratislava z Mitrovic, král. hejtmana Menšího města pražského; Wolfa Viléma Lamingerera z Albenreuthu, doktory Otta Melandra a Jana Wenzla, vše říšské rady dvorské; Melchara Gnyzena (Gniess) z Kobachu, Václava z Flissenpachu a Daniele Kapra z Kapršteina, doktory v právích a rady na appellacemi; Kašpara Švába (Schwab) a Pavla z Ello, rad rakouské vlády a doktory práv obojích. (Skála V, str. 37.)

Aby však se poznalo, s jakou těžkou pokutou císař na své protivníky nejpřednější dokračovati míní, vyhlášeny byly dne 15. února 1621 vedle císař. rozkazu a poručení knížeti z Lichtenšteina ve všech městech Pražských a po všech krajích v Čechách klatby (acht) proti kurfiřtu Fridrichovi, falckraběti při Rýnu, který se neposlušným a nevěrným rebelům českým za krále vyzdvihnouti dopustil, a proto císař. listem z dne 22. ledna 1621 za potupníka i urazitele povýšenosti a velebnosti císařské a za rušitele pokoje obecného

uznán a dne 29. ledna slavným způsobem vyhlášen byl; pak proti Jiřímu staršímu, markrabí Brandenburskému jinak z Krňova, též proti Kristianu knížeti z Anhaltu a Jiřímu Fridrichu hraběti z Hollachu jinak z Hohenlohe. (Skála V, 9, 30.)

Lichtenštejn pak převzal poslušně předsednictví dotčeného soudu hrdelního, zřízeného proti rádu král. Českého; avšak ve své zprávě, císaři dne 5. března podané, zmínil se o připomenutí kommissarů Čechů mu přidělených, v Praze přítomných (jimž již dekrety byly doručeny), že J. M. C. předkové slavné paměti, někdejší králové v Čechách, nejenom v případech podobných, celé země se týkajících, nýbrž i pro jednu neb dvě osoby soukromé *in crimine laesae Majestatis* ve vlastní osobě na soudu zasedali; pročť že tito kommissaři za dobré uznali, aby císař, možná-li, sám nad zločinci tak těžkými soud držel a provinilé podle jejich přestupků potrestal, tak že by věc větší vážnosti nabyla a na věčnou památku se zachovala; avšak kdyby císař za poměrů ještě nepříznivých do Prahy hned přijíti nemohl, že mají řečení kommissaři za to, aby císař, šetře obyčeje a rádu království Českého, z mnohých příčin důležitých, týkajících se nynější i budoucí důslednosti, tento soud nikoliv osobou předsedy (praesidenta), nýbrž osobou k tomu od J. M. C. zvláštním plnomocenstvím opatřenou, J. M. C. jakožto krále Českého zastupující, řídití a vésti dal. Naproti tomu Lichtenštejn podal později dobré zdání své císaři v ten smysl, že neuznává toho nutnou potřebu, aby císař sám osobně ten process hrdelní vedl, nýbrž že se mu zdá býti mnohem důstojnější a prospěšnější, aby provinilí za nepřítomnosti zeměpána na hrdle byli potrestáni; ostatně že kommissaři k tomu processu nařízení, ve všech právních zběhlí a dílem i věci a rádu království Českého náležitě znalí, veškeré skutky rebellů se vsí pilností pováživše to, co v při každého podle dokladův a průvodův za právo uznají a vyřknou, J. M. C. k schválení neb zmírnění trestu předloží. Konečně uznával Lichtenštejn za dobré, aby exekuce proti odsouzeným byla odložena na dobu příznivější, aspoň až bude porovnání s knížaty a stavy slezskými a kurfirštem Saským vyjednáno, hrabě z Mansfeldu s dobrým dílem vojska svého z Čech vytlačen, a

lid v Čechách poněkud upokojen, odvolává se na zkušenost nabytou za císaře Zikmunda, který Čechy též rychlou exekucí proti některým rebellům ve Vratislavi vykonanou k zoufalství přivedl. (D'Elvert II, str. 37 & 46.) Avšak císař rozkázal Lichtenšteinovi, aby hned zahájen byl soud hrdelní, tak jak od něho byl nařízen.

K tomu cíli vydal Lichtenštein dne 17. února otevřený list (patent tištěný), jímž obsýlal nejprve osoby ty ze všech tří stavů království Českého, kteréž hned po bitvě bělohorské neb posléze ven ze země ujeli, aby se před ním a kommissi císařskou v šesti nedělích ke dni jistému sami osobně postavili a doslýchali toho, co jim pro jejich provinění v čas zpourey oznámeno a dále vyměřeno a přisouzeno bude. V patentu tom bylo zejména uvedeno 30 osob těchto: Jindřich Matyáš hrabě z Turnu, Bohuchval Berka z Dubé, Joachim Ondřej Šlik hrabě, Václav Vilém z Roupova, Václav Berka z Dubé, Jan Albín Šlik hrabě, Radislav z Vchynic, Adelspach (Aderšpach) Berka z Dubé, Adam z Lokšan, Smil Hodějovský z Hodějova, Jan z Bubna, Pavel Kaplíř z Sulevic, Petr Myllner z Mylhauzu, Ehrenfrid Berbisdorf, Smil z Michalovic, Jan Myllner z Mylhauzu, Jan Bapt. Eisen, Jan Oršínovský z Fürstenfeldu, doktor v právích Fridrich Georg z Oldenburku, Benjamin Fruwein, Daniel Škreta, Václav Písecký, Eliáš mladší Rozýn z Javorníka, Jan Šťastný Goliáš, Samuel z Veleslavína, Oldřich Ertl, Pavel Ješín, Pavel Kutnauer, Jan Knot a Jakub Hufnagel. Všem těm, jakož i jiným, kteří v té zpouře pryč z království Českého ujeli a slibu člověčenství nevykonali, týmž listem na vědomí dáno, že k rozkazu císaře proti nim jakožto nevěrným rebellům a poddaným v království Českém krátký process hrdelní jest nařízen a vyřízen býti má, ať se obeslaní k němu dostaví neb nedostaví. Obeslaní to nejenom v Praze, nýbrž i po krajích král. Českého, i v domech a příbytcích osob jmenovaných náležitě bylo oznámeno. — Potom zjímání a uvěznění byli náčelníci zpourey v Praze a v zemi přítomní, jak již výše jest pověděno. (Skála V, str. 38, 39. — Archiv místodrž. C. 215, C. ¹⁰/₃₉.)

Zatím přibyli kommissaři císařští Fridrich z Talmberka, dr. Otto Melander, dr. Jan Wenzel a Wolf Vilém Laminger z Vídně do Prahy dne 13. března, přihlásili se hned dne ná-

sledujícího u knížete z Lichtenšteina, jemuž skrze předsedu nad appellacími Fridricha z Talmberka císařské plnomocenství a další instrukce k tomu soudu byla doručena. Dne 15. března oznámil Lichtenštejn všem kommissarům cís. plnomocenství a instrukci, dle které hned převzali kommissari dr. Melander a dr. Kapr službu sekretářskou v té kommissi od císaře na ně vloženou, a od kommisie ustanoveni dva písaři i za dobré uznáno, aby dle cís. instrukce zřízen byl k soudu tomu královský zástupce a žalobník (*procurator et accusator regius*), tento pak, aby poradiv se dříve s cís. říšskými rady dvorními, drem. Melandrem a drem. Wenzlem, beze všeho dalšího zaměstnání právního tak jednal, jak v takových zřejmých přečiněních rebellie a pokoj obecný rušící perduellie neb zjevného nepřátelství a velebnosti cís. a král. urážky vedle cís. instrukce činiti náleží. Úřad ten svěřen byl kommissari Přibíkovi Jenškoví z Újezda. Potom vykonali všickni kommissari přísahu k té kommissi před knížetem z Lichtenšteina v ten rozum, že v povinnosti té na ně od císaře Ferdinanda jakožto krále Českého vložené, neohlédajíce se na žádnou přízeň neb nepřízeň, lásku neb nenávisť něčí, věrně a upřímně se chovati a soud spravedlivě vynášeti chtějí, tak aby i před Bohem i přede vším světem v tom ostáti a právi býti mohli. Na to složil přísahu kníže z Lichtenšteina v ruce nejvyššího hofmistra král. Českého Adama z Waldšteina, pak zřízený král. prokurator a oba písaři zvláštní přísahou zavázáni byli od knížete z Lichtenšteina. (Dle zprávy jeho císaři dne 7. dubna 1621 učiněné. D'Elvert II, 49, 50. — Skála, V, 51.)

Dne 16. března t. r. měla kommisie císařská na hradě Pražském, kde se dle cís. instrukce soud ten mimořádný držeti měl, své první zasednutí v síni, v které se obyčejně říšská rada dvorská držívala, a ustanovila se na tom, že nejdříve vyslychati se mají někdejší direktorové a rady zemské, jakožto hlavní původcové oné zpourey. K tomu konci uloženo kommissari Melandrovi, aby dle cís. instrukce co do přečinění direktorů k jich vyslychání i odsouzení sepsal jisté artykule jak z protokolu někdejšího sekretáře v direkcii české Benjamína Fruweina z Podolí (který po svém ujetí z Prahy cís. kommissi doručiti dal, aby sobě a bratru svému

Martinovi, již vězením opatřenému, při císaři milost a polehčení nějaké způsobil) tak i z jiných listin a spisů (kdejší kanceláře Fridricha Falckého a direkce české p. jaty, zvláště pak z dekretův a patentů od dřívější vlády rebellské vyslých a vyhlášených, v nichž byly doklady p. činění, jichž se direktori proti císaři dopustili. — Co se p. tklo přečinění i obvinění jiných osob ze stavu třetího, v. zením opatřených po radnicích městských, v tom užili ko missaři císařští prostředku takového: Odeslali dekrety vše. něm rychtářům císařským v Praze, aby oni, povolajíce p. sebe na radnice všechny měšťany pod jednou (katolíky) k. dého města Pražského, pod dobrým svědomím jejich je. pomenuli, aby, kdokoliv z nich mohl se v čem tom upama. vati, co kdy v tu celou potržku českou od koho z dotčen. osob městských uvězněných na újmu a potupu buď důstoj. ství císařského a královského, buď náboženství a strany. tolické z úst jich slýchali, neohlédajíce se na žádnou j. přízeň neb dobré sousedství a přátelství, před nimi to. seznali; císařští rychtářové pak, uvedouce udání jedn. každého v poznamenání náležité, aby je kommissarům. prodleně odvésti nepomijeli.

Dne 27. března podal doktor Melander spis svůj, tý. jící se direktorů přečinění, jež do 135 artikulův, obsah. cích 236 dotázek, zavřel, k uvázení císař. kommissi, kte. schválivši všecky ty artikule hned dne 29. března přistoup. k jednání soudnímu proti uvězněným 17 direktorům nejen. stavu vyššího, nýbrž i stavu městského, kteřížto posle. k tomu konci téhož dne ze všech radnic městských na h. Pražský byli přivezeni. Byli to zejména *páni Vilém P. z Lobkovic, Pavel z Říčana a Václav z Budova; rytíři Kaš. Kaplíř ze Sulevic, Prokop Dvořecký z Olbramovic, Jindř. Otta z Losu, Fridrich z Bílé, Bohuslav z Michalovic, Vostrovec, Václav Štastný Pětipeský; osoby městské Ma. Fruwein, Theodor Sixt z Ottersdorfu, Maximilian Hošťá. Tobidáš Štefek, Valentin Kochan, Jan Šultys a Křištof Ko.* Těmto direktorům před soud postaveným oznámil dr. l. lander v jazyku německém příčiny tohoto soudního jedn. kteréž pak dr. Kapr jazykem českým opakoval; potom p. čteno původní plnomocenství císařské k tomu soudu d.

v jazyku německém i v překladu českém od Jana Hegnera z Rösselfeldu, cís. rychtáře v Menším městě pražském, jenž k té kommissi nařízen byl za přísežného notáře veřejného (notarius publicus); načež král. prokurator žalobu na všechny direktory v dotčených artikulech složenou přednesl v jazyku německém i českém, žádaje, aby cís. kommisse ze svého prostředku ustanovila osoby, které by podle sepsaného obvinění direktory ústně vyslychaly a jich odpovědi pilně a svědomitě sepsaly, aby potom nález po právu proti nim mohl býti vynešen. Kommisse, přijavši žalobu král. prokuratora, zřídila z prostředku svého dva odbory k vyslychání obviněných, aby se v tom rychleji pokračovati mohlo. Potom byli direktorové, žalobou král. prokuratora zděšení a ztrápení, ze síně soudní vyvedeni, a jeden každý z nich na hradě v místech zvláštních po různu, zvláště na Bílé věži, opatřen jest vězením, v němž ostatní čas v samém vyslychání až do exekuce strávil. (Skála V, 54, 55. — Zpráva knížete z Lichtenšteina císaři dne 7. dubna 1621. D' Elvert II, 50, 51.)

Mezi tím dle cís. instrukce vyřízeno bylo od cís. kommisse především *soudní jednání proti rebellym ze země zběhlým a v čas zpoury zemřelým.*

První rozsudek vynesen byl na rebelly zběhlé, z nichž žádný dle patentu výše uvedeného v čase vyměřeném před cís. kommissi se nepostavil. Z té příčiny je cís. a král. prokurator z neposlušnosti obvinil a na jeho vyhledávání při cís. kommissi bylo dne 2. dubna ještě jedno provolání na ně ve všech městech Pražských vyhlášeno. Když i potom žádný z obeslaných se nedostavil, byla proti nim od prokuratora žaloba v příčině těžkého jich provinění právně složena před cís. kommissi, kteráž beze všeho dalšího vyšetřování právního proti nim za právo vyřkla to, co v takových zřejmých a vůbec známých přibězích, pokoj obecný rušících, činiti náleží. A tak dne 5. dubna skrze herolty vyhlášena jest slavně u přítomnosti všech tří rychtářů císařských výpověď cís. kommisse na rebelly zběhlé v znění takovém: že vsecky v dotčeném patentu jmenované osoby pro své veliké přečinění, světu i celému království známé, jakož i zjevné nepřátelství a velebnosti císařské a královské urážku hrdla, cti i statky své J. M. C. propadli a do klatby upadli; pročez

že se za psance uznávají a vyhlásují, na hrdla i životy jejich všechněm vůbec i jednomu každému obzvláště svobodná moc se dává a statky jejich všelijaké komoře král. české ihned skutečně se přisuzují a přivlastňují. — Mimo to měla kommisie dle cí. instrukce na hlavy rebellů zběhlých jistou summu peněz (taglia) za odměnu vysaditi, což se však k návrhu kommisie nestalo, poněvadž tento vlaský způsob ani v Německu ani v Rakousích nebyl zaveden a ve všeobecných právních o tom ničeho nebylo nařízeno. — Po vyhlášení nálezu cí. kommisie proti rebellům zběhlým, cí. resolucí z dne 16. dubna schváleného, vykonala se dne 23. dubna exekuce nad dotčenými 30 osobami, za psance vyhlášenými a v patentu z dne 17. února jmenovanými, způsobem tím, že jejich jména na šesti tabulkách napsaná od mistra popravního na šibenicích všech tří měst Pražských byla přibita. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 63—65. — Zpráva knížete Lichtenšteina z dne 7. a 29. dubna 1621. D' Elvert II, 52—57.)

Druhý nález kommisie hrdelní týkal se osob, kteří se pozdvížení českého účastnili a v tom zemřeli. Dědicové těchto zemřelých rebellů, níže jmenovaných, byli veřejným listem, již dne 18. března 1621 od knížete z Lichtenšteina podle usnesení cí. kommisie vydaným, obesláni s tím doložením, aby ve čtyrech nedělích všickni sami osobně před kommisí císařskou najíti se dali k spatření a doslýchání, kterak proti rebellům zemřelým process práva zachován, památka jejich zmařena, statky pak jejich komoře královské přisouzeny budou. Dle tohoto obesláni postavili se dědicové zemřelých rebellů po uplynutí lhůty jim uložené dne 16. dubna před cí. kommisí, kteréž král. prokurator obsírnou žalobu svou summovní proti rebellům ze světa sešlým předložil s tou žádostí, aby cí. kommissaři rychlým ordelem týchž osob zemřelých pro jejich vysoké provinění vůbec známé, jediné odsouzení a exekucí hotovou s sebou přinášející, všecku památku zkaziti, statkův jejich je odsouditi a na to na všecko náležitou výpověď učiniti a vynésti nepomíjeli. Tato žaloba přednesena byla dědicům k tomu obeslaným, kteřížto podle potřeby uznalé obrany své jak ústně, tak i v spisích proti též žalobě zase jsou předkládali. Dne 26. dubna 1621 byla

výpověď cís. kommisie na dotčené osoby zemřelé nejdříve dědicům jejich v radě kommissarů císařských u přítomnosti král. prokuratora oznámena, potom pak vyhlášena v král. hradě a v městech Pražských slavně skrze herolty v znění takovém: že následujících osob, jmenovitě *Petra z Švamberka, Linharta Kolóna z Felzu, Albrechta Jana Smiřického, Rudolfa z Štubenberku, Henricha Buriana z Gutenšteina, Oldřicha z Vchynic a z Tetova, Oldřicha Gerštorfa z Gerštorfu a z Malšvic, Mikuláše Gerštorfa, Albrechta Pfefferkorna z Ottopachu a Václava z Bubna*, pro jich přetěžké a všemu světu, království a zemím známé přečinění v příčině rebellie, pokoje obecného zrušení a velebnosti císařské a královské urážky, památka všech společně i jednoho každého z nich rozdílně na věčné časy se moří a za proklatou a nepoctivou odsuzuje, jakož i statky jejich mohovité i nemohovité král. koruně k dobrému ihned skutečně se přivlastňují a obracejí; avšak dotčené týchž osob památky prokletí a zavržení podle zvláštní cís. milosti a obdarování, v příčině té učiněného, dědicům neb potomkům jich k žádné dokonce ouhoně a újmě cti a jména jejich dobrého ze sloužení a vztahovati se nemá. — Tato výpověď kommisie hrdelní teprve cís. resolucí z dne 14. května 1621 schválena jest. (Archiv místopředs. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 51, 52, 67, 68.)

Podobný process zaveden byl i proti ostatním osobám v trvalé zpouře zemřelým, k nimž náleželi: Jindřich Slavata z Chlumu a Košumberku, Blažej Gryspek z Gryspachu, Zdeněk Smolík z Slavic, Mikuláš Klusák z Kostelce, Jindřich Jiří Zeidlic z Šenfeldu, Bernard Elsnic z Elsnic, Jindřich Jakub Tejřovský z Ensidle, Sigmund Belvic z Nostvic, Jan Kristof Myška z Žlunic, Bohuslav Vítha ze Rzávého, Šebestian Oujezdecký z Červeného Oujezda, Jan starší Bukovský z Hustiřan, Adam Abraham Bohdanecký z Hodkova a jeho syn Jaroslav (Rohoslav), Vilém Vojtěch Doupovec, Adam Řepický, Karel Bechyně, Adam Kokořovec na Prádle, Jindřich Hozlaur, Jan Bezděkovský z Římku, Karel Přehořovský a Sigmund Šerkl. Těchto dědicové obesláni byli jednak mandátem z dne 18. března, jednak ediktem z dne 15. dubna 1621 před cís. kommissi; avšak odsouzení osob řečených bylo odloženo, až by se ze spisů kanceláře někdejší direkce

a z výslechů jiných nabylo dokladů, že se dopustily zločinu urážky velebnosti císařské a královské (*crimen laesae Majestatis in primo capite*), v kterémžto případě jedině po právu proti zemřelým místo mělo zmaření jich památky a konfiskace statků (*contra mortuos condemnatio memoriae et confiscatio bonorum*), jinak však provinění zemřelých úmrtím pozbývalo moci (*reatus morte defunctorum expirat*). Proto osoby dotčené teprv l. 1622 byly odsouzeny, o čemž na místě svém podáme zprávu. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 67. — Zpráva knížete z Lichtenšteina 29. dubna 1621, d'Elvert II, str. 56.)

Po vyhlášení rozsudku proti rebellům zběhlým a zemřelým předsevzato bylo hned vedle císařského poručení zinventování všech svršků a věcí mohovitých, pak odhadování (ocenění) všech statků pozemských a nemohovitých osob těch, kteréž z krále Českého ujely a za psance vyhlášeny byly, buď předtím ze světa sešly aneb na ten čas vězením opatřeny a vyslýchány byly. Ocenění to vyneslo v jedné summě 5,278,996 kop, aneb jak jiní zaznamenali, 5,374,449 kop míš. (Skála V, 66.) — Dle našeho seznamu vynášelo veškeré jmění osobám dotčeným konfiskované (totiž 115 panství a statků, 93 domy a jistiny i hotové peníze) v jedné summě 7,972,329 kop míš. Z toho náleželo dotčeným 17 direktorům uvězněným 32 statků odhadnutých za 967,168 kop, 20 domů s 9 vinicemi za 85,946 kop a jistin i peněz za 321,786 kop; zběhlým 30 povstalcům zabaveno bylo 35 statků za 1,402,674 kopy, 34 domy s 3 vinicemi za 96,852 kopy a jistin za 343,205 kop; zemřelým pak 10 rebellům konfiskováno bylo 48 statků za 3,470,920 kop, 7 domů za 22,072 kopy a jistin i hotových peněz za 1,089,544 kopy; konečně uvězněným 23 měšťanům Pražským konfiskovány byly 32 domy s 3 dvory a 9 vinicemi za 127,055 kop a jistin za 45,109 kop míš. *)

*) Porovnáme-li tehdejší odhady těchž statků k nyníjším jich cenám, shledáme, že statky dotčené podle nyníjších peněz měly by cenu na 80 až 100 millionů zlatých; tak na př. panství Vorlické, tehdy za 130,294 kopy míš, odhadnuté, l. 1807 mělo cenu 1,307,755 zl.; statek Ronšperk, tehdy za 30,045 kop míš, odhadnutý, l. 1864 odhadnut byl za 950,000 zl. — Poznámání ještě třeba, že při sečtení ceny statků na ten čas zabavených položeno jest panství Třeboňské, kteréž s některými statky Švaberskými nebylo odhadnuto, jenom za 500,000 kop míš., v kteréž summě od císaře později bylo zastaveno.

A poněvadž manželky dotčených rebellů, nemajíce ničeho, z čeho by živý byly, denně u knížete z Lichtenšteina se hlásily s prosbou, aby jim ze statků v plen vzatých vydána byla jejich věna a co jim vůbec před zpourou v deskách zemských bylo zapsáno a pojištěno; zároveň též mnoho věřitelů těch osob, jichž statky byly konfiskovány, se hlásilo, a jejich požadavky po právu (*cum fiscus in poenalibus postponatur creditoribus*) přede vším zapraveny býti měly; uznal kníže z Lichtenšteina ve zprávě své, císaři dne 7. dubna 1621 podané, toho potřebu, aby byla zřízena zvláštní kommisse k obeslání věřitelův a k provozování dluhů v jistém čase (*commissio ad citandum creditores per edictum, commissio liquidationis*). Cís. resolucí z dne 16. dubna 1621 nařízeno bylo knížeti, aby zatím přihlašování věřitelů přijímal a je král. prokuratorovi odevzdával; zároveň vyslovil císař přání, aby process proti direktorům a předním rebellům co nejdříve ke konci byl přiveden. (Archiv místodr. C. 215, C. 1/1. — D' Elvert II, 33, 53, 54.)

Vyslýchání direktorů počalo před cís. kommisí dne 3. dubna 1621 dle protokollu o tom sepsaného. (Original-Verhör, Archiv místodr. sub K. 1/138.) Z tohoto protokollu zachovaly se jenom výpovědi německé šesti direktorů, totiž Bohuslava z Michalovic, jenž první vyslýchán byl dne 3. dubna, Martina Fruweina, vyslýchaného dne 6. dubna, Pavla z Říčan, Kašpara Kaplíře, Henricha Otty z Losu a Štastného Václava Pětipeského, od dne 14—17. dubna vyslýchaných. Otázky těmto direktorům jakož i ostatním předložené a 236 artikulův obsahující, týkaly se hlavních příčin povstání stavů, kteréž jediný Otta z Losu zřejmě a upřímně beze všeho ostýchání a strachu vytkl a ke všemu se přiznal (viz str. 404 a 405), kdežto ostatní direktorové jednání své všelijak omlouvali. Zvláště pak dotazováni byli direktorové o sjezdu stavův evangelických, který Turna dne 5—11. března, pak dne 21. května 1618 v kolleji Karolinské proti císařské záповědi zahřídil; o vyhození král. místodržících, kteréž dle výpovědi Fruweinovy z návodu Turna vedle jeho úmluvy s Václavem Budovcem, Albrechtem ze Smiřic, Václavem Vilémem z Roupova, Linhartem Colonou z Felzu a Oldřichem Vchynským vykonali Turn, Smiřický, Vchynský, Vilém starší Popel

z Lobkovic a Ehrenfrid z Berbisdorfu (dle výpovědi Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčán). Jiné dotazy vztahovaly se k zřízení obrany zemské a zvolení direktorů, správcův a rad zemských; k vypovědění Jesuitů ze země; k vyjednávání s Fridrichem falckrabětem, kteréž dle výpovědi Pavla z Říčán konáno bylo skrze Achace z Donína v Praze s direktory Berkou, Roupovcem, Budovcem, Myllnerem, Martinem Fruweinem, Michalovicem a Joachymem Ondřejem Šlíkem; k obhajování země proti lidu císařskému do Čech vpadlému, k vyjednávání o pomoc a podporu s knížaty a stavy říše Německé a s generalními státy Nizozemskými; k najímání lidu válečného a k výpravě válečné. Předmětem mnohých otázek bylo zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; prodávání statků duchovních; prodej drahokamův a jiných věcí z král. komory pokladní a zmincování stříbra, z téže komory od stavův odbojných vzatého; uzavření konfederace s jinými zeměmi a vyjednávání s Betlenem Gaborem i s Turkem. Též dotazovali se cis. kommissari direktorů po původcích mnohých spisů, uveřejněných od stavův odbojných, zvláště mandátův o vypovězení Jesuitů, kteréž jakož i apologii první sepsal Martin Fruwein (dle své vlastní výpovědi); apologii pak druhou složil Joachym Ondřej Šlík (dle výpovědi Fruweina a Michalovice); justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále sepsali Joachym Ondřej Šlík, dr. Eisen, Haunsild, Fruwein, a Budovec (dle výpovědi Otty z Losu, Pětipeského a Říčanského).

Podobným způsobem vyslýchání byli v měsíci květnu od kommissarů císařských i vězňové po radnicích Pražských, zvláště dne 6., 7. a 22. května od drů. Václava z Flissenspachu a Jana Kapra na radnici Novoměstské osoby z konšelův a měšťanů Nového města Pražského, totiž: Dr. Matyáš Borbonius, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Lukáš Karban z Volšan, Ondřej Kocour, Simeon Vokáč, Jiřík Řečický, Jan Švehla a Jan Kamaryt. (Dotázky na Lukáše Karbana činěné uvedeny jsou u Skály V, str. 74—78.)

Pokuta vzata od náčelníkův a předních účastníků povstání Českého.

První rozsudky císařské kommisie, proti 17 direktorům a 6 jiným osobám vynesené, v nichž dle práv a řádu král. Českého přečinění jednoho každého obsírně a důkladně podle nálezů, za doby Ferdinanda I. v podobném případě daných, bylo vytčeno, poslal kníže z Lichtenšteina dne 17. května 1621 skrze členy kommisie Fridricha Talmberka a dra. Pavla z Ello do Vídně k resoluci císařské a odporučil ve zprávě své obzvláštní milosti císařské z odsouzených zejména tyto: Viléma staršího Popela z Lobkovic, Pavla z Říčana, Václava Štastného Pětipeského z Chyš, Jana Theodora Sixta z Ottersdorfu, Jana Vostrovce z Kralovic, Jana Šultyse z Felsdorfu, primasa Kutnohorského, a Abrahama Anjela (Engla), měšťana Staroměstského, z příčin při každém z nich vytčených. Naproti tomu uvedl Lichtenštejn ve zprávě své, že Jindřichovi Ottovi z Losu přísnější trest přisouzen byl hlavně pro jeho tvrdošijnost a zlomyslnost při výsledku projevenou.*) Posléz učinil Lichtenštejn návrh ve zprávě své, aby k odsouzeným nekatolíkům před jich popravou, kdyby toho žádali, připuštění byli kněží a kazatelé jejich vyznání.

Tyto rozsudky odevzdal císař k dobrému zdání, má-li je potvrditi anebo zmírniti, zvláštní kommissi, k níž nařídil nejvyššího kancléře král. Českého, pána z Lobkovic, praesidenta nad appellacemi pána z Talmberka, Ottu z Nostic, Filipa Fabricia, pak dvorního radu říšského Strahlendorfa a vídeňského radu appellačního dra. Pavla z Ello. V poradách, dne 21—23. května konaných o tom, zdali přísné rozsudky císařské kommisie mají býti zmírněny a jakým způsobem, učinil praesident z Talmberka návrh, aby rozsudek, týkající se Viléma Popela z Lobkovic, zmírněn byl na konfiskaci jeho jmění a na doživotní neb dočasné vězení. Ello přistoupil k tomuto návrhu, Strahlendorf však mínil, že jest potřebí dorozumětí se nejdříve o jistých zásadách, nežli se přistoupí k poradám, pokud by se jednotlivcům pokuta zmírniti mohla. Uznával sice, že všickni direktori zasluhují trest smrti, ale

*) Přečinění a provinění odsouzených vytčena jsou při každém z nich v seznamu pokutovaných.

měl za to, že by odpravení tolika osob najednou pokládati se mohlo v celé římské říši císaři za přílišnou ukrutnost, též že takové odpravování hromadné jest nebezpečné, císař pak že nemůže odmítnouti beze všeho ohledu a ušetření přimluvu krále Danského za provinilé direktory. Z těch příčin učinil Strahlendorf návrh, aby z odsouzených k smrti jenom devět osob nejvíce provinilých, z každého stavu totiž tři, na hrdle potrestáno bylo, ale beze všeho mučení, zvláště bez čtvrcení odsouzených za živa, kterýžto trest byl by strašnou ukrutností, a jenom na tělech odpravených vykonati by se mohl; pročež aby i Jesenského a Ottu z Losu mírnější trest zastihl, totiž aby oba byli jenom oběšeni neb sťati a potom teprve těla jejich čtvrcena; též aby k smrti odsouzeným před popravou poslední útěcha skrze jejich kněze byla udělena; ostatním však odsouzeným aby trest smrti byl prominut a zmírněn na vězení neb na galeje. Proti tomu byl pán z Nostic toho mínění, aby vše ponecháno bylo při rozsudcích císařské kommisie Pražské, jenom od čtvrcení odsouzených za živa aby se upustilo; trest smrti pak aby byl prominut jenom Popelovi z Lobkovic a Pětipeskému. Pán z Talmberka však navrhl, aby též některým jiným, zvláště pak Vostrovci a Sixtovi z Ottersdorfu život byl darován, i Kaplířovi že by pro jeho stáří milost udělena býti mohla. Konečně podala kommisie dne 23. května o zmírnění trestu císaři návrh svůj, dle něhož jenom některým odsouzeným prominut býti měl trest smrti, totiž Vilémovi Popelovi z Lobkovic, Pavlovi z Říčana, Václavovi Štátnému Pětipeskému, Janovi Vostrovci a Janovi Theodorovi Sixtovi z Ottersdorfu, jemuž však teprv na popravišti udělení milosti mělo býti oznámeno; ale jmění a statky těchto osob jakož i všech ostatních mělo býti konfiskováno a osoby perdonované ve vězení zůstaveny. Rozsudky císařské kommisie hrdelní, týkající se ostatních osob, zejména Bohuslava z Michalovic, Jana Šultyse z Felsdorfu, Maximiliana Hošťálka, Tobiáše Štefka, Kristofa Kobra, Simeona Sušického, Jana Kutnaura, Natanaele Vodňanského, Mikuláše Diviše a Melichara Teyprechta, měly zůstati nezměněny, jenom odsouzení k smrti, Henrich Otta z Losu, Martin Fruwein a Jan Jesenský neměli býti čtvrceni za živa, nýbrž teprve těla odpravených; též upustiti se mělo od čtvrcení

těl Václava Budovce, Fridricha z Bílé, Prokopa Dvořeckého a Kašpara Kaplíře; konečně Abraham Anjel (Engel) do dalšího císařského nařízení u vězení ponechán býti měl. (D'Elvert II, 65—69. — Archiv Roudnický, Gindely IV, 53—55.)

Císař, zmírniv dle tohoto návrhu dne 26. května první rozsudky císařské kommisie exekuční, poslal je téhož dne nazpět knížeti z Lichtenšteina k dalšímu vyřízení s tím poručením, aby podle zdání otců duchovních (bezpochyby Jesuitů) nekatolíky k smrti odsouzené navštěvovaly do vězení především jenom rozumné katolické osoby světské, které by jim odsouzení jejich k smrti setrně oznámily a důtklivě domlouvaly, aby na spasení duší svých pomýšleli; když by pak některý z odsouzených i nejmenší náklonnost k víře katolické projevil, měl se hned k němu katolický kněz poslati; kdyby však který si přál duchovního nekatolického, neměl se k němu připustiti duchovní pikartský (bratrský) neb kalvinský, nýbrž jenom kněz augsburského vyznání, avšak toliko do vězení, ale nikoliv k doprovázení odsouzených na popraviště. Také poručil císař, aby exekuce proti odsouzeným odložena byla až po vynesení rozsudkův ostatních, kteréž vedle zvláštního nařízení z dne 26. května co nejdříve po rychlém poslu císaři k potvrzení zaslány býti měly.

Zároveň bylo Lichtenšteinovi nařízeno, aby Martin Fruwein, Václav Budovec, Joachym Ondřej Šlik, Bohuslav z Michalovic, Leander Rüppel, Dr. Kašpar Luk a Dr. Jesenský i jiní z někdejších direktorů ještě jednou pilně a přísně byli vyslýcháni a třeba-li i právem útrpným (pomocí mučidel) tázáni, jaké porady měli již l. 1607, 1608 a 1609 stavové s knížetem Kristianem z Anhaltu, říšským hrabětem z Hanau a Arnoštem z Mansfeldu; též co zlého proti domu Rakouskému a na nejvýše škodlivého již za doby císaře Rudolfa a Matyáše, na počátku zpourey stavů Českých i v čas té zpourey bylo vyjednáváno nejenom s cizími zeměmi, totiž s Francouzskem, Hollandskem, Savojskem, Tureckem a Benátkami, nýbrž i se stavy Štýrskými, Korutanskými a Krajinskými; pak aby důkladně vyšetřeno bylo, co, kde, jak a skrze koho jednali stavové s falckrabím Fridrichem. Výpovědi Šlika, Rüppla, Haunsilda, Budovce a Fridricha Georga z Oldenburku, o věci té dne 4—7. června učiněné, naznačeny jsou

v spisu d' Elverta II, str. 78, 81—85. *Martin Fruwein* však, když za tou příčinou dne 7. června po čtvrté hodině odpoledne před cís. kommissí dostaviti se měl, vrhl se (dle zprávy knížete z Lichtenšteina císaři dne 12. června podané) ze zoufalství a strachu s Bílé věže, kde uvězněn byl, do příkopa zámeckého pod mostem prašným a tam mrtev jest nalezen. Na mrtvole jeho vykonána byla poprava podle rozsudku na osobu živou již vyšlého, jak to ve zvláštní poradě cís. kommise hrdelní (bezpochyby přičiněním Jesuitů) bylo ustanoveno, dne 9. června tak, že mrtvole, odvečené v pytli od pacholků mistra popravního na Bílou horu, nejdříve odřata hlava od těla, potom tělo rozsekáno na čtyry čtvrti; vnitřnosti pak z něho vyvrženy a na popravišti hned zakopány a tamže také jedna čtvrt těla na kůl vstrčena, čtvrt druhá postavena na silnici za zámekem k Velvarům vedoucí, třetí za branou Vyšehradskou, poslední pak za branou Horskou na rozcestí křížovém na kůl vztýčena; konečně hlava jeho a pravá ruka na šibenici Novoměstské na Koňském trhu železnými pruty přibita a vystavena byla. *) (Skála V, 82, 83.) Z toho bylo již snadno souditi, co se i s ostatními osobami na smrt odsouzenými v následujících dnech dítí bude.

Mezitím vyřízeny byly cís. resolucí z dne 3. června 1621 ostatní rozsudky cís. kommise hrdelní, které kníže z Lichtenšteina dne 29. května do Vídně poslal, týkající se 20 osob těchto: Joachyma Ondřeje Šlika, Diviše Černína, Krištofa Haranta, Viléma Konecchlumského, Eliáše staršího Rozyna, Michala Witmana, Václava Maštěrovského, Ondřeje Kocoura, Šimona Vokáče, Jiřího Řečického, Jindřicha Kozla, Josefa Kubína, Jana Švehly, Wolfganga Hozlaura, Lukáše Karbana, Pavla Prčky (Pečky), Jana Kamaryta, Kašpara Uzlara, Matyáše Borbonia a Jiřího Závěty. — Zároveň rozkázal císař, aby exekuce proti odsouzeným bez prodlení delší čas před jeho příchodem do Prahy, kamž se z Vídně s dvorem svým dne 5. července odebrati odhodlal, byla předsevzata a vy-

*) Poznámání hodno jest, že poprava na mrtvole Fruweinově vykonána byla právě dne 9. června, kterýžto den v dekretu direktorů, před třemi lety vydaném, za poslední lhůtu vystěhování se Jesuitů z Čech byl vyměřen, a kteréhož dne (r. 1618) vydán a uveřejněn byl druhý onen mandát direktorů, sepsaný od téhož Fruweina, v němž se Jesuité mnohými nářky těžce obviňují. (Jul. Bellus, Lib. V, p. 459.)

konána, a k tomu konci potřebná opatření k pojištění veřejné bezpečnosti v městech Pražských učiněna, tak aby tam dostatečný počet spolehlivého vojska bavorského pěšího i jízdného od generala Tyllého byl poslán. Předtím však měly rozsudky vyšlé veřejně býti vyhlášeny odsouzeným, k nimž před popravou způsobilí kněží katoličtí připouštěti se měli, aby jich k víře katolické získali. — Konečně touže čís. resolucí nařizeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby s ostatními kommissary hned v poradu vzal, jak by i proti městům a obcím pro účastenství jich ve zpouře process měl býti zařízen, aby se města Pražská a potom i ostatní obce hned obeslati a obzvláště k zrušení privilegií a svobod jejich, jakož i kollatur a sebrání statků přikročiti mohlo, tak jak se to za císaře a krále Ferdinanda I. stalo.

Avšak kníže z Lichtenšteina ve zprávě své, dne 12. června k vlastním rukoum císaři podané, měl za to, že by obzvláště zrušení kollatur, proti náboženství a na zkázu jeho se vztahující, myslí obcí ještě neupokojené znova pobouřiti a nové nevole a potrzky nejenom v Čechách, nýbrž i ve Slezsku způsobiti mohlo. Z těch příčin vedle čís. resoluce z dne 16. června process proti obcím odložen byl na dobu příznivější, zvláště na ten čas, až by se města za potvrzení privilegií svých hlásila. (Archiv místodrž. C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{46}{100}$.)

Také od rozkazu svrchu dotčeného, aby odsouzené na popraviště nedoprovázeli duchovní evangeličtí, upustil císař, když upozorněn byl od knížete z Lichtenšteina, že by i dle mínění Jesuitů pražských v tom processu celému světu známém takové jednání proti nekatolíkům vůbec a zvláště augsburského vyznání, kteréž až na ten čas v Čechách nebylo zapovězeno, knížata říšská a kurfiršty na nejvýše rozhořčilo, obzvláště když až do této doby i špatní a sprostí zločinci na popraviště od kněží svého vyznání doprovázeni bývali.

Konečně týmž čís. listem z dne 16. června vyřízeny byly poslední rozsudky kommissee exekuční, od Lichtenšteina dne 12. června císaři zaslané se zprávou, že opětým vyslýcháním direktorův a osob výše vytčených vyšetřiti se nedalo nic nového a málo co z toho, na čem císaři velice záleželo. Tyto rozsudky týkaly se doktorů Leandra Ruppela, Jiřího Haun-

šilda a Fridricha Jiřího z Oldenburka; pak měšťanů Staroměstských Václava Bílka, Jana Peldřimovského z Výškovic a Jana Kaby z Rybňan, kteréž tři Lichtenštejn cís. milostí odporučil pro jejich vysoké stáří, jakož i proto, aby nebylo tolik krve prolito, poněvadž při tak velikém množství provinilcův i po právu trest má býti zmírněn, tak aby jenom propadli statky a byli ze země na věčné časy vypovědění. Též doktorův Abrahama Kaula a Ambrože Hadavera (Hadamera), z Míšenska do Prahy k soudu dodaných, z jejichž vyšetřování bylo shledáno, že neradili k tomu, aby Lužičané horní sůčastnili se povstání, nýbrž že jenom jako služebníci vykonati musili to, na čem se ustanovila země a města Lužická, kteráž ostatně pohnuta byla k povstání jenom výhrůzkou, že dostanou z Čech a Slezska posádkou 10.000 mužů, nebudou-li držeti s ostatními zeměmi. Tito dva doktoři jakož i měšťan Bílek měli dle cís. resoluce zůstaveni býti u vězení až do dalšího cís. poručení, a zároveň nařizeno, aby nález cís. kommisie, týkající se Bílka a jeho převelikého zločinu, nebyl vyhlášen, nýbrž že se má s ním ve věci té konati další obsírné a dokonalé vyšetřování, kde, kdy, od koho udán, s kterými osobami o zavraždění všech katolíků v městech Pražských se radil a usnesl, a jak zločin ten provést chtěl.

Posléz schválil císař návrh knížete z Lichtenšteina, dle něhož exekuce na 21. června byla ustanovena, jakož i přípravy k ní konané, a poručil, aby kníže oznámil ostatním kommissarům, že se brzy po vykonané exekuci odebrati mají na Moravu do Brna, aby tam vykonali, co jim dále od císaře bude nařizeno. (D' Elvert II, 88.)

Vykonání exekuce proti náčelníkům zpourey.

Kníže z Lichtenšteina učiniv potřebná opatření k veřejné bezpečnosti v městech Pražských s Albrechtem z Waldšteina, jehož pluk v Praze ležel, a povolav k tomu konci do Prahy dne 17. června ještě 7 kornet (700 mužů) jízdeckva, pod správu knížete z Sasů náležejícího, ustanovil k veřejnému vyhlášení cís. rozsudků den 19. června v síni soudní nad kanceláří českou na hradě Pražském, kamž téhož dne také

23 vězňové z radnic Nového a Starého města po vozích byli dopraveni. Když všickni vězňové do síně soudní před komissí hrdelní byli předvedeni, skládal prokurator královský žalobu svou proti každému z nich v jazyku českém a německém, žádaje na ni proti obžalovaným nálezu spravedlivého. Po každém obvinění dal dr. Otto Melander jménem kommisse prokuratorovi odpověď, že výnos na každého z obviněných dle práva a spravedlnosti, jak to žádá zachování reputace a velebnosti J. M. C., jest již zhotoven a sepsán a ihned bude přečten; což po něm opětoval v řeči české dr. Daniel Kapr. Na to pak četl se jednomu každému rozsudek nejprve německy od císařského rychtáře Malostranského a pak česky od jiné osoby.

Dle těchto rozsudkův odsouzeno bylo 45 osob níže-psaných hrdla, cti i statků, z nichž jenom věna manželkám jich náležitá byla vymíněna. Avšak některým z nich učiněna jest milost vedle cíś. resolucí z dne 26. května, 3. a 16. června způsobem tímto: Vilém starší Popel z Lobkovic, Pavel z Říčan, Jan Vostrovce z Vlašimě, Václav Šťastný Pěti-peský z Chýš a doktor Matyáš Borbonius odsouzení jsou místo ztrestání mečem jenom k prostému vězení do smrti. Lukáš Karban z Volšan a Wolfgang Hozlaur místo vypovědění ze země na věčné časy měli býti dodáni k vězení doživotnímu do Rábu, kamž též Melichar Teyprecht na rok do vězení byl odsouzen a potom ze země vypovězen býti měl. Kašpar Uzlar (Huzlar) měl býti z okna radnice Novoměstské oběšen, ale z milosti zůstaven u vězení na jistý čas. Jiří Závěta ze Závětic, Pavel Pečka a Jan Kamaryt odsouzení z milosti k vězení do roka; Jan Švehla a Josef Kubín, prokuratoři, pak Václav Božecký, odsouzení k vymrskání a věčnému ze země vypovědění. Mikuláš Diviš, jemuž dle rozsudku kommisse měl jazyk uříznut býti, z milosti toliko na 2 hodiny za jazyk k šibenici přibít a potom vězením v Rábu až do své smrti opatřen býti měl.

Následující osoby, v počtu 28, odsouzeny byly k meči a k jiným těžkým pokutám, jmenovitě *ze stavu panského*: Jáchym Ondřej hrabě Šlik, jemuž měla nejprv pravá ruka ufata, potom tělo za živa čtvrceno a na rozcestí rozvěšeno, hlava pak a pravice na bráně mostu Pražského přibita býti,

podle milosti císařské měl býti jenom stat, ruka pravá dříve utata a s hlavou na dotčené věži s jinými vystavena. — *Václav Budovec z Budova* podobně odsouzen, z milosti však toliko stat a hlava na věži mostu přibita býti měla. — *Křištof Harant z Polžic* měl býti stat. — *Ze stavu pak rytířského: Jindřich Otta z Losu* odsouzen jako Budovec, avšak udělena mu milost ta, že měl býti mečem odpraven, tělo jeho čtvrceno a veřejně rozvěšeno. — *Kašpar Kaplíř z Sulevic* měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; ale z milosti pro sešlost věku (měl přes 80 let) zůstaveno při stětí a hlavy na věži postavení. — *Prokop Dvořecký z Olbramovic, Fridrich z Bílé a Bohuslav z Michalovic* podobně odsouzeni a táže milost jim udělena, avšak poslednímu i pravá ruka utata a s hlavou jeho na věži vystrčena býti měla. — *Diviš Černín z Chudenic a Vilém Konecchlumský z Konecchlumu* měli býti stati, ale hlavy při těle zůstaveny, ač prvému podle rozsudku kommissee měly býti utaty dva prsty u pravé ruky a hlava na přfkopích hradu Pražského vystrčena. — Konečně *ze stavu městského: Valentín Kochan z Prachové, Tobiáš Štefek z Koloďej a Křištof starší Kober z Koberšteina* měli býti stati a hlavy jejich na věž mostskou dány. — *Jan Šultys z Felsdorfu*, primas Kutnohorský a *Maximilian Hošťálek z Javořic*, primas Žatecký, též stati a hlavy jejich, onoho do Hory Kutny a tohoto do Žatce po pacholcích katových odeslány a tam na brány městské přibity býti měly. — *Jan Jesenský z Jeseného* (Jessenius de Magna Jessen) odsouzen od kommissee císařské, aby za živa čtvrcen, dříve však mu jazyk týlem vytažen a čtvrti těla jeho ven za město na silnicích hlavních rozvěšeny byly; ale z milosti císařské stalo se mu polehčení takové, že se mu toliko kus jazyka za živa uřeže, hlava stne a s tím kusem jazyka na věži mostské proti kolleji Jesuitské postaví, tělo pak ven za Horskou bránu v pytlí vyvezené a tam rozčtvrcené na kolí vstrká a vyzdvihne. — *Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, Václav Maštěřovský z Jizbice, Ondřej Kocour, Jiřík Řečický, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Michal Witman a Šimon Vokáč* odsouzeni byli k meči. — *Jan Kutnauer z Sonnenšteina* a otčím jeho *Simeon Sušický* měli spolu na jednom trámě z okna radnice Staroměstské vystrčeném býti oběšeni. — *Natanael Vodňanský z Urašova* oběšen býti

měl obzvláště na šibenici postavené na náměstí Staroměstském. — *Jindřich Kozel z Peclínovce* měl pověšen býti z okna radnice Novoměstské, ale z milosti císařské k meči jest odsouzen.

Rozsudky týkající se *Leandra Ruppela*, tajné rady kurfiršta Falckého, *Jiřího Haunšilda*, rady nad appellacemi, a *Fridricha Jiřího z Oldenburku*, doktora v právích, nebyly při té příležitosti prohlášeny, poněvadž teprve cis. resolucí z dne 16. června potvrzeny, ještě kommissi hrdelní nebyly dodány. Teprve následující noci uveden v známost rozsudek *Ruppelovi a Haunšildovi*, že obadva budou sťati, předtím pravá ruka jim utata, Rupplova hlava s rukou na pranýři u radnice Staroměstské přibita, Haunšildovi pak ruka s hlavou na věži mostecké vystrčena. — *Fridrich Jiří z Oldenburka* byl odsouzen tak, že mu měla býti utata ruka, on pak sťat a hlava jeho v Karlových Varech veřejně vystavena; od čtvrcení těla však z cis. milosti bylo upuštěno. Ale poprava jeho byla odložena za příčinou vyšetřování zavedeného s některými pány z Míšenska. (Viz seznam pokutovaných str. 399.) Dle rozsudků vytčených odsouzeno bylo k smrti 29 osob, z nichž však potom obdržel milost Eliáš starší Rozýn a Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu na zvláštní přímluvu jeho ujců, bratří Platejsů, tak že Sixtovi teprve na popraviště vyvedenému mělo to býti oznámeno.

Po vyhlášení rozsudkův odvedeni byli odsouzenici do svých vězení, kdež byli navštěvováni od Jesuitů, kteří je k víře katolické přivést se snažili. Když však všickni nekatolíci přesvědčení svému věrní zůstali, připuštěni byli k nim dne 20. června duchovní čeští a němečtí vyznání augšburského neb českého, totiž správce církevní u sv. Mikuláše v Menším městě a assessor konsistoře pod obojí M. Jan Rozacius Hořovský, německý kazatel M. David Lippach a bývalý farář u sv. Mikuláše v Starém městě M. Viktorýn Vrbenský, kteříž opatřivše je večerí Páně, s nimi až do odpravení jich na modlitbách setrvali.*) Jenom k vězňům vyznání bratrského, zejména k Budovci, Ottovi z Losu, Kochanovi, Kut-

*) Tito správcové duchovní sepsali obšírné zprávy věrné o přípravě k smrti všech odsouzených jakož i o exekuci jejich. (Viz Skála V, str. 92—142.)

naurovi, Sušickému a Vodňanskému nebyli jejich duchovní připuštěni.

Marný byl pokus, zachrániti životy odsouzených, který jejich manželky, děti a přátelé krevní dne 20. června ráno při knížeti z Lichtenšteina učinili, prosíce ho s vyléváním slz hojných, aby odsouzeným z milosti hrdlo bylo darováno aneb aspoň přísnost rozsudků zmírněna byla; nebyloť to již v mocí knížete, rozsudky císařské v čem nejmenším změnit; jediné dovoleno bylo manželkám, dětem a příbuzným odsouzené ve vězení před popravou navštěvovati.

Mezitím konány byly přípravy k popravě odsouzených, z nichž ti, kteří byli uvězněni na hradě Pražském, převezení byli dne 20. června před večerem, někteří pak z radnice Novoměstské teprv v noci na radnici Staroměstskou. U této radnice postaveno bylo popraviště, 22 kroků dlouhé a široké, nad dlažbou 4 lokte vyvýšené, tak že se na ně z radnice rovnou nohou jíti mohlo, celé černým sukнем potažené,* při němž na altáně byla sedadla pro úřad Staroměstský a rychtáře císařské všech tří měst Pražských, za jejichž předsednictví měly se vykonati popravu.

V pondělí dne 21. června 1621 ráno o páté hodině dáno bylo znamení ranou z děla na hradě Pražském k nastávající

*) Dle účtu, sepsaného od Jana Myllera, měšťánina a písaře úřada šestipanského Starého města Pražského, vedle nařízení císařského rychtáře téhož města na vystavění popraviště vydáno bylo úhrnem 559 kop 40 gr. 2 den. míš, totiž: za šest visutých zámků po 5 ortech (1 ort = 15 gr.), dáno 7 kop 30 gr.; za 35 kop hřebíků (po 1 ortu) 8 kop 45 gr.; za 2½ kopy velkých hřebíků (po 30 gr.) 1 kopy 15 gr.; tovaryšům tesařským, jichž pracovalo dne 17. června 18, dne 18. června 22, dne 19. června den a noc 39, dne 20. června 15 (každému po 20 gr.) 44 kopy 20 gr.; dvěma mistrům tesařským 6 kop; tovaryšům tesařským od rozboření lešení sud bílého piva za 3 kopy 40 gr.; nádenníkům od srovnání prken a dříví i nakládání 2 kopy 30 gr.; za 30 vozů písku po 18 gr. za 4 voskové svíce po 1½ zlat. 5 kop 8 gr. 2 den.; za 6 černých klobouků po 30 gr. 3 kopy gr.; šesti hrobníkům po 3 ortech 7 kop 30 gr.; za cvočky k přibíjení suken 1 kopy 15 gr.; krejčím za všecko dílo 7 kop 30 gr.; malíři za kříž 18 gr.; kameníku za vylámání římsy 30 gr.; třem nádenníkům za 5 dní (po 12 gr.) 3 kopy; zamečnicku za jeho práci 39 kop gr.; od přivezení prken a dříví a odvezení téhož k milosrdným 6 kop 30 gr.; vojákům v radnici na spropitné 1 kopy 54 gr. 4 den.; panu rychtáři dáno 29 kop; panu rychtáři na vypravení jak do Kutny Hory tak i do Žatce s hlavami odpravených přimasů, dvěma poslům s čeládkou mistra popravního 12 kop gr.; mistru popravnímu na jeho účet 50 kop gr.; za prkna a dříví k lešení 90 kop 15 gr.; za 44½ postavů sukna černého (po 4 kopách) 178 kop gr.; za tři postavy sukna (po 14 kopách) 42 kopy. (Archiv místodrž. K. 1/169.)

exekuci a hned zavřely se obě brány na mostě Pražském. Popraviště obkličeno bylo dvěma praporci jízdeckva a třemi praporci pěchoty, tak že k němu žádný z lidu přistoupiti nemohl. Císařští rychtáři oznámili odsouzeným, že nastala hodina exekucí, protož aby hotovi byli, až budou povoláni od rychtářů městských.

První vystoupil z radnice na popraviště hrabě Šlik, provázen jsa knězem M. Lippachem a služebníkem svým, klekl na kolena před křížem tam stojícím a vystál právo své, načež odpravenému mistr popravní dle rozsudku ufal pravou ruku, od služebníka na špalík položenou. Tělo jeho i s hlavou a rukou ufatou od šesti hrobníků černě oděných zabaleno bylo do sukna, na němž klečel, a sneseno dolů pod lešení, tak že popravce rukou se ho ani nedotekl.

Týmž způsobem odpraveni byli mečem dle rozsudku i ostatní osoby, totiž: Václav z Budova, Křištof Harant, Kašpar Kaplíř, Prokop Dvořecký, Fridrich z Bílé, Jindřich Otta z Losu, Vilém Konecchlumský, Bohuslav z Michalovic, jemuž dříve pravá ruka byla ufata, Diviš Černín z Chudenic, Valentín Kochan, Tobiáš Štefek, Křištof Kobr, Jan Šultyš, Maximilian Hošťálek, Jan Jesenský, jemuž dříve jazyk byl vyříznut, Jiřík Haunšild, Leander Ruppel, Václav Maštěrovský, Jindřich Kozel, Ondřej Kocour, Jiřík Řečický, Michal Witman a Simeon Vokáč.

Toto odpravení vykonal jeden a týž mistr popravní skoro ve čtyrech hodinách meči čtyřmi; prvním odpravil 11, druhým pět, ostatními dvěma osm odsouzených. Mezi tím po stěti Ruppela vykonal exekuci právní provazem na Janovi Kutnaurovi, Simeonovi Sušickém a Natanaelovi Vodňanském. Potom tělo Jesenského vyvezené za bránu Horskou rozčtvrtil a na kolf vtekl; hlav pak dvanácte, totiž Šlikovu s rukou na ústa položenou, Budovcovu, Kaplířovu, Dvořeckého, Fridricha z Bílé, Otty z Losu, Michalovcovu s rukou, Kochanovu, Štefkovu, Koberovu, Jeseniovu s kusem jazyka a Haunšildovu s rukou na věži mostské pruty železnými přibíl, tak že jich šest do Staré Prahy, šest k Malé straně hledělo; Rupplova však hlava na pranýři Staroměstském byla přibita. Hlavy Hošťálka a Šultyse odeslány byly po pacholcích katových do Žatce a do Hory Kutny, kdež na bráně městské jsou při-

bity.*) Těla odpravených, do rakví k tomu již připravených položená, vydána byla manželkám, dítkám a přátelům krevním, od nichž v místech od jednoho každého k tomu obraných téhož dne na noc pokojně a tiše byla pohřbena.

Následujícího dne v úterý vykonal mistr popravní rozsudek na Josefovi Kubínovi, Janovi Švehlovi a Václavovi Božeckém vymrskáním jich metlami od radnice Staroměstské až za Horskou bránu. Mikuláš pak Diviš přibit byl za jazyk k šibenici na rynku Staroměstském a zůstal tam tak dlouho, až se mistr popravní od vymrskání osob právě jmenovaných navrátil; potom odveden od kata opět do vězení, v němž dosti dlouhý čas byl držán. (Viz seznam pokutovaných. Skála V, 84—92.)**)

Hned po vykonané exekuci podal kníže z Lichtenšteina téhož dne krátkou zprávu o ní císaři, vytkl zároveň příčinu, pro kterou poprava Fridricha *Jirího* z Oldenburku musila býti odložena, a oznámil, že cí. kommissaři vedle cí. poručení do Brna se odeberou, jakmile rozsudky proti Bernardovi Fünfkircherovi a některým jiným uvězněným budou vyneseny. (D' Elvert II, 89.)

Dne 17. července 1621 poslal kníže z Lichtenšteina císaři závěrečnou zprávu o processu hrdelním, obsahující poslední výpovědi kommisie exekuční, týkající se *Jana Ber-*

*) Hlava Šlikova s rukou k snažné prosbě vdovy hraběnky Šlikové ze zvláštní milosti císařské dne 9. května 1622 s věže mostské byla sňata, hraběnce odevzdána a v kostele německém u Salvatora v Starém městě k tělu nebožtíka do hrobu pod kazatelnu přiložena. (Skála V, str. 218.) — Hlavy ostatních zůstaly na věži vystaveny po celých deset let, až teprve na konci měsíce listopadu l. 1631 po vzdání se Prahy kurfiřtu Saskému od přátel jejich první neděli adventní k večeru byly sňaty, slavným průvodem do kostela Týnského od Českého kazatele evangelického Samuele Martina z Dražova vneseny a tam ve svatyni uloženy; ale potom před odchodem Sasů z Prahy mimo město tajně pochovány prý byly. (Hammerschmidt prodr. gl. prag. c. 5. p. 177.) Hlava Hošťálkova teprv l. 1632 sňata byla s brány Žatecké od synů Hošťálkových; hlava pak Šultysova teprv l. 1724 s cí. povolením s brány Kutnohorské byla sňata. (Viz seznam pokutovaných str. 171 a 643.)

***) Mistroví popravnímu v městech Pražských Janovi Mydláři za exekuci náležitě vykonanou dáno bylo vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 27. července 1621 z důchodů komory české 634 kopy míš, ačkoliv sám za práci svou jenom 500 kop a čeládec své 20 kop, pak zvláště za popravu na Martinovi Fruweinovi vykonanou 60 kop a na čeledě 4 kopy, tedy v jedné summě 584 kopy míš. žádal. (Archiv mistodř. K. ^{1/169}.)

narda Fünfkirchera z Fünfkirchu, Kašpara Luka, Mikuláše Štolce z Gostomky (Simsdorfu), Fridricha Georga z Oldenburku, a Krištofa mladšího Betengla (Wettengel) z Neuenberka. Tento poslední císař milosti byl odporučen, poněvadž v mladistvém věku svém ani posouditi nemohl, že by se provinil dodáváním munice stavům odbojným; mimo to že vydrancováním a spálením statku jeho učiněna mu byla škoda na 60.000 kop míš. vynášející. (Ostatní viz při každém z jmenovaných v seznamu pokutovaných.) — Také učiněn návrh, aby doktoři Míšenští, *Abraham Kaul* a *Ambrož Hadamar*, dlouhou vazbou skoro celý rok trvajícím vysilení, na přímluvy od vdovy kurfiršta Saského a vévodů Pomořanských za ně k císaři učiněné z vězení byli propuštěni. — Zároveň oznámil Lichtenštejn, že další vyšetřování, týkající se provinění Václava Bílka, bude předsevzato; pak že Jan Peldřimovský a Jan Kaba z Rybnan, kteří v Rábu měli býti uvězněni, až do další císař. resoluce zůstaveni jsou v dosavadním vězení; také že do vazby vzat jest *Makovský*, který poklady císaře Rudolfa rebellům vyrazil. Konečně dle zprávy knížete z vazby propuštěni jsou *Bonaventura John*, *Baltasar Globič*, *Jiří Neher*, *Jiří Apatykař*, *mistr Ondřej Štejman* a *Jakub Hybel*, měšťané Malostranští, již dne 20. února vězením opatření, též *Stefan Illgen* a *Pavel Škreta*, poněvadž dílem nevinu svou prokázali, zvláště pak proto, aby rozptýlen byl strach a hrůza, jež krvavou exekucí napadla všechny obyvatele, tak že i mnozí nevinní ze země utíkali. Z té příčiny k návrhu knížete z Lichtenšteina i ostatních císař. kommissarů nebyl vyhlášen nálezkem kommisie hrdelní proti ostatním rebellům zemřelým, nýbrž uznáno za věc prospěšnější, aby process proti nim úplně byl zrušen, a jenom jich dědicům podle provinění a jmění zemřelých pokuta na penězích vyměřena, a k tomu účelu nová kommisie byla zřízena. (D'Elvert II, 99—105.)

Ještě poznamenatí dlužno, že z osob k vězení doživotnímu odsouzených odvezeni byli dne 29. dubna 1622 z Prahy na Zbiroh *Vilém starší z Lobkovic*, *Pavel z Říčan*, *Václav Štastný Pětipeský*, *Jan Vostrovce* a *Jan Bernard Fünfkircher z Fünfkirchu*, který vedle císař. resoluce z dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti byl osvobozen a ve vězení

zůstaven.*) Potom dne 7. srpna 1622 též na zámek Zbirovský dodán byl z vězení radnice Staroměstské *Jindřich Vavřinec hrabě z Gutenšteina*, při kommissi hrdelní všeho jmění a k vězení odsouzený. Z těchto vězňů Pětipeský a Vostrovec dne 16. května 1623 žaláře byli zproštěni a na svobodu propuštěni. (C. 215, G. 10. — Skála V, 218 a 228.) — Vězením na hradě Křivoklátském dne 24. srpna 1621 opatření byli *Fridrich Jiří z Oldenburku*, *Kašpar Luk* a *Mikuláš Štolc z Gostomky*, kteří vedle cis. resoluce z dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti byli osvobozeni a ve vězení na Bělé věži zůstaveni. Na hrad Křivoklát poslán byl vedle cis. resoluce z dne 12. listopadu 1621 též *Makovský* výše dotčený, a tam při skrovném zaopatření ve vazbě držán jest. Ostatné se s těmito vězni podle vůle císaře a nařízení knížete z Lichtenšteina mírně nakládalo a slušného zaopatření se jim dostávalo, jak ze zprávy Štolce samého jest patrné. (Viz v seznamu pokutovaných str. 339 a 635.)

Co se týče ostatních osob, ponechaných u vězení na radnicích měst Pražských, dodati třeba, že doktor *Borbonius* na snažné přímluvy, od knížete z Lichtenšteina a jiných vzácných osob za něho činěné, z vazby po půldruhém létě na rukojmě byl propuštěn. Potom na snažnou a opěťovanou žádost osvobozeni byli dne 11., 15., 16. a 19. srpna 1622 z vězení na rukojmě pod výminkou tou, aby v domích jako zatčení zůstávali do dalšího vrchnosti vyměření, měšťané tito: *Lukáš Karban z Volšan*, *Kašpar Uzlar*, *Eliáš starší Rozjýn z Javorníka* a *Jan Kaba z Rybňan z Nového města*; *Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu*, *Jan Peldřimovský z Výškovic*, *Jan Závěta*, *Melichar Teyprecht*, *Abraham Anjel z Engelsperku*, *Mikuláš Diviš* a někteří jiní ze Starého města pražského. Tito však všickni dne 16. května a 7. června 1623 zproštěni byli také vězení domovního. (Skála V, 227 a 306.)

*) Manželky Pavla Říčanského, Jana Vostrovce a Štastného Pětipeského podaly knížeti z Lichtenšteina dne 25. listopadu 1621 žádost, aby jejich manželé z vězení v purkrabském domě do příbytků svých propuštěni byli, ohlašující, že za manžely své vším jméním svým připovéděti, a nebylo-li by na tom dosti, i podle sebe rukojmě zastaviti chtějí. Avšak k tomu nebylo svoleno; nýbrž vedle cis. nařízení z dne 12. března 1622 dotčení rebellové a s nimi Vjilém Popel z Lobkovic z vězení purkrabského na některém zámku v Čechách vězením opatření býti měli. (C. 215, C. 7.)

K této zprávě dodáváme, že hned po exekuci Pražské dne 28. června stalo se veřejné prohlášení, že statky jak osob odpravených, tak i ze země ušlých, císaři k ruce se ujímají. Zároveň nařídil kníže z Lichtenšteina dne 26. června císař. rychtářům měst Pražských a perkmistru hor viničných, potom dne 18. září 1621 král. rychtářům všech měst, aby všech statků dotčeným osobám náležejících a v pokutě císaři přisouzených se ujali, je odhadnouti dali a poznamenání toho knížeti neprodleně podali. Cena těchto statků již výše jest vytčena.

Císař však odeslal darem do Říma korunu zlatou a kamením drahým vysázenou, mající cenu 10.000 zl. rýn., obětovav ji panně Marii de la Scala na dokázání k ní vděčnosti nábožné, že jest jemu v bitvě před Prahou i v jiných mnohých potřebách a případech jeho veledůležitých dobrotvou a věrnou zpomocnicí bývala a prosby jeho vyslychala. Připojil k tomu také některé praporce, v bitvě bělohorské povstalcům vzaté, aby v témž kostele zavěšeny byly pro budoucí památku toho vítězství šťastného. Mikuláš Bellius však vypravuje, že císař učinil oběť tu v Mariencelle, putovav tam s bratrem svým arciknížetem Karlem. (Skála V, 149.)

Kommissie konfiskační (commissio confiscationis) k pokutování ostatních účastníků zpouy nařízená.

Listem, daným dne 2. července 1621, oznámil císař knížeti z Lichtenšteina, že hledě k velikému množství provinilých, z milosti upouští od dalšího na hrdle ztrestání proti ostatním všech stavů osobám, které jsou se v čemkoli při tom pozdvížení pomínulém proti velebnosti císař. a královské provinily a zpouy stavů účastné učinily; avšak že uznává za dobré a potřebné, aby kníže s ostatními kommissary bez prodlení v bedlivé uvážení ještě vzal, s jakou pokutou k těm provinilcům přikročiti by se mělo, a zdali by se bez předběžného jich obeslání a vyšetřování (kteréž v podobných proviněních zřejmě známých jest zbytečné) jenom průkaz trestu proti nim veřejnými patenty ohlásiti neměl. Naproti tomu podal kníže z Lichtenšteina ve zprávách svých dne 14. a 17. července t. r. zdání císař. kommissarů, že by to bylo proti

právu, kdyby se provinilým trest beze všeho vyšetřování ustanovil; pročež radil k tomu, aby proti nim process, v němž se jenom o pokutování jich na statcích neb penězích jednati bude, za poměrů ještě neustálených a povážlivých zřízení nebyl, nýbrž taktéž jako process proti obcím zůstaven byl na dobu pozdější, až stavové a obyvatelé, beztoho stálými kontribucemi a drancováním vojenským příliš ztrýznění a znepokojování, poněkud klidnější mysli nabudou.

Tedy císař, aby dalšího strachu, hrůzy a zoufalství obyvatelstvo král. Českého zbavil, ustanovil se dne 26. července 1621 na tom, vydati jisté patenty, jimiž kníže z Lichtenšteina vyhlásiti měl, že po přísném na hrdle, cti a statků potrestání nejpřednějších buřičův a původců té nešlechtné rebellie všechném a jednomu každému ze stavův a obyvatelův téhož království (vyjímaje toliko odsouzené již uprchlíky a psance, jakož i ty, kteří v rebellii tvrdošjně trvají a u nepřátel a protivníků J. M. C. se zdržují) se uděluje *generalní perdon*, t. j. veřejné prominutí všechných předešlých proti císaři jakožto českému králi provinění a trestů na cti a hrdle. Avšak aby nezůstaly zcela bez trestu osoby, které v čas zpourey úřady zemské, dvorní, obecní a jiné zastávaly aneb v kommissích a ve službě vojenské potřebovatí se daly, konfederaci podepsaly neb na ni přísáhaly, schůzkám povstalcův obcovaly a usnešení jich schvalovaly, jiných k zpouře povzbuzovaly, potupné řeči proti císaři a domu rakouskému měly a jakýchkoli provinění se dopustily, nařídil císař knížeti z Lichtenšteina, aby všechny provinilce před sebe obeslal a je vyzval, by každý sám v spisu provinění svá vyznal a v něm i odhadnutí svého statku všeho a všelijakého jmění podal, podle čehož každému uložena býti měla jistá pokuta na statku neb penězích k splacení znamenitých škod a útrat i přenáramných dluhů (nesmírných výloh válečných), pozdvížením stavů způsobených. Avšak kdyby některý z provinilců milosti císařské, generalním pardonem ohlášené, uznati nechtěl a obeslán před místodržícího královského v šesti nedělích osobně se nedostavil, proti tomu aby se ihned přikročilo s trestem řádným pro velezrádu a urážku důstojnosti královské. Dle téhož císař. nařízení mělo vyšetřeno býti též jedné každé obce provinění jakož i jmění,

aby podle toho jednotlivým obcím uložena byla pokuta náležitá, avšak mírná, by tím snad některá obec o svou výživu a spásu nepřišla a nepozbyla všech prostředků k svému zachování.

Kommissie k vyřízení věci té vložena byla cís. resolucí z dne 18. ledna 1622 opět na knížete z Lichtenšteina, jenž cís. patentem dne 17. ledna t. r. za místodržícího královského v Čechách byl nařízen, a přidělení mu za kommissary: Adam z Waldšteina, cís. rada, komorník a zemský hofmistr v král. Českém; Fridrich z Talmberka, cís. rada, komorník a praesident nad appellacemi na hradě Pražském; Sezima z Vrtby, cís. rada, komorník a hejtman Nového města pražského; Vilém mladší z Lobkovic, cís. rada a komorník; Wolf Ilburk z Vřesovic, cís. rada, komorník a nařízený nejvyšší; Kristof Vratislav z Mitrovic, cís. rada a hejtman Menšího města pražského; Jan Kauffer, Václav z Flissenpachu, Melichar Kniesar (Gniess) z Kobachu, Jan Daniel Kapr z Kapršteina a Petr Fuchs, obojích práv doktorů, radové appellační a lenní; Augustin Schmidt z Schmidtbachu, cís. rada, a Jan Frobenius, hrabství Kladského tajemník; k nim pak přidán cís. tajemník Jan Hegner z Rösselfeldu. Zároveň nařízeno král. prokuratorovi Přibíkovi Jeníškovi z Újezda, aby vyšetřiti dal, kteří ze stavův, obyvatelův a obcí pozdvižení pominulého a jakým způsobem účastny se učinili, a kteří v podezření takového účastenství jsou; pak aby seznamy těch osob a jejich obvinění podal cís. kommissi, kteráž vyšetřivši bedlivě provinění každého, dle toho pokutu vyměřovati a rozsudky císaři k schválení předkládati měla. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Vyšetřování ve věci té začalo se hned od měsíce února l. 1622. K tomu cíli vycházely z kanceláře královské knížete z Lichtenšteina patenty obzvláštní a dodávaly se osobám k obvinění z dotčené rebellie obraným jménem Adama z Waldšteina, cís. kommissaře zřízeného na ten čas místo knížete z Lichtenšteina, ve Vídni se zdržujícího; v nichž ukládala se jim lhůta k vyvozování se z rebellie pominulé a nařizovalo se jim, aby nevinu svou prokázali svědky hodnověrnými a jinými průvody podstatnými. I odesílaly takové osoby k jistým lidem vyššího i nižšího stavu a řádu cedule řezané

o vydání jim svědomí (svědectví), jak dalece kdo čeho o nich byl povědom. Jak jsou se kteří z nich z toho nářku vyměřovali a čím věrnosti své poddané na králi Ferdinandovi doličovali, vyrozuměti můžeme ze svědomí od jistých osob daného Václavovi Boreňovi z Lhoty a Václavovi Magrle ze Sobíšku. (Viz seznam pokutovaných str. 35 a 347. — Skála V, 199—207.)

Taková svědectví anebo poznamenání provinění svých podávaly osoby ze všech stavův i všecky obce cís. kommissí konfiskační.*) V stavu pak městském dalo se to od měšťanů v jednom každém městě královském před rychtáři císařskými, při nichž jeden každý měšťan výstupek svůj v spisu vyznávali, za udělení cís. perdonu a milosti prositi a podle toho pro snazší rozvržení a ukládání na ně pokut peněžitých též odhadnutí statku svého všeho a všelijakého nemohovitého dostaviti musil.

Zatím kníže z Lichtenšteina, navrátiv se dne 23. dubna 1622 z Vídně do Prahy k úřadu svému co nově nařízený místodržící královský, přinesl s sebou od císaře nadepsaný perdon generalní a dal jej po všech městech Pražských dne 7. května t. r. jakož i po všech krajích král. Českého vyhlásiti a na radnicích přivésiti. Patent císařský, v Inšpruku dne 3. února 1622 daný, jímž se generalní perdon vyhlásil, klademe zde pro důležitost jeho v znění doslovném:

My Ferdinand II. a t. d. Oznamujeme tímto listem všem: Jakož jest před málo lety v království Našem dědičném Českém původem a příčinou některých zlých a nepokojných lidí hrozná a těžká pozdvižení, bouřka a zprotivení (jemuž rovného nikda prve nebylo) proti J. L. císaři Matyašovi pánu, strejci a otci Našemu, vzniklo; tak že rebellové v témž království Našem ukrutně, však nevinně J. C. M. některé místodržící a sekretáře ven z okna vyhodili, potomně mnohá jiná království a země po sobě potáhli, zbytečnou vojnu začali, ji proti J. L. ano také po její smrti i proti Nám, králi a pánu svému pravému, pořádnému, ode všech tří stavův téhož království Českého na obyčejném sněmu při-

*) Jak málo si všimala kommissie konfiskační svědectví, žádostem za udělení perdonu přiložených, poznati lze z toho, že mnohá taková svědectví, ještě nerozpečetěná, jsou v archivu král. místodržitelství.

jatému, korunovanému, pomazanému, nad Bohem, právem,
 spravedlností, přísahou a povinností svou se zapomenuvše,
 a na tak mnohé milostivé a právě otcovské napomínání, ani
 na to, že jsme všecka jejich privilegia, majestáty a svobody
 příkladem slavných předkův Našich, králův Českých, po-
 tvrditi, a jim takové potvrzení in originali (jehožto však
 oni z pouhé zlosti k sobě přijíti nechtěli) odeslati, tolikéz
 i k porovnání a k náležitému tehdejších neřestí spokojení
 přistoupení chtítí ráčili, však oni nic se na to neohledajíce
 urputně a zatvrzele vedli: až naposledy sobě mocně jiného
 domnělého krále nenáležitě volili a korunovali; skrze což
 potom království české i jiné napodobně zprotivilé země,
 kteréž předešle za správy a králování předkův Našich slav-
 něho domu Rakouského u veliké slávy a vzácnosti květy,
 k znamenitým škodám a záhubě spolu s obyvateli přivedeny
 jsou a veliké, nevinné křesťanské krve proliti se jest stalo.
 Pročež také po šťastném (s obzvláštní milostí pána Boha
 všemohoucího) obdržéném vítězství některé přední toho zlého
 původce pro průchod spravedlnosti dle processu a uznání
 právního na hrdle jiným ku příkladu zjevně v městech Praž-
 ských ztrestati dáti jsme pominouti moci neráčili. — Ačkoliv
 pak ta ohavná rebellie v království Našem Českém tak hrubě
 jest vzešla, že ještě mnozí jsou, kteří ji všelijak podle své
 nejvyšší možnosti řečí, skutkem i jinak horlivě fedrovati
 pomahali, a tudy se také mnohých nešlechetných skutkův,
 neméně než jako ti, kteří již ztrestáni jsou, dopustili; pro
 kteréžto jejich tak těžké provinění slušně bychom k nim
 nápodobným trestáním přikročiti dáti moci ráčili: však
 jsouce z přirozené Naší císař. a král. dobrotivosti více k mi-
 losti nežli k přísnosti nakloněni, s dobrým rozmyslem, Naším
 jistým vědomím, s raddou Našich věrných milých mocí krá-
 lovskou v Čechách *všem těm obyvatelům a poddaným Naším*
ze všech stavův království Našeho Českého, kteří se již minulé
rebellie jakýmkolivěk způsobem na mnoze nebo na mále oučastné
učinili, zasloužile trestání na hrdle a cti (vyjímajíce však ty,
 jenž jsou z dotčeného království Našeho Českého utekli, a
 na které již výpověď vynešená jest, též kteří ještě v též re-
 bellii urputně trvají a při nepřátelích a protivnících Našich
 se zdržují) *milostivě na jistý však způsob*, jakž od místo-

držícího Našeho knížete Karla Lichtenšteinského obsírněji vyrozuměti moci budou, *odpouštěti a promijeti, též jim na to tímto listem Našim generální pardon dávatí ráčíme, tak že z strany takového trestání na hrdle a cti dokonce osvobození a bezpeční budou.*

Než co se pokuty propadení statkův dotýče, poněvadž všecek ten nepokoj od nich pošel a My k válce, pro kterouž jsme na lid vojenský velký náklad vésti, panství Naše vlastní rozprodati, ano i země dědičné prozastavovati, dluhy znamenité zdělati museli, a ještě s velikou nepřiležitostí a škodou Naši se dlužiti ráčíme: ráčili jsme J. L. knížete z Lichtenšteina též některé přední raddy a služebníky Naše pro spravedlivé toho všeho opatření, jakby takové dluhy Naše od těch provinělých zaplacené, jiní pak, kteří nám věrní zůstali, ušetření býti mohli, za kommissaře, davše jim k tomu instrukci, milostivě naříditi.

Protož poroučíme všem svrchu psaným obyvatelům a poddaným Našim ze všech stavů království Našeho Českého společně i rozdílně, kdožkoliv se dotčené rebellie oučastna učinil a této milosti a perdonu Našeho užiti žádostiv bude, aby se od datum publikování tohoto patentu nejdéle v šesti nedělích pořad zběhlých při nadepsaném místodržícím Našem ohlásil: na kteréžto ohlášení J. L. jednomu každému, že jest tuto milost a perdon Náš dosáhl, jistý kundšoft v spisu, též jisté vyměření, co by dále činiti a jak se chovati měl, dáti nepomine. A pokudžby kdo již psané milosti Naší neuznával a v času tuto uloženém při J. L. místodržícím Naším se neohlásil, ten každé (lečby to dostatečně ukázal, že pro jisté a nevyhnutelné příčiny bezelstně se ohlásiti nemohl) nemá nikdy více žádné milosti užiti, nýbrž ihned jakožto zjevný rebell pokutu uražení Naší cís. a král. milosti, důstojnosti a velebnosti na se potahne a bude k němu podle práva s exekucí přikročeno. Čímž se jeden každý spraviti moci bude. Dán v městě Našem Inšpruku ve čtvrtek po slavnosti hodů Očišťování blahoslavené panny Marie. Léta Páně 1622. Ferdinand m. p. — Sdenco Ad. Popl de Lobcovic m. p. S. R. Bohemiae Cancellarius. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/4.)

Aby tedy pokuta propadení statků, perdonem generalním od císaře výslovně vyhrazená, proti provinilým co nejdříve

byla provedena, povolávala a obesýlala cís. kommisse konfiskační hned po uplynutí lhůty šestinedělní v cís. patentu vyměřené dle obvinění již zhotoveného od král. prokuratora osoby všech stavů, aby od dodání jim týchž obeslání v témž dni pořád zběhlém před kommissi se postavíce žalobu na sebe složenou přeslyšely, a mají-li čím, nevinu svou prokázaly. (Skála V, str. 217, 307.)

Na obeslání ta postavily se dle zprávy knížete z Lichtensteina císaři dne 10. srpna 1622 podané až do toho dne před konfiskační kommissi 202 osoby, z nichž každý potom proti žalobě prokuratora odpověď svou v spisu předkládal. V žalobě své obviňoval král. prokurator osoby stavu vyššího obyčejně z toho, že přistoupily k rebellům proti císaři v král. Českém pozdviženým; že odvozovaly berně a kontribuce od nepořádných direktorův a správců zemských svolované; že činily výpravy veřejné i samy osobně v nich se účastnily; že k direktorům v potřebách svých se utíkaly, jim do cís. lidu, jmennújce jej nepřátelským, sobě skrze supplikací týmž direktorům podanou stěžovaly a při nich toho vyhledávaly, aby jim náhradou za škody od cís. vojska učiněné některé statky komorní k vyživení byly postoupeny; že pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého hlasovaly, jeho za pána svého vyznávaly, jemu války proti císaři odvozováním berní a kontribucí věsti pomáhaly; že k věrnosti císaři po celý čas zpourey se neohlásily, nýbrž ve svém předsevzetí až do přemožení setrvaly. — Jaké pak k takovému obvinění z obojí strany průvody a odvody vedeny a ukazovány byly, to vše a obzvláště jak povahu obžalovaného, tak i případnost a velikost provinění jeho, majíce kommissaři podle instrukce sobě dané v bedlivém uvážení, o tom vedle práva vypovídali a výpověď svou císaři k schválení předkládali.

Zatím však někteří z obviněných, neočekávající vyměření kommisse konfiskační ve věci své, aniž také vědouce, zdaliž v průvodech a odvodu nevinu své obstojí, statky své pozemské, v jichž držení a užívání posavad beze vsí překážky zůstávali, všelijak šumovali, svrsky a nábytky ukrývali a odcizovali, hospodářství ztenčovali, opouštěli, i jiné škodlivé činy neslušně před sebe brali, a tak tím sami zjevně

to na sobě znáti dali, že v svědomí svém sebou jisti nejsou. Z té příčiny kníže z Lichtenšteina patentem dne 12. srpna 1622 daným a dne 10. září opětovaným přísně poručil, aby žádný z týchž stavů, kdož by císař. milosti a perdonu užiti chtěl, statků svých, jak pozemských tak i jiných, žádným způsobem úmyslně neztenčoval, nehubil, neukrýval, neprodával, ani jinak neodcizoval, lidí poddaných z poddanosti nepropouštěl a nic toho, cožby na ztenčení a umenšení statků se vztahovalo, před sebe nebral, nýbrž statky své předešlým způsobem pilně a dobře spravoval a opatroval, vzdělával a k užitku vésti hleděl. Pokudžby pak kdo proti tomuto poručení jednal a jináče v statku svém se choval, ten měl propadnouti všecek a všelijaký statek, zboží a jmění své, byť by v příčině jeho obvinění výpovědi kommisie konfiskační k ruce císaře přisouzeno nebylo; i ten, kdoby co z takových statků k sobě přijal a přechovával, trojnásobní pokoutou, začby ty věci přeschované stály, beze všeho ušetření ztrestán; tomu pak, jenžby takového mrhače anebo ukryvače vyjevil a oznámil, náležitá odměna dána býti měla. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1 & C. 123, C. 10/29.)

Poněvadž pak mnozí z pronevěřelých rebellův ani sami osobně ani jich plnomocníci ve lhůtě svrchu položené před císař. kommisí najíti se nedali, aniž důležité omluvy nedostavení se nepodali; proto stali se nehodnými navždy císař. perdonu, jímž opovrhli, a odsouzení jsou rozsudkem císař. kommisie veřejně vyhlášeným dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku pro své zřejmé provinění v rebellii, obzvláště pro svou trvalou vzdorovitost a urputnost, jíž se uražení císaře a krále, důstojnosti a velebnosti dopustili. Byli to mimo mnohé jiné zejména tito: Bohuslav Boubinský z Újezda, Krištof ryt. z Redern, Ferdinand Švihovský z Ryzmburka a Švihova, Adam Vchynský sv. pán z Vchynic a Tetova, Jiří Karlík z Nežetic, Jan Zylvar ze Silberšteina a Pilnikova, Jiří Smrčka z Mnichu, Václav Košan Malovec z Malovic, Adam Jaroslav Šofman z Hemrlesu, Volf Bedřich a Volf Josef bratři Lamingerové z Albenreitu, Sigmund Jiří Habsperger z Habsperku, Jošt Adam Širndingar ze Širndinku, Kuneš Bohuslav Dvořecký z Olbramovic, Burian Sekerka z Sedčic, Vilém Štastný Kaplír ze Sulevic, Jan Vilém Malovec z Malovic,

and Rausendorfer z Špremberku, Jan Ledecký z Gra-
a Jan Bedřich z Oppersdorfu na Markvarticích. Tento
dek potvrzen byl cís. resolucí z dne 16. září 1622, avšak
co do konfiskace statků osob nadepsaných. (Archiv
drž. C. 215, C. 1/1.)

Druhý nález cís. kommisie konfiskační týkal se osob
alé zpouře zemřelých, jejichž dědicové, byvše na onen
krze dvoje patenty, od knížete z Lichtenšteina dne 18.
a a potom dne 15. dubna léta minulého 1621 vůbec
šžené, k doslýchání processu právního v příčině týchž
elých rebellů před cís. hrdelní kommissi obesláni, toho
činiti zanedbali, tak že až dosavad z příčin výše vytče-
rozsudek týkající se takových zemřelých rebellů jest
ošel. Byli to zejména: Sigmund Belvic z Nostvic, Adam
ham Bohdanecký z Hodkova a jeho syn Jaroslav, Jan
ěkovský, Pek z Římků, Václav Boreň ze Lhoty, Vilém
ch Doupovec, Bernard z Elsnic, Jan z Gerštorfu, Albrecht,
ej a Václav Gryspekové z Gryspachu, Jindřich Janovský
ovic, Mikuláš Klusák z Kostelce, Jan Adam a Jan Jiří
řovec, Jaroslav Libšteinský z Kolovrat, Vojtěch Koně-
čý z Konojed, Zdeněk Kořenský z Terešova, Bohuslav
alovec z Malovic, Jiří Měsíček z Výškova, Jan Sigmund
adřich Mirkové ze Solopisk, Jan Kristof Myška ze Žlu-
Alexander Preis z Debneru, Karel Přehořovský z Kvase-
, Jan Adam Roupovec z Roupova, Adam Řepický ze
omíře, Ladislav Sekerka ze Sedčic, Jindřich Slavata
lumu, Bedřich a Zdeněk Smolíkové ze Slavic, Adam a
Smrčkové z Mnichu, Hynek Stařimský z Liebšteina,
und Šerkl, Volf Kristof Šofman z Hemrlesu, Václav ml.
pach ze Štampachu, Jindřich Jakub Tejrovský z Ein-
el, Zdeněk a Václav Trmalové z Toušic, Šebestian Ůje-
ký z Červeného Újezda, Jan Jiří Wachtel z Pantenova,
svart Věžník, Bohuslav st. a Vilém ml. Víthové ze Rza-
, Ctibor Vojtíš Saský z Protivce a Jindřich Jiří Zeidlic
hönfeldu.

Protož kníže z Lichtenšteina opět otevřeným listem a
tem tištěným, vydaným dne 14. července 1622, dědice
stalé po týchž oznámených i jiných všech osobách, od
tku zpoury až do vyhlášení toho ediktu zemřelých, jakož

i jednoho každého toho, kdož by sobě právo míti pokládal k pozůstalosti jejich, obesýlal a povolával, přísně jim přikazuje, aby ve dvou nedělích pořád zběhlých (kterážto lhůta jim za první, druhou, třetí a poslední a konečně za den právní se pokládala) sami osobně před cís. kommissí konfiskační jistě a konečně najíti se dali k doslýchání toho, co cís. prokurator v příčině dotčených osob zemřelých věsti a ukazovati, a jaká na to právní výpověď od cís. kommisie vynešena bude. A jestliže by se pak dotčení dědicové nepostavili, tehdy nic méně že půjde na to, což právo a spravedlnost v takových zřejmých proviněních v rebellií a uražení cís. a král. důstojnosti a velebnosti s sebou přináší.

Na toto obeslání postavili se v čas mnozí dědicové před cís. kommissí a podávali obrany své, měli-li jaké, proti žalobám cís. prokuratora. Nikdo však z nich ani z dědiců osob při kommissí hrdelní již odsouzených neodvolával se k privilegium, od krále Rudolfa II. stavům Českým l. 1608 udělenému, dle něhož statky těch obyvatelů, kteří by pro uražení král. důstojnosti hrdla i statku byli odsouzeni, po ztrestání jich na hrdle případnouti měly jejich nejbližším příbuzným a dědicům, a nikoliv v pokuté králi neb král. komoře. Jediný Albrecht z Waldšteina, jakožto poručník blbého Smiřického Jindřicha Jiřího, dokládal se tohoto privilegia stavů Českých a hleděl tím překaziti a zameziti konfiskaci všech statků Smiřických, nálezem kommisie hrdelní z dne 26. dubna 1621 již nařízenou. Když však kommisie konfiskační pozorovala, že by tento odpor Waldsteinův císaři byl na velikou újmu, poněvadž by dle toho se rozsuzovaly podobné případy potomní; dle dobrého zdání knížete z Lichtenšteina, cís. resolucí z dne 16. září 1622 schváleného, jednáno bylo o ustoupení polovice statků Smiřických k ruce král. fisku s Waldsteinem, který k tomu pod jistými podmínkami svolil a tím konfiskaci statků v Čechách vůbec možnou učinil. (Obsírná zpráva o tom podána jest při Albrechtovi Janovi Smiřickém v seznamu pokutovaných, str. 541—548.)

První rozsudky cís. kommisie konfiskační, týkající se osob svrchu řečených, jednak těch, které opovrhše cís. pardonem v urputnosti své setrvaly, jakož i všech v čas zpoury ze světa sešlých a jiných provinilců, z nichž někteří všeho

jmění, někteří jistých dílů statků svých odsouzení byli, poslal vedle čís. instrukce kníže z Lichtenšteina dne 10. srpna 1622 císaři k potvrzení, žádaje za rychlé vyřízení věci té, aby v čas nastávajících žní obilí ze statků konfiskovaných se neroznášelo a nezavlékalo, pak aby co možná brzy peníze za statky konfiskované se sešly. Zároveň podal kníže císaři zprávu, že mezi jinými nejvíce provinilými a právě odsouzenými všeho jmění jsou též Jan Jiří z Vartenberka, Wolf ze Salhausen a Václav ze Štampachu, kteří v prospěch svůj se odvolávají na pardon, od kurfiřta Saského jakožto čís. kommissaře v Čechách jim dne 14. listopadu 1620 udělený, čímž obvinění a trestu zcela osvobození býti se domnívají; avšak čís. kommissee že uznala za dobré, aby těmto hlavním rebellům, ačkoliv se za ně opět kurfiřt Saský přimlouval, žádné milosti se nedostalo, by se tak zabránilo budoucí důslednosti velmi škodlivé a bezprávnímu odvolávání se jiných na podobné důkazy domnělé, jakými (jak se doslýhalo) veliká část stavů kraje Litoměřického a Žateckého proti žalobě brániti se zamýšlela. — Mimo to žádal kníže z Lichtenšteina císaře za schválení návrhu kommissee, aby všechny statky, které před vítězstvím na Bílé hoře vojenským během od čís. lidu válečného rebellům byly vzaty, bez dalšího právního processu za právně konfiskované pokládány a proto ve všech výpovědích, na osoby in commissione confiscationis vyšlých, jakožto již propadené císaři vždy vyměněny byly a žádnému navraceny býti neměly.

Tyto rozsudky i návrhy nadepsané schváleny jsou čís. resolucí dne 16. září 1622, a zároveň nařízeno čís. kommissarům, aby budoucně při rozsudcích, jimiž by provinili buď v pátý díl neb v léno odsouzení býti měli, raději statky v léno byly zůstaveny, poněvadž z toho větší prospěch plyne tím, že odúmrtním právem lenním statky takové na císaře neb jeho nástupce připadnouti mohou, zvláště když bedlivý na to zřetel míti se bude, aby nápadní právo v lenních úpisech pokud možná bylo obmezeno. Z toho vysvětliti lze, proč jenom několik provinilých pátého dílu jmění jest odsouzeno. Mimo to čís. kommissarům bylo poručeno, aby v nálezech svých šetřili rovnosti právní, tak aby stejně provinilým stejná pokuta se ukládala; pak aby při vyhlásování rozsudků po-

tvrzených všecky a jednoho každého, obzvláště nejpřednější provinilce, všeho jmění odsouzené, napomínali a přísně jim domlouvali, by milost, od císaře a krále jim prokázanou a zmírnění trestu uznali slušnou poslušností a budoucně se vystříhali všech zlých praktik, jinak že by je zastihl bez prominutí trest zasloužilý.

Podobným způsobem předkládal kníže z Lichtenšteina v rozdílných dobách rozsudky, týkající se všech ostatních osob obviněných, jakmile jich několik vyneseno bylo, v odděleních po 20 až 30, k resoluci císařské; císař pak je obyčejně dle nálezu kommisie konfiskační potvrzené neb zmírněné vracel knížeti k vyhlášení, a často kommissarům na pamět uváděl, že celou tu věc jim svěřil na jejich přísahu a svědomí, napomínaje je, aby přihlíželi vždy k spravedlivé rovnosti v rozsudcích svých, a vytýkaje někdy i jednotlivé případy, v kterých osoby stejně provinilé rozličně pokutovány jsou, jako Petr Říčanský z Říčan a Jiří Konrad Suda Lukavský z Reneč, z nichž prvý všeho jmění, druhý jenom polovice byl odsouzen.

Byl-li nálezn kommisie konfiskační taký, že hlasující stejným počtem (*pari numero*) rozdílných byli náhledů co do provinění jednotlivců, v případě takém císař provinilci udělil milost dokonalou a osvobodil jej od každé pokuty; tak prominuta byla pokuta Janu a Mikuláši Salavům z Lípy a mnohým jiným. I po stvrzení rozsudkův a jich vyhlášení a vykonání zmírnil neb prominul císař pokutu některým odsouzeným na jejich snažnou žádost, ačkoliv kníže z Lichtenšteina ve svých zprávách, zvláště ve zprávě z dne 28. ledna 1623 poukázal k tomu, že by udělování takové milosti mělo následky škodné a záhubné, jsouc na újmu důstojnosti císař. kommisie, a že by tím konfiskace se minula hlavního účinku.

Každý rozsudek kommisie konfiskační, v němž provinění odsouzeného jakož i pokuta krátce byly vytčeny, jakmile od císaře byl schválen, do *protokollu condemnatorum*, při úradě král. prokuratorství se nacházejícího, zapsán, veřejně vyhlášen a opis jeho odsouzenému dodán byl s tím přísným napomenutím, aby on i s rodem svým budoucně lepší pozor dal na sebe, na své svědomí a povinnost svou, císaři a dědicům jeho pravou věrnost, poddanost a poslušenství kaž-

dého času zachoval, všech a všelijakých praktik škodlivých se vystříhal a ve všem všude dobře, poctivě a šlechetně se řídil, vědouce o tom, pokudž by se dále kdo z nich čeho nejmenšího proti císaři a slavnému domu Rakouskému dopustil, že jistého skutečného ztrestání s připomenutím tohoto provinění již prominutého konečně ujíti nemá. — Mimo to v každém rozsudku, týkajícím se osob, jenom k některému dílu statkův a jmění odsouzených, jakož i osob perdonovaných, vymíněny byly vedle dobrého zdání komory české k ruce císaře statky, před bitvou bělohorskou od císař. lidu válečného vzaté.*)

V rozsudecích kommisie, obsahujících úplné prominutí pokuty, doloženo bylo, zdali obviněný perdonován byl s výminkou neb bez výminky (*cum* neb *sine clausula*). Výminka tato byla dvojitá; první „že perdonovaný nevinu svou na díle odvedl“ kladla se při osobách, které se téměř všechny přísaháním v zpouře provinili, aby jim tato clausula pro budoucí památku takového jich poblouznění a proti tomu milosti od císaře jim prokázané před očima zůstávala. Druhá výminka (*clausula*) v perdonech znějící „však na jistý způsob, tak jakž jemu o tom skrze jisté osoby k tomu nařízené oznámeno bude“ vztahovala se na to, že jest od císaře milostivá resoluce prošla, aby ty katolické osoby stavu panského a rytířského, kteréž ve zpouře přísahaly a proti císaři se provinily, však milostivého perdonu užily, podle možnosti své jistou summu peněz od sebe odvozovaly na založení a vystavění *collegia nobilium*, v němž by mládež stavu panského a rytířského, důkladů na studia nemající, se vychovávatí mohla; což však na pozdější dobu musilo ponecháno býti a teprv l. 1628 až 1630 při kommissi tractationis de pio opere vyřízeno bylo, poněvadž před tím lidé velikými kontribucemi a daněmi byli

*) Rozsudek odsouzeným dodaný zněl takto: Karel etc., nařízený místodržící v král. Českém. Podle milostivé od J. M. C. prošlé resoluce ráčí J. M. C. Bernhartovi Mikuláši Gerštorfovi z Gerštorfu milost činiti, tak jakž jemu při vynešení ortele jeho oznámeno jest, že ze všeho a všelijakého statku a jmění jeho, již J. M. C. v pokuté propadeného, mohovitého i nemohovitého (však krom toho, kterýž by před šťastným J. M. C. vítězstvím vojenským během od lidu J. M. C. válečného vzat byl, při čemž se také toho zcela a zúplna zanechává) po zaplacení dluhův jeho, rozdělují též statek na tři díly, J. M. C. jeden díl zůstati, a dotčeuěma Gerštorfovi tolik, zač by dva díly stály, z komory J. M. vydáno býti má. — Actum v Menším městě pražském 23. Maji anno 1623. Karel m. p.

obtíženi. (Dle zprávy komory české a dobrého zdání rad nad appellacemi, dne 27. listopadu 1626 na žádost Viléma Přídruha Koce císaři podaného. — Archiv místodrž. C. 215, K. 35. *)

Při konfiskaci statků pokračováno bylo podle práva císaři náležejícího, dle něhož jeden každý hned od času pozdvižení a vyjevení myslí své proti králi a pánu svému v takové provinění a pokutu upadl, že žádným statkem, prv jemu náležejícím, vládnouti, ani takového statku žádným vymyšleným způsobem odcizovati nemohl, protože král. fiskus hned od času *reatus* (provinění) takového statku *ipso facto* vlastnosti nabyt. Mimo to měl král. fiskus i tehdy, když jen díl i nejmenší nějakého statku fisku náležel neb v pokutě připadl, moc a právo celý statek vzíti a prodati; avšak zaplatiti se mělo tomu, který by také nějaký díl na takovém statku měl, to co slušného by býti mohlo. (D. Z. 299, D. 23.)

Dle toho každému, kdo jenom některého dílu jmění svého byl odsouzen, konfiskovány a prodány byly všechny statky jeho nemohovité i mohovité, svršky, nábytky, klenoty a jistiny, a díl jemu z milosti ponechaný vydán mu býti měl časem ze summy trhové po zaplacení dluhův jeho buď od kupujícího neb obyčejně z král. komory české. I takové statky, které náležely odsouzenému společně s jinými, jak tomu bylo při bratřích nedílných, od král. fisku v pokutě se ujímaly (viz Betengel, Švamberk, Smiřický), ačkoliv dle řádu zemského bratr nedílný nemohl na újmu a zkázu druhého bratra ničeho odcizovati, tím méně proviněním svým statků pozbytí, tak že i dle dobrého zdání knížete z Lichtenšteina nedílnost obou bratří Smiřických podle práva Českého od Albrechta z Waldšteina před soudem dostatečně mohla býti zastávána. (Viz Smiřický str. 543.)

*) Rozsudek, jímž perdon byl udělen, zněl takto: Karel z Boží milosti kníže a vladař domu Lichtenšteinského etc. Podle milostivé od J. M. C. proslé resoluci jakož jest Vilém Přídruh Koc z Dobruše v jistých artykulích od král. prokuratora obviněn: však poněvadž jest nevinu svou před kommissary k tomu nařizenými (na díle) odvedl a J. M. C., v čem jest on tak pobloudil, ráčil jemu to z milosti své (však na jistý způsob, tak jaké jemu o tom skrze osoby k tomu nařizené oznámeno bude) prominouti: protož takové žaloby osvobozen jest podle práva. Actum v Meziřímě Pražském 30. Maji 1623. — Karel m. p. (C. 215, K. 35.)

Ani statky nápadní (*fideicommissa*) dle dobrého zdání komory české z dne 18. srpna 1623 nebyly vyňaty z konfiskace. Ujímání takových statků k ruce král. fisku schváleno a nařízeno bylo cis. listem dne 24. dubna 1624 knížeti z Lichtenšteina daným, v němž poukázáno bylo k tomu, že císař dle dobrého zdání mnohých říšských rad svých dvorských, appellačních a tajných pro velikost a rozsáhlost pozdvižení, mocí válečnou potlačeného, vedle příkladu císaře Karla V. ve zpouře Španělské, oprávněn jest ujeti se statků dědičných a nápadních (*fideicommissa* a *majoraty*), v jichž užívání byli rebellové, tak že statky takové, jako jiné statky zpupné v pokutě král. fisku připadly. Tato cis. resoluce, týkající se konfiskování statků nápadních od císaře Ferdinanda II. dne 7. dubna 1631 byla obnovena, a od císaře Ferdinanda III. zvláštním zákonem stvrzena. (Novella lit. I—Aa. 24. — Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.) — Také dle téhož dobrého zdání komory české z dne 18. srpna 1623 neměly osoby perdonované, byly-li nekatolíci, zůstatí v držení statků z milosti jim ponechaných, nýbrž povinny býti měly je v jistém čase prodati osobám katolickým, aby nezůstala v zemi semena nových nepokojův a zpour. (C. 215, C. 1/1.) — Posléz poznamenatí dlužno, že i osoby perdonované, jakož i města, jimž dokonalá milost od císaře byla udělena, pozbyly předce pohledanosti a jistiny své, které předtím měly za král. komorou neb na statcích jiným konfiskovaných. (Dle zprávy král. prokuratora z dne 17. března 1648 na kommissi revisionis. — Archiv místodrž. C. 215, B. 8.) Jistoty pak odsouzeným na statcích komorních neb konfiskovaných náležející, jakožto král. fisku připadlé, z desk zemských byly vymazány. Tak nařízeno bylo od knížete z Lichtenšteina dne 24. června 1624 úředníkům menším desk zemských vymazání z desk summy 26.100 kop mš., kterou Hendrich Mates z Turnu, Linhart Colona z Felzu, Vilém z Landšteina, Ondřej Šlík a Mikuláš z Gerstorfu na král. panství Kralodvorském měli pojištěnou. Dle extraktu úřadu purkrabského z dne 28. března 1621 vynášely jistiny některým rebellům náležející 172.171 kopy mš. (C. 215, C. 1/7.)

Co se týče ostatních jistin rebellům náležejících, nařízeno bylo patentem z dne 5. března 1622, aby každý, kdo

rebellům jakýmikoliv dluhy povinen jest, takové dluhy při čase sv. Jiří aneb dvě neděle potom konečně odvozoval, aneb se před kommissary, k vyupominání takových dluhů nařízenými, ohlásil a ukázal příčiny slušné, proč by placením jich povinen nebyl. Ale poněvadž jenom někteří v tom se poslušně zachovali, vydal kníže z Lichtenšteina dne 25. května 1622 o tom příkřejší nařízení veřejnými patenty, přísně poroučeje, aby každý, který pominul dluhů rebellům povinných zapraviti, neb příčiny nezaplacení oznámiti opominul, takové dluhy dvojnásobně do úřadu císa. rentmistrského konečně ve čtyrech nedělích od datum téhož patentu složiti a odvésti byl povinen. Když však ani tehdaž dlužníci poslušně se nezachovali, opakoval kníže z Lichtenšteina novým ediktem dne 12. srpna 1622 předešlá nařízení ve věci té, dokládaje, že každý, kdo by jakékoliv dluhy, jistoty neb zápisy, klenoty a jiné věci rebellům, kteří statků svých již odsouzeni jsou neb ještě odsouzeni budou, náležející chtěl zatajiti a ukryti, trestán a pokutován bude propadením trojnásobné summy, kterou by zatajil; tomu pak každému, kdo by takové zatajení a ukrytí oznámil a vyjevil, vydán býti měl bez pronešení osoby jeho třetí díl z téhož statku zatajeného. (C. 215, C. 1/1.)

Odsouzení k manství.

Některé osoby, které pro svá menší provinění v čas zpoury v pokutu upadly, při kommissi konfiskační místo ztráty pátého dílu jmění svého odsouzeny byly tak, že statky jim z dědictví jsou vzaty a pod léno k manství zanechány. Že pak takovým osobám k přijetí manství jistý čas byl jmenován, pročež knížeti z Lichtenšteina císa. listem z dne 6. září 1623 bylo poručeno, aby jednomu každému, kterémuž podle výpovědi vynešené statek jeho pod léno k manství zanechán bude, po vykonané povinnosti manské týž statek z desk zemských byl vymazán a do desk manských dvorských skrze úřední osoby k tomu zřízené vložen a vepsán na způsob a artikule tyto:

1. Jakož jest jeden každý man předtím k důležité potřebě krále Českého jistý počet koní vypraviti do pole povinen byl, pročež na místě toho jak on tak i jiní všickni

budoucí držitelé statku takového manského králům Českým budoucně *stý díl té summy, za kterouž nyní týž statek jeho šacován bude, každoročně beze všech odkladův a zadržování dávati a odvozovati povinen bude.*

2. Jestliže by kdo z dotčených manův prostředkem časné smrti z tohoto světa vykročil a po sobě dědice mužského pohlaví pořádně zplozené zanechal, takový statek manský má na takové dědice jeho mužského pohlaví připadnouti.

3. Dále týmž manům učiněna jest ta milost, aby jeden každý z nich mohl a tu moc měl na svém statku (pokudž by jiné žádné na témž statku závady zdělané nebyly) svou manželku a dcery věnem a zapsáním do desátého dílu, zač by ten statek šacován byl, náležitě opatřiti a dskami dvorskými ujistiti, ano i jeden každý man do téhož dílu desátého se dlužiti a závady na něj (však více nic) vzdělávati. Jestliže by pak co takového od kohokoliv mimo toto král. vyměření se stalo, to žádné moci míti ani žádnému k nějaké obraně sloužiti nemá.

4. Všecky kollatury se vším jich příslušenstvím nic ovšem nevyměňujíc králům Českým v moci zanechány jsou.

5. Jestliže by pak kdo z jmenovaných manův na svém statku své manželce před tou rebellií věno, aneb nad věno cokoliv více buď jí neb komu jinému dskami zemskými pořádně byl pojistil, to má v své podstatě zůstati; jako i nic méně, jestliže která manželka svému manželu v té předešlé rebellií věno své odevzdala, a on takové na hotových penězích přijal a na svém statku dskami zemskými pojistil, toho má užiti a při tom zůstaven býti.

6. Jestliže by také kdo po vymazání jeho dluhů z desk zemských ke dskám dvorským přišel, a to, že takové zapsání staré pořádné bylo, dostatečně provedl a prokázal a na to nového opatření od svého věřitele žádal, takové zapsání ke dskám dvorským má přijato a zapsáno býti.

7. Pokudž by tohoto času kdo z manův statky pod léno přijaté vlastním jménem jmenovati, jako i zač ty pošacovány býti mají, při dskách dvorských oznámiti buď z nevědomí aneb ze zapomenutí nemohl, ten aby z desk dvorských recognicí přijal a při tom plnou moc jedné neb víc osobám dal,

aby ony na místě téhož mana to zapsati, v manskou povinnost uvéstí a to vše ve čtyřech nedělích pořad zběhlých na místě jeho, tak jako by on tu sám osobně přítomen byl, vykonati mohly. — Jestliže by se to pak vyhledalo a našlo, že by týž man více statků v držení a užívání byl a v tom podle nadepsané recognicí v 4 nedělích se neohlásil a toho ve dni a v roce v zápis neuvedl, na to by však léno přijal; tehdy má téhož mana všecken statek podle manského práva na krále Českého zcela a zúplna připadnouti. — Pokudž by se pak také na některém statku z týchž manův jaký kov ukázal a vyjevil, to zanecháno a pozůstaveno jest v moci králům Českým se vším právem, i co se přijímání a propouštění havířů a jich povinností spolu svobodami i se vším tím, což k vzdělání týchž kovů přináleží, nic ovšem nevymínějíc. (D. dv. kvatern lvový II, 68, str. 3. — Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Potom cís. resolucí z dne 6. října 1623 úředníkům Pražským menším desk zemských poručeno bylo, aby osobám k manství odsouzeným statky jich i s dluhy na nich vězícími z dědictví propouštěli a toho všeho výpis hodnověrný od desk zemských k zapsání do desk dvorských jim vydávali. (C. 215, C. 1/1.)

Ale poněvadž mnozí z držitelův statků k manství odsouzených statky své před proviněním svým buď v dluzích, u věné, v poručenství, též v rukojemství za statky sirotčí právem zemským zavádili, i jiné listovní dluhy spravedlivě před zpourou zdělali, též mnozí z nich pŕhony i přisudky v statcích svých zastiženi byli; i aby tu v ničemž proti deskám zemským žádnému v spravedlnosti jeho ublížení se nestalo, povolil k tomu císař relací l. 1624 v dubnu vyšlou, aby prve nežli by se statky jejich z desk propustily a do desk dvorských pod léno uvedly, jeden každý z věřitelův jich, též manželky před kommissary, předešle nařízenými k vyslyšení věřitelův všech těch, jichž statky císaři pro provinění přisouzeny jsou, mezi časem od datum této cís. relace až do svátků svatodušních nejprve příštích provozovali a týž průvod svůj konečné bez všelijakých odkladů zavřeli. A když průvody ty, od kommissarů s dobrým zdáním k cís. resolucí předložené, budou schváleny, tehdy ty statky všecky jakožto

již císaři v pokuté připadlé a přisouzené z desk zemských z dědictví propuštěny a touto cís. relací zdviženy jsou. — Zároveň poručeno Fridrichovi z Talmberka a Humprechtovi Černínovi z Chudenic, aby k deskám zemským relátory byli, a všechny statky k manství a pod léno odsouzené a od závad očištěné z desk zemských na tuto cís. relaci vymazati a touž relací v dsky dvorské vepsati dali. Proti tomu též obyvatelé jeden každý statek svůj, nedadouce dni a roku od datum této cís. relace projíti, ve dsky král. dvorské pod léno uvésti byli povinni.

Zatím však, než dotčené průvody věřitelů byly vyřízeny, od nejvyššího sudího dvorského Jindřicha Libšteinského z Kolovrat dne 25. června 1624 přednešeno bylo osobám k manství odsouzeným, aby jeden každý z nich taxu neb odhad statku svého ke deskám dvorským vedle dobrého svědomí svého složil, a pokudž od císaře té milosti další užití a statek svůj v dědictví sobě zase uvedený míti chce, aby v tom se prohlásil, co by a jakou summu k nynějším císaře potřebám a pilným vydáním od sebe dáti a odvésti chtěl. K tomu dále doloženo, že nejvyšší sudí do města Vídně se vypraví a tam sám toho při císaři vyhledávati chce, aby takové statky zase v dědictví jim uvedeny byly. Toho do-slyšali a pak se v tom ohlásili z osob k manství odsouzených tito: Václav ze Sternberka, Tobiáš Šlechta, Petr Lukavský, Bohuslav Kaplíř, Oldřich Skuhrovský, Albrecht starší Robmhap, Abraham Bechyně, Jan Král z Dobré Vody, Jan Kristof Belvic na místě Kašpara Belvice, Václav Koutský, Purkhart Střela (písemně), Albrecht Vražda (písemně), Adam Předborský (písemně), Sigmund starší Robmhap, Humprecht Račín z Račín, Arnošt starší Robmhap, Adam starší Kaplíř, Jindřich Matyáš Salava, Oldřich Hrobčický a Jan Ressler. (D. dv. 7, pag. 3.)

Avšak k žádosti dotčených osob za ponechání jim statků v dědictví nebylo svoleno, nýbrž vedle cís. resoluce z dne 22. ledna 1625 od nejvyššího sudího dvorského všem odsouzeným čas k přijetí léna byl ustanoven. A poněvadž někteří z nich neměli statků pozemských, naproti tomu dosti značné bylo jmění jejich na jistinách neb na hotových penězích, učiněn byl od kommissee konfiskační dne 15. února

1625 návrh, aby osobám takovým v pokutě odňat byl pátý díl jistin jejich. Ostatním odsouzeným k manství nemělo jmění mohovité býti konfiskováno, poněvadž dle dobrého zdání kommisie revisionis císařské resolucí z dne 23. ledna 1651 bylo vyřčeno, že odsouzení v léno se vztahuje jenom na statky nemohovité. (C. 215, C $\frac{1}{4}$ & B. 8.)

Když pak z osob k manství odsouzených mimo Václava ze Šternberka žádný k přijetí léna se nepřihlásil, napomínal nejvyšší sudí dvorský všecky, aby jeden každý vedle posledního císařského poručení z dne 6. dubna 1626 neprodleně dne 16. června 1626 při deskách dvorských taxu statku svého složil, a potom statek svůj (ohlásiv se prve při deskách zemských a propustiv jej z týchž desk), ve dsky dvorské vložití dal, v manství uvedl, od nejvyššího sudího dvorského na místě J. M. Královské na něj léno přijal a povinnost a přísahu manskou vykonal; jinak že by všecko jmění své manské pro nepřijetí na ně léna skutečně v pokutě propadl. (D. dv. 7, pag. 1 & 2.)

K tomuto napomenutí, kteréž od knížete z Lichtenšteina patentem tištěným dne 10. září 1626 bylo opětováno, mnohé osoby v měsíci červnu a říjnu 1626 přísahu na věrnost a poddanost manskou učinily a léna na statek svůj přijímaly. Někteří však teprv vedle císařského rozkazu dne 6. listopadu 1627 opětovaného dne 26. téhož měsíce vykonalí při úřadě desk dvorských přísahu a povinnost manskou.*) (D. dv. 68, str. 5.— C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

*) Z odsouzených k manství první přijal léno Albrecht Vražda z Kunvaldu takto: N. N. Přiznal se před úředníky dvorskými, že jest učinil přísahu na věrnost a poddanost manskou Nejjasnějšímu a Nejnepřemoženějšímu, Velikomocnému knížeti a Pánu, Pánu Ferdinandovi II. jakožto králi Českému, dědicům a budoucím J. M. se vším a všelijakým statkem svým manským jemu pod léno z milosti od J. M. C. učiněné zanechaným, kterýž jest v summě 13.494 kop míš. šacoval, totiž: na sídlo a ves Nové Martinice i jiné v taxě vytčené vesnice se vším a všelijakým k tomu náležejícím příslušenstvím, tak jakž jest toho sám až posavad v držení a užívání zůstával, nic odtud nevyměňujíc. I přifekl jest svrchu psaný touž věrnost a poddanost manskou zdržeti a zachovati, jako dobrému a věrnému manu přísluší, tím vším způsobem, jakž řád a právo manské J. M. Král. ukazuje, jsa při tom povinen těm všem artikulům a nařízením v instrukci J. M. Král. obsaženým a doloženým zadostí učiniti a vedle nich se zachovati. Kteréžto léno nadepsaný na místě J. M. Král. přijal od Hendrycha Libšteinského z Kolovrat, nejvyššího sudího dvorského v království Českém, 22. dne měsíce Junii 1626. (D. dv. 68, str. 5.)

Přísaha manská na přijetí léna vedle starého zřízení zemského zněla takto:

Přisahám pánu Bohu, blahoslavené panně Marii, všem svatým, Nejjasnějšímu Knížeti a Pánu Panu Ferdinandovi II., volenému Římskému císaři, Uherskému a Českému králi etc., pánu mému Nejmilostivějšímu a dědičnému jakožto králi Českému, dědicům a budoucím Jeho Milosti, věrnost a poddanost manskou se všemi dědinami a zbožím svým manským, totiž: N. N. A přiřikám touž věrnost a poddanost manskou zdržeti a zachovati, jako dobrému a věrnému manu přísluší, a kdybych jaké manství zvěděl neb léna promlčená, toho nemám pražádnou věc zatajiti, než v tom ve všem věrné a právě k Jeho Milosti Královské, tak jakž na věrného mana přísluší, se zachovati a toho jinak nečiníti ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně pan Bůh pomáhej, blahoslavená panna Maria a všickni svatí.

Přísaha manská vedle obnoveného zřízení zemského zněla takto:

Já N. N. přisahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené panně Marii Matce Boží a všem svatým, Nejjasnějšímu, Nejnepřemoženějšímu, Velikomocnému Knížeti a Pánu Panu Ferdinandovi II., volenému Římskému císaři, Uherskému a Českému Králi etc. jakožto Králi Českému mému pravému dědičnému a lennému Pánu, J. C. M. též budoucím J. M. C. z téhož královského rodu a krve pošlým králům a dědicům království tohoto, k tomu dskami zemskými zmocněný, věrnost a poddanost zdržeti a zachovati, J. M. C. dobré a užitečné proti všem lidem fedrovati, ze škod vystřihati, a jestli že bych vyrozuměl neb přezvěděl, že by něco proti J. M. C. osobě a stavu předsevzato bylo aneb síce co se traktirovalo a jednalo, ježto by na panstvích aneb statecích lenních J. M. C. na škodu býti chtělo, toho nižádným způsobem zatajiti, nýbrž v tom se ve všem, jakž na věrného manna a poddaného přísluší, k svému pravému a dědičnému pánu, k J. M. C., též J. M. C. dědicům, budoucím králům Českým, se všemi dědinami a zbožím svým manským, totiž: N. N. věrné a právě zachovati, a to jináče nečiníti ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně

Pán Bůh pomahej, blahoslavená panna Maria matka Boží a všickní svatí.

Přisahu tuto na věrnost a poddanost manskou činili všickní, kdož léno přijímali, *jazykem českým*, a *týmž jazykem* přiznávali se před úředníky dvorskými, že jsou učinili přísahu na věrnost a že přijali léno. Teprve za císaře Leopolda r. 1679 jest v deskách dvorských první přiznání také jazykem německým sepsané, r. 1682 pak ve třech případech, r. 1684 v jednom a r. 1685 též v jednom případě; l. 1686 vykonána byla první přísaha jazykem německým. (D. dv. 68, str. 78, 81, 89.)*)

Dle seznamu pokutovaných odsouzeno bylo k manství 112 osob, z nichž však 16 nemělo žádných statků pozemských a 10 odsouzeným nebyl oznámen rozsudek po zrušení kommisie konfiskační, tak že jenom 86 odsouzeným 116 statků z dědictví vzato a pod léno k manství zanecháno bylo. Z těchto statků, kteréž za 1,895.135 kop míš. byly odhadnuty, měla dle této taxy ročně manská quota (stý peníz) do král. komory býti odváděna v summě 18.951 kop 35 gr. míš. Ale poněvadž z dotčených statků král. komoře připadlo 56 statků, totiž 29 pro nepřijetí léna a 27 lenním právem odúmrtím po smrti jich držitelů, pak že některé statky lenní příliš zadlužené buď zdarma neb proti zaplacení jisté summy časem propuštěny byly opět z manství; proto vynášela manská quota l. 1627 od 25 manův úhrnem jenom 1636 kop 19 gr. 2½ den., l. 1628 od 21 manů 1250 kop 23 gr. ½ den., l. 1629 od 30 manů 2865 kop 55 gr. 6 den., l. 1630 od 33 manů 2369 kop 1 gr. 5¼ den., l. 1631 od 23 manů 1374 kop 56 gr. ½ den. a l. 1632 od 3 manů 1347 zl. 45 kr. Od l. 1632 až do l. 1639 nebylo na manskou quotu ničeho odvedeno pro tehdejší válečné nepokoje a vpády nepřátel-

*) Obnoveným zřízením zemským l. 1627 dáno bylo jazyku německému při soudech a úřadech zemských stejné právo jako jazyku českému, jehož se před tím vedle usnešení sněmovního l. 1615 od krále potvrzeného ve všech úřadech zemských i dvorských výhradně užívalo. Dle toho podal ještě l. 1623 i Albrecht z Waldšteina císaři samému *žádost českou*, aby statky, blbému Smiřickému přisouzené, za summu odhadní mu byly prodány. (C. 215, S. 24.) — Ostatně i potom vyřizováno bylo všecko, co se od stran českých ke král. komoře dvorské neb i k císaři a králi samému podávalo, jazykem českým, jak o tom svědčí mnohá státní listina, in originali v archivu místodržitelském uložených.

ského vojska do země, jimiž také statky manské zcela byly zpustošeny; teprv od l. 1640 až do l. 1650 sešlo se stého peníze ze všech statků lenních v jedné summě jenom 12.629 zl. 39 kr. Z těch příčin cíś. resolucí z dne 12. dubna a 8. května 1642 povoleno bylo, aby zadlužené statky manské byly prodány a kupujícím po zaplacení smluvené části zadržalé quoty manské a složení jisté summy z manství propuštěny a v dědictví uvedeny, jak to při mnohých osobách k manství odsouzených vytčeno jest v seznamu pokutovaných. Též nařízeno bylo vedle cíś. generalní relace z dne 13. února 1649, aby k složení rancí švédskému generalu Königsmarkovi, s ním od některých cíś. rad a král. ministrů akkordované, prodány byly dědičné i statky lenní tomu, kdo by více za ně dal. (D. dv. kvatern 7 a 68. — Archiv místodrž. C. 215, C. $\frac{1}{18}$ & C. $\frac{10}{39}$.)

Ze všech statků náležejících osobám v léno odsouzeným a dílem pro nepřijetí léna neb odúmrtím král. komoře případných získala král. komora všeho všudy v jedné summě 761.156 kop mšs.; avšak summa tato dle zprávy účtárny při komoře české z dne 6. března 1716 vykázána byla rozdílným osobám k zapravení darů jim od císaře udělených neb jiných pohledaností. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Ponechání statků některým rebellům stavu vyššího méně provinilým a zrušení kommisie konfiskační.

Když císař se dověděl, že mnozí páni a rytíři čeští, jimž statky v pokutě byly konfiskovány, v cizině si stěžují a nařikají, jako by pro náboženství byli pokutováni a statků svých zbaveni, a tak předstírajíce nevinu svou mnohých knížat i jiných osob o jejich provinění nevědoucích útrpnost vzbuzují a tím je i poštívají; protož ustanovil se na tom, ponechati statky takovým odsouzeným, kteří se hrubě neprovinili, a o nichž nadíti se dalo, že se polepší, zvláště pak těm, kteří jenom třetí neb menší díl jmění svého v pokutě propadnouti měli, aby tím dokázal, že nikdy úmysl neměl, českou šlechtu ze země vypuditi aneb vyhubiti, nýbrž že ji chce chrániti a zachovati k zvelebení království Českého, v němž jenom budoucí zpouřa a další záhuba a zkáza pře-

kaziti obmyslel. K tomu uváziv císař, že takové osoby při statecích svých zůstavené k potřebám jeho válečným raději a více přispívati budou, nežli ti, jimž by statky jejich byly prodány a postoupeny, a že tím i komoře české méně dluhů vzroste, poručil dne 20. února 1623 knížeti z Lichtenšteina, aby k zamezení dalších nářků, stížností a rozhořčení dle toho se řídila kommisse konfiskační a komora česká při rozsudcích následujících. (C. 215, C. 1/1.)

Proto cís. resolucí z dne 10. února 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby nebyly vyhlášeny rozsudky, týkající se osob ženských, které buď samy neb se svými manžely ze země ušly a nepostavivše se před kommissi, dle patentů hrdla, cti i statků byly odsouzeny, zejména: Anna Maximiliana z Švamberka roz. z Opperštorfu, Markéta Salomena Slavatová roz. z Smiřic, Mandalena Berková roz. Slavatová z Chlumu a Košmberka, Alena Roupovská z Ryzmberka a z Švihova, Markéta Budovcová roz. z Hodějova, Uršula Benigna z Michalovic roz. z Vrtby, Kateřina Millerová z Wildšteina, Anna manželka Jiřfho Rozýna, Kateřina manželka M. Jana Hyppia, Dorota manželka Mikuláše Klatovského, Dorota manželka Ondřeje Hawerwesla (Hobrvěšl), Dorota manželka Stefana Bilinského, Anna manželka Adama Hamorynského, kaplana Betlemského, Anna manželka Václava Stichia, Judita manželka Daniele Škrety, Lidmila manželka Jana Oršinovského, Lidmila manželka Benjaminu Fruweina a Lidmila manželka Adama Samuele z Veleslavína. Ačkoliv pak dle zprávy král. prokuratora z dne 1. října 1625 žádného příkladu se nenachází, aby která žena, kteráž s manželem svým ze země odjela, aneb vdova vně zůstávající spravedlnosti své oderčena byla, nýbrž paní dotčené, zejména Alena z Roupova a Uršula z Michalovic spravedlnosti své nápadní provozovaly; předce jmění a statky mnohých z nich byly konfiskovány, o čemž při každé z nich, zvláště pak o Markétě Saloméně Slavatové ze Smiřic (viz Smiřický), v seznamu pokutovaných bližší zpráva jest podána. (C. 215, C. 1/2 & S. 24. — Lista condemnat. f. 2.)

Z příčin výše vytčených nepotvrdil císař také rozsudky kommisse konfiskační, jimiž odsouzeny byly jmění svého mnohé vdovy nekatolické proto, že v čas zpourey ze statků

svých neb ze statků zemřelých manželů svých na poručení někdejších direktorů vypravily lid svůj, některé i syny své k vojsku stavovskému, též že odváděly berně a kontribuce stavům odbojným. Byly to zejména vdovy a paní tyto: Anna Hostačovská, Alžběta Fylnšteínová (snad z Fulšteína), Alžběta Gerštorfová roz. z Biskupic na Podhořanech, Alena Chotochovská z Hodkova, Anna Kaplřová z Hoření Branné, Anna Marie Rašínová z Vonšova na Vinaři, Anna Straková z Hodkova na Šonově, Anna Dobřenská, Alena Kolchreiterová (Kalichreiter) z Valdu a v Rychněvku, Alena Zlivská z Labouně na Radči a Chomoticích, Alžběta Kolchreiterová, Anna Myšková roz. z Hodkova, Anna Hamzová na Morašicích a Nedělišticích, Alena Hirsperkerová z Kočíně, Alžběta Vřesovcová, Agatha Švendová na Šendorfě, Alžběta Homutová na Radoníně, Choustníku a Bělé, Anna Sádlová na Líderově, Anna Marie Doudlebská na Děkové Lhotě a Smoletylech, Anna Jenšíková, Alžběta Zapská ze Šlivic a na Peruči a Vraškově, Anna Šlovická na Puclicích, Anna Maria Kolovratová a na Šípech, Anna Barbora z Felzu a na Najdeku, Anna Weispachová na Volfarticích, Anna Poustová na Benešově a velkém Bukově, Anna Bořanovská, Anna Černínová, Alena Kolovratová a na Svojkově, Alžběta Vřesovcová, Anna Ježovská na Hojovicích, Anna Chrtová na Vopořanech, Anna Lidická, Anna Šlivicová, Anna Mirková, Apolena Kadovská na Malých Hosticích, Alžběta Langkarnová, Bohůnka Skalská, Barbora Dohalská na Ještětících, Beata Bohdanecká na Aderšpachu, Bohůnka Licková na Domoradicích, Barbora Mladotová na Březně, Barbora z Bubna na Březně a Skašově, Barbora Gerštorfová a na Dyštěkryjch, Barbora Čachovská na Veselici, Barbora Vratislavová na Zalší a Dirném, Barbora Chuchelská na Malči, Dorota hraběnka z Firštenberku, z Donína šlechtičny a na Lhotce, Dorota Černínová ze Skalska, Dorota Černovicová z Černovic a na Libčanech, Dorota Vojická a na Vojicích, Dorota Štampachová na Kácově, Dorota šlechtična Tejřovská, Dorota Votfková, Doupovcova panna z Libčan, Eliška Myšková na Šonově, Eva Pětipeská na Libochovičkách, Eustachia Kozelková na Markvarčicích, Eliška Vlková, Estera Mičanová, Eva Čabelická a na Podboří, Estera Mitrovská, Hedvika Linhartová, Hedvika

Vostroměřická, Johanna Gerštorfová, Justýna Štubenberková, Johanka Pruškovská na Starých Hradech a Třevadči, Johanka Litická na Velké Bukovině, Johanka Mitrovská a na Smilově, Kateřina Radecká, Kateřina Věžníková, Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína roz. z Hrušova na Sukdole, Kateřina Lukavecká, Krystýna Vrabská, Kateřina Křínecká, Kateřina Talacková (Telečková) na Ouřeňovicích, Kateřina Štosová na Hořeňovsi, Kateřina Hejdová na Včelnici, Krystýna Hodačková, Kateřina Vencelíková, Kateřina Ottová z Losu na Těchobuzi a Chvalkově, Kateřina Sibylla hraběnka z Guttenšteina a na Vogelsangu, Kateřina Belvicová na statku Dubovském, Kateřina Kaučová na Dubovicích (Dubicích), Krystýna Vřesovcová, Kateřina Kozlovská, Kateřina Malovcová a na Bezdědicích, Kateřina Služská a na Sukdole, Lidmila Babková, Lidmila Dohalská, Lidmila Vojická, Lidmila Vintířová na Lomci, Lidmila z Říčan na Lichově, Lidmila z Kolovrat paní z Luk, Marta Kochanková a na Berníkách, Maruška Hrzaňská (Hrzaňová) a na Kyjech, Maryanna Roupovská, Mandalena Voděradská, Maryanna Černínová a na Žlebích, Mandalena Waldšteínová z Sezimova Ouští, Mandalena Waldšteínová a na Miletíně, Markéta Zeidlicová, Mandalena Talacková (Telečková) na Přestavcích a Roubovicích (Hrůbovicích), Markéta Bechyňová na Zajezdci a Trojovicích, Markéta Štubenbergrová, Mandalena Bzenská, Maria Mandalena Trčková a na Kostí, Markyta Vrchotická na Žďáře Pluhovém, Maryanna Vesecká z Bolné a v Bolechovicích, Markéta Rechenbergerová a na Markvarticích, Maruška Dobřenská a na Vale nad Labem, Marie Debnerová, Marie z Waldšteina, Maryanna Štampachová, Mandalena Hložková a na Bzí, Markyta z Hrádku, Maří Majdalena Chuchelská, Majdalena Dvořecká roz. ze Skuhrova na Načeradci, Novém Podolí a Šebířově, Marie Talacková (Telečková), Rozína Voračická z Purkštelu a v Blanici, Šteinekerová, ze Švamberka šlechtična, Virginia Myllnerová z Levína a na Zvoknovsi, Uršule Kýperská z Vřesovic na Chobolicích, Veronyka Waldšteínová roz. Trčková a na Žehušicích, Voršila Hoková a na Marie-Kupferberce, Veronyka Talacková (Telečková), Panny Vojičky, Paní Zlivská a Zusana Salavová na Chlumu. — Tyto paní zůstaveny jsou při statcích vytčených, jenom některým z nich,

jako Beatě Bohdanecké, Marii Debnerové, Kateřině Štosové, Rozíně Voračické, jichž manželé před smrtí svou zpourey se účastnili, konfiskovány byly statky po nich pozůstalé.

Mimo to k návrhu knížete z Lichtenšteina z dne 23. srpna 1623 pokutovány nebyly osoby ženské i některé jiné, které v čas zpourey od stavův odbojných *statky duchovní* koupily a proto dle dobrého zdání komory české z dne 1. února 1623 v pokutě propadnouti měly nejenom koupené statky duchovní, nýbrž i dvě třetiny neb třetinu ostatního jmění svého dle toho, zdali dotčené statky sobě vložiti daly do desk zemských neb ne. Ostatním však kupcům takových statků, kteří se i jinak zpourey účastnili, dle návrhu Lichtensteinova pro ujatí se statků duchovních trest slušně byl zvýšen. (C. 215, C. ¹⁰/₃₉.)

Potom císař. listem z dne 18. března 1623 nařízeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby bez prodlení císaři poslal seznam ostatních rebellů při kommissi konfiskační ještě neodsouzených a prominutí pokuty nehodných, s dobrým zdáním, jak by se měl generalní pardon udělití a vyhlásiti, a zdali další konfiskace mají býti zastaveny, aby kommisse k tomu nařízená mohla brzy býti zrušena. — Načež dne 15. července 1623 kníže z Lichtenšteina, posílaje císaři k schválení rozsudky kommisse, týkající se některých osob, podal zprávu, že jest sice počet obviněných ještě příliš veliký, avšak že jsou mezi nimi přemnozí, od nichž král. fisku velmi málo neb zcela ničeho nepřipadne; pročž že jest sám i ostatní kommissaři toho mínění, aby se při všech těchto osobách, které se také málo čím neb ničím neprovinily, od další žaloby král. prokuratora upustilo. K zprávě této přiložen byl též seznam 108 osob, větším dílem chudých neb nedospělých, které, neprovinivše se ničím, písemně za udělení pardonu žádaly.

Konečně když tyto a ještě některé rozsudky kommisse konfiskační byly vyřízeny, podal kníže z Lichtenšteina císaři, který za poslední přítomnosti své v Čechách opět naléhal na skončení processu konfiskačního, proti osobám stavu panského a rytířského příliš dlouho trvajícího, dne 19. září 1623 dobré zdání král. komory české, dle něhož kommisse konfiskační, na jejíž vydržování měsíčně 3370 kop míš. se vy-

nakládalo, měla býti vyzdvižena a zrušena, poněvadž dle zprávy král. prokuratora jmění ostatních osob, které posléz byly obžalovány neb ještě obžalovány býti měly, bylo tak nepatrné, že by z něho, kdyby i všeho statku byly odsouzeny, po zaplacení dluhů král. fisku předce nic neb ani tolik nepřipadlo, co by k zapravení výloh kommissních stačilo. Aby však osoby ještě neodsouzené zrušením kommissse bez trestu nezůstaly, měl dle návrhu komory král. prokurator proti nim žaloby skládati ke knížeti z Lichtenšteina, kterýž by, uváživ je bedlivě jakož i obrany obviněných společně s bývalými kommissary neb jinými osobami, rozsudky císaři k potvrzení zasýlal a potom v kanceláři české vyhledával.

Císař schváliv tento návrh, zrušil dne 3. října 1623 kommissi konfiskační proti osobám stavu panského a rytířského a potvrdil potom dne 27. října a 2. prosince poslední rozsudky, jimiž 42 osoby dílem v léno byly odsouzeny, dílem pokuty osvobozeny. (C. 215, C. 1/1.)

Ale poněvadž po zrušení kommissse konfiskační přes sto osob stavu panského a rytířského před tím již obžalovaných ještě nebylo odsouzeno, i také jiní mnozí do několika set ani nebyli obviněni, z těch příčin vedle císař. poručení dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 9. října 1624 a 20. května 1626 *obnovena byla kommissse konfiskační* v příčině obvinění z účastenství rebellského osob stavu vyššího, kteréžto pro úmrtí král. prokuratora Jeníška z Újezda, jakož také pro příměří do času bylo zastaveno. Této kommissi, která předešlým způsobem zase vedena a ještě před příjezdem císaře do království Českého zcela a zúplna ke konci přivedena býti měla, bylo též poručeno, aby se přesvědčila, zdali všecky osoby, které se k perdonu nepřihlásily, při předešlé kommissi všeho jmění svého byly odsouzeny; pak aby vyšetřila, proč některé osoby, před tím k manství odsouzené, potom od král. prokuratora znova byly obviněny a při kommissi perdonovány. Mimo to měla kommissse obnovená se přesvědčiti, zdali všecky osoby k manství odsouzené v čase vyměření o přijetí léna se přihlásily, aby statky těch, kteří toho nečinili, v pokutě byly ujaty. A poněvadž mnohé osoby stavu vyššího zamlčely některé statky své, jakož i domy v městech jim náležející, nařizeno bylo, aby hejtmané krajští

podali na komoru českou seznamy všech panství každého kraje, a cíř. rychtáři všech měst poznamenání těch domů, které král. fisku po osobách odsouzených připadnouti měly. — Těto kommissi konfiskační přidělen byl za expeditora tajemník dvorské komory české Jan Hegner z Rösselfeldu, jemuž cíř. resolucí z dne 8. června 1626 povolen byl zadržalý plat za jeho práci při předešlé kommissi konfiskační od 10. července 1623 až do 10. dubna 1626 měsíčně 100 kop mís. jakožto mimořádný plat a tak řečená *adjuta di costa*, který mu byl povolen i na ten čas, pokud expedici obnovené konfiskace vedl. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. $\frac{11}{40}$.)

Ještě dodatí třeba, že při kommissi konfiskační pokuty osvobozeno bylo 518 osob stavu vyššího, zvláště proto, že se k náboženství katolickému přiznávaly aneb k němu přistoupily. Tito však skoro všickni obesláni byli později (l. 1628—1631) před kommissie transactionis a tractationis de pio opere, aby se vyrovnali o pokutu peněžitou za perdon jim udělený, o čemž na místě svém zprávu podáme. — Naproti tomu žádosti odsouzených za zmírnění neb prominutí pokuty i přes mnohé přímluvy vzácných osob neměly žádného účinku, nepřistoupil-li odsouzený k náboženství katolickému. Tak marné byly přímluvy snažné, od knížete z Lichtenšteina při cířaři opětně učiněné za udělení perdonu doktorovi Matyášovi Borboniovi a Vojtěchovi staršímu Koutskému, poněvadž tiž k víře katolické přistoupiti nechtěli. (Seznam pokutovaných str. 31 a 300.) Proto i praesident komory české Vilém Slavata, jehož žádost za zmírnění pokuty, bratrovi jeho Michalovi staršímu uložené, od cířaře knížeti z Lichtenšteina k dobrému zdání byla odevzdána, od praesidenta kommissie listem z dne 12. června 1624, pak též skrze Pavla Michnu a Filipa Fabricia důvěrně byl vyzván, aby bratra svého na víru katolickou obrátiti se snažil, poněvadž by jenom potom kommissie žádost jeho cířaři odporučiti mohla. (C. 215, S. 20. — Seznam pokutovaných str. 520.)

Při kommissi konfiskační odsouzeno bylo 680 osob, totiž 112 k manství, 166 všeho jmění, 1 pěti šestin, 1 čtyř pětín, 1 tři čtvrtin, 45 dvou třetin, 128 polovice, 215 třetiny a 11 osob pětiny jmění a statků, kteréž však, jak jsme se již zmínili, všecky byly konfiskovány i těm, kteří jenom ně-

kterého dflu byli odsouzeni; díly pak jim z milosti ponechané některým zaplacený byly ze summy trhové za statky jich prodané, většinou však vykázány byly při král. komoře české, o čemž obšírně pojednáme při kommissi liquidationis et revisionis. Jaká pokuta jednotlivým osobám byla vyměřena a uložena, a které statky jednotlivci propadli, o tom podáváme zvláštní zprávy v seznamu pokutovaných.

Kommissie nařízená k vyšetřování dluhův a pohledaností na statcích konfiskovaných (Commissio liquidationis et revisionis).

Zmínili jsme se již o tom, že nemalý počet vdov a sirotků po povstalcích odpravených neb jinak odsouzených, jakož i mnoho rozdílných věřitelů stavu vyššího i nižšího ustavičně žádali knížete z Lichtenšteina za dopomození svých spravedlností a dluhů, kteréž sobě v statcích pokutou císaři připadlých míti pokládali. Právody na statky osob při kommissi exekuční odsouzených vedeny byly v městech Pražských před městskými kommissary liquidationis k tomu nařízenými, zvláště před cís. rychtáři. Tito kommissari předkládali zdání svá k revídování Pavlovi Michnovi z Vacinova, který jménem knížete z Lichtenšteina recessy na dluhy osob městských, jakož i osob panských a rytířských criminaliter odsouzených vyřizoval až do konce srpna 1622, když již zase byla dosazena komora česká, kteráž pak vyřizování věcí těch sama převzala. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$, $\frac{2}{4}$ & $\frac{2}{5}$.) Aby se však těm, kdož by spravedlivé dluhy ukázati mohli, žádného zkrácení nestalo, nařídil kníže z Lichtenšteina patentem dne 30. července 1621 vyšlým a dne 26. listopadu 1622 opětovaným, aby každý právo a spravedlnosti své v statcích osob odsouzených před zvláštní kommissí k tomu nařízenou v zeleném pokoji na hradě Pražském v šesti nedělích buď sám osobně neb skrze plnomocníky své ukázal, ústně své potřeby přednesl a cís. resoluci v tom očekával; a kdo by k prokázání své spravedlnosti buď výpisů z desk aneb odjinud z knih městských, a práva výsadního potřeboval, jako i též svědky registry, knihami městskými anebo listovně zavéstí chtěl, ten každý aby toho beze všeho odporu a pňhonu užiti mohl; pak aby každý, kdo v té příčině od věřitelů k vydání svědomí po-

žádán bude, je vydati byl povinen. Kteříž by však z věřitelů v čase vyměřeném se neohlásili, ti že sami svým obmeškáním o svou spravedlnost se připraví. V témž patentu také všickni, kdožkoliv co kterému z osob odsouzených dlužní byli aneb věci od stříbra a zlata, klenoty, jistoty, svršky a nábytky za sebou měli, opětně byli napomínáni, aby to při dotčené kommissi nejdéle v šesti nedělích oznámili a toho se spravili.

K této kommissi nařízení byli za kommissary *k supplicacím stavu vyššího*: Sezima svob. pán z Vrtby, cí. rada, komorník a hejtman Nového města pražského, cí. rada Oldřich Beřkovský ryt. z Šebířova, místokomorník král. Českého Humprecht starší Černín ryt. z Chudenic, místopisář král. Českého Jiří mladší Mitrovský ryt. z Nemyšle, Jan Voračický ryt. z Paběnic, úředník králové české při deskách zemských, Václav Vyduna Obytecký z Obytec, úředník podkomořího král. Českého při deskách zemských, a Přibík Jenísek z Oujezda Menšího, písář při deskách zemských; — pak *k supplicacím stavu třetího*: v Starém městě pražském: Jan Kirchmayer z Reichvic, spoluradní Ondřej Laynhaus z Břevňova a písář radní Adam Václav Audes; v Novém městě pražském: primas Jiří Zygl z Choceníc, spoluradní Jan Sferýn z Sferýnu a písář radní Floryan Líbochovský; v Menším městě pražském: primas Baltasar Globič, spoluradní Jiřík Cikota z Perknířova Ostrova a písář radní Jan Rosatius.

Tito kommissari nahlízejíce v spisy a supplikace věřitelův a dlužníkův od knížete z Lichtenšteina jim odevzdané, měli průvody každého bedlivě vyslyšeti, s pilností uvážiti a všem za spravedlivé učiniti, obzvláště pak na to bedlivý pozor dáti, aby v tom k újmě spravedlnosti a prospěchu císaře pod některým obmyslem nic nebylo předsevzato. K tomu účelu vedle nařízení knížete z Lichtenšteina témuž vyšetřování přítomni byli též Adam Ryzmberský z Janovic, cí. rada a prokurátor v král. Českém, František Ostržtok z Astfeldu, cí. rychtářství místodržící v Starém městě a výběřčí posudního v městech Pražských, Jan Chrys. Šrepl z Šreplsberku, cí. dvořenín a rychtář v Novém městě, a Jan Hegner z Rössfeldu, cí. sekretář při kanceláři české, rychtář v Menším

městě pražském a úředník nad solí v městech Pražských. (C. 215, C. 1/1.)

Avšak dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 21. srpna 1623 nadřečení kommissaři z vyšších stavů, k liquidování dluhů, práv a spravedlností zřízení, z této kommisse z jistých a obzvláštních příčin propuštění jsou, zvláště proto, že nedbali rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 3. prosince 1622 jim daného, aby totiž každodenně kromě dní svátečních časné ráno se scházeli a až do jedenácti hodin strany vyslychali. Na místě jich za kommissaře nařízení byli: Humprecht starší Černín z Chudenic, purkrabí kraje Hradeckého, Václav starší Vratislav z Mitrovic a Bohuchval Valkoun z Adlaru, cís. rady a úředníci při menších dskách zemských, a nařízeno jim, aby přijavše od dřívějších kommissarů všechny spisy a průvody ke dskám zemským, je bedlivě uvážili, každého věřitele vyslyšeli, pilně každého dne ráno v sedm hodin na půl orloji ke dskám zemským se scházejíce zasedali, obzvláště pak na prospěch a užitek císaře pozor dali a o všem zprávu s dobrým zdáním svým císaři k další resoluci učinili. Těmto kommissarům vykázán byl plat od 15. srpna 1623, jako při jiných podobných kommissích, totiž po 300 kopách míš. měsíčně. (C. 215, C. 1/1.)

První zpráva kommisse liquidationis, týkající se věn a spravedlností vdov a sirotek pozůstalých po osobách odpravených na jejich statcích, jakož i pohledaností na statcích některých osob odsouzených, od knížete z Lichtenšteina dne 3. června 1622 císaři předložená, cís. resolucí z dne 6. července 1622 schválena a od cís. rad, pánů z Eggenberga, Harracha, Lichtenšteina, nejvyššího kancléře Lobkovice, Strahendorfa a Nostice, vyřízena byla s tím doložením, aby kníže dokonale vyšetřil, zda-li dle práv a obyčejů českých užiti mohou věna svého manželky také za živobytí manželů svých, když tito jsou odsouzeni všech statků a k vězení doživotnímu. Mimo to byli dotčeni cís. radové toho mínění, aby se z jistých příčin pohledaností hraběnky z Turnu na statcích manželu jejímu konfiskovaných raději zapravily peníze hotovými, než aby se jí dle návrhu kommisse postoupil za ně statek Vintřívov k ruce král. fisku již ujatý. (C. 215, C. 1/1.)

Potom císař. resolucí z dne 28. ledna 1623 potvrzeny byly opět některé nálezy kommisie liquidationis z strany jistot a dluhů zapsaných na statcích v pokutě ujatých, dne 16. září a 15. prosince 1622 císaři zaslané, též schválen byl návrh kommisie, dle něhož *dluhy v čas zpourey vzešlé placeny býti neměly.*

Taktéž dne 9. června a 8. srpna 1623, pak 12. července a 28. srpna 1624, posléz dne 19. října 1626 potvrdil císař dobrou zdání kommisie liquidationis, týkající se mnohých pohledaností a dluhů pojištěných na statcích konfiskovaných, s tím doložením, aby po vyhlášení jich každému (pokudž se zpourey v ničem účastna nečinil) bylo zaplaceno vše, co mu jest od kommisie přisouzeno, jestliže oprávněn jest, to přijati; opět pak poukázáno k tomu, že dluhy v čas zpourey vzešlé jsou kassirovány a za neplatné uznány. (C. 215, C. 1/1.)

Z té příčiny zrušeny byly vedle císař. resoluce z dne 20. září 1623 veškeré smlouvy, ksafty, pořizení, postupování, zápisy věnní, dlužní i nápadní, též nálezy a výpovědi soudu zemského většího i menšího, vůbec všecky věci za času povstání do desk zemských vložené, takže z těchž desk bylo vymazáno všecko, cokoliv se tam za oné nepořádné správy stavův odbojných a krále Fridricha vepsalo. Aby se však žádnému jeho práva a spravedlnosti žádného skrácení škodlivého tudy nestalo, napraveny byly dsky zemské touže císař. resolucí a učiněno o tom král. vyměření tak, aby jeden každý z obyvatelů král. Českého, komu by na kterékoli věci z desk takto vymazané co záleželo, tu sobě zase obnoviti a do desk dáti mohl vložiti a vepsati s tou výminkou, že to vše státi se má bez újmy práva a spravedlnosti a pokut královských, pokudžby se při čem král. interesse dotýkalo aneb potom dotýkati chtělo. (D. Z. Kvatern nový zelený, Napravení desk zemských l. 1623, A. 1.)

Také poznamenati třeba, že rukojmové osob odsouzených, za kteréž jsou se dříve věřitelům jejich v rukojemství postavili, dle nařízení komory české z dne 20. srpna 1627 užití mohli císař. příročí (*moratorium*) do té summy, za kterou by statek osoby odsouzené stál a k ruce císaře prodán byl, a že proti nim žádná další právní exekuce až do vyjítí císař. příročí při žádném právě povolována býti neměla. Neboť

i snešení sněmu, za císaře Matyáše v Budějovicích držaného, v artikuli VIII. to obsahuje: Byl-li by kdo rukojmě za osobu odsouzenou a sám také že by statku odsouzen byl a jeho neměl, že takový každý pro summu hlavní i pro úroky příročí užiti může. Stalo-li by se pak, že by táž summa dlužní, za kterouž by se v rukojemství postavili, větší byla nežli cena statku k ruce císaře konfiskovaného a prodaného, tehdy tíž rukojmové, nebyli-li by také statku svého odsouzeni, takovou summu platiti jsou povinni a žádného příročí císařského užiti nemohou.

Při této kommissi liquidationis přisouzeno bylo až do r. 1626 rozdílným osobám pohledaností a dluhů na statcích konfiskovaných v jedné summě 1,813.248 kop 13 gr. mš. (neb 2,115.456 zl. 16 kr. rýn.), totiž 1,438.169 kop 34 gr. jistin a 375.078 kop 48 gr. úroků zadržalých. — Tyto dluhy a pohledanosti liquidované měly placeny býti dle smluv trhových od těch osob, které statky konfiskované koupily. Kdyby pak na některém statku více dluhů nad vynešení summy trhové bylo a na rozvržení mezi věřitele přijíti musilo, tehdy kupující věřitelům dříve platiti neměl, leč až po rozvržení, co by na každého poměrně se dostalo. Ze zbytku však po zaplacení dluhů pozůstalého měl kupující díl odsouzenému z milosti ponechaný na hotové summě složití, ostatek pak do král. komory odvésti byl povinen. Ale poněvadž přemnozí kupující ze summy trhové sobě porazili peníze, které na statky konfiskované k potřebám válečným císaři půjčili, jakož i dary, z císař. milosti jim udělené, pak že i mnoho statků konfiskovaných rozdílným osobám duchovním i světským za jich věrné služby od císaře bylo darováno; protož musili skoro všickni věřitelové s pohledanostmi svými, od knížete z Lichtenšteina zvláštními recessy jim pojištěnými, ukázání býti na komoru českou. Tato však neměla žádných prostředků k jich zaplacení; neboť, ačkoliv ze summy dluhů, jichž placením komora česká dle snešení sněmu l. 1615 byla povinna, k rozkazu od komory dvorní, knížeti z Lichtenšteina dne 17. května 1622 danému, summa 1,137.530 zl., osobám odsouzeným náležející, jakožto v pokutě král. fisku připadá, byla z desk vymazána; vzrostly předce dluhy král. komory české tím, že na ni poukázány byly dluhy ze statků kon-

fiskovaných v summě 5,002.722 kop 19 gr. 2 den.,*) do roku 1637 i s úroky zadržalými na summu 9,197.888 kop 56 gr. 4 den. neb na 10,730.870 zl. 26 kr. rýn. (Dle summarního extraktu účtárny komory české z dne 28. dubna 1637. Archiv místodržít. C. 215, C. 1/6.)

Z těchto příčin nemohly býti zaplaceny dluhy a pohledanosti, při kommissi liquidationis za spravedlivé již uznané a od knížete z Lichtenšteina recessem pojištěné. Proto domáhali se mnozí svých spravedlností na statcích konfiskovaných při soudech zemských. Avšak vedle cíś. poručení z dne 9. dubna 1629, potom dne 10. února 1642, dne 10. prosince 1650 a dne 20. září 1657 i v letech následujících opěťovaného, zamezeny a zastaveny byly všechny a všelijaké právní processy, po kterých by věřitelové a rukojmové osob odsouzených kráčetí a nastupovati chtěli; a neměly žádné žaloby, obeslání a pŕhony jinde při soudu přijímány, vedeny a vyřizeny býti, jedině před kommissi revisionis et liquidationis, která cíś. resolucí z dne 7. prosince 1627 byla zřizena nejenom k dalšímu vyšetřování dluhů na statcích konfiskovaných, nýbrž i k přehlížení všech pohledaností při předešlé kommissi liquidationis již uznaných a od knížete z Lichtenšteina pojištěných.

Kommissie revisionis měla dle instrukce především vyšetřiti věna a požadavky vdov a šírotků, jakož i manželek osob provinilých, a při tom zvláště přihlížeti k tomu, zdali věna jsou správně dokázána, totiž: *An pactum dotale prae manibus?* — *An dos dumtaxat per testes probetur?* — *An dos illata?* — *An illatio sufficienter probata?* — *An dos in feudo constituta?* — *An quid uxor amoverit?* — *Mariti confessionem de dote numerata non sufficere.* — *Interesse e dote non statim currere.* — *An in casu donationis mariti uxor adepta sit possessionem; quando enim uxor non fuit in possessione, revocari a fisco.* — *Quando crimen commissum sit?* — *Item an damnata sit memoria defuncti; tunc enim revocatur donatio etiam uxori facta.* — *Si mulier aeque ac maritus aufugisset ex regno,*

*) K těmto dluhům náležely: summa 1,813.248 kop 13 gr. pohledaností do l. 1626 při kommissi již liquidovaných a od knížete z Lichtenšteina pojištěných; též summa 1,406.898 kop 5 gr., která věřitelům potom až do r. 1636 od císaře byla pojištěna; pak summa 1,782.490 kop 1 gr. 2 den. pohledaností, při kommissi revisionis do l. 1637 ještě nevyšetřené a od císaře nepojištěná.

exspectans belli eventum, et jam rebus deploratis peteret sua debita. — Si mulier dicat, usumfructuum in bonis sibi relictum, et solutionem petat. — Si mulier dicat, pecunia sua possessionem emptam. — Si obligationes a marito sibi factas producat.

Ostatně měla kommisie revisionis vyjednávat se stranami, aby z věn neb pohledaností jim přisouzených něco slevily buď na summě hlavní přes 2000 zl. vynášející, neb aspoň na úrocích zadržalých. Ale poněvadž málo která strana k tomu volnou býti se ukázala, zvláště pak vdova Markéta z Kolovrat ze summy hlavní 55.000 kop míš. ani úroky, a vdova Anna Barbora z Kolovrat ze summy 6300 kop míš. ničeho sleviti nechtěly, protože na tyto summy opět jenom nové cí. pojištění obdržely a ničeho jim na ně v hotovosti nebylo zapláceno; z té příčiny k návrhu kommisie vedle cí. resoluce z dne 15. května 1628 bylo nařízeno, aby se dále nejednalo se stranami o slevení úroků zadržalých, nýbrž aby jim tyto úroky beze všeho byly oderčeny hlavně z důvodu toho, že císař dle dobrého zdání právníkův a theologův v tomto případě jest oprávněn k zapravení ohromných výloh válečných, zpourou způsobených, něco na spravedlnostech poraziti i osobám nevinným, tím více tedy osobám zpronevěřilým, neb jejich vdovám, manželkám a dítkám, jimž pohledanosti jejich z pouhé cí. milosti byly ponechány. Avšak v nálezích a rozsudcích kommisie neměla učiněna býti žádná zmínka o povolení neb poražení úroků zadržalých; a kdyby jich někdo potom při císaři vyhledával, toho každého žádost měla se odmrštiti s tím doložením, že je císař zůstavuje při rozsudku vynešeném a recessu jim daném. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Při této kommissi revisionis et liquidationis vyřízeny byly od l. 1628 až do l. 1631 dluhy a pohledanosti na statcích 167 osobám konfiskovaných vězící, které rozdílným osobám přisouzeny byly v summě 1,457.689 kop 17 gr., z nichž však k ruce císaře bylo sleveno na summách hlavních a úrocích zadržalých v jedné summě 641.415 kop 8 gr., tak že dotčeným osobám od král. komory časem zapláceno býti mělo 816.274 kop 9 gr. míš. Potom od l. 1636 až do l. 1674 vyřízeny byly pohledanosti 17 osobám náležející v summě 435.477 kop míš., z nichž 246.734 kopy byly sleveny a

188.743 kopy nově pojištěny. Tedy vynášela summa všech dluhův a pohledaností, při kommissi revisionis do toho času vyřízených, 1,893.166 kop 17 gr. mš., z nichž 888.149 kop 8 gr. bylo sleveno a 1,005.017 kop 9 gr. nově pojištěno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, C. $\frac{11}{41}$ & P. $\frac{1}{1}$.)

Na summy jednotlivým osobám přisouzené a od císaře schválené dávano bylo cís. pojištění s tím doložením, že se jim platiti mají úroky obyčejné (šest ze sta) půlletně, dokud pohledanost jim pojištěná nebude zaplacená ze statků konfiskovaných neb pokut, kontrabantu a jiných podobných důchodů zatajených, kterých by se osoby, jimž taková pojištění byla dána, samy uptaly a je komoře české vyjevily. Tak Anna Bechyňová z Dobrušky, uptavši se jisté summy peněz (asi 8000 kop mš.), po Jiřím Pintovi z Bukovan císaři v pokutě náležející, však od Václava Bukovanského, bratra odsouzeného, zatajené, podala císaři dne 27. srpna 1631 žádost, aby této summy přede všemi jinými na srážku praetense své, cís. listem z dne 8. prosince 1629 jí pojištěné, užiti mohla, dokládajíc, že první to vyjevila, a obávajíc se, aby ji v tom nikdo jinší při král. komoře nepředčil. (Dle cís. listu na komoru českou z dne 9. září 1631. — C. 215, B. 28.)

Císařská resoluce z dne 26. dubna 1628 poručeno bylo další vyšetřování dluhů na statcích konfiskovaných skrze kommissáře k tomu dne 18. dubna nově nařízené, Fridricha z Talmberka, hraběte ml. z Martinic, hraběte Michnu a Fabricia. Takové dluhy pak, od kommissie revisionis stranám přisouzené a od císaře schválené, i s úroky zadržalými měla platiti komora česká ze statků konfiskovaných vedle císařské resoluce dne 3. června 1628 vyšlé k návrhu císařských dvorských rad říšských a rad appellačních, Viléma Slavaty, Antonína opata z Kremsmünstru a praesidenta císařské komory dvorské, Otty z Nostic, Konrada Hillebranda, Otty Melandra a Ondřeje Kotvy. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & L. 1.)

K uspokojení nejchudších věřitelů král. komory povolena byla od stavů českých na sněmu l. 1629 summa 60.000 zl., z níž vedle císařského nařízení z dne 3. září 1629 a 27. června 1630 zaplaceno bylo 47 stranám na jednoročních úrocích od Jiří 1628 až do Jiří 1629 v jedné summě 21.277 zl. a 2 stranám na jistiny splaceno 4000 zl.; pak 29 stranám 5201 zl. úroků

půlletních až do sv. Jiří 1629 a 4 stranám 5666 zl. na jistínách. — Potom vedle cí. resoluce z dne 6. května 1636 měly nejchudší věřitelové nouzi trpící, zvláště vdovy a sirotci poděleny býti ze summy, která by z kontribuce, snesením sněmovním t. r. na každého poddaného usedlého po 2 zl. 20 kr. uložené, přes summu 100.000 zl. přebývala. Též cí. listem z dne 1. července 1637 nařízeno bylo, aby týmž věřitelům 18.000 zl. z kontribuce téhož roku bylo zaplacené. (C. 215, P. $\frac{1}{6}$.) Ostatně není nikde vytčeno, zdali kdy dotčené dluhy a pohledanosti nově pojištěné od král. komory byly zaplacený.

Této kommissi revisionis a liquidationis, k rozkazu císaře z dne 15. března 1633 obnovené, a nově jmenovaným kommissarům, Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic, pak appellačním radám, Bernhartovi Hiserlovi z Chodův, Štastnému Václavovi Pétipeskému z Chýše, Ondřeji Kotvovi z Freifeldu a Pavlovi Wenzlovi z Bochova, svěřené, vedle cí. resolucí z dne 17. března a 20. května 1634, dne 26. března 1637, 20. července 1638, 6. listopadu 1640 a 16. července 1644 přikázána byla také revise všech rozsudků při kommissi fridlandské vyslych, též fridlandských lén a jich převedení v dědictví, pak dluhův a pohledaností na statcích po exekuci fridlandské konfiskovaných, jakož i pohledaností na statcích po emigrantech pozůstalých a od král. komory ujatých. Potom vedle cí. resoluce z dne 5. června 1651 k téže kommissi přikázány byly všecky osoby, které na základě míru Pražského a Westfalského žádaly za navrácení statků, jim odňatých pro služby, ve vojsku saském, švédském a francouzském konané. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$. — C. 123, C. $\frac{10}{39}$ & C. $\frac{11}{41}$.) Za tuto práci, od l. 1648 až do l. 1655 vykonanou, cí. resolucí vedle návrhu komory české z dne 10. července 1655 povolena byla kommissarům odměna 20.000 zl. rýn. — Konečně vedle cí. resoluce z dne 11. února 1665 měla kommissee revisionis po zrušení král. komorní kommissee hlavní (Haupt-Einrichtungs-Commission) převzítí další vyšetřování práv a spravedlností fiskálních na statcích konfiskovaných, zvláště pak náhrad za škody, král. fisku prodáním těchto statků za lehké peníze neb jinak učiněné. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{11}{40}$.)

Ale kommissee revisiovis, zasedajíc jenom každou sobotu s komorou českou, která při tom byla stranou i soudcem

(utpote hic parte et iudice), protahovala vyšetřování ve věcech vytčených do nekonečna, tak že ještě l. 1690 dne 6. října nebylo vyřízeno dluhův a pohledaností v summé 756.587 kop 20 gr. míš., náležejících 339 osobám, které se již před 60 lety v čase vyměřeném přihlásily. Mimo to nedostalo se až do té doby i mnohým osobám odsouzeným neb jejich dědicům ničeho na díly z milosti jim ponechané, jak to při jednotlivých jest vytčeno v seznamu pokutovaných. Pročež na opětovaně stížnosti mnohých praetendentů chudých, tímto protahováním do nejvyšší bídy a nouze přivedených, učiněn byl konečně vedle cis. poručení z dne 29. března 1689, opětovaného dne 22. července 1691, od král. místodržících dne 7. prosince 1691 návrh, aby kommisie revisionis et liquidationis byla zrušena a veškeré spisy při ní se nacházející k deskám zemským byly odevzdány a dotčení praetendenti od král. komory české byli spokojeni; ostatní však praetendenti (více než 300 osob), kteří se s pohledanostmi svými ve lhůtě patenty vyměřené nepřihlásili, měli býti navždy odmrštěni. (C. 215, C. 1/4.)

Jak do nekonečna protahováno bylo vyšetřování pracentů při kommissi revisionis a při komoře české, o tom podány jsou zprávy při mnohých pokutovaných, zvláště při Šmířickém (str. 551—555) a Švamberskovi (str. 659—664).

Dle instrukce, kommissi revisionis dané, *měly statky konfiskované navráceny býti*: 1. Když odsouzený nevinu svou prokázal. (Quando princeps vel fiscus simpliciter rem alienat uti suam, sciens autem, si adjecta aliqua causa, quae postea detegatur, non esse vera: nam tunc revocata causa revocatur illius rei alienatio.) Tak navrácen byl statek Všehrdy, se statky Jana Adama z Nostic konfiskovaný, manželce Nosticové, již vlastně náležel (str. 396). Z téže příčiny navráceny byly statky: Esteře Kelblové (str. 261), Mandaléné Perglarové (str. 422), Saloméne Viršperkové (str. 875), Alžbětě Chartové (str. 211), Janovi mladšímu Odkolkovi (str. 398), Janovi Ondřeji Černínovi (str. 67), Heřmanovi Kavkovi z Říčan (str. 484), Wolfovi Divišovi Hallerovi z Reichenbachu (str. 133), vdově po Vincencovi Holcšporerovi (str. 164), Václavovi Kocovi (str. 273), Petrovi Pavlovi Hozlaurovi

(str. 177), Ondřeji z Ostešova (str. 403), Bohuslavovi Sobkovi (str. 560), Dorotě Ottové z Losu (str. 404), Bohuslavovi Ritterovi (str. 459) a Bohuslavovi Vamberskému (str. 840). — 2. Když po vložení do desk zemských takových statků prodaných ještě nevypršela lhůta, v řízení zemském na tři léta a 18 neděl vyměřená. — 3. Mimo to všem, jimž od císaře udělena byla milost, protože se po vyhlášení cís. mandátů (*publicatis mandatis revocatoriis*) v ležení u Řezna dne 20. července 1624 do země navrátili; jako Jiřímu Sigmundovi z Habsperku (str. 131) a některým jiným. — 4. Dle cís. patentu z dne 19. listopadu 1633 katolickým přátelům krevním emigrantův *in descendentibus et ascendentibus linea simpliciter et in infinitum, collaterales autem usque ad tertium gradum inclusive*. — 5. Také všem emigrantům, kteří kurfiřtu Saskému buďto vojenskou neb jinou službu konali, avšak na základě míru Pražského l. 1635 té milosti dosáhli, že práva svého, jako jiní dědiční poddaní kurfiřta, dobývati a vyhledávati mohli. — 6. Pak těm emigrantům, kteří pro Švédsko neb Francouzsko proti císaři sloužili, ale na základě míru Westfalského milost co do osob svých, hrdla a ctí, obdrželi, měly vydány býti jenom statky pro dotčenou službu jim odňaté, avšak beze vsí náhrady užítku zadržalého neb škody způsobené. (Dle artic. 4. §. 52. míru Westfalského: „*Illa vero bona, quae ipsis postea eam ob causam, quod pro Suecis aut Gallis contra caesarem domumque Austriacam arma sumpsissent, erepta sunt, iisdem qualia nunc sunt, absque refusione tamen sumptuum et fructuum perceptorum aut damni dati, restituantur.*“) Dle toho navráceno bylo Petrovi Kaučovi 3667 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 7. září 1655 (str. 298).

Mimo to ponechány byly od císaře statky i některým osobám odsouzeným, když buď samy neb jejich dítky k náboženství katolickému přistoupily; jako synovi po Adamovi Chobotském (str. 206). — Někteří pak zůstavení byli bezprávně na újmu král. fisku při statcích svých od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina, poněvadž si jeho milost rozdílným způsobem získali; jako Zdislav Hrzaň, který téměř knížetí statky své Landškron a Landšperk za poloviční jich cenu prodal (str. 197 a 198).

Naproti tomu navraceny nebyly statky od cis. vojska vzate ani osobam neodsouzenym neb perdonovanim, zejména Kristofovi Voračickému (str. 891), Mikulášovi Čejkovskému (str. 64), Příbíkovi Čákovci (str. 59), Theobaldovi Hokovi (str. 163), Jiřímu Kabovi z Rybňan (str. 223), Václavovi Otakarovi z Perglasu (str. 421), Jiřímu Račnovi (str. 449), Bohuslavovi staršímu Ruthovi (str. 476), Hynkovi Vamberskému (str. 841) a Janovi Višnovi z Větrně (str. 876),

Pokutování měst a jejich obyvatelův.

Zmínili jsme se již o tom, že process proti obcím měst královských a věnných pro účastenství jich ve zpouře nařízený z jistých příčin k návrhu knížete z Lichtenšteina vedle cis. resoluce z dne 16. června 1621 byl odložen na ten čas, až by se města za potvrzení privilegií svých hlásila. Avšak cis. resolucí z dne 26. července 1621 bylo nařízeno, aby se vyšetřilo provinění jakož i jmění jednotlivých obcí, a podle toho jim uložena byla pokuta náležitá, ale mírná, by tím města nepozbyla prostředků k zachování svému. K tomu konci statky a důchody všech měst, jichž purkmistři, konšelé a celé obce ve zpouře se účastnili, od král. komory byly ujaty, odhadnuty a odevzdány k správě cis. rychtářům. Cis. listem z dne 22. srpna a 9. září léta 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby v processu proti městům nařízeném bez prodlení se pokračovalo, a co by v něm již bylo vyřízeno, aby hned k cis. schválení bylo předloženo, by se týmž způsobem i k městům v markrabství Moravském přikročiti mohlo.

Jak málo šetřil kníže Lichtenštejn cis. rozkazu, dle něhož městům jenom mírná pokuta měla býti uložena, patrně jest z toho, že obcím měst Borku, Brodu Českého, Čáslavi, Domažlic, Kínšperku, Kouřimi, Loun, Ostrova, Písku, Prachatic, Rakovníka, Rudolfova, Slaného, Slavkova, Stříbra, Tachova, Týna nad Vltavou a Vodňan veškeré statky byly odňaty a hned zastaveny neb prodány, tak že města vytčena tím na mizinu byla přivedena, o čemž při jednotlivých městech obšírná zpráva jest podána.

Ani statků zádušních, městům Brodu Českému, Kouřimi, Čáslavi, Vodňanům a j. v. náležejících, nebylo ušetřeno, nýbrž

i statky ty proti všemu právu dotčeným městům byly odcizeny od knížete z Lichtenšteina, který sám statky měst Brodu a Kouřimi koupil. Marné byly žádosti těchto měst za navrácení statků zádušních (viz str. 1044, 1052, 1115 a 1249), kteréž i dle dobrého zdání král. prokuratora neměly býti konfiskovány, nýbrž obcím navraceny dle práv zvláště v „*canone redintegranda causa 3. q. 1.*“ takto vyčtených: „*quacunque episcopis vel ecclesiis (quarum appellatione in materia restitutionis etiam hospitalia veniunt) quacunque conditione temporis, aut captivitate, aut dolo, aut violentia majorum, aut per quascunque injurias deperdita esse noscuntur, funditus revocanda et redintegranda sunt*“. — Také dle obnoveného zřízení zemského neměly statky duchovní a zádušní nijakým způsobem býti odcizovány, a kdyby se to někdy neprávne stalo, měly statky takové opět k účelům předešlým býti obráceny. Dle toho i císař Ferdinand II. knížeti Maximilianovi z Lichtenšteina, bratrovi knížete Karla a poručníku jeho syna, listem daným dne 20. dubna 1628 nařídil, aby statky kostelní a špitálské obci Českobrodské od dědice knížete Karla z Lichtenšteina byly navraceny, dokládaje, že by byl nikdy nepotvrdil smlouvy trhové těch statků se týkající, kdyby byl upozorněn byl, že se tu jedná o statky zádušní. — Konečně dle dobrého zdání král. prokuratora smlouva solní (*contractum salis*) s papežskou stolicí dne 22. března 1630 učiněná, dle které statky duchovní, osobám světským předešle postoupené, neměly býti navraceny, netýkala se statků zádušních po bitvě bělohorské neprávne konfiskovaných, kteréž beze vší obtíže mohly býti obcím navraceny, nýbrž vztahovala se jenom k takovým statkům duchovním, které za doby husitské a následující kostelům byly odňaty a od králů českých z nutné potřeby osobám světským prodány neb jinak postoupeny, tak že již v desáté neb dvacáté ruce se nacházely, a proto dřívějším držitelům bez velikého zmatku (*sine ingenti confusione reipublicae*) navraceny býti nemohly. Z té příčiny císař Ferdinand II., jakož i jeho nástupcové, obzvláště ještě Leopold I. a Josef I., naléhali na to, aby konfiskované statky zádušní obcím byly navraceny; přede však konečně restituce týchž statků vedle dobrého zdání kommissee revisionis z dne 3. října 1674 cís. resolucí z dne 3. srpna

1681 na základě dotčené smlouvy solní za bezprávní jest uznána. (Archiv místodrž. W. $\frac{69}{5}$ & $\frac{69}{8}$. — C. 215, C. 10.)

Mimo města výše vytčená, kterým všecky statky byly odňaty, pozbyla některých statků a jmění též města Brod Německý, Hora Kutna, Hradec Králové, Locket, Rokycany, Tábor a Trutnov. Mnohé však statky těmto městům, neustálým ubytováním a vychováváním lidu válečného zchudlým a nemírně zadluženým, z cís. milosti l. 1628 byly navráceny. Z téže příčiny vedle cís. nařízení dekretem kanceláře české z dne 13. dubna 1628 zůstavena byla při všech statcích svých města Pražská, pak města Beroun, Boleslav Mladá, Bydžov Nový, Dvůr Králové, Cheb, Chomútov, Chrudim, Jaroměř, Jihlava, Kadaň, Klatovy, Kolín, Litoměřice, Mělník, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Polička, Příbram, Reichenšteinská Hora (Kašperské Hory), Soběslav, Sušice a Žatec. Tyto všecky statky městům navracené odhadnuty byly v jedné summě za 1,061.087 kop míš., v kteréž obsaženy nejsou statky měst Pražských, též města Berouna, Hory Kutny, Hradce Králové, Cheba, Nymburka a Rokycan, jichž cena není vytčena.

Naproti tomu propadla i města, jimž statky byly navráceny, jako města ostatní v pokutě jistiny, které za komorou českou měla. Takových jistin, v jedné summě 337.463 kop míš. vynášejících, pozbyla města Boleslav Mladá, Brod Český, Hora Kutna, Hradec Králové, Chrudim, Klatovy, Mělník, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Písek, Rakovník, Slané, Soběslav, Stříbro, Sušice, Tábor, Trutnov, Ústí nad Labem, Žatec a Nové město Pražské.

Připočteme-li k těmto jistinám summu odhadní statků některým městům odňatých a jiným osobám prodaných neb zastavených, vynášející 1,602.541 kopy míš., pak pokuty peněžité měšťanům Pražským uložené a jmění některým měšťanům v Litoměřicích, Klatovech, Soběslavi, Táboře, Tachově a v Ústí nad Labem odňaté, v jedné summě 310.622 kop, konečně výpalné a výplatné, které města Hora Kutna, Hradec Králové, Chrudim, Louny, Most, Mýto Vysoké, Slavkov, Soběslav, Tábor, Tachov, Trutnov a Žatec v jedné summě 153.244 kop složila; shledáme, že dotčená města královská a věnná konfiskací pozbyla jmění úhrnem 2,403.870 kop míš.

Povázíme-li pak ještě, že města Boleslav Mladá, Brod Český, Domažlice, Hradec Králové, Chrudim, Kadaň, Klatovy, Kolín, Kouřim, Locket, Louny, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Plzeň, Příbram, Rakovník, Stříbro, Tábor, Tachov, Trutnov, Ústí nad Labem, Vodňany a Žatec na lid válečný jenom za některou dobu války třicetileté 5,377.451 zl. rýn. hotových peněz vydala, nepočítajíc v to jiné škody ohromné vojskem způsobené, ani výlohy měst Pražských na vojsko učiněné a přes dva miliony zlatých vynášející; poznati z toho můžeme, jak bídný byl stav měst českých, o němž při každém z nich obšírnou zprávu níže podáváme.

Ještě poznamenati třeba, že města královská a věnná obtížena byla velikými dluhy v jedné summě 1,961.649 kop mš., v níž však pojaty nejsou dluhy měst Pražských 310.550 kop vynášející, ani dluhy nevytčené měst Berouna, Borku, Bydžova, Dvoru Králové, Chba, Jaroměře, Kinšperku, Plzně, Poličky, Prachatic, Rokycan, Rudolfova, Stříbra a Sušice. A poněvadž města statků svých zbavená žádného prostředku neměla k zaplacení dluhů vytčených, povoleno jim bylo nařízením komory české z dne 20. srpna 1627 proti věřitelům příročí (*moratorium*) aspoň do té summy, kterou měla za král. komorou aneb za kterou stála v rukojemství za císaře Rudolfa II. a Matyáše. Mimo to některým obcím darovány byly summy v pokutě na císaře připadlé po věřitelích odsouzených. Potom podle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1638 převzala komora česká zcela neb částečně zaplacení dluhů pořádných těch obcí, kterým statky jejich buď všechny neb dílem byly konfiskovány a jiným odevzdány. Pak cís. resolucí z dne 16. července 1644 povoleno bylo, aby král. města Litoměřice, Žatec, Kadaň, Ústí nad Labem, Strakonice, Domažlice, Klatovy, Sušice, Rokycany, Beroun, Tábor, Pelhřimov, Kolín, Boleslav a Nymburk dle žádosti své opět užití mohla zvláštního příročí proti věřitelům svým, s nimiž též jednáno býti mělo o slevení úrokův i některého dílu jistin. Konečně při kommissi tractationis, na sněmě obecném strany dluhův od obcí král. měst povinných svolené a od císaře léta 1650 potvrzené, podle patentův od král. místodržících dne 22. října 1654 vydaných předsevzato bylo porovnání s věři-

teli obcí v příčině dluhův obecních, vedle něhož mnozí věřitelé, prohlédajíce k nemožnosti obcí jak od úroků zadržaných, tak i někteří od třetího neb od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili. (C. 215, C. 1/1.)

Co se týče *pokutování osob stavu městského* pro jich účastenství ve zpouře, svěřeno bylo vyšetřování jejich provinění císař. rychtářům v městech Pražských i venkovských, do kterýchž vyslání byli k zařízení té inquisice i zvláštní kommissari. Tak vyslán byl od Pavla Michny z Vacinova do Mělníka a Litoměřic jeho bratr Jiří Vilém Michna, který o vyřízení svém v Litoměřicích dotčenému bratru svému dne 14. července 1623 zprávu činí dokládaje, že mohovitě věci měšťanů šacovati nedal, poněvadž to věc skoro nemožná; neboť kdo prý v jich truhlách sedí, aby to vyzkoumati mohl, a nikdo z nich také by se spravedlivě nepřiznal, co má; s strany počtův obecních že velikou práci měl, než je složili a císař. rychtáři odevzdali; mimo to že shledal mnoho jiných nedostatkův a neřádův, jako že žádných sirotčích a odumrtých register neměli, a že poručil, aby je ihned založili.

Z čeho purkmistři a radní měst Pražských od císař. rychtářů byli obviněni, poznáme ze žaloby, od císař. rychtáře Menšího města Pražského na p. *Baltasara Globiče*, měšténína téhož města, učiněné dne 3. července 1623 před kommissí, od knížete z Lichtenšteina k vyslýchání třetího stavu nařízenou. Tato žaloba zněla takto:

Vaší milosti etc. Na místě a k ruce J. M. C. *obviňuji pana Baltasara Globiče*, měšténína Menšího města Pražského, z toho: Že jest se on té těžké, hrozné a prve v král. českém neslýchané rebellie skutečně účastna učinil, že jsa J. M. C. králi svému jak podle poddanosti tak i podle úřadu primatorského a konšelského v Menším městě od J. M. C. jemu tehdáž svěřeného přísahou zavázán, když jest mezi spoluradními a staršími obecnými snešení zavříno bylo, aby J. M. C. psaní, kteréhož datum jest v úterý po neděli květné l. 1618, do Vídně odesláno bylo, k tomu přistoupil, slbiv týmž psáním, že se defensorů v kolleji císaře Karla IV. přidržovati a s nimi smýšletí proti J. M. C. nechce, nýbrž každého času věrně, poslušně a stále až do nejvyššího přemožení při J. M. C. zůstávati chce. A maje podle takové své povinnosti primator-

ské a konšelské všem vůbec příklad dobrý na sobě dáti, důstojnosti J. M. C. zastávati, řádu a práva chrániti a zlé přetrhovati, on jest se nad takovou svou přísahou, povinností primatorskou a konšelskou, i slibem v témž psaní svém brzy a rychle zapomenul, *tak že hned při počátku toho pozdvížení, J. M. C. krále a pána svého pravého se strhl, k dotčeným defensorům a jiným nejpřednějším té rebellie zlým původům* beze vší příčiny *dobrovolně přistoupil, s nimi se spolčil, přísahu jim učinil, též nepořádné direktory za pány své a vrchnost svou neslušně a nenáležitě proti přísaze své uznával,* měl a držel; při sjezdech, shromážděních, radách a puntováních jejich tejně i zjevně přítomen býval, rozličné jejich a neslušné poručení rád a ochotně vykonával, též všelijaké těžké stížnosti proti císař. panům místodržícím, nejvyšším úředníkům a soudcům zemským, též panu hejtmanu tehdejšímu, císař. rychtáři, i jiným víry katolické osobám, že jsou těm domnělým direktorům v spisu podané i potom na zošklivení osob J. M. C. věrných a pro zjištění lidu obecního tištěné vůbec prodávány byly, k tomu radou i skutkem napomáhal; apologii, též i nepravdivou dedukci rebelskou sobě oblíbil, defensi, veřejnou hotovost a všelijaké proti J. M. C. vojenské nástroje, mustrunky, officíry, bewelchshabery (!), pštelunky (!) z ochotnosti nařizovati hotov byl a pomáhal, k dělání šancův vysylati poroučel a povoloval penězi obecnými jakožto primator tyž rebelské direktory zakládati, i také že osady při městě tomto na duchovní statky pro posilu té nešlechtné vojny peněz půjčovaly, i všickni obyvatelé téhož města berně a kontribucí dávatí museli, pilně se vynasnažoval, obci, aby v hotovosti stáli, přísně poroučel; do direkce, na komoru, na Staroměstský rathauz aby jisté osoby vyslány byly, povoloval, s nimi se snášel a o všecko, co kdy proti J. M. C. nařizováno bylo, s jinými radními a staršími obecnými usiluje, tudy J. M. C. a slavný dům rakouský potlačiti potvrzoval a zavíratí pomáhal; patenty J. M. C. s nápisem purkmistra a konšelům Menšího města Pražského l. 1618 měsíce října z Vídně sem do měst Pražských přinešené a do raddy dodané, jimiž J. M. C. všechněch vůbec k poslušenství napomínati a vedle toho se jim vší milostí svou císař. a král. milostivě a právě otcovsky zakázati ráčil, kteréž skrze něho

jakožto primatora vsí obci v známost uvedeny měly býti, ty jako i jiní radní zatajil, a sneše se toliko s některými radními a staršími obecnými k tomu vedl, že takový patent J. M. C. těm nepořádným rebelským direktorům po jistých osobách odeslán byl a na veliké a hrozné podvedení této obce k ututlání jest přišel; naproti pak patenty, psaní a dekrety, od těch domnělých direktorů purkmistru a konšelům proslé, se vsí ochotností volně a poslušně publikovati nařídil a dal; pečeti městské, když úřad purkmistrský držel, zle užíval, jakož také i k tomu, že táž pečeť mnohým zlým a škodlivým věcem, zvláště pak k instrukcí direktorské a konfederací přitištěna jest, povolil a dopouštěl; snešení strany nepřipouštění J. M. C. k regimentu království českého, a aby proti tomu Fridrich, jenž se falckrabětem jmenuje, za krále českého volen byl, schválil, jemu při volení hlas svůj dal, při korunování mnoho štěstí s jinými vinšoval, a nejsa z prvních povinností J. M. C. učiněné propuštěn, téměř někdejšímu falckraběti dobrovolně přísahal, jemu se v poddanost uvedl, jej za krále a pána svého uznával, všecky všelijaké jeho rozkazy poslušně a rád volně vykonával, i jiné sousedy, aby to také činili, přinutkával; též i k tomu netoliko přičinu dal, nýbrž sám k tomu pomáhal, že jsou katoličtí radní i jiní s úřadů svých svrženi, a vůbec jak světští tak duchovní k vykonání poručení těch rebellův, k neobyčejnému se podpisování, přísahání, kontribuirování, mustrunku neboližto, poněvadž se jim v té příčině nevěřilo, tehdy místo osobního k praporci se postavení, že jsou peněžitou pomocí na verbunky dávati museli, mocně a těžkými pohružkami pod strachem měšťanství nuceni a všelijak sužováni byli; *aby ouhlavní nepřítel Turek do krajů Českých povolán a uveden byl*, k tomu radil; lid J. M. C. za nepřátelský pokládal, a čím více armáda J. M. C. do království českého k městům Pražským se přibližovala, tu on tím víceji lid obecný, aby se všickni proti takovému lidu J. M. C. až do vylití poslední krůpěje krve podle přísahy a závazků svých bránili, s velikou bedlivostí a jizlivostí napomínal; a když po šťastné porážce direktorů z hradu Pražského do Starého města Pražského utekli, tu snes(ouce) se spolu s jinými, aby ihned osoby do Starého města k officírům vojenským o pomoc vysláni byli, radu

bral, jak by zase zpátkem J. M. C. lid obrátiti mohli; jakož pak střelbu, kusy veliké, před rathouz táhnouti, na buben bítí, lermo udeřiti rozkázal; a tak on v té své urputilosti až do přemožení setrval, tou příčinou k znamenitým J. M. C. škodám a outratám a k velikému nevinné krve proliti příčinu dal, a tak mocnost a důstojnost J. M. C. skrze to těžce urazil, čehož se on proti svému svědomí, povinnosti konšelské, úřadu a právu dopouštětí neměl. Pročež nepřestávaje na jeho k perdonu učiněném ohlášení, Vašich Milostí jménem a na místě J. M. C. služebně žádám, že jej před sebe obeslati, takové jeho zjevné a hrozné provinění v své milostivé uvážení vzíti, a jaká by ho pokuta (poněvadž J. M. C. z přirozené své císař. a král. milostivosti a dobrotivosti všem zpronevěřelým osobám trestání na cti a hrdle jest odpustiti ráčila), následovati měla, to co v tom spravedlivého jest, vyměřiti ráčíte. Datum v Menším městě Pražském 3. dne měsíce Julii, l. P. 1623. — Vaším Milostem k službám volný J. M. C. rychtář Menšího města Pražského. — Communicetur partí. Ex consilio Commissionis 7. Augusti 1623.

Na tuto žalobu, od kommisie obviněnému Globičovi dodanou, podal tento dne 18. srpna 1623 odpověď, dokládaje, že na všechny artikule v tom obvinění doložené, již na onen čas, když z poručení knížete z Lichtenšteina do vězení na radnici Menšího města Pražského dán byl a v něm 17 neděl zůstával, před kommissí executionis dotazován byl a o všem zprávu svou s dobrým svým svědomím učinil; z kteréžto patrno, že žádným původem a příčinou té hrozné roztržitosti v království Českém nebyl, sám od osoby své nic před sebe nebral, ničež nenařizoval, žádného k ničemu nenutil, žádného bez vědomí a poručení k ničemu obsýlati nedal, z osob katolických žádnému ani jiným příkoří žádného neučinil; a když potomně direktorové sami se regimentu ujali, osobám ze stavů vyšších i nižších jak náboženství katolického tak i pod obojí co jsou chtěli rozkazovali, tu že on zůstávaje v té povinnosti primatorské a konšelské, jako i jiní též katoličtí, vedle takových dekretů direktorů vše podniknouti byl přinucen, a tomu také jakožto osoba partikulární odolati sám nemohl, poněvadž ubozí měšťané proti direktorům téměř

ani ceknouti jsou nesměli, leč by byli chtěli k znamenitému neštěstí sami sebe přivést. Z strany povolání Turka do království Českého doložil, že by svědomí svému ublížiti a proti Pánu Bohu se postavovati musel, kdyby takového zízivého krve křesťanské tyranna za ochranu požádati aneb také k tomu raditi měl (nebo jaká jest společnost Krysta s Bellialem); k tomu že ani sám neradil, ale žádného radícího k tomu zdání jest neslyšel. Z těch příčin žádal kommissi za přímluvu u J. M. C., aby též jemu i na statku pokutu a trestání odpustiti ráčil.

Na tuto repliku a odpověď Globiče podána jest *probatio* všech obvinění i s doklady dne 12. září 1623. (C. 215, G. 9.)

K vykonání inquisice nad stavem městským nařízena byla zvláštní kommissee (*commissio inquisitionis ob rebellione*), k níž za kommissaře přiděleni byli: Jiří Vilém Michna z Vacinova, vrchní hejtman cí. panství v král. Českém a hejtman kraje Žateckého, Jan Wencelius z Kolberku a Ondřej Kotva z Freifeldu, kteří dobrá zdání svá o tom, jak každý z měšťanů provinilých na statku a jmění svém pokutován býti měl, činili na komoru českou, kteráž pak rozsudky císaři k potvrzení předkládala. Tak cí. resolucí z dne 6. srpna 1624 potvrzeny byly rozsudky dotčené kommissee, jimiž odsouzení byli všeho jmění někteří měšťané Starého a Menšího města Pražského, zejména Sigmund Celestýn (Nebeský), Vratislav Jindřich z Frankenšteina, Jindřich Pichelberger, Melichar Haldius, M. Daniel Vratislav, Jan Kechel, Jiří Neher, Jan Jiří starší Dyrynk, Jakub Kršovský, Jan Fridrich Dyrynk a Bonaventura John; zároveň poručeno bylo, aby rozsudky ty byly vyhlášeny a statky odsouzených k ruce král. řísku ujaty.

Ale vedle cí. resoluce z dne 9. srpna 1624 upustilo se od kommissee, k vyhledání a přesouzení těžkého provinění osob stavu městského nařízené, i od další exekuce, co se propadení jich statků dotýče, tak že měšťané při svých statcích, živnostech a obchodech měli býti zůstaveni a zanecháni, však na ten způsob, aby každý měšťan, který se zpourey účastna učinil, místo pokuty a potrestání jiného složil a odvedl jistou summu peněz z domu svého, tak jak to měšťanům Starého města Pražského od knížete z Lichtenšteina

dekretem z dne 23. února 1624 bylo povoleno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 70.)

Kteří měšťané při kommissi dotčené jmění svého byli odsouzeni a kteří pokuty peněžité složili, vytčeno jest při městech jednotlivých, zvláště pak při městech Pražských a při Litoměřicích.

Zastavování, rozprodávání a rozdávání statků konfiskovaných na újmu král. komory a osob odsouzených.

Vedle císař. listu z dne 16. ledna 1621 měl kníže z Lichtenšteina podati zprávu, kdo by na statky rebellům odňaté něco hotových peněz neb stříbra a klenotů k potřebám válečným chtěl zapůjčiti, a na kterých statech každý by si přál summu půjčenou míti pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Dle tohoto císař. rozkazu, opětovaného dne 1. února 1621, učinil Lichtenstein dne 18. února t. r. císaři zprávu, že k zapravení výloh, od dne 8. listopadu 1620 až do dne 8. února 1621 vzešlých, zvláště k zapravení platu císař. armádě za dva měsíce zdržalého, zjednal půjčkou na statky konfiskované značnou summu peněz, a že z ní také 150.000 zl. rýn. k spokojení kozáků vynaložil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Potom císař. resolucí z dne 3. března 1621 opět poručeno bylo Lichtensteinovi, aby k zaplacení císař. vojska 400.000 dolarů na statky rebellům vzaté se vypůjčil buď od měst neb od osob soukromých pomocí Pavla Michny z Vacinova, jenž poměry země a osob dobře znal; kdyby však to hned býti nemohlo, aby summu tu ve třech nedělích sehnal na král. panstvích, jimž by se potom ze statků rebellů nahradila. Mimo to měl Lichtenstein předložiti poznamenání všech statků již konfiskovaných; neboť nabídnuta byla císaři od některých osob k potřebám válečným půjčka jednoho neb dvou millionů kop míš. proti pojištění na některých statech rebellům českým odňatých. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

V takových půjčkách zastaveny byly mnohé statky již za času zpourey císař. vojskem ujaté, jako l. 1619 císař. hejtmannu Kristianovi Hybnerovi statek Landstein (str. 395), obci města Krumlova statek Mezipotočí (str. 59) a l. 1620 klášteru Vyšobrodskému statek Čakov (str. 59); pak Donu Baltasarovi de Marradas statky Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov

(str. 237) a témuž l. 1623 statky města Písku (str. 1181). Potom zastaveny byly l. 1621: cís. plukovníku Filipovi Kracovi z Scharfenšteina statky Ryzmberk a Kouty (str. 129); plukovníku Timonovi z Lindelau statek Přimda (str. 328); plukovníku Janovi Eusebiu Khanovi sv. pánu z Belazy statky Smířické, Žlunice, Dymokury a Chotělice, pak po Gerštorfovi statek Chotěšice (str. 541 a 116); cís. plukovníku Theodorovi z Heimhausen statek Chodová Planá (str. 591); Albrechtovi z Waldšteina panství Jičínské, Dubské a Skalské, po Smířickém konfiskované (str. 541), též panství Fridland a Liberec (str. 457) a statky Choceň a Borovnice (str. 934); Jaroslavovi Bořitovi z Martinic panství Chomútovské (str. 1086) a místo toho pak panství Slanské (str. 1206), též statky Dobříčany a Velký Očechov (str. 184), Ahníkov (str. 621), Prunéřov (str. 101), Kralupy (str. 607), Vičice a Boleboří (str. 617) a Libočany (str. 86); Volfovi Vilémovi z Lamingen statky obce Domažlické (str. 1086); Fridrichovi z Talmberka, praesidentu nad appellacemi, statky Vlašim, Domašín a Věžníky (str. 897); Volfovi Ilburkovi z Vřesovic statky Čížkovice (str. 231), Nový Hrad (str. 909) a statky Lounské (str. 1140); Polyxeně z Lobkovic statky Beřkovice dolní, Bechlín a Počaply (str. 9), Byšice a Obříství (str. 429), Encovany (str. 931) a jiné více; Elišce Žerotínové statek Malešov (str. 16); Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu statky Horšův Týn, Čechovice a Miřkov (str. 331); hejtmanu Matyášovi Ondřeji Portovi statek Černoc Veliká (str. 166); Zuzaně Chrtové statek Zvolihoves (str. 384), Vilémovi z Vřesovic statky Bělá, Nekmír a Podmokly (str. 337); Vilémovi mladšímu z Lobkovic statky Eisenberk a Hlíňany (str. 161) a Rvenice (str. 368); Janovi Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic statky Hostouň a Svržno (str. 130), též Vilémov, Vraní a Žerotín (str. 86); Adamovi z Waldšteina, nejvyššímu hofmistru, statky po Berkovi konfiskované (str. 19); Adamovi staršímu ze Šternberka statek Horažďovice (str. 666); Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic statky Volfartice dolejší a Libchava hořejší (str. 345 a 419); kardinálovi knížeti z Ditrichšteina panství Polná (str. 933); Juditě Kolovratové statek Řepice a obci města Strakonice ves Drouzetice (str. 149); pak Marii Majdaléně Trěkové l. 1622 statek Želiv (str. 222)

a l. 1623 statky měst Čáslavi, Hradce Králové a Trutnova (str. 1051, 1070 a 1238); císař nejvyššímu lieutenantovi Kristianovi Illovi z Illau statky města Stříbra na srážku útrat válečných (str. 1212); císař nejvyššímu lieutenantu Janovi Filipovi Hausmanovi z Namedy statky města Tachova (str. 1235); Gerhardovi sv. p. z Questenberku statek města Slavkova (str. 1208); Janovi Kristofovi Kavkovi z Říčan statky Staré Sedliště a Částkov (str. 264).

Mimo osoby vytčené a mnohé jiné, jimž statky konfiskované v půjčkách byly zastaveny a potom prodány, skoro všickni, kteří císaři v čas zpourey věrnost zachovali, zvláště pak ti, jimž statky od tehdejších direktorů byly zabaveny, žádali císaře, aby jim náhradou za škody, jež od povstalců utrpěli, některé statky konfiskované byly postoupeny. Tak se ucházel o statky po Kristofovi Kobrovi pozůstalé Jan Reinhard Hildprand z Ottenhausen, jemuž v čas zpourey dům jeho od Kobra, tehdejšího kommissaře při direkcii stavův odbojných, byl vzat a prodán. (C. 215, M. 16.) Taktéž žádal Vilém Klenovský z Klenového, aby mu ze statků, Vilémovi staršímu z Lobkovic konfiskovaných, nahrazena byla summa 12.260 kop míš. hotových peněz a do 80.000 kop míš. na zlaté a stříbrné, která jeho otci Janovi v čas zpourey od tehdejšího direktora Lobkovic byla vzata a do úřadu důchodenského odevzdána. Náhradou za tuto škodu povoleno bylo Klenovskému k návrhu kommisie revisionis jenom 12.260 zlatých, na kteréž dne 15. března 1631 císař pojištění obdržel. (C. 215, P. 1/1.) Arcibiskupství Pražskému postoupen l. 1621 statek Trupčice k užívání až do nahrazení škody, klášteru Oseckému od Bohuslava z Michalovic učiněné (str. 369).

Konečně podávány byly od rozdílných osob žádosti za postoupení statků konfiskovaných císaři, od něhož knížeti z Lichtenšteina a král. komoře české, jakož i král. komoře dvorské k dobrému zdání byly zasílány. Z četných žádostí takových vytkneme jenom některé. Dle císař. reskriptu z dne 22. srpna 1621 žádal furir při císař. strážii tělesné Michal Schwab, aby mu odměnou postoupen byl některý dům po rebellech, Jiřím Haunšildovi, Oldřichovi Ertlovi neb Janovi Knotovi. — Císař. reskripty z dne 2. a 11. května 1622 zasílány byly knížeti z Lichtenšteina žádosti Rudolfa hraběte z Helfen-

šteina, císařské rady a komorníka, a Petra Fuchse, císařské rady apellační, z nichž první si přál koupiti některé statky konfiskované za 300.000 zlatých, druhý za 40.000 zlatých rýnských. — Dle císařského reskriptu z dne 13. června 1622 měl kníže z Lichtenšteina podati dobré zdání své o žádosti arcibiskupa Pražského Jana za postoupení některých statků císaři v pokutě případných, na které duchovní práva míti se domnívali, zejména statku Týna Horšova k arcibiskupství Pražskému. — Dle císařského reskriptu z dne 25. srpna 1622 žádala Žofie Albinka z Helfenberku, panna kněžna kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, aby témuž klášteru za jistou summu opět postoupeny byly některé vesnice, od kláštera dříve zastavené, totiž Bořanovice, kterou po rebellovi Zdeňkovi Smolíkovi jeho dcera Anna Slavatová v držení měla, pak Vojkovice, již měl Jan David Boryně, a Dolanky, již držela Kateřina Kvintusová. — Císařským reskriptem z dne 14. ledna 1623 zaslána byla knížeti z Lichtenšteina žádost Viléma hraběte Vratislava z Mitrovic, císařské rady vojenské, aby témuž některý statek konfiskovaný za mírnou cenu prodán byl před mnohými jinými, jimž se až posavad při prodávání statků přednost dávala. — Dle císařského reskriptu z dne 1. srpna 1623 žádal hrabě z Martinic, aby mu a jeho zeti Florianovi Jetřichovi ze Žďáru prodány byly statky, jim již v summě 156.000 zlatých zastavené. — Také arcivévoda Rakouský Karel, administrator velmistrovství řádu německého a biskup Vratislavský, přimlouval se léta 1623 při císaři a knížeti z Lichtenšteina, aby císařští kommissaři v kraji Dolno-Westfalském Janovi Voglerovi prodány byly některé statky v kraji Litoměřickém konfiskované, zejména Svadov, Drmy (Stolinky) a jiné. — Konečně žádal Heralt Václav z Kolovrat ve středu po novém létě l. 1623 Jaroslava z Martinic a Pavla Michnu, aby mu jejich milostí a pomocí buď podle mírného pašování byly prodány neb v jisté zástavě zanechány statky, dvůr a ves Paběnice, rebellovi Petrovi Lukaveckému náležející, a Zhoř, rebellovi Hertvíkovi Skalskému konfiskovaný. (C. 215, C. 1/5.)

K prodávání statků konfiskovaných podle císařské resoluce z dne 29. září 1622 dáno bylo od císaře jakožto krále Českého král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina plnomocenství, dle něhož tento všelijaké statky za příčinou

pšenice 4 kopy, ječmene 3 kopy a ovesa 1 kopa 30 gr., kdežto toto obilí za dvojnásobnou cenu tehdy se prodávalo; lesů vytčeno bylo v taxe jenom 95 lečí po 60 kopách a 155 lečí po 30 kopách, kdežto jich bylo přes 700 lečí po 150 kopách. Podobnou stížnost podal l. 1629 Moric Jindřich Hartyš ke kommissi revisionis, že statek jeho Maltayr dle kontratasy za 29.558 kop míš. stojící, jenom za summu odhadní 9279 kop 42 gr. míš. byl prodán. (C. 215, H. 4).

K dokladu nesprávného odhadování statků konfiskovaných uvedeme z mnohých případů, vytčených při jednotlivých osobách pokutovaných, ještě jenom některé, totiž: statek Frimburk byl za 10.562 kopy odhadnut, ačkoliv l. 1617 za 40.985 kop stál (str. 39); statek Lipovice, za 3287 kop odhadnutý, měl cenu čtyřikrát větší (st. 37); statky Vosek a Kbelnice odhadnuty byly l. 1623 toliko za 6998 kop, avšak l. 1630 shledáno bylo od kommissee revisionis, že stály za 36.901 kopu (str. 63); statek Dražičky, odhadnutý za 8730 kop špatných (dlouhých) peněz (kterých jenom asi 1000 kop dobrých peněz vynášely), stál dle kontratasy za 20.559 kop peněz dobrých (str. 178); statek Čichalov odhadnut byl l. 1623 jenom za 7600 kop, potom však l. 1629 na dolehání věřitelů za 11.250 kop míš. (str. 203); statek Vlčí odhadnut jenom za 4537 kop, ač v podílu bratrském ujat byl za 14.500 kop a dle kontratasy za 15.644 kopy stál (str. 498); statek Vodolína Voda, odhadnutý za 9940 kop, prodán byl Polyxeně z Lobkovic za 9000 zl., ač v bratrském rozdělení položen byl za 36.000 kop míš. (str. 502); statek Suchý Důl, jenom za 7645 kop odhadnutý a prodáný, ač na něm bylo více svršků, nežli summa trhová vynášela, brzy potom od kupující Kateřiny Vratislavové z Mitrovic za 17.800 kop byl prodán (str. 438); statek Vlkošov odhadnut byl za 26.061 kop, ačkoliv dle kontratasy za 62.444 kopy stál; statky po Bernartovi z Elsnic, dle kontratasy za 121.634 kopy míš. stojící, prodány byly jenom za 70.519 zl. rýn. (str. 95); dům Gryspekův, za 15.000 kop odhadnutý, koupil Don Martín de Huerta za 9000 zl. (str. 126); statky Dubeč a Kyje prodány byly knížeti Karlovi z Lichtenšteina za summu odhadní 34.009 kop míš., ačkoli za 150.000 kop stály (str. 922).

Že nesprávně a nespravedlivě odhadnuta byla většina statků konfiskovaných, patrně jest i z toho, že některé statky (jako Čejkovy str. 450, Hořovice str. 487 a j. v.) nad summu odhadní byly prodány. Zvláště pak to vysvítá ze žádosti Jana Kavky z Říčan, za postoupení panství Chomútovského proti půjčce 220.000 zl. k zaplacení císař. vojska l. 1623 císaři podané, v níž si stěžuje, že již přes půl léta marně se toho domáhal, aby mu byl prodán některý ze statků konfiskovaných, které prý jenom jistým osobám vyvoleným k rozmnožení jich jmění a velmožnosti obyčejně za summy nepatrné a příliš nízké se prodávají. A poněvadž také ty statky, k jichž koupi se Kavka přihlásil, od osob k tomu nařízených snad z neznalosti věci neb na základě zpráv nedostatečných a nespolehlivých neb z jiných příčin příliš nízké byly odhadnuty na újmu a veliké zkrácení císaře i těch osob, jimž z nich některé díly z milosti byly ponechány; nechtěl Kavka křivdou a bezprávím svědomí své obtěžovati a na dítky své místo požehnání božho zlořečení uvaliti, nýbrž žádal císaře, aby statky ty skrze kommissáře nově k tomu nařízené, jimž by přidány byly osoby hodnověrné, důchodů těchž statků znalé, svědomitě dle urbářů beze všeho ohledu znova byly taxýrovány. (C. 215, K. 27.)

Za takové odhadní summy nesprávné prodával kníže z Lichtenšteina statky konfiskované; mnohé však statky i pod summou odhadní byly prodány. Tak statky Brložec a Bezvěrov, které dle kontrataxy za 103.678 kop stály, byly l. 1623 za 46.706 kop odhadnuty a toliko za 31.796 kop špatných peněz (4650 zl. dobré mincí) prodány praesidentu komory české Vilému z Vřesovic, který je l. 1626 vévodovi Saskému Juliovi Hendrychovi za 67.500 zl. dobrých peněz prodal (str. 450). Statky Hostouň a Svržno, za 53.121 kop odhadnuté, koupil l. 1622 Zdeněk Vratislav z Mitrovic za 41.000 kop a prodal je l. 1623 bez svršků za 120.000 kop (str. 130); statky Hotovice a Habartice, za 64.354 kopy odhadnuté, prodány byly za 20.000 kop (str. 265). Statky Ryzmberk a Kouty, odhadnuté za 40.921 kop, koupil plukovník Kraz za 35.000 kop, ačkoliv za 89.000 kop stály (str. 129). — Jenom v některých případech byla summa trhová od císaře při schválení smlouvy poněkud zvýšena; tak přiřazeno bylo

zpouřy v království Českém císaři v pokutě již připadlé a prisouzené, takž i ty, o kterých ještě výpovědi vynešeny a vyhlášeny býti měly, pro veliké potřeby a zaplacení lidu vojenského co nejdražejí měl prodávati, o ně se smlouvat i trhy zavíratí skrze jisté kommissare k tomu od něho zřízené, na další však císař. ratifikaci. Aby pak trhy s strany takových statků prodaných náležitým způsobem do desk zemských vloženy, a jeden každý tím, co by tak stržil, koupil, zaplatil anebo na roky a termíny platiti měl, ujistěn a ubezpečen býti mohl, bylo touže císař. resolucí poručeno a k tomu povoleno, aby Lichtenštejn k takovým vkladům zatím *nové kvaterny při dskách dal založiti*. Dle toho císař. poručení nařídil král. místodržící dne 28. listopadu 1622 úředníkům menším desk zemských, aby každému, tak dobře cizozemcům a kteří ještě do země přijati nejsou, do jednoho obzvláštního kvaternu, jako i obyvatelům do druhého kvaternu k tomu založeného trhy dotčené, od císaře však prve schválené a stvrzené, skrze jisté relatory, jménem a na místě císařském k dskám zemským vypravené, vložiti dali.* (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.—D. Z. 620, A. 1 & 3.)

Již předtím listy král. místodržícího z dne 9. dubna a 13. května 1622 všem osobám, jimž některé ze statků konfiskovaných byly zastaveny, tak že jich jménem základu a zástavy užívaly, oznámena byla císař. resoluce, dle které statky takové se jim vypovídaly tak, aby je v půl léte buď samy trhem podle taxy odhadní k pravému a dědičnému jmění dokoupily anebo k ruce císaře, když jim summa na ně půjčená bude odvedena a navrácena, zase odstoupily, by pak jiným odprodány býti mohly. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Tyto osoby všecky koupily dědičné potom statky jim zastavené.

Dle císař. resoluce z dne 20. prosince 1622 měla každá smlouva trhová o statky konfiskované císaři k schválení býti předložena i s taxou odhadní, do kteréž se pojati měly i všecky věci mohovité, jako dobytek, obilí a j. v., na tom kterém statku se nacházející. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

*) Z té doby jsou při dskách zemských dva kvaterny pro cizozemce, totiž kvatern „Kropený“ od l. 1622—1626 pod čís. 153 a kvatern „Proměnné barvy“ od l. 1626 pod čís. 154, z nichž teprve potom, když týmž cizozemcům dán byl *incolat*, smlouvy trhové, týkající se statkův jim prodaných, do jiných kvaternů byly vloženy.

hadování (taxýrování) statků konfiskovaných předselo od zvláštních kommissarů, od král. komory české ní se týchž statků nařízených a z král. účtárny k tomu ch. Avšak někteří kommissaři opominuli odeslati do ře komory české odhady a inventáře těch statků, i se k ruce císaře uvázali. Proto na jevo dala komora ne 9. července 1621 nespokojenost svou kommissarům, i z Klenového a Janovi Jeníškovi z Újezda, Jiřímu vi z Chejnova a Markovi Čiokovi, Ottovi z Opperš-Janovi Dobřenskému, Václavovi staršimu Vratislavovi vi Vtelenskému, Ottovi Hendrichovi z Wartenberka, Štastnému Vančurovi a Adamovi Švarcovi, Mikuláši rovi a Petrovi Gerštorfovi, jimž zároveň bylo naří- y dotčené odhady neprodleně předložili i se zprávou, ho svršků, zvláště peněz a obilí, na statech zastihli, m a jak mnoho toho pozůstává. (C. 215, C. 1/1.)

statné statky konfiskované odhadnuty byly obyčejně ne- a nespravedlivě, jak na škodu král. fisku tak i osob, některého dílu odsouzených, a jejich věřitelův; neboť mnohé věci při statech se nacházející (jako svršky, i jiné) dokonce byly vypuštěny, jiné pak velmi skrovné , tak že taxy takové vůbec ledva třetinu neb čtvrtinu eny týchž statku dosáhly. O tom svědčí přemnohé i, od osob odsouzených buď knížeti z Lichtenšteina amissi revisionis podané. Tak si stěžoval Diviš Mark- e 1. února 1623 při knížeti z Lichtenšteina, že panství lá, kteréž dle kontrataxy za 411.815 kop míš. stálo, rny komory české po prvé jenom za 136.608 kop, po a 180.856 kop bylo odhadnuto; neboť při těchto od- počítala účtárna jednu kopy platy stálého (totiž úroky é a sv.-Havelské, pak za roboty, desátek a j. v.) po kopách, a jednu kopy platy běžného (jako povarné, ijemné z řek, luk, mlýnův a j. v.) po 15—20 kopách ležto předešle při odhadech statků v Čechách 1 kopy platy obyčejně po 50, někdy i po 60 kopách (viz ožmberk při Švamberskovi), v Slezsku pak a v soused- jích českých 1 zl. platy stálého za 100 dukátů, a opa platy běžného po 25—30 kopách se počítala; počítáno bylo v taxe za 1 korec žita toliko 3 kopy,

pšenice 4 kopy, ječmene 3 kopy a ovsu 1 kopa 30 gr., kdežto toto obilí za dvojnásobnou cenu tehdy se prodávalo; lesů vytčeno bylo v taxe jenom 95 lečí po 60 kopách a 155 lečí po 30 kopách, kdežto jich bylo přes 700 lečí po 150 kopách. Podobnou stížnost podal l. 1629 Moric Jindřich Hartys ke kommissi revisionis, že statek jeho Maltayr dle kontratasy za 29.558 kop míš. stojící, jenom za summu odhadní 9279 kop 42 gr. míš. byl prodán. (C. 215, H. 4).

K dokladu nesprávného odhadování statků konfiskovaných uvedeme z mnohých případů, vytčených při jednotlivých osobách pokutovaných, ještě jenom některé, totiž: statek Frimburk byl za 10.562 kopy odhadnut, ačkoliv l. 1617 za 40.985 kop stál (str. 39); statek Lipovice, za 3287 kop odhadnutý, měl cenu čtyřikrát větší (st. 37); statky Vosek a Kbelnice odhadnuty byly l. 1623 toliko za 6998 kop, avšak l. 1630 shledáno bylo od kommisie revisionis, že stály za 36.901 kopu (str. 63); statek Dražičky, odhadnutý za 8730 kop špatných (dlouhých) peněz (kterých jenom asi 1000 kop dobrých peněz vynášely), stál dle kontratasy za 20.559 kop peněz dobrých (str. 178); statek Čichalov odhadnut byl l. 1623 jenom za 7600 kop, potom však l. 1629 na dolehání věřitelů za 11.250 kop míš. (str. 203); statek Vlčí odhadnut jenom za 4537 kop, ač v podílu bratrském ujat byl za 14.500 kop a dle kontratasy za 15.644 kopy stál (str. 498); statek Vodolína Voda, odhadnutý za 9940 kop, prodán byl Polyxeně z Lobkovic za 9000 zl., ač v bratrském rozdělení položen byl za 36.000 kop míš. (str. 502); statek Suchý Důl, jenom za 7645 kop odhadnutý a prodaný, ač na něm bylo více svršků, nežli summa trhová vynášela, brzy potom od kupující Kateřiny Vratislavové z Mitrovic za 17.800 kop byl prodán (str. 438); statek Vlkošov odhadnut byl za 26.061 kop, ačkoliv dle kontratasy za 62.444 kopy stál; statky po Bernartovi z Elsnic, dle kontratasy za 121.634 kopy míš. stojící, prodány byly jenom za 70.519 zl. rýn. (str. 95); dům Gryspekův, za 15.000 kop odhadnutý, koupil Don Martin de Huerta za 9000 zl. (str. 126); statky Dubeč a Kyje prodány byly knížeti Karlovi z Lichtenšteina za summu odhadní 34.009 kop míš., ačkoli za 150.000 kop stály (str. 922).

Že nesprávně a nespravedlivě odhadnuta byla většina statků konfiskovaných, patrno jest i z toho, že některé statky (to Čejkovy str. 450, Hořovice str. 487 a j. v.) nad summu odhadní byly prodány. Zvláště pak to vysvítá ze žádosti Jana Kavky z Říčana, za postoupení panství Chomútovského proti císaři za 220.000 zl. k zaplacení císař. vojska l. 1623 císaři po-
 lé, v níž si stěžuje, že již přes půl léta marně se toho snažil, aby mu byl prodán některý ze statků konfiskovaných, které prý jenom jistým osobám vyvoleným k rozmnožení jejich jmění a velmožnosti obyčejně za summy nepatrné a příliš nízké se prodávají. A poněvadž také ty statky, kteréž koupil se Kavka přihlásil, od osob k tomu nařízených dle z neznalosti věci neb na základě zpráv nedostatečných a nespolehlivých neb z jiných příčin příliš nízkou byly odhadnuty na újmu a veliké zkrácení císaře i těch osob, jimž tyto statky některé díly z milosti byly ponechány; nechtěl Kavka tímto svédou a bezprávním svědomím své obtěžovati a na dítky své tímto požeňáním božím zlořečení uvaliti, nýbrž žádal císaře, aby ty statky ty skrze kommissáře nově k tomu nařízené, jimž přídány byly osoby hodnověrné, důchodů těchž statků odhadlé, svědomitě dle urbářů beze všeho ohledu znova byly odhadnuty. (C. 215, K. 27.)

*Za takové odhadní summy nesprávně prodával kníže Rychtenštejn statky konfiskované; mnohé však statky i pod podmínkou odhadní byly prodány. Tak statky Brlozec a Bezov, které dle kontrataxy za 103.678 kop stály, byly l. 1623 za 46.706 kop odhadnuty a toliko za 31.796 kop těchto peněz (4650 zl. dobré mincí) prodány praesidentu Moravy české Vilému z Vřesovic, který je l. 1626 vévodovi rakouskému Juliovi Hendrychovi za 67.500 zl. dobrých peněz prodal (str. 450). Statky Hostouň a Svržno, za 53.121 kop odhadnuté, koupil l. 1622 Zdeněk Vratislav z Mitrovic za 20.000 kop a prodal je l. 1623 bez svršků za 120.000 kop (str. 130); statky Hotovice a Habartice, za 64.354 kopy odhadnuté, prodány byly za 20.000 kop (str. 265). Statky Ryzmík a Kouty, odhadnuté za 40.921 kop, koupil plukovník Ryzmík za 35.000 kop, ačkoliv za 89.000 kop stály (str. 129). —
 V některých případech byla summa trhová od císaře schválení smlouvy poněkud zvýšena; tak přiřazeno bylo*

Albrechtovi z Waldšteina při ratifikaci 15 smluv trhových v jedné summě 60.000 zl. rýn., čímž summy trhové za ty statky na summy odhadní byly zvýšeny. (D. Z. 194, E. 9.)

Marně domáhaly se toho některé osoby odsouzené, aby jim statky odňaté za pravou jich cenu opět byly postoupeny; tak marně nabízela manželka Čejkova 150.000 kop míš. za statek Kácov, manželu jejímu konfiskovaný a jenom za 116.000 zl. odhadnutý (str. 62); též marně nabídl Kristof Hrobčický, že sám nazpět vezme za 78.502 kopy míš. statky jemu odňaté a Františkovi Clary de Riva prodané za summu odhadní, od císaře na 34.692 kopy sniženou a lehkými penězi zaplacenou, kteráž na dobrých penězích toliko 4130 kop vynášela, tak že zaplaceno nebylo ani svršků, dle kontratary za 7312 kop odhadnutých (str. 185).

Ale nejenom nesprávným a příliš nízkým odhadem statků konfiskovaných zkrácen byl král. fiskus a mnohé z osob odsouzených, nýbrž mnohem větší škoda jim byla učiněna *prodejem těchž statků za lehké (dlouhé) peníze*, které toho času byly zavedeny a tak špatnou cenu měly, že jedna kopa míš. peněz dobrých platila půl osmé kopy peněz lehkých (špatných), jichž úpadek (calada mince) cis. resolucí z dne 14. prosince 1623 byl nařízen, tak že se dvouzlatníky po 2 zl. 30 kr. jenom za 20 kr. říšské mince, zlatníky po 75 kr. toliko za 10 kr. a t. d. počítaly, čímž předešlá cena těchž mincí na 13·3 ze sta byla snížena, tedy ztráta 86·7 percent předešlé ceny vynášela. (Obšírná zpráva o lehké (dlouhé) minci podána jest v dodatcích spisu tohoto při Albrechtovi z Waldšteina na str. 1272—1274.)

Za dotčenou minci dlouhou (špatnou) prodáno bylo l. 1622 a 1623 mnoho statků konfiskovaných; jako statky Bernharta, Bohuslava a Adama z Hodějova léta 1622 za 212.767 zl. 10 kr., což činilo na minci dobrou toliko 28.368 zl. 57 kr., a těchž Hodějovských dům za 13.000 kop míš., což v dobrých penězích jenom 1734 kop 9 gr. 4 den. neb 2023 zl. rýn. vynášelo. K tomu povážiti třeba, že v čas té koupě a placení špatnými penězi statky ty ještě byly v celosti plny a nezpustošeny, tak že na nich bylo více nábytkův a svršků, nežli summy trhové za ně vynášely; z čehož patrně, že kupující statky takové téměř darmo obdrželi.

Z příčin právě vytčených císař. resolucí z dne 3. července 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby zcela zastavil další prodávání v dlouhé minci statků nově konfiskovaných (mimo ty, které již předtím byly přislíbeny jistým osobám, tak že již summy trhové za ně dílem neb zcela byly složeny); též aby nepostupoval nikomu více zástavou statků, městům odňatých. Toto poručení opětváno bylo od císaře dne 29. července a 2. listopadu t. r. i přes všechny důvody, od král. komory proti tomu uvedené, s tím doložením, že statky, od 3. července t. r. prodané, jenom dobrými penězi mají býti zaplaceny. (C. 215, C. 1/1.) Nicméně však i potom dne 18. července a 13. listopadu 1623 prodána byla panství Vorlík, Zvíkov a Chýnov knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga za 307.353 kopy míš., na kterouž summu Eggenberg 352.255 zl. dlouhých peněz proti dotčené císař. resoluci zaplatil. Tato summa, vedle císař. resoluce na dobré peníze uvedená, vynášela toliko 71.377 zl. 27 kr.; přece však všemocný kancléř Eggenberg potom žádné náhrady král. fisku nezaplatil, ačkoliv vedle císař. resoluce z dne 20. ledna 1624, dne 3. a 30. března, pak 3. října t. r. opětvované, kníže z Lichtenšteina dne 8. února 1624 všem, kteří statky po 3. červenci 1623 koupili, oznámil, že summy trhové, vynášející na tři miliony zlatých, platiti mají jenom penězi dobrými. (C. 123, C. 1°/₃₀.)

Proto císař. listem z dne 1. prosince 1623 nařízeno bylo Janovi Bapt. Webrovi svob. pánu z Pisenbergu, který od císaře pro mnohé věci důležité z Vídně do Prahy byl poslán, aby tajně vyšetřil, zdali pravdivá jest zpráva, císaře z dobrého pramene došla, že statky v Čechách až dosavad konfiskované se prodávaly za příliš nízkou cenu, kteráž k tomu ještě špatnými penězi se platila, čímž prý král. fiskus o polovici, někdy i o větší část pravé ceny statků zkrácen byl. Kdyžby věc tak se měla, poručeno bylo Webrovi, aby se s některými úředníky císaři věrnými pilně o tom poradil, zdali by císař nebyl oprávněn nestranné odhadování statků znova naříditi a dle nálezu summy vyšší za ně požadovati. (C. 215, C. 1/1.) Avšak toto vyšetřování nemohlo mítí žádného výsledku; neboť Weber sám koupil dne 11. srpna 1623 statky konfiskované Chroustovice a Žilovice po Štěpánovi

a Bernardovi Mikuláši z Gerštorfu, pak Zaječice po Janovi Jiřím Myškovi, za summu trhovou 65.388 zl. 8 kr., na kterou 56.413 zl. 39 kr. špatných peněz složil, ačkoli dle cís. ratifikace 44.413 zl. 39 kr. dobrých peněz odvésti měl. Pro toto zkrácení král. fisku mělo dle zprávy účtárny z dne 29. listopadu 1688 z dotčených statků nahrazeno býti na summu trhovou 42.352 zl. 3 kr. a na úrocích zadržalých 165.183 zl. 54 kr., tedy úhrnem 207.535 zl. 57 kr. — Není také vyčteno, jakou zprávu Weber císaři o věci té učinil.

Potom podala komora česká císaři dne 24. května a 11. června 1625 zprávu, že *někteří obyvatelé duchovní i světští se ujali statků, náležejících osobám, pro účastenství ve způsobe odsouzeným, pokládajice sobě k nim, jakožto pánové gruntů, právo pokutní*, protože byly na statech jejich dědičných. Byli to dle seznamu, od komory dne 14. dubna 1627 vedle cís. resoluce z dne 9. května 1626 král. české kanceláři dvorské předloženého, zvláště praeláti a nejvyšší úředníci tito: Probošt kostela sv. Víta na hradě Pražském, jenž se ujal dvou dvorů ve vsi Dejvicích po Michalovi Wittmannovi, též některých vinic a polí po Martinovi a Benjaminovi Fruweinovi, Fridrichovi Dyrnkovi, Eliáši Rozýnovi, Jiřím Neherovi a Janovi Knotovi. — Děkan Vyšehradský ujal se některých vinic a polí po Janovi Ledčanském z Popic a po Tomášovi Javornickém. — Opat Strahovský vzal si o své újmě vinice po Tobiašovi Štefkovi, Jiřím Dyrnkovi a Martinovi Fruweinovi. — Abatyše kláštera sv. Anny v Starém městě pražském ujímala se vinice po Janovi Ledčanském, a chmelnice po Jiřím Košetickém, od král. komory již prodaných. — Opat na Karlově zmocnil se vinice po Benjaminovi Fruweinovi. — Nejvyšší purkrabí Adam ze Sternberka ujal se vinic po Michalovi Wittmannovi, Tomášovi Teuflovi a Janovi Jiřím Dyrnkovi. — Pavel Michna zmocnil se vinic po Janovi Sixtovi, Šimonovi Sušickém a Janovi Fridrichovi z Frankenšteina, kteréž mu i vedle poručení knížete z Lichtenšteina a komory české byly postoupeny. — Konečně pokutoval o své újmě hrabě z Martinic, jakožto purkrabí Karlštejnský, všechny many k panství Karlovu Týnu náležející, tak že od něho léna svá znova vykoupiti musili. (C. 215, C. 1/1.)

To všecko, co jsme právě vytklí, bylo příčinou, že císař l. 1625 nařídil zvláštní kommissi k vyšetřování škody, král. fisku při prodávání a postupování statků konfiskovaných učiněné.

Král. hlavní kommisie komorní (Königl. böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission).

Tato kommisie, nařízená k ochraně práva fiskálního, mnohonásobně ztenčeného skrovným odhadováním statků konfiskovaných, neb zaplacením jich lehkými penězi v ten čas, když právě minci spadnouti mělo aneb již spadlo, měla přidržeti k povinnému vynahrazení škody všechny ty osoby, které nějaký statek král. fisku připadlý nesprávně koupily, aneb takových statků bezprávně a neslušně užívaly. Kdoby se však při této kommissi o jistou náhradu nenaroval, neb od takových nářků dostatečnými průvody neosvobodil a veřejně osvobození (absolutorium generale) sobě nevyjednal, proti tomu mělo bez ušetření právně býti postupováno. — Ale vyšetřování této kommisie protahováno bylo z mnohých příčin, zvláště pak proto, že se týkalo některých osob velmocných, a nemělo skoro žádného výsledku; neboť každý z obeslaných odvolával se k tomu, že statky správně koupil a pořádně zaplatil penězi, jakých se právě toho času užívalo, a které každý v hodnotě, čís. patenty vyměřené, přijímati musil. Málo který naroval se o nějakou náhradu před kommissí dotčenou, zejména Albrecht z Waldšteina, který náhradou za statky, na lehkou minci koupené, císaři dobrovolně dal 200.000 zl. rýn. dobrých peněz, tak že mu čís. listem z dne 25. února 1625 ostatní náhrada za takové statky pro jeho obzvláštní zásluhy byla prominuta. (Archiv místodrž. F. 67—²⁸/₂.)

Brzy však pro nepokoje válečné i pro úmrtí některých kommissarů zastavena byla na čas dotčená kommisie; až teprv od císaře Ferdinanda III. po roce 1638 opět byla obnovena. K této kommissi, řečené „Königliche böhmische Kammer-General-Einrichtungs-Commission“, nařizeni byli za kommissary Sigmund hrabě z Wolkenšteina, Jan z Graefenburgu, Michal Khern a Wolfgang Reischel, jimž za práci jejich ze všech náhrad, jimi dosažených, desátý peníz byl

vykázán. Vedle této kommissee, jejíž řízení císař z jistých a důležitých příčin sobě samému vyhradil a pozůstavil, nařízena byla ještě jiná kommissee, „*Ober-Assistenz-Commission*“ řečená, k níž nařízení byli za kommissary nejvyšší císař. hofmistr Jan Wenkhard kníže z Auerspergu, praesident říšské rady dvorské hrabě z Öttingu, král. nejvyšší purkrabí Pražský hrabě z Martinic a praesident komory dvorské hrabě ze Sinzendorfu, kteří dotčenou kommissi, jakožto hlavní (Principal-Commission) ve všech potřebách slušně podporovati měli. Těmto kommissarům uloženo bylo vyšetřiti nejenom všechny škody, král. fisku prodejem statků konfiskovaných a špatnou mincí učiněné, nýbrž i veškeré dluhy komoře české tím i jinak způsobené, jakož i nepořádky ve věcech komorních vzniklé, zvláště neřesti při správě statků komorních vzešlé. Také měli kommissari pátrati při soudech a úřadech, zdali osoby při kommissi konfiskační odsouzené před odsouzením svým některých statků neprodaly aneb jistin svých nezaměly. Neboť král. prokurator Bohuslav Znějovský z Korkyně podal král. komoře l. 1635 zprávu, že podle výtahu ze staré registratury berní se vynašlo 67 statků nekonfiskovaných, které osoby odsouzené v čas zpoury držely a potom je příbuzným svým, jako jim náležející, postoupily; pak že se našlo přes 120 osob odsouzených, jimž žádné statky ani jistiny nebyly konfiskovány. — Avšak kommissee tato nemohla dostáti úloze své rozsáhlé jednak pro roztržitost válečné, jednak pro množství překážek a obtíží, které jí se všech stran v tom konaných, ačkoliv od císaře přísně bylo nařízeno, aby dotčeným kommissarům všechny rozsudky a veškerá jednání, věcí těch se týkající, ze všech archivů, registratur, repositorií a kanceláří neprodleně byla vydána, též aby se král. prokurator jejich vyšetřování a jednání bez jejich vůle neúčastnil. (C. 123, C. ¹⁰/₂₉.)

Teprv po skončené válce vedle císař. listu, daného dne 12. května 1659 král. místodržícím, poznovu předsevzata byla dotčená kommissee, k jejímuž zastávání císař. radové Jan Ferdinand hrabě z Porcia a Brugnera, Jan Adolf hrabě z Schwarzenbergu, Arnošt hrabě z Öttingen, Bernard Ignác Bořita hrabě z Martinic, Jiří Ludvík hrabě ze Sinzendorfu a Sigmund hrabě z Wolkenšteina, za hlavní kommissary byli nařízeni;

řízení pak této kommisie opět svěřeno bylo císař. radám mundovi hraběti z Wolkenšteina, Janovi z Graefenburgu, zhalovi Kernovi a Wolfgangovi Reischlovi, úředníkům při dvorské a dolnorakouské účtárně. Vedle císař. poručení ze 16. dubna 1660 měla kommisie komorní císaři předložiti poznamenání všech osob, které před tuto kommissi slány jsou, a jakou náhradu, z kterých statků a z kterých čin tyto osoby král. fisku dáti mají. K tomu účelu podána účtárna při král. komoře kommissarům zprávu, jaká náhrada za placení statků konfiskovaných špatnými penězi k fisku v jednotlivých případech náleží (viz Kfelír str. 265). Dne 13. prosince 1661, císař. listem otevřeným (tištěným), daným dne 13. prosince 1661, vyzváni byli všickni, kteří statky před lety konfiskované drželi a za příčinou jich nějakých fiskálních nároků obávali, obzvláště pak ti, kteří již proto obesláni byli, aby od datum vyhlášení tohoto listu ve třech měsících, ostatní pak, kteří by teprve sláni býti měli, aneb sami od sebe při svých statcích, z kterých fiskálních, nepořádnosti nacházeli, od téhož datum v jednom roce před kommissi dotčenou pořádnost náležitou obnovili, a tak sobě a potomkům svým k dobrému jistou budoucností dobrovolnou způsobili bezpečnost ustavičnou. Kterí však v čase jim uloženém o výplatu se nenarovní, proti nim pokračováno býti mělo podle vší přísnosti práva. Dle tohoto vyzvání jenom někteří z obeslaných uvolili se narovnat náhradu král. fisku náležející. Tak císař. reskriptem, daným dne 2. dubna 1662 kommissi dotčené, zastaven byl z důležitých příčin právní process proti hraběti Pavlovi Michnovi, kterému král. kanceláři české nařizený pro škodu, král. fisku nezaplacením statků konfiskovaných učiněnou, a připuštěn byl dědic Václav Michna k narovnaní se při kommissi komorní. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Ale i při této kommissi nebyla věc ta vyřízena, tak že konečně vedle císař. resoluce z dne 11. února 1665 král. komorní kommisie hlavní byla zrušena a další vyšetřování o spravedlnosti fiskálních na statcích konfiskovaných kommissi revisionis bylo odevzdáno. A poněvadž při těchto kommissích mnozí držitelé statků konfiskovaných narovnaní nechtěli, měla král. komora česká vedle nařízení císař. ko-

mory dvorské z dne 31. prosince 1668 proti nim podle práva pokračovati; není však vytčeno, zdali právní exekucí některé spravedlnosti fiskální byly vydobyty; bezpochyby se od nich upustilo zvláště proto, že mnohé statky konfiskované již v třetí neb čtvrté ruce se nacházely. Z té příčiny aspoň upustila král. komora od spravedlnosti fiskální 39.243 zl., která dle účtu z dne 6. srpna 1685 ze statků konfiskovaných, Wolfovi Ilburkovi z Vřesovic prodaných, od jeho dědiců zapravena býti měla. (C. 215, W. 34.)

Zkrácení osob jenom některého dílu jmění odsouzených.

Dily ponechané odsouzeným ze statků jim konfiskovaných měly od kupujících ze summy trhové býti zaplacený a vedle cí. nařízení, daného dne 13. prosince 1622 knížeti z Lichtenšteina, přede všemi jinými vydány obzvláště osobám, při polovici neb třetině jmění zůstaveným, které by měly dědice katolické aneb samy k náboženství katolickému byly nakloněny. Avšak jenom málo kterým dostalo se něčeho na díly jejich ze summ trhových. Neboť vedle cí. resoluce z dne 21. listopadu 1624 poručeno bylo, aby zbytky summy trhové za statky konfiskované, k zapravení dotčených dílů odsouzeným ponechaných, jakož i jiných dluhů za kupujícími pozůstalé, ihned k deskám zemským byly odevzdány a k potřebám válečným obráceny. (C. 215, C. 1/1, & V. 1.) Osoby pak odsouzené, když v čase vyměřeném při kommissi revisionis a liquidationis spravedlnosti své prokázaly a nejenom od úroků zadržalých upustily, nýbrž i nějakou část od summy hlavní slevily, obdržely na zbytek cí. pojištění s tím poznamenáním, že se jim summa pojištěná, z níž úroky (6 %) půlletně měly býti placeny, po půlletní výpovědi zaplatí z komory české, když to dle prostředků komory bude možná. — Ale dekretem král. komory české z dne 19. srpna 1659, opětovaným dne 26. ledna 1665, nařízeno bylo účtárně, aby z takových dílů, odsouzeným z milosti ponechaných a pojištěných, žádných úroků nebylo počítáno, nýbrž vše co na úrocích jim již bylo vyplaceno, na summě hlavní bylo poraženo. (C. 215, S. 16.) Dle tohoto nařízení nedostalo se mnohým z odsouzených na summy jim pojištěné buď zcela ničeho nebo časem teprv jejich dědicům nepatrný zbytek

byl vyplacen. (Viz v seznamu pokutovaných Jan Sigmund Mírek, Jobst Šmohař, Adam ze Švamberka, Adam Kašpar Vančura, Jiří Štátný Vančura, Jiří z Waldšteina, Sigmund Matyáš Vencík, Adam Vchynský, Martin Widršperger, Jan starší Vlk, Jan Jiří Vrabský, Joachym Jindřich a Jan Kristof ze Štensdorfu a j. v.) — Mnozí z odsouzených pozbyli i těchto dílů jim z milosti ponechaných, když se v lhůtě vyměřené při kommissi liquidationis a revisionis nepřihlásili. (Viz Jan Loubský a j. v.)

Rozdávání statků konfiskovaných.

Mnohé statky postoupeny byly císař. vojevůdcům odměnou za jich služby vojenské. Tak obdržel *Karel Bonaventura hrabě Buquoy* již l. 1620 darem statky Švamberské, Nové Hradý, Rožmberk a Libějovice, též statky Žumberk a Cuknštein. — *Donu Baltasarovi de Marradas* postoupeny byly na zaplacení jeho služby a jeho pluku jízdeckého k užívání všechny statky v krajích Bechyňském, Prachenském a Plzeňském od něho mocí válečnou vzaté. Tyto statky podržel *Marradas* ve své správě a nechtěl z nich postoupiti ani statky, které osobám perdonovaným navraceny býti měly, tím méně pak statky, které z nich některým osobám vedle císař. resoluce byly prodány. Marná byla nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 12. září a 4. srpna 1623, aby správcové týchž statků z důchodův a užitekův jich počty složili a hotové peníze do úřadu rentmistrského odvedli. (C. 215, C. 1/4.) Teprv vedle císař. resoluce z dne 4. září 1624 učiněn byl dne 27. září účet všech pohledaností, *Marradasovi* a jeho pluku za služby vojenské od 17. června 1618 až do l. 1624 zadržalých, které vynášely 1,308.206 zl., z nichž po srážce 431.877 zl. 46 kr., až do konce l. 1623 zaplacených, ještě zůstalo 876.328 zl. 14 kr. Z této summy slevena byla značná část od *Marradase* a jeho plukovníka *Dona Martina de Huerta* při narovnání s nimi učiněném zvláště proto, že z týchž statků již 499.384 zl. kontribucí a proviantu obdrželi. Na srážku zbytku, 493.192 zl. vynášejíciho, který pak až do l. 1627 na summu 814.795 zl. vzrostl, ponechány byly *Marradasovi* a jeho pluku vedle císař. resoluce z dne 17. června 1627 statky za 622.316 zl. odhadnuté, totiž Hluboká, Vožice

Mladá, Neustupov, Velhartice, Mokrosuky, Nemilkov, Miličín, Buková, Cerhonice a Lhota Červená, za summu 504.500 zl. beze všech závad, tak že dluhy na nich vězící od král. komory byly převzaty. Na nedopracovaný zbytek 310.295 zl. pluku Marradasovu náležející, poraženo bylo 33.000 zlatých za statek Žichovice, který Marradas předešle nejvyššímu lieutenantu Avantagno postoupil, a 14.000 zl. za stateček Vilovice (dom. Ronšperk), též 15.000 zl. vojsku již zaplacených; zbytek pak, na 230.000 zl. umluvený, měl vojsku zapraven býti ze statků v dotčených krajích od Marradase a Huerty rozdílným osobám zastavených, které potom dle nařízení komory české z dne 13. února 1629 k ruce císaře byly ujaty, odhadnuty a postoupeny Huertovi na další účet a císařské ratifikaci k držení a užívání k ruce pluků nezaplacených. Mimo to povoleno a vykázáno bylo l. 1630 od císaře Marradasovi odměnou 100.000 dolarů říšských, v kteréž summě témuž vedle císařské resoluce z dne 18. července 1636 některé statky v Slezsku konfiskované měly býti postoupeny. (Archiv místodrž. W. 69/5.) — *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* na srážku 600.000 zl., za služby vojenské mu povinných, postoupen byl statek Ostrov za 150.000 zl. rýn. beze všech závad; dluhy pak města Ostrova v 230.326 kop míš. převzala král. komora (str. 1169); témuž vévodovi darován byl statek Středokluky (str. 282). — *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic*, saskému general-strašmistru, darem dán byl statek Trnovany (str. 469). — Plukovník *Achilles sv. pán de Soye* obdržel darem za služby své statky Tuchořice a Hetov (str. 231). — *Volfovi hraběti z Mansfeldu* poraženo bylo ze summy trhové za statek Šluknov 50.000 zl. mu darovaných a 10.750 zl. za služby vojenské (str. 627). — Plukovníku *Filipovi hraběti ze Salmu (Solms)* poraženo bylo darem 20.000 zl. ze summy trhové za statky Heralce a Humpolec (str. 468). — Plukovníku *Janovi Jakubovi z Kalnberga* darován statek Kamberk a k tomu ještě 2000 zl. (str. 341). — Plukovníku *Theodorovi z Heimhausen* darováno bylo 25.000 zl. ze summy trhové za statek Chodovou Planou (str. 591). — *Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic*, císař. válečné radě, poražen byl dar císařský 43.426 kop míš. ze summy trhové za statky Volfartice a Libchavu, a 10.000 zl. za služby vojenské (str. 346, 419 & 269). —

Nejvyššímu lieutenantu *Janovi Rýčovi (Ritz) z Lichtenfeldu* darováno bylo 14.676 kop mš. ze summy trhové za statky Dremčice a Třebivlice (str. 726). — Plukovníku *Kašparovi Stadionovi* darováno 30.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 289). — Plukovníku *Jindřichovi Paradisovi z Escheaide* poraženo bylo darem 42.000 zl. ze summy trhové za statek Kamenice (str. 849). — Plukovníku Filipovi Adamovi z Kronbergu darováno bylo 56.543 kopy ze summy trhové za statek Poříčí (str. 587).

I jiným osobám darem dány byly za jich služby věrné od císaře některé statky, totiž: Fabianovi Welzlovi z Welzenburku dvůr ve vsi Dasnech (str. 7), Mikulášovi Alsterle dvůr u Budějovic (str. 226), Matyášovi Helderle statek Dlouhá ves Stará (str. 64), obci Budějovické horní městys Rudolfov (str. 1204), Benediktovi Hübnerovi dvůr a 2 domy v Žatci (str. 41), Fridrichovi z Talmberka statek Tatenice (str. 32), Linhartovi Helfridovi z Meggau panství Rabštejn a dům Kolovratský (str. 288), Václavovi Vchynskému statek Břežany (str. 42), Arnoštovi z Feldhauen statky po Samsonovi Schindlerovi (str. 508), Adamovi Klášterskému z Rosengarten dvůr Vejrov (str. 522), Janovi Oldřichovi z Eggenberga statek obce Prachatické (str. 1195). — Mimo to císař. reskriptem z dne 9. března 1622 ponecháno bylo knížeti Karlovi z Lichtenšteina všecko stříbro falckraběte Fridricha, které se mu po vzetí Prahy za kořist dostalo. (C. 215, C. 1/1.) — Ottovi Nosticovi z Nostic darováno 25.000 zl. (str. 601); Křištofovi Norbertovi Knoutovi 14.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 221); Vilémovi Popelovi z Lobkovic 20.000 kop (str. 369); Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat 36.000 kop (str. 425 & Lib. conf. 2, f. 230); Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic 10.000 kop (str. 130); Jakubovi Brunovi 15.000 zl.; Maximilianovi z Lichtenšteina 31.667 zl. (Lib. conf. 2, f. 135); Heřmanovi z Questenbergu 12.000 zl. (str. 621).

Mnoho statků darováno bylo též osobám duchovním a klášterům, totiž: *Arcibiskupovi Pražskému* panství a statky Týn nad Vltavou, Hněvkovice, Kletečna a Zachotín, Řečice Červená, Rychnov Nový a Rožmitál, v jedné summě za 332.930 kop mš. odhadnuté, bez všech závad, tak že dluhy na nich vězící král. komora převzala. — *Kardinalovi z Dietrich-*

šteinu dům Minkvičův (str. 372) a panství Polna pod cenou odhadní (str. 933). — Proboštství a kapitole u všech Svatých statek Choteč (str. 346). — Proboštovi Vyšehradskému statek Žitenice (str. 469). — Proboštovi Doksanskému dvůr v Brňanech (str. 917). — Klášteru Teplskému statky Budče a Rozněvice (424). — Klášteru Kladrubskému statky Tisová a Trnová (str. 275), Holostřevy, Benešov a Výrov (str. 589) a za statek Touškov 22.000 zl. rýn. (str. 359). — Klášteru Strahovskému statky Milevsko a Želiv (str. 152 & 222). — Klášteru Zbraslavskému statek Komořany (str. 639) a 90.368 zl. 24 kr. náhradou za jeho požadavky na statcích Auspických na Moravě vedle císař. resoluce z dne 25. srpna 1622 (Lib. conf. 2, f. 90). — Klášteru Plasskému statky Kačerov a Kralovice (str. 128), Kalec (str. 725) a vsi Rybnice, Kaznějoves, Hradiště a Žichlice (str. 358). — Klášteru dominikánskému u sv. Maří Majdaleny v Menším městě pražském statky Helvikovský a Henychovský (str. 141), Bašt Malý (str. 162) a dům Rygrův (str. 479). — Klášteru dominikánskému v Budějovicích statek Poříčí (str. 902). — Klášteru Slovanskému v Emauzích v Praze darováno 4000 kop míš. ze summy trhové za statek Myškovice (str. 715). — Klášteru sv. Jiří v Praze vsi Bořeňovice a Sedlec (str. 556). — *Kapitole kanonické v Passově* statky Hotovice a Habartice (str. 165) a děkanovi téže kapitoly statek Kamberk (str. 341). — Klášteru Sedleckému statek Třídvory (str. 714). — Klášteru cisterciánek v Pohledě statky Rauštajn a Termesify (str. 121). — Klášteru Vyšebrodskému statky Habří, Olbramy a Svěboby (str. 164 & 226). — Klášteru u sv. Jakuba v Praze 2000 kop míš. (Lib. conf. 2, f. 195.) — *Kolleji jesuitské v Praze* statky Sluhy a dvůr v Jenštejně (str. 11), dvůr v Dechtarech (str. 325), Paběnice (str. 343), statky obce Kutnohorské (str. 1064); panství a statky Rochov, Tečíněves, Ústí, Liběšice, Jištěřpy, Levín, Verneřice a Vrbice darovány v summě 200.000 zl. rýn. na srážku fundace v summě 400.000 kop míš., od císaře též kolleji udělené (str. 505 & 506); statek Pokratice (str. 254); statek Chvaly (str. 918); zbytek summy trhové za statek Tuchoměřice 10.000 kop míš. (str. 523), též jistina 6000 kop na témž statku (str. 425); dům Langenbrukovský v Praze (str. 321), dům Rozýnův v Praze (str. 474), dům Švihovský

se zahradou v Praze (str. 666), vinice s domem Peldřimovským v Praze (str. 417), tiskárna v Praze po Heníkovi z Waldšteina (str. 834); domy v Praze po Jirím Řečickém (str. 996), po Petrovi Tábovi (str. 997), po Václavovi Kolydiusovi (str. 992), po Šimonovi Vokáčovi (str. 889), po Eliášovi starším Rozýnovi (str. 473); dům po Albrechtovi Kekulovi za 1100 kop míš. odhadnutý (pod e) str. 257); dům po Janovi Vackovi sv. p. z Růženého, v ulici Pasfřské ležící, za 415 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{2}{3}$); dům s pivovárem po Pavlovi Vošklaudovi, na Košicích řečený, v Jirchářích v Novém městě ležící, za 3550 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{2}{3}$); dům po Janovi Štanlíkovi a dům Smilkovic řečený, na Poříčí ležící, za 290 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{2}{3}$); též 29.283 kopy míš. pokut z domů po měštanech Pražských (str. 969). — *Kolleji jesuitské v Jičíně* statek Čermná (str. 874). — *Kolleji jesuitské v Chomútově* statky Brusy (str. 510), Běsice, Nové Sedlo a Chudeřn (str. 574). — *Kolleji jesuitské v Mostě* osm vinic po měštanech Mostských (str. 1151). — *Kolleji jesuitské v Krumlově* statek Dlouhá ves Stará (str. 64).

Takým způsobem rozdáno bylo ze statků po r. 1618 konfiskovaných v jedné summě na 3,334.436 zl. rýn., v kteréž však pojaty nejsou statky Švamberské, Buquoyovi darované a přes 1 million vynášející, a některé jiné, jejichž summa odhadní není vytčena, tak že *summa všech darů skoro pět millionů slatých vynášela.*

Prodej statků konfiskovaných a jich placení.

Nejvíce statků konfiskovaných prodáno bylo *Albrechtovi z Waldšteina* a darováno mu ze summy trhové 400.000 zl., o čemž obšírná zpráva na str. 764, 768—771 jest podána. — *Marie Mojdalena Trčková* koupila statků za 539.664 zl. 10 kr. a zaplatila za ně dílem penězi hotovými, dílem nádobím stříbrným 585.108 zl. 39 kr., tedy více o 45.444 zl. 29 kr., které odvedla do důchodu za kontribuci nezapravenou. — *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* postoupeno bylo statků za 310.563 kop 47 gr., z čehož mu poráženo 28.532 zl., které měl za Fruweinem. (Lib. conf. 2, f. 88.) — Mnoho statků koupil též *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic*, v jedné summě za 537.240 zl., z níž si porazil 200.000 zl. k potřebám vá-

lečným půjčených i úroky 83.000 zl. z té summy, ačkoliv za ni statků zástavou užíval; mimo to darováno mu bylo 58.333 zl. — *Pavlovi Michnovi z Vacinova* prodáno bylo statků za 395.932 kopy míš., z kteréž mu bylo sraženo 35.000 zl., z cis. milosti mu darovaných, pak 30.000 zl. za nádobí stříbrné, kterým přispěl l. 1621 k vydáním válečným; též 36.000 zl. za dodávání proviantu, 13.990 zl. za svršky mu odňaté na statcích od něho koupených, 21.500 zl. na zaplacení dluhů, vězících na statcích od něho koupených; není však vykázáno, že dluhy ty zaplatil, také vykázáno není, že zaplatil 76.544 kopy za statek Břežany, tak že na dotčenou summu nebylo zaplacen 153.459 kop 54 gr. (Lib. conf. 2, f. 84—86.) Mimo to vyplaceno bylo Michnovi ze statků konfiskovaných 901.966 zl. 35 kr. místo 500.000 zl., které císaři na proviant půjčil. Pro škodu, král. fisku tím učiněnou, obslán byl l. 1662 dědic jeho Václav Michna před král. komissi komorní. — *Polyxena kněžna z Lobkovic* koupila statků v summě trhové za 350.436 zl. 23 kr., z čehož jí poraženo bylo 128.333 zl. 20 kr. náhradou za některé statky v Čechách a za statek Rybinek ve Slezsku, jejímu manželu Zdeňkovi Vojtěchovi Popelovi z Lobkovic náležející a při uzavření míru Betlenovi Gaborovi postoupený; pak jistina od krále Matyáše knížeti z Lobkovic darovaná, s úroky 59.279 zl. 27 kr. vynášející. Dle účtu král. komory z dne 5. července 1644 zaplatila kněžna z Lobkovic za statky dotčené nad summu trhovou více 45.441 zl., na kterouž summu jejímu dědici dáno bylo cis. pojištění. (Lib. conf. 2, fol. 47. — C. 215, P. 1/1.) — *Don Baltasar de Marradas* koupil statky Hlubokou a Vožici za 273.000 zl., z kteréž summy, na 200.000 zl. snižené, si porazil cis. dar z milosti 80.000 zl., pak 82.800 zl. zadržalého platu za služby vojenské a 37.200 zl. za vydržování svého pluku, tak že za statky ty ničeho nesložil. (Lib. conf. 2, f. 252.) — *Krištof Šimon hrabě z Thunu* koupil statků za 208.936 kop 31 gr., z kteréž summy jemu z cis. milosti prominuto bylo 57.000 kop míš. (Lib. conf. 2, f. 133.) — *František de Couriers* koupil statků za 174.104 zl. 52 kr., z čehož mu poraženo bylo 116.068 zl. za služby vojenské. — *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic* prodáno bylo statků za 148.500 kop míš., z nichž si porazil dar z cis. milosti

24.285 kop, zbytek pak zaplatil penězi lehkými. — *Filip Fabricius* koupil statků za 80.908 kop 11 gr. míš., z čehož mu z cíś. milosti bylo darováno 30.000 zl. — *Fridrich z Talmberka* koupil statků za 78.866 zl. 40 kr., z nichž mu z cíś. milosti darováno 29.166 zl. 40 kr. a poraženo 24.279 zl. 31 kr. jistot i s úroky, kteréž měl na statcích konfiskovaných; ostatek však nezaplatil. — *Vilém hrabě z Vřesovic* koupil statků za 257.896 zl. 21 kr., z kteréžto summy mu odečten byl dar z cíś. milosti 20.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 27). — *Heřmanovi Černínovi* prodáno bylo statků za 601.663 zl., z nichž si porazil dar z cíś. milosti 17.500 zl., pak mnoho jistín, které měl na statcích konfiskovaných. — *Adam z Waldsteina* koupil statků za 303.303 kopy míš., z kteréž summy mu byl poražen dar z milosti 280.000 zl. — *Donu Vilémovi Verdugo* prodány byly statky Doupov a Maštov za 159.909 zl., z čehož mu poraženo bylo 54.833 zl. 20 kr. od císaře mu darovaných (str. 599 & 615). — *Jan Werde sv. pán z Werdenbergu* koupil statek Kacov za 116.000 zl., na kterouž summu mu poražen byl císařský dar 30.000 zl. (str. 62). — Kapitánu *Hieronymovi della Porta* poražena byla summa trhová 28.000 zl. za statky Puršov a Ušavu z darovaných mu 60.000 zl. (str. 420). — *Petrovi Jindřichovi ze Strahlendorfu* prodány byly statky Hotovice, Chlumeč a Klíše za 157.167 zl., z čehož mu poraženo bylo 35.000 zl. od císaře mu darovaných a 70.363 zl. 58 kr., jež měl za císařem (str. 166 & 262). — *Adamovi Gottfridovi Berkovi z Dubé* poražen byl ze summy trhové za statky Konojedy a Valkeřice cíś. dar 20.000 kop míš. a 12.174 kopy za král. komorou pojištěné (str. 291). — *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic* poraženo bylo ze summy trhové za statek Ličkov 20.000 kop míš., z cíś. milosti mu darovaných (str. 181). — *Vratislavovi z Fürstenberku* postoupen byl statek Mšec za 198.154 zl., kteréž za císařem měl (str. 616). — *Král. kollegiu appellačnímu* k zaplacení služného zadržalého postoupen byl dům po Jiřím Košetickém (str. 295). — *Václav Vchynský z Vchynic* nezaplatil ničeho na summu trhovou, 76.027 zl. vynášející, za statky Kunčice a Nechanice, Hrádek nad Pačousy a Mančice (str. 413). — *Humprecht Jan Černín* byl ještě l. 1652 dlužen summu trhovou 14.000 zl. za statek Černoc Velkou (str. 166). —

Takým a podobným způsobem placeny byly mnohé statky konfiskované, tak že ze summ trhových kupující si porazili nejenom peníze na potřeby válečné půjčené, kteréž v jedné summě 5,013.622 zl. 18 kr. vynášely, nýbrž i dary z císařské milosti jim udělené, neb platy jim zadržalé a jakékoli jiné pohledanosti, které za král. komorou měli.

Zabavování statků osobám ze země odešlým náboženstevním.

Pro veliké nátlaky a soužení vojenské jakož i pro náboženství odešli ze země od l. 1621—1630 přemnozí měšťané, prodávše neb postoupivše před tím jiným osobám statky své. Avšak král. komora česká nařídila dne 24. února a 2. března 1626 císař. rychtářům měst Pražských i ostatních měst královských, aby všechny měšťany, kteří k náboženství katolickému přistoupiti nechtějí a statky své pokoutně smlouvami nepravými postupují a potom tajně bez ohlášení z měst odjíždějí, po třikráte ku právu obeslati dali, a pokudž se v tom čase nepostaví, jejich statky, byť byly komukoliv před tím prodány neb postoupeny, k ruce císaře konfiskovali a inventáře svršků na komoru českou skládali.

Proto stěžovali si někteří měšťané, z měst Mostu, Žatec, Kadaně a Chomútova do Saska odešli, při kurfirštu Saském, který pak věci jejich se ujal a v příčině té na král. místodržící v Čechách se obrátil. Což když císař se dověděl, vyslovil listem svým dne 2. června 1626 král. komoře české zasláným podivení své, že se osobám, z král. Českého se stěhujícím, statky zabavují, a poručil, aby komora přísně vyšetřila, na čí nařízení a z kterých příčin císař. rychtáři se opovážili to učiniti, a zároveň týmž rychtářům rozkázala, by dotčeným měšťanům vše, co jim bylo zabaveno a odňato, ihned navrátili a takovým lidem ubohým budoucně žádného příkoří nečinili. Dle toho dáno bylo z komory české dne 4. června 1626 všem císař. rychtářům nařízení, aby podali zprávu v příčině osob pro náboženství zběhlých a všech statků jich odbězných, zvláště pak, jak se jich ujali, kde co od nich obráceno, jak se v nich hospodaří a kam se užitek z nich obrací, a aby pořádný z toho počet učinili. (C. 215, C. 1/1 & E. 4.)

Potom osobám, pro náboženství od měst ušlým, které se v zemích kurfiršta Saského neb jinde na místech nepodezřelých zdržovaly, listem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 12. srpna 1626 daným povoleno bylo, aby se k příbytkům a statkům svým buď samy navrátily a je v lhůtě tříměsíční prodaly, aneb osoby katolické za plnomocníky (*mandatarios*) k opatření a zpeněžení statků svých zřídily. Z jmění a statkův jejich měla se zaplatiti nejprve pokuta peněžítá, která by na jednoho každého pro jeho provinění v zpouře minulé byla uložena, potomné zadržalé kontribuce a cizí dluhy od nich povinné; ostatek, když toho vyhledávati budou, však jestliže mezi tím nic nepřátelského proti císaři před se brátí nebudou, měl osobám od nich k tomu zřízeným býti vydán a propuštěn.

Ale poněvadž mnozí z měšťanů zběhlých k statkům svým ani sami se nenavrátili, ani žádných plnomocníků nezřídili, nařízeno bylo od knížete z Lichtenšteina dne 18. ledna 1627 čís. rychtářům všech měst (kromě Plzně a Budějovic), aby všecek a všelijaký statek těch osob zcela a zúplna ihned k ruce císaře konfiskovali, pořádně popsali a to s pilností opatřiti hleděli, by odtud až do dalšího čís. nařízení nebylo nic zmrháno ani nepřišlo ke zkáze, konečně aby poznamenání osob zběhlých i s inventáry statkův jejich odeslali na komoru českou. Tato pak odevzdala statky odběžné k správě čís. rychtářům, z nichž však někteří je k svému dobrému obraceli, tak že o tom dosti velké stížnosti od obcí a úřadů městských byly předneseny.

Potom vedle nařízení král. místodržících z dne 10. září 1629 čís. rychtáři, též purkmistři a radní všech měst Pražských i královských (kromě Plzně a Budějovic) podali král. komoře české poznamenání všech sirotků, kteří ze země za rodiči svými podtají proti čís. záповědi pryč se vykradli a odesli, zanechavše po sobě domův a jiných gruntů svých, a přes všecko napomínání do vlasti a k dědictvím svým navrátili se odepřeli; též seznamy jejich jmění i seznamy osob, které je ze země vyloudily. Neboť dle vůle císaře měli všickni takoví sirotci ve dvou nedělích do měst král. Českého býti dopraveni a dostaveni, a dokudž by se to nestalo, dotud nemělo se jim od poručníkův a opatrovníků z jmění a statkův

jejich žádných peněz ani ničeho jiného ven ze země odesýlati a dodávati, nýbrž rodičům aneb přátelům jich, v Perné neb kdekoliv jinde se zdržujícím, mělo ještě jednou býti oznámeno, že sirotci ti, nebudou-li chtít se navrátiti, všeho jmění svého budou zbaveni. (C. 215, C. 1/1.)

Podle patentů na poručení císařské od král. místodržících v Čechách dne 25. května 1630 vyslych měly emigrantů statky, kterýchž oni v lhůtách jim již nazbyt vyměřených buď sami aneb skrze katolické plnomocníky své nerozpřadali, bez dalšího dotazování za odbězné (*pro re derelicta*) držány a vedle cís. resoluce z dne 7. dubna 1631 městům prodány býti. Avšak podle cís. resoluce z dne 19. listopadu 1633 měli ještě dále slyšání býti ti emigranti, kteříž by v posledních roztržitostech proti císaři ničím se neprovinili, a podstatné příčiny přednesli a to v pravdě provedli, že domův a gruntů svých odbyti nemohli ve čtyřech měsících k tomu vyměřených. Dle téže cís. resoluce také připuštění býti měli k celé pozůstalosti emigrantů jejich katoličtí přátelé krevní v zemi pozůstalí aneb do země se navrátivší, totiž ti, kteříž se na linii dolů sstupující a nahoru vstupující nacházejí, *collatorales* pak anebo poboční přátelé krevní až do třetího stupně inclusive, jako bratří a sestry a jejich děti toliko a dále nic.

Naproti tomu pak ti poručníci, kteříž netoliko sami v své zarputilosti zůstali, ale také i sirotky ven ze země s sebou vyvezli aneb je pryč odešlé při sobě zdrželi a zase jich nedostavili, potratili tím dle cís. patentu, dne 20. května 1628 vyšlého, spravedlnost svou v zemi pozůstávající, kteráž k dobrému císaře obrácena býti měla. Což však o poručnicích toliko a ne o otci a matěři dle cís. resoluce z dne 19. listopadu 1633 platnost mělo; neboť rodičů spravedlnost jich nezletilým dítkám k dobrému přijíti měla, s tím při tom poručením, aby spravedlnosti všech sirotek nezletilých, v cizině zůstávajících, až do let jejich dospělých do depositů schovány a statky jejich skrze cís. rychtáře aneb vrchnosti všude bedlivě opatrovány byly. Když by však tíže sirotci let svých došli, měli obesláni býti skrze rady měst s tím oznámením, aby ve čtyřech měsících k svým statkům buď sami se navrátili a k náboženství katolickému přistoupli, anebo skrze

plnomocníky své katolické statky své rozprodali; jinak že dle patentů výše připomenutých statky jejich rovně jako jiných emigrantů za odběžné budou držány. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & E. 4 & P. $\frac{2}{4}$. — R. $\frac{109}{13}$.)

Vedle nařízení, daného na hradě Pražském dne 12. září 1643 všem cís. rychtářům, předloženo bylo poznamenání všech statků při městech se nacházejících a od vítězství bělohorského císaři jakýmkoliv právem připadlých; též podána zpráva, kdo a za jaký plat v držení a užívání takových statků na ten čas jest, zač by takové statky stály, zdaliž se k nim jaký kupec nachází a jakým by způsobem platiti chtěl.

Mnozí pak vystěhovalci čeští, v zemi kurfiršta Saského zůstávající, na základě míru Pražského l. 1635 jakož i na časté téhož kurfiršta přímluvy s cís. povolením za příčinou pohledaností svých na ten čas ještě nevyřízených v Čechách časem (1636—1646) meškávali; neboť v míru dne 30. května 1635 mezi císařem a kurfirštem Saským uzavřeném i to opatřeno bylo, že ti emigranti, kteří jen pro náboženství se vystěhovali a proti císaři hrubě se neprovinili, mohli vyhledávati i užiti toho, cokoliv by jim podle smluv, dědictví neb jinak náleželo. (R. $\frac{109}{12}$.)

Konečně i ti emigranti, kteří vedle cís. patentu l. 1629 v příčině jistin svých se neohlásili, měli nicméně v pohledanostech svých nejenom slyšání býti vedle míru Pražského a cís. generalní amnestie, l. 1641 v Řezně dané, nýbrž i když do konfiskace Fridlandské byli potaženi, perdonováni a restituováni býti mohli dle cís. psaní deklaratorního, ke kurfirštu Saskému proslého, i dle míru Westfalského. Avšak od král. komory české dne 27. června 1651 nařízeno bylo všem cís. rychtářům měst královských, aby emigrantům, do král. Českého se navracujícím a o restituci statků se ucházejícím, bez vůle a nařízení komory nepropouštěli statkův a spravedlností jejich, v sequestru zůstávajících; jinak že by důchodu fiskálnímu, když by se jaká újma stala, skutečnou náhradu učiniti byli povinni. (C. 215, E. 4.)

Zvláštní zprávy o emigrantech a statcích po nich pozůstalých a dílem konfiskovaných podáváme při městech

jednotlivých, zvláště pak při městech Pražských.*) Zde ještě jenom vytkneme, že při všech městech (mimo města Pražská) se nacházelo statků po emigrantech pozůstalých v jedné summě za 469.170 kop míš., z kteréžto summy však jenom nepatrná část král. fisku připadla, poněvadž větší díl týchž statkův emigrantům neb jejich dědicům byl navrácen.

Kommissie nařízená k porovnání s osobami stavu vyššího o pokuty peněžité za udělení perdonu (commissio transactionis).

V příčině těch obyvatelů král. Českého ze stavu panského a rytířského, kteříž byvše od král. prokuratora již l. 1623 z účastenství rebellského obviněni, ještě rozsouzeni a žádnou výpověď poděleni nebyli, též i v příčině jiných ještě neobviněných osob l. 1627 od císaře při jeho přítomnosti v Praze nařízena i také v měsíci únoru l. 1628 začata byla nová kommissie, která vedle cíś. nařízení, dne 18. června 1628 daného nejvyšším úředníkům a soudcům zemským, cíś. místodržícím v král. Českém, dále vedena a k dokonalému již vždy jednou vyřízení a skončení co nejdříve přivedena býti měla. K této kommissii (poněvadž někteří tehdejší kommissaři po jiných svých povinnostech za císařem jsou odjeli) zvolil císař Jiřího Viléma Michnu z Vacinova a Jana Wenceliusa z Kolsdorfu, cíś. raddy nad appellacemi na hradě Pražském, aby pozůstalým kommissařům, Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lamingu a Albenreuthu a Ondřejovi Kotvovi z Freifeldu za spolukommissaře přidáni byli. Zároveň poručeno bylo, aby tajemník Jan Hegner král. komoře české zprávu podal o provinění osob, které při kommissii konfiskační *cum clausula reservatoria* byly perdonovány neb odsouzeny, by se dle toho každému pokuta vyměřiti mohla.

Před tuto kommissii obsýláni byli listy tištěnými dotčení obyvatelé, aby dle cíś. nařízení od nich se vyrozuměti mohlo, zdaliž by se chtěli s J. M. císařskou *per transactionem* dobrovolně o pokutu svého provinění umluviti a porovnati, čili raději pořadem práva kráčetí a výpovědi právní na sebe očekávati. K takovému porovnání, kteréž potom cíś. resolucí

*) Viz též spis náš „Reformace katolická v Čechách“, Časopis Mus. král. Česk. r. 1881.

z dne 22. února 1629 král. komoře české bylo odevzdáno, postavili se volně mnozí obyvatelé, kteří se zpourey dočinili a z toho se až posavad nevyměřili, a uvolili se z jmění svého mírnou pokutu peněžitou do král. komory odvéstí za perdon jim v spisu udělený, jímž teprv dokonalé bezpečenství statkův a jmění svého sobě, dědicům a budoucím svým způsobili.

Dle zprávy kommissee transactionis císaři dne 15. května 1630 podané vyřízeno bylo při téže kommissi od 29. listopadu 1627 až do 15. května 1630 porovnání s 196 stranami, z nichž některé obvinění král. prokuratora od sebe odvedly; mnohé pak, jejichž provinění a jmění bylo nepatrné, aneb které k náboženství katolickému přistoupily neb přistoupiti slíbily, bez pokuty peněžité byly perdonovány; ty však, které provinění svého byly překonány, z jmění svého svědomitě udaného jistou summu peněz za udělení perdonu pokutou složití se zavázaly. Mezi těmito bylo 36 osob stavu rytířského z kraje Loketského, které se v čas zpourey hrubě provinily tím, že se tehdejsím direktorům písemně zavázaly, život svůj a statky pro náboženství nasaditi; též že k obléhání města Plzně buď samy táhly neb lid svůj poslaly; pak že ještě po vítězství bělohorském, ač se již císaři poddaly, Mansfelda do města Lokte pustily. Těmto rytířům však, poněvadž k ochraně pomezí Českého proti Sasku a Braniborsku sloužili a na zaplacení cís. pluku Šaumburského již přes 70.000 kop míš. odvedli, dle dobrého zdání kommissee uložena byla pokuta peněžítá velmi mírná, při všech jenom 7275 zl. vynášející, kteráž pak některým, k náboženství katolickému přistoupivším, zejména Janovi Fabianovi a Janovi Matyášovi z Perglasu, Křištofovi z Schönau, Wolfovi Křištofovi Lochnerovi, Sigmundovi z Rebie a j. v. byla prominuta, aby se příkladem jejich náboženství katolické ujalo v kraji Loketském, v němž od dávných let až po ten čas nebylo katolika žádného. — Pokuty peněžité, které od 67 osob do 15. května 1630 byly porovnány, vynášely v jedné summě toliko 77.505 zl. 36 kr. rýn., z nichž vedle cís. resoluce z dne 10. září 1629 vydáno býti mělo 18.320 zl. 16 kr. k zapravení platu zadržalého bývalým služebníkům dvorským krále Rudolfa, ostatní pak summa císaři dskami zemskými pojištěna jest. — Potom cís. resolucí z dne 12. května 1631 schváleno

bylo porovnání komory české ještě s 23 osobami provedené, summa pak pokut těchto, 19.039 zl. rýn. vynášející, složena býti měla k zaplacení deputatu, rozdílným duchovním zadržalého a jim od císaře při komoře české vykazaného. Všem těm, jichž porovnání před kommissí dotčenou od císaře bylo schváleno, vydán byl od kommissee spis svědčící o tom, že jsou všeho provinění rebelského navždy osvobozeni. Které osoby při kommissi transactionis o perdon se porovnaly a které z nich pokuty na penězích neb jistinách složily, vytčeno jest v seznamu pokutovaných.

Mimo osoby, s nimiž porovnání o pokutu bylo vyřízeno, před kommissi transactionis ode dne 5. února 1629 obesláno bylo 238 osob stavu vyššího, z nichž však někteří, dle zprávy posla komorního, obesláni přijati nechtěli, odvolávajíce se k perdonu, jim při kommissi konfiskační udělenému; jiní pak již zemřeli, neb prodavše statky své ze země se vystěhovali. — Dle návrhu kommissee transactionis z dne 15. května 1630 měla pokuta peněžítá uložena býti také 131 vdovám a paním stavu vyššího, jichž odsouzení při kommissi konfiskační císař nepotvrdil, jak o tom již předešle zpráva jest podána; avšak není vytčeno, zdali nějaká pokuta jim byla uložena. — Konečně před kommissí transactionis o pokutu porovnati se měly 504 osoby stavu vyššího, totiž:

Albrecht Eusebius Beřkovský z Šebířova, Adam Krístof Jiskra, Anna Sabina Kaplířová z Března, Anna Budovcová z Wartenberka, Albrecht mladší Robmhap, Antonín z Solhauzu, Adam mladší Sudek, Anna Černínová z Chudenic, Adam Chanovský z Dlouhé vsi, Andreas Račín, Adam Sakh, Alžběta Beřkovská, Anežka Řičanská, Albrecht Sigfríd z Malovic, Antonín z Bryssen, Albrecht Plot z Konařin, Abraham Ychtric, Adam Michael Břeský z Ploskovic, Adam Havel Hrobčický, Adam z Švamberka, Adam Jiří Sekerka, Arnošt z Elsnic, Adam starší Lochner †, Adam Sataníř, Adam Náchodský z Neudorfu, Adam starší z Hertenberku, Abraham Štampach, Adam Těmin, Albrecht Hrobčický, Augustin Hók, Albrecht Štampach, Adam Ondřej z Budova z Hoří (Hory), Adam Špulíř, Adam Pauzar, Adam Sokol, Adam Častolar z Dlouhé vsi, Adam Lukavský, Andreas Brtnický, Aleš Předborský, Adam Jetřich Lukavský, Adam Chobotský, Adam

Egnar z Kosmačova, Adam Satner (Satanř), Abraham Chotek, Bořivoj Zdeněk Pešík z Komarova, Bohuslav mladší Ruth, Bohuslav Lukavecký, Bernart Hora, Brikcí Štampach, Bohuslav Šťastný Vartovský, Baltasar Khýn, Burian Nostic, Bartoloměj Šen, Bernart Mitrovský, Bavor Holub, Baltasar Fridrich z Neudorfu (z Nové vsi), Bohuslav Kořenský, Bohuslav a Jan Jiří Strojeticcký, Bořek Mateřovský, Burian Amcha, Bořek Dlouhodvorský, Bohuslav Hozlaur z Hozlaur, Bohuslav Vartovský, Benjamin Služský, Burian Chuchelský, Blažej Soběslavský, Burian Vlčkovský, Bernart Mokrovanský z Mokrovan, Dorota Říčanská, Dytleb Koc z Dobrše, Daniel Hoffer, David Kekryč (snad Bybryč), David Plot, Diviš Markolt z Tedražic, David Kalichreitar, Daniel z Sudetů, David Paust (Poust), Eva Pětipeská rozená Údrcká, Eliáš Blovský, Fridrich Hruška, Fridrich Bechyně z Lažan, Fridrich z Bílé, Fridrich Lang, Fridrich Vosecký, Fridrich z Gelhornu, Fabian Šebastian Prehoffer †, Fridrich Václav Karaz z Reinharzgrynu, Ferdinand Štampach, Ferdinand Reinsperger, Fridrich z Vetlé, Fridrich Švab, František Marganic, Jetřich Polzar (Polcar), Jiří Odkolek z Oujezdce, Jiří Dipolt Kuneš z Lukavec, Jiří Myller z Mýlhauzu, Jiří starší Mitrovský, Jindřich Velemiský, Jiří Lukavecký, Jindřich Kaplř, Jindřich Kořenský, Jiřík Robmhap z Suché, Jindřich Pernklo, Jiří Volf Húvar, Jiřík Votřik Bradský, Jindřich Sluzský, Jetřich Bořanovský z Bytřisky, Jiří Estreych, Jetřich Sekerka, Jindřich Václav Kunaš z Machovic, Jetřich Doupovec, Jiří Jan z Říčana, Jetřich z Bílé, Jiří z Redern, Jindřich starší Widřperkar, Jindřich Hájek, Jiří Kunaš, Jiří Štampach, Jiří Šmidgrabner, Jindřich Odkolek, Gottfried Krumfus, Jindřich Súdek, Jiří Lhotka, Jindřich Jensik z Radvanova, Jindřich Holub, Jiří Smřeka z Soběslavic, Jiří Kába z Rybňan, Jindřich Záborský, Jiří Parýs z Altersdorfu, Jindřich Rošinský, Jindřich Jaroným Hroběický, Jiří Sakmiller (Segmiller), Jetřich Šatný †, Jindřich Adam Lukavecký, Jindřich Dobřichovský, Jiří Lampach, Jiří Šlechtín, Jindřich Haugvic, Jiří Sekerka, Jiří Škornice, Jiří Drachovský (zabit), Jiří Vinařský, Hendrich Šefflinger, Hynek Švab, Hendrich Cetlic (Zedlitz), Hendrich Abraham z Solhauzu, Hendrich Leopold Šlik hrabě z Holejče, Hendrich z Sladova, Hynek Tluksa z Me-

čkova, Hendrich Hozlaur z Hozlaur, Hendrich Jakub Tejřovský †, Hendrich Vrš, Hynek mladší Vamberský, Hynek Václav Bořický, Hendrich Panvic, Hendrich z Býnu na Jilovém, Hendrich Kaplř, Jan Kozelka z Hřivic, Joachim Křiřtof Hůbka, Jan Viřně, Jan Hagen z Švarcbachu, Jan Václav Kaplř, Jan Mirek z Solopisk, Jan Vartovský, Jan Jiřĩ Čejka, Jan Albrecht Slavata z Chlumu a Kořmberka, Joachim z Gluksu, Jan Jindřich Kobík z Pořičan, Jan Bartoloměj z Rajtenbachu, Jan Jiřĩ Horčice, Jan Jiřĩ Maximilian Žákovec, Jan Kalenice, Jan Jindřich Hubřýk z Hendsdorfu ve vsi Vitkově, Jan Joachim Ratiborský, Jan Slanský, Jan Kamberský, Jan Křiřtof Knobloch, Jan Vilém Šlovický, Jan Oldřich Klusák, Jan Václav Ullersdorf, Jan Markvart Koc z Dobřše, Jan Křiřtof Uttenhoffer, Jan Křiřtof Pernklo z Šenreutu †, Jan Janovský, Jan Kuneř z Lukovec, Jan Ondřej Černín z Chudenic, Jaroným Hradecký, Jan Jindřich Smřčka, Jaroslav Sezima Rařín, Jan Křiřtof Votík (Otík) Bradský, Jan Sigmund Sendrařský, Jan Plot z Konařin, Jan Vilém Velemiský, Jaroslav Kladenský, Joachim Vlasatý, Jan Bohuslav Myřka, Jan Sigmund Hozlaur z Hozlaur, Jan Vojřĩ Saska, Jan Sigmund Černín, Jan Hozlaur z Hozlaur, Jan Mikuláš Vojislav z Branřšova, Jan Měříček z Výřkova, Jan Mazaný z Slavětina, Jan Log z Netky, Jan Jiřĩ Log z Netky, Jan Křiřtof Boreň, Jan Freybruder (snad Freiburger), Jaroslav Dobřenský, Joachim Hendrych z Fejřiće, Joachim z Visky, Jan Pátek z Voleně, Jan Holý z Poňatovic, Jan Bohuslav Čejka, Joachim Sobětický z Sobětic, Jan Křiřtof Hozlaur z Hozlaur, Jan Ludvík Roznhagen z Janovic, Jan Litolt Slach, Jan Haugvic z Biskupic, Jan Jiřĩ Bořinský, Jan starřĩ Libovický z Libovice na panství Dobřĩřském, Jan Václav Lukavský, Jan Stropín, Jan Fridrich Hubřýk, Jan Smil Lukonos, Jakub mladřĩ Kapláneek, Jan Gerřtorf †, Jan Albrecht z Globen, Jan z Šenu, Jaroslav Hoffman z Mynchshoffu, Jan Adam Lochner, Jan Štefan Vrabský, Jaroslav Hozlaur z Hozlaur †, Jan Hora, Jan Jindřich Kořenský, Jan a Václav bratřĩ Helvíkové, Jan Křiřtof Cevicar (Zedwitz), Jan Sebastian Widřperger, Jan Václav Lukavský, Jan Benydek z Vevěřĩ, Jobst Kořenský, Jaroslav Bukovanský (odsouzen polovice jměni), Jan Heinrich Teyřovský, Jaroslav Oujezdecký, Jan Mařřov-

ský z Kolovrat, Joachym Šteinsdorf, Jan Hertenberger, Jan Jiří Hora, Jan Křištof z Helbensdorfu, Jan Křištof Boryně (Boreň), Jan starší Matyašovský, Jan Burian Protivec, Jan Bořek Dohalský z Dohalic, Jan Bohdal, Joachym Jiří Kunaš, Jaroš Šlechta, Jan mladší Strupín z Stropin, Jan Předborský, Jan Chuchelský, Jan Lukavecký, Jan Karel z Svarova, Jan Zarybnický, Jan Bogan (Bojan), Jan Němčický, Joachym Oudrický (Údrcký), Jan Dobřenský, Jan Fridrich z Oppersdorfu, Jan Hendrich Kauč, Jonáš Poust, Jan Reichart Štampach, Jan Teofil Mráz, Jan Ropal, Jan Jindřich Bošinský, Jan Bohuslav Čejka, Jan Vrabský, Joachym Košetický, Jakob Jeník z Mezilesic, Jan Myška, Jan Oustajovec, Joachym Jiří Kunaš, Jan Zimmer, Jan Václav Saahrer (Žďárský), Jan Velvecký, Jan Ilvík (snad Helvík), Jan Jiří Mráz, Joachym Nyksreyter, Jareš z Jičina, Jan Talacko, Kateřina Kaplířová roz. z Sulevic, Kašpar Uttenhoffer, Karel Bybryč, Karel Chval z Lápovice, Karel Markvart Kořenský, Křištof Nybšic z Holtendorfu †, Křištof Súdek, Kunigunda Kunšová, Kašpar Jonata Hostounský z Kosmáčova, Karel Beřkovský, Kašpar Max z Maxu, Křištof Malovec, Kašpar Colona z Felzu, Karel z Kolovrat, Křištof Potvic z Potvic (snad Kotvic), Karel Šyn (Šen) z Šynu, Křištof Bukovský z Hustiřan, Křištof Matyáš z Sudetů, Karel Václav Sedlecký, Křištof Albrecht z Globen, Křištof Hendrich z Cetvic (Zedwitz), Karel Záruba z Hustiřan, Kristián Khýn, Křištof Kaplír, Karel Hochhauzar, Karel nejstarší Záruba z Hustiřan, Kašpar Vančura, Karel Kořenský, Křištof Kelble z Keisinku, Karel Lukavecký (zabit), Jan Kašpar Křečovský, Karel Myška, Kunderat Hornáteký, Křištof Rechenberger, Karel Kaplír, Vintír z Býnu, Kašpar Mahr (Mohr?), Karel Kozel z Rozentalu, Kunata Hornáteký, Linhart Cerer (Zerer), Linhart Škop (snad Škopek), Ladislav Widrsperger, Ladislav Jindřich Častolar Dlouhoveský, Leopold Častolar Dlouhoveský, Lychtric Bejček z Nezpečova, Ludvík Ulický, Lychtric Velvetský, Linhart Krumpf, Ladislav z Donína, Ladislav Kostomlatský z Vřesovic, Matyáš Magrle, Mikuláš Purkhart Voděradský z Voděrad, Matyáš Seyfríd z Seyfenova, Matyáš mladší Štampach, Matyáš Šindl, Matyáš Cetlicer (Zedlic), Martin Šmohař z Rochova, Myslibor Pavel Straka, Mikuláš Hložek, Martin Voneš z Slavikovic,

Matyáš Kamenický, Mikuláš z Dranšvic, Michael Peldřimovský, Mikuláš Lhotka, Mikuláš mladší Smrčka, Mikuláš starší Smrčka, Mikuláš Vitha ze Rzavého, Matěj Strabach (Strobach), Matěj Sataníř, Matouš Michalův, Matouš Mikuláš Leyský, Mikuláš Žerovský, Mikuláš Lokovnický, Mikuláš Rodovský z Hustiřan, Melichar Lutic, Matyáš Šiška, Matěj Kohút, Matěj Zeman, Mikuláš Mrázek, Mikuláš Vitanovský, Ondřej, Adam a Jan Rudolf bratří Klusakové, Ondřej Libenaur, Ondřej Oustajovec, Petr Kořenský z Terešova na Oustrášicích, Přeč Ríšnický, Petr Tandl z Pžal, Potenciana z Švamberka, Petr Vok Kořenský, Petr nejstarší Radkovec, Pavel Syglerovský † (snad Ziegler), Petr mladší Špulíř, Petr Malovec z Malovic, Petr Dvořecký z Olbramovic, Pavel Četeňský z Četně, Petr Svatkovský, Petr z Lidlova, Petr Kysperský z Vřesovic, Purkhart z Vchynic a z Tetova, Příbík Sekerka, Pavel Hamza, Pavel Miretický, Přeč Svatkovský, Petr Holakovský, Petr Boušek (Bouček), Petr Myslibor Hamza, Purkhart Kordule, Pavel Pohnan, Petr Chotek, Petr Gerštorf, Rudolf Wachtel, Rudolf Malovec z Malovic, Rudolf z Byberiče (Bybryč), Rozina Tyzlová roz. Prolhofferova, Rudolf Pichl z Pichlberku, Racek Hrobčický, Radslav starší z Vchynic, Šebastian Bejšovec, Šebastian Cerer (Zerer), Šebastian Heřman Perglar, Šimon Diviš Vokrouhlický, Šťastný Bošinský z Božejova, Smil nejstarší Běšín, Šebastian Oujezdecký, Samuel Sudek, Sylvestr Oustajovec, Strachota Vostrovec, Samuel Matyzyus z Hostinní, Samuel a Jan bratří Rybničtí, Sedech Bukovský z Hustiřan, Tomáš Elbogner, Václav Ladislav Mírek, Václav, Vilím a Adam Jenšíkové bratřancové z Radvanova, Václav Vicen, Václav Bořek, Vilím Mikuláš Mošaur †, Václav Koc z Dobrše, Václav starší Vražda, Vilím Razický z Vchynic, Vilím Kaplíř ze Sulevic, Volf Kašpar Chrt z Rtína, Václav Žandovský z Nedakřovic, Vilím Štěpán Janovský, Václav Boreň, Václav Král z Dobré Vody, Volf Albrecht Kaplíř, Václav Pryk (Přink) z Malých Vinařic, Václav mladší Chlumčanský, Václav Redlfestar, Vojtěch Kysperský z Vřesovic, Václav Sakh, Oldřich Španovský †, Vilím Skalický v Příbrami, Václav Čejka, Vratislav Boryň ze Lhoty, Václav Roznhagen z Janovic, Václav Říha Kunata Myška ze Žlunic, Vilím starší z Podmokl a z Prostiboře, Václav Beřkovský z Šebí-

fova, Václav Benýdek z Veverčí, Volf Gryzl z Borovska, Václav Vrabský Tluksa z Vrabí, Vilím Varlejch z Bubna, Oldřich Kobík z Poříče, Václav Oldřich Běšín, Václav Sedlecký, Václav Boryň †, Václav Račín z Račina, Oldřich Kalenice †, Vilím Karel Šlovický, Václav Zabuský, Václav Běšín, Volf Bernart Fictum, Václav Hozlaur, Václav Cerer, Vilím Raus (Rous), Vilím Zdislav Rychnovský, Oldřich Sudkovský, Václav Borkovec, Václav Mládek, Vít Dekora, Vincenc Holzšparrer, Václav Zahradecký, Václav Šešer (Šeser), Vojtěch Vřesovec, Vít Hendrich Rabicar, Oldřich Kneysl, Oldřich Klusák z Kostelce, Oldřich Zahradka, Oldřich Giglingar, Václav Haugvic z Biskupic, Vilím Údrcký, Oldřich Kunata Myška, Václav Kelbl z Geisinku na Předlicích, Václav Kelbl z Geisinku na Chvojně, Václav Henich, Václav Helvík, Volf z Bybřic (Bybryč), Václav Boušek, Zikmund Gelhorn, Zdeněk Kořenský †, Zikmund Dobřichovský z Malejova, Zikmund Arnošt Kfeler z Saxengrýnu, Zikmund Vojislav z Branišova †, Zikmund Matyáš ze Sudetů, Zikmund Roh Sosnovec z Vlkanova, Zikmund Rausendorf, Zdislav Rožnovský, Zdeněk Felix Sekerka, Zikmund Hložek, Zdeněk Čerkovský, Zikmund Pacovský, Zikmund Heralt Robmhap †, Zdeněk Tatauš, Zikmund Rozndorfer, Zikmund Licek, Zikmund Robmhap, Zikmund Rotleb a Zikmund Vřesovec.

Avšak přemnozí z jmenovaných neměli žádného jmění, mnozí buď již zemřeli neb pro náboženství ze země odešli, někteří pak již při kommissi konfiskační byli odsouzeni a tedy jen omylem opět obesláni, tak že od dalšího jich pokutování bylo upuštěno. Předce pak k návrhu král. prokuratora Rafaela Mišovského ze Sebužína cís. resolucí z dne 1. ledna 1637 bylo nařízeno, aby se jednalo o složení pokuty i s ostatními osobami, které se posavad před kommissí transactionis nevyrovnaly, též aby každý tu summu, kterou před kommissí za provinění své odvésti se podvolil, vedle termínu již prošlého do úřadu rentmistrského na hotově složil, jinak že jeho statek k ruce císaře bude ujat a dokud by ta summa nebyla zaplácena, dotud v sekvestraci zůstane. Proto hleděl každý, kdo ještě nějaký stateček měl, jej sobě a dědicům svým pojistiti porovnáním se o pokutu, aby se mu dostalo cís. perdonu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{4}$. — C. 123, C. $\frac{11}{40}$.)

Commissio tractationis de pio opere.

Osoby katolické, které při kommissi konfiskační pokuty za provinění své v čas zpoury, jehož se zvláště přísahou králi Fridrichovi učiněnou dopustily, byly osvobozeny buď bez výminky neb s jistou výminkou (*absoluti sine v. cum clausula*, jak již předešle o tom jest pojednáno), měly vedle cís. nařízení, daného l. 1624 král. místodržícimu knížeti z Lichtenšteina, místo pokuty za perdon jim udělený složití podle jmění svého jistou summu peněz na *collegium nobilium*, které císař pro studující jinochy stavu vyššího při kolleji jesuitské v Praze založití obmyslel. O takovou pokutu měl král. místodržící jednati s dotčenými osobami, tĕm však, kteří by dobrovolně ničím k účelu vytčenému přispĕti nechtĕli, sám uložití pokutu penĕžitou, jejich jmĕní přimĕřenou. Ale ponĕvadĕž vĕc ta z mnohých příčin předse vzata nebyla, podáno bylo o tom k cís. rozkazu od král. místodržících dne 25. listopadu 1628 král. české kanceláři dvorské dobré zdání, dle něhož každý, kdož bez výminky (*sine clausula*) byl perdonován, z každého poddaného svého aspoň pĕt zlatých, ti však, kteří s výminkou (*cum clausula*) byli perdonováni, z každého poddaného pĕt kop mĕš. ze svého vlastního jmĕní (beze vší náhrady od poddaných), jiní pak, kteří statkŭ pozemských nemĕli, z jistin svých po 10 zlatých neb kopách ze sta v jistých lhŭtách pokutou složití mĕli.

Avšak císař, přihlížeje k tomu, že se vĕc ta týká obyvatelŭv katolických, kteří jenom z přinucení dotčenou přísahu králi Fridrichovi vykonali, a beztoho již kontribucemi, snĕmem právĕ povolenými, přfliš byli obtĕženi, nařídil listem daným dne 23. ledna 1629 král. místodržícím, aby s nimi po dobrĕm jednáno bylo o přispĕvky k účelu vytčenému. K tomu konci zřízena byla kommissee *tractationis de pio opere*, jejímž představeným jmenován byl sekretář Jan Hegner z Rösselfeldu, jemuž přidán za registratora a expeditora Mikuláš Václav Hájek, expeditor při komoře české, jenž za pŭl třetího léta odměnou za službu tu 600 kop mĕš. obdržel. Při této kommissi zavázalo se 187 osob perdonovaných k alumnatu kolleje Ferdinandské (*collegium nobilium*) v klá-

šteře sv. Jakuba v Starém městě Pražském složití z jmění svého v jedné summé 78.995 zl. 15 kr. rýn. Na tuto summu smluvenou a k zaplacení v jistých lhůtách pojištěnou bylo l. 1631 ještě 88 osob dlužno 24.954 zl. 5 kr. dle listu daného na hradě Pražském dne 2. dubna 1631, jímž se tyto osoby zejména vytčeny napomínají, aby summu od nich povinnou ve dvou nedělích od sv. Jiří pořád zběhlých zúplna složily, jinak že se pro nezaplacenou quotu netoliko k statku, nýbrž i k osobám jich hleděti bude. (C. 215, C. 1/4.) Osoby, které o takové pokuty při kommissi tractationis se smluvily, jsou vytčeny v seznamu pokutovaných.

II. Konfiskace po válce dánské l. 1628 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená.

Vedle čís. listu, daného na hradě Pražském dne 16. února 1628, obráceny býti měly k zaplacení čís. armády, Albrechtovi z Waldšteina svěřené, všecky statky v říši Německé konfiskované osobám, které se proti císaři potřebovati daly ve válce dánské. O této konfiskaci podána jest zpráva při Albrechtovi z Waldšteina na str. 734—738.

Potom když po propuštění Waldšteina z velitelství král Švédský Gustav Adolf l. 1630 v Německu výbojně vystoupil a některá knížata německá s ním se spojila, též do jeho služby vstoupili mnozí emigranti a exulanti čeští; nařídil císař, aby statky všech, kteří proti němu u nepřitele slouží, v pokutě byly ujaty. K takovému pokutování emigrantů českých byl císař oprávněn podle dobrého zdání, od král. prokuratora Samuele Albína z Weissenblutu dne 4. dubna 1631 k rozkazu komory české z dne 7. února t. r. podaného; neboť dle obnoveného řádu zemského taková lidé, kteří proti císaři jakožto králi Českému u nepřitele sloužili, skrze patenty v celé zemi měli býti vyhlášeni a dle snesení říšských sněmů v Řezně a ve Vormsu (Reichsabschied an. 1541 fol. 258 & an. 1564 fol. 549) pokutováni tak, že jejich manželky a děti za nimi poslány a statky jejich konfiskovány býti měly (*Ejus-*

modi milites habentur pro rebellibus et servatur idem modus in confiscatione bonorum). (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Tato konfiskace statků v zemích opět vydobytých, zvláště pak v Čechách, postoupena byla neobmezeně k zapravení výloh válečných císařským listem z dne 15. dubna 1632 nejvyššímu císařskému vojevůdci Albrechtovi z Waldšteina, knížeti z Fridlandu, který k tomu účelu po vypuzení lidu saského z Čech zvláštní kommissi konfiskační v Praze a v krajích Chebském a Loketském rozkazem daným dne 13. května a 23. července 1632 nařídil a již listem z dne 3. května 1632 skrze Jiřího Michnu král. místodržícího žádal, aby Sezimu hraběte z Vrtby, jemuž ta kommissie byla svěřena, při vyhledávání a ujímání se statků všemožným způsobem podporovali.

Těch tuto kommissi konfiskační Fridlandskou obeslání byli skrze patenty, od knížete z Fridlandu dne 17. ledna 1633 vydané, všickni emigranti a exulanti čeští stavu panského, rytířského a městského, kteří při vpádu kurfiřta Saského do království Českého s lidem jeho nepřátelským do země vpadli, s nepřítelem se spojili a stovaryšili, ochrany a všelijaké podpory při armádě nepřátelské skutečně užívali, mnozí z nich za stavy král. Českého se vydávali, zapověděné schůzky drživali, stavy a poddané císaři věrné znepokojovali a rozpakovali, proti císař. milosti jim předešle udělené nových účinků zlych se dopouštěli a jakožto domnělí stavové desk zemských a jiných expedicí ujímati se opovážili; též v zámky, tvrze, města, městečka, domy i jiné grunty, na onen čas na císaře v pokutě připadlé a potom jiným obyvatelům král. Českého prodané, tolikéž v statky duchovní a klášterské i v jiné mnohé, jako i v ty jim na onen čas vlastně náležející, potom pak od nich prodané aneb jiným zadané, mocné se uvázali; proti císaři se pozdvihovali, v zemi roztržitost a bouřku tropili; ty statky, kterých jsou se tak ujali, sšumovali a splundrovali, obilí, vína a jiné věci pryč ven ze země vyvozeti dali; osob předešle odpravených hlavy, na věži mostské vystavené, dolů snímali, a mnozí i potom při nepříteli v službách vojenských zůstávali. — A poněvadž žádný z obviněných k dotčené kommissi v čase uloženém (v šesti nedělích) se nepostavil a nevinu svou neodvedl, z té příčiny všickni, kteří se způsobem vytčeným této nové

zpouřý účastny učinili, pro provinění své všech statkův a jmění svého při kommissi dotčené dne 16. a 25. ledna 1634 byli odsouzeni. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jména a statky, které při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteini byly přisouzeny, vynášely přes tři milliony zlatých rýnských, jak o tom jakož i o osobách odsouzených obšírná zpráva při Albrechtovi z Waldšteina (str. 813—824), pak při městech Chebu (str. 1081—1084) a Lokti (str. 1137) jest podána. Avšak jenom některé z těchto statkův od Waldšteina byly ujaty, prodány a vedle cís. generalní resoluce z dne 14. května 1633 do desk zemských vloženy. (D. Z. 622, B. 22.) Neboť ještě před vyhlášením rozsudků, které od dotčené kommisie vedle nařízení Waldšteina za jeho nepřítomnosti nejvyššímu purkrabí Pražskému k schválení byly předkládány, vykonána byla exekuce proti Waldšteini; pročež dle návrhu král. prokuratora z dne 1. března 1634 k ruce císaře ujaty byly též všecky statky a spravedlnosti, při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteini přisouzené. K vyšetření těchto statků vedle cís. resoluce z dne 21. března 1634 podali kommissari, k dotčené kommissi od Waldšteina předešle nařízení, Sezima hrabě z Vrtby, Václav Vratislav z Mitrovic, Rafael Mnišovský, Jan Reichart Schwab, Jan Jezberovský, Benjamin Fruwein z Podolí a Dr. Rudolf Dodoneus, dne 25. dubna 1634 úplnou zprávu o této konfiskaci král. místodržícím, jimž cís. resolučí z dne 30. května 1634 revise téže konfiskace byla odevzdána. Této zprávě přiloženy byly výkazy všech statků konfiskovaných a dle odhadů již prodaných neb jistým osobám postoupených; seznamy domů, jichž se cís. rychtáři měst Pražských na poručení kommisie ujali; seznamy dluhův a spravedlností vězících na statcích konfiskovaných; výkazy peněz kommissí odvedených a od ní vynaložených; seznamy osob při kommissi obviněných se všemi doklady jejich viny; konečné rozsudky proti osobám obviněným při kommissi vynešené. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$.) Dle těchto seznamů odsouzeno bylo při této kommissi 335 osob, z nichž bylo 16 stavu panského, 128 stavu rytířského, 152 měšťanů Pražských a 39 měšťanů z Litoměřic a z některých měst jiných. Které osoby potom dle návrhu kommisie revisionis konfiskace Fridlandské od

císaře žaloby a pokuty byly osvobozeny, jest vytčeno v seznamu pokutovaných. — Konečně cís. reskriptem z dne 4. července 1639 nařízeno bylo, aby k ruce král. fisku ujata bylo též jmění těch osob, které pro provinění své při vpádu saském l. 1631 před kommissí konfiskační Fridlandskou nebyly obviněny; není však vytčeno, kterým osobám jmění jejich *prævia declaratoria sententia* bylo konfiskováno. (C. 215, C. 1/1.)

III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané.

O příčinách exekuce proti Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům vykonané, jakož i o konfiskaci jejich jmění a statků pojednáno jest zevrubně při Albrechtovi z Waldšteina (str. 742—830), při Adamovi Erdmanovi a Janovi Rudolfovi Trčkoví (str. 678—714), při Vilémovi Vchynském (str. 860—870), při Kristianovi Illovi z Illau (str. 212—214), při Janovi Oldřichovi z Schaffgotsch (str. 759) a při Hendrychovi Neumannovi (str. 393). — Touto konfiskací ujata bylo k ruce císaře jmění a statků, v jedné summě 15,007.703 zl. 50 kr. rýn. vynášejících, totiž: po Albrechtovi z Waldšteina v summě 9,285.589 zl. 20 kr., v kteréž pojato není několik millionů zlatých pohledaností, které Waldštejn náhradou za výlohy válečné od císaře obdržeti měl (str. 830); po Adamovi Erdmanovi Trčkoví 8 statků v summě 872.464 zl.; po Janovi Rudolfovi Trčkoví 26 statků a 4 domy v summě 3,625.842 zl. 30 kr. a jistin 81.666 zl. 40 kr., tedy úhrnem 3,707.509 zl. 10 kr.; po Vchynském 5 statků, 3 domy a 4 vinice v summě 560.000 zl. a jistin 41.400 zl. 20 kr., tedy úhrnem 601.400 zl. 20 kr.; po Illovi 2 statky a 2 domy v summě 105.115 zl. a jistin 27.626 zl., tedy úhrnem 132.541 zl.; po Schaffgotschovi ve Slezsku 1 statek v summě 406.000 zl.; po Neumannovi 1 dům v summě 2200 zl. rýn. — Skoro všechny statky, touto konfiskací císaři připadlé, rozdány byly odměnou cí

generalům, plukovníkům a důstojníkům neb jiným osobám, jak to při jednotlivých statcích jest vytčeno, tak že z této konfiskace, jako ze všech předešlých, král. fisku velmi málo zůstalo.

Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi případlých.

Při kommissi exekuční a konfiskační odsouzeno bylo 658 osob, jimž konfiskováno bylo 789 statků, 220 domův a 41 vinic, což vše v jedné summě za 24,276.885 zl. rýn. bylo odhadnuto. Připočítáme-li k tomu statky 50 městům odňaté v summě odhadní 3,107.566 zl., pak 116 statků osobám v léno odsouzeným náležejících v summě odhadní 2,210.991 zl., vynáší summa odhadní všech statků konfiskovaných 29,595.442 zl. rýn., v kteréž není pojata cena za 53 statky neodhadnuté, na dva milliony zlatých vynášející. Odečteme-li však od toho summu odhadní 374.771 zl. za 37 statků navrácených 30 osobám, pak summu 1,237.935 zl. za statky městům navrácené, tedy v jedné summě 1,612.706 zl.; shledáme, že konfiskováno bylo statků za 30 millionů zl. odhadnutých, kteréž však dle správných odhadů stály za 90—100 millionů zl. rýn., což by dle nynějších poměrů, zvláště dle nynějších a tehdejších cen obilí, dobytka a jiných věcí, jak jsou vytčeny při některých odhadech, učinilo summu nejméně 500 millionů zlatých r. č.

Tyto statky prodány (dilem darovány a zastaveny) byly v jedné summě za 23,666.237 zl. K tomu v pokuté uято bylo jistin do 5,146.817 zl. (totiž osobám odsouzeným 4,753.110 zl. a městům 393.707 zl.); pokuty pak peněžité, měšťanům Pražským a jiným uložené, vynášely 362.392 zl.; potom pokuty při kommissi transactionis porovnané 96.544 zl. a pokuty při kommissi tractationis de pio opere za perdon dobrovolně složené 78.995 zl. rýn. — Z těchto všech statkův a pokut, úhrnem 29,350.985 zlatých vynášejících, připadlo král. fisku 25,468.875 zl. rýn.

Přičteme-li k tomu jmění a statky, po vpádu saském a po exekuci Fridlandské v Čechách konfiskované, v summě

13,000.853 zl. rýn., tedy vynášelo veškeré jmění všemi konfiskacemi v Čechách král. fisku připadlé 38,469.728 zl. rýn., kteréž však, jak výše povědíno, skoro všecko na zaplacení císař. vojska a na obdarování císař. generalů, plukovníků, důstojníků a mnohých jiných osob duchovních i světských, zvláště cizozemců, bylo vynaloženo.

Jak velická část království Českého konfiskací po r. 1618 byla zaujata, poznáme z přehledu následujícího, v němž jest výtčen počet statků dle popisu Palackého:

v Rakovnicku	z 56 statků	nebylo konfiskováno	39,	z nichž	14	statečků
v Žatecku	z 62	"	"	"	17	" 11 "
v Litoměřicku	z 62	"	"	"	19	" 3 "
v Boleslavsku	z 57	"	"	"	11	" 3 "
v Bydžovsku	z 39	"	"	"	7	" 4 "
v Hradecku	z 43	"	"	"	19	" 3 "
v Chrudimsku	z 27	"	"	"	13	" 2 "
v Čáslavsku	z 75	"	"	"	21	" 14 "
v Kouřimsku	z 87	"	"	"	47	" 35 "
v Berounsku	z 74	"	"	"	50	" 39 "
v Tábořsku	z 60	"	"	"	29	" 17 "
v Budějovicku	z 29	"	"	"	17	" 11 "
v Prachensku	z 79	"	"	"	50	" 33 "
v Klatovsku	z 51	"	"	"	29	" 19 "
v Plzeňsku	z 54	"	"	"	28	" 16 "
v Loketsku	z 66	"	"	"	39	" 29 "

úhrnem z 926 statků nebylo konfiskováno 435 z nichž 253 statečků

Dle tohoto výkazu z 926 statků konfiskováno bylo 491, kdežto konfiskací nebylo postíženo 435 statků, z nichž však po srážce 253 statečků nepatrných, větším dílem jenom jednu neb dvě vesnice obsahujících, zbývá toliko 182 větších statkův a panství.

Mezi statky nekonfiskovanými bylo jenom 147 rozsáhlejších panství, totiž v *Rakovnicku*: Křivoklát a Krušovice (král. komor.), Hostivař a j. v. panství nejvyššího purkrabství, Chříč, Týnec Panenský, Kladno, Buštěhrad, Smečno, Peruc, Roudnice, Běškovice horní, Veltrusy (část), Tuhoměřice (část) a Tachovice (mimo Dušníky). — V *Žatecku*: Přísečnice (král. komor.) a Citoliby (část). — V *Litoměřicku*: Brozany, Libochovice, Budyně, Dlažkovice, Lovosice (část), Břilina, Světec,

Osek, Duchcov (mimo Jiřetín a Maltair), Děčín, Palič (část) a Březno Veliké. — *V Boleslavsku*: Mělník (král. komor., mimo Vtelno Mělnické, Sedlec, Borek, Přívory hořejší, Kaninu, Byšice a Čechelice), Březno, Lysá, Benátky Nové (král.), Košatky, Zákupy a Jablonné (část). — *V Bydžovsku*: Poděbrady (král. komor.), Chlumeck (mimo některé vsi) a Lomnice. — *V Hradecku*: Smiřice (mimo Hoříněves, Vřeštov, Žíželoves a vsi Rusko, Piletice a Skaličku), kteréž panství pak konfiskováno bylo po Trčkově; Broumov a Police, Starkov, Rokytnice, Žamberk, Králky, Kyšperk (Supí hora, mimo Orlice a Lukavice), Brandýs nad Orlicí (mimo Libchava Česká, Olešná a Mostek), Kostelec nad Orlicí (mimo Tukleky a Duby) a Častalovice. — *V Chrudimsku*: Pardubice (král. komor.), Heřmanův Městec, Rosice (mimo Synčany, Žestoky a Čankovice), Chrast, Landškron, Litomyšl, Novýhrad a Richenburk. — *V Čáslavsku*: Žehušice, Nové dvory (část) a Pečky. — *V Kouřimsku*: Zámuky (mimo Poděvousy a Pučery), Rataje (mimo Bláto Černé), Šternberk, Hrádek komorní, Štířín, Dobřejšovice, Kunratice, Práhonice, Kolín (král. komor.), Brandýs a Přerov (král. komor., mimo statky Dechtary, Dřevčice, Jenštejn, Rudeč, Jiřice a Třebošnice), Břežany panenské (mimo statky Odolena voda, Dřínov, Sedlec a Bořanovice). — *V Bečkovsku*: Karlštejn (královny), Zbraslav (mimo Komořany, Mokropsy, Solopisky, Uněklasy a Třebotov), Mnšek, Slapy a Davle (mimo Chotělsko a Křtšov), Smilkov (část), Chlumeck (část), Dobříš (král. komor.), Milín, Jince, Lochovice, Zbiroh (král. komor.), Točnick (král. komor.), Králův dvůr (král. komor.). — *V Tábořsku*: Želeč (část), Bechyně, Nadějkov (část), Jistebnice (bez Borotína), Chotoviny (část), Pelhřimov, Čerekvice (část), Žirovnice, Kunžak, Bystřice, Hradec Jindřichův a Řečice. — *V Budějovicku*: Budějovice (mimo Rudolfovo, Vesce, Dubné, Třebín, Branišov a Dasny), Stráž, Chlumeck, Vyšší Brod (mimo Kondratce), Krumlov (král. komor., mimo Mezipotočí, Pasovary, Uretschlag, Ebenau, Světlík, Mírkovice, Machovice, Pláně věžovatá, Hamr, Slavče, Závraty, Koroseky, Kremže, Čertyně, Vesce horní a Markvartice). — *V Prachensku*: Drhovle (část), Varvašov (mimo Vadkovice), Drahenice, Blatná, Strakonice, Lnáře (mimo Kádov, Smolinec a Bezděkov), Žichovice (část), Sušice, Královský hvozd, Vo-

lyně (mimo Něhošovice), Přečinov, Dobrš a Rohanov; Vimberk, Vlachovo Březí (mimo Lipovice, Žárovna a Budkov), Netolice (bez statků Lhenic, Bavorova a Strunkovic), Protivín (část). — *V Klatovsku*: Plauice a Némčice (mimo Struhadlo a Klikařov), Zelená hora (bez statku Pradla), Nalžovy (mimo Čejkov, Krutěnice a Zavlekom), Teynec a Běšiny (mimo Vrhavec, Neznašov, Lhotku, Radoňov a Sobětica), Bystřice (mimo Ouborsko, Ondřejovice, Némčice, Janovice, Holíkov, Prapořiště, Rohožno, Veselí a Dobříkov), Mutěňín, Chuděnice (bez statků Mězholec, Ousilov, Dolan a Svrčevsi), Žinkovy. — *V Plzeňsku*: Plzeň (mimo Bušovice), Štáblavy, Poříčf spálené (mimo Oujezd železný, Chynín a Borovno), Hradiště (část), Chotěšov (mimo Lukavice hořejší), Kladruby (mimo Holostřevy a Benešovice), Bor, Dvory (část), Planá (část), Svojsín (mimo Ninkov a Pytlov), Trpisty a Třebel, Teplá (mimo Popovice), Bezdrůžice, Plasy (díl), Luhov (mimo Poplovice, Radimovice a Hunčice), Křimice. — *V Loketsku*: Hertenberk (mimo Bůrgles), Schönbach, Kraslice, Joachims-thal (král. komor.), Hauenštein, Žlutice a Aš (mimo Renth horní a dolní).

Naproti tomu jest mezi 491 statky konfiskovanými 275 rozsáhlých panství, kteréž obsahují více než dvě třetiny království Českého, tak že skoro tři čtvrtiny tohoto království byly konfiskovány.

SEZNAM
osob a měst pokutovaných
a statků jim konfiskovaných.

Adam z Aichenfelsu, adjunkt komorního rady u knížete Fridlandu, při kommissi revisionis konfisk. Fridlandské 635 odsouzen byl všeho jmění, protože dukáty z knížecí komory Jičínské k rozkazu knížete z Fridlandu poslední dny před jeho zavražděním l. 1634 vyzdvížené ze země odvezl potom u nepřítele sloužil. Jeho žádost za udělení milosti komory české král. prokuratoru k dobrému zdání dne 20. srpna 1638 byla odevzdána; není však v aktech ničeho, zdali milosti dosáhl. (C. 215, F. 5. — Viz též Albrecht z Waldaua a Jetřich Malovec.)

Jan Buryan Amcha z Borovnice, odsouzen při kommissi revisionis všeho jmění, z milosti vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 při dvou třetinách zůstaven byl. Poněvadž statek jemu v díle třetím náležející, *Předboř* (Čáslav, okr. Chotěboř., dom. Maleč) — tvrz P. příkopem ohraničená s dvorem poplužním, olejnou a pivovárem, ves P. s lánem a krčmou vysadní, pak ves *Blatnice* s krčmou, též ves *Jeníkově* chalupa řečená „na zadních Kopaninách“ — s domem a bratra jeho Viléma i na místě syna nezletilého s jejich bratru Jindřichovi Václavu již l. 1622 dne 18. října král. komoře *Barboře Chuchelské z Nestajova, roz. ze Skuhrova a na Blatnicích*, za 4500 kop míš. byl prodán, a odsouzený Jan Buryan s tím, že se děje ten na oklamání král. fisku zamlčel; případl ten statek král. komoře (dle zprávy král. prokuratora dne 19. srpna 1622) s vyhrazením podílů na něm náležejících bratřím odsouzeného neb jejich dědicům. — Mimo to dotčená *Chuchelská* s tím, že se děje ten na oklamání král. fisku (dle patentu z dne 12. srpna l. 1622) trojnásobné vynahrazení král. komoře, oč král. fiskus byl oklamán, na sebe potáhla, protože

vědouc, že rebellu Janovi Buryanovi jest dlužna, o tom král. fisku oznámiti povinna právně byla, avšak to ututlala. Za toto pohledávání fiskální, pro které statek Předbořský dne 13. ledna 1659 od král. komory opět byl ujat, zavázal se tehdejší jeho držitel Adam Rudolf Chuchelský z Nestajova při kommissi revisionis dne 18. listopadu 1672 složit 1400 zl. rýn., kteréž také odvedl a sobě porazil ze zbytku summy trhové Amchům l. 1655 zadržalého per 1754 kop mís., náležejících synům Amchovým Buryanovi Heraltovi a Vilému Jindřichovi. (C. 215, A. 5. — D. Z. 145. J. 12; 299, D. 23 & 311, L. 12. — Viz též Chuchelský.)

Vilém Amcha z Borovnice a ve Zboží, odsouzen k manství při kommissi confiscationis, pak dne 28. června 1623 osvobozen pokuty pro účastenství své ve zpouře, brzy potom zemřel, zanechav dvůr pustý, ve vsi *Zboží* na panství Poděbradském ležící. Dědicové jeho nesložili žádné pokuty za pardon mu udělený při kommissi transactionis, před nímž Amcha dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{6}$.)

Jan Konrad z Amstatu, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému, však při kommissi confiscationis dne 5. ledna 1622 osvobozen pokuty, zavázal se před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složit 40 zl. rýn. k alumnatu klášteřa sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Anděl z Ronovce a při městě Chrudimi, před kommissí confiscationis dne 28. června 1623 provinění svého za času zpouřy zproštěn, v brzce potom zemřel, nezanechav žádného jmění dle zprávy posla komorního, který obeslán jeho před kommissi transactionis dne 17. února 1630 zpátkem přinesl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Joachym ryt. Babka, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého, při kommissi confiscationis l. 1622 dne 21. října odsouzen byl *třetiny* jmění svého, které však není vtčeno. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Adam a Jan Balbínové z Vorličné, při kommissi confiscationis vedle cís. výpovědi 17. března 1623 odsouzeni byli *třetiny* jmění svého, které v aktech není uvedeno. (C. 215, B. 36.)

Karel Balbín z Vorličné, recessem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 19. ledna 1625 podle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na které by léna přijati mohl; pročež vedle král. výpovědi *pátý díl* jmění svého na jistínách v pokutě do komory české odvésti povinen byl. Dle účtu, který na poručení komory české z dne 9. července 1635 s bratrem Balbínovým dne 2. srpna t. r. byl učiněn, obnášelo jmění Karla Balbína na jistotách dle dlužních listů i s úroky, od 19. ledna 1625 až do 31. července 1635 zadržalými, 10.036 kop 39 gr. míš., z čehož *pátý díl* král. fisku náležející 2007 kop 19 gr. čís. resolucí z dne 3. prosince 1635 postoupen byl Bernartovi Hyzrlövi sv. p. z Chodova na srážku jeho pohledávání za komorou českou. (C. 215, B. 36. — D. dv. 7, pag. 19.)

Abraham Bechyně ryt. z Lažan a na Rosochatci, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 21. října t. r. odsouzen v *manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na statek, tvrz a ves *Rosochatec* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.) s dvorem popl., též dvorec ve vsi Břevnici s pivovárem a mlýnem, vsi Čechotín (Čachotín), Skvořetín (nyní jen dvůr okr. Chotěboř.), Břevnice a Kyjov (okr. Brod Něm.) — což vše sám za 19.590 kop míš. odhadl. Po smrti jeho (1634) přijal léno dne 30. července l. 1637 jeho syn *Bohuslav*, který l. 1651 z *manství* byl propuštěn proti odvedení zadržalé quoty manské (stýho peníze) 842 zl. a k tomu 1600 zl. za převedení téhož statku do dědictví, (C. 215, B. 4 a C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 32 & 214; 68. I. f. 60.)

Fridrich Bechyně ryt. z Lažan, katolík, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 odsouzen všeho statku, avšak z cíš. milosti při *polovici* jmění zůstaven byl (protoc. condemnat. fol. 291). L. 1624 opět uražen J. M. C. obviněn a na Bílé věži uvězněn, ale brzy z vězení od některých rukojmů pod summu 10.000 kop byl vyručen. Poněvadž pak ničeho na něj provésti a prokázati se nemohlo, nýbrž shledáno, že po sedm let vždycky na svou poctivost dobrý pozor dával, byli

propuštění jak dotčení rukojmové z téhož rukojemství, v kterémž se za něj postavili, tak i on sám ze svého závazku s tím doložením, že jeho uvěznění jemu a dítkám jeho k žádné újmě poctivosti a dobrého jména býti nemá (dle rozsudku prokuratora dne 23. ledna 1632). (C. 215, B. 4.)

Karel Bechyně ryt. z Lažan a na Borovanech, zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že patentem z dne 15. dubna 1621 odsouzen byl *všeho* jmění. Avšak statek po něm pozůstalý *Borovany* (kr. Tábor., okr. Bechyň., dom. Opařany) — tvrz a ves B. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a vápenicí, půl městečka Bernartic a vsi Rakov, Podolí (díl) s dvorem popl. a Srlín (díl), s krčmou na Koptě řečenou, chalupou, řekou a přívozem — poňechán pro dluhy jeho synovi *Oldřichovi mladšímu*, který jej l. 1623 kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském za 14.000 kop míš. prodal. (C. 215, B. 4 & C. 1/4. — D. Z. 141, K. 14.)

Mikuláš starší Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl: a) statek *Pičín* (Pičina, okr. Příbram., dom. Hluboš) — zámek a ves s dvorem popl., ovčínem, pivovárem, mlýnem a vsi pusté *Komorsko* a *Naves* (zaniklé); b) statek *Dlouhá Lhota* (okr. Dobříš.) — tvrz a ves s dvorem poplužním. Za tyto statky, odhadnuté za 30.162 kop. míš., podával komoře české cís. nejvyšší strážmistr Šimon Apptmann nad taxu více 20.000 kop míš.; avšak vedle cís. resol. 16. března 1624 ponechány byly Lažanskému za 50.500 kop míš., na kterouž summu tento hned 1000 dolarů říš. složil. Ale l. 1627 vedle cís. resol. ve středu po sv. Trojici udělena Lažanskému dokonalá milost, tak že mu i summa již složená byla navrácena. Bechyně pak l. 1629 prodal statek *Pičínu* za 21.500 kop míš. Václavovi Dubskému z Vítinovi. (C. 215, B. 4. — D. Z. 143, H. 12.)

Mikuláš Šťastný a Fridrich Bechyně ryt. z Lažan, katolíci nemajíce žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října vedle král. výpovědi 15. září 1623 pokuty osvobození, nedostavili se na obeslání 5. února 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se vyrovnali o pokutu za udělený jim perdon. (C. 215, C. 1/7 & 1/8.)

Oldřich starší Bechyně ryt. z Lažan na Dušnicích Trhových a Veselí, katolík, jeden z kommissarů při direkcí stavů povstalých, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckrabí za krále, jemuž i přísáhal a konfederaci podepsal. Při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen k *manství*; avšak vedle cíř. resol. 22. května 1623 milost mu udělena, tak že nepřijal léna na statek svůj *Dušníky Trhové* (okr. Příbram.) — tvrz a ves s třemi dvory popl. (z nichž jeden při tvrzi a dva ve vsi D., řečené „Kašparovský“ a „Starí Páni“) a vsi Vobčov (Obcov), Líha a díl vsi Lhoty německé. — Statek ten, náležející společně Bechyňovi a jeho manželce Anně, roz. z Kokořova, pro dluhy k naléhání věřitelův l. 1623 prodán byl za 40.000 kop míř. cizozemci Janovi Křt. *Werdemannovi*, měřšanu Starého města pražského. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{10}$. — D. Z. 153, E. 26.)

Oldřich mladší Bechyně ryt. z Lažan a na Vlencích, při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen v *manství*, nepřijal léna na statek svůj *Vlence* (okr. Beroun.) (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Tobiáš Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 9. září 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění; avšak vedle cíř. výpovědi 23. září 1624 pokuty byl osvobozen a při statku svém zůstaven. L. 1629 při kommissi tractationis de pio opere podvolil se za perdon mu udělený na alumnat sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 50 zl. pokuty, na niž ještě l. 1631 o sv. Jiří zbytek 12 zl. rýn. měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav mladší Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen všeho jmění a z král. milosti při dvou třetinách zůstaven, propadl: a) na jistinách i s úroky 9400 kop míř.; b) statek *Netluky* (Pnětluky, kr. Tábor., okr. Neveklov., dom. Jablonná), tvrz s dvorem poplužním a vesnicemi, který odhadnutý za 15.879 kop míř. l. 1622 *Albrecht z Waldšteina* za 21.181 zl. rýn. (18.155 kop míř.) koupil, a v téže summě l. 1623 *Pavlovi Michnovi z Vacinova* postoupil. (C. 215, B. 4. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 18; 194, C. 25 a D. 7; 620, B. 26.) Z veškerého jmění Bechyňova, 27.555 kop míř. vynášejícího, po srážce véna

7400 kop mš. jeho sestřím náležejícího a jiných dluhův, připadlo král. fisku 4329 kop mš.; Bechyně pak obdržel na dvě třetiny z milosti mu ponechané per 8659 kop od Pavla Michny 4285 kop, a na zbytek a pohledanost sester svých některé jistiny, dle účtu komory české z dne 28. února 1624. (C. 215, P. 1/2.)

Václav starší Bechyně ryt. z Lažan, katolík, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísáhal; přece však při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 osvobozen byl pokuty bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. 1/8.)

Jan Bejček ryt. z Nespečova, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Čichtice* (kr. Písek, dom. Libějice) — tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, mlýny, pilou, valchou, prachovnou, lesy a rybníky, též dílem vsi Protivec a Truskovice — který za 5651 kop mš. odhadnutý l. 1623 dne 15. února od komory koupil za 6000 kop mš. *Lukáš Kořenský z Terešova*. (C. 215, B. 10. — Lib. conf. 2, f. 126. — D. Z. 141, E. 3; 194, J. 16; 620, B. 26.) Týž statek prodal l. 1651 Václav Kořenský za 15.250 kop mš. Marii Majdaleně hraběnce z Buquoy. (D. Z. 150, N. 16.) Pohledanost Anny Vintířové na tom statku per 2000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Jindřich Bejček ryt. z Nespečova, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, B. 10.)

Lýtkýř (Lichvic) Bejček Velmetský ryt. z Nespečova odešel pro náboženství ze země, nezanechav žádných statkův, toliko jistinu 200 kop mš. za Oldřichem Kostomlatským z Vřesovic, kteráž i s úroky zadržalými per 54 kop l. 1630 při kommissi transactionis dne 21. října t. r. za perdon Bejčkovi udělený v pokutě byla ujata. (C. 215, W. 34.)

Příbík Bejček ryt. z Nespečova vypravil lid k vojsku stavovskému ze statku *Chlistova* (okr. Klatov.), který jakožto poručník dětí po bratru svém Václavovi spravoval, a pro dluhy s cís. povolením prodal manželce své Apollonii, roz. Kocové z Dobrše. Nemaje sám žádného jmění, pokuty za

perdon jemu udělený při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Bejček ryt. z Nespečova, nemaje žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října, vedle cís. výpovědi dne 15. září 1623 bez pokuty byl perdonován. (C. 215, B. 10 & C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Bejšovec (Bejšovský) z Bejšova, při kommissi confiscationis nebyl odsouzen; avšak statek jeho, dvůr ve vsi *Dasnech* (Kornfellern, kr. Budějovic., dom. Hluboká) s $\frac{3}{4}$ lány polí bez poddaných, od cís. vojska zcela zpustošený, již před bitvou bělohorskou k ruce král. fisku ujat a vedle cís. resol. 26. září 1620 *Fabianovi Welzovi z Welzenburku*, měšťanu Budějovickému, za jeho služby císaři prokázané dne 20. října darován byl. Na témž dvoře měla manželka Bejšovce Markéta, roz. Kunašová z Machovic, věna 1000 kop a jiné pohledanosti 300 kop mš., kteréž jí recessem knížete z Lichtensteinina 18. února 1623 ze statku toho měly býti vyplaceny. Avšak její dcery Markéta Zajíčková a Anna Marie Kaučová, jimž z komory české toliko 300 zl. na dotčenou pohledanost bylo vykázáno, domáhaly se marně ostatní summy ještě l. 1655 při kommissi revisionis. (C. 215, B. 11 a T. 21.)

Jan Kristian Belvic ryt. z Nostvic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, obeslán byl před kommissi transactionis l. 1629; avšak obeslání dne 17. února 1630 nazpět přišlo s tím doložením, že Belvic jest pro dluhy uvězněn a že nemá ničeho (C. 215, C. $\frac{1}{4}$), neboť statek svůj *Zaječice* prodal l. 1621 Ladislavovi Jul. Kurzbachovi z Trachenburku. (D. Z. 140, J. 22.) Viz Kurzbach.

Jan Krištof Belvic ryt. z Nostvic, vedle král. výpovědi dne 13. června 1623 při kommissi confiscationis k *manství* odsouzen, téhož léta ohlášení učinil k přijetí léna na statky: a) *Cítov* (okr. Mělník.), tvrz, dvůr popl. a ves Cítov s pivovárem a dvůr Valčovský s 37 poddanými, z nichž 21 s potahy; vinici s lisem, ve vsi Želizy mlýn a 1 chalupník, a ve vsi Křivenicích 1 chalupník; b) *Kostelec* (kr. Litoměřic., dom. Liběchov.), tvrz Kostelec na místě nynějšího Slavína nad Tupadly, ves Tupadly s 10 poddanými, s dvorem popl. a mlýnem, ves Počeplice s 3 poddanými, ves Stračí s 21 poddanými a dvě vinice. Tyto oba statky cís. recessem z manství

opět vyňaty a při právě dědičném Belvicovi zůstaveny; potom z jistých příčin odhadnuty za 61.260 kop míš. po smrti Belvice na místě jeho syna let nemajícího od cís. kommissarů vedle cís. resol. 4. května 1630 prodány jsou za 58.000 kop míš. *Jiřímu Malovci z Chejnova a z Winterberka*. Ze summy trhové obdržela vdova po Belvicovi pozůstalá Anna Marie, roz. z Solhauzu, svou pohledanost 24.000 kop míš., a synovi jejímu let nemajícímu Adamovi Václavovi po zaplacení dluhův per 10.000 kop zůstalo 17.935 kop míš. — Když tento v 9. roce věku svého l. 1632 v Litoměřicích zemřel, připadla summa jemu pozůstavená král. fisku; avšak dáno z té summy vedle cís. res. 6. srpna 1633 zemřelého sestřím Marii Magdaleně a Dorotě Estře po 1000 kop míš., jimž též vedle cís. resol. 23. ledna 1651 jistina 6200 kop míš. po otci jejich na statcích odsouzeného Václava Berky pozůstalá, byla přisouzena. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & N. 8. — Lib. conf. 2, f. 160. — D. dv. 7, f. 76 a 180; 53, f. 105; 68. I. f. 20. — D. Z. 143, L. 27 & 296, P. 7.)

Jindřich Otto Belvic ryt. z Nostvic, při kommissi confiscationis odsouzen *třetího* dílu jmění svého; avšak vedle král. výpovědi 27. června 1623 dne 14. srpna t. r. pokuty osvobozen, podržel statek svůj *Liběchov* (Liboch, kr. Litoměřic, okr. Stětí) — tvrz a ves L. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, vinicemi; vsi Rymany a Krivenice s příslušenstvím. (D. Z. 140, G. 6.) Potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 uvolil se za provinění své zaplatiti 200 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kateřina Belvicová z Nostvic, pro provinění své při vpádu Saském l. 1631 od kommissie confiscationis *Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzena jest pohledanosti své, již měla na statku Beřkovickém za kněžnou Polyxenou z Lobkovic. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{10}{38}$.)

Kašpar Belvic ryt. z Nostvic a na Barchově Velikém, bratr Jana Křištofa, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen k *manství*, téhož léta ohlášení učinil v příčině léna, kteréž l. 1626 dne 25. května přijal na statek svůj *Barchov Velký* (okr. Bydžov, dom. Sadová), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1617

od Smila Vostromířského za 16.900 kop míš. koupil (D. Z. 191, G. 9.), avšak na summu trhovou 9900 kop dlužen zůstal. Pro velikost dluhův (27.294 kop míš.) statek ten vedle cis. resol. l. 1628 dne 27. května z manství propuštěn byl Belvicovi, který maje pro náboženství ze země odejítí, jej manželce Vostromířského, Evě, roz. z Loutkova, v dluhu svrchu dotčeném dne 3. června 1628 postoupil. Na statku Cítově, který Belvic předtím bratru svému Janovi Křištofovi za 37.500 kop míš. prodal, měl ještě zbytek summy trhové 11.000 kop míš., z nichž teprv po jeho smrti vedle cis. resol. 12. list. l. 1638 manželce jeho Anně Marii, roz. Robmhapové, její věno 5000 kop míš. zaplaceno, a 6000 kop jeho synovi nezletilému cis. listem pojištěno býti mělo. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & N. 8. — D. dv. 7, f. 38 & 107; D. dv. 53, f. 65.)

Sigmund Belvic ryt. z Nostvic na Beřkovicích, Bechlíně, Počaplech a Střemách, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 *všeho* jmění byl odsouzen. Statky po něm pozůstalé hned od král. komory ujaty jsou, totiž: a) statek *Beřkovic dolní* (okr. Mělník.), zámek a ves Beřkovic s dvorem poplužním a vsí Volňoves (Vlíněves, Weisskirchen) s dvorem poplužním, Podolčí, Býkev, Libkovic; b) tvrz a ves *Bechlín* (okr. Roudnic., dom. Beřkovic dolní) s dvorem poplužním, mlýnem, podacím kostelním a vinicemi, díl vsi Libkovic a vsi Vehlovice (Velhovice) a Předonín, jak to Belvic l. 1597 od Mikuláše Beřkovského za 5700 kop míš. koupil (D. Z. 178, B. 10); c) statek *Počaply horní* (Podčaply, okr. Roudnic.), ves s dvorem poplužním a vsí Křivenice, Březinka a Želizy (Železy, Schellesen), který Belvic od Jana Křištofa Belvice l. 1620 za 16.000 kop míš. a 100 kusů dukátův koupil; d) statek *Střemy* (okr. Mělník., dom. Beřkovic), tvrz a ves St. a ves Lhotka, s dvory poplužními.

Tyto statky, odhadnuté za 88.542 kop míš., synům po Belvicovi pozůstalým, *Janovi a Kašparovi Mikulášovi*, z cis. milosti *pod léno* ponechány jsou. Avšak když starší z nich *Jan* léna nepřijav bez ohlášení ze země odešel a u nepřátel císaře se zdržoval, pozbyl té milosti a statky dotčené dne 18. června 1626 znova byly konfiskovány, kněžně *Polyxeně z Lobkovic* zastaveny a vedle cis. resol. dne 8. června 1627

za 76.000 kop mš. jakožto dědictví zpupné a svobodné prodány. Ze summy trhové postoupena z cís. milosti polovice (38.000 kop mš.) mladšímu synovi let nemajcímu Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic, druhá polovice Janovi Belvicovi náležející připadla v pokutě do komory české. Jan Belvic pak l. 1640 jat, po dvě léta ve vazbě držán a vedle cís. výpovědi 25. června 1642 potrestán pětiletým vězením na zámku Zbirově, kdež na jeho vychování ročně 100 kop mš. bylo vykázáno, avšak z jeho pohledaností, jichž polovice v pokutě král. fisku připadla. K jeho jmění náležely jistiny po otci jeho 7100 kop mš., pak jeho díl 38.000 kop mš. na statku Beřkovickém, a pozůstalost po jeho bratru zemřelém Kašparovi Mikulášovi, totiž dotčených 38.000 kop mš. a jistina 10.000 kop za Adamem z Waldšteina, tedy v jedné summě 93.100 kop mš., z čehož 46.550 kop král. fisku připadla. K dosažení polovice Belvicovi ponechané povoleno mu cís. listem 22. září 1645 po tři měsíce v Čechách meškati; z čehož patrně, že Belvic ve vězení Zbirovském celých pět let nezůstal. (C. 215, N. 8 & R. ¹⁰⁹/₁₃. — Lib. conf. 2, f. 39. — D. dv. 7, f. 24. — D. Z. 142, P. 3 a 294, E. 14.)

Jindřich Beneda z Nečtin v Brtnici, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený, nedostavil se; odešel dle zprávy posla komorního pro náboženství ze země, nezanechav žádného jmění. (C. 215, C. ¹/₄.)

Ehrenfrid Berbisdorf ryt. z Berbisdorfu náležel s bratry svými mezi první povstalce; byl přítomen při vyhození cís. místodržících Martinice a Slavaty, na něž i sám ruku vložil (dle výpovědi Bohusl. z Michalovic), zvláště pak s Albrechtem Smiřickým vyhodil sekretáře Fabricia (dle výpovědi Pavla z Říčan — Orig. Verhör, Archiv místodrž. K. ¹/₁₃₈); potom jsa kommissařem při direkcí stavův odbojných, dal se potřebovati v rozličných kommissích vojenských, zejména k vedení lidu krajského Hradeckého a Chrudimského; mimo to dal kostel sv. Víta na hradě Pražském oloupiti a některé obrazy zkaziti. Pročež ujel hned po bitvě bělohorské ze země a ne navrátiv se podle patentu z dne 17. února 1621, odsouzen byl při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 5. dubna, vedle král. výpovědi dne 16. dubna t. r. hrdla, cti i statkův, do

klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni jeho hned od král. fisku bylo ujato, totiž: a) statek *Sluhy* (okr. Brandýs n. L., dom. Ctěnice) — tvrz a ves s dvorem popl., vinicí, podacím kostelním, mlýnem a příslušenstvím, jak to Berbisdorf l. 1617 od Sabiny Finkové z Pantenova za 19.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, B. 28) — kterýž statek vedle cis. resoluce 27. března 1621 byl darován v summě 15.000 kop mš. *kolleji jesuitské* u sv. Klimenta v Starém městě pražském. Statek ten jakož i *dvůr ve vsi Jenštejně*, po Abrahámovi Sixtovi z Ottersdorfu konfiskovaný a zároveň téže kolleji v summě 2000 kop mš. darovaný, prodali Jesuité dne 23. dubna 1623 za 17.000 kop mš. Jiřímu Bened. *Beníkovi z Petersdorfu*. (C. 215, B. 7. — D. Z. 141, G. 17; 620, D. 12. — Lib. conf. 2, f. 148.)

b) Dům v Starém městě pražském v Ungeltě ležící, dskami zemskými se řídící a výsadami opatřený, který Berbisdorf l. 1620 v čas zpourey od Kašpara Kristiana Granovského z Granova za 11.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, F. 24). Domu tohoto zmocnil se po bitvě bělohorské již l. 1620 Pavel Michna z Vacinova, jemuž prodán byl od komory l. 1623 za 10.000 zl. rýn. a od něho postoupen l. 1630 Janovi Petráčkovi z Wokounšteina, měšťanu a radnímu Starého města pražského. (D. Z. 144, A. 23; 621, N. 7. — Lib. conf. 2, f. 81. — C. 215, B. 7 a P. 2.)

c) Tři horní podfily čili kukusy na dře neb báni sv. Tří králův v *Ratibořicích*, za 600 kop mš. odhadnuty a prodány byly *Vilémovi hraběti z Vřesovic*. (C. 215, G. 8 a H. 21.)

d) Jistina 3000 kop mš. za Rudolfem Zárubou z Hustiřan na statku Přímském i s úroky od l. 1617 až do Jirí 1677 zadržalými, úhrnem 13.800 kop mš. (16.100 zl.), teprv l. 1677 král. komoře připadla. (C. 215, B. 7.)

Jiří Vilém ryt. z Berbisdorfu, bratr předešlého, lieutenant pod setninou Slanskou při dobývání Vídně, ujel po bitvě bělohorské s králem Fridrichem ze země a brzy potom zemřel. Jméni jeho, kteréž jemu manželka jeho Estera Bilská ze Skaříšova, roz. Greynerová z Mysletína, l. 1619 postoupila, totiž jistina 38.900 kop mš. na statech Švamberských, pak jistina 31.000 kop mš. s úroky od l. 1516 až do l. 1654 na summou 74.790 kop vzešlymi, tedy summou 105.790 kop

míš. teprv l. 1654 od komory české bylo ujato. (C. 215, B. 7; C. $\frac{1}{7}$ a P. $\frac{1}{1}$.)

Rudolf ryt. z Berbisdorfu, bratr předešlých, byl při dvoře Fridricha falckraběte a ujel s ním po bitvě bělohorské ze země, potom byl komorníkem u kurfiřta brandenburského. Jméni jeho všecko, totiž jistina na statech Švaberských 42.000 kop míš. s úroky od l. 1619 až do l. 1654 zadržalými, pak polovice z pohledanosti za komorou českou per 25.400 kop míš. po jeho sestře Kunhutě Kunšové naň připadá, a po též sestře mu odkázaných 29.320 kop míš., v jedné summě jistin 66.020 kop míš. i s úroky z nich zadržalými per 138.600 kop, tedy úhrnem 204.600 kop míš. vedle cis. resoluce dne 23. října 1652 od komory české l. 1654 bylo ujato. Žádost Berbisdorfova za restituci in integrum dle výnosu kommisie revisionis et liquidationis z dne 21. července 1654 byla odmrštěna. (C. 215, B. 7; C. $\frac{11}{41}$ a P. $\frac{1}{1}$.)

Aleš Berka sv. pán z Dubé a Lipého, syn Bohuchvalův, při kommissi confiscationis dne 2. prosince 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statky *Loukovec* nad Jizerou a *Kostřice* (kr. Boleslav., dom. Svijan.) — tvrz a ves Loukovec s dvory poplužními v Mohelnicích, Chlumu, Kostřicích a Sovenicích, vsi Hubalov, Koryto, Sovenice, Mohelnice, Jablonec. Proseč, Vokna a Volšina se 105 osedlými a 3 mlýny — kteréž za 39.147 kop míš. odhadnuté, od král. komory dne 21. ledna 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 39.147 zl. rýn., k čemuž při cis. ratifikaci přiraženo bylo 3921 zl. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 261. — D. Z. 141, B. 29 & 194, E. 9.) Tyto statky, za kteréž Waldštejn odvedl celou summu trhovou 43.068 zl. rýn. do komory české k ruce Aleše Berky, v léno fridlandské převedené postoupil pak Waldštejn téměř Berkovi dne 26. ledna 1624 za 40.655 zl., kterouž summu Berka dle podmínky do jeho knížecí komory důchodenské odvedl a za to od Waldšteina dne 14. prosince 1624 zplnomocňující list k svobodnému odkazu týchž statkův obdržel. Po smrti Waldšteinově ponechány byly od císaře tyže statky Berkovi v summě 34.847 kop míš., kteráž mu porážena byla z jeho praetensí, do statkův otce jeho Bohuchvala vznešených, per 110.000 kop míš., z nichž též polovice 55.000 kop v pokutě král. komoře připadla. — Při druhém vpádu kurfiřta Saského

Švédův do země České l. 1634 zmocnil se Aleš Berka stavův Bělé a Kuřívody, otcí jeho předešle konfiskovaných; ročež mu opět odňat statek lenní Loukovec, avšak cíř. resolucí 13. listopadu 1636 jemu z milosti k užívání do živobytí jeho byl ponechán. Po smrti Berky statky dotčené postoupeny byly dědičně vedle cíř. resol. 16. května a 11. srpna 1640 v summě odhadní 35.510 kop mř. cíř. polnímu podstaršálkovi *Rudolfovi sv. p. z Bredau*, jemuž exspektance na ně vedle cíř. resol. 3. října 1638 byla dána, na porážku cíř. dmněny 80.000 zl., za jeho služby vojenské mu udělené, proti zaplacení dluhův 8721 kop na statcích těch vězících. (C. 215, B. 8; C. $\frac{1}{10}$; F. $\frac{5}{e}$. — D. Z. 147, F. 23.)

Berthold Bohobud (Berka) z Lipého, dědičný nejvyšší staršálek království Českého, účastnil se zpourey stavův tím, že byl mezi relatory při sněmě generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého, pak se podepsal a zpečetil konfederaci s knížetem Betlénem Gáorem a stavy uherskými uzavřenou. Pro toto provinění své odsouzen byl při *kommissi exsecutionis Moravské* k meči ruky pravé utětí; však učiněna mu od cíř. ta milost, by u vězení pozůstal do smrti. Statek pak všecken cíř. pokutě propadl, a později z vězení propuštěn, vystěhoval se ze země do ciziny, kdež l. 1643 zemřel. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuchval Berka sv. pán z Dubé a Lipého na Bělé, Kuřívodech a Chýši, jeden z hlavních původců povstání stavův a přední direktor a správce země za času zpourey, zpečetil a podepsal konfederaci, přimlouval se zvláště o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším purkrabím Pražským a při sněmě generalním dne 27. dubna 1620 učinil návrh, aby falckrabě Fridrich Jindřich, nejstarší syn krále Fridricha, za čekance král. Českého zvolen byl společným sněšením všech stavův král. Českého i zemí k němu přivtělených. Po bitvě bělohorské ujel ze země, a podle patentu z dne 17. února 1621 při *kommissi hrdelní (exsecutionis)* dne 5. dubna, vedle král. výpovědi 16. dubna t. r. odsouzen byl hrdla, cti i statkův, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni pak jeho všecko hned od král. komory pokutě bylo ujato, totiž: a) Statek *Bělá* (Weisswasser, kr.

Boleslav.) — zámek Belá, kterýž někdy *Nové Bezděsí* sloul, s dvorem poplužním, též dvůr poplužní Valovice s pivovárem tudíž, město Belá a vsi celé Čistá, Plužná, Březinka, Sudoměř (díl), Březovice, Vokna (Okny), Kluky a Skramouš; pak rybníky Břehynský, Havlíšovský, Plácek, Konopáč, Pstruhovec, Nový a Starý rybník pod Tomášovým mlýnem, Bouček u Vokenské rychty, Čaperka pod fortanou Bělskou, Kocourek a rybník pod zámek Bělským, s jiným příslušenstvím, jak to Aleš Berka manželce své v dluhu 15.500 kop gr. česk. postoupil (D. Z. 91, E. 11); též vsi zápisné Rokytá, Krupá Dolejší a Hořejší, Jezva, vsi to duchovní, někdy ke klášteři Hradištskému náležející, se vším příslušenstvím, jak to l. 1586 Alešovi Berkovi za 18.500 kop gr. česk. od krále Rudolfa II. za dědictví svobodné a zpupné bylo prodáno (D. Z. 68, J. 23).

b) Statek *Kuřivody* (Hühnerwasser, kr. Boleslav.) — tvrz a město K. s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním; vsi Židlov, Ploučnice s mlýnem u též vsi, Křída, Těšnov a Dechtarov; Cetňov, Lesnůvek, Horská a Louky vsi pusté. (D. Z. 88, C. 30.)

Tyto oba statky, odhadnuté za 132.899 kop míš., od král. komory koupil dne 20. srpna 1622 *Albrecht z Waldšteina* se statky Václavovi Budovci odňatými a za 126.771 kop odhadnutými, toliko za 216.000 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 273. — D. Z. 141, A. 11 & 620, A. 15.)

c) Statek *Chýše* (kr. Cheb., okr. Žlutic.) — zámek a město s klášteřem, mlýny, dvorem popl. a pivovárem; dvory popl. Bohuslav (Bouslav) a Struhaře (Strhaře) s ovčínem; městečko Lubenec (díl), vsi celé Protivec, Čichořice, Poříčí, Dvořec, Balkova, Kračín, Žďár, Vitkovice a Podštěly, pak ve vsích Lubech a Záhoří po jednom dvoře kmecím s platem i vším příslušenstvím, jakž to Kryselda roz. z Lobkovic, někdy manželka Adama ze Švamberka, l. 1587 od Ferdinanda Reinspergara z Reinspergu za 48.900 kop míš. koupila (D. Z. 23, K. 4); též vsi Vladařice a Radětín (díl), tvrz a ves *Lešy* s dvorem poplužním a ovčínem, vsi Malměřice (díl), *Příbenice* s podacím kostelním a Moukděly (Mukoděly), se vším příslušenstvím, jakž toto celé panství dotčená Kryselda Švamberská l. 1604 synu svému Bohuchvalovi Berkovi (D. Z. 133, G. 4). — Tento statek již l. 1621 *od* *odkázala* *knížetce*

z Lichtenšteina postoupen byl *Jiřímu Vilémovi Michnovi z Vacinova*, císař. radovi nad appellacemi, jemuž pak l. 1622 bez odhadu prodán byl za 35.000 zl. rýn. dlouhých (špatných) peněz, tedy na krátké (dobré) minci toliko 4375 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 122. — D. Z. 141, D. 11 & 620, A. 29.)

Mimo tyto statky propadl Berka jistinu 2000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$); pak *dva domy šosovní* v Starém městě pražském proti mincovně ležící, l. 1612 za 7450 kop míš. koupené, kteréž dle dekretu knížete z Lichtenšteina 21. července 1622 postoupeny byly s domem Kfineckým Heleně *Maternové*, roz. Lažanské. Viz Křinecká. (C. 215, B. 8. — Lib. contract. caerul. 3, f. 86.)

Konečně pobrány byly Berkovi všecky svršky jak v jeho domech, tak i v domě purkrabském na Stupních, vůbec řečeném Slavatovský neb dům pánův z Hradce, hned po bitvě bělohorské od císař. vojska při drancování domův, zvláště povstalcům náležejících; při čemž v domě purkrabiho vzato několik tun zlata na 70.000 kop míš., kteréž tam *Berkova sestra Kateřina*, manželka Joachyma Libšteinského z Kolovrat, ve sklepích měla uložené a schované. (C. 215, B. 8. — Skala IV., str. 347.) Viz též Kolovrat.

Na statech vytčených měl Berkův syn Aleš pohledanost 110.000 kop míš., z nichž též polovici v pokutě propadl. Viz Aleš Berka.

Jindřich Vlk Berka sv. pán z Dubé a Lipého, katolík, podepsal přísahu Fridrichu Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 3. listopadu, vedle král. výpovědi 31. října 1622 pod výminkou perdonován, při kommissi transactionis l. 1629 za udělení perdonu uvolil se dáti 1166 zl. rýn., na kterouž summu l. 1631 ještě zbytek 433 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kristian Aderspach Berka sv. pán z Dubé a Lipého byl mezi plnomocnky král. Českého ke knížeti Uherskému Betlénovi Gáborovi do Báňské Bystřice za příčinou konfederace dne 2. června 1620 vyslanými; ujel hned po bitvě bělohorské ze země a odsouzen při kommissi hrdelní (executionis) jako Bohuchval Berka, propadl v pokutě všecko jmění své,

kteréz však není vytčeno. Bez pochyby držel Kristian neb Bohuchval Berka zástavou v užívání statek komorní *Malešov* (kr. Čáslav., okr. Kutn. Hora) — zámek a městečko M. s dvory poplužními při zámku a v Roztěži, vsi Albrechtice s dvorem popl., Košice s podacím kostelním, Polánka, Týniště, Bikaň (Bijaň) s podacím kostelním, Bílejov (zašlá), Lhotka a Tucho-tice, též mlýny Slaměnný, Dubinský a pod Lhotkou, s 19 rybníky a příslušenstvím, jak to od komory české bratřím Salavům z Lípy bylo zastaveno,*) od nich pak l. 1577 Jiříkovi Voděradskému z Hrušova za 15.000 kop gr. česk. postoupeno (D. Z. 19, H. 19 & 62, S. 31), potom l. 1581 od krále Rudolfa II. synům Voděradského Jindřichovi, Václavovi a Bohuslavovi se statkem *Sion* a vsí Viticí (Vidicí) zástavou ponecháno a pak Berkům postoupeno. — Statek ten hned po bitvě bělohorské od král. komory opět ujatý a l. 1623 zástavou postoupený Elišce Žerotínové roz. z Waldšteina, za 55.400 kop míš. k potřebám válečným půjčených, měl darován býti k rozkazu císaře l. 1627 Jesuitům k založení kollegia v Kutné Hoře; avšak k opětné žádosti Žerotínové, která z dotčené půjčky 10.000 kop slevila, prodán jí byl dědičně beze všech závad dne 30. dubna 1631 za 63.500 kop míš., ačkoliv l. 1630 toliko za 42.458 kop byl odhadnut, s tou znamenitou výminkou, že kupující a budoucí držitelové téhož panství, tak jakž předešle vždycky od starodávna bývalo, povinni budou každého času pro hory Kutnohorské dostatek vody z Malešovských rybníků propouštěti i také dříví k stavění a otypek ku potřebám hutním k rožtování a jiných k tomu potřebných věcí proti slušné a mírné záplatě podle potreby dodávati, tak aby v hutích a horách žádného nebylo nedostatku. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 356. — D. Z. 144, E. 16 & 298, D. 13.)

Václav starší sv. pán Berka z Dubé a Lipého na Loučeni, Dešně, House, Vidimi, Bezdězi a Novém Beršteine, jeden z direktorův stavu panského, zpečetil a podepsal konfederaci, přimlouval se za zvolení Fridricha Falckého, za

*) L. 1535 prodal Jiřík Haša z Újezda dceři své Magdaléně, manželce Jana Salavy z Lípy, statek *Malešov*, k němuž tehdy též vsi Březová, Bahno, Krasonovičky, Roztěže a Černiny (díl) náležely, za 5000 kop gr. česk. (D. Z. 42, D. 29.)

jehož kralování byl nejvyšším sudím zemským a l. 1620 v poselství vypraven s Fridrichem z Bílé a Jiřím Haunšildem ke kurfiřtu Saskému za tou příčinou, aby kurfiřt nepřijal exekuce válečné od císaře proti král. Českému naň vložené. Po bitvě bělohorské ujel hned ze země a odsouzen při kommissi hrdelní (exsecutionis) jako Bohuchval Berka, propadl v pokutě všecko jmění své, totiž: a) statky *Bezdězí* a *Doksy* (kr. Boleslav.), za 117.220 kop míš. odhadnuté, jejichž rozsah na ten čas není vytčen, k nimž však bezpochyby náležel zámek *Bezdězí* (Bösig) s dvorem poplužním a 13 many, městečko *Doksy* (Hirschberg) s dvorem poplužním, vsi Obora, Tachov, Ždár, Luky (Kluky), Bezdězice (Bezdědice), ves pod Bezdězím (Bezdězí), Nosalov, Nová ves řečená Staré Splavy, dílem vsi Zbiny (Zbiné), Kalka (Skalka) a Brenná, půl městečka Mšena a ves Vratno, pak rybníky *Dokeský*, *Červený*, *Brodek*, *Děsník*, *Habří Veliké* a *Malé*, *Štverhovský* a *Patřín*, se vším příslušenstvím, jak to l. 1558 Kateřina Berkovna z Humrgoštu (Ungerstu), manželka Adama Berky z Dubé, od Mikuláše Zajíce z Hazmburku za 13.800 kop gr. česk. koupila (D. Z. 53, E. 28), a l. 1588 král Rudolf II. Janovi staršímu z Waldšteina za 22.000 kop gr. česk. prodal (D. Z. 24, L. 20); též vsi Domašice, Tuhaneč, Tuhaneč s podacím kostelním a Pavlička se clem, s dvorem poplužním Obrok, jak to l. 1592 Jan z Vartenberka od Joachyma Malčana sv. p. z Malčí za 14.000 kop míš. koupil (D. Z. 168, O. 22); pak díl městečka Mšena a ves celá Ledec s příslušenstvím, jak to l. 1605 Zikmund z Vartenberka za 7000 kop míš. prodal Barboře Berkové, roz. z Lobkovic. (D. Z. 185, K. 6.)

b) Statek *Berštejn Nový* (Perštejn, kr. Boleslav.) s městem *Dubou*, odhadnutý za 30.816 kop míš., k němuž náležel zámek B. s předhradím, pod ním pivovár s vodárnou, dvůr popl. při zámku s třemi loukami (zejména Dlouhá u pivováru, Kejkl Gregora a louka u Vrabcovského mlýna), půl města *Dubé* s podacím kostelním, vsi Vrchovné (Vrchové) a Nedam (Nedamov), krčma výsadní řečená Černá, tři rybníky (pod pivovárem Beršteinským, pod vsí Nedamem a Kostelní pod městem Dubou), se vším příslušenstvím, jak to l. 1618 Jiří Berka za 23.000 kop míš. prodal Václavovi staršímu Berkovi. (D. Z. 139, G. 11.)

c) Statek *Dešno* (Deštno, Deštná, Töschchen), za 27.429 kop míš. odhadnutý, jehož objem není vytčen, obsahoval bezpochyby vsi Deštno, Zakšín, Lhotu, Dubovou Horu horní a dolní, Horky, Zatyní, Vosnalice (Osinalice), Březinku a Brodek, jakž to vysvítá z rozsahu statků Dokes, Bezdězí, Beršteina a Deštné, uvedeném při Albrechtovi z Waldšteina.

d) Statky *Vidim*, *Kokořín* a *Stránka* (kr. Boleslav.), za 73.424 kop míš. odhadnuté, k nimž náležel zámek Kokořín, tvrže Vidimská a Kokořinská s podacím kostelním při Vidimí, s dvory poplužními a ovčiny při tvrzích Vidimské a Kokořinské, dvůr poplužní při pivováru a dvůr popl. Tubožský s ovčínem; mlýn řečený v Ráji, mlýn u sladovny Vidimské, mlýn Hlučovský, mlýn pod hradem Kokořínem a mlýn pod dvorem Kokořinským; vsi Vidim, Sitná, Dobřím (Dobřeň), Jestřibice, Střežovice (Střeživojice), Tubož, Blatečky, Vlkov a Olešno, k statku Vidimskému náležející; pak Kokořín, Sedlec (díl) a Bosyně (díl), náležející k statku Kokořinskému; též vsi Stránka, Tejná (Tajná), Žebice (nyní samota), Trnová, Doubravice a Kadlín, k statku Stránce náležející, se vším příslušenstvím, jakž to l. 1609 od krále Rudolfa II. po Oldřichovi Hrzaňovi za 96.000 kop míš. bylo koupeno (D. Z. 183, E. 10), a pak Václavovi Berkovi dne 10. listopadu 1610 za 75.000 kop míš. prodáno. (D. Z. 184, B. 17.)

e) Statek *Houska* (kr. Boleslav.), odhadnutý za 31.716 kop míš., totiž zámek H. s předhradím, štěpnicemi, zahradami, oborou s kostelkem v ní, cihelnou a kovárnou; pod zámkem pivovár a dvůr poplužní, též dvůr poplužní Rovné s chalupou řečenou Stirkov, dvůr poplužní ve vsi Ždírci; louky Rovenská, Rorejtka, Závorka, Pod hrází Čapatskou, u Závistníka, Libovická, Pod Kravíhorkou, Pod Beškovem a v Koreckém dole; vsi celé Houska, Libovice (Liboviz), Krouh (Kruh), Korce, Bořejov, Blatce Veliké, Švihov (díl, zašla), Chřenov (díl), Dražejov, Nevěstka (Nedoveska) a Kluk; mlýny Šibeničný, Chřenovský s pilou a Spálený pod Tuboží; rybníky pod Libovicí, pod Tuboží, Závistník, pod Beškovem, pod Beškůvkem a Strkovem, pod Chřenovem a jiné více, se vším příslušenstvím, tak jakž to Václav starší Berka l. 1615 od paní Bohunky Šenové z Geyzinku za 44.500 kop míš. koupil. (D. Z. 188, D. 24.)

f) Statek *Loučeň* (kr. Boleslav., okr. Nymburk.), odhadnutý za 30.257 kop mš., totiž tvrz L. s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, chmelnicemi, mlýny, vinicí a oborou; dvůr poplužní Studecký a vsi Loučeň s podacím kostelním, Patrín, Malé Studce a Jikev (díl) se vším příslušenstvím, jak to Václav starší Berka l. 1612 od sestry své Aleny Kolovratové, roz. Berkovny, za 18.000 kop mš. měl postoupeno. (D. Z. 184, O. 24.)

Tyto statky všechny, odhadnuté v jedné summě za 310.863 kop mš., od komory české dne 6. července 1622 koupil nejvyšší hofmistr král. Českého *Adam hrabě z Waldšteina* za 260.000 zl. rýn., na kterouž summu zaplatil toliko 20.000 zl., ostatních 240.000 zl. ponecháno mu cí. resolucí 24. října 1622 darem z milosti, jemu dříve již od císaře přislíbeným; pak je všechny, vyjma statek Loučeň, postoupil v téže summě téhož roku směnou za jiné statky *Albrechtovi z Waldšteina*, kterýž Adamovi k směně odevzdal statky Doubravice, Pečice, Kunstberk jinak Skřinec za summu 203.825 zl., pak Semčice za 17.115 zl., Rožďalovice a Nový Ronov za 58.333 zl., Dětenice za 58.893 zl. a Oujezdec za 20.548 zl., v jedné summě za 358.715 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 13. — D. Z. 141, C. 10 & E. 13; 620, B. 3.)

Mimo statky vytčené propadl Berka též jistinu 1500 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. 1/7); pak *dám* u Zlaté štiky na Dláždění, v Novém městě pražském před Novou branou ležící, který dne 30. srpna 1621 od komory byl postoupen k užívání obci města Českých Budějovic za jistou summu peněz na potřeby válečné půjčenou, potom však cí. resolucí 20. října 1623 z milosti za dědičný darován synovi po *Berkovi* pozůstalému *Adamovi Gottfridovi*, jemuž též vedle cí. resol. 17. dubna 1621 k výživě z milosti 700 dolarů bylo darováno. — Vdově pak po *Berkovi* pozůstalé, *Anně Marii* roz. z *Oppersdorfu*, místo jejího věna 20.000 kop mš., na dotčených statcích pojištěného, ačkoli s touto pretensí svou při kommissi revisionis dne 2. srpna 1642 byla odmrštěna, l. 1646 dáno bylo cí. pojištění na 19.000 kop mš. (C. 215, B. 8.)

Albrecht Beřkovský ryt. ze Šebířova, zjevný odbojník, sloužil ve vojsku Švédském a padl v bitvě u Wittštoku

l. 1636. Jeho manželka Marta Magdalena, dcera Jana Vostrovského z Královic, zůstala pod ochranou nepřátelskou; pročež propadla vedle cís. resol. 4 září 1637 k ruce král. fisku právo své v král. Českém mající i pozůstalost po matce na ni přišlou, zvláště pak věno matky své Anny, roz. z Brukšteina, na statku Vlašimském pojištěné 5000 kop mš., které z desk zemských bylo vymazáno. (D. Z. 127, D. 4. — Viz též Vostrovec Jan.)

Alžběta Beřkovská ze Šebířova, roz. z Brízy, účastnila se zpourey tím, že od stavů povstalých ze statků duchovních, k vydržování vojska stavovského odňatých, l. 1620 koupila *statek kláštera sv. Jiří na hradě Pražském*, ve vsi *Čenětici* dva a v *Radějovicích* (okr. Jilov.) čtyry osedlé; *též statek kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* v Starém městě pražském, ves *Všechromy* (okr. Říčán.) s platem, 1 osedlého ve vsi *Zděbradech* a 3 rybníky, s příslušenstvím; vše za summu odhadní 2013 kop 40 gr. mš. zcela zaplacenou mimo 400 kop mš., z nichž deputátu ročně 24 kop mš. klášteru sv. Anny dávati měla. (D. Z. 192, M. 24.) Tyto statky po bitvě bělohorské klášterům dotčeným od Beřkovské beze vsí náhrady byly navráceny.

Jan Beřkovský ryt. ze Šebířova a na Brandimi, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 27. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění, kteréž po jeho smrti za času zpourey na Mikuláše Beřkovského připadlo a potom témuž bylo odňato. (C. 215, B. 9.)

Jindřich Beřkovský ryt. ze Šebířova teprv po smrti své obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Beřkovský ryt. ze Šebířova na Horkách a Kosecticích, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Jeho statek *Horecký* — dvůr popl. *Horka* a *dvůr Nový nad Onšovem* (kr. Čáslav., okr. Kralovice Dolní), též vsi Buřenice, Babice, Syrov, Hořice, Hroznětice, Děkančice, Chlovy, Těškovice, Martinice, *Onšov* s dvorem popl. řečeným Starý a Chejstovice (Chlistovice), pak mlýn v Onšově a druhý

pod vsí Syrovem*) — odhadnutý za 20.564 kop mš., l. 1623 od komory české koupila Beřkovského manželka Anna Juliana, roz. z Amštattu a na Košeticech, za 18.300 kop mš., a zaplatila třetinu král. fisku náležející per 6100 kop vedle cís. resol. 20. června 1623 dvěma listy dlužními, z nichž jeden zněl na 2000 kop mš., druhý na 1000 kusů uheršských dukátův u Karla Jörgera pojištěných. Za to podržela statek *Košetice* (kr. Čáslav.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem — kterýž jí od manžela již před zpourou dskami zemskými byl postoupen, a připojila k němu statek *Horky****) (C. 215, B. 9. — Lib. conf. 2, f. 239 a 320. — D. Z. 141, J. 11; 292, C. 19 & 620, D. 2.) — Beřkovskému pak, dne 3. října 1623 perdonovanému, ponechán byl statek *Lojovice* (kr. Praž. okr. Jilov.) — tvrz a ves L. s pivovárem, dvorem popl., vsi Mokřany s mlýnem, Řepčice, Břesky s dvorem popl. (Březek), Radějovice (díl) a Herynk (díl), Radimovice (díl), Stroužice, Křivá a Klenové — jak to l. 1622 od Alžběty Beřkovské měl odkázáno (D. Z. 140, L. 5), kterýžto statek l. 1627 prodal za 21.000 zl. rýn. Kristofovi Vratislavovi z Mítovic. (D. Z. 142, P. 29).

Oldřich Beřkovský ryt. ze Šebířova, katolík, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen v *léno*, avšak cís. resol. 22. května 1623 pokuty té osvobozen bez výminky, podržel v manství statek svůj *Lhotu Německou* (kr. Tábor., okr. Pacov., dom. Nový Dvůr) v summé odhadní 1182 kop mš., a uvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený složití 100 zl. na collegium nobilium. (C. 215, B. 9 & C. 1/8. — Lib. conf. 2, f. 346.)

Rastislav (Radslav) Zdeněk Beřkovský ze Šebířova a na Zdíbech, vedle král. výpovědi 15. srpna 1623 na milost přijat a při kommissi confiscationis 3. října t. r. pokuty osvobozen,

*) Dvory poplužní na Horkách a ve vsi Vonšově a dílem vsi Vonšov s mlýnem, Chlovy a Těškovice s příslušenstvím koupil Beřkovský l. 1608 od sester Johanny a Anny Drachovských z Drachova za 4650 kop mš. (D. Z. 182, H. 13.)

**) Tyto statky, Košetice řečené, s vesnicemi výtčenými 26 rybníky a 14 lečů lesů, odhadnuté za 35.061 kop mš., rozdělily mezi sebou na čtyry díly dne 20. července 1639 po smrti Beřkovské její dcery, Alžběta Františka provdaná Tengnaglová, Johanna Eusebia provdaná Cukrová, pak panny Polyxena a Salomena Beřkovské. (D. Z. 301, J. 9.)

podržel statek svůj *Zdiiby* (okr. Karlín) a zavázal se při kommissi tractationis l. 1629 za perdon mu udělený dáti jistou summu peněz, na kterouž l. 1631 zbytek 30 zl. na alumnat u sv. Jakuba v Starém městě pražském složití měl. (C. 215, B. 9 & C. $\frac{1}{8}$.)

Šebastian Beřkovský ze Šebířova sloužil za času zpoury ve vojsku stavovském; avšak nemaje žádného jmění, pokuty za udělení perdonu při kommissi transactionis dne 18. července 1629 byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Běšínové z Běšín: Jan Jindřich, Jan Linhart, Jiří Zbinek a Mstich Milota, katolíci, podepsali přísahu Fridrichovi Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622, 3. října 1623 a 9. prosince 1622 pokuty osvobození, zavázali se za perdon jim udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složití pokuty, totiž *Jan Jindřich* 100 zl., *Jiří Zbinek* 40 zl. a *Mstich* 50 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Běšín z Běšín, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen k *manství*, avšak rozsudek ten pro zrušení kommissee nebyl ohlášen; pročež Běšín léna nepřijal. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Václav Jindřich Běšín z Běšín a na Hřešihlavech, při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle král. resol. 21. května 1621 perdonován; protož při kommissi confiscationis 26. června 1623 pokuty osvobozen bez výminky, podržel statky své *Terešov, Prašivý* (nyní Prašný) *Oujezd* a *Lhotku* (kr. Praž., okr. Zbiroh.), a podvolil se za perdon jemu a zemřelému jeho bratru *Petrovi Levhartovi**) 26. listopadu 1622 udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složití 400 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském, kteréž teprve dne 2. dubna 1631 odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{10}$.)

Křištof mladší Betengel, jinak Wettengel, z Neuenberka při kommissi confiscationis obviněn, že dodávání munice od

*) *Petr Lechart Běšín* měl statek *Svinny* (Svinná, kr. Praž., dom. Liblín) — tvrz a ves S. s dvorem poplužním, mlýnem Vonaskovským, vsí Lhotka Pračkova, Mostišťe a Lohovička s 1 poddaným v Němčovicích — na němž l. 1620 manželce své Kateřině, roz. z Klenového a z Janovic, věna 10.000 kop míš. pojistil (D. Z. 140, A. 25).

města Norymberka na direktory stavův povstalých kreditem svým podporoval, dne 30. května 1623 odsouzen *všeho jmění svého*, propadl: a) statek *Rychnov* (kr. Král. Hradec.) — zámek a město R. s pivovárem a dvory poplužními v Lhotce, Dobříňově a Dubně, vsi Dobříňov, Dubno, Dlouháves, Jedlina, Lhotka, Lipovka, Lukavice (Lukavec), Habrová, Meziříčí, Javornice; městečko Rychnberk a vsi Hláska, Proruba, Proroubka (zašlá), Kačerov, Rampuší, Bilej (Bělá), Popelov, Rybná Nebeská, Souvlastní a Kunčina (Kunčinaves), s mlýny, valchami, rybníky a lesy, kromě lesů na vrchu mezi řekami Zdobnicí a Orlicí stojícím, se vším příslušenstvím, jak to l. 1577 od krále Rudolfa II. Burianovi Trčkovi v dluhu 13.500 kop míš. dědičně bylo postoupeno (D. Z. 89, C. 25) a od téhož Trčky l. 1587 Kristofovi Betenglovi za 33.750 kop gr. česk. (67.500 kop míš.) prodáno (D. Z. 68, K. 26) — se všemi svršky odhadnutý za 69.816 kop míš.

b) Statek *Boruhrádek* (Borohrádek, kr. Král. Hradec., okr. Kostelec n. O.) — tvrz a městečko B. s dvory poplužními v Božeticích (Požetice), v Světlé a Chotivě s 11 lány rolí, pak dvůr v Hořejším Žďáru od dvou lidí kmetských skoupený, vsi celé Zdelov, Šachov, Požetice (Početice), Moravsko, Chotiv a Žďár Nižší, mlýn Bor o 3 kol., 6 rybníků na kapry, do nichž se sázivalo 280 kop, 8 rybníků na výtah s násadou 144 kop, lesův 50 lečí po 30 tenatech, jak to l. 1582 Kristof Betengel od Jana Hilbranta Ličky z Ryzmburka a jeho bratří let nemajících za 12.600 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, S. 8)*) — odhadnutý za 41.880 kop míš. — Tyto oba statky, od císařských generálů mocí vzaté a zcela zpustošené,**) vedle císařské resol. 31. července 1623 koupil cizozemec Vincenc *Muschinger sv. pán z Gumpendorfu* a na Rožmberce, císařská rada

*) V těchto vesnicích bylo lidí osedlých poddaných 65, z nichž 25 s potahy, ostatní chalupníci a zahradníci, kteří platili úroků ročně 162 kop míš., slepic 101 po 6 gr.; roboty ženni 235 dní po 6 gr., sečení 27 dní po 10 gr., orní 155 dní po 15 gr., hnoje vození 155 dní po 15 gr., dříví vození 32 vozů po 5 gr., konopí trháni 60 záhonů po 1 gr., konopí a lnu dávali 60 obláčův (zemlí) po 1 gr.; z pastev za každý kus hovězího dobytka po 1 sýru neb 6 gr., což vynášelo ročně 170 sýrů; mimo to odváděli ovsu 70 korečů po 30 gr. a pásli vrchnosti 136 volů.

**) Ve dvořích poplužních na Boruhrádku bylo před tím 38 koní, 104 krávy a 50 kusů jalového dobytka, z čehož l. 1623 zůstalo toliko 9 koní, 14 krav a 1 kus jalový.

a dvorské komory direktor, za 105.000 zl. rýn., z nichž Pavlovi Michnovi z Vacinova 95.000 zl. na proviant bylo zapláceno. (C. 215, W. 11. — Lib. conf. 2, f. 69. — D. Z. 153, F. 20.)

c) *Tři domy Wettenglovské* v Starém městě pražském v osadě sv. Havla, jeden nárožní nad Můstkem po pravé ruce ležící, odhadnutý za 6425 kop míš.; druhý v nově vystavěný, odhadnutý za 11.539 kop, a třetí u Zlaté hvězdy řečený, vedle rychty ležící, odhadnutý za 9230 kop, kteréž vedle dekretu kommisie confiscationis 17. března 1623 též dotčenému *Muschingrovi* postoupeny, však dle dekretu komory české 19. září 1626 za menší taxu 18.194 kop míš. prodány byly *Betenglovu bratru Janovi* na srážku jeho polovice ze statkův otcovských jemu náležející. (C. 215, W. 11. — Lib. contract. caerul. 3, f. 355.)

d) Na jistinách 100.000 kop míš., kteréž dle zprávy král. prokurátora 1. ledna 1637 na cí. poručení dne 12. ledna t. r. k ruce král. fisku ujaty a u komory české uloženy byly. Z těchto jistin od císaře postoupena byla část, zejména jistiny Würtemberské, *Janovi Betenglovi* na jeho otcovský podíl.

e) *Vinice s domem a polmi* u Prahy ležící, dle dekretu kommisie confiscationis 17. března 1623 dotčenému *Muschingrovi* postoupeny, avšak vedle cí. resoluce 18. července 1624 *Janovi Betenglovi* na srážku jeho otcovského podílu za 5500 kop míš. prodány byly.

Vdova po Betenglovi pozůstalá Alžběta, roz. z Reichwic, za pohledanosti své na statech dotčených per 30.000 zl. rýn., z nichž část i s úroky zadržalými dobrovolně slevila, podržela vedle cí. resoluce 8. října 1628 jistiny per 21.166 zl., které v rukou měla, pak všechny svršky své za 2510 zl. odhadnuté, a mimo to obdržela cí. pojištění na 2000 kop míš., kteréž jí z komory české časem měly býti vydány.

Betenglův pak bratr Jan, cí. rytmistr, jemuž z dotčených statků na jeho podíl otcovský náležela polovice, marně si stěžoval na skrácení svého dílu odhadem těch statků příliš levným, dokládaje, že summou trhovou ani svršky na těch statech ponechané nebyly zapláceny; avšak *Muschinger* dokázal, že statky ty před prodejem byly vydrancovány a zcela

zpusťošeny od cíš. generálů, kteří se jich mocí ujali. (C. 215, W. 11.)

Jan Bezenský (Bzenský) z Porubě na Bezně a Všelíších Velikých, odešel pro náboženství ze země, odevzdav l. 1628 statek *Bezno* (okr. Beleslav.) k správě Janovi Purkhartovi Kordule ze Sloupna. Pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán byl, aby se o pokutu za perdon vyrovnal. Ale poněvadž předtím již zemřel, místo něho paní Markéta Gerštorfová z Porubě, zdržující se v Pirně, před kommissi dotčenou byla obeslána. Není však v aktech vytčeno, zdali se postavila a o pokutu vyrovnala. (C. 215, C. ¹/₄.)

Fridrich z Bílé na Řehlovicích a Chotomíři, jeden z direktorův, správcův a rad zemských ze stavu rytířského, od stavů vyslán byl dne 21. září 1618 s hrabětem Joachymem Ondřejem Šlíkem a Martinem Fruweinem k sjezdu knížat a stavův slezských, aby s nimi smlouvu o pomoc učinil, pak z téže příčiny ke kurfiřtu Saskému v měsíci únoru 1620 s doktorem Fridrichem Georgem z Oldenburgu; byl *jediný ze stavu rytířského*, který po zavržení Ferdinanda II. při volbě nového krále hlas svůj dal *kurfiřtu Saskému*, jehož povýšení na král. důstojnost království Českému a stavům jeho užitečné býti pokládal; zpečetil a podepsal akt konfedační a dal se potřebovati k spisování mnohých nejdůležitějších snešení stavův odbojných, zvláště pak k přehlžení a bedlivému opravení justifikace a dedukce svobodného práva stavův král. česk. k volení sobě krále. Protož při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 hrdla, cti i statkův odsouzen, dne 21. června 1621 stat byl a hlava jeho na věž mostskou přibita. Jméni jeho hned od král. komory ujato bylo, totiž: a) statek *Chotomír* (Chotimír, Kottomír, kr. Litoměřic., dom. Lovosic) — tvrz a ves Ch. s dvorem popl. a pivovárem a na díle vsi Hrušovka, Kletečná, Záhořice, Žím, Pračkovice, Litěchovice a Vlastislav (Vastislav) — se vším příslušenstvím, jak to l. 1588 *Kaplíř* Bohuslav od Barbory Panvicové, roz. z Gerštorfu, za 10.750 kop gr. *česk.* koupil (D. Z. 25, E. 14 & 166, O. 10); není však ve dskách zapsáno, jak nabyl toho statku Fridrich z Bílé před l. 1615. Tento statek, za 23.536 kop mš. odhadnutý,

od komory české dne 6. července 1622 koupil *Adam z Waldšteina* za 17.142 kopy mš. (D. Z. 141, C. 11; 194, F. 14 & 620, B. 3. — Lib. conf. 2, f. 12. — C. 215, B. 14.)*)

b) Zbytek summy trhové per 11.500 kop mš. za statky *Uhřice a Libenice*, kteréž z Bílé l. 1617 za 16.325 kop mš. koupil (D. Z. 138, N. 13), pak Petrovi Pavlovi Hozlaurovi l. 1618 za 16.500 kop mš. prodal a na tuto summu toliko 5000 kop obdržel. (D. Z. 191, G. 29; 192, C. 2.) Viz též Hozlaur. — c) Jistina 1000 kop mš. dle extract. purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.)

d) Statek *Řehlovice* (Tschochau, Schaha, okr. Ústí n. L.), tvrz a ves Ř. s dvorem popl. a vsí Brozánky (Prosynky) a Zálezly (Záles), odhadnutý za 19.311 kop mš. (Lib. conf. 2, f. 407.) — e) *Dům* v Menším městě pražském ve Vlaské ulici naproti domu Henkelovskému ležící, „u tří Seker“ řečený, odhadnutý za 1500 zl.

Statek *Řehlovice* s domem dotčeným zastaven byl dětem po Bedřichovi z Bílé pozůstalým, *synovi Bedřichovi a dceři Eufrosině*, za jejich podíl po matce Beatrici, při kommissi liquidationis vedle cís. resol. 6. července 1622 na 40.000 kop mš. jim vykázány, místo něhož jim cís. resol. dne 4. února 1628 statek a dům dotčený v summě odhadní dědičné byly postoupeny, tak že majíce se pro náboženství ze země vystěhovati, prodali statek *Řehlovice* Ottovi sv. p. z Nostic l. 1628 za 18.000 kop mš. (D. Z. 143, B. 29 & 295, D. 14); dům pak postoupili Baltasarovi Hofmanovi, agentu Slezskému (lib. contract. 7, H. 1.) — C. 215, B. 14.

Jindřich z Bílé, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, však z milosti vedle král. výpovědi dne 14. srpna 1623 při *dvou třetinách* zůstaven, propadl: a) jistinu i s úroky, 7573 kop mš. vynášející, z níž na třetí díl do král. komory 2524 kop 20 gr. připadlo; b) statek *Sezemice* (Sensomic, okr. a dom. Teplic.), který však jemu proti za-

*) Statek *Chotoměř* prodala vdova po Adamovi z Waldšteina, Johanna Emilie roz. z Žirotna, l. 1646 za 20.000 zl. rýn. Marii Polyxeně hraběnce z Waldšteina, roz. z Hanasova, která též statek l. 1647 v dluhu postoupila konventu kláštera Velikého kříže v Starém městě pražském, od něhož l. 1648 prodán byl za 13.100 kop mš. Silvíi Kateřině hraběnce Černínové. (D. Z. 149, D. 10, G. 10 & N. 11.)

placení třetího dílu král. fisku náležejícího byl ponechán. (C. 215, B. 14.)

Václav Bílek, měšťan Starého města pražského, obviněn při kommissi hrdební (exsecutionis), že se uradil o zavraždění všech katolíků v městech Pražských, a vedle zprávy knížete z Lichtenšteina králi dne 12. června 1621 podané odsouzen byl hrdla, cti a statku. Avšak Lichtenštein hledě k jeho vysokému stáří, jakož i k množství těžce provinilých, aby tolik krve nebylo prolito, učinil králi návrh k zmírnění trestu, totiž aby *Bílek* jenom jmění své propadl a ze země na věčné časy vypověděn byl. Král. výpovědi z dne 16. června 1621 ustanoveno, že nález kommissie týkající se Bílka a jeho převelikého zločinu (atrocissimum facinus) nemá vyhlášen býti, nýbrž Bílek že se má zatím u vězení ponechat i další obsírné a dokonalé vyšetřování ve věci té s ním konati, zvláště: kde, kdy, od koho udán, s kterými osobami o takovém zločinu se radil a usnesl, a kterými prostředky jej provésti hodlal. Avšak vyšetřováním tím Bílek nebyl překonán onoho zločinu, o čemž svědčí zpráva knížete z Lichtenšteina králi dne 30. dubna 1622 podaná, v které mezi jiným uvedl, že Bílek, na ten čas ještě na radnici Staroměstské uvězněný, není odsouzen, a žádal ve věci jeho za milostivou resoluci. Brzy potom však Bílek ve vězení zemřel, a o dům jeho, v pokutě král. fisku případlý, ucházel se při komoře české soused jeho Jan Jungmayr dne 23. července 1622, dokládaje, že od Bílka veliké přiskoří a protimyslnosti snášeti musil, z čehož lze souditi, že Jungmayr z dotčeného zločinu úmyslně Bílka obvinil. (C. 215, B. 33 & C. 1/1.) Dům ten v Starém městě na Mostku ležící ponechán byl dcerám Bílkovým, které jej l. 1626 Jungmayrovi za 3500 kop gr. česk. prodali. (Lib. contrac. caer. 3, f. 353.)

Krištof Bischofwerder z Ebersbachu, jinak *Bistwerder z Hrabáćic*, neměl žádného jmění; pročež při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/2.)

Václav Bitovský ze Slavikovic po smrti své obeslán byl v Kouřimsku dne 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za perdon mu udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jeho nějaké pokuty zaň složili. (C. 215, C. 1/4.)

Adam Bledina z Fialového Kamene obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se ještě dne 17. února 1630; neměl ničeho dle zprávy posla komorního a zdržoval se ve vsi *Branné Dolení* na dvou dvorech svobodných, které Anna Holovouská z Blanska synu svému Janovi Bledinovi z Fialového Kamene l. 1619 odkázala. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 139, K. 5.)

Jindřich Blekta z Outěchovic a na Krásné Vsi, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, z milosti pak král. výpovědi z dne 17. března 1623 jenom k *manství*, ohlásil se v příčině léna, ale před smrtí svou nečinil povinnosti manské na statek svůj *Krásná* (Chrastná, Krasa, Kresse, kr. Boleslav., okr. Česk. Dub., dom. Vartenberk.), totiž: tvrz a ves Chrastná s dvorem popl. a vesnice *Náhlov* (Nohlau) a *Holíčky* (Hultschken) s třemi rybníky (der schwarze Teich, Mühlteich und Nieder-Kresseteich), lesy ke Druzovu ležícími, s vrchem „Kressenberg“ zvaným, kde se tehdy dobývala ruda železná, a hamry. (D. Z. 65, M. 19.) — Protož tento statek po smrti Blekty od král. komory byl ujat a prodán *Albrechtovi z Waldšteina* l. 1627 za summu odhadní 10.611 kop mís., z kteréž po zaplacení dluhův per 6450 kop zbytek odveden býti měl kapitulárům u kostela hradu Pražského na srážku deputátu jim zadržalého. (D. Z. 143, A. 8; 621, D. 30.) Waldštejn statek ten v léno fridlandské převedl a dne 6. března 1628 *Wolfovi Ladislavovi ze Schleinic* v summě 12.380 zl. daroval. — Pohledanost Kunhuty Blektové, per 1000 dolarů na téměř statku pojištěná, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, B. 15, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{16}$. — Lib. conf. 2, f. 262. — D. dv. 7, f. 35.)

Václav Heraklius Bliživský z Bliživa, katolík, při kommissi confiscationis dne 9. prosince 1622 pokuty osvobozen, byl pak místosudí král. Českého a nesložil žádné pokuty peněžité při kommissi tractationis de pio opere za perdon jemu udělený, ač měl statek *Zvíkovec*, který po Václavovi Varlichovi z Bubna v pokutu propadlý za 12.000 rýn. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$.)

Adam Abraham Bohdanecký ryt. z Hořkova a na Adřepachu zahynul se synem svým Jaroslavem při výbuchu prachu

na zámku Jičínském dne 1. února 1620 (kde byl při kommissi k odevzdání statkův Smiřických Markétě Salomeně Slavatové, roz. Smiřické), odkázav (dle D. Z. 140, B. 3) statek svůj synům svým Adamovi Oldřichovi, Heřmanovi a Bohuslavovi. Avšak pro účastenství své ve zpouře stavův odsouzen byl po smrti své při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622, vedle král. výpovědi 16. září 1622 *pátého dílu* jmění svého. Protož statek po něm pozůstalý *Adršpach* (Aberspach, Adrsbach, kr. Hradec.)* od král. komory ujat a za 27.530 kop míš. odhadnutý dne 21. ledna 1623 prodán byl za 30.287 zl. rýu. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej s jinými statky l. 1624 směnou za panství Kopidlno paní Marii Magdaleně Trčkové, roz. z Lobkovic, postoupil. (Viz Stubenberg a též *Adam Erdman Trčka*.)

Dle účtu komory české dne 22. září 1635 vynášela summa trhová s úroky až do téhož roku zadržalými 45.692 kopy míš., z čehož připadlo na pátý díl do komory české 9138 kop a dědicům Bohdaneckého na čtyry díly 36.554 kop míš.; avšak těmto teprv l. 1671 dne 13. února dáno cís. pojištění toliko na 24.230 zl. summy hlavní bez úrokův, z níž polovice spoludědicům Oktavianovi Ladislavovi a Vilémovi Leopoldovi z Waldšteina náležela, kteréžto pohledanosti ještě l. 1683 se domáhali. (C. 215. B. 17, F. 3/4, T. 13. — Lib. conf. 2, f. 273. — D. Z. 141, C. 1 a 194. E. 14.)

Jan Vilém Bohuš z Otěšic (Ottošütz) ujel hned po bitvě bělohorské ze země a vedle patentu z dne 17. února 1621 odsouzen byl hrda, cti i statkův. Statek jeho *Přehořov* (Přehoř, kr. Žatec., okr. Jesenic., dom. Petršpurk) — tvrz s dvorem popl. a ovčínem — od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1621 na další cís. resoluci postoupen byl k správě a opatrování Janovi Jiřímu *Přichovskému*. Avšak Bohuš prokázav nevinu svou, obdržel nazpět statek dotčený, který potom l. 1628 Heřmanovi Černínovi z Chudenic za 9500 kop míš. prodal. (C. 215, B. 18. — D. Z. 295, F. 29.)

*) Dle desk zemských kvatern památný růžový l. 1576, M. 22 koupili bratři Bohdanečtí z Hodkova od Hertvíka Žehušického z Nestajova zámek pustý *Skaly*, zámek pustý *Adršpach*, vsi *Aderspach dolní* a *horní* a ves *Hodkovic* s dvory popl. za 8000 kop gr. česk. (16.000 kop míš.)

Jan Adam z Bol účastnil se výpravy stavovské, ale přihlásil se hned po bitvě bělohorské u kurfiřta Bavorského Maximiliana k poddanosti a pro svou chudobu při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Anna Bořanovská z Duban a na Drahobuzi účastnila se zpourey tím, že od stavův povstalých l. 1620 statek duchovní děkanství a kapitoly Hory kostela sv. Štěpána na Novém městě v Litoměřicích, ves *Německý Týnec* s příslušenstvím, za summu odhadní 1520 kop míš. zcela zaplacenou koupila (D. Z. 193, D. 15). Statek ten po bitvě bělohorské musila navrátiti děkanství dotčenému.

Matyáš Borbonius, výtečný doktor v lékařství a filosofii, měšťan Nového města pražského, za času zpourey obecní starší, pro své provinění s předními původci povstání dne 20. února 1621 na radnici Novoměstské uvězněn, při kommissi hrdební (exsecutionis) dne 19. května 1621 hrdební, cti i statku odsouzen, však podle král. výpovědi z dne 2. června 1621 místo ztrestání mečem z milosti zanechán jest u vězení, z kteréhož po půldruhém létě, nemocí a věkem sešlý, na snažné přímluvy, od vzácných osob za něho činěné, na rukojmě byl propuštěn. Hned potom od lidu vojenského hrozně zbit byl, tak že nemalých bolestí po celém těle vytrpěl a po mnohá léta zotaviti se nemohl. — Jmění jeho po vyhlášení rozsudku k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) na jistinách 13.000 kop míš., zejména u měst Rakovníka 4000, Klatov 2000, Kadaně 2000, Mostu 1000, Boleslava Mladého nad Jizerou 1000 a Mělníka 3000 kop míš.

b) *Dům* v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící, u Tůnských zvaný, kterýž v summě odhadní 6600 kop míš. vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1621 k držení a užívání obdržel Jan Chrysost. Šrepl z Šreplsbergu, císař. dvořenín a rychtář Nového města pražského, jemuž vedle císař. resol. 22. dubna 1628 dědičně postoupen byl proti složení 1000 zl., zbytek pak summy trhové mu darován. (Lib. contrac. virid. 12, f. 274.)

Z tohoto jmění, kteréž Borboniovi a jeho manželce Anně společně náleželo, měla polovice per 9800 kop míš. dotčené

manželce vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 3. prosince 1622 vydána býti.

Mimo dotčené jmění všecky klenoty, hotové peníze a některé svršky a nábytky hned po bitvě bělohorské při vydrancování domu od císař. lidu vojenského Borboniovi a jeho manželce pobrány byly; potom pak i ostatní všecky svršky a nábytky (kromě jistot a klenotův, pokudž se ještě jaké nacházely, též lékárny a kněh, král. fisku propadených), císař. registratorové a koncipienté při kanceláři české dvorské a komoře české, Otto Popp, Jan Rašper a Kašpar Cyrus, majíce je sobě od knížete z Lichtenšteina dekretem 23. září 1621 darované, na čtyrech vozích z domu Borbonia odvezli a sobě pobrali.

L. 1624 žádal Borbonius za zrušení rozsudku při kommissi hrdelní naň vznešeného. Žádost jeho na císaře dne 4. prosince t. r. podanou kníže z Lichtenšteina všemožně podporoval, dokládaje, že Borbonius, jehož odsouzení za oně první náhlosti, přísnosti a krutosti (*in illo primo impetu et rigore*) se stalo, hoden jest dokonalého odpuštění svého provinění, kteréhož se dočinil ne ze zlosti aneb jaké všetečnosti, nýbrž z pouhého strachu před tehdejší vzteklostí a ukrutností direktorův, jíž jedině přinucen byl jakožto starší obecní vykonati to, co mu z rady Nového města pražského bylo poručeno. Avšak císař. reskriptem dne 25. ledna 1625 na knížete z Lichtenšteina ukázáno k tomu, že Borbonius dokonalé mílosti dosíci může jen pod tou výminkou, když od bludu předkův svých ve víře, kterýž hlavní příčinou minulé zpourey byl, upustí a k náboženství katolickému samospasitelnému přistoupí. Čehož když Borbonius učiniti nechtěl, i přes opětnou přímluvu knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1626 k císaři učiněnou, aby tento výtečný muž již stařícký, v umění svém nad jiné zběhlý a zkusilý, kterýž přemnohým osobám vzácným a věrným císař. služebníkům zdraví a život zachoval, pro obecné dobro v zemi zůstaven byl, přece vedle císař. resol. 1. října 1626 ze země byl vypověděn. I jeho manželce dne 8. září 1627 od kommissarův k reformaci náboženství v království Českém nařízených uloženo bylo, aby se za manželem svým z království Českého dne 25. září 1627 do západu slunce pryč odebrala a vystěhovala. A poněvadž jí dotčená

polovice jejího statku nebyla ještě vykázána a odvedena, s prázdnými rukama pryč odejítí přinucena jsouc, před odjezdem svým při právě Nového města pražského tři měšťany za plnomocníky k tomu zřídila, aby na místě jejím v opatření své přijali spravedlnost její všecku, svrchu dotčeným recessem knížete z Lichtenšteina jí přisouzenou a náležitou. Však i žádost těchto plnomocníků, ve věci té na komoru českou dne 8. listopadu 1627 podaná, nebyla vyslyšena a není v aktech vytčeno, zdali kdy Borboniové díl její byl vykázán. Borbonius pak dne 16. prosince 1629 zemřel v Toruní. (C. 215, B. 34.)

David Boreň (Bořen, Boryně) ryt. z Lhoty, syn Václavův, odsouzen vedle král. výpovědi z dne 12. března 1625 *pátého* dílu jmění svého, propádl: a statek *Roztoky**) (okr. Smíchov.) — tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, mlýnem, vinicí; a vsi *Klíčany*, Klecánky, Hoštice (okr. Karlín.) a *Lichočov* (Lichocoves, Lichceves, Lichtendorf, okr. Smíchov.) s dvorem popl. a druhým pustým Jindrovským — kterýžto statek, odhadnutý za 33.335 kop míš., Boreň již l. 1623 král. místodržícímu knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* za 70.000 zl. rýn. prodal s tím vyhrazením, že ze summy trhově zaplacen býti má díl král. komoře v pokutu náležející. (C. 215, B. 19. — D. Z. 141, L. 20.) Na témž statku zapsal Boreň l. 1622 manželce své Veronice, roz. z Gryspachu, 17.500 kop míš.; avšak zápis ten, od Boreně za času jeho obvinění do desk vložený, za neplatný byl uznán a vymazán. (D. Z. 140, L. 9.)

b) statek *Tatenice* (Statenice, Stativnice, okr. Smíchov.), ves s dvorem popl., v kterýž po smrti Bořeně l. 1625 jeho bratří Jan a Vilém jakožto jeho nápadníci se uvedli. Avšak l. 1627 z nařízení komory české statek ten dotčeným bratřím z rukou vyňat a v summě odhadní 13.000 kop míš. darován a postoupen byl *Bedřichovi sv. p. z Talmberga*, někdejšímu purkrabí Karlštejnskému, presidentu nad appellacemi a nejvyššímu sudímu král. Českého místo vynahrazení obilí a jiných svršků, kteréž při odstupování panství Karlštejnského

*) Roztoky — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi zápisně Hradec (Levý), Husinec a Řeží — koupil l. 1565 David Boreň za 7000 kop míš. (D. Z. 57, D. 24.)

král. komoře zanechal. (C. 215, B. 19. — D. Z. 142, K. 18; 146, C. 14 a 623, C. 5.) O navrácení toho statku dotčení bratří Boreňové l. 1630 marně se ucházeli. Teprv l. 1637 dne 20. června dáno jest *Vilémovi Boreňovi* cís. pojištění na jeho pohledanost 6560 kop míš. (C. 215, B. 19.)

Jan David Boreň rytíř z Lhoty, bratr Davidův, vedle král. výpovědi 12. března 1625 odsouzen *pětiny* jmění svého, propadl: a) statky *Mšené* (Mšeno, kr. Litoměřic., okr. Libochovic., dom. Zlonice), zámek a ves Mšené s dvorem poplužním a ves Podolí; tvrz a ves *Ředhošť veliký* (kr. Litoměřic., dom. Doksany) s dvorem poplužním; tvrz a ves *Martiněves* (kr. Litoměřic., dom. Zlonic.) s dvorem poplužním a vsí Pohofice Veliké, Charvatce a Vrbice; tvrz a ves *Podbradec* (kr. Litoměřic., dom. Budyně) s dvorem poplužním a ves Ječovice (dom. Vraní), což vše odhadnuto za 66.246 kop míš. — b) Statek *Mikovice* (Minkovic, okr. Velvar., dom. Zvoleňoves.) — tvrz a ves s dvorem poplužním — jenž však Boreňovi již l. 1621 k správě a opatrování od komory byl ponechán. — c) *Dům* šosovní, Mřenkovský řečený, v Starém městě pražském na náměstí v osadě sv. Mikuláše ležící, za 2000 kop míš. odhadnutý, který Boreň l. 1609 za 1900 kop gr. česk. koupil. (Lib. contrac. caerul. 2, f. 505.) — Tyto statky i s domem l. 1628 ponechány byly v držení a užívání Boreňovi po zaplacení pátého dílu král. komoře v pokutě náležejícího.

Ale statek *Krašov* (okr. Kralovice, kr. Plzeň.) — zámek Krašov (nyní samota u Zboh) s předhradím, pivovárem, mlýny a chalupami, dvory poplužní Rohy a Borek, městečko Kozojedy s podacím kostelním sv. Mikuláše a lázní, l. 1649 dokonce pusté a spálené, vsi Trimany, Rohy (Bohy) a Rakolusy, s příslušenstvím, jakž to l. 1616 Helena Regina Přichovská, roz. Ulická z Plešnic, od Jana Viléma Hrobčického za 34.000 kop míš. koupila (D. Z. 191, G. 20 & 139, C. 8.) — l. 1630 k správě odevzdán byl od komory české Janovi Bosovi z Ehrenšteina, cís. radě nad počty, pak l. 1649 prodán Janovi *Greefovi z Greefenburgu*, cís. radě nad appellačními, a Františkovi *Mizeronovi z Lissonu*, vrchnímu písaři při král. úradě berničném, společně za 18.866 zl., kterážto summa celá l. 1651 byla obrácena k zapravení věřitelův Boreňových. (C. 215, B. 19. — D. Z. 305, I. 26.)

Otta Boreň ryt. z Lhoty, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *třetíny* jmění, propadl statek *Březno Malé* (Klein-Priesen, kr. Žatec, dom. Eisenberk.) — dvůr poplužní ve vsi M. Březně, s lidmi poddanými tudíž, s podacím kostelním a příslušenstvím — který za 4018 kop mš. odhadnutý l. 1623 od král. komory koupila vdova *Magdalena Boreňová* za 7118 kop mš. (C. 215, B. 19. — Lib. conf. 2, f. 95. — D. Z. 142, J. 6 & 293, M. 15.) Mimo to propadl Boreň ves *Březno Hořejší*, statek duchovní kláštera sv. Sary, jinak Zahražanského při městě Mostu, který Boreň l. 1620 od stavův odbojných koupil za 2200 kop mš. zcela zaplacených, až na 500 kop, z nichž deputatu téměř klášteru ročně 30 kop dávati měl (D. Z. 192, M. 29.). Statek ten navrácen byl klášteru dotčenému, a Boreňova pohledanost na něm ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Boreň ryt. z Lhoty, emigrant, navrátíl se při vpádu saském l. 1631 z Mišně, kde za příčinou náboženství zůstával, do města Louna a nápomocen byl při vybírání kontribucí kommissari lidu nepřátelského Janovi Ilburkovi Kyšperskému z Vřesovic; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Václav Boreň ryt. z Lhoty zemřel v čase zpoury, již se podle obvinění král. prokuratora při kommissi confiscationis účastnil tím, že lid svůj k vojsku stavovskému vypravil a syna svého Viléma i k obléhání Plzně poslal, pak že direktorům na lid válečný 4000 kop mš. zapůjčil. Statek po něm pozůstalý *Vilémov* (kr. Čáslav., okr. Habry) — tvrz čilí sídlo, klášter zbořený Vilimovský, s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem při vsi Pařizově; dům v městečku Vilémově nově vystavěný, Novolovský řečený, s hospodami tudíž; dvůr poplužní ve vsi Heřmanicích; vsi Vrtěšice, Nasavrky, Zhoř, Jakubovice, Hostovličky, Ždanice, Heřmanice a Bučovice, se vším příslušenstvím, jak to Boreň l. 1604 od Jana Benedy z Nečtína za 32.900 kop mš. koupil (D. Z. 180, M. 6.) — od král. komory ujat, avšak navrácen byl synům Boreňovým *Janovi* a *Vilémovi*. Neboť tito dokázali s bratrem svým Davidem nevinu otce svého svědomím mnohých osob

vzácných, zvláště pak svědectvím Vladislava Hozlaura z Hozlau. Dle výpovědi tohoto Václav Boreň nebyl žádným defensorem, ani do koleje veliké Karla IV. na obeslání stavův najít se nedal, nýbrž jako člověk prostý a upřímný všemu tomu se vyhýbal a svého hospodářství si hleděl. Též nebyl v městech Pražských, když jsou někteří z stavův na císař. místodržící mocí sábli, nýbrž zůstával za příčinou zdraví svého v městě Hbě (Chebu). Odkudž když se do Prahy navrátil, obeslán byl od tehdejších direktorův a správců zemských a od nich s ním jednáno o půjčku nemalé summy peněz, a když se vymlouval, hroženo mu a namluveno, že oni ničeho proti císaři a králi před se brátí nechtějí, tak že jim 4000 kop míš. k potřebě zemské zapůjčiti musil. Tak též po druhé dne 29. září 1618 žádali písemně direktori, aby jim více půjčil na vydržování vojska stavovského k ruce vsí země proti pojištění 30.000 kop míš.; on však toho učiniti nechtěl. Protož po jeho smrti dne 14. září 1619 hned na ráno direktori do obou domů jeho v Novém a Starém městě pražském mušketéry odeslali, aby tam stráž drželi, až vyslaní od týchž direktorův přijeli, totiž Vilém z Lobkovic, Jindřich Ota z Losu a Jan Theodor Sixt a jiní mnozí. Tito pak hned v obou domech všeho se ujali, sklepy a truhly zámečnickem zodmykati dali, a pobravše vše, co na hotových penězích ve dvou železných truhlách bylo, je na zámku při berni dali vyčítati summou 17.000 kop míš., v kteréž bylo 4700 kusů dukátův. I na tom ještě nepřestali direktori, nýbrž i služebníka nebožtka Boreně do vězení dali a mnoho dní jej ve vazbě drželi, chtěje na něm více přezvědětí, i katem mu hrozili, aby o penězích v domech pána svého ukrytých pověděl, kteréž hledajíce v domě na náměstí Staroměstském i v sklepech kopati dali. Ač tomu všemu dotčení bratří Boreňové zbraňovali, nemohli nikterak ubrániti Vilému z Lobkovic a Ottovi z Losu, kteří jim slibovali velice, že ani o penězích přijítí nemají, nýbrž že náležitě spokojeni a i s úrokem zaplacení budou na summu jim od úřadu berničného dne 21. září 1619 pojištěnou. — Na základě tohoto svědectví, jemuž dotčené listy a nařízení direktorův jsou přiloženy, synové Boreňovi Jan a Vilém pokuty byli osvobozeni a za perdon jim dne 20. prosince 1623 udělený zavázali se při kommissi

transactionis dne 15. května 1630 složití do komory české 7500 kop míš. z jistin 45.000 kop po otci zděděných. (C. 215, B. 19, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Václav Bořický z N., při kommissi confiscationis 3. října 1623 pro svou chudobu pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složití 30 zl. rýn. na alumnat u sv. Jakuba v Starém městě pražském, tak že dle listu téže kommissee 2. dubna 1631 dotčenou summu o sv. Jiří t. r. zúplna zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Matyáš z Borovska na Bukolí vypravil lidi své s koni k vojsku stavovskému, a koupil l. 1620 za 100 kop míš. od stavův povstalých statek duchovní — jednoho poddaného ve vsi Bukolí — ke klášteru sv. Jiří na hradě Pražském náležitý (D. Z. 193, E. 11), který po bitvě bělohorské dotčenému klášteru musil navrátiti. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože statek jeho *Bukolí* (okr. Velvar.) od vojska byl vypálený a pustý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Diviš a Václav Bošínští z Božejova a na Mezilesích, po smrti své obesláni byli 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za perdon jim udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jejich nějaké pokuty složili. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav Boubinský ryt. z Újezda a na Kraselově ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen byl dne 14. července hrdla, cti i statku; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 jenom co do konfiskace všeho jmění jeho byl potvrzen. Statky jeho a) *Kraselov* (Krasilau kr. Písek, okr. Volyň.), tvrz a ves s dvorem popl.; b) ves *Lhota Pechlatova* (nyní Lh. sv. Anny, okr. Volyň.), s jedním osedlým, 2 chalupami a dvěma dvory, Peckovským a Pechlatovským, s příslušenstvím, jak to Boubinský l. 1616 od Jana Řepického ze Sudoměře za 3600 kop míš. koupil (D. Z. 192, O. 11), k ruce král. fisku ujaty a za 9105 kop míš. odhadnuté prodány byly od komory české dne 16. února 1623 za 8500 kop míš. *Václavu Koutkovi Nečanskému z Minic*, jemuž za služby vojenské od císaře ze summy trhové 6000 kop bylo darováno.

(C. 215, B. 2. — Lib. conf. 2, f. 294. — D. Z. 141, K. 24; 292, K. 18; 620, F. 6.)

Bohuslav mladší Boubinský ryt. z Újezda při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokutý byl osvobozen, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Diviš Boubinský ryt. z Újezda zajat byl l. 1620 při vzetí města Písku, kdež nemocen ležel, od Dona Martina de Hoeff-Huerta, kterýž výkupné zaň na 500 zl. ustanovil. Když pak po brzké smrti Boubinského bratr jeho a dědic *Petr* dotčené výkupné chtěl zaplatiti, zpěchoval se Don Huerta té summy přijati, žádaje na Petrovi mimo to ještě 400 říš. dolarů, které prý na statek Divišův *Lipovice* císaři zapůjčil. A poněvadž Petr nemohl hned složiti summy dotčené, učinil Huerta s Janem Častolarem Dlouhoveským z Dlouhé vsi knížeti z Lichtenšteina zprávu nedůvodnou, že by Diviš Boubinský pro účastenství ve zpouře odsouzen býti měl všeho statku. Ačkoliv pak Petr Boubinský od bratra svého Diviše dostatečně odvedl, v čem tento od král. prokuratora při kommissi confisc. byl obviněn, tak že Diviš vedle král. výpovědi dne 22. listopadu 1622 žaloby byl osvobozen a statek po něm pozůstalý, kterýby před bitvou bělohorskou během vojenským od cís. lidu válečného nebyl vzat, dědici jeho zůstati a zanechán býti měl; předce k stálému naléhání Dona Huerty *Diviš Boubinský* vedle cís. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) Statek *Lipovice* (kr. Písek, dom. Vlach. Březí) — tvrz a ves s dvorem pustým a ves *Žárová* — který již dne 21. ledna 1623 od komory české postoupen byl Janovi staršímu *Častolarovi Dlouhoveskému z Dlouhé vsi* za summu odhadní 3287 kop mš., ačkoliv měl cenu čtvnásobně vyšší. (C. 215, B. 2. — Lib. conf. 2, f. 331. — D. Z. 141, F. 1; 194, L. 28 & 620, C. 9.) — b) Jistina 7100 kop mš. na statku *Střelé*, z níž polovice 3550 kop král. fisku připadla.

K opěťované žádosti Petra Boubinského o navrácení statku *Lipovice* při kommissi revisionis vedle cís. resol. 8. října 1630 ustanoveno, že Boubinský při témž statku vedle práva ničeho nemá vyhledávati, nýbrž že statek ten vdově *Kateřině* po Dlouhoveském pozůstalé vlastně a bezpečně má zůstati, po-

něvadž k summě trhové ještě dva listy dlužní na 2800 kop míš. a na úrocích z nich 1776 kop, tedy v jedné summě 4576 kop míš. dobrovolně přidala. Naproti tomu odvolal se Boubinský, a cís. resol. 7. února 1637 učiněna jemu ta milost, že mu od komory mělo vydáno býti ze všeho statku a jmění po jeho bratrovi pozůstalého tolik, zač by polovice jeho stála. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & B. 2.)

Pavel a Přibík bratři Boubinští ryt. z Újezda, při kommissi confiscationis odsouzeni všeho jmění, však vedle král. výpovědi dne 30. května 1623 z milosti jim pod léno zanechán byl statek jejich *Střela* (Strahl, kr. Písek, okr. Strakonice.) — zámek Střela s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýny a rybníky, městečko Katovice s podacím kostelním, ves Dražejov, tvrz pustá a ves Kladruby (díl) s dvěma rybníky, jak to od strýce svého Ladislava Boubinského l. 1614 měli odkázáno (D. Z. 136, Q. 20.). — Boubinští ohlásili se v příčině léna, ale nikdy ho nepřijali, tak že statek dotčený od komory české v pokutu ujat a za 24.315 kop míš. odhadnutý prodán byl se statkem Hořtickým, Petrovi Pešíkovi z Komárova konfiskovaným, dne 31. října 1623 *Jindřichovi Libšteinskému z Kolo vrat*, nejvyššímu sudímu dvorskému král. Českého, za 48.000 kop míš., z kterých summy jemu darováno od císaře 23.333 zl. rýn. (C. 215, B. 2 & C. $\frac{1}{10}$. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 141, F. 13; 194, N. 1; 620, C. 18.)

Petr mladší Boubinský ryt. z Újezda, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 26. června 1626 na třetí díl statku *Třebomyslice* (kr. Písek, dom. Horažďovic.) — tvrz a ves Třebomyslice (díl), vsi celé Vlkonice, Loučova a Lhotka, dílem vsi Světlá (Svět) a Oujezdec Veliký — který sám za 4580 kop míš. odhadl. Dva díly téhož statku, kterýž celý za 13.740 kop míš. odhadnut byl, náležely dvěma nezletilým bratrům Boubinského, a těmž po jejich smrti připadly. Díl pak jeho l. 1650 proti odvedení zadržalé quoty manské (stýho peníze) per 1269 zl. rýn. a složení 1600 zl. rýn. za převedení do dědictví z manství propuštěn byl. (C. 215, B. 2 & C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, pag. 20 & 35; 68, díl II, f. 6.)

Petr Bračický z N., při kommissi confiscationis 3. října 1623 žaloby osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis

de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený odvésti 7 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Fridrich Otík Bradský obeslán 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se; neboť již l. 1628 odešel ze země pro náboženství, nezanechav jmění žádného. Jeho manželka držela statek *Keblany*, dvůr popl. u Zderaz na Žatecku; není však vytčeno, zdali za manžela svého složila nějakou pokutu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Brandl z Waldenrichu, nejsa překonán těžkých provinění, jichž se za času zpourey dle obvinění prokuratora dopustil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Wolf Brandner hrabě z Brandu odešel ze země a po smrti své od žida Lazara Arona zlomyslně udán, že u nepřitele ve vojsku sloužil, při kommissi revisionis fridlandské odsouzen byl všeho jmění. Statek jeho lenní *Seeberg* (okr. Cheb.) od král. komory ujatý prodán byl nejvyššímu strážmístru Melchiorovi Adamovi *Moserovi z Öttingen* l. 1635 za 6000 zl., z kteréž summy třetina udavači židovi, dvě třetiny pak na opravu hradu Pražského byly dány. (C. 215, B. 20.)

Jan Vojislav Branišovský ryt. z Branišova, ač s bratrem svým *Zdeňkem* při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltazara de Marradas a vedle král. resol. 21. května 1621 perdonován a na milost přijat, předce při kommissi confisc. vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen byl *pátého dílu* jmění svého. Statek jeho *Frimburk* (kr. Písek, okr. Sušice), zámek spálený a vydrancovaný a ves s dvorem popl., pak vsi *Soběšice* s dvorem poplužním a *Rok*, od král. komory ujat a za 10.562 kop mš. odhadnut (ačkoliv l. 1617 Frimburk za 23.600 kop a dvůr Soběšický za 17.385 kop byly odhadnuty), l. 1623 *Alžbětě z Kolovrat*, roz. z Lobkovic, prodán byl za 10.500 kop mš., z čehož po zaplacení dluhů (6300 kop) na pátý díl král. fisku připadlý zůstalo 840 kop a na $\frac{1}{5}$ dědicům Branišovským 3360 kop dle účtu komory české teprv l. 1668 učiněného. (C. 215, B. 21. — Lib. conf. 2, f. 214. — D. Z. 141, f. 24; 194, N. 3; 620,

C. 19.) Mimo to propadl Braníšovský pátý díl jistiny per 2000 kop mš. na statech Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Zdislav Vojislav Braníšovský ryt. z Braníšova, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil. Jeho bratři *Jan* a *Zdeněk*, zdědivše po něm statek *Vojnice* (kr. Písek, okr. Strakonice), uvolili se za perdon jemu udělený při kommissi transactionis dne 15. května 1630 odvésti jistinu 1400 kop mš., s úroky zadržalými 2907 zl. vynášející. — C. 215, C. 1/4. — Mimo to *Zdeněk* za perdon jemu při kommissi confisc. 21. srpna 1623 udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složil 50 zl. rýn. na alumnat u sv. Jakuba. (C. 215, C. 1/8.)

Ferdinand Branovský z Branova nedostavil se dle oběslání 5. února 1629 před kommissi transactionis; neboť již předtím zemřel, nezanechav žádného jmění. Též bratr jeho *Kašpar* neměl ničeho dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. 1/4.)

Ivan Braum z Miřetic účastnil se výpravy stavovské s jedním koněm, avšak maje stateček svůj vypálený, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělený perdonu byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Braum z Miřetic a na Lipně, maje ze země pro náboženství odejítí, postoupil statek svůj *Lipno* (kr. Plzeň), v polovici odhadnutý za 4000 kop mš., synu svému *Václavovi*, kterýž k víře katolické přistoupil, a uvolil se, aby mu jej pojistil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon sobě a synovi udělený složití 500 zl., které jeho syn teprv l. 1643 na komoru českou odvedl. (C. 225, B. 32. b. & C. 1/4.)

Václav starší Braum z Miřetic podepsal l. 1619 přísahu králi *Fridrichovi*, falckraběti, pročež při kommissi confiscationis obviněn účastenství ve zpouře, však jsa katolíkem dne 22. listopadu l. 1622 trestu osvobozen, podržel jmění své, totiž polovici statku *Lipna* (kr. Plzeň), kterou svému synovi nezletilému odkázal, nařídív za jeho poručníka bratra svého *Ivana*. Tento pak l. 1629 zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za perdon bratru jemu udělený zaplatiti 50 zl. na alumnat u sv. Jakuba. (C. 215, C. 1/8.)

Vilém Braum z Miřetic a na Dolanech, l. 1622 od *Adama Chlumčanského* zavražděn, oběslán byl dne 5. února 1629

před kommissi transactionis za příčinou pokuty za perdon mu udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jeho o pokutu dotčenou se vyrovnali. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Braun z Braun pro své účastenství ve zpouře teprv po smrti své dle rozsudku král. appellací 18. května 1628 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž v jistinách per 7050 kop míš. zanechal. Z těchto jistin, u komory české uložených, vedle cíś. resoluce z dne 15. září 1628 vydány byly tři úpisy dlužní na 4050 kop míš. dědicům Braunovým, *Křištofovi z Hodkovic* a *Arnoštovi Šicovi z Drahenic*; ostatní pak dvě listiny dlužní na 3000 kop míš. připadly král. komoře v pokutě za třetinu jí náležející. (C. 215, B. 32. a. & P. $\frac{1}{1}$.)

Beneš Březský z Ploskovic při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění* svého. Statek jeho *Bohdaně* (okr. a dom. Ledeč. kr. Čáslav.) — tvrz a ves B. s dvorem popl., dvůr popl., řečený Dvorec, pak vsi Třebetů s dvorem popl., Vičkovice, Řeplice, Ves Prostřední, Michalovice a Kotoučov — od komory české l. 1623 koupila za summu odhadní 22.542 kop míš. *Maria Majdalena Trčková*, roz. z Lobkovic, po jejíž smrti statek ten opět král. fisku v pokutě připadl. (C. 215, B. 23. — D. Z. 143, A. 16; 294, K. 10; 621, E. 9. Viz též Jan Rudolf Trčka.)

Pohledanost Jana Mirka z Solopisk per 4600 kop míš., na dotčeném statku pojištěná, ještě l. 1642 jeho dědicům a synům z bratra jeho, Bohuslavovi a Jindřichovi Svatoúfroví, z komory české vyplacena nebyla. (C. 215. M. 10.)

Jan Březský z Ploskovic a při městě Žateci zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil. Statky jeho, *dvůr* poplužní na předměstí Žateckém a *dva domy* v témž městě, kteréž Březský k zlepšení obce Žatecké odevzdal, od král. komory ujaty a vedle cíś. resol. 27. dubna 1628 cíś. mincmistru *Benediktovi Hübnerovi* místo daru z milostí per 5000 zl. rýn. za jeho věrné služby postoupeny jsou. (C. 215. B. 23. — Viz též *Žatec*.)

Jan Diviš Březský z Ploskovic, kommissar při direkcii stavův odbojných, dle protoc. condemnat. f. 445 při kommissi confiscationis dne 14. června 1623 odsouzen všeho statku, však cíś. milostí při dvou třetinách jmění svého byl zůsta-ven. Statky jeho od král. komory byly ujaty a za summu odhadní 29.940 kop míš. l. 1623 Elišce *Žerotinské*, roz. z Wald-

šteina, prodány, totiž: a) statek *Ostrov Perknířův* (kr. Čáslavský, okr. Královice dolní) — tvrz a ves O. s dvorem poplužním a vsí Slavošov s podacím kostelním, Hranice, Outěšenovice, v Radvančicích dvůr poplužní a díl Prostřední Vsi. (D. Z. 69, B. 27.) — b) Statek *Hodkov* (kr. Čáslav.) — zámek pustý H. s dvorem poplužním, mlýnem a celou vsí H. s podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to l. 1601 Václav Březský po Smilovi Hruškovi za 4200 kop miš. koupil. (D. Z. 175, G. 27.) — Manželka Březského Johanna, roz. z Květnic, marně se domáhala věna svého na statku Hodkově l. 1616 jí pojištěného. Též dvě třetiny Březskému z milosti ponechané per 19.960 kop miš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vykázány jeho dědicům. (C. 215, B. 23. & C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 357. — D. Z. 142, C. 18; 293, D. 24 & 620, J. 26.)

Jindřich Březský z Ploskovic propadl stateček *Břežany* (okr. Kouřim.), který l. 1622 od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina *Václavovi Vchynskému* byl postoupen, avšak l. 1623 k císař. rozkazu král. fisku opět navrácen a l. 1630 postoupen sirotkům po *Janovi Divišovi Březském*, jimž též statečky *Březová, Křechoř* a *Opatovice* (okr. Kolín.), pak dva domy v Kutné Hoře, po Benediktovi Březském jim připadlé, byly ponechány. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$. — B. 77. sub n. 2 & 5.)

Václav Březský rytíř z Ploskovic byl s bratrem svým Oldřichem mezi osobami stavu panského a rytířského, jimi hr. Baltasar de Marradas při vzdání se města Sušice l. 1620 dne 27. září dle jisté smlouvy jménem císaře milost udělil tím způsobem, že při svých statcích pokojně zůstaveni býti měli. Oldřich pak při kommissi confiscationis 21. srpna 1623 pokuty byl osvobozen, ale bratř jeho Václav vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 *třetího* dílu jmění svého odsouzen, propadl statek *Bílenice* (kr. Písek, okr. Sušice), který za 8452 kopy miš. odhadnutý l. 1623 Don Martinovi *de Hoef-Huerta* za 5000 zl. byl postoupen. Březskému však, když k náboženství katolickému přistoupil, k opětné žádosti vedle císař. resol. l. 1627 měl navrácen býti statek jeho proti složení třetiny summy odhadní, ale císař. resolucí 2. září 1629 povolena mu náhrada v summě 8452 kop miš., na kterou jemu dáno císař. pojištění. (C. 215, B. 23 & C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 110 & 362.)

Jiří Albrecht Bryknar z Brukšteina nepřihlásil se při kommissi confiscationis před svou smrtí k perdonu. Protož statky jeho *Mokropsy hořejší* (Mokropec) a *Vonoklasy* (Uněklasy, kr. Pražský, dom. Zbraslav.) — vsi s dvory popl. a vesnice Solopisky a Roblín, jak to Bryknar l. 1620 od Frídřicha Smolíka ze Slavic za 33.000 kop míš. koupil a l. 1622 svému nejbližšímu příbuznému *Vilémovi Vřesovci hraběti z Vřesovic* odkázal — od komory české v pokutu byly ujaty a za 23.104 kopy míš. odhadnuty. Avšak vedle čís. resol. 18. pros. 1624 opět navráceny jsou Vřesovci, jenž nevinu Bryknarovu prokázal, tak že téměř čís. výpovědí 2. května 1625 pokuta zcela byla prominuta. Vřesovec pak dotčené statky l. 1636 prodal *Jakubovi Jindřichovi Paradiesovi sv. p. z Eschaide* za 25.000 zl. rýn. (C. 215, B. 22. — Lib. conf. 2, f. 266. — D. Z. 140, G. 27 & 145, F. 3.)

Jan starší Varleych ryt. z Bubna, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Libchavu* českou (Böhmisch-Libchau, kr. Chrudim, okr. Ústí n. Orl., dom. Brandýs) — tvrz s vesnicemi a dvory poplužními — kterýž od král. komory za 9855 kop míš. odhadnutý dne 21. ledna 1623 *Albrecht z Waldšteina* za 10.842 zl. rýn. koupil, pak l. 1624 s jinými statky Trčkové výměnou za statek Kopidlno postoupil. (C. 215, B. 25. — Lib. conf. 2, f. 262. — D. Z. 141, C. 5; 194, E. 28.) Pohledaností Anny manželky Jana z Bubna na témž statku per 5000 kop míš., jakož i dvou třetin Bubnovi ponechaných domáhala se vnučka jejich *Kateřina Dohalská*, kteréž teprv vedle čís. resol. 8. října 1667 za všecku tu pozůstalost toliko 6570 zl. bez úroků bylo pojištěno; avšak ještě l. 1690 při kommissi revisionis věc ta nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Jan mladší Varleych z Bubna a na Závrší, jeden z nejvřednějších povstalců českých, nejvyšší polní general-strážmistr vojska stavovského, bojoval udatně na Bílé Hoře, odporovav náležitě s hrabětem mladším z Turnu s jízdou svou a moravskou prvnímú útoku jízdy císařské, tak že z 1000 jeho koní jenom 350 jezdců a na 300 pěších z regimentu hraběte z Turnu na živě zůstalo. Po bitvě bělohorské ujel Bubna s králem Frídřichem ze země, a pro provinění své při kommissi executionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi

dne 16. dubna 1621, hrdla, cti i statku byl odsouzen, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. — Statek jeho *Závřší* (kr. Kralohrad., okr. Kostelec n. Orli.) — tvrz a dvůr popl. Závřší u Borovnice, kdež někdy ves řečená „*Dršel*“ stála, s krčmou výsadní a dědinami, vsi Cuclav s podacím kostelním, Skrovnice Veliká a Malá s příslušenstvím, jak to z Bubna l. 1608 od Jana Kapouna ze Svojkova za 4500 kop gr. č. koupil (D. Z. 181, M. 18) — od komory české prodán byl se statkem Borovnickým, po Rudolfovi Zeidlicovi konfiskovaným, *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej Mušingerovi postoupil (viz Zeidlic). — *Dům* Jana z Bubny v Hradci Králové, l. 1605 od Rudolfa z Stubenbergu za 1600 kop míš. koupený, od cís. vojska vydrancován a pobořen byl, tak že l. 1636 toliko za 200 kop míš. odhadnut a teprv l. 1643 od komory české prodán byl za 100 zl. rýn. hrab. *Janu Křištofovi z Waldšteina*, jehož stavení sousednímu hrozil záhubou. (C. 215. B. 25.)

Jindřich Markvart a Křištof Jindřich Varleych z Bubna, katolíci, první při kommissi confiscationis 3. října 1623, druhý pak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu pro chudobu svou byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš starší Varleych ryt. z Bubna odešel pro náboženství ze země. Jeho *dům* šosovní, v Starém městě pražském ležící, vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od cís. rychtáře v pokutě ujat byl. (C. 215. P. $\frac{2}{4}$.)

Václav Varleych ryt. z Bubna a na Zvíkovci, zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil; při kommissi hrdelní (executionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen *všeho jmění a památka jeho za prokletou a nepoctivou vyhlášena jest*. Jeho statek *Zvíkovec* (kr. Praž., okr. Zbiroh.) — tvrz a městečko Z. s dvorem poplužním a pivovárem, ves *Chlum*, 1 poddaný v Hlinči a poustka v Prašivém Oujezdě, jak to Bubna l. 1601 od Křištofa z Kokořova za 14.200 kop míš. koupil (D. Z. 191, N. 23) — za 17.682 kop míš. odhadnutý, prodán byl za 12.000 zl. rýn. od komory české l. 1624 *Václavu Herakliovi Blíživskému ryt. z Blíživa*, místosudímu král. Českého. (C. 215, B. 25. — D. Z. 194, K. 16; 620, B. 28.) — Se statkem Zvíkovcem konfiskován byl omylem též *dvůr Boršikovský* a dva

gruntů v městečku Zvíkovci ležící, které Václav z Bubna dle desk (kvatern trhový nový červený lit. B. 5.) manželce své Heleně, roz. z Bukova, a v případě jejího úmrtí synům svým l. 1614 odkázal. (C. 215. B. 25.) — Jeho syn *Heřman*, který se místo otce svého výpravy stavovské účastnil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, poněvadž mimo dvorec sedlský ničeho neměl. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Budkovský z Budkova, jeden z relatorů při sněmu generálním l. 1620, při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Budkov a Lhotku* (Lhota Chocholatá, kr. Písek, okr. Prachatic.), který již dne 18. prosince 1620 od nejvyššího strážmistra a cís. kommissaire Dona Martina de Huerta k ruce král. fisku byl vzat a Vítovi Pelhřimovskému k správě svěřen, potom za 6265 kop míš. odhadnut a l. 1622 za 6200 zl. Anně Maximilianě Kateřině *Hysrlové z Chodova*, roz. z Šanova, prodán. (C. 215, B. 26. — Lib. conf. 2, f. 30 a 123. — D. Z. 141, E. 19; 194, K. 23 & 620, C. 1.)

Václav Budkovský z Budkova při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 vedle král. výpovědi dne 9. září t. r. odsouzen k *manství*, přihlásil se 18. června 1626, že pro nedostatek zdraví postavití se nemůže k přijetí léna na statek svůj *Němčice* (kr. Budějov., dom. Třeboň.) — dvůr popl. pustý a vypálený a ves N. (nyň jen dvůr popl.), pak ves *Líštnice* (Lěštnice), odhadnutý za 500 kop míš. Teprv po jeho smrti jménem jeho synů Jindřicha Mikuláše a *Jiřího* l. 1627 dne 20. listopadu přijal léno poručník jejich Mikuláš Budkovský na týž statek, kterýž pak synu Jiřímu l. 1642 (1652) vedle cís. resoluce propuštěn byl z manství bez odvedení zadržalé quoty manské. (C. 215, B. 26 a C. 1/10. — D. dv. 7, pag. 18 & 58; 68. II., f. 17.)

Václav Budovec sv. pán z Budova na Hradišti, Klášteře, Zásadce a Kočovicích, vyslovil se již léta 1617 na sněmu proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále českého, čímž sobě jeho nemilost způsobil; potom od l. 1618 náležel mezi náčelníky zpoury, jsa jedním z direktorův stavu panského, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zvržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za

jehož panování byl presidentem nad appellacemi. Protož dne 20. února 1621 s ostatními direktory uvězněn a při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen statkův, cti i hrdla, tak že mu ruka pravá měla býti ufata, potom tělo za živa čtvrceno, čtvrti na silnici sem a tam rozvěšeny, hlava pak s pravici na bráně mostu Pražského přibita. Ale vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 prokázána mu ta milost, že dne 21. července t. r. toliko byl stat a hlava jeho na věži mostské vystavena.

Jmění pak jeho veškeré hned bylo konfiskováno, totiž:

a) statek *Kláster Hradiště* (Klásterec, Kloster, kr. Boleslavský) nad Jizerou, odhadnutý za 64.599 kop mš., k němuž náležel zámek Kl. Hr. s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem a cihelnou, dvory poplužní Pachouňský a Bukovinský, mlýny Klášterský a Borovický s pilami, dům v městě Hradišti s rolemi a lukami, pak vsi Klášter s podacím kostelním, Jivina, Bukovina, Kozmice, Neveklovice, Borovice, Vicmanov (díl), Mukařov a Hlavice s podacím kostelním, Dolní Mohelnice (díl), Žďár, Habr (díl) a ves Poď Bukovinou (Bukovina dolní), se vším příslušenstvím, jak to Václav Budovec l. 1612 od sester z Labouně, Magdaleny Mladotové a Kunky Vlkové, za 81.000 kop mš. koupil. (D. Z. 185, A. 24 & 136, B. 16.)

b) Statek *Hradiště Mnichové* (Münchengrätz, kr. Boleslav.), odhadnutý za 28.762 kopy mš., k němuž náleželo město Hradiště s dvory kmetcím, klášter pustý a obořený Hradiště s dvorem popl. při něm, s mlýnem pod klášterem, řekou Jizerou, pak 12 luk, 15 lesů 73 leče obsahujících, 6 rybníků, zejména Pekařský, Bukovský, Převor, Penčín, v Habru a Radešický, jak to l. 1556 od krále Ferdinanda I., jemuž to po Adamovi z Vartenberka l. 1547 v pokutě připadlo, za 5500 kop gr. česk. bylo prodáno Jiřimu z Labouně a Jindřichovi Zibřidovi z Velechova, a od tohoto l. 1598 na Budovce přešlo (D. Z. 52, G. 7); pak vsi *Dobrávoda* s dvorem poplužním a *Dneboh* (Nednebohy), které Křištof Budovec l. 1592 od sirotků po Bernardovi hraběti z Hardeku za 1650 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 168, N. 20.)

c) Statek *Zásadka* (kr. Bolesl., dom. Mnich. Hrad.), za 27.010 kop mš. odhadnutý, k němuž náležel zámek Z. s pivovárem, dvorem poplužním a ovčínem, dvory poplužní Hněvo-

sický s mlýnem a Kačovský, vsi Zásadka, Rostkov, *Kačovec* (zašla), Podol, Dolení Mohelnice s podacím kostelním, Příbislavice, Hoškovice, *Přestavlky* (zašla) a Dneboh (Nednebohy, díl), se vším příslušenstvím, jakž to Václav Budovec l. 1604 od Kateřiny Říčanské, roz. ze Smiřic, za 37.300 kop míš. koupil. (D. Z. 132, K. 22 & 178, M. 21.)

d) Statek *Kocňovice* (Kosnovice, Chocnějovice, kr. Bolesl.), odhadnutý za 6.405 kop míš., totiž tvrz a ves K. s dvořem poplužním, podacím kostelním, mlýnem s pilou, vsi Borimsko, Malčice, Nesvačily, Oučí (Ouč) a Chlístov s příslušenstvím, jak to Anna Budovcová, roz. z Vartenberka, a syn její Adam z Budova od bratří Jana Václava, Zikmunda, Kašpara a Fridricha Rozenhajně z Janovic l. 1603 za 5000 kop gr. česk. (10.000 kop míš.) koupila a l. 1612 Václavovi Budovci postoupila. (D. Z. 131, N. 19.)

Tyto statky všechny, v jedné summě odhadnuté za 126.771 kop míš., koupil od král. komory dne 20. srpna 1622 se statky Belá a Kuřívody, po Bohuchvalovi Berkovi konfiskovanými a za 132.899 kop míš. odhadnutými, *Albrecht z Waldšteina* za 216.000 zl. rýn., přenesl je l. 1624 v léno a z nich pak *Klášteřec* a *Hradiště Mnichovo* jakožto léna fridlandská Maximilianovi z Waldšteina dne 9. listopadu 1624 postoupil, *Zásadku* a *Kocňovice* jako léno dědičné Janovi Ludvíkovi z Isolani dne 6. června 1627 za 62.771 zl. prodal. (C. 215, B. 27. — Lib. conf. 2, f. 274. — D. Z. 141, A. 11 & 194. A. 17.)

Mimo statky dotčené konfiskován byl též *Budovcův dům* v Starém městě pražském proti kostelu Týnskému vedle domu u Černého Jelena ležící, který však manželce Budovcové Markétě byl ponechán, poněvadž jej sama od doktora Jakuba Lavina za 5000 kop míš. koupila a na summu tu toliko 700 kop složila. (C. 215, P. 2. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 211.)

Anna Budovcová, roz. z Wartenberka, měla na statku Hradištském pojištěno 20.000 kop míš., při nichž vedle cíř. resoluce z dne 6. července 1622 byla zůřtavena. Avšak navrátití musila statek duchovní děkanství Staré Boleslavi — ves *Popovice* a 2 chalupníky v Staré Boleslavi s příslušenstvím — který koupila za času zpouřy l. 1620 od stavův

odbojných za summu odhadní 1325 kop míš. zaplacenou sž na 500 kop, z nichž deputat ročně 30 kop dotčenému děkanství měla dávatí. (D. Z. 193, C. 1.) — *Syn Budovcův Bedřich Ludvík* domáhal se vedle cí. resol. 4. října 1652 při kommissi revisionis pozůstalosti po matce své Markétě, na statcích Zásadce, Kocňovicích a jiných jemu náležející; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, B. 27.)

Adam Bukovanský Pinta z Bukovan a na Suchomastech pro účastenství své ve vzpouře při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Suchomasty* (kr. Praž. okr. Beroun.), k němuž náležely tvrz a ves Suchomasty s dvorem poplužním, pivovárem, podacím kostelním, 2 mlýny, ves Svinaře (díl) a ve vsích Hodyní a Lukách po 1 osedlém, jak to Bukovanský l. 1610 od Karla Plota z Konařín za 18.000 kop míš. koupil. (D. Z. 135, C. 22.) Statek ten od král. komory za summu odhadní 12.798 kop míš. l. 1623 postoupen byl *Dorotě Říčanské*, roz. Kaplířové ze Sulevic, na srážku její pohledanosti za komorou českou (viz Jan Litvín z Říčan. — C. 215, B. 28. — Lib. conf. 2, f. 96. — D. Z. 141, G. 19; 292, D. 27; 620, D. 19.) — Mimo to navrátiti musil Bukovanský kapitole kostela hradu Pražského statek duchovní, ves *Radouš* (kr. Praž., okr. Hořovic.) s příslušenstvím, který za času vzpoury l. 1620 koupil od stavův odbojných za 4050 kop míš. úplně zaplacených. (D. Z. 140, C. 19.)

Jan Bukovanský Pinta z Bukovan, na Bukovanech a Krašovicích, místopisár král. Českého, zemřel v trvalé zpouře, a při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty byl osvobozen, tak že manželka jeho Alžběta, roz. z Mnichu, podržela statek *Bukovany* (kr. Písek, dom. Vorlík), tvrže Bukovaury, Rech (Řeč, Řetec) a Zahrádku s dvory poplužními, pivovárem, vesnicemi a příslušenstvím, jak jí to Bukovanský l. 1619 odkázal. (C. 215, C. 1/8. — D. Z. 139, J. 25.) — Téže ponechán byl dům v Starém městě pražském v osadě Betlemské mezi kollejemí Apostolskou a Nazaretskou ležící, který Bukovanský l. 1613 od Ruprechta Měsíčka z Výškova za 1100 kop gr. česk. koupil. (Lib. contrac. caerul. 3, f. 157.)

Jaroslav Bukovanský Pinta z Bukovan odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Žihobce* (Žihobec, Schöbic, kr. Písek,

okr. Sušice) — tvrz s dvorem popl. a pivovárem, 2 mlýny, Lomecký a v Napajedlích řečené, vsi Žihobice s podacím kost., Věštino, Rozsedlá, Strašeně (Strašín) s podacím kost., pak na díle vsi Maleč, Nezdice, Ostružno, Žďanov, Šimanov a Kadčice (Kadčice), se vším příslušenstvím, jak to Bukovanský l. 1616 od Lidmily Lokšanové, roz. Černínové z Chudenic, za 40.000 kop mš., koupil. (D. Z. 191, B. 4.) Statek ten obdržel koupí nejdříve l. 1623 Filip *de Straycraga Javantanio*, cís. nařízený nejvyšší nad jízdectvem, za 20.000 kop mš., z kteréz summy odraženo mu bylo 800 říšských dolarův in specie (1 dolar po 3 kop. 51 gr. 3 peníze mš.) čili 3085 kop mš. 42 gr. 6 pen., pak 10.000 zl. rýn. čili 8571 kop 25 gr. 5 pen. mš., na vychování cís. lidu vojenského od něho již dříve půjčených a na témž statku zapsaných a pojištěných. Avšak cís. resol. 17. června 1627 prodán byl statek ten nejvyššímu Donu Martinovi de Hoeff-Huerta za 33.000 zl., na kterouž summu jemu poraženo 19.500 zl. rýn. na jednu kvitanci dvorského vyplatního úřadu vojenského de dato 30. září 1624 per 503.197 zl. rýn. znějící. Po smrti Huertově l. 1638 týž statek opět byl konfiskován a prodán od císaře skrze generala Dona Baltasara de Marradas na spokojení starého regimentu Don Baltazarovského za 33.000 zl. Antonínovi *Lopezovi de Gradin*, cís. nařízenému nejvyššímu, který statek ten odkázal manželce své Barboře Gradinové l. 1630 (D. Z. 144, A. 12.), již teprv l. 1634 do desk byl vložen. (C. 215, B. 28; Lib. conf. 2, f. 489. — D. Z. 145, A. 10 a 298, O. 23.)

Jiří Bukovanský Pinta z Bukovan, dle udání Anny Bechyňové z Dobrše z dne 27. srpna 1631 a cís. psaní ke komoře české z dne 9. září t. r. učinil se účastným zpourey slouživ ve vojsku stavovském. Z jeho pozůstalosti, obnášející do 8000 kop mš., měl podle obeslání komory české práv býti jeho bratr *Václav*, jenž tu pozůstalost zatajil a na sebe převedl. (C. 215, B. 28.)

Václav Bukovanský Pinta z Bukovan, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 5. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis l. 1629 za perdon mu udělený slážit 600 zl. rýn. (C. 215, C. 1/8.)

Jan starší Bukovský ryt. z Hustiřan, někdejší kommissar při direkci stavův povstalých, dal se potřebovati l. 1619 při výpravě lidu jízdného i pěšho z krajův Boleslavského, Hradeckého a Kouřimského, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi hrdelní (exsecutionis) dle patentu 18. března 1621 odsouzen byl *všeho jmění*. Ale vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 jeho dědicové zanechání jsou při *polovici* statkův, kteréž od král. komory ujaty byly, totiž: tvrz *Mirejov* a tvrz *Sedlec* (kr. Jičín. okr. Hořic.) s vesnicemi a dvory poplužními. Statky ty, za 12.188 kop mš. odhadnuté, koupil l. 1623 dne 30. května za 14.219 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina*, který je dne 28. listopadu 1624 v dědičné léno prodal *Anjelině Zárubové z Hustiřan* s Poličany bílými a jinými statečky za 26.000 zl. rýn. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, G. 27 a 292, E. 21. — Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní.) Vdově po Bukovském pozůstalé Anně Johanně místo jejího věna a jistin per 3395 kop mš. při kommissi revisionis l. 1628 přisouzeno bylo toliko 2600 kop mš., na kteréž jí dáno cís. pojištění dne 15. května 1628. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Otík Bukovský ryt. z Hustiřan účastnil se výpravy stavovské sám s dvěma koňmi a pěti pacholky; při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za perdon jemu udělený z jistiny své 2000 kop mš. složil 1000 kop pokuty. (C. 215, C. 1/4.)

Jarolím Bukovský ryt. z Hustiřan, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, koupil dne 29. ledna 1624 za 24.500 zl. rýn. od Albrechta z Waldšteina statek lenní *Třebnouševs* (Třeboučeves), který po jeho smrti jakožto léno Fridlandské opět Waldšteinovi připadl. (C. 215, C. 1/8. — D. dv. 7, f. 145.) Viz též Waldštejn, statky lenní.

Karel Bukovský ryt. z Hustiřan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 1. června 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl: a) Statek *Velehrádek* (Velehrad, kr. Král.-Hrad., okr. Král. Dvůr, dom. Poličany) — tvrz (hrad) Velehrádek s dvorem popl. a vesnice Lanžov, Zábřezí, Dehtov dolejší, Zálesí a Doubravice (Gross-Doubrawic) — v summě odhadní 13.084 kop m., za kterou jej dne 16. října 1623 od král. komory koupil *Albrecht z Waldšteina*, a v léno

Fridlandské přeneseny dne 27. února 1624 *Jiřimu Sádovskému* za 13.475 zl. rýn. postoupil. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, M. 11; 292, M. 27; 620, F. 21.) — Viz též léna Fridlandská.

b) Třetinu z jistin 10.110 kop mš., které teprv dne 6. února 1672 při kommissi liquidat. Bukovského dětem, *Křištofovi Pavlovi, Mikulášovi, Janovi Karlovi, Alžbětě a Anně*, bez úrokův byly přisouzeny. Na dvě třetiny těchto jistin per 6740 kop, jakož i na dva díly z milosti jejich otci ze statku Velehrádku ponechané per 8722 kop mš. též bez úrokův dáno dědicům dotčeným l. 1672 cís. pojištění. (C. 215, P. 1/1.)

Mikuláš Bukovský ryt. z Hustiřan na Hoděčíně a Svinišanech, kdež zabit byl, když falekrabě Fridrich ze země ujížděl. Při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 23. června 1623 odsouzen byl *třetího* dílu statku *Hoděčína* (Hodětín, kr. Král. Hrad., okr. Kostelec nad Orlicí), kterýž však odhadn. za 4769 kop mš. vedle cís. resol. 18. července 1623 jeho dětem jest ponechán proti zaplacení dluhův a třetiny král. fisku připadlé per 300 zl. rýn. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 259.) — Statek pak pustý *Hoděčín*, tvrz a ves s dvorem popl. a díl vsi Ješkovice, l. 1636 koupila od sirotků po Bukovském pozůstalých jejich sestra *Johanna Straková*, roz. z Hustiřan, za 3100 kop mš. (D. Z. 299, P. 22.), která jej l. 1642 za touže summu prodala Vilémovi Bukovskému z Hustiřan. (D. Z. 312, F. 28.) — Statek nápadný (fideicommiss.) *Svinišlany* připadl po smrti Bukovského strýci jeho *Václavovi Zárubovi z Hustiřan*. (Viz Václav Záruba.)

Ladislav Bukovský ryt. z Hustiřan a z Voseče, zahynul dne 1. února 1620 při výbuchu prachu na zámku Jičínském, kdež meškal jako kommissar za příčinou odevzdání statkův Smiřických k ruce Markéty Salomeny Slavatové, roz. Smiřické. Pro účastenství jeho ve zpouře obesláni byli dne 5. února 1629 dědicové jeho před kommissi transactionis; není však vytčeno, zdali nějakou pokutu zaň složili. (C. 215, C. 1/8.)

Vladislav Bukovský ryt. z Hustiřan a na Žampachu po smrti své obeslán byl před kommissi transactionis dne 5. února 1629; avšak posel komorní přinesl zprávu, že obeslaný zemřel, a že statek Žampach drží Fridrich z Oppersdorfu. (C. 215, C. 1/8.)

Věněk (Václav) Bukovský z Hustiřan po smrti své při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen *všeho jmění*, kteréž od král. komory bylo uято, totiž: a) Jistina 2216 kop míš. na domech Mikuláše Hanšburského v městě Benátkách (C. 215, B. 29). — b) Statek *Poličany Červené* (kr. Hradec. Král., okr. Král. Dvůr.), tvrz s dvorem poplužním, kterýž za summu odhadní 5531 kop míš. dne 30. května 1623 *Albrecht z Waldšteina* koupil a dne 18. března 1624 *Jiřimu Sádovskému* za 6608 zl. v léno dědičně prodal. Avšak když Sádovský pro náboženství ze země odešel, ujal se Waldštejn opět statkův jeho, a Poličany Červené s Velehrádkem *Janovi Pironi* v léno daroval. (Viz statky lenní fridlanské & Jiří Sádovský.) — (C. 215, B. 29. & F. 5/8. — Lib. conf. 2, f. 265. — D. Z. 141, G. 19; 292, E. 16 a 620, D. 19. — D. dv. 71, fol. 146.)

Karel z Bybryč, jinak z Bybryš a jeho syn *Oldřich* přidali se l. 1639 k Švédům, v jichž vojsku stále sloužili; pročež k návrhu král. prokuratora dne 23. července 1643 odsouzeni byli hrdla, cti i statkův, kteréž však nejsou vytčeny. (C. 215, B. 12.)

Jindřich starší ryt. z Býnu (v. Bünau) a na Jilovém při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 na přímluvu kurfiřta Saského odsouzen jenom k *manství*. Po jeho smrti přihlásila se manželka jeho Dorota, roz. z Engelburku, na místě sirotkův svých dne 10. června 1626 k přijetí léna na statek sirotčí *Jilové* (Eulau, kr. Litoměř. dom. Děčín.), totiž tvrz J. s dvorem poplužním, pivovárem a hamrem železným, ves Jilové Hořejší a Dolejší s podacím kostelním a ves Rykrsdorf (Riegersdorf) s dvorem poplužním, jak to Jindřich z Býnu po Rudolfovi z Býnu l. 1617 za 21.000 kop míš. koupil. (D. Z. 190, L. 12.) Statek ten nad summu odhadní zadlužený vedle cí. resoluce 16. září 1628 opět z manství byl propuštěn a vdově Dorotě z Býnu za vlastní a dědičný zanechán. Tato však nemohši jakožto osoba nekatolická statek dotčený za dědičný si vložiti do desk zemských, prodala jej l. 1629 za 36.000 zl. *Křištofovi Šimonovi sv. p. z Thunu*. Když pak Thun ani jeho dědic summy tržby ještě l. 1645 nezaplatil, obrátil se *Jindřich mladší z Býna*, syn nadepsaného Jindřicha, saský man a rytmistr, l. 1645

prostřednictvím kurfiřta Saského k císaři s žádostí, aby mu zadržalá summa trhová byla vyplacena. Též pohledanost Doroty z Býnu na statku Jilovém per 3000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, B. 30; C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 13 & 38; 53, f. 65. — D. Z. 297, N. 17.)

Rudolf starší z Býnu (Bünau) na Děčíně, při kommissi confiscationis odsouzen *pátého dílu* jmění svého, však dne 14. srpna vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 pokuty osvobozen, vystěhoval se pro náboženství l. 1628 ze země do Saska, prodav předtím dne 2. srpna t. r. Křištofovi Šimonovi sv. pánu z Thunu za 160.000 zl. rýn. statek svůj *Děčín* (Tetschen, kr. Litoměřic.), totiž zámek D. s městem a předměstím, dvory poplužní Podmokly a Liebwerda a vesnice Ludvikovice (Losdorf), Hořejší a Dolejší Falknov, Gumplice (Kumpoltice) obojí, Březiny (Březí), Bechlejovice (Bochlinovice), Staré Město, Boletice, Křešice, Hostice, Cheraz (Všeraz), Krošice (Kröglic), Rozběllice, Krochvice, Chmelnice, Šenborn, Wilsdorf, Malšovice, Bohyně, Rostoky, Javoří (Javorý), Prosetín (Prosseln), Kartice (Chorotice), Borek, Skřítín, Ulgersdorf, Bělá, Malič, Zelenice, Chlumeč (Kolmen), Libouchec, Elend (Eiland); zámek pustý *Sperlingstein*, jinak Vrabinec, vsi Těchlovic s dvorem popl., Hliněná, Přírava (Pschira), Lhotka přední a zadní, Nabozady (Nabočady, Neschwic) Harta, Kunnersdorf, Humpraslow, Rytířov, Babitín; Bösegründel, Kalbeswiese (Kalmswiese), Weyher a Grund; s pivováry, mlýny, lázněmi, clem u Děčina a u Těchlovic, lesy, rybníky, vinnými u Litoměřic a jiným příslušenstvím, jak to l. 1554 na díl Günthera z Býnu a na Weisensteině připadlo. (D. Z. 51, A. 19 & 174, L. 30.) — Na dotčenou summu trhovou obdržel z Býnu při postoupení téhož statku jenom 60.000 zl., zbytek pak 100.000 zl. měl mu zaplacen býti v lhůtách od l. 1629 počínajíc každého roku dvakrát po 7500 zl., tedy ročně po 15.000 zl. — Avšak z Býnu navrátil se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, ujal se pro nezaplacení lhůt vytčených statku Děčínského a užíval téhož až do vyhnání nepřitele ze země. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, zvláště dotčeného zbytku summy

trhové, který v pokutě Albrechtovi z Waldšteina, knížeti Fridlandskému, měl připadnouti. Ačkoliv pak z Býnu výpovědi této po smrti Fridlanda od císaře byl zproštěn, přece propadl zadržalý zbytek per 6000 zl. ze summy trhové za statek *Trmice Dolní* (Unter-Türmic, okr. Ústí n. L.), který l. 1629 za 30.000 zl. rýn. prodal Lorencovi *Majdrlovi z Mansberga* (D. Z. 143, K. 16), jemuž zbytek dotčený l. 1636 od císaře byl darován. — Naproti tomu obdržel syn jediný Rudolfa z Býnu a dědic *Jindřich* z Býnu a z Herbergen zadržalou summu 100.000 zl. za statek Děčinský dle jeho přiznání l. 1661 až na 14.000 zl., kteréž mu teprv l. 1671 i s úroky od dědicův Thunových byly zaplaceny. (C. 215, B. 30 & C. 17. — D. Z. 298, N. 26; 145, B. 10 & 622, G. 14.)

Poznámka. Při městě Děčíně odsouzen byl též měšťan *Jiří Beutel*, protože dle zprávy Jana Sigmunda hraběte z Thunu na komoru českou 20. září 1630 učiněné dělostřelectvu nepřátelskému koule dodával a svy své pod krále Švédského k službě vojenské dobře ozbrojené vypravil. Dle rozsudku 26. září 1635 propadl všecko jmění své, totiž: dům v městě Děčíně s pozemky, odhadnutý za 2426 kop míš.; pak na jistinách 1555 zl. za poddanými panství Děčinského, a jistinu při městě Mostu — čehož všeho se komora česká l. 1635 ujala. (C. 215, B. 37.)

Vintíř ryt. z Býnu (Günther von Büнау) z domu Děčina a na Plankenštejně, maje pro náboženství ze země odejítí, prodal l. 1628 dne 2. srpna Křištofovi Šimonovi svob. pánu z Thunu za 66.000 zl. rýn. statek svůj *Plankenštejn* (Blánsko, Blankenstein, kr. Litoměřic, okr. Ústí n. L.) totiž: zámek P. s dvory popl. v Březnici a Možeři, vsi Mirkov, Lysa, Rondörfel (Neudörfel), Solovusky (Sovolusky), Komouň, Čermná, Lopov (snad Laube), Březnice, Nešténice, Ryjice, Možeř, Veselí, Neštédice, Kakuce (díl) a Povrly se clem na Labi, mlýny, lesy, se vším příslušenstvím, jak to l. 1554 na díl Jindřicha z Býnu připadlo (D. Z. 51, A. 19), i se všemi svršky a nábytky. Na summu trhovou obdržel Vintíř z Býnu toliko 30.000 zl., zbytek pak měl mu v lhůtách býti zaplacen o sv. Jiří, totiž 16.000 zl. l. 1629, 10.000 zl. l. 1630, 2000 l. 1631 a 8000 zl. i s úroky pozůstávajícími l. 1632. Avšak Vintíř z Býnu navrátil se při vpádu Saském l. 1631 s nepřítelem do země, ujal se mocně statku Plankenšteina a na nejvýše jej zloupil, poněvadž mu termíny v čas nebyly zaplaceny. Pro toto provinění při kommissi confisc. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, zvláště zbytku summy trhové

za statek Plankenštejn, kterýž v pokuté Albrechtovi z Waldšteina knížeti Fridlandskému v summě 36.000 zl. připadnouti měl. Ale Vintřir této výpovědi od císaře zproštěn, obdržel i zbytek dotčené summy trhové dne 28. ledna 1642. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 298, N. 29.)

Vintřir starší a Rudolf mladší, bratří z Býnu, na Šenštejně a Bünenburku, při kommissi confiscationis 30. května 1623 pokuty osvobození, majíce odejítí pro náboženství ze země, dne 14. srpna 1628 statky své, zámky *Šenštejn* (Schönstein) a *Bünenburk* (Bünaburg) s dvory poplužními a vesnicemi k nim náležejícími prodali Kristofovi Šimonovi sv. p. z *Thunu* za 73.000 zl. rýn., tak že hned jim odvedeno 31.000 zl., zbytek pak 42.000 zl. měl býti zaplacen v lhůtách, totiž l. 1628 na Havla 4000 zl., l. 1629 o Jiří 8000 zl. a tak budoucně každého roku po 8000 zl. i s úrokem; kdyby však lhůty tyto držány nebyly, mohli se dotčení bratří v statky ty opět uvázati. — Při vpádu Saském l. 1631 navrátili se bratří z Býnu s nepřitelem do země a zmocnili se statkův jim nedoplatených; pročež při kommissi Fridlandské, jako jejich strýc Vintřir z Býnu, byli odsouzeni, potom však po smrti Waldšteina výpovědi té zproštěni, tak že jejich dědicové l. 1655 poslední zbytek summy trhové za statky dotčené obdrželi. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 298, O. 2.)

Jan, Karel a Václav Byšičtí z Byšic, katolíci, přísáhali králi Fridrichovi falckraběti; při kommissi confiscationis dne 5. a 17. listopadu 1622, pak vedle cíř. resol. 5. prosince 1624 pokuty osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere na alumnat kláštera sv. Jakuba složití pokuty za perdon jim udělený, totiž Jan 116 zl. 40 kr., Karel 100 zl. a na místě Václava Oldřich Byšický 400 zl., na kterouž summu Oldřich vedle listu upomínacího téže kommissie dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel starší Byšický z Byšic, při kommissi confiscationis dne 14. června 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, na které by léna přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 19.)

Jan a Kašpar Celarové (Zeller) ryt. z Rosenthalu, bratří a katolíci, přísáhali Fridrichovi Falckému; při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 22. listopadu 1622 po-

kuty osvobození, zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený na alumnat kláštera sv. Jakuba dáti pokuty, totiž Jan 700 zl. a Kašpar 933 zl. 20 kr. — K témuž účelu odvedla Anna Celarová, roz. Kořeniská, 200 zl. rýn. na místě manžela svého z Vrabí. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Joachym z Celtenslak (Zeltenschlag), v kraji Kouřimském se zdržující, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený, nepostavil se ještě 17. února 1630. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Arnošt (Ondřej) Cettelberger (Zettelberger) z Cettelberku a v Černíku na obeslán kommissi transactionis dne 5. února 1629 nepostavil se k složení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního 17. února 1630 prodal l. 1628 statek svůj Černík (Čermíky, okr. Chomútov.) měšťanu Kadaňskému Matyáši Troberovi a odešel pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Martin Cikán z Čermné a při městě král. Dvoru nad Labem, kdež býval cís. rychtářem, zemřel před vyrovnáním se o perdon při kommissi transactionis, před kterou dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Heřman Cil (Cyl) ze Svojšic účastnil se ve výpravě stavův povstalých, jsa k tomu přinucen; protož při kommissi confiscationis odsouzen k manství, dne 10. října 1623 pokuty byl osvobozen. Avšak statek jeho *Krušec dolní* (Unter-Körnsalz, kr. Písek, okr. Sušic.), dvůr popl. a ves, hned po vzetí města Sušice před bitvou bělohorskou od Dona Baltasara de Marradas lidem válečným vzat a Donu Martinovi de Hoeff-Huerta postoupen, pak l. 1623 za 5757 kop míš. odhadnutý se statkem Běleč (viz Oudražský) za 8000 kop míš. prodán byl *Johanně Malovcové*, roz. z Bukovan. Cil pak marně se ucházel o navrácení toho statku; k opětné jeho žádosti mělo mu vykázáno býti vedle návrhu král. místodržících l. 1630 z cís. milosti 400 kop míš. (C. 215, C. 18. — Lib. conf. 2, f. 34. — D. Z. 141, F. 16.)

Jan Jindřich Cil ze Svojšic, katolík, podepsal přísahu králi Fridrichovi falckraběti, však při kommissi confiscationis dne 5. prosince 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udě-

lený složití 80 zl. 30 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Albrecht Cíl ze Svojsic, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 za nevinna uznán, osvobozen byl pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Cukr (Zucker) z Tamfeldu a na Veselí, při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Veselé* (Veselí Hrádek, kr. Plzeň.), tvrz a ves s dvorem popl., za 7041 kop mš. odhadnutý, který od král. komory l. 1623 za 7750 kop mš. Susanna *Wolfingerová z Wolfspachu* koupila, a její syn Wolf Rudolf l. 1651 do desk vložil. Cukrovi na třetinu z milosti mu ponechanou a na pohledanost jeho manželky, v jedné summě 4944 kop, dáno l. 1631 cís. pojištění. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ a C. 16. — Lib. conf. 2, f. 475 & 498. — D. Z. 150, N. 26.)

Adam a Karel Bohuslav Čabeličti ze Soutic, odsouzeni pro provinění své zvláště při vpádu Saském l. 1631 při kommissi confiscationis Fridlandské všeho jmění, propadli podíly své po otci Karlovi nejst. na statku Žimuntickém jim náležející per 7000 kop mš., a brzy potom zemřeli. Avšak díly ty král. komoře připadlé i s úroky zadržalými vedle cís. resol. 29. října 1635 darovány byly jejich bratrovi *Václavovi*, nejvyššímu lieutenantu, za jeho služby vojenské, jemuž i pokuta, otci jeho uložená per 7819 kop mš., vedle cís. resol. 5. ledna 1648 byla prominuta. (C. 215, C. 8.)

Jan Čabelický ze Soutic, katolík, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen v *léno*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných; pročež vedle cís. resoluce 22. května 1623 pokuty osvobozen, při kommissi tractationis l. 1629 se uvolil místo pokuty za provinění své dáti 100 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel nejstarší Čabelický rytíř ze Soutic a na Žimunticích při kommissi confiscationis dne 7. dubna, vedle král. výpovědi dne 17. března 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, ale dle cís. resol. 21. srpna t. r. propadl toliko *třetí díl* statku svého *Žimutice* (Žimutice, kr. Budějovic., dom. Třeboň.) — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi Knížeklady horní a dolní,

Bečice, Krakovčice, Hrušov, Čenkov, Hartmanice, Doubí (Dubové, Dubový mlýn, Eichmühle), Bukovsko, Korákov (nyní dvůr popl. u Hrušova), Pořížany a Tuchonice — kterýž za 23.457 kop míš. odhadnutý, jemu dne 15. září 1623 proti zaplacení třetiny ze summy odhadní per 7819 kop míš. byl zanechán. Tato třetina vedle cíś. resol. 13. října 1628 porážena byla k žádosti 11 dítek (8 synů a 5 dcer) pozůstalých po Čabelickém na jeho jistinách Švaberských per 11.000 kop míš. — Mimo to propadl Čabelický třetinu summy trhové za statek *Tomice* — sídlo, dvůr a díl vsi T., pak Nový Dvůr s příslušenstvím, jak to l. 1618 od Zuzanny Amstatové za 3900 kop míš. koupil (D. Z. 139, F. 29) — který l. 1622 za 3250 kop. míš. s povolením knížete z Lichtenšteina prodal Albrechtovi Vraždovi z Kunwaldu. (C. 215, W. 45.) Statek *Žimutice* prodal syn Čabelického Václav l. 1630 španěl. plukovníkovi *Janovi Filipovi Krazovi* za 30.600 kop míš., na kterouž summu ničeho neobdržel. Protož statek ten, který pak pro provinění Kraze l. 1632 od Albrechta z Waldšteina ujat a Šimonovi hraběti Thunovi postoupen byl, vedle rozsudku dne 19. července 1642 Václavovi Čabelickému sv. pánu ze Soutic v summě odhadní 32.000 kop míš. opět byl navrácen. (C. 215, C. 8. — Lib., conf. 2, f. 486. — Viz též Kraz.)

Křištof Čabelický ze Soutic pro svá provinění, jichž se při vpádu Saském l. 1631 do měst Pražských dopustil, zvláště že povstalé sedláky k nepříteli vedl, dne 15. dubna 1632 v městě Mnišku jat, do Horních Budějovic dodán, z nařízení král. místodržících tehdejších tam meškajících vyšetřován a dne 4. května 1632 *hrdla, čí i statku odsouzen a stat* byl. Jméni jeho za 1500 zl. odhadnuté připadlo v pokutu Albrechtovi Waldšteinovi, po jehož smrti vedle cíś. resol. 28. února 1635 prokurátorovi komory české za služné zadržalé bylo odevzdáno. O tuto pozůstalost marně se ucházel bratr Čabelického Vratislav. (C. 215, C. 8 a T. 1.)

Václav Čabelický ze Soutic, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 33.)

Jiří a Prokop Čabelický ze Soutic neměli žádného jmění a při kommissi confiscationis dne 3. října a 7. dubna 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Čabuzský z Prostého pro chudobu svou při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Čachovský ze Svémyslic, jinak Čachrovský z Čachrova a při městě Jaroměři, ujel s manželkou svou pro náboženství ze země, zanechav bez správce *dvůr*, na *Klouzkové* řečený a knihami městskými se řídící (nyní Cibelna, Ziegelschlag), též *mlýn*, v *Dolcích* zvaný, při městě Jaroměři ležící. Statečky ty od komory, české dne 18. listopadu 1628 byly ujaty, ale l. 1629 postoupeny manželce Čachovského Dorotě, kteráž navrátila se do země k víře katolické přistoučila. (C. 215, C. 22.)

Petr Čákovec z Bohušic hued z počátku zpourey meškaje u nepřítele od císař. generala hraběte Bouquoie zajat byl. Statek jeho ve vsi *Mezipotočí* (Nespoding, kr. Budějovický, dom. Krumlov) — tři poddané, z nichž jeden sedlák a dva chalupníci — který Čákovec švagru svému za 400 kop mš. prodal, od král. komory l. 1619 obci města *Krumlova* byl postoupen a vedle císař. resol. 13. října 1631 za summu odhadní 715 kop mš. dědičně ponechán. (C. 215, C. 9.)

Příbík Čákovec z Bohušic a na Čákovci, katolík, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, podepsal též přísahu Fridrichu Falckému, při kommissi confiscationis 3. listopadu 1622 pokuty osvobozen byl. Avšak statek jeho *Čákov* (Čákovice, Čákovec Malý, Klein-Čekau, kr. Budějovic, dom. Komařice), ves Č. s tvrzí pustou a dvorem poplužním, l. 1620 lidem válečným mu odňatý, opatu kláštera Vyšebrodského v summě 7197 zl., k potřebě vojenské půjčených, zastaven a vedle císař. resoluce z dne 5. prosince 1620 postoupen, ale l. 1623 opět Čákovci za jistou náhradu nákladu, od opata na týž statek učiněného, navrácen a po smrti Čákovce (1629) od vdovy po něm pozůstalé Ludmily, roz. z Rohatec, jménem synův, Jiřího Jana, Karla Přemysla, Jana Kristofa a Baltasara, l. 1630 za 7000 kop mš. prodán byl téměř opatu Vyšebrodskému, jenž jej k statku Komařickému připojil. (C. 215, C. $\frac{11}{40}$ a C. 9. — D. Z. 143, M. 21.)

Hynek Čáslav ryt. z Podolí a na Hlasivě, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *pátého* dílu jmění svého, propadl pětinu

jistiny své na statcích Rožmberských per 1600 kop míš., jejíž zbytek jemu z komory české dne 10. října 1631 byl vyplacen. Mimo to statek jeho *Hlasivo* (kr. Tábor, dom. Chýnov) — tvrz pustá a ves H. s dvorem poplužním, ves Petrovice s dvorem poplužním a jeden poddaný ve vsi Chodce nad Petrovicemi, s horymi stříbrnými, jak to bratři Jan a Petr Čáslavové z Podolí Janovi Malovcovi na Kamenici a Chýnové v dluhu 5250 kop gr. česk. l. 1586 zapsali (D. Z. 90, H. 19) — již předešle od král. komory ujatý dne 10. listopadu 1621 cís. kommissari Jirímu Vršovci ze Sadlna k správě byl odevzdán a bezpochyby s panstvím Chýnovským, po Zikmundovi Matyáši Vencelíkovi z Vrchovišt konfiskovaným, l. 1623 cizozemci knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga postoupen; neboť od té doby se uvádí statek ten ve deskách zemských jakožto k Chýnovu náležející. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

Častolar ryt. Dlouhoveský z Dlouhévsí *Alexander, Fridrich Ignac, Jan, Jan Albrecht, Jaroslav, Jindřich, Krištof, Leopold, Vilém a Znejboh*, katolíci, ač podepsali přísahu králi Fridrichovi falckraběti, při kommissi confiscationis dne 3., 9., 16., 29. listopadu 1622, dne 7. února a 10. října 1623, poslední pak dne 23. října 1624 pokuty byli osvobozeni. Potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 povolili se za perdon jim udělený zaplatiti na alumnat kláštera sv. Jakuba pokuty, totiž *Alexander* 100 zl., *Jan Albrecht* 40 zl., *Jindřich* 116 zl. 40 kr., *Leopold* 30 zl. a *Znejboh* 40 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Čech z Hradce teprv po smrti své před kommissi transactionis dne 5. února 1629 byl obeslán; není však vytčeno, zdali dědicové jeho o pokutu za udělení perdonu se vyrovnali. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Markvart Čejka ryt. z Olbramovic, při kommissi confiscationis dne 21. července 1623 za nevinného vyhlášen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 50 zl., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jirí t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Čejka ryt. z Olbramovic, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému, avšak při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky

(absolutus sine clausula), zavázal se při kommissi tractationis l. 1629 k alumnatu u sv. Jakuba odvésti 2000 zl. rýn., které dle listu téže kommissie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Joachym Čejka ryt. z Olbramovic při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas, též vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1621 byl perdonován a na milost přijat. (C. 215, S. 79.)

Karel starší Čejka ryt. z Olbramovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 20. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, kteréž však z té příčiny všecko od král. komory bylo uято, totiž: statek *Kácov* (v deskách zemských později německy též *Katzenhofen* řečený, kr. Čáslav. okr. Uhlíř. Janovice), k němuž náležela tvrz a městečko Kácov s dvorem poplužním a pivovárem, dvůr poplužní Čabelický s ovčínem, vsi Zlivé (Zliv), Holšice (Holušice) a Brandejs, Čížov, Polípsy, Zbizuby (Bižuby) a dvůr poplužní Vesecký s ovčínem, Vlková a Hroznice, Koblásko, Vranice (díl), Losiny s tvrzí a dvorem poplužním, Petrovice, Zderadiny, Čenovice, Knéze (Kněž) s dvorem poplužním řečeným Víška, Samechov s dvorem poplužním, Řeňšov, Jirčice (Jirice), Psáry (Psáře) s dvorem poplužním a ovčínem; též městečko *Zdislavice* s podacím kostelním a dvorem poplužním, vsi Rataje Ovesní, Chlum a Javorník, kteréž Jan Čejka l. 1550 od Petra z Oujezda za 2600 kop míš. koupil (D. Z. 49, C. 24); též díl vsi *Římovic* (dom. Jenikov. Golč.), který Jan Čejka l. 1550 od bratří Veseckých z Vesec Jana a Václava za 125 kop míš. koupil (D. Z. 48, F. 5.); pak díl vsi Sedmpánův (Sedmipány), s mlýny nájemnými i poplatnými, rybníky, lesy a vším příslušenstvím.*) — Tento statek od král. komory za 116.046

*) Zámek a městečko *Kácov* s dvorem poplužním, pivovárem, 13 lány lesův, přívozem u mostu a clem z mostu, mlýn Chobot a vsi Zliv, Zderadiny Dolejší a Vranice s příslušenstvím drželi l. 1544 bratři Lev a Frídrieh *Tetaur z Tetova* (D. Z. 5, J. 7) a po nich l. 1555 Jan Čejka z *Olbramovic* (D. Z. 12, A. 16), který k tomu mimo jiné statky připojil též *Holušice* — tvrz H. s dvorem poplužním, 2 dvory kmetců pusté v Holuších a 3 dvory kmetců pusté s dědinami ve vsi pusté Brandejsích — jež l. 1549 za 302 kop gr. česk. od Václava Hlaváče z Vojenic koupil (D. Z. 48, B. 1); pak připojen k tomu statek *Samechov* — ves S. s dvorem poplužním, při též vsi tvrz pustá, *Hovědliny* řečená, a vsi celé Čenovice a Jirčice — který Karel Čejka l. 1614 od Albrechta Bavora z Kaulic za 11.100 kop míš. koupil. (D. Z. 188, D. 7.)

kop mšs. odhadnutý koupil l. 1623 cizozemec Jan Křt. *Werde sv. pán z Werdenbergu* za 116.000 zl. rýn., na kterouž summu jemu poraženo bylo 30.000 zl. vedle cíř. resol. 14. října 1622 jemu z milosti darovaných. — Manželka Čejkova Johanna, roz. Hrzaňova z Harasova, měla na témž statku, za nějž sama při kommissi 150.000 kop mšs. marně nabízela, pohledanost 166.589 kop mšs., již se ještě l. 1634 marně domáhala. (C. 215, C. 13. — Lib. conf. 2, f. 306. — D. Z. 153, F. 7.) — *Werde* pak l. 1626 prodal statek *Kácov* za 135.000 zl. rýn. Janovi Octavianovi *Vchynskému z Vchynic* (D. Z. 143, B. 1. & 296, F. 3.), kterýž díl téhož statku, totiž městyř *Zdíslovice* s dvorem poplužním a vsi Rataje Ovesní, Chlum, Javorník, Sedmipány a Římovice, za 22.500 kop mšs. Fridrichovi *z Talmberka* na Vlašimi postoupil (D. Z. 143, B. 12), statek pak *Kácov* dne 3. dubna 1628 prodal za 56.000 zl. rýn. Janovi *de Vitte z Lilienthalu* (D. Z. 143, H. 24 & 295, K. 2), po jehož smrti od jeho manželky Anny, roz. z Glauchova, statek *Kácov* se statkem Rataje Hražené pro dluhy prodán byl l. 1635 za 119.000 zl. rýn. Benigně Kateřině z *Lobkovic* na Bylině a Ronově. (D. Z. 145, C. 17.)

Karel mladší, Jiří, Petr a Václav Čejkové ryt. z Olbramovic neměli žádného jmění, tak že při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 a 3. prosince 1622, pak cíř. výpovědi 1. března 1628 pokuty byli zproštěni. Z nich pak jenom Karel mladší při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 se zavázal složit 20 zl. rýn. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Tiburci Čejka ryt. z Olbramovic, katolík, účastnil se zpouř tím, že od stavův povstalých koupil statek duchovní kapitoly Pražské sv. Víta — vsi *Ptice Hořejší a Dolejší* s příslušenstvím, s pivovárem v městysi *Ounhošti* s rybníkem a příslušenstvím — za summu odhadní 1781 kop mšs., zaplacenou až na 1000 kop, z nichž deputatu ročné 60 kop kapitole Pražské měl odváděti. Statek ten po bitvě bělohorské Čejkovi byl odňat a kapitole Pražské navrácen. Čejka pak jsa l. 1628 hejtmanem komor. panství Křivoklátského, při kommissi transactionis dne 4. března 1628 pokuty byl osvobozen; avšak vedle cíř. výpovědi měl složit ad pium opus 583 zl. 20 kr. ze svého dvorce, ač zadluženého. (C. 215, C. 1/4 & C. 1/8.)

Vilém Čejka z Olbramovic zahynul při vzetí města Písku císař. vojskem. Jeho statek *Břloh* (kr. Písek, dom. Drhovle), tvrz a ves s dvorem popl. a 9 osedlými, díl vsi Petrovic s třemi osedlými, pak mlýn na tři kola „Korečnick“ řečený, tři rybníky a lesy — od král. komory v pokutě vzat a za 5475 kop míš. odhadnutý l. 1622 prodán byl *Albrechtovi Benedovi ryt. z Nečtín* za 5000 zl.; avšak při císař. ratifikaci smlouvy přiraženo k summě trhově 1400 zl., tak že Beneda za ten statek 6400 zl. zaplatil. (C. 215, C. 13. — Lib. conf. 2, f. 30. — D. Z. 141, G. 14; 292, D. 13.)

Zdeněk Čejka z Olbramovic při kommissi confiscationis byl obviněn, že k válce stavovské kontribuci dával, též direktorům psal, že ochoten jest lid svůj ozbrojiti a s ním syna svého k vojsku stavovskému odeslati, což i učinil; pak že ještě po vítězství bělohorském s rebelly ve Zvíkově si dopisoval a jim zásoby dođával, těše jich, že se jim pomoci od Mansfelda dostane. Protož rozsudkem dne 26. května 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl statky své, tvrz a ves *Vosek* (Osek) a tvrz a ves *Kbelnice* *) (kr. Písek, okr. Strakoníc.) s dvory poplužními, vsi Jemnice a Petrovice, dvůr popl. Bělničerovský, pak lesů 6 lečí na 36 tenat, 7 rybníčků a 1 mlýn. Tyto statky l. 1623 koupil za summu odhadní 6998 kop míš. král. místodržící *Karel kníže z Lichtenšteina*, kterýž je téhož roku za 15.000 kop. míš. *Ferdinandovi Rudolfovi Lažanckému* postoupil. Ale poněvadž na těch statcích mimo věno manželky Čejkové per 3820 kop rozdíl ní věřitelové 18.000 kop míš. měli pojištěno, k naléhání věřitelův (dle zprávy kommissie revisionis císaři dne 21. prosince 1630 podané) statky ony znova byly odhadnuty a shledáno, že za 36.901 kop míš. stály. Pročež žádal Čejka, aby po zaplacení dluhův, pro které sám i vězením stíhán byl, přebytek z této summy odhadní jeho manželce Heléně, roz. z Byšic, a dětem jeho zcela neb z části z milosti byl darován. Ačkoliv i kommissie revisionis uznala, že dědicové knížete z Lichtenšteina povinni jsou nahraditi fisku, oč při prodeji statků těch zkrácen byl;

*) Tvrz a ves Kbelnici s dvorem popl., díl vsi Jemnice, dvůr Karlovský s dědinami Nehebkou a pod Ostrým vrchem řečenými koupil l. 1595 za 7600 kop míš. otec Čejky Václav od Šebestiana Chvala z Kbelického. (D. Z. kvat. trhový, rudý, M. 14.)

předce ničeho nebylo nahrazeno, a pohledanosti manželky Čejkové a jiných věřitelů při kommissi revisionis ještě l. 1690 zůstaly nevyřízeny. (C. 215, C. 1/1 a C. 13. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Mikuláš Čejkovský z Čejkova zpoury v ničem účastna se nečinil, tak že při kommissi confiscationis nebyl odsouzen. Avšak statek jeho *Dlouhá Ves Stará* (Alt-Langendorf, kraj Písek, okr. Sušice), za času zpoury od hraběte Bouquoie vojskem vzatý, odevzdán byl primasovi Krumlovskému *Matyášovi Heldrle z Schattenbergu*, jemuž l. 1620 vedle cis. poručení pro jeho věrné služby byl darován, a po jeho smrti v summě 4000 kop míš., kteréž Heldrle na chudý dům kolleji jesuitské v Krumlově odkázal, téže kolleji z nařízení knížete z Lichtenšteina dne 19. května 1624 postoupen. — Čejkovský dokázav nevinu svou, marně se ucházel o to, aby mu statek jeho, proti všemu právu odňatý, od Jesuitův byl navrácen; též marna byla jeho žádost opětovaná l. 1632, aby aspoň jeho dceři Alžbětě díl matky její na tom statku pojištěný per 3900 kop míš. byl zaplacen; neboť dcera jeho ještě l. 1644 marně vyhledávala práva svého při kommissi revisionis. Příčinou toho byli Jesuité, kteříž na základě jakéhosi poznamenání a ohlášení Čejkovského — jež se po smrti Heldrlové mezi věcmi jeho našlo a kteréž Jesuité „*libellum famosum*“ proti sobě jmenovali — účastenství Čejkovského ve zpouře a provinění jeho dokazovali, ačkoliv na to i dle zprávy král. prokuratora Jeníška z dne 29. března 1629 žádných svědků, mimo dotčené poznamenání, nebylo. (C. 215, C. 14. — D. Z. 142, E. 4.)

Bohuslav Čer, jinak Červ z Božetína, svobodník na dvoře svobodném v Božetíně, vedle král. výpovědi dne 2. prosince 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Tomáš Čerkovský ze Zahrádky, katolík, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl zproštěn, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. 1/4.)

Adam Černín ryt. z Chudenic, katolík, učinil se účastna zpoury tím, že podepsal přísahu stavův odbojných, byl relatorem při sněmu generalním l. 1620, zpečetil konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení fal-

kraběte Fridricha. Přes všecka tato provinění při kommissi confiscationis dne 16. listopadu 1622 žaloby zproštěn byl, poněvadž vinu svou na díle odvedl, tak že jemu po smrti jeho vedle král. resoluce 28. ledna 1623 milost byla udělena. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuslav Černín ryt. z Chudenic při kommissi confiscationis odsouzen k *manství*, vedle cís. výpovědi ze dne 2. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Diviš Černín ryt. z Chudenic a na Nedrahovicích, hejtmán hradu Pražského, katolík, účastnil se zpoury stavův evangelických, dala se potřebovati v kommissích, a proviniv se hlavně tím, že stavy ozbrojené do hradu pustil, což však na poručení nejvyššího purkrabí Adama ze Šternberka učinil. Za kralování Fridricha Falckého byl král. radou, komorníkem a dvoru král. hofmístrem. Po bitvě bělohorské pro provinění své dne 20. února 1621 s jinými na hradě Pražském uvězněn a při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi dne 3. června 1621 *hrdla, cti a všeho jmění* odsouzen, dne 21. června 1621 na náměstí Staroměstském mečem byl odpraven. Jméni pak jeho všecko hned od král. komory v pokutu bylo vzato, totiž: a) statek *Nedrahovice* (kr. Tábor, okr. Sedlčan. dom. Chlumeč.) — tvrz a ves Nedrahovice s dvory poplužními, pak vsi Jesenice, Doublovice (Dublovice, Doudlebice), Radeč (Rač), Bor, Ouklad (Ouklid), Martinice, Štěpánov a Boudy — který za 16711 kop mís. odhadnutý l. 1623 koupila kněžna *Polyxena z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 16.000 zl. rýn., z kteréž summy vdově Anně Černínové její pohledanost 13.845 zl. byla zaplácena. b) *Dům šosovní* v Starém městě pražském, proti Malému sv. Kříží v osadě sv. Štěpána Malého mezi domy Jana Vratislava z Mitrovic a Matouše Helta pekaře ležící, který Černín s manželkou svou Annou l. 1619 za 1200 kop gr. česk. od Jana Daniela Kapra z Kapršteina koupil (lib. contract. caerul. 3, f. 256), ponechán recessem knížete z Lichtenšteina dne 23. července 1622 v polovici vdově Černínové, kteráž l. 1629 za doprodání a ponechání druhé polovice žádala. Po její smrti l. 1630 dům ten celý za 15.000 kop mís. byl odhadnut, a polovice jeho od král. komory ujata. — c) Na jistinách do 30.000

kop mš. (C. 215, C. 11 a S. 83. — Lib. conf. 2, f. 44. — D. Z. 141, G. 1 & 292, B. 25.).

Manželka Černínova Anna navrátiti musila též statky duchovní, které v čase zpourey od stavův odbojných l. 1620 koupila za summu odhadní 3015 kop mš. zaplacenou až na 1200 kop, z nichž deputatu ročně 48 kop kapitole Pražské, a 24 kopy abatysi kláštera sv. Jiří dávatí povinna byla; totiž: *statek kapitoły sv. Víta na hradě Pražském, ves Příkladovy Luky s krčmou výsadní*; pak *statek kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, ves Hošínu* se vším příslušenstvím. (D. Z. 192, O. 9.)

Drslav a Jiří Černínové ryt. z Chudenic, bratři, katolíci, účastnili se zpourey tak jako Adam Černín, dokázali však před kommissí confisc. nevinu svou, tak že vedle král. resol. dne 28. ledna 1623 a 29. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni. Za perdon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském odvéstí pokuty, totiž *Jiří* 150 zl. a *Drslav* 50 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{s}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Humprecht starší Černín ryt. z Chudenic, místokomorník království Českého, dne 25. května 1618 od stavů mezi *direktory*, správce a rady zemské ze stavu rytířského nařízen a zvolen, dal se toliko při diskách zemských potřebovatí, ostatně však zpourey se nezúčastnil, dostav od stavův dovolenou, tak že ani nepřisahal, ani konfederace nepodepsal, nýbrž hned z počátku při kurfiřtovi Saském sám se přihlásil a císaři věrným zůstal; též po vítězství na Bílé hoře skrze bratra svého Heřmana Černína při vévodovi bavorském Maximilianovi o perdon se ohlásil, a sám Pražany Staroměstské a Novoměstské, jakož i osoby stavu vyššího tehdež v Praze meškající ke vzdání se císaři získal. Z těchto příčin nebyl dle zprávy knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1621 s ostatními direktory zatčen, ani před kommissí hrdelní (executionis) postaven, nýbrž teprv dne 14. února 1622 před kommissí confiscationis obeslán, a dokázav nevinu svou dne 29. října 1622 i s bratrem svým Janem žaloby a nářku rebella byl zproštěn. — Potom při kommissi tractationis de pio opere dne 3. dubna 1629 zavázal se za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském dáti 1500 zl., na kterouž summu 1475 zl. složil, zbytek pak 25 zl. po jeho

smrti vedle nařízení téže kommissee dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zapraviti měl bratr jeho Jan, který za sebe při též kommissi 50 zl. k témuž alumnatu odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. 11.)

Humprecht mladší a Jan Adam Černín ryt. z Chudenic podepsali přísahu Fridrichovi falckému; avšak jsouce katolíci při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 a 14. června 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Heřman Černín ryt. z Chudenic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Přívětice* (kr. Plzeň, okr. Rokycan, dom. Radnice) — tvrz a ves P. s dvorem poplužním, pak půl města *Radnice* a vsi Stupno, Kříše a Chomle — kterýž od král. komory za summu odhadní 21.502 kop míš. l. 1623 koupil nejvyšší písař zemský *Jan z Klenového a z Janovic*, a l. 1626 převzal Ctibor *Přichovský z Přichovic*. Ves pak *Skomelno*, k témuž statku náležející a za 1409 kop míš. odhadnutá, v smlouvě trhové od císaře byla vymíněna a k panství Zbirovskému připojena, ale potom (dle desk zemských kvatern 144, E. 27) dětem Černínovým ponechána na srážku polovice ze statku Přívětického jim náležející. (C. 215, C. 11. — Lib. conf. 2, f. 382. — D. Z. 141, H. 12 & 292, F. 30.)

Jan Ondřej Černín z Chudenic na Lištanech a Vlacho-
vém Březí, neúčastnil se zpourey a nebyl odsouzen při kommissi confiscationis. Předce však statek jeho *Březí Vlachovo* (Wällischbirken, kr. Písek, okr. Prachatic.) mocí vojenskou vzatý, (dle listu Dona Martina de Huerta, nejvyššího strážmistra a císař. kommissaře, daného v Sušici dne 18. prosince 1620) s jinými statky konfiskovanými svěřen byl k správě Vítovi Pelhřimovskému. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) — Statek ten, k němuž náležela tvrz pohořelá s dvorem poplužním a městečko Březí, pak vsi Chlumena (Chlumany), Horouty, Pícnovo, Uhřice, (Auřic), Doubrava, Hořejší Kozly a část vsi Nakvasovic — potom Černínovi navrácen a od jeho syna Jana Karla l. 1628 prodán za 39.000 kop míš. Jindřichovi Žákovci ze Žákové a na Hradišti. (D. Z. 142, Q. 14.)

Jan Petr Černín ryt. z Chudenic při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen třetiny jmění, propadl statek *Černín* (kr. Jičín, okr. Hořic., dom. Bělohrad), tvrz a ves s dvorem

poplužním, mlýnem a jiným příslušenstvím; není však vy-
těčeno, zdali a komu statek ten od král. komory byl prodán.
(C. 215, lib. conf. 2, f. 174.)

Jindřich Černín ryt. z Chudenic, katolík, kommissář při
direkci stavův odbojných, přísahal králi Fridrichovi Falckému;
při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 pokuty
osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula), zavázal se
před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za perdou
mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 1500 zl.,
kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631
o sv. Jirí t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. 1/5.)

David Jindřich Černous (Černhauz, Tschernhaus), sv. pán
z Černhauzu a Polkenheimu na Mittelwaldu a Schönfeldu,
pro své účasteuství ve zpouře s bratrem svým *Janem* vedle
recessu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 1.
října 1624 pokuty osvobozen, odešel l. 1628 pro nábožen-
ství ze země; povolal pak k sobě katolického syna po bratru
Janovi pozůstalého, jehož poručníkem byl, a zdědiv po něm
statky Libeň a dílem Grabstein, při vpádu saském l. 1631
do Čech se navrátil. Protož při kommissi confiscationis Frid-
landské obviněn, že svěřence svého katolíka ze země od-
vedl, statky po něm zděděné v čase určitém neprodal, z nich
věci a peníze ze země vynášeti dal a k nepříteli se připojil;
rozsudkem téže kommissie dne 16. ledna 1634 odsouzen byl
všeho jmění, kteréž k ruce *Albrechta z Waldšteina* bylo
ujato, totiž:

a) Statek *Libeň* (L. Stará, okr. Karlín.) — tvrz L. nad
Vltavou s dvorem popl. a pivovárem, ves L. s mlýnem, pilou,
2 papírnami, 2 prachovnamí a hamrem měděným, s řekou
Vltavou i spravedlností k přívozu u Holejšovic, s 3 ostrovy,
štěpnicemi, vinicí blíž Libně a cihelnou; též dvůr *Střížkoc*
s hájkem a příslušenstvím; ve vsi *Vysočanech* 7 dvorův
i s chalupami a krčmou svobodnou; v *Holejšovicích* Velikých
7 osedlých; pak vsi celé *Holejšovice* Malé, *Kobylisy*, *Chabry*
Dolejší s podacím kostelním, farou, dvořištěm a rolími; tvrz
pustá *Podviní* s prachovnou; tvrz, dvůr popl. a ves celá
Čimice s hájem řečeným Tenetiště i s jinými hájky, rybníky,
potokem Hloupětinským, platy z vinic a vším příslušenstvím,
jak to l. 1595 Eliška Hoffmannova, roz. purkrabinka z Do-

nína, od Jiřka Bryknara z Brukšteina za 52.000 kop mš. koupila (D. Z. 170, L. 15), a l. 1620 druhému manželu svému Fridrichovi z Černous věnem přinesla. — Statek ten po smrti Waldšteina vedle cis. resoluce 12. května 1636 ponechán byl Maximilianovi hraběti z *Trautmansdorfu*, jemuž jej Waldštejn postoupil, na srážku 100.000 zl. jemu od císaře darovaných. (C. 215, K. $\frac{26}{b}$, & T. $\frac{29}{5}$.)

b) Panství *Grabstein* (Grafenstein, kr. Boleslav.) — zámek Grabstein, zámek pustý Reimund, s vinicí, pivovárem a dvory poplužními pod zámek Grabsteinem, v Hrádku, v Machendorfu, v Špitlgrundu, v Šimbachu, v Dolejším Pertlštorfu (Berzdorf), ve Wetzwaldu, v Hořejší Chrastavě, v Suché a Hennersdorfě; s hamrem železným s rudami a mlýny; městečka Chrastava (Kratzau) a Krota jinak Hrádek (Grottau, st Grofental), horní městečka Frauenberg, Engelsberg a Neustadtl; vsi Gerstorf, Dehnis, Neudorf, Špitlgrund, Kotov (Ketten), Pankrac jinak Jitrava, Šimbach (Schönbach) Hořejší a Dolejší, Henderstorf (Hennersdorf) jinak Weisskirch, Wetzwald, Dolejší a Hořejší Chrastava (Kratzau), Hundorf (Hohendorf), Machendorf, Ekersdorf (Eckersbach), ves v Hologrundu, Ullersdorf a Suchá; s manstvími zejména Wolfersdorf, Machendorf a Pullendorf (Bullendorf) a vším příslušenstvím, jak to Eliška Hoffmanová, roz. purkrabinka z Dořina, l. 1606 sménou za statek svůj *Skašov* od manžela svého Ferdinanda Hoffmana z Grynpihlu a Střechova měla postoupeno, a l. 1620 druhému manželu svému Fridrichovi z Černhauzu věnem přinesla (D. Z. 133, F. 13; 150, O. 29 & 180, A. 23). — Toto panství od *Albrechta z Waldšteina* l. 1631 konfiskované a témuž od císaře 15. dubna 1632 na útraty válečné odevzdané, postoupil Waldštejn dne 18. května 1633 s cis. povolením 9. července 1633 nejvyššímu štolbovi *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* v summě odhadní 117.277 zl. rýn. na srážku jeho pohledaností a proti zaplacení dluhův na témž panství vězících. (D. Z. 622, E. 12.)

c) *Dva domy* Černhauzovské pod král. hradem ležící v Menším městě pražském, z nichž jeden za 30.000 zl. odhadnutý hraběti *Sigmundovi z Thunu*, druhý pak *Mat. Arvaldi Hartmannovi z Klaršteina* od Albrechta z Waldšteina byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & F. $\frac{5}{c}$.)

Avšak oba tyto domy i statky Libeň a Grabštejn navráceny byly vedle cíś. resoluce 7. prosince 1637, *Černhauzovi*, který cíś. výpovědí 16. května 1637 za nevinného byl uznán. Hraběti pak Trautmansdorfovi náhradou za statek Libeň na srážku cíś. daru 100.000 zl. postoupeno bylo 40.000 zl., od bratří ze Žirotína v pokutě složených. Hrabě Maximilian z Waldšteina obdržel náhradou za panství Grabštejn statek *Milotice* na Moravě po Žampachovi z Potenšteina v summě 47.000 zl. a mimo to cíś. pojištění na 70.277 zl. a na srážku této summy postoupen mu byl palác po Albrechtovi z Waldšteina v summě 50.000 zl. (C. 215, T. 18 & F. 5. Viz též Albrecht z Waldšteina.) — Právo na dotčené domy, které vedle cíś. resol. 17. srpna 1644 a 6. února 1645 Waltrovi hraběti z Leslie v summě 10.000 zl. od komory české byly odevzduány (D. Z. 305, P. 30), postoupeno bylo od Jiřiho z Černhauzu Janovi Hertvíkovi hraběti z Nostic, jemuž Leslie 1. 1652 vytčenou summu zaplatil. (D. Z. 151, J. 4.)

Maximilian z Černovic podepsal přísahu stavův odbojných; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 žaloby zproštěn bez výminky (absolutus sine clausula), uvolil se před kommissi tractationis de pio opere 1. 1629 za pardon mu udělený složit 500 zl., z nichž dle listu upomínacího 2. dubna 1631 ještě 250 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba o sv. Jirí t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ a C. $\frac{1}{41}$.)

Václav Četeňský z Četně, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statky: a) *Ledce* (Ledeč, kr. Jičín, okr. Libáň, dom. Dobrovice), tvrz a ves s dvorem popl., odhadnutý za 19.140 kop. mš.; b) *Vinařice**) (kr. Boleslav., dom. Dobrovice) — tvrz a ves s dvorem popl., a vsi Chloumek, Nepřevazky (Nepřivazeves) a Libíchov, pak tři rybníky (Velký Svarovský, Prostřední a Loský) — za 24.356 kop. mš. odhadnutý. Tyto statky koupil od král. komory 1. 1623 za summy odhadní *Adam z Waldšteina*, hofnistr království Českého. — Polovice z milosti Četeňskému ponechaná dle výpočtu účtárny komory české dne 30. května 1673 vynášela 18.372 zl. 40 kr.,

*) Sídlo *Vinařice* mělo se k cíś. rozkazu 1. 1626 budoucně jmenovati „*Nový Waldštejn*“.

na kterouž summu bez úroků vedle cís. resol. 10. listopadu 1674 dáno bylo cís. pojištění *Fridrichovi Arnoštovi Čteňskému*, synu po Václavovi Č. pozůstalému. (C. 215, C. 12. — Lib. conf. 2, f. 13. — D. Z. 141, K. 30 a L. 1 & 292, L. 12 a 14.)

Alexander Debner (jinak **Preis**) z **Debneru** a na Rovni, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 všeho jmění byl odsouzen. Statek jeho *Roveň* (kr. Boleslav, okr. Sobotka, dom. Mladějov) — tvrz s dvorem poplužním a ves Roveň s ovčínem, pak ves Bacov a díl vsi Malechovic, též dvůr kmetců řečený na Třech Zubích (Trízuby) a 2 dvory kmetců nad Německými Doly, (jak to l. 1609 Jindřich Mates hrabě z Turnu od hraběnky Anny Kateřiny Šlikové, roz. ze Smiřic za 4600 kop míš. koupil dle D. Z. 182, O. 27.) — od král. komory za summu odhadní 3276 kop míš. dne 13. března 1623 prodán byl *Albrechtovi z Waldšteina*, od něhož l. 1624 v léno přenesen a *Janovi Albrechtovi z Waldšteina* do smrti jeho k užívání postoupen byl. (C. 215, D. 15. — Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, E. 16; 260, B. 27 & 194, L. 10.) — Viz též statky lenní Fridlandské.

Adam, Arnošt, Mikuláš, Václav a Vilém Deymové ryt. ze Stříteže, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby a pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/3.) *Adam* a *Václav* odešli potom pro náboženství ze země, a navrátili se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, odsouzení byli při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/2.)

Jan starší Deym ryt. ze Stříteže byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; pro kteréž provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Krsice* jinak *Neřestce* (kr. Písek, dom. Čimelice), sídlo a ves Krsice s dvorem poplužním, ves a dvůr poplužní *Neřestce* s mlynem Žakovským a vápenicí, též díl vsi Pohoří, jak to l. 1617 Deym po Jindřichovi Deymovi za 14.000 kop míš. koupil. (D. Z. 139, A. 23.) Avšak statek ten zcela vypálený a pustý

bez obyvatelův l. 1623 navrácen byl Deymovým dětem, Janovi, Petrovi, Adamovi, Barboře a Anně, poněvadž byl vlastním majetkem jejich matky Markety, roz. z Gerstorfu, a od nich prodán Kateřině Deymové, strýni Deyma, za 7500 kop m. — Deym pak dne 10. března 1630 před kommissi transactionis obeslán byl, aby se porovnal o díl král. komoře případlý. (C. 215. D. 3. — Lib. conf. 2, f. 310. — D. Z. 145, F. 25; 299, M. 6.)

Jan mladší Deym ryt. ze Stříteže na Čížové, od císaře na milost přijat byl bez výminky (absolutus sine clausula) dne 4. listopadu 1623, protože k náboženství katolickému přistoupil. Za perdón jemu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na alumnat kláštera sv. Jakuba složití 500 zl., kteréž dle listu upomínacího 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. 1/3.)

Jindřich nejstarší Deym ryt. ze Stříteže provinil se jako Jan starší Deym a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *polovice* jmění svého. Statek jeho *Mileňovice* (kr. Písek, okr. Vodňan, dom. Protivín), tvrz a ves s dvorem popl. a pivovárem, odhadnutý za 8780 kop míš., od komory české l. 1623 postoupen byl *Volfovi Ilburgovi Vřesovci z Vřesovic* za 10.000 kop míš., ačkoliv dle contrataxy od Deyma l. 1628 na kommissi revisionis podané za 16.395 kop míš. stál a Deym jej za tu summu sám převzítí chtěl. Vřesovec, který ten statek již 14. září 1623 Ferdind. Rudolfovi Lažanskému za 8780 kop m. prodal, zaplatil na summu trbovou l. 1623 toliko 5963 kop, zbytek pak 4037 kop i s úroky jeho dědic dle rozsudku fiskálního z dne 24. června 1636 zapraviti měl. (C. 215. D. 3. — Lib. conf. 2, f. 143. — D. Z. 141, K. 20 & 292, K. 12.)

Deymův syn a dědic *Václav Jindřich*, hejtman na cípanství Brandejském, domáhal se l. 1637 dílu otci jeho z milosti ponechaného, kteréhož však Lažanský zapraviti nechtěl, tak že Deym po opětované žádosti teprv l. 1652 císpojištění na 3844 kop obdržel. Těmuž Deymovi přisouzeny jsou dekretem kommisise revisionis 26. března 1652 tři dvory kmecí ve vsi Mileňovicích, od jeho matky l. 1618 za 670 kop koupené. (C. 215. D. 3.)

Mikuláš Deym ryt. z Stříteže, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 30. ledna 1623 *polovice* jmění svého odsouzen, propadl statek *Cerhonice* (Crhonice, kr. Písek, okr. Mirovic.) — tvrz C. s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, vsi celé *Cerhonice* a *Vostrovce* (*Ostrovce*) s mlýnem, ves pustou *Lány* s příslušenstvím. Statek ten, jehož se již před tím Don Baltazar de Marradas zmocnil, od král. komory vedle cis. resol. 15. května 1625 koupil *Václav mladší Vratislav z Mitrovic* za summu odhadní 15.309 kop mš., na kterou 10.000 kop mš. již l. 1623 zaplatil. (Lib. conf. 2, f. 499.) Avšak Marradas nechtěl statku toho postoupiti, tak že vedle cis. resol. 17. června 1627 dotčený statek pluku jeho za 17.000 zl. rýn. ponechán, a v téže summě l. 1628 prodán jest *Anně Susanně Přichovské*, roz. z *Pisnice*, která do král. komory 3583 zl. a zbytek k ruce Donna Baltasara pro jeho pluk zaplatila. (C. 215. D. 3. — Lib. conf. 2, f. 137. — D. Z. 143, C. 30 a 295, D. 11.)*

Dle účtu při komoře české dne 10. května 1641 učiněného zůstalo z jmění Deymova po zaplacení dluhů k rozdělení 12.846 zl. a úroků z té summy od l. 1623—1641 zadržalých 17.339 zl., tedy 30.186 zl., z čehož na polovici Deymovi z milosti zanechanou připadlo 15.093 zl., avšak po srážce úrokův, které se mu počítati neměly, toliko 6423 zl. — Tato Deymova pohledanost při kommissi revisionis ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4 a D. 3.)

Petr Deym z Stříteže, při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen k *manství*, přijal leno dne 26. června 1626 a l. 1638 dne 9. srpna zase povinnost manskou obnovil na statek svůj, sídlo s dvorem popl. a ves *Rakovice* a díl vsi *Sekytu* (zašlá, kr. Písek, okr. Mirovic., dom. Čimelic.), za 5500 kop mš. odhadnutý, kterýž l. 1647 proti odvedení zadržalé quoty manské (stého peníze) per 600 zl. rýn. a složení 1100 kop mš. za převedení do dědictví, z manství propuštěn byl.

*) Přichovská postoupila pak l. 1629 týž statek za 18.500 zl. rýn. Janovi Vilímovi Černínovi z Chudenic, po jehož smrti pro dluhy prodán byl l. 1635 vdově po něm pozůstalé, Elze roz. z Mitrovic, za 17.000 zl. rýn. (D. Z. 300, N. 6 & 301, B. 28.)

(C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & D. 3. — D. dv. 7, f. 35; 68. Díl II. f. 16 a 53, f. 136.)

Vilém Deym ze Stříteže na Čimelicích, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal leno 23. června 1626 na statek svůj *Čimelice* (kr. Písek, okr. Mirovic.) — tvrz a ves Č. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy a rybníky, ves Lhota (díl), s podacím kostelním a příslušenstvím — odhadnutý za 8076 kop mís., kterýž po smrti jeho l. 1629 na král. komoru připadl a vedle čís. resol. 11. října 1629 Michalovi Adolfovi hraběti z Althamu (Altheimu) dědičně postoupen byl za summu odhadní 15.999 kop mš. na srážku jeho pohledanosti za komorou českou. Altham pak statek ten l. 1630 prodal Evě Plotové, roz. Deymové, za dědictví zpupné; avšak teprv l. 1663 týž statek na žádost Václava hraběte z Althamu, syna dotčeného Michala, z lenních desk vymazán a do král. desk zemských vložen byl. Pohledanost však dcery Deymové per 1000 kop. m. na témže statku vězící ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{10}$; D. 3. — Lib. conf. 2, f. 496. — D. Z. 152, T. 11. — D. dv. 7, f. 34.)

Jiří Diblík z Votína při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno. — Jeho bratr *Jan*, odsouzen k manství, neměl žádného jmění, tak že při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Diviš z Doubravína, měšťan a služebník přední při úradě purkmistrském Starého města pražského, pro účastenství své v zpouře při kommissi hrdelní (executionis) odsouzen byl tak, že se mu jazyk měl uříznouti; ale vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 učiněna mu ta milost, že dne 21. června t. r. na 2 hodiny za jazyk k šibenici byl přibit. Mimo to vězením v Rábu až do smrti měl býti opatřen; avšak zůstaven jest u vězení na radnici Staroměstské, z něhož dne 19. srpna 1622 byl propuštěn. Dva domy jeho v Starém městě pražském, jemu a manželce jeho Johanně společně náležející (Lib. contract. caerul. 3, f. 163), připadly v pokutě král. komoře, ale pozůstalost na nich dětem Divišovým po dědu jejich náležející byla ponechána. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Albrecht Dobranovský ryt. z Dobranova při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Protož statek jeho *Bláto černé* (kr. Čáslav., okr. Uhlíř. Janovice, dom. Rataje), ves s dvorem poplužním, od král. komory l. 1623 prodán byl *Markétě z Talmberga*, roz. Trčkovně z Lípy, za summu odhadní 3916 kop míš., z které Barboře Dobranovské pojištěno bylo 2610 kop míš.; avšak teprv vedle cíš. resol. 30. října 1658 obdržela Dorota Dobranovská cíš. pojištění na summu dotčenou. (C. 215, D. 6. a H. 8. — Lib. conf. 2, f. 130. — D. Z. 141, G. 15 a 292, D. 17.)

Arnošt Dobranovský ryt. z Dobranova odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu Saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Bedřich Dobranovský ryt. z Dobranova, hejtman u knížete Fridlandského na panství Vartenberském, účastnil se předtím výpravy stavovské; avšak nemaje žádného jmění a příslibiv přistoupení k víře katolické, osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený při kommissi transactionis dne 24. července 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav starší Dobranovský ryt. z Dobranova ujel ze země, zanechav dvůr v *Nové Vsi* (kr. Boleslav.), který po něm držel Albrecht z *Waldšteina*. Pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán, nepostavil se ještě 17. února 1630, aby se o pokutu za perdon vyrovnal. Při vpádu Saském l. 1631 navrátil se do Prahy s hrabětem z Turnu, u něhož byl za hofmistra, tak že skrze něho témuž hraběti všechny věci byly dodávány a přednášeny. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan starší Dobřenský ryt. z Dobřenic, odsouzen při kommissi confiscationis dne 21. ledna 1622 všeho jmění, avšak z milosti při polovici zůstaven, propadl statky: a) *Dobřenice* (kr. Hradec Král., okr. Nechanice), tvrz a ves s dvorem poplužním, kterýžto statek za 16.696 kop míš. odhadnutý, od král. komory prodán byl dne 13. ledna 1623 za 16.000 kop míš. *Albrechtovi z Waldšteina*, a od něho v téže summě l. 1623

Alžbětě Vchynské z Vchynic postoupen. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 277. — D. Z. 141, B. 9 & G. 18; 194, C. 10.) — b) *Miskolezy* (Mízkolezy, kr. Králohrad., okr. Jaroměř., dom. Náchod.) dvůr poplužní a ves. M. s dvěma sedláky a několika zahradníky, pak ves Oujezd s 2 sedláky a 4 zahradníky — za 6443 kop mš. odhadnuty a dne 21. ledna 1623 za 7088 zl. rýn. prodány *Albrechtovi z Waldšteina*, který je l. 1624 postoupil směnou za jiné statky Marii Majdaleně hraběnce Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, C. 2 & 194, E. 17. — Viz též Adam Erdman Trčka.) Na statku Miskolezích měly dcery Dobřenského po matce své pojištěnou pozůstalost po 2000 kop mš., kteráž dceři *Kateřině* při kommissi liquidationis dne 16. května 1638 byla přisouzena, tak že cís. pojištění toliko na 2000 zl. rýn. obdržela; druhá však dcera *Johanna*, provdaná Lukavecká, dflu svého při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 pro provinění své při vpádu saském byla odsouzena. (C. 215, D. 7 & T. ¹³/₃.)

Jan mladší Dobřenský ryt. z Dobřenic a jeho bratr *Mikuláš Zdislav*, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 vedle král. výpovědi dne 9. září t. r. odsouzení byli třetího dílu jmění svého. Protož od král. komory v pokutě ujat byl statek *Kratonohy* (Kratenau, kr. Králohrad., okr. Nechanice) — ves s podacím kostelním a mlýnem, též díl vsi Obědovic, jak to l. 1550 Zdislav starší Dobřenský od Viléma Dobřenského za 1800 kop gr. česk. koupil (D. Z. 9, H. 4); pak dvůr poplužní v Kratonozích, Trmalovský řečený, se sídlem, který koupil Mikuláš Dobřenský od Jana Trmala z Toušic — odsouzeným Dobřenským a bratřím jejich Václavovi a Jaroslavovi společně náležející, a již dne 23. července 1622 od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina postoupen byl s jinými statky *Václavovi Vchynskému z Vchynic* směnou za statek Kolin. Ale poněvadž Mikuláš Zdislav s bratrem Václavem vedle cís. resoluce 23. srpna 1623 pokuty byl osvobozen, statek Kratonohy bratřím Dobřenským byl navrácen a od nich l. 1623 za 20.800 kop mš. prodán Alžbětě z Vchynic, roz. Krajířce z Krajku. Z dílů summy trhové náležejících bratřím Janovi mladšímu a Mikulášovi Zdislavovi při kommissi revisionis dne 10. března 1630 přisouzeno bylo král.

komoře pokuty 4666 kop mš. i s úroky per 1450 kop mš., kteréž summy obě Janovi de Vitte na srážku jeho pohledanosti za komorou českou byly postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{1}{7}$, D. 7. — D. Z. 141, H. 5.)

Jan Mareš Dobřenský ryt. z Dobřenic táhl sám osobně k mustrunku do Hradce Králové, za kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 se uvolil zaplatiti 233 zl. pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Petr Dobřenský ryt. z Dobřenic a na Tuněchodech, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, avšak zůstaven jest při statcích svých, *Teplicích hořejších* (Ober-Weckelsdorf, kr. Kralohrad., okr. Police) a dvoru v *Tuněchodech* (kr. Chrudim., dom. Pardubic), poněvadž nad cenu jejich zadlužen byl, proti složení pokuty 100 kop mš. při kommissi transactionis mu uložené. Potom l. 1629 vystěhoval se pro náboženství s rodinou svou do Slezska, zanechav nejstarší dceru svou Kateřinu po první manželce své Alžbětě, roz. Bohdanecké z Hodkova, u sestry své, provdané za Václava nejstarš. Vratislava z Mitrovic, jehož za poručníka a správce statkův jí náležejících, Teplice a dvoru v Tuněchodech, ustanovil. Později se navrátil k dceři své, aby nebyl od nepřítele přinucen proti císaři služby konati. Avšak l. 1632 na poručení hejtmana panství Pardubického zatčen a na nějaký čas v Pardubicích uvězněn byl na pouhé domnění, že by nepříteli obilí dovážel a lidé jeho stádo koňův, knížeti z Fridlandu v Pardubicích náležející, nepříteli vyjeviti chtěli. *Dvůr* pak jeho ve vsi *Tuněchodech* (l. 1576 za 2400 kop mš. koupený) se vším obilím a dobytkem od král. komory jemu odňat a k panství Pardubickému přidělen jest. Marně se ucházel Dobřenský o navrácení toho statku; též jeho pozůstalá manželka Leonora Marie, roz. z Náchoda, domáhajíc se téhož statku l. 1650 s dospělými syny, nedosáhla ničeho; neboť ještě l. 1669 žádost její vyřízena nebyla. (C. 215, D. 7. — Lib. confis. 2, f. 458.)

Jindřich Kunata Dobřenský ryt. z Dobřenic, na Libanicích, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění

při kommissi confiscationis dne 7. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Libanice* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), sídlo a ves Libanice s dvorem poplužním a příslušenstvím, který l. 1613 po Mikulášovi Getlebovi Ličkově z Rysmburku za 5300 kop. míš. koupil. (D. Z. 186, A. 10.) Avšak statek ten odhadnutý za 8000 kop. míš., byl od cís. vojska na nejvýš zpustošený a vydrancovaný, tak že ho nikdo nechtěl koupiti, a proto od komory ponechán Dobřenskému, který máje na něm 4000 kop. dluhův, při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 se zavázal zaplatiti 525 kop. míš. pokuty za perdon mu udělený. I tato pokuta vedle cís. resol. 5. srpna 1630 prominuta Dobřenskému, poněvadž byl katolíkem a hned po bitvě bělohorské do cís. služby vojenské vstoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, D. 7.)

Jiří Dobřenský ryt. z Dobřenic na Bračicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, stal se katolíkem a zůstaven proto l. 1623 při statku svém *Bračice* (kr. Čáslav., dom. Žleby) — tvrzí a vsi s dvorem popl. — za 14.235 kop. míš. odhadnutém a zcela zadluženém, proti zaplacení všech dluhův a složení pokuty 500 kop. míš. do král. komory. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 94.)

Zdislav Dobřenský ryt. z Dobřenic na Popovicích, před kommissi transactionis dne 6. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního 17. února 1630 Dobřenský již předtím zemřel a manželka jeho majíc toliko chatrný dvorec, nebyla s to nějaké pokuty zaň zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vilém Dobříkovský ryt. z Malejova a Dobříkova, při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 odsouzen *devou třetin* jmění svého, propadl statek *Dobříkov* (kr. Chrudim, okr. Vysoké Mýto, dom. Zámorsk.), tvrz a ves Dobříkov s dvorem poplužním, ves Malejov s dvorem poplužním, vsi celé Vinary, Janovičky a díl vsi Sruby, jak to Dobříkovští po shoření desk sobě sami znova do desk l. 1561 vložili. (D. Z. 251, B. 9.) Statek ten odhadnutý za 29.177 kop. m., od komory koupil l. 1623 dne 7. ledna *Albrecht z Waldšteina* za 31.603 zl. rýn., a téhož roku jej *Vincencovi Muschingerovi* dědičně prodal. (C. 215, D. 8. — Lib. conf. 2, f. 277. — D.

Z. 141, B. 2 & 4; 153, D. 13 & 194, B. 26.) Dobříkovského syn Jindřich vystěhoval se do Polska, kdež zemřel, a pozůstalá po něm vdova ucházela se jménem dvou synů svých nezletilých teprv l. 1652 o třetí díl, manželu jejímu z milosti ponechaný; není však v aktech ničeho, zdali pozůstalosti této se domohla. (C. 215, D. 8.)

Zikmund Dobříkovský ryt. z Dobříkova vystěhoval se pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631, ujal se mocně dvoru Veletovského nad Podvinem; protož při kommissi confiscationis fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, které však není vyčteno. (C. 215, C. 1/7.)

Adam nejstarší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby zproštěn, též při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za nevinnu uznán, pokuty byl osvobozen, tak že vedle cíś. resoluce měl odvésti na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském jenom 20 zl. rýn., kterých však ještě dne 2. dubna l. 1631 nezaplátil. (C. 215, C. 1/4 a 1/6.)

Bedřich starší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, při kommissi confiscationis odsouzen všeho statku, avšak vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 rozsudkem téže kommissie dne 8. března toliko *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Milčoves* (Milčeves, Milčoves, kr. Jičín.) — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi Vrbice a *Hrobičany* s dvorem popl. — kterýž za 26.627 kop mš. odhadnutý, od král. komory dne 30. května 1623 *Albrecht z Waldšteina* za 26.513 kop mš. koupil a dne 16. října 1624 k založení kollegia jesuitského v Jičíně postoupil. Dohalský pak pro náboženství ze země odešel a na omylnou zprávu, že při vpádu saském l. 1631 s nepřátelským lidem do Čech a do Prahy se navrátil, při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl i dvou třetin, jemu předešle z milosti zanechaných, kteréž v pokuté knížeti z Fridlandu připadly. Avšak jeho syn *Jan Bořek mladší* při kommissi revisionis confiscationis Fridlandské nevinu otce svého svědomím více osob l. 1638 dokázal a při dotčené pohledanosti zůstaven, teprv l. 1662 na dotčené dvě třetiny per 20.621 zl. bez úroků cíś. pojištění obdržel. (C. 215, D. 9 & F. 67/26. — D. Z. 141, G. 26; a 292, E. 21.)

Se statkem Milíčevským konfiskován byl omylem též statek *Zběř* (kr. Jičín., okr. Nov. Bydžov., dom. Milčeves) — tvrz a veš s dvorem popl., dvůr Střibnice řečený a vsí Šeredice (nyní Žeretice), Vilhošť (Vlhošť) a Hradištko (Hradisko) Horní a Dolní (okr. Jičín.) — který Dohalský jenom v opatrování měl k ruce dětí po bratrovi Václavovi († l. 1614) pozůstalých, Václava, Hynka, Pavla a Anny, jichž poručníkem byl. Protož statek ten dotčeným sirotkům byl navrácen a od nich pak l. 1628 *Albrechtovi z Waldšteina* za 35.000 kop míš. prodán, tak že toliko 6000 kop hotových peněz a na zbytek 29.000 kop rozdílná pojištění obdrželi. (C. 215, D. 9. — D. Z. 142, Q. 15.) Viz též Václav a Pavel Dohalský, pak Albrecht Waldštejn.

Jan Bedřich nejstarší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 10. února 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl polovici šestého dílu svého na statku *Veselé Vysoké* (kr. Jičín, okr. Bydžov.), kterýž jménem bratří svých až do l. 1627 ve správě podříel. Potom tento statek, k němuž zámek a městečko *Veselé Vysoké* s 34 sousedy osedlými, s dvorem poplužním, pak ves Lhota (Veselská) s dvorem poplužním a 10 osedlými, a ves Veležice s 6 osedlými náležely, od komory české za 57.852 kop míš. odhadnutý l. 1627 dne 22. prosince prodán byl *Albrechtovi z Waldšteina* za 30.000 kop míš., z kteréž summy Waldštejn zaplatiti měl z dílu Jana Bedřicha per 4450 kop polovici jemu a druhou polovici 2250 kop m. do komory české; ostatním pak bratřím Dohalským, Václavovi, Bořkovi, Bohuchvalovi, Adamovi Stanislavovi a Bernartovi podíly jejich po 4450 kop. a jejich dvěma sestrám po 1100 kop. míš. (C. 215, D. 9. — Lib. conf. 2, f. 475. — D. Z. 143, A. 6.) — Avšak dle zprávy komory české 21. července 1625 ze summy trhové od Waldšteina zcela do komory složené nebylo Dohalským zaplacené ničeho na summu hlavní 23.063 zl., ani na úrocích až do l. 1633 per 2801 zl. zadržalých. A poněvadž císař. plukovník *Mikuláš Heřman Nidrum* (jemuž po smrti Waldšteina od císaře statek Veselé se statkem Zběř l. 1635 byl postoupen a vedle císař. resol. 1. prosince 1637 v summě 54.138 zl. rýn. jemu darované proti zaplacení všech dluhů dědičně odevzdán), summy dotčené Dohalským nezaplátil.

uvedeni byli tito vedle cí. resol. 15. října 1644 do statku Veselé, tak že jim listem obranným až do nahrazení pohledanosti jejich per 27.941 zl. k užívání byl ponechán. (C. 215, D. 9. — D. Z. 147, E. 17.)

Stanislav Bořek Dohalský ryt. z Dohalic při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 odsouzen byl třetím dílu jmění, v kterémž od král. komory ujat byl statek jeho *Sobčice* (kr. Jičín, dom. Radim.) — tvrz a ves S. s oborou, dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem, pak díl vsi Oujezda Podhorního č. Hořejšího, jak to Jan starší Bořek Dohalský l. 1585 od Anny Hasišteinské z Lobkovic, roz. z Redern, za 8500 kop. gr. česk. (17.000 kop. míš.) koupil (D. Z. 23, C. 2). — Ale statek ten ponechán byl z cí. milosti Dohalskému a jeho bratřím Janovi, Jiřímu a Sigmundovi, kteří jej l. 1624 prodali Albrechtovi z Waldšteina za 24.000 kop. míš. Waldstein zaplativ na summu trhovou toliko 1750 zl. rýn., tyž statek v léno přenešený dotčeným bratřím Dohalským k užívání opět postoupil, vzav před tím několik luk od něho k hřebčinci Smrkovickému. Dohalský pak pro své a bratří svých provinění při kommissi tractationis dne 21. července 1629 zavázal se dáti pokuty 600 kop. míš., a nechtěje přistoupiti k náboženství katolickému ze země odešel, zanechav statek Sobčice bratřím svým, kteří jej i po smrti Waldsteinové podrželi. (C. 215, C. 1/4, D. 9 & F. 5/8. — D. Z. 142, P. 21.) Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní Fridlandské.

Václav Bořek Dohalský ryt. z Dohalic a bratr jeho *Pavel* při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 pokuty bez výminky osvobození, odešli l. 1628 pro náboženství ze země a vstoupili l. 1630 do služby švédské, v níž Pavel l. 1638 zemřel. Václav pak při vpádu saském l. 1631 přijel s nepřitelem do Prahy, kdež měšťanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení činil. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 oba Dohalští odsouzeni všeho jmění, propadli díly své per 14.000 kop. míš. pojištěné na statku *Zběři*, který l. 1628 Albrechtovi z Waldšteina za 35.000 kop. míš. prodali. (Viz Bedřich starší Bořek Dohalský.) Dle rozsudku kommisie revision. Fridlandské 19. ledna 1636 připadly díly vytčené Václava a Pavla Dohalského

do král. komory, díl pak bratru Hynkovi náležející per 7000 kop míš. téměř ponechán býti měl, dokáže-li, že při vpádu saském nové zpoury se neúčastnil. Avšak Václav Dohalský po vyhlášení císař. avokace (*mandata avocatorialia cum restitutione famae et bonorum*) vstoupil do císař. služby vojenské a vedle císař. resol. 31. října 1637 úplně perdonován, žádal za udělení pohledanosti své na statku Zběřském, který po smrti Albrechta z Waldšteina se statkem Veselé Vysoké císař. plukovníku *Mikulášovi Heřmanovi Nidrumovi* od císaře l. 1635 byl postoupen a císař. resol. 1. prosince 1638 v summě 54.138 zl. rýn. z císař. milosti mu darovaných dědičně odevzdán proti zapravení všech závad a dluhův na témž statku vězících. (D. Z. 147, E. 17.) Přes to všecko Václav Dohalský, vysloužilý císař. podplukovník, marně se domáhal ještě l. 1652 pohledanosti své na statku Zběřském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & D. 9.)

Zdeněk Bořek Dohalský ryt. z Dohalic l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel Dohalský již před tím, a dvůr po něm pozůstalý koupil Jiří Vostrovec od jeho syna, který potom ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Fridrich Domousický z Harasova, na obeslání kommissi transactionis dne 5. února 1629 nepostavil se k složení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního dne 17. února 1630 odešel ze země pro náboženství, zanechav manželku svou na dvoře svém v Kvasinách. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Konrad Donín purkrabí sv. pán z Donína (Dohna) při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, ale vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 z milosti zanechán byl při polovici statkův, které z té příčiny všecky od král. komory byly ujaty, totiž: a) Statek *Mladějov* (kr. Boleslav, okr. Sobotka) — tvrz a ves M. s dvorem poplužním, podacím kostelním, 2 mlýny a vsi Pařízek a Loveč s 26 osedlými, jak to l. 1611 Barbora purkrabinka z Donína od Hynka Kozlovského z Kozlova za 4775 kop gr. česk. (9550 kop míš.) koupila (D. Z. 184, J. 9) a l. 1618 bratru svému Kristofovi z Donína odkázala (D. Z. 139, E. 11) — odhadnutý za 9425 kop míš.; b) statek *Valtinov* (Gross-Walten, kr. Boleslav, okr. a dom. Jablonné) —

tvrz V. s dvorem poplužním a vsí Valtinov (díl), Brniště (díl), Rosendorf (Rosenthal), Gaenshals (Husí Krk) a Postrčilná, jak to l. 1608 Křištof z Donína od strýce Jana z Donína za 21.500 kop míš. koupil (D. Z. 182, C. 11); — též statek *Tlustec* (Tölzelsdorf, kr. Boleslav, dom. Jablonné) — tvrz a ves T. s dvorem popl. a dílem vsi Postrčilná, Šeibendorf, Brniště s dvorem popl. a podacím kostelním, tak jakž to Křištof z Donína l. 1609 od Křištofa Nybšice z Holtendorfu za 17.750 kop míš. koupil (D. Z. 182, M. 9); — pak ves Nový *Tolbach* (kr. Boleslav, dom. Jablonné). Na statech Valtínově, Tlustci a Novém Tolbachu, které Konrád Donín po strýci svém *Křištoforovi z Donína* l. 1618 zdědil (D. Z. 139, F. 17), a které byly odhadnuty za 40.026 kop míš., bylo 88 osedlých, 3 mlýny a 24 rybníky, mezi nimi zejména Široký, Dlouhý, Zámečnický, Latovský, Hoření Cihelnický, Rosendorfský dolejší a hořejší, Silničný, Nový, Pořežný, Horecký hořejší, prostřední a dolejší, Černý, Tolbachský a Hlemýždský.

Tyto všechny statky koupil od komory české l. 1623 *Albrecht z Waldšteina* za summy odhadní 49.452 kop míš. a přenesl je l. 1624 v léna Fridlandská, z nichž pak statek *Mladějov* dne 30. března 1627 *Janovi Albrechtovi Slavatovi* za 922 zl., ostatní statky dne 13. září 1625 *Matyášovi z Wachtendunku* za 37.000 zl. v léno postoupil. (C 215, D. 10 & F. 2/3. — Lib. conf. 2, f. 263. — D. Z. 141, G. 24 & 292, E. 14.) Viz též *Albrecht z Waldšteina*, statky lenní *Mladějov* a *Valtinov*.

Mimo statky vytčené propadl Donín též polovici jistiny 4570 kop míš., již měl za Janem Berkou z Dubé na statku *Jablonném*. (D. Z. 620, B. 10.)

Z tohoto všeho jmění polovice purkrabímu z Donína ponechaná a při kommissi liquidationis l. 1629 jeho dědici a synovi *Jindřichovi*, cís. plukovníku přisouzená, vynášela 27.011 kop míš., však úroky z nich zadržalé 10.089 kop jemu povoleny nebyly. Naproti tomu postoupena byla témuž *Jindřichovi z Donína* pohledanost *Bedřicha z Vlkanova* per 17.664 kop míš. na statku lenním *Solnickém*, tak že v jedné summě 675 kop z král. komory obdržeti měl. Na tuto summu popušen mu byl dědičně třetí díl lenního statku *Solnice*, po *ujamínovi z Vlkanova* konfiskovaný, v summě odhadní 11.000 kop míš., a zbytek 33.675 kop pojištěn mu byl od komory

české dne 4. října 1629. Avšak jeho dědicům ze statků Konrada z Donína l. 1650 toliko 24726 kop mš. bylo přisouzeno. (C. 215, D. 10.) Viz též Vlkanova.

Donínové purkrabí sv. p. z Donína, bratří *Otta* a *Vladislav*, při kommissi confiscationis odsouzení byli tak, že *Otta* rozsudkem dne 3. listopadu 1622 propadl *dvě třetiny*, *Vladislav* rozsudkem 18. února 1623 *polovici* jmění svého. Protož konfiskován byl statek jejich *Lemberk* (kr. Boleslav, okr. Jablonné), totiž zámek L. s dvorem poplužním, dvůr poplužní Kunwald řečený, dvůr poplužní ve vsi Zibřidicích, vsi Markvartice (díl) s pilou, Malý Herrnsdorf (Kněžice M.), Nová Židovice, Kunowald (Kunwalden), Reynshon (Rinoltice, Ringelhain), Černé Louže, nově vystavená ves Nová Starost (Neusorge), Jonsdorf, Zibřidice (Seifersdorf) s podacím kostelním, Krynsdorf (Křížany, Kriesdorf), Neuland (nově vystavená), Údolí gruntů sv. Křištofa (Christofsgrund, nově vystavená) s podacím kostelním, hamrem a pilou, se vším příslušenstvím, jak to Vratislav purkrabí z Donína l. 1599 od Jindřicha Berky z Dubé za 38.000 kop mš. koupil. (D. Z. 173, N. 3.) — Avšak statek ten zcela zadlužený, měl zástavou k užívání *Heník z Waldšteina* v summě 23.000 kop mš. na něm pojištěné; ale i toto právo pro provinění a odsouzení Heníka z Waldšteina v pokutě připadlo král. komoře a postoupeno bylo *Albrechtovi z Waldšteina*, kterýž dotčený statek od komory l. 1623 za 58.683 zl. koupil. (D. Z. 141, F. 22.) Viz též Albrecht z Waldšteina, lenní statek Lemberk. — Z tohoto statku dotčeným bratřím z Donína recessem knížete z Lichtenšteina 3. června 1626 bylo přisouzeno 9500 kop mš., z nichž připadlo král. fisku z dílu *Ottova* 3166 kop a z dílu *Vladislavova* 2375 kop mš. (C. 215, P. 1/1.) Avšak i zbytek z obou dílů potom od král. komory ujat byl, jednak proto, že *Otta* při vpádu saském l. 1631 do země se navrátil a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění. Mimo to oba bratři z Donína po odsouzení svém zamlčeli *dům* svůj v Novém městě pražském mezi domy Jana Táborského a Doroty Koutkové ležící, který předešle za 1900 kop mš. koupili a při odchodu svém ze země l. 1628 dne 10. května bratru svému *Bedřichovi* postoupili (Lib. contrac. virid. 12, f. 318), tak že dům ten přes

60 let v rukou nepořádných držitelů zůstával, a teprv dne 14. října 1687, již zcela zpustlý, od cis. rychtáře Novoměstského k ruce král. fisku beze vsí náhrady ujat byl. (C. 215, D. 10.) — Marně se domáhali dědicové dotčených bratří pozůstalosti jejich ještě l. 1690 při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Melchior z Dornheimu sloužil hned při počátku vzpoury a ještě l. 1629 u nepřítele; pročež propadl v pokutě 500 kop míš., od bratra jemu odkázaných. (C. 215, D. 12.)

Jan Bedřich Doudlebský z Doudleb účastnil se sám osobně s dvěma koni veřejné výpravy do Moravy a Rakous od direktorův l. 1618 a 1619 nařízené, a utekl se pak do Tábora. Protož bez odsouzení jeho statky, ves *Mezříč*, ves *Makov* a ves *Výrec* (kr. Tábor., dom. Jistebnice) s dvory popl. od král. komory v pokutě ujaty, za 7596 kop míš. odhadnuty a l. 1623 za 7000 zl. rýn. prodány jsou *kněžně Polyzené Lobkovicové, roz. z Pernšteina*, kteráž je l. 1630 Josue Kořenskému z Terešova postoupila.

Doudlebský žádal l. 1628 za udělení perdonu a odkázán jest na kommissi transactionis. Po jeho smrti († 1630) domáhala se manželka jeho Afra, roz. Malovka (Malovcova) z Chýnova a Winterberga, l. 1635 věna svého 2000 kop. míš. na statku Mezříči pojištěného; avšak byla při kommissi revisionis l. 1639 odmrštěna, poněvadž se o pohledanost svou v čase určeném nepřihlásila. (C. 215, D. 1. — Lib. conf. 2. f. 44. — D. Z. 141, G. 5; 292, C. 4.)

Bedřich Doupovec z Doupova, bratr Viléma Vojtěcha, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Doupovec z Doupova, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *třetího* dílu jmění svého; pročež statek jeho *Soběsuky* (Soběsak, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem popl., od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 7200 kop míš. prodán byl 1623 cizozemci *Augustinovi Schmidovi ze Schmidbachu*, jemuž vedle cis. resol. 16. června 1623 darem z milosti 6000 zl. ze summy trhové bylo poraženo. (C. 215, D. 2. — D. Z. 153, C. 3.)

Na dva díly Doupovci z milosti ponechané postoupen jemu byl od Schmida dům a statek šosovní při městě Žateci, kterýžto dům, když Doupovec l. 1626 ze země pro náboženství odešel, při městě pustý zůstal. (S. ¹⁰⁹/₃₉ & C. 215. S. 1. — Viz též město Žatec.)

Vilém mladší Doupovec z Doupova, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Libočany* (Libečany, okr. Žatec.) — tvrz a ves s dvorem popl., a dvůr pustý v Hrušovanech — který od král. komory Jaroslav Bořita hrabě z Martinic zástavou nějaký čas v užívání měl a potom l. 1623 jeho zeť *Florian Jetřich Žďárský ze Žďáru* se svršky za summu odhadní 11.821 kop míš. koupil. (C. 215, D. 2. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Ž. 141, K. 17 & 292, K. 6.)

Vilém Vojtěch Doupovec z Doupova (v. Duppau), na Vilímově, Vraním a Žirotině, byl přítomen vyhození král. místodržících a zajetí Fabia Ponzona v klášteře kapucinském, dal se potřebovati za kommissaře a sloužil ve vojsku stavovském. Protož po své smrti l. 1621 odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 22. listop. vedle král. výpovědi 16. září 1622 *třetího* dílu jmění svého, kteréž proto všecko hned po smrti jeho od král. fisku v pokutě bylo ujato, totiž:

a) Statek *Vilémov* (Vilímov, Vilémice, Willomic, kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Maštov.), odhadnutý za 45.836 kop. míš. k němuž náležely tvrz a městečko Vilémov s podacím kostelním, pivovárem a domem řečeným Žďárským, s hradem pustým Křečovem a dvorem poplužním, vsi celé Topolany (zašlá, nyní dvůr Teplitzhof), Podlesice s podacím kost., Třebčice s dvorem popl., Kaštice (díl) s dvorem popl., Rohožka s dvorem popl., Kanice (Kunice), Cetlice (Sedlec) a Jetěně (Dětaň, Gödesin) s poddanými zejména uvedenými; mlyněpanský ve Vilímově o 4 kolách s pilou, háje dubové k městečku Vilémovu a lesy náležející k Rohožce zejména v Dolejších, na Dlouhém Dole, v Bařkově a v Staré Hoře řečené, lesy u Kanic řečené Ratberg a u Cetlic řeč. Velký a Malý Dub; 8 rybníků, z nichž Žďárský s dvěma hrázemi, 2 u Vilímova, 1 u Rohožky řeč. Křečovský, 3 rybníčky pod hradem pustým Křečovem, a 1 rybníček k Nepomyšli ležící; se vším příslušenstvím, tak jak to Doupovec po otci svém

Bedřichovi s bratrem svým Bedřichem zdědil. (D. Z. 181, H. 16. — J. 6.) — b) Statek *Vraní* (Vrané, Wranay, okr. Slan.), hrad a městys Vraní s dvorem poplužním a příslušenstvím; pak statek *Kokovice*,*) tvrz a ves s dvorem popl. a 1 osedlým v Klobúčích, oba odhadnuté za 39.122 kop. míš. — c) Statek *Žerotín* (Žirotín, kr. Žatec, okr. Loun.), hrad a ves Žerotín s dvorem poplužním a dílem vsi Donín a Žichovice (Žichovec) s dvorem popl. pustým Pochvalovem (D. Z. 181, C. 7.), odhadnutý za 29.000 kop. míš. — Tyto statky všecky od komory české koupil l. 1623 *Jan Zdeněk Vratislav hrabě z Mitrovic* za summu odhadní 113.959 kop. míš., na kterouž summu 48.170 kop. míš. ještě l. 1659 zapláceno nebylo. Po srážce dluhův, kteréž měl Vratislav zaplatiti, zůstalo na dvě třetiny dědicům Doupovce z milosti ponechané 46.287 kop. míš. (C. 215, D. 2. — Lib. confis. 2, f. 224. — D. Z. 194, L. 22 & 141, E. 27.)

d) *Dům Doupovský*, který otec Doupovce Bedřich l. 1592 od Rebečky Vřesovcové roz. z Renšperku za 625 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 26, H. 11). Tento dům, v Starém městě pražském na Kaprové ulici mezi domy pekaře Plzáka a kočého Kurfiršta ležící, l. 1625 koupil od komory české *Fridrich z Talmberga*, císař. rada, komorník a praesident nad appellačními, za 4000 kop. míš., avšak ničeho nezaplatil, tak že teprv jeho synům dle účtu komory české z dne 15. února 1666 summa trhová poražena byla na služném, otcí jejich zadržalém. (C. 215, D. 2 & W. 8. — D. Z. 142, N. 2; 294, A. 28.)

Mimo to náležel Doupovci pátý díl statku *Libědice* (Liebotic, kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Maštov.), tvrz a ves s dvorem popl., kterýž Doupovec se sestrami svými po matce své Ottilii roz. ze Žďáru zdědil, tak jak jej tato Ottilie l. 1607 za 16.000 kop. míš. koupila (D. Z. 180, D. 12) a její dcery, l. 1628 pro náboženství ze země vyšlé, až do l. 1633 v užívání měly. Tento statek, pro zatajení dílu Doupovcova sestrám jeho jakožto emigrovaným od knížete z Fridlandu konfiskovaný, dne 14. března 1633 obdržel *M. Dor. Justus Stropce-*

*) Statek *Kokovice* koupila matka Doupovcova Barbora, potom provdaná Gerštorfová, roz. Pětipeská, l. 1603 k rukou svých synů Bedřicha a Viléma Vojtěcha za 17.000 kop. míš. od Kateřiny Věžníkové. (D. Z. 181, K. 23.)

rius z Marsfeldu za pohledanost svou u komory české (plat mu zadržalý) v summě odhadní 13.955 kop míš.; avšak statek ten teprv vedle čís. resoluce z dne 25. března 1641 vdově Stroperiově Marii Zuzanně, opět provdané Smislovské, dědičně postoupen a l. 1645 do desk vložen byl. (C. 215, D. 2. — Lib. conf. 2, f. 347. — D. Z. 148, O. 9 & 625, A. 3.) Sestry Doupovce marně žádaly za navrácení tohoto statku, jakož i za dvě třetiny bratru jejich ponechané a na ně po smrti jeho připadlé; konečně vedle čís. resoluce z dne 20. listopadu 1642 navždy odmrštěny jsou. (C. 215, D. 2.)

Jindřich Drachovský z Drachova účastnil se ve zpouře stavův, a zemřel l. 1621 bez dědicův, nebyl však při kommissi confiscationis odsouzen. Jeho statku *Žibřidovic* (kr. Čáslav., dom. Kralovice Dolní), vsí s dvorem popl., pak jistiny 500 kop míš. ujala se jeho sestra Magdalena Angelina. Když pak dotčenou jistinu dlužník Václav Vražda do komory české l. 1628 zaplatil, poněvadž Drachovský *in reatu* zemřel, domáhala se jí Drachovského sestra, hledíc nevinu bratra svého dokázati; potom její sestra Alena z Svarova, na níž statek Žibřidovický připadl po jejím otci Karlovi Bořivoji Drachovském. Tato prodala týž statek l. 1629 za 1125 kop míš. paní Kunhutě *Strakové*, roz. ze Šaratic. (D. Z. 297, E. 6.) Avšak Drachovský l. 1658 rozsudkem soudu zemského za rebella uznán, a jmění jeho král. komoře přisouzeno bylo, tak že za jeho restituci Drachovská ještě l. 1674 marně se ucházela. (C. 215, D. 13.)

Jan Erasmus Quintus z Dromsdorfu, jehož matka lid svůj z přinucení k výpravě stavovské poslala, zůstaven byl, jsa blbý, při statku svém, i při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za perdon osvobozen jest. (C. 215, C. 1/4.)

Martin Duhanský z Branče za času zpoury poslal syna svého Viléma k vojsku stavovskému; protož při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za udělení perdou 116 zl. 40 kr. rýn. pokuty složití se uvolil. (C. 215, C. 1/4.)

Bedřich Dvořecký ryt. z Olbramovic, při kommissi confiscationis od král. prokuratora obviněn, že berně a kontribuce od direktorův svolované odvozoval, výpravy veřejně činil, i sám před město Budějovice nepřátelsky táhl; přes

všecku obranu svou, svědectvím několika osob odůvodněnou, odsouzen dne 12. ledna 1623 všeho jmění svého, z císař. milosti při dvou třetinách zůstaven jest. *Dvůr* jeho lenní ve vsi *Oběhnicích* (kr. Pražský), ke komornímu panství Dobříšskému náležející, který l. 1613 s manželkou svou Prudencií, roz. z Hyršova, od Martina Vonše z Hostovic za 1700 kop míš. koupil, za 1400 kop míš. odhadnutý od král. komory v pokutě ujat, avšak vedle nařízení kommissie confiscationis 13. března 1623 dotčené manželce Dvořeckého ponechán jest za složení třetího dílu, v pokutě propadlého. (C. 215, D. 11.)

Ferdinand Dvořecký ryt. z Olbramovic zemřel ve Vratislavi, kamž pro náboženství ze země odešel. Po smrti své obviněn byl účastenství ve vzpouře; však dle dopisů dvorní komory ke komoře české dtdo. 21. července a 14. srpna 1640 nebylo dokázáno, zdali a jak byl odsouzen. (C. 215, D. 11.)

Jindřich Petr Dvořecký ryt. z Olbramovic, pro své účastenství ve vzpouře před kommissi transactionis l. 1629 obeshán, dle zprávy posla komorního 17. února 1630 nikde v krajích vypátrán býti nemohl. (C. 215, C. 1/4.)

Kuneš Bohuslav Dvořecký ryt. z Olbramovic nežádal za perdón, a pro svou tvrdošijnost při kommissi confiscationis dne 14. července 1622 odsouzen hrdla, cti i statkův, kterýž rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 jenom co do konfiskace všeho jeho jmění byl potvrzen. Statek jeho *Smyslov* (kr. Tábor., dom. Chýnov.), tvrz a ves s dvěma dvory popl., odhadnutý za 6235 kop míš., *Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga* postoupen a dne 15. března 1630 s jiným dvorem, v též vsi ležícím a po Jindřichovi Sádlovi z Vražného konfiskovaným, za 3000 kop míš. prodán byl, tak že summa trhová manželce Dvořeckého Benigně za její pohledanost per 3500 kop míš. císař. resol. 26. června 1628 vyplacena býti měla. (C. 215, D. 11. — Lib. conf. 2, f. 100. — D. Z. 144, F. 3.) Pohledanosti města Tábora per 2600 kop míš., pak Anežky Dvořecké per 1600 kop čes. (3200 kop míš.) na statku dotčeném pojištěné, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. 1/4.) Mimo statek Smyslov ujat byl od král. komory též *dům* v městě Hradišti Hory Tábor (Táboře), který však dotčené manželce Dvořeckého,

jíž vlastně náležel, byl navrácen a od ní l. 1623 za 600 kop míš. Maximilianu Pechlerovi z Meningu prodán. (C. 215, D. 11.)

Mikuláš mladší Dvořecký ryt. z Olbramovic při kommissi confiscationis odsouzen všeho statku, však vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 rozsudkem dne 4. listopadu t. r. ohlášeným zůstaven při *polovici* jmění, jež měl jenom na jistínách per 4500 kop míš., z nichž mu po zaplacení dluhův toliko 408 kop míš. zůstalo. Protož l. 1631 z cis. milosti prominuta jemu byla pokuta při kommissi transactionis na 1000 kop míš. vyměřená.

Statky *Myškovice* a *Roudné* (kr. Tábor., okr. Soběslav.), které omylem od král. komory ujaty a vedle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 18. srpna 1622 městu Soběslavi zástavou k užívání dány byly, navráceny jsou manželce Dvořeckého Anyšce, roz. z Hodic, jíž vlastně náležely. Neboť tato koupila statek Myškovice — tvrz a ves M. s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, ves Sedlečko s dvorcem a mlýnem pod ní, též díl vsi Roudného — od manžela svého l. 1613 za 12.000 kop míš. (D. Z. 186, N. 27); a statek *Roudné* — sídlo Roudné se stavením, dvorem poplužním, ostrovy, mlýnem, jezem, řekou, pivovárem a dílem ves Roudné — od Markéty Říčanské Kavkové roz. z Rtina l. 1617 za 6600 kop míš. (D. Z. 139, C. 17. — C. 215, D. 11.)

Prokop Dvořecký ryt. z Olbramovic, na Kystře a Vršovcích, jeden z direktorů, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta falckého, za jehož kralování byl král. radou, nejvyšším berníkem a podkomořím král. Českého. Ačkoliv hned po bitvě bělohorské císaři na milost se dal, přece při kommissi hrdelní (executionis) odsouzen cti, statku i hrdla, tak že měl býti štat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; avšak vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 udělena mu ta milost, že dne 21. června 1621 byl toliko štat a hlava jeho na věži mostecké postavena. Jméni pak po něm pozůstalé všecko král. fisku v pokutě připadlo, totiž:

a) Statky *Kystra* (kr. Žatec., okr. Loun., dom. Vršovice) — tvrz a ves Kystra s dvorem poplužním a ves Počedělice s dvorem poplužním, s mlýnem, vinicí a příslušenstvím; pak *Vršovice* (kr. Žatec.) — tvrz a ves V. s dvorem poplužním.

mlýnem a vinicí; ves Chodžov s podacím kostelním, dvorem poplužním, rybníky, vinicí a příslušenstvím; ves Třtého (Křtého) s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1615 Dvořecký od Bohuslava Zákostelského z Bílejova za 81.000 kop m. koupil. (D. Z. 188, P. 20.)* — Tyto statky, za 59.765 kop m. odhadnuté, král. komora prodala *Volfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic*, císař. radě a kurfiřta Saského generálu strážmistr, l. 1622 za 50.000 kop m., tak že z této summy jemu poražen dar z milosti 24.285 kop vedle císař. resol. 14. prosince 1622 za jeho věrné služby mu udělený. (C. 215, C. 1/3 & D. 11. — Lib. conf. 2, f. 139. — D. Z. 620, A. 18; 141, A. 12 & 194, A. 24.)

b) *Dům šosovní* Řehačovský řečený, v Starém městě pražském na náměstí v osadě sv. Mikuláše mezi domy u Zlaté trouby a Zlaté hvězdy ležící, l. 1612 za 4750 kop m. koupený, který od komory odhadn. za 10.984 kop koupil vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 20. října l. 1621 Adam starší *Vratislav z Mitrovic* za 5000 zl. rýn. (C. 215, D. 11 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 293.)

c) Jistiny 4200 kop m. dle extractu purkrab. úřadu (C. 1/7); a 4000 kop míš., zbytek to summy trhové za statek *Bukov*, který Dvořecký v čase zpouy Václavovi Štampachovi prodal. — Viz Štampach.

d) Mohovitě jmění (svršky), někdy při městě Vratislavi uložené, měla komora Slezská ještě l. 1669 vyšetřiti, avšak již ničehož tam nebylo. (C. 215, D. 11.)

Mimo to od král. fisku ujaty byly statky duchovní, totiž statek *kláštera Oseckého*, ves celá *Černochova* a *Ježovice* (díl) s podacím kostelním, mlýny a příslušenstvím, což tu arcibiskupu Pražskému náleželo; díl vsi *Donína*, prelatům hradu Pražského náležející; ves *Vorasice* celá, *děkanu* hory kostela sv. Štěpána v Novém Městě *Litoměřicích* náležející, s podacím kostelním a příslušenstvím; ve vsi *Podseticích* dva poddané osedlé *k děkanství Litoměřickému* na proboštství náležející; městy *Třeбенice* s dvěma mlýny, podacím kostelním, vini-

*) Statek Kystra koupil Bohuslav Zákostelský l. 1612 za 35.000 kop míš. od Jana Ilburka Vosterského a jeho manželky Žofie z Vřesovic (D. Z. 189, J. 18); statek Vřesovice zdědil l. 1597 po dědu svém Jakubovi Zákostelském z Bílejova.

cemi, domem pustým „Konvařovský“ řečeným s dědinami, vinicemi, platy a desátky z vinic, vsí *Chodovice* s mlýnem a krémou, *Kololec*, *Mradice* s krémou, mlýnem a dvorem Kalinovským, *Vrbno* (díl) s podacím kostelním a krémou, *Velenín* (díl) s podacím kostelním, krémou a mlýnem, se vším příslušenstvím, jakž to *klášteru sv. Jiří na hradě Pražském* náleželo; — kteréž za času zpourey od direktorův Dvořeckému byly zastaveny a l. 1620 dne 11. července prodány od stavův odbojných za summu odhadní 33.000 kop mís. zcela zaplacenou. — Tyto všecky statky byly pak navraceny dotčeným duchovenstvím. (D. Z. 140, E. 7 & 193, A. 13.)

Vdově Anně Dvořecké podle návrhu knížete z Lichtenšteina 3. června 1622 cis. resol. 6. července t. r. z milosti její pohledanost per 1598 kop prokázaná na 3000 kop byla zvýšena. — Vdova po synovi Dvořeckém Václavovi Stefanovi Kateřina Lidmila, roz. Šlikova hraběnka z Pasaunu, vyhledávala marně při kommissi revisionis jistiny 4100 kop m., které jí Prokop Dvořecký na místě věna jejího per 10.000 kop pojištěného na statech svých byl postoupil. (C. 215, P. 1/2.) Pohledanost pak Kateřiny Zákostelské z Bilejova, roz. z Michalovic, na statku Vršovickém per 5000 kop mís. ještě l. 1690 při kommissi liquidationis vyřízena nebyla. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Dvořecký ryt. z Olbramovic zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil tím, že byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; pročež všecko jmění jeho král. komoře v pokuté připadlo, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském na Dobytcím trhu vedle Mediolanův ležící, od Aleny Maternové, roz. Lažanské l. 1619 za 1115 kop gr. česk. (2230 kop m.) koupený, kterýž l. 1622 za 1150 kop mís. odhadnutý od komory české Anna Rosina, vdova po doktoru Strohmayerovi l. 1623 za 650 kop mís. koupila. (C. 215, D. 11.)

b) *Dům v městě Táboře* koupil l. 1635 za summu odhadní 450 kop mís. *Jan starší Vratislav z Mitrovic* na srážku své pohledanosti za komorou českou. (C. 215, D. 11 & T. 1.)

Vilém Dvořecký ryt. z Olbramovic vypravil lid svůj vedle veřejné hotovosti na poručení direktorův, podepsal konfede-

raci a zemřel v trvalé zpouře l. 1620; nebyl však při kommissi confiscationis odsouzen. Statky jeho: a) *Načeradec* (kr. Tábor., okr. Vlašim.) — tvrz N. s dvorem poplužním, pivovárem a chmelnicí, půl městečka N., totiž hořejší stranu s podacím kostelním, špitálem, mlýnem a clem; dvory poplužní Kunín a Zálesí, pak dvůr ve vsi *Častrovicích* (zašla) s mlýnem; vsi *Volešná*, *Vratickovice* (díl), *Stojislavice* (díl) a ves pustou *Záhoří*, se vším příslušenstvím, jakž to Vilém Dvořecký l. 1618 po Markvartovi Vokovi Dvořeckém od jeho syna Markvarta Mikuláše za 23.000 kop míš. koupil (D. Z. 192, L. 3); — b) *Podolí* — tvrz (nyní samota) u Načeradce s příslušenstvím, podržela vdova po něm pozůstalá Magdalena, roz. ze Skuhrova, která na statku *Podolí*, za 18.000 kop míš. odhadnutém, 11.000 kop míš. pojištěno měla, k rukou synů svých Jindřicha a Václava. Za to při kommissi transactionis zavázala se dne 18. dubna 1629 a 31. ledna 1630 za perdon manželu jejímu udělený zaplatiti pokuty 1200 zl. rýn. (C. 215, C. 1/4, & D. 11.)

Vilém Džbánovský ze Džbánova, účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis obviněn, však dne 3. října 1623 pro chudobu svou pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Křt. Eisen z Lehrbergu, doktor práv, někdejší císlenní rada nad appellacemi, dal se potřebovati od stavů povstalých v mnohých kommissích, ujel hned po bitvě bělohorské ze země; pročež patentem z dne 17. února 1621, pak při kommissi hrdelní (executionis) dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko hned od král. fisku ujato bylo, totiž: a) jistina 9700 zl. za městem Ostrovem; b) znamenitá knihovna; c) *dám* se zahradou, v Starém městě pražském proti krámům masným a kolleji Karla IV. mezi domy Jana Strejčka a Hajkovým ležící, který Eisen od Joachyma Ondřeje Šlika l. 1612 za 3500 kop míš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 90), k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 27. dubna 1621 Humprechtovi *Černínovi z Chudenic* za 1000 kop míš. k potřebě válečné na něj půjčených zástavou postoupen a vedle císl. resoluce z dne 26. října 1628 za 3449 kop. míš. prodán byl, ačkoli l. 1625 za 4436 kop byl odhadnut. — Manželka

Eisenova a jeho dívky, jimž ten dům a jistiny dotčené větším dílem náležely, marně se ucházely o jich restituci. (C. 215, E. 6 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 404.)

Mikuláš a Václav ryt. Elpaknarové z Dolního Šenfeldu (Elbogner von Unter-Schönfeld) podepsali přísahu stavův odbojných, avšak jsouce katolíci při kommissi confiscationis dne 12. a 17. listopadu 1622 osvobozeni byli žaloby i pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Volf Arnošt a Jan Adam bratři ryt. Elpaknarové z Dolního Šenfeldu, emigranti, navrátili se při vpádu saském l. 1631 do země s lidem švédským, v jehož službě Volf Arnošt zemřel. Pro toto účastenství v nové zpouře při kommissi confiscationis Fridlandské, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 odsouzeni byli všeho jmění, kteréž k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu bylo ujato, totiž pozůstalost Volfa Arnošta 6000 zl. rýn. na statku Kinsperku pojištěná. (C. 215, E. 2.)

Bernard starší Elsnic ryt. z Elsnic, kommissar při direkci stavův povstalých, zemřel v trvalé zpouře a odsouzen byl při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 *třetiny* jmění, v kteréž všecko od král. komory bylo ujato, totiž:

a) Statek *Brníkov* (st. Perníkov, Brnkau, kr. Litoměřic, okr. Libochov., dom. Budyň), ves s dvěma dvory poplužními, který l. 1623 *Adam ze Sternberga* za summu odhadní 5698 kop míš. koupil, ježto taxa od dědicův Elsnicových učiněná bez svršků a obilí 6107 kop míš. vynášela, mimo obilí za 2118 kop odhadnuté. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, fol. 55. — D. Z. 468, D. 7—22.)

b) Statek *Kobylníky* (kr. Praž., okr. Slané, dom. Vrané) — tvrz a ves K. s dvorem popl., ves *Čeradice* s dvorem „Muraň“ řečeným a ves *Paleček* (Palček, Klein-Paleč) — odhadnutý za 40.815 kop v taxe větší; pak c) ves *Radešín* (Radošín, kr. Litoměř., okr. Libochov., dom. Zlonice) s dvorem poplužním a vinicí, odhadnutý za 8179 kop. — Tyto oba statky se všemi svršky a nábytky, obilím a dobytkem l. 1623 koupil cís. vojenský sekretář Karel Bedřich *Platzejs z Plattensteina* za 27.250 zl. rýn. (ačkoliv dle kontrataxy od Elsnicův učiněné za 56.392 zl. stály), z kteréž summy dědicům Elsnic

covým dvě třetiny per 18.166 zl. lehkými penězi zaplatil. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 292. — D. Z. 141, E. 20.)

d) Statek *Bělichov* (Bilichov, kr. Praž., okr. Strašec., dom. Zlonice), ves a dvůr, který l. 1623 koupil cizozemec císař. rada *Bohuchval Walkaun z Adlaru* za 18.750 zl., ježto taxa od Elsnicův učiněná vynášela 29.919 kop míš. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 35. — D. Z. 141, E. 10.)

e) Statek *Stradonice* (kr. Praž., okr. Slané, dom. Zlonice), půl vsi St. s dvorem poplužním, od Elsnicův za 5989 kop míš. odhadnutý, koupil od komory l. 1622 cizozemec *Alexander Regniers ryt. z Bleileben* za 1324 zl. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 411. — D. Z. 153, A. 19.)

f) Statek *Patokryje* (Patogrö, kr. Žatec., okr. a dom. Bílina) — tvrz pustá a ves P. s dvorem popl. zpustlým, ves Zlatufky (Zlatnice, Böhm. Schladnig) a díl vsi Dobřčic (Dobšchic) — který l. 1623 prodán byl nejvyššímu komorníku království Českého *Vilémovi mlad. svob. p. z Lobkovic* za summu odhadní 12.891 kop míš., ačkoliv jej *Bernard Elsnic* l. 1613 za 27.000 kop m. koupil a manželce své k užívání až do její smrti odkázal. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 243. — D. Z. 141, D. 13 a 194, G. 29.)

g) *Dům Elsnicovský* v Celetné ulici Starého města pražského vedle domu *Funkovic ležící*, odhadnutý za 1507 kop míš., který dle dekretu komory české z dne 27. února 1641 postoupen byl nejmladšímu synovi *Bernardovi*, po *Elsnici* pozůstalému. (Lib. contract. caerul. 4, fol. 76. — C. 215, E. 3.)

Ačkoliv statky vytčené měly cenu 121.634 kopy míš., i dle zprávy císař. kommissarův summa odhadní za ně činila 77.364 kopy míš. a za obilí při dvořích 25.677 kop, tedy úhrnem 103.041 kop; předce všecky skoro za poloviční cenu (70.519 zl.) byly prodány, tak že dle účtu král. komory české z dne 1. září 1643 celé jmění *Elsnicovo*, mimo statek *Patokryje*, vynášelo toliko 55.480 zl., z čehož dvě třetiny per 36.987 zl. čtyřem synům a dědicům *Elsnicovým Janu Jindřichovi, Buryanovi, Bohuslavovi* a *Bernardovi* připadly, tedy každému z nich 9246 zl. — Avšak poněvadž první tři z jmenovaných bratří pod nepřitelem ještě l. 1643 sloužili, a již dne 16. ledna 1634 při kommissi confiscationis *Fridlandské* všeho jmění byli odsouzeni; připadly i jejich díly, summou

27.740 zl. král. komoře, tak že z celého toho jmění král. fiskus 46.233 zl. obdržel. Jenom nejmladšímu synu Bernardovi, jenž při Fridlandské kommissi též odsouzen, ale vedle cíš. resoluce z dne 14. září 1640 za nevinného uznán byl, ponechán jeho díl per 9246 zl. 46 kr., na kterouž summu postoupen byl mu *dům* svrchu jmenovaný v summě odhadní, a na zbytek jeho dílu, totiž 7990 zl. 39 kr. dáno mu cíš. pojištění. (C. 215, E. 3.)

Jan Arnošt Elsnic ryt. z Elsnic při vpádu saském l. 1631 do království Českého dal se potřebovati za kommissáře témuž lidu nepřátelskému a pomáhal mu sám osobně lid císařský v městě Kamenici zůstávající válečně vypuzovati; mimo to se zmocnil dobytka hraběte z Kolovrat, jej sobě přivlastnil a odehnati dal na statek Žandov, který mu od jeho nevlastního syna Albrechta Penčíka z Penčíku k správě byl postoupen. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* odsouzen dle zprávy komory české dne 11. listopadu 1636, propadl v pokutě jmění své, kteréž vytčeno není; avšak omylem uvedeno, že témuž Elsnicovi náležel statek Žandov. (C. 215, E. 3. — Viz též Albrecht Penčík.)

Jan Jindřich, Buryan a Bohuslav bratří **Elsnicové z Elsnic**, synové Bernarda staršího, odsouzení při kommissi confiscationis Fridlandské. (Viz Bernard z Elsnic.)

Václav Konrad a Melichar bratří **Elsnicové ryt. z Elsnic** při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 15. září a 27. června 1623 odsouzení *třetiny* jmění, propadli statek *Evaň* (Eywan, kr. Litoměřic., okr. a dom. Libochovic.) — tvrz a ves s dvorem popl. — který již l. 1619 za času zpouř paní Johance Sternberkové, roz. z Hartenberka, za 12.000 kop miš. byli prodali. (D. Z. 193, F. 14.) Ale prodej ten, jakožto věc nepořádná, zrušen, statek v pokutě od král. komory ujat a l. 1627 paní Marii Maximilianě z Sternberka, roz. z Vysokého Celera (Hohenzollern) za 10.000 kop prodán byl. Pročež bratří Elsnicové vše, co za týž statek od Johanky Sternberkové dostali, na kanceláři české složití musili, a *díly* jim z milozti ponechané při komoře české vyhledávati povinni byli dle nálezu král. prokuratora z dne 20. října 1626. — Podlé účtu komory české z dne 13. září 1636 mělo se Elsnicům na jejich dvě třetiny dostati i s úroky do l. 1636 cel-

kem 10.200 kop mš.; avšak o tuto summu Václav Konrad, který i s bratrem svým při *kommissi confiscationis Fridlandské* byl odsouzen, ještě l. 1640 marně se ucházel. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 58. — Viz též Václav ze Sternberka.)

Colona sv. p. z Felzu Jan Jiří, Vilém a Volf Linhart, synové po Fridrichovi z Felzu, bratru Linharta, majíce se vystěhovati ze země pro náboženství, s povolením bratra svého Kašpara dne 14. srpna 1628 postoupili statky své *Neydek* a *Javoří* švagrovi svému Janovi Filippovi *Krazovi hraběti z Scharfensteina* za 130.000 zl. rýn. Ale poněvadž Kraz statky ty neplatil, zrušena smlouva, a bratřím z Felzu vedle cís. resol. 2. října 1629 a 19. ledna 1630 povoleno na statcích svých za příčinou jich prodání nějaký čas ještě se zdržovati. L. 1633 při *kommissi confiscationis Fridlandské* z dotčených bratří obviněni byli *Jan Jiří a Volf Linhart*, že při vpádu saském l. 1631 v nepřátelském vojsku Švédském služby konali; pročež Albrecht z Waldšteina, kníže z Fridlandu, statkův dotčených v pokutě se ujal.

Statek *Neydek* (Neudek, kr. Cheb.) — zámek Neydek s městysem, dvěma mlýny, pivovárem, dvorem popl. řeč. Mittlerhof a ovčínem; vsi Glashütten, Paulusberg, Ulrichslohe, Hohenstollen, Voithsgrün (Voigtsgrün), Tirbach (Dürrbach) s dvorem popl. Oed, *Tiefenlohe* (předešle zvláštní statek) s dvorem popl. a ovčínem, Hochofen a Hammer (Neuhammer), s lesy, doly stříbrnými, měděnými, cínovými a železnými s hutěmi a hamry, 5 rybníky a vším příslušenstvím, tak jakž to Fridrich z Felzu l. 1602 od hraběte Štěpána Šlika za 69.000 kop mš. koupil (D. Z. 177, A. 13) — prodán byl l. 1633 *Heřmanovi hraběti Černínovi z Chudenic* za 73.000 kop m., z nichž knížeti z Fridlandu dva díly Jana Jiřího a Volfa Linharta z Felzu per 48.666 kop m. byly zaplaceny, třetí pak díl per 24.333 kop bratru jejich Vilémovi ponechán býti měl, když by dokázal, že v nové zpouře žádného účastenství neměl. Summa trhová poražena byla Černínovi za pohledanost jeho 100.000 kop m., již měl po své manželce Anně Saloméně Harantové ze summy trhové za statek *Pecky* (viz Krištof Harant) za knížetem z Fridlandu. Zaplacení dluhův a jiných závad, na tom statku vězících, převzala komora česká. (C. 215, C. 7. — D. Z. 150, J. 10.)

Statek *Javoří* (Gabhorn, kr. Cheb., okr. Bečov.) — ves J. s dvorem poplužním, vsi Lamice (Lomitz, Lomnice), Tonabice (Donavitz, Stanovice), Drosav (Trossau) a Funkenstein, jak to l. 1570 se statkem Andělskou Horou Kašpar z Felzu koupil (viz Linhart z Felzu) — prodán byl též k ruce knížete z Fridlandu již l. 1632 císař. dvorní radě vojenské Gerhartovi sv. p. z *Questenbergu*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císař. resol. 7. května 1636 dědičně byl postoupen proti zaplacení všech dluhů na něm vězících, a k statku Bečovu připojen. (C. 215, C. 7; C. $\frac{1}{10}$ & C. $\frac{10}{35}$ — D. Z. 145, E. 19 & 622, K. 10.)

Po smrti bratří z Felzu (z nichž Vilém zastřelen byl od Švédův, kteří dne 6. dubna 1648 dům v Koutech sestry jeho Anny Alžběty Krazové z Scharfensteina přepadli), domáhala se dotčená jich sestra od l. 1649 na základě míru Westfalského statků bratřím odňatých, podporována jsouc od kurfiřta Saského, a ačkoli vedle císař. resol. 28. listopadu 1649 císař. místodržící o věci té císaři zprávu podati měli, přece teprv dne 13. prosince l. 1659 král. prokurator na kommissi revisionis zdání své podal, že Krazové náležitá náhrada od komory české za statky bratrům jejím odňaté, poněvadž z rozsudku kommisie Fridlandské nebylo patrné, že bratří její vpádu saského l. 1631 se účastnili. Avšak není v aktech ničeho, zdali se Krazové náhrady nějaké dostalo. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a C. 7.)

Linhart Colona sv. pán z Felzu na Andělské Hoře a Borchově, již l. 1617 na sněmu byl proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě jeho nemilost způsobil; potom náležel od l. 1618 mezi náčelníky zpourey, zvolen jsa od stavův odbojných za nejvyššího generala-maršálka polního vojska stavovského, vykonal dne 16. června 1618 poselství při kurfiřtu Saském, tak že též kurfiřt obzvláštní pomocí stavům se zakázal; při sjezdu stavův dne 19. srpna 1619 učinil návrh na zavržení a zapuzení krále Ferdinanda II. a přimlouval se za zvolení kurfiřta Saského na království České, dada témuž prvý hlas svůj ze všech osob stavu panského; potom raněn smrtelně v bitvě u Sinzendorfu, již nešťastně dne 13. dubna 1620 svedl s Buquoiem, zemřel po několika dnech v táboře. —

Pro vytčena provinění při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za proklatou a nepoctivou vyhlásila. Statky pak jeho všechny od král. komory hned byly ujaty, totiž: a) *Andělská Hora* (Engelsburg, Engelhaus) a *Gysshübel* (Giesshübel, kr. Cheb., okr. Karlovar.) — zámek a městečko Andělská Hora, vsi Espenthor, Šemnice (Šemic), Hartmansgrün, Altdorf, Četva (Cvetva, Zwetbau), Pfaffengrün, Raicengrün (Ranzengrün), Satteles, Lamice (Lomnice) hořejší a dolejší, Rugesgrün (Rudigersgrün), Milderfles (Mühdörfles), Rodisfort, Šonov (Schönau), Hoffen (Höfen, Hradiště), Pirk, Langengrün a Solms (Solmus, Zalmanov) s rybníky, mlýny a lesy, jak to někdy se statkem *Javorním* (Javořím, Gabhorn — viz bratří Colona z Felzu) od Mikuláše Hasišteinského z Lobkovic Jetřichovi z Fictum a od poručníkův dětí po Fictumovi l. 1570 Kašparovi sv. pánu z Felzu za 32.500 kop míš. bylo prodáno. (D. Z. 17, B. 10 & 59, M. 19.)

b) *Hartenstein* a *Bochov* (Buchau, kr. Cheb., dom. Kysyhübel) — zámek Hartenstein, dva domy v městě Bochově, dvůr popl. Štanhof a dvůr Nový s dvěma ovčiny; město Bochov s 90 osedlými a 18 neosedlými, s předměstím s 12 osedlými, pivovárem, clem, podacím kostelním, s platem ročním 150 kop míš. od osedlých v městě a předměstí; vsi Těšetice s 20 osedlými, Tašvice s 10 osedlými; mlýn pod městem o 3 kolách moučných a 2 stupách s dvorem a dědinami, mlýn Bartlovský, mlýn Tašvický a mlýn Romanův pod Těšeticí s pilou; lesů 23³/₄ lánů a dědin při nich 9 lánů a 77 provazcův, se vším jiným příslušenstvím, tak jakž to l. 1608 postoupeno bylo od Ferdinanda Buriana Hrobčického v dluhu 6000 kop míš. Marianně Černínové, roz. ze Svárova, kteráž právo své l. 1609 postoupila Vilémovi staršímu z Lobkovic a tento t. r. Linhartovi z Felzu. (D. Z. 134, N. 22 & 94, A. 11.)

c) *Cínov* (Čínov, Čenov, Šejnov, Schinau, kr. Žatec., dom. Milčeves) *) — tvrz a ves Cínov s mlýnem a ves

*) K statku *Cínovu* (který předešle v manství drželi Adam a Jindřich Krajř, děd a otec Joachyma Krajře z Krajku, jemuž týž statek l. 1600 od krále Rudolfa za 5000 kop míš. dědičně byl prodán) náležely tehdež vsi Cínov, Čeradice (díl), Větrošice, Milčoves (díl), Přeskoče a Soběsuky (D. Z. 129, P. 20).

Přeskačí (Přeskoče, Přeskaky) s dvorem poplužním, ovčínem, podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to Linhart z Felzu l. 1618 manželce své Alžbětě, roz. z Lobkovic, v její pohledanosti k užívání až do vdání neb do smrti její odkázal, ostatní pak statky synům svým nezletilým *Janovi* a *Adamovi* zanechal, vykázav na nich věna dcerám svým Marii a Kateřině. (D. Z. 137, D. 25.)

Tyto statky všecky, později v jedno panství Gyshybel-ské*) spojené, od komory české l. 1622 koupil za summu odhadní 97.992 kop mš. (114.324 zl. rýn.) Heřman hrabě *Černín z Chudenic*, císař. hejtman Starého města pražského, a na srážku summy trhové císaři postoupil panství své *Žleby*, l. 1615 za 120.000 kop m. koupené, kteréž od komory české l. 1622 vlaským dobrodruhům bratřím *z Magni* za 116.666 zl. rýn. bylo prodáno. (C. 215, C. 7. — Lib. conf. 2, f. 1. — D. Z. 141, J. 15 & 292, H. 11. — Viz též Chotouchovský Václav.)

d) Statek *Waldheim* (kr. Cheb., okr. Tachov.) — zámek Waldheim s pivovárem, mlýnem a pilou, ves Grünwald s 31 poddanými roční činže 101 zl. platicími, sklená huť a les na pomezí českém při silnici Schönwaldské ležící a 16.213 provazců míry zemské držící, který l. 1609 král Rudolf II. od panství Tachovského prodal za 4053 kop mš. Pavlovi Šurerovi z Waldheimu, hutmistru huti sklené ve Švanenprykli (D. Z. 134, O. 14), se vším jiným příslušenstvím, jakž to l. 1617 Linhart Colona z Felzu od dotčeného Šurera za 12.200 kop mš. koupil. (D. Z. 138, L. 12.) — Statek ten, který po nějaký čas falčti šlechticové Jiří Křištof Bedřich ze Satzenhofen a Jan Křištof z Greifenreith v držení a užívání měli na újmu král. fisku, teprv l. 1650 od komory české ujat a postoupen byl *Anně Magdaleně z Bukvic* (jinak Bokové), roz. Křelířové z Sachsengrünu, za 25.000 zl. na srážku její pohledanosti 85.000 zl., kteréž za král. komorou měla, ačkoliv jí též statek do desk toliko v 6000 zl. byl vložen. (C. 215, C. 7. — D. Z. 152, M. 9.)

*) Panství *Gyshybel* l. 1734 dne 6. května prodáno bylo s panstvím *Neydekem* pro dluhy po Františkovi Josefovi hraběti Černínovi z Chudenic za 462.000 zl. rýn. hraběti Ludvíkovi Josefovi z *Hartigů*. (D. Z. 504, H. 19.)

e) *Dům Felzův* v Menším městě pražském u Písecké brány (Sandthor) ležící, který od komory české l. 1623 Vilém Ilburg z *Vřesovic* a Doubravské Hory za 3000 zl. rýn. koupil a l. 1624 Volfovi Vilémovi z *Lamingen* za 2850 dolarů říš. (1 dol. = 8 zl.) neb 22.800 zl. opět prodal. (C. 215, C. 7. — Lib. conf. 2, f. 20. — D. Z. 621, E. 18.)

Veškeré jmění Colony z Felzu vynášelo tedy v jedné summě 142.324 zl.; není však vytčeno, zdali manželce jeho a jejím synům něčeho se dostalo. Na statcích vytčených měla Alžběta z Felzu, manželka Jana Jiřího z Švamberka, pojištěno 6000 kop míš., pak na domě 3000 kop míš., kteráž pohledanost přisouzena byla jejímu synovi Adamovi ze Švamberka. (C. 215, S. 83.) — Viz Petr Švamberk.

Bohuslav Šťastný Fictum ryt. z Fictum (Victum = Vice-dominus) a z Nového Šumberku, na Brunnersdorfu, vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 při kommissi confiscationis dne 30. ledna t. r. odsouzen byl *třetiny jmění*, které však všecko za tou příčinou od král. komory bylo ujato, totiž: statek *Brunnersdorf* (Pruněrov, kr. Žatec.), k němuž náležel zámek a dvůr poplužní Brunnersdorf, tvrz a dvůr poplužní Bügelhof (Pichelhof), pak dvory poplužní v *Morech* *) a v *Malkové*, s 16 lány polí, 1460 provazci lesův a 16 rybníky na 425 kop násady kaprů; vsi Brunnersdorf, Malkov, Mory (Mohr) s podacím kostelním a mlýnem, Grün, Quon (Chbany), Přesau (Přeskaky) a Warta s 146 poddanými osedlými (z nichž 50 s potahy), kteří ročně platili 178 kop m. úroků stálých a 37 kop za robotu, pak ročně odváděli pšenice 56 korců staré míry Kadaňské neb 75 kor. míry Pražské po 1 kop. 15 gr., žita 109 korců Kad. neb 146 kor. Praž. po 1 kop. m., ječmene 108 kor. Kad. neb 144 kor. Praž. po 45 gr. m., ovesa 76 kor. Praž. po 30 gr. m., 14 beránek po 30 gr., 14 husí po 20 gr., 10 kapounů po 12 gr., 240 kuřat po 8 gr. a 47 kop vajec po 16 gr.; roboty pak konali 28 dní orní po 30 gr., 261 dní ženní po 6 gr. a 140 dní ruční po 6 gr. — Tento statek od komory odhadnutý bez svršků za 47.938 kop m. (ač dle kontrataxy dědicův Fictumových

*) Statek *Mory*, ves s dvorem popl., podacím kostelním a mlýnem, koupil Fictum l. 1605 za 23.000 kop míš. od bratří Adama a Joachyma z Stansdorfu (Steinsdorf). D. Z. 182, G. 13.

za 80.304 kopy stál), se svršky za 2136 kop odhadnutými prodán byl dědičně l. 1623 za 57.203 kopy míš. *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic*, tak že jemu i díly téhož statku předešle pod léno náležející, totiž vsi Malkov a Grün, též polovice vsí Chban a Brunnersdorfu, za zpupné dědictví byly postoupeny.*) (C. 215, V. 1. — Lib. confis. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15. & 292, K. 2. — D. dv. 53, f. 53.)

Dle účtu komory české z dne 6. října 1668 a 4. listopadu 1675 připadlo po srážce dluhů na dvě třetiny Fictumovi ponechané 18.919 zl., kteréž mu z komory české měly býti vydány. Na tuto summu dáno po smrti Fictuma jeho dětem, Janovi Jiřímu, Mikulášovi, Anně Marii a Benigné, v nouzi žijícím na výživu 9000 zl. dle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 26. června 1623, pak dotčeným dcerám místo věna jejich 4000 zl. dle povolení komory české z dne 17. října 1628; zbytek pak 5919 zl., o jehož vydání l. 1668 žádal syn Fictumův Mikuláš, cís. rytmistr v pluku Holštýnském, a dcera po jeho bratrovi Janu Jiřím, Anna Alžběta, provdaná Jenčová, vykázán byl teprv l. 1675 dotčené Jenčové polovicí, a druhou polovicí dětem po dotčeném Mikulášovi pozůstalým, Janovi Krištofovi, Anně Alžbětě, Anně Markétě, Kateřině Alžbětě a Anně Žofii. (C. 215, V. 1.)

Hynek Fictum ryt. z Fictum a z Nového Šumberku byl v čas zpoury rytmistrem jízdeckva krajského pod Mansfeldem při obléhání Plzně. Při kommissi confiscationis dne 23. května 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, na které by léno přijati mohl. (C. 215, C. 110.)

Jetřich Fictum ryt. z Fictum a z Egerbergu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Podbořany* (Podersam., kr. Žatec.), k němuž náležel městys Podbořany s dvorem po-

*) Summa tržová za statek *Brunnersdorf* jakož i za statky *Hugensdorf* (viz Linhart Štampach) a *Králupy* (viz Šmohař) od hraběte z *Martinic* koupené; pak za statky *Vičice* a *Göttersdorf* (viz Jan Jindřich Štampach), *Hrušovany* (viz Jan Mikuláš Hochhauser) a *Libočany s Vělnem* (viz Vilém ml. Doupovec), též *Martinicovi* a jeho zeti *Florianovi Jetřichovi sv. p. ze Žďáru* postoupené, v jedné summě 388.000 zl. vy-
nášející, poražena byla ze summy 316.000 zl. (mezi nimiž bylo 600 kusů uherských dukátů po 10 zl.), kterou *Martinic* císaři půjčil na potřeby válečné, při čemž mu dotčené dukáty po 17 zl. byly počítány. (C. 215, S. 33.)

plužním a rolí, řečené pustiny Valovské, jak to l. 1586 Krištof Fictum od Krištofa Šlika za 23.600 kop míš. koupil. (D. Z. 67, Q. 7.) Avšak statek ten vedle dotčené král. výpovědi vdově *Fictumové Heleně Kateřině*, roz. z Steinsdorfu, potom opět provdané Mangoltové, za summu odhadní 40.192 kopy míš. byl ponechán, poněvadž jsouc katolička, slíbila i děti své v témž náboženství vychovati. Tato pak dne 3. července 1626 prodala týž statek pro dluhy za 37.000 kop míš. *Juliovi Jindřichovi knížeti Saskému* vedle cís. ratifikace z dne 20. května 1631. (C. 215, V. 1. — Lib. conf. 2, f. 285. — D. Z. 300, A. 25.)

Dle účtu komory české z dne 14. listopadu 1637 připadlo po srážce dluhů na třetinu král. fisku náležející 3137 kop, a na dvě třetiny Fictumové a jejím dětem ponechané 6273 kopy míš.; mimo to vykázáno bylo Fictumové za její věno a jiné pohledanosti na témž statku 9030 kop míš., tak že tato z celé summy per 15304 kop. m. jí náležející po srážce částky jí vydané ještě 5268 kop za komorou českou měla. (C. 215, V. 1.)

Jiří Fictum ryt. z Fictum a z Egerbergu, bratr Jetřichův, vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 při kommissi confiscationis odsouzen *třetiny* jmění, propadl zbytek svého podílu na statku Podbořanském pojištěného per 10.000 kop míš., z nichž vedle cís. resoluce z dne 30. září 1628 manželce jeho *Johanně*, roz. *Schönové*, věno její 2400 kop vydáno, ze zbytku pak třetina král. fisku vyplacena býti měla. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & V. 1.)

Krištof Fictum ryt. z Fictum na Novém Šumberce a Klášteřci, muž vzáctný, prozřetelný a v putování světa hrubě zběhlý, cís. rada, za času zpourey jeden z direktorův, správčův a rad zemských stavu rytířského, sepsal s Janem Myllnerem druhou apologii stavův odbojných, pak s mnohými jinými justifikací neb dedukcí práva stavův král. Českého k volení sobě krále a k zavržení krále Ferdinanda II., brzy potom zemřel v zpouře trvalé. Pro provinění své při kommissi hrdelní (executionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za prokletou a nepoctivou vyhlášena. Statky po něm pozůstalé již předtím od král. komory v pokutě byly ujaty, totiž: *Klášteřec* (Klösterle) a *Nový*

Šumburk (Neu-Schönburg, kr. Žatec., okr. Kadaň.), k nimž náležel: a) hrad Nový Šumburk s dvorem poplužním, městečko Klášterec, vsi Prunéřov, Nikelsdorf (Niklasdorf), Měřetice, Černic, Hondorf, Kleinalthal, Hals, Kunov, Petlery, Jeseň, Podemles (Podmýlesy) a Tomačín (Domašín), s mlýny a hamry; dvůr poplužní *Pichelberg* se vsí pustou Keslem, horami a doly; pustý zámek *Piršenstein* (Pirštein) s příslušenstvím, jak to l. 1512 od krále Vladislava Oplovi z Fictum z manství bylo propuštěno (D. Z. 6, D. 23); b) dva díly zámku Nového Šumburku s tvrzí a dvorem poplužním, zámek pustý Pirštein s mlýnem, pilou a krčmou, dílem vsi Kleinalthal, Rejn (Rajov, Reihen), Jeseň (Geslau), Hondorf a Kunov, jak to Křištof Fictum l. 1607 od Markéty Huvarové za 14.000 kop míš. koupil (D. Z. 182, A. 6); c) zámek *Himmelstein* s dvorem poplužním a vsi Hole (Peklo, Hölle), Endersgrün, Weikensdorf (díl), Mulndorf (Mühlendorf), Voč s podacím kostelním a Boksgrün, s mlýnem a příslušenstvím, jak to Šimon Ungnad sv. pán ze Suneku od Fridricha Šlika l. 1587 za 15.500 kop m. koupil (D. Z. 69, B. 1) a v téže summě Křištofovi z Fictum l. 1592 postoupil (D. Z. 167, B. 18); d) tvrz *Černýš* (Černic, Černoc, Tschirnic) s dvorem poplužním a vsi horní Okúnov (Okenau), Hora (Horn), Telcov (Töltsch) a Tunkov (Tunkau), které Fictum l. 1604 od Anselma z Steinsdorfu za 10.750 kop míš. koupil, k tomu pak l. 1607 ve vsi Černoci 12 dvorů kmetských za 3900 kop m. přikoupil (D. Z. 182, A. 3); též *díly statku Černýše*, koupené od Kateřiny z Fictum l. 1596 za 2300 kop m. (D. Z. 175, A. 20), a od Estery z Fictum l. 1598 za 2700 kop míš. (C. 215, V. 1.)

Tyto statky všecky od komory české za 67.951 kop m. odhadnuté koupil l. 1623 za 71.040 kop m. cizozemec *Křištof Šimon sv. p. z Thunu*, kommandator řádu rytíř. sv. Jana, jemuž vedle cíś. resol. 16. dubna 1627 do desk zemských jsou vloženy. (C. 215, V. 1. — Lib. confis. 2, f. 133. — D. Z. 153, E. 8.)

Manželka Fictumova Voršila, roz. hraběnka Šliková, kteráž Fictum l. 1616 statek Černýš ve věně jejím per 4000 kop míš. postoupil, marně se ucházela o navrácení této statku; též její dcery, Alžběta provdaná ze Žďáru, Eleonora

provdaná Vřesovcová, Markéta a Hippolyta, které po smrti matky své († 1624) o navrácení téhož statku od l. 1652 až 1670 žádaly, odmrštěny byly od komory české dne 21. dubna 1663, konečně pak od kommissee revisionis dne 17. prosince 1670, protože nemohly dokázati, že jejich matka nějaké věno manželu svému přinesla. Naproti tomu přisouzena jim byla jistina 3540 kop mš., od matky jejich jim zanechaná, recesssem knížete z Lichtenšteina 20. září 1624; avšak ještě l. 1652 nebyla jim vydána. (C. 215, V. 1.)

Jiří Sigmund Frankengrüner z Kainspergu, při kommissi transactionis dokázav nevinu svou, dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Jindřich Freiburger z Freibergu a v městě Benešově, při kommissi confiscationis dne 23. května 1623 žaloby a pokuty osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země, zanechav dům svůj v Benešově k správě panu Dubskému. L. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis obeslán, nepostavil se, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Fremdar z Pruku (Prugg) při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokutu 150 zl. rýn. za perdon mu udělený odvésti se podvolil. (C. 215, C. 1/4.) Statek svůj *Rtišovice* (kr. Praž., okr. Příbram.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem, 2 mlýny pod rybníky Kočfírem a Kotočevským a díl vsi *Solenice* (zašla, neb nynější Smolotely) s krčmou výsadní — prodal Fremdar l. 1629 za 7500 kop mš. Jindřichovi Hlaváčovi z Vojenic. (D. Z. 296, H. 15.)

Beneš Fremut (Freimut) z Tropčic, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 3000 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Sezima Fremut starší z Tropčic, katolík, účastnil se výpravy válečné stavův povstalých, byv k tomu přinucen, vykonal též přísahu podle snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen pokuty za

perdon jemu udělený, podržel statek svůj *Lipně*, za 5000 kop míš. odhadnutý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Fremut z Tropčic a ze Železné, katolík, přistoupil teprv v měsíci červenci l. 1620 ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k předešlému snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II.; avšak při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty za provinění své byl osvobozen. Místo něho zavázal se Sezima Fremut při kommissi tractationis l. 1629 dáti ad pium opus 20 zl., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří k alumnatu kláštera sv. Jakuba měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Johana Funková z Prošovic provinila se tím, že za času zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupila za 200 kop m. zcela zaplacených duchovní plat stálý 1 kop. 28 gr. míš., ze zahrady a domu na Špitálsku k arcibiskupství Pražskému vycházející. Smlouva tato po vítězství bělohorském byla zrušena a z desk zemských vymazána. (D. Z. 140, C. 15.)

Benjamin Fruwein ryt. z Podolí, roz. z Falcu hořejšího, někdejší prokurator, pak král. rada nad appellacímí na hradě Pražském, rada a sekretář v direkcí české, povýšen za Frdricha krále do stavu rytířského se synem svým Adamem Štastným na sněmu obecném l. 1619 (D. Z. 139, O. 11.) ujel ze země po bitvě bělohorské. Pro provinění své při kommissi exsecutionis *hrdla, cti a statkův* odsouzen dne 5. dubna vedle král. výpovědi 16. dubna 1621, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo. Jméni pak jeho král. komoře připadlo, totiž: a) statek *Mezné* (kr. Tábor. okr. Soběslav., dom. Dirné) — ves a dvůr popl. s pivovárem a 2 mlýny, jak to Fruweinovi r. 1619 Ladislav Vitha z Rzávého za jeho věrné služby odkázal (D. Z. 139, J. 19) — který odhadnutý za 5265 kop 10 gr., v menší taxě za 2392 kop 20 gr. míš., od komory koupil dne 3. ledna 1623 *Jan Řepický ryt. z Sudoměře* se statkem Dvorce a Kvasejovice (viz Jan Kaba) za 14.000 zl. rýn. (Lib. conf. 2, f. 182. — C. 215, F. 1. — D. Z. 141, A. 27 & 194, B. 8.)

b) *Dva dvory* ve vsi *Vysočanech* (okr. Karlín), které Fruwein l. 1619 Janovi Zikmundovi Knoblochovi k ruce manželky jeho prodal za 5000 kop míš. na statku Benatském

pojištěných; avšak smlouva ta, poněvadž se stala za času zpourey, za neplatnou uznána, a manželka Knoblochova Regina, roz. z Lidlova, žádající za užití té sumy l. 1622, byla odmrštěna. Teprv vedle cís. resoluce z dne 17. února 1651 k opětné žádosti jejích dědiců, bratří Rudolfa, Viléma a Jiřího z Lidlova, intercessí kurfiřta Saského summa ona jim byla postoupena. — Dvorů těch po bitvě bělohorské do základů vypálených ujali se l. 1621 představení špitálů Pražských, sv. Pavla a sv. Bartoloměje, jimž ves Vysočany náležela, pro nezaplacení z nich platu a desátku. (C. 215, F. 1.)

c) *Dvě vinice nad vsí Vysočany* ležící, jichž cís. perkmistr hor viničných Michal Václav Píček Smržický z Radostec k ruce král. fisku l. 1621 se ujal, prodány jsou cís. resolucí z dne 30. července 1624 perkmistru *Samuelovi Pruškovi z Pruškova* jenom za 500 kop mš., ačkoliv l. 1623, kteréhož vdova po perkmistru Píčkovi pozůstalá vinic těch užívala, čistý užitek z nich 717 kop obnášel; neboť bylo na nich vína roku toho, ač pro veliké škody od vojákův učiněné před časem sebraného a kyselého, tři sudy, držící 20 věder a 20 pinet, vědro po 45 kopách mš., tedy za 928 kop, kdežto náklad činil 211 kop. (C. 215, F. 1.)

d) *Tři vinice u Litoměřic*, dskami zemskými se řídící, z nichž dvě ve vsi *Podviní* a jedna pod *Karhankem* ležící, odhadnuté za 1350 kop mš., koupil kníže Karel z Lichtenšteina s čtyřmi vinicemi *Martina Fruweina*. (C. 215, F. 1. — D. Z. 142, J. 13.) Viz *Martin Fruwein*.

e) *Dvě vinice*, které *Fruwein* od *Jana Jiřího Žitavského* z *Dormsdorfu* za 900 kop mš. koupil; není však vytčeno, komu a zaě od král. komory byly prodány. (C. 215, F. 1.)

f) *Dvě vinice v Šárkách* (při nich též 21 záhonů pole a háj), z nichž jednu *Fruwein* od *Simeona Fidlera* za 2300 kop m., druhou od *Václava Litoměřického* za 800 kop mš. byl koupil. Obou těchto vinic s polem a hájem ujal se o své újmě probošt kostela hradu Pražského, předstíraje, že na jeho gruntech leží, ač jednu z nich od cís. místodržícího *Karla knížete z Lichtenšteina Jakub Zastupa z Křižkovic*, fenrych pod plukem *Montecuculi*, za věci jemu od téhož *Fruweina* pobrané, za 1300 kop postoupenou byl obdržel. (C. 215, E. 4, F. 1 & P. $\frac{2}{3}$.)

g) *Vinici pod Karlovem v Slupech* při hradbách měst Pražských ležící s domem, zahradou a štěpnicí, které se ujal o své újmě opat na Karlově. (C. 215, F. 1.)

h) *Dům „Kometkovský“* řečený, při vchodu do Dlouhé třídy Starého města pražského naproti domu „u Zlaté Husy“ řečenému ležící, který Fruwein l. 1615 od Joachyma Ondřeje Šlika za 5000 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caeruleus 3, f. 184) a l. 1619 *Zdislavovi Hrzanovi z Harasova* za 13.000 kop mís. a 100 dukátův prodal. Smlouva ta v čas zpouř učiněná byla zrušena, ale cís. resol. 13. března 1624 dům ten ponechán Hrzanovi na milost přijatému, summa pak trhová Fruweinovi pojištěná král. komoře připadla. (C. 215, F. 1. — Lib. contrac. caeryl. 3, f. 264 & 357.)

i) *Dům v Starém městě pražském* za klášterem sv. Jakuba mezi domy Jana Housete a u Jeřábův ležící, který Fruwein l. 1610 od Václava Litoměřického z Jizbice za 700 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caeruleus 3, f. 183.) Není však vytčeno, komu byl prodán.

k) *Dům u Zlaté Hvězdy*, na náměstí v Starém městě pražském ležící, který Fruwein l. 1618 od dědiců po Janovi Nerhofovi z Haltenperku za 4500 kop mís. koupil a na tu summu 2385 kop. dlužen zůstal. Smlouva ta též zrušena a dům dotčený *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda* l. 1621 prodán byl za 1900 kop mís., na kterouž summu Jeníšek jen 1250 zl. do důchodu odvedl, zbytek pak 966 zl. 40 kr. cís. resol. 16. července 1631 jemu byl darován. Dědicům Nerhofovým dotčený zbytek summy trhové z král. komory byl zaplacen. (C. 215, F. 1.)

l) *Jistiny* 63.090 kop mís., z nichž 17.540 kop manželce Fruweinové náleželo. Seznam jistot těch Fruwein teprv dne 31. srpna 1630, když již dávno předtím milost mu udělena byla, podal na komoru českou, žádaje císaře, aby při tomto jmění se svými dítky byl zůstaven. (C. 215, F. 1.)

Později byl Benjamin Fruwein od císaře na milost přijat, protože protokol a acta kanceláře někdejších direktorův i kanceláře Fridricha falckého vévodovi Maximilianu Bavorskému hned po bitvě bělohorské a pak knížeti z Lichtenšteina vydal. Potom k návrhu nejvyššího lenního a dvorního soudce Jindřicha z Kolovrat z dne 14. listopadu 1626 měl zastávat

prokuratora komory české při král. dvorní komoře. L. 1638 byl Fruwein cí. radou a místosudím král. českého a postoupeny jemu byly na srážku jistin z cí. milosti mu ponechaných per 26.000 kop míš. statky *Liblín a Žikov*. (Viz Václav Gryspek. — C. 215, G. 9.)

Martin Fruwein ryt. z Podolí, roz. z Falcu hořejšího, bratr starší Benjaminův, znamenitý právník a prokurator v Starém městě pražském, jeden z defensorův a direktorů stavu městského, za Fridricha krále na sněmu obecném l. 1619 dne 28. října se synem svým Eliášem do stavu rytířského přijat (D. Z. 139, O. 11) a za dvorního rychtáře měst královských i králové ustanoven, již při sjezdu stavů dne 22. května 1618 na jich poručení oznámil příčiny toho shromáždění, potom po vyhození král. místodržících navrhl stavům, k zařízení direkce dne 25. května 1618 shromážděným, tištěný formulář týkající se direkce z l. 1609, zhotovil pro direktory vzorec přísahy, jakož i všecky nejdůležitější spisy, zvláště oba mandaty direktorův o vypovězení jesuitů, první apologii, justifikaci a dedukci svobodného práva stavův k volení sobě krále; podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte. Pro tato provinění byl hned po bitvě bělohorské ve svém domě od cí. vojáků (hraběte ze Sulcu) jat, ukrutně zbit a mučen, tak že mu i celé lůno pochodněmi bylo vypáleno; potom dne 20. února 1621 uvězněn, při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 6. dubna vyslýchán a vedle král. výpovědi z dne 26. května *hrdla, cti i statku* odsouzen tak, že mu měla býti pravá ruka utata, hlava sřata, tělo čtvrceno a na cestách rozvěšeno. Avšak Fruwein před popravou spadl neb shozen byl dne 7. června s Bílé věže, kde byl uvězněn, do příkopa zámeckého, tak že se zabil; nicméně dle usnešení kommissie hrdelní poprava na mrtvole jeho vykonána byla katem dne 9. června t. r. na Bílé hoře podle rozsudku naň vyšlého. (C. 215, F. 1. — Original-Verhör, Archiv místodržít. ^{K. 1/198.})

Fruweinovo pak jmění všecko od král. komory hned bylo uято, totiž: a) *Dva domy* v jedno spojené, v Dlouhé třídě v Starém městě pražském ležící, z nichž jeden „Štvernovský“ řečený nárožní Fruweinovi l. 1612 od Jana z Wartenberga byl postoupen (lib. confract. caerul. 3, f. 61), druhý

pak vedle něho ležící Fruwein l. 1615 od Severina Loštíckého z Libanů za 1150 kop. gr. česk. koupil (lib. contract. caerul. 3, f. 172), a manželce své postoupil. Tyto domy od král. komory postoupeny byly cís. plukovníku *Alexandrovi svob. pánu z Grotte* za půjčených císaři 2000 zl., a po jeho smrti měšťanu a spoluradnímu v Starém městě pražském Ondřeji *Leynhausovi z Břevňova* za 5200 zl. rýn. vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 22. června 1622 prodány dle smlouvy trhové cís. resolucí z dne 5. května 1625 potvrzené. (C. 215, F. 1 a P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 306.)

b) *Dům* v Dlouhé třídě v osadě Týnské vedle šlachty (jatek) a domu Dvorských ležící, který l. 1612 Fruwein od Jiříka Hejmona řezníka za 1000 kop gr. čes. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 57.) Tento dům prodán vedle dekretu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 18. listopadu 1622 za 1100 kop mš. Janovi Frodlovi z Tatenic k ruce sirotka Ludmily dcery po *Danielovi Pražákovi z Jindic*, které ze summy trhové poraženo bylo 500 kop. m. na témž domě jí od Fruweina pojištěných. (Lib. contract. caerul. 3, fol. 312.)

c) *Dům* v osadě sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící, předešle od Fruweina za 800 kop mš. koupený, odhadnut za 1750 kop. mš. a na poručení knížete z Lichtenšteina vedle dekretu komory české dne 7. prosince 1622 postoupen *dcerám po Fruweinovi* pozůstalým, *Mandaléně Orsinové a Evě*, na místě všechné spravedlnosti, kterou sobě po dědu a bábě v statku otce svého míti pokládaly. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$. — Lib. contract. 12, f. 85 & 223.)

d) *Čtyry vinice u Litoměřic*, z nichž prvá „*Na Pisku*“ řečená, ročně do 20 sudů vína vynášejší, za 1200 kop. m. odhadnutá, s lilem velikým, stavením a sklepem, za 4000 kop odhadnutými; druhá „*Pod Hájkem*“, za 115 kop odhadnutá; třetí „*Jenikovská*“ s lilem, za 500 kop odhadnutá; čtvrtá „*Pod Sladkým*“, za 400 kop odhadnutá. Tyto vinice s třemi jinými, Fruweinovu bratru Benjaminovi odhátými, dohromady za 7565 kop mš. odhadnuté, koupil od komory l. 1623 *Karel kníže z Lichtenšteina* za 7550 kop mš., kterážto summa jemu poražena byla z 11.885 kop, jež mu dlužni byli oba Fruweinové. (C. 215, F. 1. — D. Z. 142, J. 13 & 293, N. 5 a 15.)

e) *Vinice „Rosenbergova“* u sv. Matěje za zámkem Pražským ležící, kteréž se ujal o své újmě probošt hradu Pražského a daroval ji Severinovi *Tahlovi*, od něhož ji koupil za 1600 kop. míš. *Marco Chioca*, měšťan Malostranský. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

f) *Vinice se zahradou u sv. Markéty* (u Břevňova), jichž se zmocnil o své újmě opat Strahovský, který dvě z nich prodal hraběti *z Vrtby* za 1400 kop. míš.; z jedné z nich odváděl se plat úroční opatu kláštera Strahovského, z druhé abatyšii kláštera u sv. Jiří. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{5}$.)

g) Jistiny 6364 kop m. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — Mimo to navrácen byl statek k děkanství a proboštvství Litoměřickému, totiž vinice na Polabí při městě Litoměřicích, též ve vsi *Maliči* 4 osedlé s platy a vinicí pustou, který koupil Fruwein l. 1620 dne 30. června od stavů povstalých za summu odhadní 900 míš. zcela zaplacenou. (D. Z. 193, B. 23.)

Manželka Fruweinova Johanna, roz. z Bílé Hory, zůsta-
vena byla toliko při věně svém 500 kop míš., pak při všech klenotech zlatých a stříbrných, od Fruweina před zpourou jí připsaných. (C. 215, F. $\frac{2}{4}$.)

Jan Bernard Fünfkircher sv. pán z Fünfkirchu, pán Rakouský na Steinbruku a Kinšperku, jat a uvězněn na hradě Pražském (dle zprávy knížete z Lichtenšteina 29. dubna 1621), a ačkoliv již v arcivévodství Rakouském byl odsouzen hrdla, cti i statkův, předce vedle cís. poručení dne 14. května 1621 při kommissi hrdelní v Praze opět vyslýchán, protože byl při vyhození král. místodržících, že naléhal na propuštění uvězněných měšťanů Brumovských, též že měl potupné řeči proti Španělsku a domu Rakouskému a že byl mezi relatory při sněmu generálním l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Pro tato provinění i při této kommissi dne 17. července 1621 odsouzen *všeho jmění jakož i cti a hrdla*, ale poprava jeho mečem k další cís. resoluci odložena až do ukončení kommise v markrabství Moravském, poněvadž Fünfkircher i tam mnohých těžkých provinění se dopustil. Avšak vedle cís. resoluce ze dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti osvo-
bozen, zůstažen byl ve vězení na hradě Pražském, z něhož

na cís. poručení dne 29. dubna 1622 do vazby na Zbiroh byl odveden. Jeho jmění všecko již předtím od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: a) Panství *Nová (Mladá) Vošice* (kr. Tábor.) — zámek V. s městečkem, domem hostinským v něm a prachovnou při něm, dvorem poplužním a mlýnem; pak vsi Janov s podacím kostelním, Pojbuky, Bradáčov (díl) s krčmou, Rodná, Radostovice, Zhoř, Oldřichov (díl) s podacím kostelním, Noskov, Běleč, Lbančice (Elbančice), Bzová s dvorem poplužním, Stanimiřice s krčmou ve vsi Záhoří, Horní a Dolní Kouty, Lhota, Řemičov (Řevničov), Lhotka, Buková, ve vsi Křtěnovicích kréma výsadní, ves Mutice (díl) s krčmou, Nová ves (díl) a Strítez (díl), mlýn Zaborní a hrad *Šemberk* (Šenberk, Šellenberk) s dvorem poplužním a mlýnem s pilou, též dvůr popl. Nový, jak to l. 1603 Fünfkirchnerovi prodal Joachim mladší Španovský z Lisova za 80.000 kop míš. (D. Z. 177, H. 8.) — Toto panství, odhadnuté za 58.996 kop míš. (68.829 zl.), koupil od komory dne 10. února 1628 cizozemec *Don Baltasar de Marradas*, polní general-lieutenant krále španělského, za 73.000 zl., z kteréž summy sobě odčetl 50.900 zl. na srážku peněz, jež sobě pokládal za vychování lidu válečného. Tyž statek prodal Marradas l. 1630 za 65.000 zl. Veronice Přehořovské, roz. Častolarce z Dlouhé vsi. (C. 215, C. 1/4 a F. 2. — D. Z. 142, G. 19; 145, D. 23; 296, O. 8 & 294, H. 5.)

b) Díl statku *Hostinné* (Arnau, kr. Jičín) — půl zámku a města H., tvrz a ves *Hermeseif* (Sejfy Heřmanovy, *Hermanseifen*) s 89 lidmi osedlými (z nichž 40 s koňmi) a dvorem poplužním, ves Arnultovice (Arnsdorf) a ves Polkendorf (Pulkendorf) s 49 osedlými (z nich 23 s potahy) a dvory poplužní — který Fünfkircher l. 1616 od *Hanibala z Waldšteina* a jeho manželky Kateřiny, roz. Berkové z Dubé, zástavou obdržel v summě 5122 kop míš. (D. Z. kvat. 189, M. 27.) Díl ten odhadnutý za 23.568 kop míš. od komory koupil l. 1628 *Albrecht z Waldšteina* za 29.382 kop míš., na kteréž summě si poraziti měl 18.533 kop, ostatek pak odvésti dčtčené Kateřině Waldšteinové neb jejím věřitelům.*)

*) Druhá polovice téhož statku, totiž půl zámku a města Hostinného i předměstí s dvorem popl., ves Prosečna (Prosečné, Proschwic), tvrz a ves *Forst* (okr. Vrchlabí) s dvorem popl., ves *Lauterwasser* (l.

Mimo statky vytčené propadl Fünfkircher: c) *Dva domy svobodné*, v jeden spojené, v Menším městě pražském pod valy hradu Pražského nejvýše ležící, předtím „Hoffmannovské“ řečené, které Fünfkircher od Jana Fridricha Hoffmanna sv. p. z Grünpichlu l. 1611 za 3000 kop míš. koupil. (D. Z. 135, P. 7.) Tyto domy, odhadnuté za 3000 kop, l. 1626 postoupeny byly za 2500 zl. rýn. nejvyššímu hofmistru král. Českého a štolmistru Janu Jakobovi *Infeldovi z Infeldu*. (C. 215, F. 2 a P. 2. — D. Z. 142, J. 25.) Z těchto domů prodal Infeld jeden l. 1628 Anně Arnoldinové roz. z Hyršova za 1800 zl. rýn. (D. Z. 143, C. 4); druhý pak prodán byl od jeho dětí, Jana Matyáše Infelda a sestry jeho l. 1654 za 1000 kop míš. Albrechtovi Benedovi z Nečtin (D. Z. 151, X. 30). — d) *Dům* v Starém městě pražském, který Fünfkircher v čas zpourey dne 10. září 1620 prodal peněžníkovi židovi Mojžíši za 4000 kop míš., na kterouž summu toliko 300 kop míš. obdržel. Ostatek summy trhové 3700 kop míš. připadl král. komoře, do které jej dotčený žid cís. rychtářům po 300 kop míš. ročně od l. 1621—1631 skládal. (C. 215, F. 2.) — e) *Jistiny* 4966 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.)

Veškeré jmění Fünfkirchera, v Čechách konfiskované, vynášelo 91.585 zl. rýn.

David Geisler, při městě Trutnově, vypravil lid k veřejné hotovosti, od stavů povstalých nařízené; avšak po smrti své († 1621) při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu byl zbaven. (C. 215, C. 1/4.) Neboť zadlužen byl statek jeho, dvůr poplužní, řečený *Neuhof*, na předměstí Trutnovském ležící, který Geisler l. 1620 ve zpouře od Jana Arnošta z Ullerštorfu za 3000 kop míš. koupil. (D. Z. 140, C. 3.)

Abraham Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, podle zprávy prokuratora Obíteckého císaři dne 13. května 1625

tě). ves Javorník (Möhren) s dvorem popl., ves Helfendorf (nyní samota u Javorníku), ves Malá Borovnice (Borovnička, Klein-Borowic) s dvorem popl. a ves Černná s dvorem popl. — statek to a dědiectví někdy *Jana Křištofa z Waldšteina*, kterýž pro dluhy zdržán býti nemohl, již l. 1622 k cís. rozkazu *Albrechtovi z Waldšteina* za 39.000 kop. míš. byl prodán. (D. Z. 141, M. 13 & 194, A. 9.) — Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lemní Frídlandské.

učiněné, hned při začátku zpourey k buřičům se připojil, při shození král. místodržících s kanceláře přítomen byl, hraběti z Turnu v poselství potřebovoti se dal, k volení direktorův se podepsal i také l. 1619 za kommissáře kraje Boleslavského potřebovati dal; k tomu ke všemu, co při sjezdích a obzvláště při sjezdu generalním l. 1619 držaném zavřino bylo, se přiznal; ke konfederacím s jinými zeměmi, jako i k nepřipouštění Ferdinanda II. k správě, též k volení Frídricha falckraběte přistoupil a to přiznání vlastní rukou svou podepsal, a tak se té zpourey oučastna učinil, k čemuž se při ohlášení svém za perdon téměř ke všemu přiznal. (C. 215, C. 11/41 & G. 1.) Potom pro náboženství ze země se vystěhovav, při kommissi transactionis dne 21. července a 10. října 1629 skrze plnomocníka svého za obdržení perdou o pokutu se urovnal tak, že složití měl *polovici všeho jmění* svého, totiž: 7750 kop mš. rozdílných jistin a 9250 kop, které mu dlužna zůstala Barbora Berková z Dubé, roz. z Šumburka, za statek jeho *Samšinu*, který již l. 1620 od něho za 11.250 kop koupila a za tuže summu l. 1628 knížeti z Fridlandu prodala. Avšak ze všech těch pohledaností jeho prisouzeno bylo Gerštorfovi při kommissi revisionis dne 15. září 1629 jenom 5125 kop mš., na kteréž dne 15. května 1630 čís. pojištění obdržel. (C. 215, G. 1. — Lib. relat. 140, fol. 587.) — Statek *Samšina* (kr. Boleslav., dom. Velíš.), tvrz a ves s dvorem popl., teprv l. 1638 *Barboře Berkové* do desk vložen byl, poněvadž prodej jeho l. 1620 a 1628 za neplatný byl uznán. (D. Z. 146, J. 28; 300, L. 22.)

Bernard Mikuláš Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, vedle král. výpovědi 17. března 1623 při kommissi confis. 23. květ. t. r. odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statky: a) *Svinčany* (kr. Chrudim., dom. Choltic.)^{*)}, s dvorem popl. a vesnicemi, odhadnuté za 31.904 kop. 20 gr., které koupil vedle čís. res. 21. srpna 1623 cizozemec *Křištof Šimon sv. p. z Thunu* za 23.320 kop. 45 gr. (Lib. conf. 2. 1. 134. — C. 215, G. 1. — D. Z. 144, L. 12 & 298, O. 5.)

^{*)} Díl vsi *Svinčan* (5 osedlých) koupil l. 1541 Jiří z Gerštorfu s statkem Choltickým; pak druhý díl S. s podacím kostelním a lesy 1 osedlého ve vsi Hoštalovicích l. 1541 od obce Chrudimské za 800 k. gr. česk. (D. Z. 1, A. 28.)

b) *Žitovice* (kr. Chrudim., dom. Chrašć), tvrz a ves s dvorem popl. (nyní samota u Lhoty Chroustovské), který odhadnutý za 13.855 kop 2 gr., koupil vedle cis. resol. 11. srpna 1623 cizozemec *Jan Bapt. Weber sv. p. z Pisenbergu* za 13.855 zl. rýn. (Lib. conf. 2, f. 131. — C. 215, G. 1. — D. Z. 153, D. 16 & 25.)

c) *Žestoky* (Řestoky, kr. Chrudim., dom. Rosic.), tvrz a ves s dvory poplužními a vesnicemi, koupil l. 1623 *Lev Burian hrabě Berka z Dubé* za sumu odhadní 18.656 kop mš., na niž jen 6000 kop mš. složil a zbytek 12.656 kop dobrými penězi zaplatiti měl, kterýž teprv l. 1630 vdova po něm pozůstalá zaplatila tak, že jí úroky z té sumy per 4000 kop mš. prominuty byly.

Na statcích těchto, dohromady za 64.415 kop odhadnutých, bylo dluhův 36.000 kop, tak že zůstalo čisté sumy 28.415 kop mš., z čehož třetí díl do král. komory činil 9471 kop 40 gr., a Gerštorfovi na jeho dva díly pozůstalo za komorou českou k zaplacení 18.943 kop 20 gr. mš. — Mimo tyto statky měl též Gerštorf *jeden dům* v Novém městě pražském ležící, a žádal dne 25. května 1628 za povolení, aby nemaje odkud k spravování jeho nakládati (ponevadž na jeho dva díly ze statků prodaných z komory až dosud nic vydáno nebylo) dům ten mohl prodati, a na srážku své pohledanosti za komorou českou podržeti tolik, což by třetího dílu z té sumy král. fisku náleželo. (C. 215, G. 1.)

Mikuláš Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, na Velikých Horách, Řepíně, Chotěšicích a Cetně, bratr Abrahama, hejtman hrabství Gladského a general-proviantmistr království Českého za času zpourey, byl též jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falekrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění po smrti své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen *všeho jmění* i památka jeho na věčné časy potupena a zahlazena byla. Jméni jeho všecko — které Gerštorf l. 1619 synu svému Fridrichovi léta majcímu a nezletilým synům Volfovi Bernartovi, Janu Vilémovi a Oldřichovi, pak manželce své Aleně, roz. z Černhauzu, odkázal (D. Z. 139, N. 10.) — od král. komory v pokutě hned jest ujato, totiž: a) Jistiny

36.590 kop mís. s úroky 9879 kop, které za král. komorou měl. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

b) Statek *Chotěšice* (kr. Jičín., dom. Dymokur.), — tvrz Ch. s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Chotěšice Veliké s podacím kostelním, Chotěšičky, Bačalky, Bučoves (díl), Nováves, Záhornice s dvorem poplužním a podacím kostelním, Nouzov, Chalupy na Poušti u sv. Jakuba nově vystavené a dvůr poplužní Slavíkov s podacím kostelním, jak to Gerštorf l. 1617 od Heníka z Waldšteina za 56.500 kop mís. koupil. (D. Z. 191, A. 12.) — Statek ten od komory zastaven byl na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. července 1621 se statky Smiřickými, Žlunicí, Dymokury a Chotělicemi, *Jannu Eusebiu Khanovi sv. p. z Belazy*, za 139.466 zl. k potřebám válečným půjčených; potom však l. 1622 prodán *Albrechtovi z Waldšteina*, od něhož t. r. opět dotčenému *Khanovi* byl postoupen. (Viz Albrecht Jan Smiřický.) Dle účtu komory české ddto. 22. září 1622 prodán byl předtím statek Chotěšice za 69.326 kop mís. Marii Magdaleně Trčkové, která bezpochyby od něho upustila. (C. 215, G. 1 & P. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 153, B. 15.)

c) Statek *Řepín* (kr. Praž., okr. Mělník) — tvrz a ves Ř. s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, jak to l. 1574 Jindřich Abraham Solhauz od Beneše *Vrše* ze Sadlna za 7000 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 61, N. 23) a l. 1615 Gerštorfovi prodal. (D. Z. 191, N. 15.) — Statek ten odhadnutý za 24.255 kop mís. od komory koupil za 20.000 zl. rýn. l. 1622 *Filip Fabricius z Rosenfeldu* (potom z Hohenfallu řeč.), cíl. sekretář české kanceláře dvorské. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 329. — D. Z. 141, A. 4 & 299, B. 25.)

d) Statek *Veliká Horka* (Horky V., kr. Boleslav., okr. Železný Brod, dom. Bezno) — zámek H. s dvorem poplužním a městečko *Strenice* (Strejnice, nyní ves) s pivovárem, jak to Gerštorf l. 1600 od Vojtěcha Václava Kaplíře za 8000 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 173, N. 12); pak statek *Cetno* — tvrz a ves Cetno s dvorem poplužním, vsi Malé Cetno, Malé Horky, Rokytovec a dva osedlí ve vsi Pětikozlích. Tyto oba statky, za 27.385 kop mís. odhadnuté, od komory české l. 1621 koupil cizozemec *Jiří Benedikt Beník z Petersdorfu* za 20.500 kop mís., kterouž summu dlouhými (lehkými) pe-

nězi zaplatil, tak že i na poslední lhůtu, kterou teprv l. 1624 krátkými penězi (dobrou mincí) platiti měl, již l. 1623 špatných peněz 2883 kop míš. odvedl, čímž král. fiskus o 2498 kop míš. byl zkrácen. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 145. — D. Z. 153, A. 5.)

e) Statek *Oušťe* (Ústě, Ústěk, Auscha) — tři díly zámku Oušťe s dvorem poplužním při městě na předměstí Německém, město Oušť s předměstím Českým a Německým, městečko Levín a vesnice Zimoř (Simmern), Habřina (Habern), Vysoká (Vysoké, Wessig), Muckov (Mutzke), Kostelík (Weiskirchen), Lukov (Lucke) a Vostrej (Ostré, Neuland) — který Gerštorf l. 1617 po † Apollonii ze Sternberka, roz. z Waldšteina, od její sester Marie Slavatové a Elišky Žirotinské za 32.000 kop. m. koupil a na tu summu toliko 7000 kop zaplatil. Statek ten od komory l. 1622 za 19.155 kop m. odhadnutý prodán byl za 22.000 kop míš. nejvyššímu lieutenantu *Janovi hraběti z Merode*. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 6.)

f) *Dea domy*, jeden veliký a druhý malý se zahradou, v Menším městě pražském v ulici k bráně Písecké (Sandthor) po levé straně ležící mezi domy Davida sv. p. z Logu a Oberštorfu, které od komory koupil l. 1623 za 5000 kop m. vedle cíř. resol. 13. března 1625 president komory české a nejvyšší mincmistr král. Českého *Vilém Ilburg z Vřesovic*. (C. 215, G. 1 & P. 2/4. — Knihy Menšího města pražského, lib. contract. 7, fol. G. 13. — Lib. conf. 2, f. 29.)

Mimo to navrátiti musili synové Gerštorfovi děkanství Staroboleslavskému statek duchovní, ves *Sušno* (kr. Boleslav.) s jedním poddaným ve vsi Sedlci a jiným příslušenstvím, který Fridrich Gerštorf nejstarší syn Mikulášův s bratry svými let nemajícími l. 1620 za summu odhadní 3169 kop. míš. úplně zaplacenou od stavův odbojných koupil. (D. Z. 140, D. 24. & 192, O. 23.)

Dle účtu komory české z dne 22. září 1622 vynášela pozůstalost Gerštorfova 197.295 kop m., z níž po srážce král. komoře zůstalo 118.849 kop. (C. 215, P. 1/2.) u pak Gerštorfovým, Janovi Vilémovi a Volfovi Berš z cíř. milosti postoupeny býti měly od komory české statky konfiskované v summě 40.000 kop míš. jim

darované. Na srážku této summy obdrželi dotčení synové vedle cí. resol. 24. ledna 1628 domy a dvory v městě Lounech, po měšťanech Václavu Užidilovi a Janovi Vávrovic konfiskované, v summě 14.420 kop. mš.; avšak statky ty byly tak zpustošené, že je bratři Gerštorfové l. 1634 toliko za 3000 kop. m. cí. plukovníku *Arnoštovi z Feldhoffen* prodali. Proto jim od císaře postoupeny byly dědičné statky lenní *Čákovice a Snědovice*, na které jejich švagr Jan Albrecht Vlk z Kvítkova léna nepřijal. (C. 215; G. 1. Viz též Louny a Vlk z Kvítkova.)

Oldřich starší Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, jeden z defensorů, direktorů a správců zemských v čas zpourey, vykonal dne 16. června 1618 s Kolonem z Felsu a Křištofem Koberem poselství při kurfiřtu Saském (viz z Felsu), dal se potřebovati i v jiných kommissích a zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za prokletou a nepoctivou na věčné časy se vyhlásila. Jméni po něm pozůstalé od král. komory hned bylo v pokutě ujato, totiž:

a) Statek *Vosov Veliký* (Osov, kr. Praž., okr. Hořovic), odhadnutý za 8346 kop. m., a *Osovec* (Osov Malý), odhadnutý za 3206 kop. m., kteréž oba od král. komory dne 18. února 1623 koupila vdova po Gerštorfovi pozůstalá *Salomena*, provdaná potom *Bordoňová z Rejbic*, za 9857 kop. mš., na kterouž summu jí porážena její pohledanost 6825 kop., jakož i 4862 kopy mš. vedle cí. resol. 12. října 1622 jí darované, tak že se jí ještě 1820 kop. z komory české doplatiti mělo. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 463. — D. Z. 142, D. 5 & 293, F. 4.)

b) Statek *Skřípel* (Skříple, okr. Hořovic), odhadnutý za 11.704 kop. mš., koupil od král. komory dne 14. července 1623 *Jan Walter Bordogni de Taxis*, cí. setník, za 7242 kop. m., na kterouž summu jemu poráženo 2629 kop. m. pohledaností, při kommissi liquidationis uznané a pojištěné paní Salomeně Bordogně z Rejbic. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 421. — D. Z. 144, E. 11 & 304, J. 22.)

c) Ves *Bykoš* (kr. Praž., dom. Suchomasty) postoupena byla vedle cí. resol. z dne 5. června 1623 v summě odhadní

4502 kop míš. *Dorotě Říčanské, roz. Kaplířové z Sulevic*, na srážku její pohledanosti, kterou za král. komorou měla. (Viz Jan Litvín z Říčan. — C. 215, B. 28 & G. 1. — D. Z. 141, G. 19.) *)

Petr Gerštorf ryt. z Gerštorfu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého; avšak rozsudek ten po zrušení kommissie confis. nebyl ohlášen, tak že zůstaven byl Gerštorf při statku svém. (C. 215, C. 1/7.)

Sigmund Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Gerligheimu, l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního 17. února 1630 již předtím zemřel a jeho statek *Chyjice* (kr. Jičín, dom. Veliš.) držel na ten čas *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215, C. 1/4.)

Štěpán Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic na Cholticích, Svojsčicích, a Chroustovicích, byl v čas zpourey mezi re-latory při sněmu generalním 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance krále českého, pročež při kommissi confiscationis odsouzen *všeho* jmění, avšak král. výpovědí 28. ledna 1623 (publik. dne 21. února t. r.) při jedné třetině z milosti byl zůstaven. V této pokutě od král. komory ujaty byly všechny statky jeho, totiž:

a) Statek *Chroustovice* (kr. Chrudim., okr. Vysoké Mýto), k němuž náležela tvrz *Chroustovice* s dvorem popl., též dvory popluž. *Žilovský* a *Radhoštský*, tvrz pustá *Jestřibec* se zahradou, rolemi a lukami, městečko Chroustovice s podacím kostelním, mlýnem a pivovárem, vsi Městec, Ostrov, Opočen, Stradouň (díl), Radhošť s podacím kost., *Žika*, *Břekoly* (zašla), *Lhota*, *Týništko* s mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Jiří Gerštorf od Jana Diviše ze Žerotína za 65.000 kop míš. koupil. (D. Z. 186, B. 25 & 136, J. 29.) Statek ten,

*) Tvrz *Vosov* s dvorem poplužním a mlýnem, též dvůr poplužní (ves pustou *Vizín* (*Vizína*); tvrz *Skřipel* s dvěma dvory poplužními jeden spojenými, s pivováry, 2 ovčiny, rybníky a lesy; vsi *Vosov*, *Bětan* (*Běstčín*, díl), *Skřipel*, *Bykoš* (díl) a *Vyzimu* (*Vizínu*) s příslušenstvím koupil *Oldřich Gerštorf* l. 1616 za 30.100 kop míš. od *Jakuba nálika z Menšteina* (D. Z. 138, A. 26), jemuž tyže statky l. 1601 od ka *Vraňslava z Mitrovic* za 30.000 kop míš. byly prodány. (D. Z. L. 2 & 175, N. 10.)

odhadnutý za 39.555 kop 34 gr. míš., postoupen byl cis. resol. 11. srpna 1623 z milosti za 39.555 zl. rýn. cizozemci *Janovi Bapt. Webrovi sv. p. z Pisenbergu*. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 131. — D. Z. 153, D. 16 a 23.)

b) Statky *Choltice* a *Svojsice* (kr. Chrudim., okr. Přelouč.), odhadnuté za 54.827 kop 40 gr., za kterouž summu vedle cis. resol. 31. srpna 1623 prodány byly cizozemci *Kristofovi Šimonovi sv. p. z Thunu* (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 133 — D. Z. 153, E. 7.)

K *Choltickému panství* náležel zámek Choltice s předhradím, dvorem poplužním, mlýnem, pivovárem, oborou, ovčínem Radostickým a vinicí na Mejšlenské hoře; mlýn „Medenice“ řečený, dvory poplužní Ninkovický a Benešovický; městečko Choltice a vesnice celé Luhy, Chrtuiky, Lipoltice, Poběžovice, Urbanice, Tupesy s mlýnem, Loděnice, Benešovice; ve vsi Odraném Veselí dva a ve vsi Ninkovicích tři poddaní; 39 rybníků, zejména Medenice, Chrtuický, Třtináček, Pod červenou Jabloní, Pinčásek, Pod Někovicí, Počátek, Nový, Lodeňský, Benešovský, Litvín, Urbanský, Nedbal, Podzámecký, Lažský, Poběžovský, Nečas, Třešnovec, Rohlíček, Návesník, Záhumenec, Janovský, Komárovský, Čiblovka, Štírek, Pospíšil, Rosol, Podlázní, Rašovský, Tupeský, Noveška, Přehlid, Horecký, Čáp, Veselí, Vražedlný, Čeperka a dva v Hapčinách; lesův 45 lečí zaječích. (Dle cedulí dílčích při rozdělení statkův po Jiřkovi Gerštorfovi mezi jeho syny, Bernharta, Mikuláše, Štěpána a Jindřicha l. 1614 v pátek po sv. třech králích.)

K *statku Svojsickému*, který Štěpánovi Gerštorfovi matka jeho Johanna, roz. z Rokyc, vdova po Jiřkovi Gerštorfovi l. 1615 odkázala, náležely: tvrz Svojsice s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, pivovárem a vinicí, pak vsi Svojsice, Stojice s podacím kostelním a dvorem popl., Holotín, Ledec, Vicomělice horní (díl), s platem ze vsi Hošťalovic a rybníky, jak to dotčená Johanna Gerštorfová l. 1599 od Kateřiny Mladotové, dcery po Jiřkovi Gerštorfovi za 17.000 kop m. koupila. (D. Z. 173, J. 30 & 140, A. 11.)

Mimo statky vytčené propadl Gerštorf peněz pojištěných 10.394 kop 29 gr. míš. (C. 215, G. 1.)

Dle zprávy kommissee revisionis a transactionis dne 10. listop. 1629 císaři učiněné žádal Štěpán Gerštorf za navrácení

statku *Choltického*, který jenom jakožto poručník (tutorio nomine) nezletilého bratra svého Jindřicha l. 1621 zemřelého v držení měl; aneb aby mu za něj nahrazeno bylo 90.000 kop míš. (pravá to cena odhadní) i s pětiletými úroky per 27.000 kop míš. Z ostatních dvou statků, Chroustovic a Svojsic, jež sám za 96.000 kop míš. odhadl, žádal po srážce pohledanosti manželky své per 8700 kop a ostatních dlužův per 21.912 kop na třetinu z milosti mu ponechanou 21.795 kop 41 gr. a z nich úroků pětiletých 6538 kop 45 gr. Naproti tomu uznala kommise revisionis dle návrhu král. prokurátora, že statek Choltice Štěpánovi Gerštorfovi, jemuž po smrti bratrově dědičně připadl, po právu vzat byl, a že jemu ze všech těch statků jenom třetí díl totiž 33.042 kop míš. náleží, na kterýž díl se mu veškeré jeho jistiny per 10.394 kop 29 gr. i s úroky per 6035 kop ponechatí a poraziti měly. (C. 215, G. 1.)*)

Albrecht a Oldřich Giglingarové Kneislové z Kneislšteina, z nichž *Albrecht* při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil se v příčině léna na statek svůj, dvůr poplužný *Rauštain* (Rauchstein, kr. Čáslav. okr. Ném. Brod.) s pěti poddanými (dvořáky), za 4013 kop míš. odhadnutý, avšak nikdy léna nepřijal. *Oldřich* pak († 1621) odsouzen *všeho jmění*, propadl statek Termesify (Termeshof, kr. Čáslav. okr. Ném. Brod., dom. Pohled) — tvrz Termesif a dva dvory poplužní, jeden při tvrzi, druhý pustý nedaleko od ní, řečený *Herlyf* (Rylhyf), s devíti poddanými, kteří se za dvořáky, t. j. majitele dvorů nerobotných pokládali — za 4267 kop 4 gr. míš. odhadnutý.**)

*) Statek *Choltice*, totiž polovici zámku a městečka Ch. s dvorem popl. vsi Luby, Chrtníky a Ledec (díly) s příslušenstvím koupil Jíří z Gerštorfu l. 1541 od Diviše Boubínského z Újezda za 1500 kop gr. česk. (D. Z. 1, A 27). — Druhou pak polovici zámku *Choltického* se štěpníci Choltic řečenou Ratajskou a loukou Henikýřovskou, s platem v Cholticích, pak vsi Tupesy a Poběžovice s tvrzí pustou a dvorem popl. v Svinčanech s osedlých, ves pustou Radostice s dvorem popl. a dvůr *Loděnický* pustý s dvory kmetcimi, dědínami a příslušenstvím koupil též Gerštorf l. 1542 za 2550 kop gr. česk. od bratří Jířího a Mikuláše Rohovládův z Bělé (D. Z. 1, K, 3 & 41, H. 15).

**) Stateček ten koupil Jan starší Giglingar z Kneislšteina od Jana Rudolfa Trčky z Lípy l. 1598, kteréhož času k němu i ves *Suchá* a dvory řečené „Spálený“ náležely, za 6500 kop míš., avšak dotčenou ves a dvory *Spálený* Giglingar odprodal za 1500 kop míš. Pavlovi Pohnanovi z Pohánů.

smrti Albrechta připadly oba tyto statky král. komoře, a cis. res. 4. prosince 1627 postoupeny jsou darem klášteru cisterciánek „Údolí panny Marie“ (Vallis st. Mariae) v Pohledě (Frauenthal) k vystavění kostela a novému zařízení kláštera, proti zaplacení dluhů, zvláště pak 3000 kop věna vdově Magdaleně po Albrechtovi Giglingarovi pozůstalé. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & G. 4. — Lib. conf. 2, f. 461.)

Jan Matyáš z Glauchova (Glauchau), při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 500 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

Albrecht a Jošt Krištof bratři Globnerové ryt. z Globna (v. Globen), drželi statek *Milkov* (Milikau, okr. Bezdrudic.) a provinivše se při vpádu saském l. 1631 podporováním nepřítele, při kommissi confiscationis Fridlandské l. 1633 v kraji Loketském nařízené k pokutě po 400 zl. byli odsouzeni. (C. 215, E. 1.)

Henrich Štěpán a Šebestian Lazar Globnerové ryt. z Globna, před kommissi transactionis dne 9 června 1628 obesláni byli, aby se o pokutu za udělení perdonu narovnali; avšak jenom *Henrich* podvolil se odvésti do král. komory 300 zl. rýn. z jmění svého na 3000 zl. odhadnutého. *Šebestian* nemaje žádného jmění pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Albrecht Globner ryt. z Globna padl v bitvě na Bílé Hoře ve vojsku stavovském (podle listu jeho matky Euphemie Hozlaurové roz. Winklerové z dne 1. února 1622). Jméni pak jeho všecko v pokutě král. fisku připadlo, totiž: statek *Pochlovice* (kr. Loket., okr. Falknov., dom. Katzengrün) — tvrz a ves Pochlovice s dvorem poplužním a ves Kaltenbrunn (zanikla) — který odhadnut za 8689 kop míš. a zastaven Janovi Wernerovi, potom vedle cis. resol. 16. září 1626 postoupen byl bez závad cis. radovi při appellacích *Antonio de Landi* na srážku udělených mu z cis. milosti 11.000 zl. Když však tento statku toho přijati nechtěl, koupil jej vedle cis. resol. 15. listopadu 1627 a 30. března 1628 vladyka *Pavel Erhart z Endern* za 9300 zl. rýn. (C. 215, G. 6. — D. Z. 144, E. 14 & 298, D. 8.) — Vdově Anně Marii Wernerové za její

pohledanost na statku dotčeném per 6724 kop. mš. vedle čís. resol. 7. května 1627 postoupen byl statek *Komořanky* beze všech závad v summě odhadní 6347 kop. mš. (C. 215, G. 6.)

Mikuláš Globner ryt. z Globna, někdejší sudí zemský v Loketsku, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 pokuty byl osvobozen. Maje pak odejiti pro náboženství ze země l. 1628 prodal statek svůj *Krottensee* (kr. Cheb., okr. Kynžvart.) strýci svému Joštovi Křištofovi z Globna za 12.000 zl. rýn., na kterouž summu toliko 5735 zl. obdržel. Navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do země, dal se potřebovati u nepřítele za kommissaře v kraji Chebském a Loketském; pročež při *kommissi confis. Fridlandské* v kraji Chebském nařízené l. 1633 dne 18. března odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě zbytek dotčené summy trhové per 6265 zl. (C. 215, E. 1, & G. 6.)

Jan Šťastný Goliáš, jemuž od stavův odbojných svěřena byla deposice, z níž základy a peníze přijaté vzal a hned po bitvě bělohorské ze země ušel, nenavrátiv se podle patentu 17. února 1621 odsouzen byl při kommissi executionis dne 5. dubna 1621 a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno jeho hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) *Dám* v Starém městě pražském, u Železných dveří řečený, v osadě sv. Jiljí ležící, který l. 1622 čís. rychtář a měšťan Litoměřický *Mikuláš Mráz* za 2000 kop mš. koupil. — b) *Dvě vinice* v Libni ležící; není však vytčeno, komu a zač od král. komory byly prodány. (C. 215, G. 12.)

Goliášova dcera, která s otcem též ze země utekla, propadla pohledanost svou na domě dotčeném 500 kop mš., kterou vedle čís. nařízení komora česká *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně* na srážku čís. daru jemu při komoře vykázaneho dne 13. srpna 1631 postoupila s tím doložením, *aby za to postoupení pamu praesidentovi komory české několik pěkných melounů odeslal*. (C. 215, G. 12 & P. 2/4. — C. 123, W. 59/61. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 371.)

Martin Graf z Erfeldu dal se potřebovati při vpádu saském l. 1631 u nepřítele v rozličných kommissích a službách (dle listu král. místodržících na hejtmany kraje Král.-Hrade-

ckého z dne 2. října 1635) a zanechal po smrti své *dvůr svobodný v Milovicích* (kr. Jičín., okr. Hořice), který předešle za 1516 kop míš. koupil. Není však vytčeno, kdy dvůr ten od král. komory byl ujat a komu postoupen. (C. 215, G. 18.)

Karel Graefinger z Sádku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, ale rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl ohlášen, tak že Graefinger při statku svém *Čeradiče* (kr. Žatec.) zůstaven jest. Dne 5. února 1629 před kommissi transactionis obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se ještě dne 17. února 1630. (C. 215. C. 1/4.)

Kašpar Kristian Granovský z Granova, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen *třetíny* jmění, propadl *dům* dskami zemskými se řídící, proti sv. Jakubu v Starém městě pražském ležící, který l. 1620 v summě 2000 kop míš. sménou za svůj dům v Ungeltě ležící od Ehrenfrida z Berbisdorfu převzal. Dům ten teprv l. 1629 k návrhu král. prokuratora dne 5. října t. r. od král. komory byl ujat. (C. 215, G. 17. & P. 2/4. — Viz Berbisdorf.)

Adam Grysel z Gryslava, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, avšak pro zrušení kommisie rozsudek ten nebyl ohlášen a Grysel při statku svém zůstaven. (C. 215. C. 1/4.)

Blažej Gryspek ryt. z Gryspachu (Griesbek z Griesbachu), zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, kteréž hned od král. komory bylo uято, totiž: a) Statek *Nelahozeves* (Nalezoves, Nalžoves, Mühlhausen, kr. Pražský, okr. Velvary), k němuž náležel zámeček *Nelahozeves* s knihovnou a zbrojnou komorou v Kačerově, dvůr poplužní při zámku, pak vsi *Nelahozeves*, *Podhořany*, *Podhořanky*, *Miřovice* (*Miřejovice*, díl), *Lobečko*, *Minice*, *Hořubice* a *Líbčice* s vinicemi, mlýnem pod zámkem při řece Vltavě a ovčínem za vinicí *Nelahozevskou*; též vsi *zápisné* a *výplatné* v summě 5000 kop míš., *Lešany* a *Debrno* s vinicí u *Minic*. — Statek ten odhadnutý za 60.481 kop m. ponechán byl z cis. milosti vdově *Gryspekové Žofce*, roz.

z Bubné, za její pohledanost 20.000 kop mš. a proti zaplacení dluhů na témž statku vězících; avšak pro velikost dluhů vedle cí. resoluce z dne 23. června 1623 prodán byl od dcery Gryspekové, Veroniky Boreňové, za 40.031 kop mš. kněžně *Polyxeně z Lobkovic*, roz. z Peršteina. (C. 215, G. 9. — D. Z. 142, L. 17 & 292, A. 26.)

b) *Hory olověné* při městečku horním Bleistadtu, totiž 64 horní podíly č. kukusy s třemi domy báňskými, tavnou, 2 puchýrnami (stoupami) a jiným příslušenstvím, které Gryspek od bratrovců svých, Floriana a Jana Jaroslava, dne 22. dubna 1620 převzal a dotčené manželce své a dceři postoupil. Avšak postoupení to, které se stalo v čase zpoury, uznáno za neplatné, a dotčené podíly horní vedle cí. resoluce z dne 21. listopadu 1626 darem obdržel horní hejtman v Joachimsthalu *Křištof Gradl z Grünenbergu* za své věrné služby proti odvádění čtvrtého dílu užitku do král. komory. O navrácení jich marně se ucházela nadřečená Veronika Boreňová, opět provdaná za Jetřicha Malovce, ještě l. 1644 při kommissi revisionis. (C. 215, G. 9.)

Bohuslav Gryspek ryt. z Gryspachu, při kommissi confiscationis dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž z té příčiny všecko od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Nečtiny* (Preitenstein, kr. Plzeň., okr. Manětín.), k němuž náležel zámek Nečtiny s dvěma městečky pod ním ležícími, s dvorem poplužním, podacím kostelním, 4 mlýny, též vsi Bříno (Bržín, Werschín) a Lešovice, pak plat, jenž se od starodávna z kláštera Plasského do zámku dával, jakž to l. 1557 Florian Gryspek od komory české po Kašparovi Pflugovi za 4000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 14, D. 26.) — Tento statek od komory za 26.948 kop. mš. odhadnutý koupil dne 27. února 1623 *Gottfried Hertel z Leitersdorfu* za 25.448 zl. 55 kr. rýn., na kterouž summu porážena mu byla pohledanost jeho 6180 zl. na statech Loketských. Ve smlouvě trhově vymíněn byl k ruce král. komory dotčený plat komorní, držitelům statku Nečtinského ročně po 50 kop mš. z důchodů kláštera Plasského vycházející, a prodán l. 1627 témuž klášteru za 1000 kop mš. (C. 215, G. 9. — Lib. conf. 2, f. 367. — D. Z. 141, D. 19 & 194, H. 20.)

b) *Dům Gryspekovský*, dskami zemskými se řídící, na Újezdě při Menším městě pražském mezi domy k záduší sv. Vavřince náležitými a zahradou „Skalovskou“ obce Malostranské ležící, jehož polovice Gryspekovi Bohuslavovi, druhá pak polovice strýcům jeho Janovi a Florianovi, bratřím Gryspekům, náležela. Dům ten od král. komory l. 1622 za 15.000 kop mš. odhadnutý, dne 15. dubna 1624 prodán byl beze všech závad dědičné cí. nejvyššímu Dón *Martinovi de Hoeff-Huerta* za 9000 zl. rýn., kteréž sobě porazil Huerta ze sumy 61.669 zl. na lid válečný půjčené. Potom dům ten (nynější gymnasium Malostranské) Huerta daroval klášteru Karmelitánskému. Ještě l. 1630 vyhledával toho Gryspek při kommissi liquidationis, aby jemu díl jeho ze sumy trhové za týž dům od komory české byl vydán. (C. 215, G. 9.)

c) Jistina 2000 kop mš. na statku Rožmitalském, z níž polovice král. komoře připadla.

Z tohoto všeho jmění zůstalo po srážce dluhů na polovici Gryspekovi náležející 9000 kop mš., na něž témuž dne 29. srpna 1630 dáno bylo cí. pojištění, tak že mu časem z komory české suma dotčená i s úroky měla býti vydána; není však vytčeno, zdali Gryspek aneb jeho dědicové něco obdrželi. (C. 215, G. 9.)

Florian Gryspek ryt. z Gryspachu, strýc Bohuslava G., zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž v pokutě král. komoře připadlo, totiž: a) Statek *Rožmitál* (Rosenthal, kr. Písek, okr. Březnice), k němuž náležel zámek s dvorem popl. a městečko Rožmitál, pak vsi Rožmitál starý, Věšín, Buková, Sedlice, Vodomyšl, Vranovice, Lešetice, Nesvačily, Skuhrov, Piňovice, Bezděkov, Voltuše, Chynín, Oujezd (železný), Borovno, Trokavec, Mirošov, Skořice, Kolvín a dílem vsi Laz a Hučice. (Dle desk z kvat. 12, A. 9 & kvat. 86, L. 8, l. 1556.) — Statek ten již dne 3. listopadu 1621 postoupen byl od komory české k správě Kristofovi Krásnému, pak odhadnut za 63.111 kop mš. vedle nařízení král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 jménem císaře darován a odevzdán jest beze všech závad se statky *Řečici Červenou a Novým Rybnovem arcibiskupství Pražskému*, resp. *kuránilor*

Harrachovi; avšak nebyl vložen do desk zemských, v nichž toliko jest poznamenáno, že se neví, jakým způsobem se dostal dotčenému arcibiskupství. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$, E. $\frac{32}{45}$, G. 9. — Lib. confis. 2, f. 405.)

b) Čtvrtý díl *domu Gryspekovského*, v Menším městě pražském na Újezdě ležícího a l. 1622 za 15.000 kop. míš. odhadnutého. (Viz Bohuslav Gryspek.)

Vdova po Gryspékovi pozůstala, Johanna roz. Malovcova, domáhala se l. 1623—1629 spravedlnosti své 28.000 kop m., na dotčeném statku pojištěné; avšak teprv l. 1660 dne 22. prosince přisouzeno jí při kommissi revisionis toliko věno její 5000 kop. m., na kteréž dceři její Heleně Sabině cíš. pojištění bylo dáno. (C. 215, G. 9.)

Václav Gryspek z Gryspachu účastnil se zpourey, v níž zemřel; při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím od král. komory v pokutě ujato bylo, totiž statky: a) *Strýčkov* (kr. Písek, okr. Březnice, dom. Hrádek), ves a dvůr poplužní Strýčkov, pak vsi Vševely, Pročevily, Hlubiny (Hlubín) a částí vsí Modřejovic a Střebska; b) *Liblín* (kr. Plzeň. okr. Kralovic.), dvůr pustý *Liblín* s tvrzí, zámek pustý *Libštejn*, pak vsi Bojesily, Kladruby, Vojenice (okr. Zbiroh.) s poplužím, Mostiště (okr. Rokycan.) a popluží na Chockové se vším příslušenstvím, jak to l. 1599 Anna Gryspeková, roz. z Drahenic, od Jana Křištofa Myšky za 3500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 175, J. 9.); c) *Žikov* (u Olešné, kr. Plzeň., dom. Liblín), s dvorem poplužním a vsi Vranůvkov (Vranov) s dvorem pustým, Újezd (Svaté Kříže), Kamenec, Olešná, Robčice (Hrobčice), Čivice (Čijevice) a Němčovice.

Tyto statky, po Václavovi Gryspékovi pozůstalé, měli obdržeti nápadem Florian a Jan bratří Gryspekové (synové po Janovi Jiřím, bratru Blažeje z Gryspachu) dle smlouvy se strýcem Blažejem l. 1620 v čase zpourey učiněné, kterouž se zavázali, strýci Blažeji za postoupení jeho spravedlnosti na statech Libšteinském a Liblínském zaplatiti 20.000 kop míš. — Avšak smlouva ta byla za neplatnou uznána a zrušena (D. Z. 192, H. 15), a statky vytčeny na poručení nejvyššího hofmistra král. Českého Adama z Waldšteina dne 12. března 1622 jménem císaře postoupeny byly k užívání *Juditě*

vdově po Gryspekovi pozůstalé místo úrokův ze summy 24.000 kop mš., již na statcích dotčených pojištěnou měla. Tato provdávši se brzy potom za *Petra Jiřího Přichovského* a nejsouc náboženství katolického, postoupila manželu svému těch statkův užívání, v němž on zůstával až do l. 1638, kteréhož léta opět od komory české ujaty a prodány byly, totiž: a) statek *Strýčkov*, odhadnutý za 17.378 zl., koupil vedle císař. resoluce z dne 17. dubna 1638 *Jindřich Libšteinský hrabě z Kolovrat* za 12.000 zl., kteréž poraženy jemu z císař. darů per 20.000 zl. l. 1623 a 16.000 kop mš. l. 1638 za jeho věrné služby mu udělených. (C. 215, G. 9. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 300, J. 7 & 301, C. 12.)

b) Statky *Liblín a Žikov* koupil vedle císař. resoluce z dne 17. dubna 1638 *Benjamin Fruweín*, císař. rada a místosudí král. českého, bez všech závad za 27.000 kop mš., z kteréžto summy jemu poraženo 26.000 kop mš. jistin, v pokutě od něho propadlých, avšak z milosti mu ponechaných. (C. 215, G. 9. — Lib. confis. 2, f. 344. — D. Z. 301, C. 30.)

Dědicové *Judity Gryspekové*, potom *Přichovské*, domáhali se ještě l. 1673 dotčené pohledanosti 24.000 kop mš., kteráž na ten čas při kommissi liquidationis ještě vyřízena nebyla. (C. 215, G. 9.)

Václav a Albrecht Ferdinand, bratři Gryspekové z Gryspachu, zemřeli v trvalé zpouře, již se zúčastnili; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzení byli všeho jmění svého, kteréž král. komore v pokutě propadlo, totiž: Statky *Kačerov* (Kaceřov), zámek a ves *Kačerov s dvorem* popl. a městečko *Kralovice Cinadroy* (kr. Plzeň.), kteréž od císaře *Ferdinanda I.* l. 1542 zastaveny byly od statků kláštera *Plasského* *Florianovi Gryspekovi* do vyjití čtyř životův, a jichž se za tou příčinou po smrti *Václava a Albrechta* ujali bratři *Florian a Jan Jaroslav Gryspekové*. Statky ty k žádosti opata a konventu kláštera *Plasského* vedle nařízení král. místodržícího *Karla knížete z Lichtenšteina* dne 26. listopadu 1622 jménem císaře témaž klášteru darem postoupeny, a manské vesnice při těch statcích, zejména ves *pastá Hováňov*, l. 1624 z manství propuštěny jsou. (C. 215, G. 9. & G. 9. — D. dec. 53, f. 58.)

Jindřich Burian hrabě z Gutenšteina na Ryzmberce a Koutech, dal se potřebovati za kommissaire od stavův odbojných a zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi executionis dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památku jeho za prokletou a nepoctivou na věčné časy vyhlášena. Statky po něm pozůstalé hned od král. komory byly ujaty, totiž: panství *Ryzmberk* (Risenberk, Riesenberk, kr. Plzeň.), zámek pomezí Ryzmberk s dvěma dvory poplužními, Starým, řečeným Modlickým, a Novým dvorem; pak statek *Kouty* (Kauth, kr. Plzeň.), tvrz a ves Kouty s dvorem poplužním, spojený s panstvím Ryzmberským, k němuž náleželo půl městečka *Kdyně* (Neugedein) s 83 chalupníky, a vsi Brniřov (Premirschen), Hluboké, Nová ves, Hyršov (Hiršava), Špringenberg, a tři sedláci ve vsi Smržovicích, vesměs s 62 poddanými sedláky, 13 rybníků, 3 mlýny, 22 leče lesů (zejména les Paseka pod zámkem, les Vostrožnice, lesy Černé Hory nad Starou Kdyní, les u Hyršova a u Springenbergu). Statky ty od komory české odhadnuté za 40.921 kop míš. koupil l. 1622 cís. plukovník *Jan Filip Kraz ryt. z Scharfenšteina* za 35.000 kop míš., ačkoliv panství Ryzmberk samo Gutenštein za 80.470 kop m. byl odhadl, a tvrz a ves Kouty jeho otec Jindřich za 9000 kop m. koupil. Kraz zaplatil na semmu trhovou toliko 9000 zl.; neboť zbytek jemu poražen byl na jeho daru, z milosti vedle cís. resol. 26. ledna 1623 jemu za věrné služby uděleného. (C. 215, G. 10. — Lib. conf. 2, f. 205. — D. Z. 153, A. 8 & 9.)

Dám v městě Novém Kdyně, řečený Prachenský, pak dvůr Staro-Kdynský a mlýn Vachalovský, ponechány byly vdově po Gutenšteinovi pozůstalé, Kateřině Sibylle, roz. z Švamberka, již vlastně náležely. (C. 215, G. 10.)*

Jindřich Vavřinec hrabě z Gutenšteina, na Hostouni a Svržně, za času zpoury kommissar při direkci stavův, brzy po bitvě bělohorské opatřen byl vězením domácím a odsouzen při kommissi hrdelní l. 1621 *všeho jmění*, jakož i k vězení,

*) Panství Risenberk a Kouty postoupila Eleonora Barbora Maria hraběnka ze Salma, dcera a dědička Anny Alžběty hraběnky Kracové z Scharfenšteina, roz. z Felsu, se statky Zahofany a domem v Menším městě pražském l. 1670 Jiřímu Václavovi Černínovi sv. p. z Chudenic. (D. Z. 466, G. 18.)

do něhož na zámek Zbirovský dne 7. srpna 1622 z vězení radnice Starého města pražského odvezen byl, a v němž ještě l. 1624 zůstával. K žádosti jeho manželky Sibylly, roz. Šlikové, povoleno mu od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina dne 8. dubna 1623 ke každému obědu zejdlík vína.

Jmenní jeho všecko hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Hostouň* (Hostau, kr. Plzeň.), tvrz a město Hostouň s podacím kostelním, 3 domy v městě, s dvorem poplužním a 14 vesnicemi, v nichž bylo 237 osedlých, zejména vsi Čečín, Doubravka, Černá hora, Holubeč, Přes (Pšes), Mirkovice, Vítání, Štítary s podacím kost., Kramolín, Bezvěrov, Šidlákov, Horoušany, Sedlec a Kal. (D. Z. 310, M. 22.) — b) Statek *Svržno* (Zwirschen, kr. Plzeň, dom. Horšov Tyn.), tvrz a ves Svřžno s dvorem poplužním, dvůr *Hosolice* (snad Nasetice u Křebran) a vesnice Bezděkov a Třemešna, od Jiřího z Gutenšteina přikoupené. — Tyto statky se vším příslušenstvím, jak to Jindřich z Gutenšteina po strýci svém Jiřím l. 1598 zdědil (D. Z. 128, L. 30.), odhadnuté za 53.121 kop míš., l. 1622 koupil *Zdeněk Vratislav z Mitrovic* za 41.000 kop míš., na kterouž summu jemu poraženo 10.000 kop, vedle cí. resoluce 22. prosince 1622 jemu darovaných. (C. 215, G. 10. — Lib. conf. 2, f. 223. — D. Z. 141, A. 28 a 620, A. 24.)*

c) *Jistina* 2000 kop míš. — d) *Dům* v Starém městě pražském za Týnem proti kůru kláštera sv. Jakuba ležící, u Tří Kuchyň řečený, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 20. června 1621 postoupen byl k dědičnému užívání Pavlovi Kantorovi, perníkáři v Menším městě pražském, náhradou za dům jeho, v prospěch kláštera sv. Maří Magdaleny

*) Vratislav z Mitrovic prodal tyto statky l. 1623 za 124.583 kop míš. tolarů širokých Kristině Kordule Černínové z Chudenic, roz. z Hřmaku (Heleneku) (D. Z. 292, C. 11), která k nim l. 1630 od Václava Dívíše Černína z Chudenic přikoupila statek *Slatina* — tvrz a ves s dvorem popl. a pivovárem, též díly vsí Sedlec s dvorem popl. a Horouš (Horoušany) s mlýnem Mostickým — za 14.000 kop míš. (D. Z. 144, A. 22). — L. 1636 dotčené statky Hostouň, Svřžno a Slatina se statkem Mělnice (tvrz a ves), přikoupeným l. 1653, prodala Maria Anna hraběnka ze Stahrenbergu, roz. Černínová, a manžel její Jan Ludvík z Stahrenbergu Adamovi Matyášovi hraběti z Trautmansdorfu za 130.000 zl. rjn. (D. Z. 310, M. 22).

ořený. Tyž dům l. 1622 dne 17. června odevzdán Jiřkovi rerovi platnýři k provozování jeho řemesla, pak l. 1633 dle cís. resol. 12. července postoupen k užívání bratrstvu *Omnium fidelium defunctorum* u sv. Ducha v Starém městě ažském, a konečně dne 26. ledna 1639 navrácen *Jindřichovi strovi hraběti z Gutenšteina* proti zaplacení 500 zl. bratrstvu vtčenému na tom domě pojištěných. (C. 215, G. 10 & P. 2.)

Manželka Gutenšteinova, dotčená Sibylla, stěžovala si 1628 při císaři, že prodejem statků svrchu vytčených za k levnou summu velmi zkrácena byla, o čemž svědčí odhad chž statků l. 1628 per 196.385 kop mš., jakož i to, že ratislav je l. 1623 bez svrškův za 120.000 kop m. prodal. (C. 215, G. 10.)

Jiří Sigmund Habsperger z Habsperku, ujel po bitvě bělohorské ze země, pročež propadl hrdlo, čest i statky; avšak po vyhlášení „*mandata revocatoria*“ dne 3. února 1622 navrátil se vstoupil do cís. služby vojenské, čímž co do hrdla a cti, ale nikoliv co do statků byl restituován. Nicméně statek jeho *Langendörflas* (kr. Cheb., dom. Tachov.) nebyl konfiskován, nýbrž po smrti Habspergra držela jej pozůstalá po něm vdova Barbora, roz. z Donína, v pohledanosti své per 12.800 kop mš. jí přisouzené, kteráž jej l. 1628 švagrovi svému *Křištofovi Rudolfovi z Habsperku* prodala. Ale l. 1630 udal při komoře české cís. plukovník Jan Filip Husman z Namedí, že statek ten vlastně král. fisku náleží; pročež Habspergerovi odňat a Husmanovi za odměnu k správě odevzdán byl. Konečně po dlouhém domáhání se práva svého při císaři samém dosáhl toho Kristof Rudolf Habsperger, jenž v cís. vojsku podplukovníkem byl, že cís. resolucí 11. října 1642 při statku tom beze vší náhrady fiskálních pohledaností z milosti zůstaven jest, ačkoliv sám při kommissi konfis. polovice jmění svého byl odsouzen, a vedle zdání král. prokuratora nejenom tento statek pro provinění Jiřího Zikmunda, nýbrž i jiné dva statky, *Gehay* a *Schönbrunn*, náležející ostatním jeho bratřím již zemřelým, z nichž *Kašpar Arnošt* polovice, a *Jobst Adam* dvou třetin při kommissi confiscationis odsouzeni byli, král. komoře připadnouti měly. (C. 215, H. 38.)

Tomaš Had z Proseče a na Jirnách, při kommissi confiscationis dne 13. února 1623 odsouzen *k manství*, protože sám osobně do Moravy a Rakonska táhl a za vlády Fridricha falckraběte při soudu purkrabském za přisedícího potřebovati se dal; avšak výpověď ta k ratifikaci král. nebyla odeslána, tak že Had podržel v dědictví statek svůj Jirny veliké (kr. Praž., okr. Brandýs n. L.) kterýž po jeho smrti l. 1624 jeho sestry Anna Marie Skalská, Lidmila Kořenská a Prudenci, vedle kšaftu od otce jejich Jana l. 1611 učiněného právem nápadním držely. Avšak týmž sestrám l. 1625 od král. komory statek ten i se svršky byl odňat a za 26.020 kop 51 gr. míš. odhadnutý postoupen zástavou vedle cís. resoluce z dne 23. května 1625 *Sigmundovi sv. p. z Wolkenšteina*, potom Janovi Sigmundovi *hraběti z Thumu*, kterýž jej *Ondřeji Vilémovi sv. p. z Brandejsa* za 16.000 zl., jež mu dlužen byl, in solutum odevzdal.

Ačkoliv se dotčené sestry z Proseče, které mezi tím pro náboženství ze země odejítí musily, brzy však přistoupivše k víře katolické se navrátily, nejednou od l. 1628—1658 práva svého při komoře české i při císaři domáhaly, tak že vedle zdání král. prokuratora z dne 7. října 1658 statek ten jim navrácen býti měl; přece statek jejich vedle resoluce 18. září 1656 synovi dotčeného sv. pána *z Brandejsa, Janovi Jakubovi* za summu odhadni dědičně zůstaven od jeho dědicův *pánovi z Gräfenburgu* prodán byl.

Konečně ucházel se o polovici statku toho l. 1667 Tobías Gebler, rektor kolleje jesuitské v Novém městě pražském, dokládaje, že Lidmila z Proseče právo a spravedlnost svou na polovici statku Jirné (poněvadž její sestra Prudencis bez dědicův zemřela a po druhé sestře Anně pozůstali dědi na druhou polovici právo měla), před smrtí svou l. 1661 rektorovi téže kolleje, P. Krnovskému, k vystavění kostela odkázala a postoupila. Avšak král. prokurator Knaut ve zprávě své dne 26. ledna 1669 o věci té kommissi revisionis učiněné dokázal, že postoupení této spravedlnosti nebylo pravé, ani důkazy vedle řádu německého potřebnými opatřené, ohroživše že podpis postupující Lidmily za pravý uznán býti nemohl. (C. 215, H. 27. — Lib. conf. 2. f. 222. — D. Z. 132, L. 19.)

Zároveň se statkem Jirnamí od král. komory ujata byla *vinice, Velký a Malý ráj* řečená, s lisem za Oujezdeckou stranou ležící, kterou Tomáš Had z Proseče manželce své Markéty roz. z Dubu, v summě 7000 kóp míš. na srážku jejího statku na 11.000 kóp míš., na statku Jirenském pojištěného, již l. 1614 odevzdal (dle lib. contract. 19, f. 477, lit. ff. 4. dne 17. února 1624). Ale cíř. resolucí z dne 5. května 1626 Marketa Hadová při zápisu svém na dotčenou vinici zůstavena jest, statek pak summy věnné per 4000 kóp míš., jakož i 500 kóp míš., jež na pohřeb manžela svého vynaložila, i s úroky l. 1624 ze statku Jirenského jí zaplacen býti měl; nicméně pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis řízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & H. 27.)

Jakub a Jan Jindřich Hájek z Robčic, prvý na Bernarticích, druhý ve vsi Tvrdošlavi na Prachensku, obesláni dne 17. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali pokutu za udělení perdonu, nepostavili se ještě dne 17. února 1630; odeslíli oba dle zprávy posla komorního již l. 1628 pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian Jindřich Hájek z Robčic účastnil se výpravy dočasně stavův odbojných s bratrem svým *Janem Václavem*, však nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty osvobozen, odesel l. 1628 ze země pro náboženství. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Bratr jeho, *Jan Václav*, katolík, při kommissi transactionis dne 15. dubna 1629 pokuty za perdon jemu udělený zbaven, podržel statek svůj *Bernartice* (kr. Klatov.) za 6000 kóp míš. odhadnutý a na 300 kóp zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Volf Diviš Haller z Reichenbachu, falcký úředník, byl obviněn, že před vítězstvím bělohorským české průšmyky na území osadil lidem vojenským, pak v král. lesích na tisíce kmenů že dal poraziti a z nich dva sruby vystavěti, též že o tři neděle zle řádil v okolí Tachovském. Pročež jistina jeho 10.000 zl. rýn., již měl za městem Chebem, k ruce král. komory byla zadržána podle rozkazu cíř. místodržícího knížete Lichtenšteina dne 28. října 1622 a 8. dubna 1623. Avšak *Hallerův syn Jan Křiřtof* dokázal, že jeho otec bez přičiny byl obviněn, tak že vedle cíř. resoluce z dne 27. června 1654 jistina mu byla navráćena. (C. 215, H. 1.)

Adam a Karel Bořek Hamzové ze Zábědovic při kommissi confiscationis dne 23. května a 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/4.)

Bořek Hamza ze Zábědovic a na Teplicích, odsouzen při kommissi confiscationis všeho jmění, však král. výpovědí z dne 26. června 1623 z milosti zůstaven byl při dvou třetinách, kteréž mu po zaplacení dluhův z král. komory vydány býti měly. Avšak statek jeho *Teplice dolejší* (Unter-Weckelsdorf (kr. Král.-Hradec., okr. Police), ves s dvorem poplužním, nebyl konfiskován za tou příčinou, že Hamza ohlásil, jakoby týž statek po manželce jeho († 1617) synovi Kunšovi Mikuláši úplně náležel. Teprv když při kommissi revisionis l. 1630 zápisem desk zemských bylo dokázáno, že Hamza statek Teplice za času zpourey l. 1619 témuž synovi odkázal, a že jej potom bez vědomí král. komory Sigmundovi z Schmiden prodal a na summu trhovou již 19.000 zl. obdržel; musil Hamza dotčenou summu do král. komory odevzdati, statek pak Teplice od král. komory byl ujat, za 9159 zl. 47 kr. odhadnut a dotčenému *Sigmundovi Schmidovi z Schmiden*, cis. polnímu hejtmanu, dne 23. listopadu 1644 za 8000 zl. prodán. Z této summy připadlo po zaplacení dluhův na třetinu král. fisku v pokutě náležející 1486 zl. 38 kr., pak úroky z ní od l. 1618—1644 zadržalé 2318 zl. 7 kr., kteréž Hamza z dílu svého zaplatiti musil dle účtu komory české z dne 22. října 1647. (C. 215, H. 2. — Lib. conf. 2, f. 457 & 286. — D. Z. 148, P. 30; 304, B. 14 & 625, B. 5.)

Druhý díl statku Teplického, totiž ves *Janovice* (Johndorf) s dvorem panským, Zaboří řečeným, kteráž prvotně k statku Teplickému náležela, s 26 sedláky a 15 chalupáky, postoupil Hamza i na místě syna svého l. 1627 paní *Anně Strakové z Nedabylic*, roz. Bohdanecké z Hodkova, sestře manželky své, v summě dluhu 7350 kop míš. zástavou k užívání na místě úroků až do vyjití 20 let, tak že v případě její smrti i manžel její Petr Straka k témuž statku měl právo. — Ale poněvadž toto porovnání pokoutně se stalo na újmu král. fisku, i tento díl statku Teplického (který dle udání arcibiskupa Pražského dotčený Petr Straka z Nedabylic, ve Francouzsku zůstávající, ještě nepořádně měl v užívání) vedle rozkazu komory české dne 19. ledna 1674 od král.

prokuratora byl ujat a Straka se svou pohledaností na kommissi revisionis poukázán. (C. 215, H. 2.)

Karel Jaroslav Bořek Hamza ze Zábědovic a na Světí, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Pavel Bořek Hamza ze Zábědovic, syn Myslibora († 1617), dal se potřebovati v službách vojenských za fendrycha pod kurfiřstem saským l. 1631 a tam zemřel. Pročež při kommissi confis. Fridlandské l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, tak že statek jeho *Nedělišťe* (kr. Král.-Hradec.), tvrz a ves N. s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, *Albrechtovi z Waldšteina*, knížeti Fridlandskému, v pokutě měl připadnouti. Avšak po zavraždění Waldšteina statek ten, jehož se sestra Hamzova, Johanna Anna Hubryková, ujala, za 12.000 kop míš. odhadnutý, ponechán byl synovi po Hamzovi pozůstalému Adamovi, po jehož smrti výpovědi soudu připadl jeho matce Dorotě Barboře roz. Hruškové z Března, potom opět provdané Pisingerové. (C. 215, H. 2. — D. Z. 112, A. 4.)

Petr Bořek Hamza ze Zábědovic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis strany pokuty za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního nebyl Hamza doma a manželka jeho nechtěla obeslání přijati, tak že posel je tam na stole nechal a na znamení toho třísku ze dveří přinesl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Matyáš Handl, hofmistr rytmistra Betengla, sloužil za času zpoury direktorům a poněvadž po vítězství bělohorském žádného perdonu nežádal, připadlo v pokutě král. fisku *všecko jmění* jeho, kteréž, ačkoliv vše paní Regině Bařšteynkové, městce Nového města pražského, vedle kšaftu z dne 9. dubna 1628 odkázal, od cis. rychtáře Novoměstského Michala Rittersice l. 1629 bylo ujato, totiž 112 kusů dukátův, šatstvo a dva zlaté řetízky se dvěma grošy rýnského zlata a dvěma perlami okrouhlými, vážící 38 dukátův. Pozůstalosti této marně se domáhala dotčená měšťka, dokládajíc, že Handla nejenom v nemoci opatrovala, nýbrž i na pohřeb jeho 293 zl. 30 kr. naložila. (C. 215, H. 43.)

Ondřej Hanibal, při kommissi confiscationis odsouzen k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, brzy potom zemřel, zanechav syna nezletilého *Jana Arnošta*, jehož poručníci Jan Fridrich Vchynský z Vchynic a Jiří Mitrovský z Nemyšle při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 se zavázali za perdón Ondřeji Hanibalovi udělený složití 500 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Harant sv. pán z Polžic, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných dne 1. října 1619; avšak při kommissi confiscationis dne 3. prosince 1622 pokuty byl osvobozen. Po jeho smrti obeslána byla jeho manželka Eva, roz. z Kolovrat, před kommissi tractationis l. 1630, aby se vyrovnala o pokutu za perdón manželu jejímu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Jan Jiří starší Harant sv. pán z Polžic, při kommissi confiscationis dne 26. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl v pokutě polovici jistiny 2000 kop míš. (C. 215, H. 3.)

Jan Jiří mladší Harant sv. pán z Polžic přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte. Pro kteréž provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 22. června 1626 a obnovil přísahu manskou l. 1638 na statek *Klenové* (kr. Klatov.) — polovici zámku a městečka (nyní vsi) Klenového s dvorem poplužním, polovici vesnic pustých Loučany (Lautschan), Křepice (Chřepice, Kühberg) a Němčice — v summě odhadní 5000 kop míš. Po jeho smrti l. 1637 statek ten právem odúmrtím lenním připadl císaři, a dle expektance na něj udělené postoupen vedle cís. resol. 13. ledna 1637 *Jiřímu Adamovi Bořitovi hraběti z Martínic*, jemuž l. 1646 z *manství* byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & H. 3. — D. dv. 7, f. 33 & 235; 68 l., f. 54; 53, f. 122.)

Krištof Harant sv. pán z Polžic a Bezdržic a na Pecece, dvorský rada cís. Matyáše, přestoupiv na počátku zpouř od katolictví k podobojím a na sjezdě stavův odbojných dne 23. března 1619 nařízen za kommissare nad lidem vojenským při výpravě z krajův Slanského, Litoměřického, Žateckého

a Rakovnického, dal se potřebovati v kommissích rozdílných v zemi i mimo zem, zvláště při odhádání statkův duchovním odňatých; táhl též s Matyášem z Turnu k Vídni, kdež vele dělostřelbě střelci dal i do hradu císařského; hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl jeho radou a komorníkem, jakož i presidentem komory české; byl též mezi relatory při sněmu geuerálním l. 1620, při kterémž falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Pro tato provinění byl po bitvě bělohorské k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1621 od cis. nejvyššího Albrechta z Waldšteina jat, počátkem března t. r. z Jičína do Prahy dodán a na hradě Pražském utězněn; potom při kommissi hrdelní (executionis) vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, dne 21. června t. r. mečem byl odpraven.

Jméni pak jeho všecko hned od král. komory bylo ujato, totiž: a) Polovice statku *Pecky* (kr. Jičín., okr. Nová Paka), k níž náleželo půl zámku Pecky s dvorem poplužním, Novým řečeným, mlýny v Novévsí (Jechovský a Fantovský s pilou), půl městečka Pecky, vsi celé Stupné, Uhlíře, Štikov, Videchov, Videchovec, Nedařice (díl s 1 osedlým) a Nováves (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1604 druhá manželka Harantova Barbora, roz. Miřkovská z Tropčic, jakožto díl po prvém manželu svém Karlovi Škopkovi z Bílých Otradovic pozůstalý, za 29.000 kop mš. koupila (D. Z. 179, A. 18.) a Harantovi odkázala. Statek ten prodán byl od komory české l. 1622 *vdově po Harantovi* pozůstalé *Anně Salomeně*, roz. Hradištské z Hořovic, za summu odhadní 42.579 kop mš., na kterouž jí porážena byla pohledanost její na témž statku v summě 36.600 kop mš. Tuto polovici statku Pecky, jakož i druhý díl téhož statku, který Harantová l. 1612 dne 19. listopadu od Adama Škopka za 36.000 kop mš. koupila, i se statečkem od Jana Zylvara l. 1611 za 3900 kop mš. přikoupeným, prodala vdova Harantová l. 1624 *Albrechtovi z Waldšteina* za 130.000 kop mš., na kterouž summu nad míru vysokou toliko 30.000 kop mš. obdržela. Zbytek summy tržbové 100.000 kop mš. i s úroky zadržalými jejímu druhému manželu a dědici *Heřmanovi Černínovi hraběti z Chudenic* vedle cis. resol. 11. března 1636 byl postoupen, a na tuto i jiné

pohledanosti, kteréž Černín za král. komorou měl, téměř poraženy byly summy trhové per 172.637 zl. za statek *Neydek* (viz Colonna z Felsu) a za panství Schmidberg ve Slezsku. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$, F. $\frac{5}{6}$ & H. 3. — Lib. conf. 2, f. 377. — D. Z. 141, E. 5; 142, B. 16 & 194, L. 20.) — Viz též Albrecht z Waldšteina.

b) *Dům* v Menším městě pražském v ulici na Oujezd vedoucí, na rohu po pravé ruce ležící, který od komory l. 1626 koupil *Sezima hrabě z Vrtby* za 4500 kop mís. (D. Z. 142, K. 17. — Lib. conf. 2, f. 68.)

Mikuláš Hartič sv. pán z Hartče (Hartwig z Hartiče), při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek rytířský *Janov* (Janovice, Johnsdorf, kr. Žatec, okr. Most.) — sídlo a ves Janov s dvorem poplužním a ves *Kolozruky* (Kolosoruk, Koselruk, Kosloruk) s dvorem poplužním — který od král. komory za summu odhadní 20.805 kop mís. bez všech závad dědičně koupil dne 12. září 1623 cizozemec *Jakub Bruno*, krále španělského rada a tajný sekretář, jemuž vedle cís. resoluce z dne 12. srpna 1624 ze summy trhové poražen byl dar z milosti 15.000 zl. rýn. — Tento prodal statek Janov se statkem Záluží (Maltayr) l. 1627 *Janovi Jakubovi Brunovi*, kommissari cla pohraničního, za 34.740 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & H. 4. — Lib. conf. 2, f. 287. — D. Z. 154, C. 27 & 28.)

Hartič však neobdržev ničeho na dvě třetiny jemu ponechané, odešel za příčinou náboženství do Saska, kdež l. 1627 ve Freibergu zemřel. Teprv l. 1631 jeho dědici a bratrovi *Janovi Jetřichovi*, na Prečendorfu v Míšensku zdávajícímu,*) jenž z dotčené pohledanosti 868 kop mís. a úroky sedmileté per 5460 kop k ruce J. M. C. slevil, na přímmluvu kurfiřta saského dáno bylo cís. pojištění na 13.000 kop mís., o jichž zaplacení ještě l. 1661 se ucházeli jeho synové. (C. 215, H. 4.)

*) Bratři z Hartiče dědili po otci svém Adolfovi statky po něm zůstaly tak, že ze statků v Čechách ležících *Janov a Kolozruky* obdržel Mikuláš, a *Záluží* (Maltayr) bratr jeho Moric Jindřich; ze statků pak ležících v Sasku jsoucích připadl *Prečendorf* (Pretschendorf) Janovi Jetřichovi, *Weissenborn a Colmic* jeho bratru nevlastnímu Jiřímu Adolfovi. (C. 215, H. 4.)

Moric Jindřich Hartič sv. p. z Hartče, bratr Mikulášův, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek rytířský *Záluží* (Maltayr, Maltheuern, kr. Žatec. okr. Most.) — sídlo a ves Záluží s dvorem poplužním a ves Hamr jinak Kummern zvanou, — kterýž od král. komory za summu odhadní 8.973 kop mís. prodán byl cizozemci *Jakubovi Brunovi*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 4. — Lib. conf. 2, f. 288. — D. Z. 154, C. 27 & 28.)

Mimo to propadl Hartič též jistinu 2000 kop mís., a odšed pro náboženství ze země, stěžoval si l. 1629 při kommissi revisionis, že statek jeho na újmu král. fisku i jeho vlastní o 20.000 kop laciněji byl prodán, než jeho pravá cena dle kontratasy per 29.588 kop vynášela. Avšak neporídil ničeho a jeho pohledanost z dotčeného jmění jeho ještě l. 1690 nebyla vyřízena při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jakub nejstarší Hartmann z Hartenšteina provinil se za času zpourey tím, že syna svého Jana Jakuba l. 1619 koňmo s jedním pěším k mustruňku poslal. Dotčený syn uvolil se po smrti otce svého při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon mu udělený do král. komory složití pokutu 400 zl. ze summy trhové za statek *Žďár* (kr. Jičín., dom. Jilemnice), který s bratry svými téhož roku *Albrechtovi z Waldšteina* za 7583 zl. rýn. prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Viz též Albrecht z Waldšteina.)

Václav Has z Hasenthalu při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 žaloby král. prokuratora byl osvobozen a nemaje žádného jmění nesložil žádné pokuty za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jakub Hasik z Lomné a při městě Chlumci, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1626, zanechav dvůr Lomné. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Hynek Haugvic ryt. z Biskupic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. poněvadž neměl žádného jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Haugvic ryt. z Biskupic odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 byl rytmistrem u vojska nepřátelského; pročež při kommissi confis.

Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Arnošt Haugvic ryt. z Biskupic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komoraho ujel již předtím ze země pro náboženství do Lužice. (C. 215, C. 1/4.)

Karel Haugvic ryt. z Biskupic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *k manství*, téhož roku za podání léna se ohlásil. Po jeho smrti (1626) na místě synů po něm pozůstalých přijal léno jich poručník Jan Odkolek dne 6. května 1628, potom l. 1636 k ruce syna nezletilého *Karla Štastného Haugvice* jeho poručník *Jaroslav Král* na statek *Mulobratřice dolní* (kr. Boleslav., dom. Mnich. Hradiště), tvrz a ves s dvorem poplužním a šesti chalupami, v summě odhadní 2000 kop míš. Dotčený pak syn došel let svých l. 1651 léno obnovil a z manství byl propuštěn. (D. dv. 7, f. 90; 68 I., f. 43; 6 relat., f. 8 p. 1.)

Vilém Haugvic ryt. z Biskupic, katolík, vypravil za častu zpourey jednoho jezdce k vojsku stavovskému; byl však při kommissi transactionis dne 21. července 1629 osvobozen pokuty za perdon mu udělený, protože mimo špatný dvůr sedlský neměl jmění žádného. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Haunšild (Hauenschild) z Fürstenfeldu, obojích práv doktor, král. rada nad appellacímí a měšťan Staroměstský, dal se od stavů odbojných potřebovati v kommissích i mimo zemi, zvláště l. 1620 v poselství vypraven byl s Václavem Berkou z Dubé a Fridrichem z Bílé ke kurfiřtu Saskému (viz Berka). Pročež odsouzen při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi dne 16. června 1621 *hrilla, cti i statku*, dne 21. června t. r. byl sřat a jeho hlava s rukou na věži mostské vystrčena. Jméni po něm pozůstalé, totiž *dům* v Starém městě pražském ležící l. 1610 mezi hutí Pavla Hada z Proseče a domem Cipriana Břka, se všemi svrsky, zejména *znamenítou knihovnou*, hued od král. komory byl ujat. Avšak dům dotčený, který Haunšild společně s manželkou svou Kateřinou roz. z Proseče l. 1610 za 2300 kop m. od Zachariáše Pecolda koupil, ponechán dotčené manželce ve věně jejím per 1300 kop míš. a v jistvě 600 kop m., při čemž s dítkami svými zůstavena

yla. Knihovna pak k žádosti kardinala z Ditrichšteina, biskupa Olomúckého, postoupena byla l. 1623 k potřebě dítek o Haunšildovi pozůstalých, jichž se ujal bratr jeho manželky Magnus Braendl z Brandenfelsu cís. rychtář v Olomúci. (C. 215, H. 35 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 18.)

Jan Helvík z Felzova, měšťan Litoměřický, provinil se ediné tím, že přijal od krále Fridricha falckého mocný list; pročež při kommissi inquisitionis ob rebellionem l. 1626 *polovice jmění* odsouzen byl. Statek jeho řečený „*Helvíkovský*“ ve vsi Pokraticích u Litoměřic ležící a dskami zemskými se tídící, k němuž náleželo 9 poddaných v 5 vesnicích (totíž v Pokraticích 4, v Hliné 2, v Kundraťci 1, v Čerěníšti (Tschersing) 1, v Babině Liběšické 1), tři vinice, na nichž bývalo ročně vína 20 sudův sedmivěderních po 25 kop., ovocní kopaniny a 6 kusův lesa — již l. 1622 od král. komory byl ujat a za 8225 kop odhadnutý postoupen konventu *kláštera sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika v Menším městě pražském* na srážku zadržalého deputatu. Ačkoliv dle zprávy komory dvorské z dne 6. května 1627 císař rozkázal, aby statek ten Helvíkovi aneb jeho dědicům byl navrácen, předce dominikánům ponechán a l. 1641 a 1650 do desk zemských vložen jest. (C. 215, H. 25. — D. Z. 150, K. 8.) Toliko konventu kláštera dekretem komory české z dne 5. března 1629 naříděno, aby Prokopovi Tendlerovi z Baldova, cís. služebníku, z toho statku 500 zl. rýn. zaplatil jakožto odměny, jemu slíbené za příčinou vyjevení, že týž statek v pokutě král. fisku náleží.

Gruntý šosovní, po Helvíkovi pozůstalé, při městě a okolo města Litoměřic ležící, totiž: dva domy v městě za 1400 kop, dvě vinice za 700 kop, dědina u Pokratic za 400 kop, tedy v jedné summě za 2500 kop odhadnuté, obci Litoměřické v perdonu per 1250 kop vedle cís. resoluce 22. dubna 1628 na zaplacení dluhův jsou zůstaveny a zanechány (C. 215, L. 7).

Ondřej Hennewald ryt. z Ekersdorfu na Příchovicích, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; ale poněvadž nebyl při témž sjezdu stavův, pokuty při kommissi *confiscationis* vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Mistr Václav Henych (Henik) Kamejk z Pokratic, měšťan Litoměřický, při kommissi inquisitionis ob rebellionem v Litoměřicích nařízené l. 1626 *pěti dílův* jmění svého byl odsouzen. Statek jeho, *Henychovský* řečený, ve vsi Pokraticích blíž města Litoměřic ležící a dskami zemskými se řídicí, k němuž náležel *dvůr* s 10 poddanými, mlýn, 4 vinice a 7 kusů hájův, od král. komory již l. 1622 byl ujat a za 4457 kop odhadnutý se statkem Helvíkovským postoupen od císaře k dědičnému jmění konventu *kláštera sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika* v Menším městě pražském v summě 10.000 kop m. na porážku zadržalého deputatu ročních 3000 kop mš. (C. 215, H. 25 & 40. — D. Z. 150, K. 8.) Dominikáni prodali l. 1655 statky řečené kolleji jezuitské sv. Klimenta v Starém městě pražském za 10.000 kop mš. (C. 215, L. 7.)

Gruntův pak šosovní Henychovi náležející, při městě a okolo města Litoměřic ležící, totiž: *dům* Henychovský v Dlouhé ulici, odhadnutý za 400 kop; chalupa v Zásadí za 50 kop; *dědina* za Voldanem se stodolou na Voldaně za 310 kop; *dědina* u Pokratic za 300 kop; *sedm vinic*, z nichž tři na Mostské hoře s lisem, za 1350 kop, tedy v jedné summě za 2410 kop mš. byly odhadnuty. Těchto gruntův, kterých Henych odcházeje ven ze země pro náboženství l. 1624 zanechal, ujala se obec Litoměřická a část jich rozličným osobám prodala. — Avšak dcera po Henychovi v městě Perně l. 1630 zemřelém pozůstalá Kateřina, provdaná Nezbedová, do země se navrátilši přijala náboženství katolické a ukázavši, že *dědictví* otce jejího, jenž v listině odsouzených ani se nenacházel, toliko *omylem* v pokutě vzato bylo, obdržela od obce Litoměřické náhradou za pozůstalost svou 1000 kop mš. vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1676. (C. 215, L. 7.)

Adam, Jan Vilém a Václav Henykarové (Henniger) z Eberka, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle sňešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II., avšak vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 osvobození pokuty bez výminky (*absoluti sine clausula*), zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za *perdon* jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě

pražském složití jistou summu peněz, totiž *Adam* 200 zl., *Jan Vilém* 300 zl. a *Václav* 500 zl. rýn., na kteréž summy dle listu upomínacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 ještě zbytek doplatiti měli o sv. Jiří t. r., totiž syn Adama zemřelého *Jan Václav* 100 zl. a *Václav* 80 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.) — Mimo to *Václav Henykar* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl od kommisie confis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 pohledanosti své na statcích Sobochlebech, Stradonicích a Nasavreích, předešle Albrechtovi Kekulovi konfiskovaných. (C. 215, C. $\frac{10}{38}$.)

Abraham Herfurt z Frankenbergu, katolík, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen k *manství*, neměl žádných statkův dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Gottfried Hertel z Leutersdorfu, katolík, vykonal teprv dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vyhradiv však sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 pokuty za provinění své osvobozen, uvolil se za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere složití 500 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Adam mladší a Filip bratři Hertenbergerové (Hartenberger) z Hertenbergu při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 odsouzení byli *třetího dílu* jmění, v kterémž statek jejich *Pichelberg* (kr. Cheb., okr. Falknov.), tvrz a ves s dvorem poplužním s 43 poddanými, l. 1624 od král. komory byl ujat a za 12.536 kop míš. odhadnut, avšak dotčeným bratřím proti zaplacení pokuty 1000 zl. a dluhův per 16.000 zl. l. 1625 navrácen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & H. 7.)

Petr Hertenberger z Hertenbergu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetího* jmění; pročež statek jeho *Kostrčany* (okr. Žlutic.) — tvrz a ves Kostrčany s dvorem poplužním a ves Mokrá (Mokré) — od král. komory v pokutě ujat a l. 1623 za summu odhadní 13.378 kop míš. prodán byl cizozemci *Janu Hegnerovi z Rezzelfeldu* (Rösselfeld), sekretáři při kanceláři české dvorské a cis. rychtáři Nového města pražského. Her-

tenbergerovi pak vyplaceny byly dvě třetiny, 8918 kop mš. vynášející, z důchodů král. komory vedle nařízení dne 15. prosince 1623. (C. 215, H. 7. — Lib. confis. 2, f. 309. — D. Z. 153, H. 14.)

Volf Jošt Hertenberger z Hertenbergu při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože již předtím přistoupil k náboženství katolickému. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Baltazar a Erasmus bratři Hiršpergerové z Hiršperku a z Kynygshaynu (Königsheimu), přistoupili ke konfedaraci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k jich sněšení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění *Jan Baltazar třetiny*, *Erasmus polovice* jmění svého při kommissi confiscationis l. 1622 byli odsouzeni a propadli v pokuté statek *Vartenberk* (kr. Bolesl., okr. Mimoň.), k němuž náležel zámek a městečko Vartenberk s dvory poplužními a vsi Noviny (Neuland), Luhov (Luhe), Dubnice (Hennersdorf), Březina, Brniště (Brniš, Brims), Smrdákov (Smrdak) a Vranov (Rabendorf). Tento statek koupil l. 1623 od komory české za summu odhadní 83.116 kop mš. *Albrecht z Waldšteina*, který jej l. 1624 v léno přenesl. (C. 215, H. 8 & F. $\frac{5}{8}$. — Lib. confis. 2, f. 280. — D. Z. 141, C. 30. — Viz též Waldštejn, statky lenní.)

Mimo to propadl *Erasmus Hiršperger* jistinu 3000 kop mš., protože ji při konfiskaci jmění svého zamířel. Na polovici pak z milosti mu ponechanou po srážce dluhův na jeho dílu vězících připadlo 18.421 kop mš., na něž obdržel na hotové 3421 kop a na zbytek 15.000 kop dáno mu bylo dne 18. května 1628 cís. pojištění. Naproti tomu nestačily dvě třetiny bratru jeho *Baltasarovi* z jeho dílu ponechané ani k zaplacení dluhův 50.000 kop na témž dílu vězících; protož vedle dotčené cís. resoluce dáno mu z milosti 3000 zl. a potom vedle cís. resol. 9. února 1633 a 7. července 1636 z milosti ještě 1000 kop mš. náhradou za škodu a ublížení, kteréž se mu stalo příliš nízkým odhadem statku Vartenberského. (C. 215, H. 8.)

Nad to pozbyli bratři Hiršpergerové vsi *Outěchovice* (Audishorn) a *Břevniště* (Merzdorf, kr. Boleslav., okr. Mimoň.) s dvory poplužními hořejším a dolejším a příslušen-

stvím, jak je l. 1611 za 10.000 kop mš. prodali *Helene Hiršpergerové* roz. Škopkové z Kocně (D. Z. 184, E. 29), kteráž je opět l. 1619 týmž újcům svým odkázala (D. Z. 140, G. 30). Avšak po smrti Hiršpergerové l. 1621 ujali se bratři její *Krištof a Linhart Škopkové* vsí dotčených a prodali je Kristianovi *Weigelovi z Weigelsfelsu*, který je l. 1628 *Albrechtovi z Waldšteina* dobrovolně postoupil a od téhož opět v léno přijal. Ale poněvadž *Helena Hiršpergerová při kommissi confiscationis odsouzena byla všeho jmění*, ujal se l. 1658 král. prokurátor dotčených vesnic, kteréž za 15.692 zl. odhadnuté, dědičně prodány byly za 7500 zl. rýn. radovi komory dvorské *Janovi Putzovi z Adlersturnu*. (C. 215, H. 8. — D. Z. 152, O. 9. — Viz též Albrecht z Waldšteina statky lenní.)

Karel Vilém Hiršperger (Hainc) z Hiršperku, katolík, vykonal teprv l. 1620 v měsíci červnu přísahu podle předešlého snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený odvésti 100 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich Hlaváč z Vojenic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Cerhenky Malé* (okr. Kouřim.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1623 od král. komory koupil za summu odhadní 5533 kop mš. král. místodržící *Karel kníže z Lichtenšteina*. (C. 215, H. 9. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.) — Mimo statek dotčený od král. komory ujat byl též *Hlaváčův dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra ležící na poručení komory české dne 9. září 1643. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Hlaváčovi, jenž přislíbil státi se katolíkem, vedle cís. resoluce z dne 18. dubna 1628 z milosti postoupeny byly statky zemřelého jeho bratra *Karla*, za jehož provinění v čas zpoury se uvolil l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere složití pokuty 58 zl. 20 kr. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & H. 9.)

Albrecht Hložek ryt. ze Žampachu byl mezi reiatory při sněmu generalním l. 1620, při kterém falekrabí syn zvolen

byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *třetiny* jmění propadl statek *Šestajovice* (kr. Pražský, okr. Brandýs n. L.) — tvrž pustou a ves s dvorem poplužním — který postoupen byl jeho synovi *Karlovi*, po jehož smrti l. 1638 byl prodán pro dluhy jeho bratrovi *Mikuláši Bohuslavovi* za 9500 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$. — Lib. conf. 2, f. 437. — D. Z. 301, N. 25.)

Karel Hložek ryt. ze Žampachu, syn Albrechtův, katolík, vypravil lid svůj k veřejné hotovosti za času zpourey a přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Za provinění své podvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složití pokutu 150 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Mikuláš Bohuslav Hložek ryt. ze Žampachu, syn Albrechtův, katolík, při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 osvobozen pokuty pro provinění své, že přistoupil k snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; za perdon mu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složití 400 zl. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Statek svůj *Bsí* (kr. Budějovic., dom. Třeboň), který l. 1623 od matky své Magdaleny roz. z Tetova za 18.000 kop mš. koupil (D. Z. 304, L. 19), prodal l. 1651 Karlovi Adamovi z Říčan. (D. Z. 150, M. 19.) — Statky pak *Šestajovice* a *Hospozín*, též dům v Novém městě pražském na Příkopech proti kostelu sv. Štěpána Malého ležící, a vinici postoupil l. 1666 synu svému Janovi Karlovi. (D. Z. 152, L. 1.)

Sigmund Hložek ze Žampachu, při kommissi confisc. vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Skoupy* (kr. Tábor., okr. Sedlčan.) — tvrž dřevěnou a ves Skoupy s dvorem popl., vsi Hostomice, Vletice (Veletice), Plešístě a Tisomnice — kterýž za 11.120 kop mš. odhadnutý koupila dne 26. března 1623 za 11.000 zl. kněžna *Polyxena z Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, H. 10. — Lib. conf. 2, f. 45. — D. Z. 141, F. 30 & 292, B. 23.) Pohledanost Anny Magdaleny Hložkové na tento statek per 5000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Ondřej Hobervešl z Hobrfeldu, v umění lékařském doktor, odsouzen *všeho jmění* l. 1622 při kommissi confiscationis, propadl *dům* panský v Novém městě pražském v ulici Šilinkovic, mezi domy někdy Jana Hronka a Daniele Prunara ležící, řečený „u Talavašků“ se sladovnou i jiným příslušenstvím, který (dle libro contractuum virid. 11, fol. 101) l. 1615 ff. 5. *post Sanct. Magistri Joannis Hus et Magistri Jeronymi Pragensis, Martyrum Boëmorum* za 1200 kop míš. od sirotků po Janu Štastném Goliášovi pozůstalých koupil sobě a Mandaleně Skalové ze Zhoře manželce své. Dům ten za 1900 kop míš. odhadnutý prodán byl *Arnoldovi z Perglasu*, čís. radě při appellacích, vedle dekretu král. komory z dne 19. srpna 1622 na lhůty za 1000 kop míš., z kteréž summy si kupující porazil l. 1627 služného zadržalého 500 kop míš. (C. 215, H. 28 & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. conf. 2, f. 488. — Lib. contract. virid. 12, f. 59.)

Adam Hodějovský sv. pán z Hodějova, bratr Bernarda mladšího, Bohuslava a Jiřího,*) navrátil se do vlasti ze služby krále Francouzského asi čtyry měsíce před zpourou, sloužil ve vojsku stavovském až do bitvy bělohorské. Pročež při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Týnec nad Sázavou* (kr. Tábor., okr. Neveklov.), totiž: zámek Týnec nad Sázavou s ohradou, pivovárem, dvorem poplužním, chmelnicemi, kostelem blíž zámku s podacím kostelním a mlýnem pod zámkem; městečko Týnec s dvorem poplužním *Novým*, vesnice celé Bukovany, Chařovice, *Ledce* (zašlá) s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, *Malensko* (zašlá), pak na díle vsi Chleby, Poděvúsy, Nespěky a Hvozdec, též na Požářích dvůr poplatný s lesy, rybníky i jiným příslušenstvím, tak jakž to Dorota Hodějovská, roz. Hrzaňka z Harasova, od Jaroslava Velemyšského z Velemyšlovi l. 1607 za 29.500 kop míš. koupila. (D. Z. 181, H. 14.) — Tento statek s dílem města Be-

*) Tito bratři Hodějovští zdědili po otci svém *Přechovi* statky Milevsko, Čestice a Lčovice, pak l. 1610 po matce své Dorotě, roz. Hrzaňové z Harasova, potom opět provdané Talmberkové, statky Konopiště, Býnice, Nedvězí a Týnec, o kteréž všecky po smrti bratra svého Přecha se rozdělili. — Bratr jejich otce Přecha, jejich strýc Jan z Hodějova, zanechal syna Smila, jemuž připadly statky Tloskov, Maršovice a Vlkovice. (D. Z. 128, B. 16 & G. 17; 136, O. 11.)

nešova prodán byl od komory české dne 18. prosince 1622 *Albrechtovi z Waldšteina* za 27.000 zl.; avšak při schválení smlouvy od císaře dne 6. února 1623 přiráženo 10.500 zl., tak že summa trhová na 37.500 zl. rýn. (32.142 kop míš.) byla zvýšena. Z této summy, za níž Waldštejn statek ten *Pavlovi Michnovi z Vacinova* l. 1623 postoupil, po srážce dluhův per 6084 kop míš. připadlo do král. komory 26.058 kop míš. dle účtu komory české z dne 24. října 1623. (C. 215, H. 12 & P. 1/2. — Lib. conf. 2, f. 83. — D. Z. 141, B. 17; 194, D. 4 & 620, A. 27.)

Mimo to propadl Hodějovský též díly své na statech *Řepickém, Čestickém a Lčovickém*. — (Viz Hodějovský Bernard starší a Jan Jiří.) — Takto zbaven všeho jmění svého, nouzí přinucen byl sloužiti pod Mansfeldem, potom králi *Danskému Kristianovi IV.* až do bitvy u Luttera, kdež dne 27. srpna 1626 zajat, konečně dne 14. dubna 1629 žádost svou za udělení milosti a přijetí do císař. služby vojenské *Albrechtovi z Waldšteina* podal; není však vytčeno, zdali žádosti jeho bylo svoleno. (F. 67—^{28/a}.)

Bernard nejstarší Hodějovský rytíř z Hodějova, zemřel l. 1622, nejsa při kommissi confiscationis odsouzen, ačkoliv zpourey účasten byl. Jeho dědicové *Jiří a Smil bratři Hodějovští* z Hodějova, synové ryt. *Oldřicha z Hodějova* a na *Markvartci* v Moravě, *) jímž Bernard strýc jejich všelijaké jistoty své, v jedné summě (nepočítajíc úrokův) 29.200 kop míš. vynášející, l. 1620 na rovný díl odkázal (D. Z. 140, H. 14), chtějíce takového odkazu bezpečně užiti, umluvili a porovnali se při kommissi transactionis dne 14. února 1631 o pokutu za provinění dotčeného Bernarda tak, že z té summy dlužní, která by jim při kommissi revisionis přisouzena byla, 4000 kop míš. král. komoře postoupili. Avšak dříve než tato úmluva od císaře schválena a jim dokonalý perdon na dotčeného Bernarda vydán byl, zemřeli oba dva bez dětí v císař. službě vojenské. Jejich dědicové, děti po jejich sestře *Evě*

*) *Oldřich ryt. z Hodějova* byl též odsouzen šestiny jmění svého při kommissi generální na Moravě; avšak zůstaven byl při statku svém *Markvartci* (Markvarec, kr. Jihlav.), za 22.000 zl. odhadnutém, poněmž do 20.000 zl. dluhův na něm měl a přislíbil státi se katolíkem i s dětmi svými, též složit pokuty 5656 kop míš., z nichž 4656 kop na jistínách odvedl. (C. 215, H. 12.)

Vencelíkové (Jan Konrad *Vencelík* z Sarabic a sestry jeho Kateřina Albertina *Hložková* a Anna Sidonie *Vencelíková*), na kteréž *jure successionis* výš dotčené jistiny připadly, ucházeli se o ně po mnoha let při kommissi revisionis a teprv vedle návrhu král. prokuratora z dne 13. července 1658 zůstavení jsou toliko při jistotách per 12 500 kop míš. před zpourou vzdělaných proti zaplacení perdonu dotčených 4000 kop míš. (C. 215, H. 12. — Viz též Hodějovští bratři.)

Bernard starší Hodějovský ryt. z Hodějova a na Řepici, zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Řepice* (kr. Písek, okr. Strakonice.) — zámek od císař. vojska do základů spálený a ves Řepice s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním, pak vsi Černíkov, Domanice a *Droužetice* s dvorem poplužním — v zástavě držel strýc jeho *Bernard nejstarší z Hodějova*, kterýž summu výplatní na téměř statku l. 1620 odkázal strýcům svým, bratřím *Hodějovským Adamovi, Bernardovi mladšímu a Bohuslavovi*. Ale poněvadž tito též se zúčastnili ve zpouře, statek Řepice, již l. 1620 od Don Martina de Huerta v pokutě ujatý, l. 1621 od Don Baltasara de Marradas *Juditě Kolovratové* roz. ze Steruberka za 1000 dolarů širokých (po 5 zl. rýn. 1 dolar počítajíce), na císař. lid válečný od ní půjčených, zastaven byl, mimo ves *Droužetice* s dvorem poplužním, kteráž od Martina de Huerta *městu Strakonickým* ve 2000 zl. byla zastavena. Potom l. 1623 celý statek Řepický, za 13.450 kop míš. odhadnutý, téže Kolovratové od komory české prodán byl za 10.977 zl. rýn., z kteréž summy sobě porazila 2000 zl., městu Strakonickým za *Droužetice* předešle již zaplacených.*) (C. 215, H. 12. — Lib. confis. 2, f. 402. — D. Z. 297, O. 24.)

Od statku *Řepic* obráceny jsou tehdy k statku *Kestřanskému* v summě odhadní 3832 kop míš. vesnice *Třepkov, Bo-*

*) Tvrz pustou a dvůr poplužní ve vsi *Droužeticích* koupila též Kolovratová za 1200 kop míš. dne 13. prosince 1622 od Oldřicha z Hodějova, na něhož připadla po strýci jeho Bernardovi nejstarším z Hodějova. (C. 215, H. 12.) — Statek *Řepice* po *Juditě Kolovratové* pozůstalý a zadlužený prodán byl l. 1630 za 21.000 zl. rýn. Hendrychovi Libšteinskému z Kolovrat na *Žichovicích, Sřelé, Frymburce a Hrádku Starosedliském*. (D. Z. 298, A. 29.)

šovice a Drhovle s 3 dvory v Drhovli, Třepkově a Drhovli Dolejší. (C. 215, H. 12.)

Bernard mladší Hodějovský sv. pán z Hodějova, na Konopišti a klášteřu Milevském, bratr Adama, Bohuslava a Jana Jiřího, dal se potřebovati ve zpouře pod Oldřichem Vchynským za kommissaře, aby vypůjčoval peněz k válce odbojné; pak konfederaci podepsal a zpečetil, Fridricha falckraběte na království České a jeho syna za čekance volil a byl relatorem ke dskám v té příčině, též kommissařem vojenským a mustřem. Pro tato provinění při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění svého, propadl v pokutě:

a) Statek *Konopiště* (německy teház „Hanfstengel“, kr. Tábor., okr. Benešov.) s dvěma díly města Benešova, kterýž statek odhadnutý za 55.234 kop míš. od komory české l. 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 65.600 zl. rýn., v kteréž summě jej téhož roku postoupil *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 81. — D. Z. 141, B. 16 & 19.)* — Statek Konopiště obsahoval teház zámek Konopiště s ohradou, též zámek pustý *Kostelec* nad Sázavou ležící, zámek pustý *Kozlí*, s pivovárem a dvorem poplužním při zámku Konopišti; pak dvory poplužní Poměnice s ovčínem, Vondřejovice (nyní Marianovice) s ovčínem, Radkovic a Chvojno; mlýny, z nichž jeden pod zámek s pilou a strojem vodním s obzvláštním kolem, jímž se voda nahoru do zámku pěhy hnala, pak mlýny Hanzlovský s olejnicí, Havlovský, Brodecký při Sázavě, mlýn sladový pod městem Benešovem se sádkami, mlýn v Nespěkách při Sázavě s pilou; město *Benešov* celé s kostelem, kollaturou a podacími kostel-

*) Panství *Konopiště* s městečkem Benešovem a se statky *Býnčice* a *Týnec* připadlo po *Pavlovi Michnovi* na jeho syna *Václava*, kterýž je odkázal l. 1667 svému strýci *Sigmundovi Norbertovi* synu po *Vilémovi Michnovi* (D. Z. 263, N. 10), po jehož smrti panství to na jeho nezletilého syna *Jiřího Karla Václava* připadlo, jehož matka a poručnice *Marie Alžběta*, potom opět provdaná hrab. z Vršovic, roz. Lažanská z Bukové, panství to spravovala, až pro dluhy do sequestru vzato a l. 1673 za 165.000 zl. rýn. prodáno bylo *Jiřímu Ludvíkovi hraběti ze Sinzendorfu* (D. Z. 390, J. 14). *Sinzendorfv* syn *Filip Ludvík* prodal Konopiště l. 1701 za 221.000 zl. *Františkovi Karlovi hraběti Přehořovskému, sv. p. z Keasejovic* na *Dobřejovicích, Kamenici* a *Sulici*, po němž l. 1716 pro dluhy od soudu prodáno bylo za 331.000 zl. rýn. *Janovi Josefovi hraběti z Vrtby* na *Nuslích* (D. Z. 492, N. 21).

ními; vsi Kozmice s podac. kost., a dvorem Všesvaky (zanikl), Vlkov, Lhota Kačkova (díl), Petroupím (díl), Sebradce, Bedrč (díl), Žiňany (díl), Jirovice, Semovice (díl) a dvůr Hůrka, Jarkovice, Tožice (díl), Podhájí (díl), Myslč (díl), Chvojno s podacím kost., s mlynářem pod Tismem, dvůr Kozlí, ves Vatěkov, Přibýšice (díl), Tisem, dvůr Doloplazy, ves Neštětice, Chvojnenec (díl) s podacím kostelním; Černkovic i s mlynářem, Prosečnice, Poděvúsy (díl) s mlynářem, mlýn Vazovnice, ves Chrast s podacím kost., Těptín, Pohoří, Čakovice s mlynářem, Ládvec (díl), Nespěky (díl), Řehenice (díl), Městečko (díl), Poříčí (díl), Pecirady (Přerady), Brodce, Hrušice, Krusvičany s 2 mlynáři, Ouročnice, Zbožnice, Žabovřesky, Lhota Bukovská, Chlístov, Vaclavice s podacím kost. a mlynářem; s řekou Sázavou s oběma břehy začínajíc od Ledec gruntův Tejneckých až nad jez mlýna Tejneckého a vším jiným příslušenstvím, tak jak to někdy paní Alžběta ze Sternberka panu Arklebovi z Kunovic manželu svému a dětem svým odkázala, a tento l. 1603 (dle desk z. kvat. 178, N. 14) od osoby své i na místě synů svých Jana a Jetřicha a dcer Bohunky Žerotinské, roz. z Kunovic, a Marie Magdaleny, prodal paní *Dorotě Hodějovské*, roz. Hrzaňkové z Harasova, za 110.000 kop míš. s tou výminkou, aby obec města Benešova při obdarování na piva vaření a na odoumrť, též na šenk vinný, zůstavena byla, pak aby Šebestianovi Beřkovskému z Šebřfova a jeho manželce Magdaleně, roz. z Milhostic a z Vojkova, a jejich dítkám výhost na dům řeč. Hlasovský s polmi a lukami ponechán byl. (D. Z. 132, K. 24.)

b) Statek *Milvsko* (Mühlhausen, kr. Tábor.) — bývalý klášter praemonstratů s kostelem a kollaturou, pak s kostelem farním s podacím kostelním, s pivovárem, mlýnem a dvorem poplužním, též dvůr poplužní Jenišovský při klášteře s dvěma ovčiny, městečko Milvsko a vsi Staňkov, Líšnice, Okrouhlá, Zbelitov, Přeborov, Skoronín (nyní dvůr popl.) Něžovice, Březí, Ninkovice, Zbislav, Dmejštice, Blehov, Vosletín (Osletín) s mlynáři a Tejnec; též díl vsi Přestěnice s platem z jiter na Soběnově, ves Sepekov s podacím kostelním a platem k téměř záduší náležejícím na vsích Mlčkovu, Radihošti a Popovci, ve vsi Zalší 2 člověky, též mlynáři pod Sepekovem; ves Božetice s platem z jiter na Bečovém a

Chlumě i vším příslušenstvím, jak to Bernard starší z Hodějova l. 1581 od Krištofa ze Švamberka za 22.125 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, H. 23) — kterýžto statek, za 40.000 kop mš. odhadnutý, vedle čís. listu z dne 23. ledna a 19. června 1623 (teprv dne 20. března 1684 do desk zemských vloženého) řádu praemonstratův, jemuž l. 1545 od komory české byl odňat a Krištofovi ze Švamberka prodán,*) k rukoum *Kašpara Questenberka*, opata kláštera na hoře Sion (Strahov) z milosti byl darován a opět postoupen. (C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 363. — D. Z. 467, C. 24.)

c) Polovici domu „*Hodějovských*“, na náměstí Staroměstském blíž Týna vedle „Zvonu“ ležícího, kterýž celý za 13.000 kop mš. odhadnutý v této summě Hodějovskému a jeho bratrovi Bohuslavovi, jemuž druhá polovice téhož domu byla odňata, vedle čís. resoluce z dne 14. prosince 1627 na srážku dílů jím z milosti ponechaných opět byl postoupen. (C. 215, H. 12.)

d) Jistinu 2000 kop mš., již měl Hodějovský za Adamem z Waldšteina (C. 215, P. $\frac{1}{1}$); pak díl na statcích *Čestickém* a *Léovickém*, též na statku *Řepickém*. (Viz Hodějovský Jan Jiří a Bernard starší.)

Veškeré jmění Hodějovského vynášelo dle účtu komory české z dne 24. října 1623 v jedné summě 119.850 zl. 30 kr. rýn., z čehož po srážce dluhův per 70.719 zl. 40 kr. zůstalo 49.130 zl. 49 kr., z nichž připadlo na dva díly král. komoře 32.753 zl. 53 kr. a na jeden díl Hodějovskému z milosti ponechaný 16.376 zl. — Hodějovský pak před odejitím svým ze země za příčinou náboženství l. 1628 postoupil 5300 kop mš., na jeho díl od král. komory mu ještě nezaplacených, Janovi staršímu z Talmberka, kterýž se jich ještě l. 1655 marně domáhal. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$; H. 12 & P. $\frac{1}{2}$.)

Bohuslav Hodějovský sv. pán z Hodějova na Benicích a Nedvězí, bratr Adama a Bernarda mladšího, při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) Statek *Býnice* (Benice, kr. Tábor, okr. Neveklov., dom. Konopišť.), k němuž náležela tvrz a ves

*) Statek *Milevský* koupil Krištof z Švamberka dědičně od krále Maximiliána II. s panstvím Zvíkovem l. 1575 za 47.993 kop gr. praž. česk. (D. Z. 18, O. 15.) — Viz Švamberk.

Býnice s dvorem popl., podacím kostelním, pivovárem, mlýny, lesy, rybníky a vesnice Soběšovice, Radikovice, Tuchyně, Lhota a Dunavice (dle D. Z. 1, K. 9), se vším příslušenstvím, jak to matka Hodějovského Dorota l. 1597 od Jaroslava Velemyšlského z Velemyšlovi koupila (D. Z. 19, H. 8 & 136, O. 11); též ves *Jestřibice*, kterou táž Hodějovská koupila l. 1602 dne 24. ledna od obce města Týna nad Vltavou; pak ves Kostelec, kréma ve vsi Poříčí, mlýn na Sázavě, řečený v Pinkovech, což vše táž Hodějovská l. 1606 od Velemyšlského směnou za kus lesů blíž zámku Týnce ležícího a dva osedlé v Poděvších obdržela. (D. Z. 181, H. 11.)

b) Statek *Nedvězí* (kr. Tábor, okr. Neveklov, dom. Lešany), k němuž náležela tvrz a ves Nedvězí s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny, 7 rybníky, ostrovem ve Vltavě, a vsí Maskovice a Krňany celé, pak dílem vsí Oujezd (Vysoký) s podacím kostelním, Pohoří, Teletín, Lhota a Loutě, též díl městečka Netvořic a dvůr poplatní na Stromči, jak to Dorota Hodějovská l. 1609 od bratří Chobotských z Ostředka za 10.000 kop mís. koupila. (D. Z. 134, M. 23.)

Tyto statky s dvěma díly města Benešova od komory české l. 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 63.000 zl. rýn., v kteréž summě je téhož roku postoupil *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 14 & 194, O. 24.)

c) *Polovici domu Hodějovských* (Viz Bernard mladší Hodějovský); pak d) *Díl na statcích Čestickém a Lčovickém*, jakož i na statku *Řepickém*. (Viz Hodějovský Jan Jirí a Bernard starší.)

Mimo to propadl Hodějovský též ves *Hostěradice* se 4 dvory kmetčími a přívozem na řece Sázavě, kterou jakožto statek kapitoly hradu Pražského l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 3500 kop mís. koupil a až na 1982 kop zaplatil. Statek ten navrácen byl dotčené kapitole. (D. Z. 193, F. 9.)

Z tohoto jmění všeho, vynášejícího 70.583 zl. 20 kr., připadlo po srážce dluhův per 30.034 zl. 25 kr. na díl v pokuté král. komoře propadlý 12.849 zl. 38 kr., a na dvě třetiny Hodějovskému ponechané 25.699 zl. 16 kr., kteréž od komory české obdržel až na 5651 kop 44 gr. mís., jež před

svým odejitím ze země l. 1628 tchánovi svému Janovi staršímu z Talmberka postoupil, avšak jich pro své nové provinění při vpádu saském l. 1631 vedle rozsudku kommisie confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl. (Dle účtu komory české z dne 9. února 1651.)

Manželce Hodějovského Regině, roz. z Talmberka, z její pohledanosti per 6000 kop mš. toliko věno její 2000 kop, na statku Býnickém pojištěné, vedle recessu dne 11. března 1625 přisouzeno bylo; avšak o zaplacení této summy ještě l. 1655 marně se ucházel její otec, jemuž ji dcera jeho l. 1628 postoupila. (C. 215, H. 12 & P. $\frac{1}{2}$.)

Jan Jiří Hodějovský sv. pán z Hodějova, bratr Adama, Bernarda ml. a Bohuslava, zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi exsecutionis odsouzen byl *všeho* jmění. Statky po něm pozůstalé, kteréž po jeho smrti na jeho bratry připadly, od král. komory byly ujaty, totiž: *Čestice a Lčovice* (Lštovice, Eltschowic, kr. Písek, okr. Volyně.) — tvrz a ves Čestice s dvorem poplužním; tvrz a ves Lčovice s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Straňovicích, což vše do základu bylo spáleno, vsi Malenice, Oulehle, Stěchovice (Setěchovice), Bolikovice, Radostice (Radohostice), Sv. Maří, Štítkov, Smrčná, Spule (Spuly), Nahořany a Zlešice, v nichž bylo 90 dvorův kmetcích vyhořelých, s lesy, rybníky a příslušenstvím. — Tyto statky, odhadnuté za 21.517 kop mš., koupil od král. komory dne 6. prosince 1622 *Jindřich Michal Hyzrle (Hieserle) sv. pán z Chodův* za 21.000 kop mš., z kteréžto summy po srážce dluhů král. fisku připadlo 15.830 kop dle účtu komory české z dne 24. října 1623.*) (C. 215, H. 12 & P. $\frac{1}{2}$. — Lib. confis. 2, f. 123. — D. Z. 141, E. 18 & 194, K. 20.)

Oldřich Hodějovský sv. pán z Hodějova, při kommissi confiscationis odsouzen byl k *manství*, avšak neměl žádných statků, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Smil Hodějovský sv. pán z Hodějova, strýc dotčených bratří z Hodějova, byl mezi relatory při sněmu generalním

*) Statek *Lčovice* s dvory poplužními a vesnicemi vytčenými prodal Hyzrle l. 1651 za 16.000 zl. rýn. manželce své Alžbětě, roz. purkrabince z Donína (D. Z. 150, N. 14.)

l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; nacházel se též mezi plnomocníky království Českého, ke knížeti uherskému Betlenovi Gáborovi za příčinou konfederace do Báňské Bystřice dne 2. června 1620 vyslanými; ujel pak hned po bitvě bělohorské ze země s Fridrichem Falckým, jehož komorníkem byl. Pro tato provinění při kommissi hrdelní dne 5. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Statky jeho od král. fisku hned byly ujaty, totiž: a) Statek *Tloskov* (kr. Tábor., okr. Neveklov.) — tvrz Tloskov s dvorem poplužním, dvůr poplužní Heroutice, městečko Neveklov s podacím kostelním, dvůr Lhotka, vsi Břevnice a Spůly (Spole), dvůr Záluží, vsi Hůrka u Neveklova, Stražovice, Vlkonice, Křečovice s podacím kostelním, Zhorney, Skrejšov; dvůr Lhotka Vozerovská, vsi Blaženice, Dubovka, Zaječí, Mštětice; pak na díle vsi Stranné, Řehovice, Skrchleby, Loutě, Nahoruby, Brdečné, Poličany, Radslavice, Mlikovice, Dlouhá Lhota; dvůr Ratimice, dvůr Sobiškův a díl vsi Ouštic (Ouštětice); zámek pustý *Vostroměč* (Ostromeč), dvůr Hradnice, dvůr Žlíbek, mlýn Boráků, dvůr Oustí, dvůr Klouby, ves Žívhošť s obou stran Vltavy; mlýn u Tloskova; lesy a rybníky s jiným vším příslušenstvím, jak to již l. 1578 k statku Tloskovu náleželo. (D. Z. 69, D. 30.)

b) Statek *Maršovice*, k němuž náležel zámek a ves (městečko) Maršovice s dvorem poplužním, a vsi Strnadice, Zálesí, Řehovice, pak dvůr poplužní pustý Tykovice (D. Z. 12, B. 11), jak to předešle za 23.000 kop míš. bylo koupeno.

c) Statek *Vlksice*, k němuž náležely tvrz a ves Vlksice s dvorem poplužním, a vsi Dobřeměřice, Malý Kvaštov, Růžená, Voděrady (díly), Lhota, Vratišov, Větrov, Klokočov a díl Čičovice (dle D. Z. 128, C. 21 & 23; F. 30), jak to l. 1598 Přechem z Hodějova od Jana Mičana z Klinšteina a z Roztok za 14.000 kop koupil. (D. Z. 174, A. 28.)

Tyto statky všechny, majíce cenu přes 100.000 kop míš., bez pořádného odhadu od komory české prodány byly dne 19. dubna 1622 za 50.000 zl. rýn. *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. confis. 2, f. 81. — D. Z. 141, A. 3 & 194, A. 4.)

Jaroslav Hoffmann z Minichhofen (Münchhofen) na Steinhofu, pro své účastenství ve zpouře ujel ze země hned po bitvě bělohorské a jeho *veškeré jmění* v pokutě od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 5800 kop m. za Adamem z Waldšteina. (C. 215, P. 1/4.)

b) Statky *Steinhof* a *Krainhof* (kr. Cheb., okr. Falknov.), k nimž náležely tvrze a vsi Steinhof a Krainhof s dvory poplužními, a vesnice Ebersfeld, Myšlen (Mülln, Müllen), Schönbrunn, Libava (Liebau) a Schönficht (okr. Kinžvart.). Tyto statky od cis. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1623 prodány byly za 10.000 kop míš. J. Hussmannovi, kterýž však jich nezaplatil. Pročež od král. komory opět ujaty byly a l. 1630 koupili je cizozemci bratři z *Metternich*, *Jan Reinhart*, probošt v Mohuči a kanovník v Dívíně, *Karel*, kanovník v Angsburgu, *Emerich*, kanovník v Trieru a Paderbornu, *Vilém* a *Lotharinsen* radové kurfiřta Trierského, za 40.000 zl. rýn. se statkem *Kinšperkem* (Königsberg), obci města Kinšperku konfiskovaným. (C. 215, H. 37. — Lib. confis. 2, f. 326. — D. Z. 143, M. 17 & 297, B. 26.)

c) *Dům Hofmannovský*, v Menším městě pražském ležící, který teprv l. 1644 za summu odhadní 1000 kop míš. byl postoupen Matyášovi *Arnaldini Hartmanovi* z *Klaršteina*. (C. 215, H. 37.)

Hoffmann pak sloužil u nepřítelů, s nimiž se do země navrátil při vpádu saském; protož opět odsouzen byl při kommissi confis. Fridlandské l. 1633 v Loketsku nařízené. (C. 215, E. 1.)

Krištof Hoffmann z Minichhofen, bratr předešlého, nechtěl k náboženství katolickému přistoupiti, a maje ze země odejiti, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pro své účastenství ve zpouře předešlé za udělení perdonu toliko 200 zl. rýn. pokuty zaplatiti se uvolil, poněvadž mu z jeho statku *Mostova* (Mostau, kr. Cheb.)* zcela zadluženého jenom 2000 zl. rýn. zůstalo. (C. 215, C. 1/4.)

*) *Mostov* — tvrz a ves M. s dvorem popl., ves Štanhof (Steinhof) s dvorem poplužním a dědinami řečenými na Klingeru (Klingen), též vsi Kulsam, Drobrassen. (Dobrošen), Ebersfeld, Müllen, Schönbrunn z Reichenbach, též na díle vsi Kornov, Rolesengrün, Libava, Schönficht, Hohenreyt (1 osedlý) a Mühlbach — koupil l. 1606 Jiří Arnošt Hoffmann

Mikuláš Hoffmann z Šenhofu odsouzen byl při kommissi transactionis l. 1629 k pokutě 600 kop mš., pro kterou l. 1633 jeho *dům* v Starém městě pražském v Železné ulici „u Kamenného ptáka“, odhadnutý za 1335 kop mš., k ruce král. fisku od cís. rychtáře byl ujat. — O ten dům ucházela se katolická dcera po Hoffmannovi pozůstalá Zuzanna, poněvadž její matce Zuzanně, roz. Krezlové, dům ten společně s Hoffmannem náležel. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ a $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 17.)

Simeon Hoffmann z Kolince sloužil při vpádu kurfirsta Saského do Čech l. 1631 v jeho armádě za leytnanta; pročež propadl statek svůj, totiž: a) *dům* jemu od Anny Housenkové odkázaný, v Starém městě pražském v Konešovic (nyní Sirkové) ulici vedle domu Ottmarovského a Nerhofskeho ležící, řečený u Housenků, kterýž l. 1632 od cís. rychtáře k ruce knížete z Fridlandu ujat a l. 1637 za 1089 kop mš. odhadnut byl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 467.)

b) *Vinici*, ležící před Novou branou pod šibenicí, kteráž vedle zprávy komory české z dne 14. října 1637 fiskálnímu adjunktovi Rudolfovi Dodonaeusovi byla postoupena.

Avšak cís. resolucí z dne 20. července 1637 na přímluvu kurfirsta Saského Hoffmannovi milost udělena jest a statečky dotčené jemu navraceny býti měly. (C. 215, H. 41.)

Jiří Fridrich hrabě z Hohenlohe (jinak z Hollachu), pán na Langenbruku, Boleslavi, Kosmonosích a Krulichu, před zpourou válečná rada a nejvyšší císařský, přijal i přes napomenutí císaře, zvláštním listem dne 20. července 1618 k němu učiněné, od direktorův a správcův zemských na počátku zpourey nejvyšší správu vojenskou nad lidem válečným, zvolen jsa podle hraběte Henricha Matese z Turnu za general-lieutenanta. K jeho a hraběte z Turnu přímluvám stavové pod obojí na obecném sjezdu dne 29. srpna 1618 snesli se na tom, aby lidu císařskému do země vpadlému dostatečně bylo odpíráno vyzdvižením a vypravením pátého člověka k vojsku stavovskému. Od začátku l. 1619 stál Hohenlohe s vojskem stavovským proti Bukvojovi v hlavním ležení u Budějovic,

od Kašpara starš. Belvice z Nostvic (D. Z. 187, E. 7), který též statek se zámkem a městem Kinšperkem l. 1600 od krále Rudolfa II. za 38,000 kop mš. koupil (D. Z. 129, M. 14).

kteréz město do šesti měsíců marně obléhal, a nevyřídív ničeho neslušně odtud odtáhl, neposlav v čas ani pomoci hraběti z Mansfeldu, když tento s Bukvojem u Záblatí svedl bitvu nešťastnou. Potom byl v poselství ke kurfiřstu Heidelberskému falckraběti Fridrichovi, též ke knížeti z Anhaltu. Za kralování Fridricha Falckého byl Hohenlohe radou válečnou a nejvyšším lieutenantem král. Českého a ke konci l. 1619 vypraven byl jakožto legat královský v poselství stavův českých do Prešpurka ke knížeti Sedmíhradskému a k stavům uherským k zavření s nimi nové konfederace. Byl též mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Avšak neobdržev od stavův Českých na sjezdu dne 9. května 1620 žádané náhrady za dar jemu před zpourou od císaře na 20.000 kop míš. zakázaný, ani pojištění za hrabství své v říši Německé ležící, prozrazoval prý knížeti Bavorskému Maximilianovi a Bukvojovi tajné rady u krále Fridricha o útoku na nepřítelů držané, tak že zradou jeho nepodařilo se přepadení a zajetí knížete Bavorského, ve vsi Liticích u Plzně ležícího. I v bitvě na Bílé hoře navedl prý Hohenlohe jízdu nidrlandskou, pod regiment jeho náležející, aby nedorazila na kyrasfry císařské, nýbrž jim obnažila lehké jízdeckto uherské, kteréž pak nemohouc útoku kyrasníků odolati, na útěk se dalo, tak že touto zradou bitva v prospěch císařských byla rozhodnuta. (Skála, IV. 323, 343 a 366.) — Po bitvě bělohorské ujel Hohenlohe s králem Fridrichem ze země do Vratislavě, odkudž byl od krále Fridricha vyslán ke kurfiřstu Saskému dne 21. ledna 1621 s žádostí o podporování věci jeho, ale ničeho nepořídil.

Zatím Hohenlohe jakožto přední původce a strůjce výpravy válečné stavův českých proti Ferdinandovi II. do císař. *klatby dán* byl dne 29. ledna 1621 společně s Jířím starším markrabím Brandenburským (jinak z Karáava) a Kristianem starším knížetem z Anhaltu, kterážto klatba dne 13. února t. r. také ve všech třech městech Pražských byla vyhlášena. Avšak hraběti z Hohenlohe dostalo se l. 1622 od císaře dokonalého odpuštění všeho jeho provinění předešlého, tak že na vzácné přímluvy od císaře dne 19. září 1623 ve zvláštní audienci byl přijat a potom i za tajnou radu dvorskou vyhlášen.

(Skála, X. str. 1210). Z toho souditi lze, že nebyla nepodstatná pověst o zradě Hohenlohově svrchu dotčená.

Statky hraběti z Hohenlohe a manželce jeho Evě, roz. z Waldšteina, náležející, od komory české dne 18. června 1621 konfiskované, totiž: panství Boleslavské, statky Kosmonosy a Králíky (Krulich), též dům na Hradčanech; pak hamry železné v Schmidebergu (kr. Žatec.) a kukusy ($11\frac{1}{12}$ a $\frac{1}{44}$ dílů odhadnutých za 2304 kop 32 gr. mš.) na dolech kamencových u Chomútova, vedle cís. resoluce z dne 22. května 1628 navraceny byly dotčené manželce hraběte z Hohenlohe. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$ a $\frac{11}{41}$; H. 14.)

Tato prodala l. 1628 ze statků jí navracených: a) Panství *Boleslavské* a statek *Kosmonosy* — zámek Mladý Boleslav a tvrz Kosmonosy s vesnicemi a dvory popl., jak to l. 1588 Jiří starší z Lobkovic od sester Krajířových z Krajku, Markety Švihovské a Barbory Krajířové za 50.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 166, C. 28); též díl statku Kosmonovského, který l. 1583 Adam Krajíř z Krajku manželce své Martě, roz. z Veselice, za 7500 kop gr. česk. prodal (D. Z. 66, J. 29) a tato l. 1588 Jiřímu z Lobkovic za přátelství jí v sirobě a vdovství prokázané odkázala (D. Z. 24, F. 23 & N. 6), totiž ves Kosmonosy s dvorem poplužním, domem nově vystavěným, podacím kostelním, s vinicemi na Volšovce a lesy, ves Hrdlořezy s lesy Hol a Předliští řeč., ves Debrš (Debr) s podacím kostelním, mlýnem a lesem Mnišek řeč.; vsi Obruby Velké (díl), Bechová s mlýnem a rybníkem, Skyšice se 4 rybníky; ves Obrubče s domem novým, dvorem poplužním, s lesem Háječko řeč., s oborou, v níž 6 rybníčkův a při ní dvory s rybníky (zejména Drazičný, Farářský, Natvrzní, Podtvrzní, Halamka, Pěkník, Chvistonovský, Zdeinkovský, Suchý Velký a Malý) a 13 rybníčky; vsi Martinice (Martinovice) s mlýnem, Lidkovice (Lýtkovice, díl) s rybníkem a 5 rybníčky, též kostelík na Všebořtě — jak jí to všecko l. 1605 od jejího předešlého manžela Bohuslava Joachyma z Lobkovic bylo odkázáno (D. Z. 132, R. 23), za 116.666 tolarů říšských hraběti *Gottfridovi Hendrichovi z Pappenheimu*. (D. Z. 295, A. 5.)

b) Statek *Králíky* (Krulich, Grulich, kr. Král.-Hradec.) — město Krulich s podacím kostelním, vsi celé Heydis (Hedeč,

Heč), Levka dolení, Levka prostřední, Levka hoření, Heřmanice, Morava, Červený Potok, Bořikovice, Lichkov a Petrovice Německé; městečko Mladkov s podacím kostelním dvojným, mlýnem nachlebním, pilou a clem, se vším příslušenstvím, jak to hraběnka z Hohenlohe l. 1604 od předešlého manžela svého Bohuslava Joachyma Hasišteinského z Lobkovic v dluhu 10.000 kop gr. česk. měla postoupeno (D. Z. 93, G. 8) — prodala též hraběti *Gottfridovi Henrichovi z Pappenheimu* za 60.000 kop míš. neb 46.666 tolarů říšských. (D. Z. 295, B. 24.)

c) *Dům na Hradčanech*, mezi domem Lobkovickým (potom Eggenberským) a domem vedle kostela sv. Benedikta ležící, který Eva z Hohenlohe též od prvnějšího manžela svého l. 1606 zdédila, prodala l. 1628 *Jindřichovi Šlikovi* hraběti z Pasauu a z Lokte za 6000 tolarů širokých in specie. (D. Z. 294, M. 30.)

Jan Mikuláš Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) na Velemyšlovsi, Hrušovanech, Eisenberku a Hlíňanech, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, v kterémž od král. komory ujaty byly všechny statky jeho, totiž: a) Statek *Velemyšloves* (Welmschloss, kr. Žatec) — tvrz a ves Velemyšloves s dvorem poplužním, ves Trusenice (Druzenc, Truseniz) s dvorem poplužním, pak dva osedlí ve vsi Deněticích (Tenetic) a jeden osedlý ve vsi Vysočanech, s příslušenstvím — kterýž od komory za 25.675 kop míš. odhadnutý, dne 19. května 1623 koupil *Humprecht starší Černín z Chudenic*, císař. rada a purkrabě kraje Hradeckého, za 25.700 kop míš., za kterouž summu jej pak kolleji jesuitské v Chomútově postoupil. (C. 215, H. 11. — Lib. confis. 2, f. 312. — D. Z. 141, G. 20. & 21.)

b) Statek *Hrušovany* (kr. Žatec.) — tvrz a ves H. s dvorem poplužním pustým — který dne 30. června 1623 za summu odhadní 8548 kop 45 gr. míš. koupil *Florian Dětrich Žďárský ze Žďáru*. (C. 215, H. 11. — Lib. confiscationis 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17.)

c) Statek *Eisenberk* (kr. Žatec.), k němuž náležel zámek Eisenberk s dvorem poplužním a vinicí, vsi Albrechtice (Alberštorf, Olberštorf) pod zámkem ležící s podacím kostel-

ním, Hořejší a Dolejší Jiřetín (Ober- a Nieder-Jernthal, Georghenthal) a Vierzehnhöf, s příslušenstvím, jak to Sigmund Smolík ze Slavic l. 1544 svému švagru Mikuláši Hochauzarovi odkázal (D. Z. 2, J. 22), pak l. 1565 bratři Jiřík a Petr Hochauzarové mezi sebe rozdělili (D. Z. 57, C. 4) a l. 1597 Václav mladší Hochauzar polovici téhož statku Jiříkovi Hochauzarovi za 12.000 kop mš. prodal. (D. Z. 128, C. 29.) — d) Statek *Hliňany* (Hlinai, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.), k němuž náležela tvrz a ves Hliňany s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky, vinicemi a 20 osedlými, jakž Hochauzar téhož statku polovici l. 1607 za 22.000 kop mš., a druhou polovici l. 1619 též za 22.000 kop mš. koupil od Kateřiny Kaplířové z Sulevic (D. Z. 182, J. 9 & 139, O. 2). — Tyto oba statky Eisenberk a Hliňany koupil od komory l. 1623 za summu odhadní 67.956 kop mš. *Vilém mladší Popel z Lobkovic*, který třetinu král. fisku náležející per 22.652 kop do polovice lehkými penězi zaplatil, ačkoliv ji teprv l. 1624 platiti měl penězi dobrými; ostatní pak dvě třetiny povinen byl sám Hochauzarovi odvésti v summě 45.000 kop mš. (C. 215, H. 11. — Lib. conf. 2, f. 241. — D. Z. 141, D. 12 & 194, H. 2.) Na tuto summu l. 1626 pronajal a pustil Lobkovic Hochauzarovi k užívání na tři léta statek Hliňany, který pak po smrti Hochauzara l. 1629 opět ujal a dětem Hochauzarovým, *Jiřímu, Bernardovi, Janu, Mikuláši, Anně a Evě*, pozůstávající summu 45.000 kop l. 1629 pojistil a jim dle rozdělení díly jejich na jisté lhůty platiti se zavázal. (D. Z. 296, J. 30.)

e) Konečně *dům Hochauzarův*, v Novém městě pražském na Pasířské ulici ležící, vedle cís. resoluce z dne 17. října 1625 postoupen byl za summu odhadní 1200 kop mš. *Jakubovi Herfurtovi z Frankenbergu*, jemuž třetina ze summy tržové král. fisku náležející byla darována. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Synové nejstarší Hochauzarovi *Jiří a Bernard* vystěhovali se ze země do Pirny za příčinou reformace, a navrátili se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujali se mocně statku Eisenberku, na němž pohledanost svou měli pojištěnou, a na nejvýše jej vydrancovali. Protož při kommissi konfis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzení, propadli v pokutě l. 1636 díly své na statcích Eisenberku a Hliňanech pojištěné

33.978 kop míš. vynášející, pak jistinu 9450 kop míš. po otci jim zanechanou. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$; C. $\frac{10}{38}$ & H. 11.)

Ostatní děti Hochauzara obdržely l. 1629 jenom čís. pojištění na 22.832 kop míš., a ještě l. 1657 marně se domáhali jejich dědicové, Jan Petr Hochauzar a sestry jeho Kateřina, Johanna, Anna Kateřina a Eva Benigna pozůstalostí svrchu vytčené. (C. 215, H. 11 & P. $\frac{1}{4}$.)

Jan Václav Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) sloužil ve vojsku stavovském a ujel po bitvě bělohorské ze země, pak se k Mansfeldovi připojil a u nepřítele zemřel; pročež při kommissi confiscationis odsouzen byl *všeho jmění*. Jeho statek *Bašt malý* (Baštěk, okr. Karlín., dom. Pakoměřice) — tvrz a ves Bašt s dvorem poplužním — který jeho otec Bernart († 1611) jemu a dvěma nezletilým jeho bratřím Jindřichovi a Štěpánovi Jiřímu i dvěma jejich sestrám Mandaleně a Lidmile zanechal, a na němž matka jejich Anna Marie 5000 kop míš. věna svého pojištěno měla, vedle nařízení král. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina z dne 26. června 1622 klášteru sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika v Menším městě pražském postoupen a za 8978 kop 20 gr. odhadnutý vedle čís. resoluce z dne 22. prosince 1638 k dědičnému jmění v summě 7356 kop 40 gr. míš. na srážku zadržalého deputatu odevzdán jest. (D. Z. 150, K. 8. — C. 215, H. 11.) Bratři Hochauzarovi marně ucházeli se o pozůstalost svou na témž statku ještě l. 1637 při kommissi revisionis.

Druhý statek po Hochauzarovi pozůstalý, totiž polovice vsi *Hořan* (Hareth, kr. Žatec) s dvorem poplužním, ponechán byl vedle čís. resoluce z dne 27. července a z dne 6. září 1623 jeho dědicům *k manství* a připadl strýni jeho Kateřině Hochauzarové, kteráž se ohlásila v příčině léna, avšak ho nepřijavši statek ten prodala l. 1624 za 5500 kop míš. Jiříkovi *Schönovi z Schöneku*, čís. rychtáři města Mostu, jemuž matka Hochauzarova druhou polovici téhož statku jí náležející předtím byla prodala.*) Schön přijal léno dne 20. června 1626, avšak po smrti jeho připadl ten statek králi, poněvadž

*) Ves *Hořany* s dvorem poplužním koupila Markéta Hochauzarová, roz. ze Solhauzu, i na místě syna svého Jana Václava l. 1600 za 10.340 kop míš. od obce města Mostu (D. Z. 129, P. 25).

Schönovi dědicové léna na něj nepřijali. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 11. — D. dv. 7, f. 31 a 93; 68, f. 13.)

Theobald (Theodor) Hok ze Švarcpachu a Zweibruku, na Chvalkově, někdejší sekretář a dvořenín Rožmberský, nebyl odsouzen; nicméně jeho statek *Žumberk* (Sonnberg, kr. Budějovic, dom. Nové Hrady) již před bitvou bělohorskou císař. vojskem ujatý, s panstvím Novými Hrady po Švamberskovi konfiskovaným hraběti *Karlovi Bonavent. Bukvojovi* l. 1620 darem byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & H. $\frac{167}{5}$. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1. — Viz též Švambersk.)

K statku tomu náležela tvrz *Žumberk* s pivovárem a dvorem poplužním, tvrz *Chvalkov* s dvorem poplužním, tvrz *Michnice* s dvorem poplužním, pak vsi *Žumberk* a *Michnice*, též dílem vsi *Kondratce*, *Klenná* (Klenf), *Veska* (Vesce), *Pěčín* (Pěšín), *Lniště*, *Boršíkov* a *Otévík*, jak to *Petr Vok z Rožmberka* l. 1602 od *Častalara Dlouhoveského* z *Dlouhévsí* a na *Chlumu* za 23.000 kop míš. koupil (D. Z. 184, J. 19), a potom l. 1610 s vesnicemi *Žďár* (*Žár*, *Sohoř*) a *Buková* (*Bukvice*), ale bez statku *Michnice* (tvrze a vsi s dvorem popl.) *Theobaldovi* a *Janovi strýcům Hokům ze Zweibruku* za 1000 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 183, J. 21.)*

Matka *Hokova Markéta*, kteréž její manžel *Jan Hok* l. 1614 statek *Chvalkov* s vesnicemi *Žďár*, *Bukvice* a *Pěšín* v summě 15.000 kop míš. daroval, l. 1628 marně se domáhala toho, aby jí statek ten byl navrácen a úroky z dotčené summy zadržalé z komory české byly zaplacený. (C. 215, H. $\frac{167}{5}$.)

Šebestian Jindřich Hok z Zweibruku, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen, poněvadž neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiljí Holcar (Holzar) z Holic ve vsi *Žernově* (kr. Jičín, okr. Lomnický), obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou vyrovnání se o pokutu za

*) Prodej ten právě před zpourou l. 1618 z desk zemských byl vymazán, poněvadž *Theobald Hok* nálezem soudu zemského nebyl ani do země ani do stavu rytířského přijat, též pro nešlechtnost a podvod, jehož prý se dle udání doktora *Fabiusa Ponzona* porušením kšaftu *Petra Voka z Rožmberka* k prospěchu *Petra z Švamberska* dopustil, hrdla odsouzen, avšak za správy direktorův pomocí *Petra z Švamberska* l. 1619 z vězení propuštěn. (D. Z. 135, D. 27. — Viz též Švambersk.)

udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vincenc Holčšporer (Holzsparer) z Hochšteina, l. 1619 jsa nemocen pro strach Uhrův odebral se ze statku svého do Nových Hradů, rebellovi Petrovi z Švamberka náležejících, kdež zajat byl od hraběte Bukvoje, od něhož po shledání nevinu perdonu dosáhl a brzy potom zemřel. Ač nebyl zpoury účasten, ani jmění odsouzen, předce jeho statky, *Svěbohy* (Svibohy, Zweiendorf), tvrz s dvory poplužními a vesnicemi, pak dvůr poplužní *Olbramy* (Obravy, Wolfersdorf, kr. Budějvic., okr. Nové Hrady), od cis. vojska před bitvou bělohorskou v plen vzaté, od král. komory za summu odhadní 5000 kop míš. l. 1622 *Gangolfovi opatu kláštera Vyšebrodského* prodány byly. Avšak vdova Žofka Holčšporerová k žádosti své za navrácení těch statků obdržela od knížete z Lichtenšteina dne 25. září 1623 recess, podle něhož se s klášteřem Vyšebrodským vyjednávalo, aby od statků těch, jenom omylem konfiskovaných, upustil, což teprv po mnoholetém vyjednávání vedle cis. resoluce z dne 3. dubna 1628 a 12. února 1632 se stalo, tak že statečky ty vdově proti zaplacení dluhů na nich vězících navráceny a postoupeny byly. Klášteru pak náhradou za summu trhovou povoleno 8000 kop míš., jež z kontribuce zemské každoročně sobě porážeti měl. (C. 215, H. 16. — Lib. conf. 2, f. 249. — D. Z. 141, J. 19 & 622, B. 23. — Viz též Kalchreiter.)

Zachař Ottmar z Holohlav a ve Svolfi na Chrudimsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší a Otík starší Holovouští z Holovous obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za udělení jim perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Jan* zemřel již předtím, zanechav dětem svým dům poplatný v Chlumci; *Otík* pak byl v službě u pana Zylvara na Vrchlabí. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Homut ryt. z Harasova na Radonicích prodal l. 1628 statek svůj *Radonice* (kr. Budějovic., okr. Lomnic.) Františkovi Osterstokovi z Astfeldu a odešel pro náboženství ze země; navrátil se však při vpádu saském l. 1631 jsa hofmistrem

u nejvyššího z Hofkirchu, s nímž prý lid sužoval a trápil. Protož při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Václav starší Homut ryt. z Harasova účastnil se zpoury tím, že syna svého Jindřicha Štastného vypravil k hotovosti veřejné a že skrze téhož syna od stavův odbojných l. 1620 koupil statky duchovní, které však potom navrátil, totiž: a) statek *kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském*, vsi Železná (kr. Praž., okr. Unhošť) s podacím kostelním, Přílepy, a dílem vsi Kozolupy, Nenačovice a Chraštany; b) statek *kláštera svatého Jana v Skále*, vsi Bobovice, Hostín, Sedlec, a Kozolupy (díl); c) statek *kláštera sv. Tomáše*, ves Lužce s dvorem pustým, Dobřížským řečeným. (D. Z. 140, F. 4.) — Homut pak přijav víru katolickou, za provinění své zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složití pokutu 1796 zl. 40 kr. ze statků svých *Petrovic a Psář* (kr. Praž., okr. Řičan a Jílové), za 10.000 kop míš. odhadnutých a na 5000 kop zadlužených. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav mladší Homut ryt. z Harasova, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel za příčinou náboženství l. 1628 ze země do Pirny. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém Homut ryt. z Harasova, na Petrovicích v Kouřimsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bedřich Hora z Ocelovic na Hotovicích, při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 při dvou třetinách zůstaven, propadl statek *Hotovice* (Otovice, kr. Litoměř., okr. Chabařov), k němuž náležela tvrz Hotovice s chalupami při ní a vsi Viklice, Lochočice (Lochtschic), Habří (Habeřic) a *Habartice* (Ebersdorf),*) s čtyřmi dvory poplužními. Statek ten za 64.354 kop 37 gr. míš. odhadnutý, cizozemci Petrovi Jindřichovi sv. p. z *Strahlendorfu*, cís. tajnému radovi a místo-

*) Ves *Habartice* s podacím kostelním, dvorem poplužním, mlýnem, lesy a jiným příslušenstvím, koupil Hora l. 1613 od Jana Albrechta Štampacha za 9600 kop míš. (D. Z. 130, K. 28.)

kancléři říšskému. l. 1623 k užívání postoupen a l. 1629 prodán byl za 20.000 kop mš., ačkoliv l. 1624 Ferdinand Rudolf Lažanský jej za 47.139 kop 48 gr. m. koupiti chtěl. Tato summa trhová postoupena byla cís. resolucí z dne 24. července 1629 kapitole kanovnické katedrálního chrámu v Passově za pretensi, již za císařem měla; avšak ač od Strahlendorfa a jeho dědiců v třech lhůtách po 10.000 zl. od l. 1629—1639 zaplacená byla, předce statek ten téže kapitole za onu pretensi cís. resolucí z dne 24. července 1692 jest postoupen. (D. Z. 151, O. 10.)

Poněvadž dotčený statek jenom za třetinu summy odhadní byl prodán a tím dědicové po Horovi pozůstalí, vdova a osm malých dítek, příliš zkrácení byli a nedostavše po mnohá léta na dva díly otci jejich ponechané ničeho, v největší bídě a nouzi žili, žádali opětně, avšak marně za navrácení statku od Strahlendorfa jim nezaplaceného. Neboť ačkoliv cís. resolucí l. 1639 král. komoře bylo nařízeno, aby dcerám po Horovi pozůstalým, Alžbětě, Evě, Marii a Anně Kateřině, statek proti zaplacení třetiny král. fisku připadlé byl navrácen, předce se to nestalo, nýbrž vedle návrhu komory z dne 8. února 1653 cís. resolucí z dne 3. října 1653 dědicům Horovým jenom dotčené dvě třetiny při komoře české byly vykázány. (C. 215, H. 17. — Lib. conf. 2, f. 375.)

Joachym mladší Hora z Ocelovic na Veliké Černoci, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Černoc Velikou* (kr. Žatec, okr. Podbořan.), tvrz a ves s dvorem poplužním, s podacím kostelním, mlýny a vším příslušenstvím, jak to Hora l. 1604 od Jindřicha Beřkovského ze Šebířova za 13.650 kop mš. koupil. (D. Z. 179, G. 2.) — Statek ten nejprve za 26.636 kop mš., později za 22.570 kop 40 gr. odhadnutý, l. 1623 hejtmanu *Matyášovi Ondřeji Portovi* za půjčených na něj komoře české 17.000 zl. lehkých peněz postoupen a téměř vedle cís. resoluce z dne 17. září 1624 prodán byl za 20.700 kop mš. dobrých peněz. Avšak Port na tuto summu mimo dotčenou půjčku ničeho nezaplátil; pročež po jeho smrti l. 1625 statek ten postoupen býti měl synovi dřívějšího majitele, Adamovi Kristofovi Horovi, za 26.636 kop mš., z nichž po zaplacení dluhů na jeho dvě

třetiny 5125 kop a na třetí díl král. fisku náležející 2562 kop připadnouti mělo. Ale Hora, maje i dědicům Portovým summu oněch 17.000 zl., na 10.000 kop sniženou zapraviti, nechtěl se ujeti statku toho, který konečně l. 1629 prodán byl *Humprechtovi Janovi Černínovi hraběti z Chudenic* za 14.000 zl., z nichž Horovi na jeho dvě třetiny jenom 1944 zl. 26 kr. připadlo. Avšak i tato summa od Černína ještě l. 1652 nebyla zaplacená, ač témuž komora česká exekucí hrozila. — Vdova Anna Horová obdržela za pohledanost svou per 9500 kop míš. cí. pojištění jenom na 7000 kop míš., kteráž summa jí ještě l. 1651 od komory české nebyla vyplacena. (C. 215, H. 17, & P. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 164. — D. Z. 299, P. 9 & 145, L. 2.)

Joachym starší Hora z Ocelovic, při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 pokuty osvobozen, vystěhoval se ze země, nechtě přijati víru katolickou. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam a Vilém Smil Horčicové z Prostého, katolíci, při kommissi confiscationis dne 3. října a 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni; *Vilém* pak kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složil za perdon mu udělený pokutu 100 zlatých rýn. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiřík a Moric Jindřich Horčicové z Prostého při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna a 27. června 1623 odsouzeni byli *třetího dílu* jmění svého, které však zamlčeli, totiž 27.000 kop míš. peněz nápadních, jež měli na statku Bratronicích za Salomenou Vratislavovou z Mitrovic, dcerou po Janovi nejstarším Horčicovi.

Mimo to zamlčel *Jiřík Horčice* statek svůj *Čekanice* (kr. Písek, okr. Blatna) — tvrz a ves Čekanice s dvorem poplužním v Rošicích (nyní samota), mlýnem a příslušenstvím — který l. 1616 od Štastného Vratislava z Mitrovic za 13.500 kop míš. koupil a zbytek summy trhové 4000 kop teprv l. 1624 zaplatil. (D. Z. 192, L. 5 & 292, H. 14.) Statek ten postoupil pak Jiřík Linhartovi Švarebartovi ze Švarebachu, který jej l. 1628 prodal za 11.200 kop míš. Janovi Rossau z Pallesanu a na Přechně, kurfiřta bavorského nejvyššímu lieutenantu, tak že tento povinen byl ze summy trhové zaplatiti Janovi Jiřímu Horčicovi z Prostého a v městysi Mi-

roticích 4000 kop a Vilémovi Smilovi Horčicovi 3000 kop mš. (D. Z. 298, O. 14 & 145, D. 4.)

Poněvadž Jiřík a Moric Jindřich Horčicové ještě l. 1630 o díly král. fisku v pokutě propadlé při kommissi transactionis se nenarovali, dne 10. března 1630 opět obesláni byli před kommissi a nařizeno jim, aby třetí díl z dotčeného jmění svého ke král. komoře odvedli. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & H. 45.)

Vojtěch Horčice z Prostého (Horčický z Horčice a na Pláni) při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, nepřijal léna na statek svůj, *dvůr ve vsi Pláni* (Planá, kr. Písek, dom. Orlík) a ohlásil teprv dne 21. srpna 1630 při kommissi, že statek ten zamlčel a bez povolení strýni své *Polyxeně Zahradkové z Vlčí hory*, roz. Horčické, za 2100 kop mš., prodal. Pročež po jeho smrti 1621 statek ten od král. komory ujat a l. 1638 dotčené Zahradkové dědičně prodán byl za 500 kop mš., kterážto summa Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému hraběti z Bukové na srážku jeho pohledanosti za komorou byla odvedena. — Mimo to připadlo po Horčickém král. fisku 3000 kop mš. nápadních peněz, kteréž měl Horčický na Bratronicích pojištěné. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 45. — D. dv. 7, f. 165.)

Jindřich Horňatecký z Dobročovic provinil se hrubě účastenstvím svým ve zpouře, a obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se a dle zprávy posla komorního složití nechtěl žádné pokuty, dokládaje, že při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 obvinění ze zpoury byl zprostěn i pokuty osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kunata Horňatecký z Dobročovic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen k *manství*, neměl žádného statku dědičného, tak že pokuty byl zprostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Mikuláš Horňatecký z Dobročovic, bratr Ondřejův, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 za nevinného uznán i pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ondřej Horňatecký z Dobročovic, bratr Mikulášův, na Zbraslavicích, Dobřeni a Radboři, byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterémž syn krále Fridricha Falckého

byl zvolen za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 21. října 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, v kterémž od král. komory všechny statky jeho byly konfiskovány, totiž: a) Statek *Zbraslavice* (kr. Čáslav., okr. Kutn. Hora), k němuž (dle desk zem. kvat. 1, E. 25) l. 1542 náležel zámek a městečko Zbraslavice s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi celé Štípoklasy, Hetlín a Rapošov, pak dílem vsi Ostrov, Machovice, Milánovice; též v *Poručicích* (zašly) 1 dvůr kmetčí, pustotiny v Černínách, mlýny, lesy a rybníky s jiným příslušenstvím, jakž to l. 1597 Věnek Malovec z Malovic postoupil v dluhu 100 kop gr. česk. Ondřejovi Horňateckému (D. Z. Menší zápisné, kvat. 236, F. 17).

b) Statek *Dobřeň* (kr. Čáslav., okr. Kut. Hora), k němuž náležely sídlo a tvrz Dobřeň s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a rybníkem řečeným Matoušovským, vsi celé Dobřeň s podacím kostelním, Solopisky s podacím kostelním, Maleňovice s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to manželka Horňateckého Kateřina, roz. Voděracká z Hrušova, od sestry své Lidmily Šanovcové, která též statek po otci svém Václavovi Voděradském l. 1606 zdělila (D. Z. 133, C. 27), l. 1610 za 25.500 kop míš. koupila. (D. Z. 183, N. 5.)

c) Statek *Ratiboř* (Radiboř, Radboř, Ratboř, kr. Čáslav, okr. Kolín) — tvrz a ves Radboř s dvorem poplužním a ves Kořenice s příslušenstvím, jak též statek Horňateckému l. 1608 od Anny Doroty Voděradské, potom opět provdané za Petra z Libenthalu, roz. Kamejtské ze Lstiboře, matky Kateřiny Horňatecké, roz. Voděradské z Hrušova, v summě 5000 kop míš. listem obranným byl postoupen. (D. Z. 26, D. 30 & 140, B. 28.)

Tyto statky vedle cíś. resoluce z dne 2. května 1626 za summu odhadní 69.145 kop míš. ponechány byly *Horňateckému* proti složení třetiny 23.048 kop 36 gr. míš. do král. komory. Na tuto třetinu poraženo bylo Horňateckému cíś. resolucí z dne 21. listopadu 1626 z pohledaností jeho manželky Kateřiny, na statku Toužetfne per 30.000 kop míš. pojištěné, 18.381 kop 56 gr. a 1700 kop úroků zadržalých, tak že Horňatecký na dotčenou třetinu jenom 4666 kop 40 gr.

doplatil. (C. 215, H. 18. — Lib. conf. 2, f. 422. — D. Z. 142, K. 16 & 293, P. 9.)

Jan (Hynek) Horšický z Horšic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 *polovice* jmění odsouzen, propadl statek svůj *Horšice* (Horsice, kr. Plzeň, okr. Přestic), půl dvoru poplužního, tvrze a vsi se šesti osedlými a třetinou kollatury — za 3094 kop míš. odhadnutý, který jemu pak z milosti dne 30. prosince 1623 v summě 3834 kop míš. *v léno* byl postoupen. Horšický přijal léno dne 22. června 1626 a jeho syn Mikuláš Vilém obnovil přísahu manskou l. 1638 na týž statek, kterýž mu potom l. 1652 proti zaplacení zadržalého stého peníze lenního per 600 zl. (sníženého na 300 zl.) z manství byl propuštěn. (C. 215, H. 19. — Lib. conf. 2, f. 259. — D. dv. 7, f. 32 & 237; 68, I., f. 59.)

Jan Horský ryt. z Grünfeldu přistoupil ke konfederaci stavů českých s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte; předce však, jsa katolík, po smrti své při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 pokuty za provinění své byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Maximilian Hošťálek z Janovic (z Javořic), primator města Žatce, byl již l. 1617 na sněmu dne 8. června proti přijetí arciknížete Ferdinanda (II) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil, tak že hned potom primatorství byl zbaven; náhradou za tuto potupu od stavův odbojných do počtu direktorů stavu městského pojat, účastnil se povstání zvláště tím, že zpečetil a podepsal konfederaci, pak že Fridricha Falckého za krále volil, též při jeho příjezdu do království Českého v Žatci dne 27. října 1619 slavně uvítal a v domě svém ubytoval. Mimo to koupil l. 1620 od stavů statek duchovní abatyše a konventu kláštera Týneckého, totiž díl vsi *Hříškova* (okr. Loun.) s příslušenstvím, za summu odhadní 1865 kop míš., zaplacených až na 400 kop, z nichž deputatu ročně 24 kopy dotčenému klášteru dávati měl. (D. Z. 192, M. 26.) — Pro tato provinění při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 odsouzen *hrdla, cti a statku*, dne 21. června t. r. byl sřat a hlava jeho do

Žatec po pacholcích katových odeslána a tam na bráně městské přibita.*)

Jmění Hošťálkovo, mimo dukáty a skvosty zlaté, které při zatčení jeho císař. rytmistr Gradyn si mocně vzal, od krále komory hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dvůr ve Velichově* (Welchau, okr. Žatec.) s dílem vsi *Hříškova* (Řířkov, okr. Loun.), odhadnutý za 2100 kop míš.; pak *dvůr poplužní v Žiželicích* (Schiesselic, okr. Žatec.), odhadnutý za 1725 kop míš., kteréž dvory od komory l. 1623 koupili za 3600 kop míš. měšťané v Mostě, *Jan Muk z Mukenthalu* a *Jiří Schön z Schöneku*. (C. 215, H. 20. — Lib. conf. 2, f. 464.) — Díl vsi Hříškova svrchu vytčený navrácen byl klášteři Týneckému. — b) *Dvůr s dvěma zahradami v Žatci*, odhadnutý za 2020 kop míš., prodán byl od komory české za 980 kop míš. císař. rychtáři *Jindřichovi Gergovi*; avšak vedle císař. resol. 8. listopadu 1630 a 1. dubna 1631 sirotkům Hošťálkovým, Janovi Zikmundovi a jeho bratrům, navrácen jest proti zapravení části 400 kop míš., od dotčeného Gerga již zaplacené. (C. 215, H. 20.)

Vdově po Hošťálkovi pozůstalé *Dorotě* přisouzeno bylo z věna 1896 kop toliko 1661 kop míš., při kteréž pohledanosti jakož i při domě svém, pak dvoru pustém s 111 korc. rolí dne 21. dubna 1627 byla zůstavena, což vše při odchodu svém ze země pro náboženství strýci svému k opatrování zanechala. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.) Ale poněvadž její synové a dědicové při vpádu saském l. 1632 do města se navrátili, všecko jmění po ní pozůstalé od krále fisku bylo uято.

Jan House z Krásné Hory (Hause von Zierberg) odešel ze země za příčinou reformace, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho jmění, tak že propadl pohledanost svou za knížetem Vilémem z Lobkovic na statku Jedibabech pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{10}{35}$.)

Jan Houska ryt. ze Zahrádky, při kommissi confiscationis vedle krále výpovědi z dne 30. května 1623 odsouzen *k manství*, nepřijal léna na statky své, tvrz a ves *Pošna* a

*) Teprv l. 1632, když město od lidu Saského mocně bylo vzato, a s lidem nepřátelským též synové Hošťálkovi Cipryan a Maximilian se navrátili, hlava otce jejich s brány sňata jest.

vesnice *Proseč*, *Zahrádka* a *Vysoká Lhota* (kr. Tábor, okr. Pacov) s dvory poplužními. Po smrti jeho tyto statky od král. komory ujaty, za 12.345 kop m. odhadnuty a l. 1627 prodány byly za 14.104 kop mš. cizozemci *Maximilianovi Pechlarovi ryt. z Meminku*, jemuž summa trhová za službu vojenskou porážena a statky dotčené cis. resolucí dne 9. září l. 1628 z manství byly propuštěny. (D. dv. 7, f. 222; 53, f. 114; 68, I, f. 52.)

Vdově po Houskovi pozůstalé, *Mandaléně, roz. Kapounové* z Svojkova, věno její per 6250 kop m. na statku onom pojištěné nebylo od komory české vyplaceno; protož se o ně ucházel *Hendrych nejstarší Kapoun ze Svojkova*, cis. ryt. mistr, l. 1648 i na místě dvou bratří a strýců svých jakožto dědiců po strýni své Mandaléně (sestře děda jeho), jemuž teprv l. 1652 při kommissi revisionis pozůstalost dotčená bez úroků byla přisouzena. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 6. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 154, B. 30.)

Adam starší Hozlaur ryt. z Hozlav (Hazlovský z Hazlova, jinak Haslauer), při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 5. listopadu 1622 při *polovici* zanechán, propadl polovici jistin, 16.800 kop mš. vynášejících, z nichž však 8000 kop k ruce manželky své Alžběty, roz. z Vchynic, l. 1616 pojistil na statku svém Hradišti nad Vltavou a Sázavou (Hradištko, kr. Pražský, okr. Jilov.), k němuž náležela tvrz a ves Hradiště s dvorem poplužním a pivovárem, vsí Branšov (Brunšov) s přívozem, Pikovice, Měchenice a díl městečka Štěchovic. — Statek ten, který Hozlauer l. 1617 za 14.300 kop mš. Marianné Morakšové, roz. Novohradské z Kolovrat, prodal (D. Z. 139, B. 25), pro jistinu dotčenou od král. komory byl ujat.

Z jistin vytčených připadlo král. komoře 4000 kop mš., a druhá polovice Hozlaurovi přisouzena byla jistým recessem král. místodržících a komory české; ale ani jemu nebyla pojištěna, ani jeho dcerám zaplácena. Neboť Hozlaur obviněn opět dne 5. ledna 1633 od král. prokuratora z velezrády, jíž prý se dopustil přistoupením k nepříteli při vpádu saském l. 1631, proto při kommissi confiscationis Fridlandské dne 2. září 1633 odsouzen byl všeho jmění. Ačkoliv pak po smrti jeho nejstarší dcera Voršila žalobu prokuratora

vyvrátila, předce marně se domáhala ještě l. 1638 dotčené jistiny 4000 kop míš., jí a sestřím jejím nezletilým při kommissi revisionis opět prisouzené, jakož i *domu* otcovského, v Novém městě pražském na Spálené ulici v rohu vedle Tomáše Horáčka ležícího, jehož se ujal cís. rychtář dne 2. června 1632 k ruce Albrechta z Waldšteina, po jehož smrti král. fisku připadl. (C. 215 H. 5 & P. $\frac{2}{5}$.)

Adam mladší Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis obviněn, že podporoval zpouř stavů placením kontribucí a postavením lidu jízdeckého i pěšího, ač nebyl odsouzen, předce statek jeho *Olší* (dom. Milevsko, kr. Tábor.) — tvrz a ves Olší s dvorem poplužním a ves Nové Dvory, tak jak to Hozlauer l. 1618 od otce svého Jindřicha za 8000 kop míš. koupil (D. Z. 139, C. 30.) — od král. komory ujat a za 10.096 kop míš. odhadnut byl. Ale poněvadž na témž statku sedm bratří Hozlaurových podíly své otcovské měli v sumě 5100 kop míš., k žádosti své dne 8. května 1623 Jindřich mladší, Václav a Jiří i na místě bratří svých nezletilých zůstaveni byli proti zaplacení dluhů při statku dotčeném, z něhož Adamovi jenom 1000 kop náleželo. Tento pak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 osvobozen byl i pokuty za perdon mu udělený, poněvadž na díl svůj dotčených 1000 kop dlužen byl 900 kop. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 5. — Lib. conf. 2, f. 474.)

Hozlaurové z Hozlav Albrecht starší, Jiří a Vladislav, při kommissi confiscationis dne 3. října a 12. listopadu 1623 pokuty osvobození, nepostavili se l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se o pokutu za perdon jim udělený smluvili; neboť Jiří byl zajat v Turecku, ostatní pak pro náboženství l. 1628 ze země odešli. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Taktéž se nedostavili před kommissi transactionis dle obeslání z dne 5. února 1629 *Gabriel Hozlaur*, hejtman panství v Roztokách u knížete z Lichtenšteina, který se provinil v čas vzpoury přistoupením k zavržení krále Ferdinanda II.; *Jan Hozlaur*, který zemřel, nezanechav ničeho, a *Václav Hozlauer* na Prostaji v Moravě, který prý pokutu na Moravě kardinálovi Dietrichšteinovi složil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Bohuslav Nester Hozlaur z Hozlav a na Voltyních, rozdělil se s bratry svými Jindřichem starsším a mladším, Janem Jiřím, Vilémem a Jaroslavem o statky po otci Kristofovi nejstarším pozůstalé l. 1619, táhl s mnohými jinými povstalci do markrabství Moravského i do arciknížectví Rakouského, a na svůj vlastní náklad po deset neděl válečně potřebovatí se dal. Avšak na žádost svou, v níž dokázal, že jenom těžkými pohrůzkami k tomu tažení byl přiveden, od císaře zase na milost přijat a při jmění a statečku svém *Voltyních* (okr. Tábor) zanechán jest vedle čís. resoluce l. 1620 ve čtvrtek po památce Početí Panny Marie. Z té příčiny osvobozen byl i pokuty za perdon mu udělený dne 21. července 1629 při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 5.)

Jan Jiří Hozlaur z Hozlav při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Dobronice**) (kr. Tábor, okr. Bechyň.) — tvrz a ves s dvorem popl. a ves Staré Sedlo (Altsattel) — který od komory za summu odhadní 5192 kop míš. l. 1623 jeho bratr *Bohuslav Nester* koupil. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 197. — D. Z. 142, Q. 3.) — Ale poněvadž Bohuslav Nester na summu trhovou za týž statek jakož i za statek *Srlín* (viz Jaroslav Hozlauer) i s úroky 5101 kop míš. vynášejícími nic nezaplátil, oba statky opět l. 1636 od král. komory ujaty a *Ferdinandovi Pruggerovi z Grünburgu*, nejvyššímu poštministru král. Českého, za 15.600 kop míš. postoupeny byly. (D. Z. 145, E. 22.)

Jan Sigmund Hozlaur z Hozlav při kommissi confiscationis od král. prokuratora l. 1623 obviněn byl, že se k rebellům připojil, direktorů předsevzetí schvaloval a hájiti slíbil, kontribuce k válce rebellské platil a sám osobně ve vojsku stavovském na Moravu a před Vídeň táhl i lid svůj k tažení poslal. Avšak žaloba ta zůstala nevyřízena, poněvadž komisse téhož času byla zrušena. Hozlaur pak chtěje v stáří svém pro náboženství ze země odejítí, zavázal se při kom-

*) Statek *Dobronice* — zámek D. s dvorem poplužním, lesy a rybníky, vsi Dobronice, Rataje, Staré Sedlo, Běsice, Slapy, Voltyně, Nové Dvory, Volší a Slavňovice, pak vsi zástavné *Srlín* a *Bojenice* — po Jindřichovi Hozlaurovi pozůstalý, rozdělili na 5 dílů l. 1572 jeho synové a dědicové Jan, Kristof, Jetřich, Adam a Jiřík. (D. Z. 66, G. 15.)

missi transactionis dne 9. června 1628 za udělení perdonu složiti pokutu 75 zl. rýn. z domu svého v Hroznětíně (Lichtenstadt. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 5.)

Jaroslav Hozlaur z Hozlav v trvalé zpouře l. 1619 jeda z města Vodňan domů na cestě od lidu uherského zabít, a pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění odsouzen byl. Statek jeho *Srlín* (kr. Tábor, okr. Bechyň.), ves s dvorem poplužním a půl vsi *Zběšice*, od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 3548 kop mš. l. 1623 prodán bratru jeho *Bohuslavovi Nesterovi*, jemuž ze summy trhové díl Jaroslavovi z milosti ponechaný per 1745 kop mš. byl poražen. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 198. — D. Z. 142, Q. 4. — Viz též Jan Jiří Hozlaur.)

Jeronym Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 *pátého dílu* jmění odsouzen, propadl statek *Hnětkovice* (kr. Budějov., dom. Vltav. Týn.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který již před vítězstvím na Bílé hoře od cís. lidu válečného mocí byl vzat a *Janovi Častolarovi* v summě 1000 zl. rýn., k potřebám válečným půjčené, k užívání postoupen; potom za 10.958 kop mš. odhadnutý, vedle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 14. prosince 1621 darem odevzdán byl arcibiskupovi Pražskému proti zaplacení dotčených 1000 zl. Častolarovi na něm pojištěných.

Dědicům Hozlaura mělo vydáno býti z komory české po zaplacení dluhů tolik, zač by stály ostatní čtyry díly Hozlaurovi ponechané. Avšak marně se domáhala *Anna Hozlaurová*, vdova po jeho bratrovi Vilémovi, zase provdaná *Turnovská*, pohledaností per 4000 kop mš. k ruce dcery po Vilémovi zůstalé; neboť tato pohledanost, jakož i díl *Anně Marii*, manželce *Gabriele Hozlavského* per 1000 kop mš. náležející, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 257.)

Jindřich starší Hozlaur z Hozlav zemřel v městě Táboře proti cís. vojsku uzavřeném v trvalé zpouře a pro provinění své při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Pročež statek jeho *Branlín* (Brandlín, okr. Soběslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním,

od král. komory ujat a odhadnutý za 10.060 kop 10 gr. míš. l. 1623 za 10.000 zl. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic* postoupen byl. Poněvadž ale vdova pozůstalá po Hozlaurovi Eva, roz. z Reizensteina, pro svou pohledanost per 9000 kop míš. statku toho vzdáti se nechtěla, týž statek teprv l. 1626 prodán byl za summu odhadní *Štěpánovi Drago Draghi*, ryt. a hraběti z Palatinu, rytmistru pluku Dona Baltasara de Marradas, tak že vdově Hozlaurové pohledanost její ze summy trhově zaplacená býti měla. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 111. — D. Z. 145, N. 23; 299, R. 15.) — Avšak vdova Hozlaurová, potom zase provdaná za *Šindela ze Štěkře*, při kommissi confis. Fridlanské dotčené pohledanosti své byla odsouzena, proto že při vpádu saském l. 1631 nepříteli podporovala, o katolických osobách špatné a hanlivé řeči měla a statku Kyrberku (Kirchenbirgu), krajskému hejtmanu Hertlovi náležejícího, se ujala. Ale poněvadž z jmění jejího po srážce dluhů toliko 1000 zl. zůstalo, pokuta jí uložená na 300 zl. rýn. byla snížena. (C. 215, E. 1 & H. 5.)

Jindřich mladší a Jan, bratři Hozlaurové z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzeni *třetího dílu* jmění svého, propadli statek *Rataje* (kr. Tábor, okr. Bechyň.) — sídlo a ves Rataje s dvorem poplužním s dvěma sedláky a 2 chalupami,*) pak tři poddané ve vsi Kozině — který odhadnutý za 5117 kop 39 gr. míš. od král. komory koupil l. 1623 za 6000 kop míš. *Adam starší z Sternberka*, jemuž summa trhově porážena byla na jeho pretensi za komorou českou. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 55. — D. Z. 468, D. 7 & 13.)

Jiří Arnošt Hozlaur z Hozlav, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země s kommissařem saským Janem Jiřím z Felzu, u něhož byl ve službě; protož při kommissi confis. Fridlanské l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, avšak neměl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Oldřich Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl:

*) Statek *Rataje* a ves Zběšice se 7 sedláky prodali bratři Hozlaurové, Jindřich mladší, Jan ml., Adam ml., Jiří a Václav l. 1618 bratru svému Oldřichovi za 5000 kop míš.; ale prodej ten v čase zpourey učiněný byl zrušen. (D. Z. 139, G. 5.)

a) Stateček *Zběšice* (Běšice, kr. Tábor, okr. Bechyň.) — půl vsi zpustlé a vypálené — který l. 1623 za summu odhadní 959 kop mís. koupil jeho bratovec *Bohuslav Nester Hozlaur*.

b) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti Zderazské ležící, který teprv na poručení komory české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. 2/2.) Pohledanosti bratří Hozlaurových Václava a Adama mladšího per 1000 kop, a Evy Barbory Hozlaurové per 1750 kop mís. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 199. — D. Z. 142, Q. 5.)

Petr Pavel Hozlaur z Hozlav po vítězství bělohorském pro nedostatek zdraví do Tábora se odebral, odkudž odejít nemohl, poněvadž Táborští, nechtíce se poddati, všem obyvatelům toho pod trestem na hrdle a statku zapověděli; mimo to jsa v podezření, že k císaři se kloní, byl tam uvězněn a l. 1621 zemřel. Nicméně od král. prokuratora při kommissi hrdelní byl obviněn a jeho statky hned od král. komory ujaty jsou, totiž: tvrz a ves *Uhřice* (kr. Tábor, okr. Sedlec, dom. Prčic.) s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; tvrz a ves *Libenice* s dvorem poplužním, pak dílem vsi Bolešník (Bolešín) s 2 osedlými, Záhoří a Monín po 1 osedlém, Božetín s krčmou, Hatov s 3 osedlými, Porádkov (Borátkov) s 2 osedlými, Dobřejov Hořejší a Dolejší po 1 osedlém, Záběhllice s 2 osedlými a Dvorce s 4 osedlými a krčmou, jak to Hozlaur s manželkou svou Veronikou l. 1618 od *Fridricha z Bílé* koupil za 16.500 kop mís., na kterouž summu toliko 5000 kop manželka Hozlaurova odvedla. (D. Z. 191, G. 29 & 192, C. 2.) Viz *Fridrich z Bílé*.

Ačkoliv pak Hozlaur vedle král. výpovědi z dne 12. listopadu 1622 při kommissi confiscationis dne 9. prosince t. r. žaloby byl osvobozen, přece statky jeho, v čase zpoury koupené, od kommissie confis. l. 1623 prodány byly za summu odhadní 10.572 kop mís. *Zdeňkovi Lvovi Libšteinskému z Kolo-rrat*, který je však vedle nařízení komory české z dne 12. května 1623 vdově Hozlaurové měl postoupiti, ale nedbaje toho l. 1629 je prodal se statky Kasejovicemi a Dobrošovicemi za 20.000 kop mís. *Barboře Šeitlerové*, měštance Menšího města pražského, tak že teprv na opětne nařízení král. komory z dne 30. dubna 1630 *Hozlaurové* byly navráčeny.

(C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 163 & 463. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25.)

Vilém starší Hozlaur z Hozlav na Slapech a Dražičkách, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statky *Dražičky**) (Dražička) a *Slapy* (kr. Tábor, dom. Želeč.) — tvrz a ves Dražičky s dvorem poplužním, vsi Slapy s dvorem popl. a Lhotku Hnojnovu — které odhadnuté za 8730 kop míš., od komory české koupila l. 1623 *Lidmila Pechlerová*, roz. Novohradská z Kolovrat, za 9600 kop míš. — L. 1629 domáhal se toho Hozlaur při kommissi revisionis, aby mu na jeho dva díly per 6400 kop míš. aspoň nějaká část vyplacena byla, dokládaje, že statek jeho k velikému jeho zkrácení a škodě příliš levně a k tomu ještě na dlouhou (špatnou) minci prodán byl, kdežto stál dle contrataxy za 20.559 kop míš. dobrých peněz. Avšak nedostalo se Hozlaurovi ničeho z dotčené summy; teprv dědička jeho *Voršila Pavlovská*, roz. Hozlaurova, obdržela na pozůstalost svou dne 2. října 1666 cíř. pojištění. Tato jsouc nevidomá a zcela zchudlá, od služby své po 19 let podporovaná, při kommissi revisionis vyhledávala toho, aby pojištění dotčené někomu jinému prodati aneb postoupiti mohla; ale věc ta ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 204. — D. Z. 141. N. 5.)

Volf Hozlaur z Hozlav pro účastenství své v kommissích povstalců při kommissi exsecutionis odsouzen k vypovězení na věčnost z království Českého, avšak vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 z milosti v poutech do Rábu dodán býti měl; což jest se nestalo, tak že toliko u vězení v Starém městě pražském jeden rok seděl. Když pak k ruce téhož Hozlaura l. 1629 jistá summa peněz za jeho statek na Janovi Jetřichovi Berkovi z Dubé a Lippého při soudu nejvyššího purkrabství pražského přisouzena byla, učinil na ni záповěď král. prokurator dokládaje, že Hozlaur ji v pokutě propadl. Ale poněvadž Hozlaur vedle dotčeného rozsudku

*) Statek *Dražičky* — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem a ves Lhotku Hnojnovu s příslušenstvím — koupil Hozlauer l. 1618 za času zpoury za 7700 kop míš. od Marie z Myslovska, roz. z Olbramovic. (D. Z. 192, B. 23.)

ani statkův a jmění svého ani práv a spravedlností svých odsouzen nebyl, zůstaven jest k žádosti dcery své *Aleny Sternberkové* při této summě peněz dle výpovědi komory české z dne 5. března 1629. (C. 215, H. 5.)

Jaroslav Hrabaně z Přerubenic nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Bořek Hradecký z Bukovna s Václavem Zdeňkem Hradeckým při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 obvinění ze zpourey zprostěn, podržel statek *Bitovany* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), tvrz s dvorem poplužním a příslušenstvím, který otec jeho Viktorýn l. 1618 od Václava Vostromiřského z Rokytníka za 6500 kop mš. koupil (D. Z. 140, B. 12); potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam z Hradešína zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Příkopech, proti sv. Benediktu podle domu Petra Josefa ležící, který l. 1624 koupil kapitán *Felix Frey ryt. z Pambergu* za 3500 kop mš.; ze summy trhové polovice dána *Janu Divišovi z Hradešína*, synovi po Adamovi pozůstalému. (C. 215, D. 16. — Lib. contract. viridis 12, f. 178.) — b) *Jistina 1000 kop mš.*, od obce Nového města pražského Hradešínovi povinná, z níž propadlou polovicí 500 kop obec tato do úřadu rentmistrského odvésti měla. K žádosti pak obce za osvobození takových dluhův, povinných osobám pro vzpoureu odsouzeným, povoleno jí od komory české dne 24. března 1624 proti věřitelům svým vyhledávati příročí do summy 16.562 kop 49 gr., jež za komorou dluhu spravedlivého měla. (C. 215, D. 16.)

Jan a Sigmund Bohuchvalové z Hrádku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července a 15. září 1623 odsouzeni byli *třetího dílu* jmění; avšak rozsudek ten pro zrušení kommissie nebyl vyhlášen, tak že zůstaveni byli při jmění svém. Teprv l. 1629 obesláni byli před kommissi transactionis za příčinou vyrovnání se o pokutu dědicové Jana Bohuchvala, syn *Viktorýn Bohuchval z Hrádku* a

sestra jeho Anežka; ale posel komorní nemohl se jich doptati na Plzeňsku, kde Viktorýn po otci svém předešle držel statek *Čachrov* — tvrz starou na Čachrově, při ní stavení nové s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; městečko Čachrovo s podacím kostelním dvojím, ves Jesení s mlýnem pod ní a s krámou ve vsi Novém (Onom) Světě, jak to léta 1612 za 5000 kop míš. prodal manželce své Kateřině, roz. z Šlovic, a tato l. 1614 opět jemu odkázala. (D. Z. 187, G. 30, 137, E. 11.) Statek ten postoupil Viktorýn l. 1628 rytíři Šlovickému ze Šlovic a bez pochyby z příčiny reformace ze země odešel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Daniel Hrobčický ryt. z Hrobčic při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, v kterémž však od komory ujaty byly všechny statky, které Hrobčický s bratrem svým *Janem Jiřím* starším po otci svém Rackovi (Radislavovi) byl zdědil, totiž: a) *Budenice* (Budynice, kraj Praž., okr. Slan., dom. Zlonice), — tvrz a ves Budenice s dvorem poplužním, mlýnem, pivovárem a vinicí, vsi Jarpice, Bakov s mlýnem a rybníkem, též ves pustá Budenický, jakž to l. 1550 Adam Hrobčický od Petra Chotka z Vojuřna za 7000 kop míš. koupil (D. Z. 48, F. 21); — b) *Kamenný Most* (Kamenomost, kr. Praž., okr. Velvar., dom. Nelahozeves.), ves s dvorem poplužním a jedním osedlým ve vsi Slatině. — Tyto oba statky, z nichž prvý za 11.730 kop, druhý za 8077 kop míš. byl odhadnut, od král. komory dne 22. prosince 1623 prodány byly nejvyššímu hofmistru král. Českého *Adamovi z Waldšteina* za summu odhadní 19.807 kop míš. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 12 a 13. — D. Z. 142, B. 13 a 14; 293, B. 7 a 9.)

Podle sečtení komory české z dne 8. října 1652 náležela jedna polovice z dotčené summy trhové Janovi Jiřímu staršímu Hrobčickému, bratrovi odsouzeného Adama Daniela; avšak tento ještě l. 1658 domáhal se při kommissi revisionis čís. pojištění na tuto svou pohledanost i s úroky v tak mnohých letech vzešlymi. Dvou třetin pak per 6602 kop míš., z druhé polovice Adamovi Danielovi náležejících, marně vyhledávali jeho synové, Jan Jiří mladší, Albrecht a Ladislav, ještě l. 1660 při kommissi revisionis et restitutionis.

Neboť otec jejich též při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění byl odsouzen, poněvadž zůstává pro náboženství v cizině, ve švédském vojsku sloužil, s nepřítelům l. 1631 do země přijel a v Žatci jat byl. Protož i jeho *dům v Novém městě pražském* na Zderaze ležící na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, H. 21 & P. $\frac{2}{2}$.)

Bohuslav starší Hrobčický ryt. z Hrobčic na Ličkově a Želci, při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 při dvou dfech zůstaven, propadl: a) Statek *Ličkov* (Litschkau, kr. Žatec),*) k němuž náležel zámek Ličkov s předhradím, s dvory poplužními Ličkovským, Želečským, Drahomyslským, Třeskonickým a Nečemickým, pak dvorcem pustým v Malém Očichově; vesnice Ličkov, Třeskonice, Nečemice (Nečenice),**) *Želeč* (Seltsch),***) Malé Vočichovice (Očihovec, Klein-Otschekau), Trnovany, Drahomysl, Liběšice (Libišice) a Kluček (Klutschkau). Tento statek podle cí. resoluce z dne 12. května 1623 za summu odhadní 55.660 kop míš. prodán byl *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic*, jemuž ze summy trhové poraženo 20.000 kop míš., kteréž mu cí. resolucí z dne 19. ledna 1623 z milosti byly povoleny náhradou za jeho utrpení a věrné služby v čase zpourey. Taktéž nezaplatil Vratislav, ani dědicové jeho summy 5044 kop míš., přiražené při ratifikaci smlouvy trhové. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 333. — D. Z. 141, E. 22 & 194, K. 28.)

b) *Dům* v Menším městě pražském v osadě sv. Jana v Oboře na Hluboké cestě ležící, l. 1614 za 1312 kop míš. koupený, který však ponechán byl Hrobčickému a jeho man-

*) Panství *Ličkov* — zámek L. s předhradím, oborou, pecí vápennou, lesem; dvory poplužní Ličkovský, Nečenický a Dobříčanský; vsi Ličkov, Nečenice s podacím kostelním, Třeskonice, Libičice s podacím kostelním, Kluček s mlýnem, Drahomysl, Dubčany, Dobříčany s podacím kostelním, s mlýnem a Trnovany s příslušenstvím koupil l. 1594 Diviš Hrobčický od J. M. C. za 60.448 kop míš. (D. Z. 170, A. 30.)

**) Díl vsi *Nečenic* (Nečimic) s podacím kostelním koupil Hrobčický l. 1620 ve zpouře za 3685 kop míš. od Viléma Hrušky z Března. (D. Z. 140, B. 29.)

***) Tvrz a ves *Želeč* s dvorem poplužním, podacím kostelním a příslušenstvím koupil l. 1575 Diviš Hrobčický od Viléma Vostrovce z Kralovic za 7450 kop míš. (D. Z. 62, B. 26.)

želce Barboře, roz. z Oberndorfu, jíž vlastně náležel, proti zaplacení třetiny per 130 kop, král. komoře propadlé.

Hrobčický marně žádal dne 1. července 1623, aby mu statek Ličkov, dle kontratasy za 97.165 kop odhadnutý, zase dědičně postoupen byl. Potom pro náboženství ze země se vystěhovav, při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem do Žatce přijel, statku Vroutku, Heřmanovi Černínovi náležejícího, mocně se ujal a jej vysumoval; pročež při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen, propadl též dvě třetiny (37.106 kop m.) za statek Ličkov předešle mu ponechané. — Jeho manželka domáhala se l. 1629 i za let následujících toho, aby jí byla přisouzena pohledanost její, na statku Ličkově per 11.700 kop m. pojištěná; avšak není v aktech vytčeno, zdali toho dosáhla. (C. 215, H. 21 & P. 1/4.)

Jan Hrobčický ryt. z Hrobčic zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při *kommissi confiscationis* dne 10. října 1623 *třetího dílu* jmění svého byl odsouzen. Statek jeho manský *Přičina* (kr. Praž., okr. Rakovník, dom. Kolečovice), pozůstalým synům jeho Jiřímu Havlovi, Rudolfovi, Ladislavovi a Janovi Bořivoji již l. 1621 byl odňat, avšak zase jim navrácen a k užívání postoupen. (C. 215, H. 21.) — Mimo to *dům „Culehnerovic“* (Culehnera Jiříka) v Starém městě pražském blíž kostela sv. Ondřeje vedle hřbitova ležící, který Hrobčický držel v summě naň půjčené 1868 kop 30 gr. míš., vedle dekretu komory české 10. července 1629 od cís. rychtáře byl ujat, ale t. r. postoupen synům Hrobčického za summu odhadní 2100 kop míš., tak že jim třetina, král. komoře z něho náležející, per 700 kop míš. na jejich dvou dílech ze statku Petrovic jim ponechaných byla porážena. (C. 215, H. 21. — Lib. contract. caerul. 3, f. 411.) — Viz Jiří Havel Hrobčický.

Jan Vilém Hrobčický ryt. z Hrobčic zemřel v trvalé zpouře, avšak při *kommissi confiscationis* dne 3. října 1623 pokuty byl *osvobozen*, tak že jeho dědicové podrželi statek *Chodov* (okr. Karlín) — tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, a ves Litochleby — který Hrobčický l. 1616 za 18.000 kop m. a 100 dukátů od Benjamina Fruweina koupil. (D. Z. 190, J. 20. — C. 215, C. 1/2.)

Jiří Hrobčický ryt. z Hrobčic, při kommissi confiscationis dne 4. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Údešice* (nyní dvůr popl. u Jarpic) a *Paleč Veliký* (kr. Praž., okr. Slan., dom. Vraní), který dne 16. května 1623 nejvyššímu hofmistru král. Českého *Adamovi z Waldšteina* k správě a opatrování postoupen, potom dne 5. prosince t. r. prodán cizozemci *Arnoštovi hraběti de Monte-Cuculi* za summu odhadní 38.573 kop m. (45.001 zl.), na kterou témuž poraženo za služby vojenské 39.861 zl. a zbytek darován vedle cis. resol. 27. února 1625, 4. května 1627 a 2. listop. 1630. Monte-Cuculi pak prodal statek ten za touže summu *Matyášovi Arnoldýnu z Klaršteina*. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 11, D. Z. 154, C. 19—26.)

b) *Dvůr ve vsi Štapanicích*, na statku Údešickém ležící, byl též v pokutě ujat; avšak náležel manželce Hrobčického, *Marii*, roz. z Pašeňova, která jej od manžela svého l. 1608 za 2000 kop m. koupila a synu svému *Adamovi Štastnému* dědičně odkázala. Pročež témuž l. 1623 na žádost otce od komory české byl ponechán a potom l. 1633 jeho strýci *Mat. Arnold. z Klaršteina* v dluhu 200 dolarů k užívání postoupen. (C. 215, H. 21.)

c) Ves *Kmetiňoves* (kr. Praž., okr. Velvar.), kterou Hrobčický od *Ladislava Abdona Ludvíkovského Bezdrúžického z Kolovrat* l. 1620 v čase zpourey za 12.000 kop mís. koupil (D. Z. 193, G. 21.) a až na 7000 kop mís. zaplatil; avšak ves tu žádal l. 1623 nazpět probošt kláštera *Doksanského*, jemuž od starodávna náležela. (C. 215, H. 21.)

d) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Jindřicha ležící, „u *Emků*“ řečený, jehož polovice manželce Hrobčického náležela a od ní synovi byla odkázána, s jednou vinicí u Prahy, odevzdán ku správě a opatrování *Adamovi z Waldšteina*, potom Hrobčickému ponechán, avšak pro jeho provinění při vpádu saském l. 1631 na poručení komory české dne 9. září 1643 opět v pokutě ujat byl. (C. 215, H. 21 & P. $\frac{2}{2}$.)

e) *Jistiny* na 10.000 kop mís. vynášející. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický na polovici z milosti mu ponechanou per 19.286 kop m. neobdržel ničeho, a poněvadž potom při kom-

missi Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět byl odsouzen, i jeho syn *Adam Štastný* marně se domáhal toho, aby mu dotčená polovice a jistiny, po otci a matce jeho na statech konfiskovaných per 15.987 kop m. pojištěné, od komory české byly vydány. Po jeho smrti (1642) domáhali se jeho strýcové Jan Jiří starší a mladší a Albrecht Ladislav Hrobčický ještě l. 1666 této pozůstalosti na ně připadlé, ale pro vypršení lhůty (propter lapsa fatalia) byli odmrštěni. (C. 215, P. 1/1.)

Jiří Havel Hrobčický ryt. z Hrobčic, syn Jana †, též odsouzeného, při kommissi confiscationis 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Petrovice* (kr. Pražský, okr. Rakovnick), k němuž náležely tvrz a ves Petrovice s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, 2 osedlými ve vsi Příčině a vším příslušenstvím, jak to vše ke právu manskému k hradu Krivoklátu náležející l. 1589 Havel Hrobčický od Ferdinanda Renspergera z Renspergu za 7500 kop gr. česk. koupil, a k tomu též ves *Šanov* s podacím kostelním, s chalupami nad Senomaty, vsí Oujezdce, jinak Nouzov, Václavy s dvorem poplužním, Reřihy a Hostekryje s příslušenstvím od téhož Renspergera za 11.500 kop gr. česk. přikoupil. (D. Z. 167, E. 29.) — Statek ten byl dne 4. října 1623 cís. radovi a hejtmanu panství Braunsdejského *Janovi Zellerovi z Rosenthalu*, kterýž jej zcela platil. — Ze summy trhové připadlo král. fisku na třetinu 8644 kop 16 gr.; Hrobčický pak obdržel od komory na právo rážku dvou dílů per 17.288 kop 33 gr., jemu a jeho nezletilým bratrům ponechaných, dne 13. října 1623 část 12.600 kop míš. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 304. — D. 142, B. 30 & 293, D. 6.)

Krištof Hrobčický ryt. z Hrobčic na Velkém Očechově a Dobříčanech, při kommissi confiscationis odsouzen v celém jmění, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 (publ. 30. ledna) při *polovici* zůstaven, propadl statky: a) *Dobříčany* (Dobřitschan, kr. Žatec), tvrz a sídlo rytířské nově postavené, l. 1620 od lidu vojenského vypálené, s dvorem poplužním a vesnicemi; b) tvrz a sídlo rytířské ve *Velkém Vočechově* (Očihov, Gross-Otschelhau, kr. Žatec, okr. Podbořany) s dvorem

rem poplužním a vsi Velký a Malý Očíhov;*) c) dvůr poplužní v *Dubčanech*. — Tyto statky od komory české za 40.155 kop 47 gr., též svršky za 1148 kop 36 gr. odhadnuté zastaveny byly Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic v jisté summě k válečným vydáním půjčené; pak l. 1623 prodány cizozemci *Františkovi Clary de Riva* za summu odhadní, kteráž cis. resolucí 22. srpna 1623 při ratifikaci smlouvy ještě na 34.692 kop 34 gr. byla snížena. (D. Z. 153, F. 3.)

Pročež Hrobčický dne 31. srpna 1628 podal ke kommissi liquidationis et revisionis stížnost, v níž dokázal, jaká křivda, škoda a zkrácení při odhadu a prodeji jeho statkův mu byla učiněna. Neboť Hrobčický statky ty při *bratrském dělení* přijal za 86.000 kop mš. a přikoupil k nim polí a luk, tak že by je byl před jich konfiskací ani za 96.000 kop m. neprodal; i dle kontratomy vynášela cena těch statků již zpusťšených l. 1628 ještě 73.898 kop, kdežto Clary zaplativ je lehkými penězi, za ně dal na dobrých penězích toliko 4130 kop mš., tak že nezaplatil ani svršků dle kontratomy za 7312 kop mš. odhadnutých; mimo to odprodal Clary od těchto statků l. 1626 *Veliký Očechov* cis. podplukovníkovi sv. pánu *Strassoldovi* za 30.000 zl. dobrých peněz. — Ačkoli Hrobčický při kommissi revisionis se nabídl, že ty statky za 78.502 kop sám nazpět vezme, a ze summy té po srážce polovice jemu ponechané per 20.652 kop a po zaplacení dluhů král. komoře 29.000 kop odvede, aneb místo této summy statek svůj *Hřebečnky* postoupí; předce Clary de Riva při statečích těch byl zůstaven.

Hrobčický obdržel na polovici jemu z milosti ponechanou (kteráž dle sečtení při účtárně komory české z dne 7. června 1674 toliko 14.302 kop vynášela) l. 1623 jenom 2562 kop mš.; zbývající pak část 11.740 kop jeho dědicům ještě l. 1690 při kommissi revisionis vykázána nebyla. Též pohledanost jeho manželky Markety (Maruše), roz. z Roupova, na dotčených statečích per 10.000 kop pojištěná, zůstala nevyřízena, tak že ani její syn a dědic Jiří Kašpar Hrobčický, ani jeho manželka a po něm pozůstalá vdova Susanna, napotom opět

*) Statek *Vočechov*, tvrz pustou a ves s příslušenstvím, koupil l. 1544 za 1600 kop gr. česk. Jeronym Hrobčický od Jana mladš. Krakovského z Kolovrat. (D. Z. 46, C. 29.)

provdaná Běšínová, kteréž od něho l. 1655 pohledanosti ty byly postoupeny, ničeho neobdržela. Teprv její dcery, Benigna Dorota Schaeffingerová a Anna Emilia Freudenbergerová (nevlastní dcery Jiřího Kašpara Hrobčického), vedle cíś. resoluce z dne 25. září 1675 obdržely na místě oněch 10.000 kop (z nichž ode všech úroků až do l. 1675 zadržalých upustiti a z jistiny ještě pátý díl sleviti musily) cíś. pojištění toliko na 8000 kop s úroky od l. 1675 počínajíc. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 200. — D. Z. 153, F. 3.)

Ladislav Hrobčický rytíř z Hrobčic přistoupl ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho statku, avšak král. výpovědí z dne 10. února (publik. 8. března) 1623 z milosti při dvou dílech zůstaven. Pod tím *třetím dílem* pokuty všechno jmění jeho vzato a od král. komory prodáno bylo, totiž:

a) Statek *Čestín Kostel* (Čestín, kr. Čáslav., okr. Janovic.), za 18.075 kop míś. odhadnutý, k němuž náležel zámek Č. Kostel s dvorem poplužním, pivovárem, pak dvorem popl. Mlýnským, jinak Podolským, městečko Č. Kostel s dvory popl. a podacím kostelním, vsi Žichovice (nyní jen dvůr), Kasanice, Tlučeň (dí), Milotice, Boštice a Nespeřice se 17 rybníky (zejména Mlýnský u dvora M., Nový nad pazdernou, Nadýmáček, Mařovka, Kasanský, Žichovský, Musil, Jelínek, Návozný a jiné), a vším příslušenstvím, jak to Ladislav Hrobčický l. 1616 od Karla Mazance z Frymburku za 21.000 kop m. koupil. (D. Z. 138, D. 9 & 189, J. 6.)

b) Dvůr poplužní ve vsi *Miloticích*, ač náležel se vsi tou Hrobčického manželce Polyxeně, roz. z Kalenic, která o jeho navrácení marně se ucházela.

c) Statek *Přítoky* (okr. Kutná Hora), zámek Přítoky s dvory poplužními a vesnicemi, pak ves *Bylany*, odhadnuté za 10.049 kop 20 gr., na kterýžto statek, od Adama staršího Materny z Květnic l. 1622 za 15.200 kop míś. koupený, Hrobčický jenom 3000 kop zaplatil a 12.000 kop dlužen zůstal.

Tyto statky, na nichž bylo dluhů pojištěných 18.900 kop míś., koupila l. 1623 od komory vedle taxy za 28.125 kop

8 gr. *Johanna Kuna z Kuňovic* (Kaunic), roz. z Dubé a Lipého, která na summu trhovou jenom 4000 zl. lehkých peněz složila. (D. Z. 141, G. 14 & 296, P. 17.) Po její smrti ujal se týchž statků její bratr *Volf Berka hrabě z Dubé* a po jeho úmrtí *Markéta Talmberková*, roz. Trčkovna z Lípy, kteréž, protože až do té doby zaplacený nebyly, od komory české opět byly odňaty, a jsouce od lidu válečného nejvýše zpuštěny, l. 1627 znova odhadnuty jenom za 18.530 kop 30 gr. mš. a kontrataxou toliko za 12.715 kop. král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* na srážku jeho pohledností per 63.000 zl. na statcích konfiskovaných v summě 20.000 zl. rýn. l. 1628 postoupeny a konečně v téže summě prodány l. 1630 *Albrechtovi Lábsteinskému z Kolovrat*, jenž si na summě trhové 17.625 zl., k válečným potřebám půjčených, porazil a již l. 1631 statek Čestín za 13.000 zl. *Joaachimovi Rungenovi z Rungen* prodal. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 129. — D. Z. 143, L. 7.)

d) *Dům* v Starém městě pražském na Freymarce v osadě sv. Havla mezi domy „u Zlatého Kola“ a „u Zlatého Okouna“ ležící, „u Tašků neb Tašek“ řečený, právem fideicommissi náležející rodině Hrobčických, odhadnutý za 2545 kop mš., zanechán byl l. 1629 *Křištofovi Hrobčickému*, na něhož po smrti *Ladislava a Oldřicha* nápadem přišel, proti zaplacení třetiny summy odhadní do král. komory s tím opatřením, že jeho dědicům následující nápadníci zase tento třetí díl, totiž 848 kop 20 gr. za postoupení domu toho navrátiti povinni budou. (C. 215, H. 21.)

e) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Štěpána ležící, teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, P. $\frac{9}{2}$.)

f) *Jistoty* 7650 kop mš., kteréž s úroky až do l. 1630 vynášely summu 14.314 kop 30 gr.

Veškeré jmění *Ladislava Hrobčického* vynášelo mimo dům dotčený 42.439 kop 38 gr., z něhož po srážce dluhův per 18.900 kop zůstalo 23.539 kop 38 gr. Na dva díly z této summy Hrobčickému z milosti zanechané nedostal ani on za živobytí svého ani jeho dědicové ničeho až do l. 1629. Pročež jeho nejstarší syn *Jeronym Jindřich* l. 1629 a po jeho smrti l. 1631 bratr jeho *Václav Křištof* i na místě ostatních bratří

a sester svých vyhledával toho při komoře české, aby vedle čís. poručení opětovaného dne 25. května 1630 strany těch dvou dílů sečení podle taxy první per 28.125 kop míš. při účtárně se učinilo, což se však teprv l. 1656 podle poslední taxy per 20.000 zl. stalo, tak že dědicům jejich na ony dva díly jenom 6991 zl. 20 kr. vykázáno bylo. Avšak věc ta ještě l. 1661 při kommissi revisionis vyřízena nebyla, tak že ani vnukové Ladislava Hrobčického po částém a mnohém toho vyhledávání spravedlnosti své dědické nemohli se dovolati. (C. 215, H. 12.)

Oldřich Hrobčický ryt. z Hrobčic na Pětipsech a Vroutku, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak z milosti král. výpovědí z dne 27. března 1623 jenom k *manskovi*, přijal povinnost manskou dne 29. srpna 1626 na statky své, kteréž sám na 53.000 kop m. odhadl, totiž: a) tvrz a městečko *Vroutek* (Rudig, kr. Žatec, okr. Podbořan.), od lidu válečného na polo vypálené a zpustošené, s dvorem poplužním, jak to Hrobčický Vladislav l. 1589 od Radslava Vchynského za 12.125 kop česk. koupil (D. Z. 166, D. 3); b) ves *Keblany* (zaniklá, nyní jen dvůr poplužní u Zderaze, okr. Jesenice, dom. Petrovic.) s příslušenstvím, jak to Vladislav Hrobčický l. 1595 od Jana Křištofa Myšky za 3550 kop gr. česk. koupil (D. Z. 170, G. 6), pak ves *Smikusy* (Šmikousy, zaniklá, nyní jen dvůr poplužní u Hořovic, okr. Jesenic.) se sídlem a dvorem poplužním; c) *Pětipsy* (Fünfhunden, okr. Kadaň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, pak vesnice od lidu vojenského zpleněné a dílem vypálené, totiž: *Ratětice* (Rajetice, Račetice, Radčedice, Ratschitz), *Kličín*, *Nováves* (Neudorf, Neudörfel)* a *Libědice* (Libotic) s dvory poplužními. (D. dv. 7, f. 46 & 91; 68, I., f. 28.)

Mimo to měl Hrobčický dvůr ve vsi *Slatiňanech* (Slatina, okr. Kadaň., ves zaniklá), který s povolením knížete z Lichtenšteina dne 16. května 1623 prodal za 2500 kop m. *Zuzanně Chrtové z Obernauchingu* ke vsi Slatině jí náležející. Dvůr ten Chrtové čís. resolucí z dne 22. července 1623 proti

*) *Novou ves* s dvorem poplužním, mlýnem na Ohři, s příslušenstvím koupil l. 1612 Oldřich Hrobčický od bratří Křištofa a Jachyma Šanovců za 6109 kop míš. (D. Z. 185, C. 23.)

odvedení pátého dílu summy trhové z manství byl propuštěn a dědičně postoupen. (D. Z. 141, G. 30.)

Po smrti Hrobčického l. 1629 statky jeho, dle práva manského králi připadlé, prodány byly od komory české, totiž: a) statek *Vroutek*, za 36.843 kop m. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 11. října 1630 *Heřmanovi Černínovi hraběti z Chudenic* za 30.000 zl. rýn., kteréž obdržel cís. pošt-mistr Jan Krištof z Paaru, jakožto summu král. komoře na týž statek půjčenou (D. Z. 298, G. 27); b) statek *Pětipsy* prodán byl *Křištofovi Šimonovi hraběti z Thunu*, nejvyššímu hofmistru krále Ferdinanda III., l. 1630 dne 15. června za 25.266 zl. v právu dědickém, a Guibaldovi hraběti z Thunu l. 1652 z manství propuštěn (D. Z. 144, N. 13 & 298, O. 9, desky dvor. 68, I., fol. 28); c) statek *Keblany a Šmikusy*, za 9444 kop míš. odhadnutý, cís. nejvyššímu dodavateli profiantu *Janu Hubříkovi (Hochberger) z Hendersdorfu* cís. resolucí dne 23. dubna 1631 za 3000 zl. dědičně postoupen a summa ta z peněz král. komoře půjčených jemu porážena byla. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 448.)

Mimo to připadlo po Hrobčickém král. komoře 2000 kop míš., kteréž měl Hrobčický na statcích Kamejských pojištěné, tak že summu tu i s úroky zadržalými měl odvésti ke komoře Vilém hrabě Vřesovec. Též šatstvo a prádlo po Hrobčickém pozůstalé a za 1316 zl. odhadnuté prodáno za 951 zl. a summa ta dána byla některým úředníkům kanceláře král. komory české a radám účtárny na porážku služného jim zadržalého. — Naproti tomu bylo na statcích vytčených dluhů 7708 kop m.; z těch náleželo vdově Heleně Sekerkové z Sedčic 1400 kop m., na něž l. 1630 cís. pojištění obdržela, avšak teprv l. 1677 její dceři Magdaleně i s úroky za 47 let zadržalými vykázáno bylo od komory 5760 zl. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 136 a 328.)

Zdislav Havel Hrobčický z Hrobčic na Kolečovicích a Horesedlích zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž všecko vdově po něm pozůstalé Markétě Ludmile, roz. z Bubna, a nezletilému synu Václavu Havlovi odňato a l. 1623 od král. komory prodáno bylo, totiž: tvrz a ves *Kolečovice*

s dvorem poplužním,^{*)} pak vsi *Hořesedly* (Horosedly, kraj Žatec., okr. Jesenic.) a *Újezdec* (jinak Nouzov), za summu odhadní 17.682 kop míš. postoupeny byly cizozemci *Janovi Münichovi z Arzbergu*, císař. dvorn. sluhovi. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 298. — D. Z. 153, B. 29.)

Adam Hruška ryt. z Března, při kommissi confiscationis dne 24. dubna 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Semenkovice* (kr. Žatec., okr. Postoloprty), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 11.281 kop 45 gr., za kterouž summu jej dne 26. června 1623 koupil cizozemec *Adam hrabě z Herbersdorfu*, císař. radda a komorník. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 28.) — b) *Dům Hruškův* šosovní v Starém městě pražském, teprv l. 1629 vedle návrhu král. prokurátora z dne 5. října 1629 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. 2/4.)

Adam Jindřich Hruška ryt. z Března, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 (publik. dne 24. dubna) odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Selmice* (kr. Žatec, okr. Loun., dom. Lipno), k němuž náležela tvrz Selmice s dvorem poplužním (nyní jen myslivna u Zbrašína), vsi *Zbrašín* s tvrzí pustou a příslušenstvím, *Hořany*, *Lištany* a *Hřivice* (díl, 2 osedlí), 2 mlýny, lesy (30 lánů), 9 rybníků a příslušenství, jak to l. 1573 Adam Hruška od sester z Citova, Mandaleny Prokové a Lidmily Hochauzarové, za 8250 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 61, E. 10.) Tento statek za summu odhadní 50.889 kop m. prodán byl l. 1623 *Adamovi hraběti z Herbersdorfu*, jemuž summa trhová za tento statek i ostatní statky Hruškům konfiskované a jemu prodané poražena byla na 134.000 zl. k potřebám válečným půjčených. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 105. — D. Z. 153, H. 28.)

b) *Dům* v Starém městě pražském vedle Králova dvora a Smrčkovského domu blíž Nové brány (nyní Prašné věže) naproti Mincí ležící, řečený „*Hruškovský*“, jinak „*Planický dvůr*“, též „*Hrachovic dům*“, se zahradou i s druhým domkem obnoveným, též pavlačí přes ulici k věži staré i s těmi

^{*)} Ves *Kolešovice* koupil l. 1541 Jeronym Hroběický od Jana mladšího Krakovského z Kolovrat za 1750 kop gr. česk. (D. Z. 41, A. 1.)

pokoji a krámy, v nichž řemeslníci v nájmu byli; kterýžto dům Jan Hruška, otec Adama Jindřicha, od Jana Hracha (Hrocha) z Mezilesic l. 1604 za 6000 kop míš. koupil (D. Z. 132, J. 13), za kterouž summu od komory prodán byl l. 1623 dne 18. prosince *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, od jejíhož syna Václava l. 1646 prodán ad pios usus *kardinalovi Harrachovi*, arcibiskupovi Pražskému, s dvorem Královým za 15.428 kop míš. (C. 215, H. 22. — D. Z. 151, K. 25 & W. 25.)

c) *Louky tři v Lužehradech* při Lounech (nyní Buštěhrad, samota při vsi „Nečichy“), pod šos města Lúna náležející, v jich držení a užívání byla Barbora Hrušková po Adamovi Jindřichovi pozůstalá vdova, teprv l. 1631 od král. komory ujaty a prodány jsou *Alžbětě Volfomině Žďárské*, roz. Berkové z Dubé a Lippého, za summu odhadní 1000 kop míš. hotových peněz, kteréž vedle cíř. resoluce z dne 5. listopadu 1631 tajemník dvorské komory Fridrich Plunis z Adlerswerthu na porážku svých pohledaností obdržel. (C. 215, H. 22.)

Dluhy na statech vytčených vězící per 22.100 kop, jakož i dva díly Hruškovi z milosti zanechané, měly býti zaplacený z komory české. Avšak teprv dcerám, po Hruškovi pozůstalým, Dorotě Barboře Bisingerové, Anně Alžbětě Rausendorfové, Bohunce Sidonii a Polyxeně Sabině Hruškové, dáno bylo l. 1639 cíř. pojištění na 23.192 kop 54 gr. summy hlavní, kteráž na dva díly jejich ze statku Selmic a domu vedle sečtení komory české z dne 11. prosince 1637 připadla, kdežto od úroků z té summy od l. 1624—1637, tedy za 13 $\frac{1}{4}$ l. vynášejších 18.437 kop 45 gr., upustiti musily. Na třetí díl král. fisku náležející připadlo (mimo dotčené úroky) 11.596 kop 27 gr. (C. 215, H. 22.)

Se statky Adama Jindřicha Hrušky konfiskováno bylo omylem též jmění nezletilého *Jana Adama Hrušky*, syna pozůstalého po Karlovi Hruškovi před zpourou zemřelém, kteréž Adam Jindřich jakožto poručník jeho v opatrování měl, totiž: a) Statek *Citoliby* (kr. Žatec, okr. Loun) — tvrz a ves s dvorem poplužním, 2 rybníky, pivovárem, podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to l. 1569 Adam Hruška od Václava Kuneše z Lukovec za 4141 kop mfš. koupil

(D. Z. 60, A. 6), odhadnutý za 71.753 kop mš. — b) *Dům* v Starém městě pražském vedle domu „u Smrti“ řečeném ležící. — Avšak tyto statky, l. 1623 též Adamovi hraběti z Herbersdorfu postoupené, navraceny byly vedle rozkazu král. komory české z dne 24. září 1630 dotčenému Janovi Adamovi Hruškovi, jenž nevinu svou dokázal. (C. 215, H. 22.)

Jakub a Tobiáš Hruškové ryt. z Března, odsouzeni při *kommissi confiscationis* vedle král. výpovědi z dne 28. ledna (publik. 10. února) a 17. března 1623 *třetího dílu* jmění, propadli statek *Bitozeves* (Wittosess, kr. Žatec, okr. Postoloprty), k němuž náležely tvrz a ves Bitozeves s dvorem poplužním, podacím kostelním, 6 osedlých v Semenkovicích s mlýnem a příslušenstvím, jak to l. 1506 Jan Hruška od Zikmunda z Němčevsi za 2500 kop gr. č. koupil (D. Z. 2, K. 30); pak vsi *Selebice* s vinicí a *Hradiště* s podacím kostelním a dvěma loukami, též díl vsi Tvršic, 3 rybníky a díl řeky Ohře, jak to se vsí Zálužicí (viz Jiří Hruška) l. 1594 Karel Hruška od král. panství Ličkovského za 13.000 kop mš. odkoupil. (D. Z. 170, A. 12.) — Statek ten za summu odhadní 31.131 kop 22 gr. mš. dne 23. června 1623 od král. komory koupil cizozemec *Adam hrabě z Herbersdorfu*. Z polovice statku tohoto, Jakubovi náležité, se svršky vynášející 15.941 kop 51 kr., připadlo vedle sečtení komory české z dne 10. března 1651 po srážce dluhů na díl král. fisku náležející 1997 kop 17 gr. a na dvě třetiny *Jakubovi Hruškovi* z milosti zanechané 3994 kop 34 gr., kteréž jemu, jakož i manželce jeho Magdaleně, roz. z Sulevic, její pohledanost per 4000 kop mš., z komory české vyplaceny býti měly. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 27.)

Jakub Hruška odsouzen též při *kommissi confis. Frídlandské* dne 25. ledna 1634, z milosti zůstaven byl při pohledanosti své na statku Bitozeveském. (C. 215, C. 1/2.)

Jiří Hruška ryt. z Března, odsouzen při *kommissi confiscationis* dne 13. června 1623 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Lišany* (kr. Žatec, okr. Postoloprty) — tvrz a ves Lišany s dvorem poplužním a vsi Zálužice (Salusitz), Hůrky (dolejší) a Vidovle (Vidoulí, Wiedobel) — kterýž odhadnutý za 15.967 kop 31 gr., od král. komory koupil vedle císař.

soluce z dne 4. března 1625 cizozemec *Seyfrid Kristof Breuner sv. pán ze Stárs* za 15.000 kop mš., tak že jemu summa trhová poražena byla z 20.000 zl., jež měl za obilí za komoru českou.*)

Avšak dvůr a ves *Vidovle* s tvrzí obořenou omylem konfiskované dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 14. ledna 1625 zůstaveny byly *Evě Hruškové*, roz. Kelblové z Geysinku, manželce Jiřího, kteréž od manžela jejího před zpourou l. 1618 v dluhu 3250 kop byly postoupeny.

Dle sečtení při komoře české z dne 16. srpna 1659 připadlo na dvě třetiny zanechané Hruškovým synům a dědicům, Jiřímu a Václavovi, 8555 zl. 33 kr., z čehož jim poraženo 1398 zl. za užívání téhož statku od dne odsouzení jejich otce až do prodeje statku l. 1625, pak 1253 zl. jim již l. 1651 na ty díly z komory vyplacené, a na zbytek dáno jim cís. pojištění; pozůstalost pak matky jejich na Vidovli per 3250 kop vykázána jim po dlouhém processu, avšak bez všech úroků při komoře české teprv l. 1673. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 343. — D. Z. 154, B. 26.)

Jiří Fridrich Hruška ryt. z Března, odsouzen při *commissi confiscationis* l. 1623 *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Toužetin* (kr. Žatec, okr. Loun.), k němuž náležely zámek a ves *Toužetin* s dvorem poplužním, 3 sedláci ve vsi *Donině*, ves *Smolnice* (díl) s podacím kostelním, dvůr poplužní *Březí* a ves *Nováves* s příslušenstvím, jak to Jan Hruška od Petra z Libenthalu za 43.000 kop mš. l. 1606 koupil. (D. Z. 180, A. 28.) Statek ten za summu odhadní 34.261 kop mš. postoupen byl l. 1623 cizozemci *Adamovi Hraběti z Herbersdorfu*, tak že zaplacení pohledaností na tom statku převzala král. komora. Pročež dáno jest l. 1629 cís. pojištění nejenom vdově *Uršule*, po Hruškovi pozůstalé, na 3000 kop mš. z věna jejího, z něhož 500 kop i s úroky per 1600 kop slevila; nýbrž i *Kateřině Hornatecké*, dceři Petra z Libenthalu dáno též cís. pojištění na zbytek summy trhové per 11.623 kop, z kteréž 1623 kop i s úroky slevila.

b) Jistinu 1000 kop mš., o níž se jeho syn *Rudolf* l. 1660 ucházel; avšak tato připadla zcela král. fisku vedle zdání

*) Brenner prodal *Lišany* se statkem *Tatinnou* hraběti *Adamovi z Herbersdorfu*. — Viz *Vilém Hruška*.

komory české z dne 19. června 1660, poněvadž na újmu jeho zamlčena a zatajena byla v sečtení při komoře české dne 5. srpna 1651, vedle něhož Rudolf na dvě třetiny jemu zanechané per 12.040 zl. 34 kr. cfs. pojištění obdržel. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 27.)

Vilém Hruška ryt. z Března na Tatinném a Tvršicích, odsouzen při kommissi confiscationis l. 1623 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Tatinná* (Tatinné, kr. Žatec, okr. Postoloprty),*) ves a tvrz pustou Tatinné s dvěma dvory poplužními a ves Tvršice — odhadnutý za 16.937 kop 47 gr. míš., jenž dne 30. října 1623 od komory postoupen byl *Markétě Popelové z Lobkovic* za 16.402 kop., na kterouž summu hned k potřebám válečným proti Betlen. Gaborovi 16.000 zl. složila, tak že jí zbytek summy trhové jakož i 335 kop míš. za svrsky cís. resolucí z dne 3. února l. 1626 bylo prominuto. Lobkovicová postoupila statek ten *Seyfridovi Křištofovi Breunerovi sv. p. z Stárz*, od něhož se statkem *Lišany* l. 1628 za 38.000 zl. prodán byl *Adamovi hraběti z Herbersdorfu* (D. Z. 296, F. 27), a od tohoto hraběti *Pavlovi Michnovi.**)* — Vedle sečtení při komoře české z dne 10. března 1651 připadlo z tohoto statku král. fisku 5210 kop 14 gr. a dědici *Adamovi Jindřichovi Hruškovi* na jeho dva díly 10.421 kop 20 gr., za jejichž pojištění žádal. (C. 215, H. 22. — D. Z. 142, G. 6 & 293, K. 1.)

Albrecht Hrušovský ryt. z Hrušova, po smrti své při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 za nevinného uznán a pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. 1/8.)

Adam Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova na Skalce, Landškroně, Landšperku, Červeném Hrádku, Platné, Eydlicích, Stolinkách a Ronově, katolík, účastnil se zpourey se svými syny *Zdislavem, Janem a Vilímem Jiřím* hlavně tím, že direktorům a správcům zemským l. 1618 k vedení války odbojné půjčil 303.600 kop míš.; dotčení pak synové po

*) Statek *Tatinná*, tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, koupil l. 1533 Mikuláš Hruška od Jindřicha Beřkovského ze Šebířova za 1600 kop gr. česk. (D. Z. 2, L. 1.)

**) Statky *Tatinná, Lišany, Toužetin, Bitozeves, Selmice, Semerkovice*, kteréž Hebersdorf v jedné summě za 187.823 zl. koupil, prodala jeho manželka hraběnka z Hebersdorfu l. 1630 Pavlovi Michnovi za 75.500 zl. rýn. (D. Z. 298, F. 13.)

jeho smrti l. 1619 podepsali konfederaci a hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy podle snešení stavův odbojných. Pročež všickni při kommissi confiscationis od král. prokuratora účastenství ve zpouře byli obviněni a statky jejich v pokuté měly býti ujaty, totiž: a) Panství *Červený Hrádek* (Rothenhaus, kr. Žatec., okr. Borek.), k němuž náležel zámek Č. Hrádek nad městem Borkem ležící, s dvorem popl., město Borek (Görkau) s podacím kostelním a platy, vsi Utvice (Otvice) s podacím kostelním a dvorem poplužním, Pešvice s dvorem poplužním, Drmaly (Dyrmaul), Stolzenhan (Stolzenheim) a Rudelsdorf; městečko horní sv. Kateřina a vsi Kalich (Kalch) s podacím kostelním a mlýnem, Kleinhan, Brandov s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, Grünthal český; městečko *Eydlice* (Udlice) s tvrzí, podacím kostelním, dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, vsi Přičaply (Prytšapl) s mlýnem, *Nezaběhlice* s tvrzí a dvorem poplužním, Trouškovice (Droužkovice) s podacím kostelním a dvorem poplužním, Šesl (Všestudy) s podacím kostelním a dvorem poplužním; 7 rybníkův a 11 lesův o 25.031 provazcůch po 25 lokt. zdělí.

b) Panství *Blatno* (Platten, kr. Žatec, okr. Borek.), k němuž náležel zámek Blatno s dvorem poplužním, vsi Blatno (Platna) s podacím kostelním, Bečov (Petš), Sperbersdorf, Čercha (Šerchov), Quina (Kvínov) s podacím kostelním, Radenov (Rodenau), Březeneč (Pirken) s podacím kostelním, Oberdorf a Spořice s podacím kostelním a dvory poplužními; 3 mlýny, 3 rybníky a lesů 27.929 provazcův.

c) Panství *Landškron* a *Landšperk* (kr. Chrudim.), k nimž náležel zámek *Landškron* s podacím kostelním, dvorem poplužním pod zámkem, dvůr poplužní na *Kořeně* řečený, město *Landškron* s předměstím, vsi *Třebovice*, *Damníkovy*, *Lukava* a *Rudoltice*, vše s podacím kostelním; Horní a Dolní Třešňovec, Albrechtice, Sazava, *Žichlínek* (Zichlínek) s dvorem poplužním, Herbortice, Kozínoha (Ziegenfuss) a Trpík, *Bystré* s dvorem poplužním; — též zámek *Landšperk* pustý, s dvorem poplužním pod ním a ves Boudy (zašla), město *Oustí nad Orlicí* s předměstím a podacím kostelním, město *Třebová Česká* s předměstím a podacím kostelním, městečko

Jablonné s podacím kostelním, vsi Helvíkov, Kunšwald s podacím kostelním, Skuhrov, Rybník, Zhoř, Vlčkov (díl), *Parník* s dvorem poplužním, Lhota, *Dlouhá Třebová* s dvorem poplužním, Veliká Řetová s podacím kostelním, Malá Řetová, Kerhartice (díl), Hylvaty; *dvůr poplužní Voldřichovský* s chalupami, vsi Knapovec s podacím kostelním, Bližší a Další Houžoves (Horní a Dolní), Černovýr, *Dolní Dobrouč* s dvorem poplužním Šeyvským a podacím kostelním, *Horní Dobrouč* s podacím kostelním a farou, Jamná, *Vejpřachtice* s dvorem poplužním, podacím kostelním a farou, Čenikovice s podacím kostelním, Dolní a Horní Heřmanice s podacím kostelním a farou, Jakubovice, Čermná s podacím kostelním a farou, Vostrov s podacím kostelním a Vorlička, se vším příslušenstvím. (D. Z. 193, K. 21.)

d) Panství *Skalka* (dom. Dlažkovice, okr. Lovosic, kr. Litoměřic.) — k němuž náležel zámek Skalka s dvorem poplužním, pivovárem, oborou, podacím kostelním; dvůr poplužní ve vsi Vatislavi, vrch pustý Zámek, řečený Starý Košťálov a pod ním dvůr poplužní Mladý Košťálov, též dvůr Jenčický pod Košťálovem s ovčínem, dvůr Radešinský při vsi cizí Radešíně ležící a dvůr Loukořanský; vsi Vatislav (díl), Chrastná (díl), Sutom, Teplá, Dřínec, Mrsklesy (díl), Lipé (díl) s podacím kostelním, Lhota, Košťálov (díl), Jenčice (díl), Loukořany (díl), Šepetely (díl), Podsetice (díl), Suletice, Sobodruhy (Sobědruhy), Běhanka a Foysdorf (Voitsdorf) s příslušenstvím. (D. Z. 193, K. 25.)

e) Statek *Stolinky* (Drmy, Drum), k němuž náležel zámek pustý Ronov, pod ním tvrz Stolinky s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní Stron (Stran) s ovčínem, městečko Stolinky s podacím kostelním, městečko Blížovedly s podacím kostelním, vsi celé Sezemice (Sezimka), Lítice, Lobentanz, Petrovice (Petersdorf), díl vsi Boru (Ráj n. Heyda); městečko Radoušov (Grabern) s podacím kostelním a pivovárem, kterýž měšťané za roční plat 100 kop míš. do kláštera Doksanského až do vůle vrchnosti drželi, vsi Víška, Jonsdorf, Jobern, Krossendorf, s platem úročním z městečka Hoštky (Gastdorf) z krámů masných (8 kamenů lože) i s domem v témž městečku, se vším příslušenstvím, jak to

l. 1608 Adam Hrzaň od Jana z Vartenberka za 51.428 kop mš. koupil. (D. Z. 183, F. 4.)

Avšak konfiskovány nebyly statky vytčené, kteréž po smrti Adama Hrzaňa a jeho syna Viléma Jiřího na ostatní dva syny Jana a Zdislava připadly, tak že při rozdělení jich l. 1619 Jan obdržel panství Červený Hrádek a Blatno, jež Adam Hrzaň l. 1606 od krále Rudolfa za 250.000 zl. rýn. koupil (D. Z. 133, L. 4), Zdislav pak všecky ostatní statky na díl svůj dostal. (D. Z. 193, H. 28.) Neboť *Zdislav Hrzaň* získal si milost knížete Karla z Lichtenšteina, král. místodržícího a předsedy kommisie konfiskační tím, že témuž knížeti statky své *Landškron* a *Landšperk*, kteréž za 300.000 kop mš. stály, dne 7. července 1622 za 183.000 kop mš. prodal. (D. Z. 140, L. 29 & 193, K. 21.) Odměnou za to žaloby osvobozen byl při kommissi confiscationis nejenom *Zdislav Hrzaň* dne 29. listopadu 1622, nýbrž i bratří jeho, zemřelý *Vilém Jiří* dne 10. března 1623 a *Jan* dne 26. května 1623, tak že při všech statech svých byli zůstaveni.

Zdislav pak, jemuž na základě dotčeného perdonu vedle cíś. resoluce z dne 13. března 1624 ponechán byl též *dům* v Starém městě pražském, v Dlouhé třídě naproti domu u Zlaté Husy ležící, Kometkovský řečený, v čase zpoury l. 1619 od Benjamína Fruweina za 13.000 kop mš. a 100 kusů dukátův koupený*) — prodal manželce své Alžbětě, roz. Haugvicové z Biskupic, l. 1622 panství *Skalku* za 110.000 kop mš. (D. Z. 193, K. 25), pak l. 1623 statek *Stolinky* za 74.000 kop mš. (D. Z. 141, J. 29.)

Když však l. 1628 Zdislav s bratrem Janem při kommissi revisionis žádal za nahrazení svrchu dotčených 303.600 kop mš., dokládaje, že jeho otci od direktorův k válečným potřebám mocí byly odňaty;**) dokázal král. prokurator, že jejich otec přemluven od syna Zdislava direktorům peníze proti dostatečnému pojištění a proti úrokům 6% dobrovolně půjčil, pak že z těch peněz Zdislav 20.000 kop, jeho

*) Dům ten prodal Hrzaň před odejitím svým ze země *Kristianov* se, p. z *Illo* za 10.000 zl. (Viz *Illo*.)

**) Die Skály II. str. 406 byla tato summa peněz vyzdvížena Hrzaňovi, kterýž, ač nad jiné bohatší, k potřebám zemským nic propůjčovati nechtěl, na jeho zámcích Červeném Hrádku, Skalce a Landškroně skrze zvláštní kommissáře, od direktorů tam s vojenskou assistencí vypravené.

bratr Jiří Vilém 5000 kop a bratr Jan 3000 kop již od direktorův obdrželi, a všickni tři bratří z té summy na úrocích po smrti otce svého l. 1619 až do 93.000 zl. z důchodního úřadu dílem na penězích, dílem na porážku kontribucí dostali; a tak nejenom jejich otec, nýbrž i všickni jeho synové zpourey se stali účastni. Pročež dle zdání kommisie revisionis vedle cís. resoluce z dne 15. dubna 1628 Zdislav a bratr jeho Jan s žádostí svou byli odmrštěni s tím doložením, že i dotčených 93.000 zl. do důchodů komory české nahraditi jsou povinni; kterážto fiskální pohledanost vedle cís. resoluce z dne 21. ledna 1643 postoupena byla cís. plukovníku Zikmundovi *Myslíkovi z Hyršova* na srážku jeho pretensí za služby vojenské. — Mimo to oba bratří Hrzaňové od král. prokuratora účastenství ve zpouře znova obvinění, zavázali se při kommissi transactionis l. 1628 za perdon jim udělený složiti pokuty, totiž Zdislav 4000 zl. a Jan 3000 zl. rýn.

Potom odešel *Zdislav* pro náboženství ze země, a navrátil se s lidem saským l. 1631, zmocnil se statku *Skalky*, od jeho manželky již prodaného; protož při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, tak že i statek *Stolinky*, jeho manželce náležející, od *Albrechta z Waldšteina* v pokutě byl ujat a za 36.000 kop míš. odhadnutý, postoupen *Waldšteinovi*, po jehož zavraždění za 60.000 zl. odhadnut a vedle cís. resoluce z dne 30. ledna 1635 odevzdán k správě cís. generálu *Reinhartovi sv. p. z Walmerode*; avšak vedle cís. resoluce z dne 11. února 1636 navrácen byl manželce *Zdislava Hrzaňa*, jemuž dle zprávy král. kanceláře dvorské dne 16. července 1635 milost byla udělena. — Předce však ještě l. 1656 naléhal král. prokurator *Jan hrabě z Graefenburg* na to, aby král. fiskus se ujal statků *Landškrona* a *Landšperka*, knížeti z *Lichtenšteina* od *Zdislava Hrzaňa* l. 1622 na újmu fisku prodaných bezprávně, poněvadž *Hrzaň* tehdy byl ještě v stavu obvinění a teprv později od knížete z *Lichtenšteina* zprostěn žaloby, však jenom pod zámyslem, že provinění jeho od císaře bylo prominuto. Přes to všecko zůstali dědicové knížete z *Lichtenšteina* v držení statků dotčených. (C. 215, B. 19; C. 1/5; E. 32/45; F. 1 & 5; H. 23.)

Adam Tobiáš Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; pročež při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 obvinění ze zpoury byl zproštěn a pokuty osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; protož odsouzen při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 *polovice* jmění, propadl statky: a) *Libeň Vysoká* (kr. Praž., okr. Mělník, dom. Řepín) — tvrz a ves Libeň s dvorem poplužním a vsi Živonín, Kanina (díl) a Sedlec (1 poddaný) s dvory poplužními, ves pustá Kerbartice, s podacím kostelním na Hradště (Hrázsko) a vším příslušenstvím, jak to l. 1594 Tobiáš Hrzaň od Zikmunda Karlíka z Nežetic za 36.500 kop mš. koupil. (D. Z. 170, C. 1.) — b) *Vrutice* (později Kropáčova řečená, kr. Boleslav, okr. Benátky), tvrz a ves Vrutice s dvorem poplužním a pivovárem, vesnice Radouň s podacím kostelním, Zahájí, Kropy s podacím kostelním, Sušno a Katusice, jak to l. 1543 Jan Hrzaň od Jiříka, Václava, Vilíma a Oldřicha Walkounů z Adlaru koupil za 800 kop česk. (D. Z. 43, J. 22 & 91, M. 10.) — Tyto dva statky, odhadnuté za 59.905 kop 20 gr., koupil od komory *Filip Fabricius Platter z Rosenfeldu* (napotom z Hohenfallu řečený) l. 1622 za 55.765 kop 20 gr. mš., na kterouž summu si porazil 25.714 kop 17 gr., jemu od císaře dne 21. prosince 1622 z milosti darovaných, a vyplatil hned manželce Hrzaňové Alžbětě, roz. z Dubé, její věno na statech těch pojištěné 13.500 kop a dceři její 6000 kop, pak za řetěz zlatý, 300 dukátů těžký, 3000 zl. (D. Z. 141, F. 10 & 194, M. 28.)

c) Statek *Sovinky* (kr. Boleslav.), odhadnutý za 17.100 kop, totiž městečko Sovinky s příslušenstvím, jak to l. 1549 Tobiáš Hrzaň od Jindřicha purkrabí z Donína za 849 kop česk. koupil (D. Z. 8, P. 23); pak statek *Krásná* (Krásňoves, okr. Bělá), odhadnutý za 10.600 kop 40 gr., kteréž oba koupil l. 1623 cizozemec *Petr Fuchs z Wramholzu*, cis. rada

nad appellacími, za 21.820 kop 10 gr., na něž sobě porazil služného zadržalého 2280 zl. 33 kr. (D. Z. 153, J. 6.)

Ze všech těchto statků připadlo na polovici Hrzaňovi z milosti zanechanou dle sečtení král. komory z dne 13. dubna 1640, po srážce pretensí manželce a dceři jeho zaplacené, jenom 27.757 kop 17 gr., z nichž ještě 13.000 kop dluhů v čase zpourey učiněných se platiti mělo; na tento díl svůj obdržel Hrzaň l. 1623 jenom 1000 kop. (C. 215, H. 23. — Lib. conf. 2, f. 328.)

Albrecht Hrzek ryt. ze Mšena Hrádku, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 dne 3. října t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Dušníky* (kr. Praž., okr. Unhošť., dom. Chraštaň.), v jehož držení a užívání *Přech Mitrovský z Nemyšle*, zet Hrkův, v summě 1000 kop míš. věna manželky své až do l. 1628 zůstával. Téhož roku žádal syn Hrkův Jiřík, aby zůstaven byl při statku dotčeném od lidu vojenského vydrancovaném, od komory české toliko za 3311 kop míš. odhadnutém a dluhy na 4910 kop obtíženém, pak aby pokuty král. fisku náležející zproštěn byl. Není však v aktech vytčeno, zdali k žádosti jeho bylo svoleno. (C. 215, H. 24. — Lib. conf. 2, f. 210.)

Markvart Jiří Hrzek ryt. ze Mšena Hrádku, purkrabí na panství Kosteleckém, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; dle zprávy posla komorního měl jenom dva domy ve vsi Škvorci pod Kostelcem (okr. Česk. Brod.). (C. 215, C. 1/4.)

Fridrich Hubryk z Hendersdorfu účastnil se výpravy ve řejně v čase zpourey, avšak nemaje jmění žádného, při kommissi transactionis dne 15. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Hubryk z Hendersdorfu a na Jedlině, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 pokuty osvobozen, nepostavil se dle obeslání před kommissi tractationis dne 17. února 1630, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. Protož jeho pohledanost 1500 kop míš. na statku Koštickém, Janovi Štampachovi konfiskovaném, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1; 1/4 & 1/8.)

Jan, Petr a Václav, bratři Hubrykové z Hendersdorfu při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Hubryk z Hendersdorfu ve vsi Vítkově, obeslán před kommissi tractationis dne 5. února 1629, nepostavil se ještě 17. února 1630, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Hubryk z Hendersdorfu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. října 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil dne 16. června 1626, že žádných statků dědičných nemá, kromě dvorce sedlského ve vsi Kluku na panství Poděbradském. Statek předešle jemu náležející držela Johana Haugwicová, roz. z Hendersdorfu. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 19.)

Krištof Karel Hubryk z Hendersdorfu, úředník na Dolejších Beřkovcích, nevyrovnal se o pokutu za perdon mu udělený při kommissi tractationis ještě dne 17. února 1630, ačkoliv již dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Hubryk z Hendersdorfu na Betlesdorfu (Berzdorfu) vypravil s Jarolimem z Nostic a Adamem z Penčíku v čase zpourey k veřejné hotovosti jednoho pěšho; pro kteréz provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složil pokutu 100 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Don Martin de Hoeff-Huerta na Hvozďe, Mokrosukách, Velharticích, Písku, Neustupově a Miličíně, cís. plukovník a vůbec známý trýznitel a sužovatel lidu v Čechách, odkázal dotčené statky l. 1638 dne 7. ledna dceři své adoptované, šlechticně panně *Anně Marii vejvodovně z Moldavy*, kterou za universalní nápadnici všeho statku svého nařídil. (D. Z. 146, C. 17.) Avšak po smrti své od kněze Leonharta della Gratia pro rozličné zločiny proti císaři spáchané (kteréž vyčteny nejsou) byl udán, tak že vedle cís. nařízení 6. srpna 1638 pozůstalost jeho všecka do sequestru byla vzata, zvláště jeho těžký vůz s penězi ve Vídni tajnou inkvisicí k ruce císaře ujat, dědičce pak jeho zatím toliko statek Velhartice k vychování jejímu ponechán byl. (Archiv komory dvorské.) Ale vedle cís. nařízení z dne 1. a 18. září 1638 vyjednával nejvyšší mincmistr král. Českého Vilém Popel z Lobkovic důvěrně a tajně s dotčenou dědičkou Huertovou, vejvodov-

nou z Moldavy, o postoupení města a panství Písku Huertovi předešle v summě 110.000 zl. zastaveného, a podle porovnání s ní dne 12. října učiněného a dne 15. října 1638 od císaře schváleného ponechány jí byly statky Velhartice, Neustupov a Miličín proti postoupení panství Píseckého k ruce král. fisku. — Mimo to z pozůstalosti Huertovy vykázáno bylo odměnou Lobkovicovi 12.000 zl., též kaži a udavači Leonhartovi della Gratia jistá odměna byla povolena, na kteréž Lobkovicovi 2000 zl. a della Gratia 203 zl. z panství Píseckého byly od města Písku zaplacený. (Viz též Písek.) — Konečně statek *Žihobce*, Huertovi předešle v summě 25.666 zl. vedle cís. resol. 27. června 1627 za 33.000 zl. postoupený, prodán byl na spokojení pluku Dona Baltasara de Marradas za 33.000 zl. cís. plukovníkovi *Antonínovi de Gradin*. (Viz Jaroslav Bukovanský.)

Jakub Hufnagel, malíř dvorský a měšťan Malostranský, ujel po bitvě bělohorské ze země, a odsouzen hrdla, cti i statků patentem z dne 17. února 1621, propadl *dům* v Menším městě pražském na Újezdě ležící „u Zlatého Medvěda“ řečený, řídicí se majestatem,* od císaře Rudolfa I. 1592 propůjčeným Jindřichovi z Pisnice a po něm Jindřichovi de Bray, od něhož jej Hufnagel l. 1616 za 3500 kop míš. koupil. Dům ten se všemi právy a svobodami postoupen byl od král. komory l. 1621 Hufnagla švagrovi Janovi *Skálovi ze Zhoře* za 2500 kop míš., kteráž summa cís. resolucí dne 3. března 1623 na 4000 kop zvýšena, avšak opět vedle cís. resoluce z dne 26. listopadu 1627 na dřívější summu snížena byla k žádosti Skály za jeho služby ve vyhledávání statkův, rebellům náležejících. (C. 215, H. 33.)

Zdeněk Humpolecký z Rybenska a při městě Chrudimí, potom v Hradci Králové, obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se; nemohl se ho posel komorní nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Bernard a Jiří Křištof bratří Huvarové (Hofer) z Lobensteinu ujeli l. 1620 ze země a sloužili u nepříteli. Jejich

*) *Dům majestátem se řídicí* byl svobodný a spupný statek, bez poplatkův a daní, obyčejně se svobodným prodejem (šenkem) všelijakého nápoje, zvláště pív venkovských i Pražských.

statek *Záhoří* (Serles, kr. Cheb.) — tvrzka zpustlá, ves a dvůr poplužní též zpustlý, s 4 poddanými a jeden poddaný ve vsi Vitkovicích — teprv l. 1628 k ruce král. fisku od Zateckého císař. rychtáře ujat, za 2796 kop 32 gr. odhadnut a léta 1629 *Volfovi z Endern* za 2800 zl. prodán byl. Tento však jenom 300 zl. na summu trhovou zaplatil, tak že po jeho smrti l. 1635 statek ten sestře odsouzených Huvarův Barboře na porážku její pretense per 1000 kop míš. postoupen a vedle císař. resoluce z dne 21. února 1639 za 2794 zl. 10 kr. rýn. ponechán jest. (C. 215, H. 13. — D. Z. 301, M. 20; 147, J. 8.)

Jan Krištof Huvar (Hofer) z Lobenšteina vedle král. resoluce dne 4. listopadu 1624 pokuty osvobozen (absolutus sine clausula), podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 60 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Fridrich Huvar (Hofer) z Lobenšteina při kommissi confiscationis dne 3. října l. 1623 obvinění ze zpourey sprostěn, maje pro náboženství ze země odejítí, obeslán byl před kommissi transactionis dne 9. června 1628; avšak nemaje žádného jmění, pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Julius Huvar (Hofer) z Lobenšteina při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. Statek jeho *Čichalov* (Čicholov, Sichalov, Sichelau, kr. Cheb., okr. Žlutic.), odhadnutý prve za 7600 kop míš., potom za 11.250 kop k naléhání věřitelů pro dluhy v summě 14.033 kop na něm vězící, l. 1629 postoupen byl jeho synovi *Janovi Krištofovi* za poslední summu odhadní, z níž zapraviti měl dluhy na 10.893 kop od věřitelů snižené, pak 1000 zl. pokuty místo třetiny král. fisku náležející. Avšak *Jan Krištof Huvar* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 opět propadl statek dotčený, který od *Albrechta Waldšteina*, knížete z Fridlandu, v pokutě ujat a l. 1632 postoupen byl *Gerhartovi z Questenbergu*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císař. resoluce z dne 7. května 1636 dědičně byl ponechán proti zaplacení dluhův na něm vězících, k nimž náležela pohledanost 3000 kop míš. matky Jana Krištofa Huvara, Marie roz. z Globen, pak pohledanost jeho manželky 4250 kop,

o kteréž se tyto po mnohá léta marně ucházely, až konečně dotčený statek po smrti Questenberga l. 1655 od poručníkův jeho dětí pro veliké dluhy král. komoře byl navrácen a za summu odhadní 11.250 kop míš. postoupen vdově po Janovi Křištofovi Huvarovi, Anně Marii Salomeně roz. z Steinsdorfu. (C. 215, H. 13. — Lib. conf. 2, f. 485. — D. Z. 145, E. 19 & 152, J. 17.)

Bernard Hyzrle (Hiserle) ryt. z Chodova, katolík, vykonal přísahu dne 1. října l. 1619 podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 pokuty osvobozen, podržel statky své, totiž *Zálezly* (kr. Písek, okr. Volyň), odhadnutý za 3646 kop míš., a *Želibořice* (okr. Volyň), odhadnutý za 3921 kop míš.*) Za perdon mu udělený uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zaplatiti 600 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jiřík Chanovský Dlouhoveský z Dlouhé vsi, při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen *k manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na dva díly statku *Zavlekova* (Zavlekom, Zamlekov, kr. Plzeň, okr. Planice), tvrz a ves s 22 osedlými a dvorem poplužním, za 8400 kop míš. odhadnuté. (D. dv. 7, f. 28 & 68 díl I. f. 14.) — Statek ten, na který Chanovského syn Jiří Mikuláš dne 2. července 1637 léno obnovil (D. dv. 7, f. 217), z manství propuštěn byl vedle cíś. resoluce l. 1640 proti odvedení zadržalé quoty manské (č. stého peníze) per 980 zlatých a proti složení 1000 zl. rýn. za jeho převedení do dědictví l. 1650. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$, C. 24.)

Chanovští Dlouhoveští z Dlouhé vsi Aleš, Bohuslav, Jan Jindřich a Křištof,)** katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého.

*) Statek *Želibořice* — tvrz a díl vsi Ž. s dvorem poplužním, dvě díly poplužní Žabrákov, vsi Bušanovice, Dolejší Nekvašovice (díl), Onjezdec (díl) a Konopiště — prodal l. 1661 Ferdinand Arnošt Hyzrle za 16.500 zl. rýn. Divišovi Lvovi Žákovi ze Žákavy (D. Z. 313, E. 16.)

**) Křištof Chanovský držel na ten čas statky Chanovice, Světlá a Onjezdec (kr. Písek, dom. Horažďovic. — D. Z. 139, O. 12.)

avšak vyhradili si, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. listopadu a 3. prosince 1622 pokuty osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti pokuty, totiž *Aleš* 600 zl., *Bohuslav* 500 zl., *Jan Jindřich* 500 zl. a *Krištof* 200 zl. rýn., kteréžto summy také složili; jenom Jan Jindřich měl doplatiti na svůj díl dne 2. dubna 1631 ještě 200 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Charvat z Bernšteina na Bělošicích, při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 pokuty osvobozen, podržel statek svůj Bělošice (Bělušice), též vsi Červený Oujezd (okr. Břilin., dom. Světec), Dobrčice (díl) a Radovesice (díl) s dvěma háji (Panenská hora a pod Vostrým), kteréž vsi l. 1620 od Karla Chotka za 100 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 193, E. 20.)

Avšak navrátiti musil kapitole sv. Víta na hradě Pražském statek duchovní, ves *Kozly* s dvěma krčmami výsadními a příslušenstvím, který koupil za času zpoury l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 3715 kop mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, D. 23 & 192, N. 6.) Mimo to zavázal se při kommissi tractationis de pio opere skrze Karla Lhotu z Lhotky l. 1629 za perdon jemu udělený složit 400 zl. k alumnatu u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam, David, Jan Jindřich, Jiří a Sigmund Chlumčanští z Přestavlk a z Chlumčan, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné a zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622, 23. května a 3. října 1623 osvobození pokuty, uvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený zaplatiti na *collegium nobilium* pokuty, totiž *Adam* 20 zl., *Jan Jindřich* 20 zl. a *Sigmund* 60 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mimo to *David Chlumčanský*, který při vpádu saském l. 1631 povstalé sedláky vedl k nepříteli, jako Krištof Čabelický, propadl pohledanost svou na statku Václava Přichovského pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & C. 15.)

Jindřich, Václav a Sigmund bratři Chlumčanští z Přestavlk a z Chlumčan podepsali konfederaci stavů povstalých a účastnili se výpravy zemské; avšak přistoupiše k náboženství katolickému, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon jim udělený byli osvobozeni a podrželi statečky své, *Buková a Loučím* (okr. Kdyně), za 4000 kop míš. odhadnuté. (C. 215, C. 1/4.)

Oldřich Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan účastnil se s bratrem svým Václavem zpourey tím, že bratra svého *Křištofa* s dvěma koni a jedním pěším k vojsku stavovskému vypravil. Pro toto provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. — Bratr jeho *Křištof* při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen jednak pro svou chudobu, zvláště pak že přijal víru katolickou. (C. 215, C. 1/4 & C. 15.)

Václav starší Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan vypravil v čase zpourey k hotovosti veřejné bratra svého *Vladislava*; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek manský *Štokov* (kr. Cheb, okr. Planá), někdy k panství Tachovskému náležející, s kusem lesa od Tachova přikoupeným. Statek ten od král. komory l. 1623 za summu odhadní 8534 kop míš. koupila Chlumčanského manželka *Salomena*, roz. *Hradištská z Hořovic*. Ze summy tržové po zaplacení dluhů připadlo král. fisku 2500 zl. rýn. dle účtu komory české z l. 1672. (C. 215, C. 15. — D. Z. 142, A. 18 & 292, Q. 17.)

Adam Chobotský ryt. z Ostředka zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež odsouzen byl při kommissi confiscationis *všeho jmění*, kteréž od král. komory bylo ujato, totiž statek *Nespery* (Nespeř, kr. Tábor., okr. Vlašim.) — tvrz a ves *Nespery* s dvorem poplužním ve *Lhotě* (Nesperské) — odhadnutý za 23.104 kop míš. Avšak statek ten z cfs. milosti l. 1623 jeho nezletilému synovi *Vilémovi* ponechán byl proti jistému zaručení poručníka jeho, strýce *Jana Chobotského*, jemuž rozkázáno, aby svěřence svého na učení do škol jezuitských odevzdal.

Tento *Vilém Chobotský* potom při kommissi confiscationis Fridlandské byl obviněn, že při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy přišel a rebellovi Oldřichovi z Řičan se připojil; protož od knížete z Fridlandu jeho statek *Nesperry* v pokutě ujat a cís. plukovníkovi *Markovi Corpusovi* na srážku jeho pohledanosti za najímání lidu vojenského per 13.000 dolarů českých postoupen byl. Když ale Vilém Chobotský z obvinění toho při kommissi Fridlandské revisionis l. 1635 se očistil, od žaloby dotčené dokonale osvobozen a statek jeho vedle cís. resoluce z dne 3. března 1636 jemu opět navrácen byl. (C. 215, C. 2. — Lib. confis. 2, f. 372. — D. Z. 620, A. 19.)

Jan Chobotský ryt. z Ostředka při kommissi confiscationis odsouzen l. 1623 všeho jmění, však z cís. milosti při dvou třetinách zůstaven byl. Statek jeho *Bedřichovice* (kraj Tábor., okr. Votic., dom. Jankov) od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 10.568 kop míš. *Janovi mladš. z Talmberka*, cís. hejtmana kraje Kouřimského l. 1623 postoupen, avšak do desk zemských vložen nebyl. (C. 215, C. 2. — Lib. conf. 2, f. 114.) Po smrti Talmberka připadl statek Bedřichovice s panstvím Jankovem dědičně Rudolfovi Františkovi z Talmberka (D. Z. 73, L. 24), kterýž statek Jankov se vsí Bedřichovicemi prodal l. 1702 Janovi Antonínovi Kořenskému sv. p. z Terešova, jemuž teprv ves Bedřichovice do desk byla vložena. (D. Z. 468, K. 1.)

Manželka Chobotského Anna, roz. Vítova ze Rzavého, postoupila věno své 2500 kop míš. na Bedřichovicích pojištěné dceři své Ludmile, jíž l. 1630 cís. pojištění toliko na 2500 zl. dáno bylo. (C. 215, C. 2.) — Naproti tomu pohledanost Viléma Chobotského na témž statku per 6380 kop míš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Chobotský ryt. z Ostředka, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Tehov* (kr. Tábor., okr. Vlašim.), k němuž náležely tvrz a ves Tehov zcela spálená, v níž bývalo 19 osedlých (15 s potahy a 4 chalupníci), s dvorem poplužním, 6 rybníkův a 3 leče lesů na 24 tenat. Statek ten za 5338 kop míš. odhadnutý od komory koupil dne 25. června 1627 president nad appellacemi *Frid-*

rich z Talberka za 4200 zl. rýn. špatných peněz, již dne 12 prosince 1623 do komory složených; Tehov pak k panstv Vlašimskému byl připojen. Dle účtu komory české z dne 15 února 1666 vynášela tato summa na dobrých penězích toliko 553 zl., tak že synové Talberkovi ještě 3877 zl. i s úroky doplatiti majíce, je sobě porazili na služném otc jejich zadržalém. (C. 215, C. 2 & W. 8. — Lib. confis. 2 F. 176. — D. Z. 294, A. 30.)

Abraham Chotek ryt. z Chockova (Chotkova), při kommissi transactionis dne 9. června 1628 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený, protože neměl jmění žádného a přislíbil přijati víru katolickou. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Chotek ryt. z Chockova a na Žihli, zemřel za čast zpoury, již se zúčastnil. Dle výpovědi kommissie confiscationis dne 12. listopadu 1622 *všecko jmění* jeho od král. komory bylo ujato, totiž statek *Žihle* (Scheles, kr. Žatec, okr. Jesenic., dom. Petršpurk.), k němuž náležela tvrz Žihle s městečkem, s dvory poplužními v Žihli, Pohvizdech a Malmeričích, vsi Blatná (Blatno, Pladen), Velečín, Malmerice (Alberitz), Pastouchovice, Žďár (Saar) a Podbořanky (Podersanka) jak to l. 1600 Václav Chotek od Mikuláše Libšteinského z Kolovrat za 53.500 kop mís. koupil. (D. Z. 129, M. 13.) Tento statek za 46.457 kop mís. odhadnutý, l. 1622 od král. komory za 48.000 zl. rýn. koupil *Heřman Černín z Chudení* na Petršpurce, hejtman Starého města pražského, jemuž císař. resolučí z dne 6. března 1623 ze summy tržové sleveno bylo 15.000 kop mís. (C. 215, C. 4. — Lib. conf. 2, f. 2. — D. Z. 141, J. 17 & 292, H. 8.)

Marně žádali bratří Chotkové, aby jim statek Žihle, na němž 47.553 zl. dluhů bylo pojištěno, za 100.000 zl. postoupen byl. — Věno manželce Chotkové Rozyně, roz. z Renšperku a Držkovic, l. 1619 na vsi Žďáru, na dvoru poplužním Novém, řečen. Chvojovském téhož statku od Chotka pojištěné per 20.000 kop mís. (D. Z. 139, O. 12), teprv vedle císař. resoluce z dne 28. listopadu 1663 jí přisouzeno bylo, tak že pojištění na 20.000 zl. obdržela. Pohledaností pak Alžběty Chotkové per 4500 kop mís., a Marušky Chotkové per 1500 kop mís. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. 1/4 & C. 4.)

Mimo statek dotčený zanechal Chotek *dům* šosovní v Starém městě pražském, který vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od král. komory byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Karel Chotek ryt. z Chockova, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 160 zl. na collegium nobilem. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel Chotek ryt. z Chockova, bratr Jiříkův, při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 odsouzen všeho jmění, avšak z cíś. milostí při třetím dílu zanechán, propadl: a) 17.187 kop mš., jakožto dvě třetiny král. komoře v pokutě náležející, z jistiny 25.780 kop mš., kterou měl na statku Žihelském bratra svého Jiřího, jemuž díl svůj na témž statku l. 1617 za 38.000 kop mš. prodal.

b) *Dvůr* ve vsi *Lišanech* (kr. Praž., okr. Rakovník), který Chotek v čase zpoury l. 1619 od Jiřího Zikmunda Frankrýnara za 2000 kop koupil, teprv l. 1628 v pokutě byl ujat a k cíś. panství Krivoklatskému připojen. Poněvadž Chotek na dotčenou summu trhovou jenom 500 kop mš. složil, měla býti zaplacená ostatní summa Frankrýnarovi z komory české; avšak týž dluh jakožto v čase zpoury vzešlý dle nálezů kommissie revisionis od král. komory placen býti neměl. (C. 215, C. 4.)

Mimo to Chotek navrátiti musil statky duchovní: a) *klášteru sv. Sary a špitálu sv. Václava u města Mostu*, vsi *Židovice* a *Kočov* s podacím kostelním, dvorem poplužním, 2 krčmami, mlýnem a příslušenstvím, jak to s manželkou svou Alžbětou, roz. z Bärenšteina, l. 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 5894 kop mš. zcela zaplacenou, mimo 500 kop, z nichž deputatu ročně 30 kop klášteru dotčenému dávatí měl. (D. Z. 192, O. 14.) — b) *Klášteru Světeckému* vsi *Radovesice*, *Červený Oujezdec* a *Dopřice* (Dobřice) s příslušenstvím a s háji, Panenskou horou a pod Ostrovem řečenými, jak to Chotek koupil l. 1620 od stavů za summu odhadní 6728 kop mš., na kterouž si porazil 1200 kop hned při zástavě téhož statku od něho složených. (D. Z. 192, O. 6.)

Chotek pak l. 1631 při vpádu saském dal se potřebovati nepříteli za kommissaře krajského; pro kteréž provi-

nění statek jeho dvůr poplužní ve vsi *Pavličíně* (Povlčím, okr. Rakovník.), pak vsi Povlčím (díl), Veclov s podacím kostelním a Svojetín s příslušenstvím, který l. 1630 od věřitelů bratří Reinšpergerův Jana Adama, Jana Ferdinanda a Vespasiana za 20.000 kop mš. koupil (D. Z. 299, N. 25), a na tuto summu toliko 8000 kop odvedl, l. 1632 od kommise Fridlandské konfiskován k ruce *Albrechta z Waldšteina* a od téhož polskému plukovníku *Tobiášovi Minorovi* k užívání byl postoupen. Dle zprávy komory české z dne 15. září 1638 týž statek po Karlovi Chotkovi zcela zpustošený po smrti Waldšteinově od kommissarův soudu zemského dne 16. března 1638 za 10.000 zl. prodán byl *Mikulášovi Bechyňovi z Lažan*. (D. Z. 300, F. 4.) Synové Chotkovi Jan Václav a Jiřík, jakož i dotčení bratří z Reinšperku s ostatními věřiteli marně se domáhali pohledaností svých na témže statku; neboť ještě l. 1690 věc ta při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 & C. 4.)

Manželce Chotkové Alžbětě, roz. Charvatce z Baerenšteina, ponechán byl statek *Bělušice* (kr. Litoměřic.), jí náležející. (C. 215, C. 4.)

Václav Chotouchovský z Nebovid, nejvyšší správce Hor Kutenských a úřadu mincmistrského, zemřel v měsíci září 1618 v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, odkázav dům svůj, *Hrádek nad Pachem* řečený, s příslušenstvím a *dvůr Přibíkovský* se zahradou v předměstí Čechovském na *Horách Kutnách* manželce své Aleně, roz. z Hodkova. (D. Z. 139, H. 29.) Při kommissi confiscationis jakožto hlavní rebel udán, avšak nezanechav žádného jmění, nebyl odsouzen. (C. 215, C. 19.) Neboť Chotouchovský statek svůj *Žleby* prodal již l. 1615 za 120.000 kop mš. *Heřmanovi Černínovi z Chudenic* (D. Z. 192, H. 4), kterýž statek ten l. 1623 na splátku trhové summy za nakoupené statky konfiskované císaři směnou postoupil. (Viz Linhart Colona z Felzu.) Týž statek prodala komora česká l. 1623 vlaským dobrodruhům pánům z Magni za 116.660 zl., od nichž jej l. 1629 koupil Jan Rudolf Trčka, po jehož smrti l. 1635 opět statek ten byl konfiskován. (Viz Trčka. — D. Z. 148, J. 24 & L. 17; 297, E. 7.)

Adam Chřepický ryt. z Modliškovie při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas

a vedle cí. resoluce 21. května 1621 perdonován a na mílost přijat byl. (C. 215, S. 79.)

Kašpar Chrt ze Rtína neprovinil se ničím v čase zpourey; nicméně statek jeho manželky Alžběty, roz. z Drahenic, totiž tvrz a ves *Suchá* s dvorem poplužním (nyní toliko dvůr poplužní u Pištína okr. Hluboká), pak ves Tupesy — již před bitvou bělohorskou od cí. vojska vzat, dokonce zpuštěn a ves Suchá spálena byla. Statek ten postoupen byl hned l. 1620 opatu *kláštera Vyšebrodského*, který na něj a na statek Čákovce, též od vojska ujatý, 7197 zl. k potřebě vojenské půjčil; však k rozkazu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 18. srpna 1622 byl navrácen manželce Chrtově, která jej l. 1635 Donu Baltasarovi *de Marradas* za 10.000 zl. rýn. prodala. (C. 215, C. 5. — D. Z. 144, Q. 8.)

Buryan Chuchelský ryt. z Nestajova na Malči a Předboři, syn Jana staršího Ch., účastnil se výpravy stavovské vyslání lidu svého s bratry svými *Hertvíkem a Ferdinandem*, přiznal se též k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, a byl též relátorem na sněmu generalním l. 1620. Avšak poněvadž cí. vojsko na statcích svých s Janem Rudolfem Trčkou všemožně za času zpourey podporoval, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 s bratry svými pokuty osvobozen podržel statky své *Maleč a Předboř* (okr. Chotěboř.). Potom urovnal se při kommissi transactionis dne 15. května 1630 o pokutu 100 kop míš. za udělení perdonu, kteráž však jemu vedle cí. výpovědi z dne 5. srpna 1630 byla prominuta za vydatnou jeho službu v čase zpourey a po bitvě bělohorské císaři prokázanou. (C. 215, C. 1/4; C. 11/41 & C. 21.)

Jan Krištof Chuchelský ryt. z Nestajova, bratr Buryanův, ujel po bitvě bělohorské ze země s nepřitelem, s nímž se v Glacku dal zavřítí, potom množství let při nepřítelích zůstával, lid proti císaři najímal, ano i sám za fendricha potřebovatí se dal. Pro tato provinění propadl otcovský svůj díl na statku Malči bratra svého Buryana, v který se l. 1630 listem obranným uvázal; za tou příčinou též statek k nařízení cí. místodržících 22. srpna 1630 do sequestru vzat, avšak vedle cí. resoluce Buryanovi Chuchelskému opět byl postoupen. Jan Chuchelský pak při vpádu saském l. 1631

se přidržel hraběte z Thurnu, u něhož často býval, a v Praze drahý čas se zdržoval, tak že i při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění; avšak neměl ničeho, poněvadž již dříve pro zpurnost a neposlušnost od otce svého Buryana byl vyděděn. (C. 215, C. 1/7 & C. 21. — D. Z. 144, E. 17.)

Kristian sv. pán z Illau (Illo), císař. polní podmaršálek, byl v čele důstojníků vyšších, kteří se Albrechtovi z Waldšteina knížeti Fridlandskému dne 12. ledna 1634 zvláštní listinou v Plzni ctí a životem zavázali, že při něm setrvají, pokud v císařské službě zůstane; mimo to vyjednával po uveřejnění císař. patentu z dne 18. února 1634, kterým Waldstein byl sesazen, jménem Waldšteina s vůdcem švédským Bernardem z Weimaru o spojení se s ním. Protož s ostatními hlavními přívrženci Waldsteinovými při exsekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn a statky jeho všechny k ruce císaře byly vzaty, totiž: a) Město *Stříbro* (Mies, kr. Plzeň.) s vesnicemi, dvory poplužními a vším příslušenstvím, jak to l. 1623 Illovi zástavou k držení a užívání bylo postoupeno v summě 70.000 zl. na srážku jeho útrat válečných per 50.000 zl., kteréž sobě za komorou českou míti pokládal. Z této zástavy propuštěno bylo město Stříbro po smrti Illově vedle císař. resoluce z dne 27. června 1634 proti zaplacení summy zástavní 30.000 zl. do komory české v 15 letech. (Viz Stříbro. — C. 215, J. 6.)

b) Statek *Popovice* (kr. Tábor., okr. Benešov.), k němuž náležely tvrz a městečko Popovice s dvorem poplužním, dvory poplužní ve vsích Vozlicích (zanikla) a Mladovicích, pak vsi Mladovice, Kondratice (Kundratice), Vojslavice (Vojislavice), Lhota Kamenná, Věžníky, Hlivín (díl) a Dlouhépole (díl), jak to Illo l. 1630 za 19.500 kop míš. koupil od Markéty z Řičan, roz. Vrchotické z Loutkova. (D. Z. 144, F. 23 & 298, B. 3.) — Tento statek vedle císař. resoluce z dne 9. března 1639 postoupen byl *vdově po Illovi* pozůstalé, *Anně Albertině*, opět provdané Briaumonte, roz. hraběnce z Fürstenbergu, proti zaplacení všech dluhů 19.506 kop míš. Avšak pro tyto dluhy dne 20. ledna 1654 prodán byl dotčený statek (bez vsi Hlivína, která při kridě téhož statku Zdislavě hraběnce z Waldšteina k ruce jejímu sirotku byla přivlastněná)

za 19.000 kop mš. *Jiřímu Štastnému Jaroslavovi Víthovi ze Zersavého*, jemuž již vedle cí. resoluce z dne 3. října 1642 v dluhu 10.000 kop k držení byl postoupen. Vítha pak hned dne 22. ledna t. r. prodal týž statek za 24.000 kop m. paní *Anně Celarové*, roz. Kořenské z Terešova. (C. 215, J. 6. — D. Z. 308, W. 18 & 23.)

c) *Dům, Kometkovský* řečený, v Starém městě pražském v Dlouhé třídě naproti domu u Zlaté husy ležící, který Illo od Zdislava Hrzaně z Harasova l. 1628 za 10.000 zl. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 370), vedle cí. resoluce z dne 30. července 1640 postoupen byl dotčené vdově Illové v summě 10.000 zl. na srážku její pohledanosti 30.000 kop mš. na statcích Illových jí přisouzené. (C. 215, J. 6. — Lib. contract. caerul. 5, f. 68.)

d) *Domy a grunty* v městě Stříbře, které Illo od tamějších sousedův za 3465 zl. 49 kr. koupil a dílem nedoplatil, vedle cí. resoluce z dne 28. září 1640 postoupeny byly obci města Stříbra proti zaplacení nedoplatené summy tržové per 1100 zl. náhradou za škody městu od Illova na zdích městských a na masných krámech učiněné. (Viz Stříbro.)

e) *Jistina* 12.000 zl. na statku Stolinkách, kteráž k ruce císaře byla ujata. (C. 215, F. $\frac{5}{6}$.)

f) Zbytek stříbra 146 hřiven (v ceně 3000 zl.), které Illo l. 1633 uložil u zlatníka Filippa Junkera, měšťana Novoměstského, v summě 180 hřiven, z nichž spotřeboval 34 hřivny na zhotovení dvou velikých umyvadel a dvou konvic, Illovi předešle již odvedených. (C. 215, J. 6.)

Mimo jmění vytčené konfiskovány byly též *statky Illovy na Moravě* v kraji Znojenském ležící, totiž statek *Budkov*, zámek a ves *Budkov*, vsi *Lomy* a *Opoměšice*; pak statek *Mladoňovice* (Ladoňovice), tvrz a ves *Mladoňovice* a vsi *Slavíkovice*, *Trpičovice* a *Lhotice*, jak je Illo od *Zdeňka sv. p. z Roupova* koupil. Tyto statky vedle cí. resoluce z dne 10. ledna a 2. srpna 1635 opět postoupeny byly dotčenému Roupovci proti odvedení 12.626 zl., od Illova na summu tržovou předešle zaplacených, pak všech zásob obilí, což vše vedle cí. listu z dne 14. března 1635 na knížete Dietrichšteina p. Eggsteinovi k zásobení uherského pomezí do proviantu odevzdáno býti mělo. Avšak Roupovec, nejsa katolík,

byl povinen dotčené statky za půl léta katolické osobě prodati. (C. 215, J. 6.)

Naproti tomu vedle cíś. resoluce z dne 2. prosince 1634 ponechány byly všechny svršky Illovy v Znojmě zabavené dětem po jeho tchánovi, plukovníku *Vratislavovi hraběti z Fürstenbergu* l. 1631 zemřelém, pozůstalým, totiž dotčené vdově Illové a její sestře, pak jejím bratřím Vratislavovi a Fridrichovi z Fürstenbergu, zvláště všecko stříbro se znaky Sternbergův a Fürstenbergův; ostatní pak svršky bratrovi jejich Vratislavovi z Fürstenbergu, který se za to všech svých pohledaností měl vzdáti. (C. 215, J. 6.) — Konečně vykázáno bylo vdově Illové na dotčenou pohledanost její per 30.000 kop míś. (35.000 zl.), mimo dům Kometkovský per 10.000 zl., ostatních 25.000 zl. při městě Stříbře, tak že se jí z dotčené zástavy 30.000 zl. po lhůtách ročních per 2000 zl. mělo výplácti. (C. 215, J. 6.)

Adam Janovský z Janovic vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 pokuty byl osvobozen. Po jeho smrti zavázal se *Jan Jiří z Janovic* při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon Adamovi udělený složit 126 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Diviš a Drslav Janovští z Janovic, ač při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 obvinění ze zpourey zproštěni, přece obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Diviš* již předtím zemřelý nezanechal žádného jmění, *Drslav* pak ve Vidicích (okr. Přimd.) bydlící nechtěl ničeho dáti, odvolávaje se na své osvobození při kommissi konfiskační. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Herald Janovský z Janovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *deou třetin* jmění, které však vyčteno není. (C. 215, J. 1.)

Heřman Janovský z Janovic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných a hlasoval pro zvolení Fridricha Falckého. Po jeho smrti manželka jeho Anna, roz. Přichovská, obeslána před kommissi transactionis a nemajíc žádného jmění

s třemi sirotky, dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon manželu udělený byla osvobozena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Janovský z Janovic zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*. Jeho *dům* v Starém městě pražském před Týnským kostelem vedle Trčků a domem farním ležící, Pikartův řečený, od král. komory ujat a l. 1623 za summu odhadní 4887 kop míš. *Martínovi Tejneckému* prodán byl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 151. — C. 215, J. 1.)

Jindřich Janovský z Janovic účastnil se osobně výpravy válečné za času zpoury a zemřel, nezanechav ničeho. Pročež vdova po něm pozůstalá Lidmila, roz. Widerspergova, se čtyřmi sirotky při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon manželu udělený byla osvobozena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Janovský z Janovic, odsouzen při kommissi confiscationis dne 8. března vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 *k manství*, hned za podání léna se ohlásil. Po jeho smrti († 1623) jeho syn *Jan Jindřich* dne 22. června 1626 přijal léno na statek *Janovice* (kr. Klatov.), tvrz s dvorem poplužním a městečko Janovice, též vsi Rohožno, Ondřejovice a Vespuli (snad Veselí, díl), v nichž bylo 39 poddaných s potahy a 28 chalupníků, v summě odhadní 19.648 kop míš. — Po smrti Jana Jindřicha l. 1634 přijal léno to Vilém z Klenového a z Janovic jménem pozůstalých sirotek, pak *Jiří Gotthart* došed let svých právních i na místě a k ruce bratra svého mladšího *Oldřicha Viléma* l. 1638 vykonal přísahu lenní (homagium) na týž statek, kterýž l. 1649 za příčinou propuštění z manství za 25.045 kop míš. k dědičnosti odhadnut, avšak dluhy per 22.850 kop byl obtížen, tak že pohledanosti věřitelův ještě l. 1666 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & J. 1. — D. dvor. 7, f. 31, 73, 191 a 196; 68. I. f. 49.) Pročež vedle cís. resol. 6. září 1670 statek ten na žádost poručníka Jana Viléma Chánovského z Dlouhévsí pro dluhy z manství a léna vyňat a arcibiskupovi Pražskému k zřízení biskupství Klatovského l. 1675 prodán byl. (D. Z. 630, M. 6 & 466, O. 7.)

Jiří Fridrich Janovský z Janovic zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složití 1000 zl. rýn. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Krištof Janovský z Janovic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Sehostov* (Sohostov, kr. Plzeň, okr. Kdyň.) — tvrz a ves Sehostov s dvořem poplužním a ves Struhadlo — za 7983 kop mš. odhadnutý, který od komory koupil l. 1627 *Zdibor Přichovský z Přichovic* a na Petrovicích nad Ouhlavou za 10,500 kop mš. — Dle sečtení komory české l. 1629 připadlo po zaplacení dluhů na díl král. komoře náležející 3200 kop mš.; dcerám Janovského ponecháno po jejich matce věno per 2700 kop m. (C. 215, J. 1. — Lib. conf. 2, f. 383. — D. Z. 143, H. 4.)

Sigmund Janovský z Janovic, katolík, půjčil v čase zpouřy na statky duchovní něco peněz stavům odbojným; avšak maje toliko dvůr od vojska vypálený, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 s bratrem svým Smilem starším pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Javornický z Javorníka a v Bělé na Chrudimsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k porovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel již předtím dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Tomáš Javornický z Javorníka odešel bezpochyby ze země, zanechav vinici řečenou Strnišovskou, které se o své újmě ujal děkan Vyšehradský pod záminkou, že se mu z té vinice neodevzdávala činže, která však dle knih úřadu ěor viničných Pražských nenáležela kapitole Vyšehradské, nýbrž k špitálu sv. Barbory. Vinice tato potom recessem knížete z Lichtenšteina a komory české z dne 15. ledna 1625 děkanství Vyšehradskému byla ponechána. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Jan Martin z Javorníka, měšťan Starého města pražského, před odchodem svým ze země pro náboženství prodal *dům* svůj v Starém městě ležící za hotových 2700 zl. rýn. Barboře Šleinicové. V čas vpádu saského l. 1631 navrátil se z Freibergu, kde se usadil, bez povolení do Prahy, pro kteréž provinění při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění; avšak prokázav nevinu svou,

na přímluvu kurfiřta Saského císařskou resolucí z dne 18. srpna 1644 z obvinění propuštěn, pohledaností svých v Čechách mohl užiti. (C. 215, M. 20 & P. $\frac{3}{4}$.)

Buryan Jenišek z Újezda, katolík, podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého Fridricha, avšak vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému. Na přímluvu král. prokurátora Přibíka Jeniška z Újezda při kommissi confiscationis provinění svého dne 17. listopadu 1622 zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený dáti 100 zl. rýn. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Jesenský z Jeseného neb z Jessenu (Jessenius de Magna Jessen), z rodu rytířského v Uhrách pocházející, v umění lékařském doktor a rektor akademie Pražské, byl od evangel. stavův a direktorů dne 21. června 1618 poslán do Prešpurka k stavům uherským, aby s nimi smlouvu k společnému jednání s Čechy učinil, avšak v Prešpurku na poručení krále Ferdinanda II. jat, do Vídně odvezen a tam skoro pět měsíců stížen vězením, z něhož na přímluvu nejvyššího hofmistra král. Česk. Adama z Waldšteina teprv dne 6. prosince byl propuštěn naproti tomu, že stavové čeští císaři vydali D. Ponzona a Jakuba z Tepence, hejtmana Mělnického, jež u vězení drželi. Potom l. 1620 byl Jessenius mezi plnomocníky král. Českého ke knížeti uherskému a sedmihradskému Betlénovi Gáborovi do Báňské (Nové) Bystřice za příčinou konfederace dne 2. června vyslanými. Pro tato provinění při kommissi hrdelní odsouzen byl *statku, cti i hrdla* tak, že za živa měl býti čtvrcen, dříve však mu jazyk týlem vytažen, a pak čtvrtí těla jeho ven za městem na silnicích hlavních rozvěšeny; ale vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 z milosti dne 21. června t. r. byl odpraven tak, že se mu za živa toliko kus jazyka urízl, hlava stála a s tím kusem jazyka na věži mostské přibila, tělo pak za Horskou bránu v pytli vyvezené a tam rozčtvrcené na kolf vstrkáno a vyzdviženo bylo.

Pozůstalost Jesenského, totiž tři zlaté řetězy, 200 dukátů, 200 širokých tolarů, 150 kusů starých dvanácti-

krejcarů, několik zlatých prstenů, pak úpis na 2000 kop mš., které za panem Betenglem na úrocích měl, nebylo lze nalézt; neboť všechny věci ty Jessenius před svým uvězněním z bytu svého v Kaprové ulici sám vynesl a kdesi schovati dal. Dle domnění služebníka jeho, scholastika Václava Šprymka Lounského, spolu s ním v žaláři zavřeného, věci vytčené uloženy byly k ruce Jessenia nemanželské pětileté dcerušky Julie u magistra *Davidy Lipacha*, kazatele německého a diakona při kostele Salvatora v Starém městě pražském, který se tohoto opuštěného dítěte ujal a je k sobě vzal, ale těch věcí vedle své výpovědi od Jessenia nepřijal. (C. 215, J. 3.)

Pavel Ješín z Bezdězí, písař nižší v Novém městě pražském, potom za Fridricha Falckého rada při appellacích, dal se potřebovati od stavův odbojných v rozličných kommissích, zvláště byl koncem l. 1619 sekretářem při hraběti z Hallachu (Hohenlohe) a jiných vyslaných z Čech k Betlénovi Gáborovi do Prešpurka za příčinou uzavření konfederace. Protož hned po bitvě bělohorské ujel ze země a podle patentu z dne 17. února 1621 při kommissi executionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 odsouzen *hrdla, cti i statku*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko hned od král. fisku bylo ujato, zejména *dům*, řečený Kolousovský, jinak Kaňhovský, v Novém městě pražském pod Vyšehradem proti Hrobcí nad potokem Botičem ležící, který od cís. vojáků zcela rozbořený, dne 20. června 1622 navrácen byl Janovi z *Klenového a z Janovic*, jemuž v čase zpourey pro jeho odjetí ze země od direktorů byl odňat a Ješínovi l. 1620 prodán za 256 kop mš. zcela zaplacených. (D. Z. 140, F. 1 & 193, B. 25.) Jan z Klenového postoupil právo své na témž domě l. 1622 Přibíkovi Jeníškovi a tento opět l. 1624 Janovi Křištofovi z Říčan. (D. Z. 138, K. 4. — C. 215, G. 15 & P. ²/₅.)

Albrecht Jestřibský ryt. z Ryzmburka (Risenburk) na Homili a Puhlovicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. října 1623 odsouzen *třetiny jmění*, prodal již dne 23. srpna t. r. statek svůj *Puhlovice* (kr. Král.-Hradec., okr. Nechanic.), tvrz a ves Puhlovice s dvorem poplužním a ves Homile, paní *Alžbětě Vchynské z Vchynic*, roz.

Krajřice z Krajku, za 16.500 kop míš. podle recessu knížete z Lichtenšteina z dne 14. února 1623 s cí. povolením a s tím vyhrazením, že ze summy trhové po zaplacení dluhův per 11.380 kop míš. třetina král. komoře náležející se má zaplatiti. Avšak Vchynská statek ten opět postoupila Jestřibskému, kterýž při kommissi transactionis l. 1631 se uvolil místo třetiny ke král. fisku 3000 zl. pokuty odevzdati; ale tato pokuta ještě l. 1677 nebyla zaplacená. (C. 215, F. 5 a G. 2. — Lib. conf. 2, f. 399. — D. Z. 292, M. 2; 316, A. 13 & 317, E. 3. — Lib. transactionis f. 41, Nro. 203.)

Jan Bernard Jestřibský z Risenburka na Zvíkově obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se co do pokuty za provinění své, v čas zpoury spáchané, vyrovnal; avšak posel přinesl obesláni dne 17. února 1630 nazpět, dokládaje, že Jestřibský již zemřel, a že Albrecht Jestřibský poručník jeho dětí spravuje statky jeho *Zvíkov a Syrovátku* (okr. Nechanic) — tvrz a ves Syrovátku s dvorem poplužním, který Jestřibský l. 1608 od Jana Kristofa z Waldšteina za 6100 kop míš. koupil. (D. Z. 186, A. 12.) — Není však v aktech ničeho, zdali nějaká pokuta za něho byla složena. (C. 215, C. 1/4.)

Karel Jestřibský ryt. z Risenburka při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, tak že statek jeho *Boharyně* (Boharna, kr. král. Hradec., okr. Nechanic.) v pokuté ujat a v summě odhadní 26.976 kop míš. od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina postoupen byl l. 1622 s jinými statky na směnu panství *Kolínského* Václavovi *Vchynskému z Vychnic*.*) — Po srážce dluhův na král. komoru přenešených vynášela třetina Jestřibskému z milosti ponechaná 8601 kop míš., na kterouž summu obdrželi teprv jeho synové a dědicové *Jetřich Bernard a Jan* vedle cí. resoluce

*) Vchynský obdržel směnou za panství *Kolínské*, král. komoře postoupené, mimo *Boharyně* též statky knížecovské *Slibovice a Vykleky* po *Slibovském*, *Herunický* po *Kapounovi Karlovi*, *Hlučce* po *Kapounovi Kristofovi* a *Obědovice* po *Klusákově*, a jedná summa za 194.176 kop odhadouté. Jeho syn odvedl l. 1628 ještě ... statky, otcí místo panství *Kolínského* ... 3000 zl., do kterých pojato bylo též 20 ... daných. (D. Z. 143, D. 1.)

z dne 15. března 1659 čís. pojištění s úroky od l. 1658 počnajíc. (C. 215, F. 5 a G. 2. — Lib. conf. 2, f. 113. — D. Z. 143, D. 1.)

Druhý statek Jestřibského, *Okrouhly* (Wokraulik, kraj Jičín, okr. Nová Paka) — dvůr poplužní a ves Okrouhly, ves Řídelec (Hřídelec) s kollaturou a díl vsi Oujezda sv.-Janského — ponechán byl jeho manželce Marianně, roz. Kulovně z Choteče, která jej knížeti z Fridlandu *Albrechtovi z Waldšteina* dne 16. února 1628 prodala za 8250 kop mš. (9625 zlatých), na kterouž summu Waldstein 6000 kop mš. Jestřibské dlužen zůstal, tak že dědicové její ještě l. 1686 při kommissi liquidationis marně se o ně ucházeli. Waldstein pak l. 1629 statek Okrouhly v manství přenešený postoupil *Rozině Zilverové* k statku Bělehradu za její pohledanost na statku Vrchlabském. (C. 215, F. 5/6. — D. Z. 142. Q. 26 & 595, K. 17. — Viz též statky lenní Fridlandské.)

Vilém Jestřibský z Risenburka při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění* svého, kteréž však není vytčeno. Potom odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 byl při hraběti z Thurnu a mnoho zlého tropil. Pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění; avšak neza nechal v Čechách ničeho. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Jezbera z Kolivéhory (Jezberovský z Olivé Hory, v. Olivenberg), při kommissi confiscationis z účastenství ve zpouře l. 1623 obviněn, z toho dostatečně se vyvedl, a sedmerým svědomím vzácných osob to prokázal, že, ačkoliv od direktorů v některých věcech a zvláště za hejtmana nad lidem vojenským Starého města pražského se jest potřebovati dal, však že to na oko (simulative) před rebelly s dobrým vědomím, vůlí a radou nejvyššího hofmistra království Českého i jiných pánů, věrných císaři a králi, pod dobrým srozuměním od něho se stalo, aby tím snadněji lidu čís. vojenskému v čas příležitosti spomoženo a obce měst Pražských získány býti mohly. Z těch příčin od žaloby prokuratora osvobozen a na přímluvu knížete z Lichtenšteina od císaře dokonale perdonován jest. (C. 215, B. 34.)

Potom však při kommissi confiscationis Fridlandské byl obviněn, že s emigranty a exulanty si dopisoval a tajné schůze s nimi měl, zvláště s Erdmanem Trčkou. Proto jeho jmění l. 1636 bylo zabaveno, ale k jeho žádosti dne 17. července 1638 opět jemu vydáno a císařskou resolucí z dne 19. července t. r. nařízeno, aby Jezberovský za zrušení fiskálního processu a udělení perdonu 10.000 tolarů říšských v pokutě složil a tyto peníze Františkovi *hraběti Piccolomini z Arragona* na porážku odměny z milosti témuž povolené per 25.000 zl. rýn. byly vykázány a postoupeny. (C. 215, G. 14.)

Břeněk (Zdeněk) Ježovský ryt. z Lub při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle císařské resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na milost přijat, podržel statek svůj *Kalenice* (kr. Písek, okr. Horažďovic.) — tvrz pustou a ves Kalenice s dvorem poplužním a dílem vsi Kejnic — který l. 1601 od bratří Boubinských za 9200 kop míš. koupil. (C. 215, S. 79. — D. Z. 176, E. 16.)

Jan Ježovský ryt. Lub na Malých Outěchovicích, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen, protože jenom z přinucení výpravy stavovské v čas zpourey se zúčastnil, a statek jeho *Malé Outěchovice* (kr. Tábor., okr. Pacov.), který l. 1620 ve zpouře od Alžběty Beřkovské z Břízy za 5500 kop míš. koupil (D. Z. 140, B. 21), nad cenu svou byl zadlužen. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Ježovský ryt. z Lub přistoupil ke konfederaci stavův odbojných, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis l. 1623 *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 11/41.)

Zdeněk Ježovský ryt. z Lub při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze dáti 400 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jirí t. r. měl složit. (C. 215, C. 1/8.)

Karel Jörger sv. p. z Tolletu, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Želiv* (Selau, kr. Čáslav., okr. Humpo-

lec), k němuž náležel klášter Želiv s pivovárem a dvorem poplužním; vsi celé Želiv (jinak Ččetice) s podacím kostelním, Temechov (léta 1664 již jen dvůr panský nedaleko kláštera), Tukleky s mlýnem pod vsí, Pořící, Bolechov, Brtná (díl); městečko *Senožatny* (Senožaty) s podacím kostelním, vsi celé Čihovice, Nečice, Vřesník, Liskovice, Záhoří, Sedlice (Sedlec) se vsí pustou Strejškovicemi, Břístě Mešné (Mladě) s podacím kostelním, Smrdov (l. 1664 již jen dvůr panský), Kletečná (díl), Petrovice, Jiřice s podacím kostelním, Staré Břístě i s platem z pusté vsi Vilímkova, Komorovice, Vystřkov, Bystré, Krasoňov, Vojislavice (díl) s mlýnem a podacím kostelním, Třebelice (Střebelice, nyní samota), Kobrovice, Podolí (nyní samota), Lisky (Liské), Bělá s mlýnem pod vsí (l. 1664 již jen dvůr panský, nyní samota), Hojanovice (díl), Lohenice, Holušice (díl), se vším příslušenstvím, jak to koupil l. 1601 od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic*) za 82.500 kop míš. Jan Fridrich Hoffman sv. p. na Grünpichlu a Střechově (D. Z. 175, C. 2; též 130, G. 9), a od tohoto l. 1615 jeho švagr Karel Jörger z Tolletu za 90.000 kop míš. (D. Z. 190, L. 16.) — Tento statek obdržela léta 1622 *Maria Majdalena Trčková z Lípy*, roz. z Lobkovic, od komory české postoupením v summě 20.000 kop míš. na srážku peněz k potřebám válečným půjčených. Ale vedle cíř. resoluce z dne 19. července 1623 statek ten, před mnoha lety rádu praemonstrat. náležející, opět postoupen a darován byl *klášteru Strahovskému* za 10.000 zl. rýn., jež opat Kašpar Questenberg k zapravení pohledanosti Marie Trčkové dobrovolně náhradou dal.

Na témže statku vyhledávala vdova po Jörgerovi pozůstalá 25.000 kop. míš., dokládajíc, že je od bratra svého Hoffmana svrchu dotčeného ze summy trhové darem obdržela a od manžela svého na témže statku pojištěné měla. Avšak pohledanost tato, kterouž dceři své Evě Regině, provdané z Kreißeimu, postoupila, při kommissi revisionis vedle cíř. výpovědi z dne 8. března 1646 uznána byla za nepodstatnou a nepravou. — Statek pak Želivský teprv l. 1687 opat kláštera

*) Dvořecký obdržel statek Želiv l. 1600 od Jana Rudolfa Trčky směnou za statek *Konice* a k tomu ještě za hotových 15.000 kop českých. (D. Z. 174, F. 8.)

do desk sobě sám vložiti dal. (C. 215, D. $\frac{1}{5}$; E. $\frac{32}{45}$ & J. 5. — D. Z. 252, E. 25.)

Jan Kaba ryt. z Rybňan, měšťan Novoměstský, byl jedním z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi exsecutionis *hrdla, cti i statku*, avšak k návrhu knížete z Lichtenšteina vedle král. výpovědi z dne 16. června 1621 z milosti jenom k vězení do Rábu odsouzen, zůstal ve vězení na radnici Novoměstské až do 19. srpna 1622, kteréhož dne na rukojmně propuštěn pod výminkou tou, aby v domě svém jako zatčený zůstával. Trestu toho teprv dne 16. května 1623 zproštěn, propadl statky své: tvrz a ves *Dvorec* (Dvorce) s dvorem poplužním, pivovárem a 2 mlýny, který léta 1601 od sirotka Petra po Břetislavovi Dvořeckém z Olbramovic za 5500 kop míš. koupil (D. Z. 176, J.3); pak ves *Kvasejovice* (kr. Tábor., okr. Soběslav, dom. Branlín), s dvorem popl., sídlem a příslušenstvím, jak to Kába l. 1599 od Břetislava Dvořeckého za 5800 kop míš. koupil. (D. Z. 173, H. 26.) — Tyto statky, odhadnuté za 9157 kop míš., dne 3. ledna 1623 koupil *Jan Řepický ryt. z Sudoměře* se statkem *Mezné* (viz Benjamin Fruwein) za 14.000 zl. rýn., do důchodu zcela odvedených, tak že věřitelé na komoru českou byli ukázáni. (C. 215, K. 2. — Lib. conf. 2, f. 182. — D. Z. 141, A. 27 & 194, B. 8.)

Jiří Kába ryt. z Rybňan, kmet osmdesátiletý, odjel hned při začátku pozdvižení stavů před ukrutností vojenskou ze statku svého s manželkou a sedmi dětmi nedospělými do města a pevnosti Třeboně, kdež s manželkou l. 1620 zemřel. Ačkoliv Kába v Třeboni, dle svědectví purkmistra a rady toho města, jenom pro bezpečnost a obhájení hrdal zavřítí se dal, tam v žádném tovaryšstvu ani v radách proti císaři s vojenskými důstojníky toho času nebýval a ničím se neprovinil; předce jeho statek *Cukenštejn* (Zuckenstein, kraj Budějovic.), tvrz a ves (nyní jen dvůr poplužní u Stropnice) s dílem Stropnice a Benešova, od cís. vojska všecek vypálený a zplundrovaný, mocí válečnou vzat a cizozemci *Karlovi Bonaventurovi hraběti Bukvojovi* dle cís. listu daného ve Vídni ve čtvrtek den sv. Doroty l. 1620 darem postoupen a k panství Novohradskému připojen byl.

Syn po Kábovi pozůstalý *Pavel* i na místě bratří a sester svých nezletilých, Viléma, Zikmunda, Kryštofa, Zacharyáše Majdaleny, Kateřiny a Marie, vyhledával toho při komoře, české a při kommissi revisionis, aby jim statek Cuknštejn zase postoupen aneb summa jistinná, zač by prodán býti mohl, dána byla. Poněvadž ale ten statek, jakožto před vítězstvím mocí válečnou vzatý, navrácen býti nemohl (bylyť všecky statky takové k ruce císaře vymíněny a žádnému z nich ničeho navrátiti se nemělo), sirotkům dotčeným toliko z jistin, po rodičích jejich pozůstalých a 11.655 kop míš. vynásějících, 10.000 kop avšak bez úrokův dle návrhu kommisie liquidationis dne 21. prosince 1630 z milosti od císaře bylo postoupeno. (C. 215, K. 2. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1. — Viz též Švamberk.)

Petr Kába ryt. z Rybňan při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas na milost přijat a při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 120 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 79.)

Vilém Kába ryt. z Rybňan, odsouzen při kommissi confiscationis l. 1622 *všeho jmění*, propadl jistinu 1000 kop. míš., které dlužnice vdova Anna Kábová při úradě důchodenském dne 10. prosince 1622 složila. (C. 215, K. 2.)

Zacharyáš Kába ryt. z Rybňan, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vykonav přísahu, avšak vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění jeho při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 bylo jemu prominuto, tak že byl i pokuty zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Mikuláš a Sezima ryt. z Kádova, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi a zavržení krále Ferdinanda II., avšak vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 pokuty byli zproštěni. Sezima pak l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere

složil 50 zl. pokuty na collegium nobilem. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Sigmund ryt. z Kádova účastnil se v čas zpoury výpravy veřejné, ale přijav víru katolickou osvobozen byl pokuty pro provinění své při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht Bavor Kalenice (Kalenický) ryt. z Kalenic odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek Zruče (kr. Čáslav., okr. Kralovic.), k němuž náležel zámek Zruče nad Sázavou s městečkem, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, pilou a vším příslušenstvím, pak vsi Samechov, Jiřice, Pohled a Lipina, jak to l. 1560 Adam Kalenice za 3050 kop gr. česk. prodal Janovi staršímu Kalenicovi. (D. Z. 13, L. 13.) — Tento statek od komory české za summu odhadní 19.793 kop mš. prodán byl l. 1623 cizozemci *Arnoldovi Perglerovi z Perglasu*, císař. radovi při appellacích, jemuž ze summy trhové císař. resolucí z dne 3. dubna 1623 poražen byl dar z milosti 8000 zl. (C. 215, B. 3. — Lib. conf. 2, f. 487. — D. Z. 153, B. 1.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Řeznické ulici blíž radnice ležící, odhadnutý za 900 kop mš., který Kalenický již před tím *Křištofovi Vamberskému z Rohatec* za 400 kop mš. prodal a na tu summu jenom 100 kop obdržel. Zbytek summy trhové 300 kop jakožto propadlý díl třetí měl kupující vedle rozkazu komory české l. 1627 do král. úřadu rentmistrského složití, kdež mu poražen byl na úrocích zadržalých ze summy 7700 kop, již za komorou měl. (C. 215, B. 3.)

Manželka Kalenicova Anna Marie, roz. Reichlarovna z Řízenska, měla na statku Zručském od manžela svého l. 1616 pojištěné věno své 10.000 kop mš. (D. Z. 138, E. 7); není však vytčeno, zdali jí a jejímu manželu na pohledanosti jejíh něco bylo zaplaceno.

Kašpar Kalichreiter (Kolchreiter, Kalkreiter) z Kalichreitu a v Rychněvku, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629 k porovnání se o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se, poněvadž posel komorní doptati se ho nemohl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Melichar Kalichreiter z Kalichreitu přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi confiscationis léta 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž všecko již před bitvou bělohorskou cis. vojskem bylo ujato, totiž: a) Statek *Habří* (kr. Budějovic.) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který od král. komory l. 1620 zastaven byl v summě 1500 zl. rýn. měšťanu Budějovickému Mikulášovi Šancovi; potom léta 1623 za 8150 kop mís. odhadnutý, postoupen konventu kláštera Vyšebrodského se statkem Svěbohy za 15.000 kop mís. (C. 215, K. 3. — Lib. conf. 2, f. 248. — D. Z. 141, J. 19 & 292, H. 22); avšak vklad ten do desk na oba statky léta 1633 byl vymazán, poněvadž konvent kláštera od nich upustil. (D. Z. 622, B. 23. — Viz též Vinc. Holcšporer.) Zdali pak statek Habří Kalkreitrovi neb jeho dědicům na srážku polovice mu ponechané byl navrácen, není vytčeno.

b) *Dvůr u města Budějovic* s 1 $\frac{1}{4}$ lánu rolí bez poddaných, zcela vydrancovaný, který již vedle cis. resoluce z dne 26. září 1620 darován byl dne 20. října 1620 *Mikulášovi Alsterle*, měšťanu Budějovickému, za jeho služby císaři prokázané. (C. 215, T. 21.)

Arnošt z Kaltenšteina na Malé Bukovině, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice jmění*, kteréž za tou příčinou všecko v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 500 kop mís. — b) Statek *Bukovina Malá* (Bukovinka, kr. Kralohradec., dom. Náchod.), k němuž náležela tvrz a ves Bukovinka s dvorem poplužním, mlýnem řečeným Kněžským a příslušenstvím, jakž to l. 1617 Kaltenštejn od bratří Bukovských z Hustiřan Melchisedecha, Karla a Kristofa za 6300 kop mís. koupil. (D. Z. 192, A. 19.) Tento statek vedle cis. resoluce z dne 2. září 1624 témuž *Kaltenštejnovi* za summu odhadní 5267 kop mís. byl postoupen, ale po smrti jeho ab intestato l. 1635 opět ku komoře potažen a za 3142 kop mís. odhadnutý, vedle cis. resoluce z dne 7. května 1636 prodán se statkem *Střezoměřice* za 8682 zl. 50 kr. *Salomeně Varleichové z Bubna*, roz. Ostroměřské z Rokytníka, a *Heřmanovi Bukovskému*. (C. 215, K. 4 & P. 26. — Lib. confis. 2, f. 106. — D. Z. 145, G. 2 & 297, F. 12.)

Manželka Kaltenšteínova domáhala se po delší čas pohledanosti své 3200 kop míš., na statku Bukovinském pojištěné. Též dcera z jeho sestry *Anna Helena Radvanovská*, roz. Langova, právem dědičným ucházela se o týž statek, a vedle cíš. resoluce z dne 8. října 1655 dáno jí cíš. pojištění na poloviční summu, za kterou dotčený statek předešle byl prodán. (C. 215, K. 4.)

Jan Kamaryt z Rovín, měšťan Nového města pražského, lid obecný proti císaři pobouřil prohlášením snešení direktorů na radnici Novoměstské, též po čas zpouy v povinnostech proti císaři potřebovati se dal; pročež při kommissi executionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, ale cíš. resolucí z dne 2. června 1621 z milosti při hrdle zachován a toliko k vězení do roka odsouzen byl. *Dům* jeho, na Koňském trhu v Novém městě ležící, 1611 za 11.500 kop míš. od něho a manželky jeho koupený a na 800 kop míš. zadlužený, k tomu od cíš. vojáků zcela vytlučení a vydrancovaný, l. 1622 od král. komory byl ujat a toliko za 500 kop míš. odhadnutý, z milosti Kamarytovi a manželce jeho zanechán. (C. 215, K. 45.)

Jan Kamberský z Kamberka, při kommissi confiscationis dne 10. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Nemojov* (kr. Čáslav, dom. Chotěboř.), kterýž od lidu vojenského zcela zahubený, za summu odhadní 2195 kop míš. ponechán byl dne 3. října 1623 témuž Kamberskému proti zaplacení dluhův 1660 kop, a třetiny král. komoře náležející 893 kop míš. (C. 215, K. 5. — Lib. confis. 2, f. 371.)

Jan Jiří Kamejcký ryt. ze Lstiboře odešel l. 1628 pro náboženství ze země, prodav před tím t. r. statek svůj *Kamejck* (kr. Litoměř.) — zámek Kamejck, pod ním tvrz Kamejck, pivovár, ovčín, dvůr poplužní, vsi celé Kamejck, Miřevíce, Řepnice a na díle vsi Malč, Sebuzzín, Babiny, Hlinná se vším příslušenstvím — Heřmanovi *Černínovi z Chudenic* za 29.000 kop míš., na kterouž summu jen 10.000 kop obdržel. (D. Z. 295, L. 23.) — Při vpádu saském l. 1631 navrátil se Kamejcký do Čech a ujal se mocně statku Kamejcku; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl zbytek summy trhové za sta-

tek Kamejcký 19.000 kop, kteréž Černín zaplatiti nechtěl, dokládaje, že mu Kamejcký z toho statku na 300 sudů vína a 4000 korců obilí odňal. Této summy domáhali se strýcové Kamejckého, *Václav a Jiří*, kteří při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni; avšak cíř. resolucí z dne 4. ledna 1668 odmrštěni jsou. (C. 215, C. 1/3 & K. 6. — Viz též bratří Kamejčtí.)

Kamejčtí ze Lstiboře, bratři Jan Všebor, Krištof Mikuláš, Václav a Jiřík, z nichž odsouzen byl při kommissi confiscationis nálezem dne 11. listopadu 1622 *Krištof Mikuláš*, jeuz v službě stavův odbojných l. 1620 zemřel, *třetiny* svého jmění, a *Jan Všebor* nálezem dne 21. července 1623 *k manství* na statky, kteréž jakožto nejstarší i na místě bratří svých po zemřelém otci svém Vilémovi Kamejckém držel, totiž: a) Statek *Libochovany* (kr. Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves Libochovany a ves Pračkovice, s dvory poplužními, vinicemi a desátkem vinním, na 150 sudů vína od města Litoměřic povinným, jak to l. 1596 Vilém Kamejcký na Velikých Žernosekách od Jana Štěpána z Roupova za 17.500 kop míř. koupil. (D. Z. 171, E. 17.) — b) Statek *Žernoseky Veliké* (Gross-Černosek, kraj Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves *Žernoseky* s dvorem poplužním, podacím kostelním, třemi vinicemi, šafranicemi, mlýnem, hájem řeč. Strážiště, platy z vinic a vším příslušenstvím, jak to Kamejčtí již před l. 1541 drželi. (D. Z. 1, B. 8 & 26, D. 28.) — c) *Vinici*, „*Buděšinka*“ řečenou, od města Litoměřic za 600 kop koupenou a po matce jejich na ně připadlou.

Po smrti Jana Všebor, který na statky vytčené léna nepřijal, důvěruje se, že jemu a bratřím jeho neprovinilým v dědictví zanechány budou, l. 1625 vyzváni jsou pozůstalí bratři *Václav a Jiří* od praesidenta komory české Viléma z Vřeovic, blízkého příbuzného svého krevního, aby, chtějí-li statky ty podržeti, k náboženství katolickému přistoupili. Což když učiniti nechtěli, statky jejich dne 15. ledna 1626, ač patenty týkající se náboženství ještě vyhlášeny nebyly, jedině na poručení král. komory v pokutě ujaty a darem postoupeny *Janovi Baptist. sv. pánu Webrovi*, který však jich se vzdal, vida, že Kamejckým veliká křivda se činí. Ačkolliv pak bratří Kamejckých žádost za navrácení statků těch cíř.

reskriptem z dne 23. března 1626 král. místodržícím k příznivému vyřízení byla odevzdána, předce statky jejich, zatím skrze účtárnu komory české za 116.976 kop odhadnuté, postoupeny byly nadřečenému *hraběti Vilémovi z Vřesovic* za nepatrnou summu 65.397 kop 37 gr. mš., z kteréž připadlo král. fisku v pokutě za bratry Kristofa Mikuláše a Jana Všeboha 20.947 kop 34 gr. a na pozůstalé bratry Václava a Jiřího po 16.458 kop 48 gr. Avšak jen m. Jiřímu jeho díl od Vřesovce zcela vyplacen, Václavovi pak na jeho díl toliko 4371 kop 30 gr. dáno a ostatní summa pojištěna byla.

Že Václav Kamejcký ze statkův otcovských dle dílčího výkazu dědictví přešle za 150.000 kop odhadnutých, z nichž mu po právu polovice náležela, jenom tak nepatrný díl obdržel, tím na nejvýše rozhořčen a k zoufalství takřka přiveden, odešel l. 1628 ze země k nepříteli, kdež až do uzavření míru Westfalského v službě vojenské zůstal, a mezi tím l. 1631 do Čech se navrátil s lidem nepřátelským, statků mu odňatých zase se ujal. Pročež při kommissi Fridlandské i s bratrem Jiřím dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou za Vilémem z Vřesovic, kterémuž cí. resolucí z dne 6. listopadu 1635 za jeho věrné a platné služby byla darována. Konečně žádali oba nadřečení bratří Kamejckí l. 1650 na základě míru Westfalského za restituci pohledaností svých, avšak vedle cí. resoluce z dne 4. ledna 1668 od kommissi revisionis této milostí nehodnými uznáni a na vždy odmrštěni byli. (C. 215, K. 6. — Lib. conf. 2, f. 20. — D. Z. 142, K. 26 & 293, P. 16.)

Jindřich Kamenický z Vitiněvsi, po smrti své od král. prokuratora obviněn účastenství ve zpouře, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za nevinného uznán byl. Vdova po něm pozůstalá, majíc pro nábožensví ze země odejíti, nesměla s sebou vzíti dítky své. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Kanický, z Čachrova a na Vlčím účastnil se v čas zpoury se synem svým *Jindřichem* výpravy válečné stavův odbojných. Avšak statek jeho *Vlčí* (kr. Plzeň., okr. Přestice), od cí. vojska zcela vypálený a toliko za 3000 kop. mš. odhadnutý, pro dluhy 5000 kop vynášející ponechán byl jeho synovi *Jiřímu* staršímu, kterýž při kommissi transactionis

dne 18. dubna 1629 osvobozen byl i pokuty za perdon jeho otci a bratru po jich smrti udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Kanický z Čachrova přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II., též k jich konfederaci s jinými zeměmi učiněné; pro kteréž provinění při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého. Ale rozsudek ten pro zrušení kommisie dotčené nebyl vyhlášen, tak že Kanický zůstal v užívání jmění svého. Teprv dne 10. března 1630 před kommissi transactionis obeslán, uvolil se dne 18. dubna t. r. třetinu v pokutě král. fisku náležející zaplatiti ze statku svého dle odhadu jeho, jakož i z jistiny 2700 kop mš., kterou měl za Vilémem starším z Lobkovic. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 59.)

Sigmund Kanický z Čachrova vypravil syna svého *Jiřího* k vojsku stavovskému, město Plzeň obléhajícímu, a podpořoval zpouř stavů placením kontribuce. Po jeho smrti († 1618) i dotčený syn jeho *Jiří* vykonal přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak po bitvě bělohorské přistoupil k náboženství katolickému a při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen, podržel statek svůj za 10.000 kop mš. odhadnutý a na 11.000 kop zadlužený. Za perdon jemu a jeho otci při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 udělený zavázal se Jiřík složit 150 zl. rýn. ke collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Vilém Kanický z Čachrova a na Kanicích, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630 před kommissi dotčenou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam starší Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 z milosti *pod léno* zanechány statky jeho: a) *Tuchořice* (kr. Žatec., dom. Dobříčany), tvrz (zámek) a ves Tuchořice s dvorem poplužním a 24 poddanými, odhadnuté za 14.059 kop 42 gr.; b) ves *Hetov* (kr. Žatec.) s dvorem poplužním, odhadnutá za 4198 kop 45 gr. — Na tyto statky přijal léno Kaplíř dne 22. června 1626, a maje

za příčinou náboženství ze země se odebrati, postoupil je k opatrování l. 1628 zeti svému Sigmundovi Vilému Lickovi z Rysmburka. Po smrti Kaplířově připadly statky dotčené král. komoře a postoupeny býti měly *Janovi sv. p. z Aldringen* vedle cíś. resoluce 6. března 1629; avšak cíś. resol. 31. března 1635 a 30. června 1637 obdržel je darem za zpupné dědictví cíś. plukovník *Achilles sv. p. de Soye* náhradou za služby své věrné a platné. (C. 215, K. 8. — D. dv. 7, f. 32 & 115; 68, f. 21 & 53, f. 128. — D. Z. 146, H. 25.)

Dcera Kaplířova Lidmila Licková, která pro náboženství ze země odešla a přes 22 léta v Sasku bídne žila, vyhledávala toho l. 1651 při kommissi revisionis, aby jí od komory české vyplaceny byly jistiny po otci zděděné 12.500 kop mš., jakož i desátý díl z lenních statků Tuchořice a Hetova per 1800 kop, též pohledanost na týchž statcích pojištěná matce její Anně per 8500 kop, pak jistiny po matce na statcích konfiskovaných 7000 kop vynášející; avšak s žádostí svou pro vypršení lhůty (ob delapsa fatalia) dne 30. ledna l. 1659 byla odmrštěna. Přes to všecko k opětné žádosti vedle cíś. resoluce dne 18. srpna 1663 přisouzeno jí bylo z celé její pohledanosti, 29.800 kop mš. vynášející, 20.000 kop bez úroků zadržalých, na kterouž summu potom na zlaté rýn. sniženou dne 27. září 1664 cíś. pojištění obdržela. (C. 215, H. 8 & P. 1/4.)

Adam Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, bratr Krištofa, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, odsouzen při kommissi confiscationis dne 31. ledna vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Čížkovice* (kr. Litoměřic, okr. Lovosic.), totiž ves Čížkovice s dvorem poplužním a tvrzí Dolejší, též druhou tvrz nad vsí, řečenou Hořejší, s dvorem poplužním, 28 poddanými (z nichž 12 s potahem a 16 chalupníků) a 17 vinicemi, přes 100 sudů vína dobrého ročně nesoucími. Statek ten, odhadnutý za 34.235 kop 48 gr. mš. od král. komory koupil hrabě *Volf Ilburg Vřesovec z Vřesovic*, cíś. rada, komorník a kurfiřta Saského general-stražmistr, dne 15. listopadu l. 1623 za 25.500 kop mš., kteroužto summu jenom dlouhými (špatnými) penězi l. 1623 zaplatil, ačkoliv ji v dobrých penězích složití měl. Vřesovec postoupil pak statek ten Marii

Magdalené Trčkové. (C. 215, K. 8. — Lib. confis. 2, f. 138. — D. Z. 141, L. 5 & 292, L. 18.)

b) *Dům* Kaplířův v Novém městě praž., ve čtvrti sv. Petra ležící, který teprv na poručení komory české 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

O polovici z summy trhové za statek Čížkovice Kaplířovi z milosti zanechanou a po zaplacení dluhů jenom 5250 kop vynášející, jakož i věno jeho manželky Alžběty, rozené z Údrče, per 15.000 kop na Čížkovicích pojištěné, ucházela se Kaplířova dcera, *Anna Alžběta Věžníková*, i na místě bratra svého *Jiříka Fridricha* (který l. 1628 jsa pachole od strýce svého Pavla ze země pro náboženství vyveden byl), a sester svých *Polyxeny a Estery* l. 1629 při kommissi revisionis; avšak ještě l. 1646 věc ta vyřízena nebyla. (C. 215, K. 8.)

Albrecht Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic pro své provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění. Statek jeho *Lhota Jeničkova* (kr. Tábor.), tvrz a ves s dvorem poplužním, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu v pokutě ujatý, skrze hraběte Michnu z Vacinova l. 1632 postoupen byl cí. plukovníkovi *Markovi sv. pánu de Corpus* na srážku peněz, od něho na najímání vojska vynaložených, jemuž po smrti Waldšteinové byl ponechán od císaře za jeho věrné služby vojenské. Od dědicův Corpusových týž statek prodán byl plukovníkovi *Nikolao Feduari*, a od tohoto l. 1643 generalovi *Sigmundovi Myslíkovi sv. pánu z Hyršova*, jemuž teprva l. 1648 do desk byl vložen. (D. Z. 149, N. 3.)

Kaplířův otčím, *Kašpar Helcl ze Sternšteina* (jenž od l. 1624—1629 na vyzdvížení téhož statku, předešle cí. vojskem před Táborem ležícím vydrancovaného a vypáleného. 2458 kop mš. vynaložil, a jehož manželka Salomena, vdova po Adamovi Kaplířovi, roz. z Vtelna, na témž statku 1500 kop věna pojištěno měla), marně se ucházel l. 1633 o postoupení toho statku neb zaplacení dotčené pohledanosti per 3458 kop. Teprv jeho dcera *Barbora Lieglerová*, měšťanka v Třeboni, za tuto pohledanost smlouvou z dne 9. dubna 1654 obdržela od Sigmunda Myslíka toliko 1100 kop mš. (C. 215, H. 8.)

Albrecht Šťastný Kaplíř ryt. ze Sulevic provinil se placením kontribucí stavům povstalým a účastenstvím ve výpravě do Čáslavi l. 1618, zemřel v trvalé zpouře l. 1619, zanechav statek svůj *Chcebuzy* (Zebus, kr. Litoměřic., okr. Štětí), odhadnutý za 30.000 kop mš., avšak dluhy 20.000 kop obtížený, svému strýci *Oldřichovi Vosterskému Kaplíři z Sulevic*, jemuž postoupen byl vedle cís. resoluce z dne 23. března 1628 proti zaplacení 4000 kop mš. pokuty, kterou před kommissí transactionis dne 4. března 1628 za perdon strýci Albrechtovi udělený odvésti se podvolil. (C. 215, K. 8 & C. 1/4. — Viz Oldřich Kaplíř.)

Alexander Kaplíř ryt. z Sulevic na Hořejších Chobolicích a Velkém Lipně, odsouzen při kommissi executionis všeho jmění, avšak cís. výpovědí 17. března 1623 (publik. 23. května), při dvou třetinách zůstaven, propadl statky své, tvrz a ves *Lipno velké* (Gross-Lippen, kr. Žatec, okr. Postoloprty) a tvrz a ves *Stekník* (Steklník, Steknic, okr. Žatec), kteréž odhadnuté za 27.443 kop m., od král. komory koupil nejvyšší hofmistr zemský *Adam z Waldšteina*; avšak cís. resol. dne 30. září postoupeny jsou v téže summě cizozemci *Janovi sv. p. z Aldringen*, cís. radě vojenské a nejvyššímu leytnantu, jemuž ze summy trhové bylo poraženo 20.000 kop mš. za službu vojenskou, a 7443 kop m. cís. resolucí z dne 6. října 1623 darováno. (C. 215, K. 8. — D. Z. 153, F. 16 & 18.)

Kaplíř pak odešel se syny svými l. 1628 za příčinou náboženství ze země do Mišenska, odkudž při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem se navrátil, mocně se ujal statků předešle mu konfiskovaných i statku Klomína, též potřebovati se dal za kommissaře v kraji Litoměřickém k vybírání kontribucí a berní k rukám nepřítele. Pročež při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen opět všeho jmění, propadl nejen dvě třetiny z milosti mu ponechané, nýbrž i statek *Chobolice hořejší* (Ober-Koblic, kr. Litoměřic., okr. Ústí, dom. Ploskovic.) s městečkem *Verneřice* (Wernstadt), který od král. komory *Jindřichovi hraběti Šlikovi* postoupen byl. Avšak statek ten nenáležel Kaplíři, nýbrž jeho manželce *Dorotě, roz. Kysperské z Vřesovic*, která jej před svou smrtí l. 1626 synům svým nezletilým *Matyášovi Gerunkovi* a *Jiřímu Křištofovi* odkázala, tak že k jich dobrému otec jejich

Alexander Kaplíř jej spravoval až do svého ze země vystěhování. Proto po smrti otcově bába jejich, vdova *Kateřina Kaplířová* ze Sulevic, domáhala se několikrát a posléze před svou smrtí l. 1637 toho, aby vnukům jejím nadřečeným, velikou nouzí a bídou trpícím, statek dotčený byl navrácen. Čehož když se nestalo, sirotci ti nouzí přinucení služby vojenské konali, starší Matyáš při vojsku císařském, švédském a španělském, mladší Jiří pak dostal se až do Západní Indie, kdež ve válce hollandské u vrchu Quadraxapez l. 1649 padl. L. 1651 ucházel se *Matyáš Gerunk Kaplíř*, tehdy rytmistr španělský, při kommissi revisionis o restituci statku Chobolického, který po jeho smrti († 27. března 1658 ve Vídni) teprv vedle cí. resol. 24. května 1661 jeho příbuznému cí. generálu, polnímu podmaršálkovi *Kašparovi Zdeňkovi Kaplíři* opět dědičně měl býti postoupen. (C. 215, K. 8. — D. Z. 113, M. 28.)

Bohuslav Kaplíř ryt. ze Sulevic a na Milešově, při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 odsouzen *k manství*, dne 22. června 1626 přijal léno na statek *Milešov* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), k němuž náležely zámek a městečko Milešov s dvorem poplužním, mlýnem a pivovárem, vsi Mleynice (Mlýnec), Litěchovice (díl), Čenčice s dvorem popl., Paleč, Kocourov, Vrbičany (díl) s dvorem popl., s vinicemi, chmelnicemi a jiným příslušenstvím; též tvrz *Nedvědice* (Medvědice) s dvorem popl., vsi Nedvědice s podacím kostelním, Mrsklesy (díl), Dřínek (díl), se vším příslušenstvím, jak to l. 1603 Kaplíř po Jiříkovi Kamarytovi Kaplíři za 46.500 kop mís. koupil. (D. Z. 178, D. 16.) — Tento statek Kaplíř sám za 35.000 kop mís. odhadl, avšak jenom z 12.000 kop stý díl manský platiti byl povinen. Jeho syn *Václav* obnovil přísahu manskou dne 9. srpna 1638 na místě otce svého nemocného, po jehož smrti l. 1639 zanechány byly pod léno statky dotčené jeho vnukovi *Karlovi Kašparovi Kaplíři*, jehož otec *Vilém* v Nizozemsku žil a tam zemřel. Tento obnoviv 1650 povinnost manskou, vedle cí. resoluce 9. listopadu 1656 obvinění z účastenství ve zpouře zcela zprostěn, a l. 1664 proti zaplacení quoty manské 2588 zl. rýn. z manství propuštěn byl. (C. 215, K. 8. — D. dv. 7, 28 & 239; 68, f. 8 & 53, f. 211.)

Jan Buryan Kaplíř ryt. ze Sulevic hned s počátku zpourey pod hrabětem z Turnu za rytmistra potřebovati se dal a při vzetí městečka Světlé (Zwetlu) dne 26. listopadu 1618 byl zastřelen. Vedle patentu z dne 18. března 1621 všecken jeho statek v pokutě ujat býti měl. Avšak teprv l. 1629 dověděl se král. prokurator, že týž Kaplíř měl ves *Slemeno* (kr. Král.-Hradec., dom. Rychnov.) s mlýnem Jenikovským a příslušenstvím, předtím k statku Vamberskému náležející, kterou l. 1612 od Václava Mikuláše Pecingara z Bydžína za 4000 kop míš. koupil (D. Z. 185, G. 3) a k panství Potenšteinskému, manželce jeho náležejícímu, připojil, potom l. 1617 na též vsi Adamovi Vratislavovi staršímu z Mitrovic 1000 kop gr. českých pojistil. Po smrti Kaplíře týž Vratislav l. 1620 listem obranním od desk zemských vyžádaným v dotčenou ves se uvázal, a pozůstalá po něm vdova Salomena, roz. z Prostého, právo na též vsi ve 2000 kop míš. a 600 kop úroků zadržalých l. 1625 postoupila cís. nejvyššímu Kašparovi Grambovi, po jehož smrti kšaftem na jeho sestru Francelinu Dusíkovou roz. Grambovou přešlo. Ale král. prokurator ono uvázání v statek dotčený za času nepořádné správy, jakož i další jeho postranní postoupení jakožto bez jistého král. povolení za neplatné uznal, tak že táž ves od král. komoary ujata a prodána býti měla. Ale dotčená sestra Grambova od statku toho upustiti nechtěla, nýbrž ještě l. 1640 při něm proti doplacení odhadní summy 3228 kop míš. zůstavena býti žádala. (C. 215, K. 8.)

Jan Albrecht Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.)

Jindřich Kaplíř ryt. ze Sulevic, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 218, C. 1/8.)

Jiří Fridrich Kaplíř ryt. Vosterský ze Sulevic, syn Adamův, l. 1628 jsa ještě pachole od strýce svého Pavla Kaplíře pro náboženství ze země vyvezen, obviněn byl při kommissi konfis. Fridlandské na zlou a nepravdivou zprávu, že l. 1631 a 1634 s lidem nepřátelským do Čech vpád učinil a ve službě nepřátelské potřebovati se dal. Pročež statek jeho *Třebiblice*

hořejní (Třebívlice, Ober-Třiblic, kr. Litoměřic., okr. Lovosic) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který po matce své Alžbětě roz. z Údrče zdědil, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu l. 1632 ujat a odhadnutý za 17.000 kop mš. postoupen byl *Melicharovi Wahlovi*, radovi při komoře české, na srážku jeho pohledanosti. Ale po smrti Kaplíře, jehož nevina potom byla dokázána, vedle cís. resol. 21. listopadu 1645 týž statek, všecken však vypálený a pustý, navrácen byl jeho sestřím, Anně Alžbětě Věžníkové a Esterě Kaplířové, které na něm 4000 kop mš. měly pojištěno. (C. 215, E. 3 & K. 8. — Viz též Adam Kaplíř.)

Kašpar Kaplíř ryt. ze Sulevic na Neustupové a Milčíně, někdy cís. rada a komorník, purkrabě Karlšteinský, potom jeden z direktorův a hlavních původců povstání, vyslovil se již na sněmu l. 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil; pak zpečetil a podepsal akt konfedační a přimlouval se při sjezdu stavů dne 19. srpna 1619 o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším písařem zemským. Pro provinění tato při kommissi executionis dne 15. dubna 1621 vyslychán (Original-Verhör, Archiv místodržitel. K. 1/138) a odsouzen *hrdla, cti i statků*, měl býti sťat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen, ale z milosti pro sešlost věku (měl přes 80 let) vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 zůstaveno při jeho stěti a hlavě na věži mostské vystavení.

Jméni po něm porůstalé hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) *Statky duchovní*, ves celá *Opohlar* (Upohlavy, kr. Litoměřic., dom. Čížkovice) s krámcou výsadní a dílem vsi *Sířovic*, *klášteru sv. Jiří* na hradě Pražském náležející; pak díl vsi *Lubovce* s vlnicemi, *dělnaství Litoměřic* náležející, kteréž Kaplíř v čas zpouy l. 1620 od stavův odbojajch koupil za summu odhadní 6500 kop mš. zaplacenou až na 1500 kop, z nichž deputatu ročně 90 kop klášteru sv. Jiří dávati měl. Tyto statky dotčeným duchovenstvím byly navráceny. (D. Z. 140, E. 5; 193, A. 1.) — b) *Zbytek summy trbové* per 1800 kop mš. za dílem v Starém městě pražském, v osadě sv. Jiří, vedle domu u *Trí Kalichů* na rohu ležící, který Kaplíř dne 14. srpna 1620 za

3900 kop mš. prodal Jetřichovi Špetlovi z Janovic. (Lib. contract. caerul. 3, f. 270.) — c) Jistina 2000 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) — d) Jistina 3000 kop mš. ze summy 12.000 kop, jemu cís. resolucí 10. května 1611 z milosti udělené, z níž Kaplíř manželce své Evě 6000 kop a synu svému Albrechtovi 3000 kop postoupil. — e) Jistina 15.000 kop mš. na statcích Miličinském a Neustupovském, Vlčkovickém a Broumovickém, náležejících jeho manželce Evě, roz. Radimské ze Slavkova.

Avšak i statky *Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov*, které manželka Kaplířová l. 1616 odkázala vnukům svým *Kašparovi Zdeňkovi a Oldřichovi*, dětem pozůstalým po jejím synovi *Albrechtovi* již l. 1615 zemřelém (D. Z. 139, E. 26), a které její manžel k rukám jejich spravoval a opatroval, maje z nich až do smrti své toliko užitek vymíněný, již l. 1620 válečnou mocí od cís. vojska vzaty a *Donu Baltasarovi de Maradas* na zaplacení jeho pluku zastaveny byly. Příjmy z těch statků l. 1621 vynášely 10.161 kop mš. — Po odpravení Kašpara Kaplíře, děda týchž sirotkův, ucházela se o statky ty avšak marně matka jejich *Mandalena Kaplířová roz. z Údrče*, zůstávajíc s nimi u veliké nouzi a chudobě; bylať již několikráte od vojákův ze všeho obloupena a v čas draucování Prahy o všechno jmění své přišla, tak že ani sebe ani dítky své čím přiodítí neměla a téměř mezi dobrými lidmi žebrotou živití se musila. Neboť Kaplířová s pohledaností svou, jako ostatní věřitelé, na komoru českou ukázána, a statky dotčené vedle cís. resol. 17. června 1627 postoupeny byly pluku Dona Baltasara a pak l. 1630 dědičně prodány *Donu Martinovi de Hoeff-Huerta*, totiž statek *Miličín* se statky *Vlčkovickým a Broumovickým*, po prvé za 56.186 kop, po druhé za 69.280 kop mš. odhadnutý, v summě 70.000 zl. rýn.; statek pak *Neustupov* s dvory poplužními v Neustupově, Pechovém Záhoří a Novým Dvorem, za 37.675 kop mš. odhadnutý, v summě 38.000 zl. rýn.

K statku *Miličínu* (kr. Tábor.) náleželo město Miličín s panským sídlem, s kostelem, farou a podacím kostelním, pivovárem a domy šenkovními; vsi celé Německé Záhoří, Rezkyně, Žibkov, Lažany, Borek hořejší s mlýnem pod ní Hospodským řečen., Nové Dvory (nyní samota), Třetuzel

s dvorem poplužním, Záskalí s jedním osedlým (zašlá), Větrov (díl), Borek dolejší, Malovice (díl), a Ješetice (Vyšetice, díl), se vším příslušenstvím, jak to Michal Španovský z Lisova l. 1593 od Petra Voka z Rožmberka za 50.720 kop míš. koupil (D. Z. 168, G. 5), a bratří Mikuláš a Joachym mladší Španovští paní Evé Kaplřové, roz. z Slavkova, l. 1600 za 41.000 kop míš. prodali. (D. Z. 175, B. 2.)

K statkům *Vlčkovickému* a *Broumovickému* náležela tvrz *Vlčkovice* s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, lesy $6\frac{1}{3}$ lánu a $9\frac{1}{4}$ provazce (neb $1257\frac{1}{4}$ provazce), rybníků 8 větších a 11 menších; vsi *Broumovice* s mlýnem, Svojsice (Voješice), Slavín (díl), Otradovice (díl), Hory s dvěma grunty pustými, a dvůr poplužní ve vsi Nosákově. (D. Z. 166, K. 25; 152, C. 3 & 399, D. 16.)

K statku *Neustupovu* (kr. Tábor.) náležela tvrz a ves (l. 1676 již městys) Neustupov s podacím kostelním a dvorem poplužním; vsi celé Záhoří Pechové (Vysoké) s dvorem popl., Podlesí, Zálesí, Bořetice, též na díle vsi Oldřichovice s podacím kostelním, Buchová, Větrov, Otradovice, Lhotka, Žinice, Jiřetice, Háj, Rambouzy, Hojsín, Chlístov, Nosákov, Zátíčí a Hory (Vrchy); Dvůr Nový s poplužím (později pustý a zbořený, jakož i mnohé z vesnic dotčených); lesy $2292\frac{1}{2}$ provazců neb $11\frac{3}{4}$ lánu, rybníky 43 větším dílem malé a pusté, 4 mlýny, s jiným vším příslušenstvím. (Dle D. Z. 308, E. 8 & 392, P. 6.)

Tyto statky odkázal (dle D. Z. 146, C. 17) Don Martin de Huerta l. 1688 dne 7. ledna dceři své adoptované, slechtické paně Anně Marii vojvodovně z Moldavy, které jakožto univerzální nápadnici všeho statku jeho podle cis. resol. 5. března 1688 za její pohlednost dědičné byly odevzdány, tak že všechny závazky (145.000 sl.), na těchto statcích od první konfiskace pocházející, král. komora na sebe převzala a na komissii revisionis ukázala, při které s věřiteli o slevení částí z jistín jejich bylo jednáno. (Viz Huerta.)*

* Dceřinská vojvodovna z Moldavy, prv Huertová, potom Dominová a poslední Farcaspačková, postoupila pro dluhy statků Melita l. 1645 Španovskému Krasobě hraběti z Pöttingu, jehož dceři Jan Šebestián z P. l. 1681 prodal za 35.000 sl. kamenníkovi Salomonu Křemelovi Frcdřovskému hraběti z Klumburka. (D. Z. 295, K. 6), který koupil též Vlčkovice a Broumovice l. 1686 (D. Z. 398, D. 16) se statkem Záhoří

Pohledanost *Kašpara Zdeňka Kaplíře* a jeho bratra *Oldřicha*, kteří u nepřítele sloužili, od král. komory byla ujata; avšak vedle cis. resol. 22. listopadu 1653 díl Kašpara Zdeňka Kaplíře, na ten čas španělského plukovníka, jemuž i díl po jeho bratrovi Oldřichovi v službě nepřátelské zemřelém připadl, na dotčených statcích jakož i na statku *Votickém* (viz *Pavel Kaplír*) při komoře české sečtený, vynášel 162.510 zl. jmění, z něhož jemu po srážce všech dluhů a pokuty, za provinění jeho děda král. fisku náležející, zůstalo 15.828 zl. 43 kr., za jejichž pojištění ještě l. 1656 žádal. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 359 & 361.)

Krištof Kaplír ryt. ze Sulevic a na Sedčicích, v čas zpoury hejtman hradu Pražského, provinil se též tím, že byl mezi relatory při sněmu generalním, při kterém Falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.) — Bezpochyby neměl žádných statků; neboť statek *Bukovice* (dom. Kostomlaty) — tvrz a ves B. s dvorem poplužním a pivovárem, vsi *Lynče* (Hlinče) a *Mošnov* — který *Krištof Kaplír* a bratr jeho *Adam* po otci svém *Jiřkovi* zdědili, již l. 1609 od nich prodán byl za 14.090 kop mš. *Anně Vřesovcové* z *Miliny* a na *Křemuži*. (D. Z. 182, K. 8.)

Mikuláš Kaplír ryt. ze Sulevic, při kommissi confiscationis 3. října 1623 pokuty osvobozen, obelán byl l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak již předtím zemřel, a statek po něm zůstavený držel nejvyšší purkrabí Pražský. (C. 215, C. 1/8.)

Oldřich Kaplír Vosterský ze Sulevic dle výpovědi při kommissi executionis na něj vynesené propadl v pokutě *všechen statek* svůj, tak že mu hned l. 1621 konfiskováno bylo klenotů a hotových peněz za 20.000 kop mš. (dle jeho

Německým za 47.000 zl. od *Jana Maximiliana* z *Talmburga*, jehož otec *Vilémovi Václavovi Františkovi* z *Talmburga* statek *Vlčkovice* s *Broumovicemi* l. 1652 dotčená vojvodovna z *Moldavy* v dluhu 8000 kop mš. za summu odhadní 9523 kop postoupila (D. Z. 152, C. 3). Statek pak *Neustupov* držel (extra tabulas) v dluhu *Bernard de Areyzaga* (l. 1650), jehož dědic *Jan de Areyzaga* jej l. 1676 prodal za 40.300 zl. rýn. plukovníkovi *Karlovi Arnoštovi* sv. p. z *Biesingen* (D. Z. 392, P. 6).

zprávy na komoru českou dne 2. května 1628 učiněné). Avšak podle cíř. výpovědi z dne 14. června 1623 toliko z dědictví vyňat a v *manství* uveden jest statek jeho *Radouň* (Radujeň, Radujno, kr. Litoměřic., okr. Štětí), totiž tvrz s dvorem poplužním a půl vsi Radouni, pak dílem vesnice Počeplice, Ješovice, Medonosy (Medenost), Scebus (Chcebus) s polovicí pivováru a Bylochov (Bolochoy), s 23 osedlými, z nichž 8 s potahem, 13 chalupníkův a dva grunty pusté; což vše odhadnuto za 13.150 kop 31 gr. mš. — Statek ten, na nějž Kaplíř dne 5. března 1627 léno přijal, po jeho smrti l. 1628 právem odúmrtím připadl králi, od něhož postoupen za pětinu ceny odhadní k manství Fridlandskému *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1629 *Adamovi z Waldšteina* prodal. (D. dv. 7, f. 51; 68, I, fol. 34. — Lib. conf. 2, f. 267 & 270. — C. 215, C. $\frac{1}{101}$ & K. 8. — D. Z. 142, Q. 22 & 143, K. 17.)

Statek *Chcebus* (Scebus, Zebus), který na Oldřicha Kaplíře po Albrechtovi Štastném Kaplíři strýci jeho přišel, a jemu proti složení 4000 kop mš. manství osvobozen byl, jakož i polovici statku *Brocna*, odkázal Oldřich švagrovi svému Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic. Avšak statek Brocenský — díl městečka Brocné a vsi Hubenova — který Kaplířova manželka Lidmila, roz. z Nostvic, od Oldřicha Václava Kaplíře l. 1617 za 9000 kop mš. koupila (D. Z. 139, C. 20) a manželku svému l. 1621 odkázala, tak že teprv po její smrti l. 1627 na něho přišel, po smrti Kaplířové od král komory ujat jest, protože Kaplíř na něj léna žádání opominul. — A tak toliko statek Chcebus postoupen byl Belvicovi, který jej prodlužil tak, že pro dluhy byl prodán *Jakubovi Knoblochovi*, a poněvadž tento summy trhové nezaplatil, l. 1650 postoupen *Dorotě Kunšové* roz. Vosterské Kaplířové ze Sulevic za 26.000 zl. rýn. (D. Z. 305, K. 17.)

Na statku Chcebuzském měly pojištěno od Oldřicha Kaplíře l. 1624 sestry jeho, Kateřina provdaná za cíř. setníka Viléma z Carem, Dorota a Johanna, pak strýně jeho Anna Salomena po 5000 kop, úhrnem 20.000 kop mš. (D. Z. kvatern nový zelený, lit. B. 12—15.), jichž se při kommissi revisionis po mnohá léta domáhaly, tak že část té pohledanosti per 1700 kop ještě l. 1690 vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & K. 8.)

Pavel Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, nejvyšší general-kvartírmistr vojska stavovského, koncem l. 1619 s hrabětem z Hollachu (Hohenlohe) a Pavlem Ješínem k zavření konfederace s knížetem Betlenem Gaborem do Prešpurku za kommissaire od stavů českých byl vyslán, potom hned po bitvě bělohorské ze země ujel. Pro kteréžto provinění při kommissi executionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statku*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno jeho hned k ruce král. fisku bylo uято, totiž: a) Vsi *Braníšovice, Hněvanice a Záluží* (kr. Tábor., okr. Milevsko), pak mlýn Hromadovský s třemi rybníky u Braníšovic a lesem Hotovec řečeným, jak to Kaplíř l. 1613 po Jindřichovi Doudlebském z Doudleb zdědil (D. Z. 137, B. 18) — kterýžto statek za summu odhadní 2230 kop m. od komory koupil l. 1623 *Pavel Michna z Vacinova*. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 80. — D. Z. 141, M. 12 & 292, M. 22.)

b) Statek *Votice* (Otice, kr. Tábor.) — tvrz a městečko V. se sídlem a dvorem popl., vsi Mladoušov, Kochanov, Mysletice, Hory, Zdeboř, Hostišov s dvorem popl., Jestřebice, Nazdice (díl), Střelítov (díl), Lysá, Čeňovice, Kaliště a Budenín, s dvorem poplužním Janerským, jak to l. 1600 Johanka Hrzaňova ze Sulevic od Štěpána Jiřího ze Sternberka za 33.000 kop míš. koupila (D. Z. 174, N. 14) — kterýž dne 1. června 1621 od král. komory postoupen byl za 18.000 zl. *Sezimovi z Vrtby*, císař. radovi a komorníku, hejtmanu Nového města pražského. (D. Z. 141, A. 2.) Avšak statek Votice ne náležel Pavlovi Kaplířovi, nýbrž dědicům a vnukům po Evě Kaplířové, Kašparovi Zdeňkovi a Oldřichovi, synům po Albrechtovi Kaplířovi (D. Z. 139, E. 26), k jichž rukám jej Pavel spravoval (viz Kašpar Kaplíř). Protož vytčená summa trhová nahrazena byla Kašparovi Zdeňkovi Kaplířovi, španělskému plukovníku, vedle císař. resol. dne 18. května l. 1656. (C. 215, K. 8.)

c) Jistiny 29.500 kop míš. dle extraktu purkrab. úřadu, z nichž pojištěno bylo 20.000 kop na statech Švamberských. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

d) *Dům* v Novém městě pražském na Dobytčím trhu proti kostelu Božího Těla ležící, od císař. vojska vydrancovaný,

bez dveří a bez oken, pustý, postoupen byl l. 1621 dne 7. října v summě odhadní 700 kop mš. k držení a užívání *Sezimovi z Vrtby*. (C. 215, K. 8 & P. $\frac{2}{5}$.)

e) *Dům Kaplířovský* v městě Táboře na náměstí u kostela ležící, jehož se všemi svršky a nábytky při vzdání se téhož města l. 1621 general Don Balthasar hrabě de Maradas se ujal, pak jej Donu Kašparovi de Huerta v držení odevzdal, avšak zase sobě osobil, až konečně dům ten ujat byl skrze kommissi do města Tábora dne 12. dubna 1629 nařízenou v příčině vyhledání některých domů v pokutě král. komoře případných. Dům tento od dotčené kommise l. 1629 za 1500 kop mš. a 15 dukátů (po 6 kop 25 gr.), pak l. 1638 toliko za 1200 kop mš. odhadnutý, koupil *Josue Kořenský ryt. z Terešova*, dne 24. list. l. 1638 za 1000 zl. rýn., kterážto summa jemu byla poražena na jeho pretensi 2100 kop mš., od císaře jemu s úrokem dne 9. prosince 1637 pojištěných. Berně a kontribuce na tom domě zadržalé převedeny byly na domy *Samuele Slováčka a Nathanyele Kynyka*, v témž městě na král. komoru v pokutě připadlé. (C. 215, K. 8.)

Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav Kaplířové Vosterští ryt. ze Sulevic, synové po Adamovi a Vilémovi Vosterském, pro své provinění, že jsou se v Saských vojenských službách l. 1631 potřebovatí dali, při *kommissi confis. Fridlandské* vedle výpovědi dne 16. ledna 1634 všeho jmění a statku odsouzení jsou. Pročež zbytek jejich podílů, kšaftem Oldřicha Vosterského Kaplíře na statku Chcebuszkém jim l. 1628 po 6000 kop pojištěných, 7000 kop m. vynášející, v pokutě vzat a nejprve vedle cís. resol. l. 1636 dne 14. července postoupen dědicům *Jana de Vitte* na srážku jejich Fridlandských pohledaností za J. M. C. per 222.400 zl.; potom ale, když tito jinde spokojeni byli, odevzdán byl držiteli statku Chcebuského *Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic* cís. resol. dne 23. července a 5. list. 1637 na srážku jeho vojenských pohledaností.

L. 1669 sestry Vosterské Kaplířky ze Sulevic, Žofie Dlouhoveská a Anna Magdalena Brochynová, jakožto nejbližší krevní příbuzné vyhledávaly toho, aby vedle generalní amnestie dotčeného dědictví užiti mohly, avšak žádost jejich příliš opozdilá (ježto Kaplířové odsouzení na obeslání se ne-

dostavili a v urputnosti své setrvali) a neoprávněná při kommissi revisionis dne 26. září 1671 zcela jest odmrštěna. (C. 215, K. 8; C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{10}{38}$.)

Smil Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 23. března 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Třebušín* (Třebušna, Třebušov, Triebisch, kr. Litoměřic.) — tvrzku, dvůr poplužní a ves Třebušín, pak dvůr poplužní a ves *Vrbičany* *) — odhadnutý za 20.264 kop míš., za kterou summu jej koupil l. 1623 od komory české cizozemec *Pavel Wencelius (Wenzl) z Bochova*, doktor v právích a rada při appellacích, složiv již l. 1622 k potřebám válečným 300 dukátův po 10 zl.

Dle účtu učiněného dne 23. září 1646 při komoře české s vdovou Kateřinou Kaplířovou, roz. Hruškovou z Března, i na místě dcer její, Evy a Johanny Polyxeny, pozůstalých po Smilovi Kaplíři, připadlo po srážce jejich pohledaností per 3400 kop míš., jim již l. 1631 od císaře pojištěných, a jiných dluhů na polovici jim z milosti ponechanou 4497 kop a úroků z nich ode dne odsouzení počítaných 6123 kop, které však jim pojištěny nebyly. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 451. — D. Z. 153, B. 25.)

Šťastný Častovec (Felix Hospitius) Kaplíř ryt. ze Sulevic účastnil se zpoury tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; protož při kommissi confiscationis dne 8. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna odsouzen *polovice* jmění, v kteréž od král. komory vzaty byly všecky statky jeho, totiž: a) *Vtelno* (kr. Žatec., dom. Škrle), ves s dvorem poplužním, koupený l. 1616 od Doroty Hruškové za 16.000 kop míš., který za summu odhadní 11.363 kop od komory l. 1623 prodán byl *Florianovi Dětrichovi sv. pánu ze Žďáru*. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 8. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.) — b) *Želechovice* (Schelechowic, okr. Lovosic., dom. Teplic.); avšak statek tento ponechán *Vilémovi Vchynskému z Vchynic*, který k nařízení komory české dne 18. července 1630 dokázal, že Kaplíř

*) Visku *Vrbičany* s dvorem poplužním koupil l. 1604 Jaroslav Kaplíř od Bohuslava Kaplíře za 3000 kop míš. (D. Z. 178, H. H. 24.)

statek ten před zpourou l. 1617 za 21.000 kop mš. prodal Radslavovi staršímu z Vchynic. — Proto z tohoto statku král. fisku nic nepřípadlo. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 488.)

Manželka Kaplířová, *Anna Sabina*, roz. Hruškova z Března, musila navrátiti klášteru *Oseckému* statek duchovní, ves celou *Obernici* (Obornici, kr. Žatec., dom. Osek), kterou koupila v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 690 kop mš., zaplacenou až na 250 kop, z nichž deputatu ročně 15 kop klášteru dotčenému dávatí měla. (D. Z. 140, E. 6; 193, A. 6.) — Potom odešla s manželem svým pro náboženství ze země a ucházela se l. 1629 o pohledanost svou per 12.500 kop mš. na statku *Vtelné* pojištěnou. Po její smrti domáhali se její děti a dědicové, Adam a Barbora Magdalena l. 1655 při kommissi revisionis této pozůstalosti, která teprv vedle cis. resol. dne 21. prosince l. 1667 dceři Barboře Magdaleně navrátivší se l. 1662 ze Saska do Čech a přistouпивší k náboženství katolickému byla přisouzena, avšak na zlaté rýn. snížena, tak že dotčená dcera dne 14. dubna 1668 toliko na 12.500 zl. rýn. cis. pojištění obdržela. (C. 215, K. 8 & P. 1/1.)

Václav Kaplíř ryt. ze Sulevic byl též mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, čímž se zpoury účastna učinil, tak že při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění; avšak vedle král. výpovědi z dne 18. ledna 1623 (publ. dne 18. února) z milosti při *polovici* zůstaven, propadl statek *Brodce* (Brodec, kr. Boleslav., okr. Benátky), k němuž náležel zámek a městečko Brodce s podacím kostelním a pivovárem, též vsi *Horka* (Horky) a *Písek* (zaniklá) s dvory poplužními, mlýny a vinicemi, ves *Radimice* a díl vsi *Struhy* (dom. Loučeň.) s dvorem poplužním, jak to Kaplíř l. 1612 od Vojtěcha Václava Kaplíře za 55.000 kop mš. koupil. (D. Z. 136, F. 22.) Tento statek, odhadnutý za 53.403 kopy mš., od komory prodán byl l. 1623 za 50.000 zl. rýn. cizozemci *Matyáši Arnoldini Hartmanovi z Klaršteina*, cis. dvorské radě říšské.

Dle účtu při komoře české dne 4. května 1638 učiněného připadlo ze statku Brodce Kaplířovi na polovici z milosti mu zanechanou, po srážce dluhů, toliko 8888 zl. 20 kr. a manželce jeho Alžbětě roz. z Bílé z pohledanosti její per

20.000 kop míš., z níž 1000 kop slevila, i s úroky v jedné summě 27.060 zl.; na tyto summy dáno jim bylo již l. 1623 z komory české 21.600 zl. — Mimo to Kaplířovi, jenž ze země pro náboženství ušel, avšak l. 1629 navrátiti se a k náboženství katolickému přistoupiti slíbil, pohledanost jeho na statku Votickém per 1000 kop míš. z cíś. milosti byla zanechána. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 8. — Lib. conf. 2, f. 60. — D. Z. 153, E. 14.)

Václav Burian Kaplíř ryt. ze Sulevic pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.)

Vilém Šťastný Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění; avšak podle cíś. resoluce z dne 18. srpna 1623 toliko *v manství* uveden statek jeho *Záhoří pod Mlýčínem*, jinak *Německé* (kr. Tábor., okr. Vožice), tvrz a ves Záhoří s dvorem popl., pivovárem a mlýnem Lepačovským, vsi Řavec (zašlá) a Moravčí s dvorem poplužním. Vdova po něm pozůstalá Ludmila, roz. z Beše, ohlásila se l. 1623 k přijetí léna k ruce svého syna nezletilého; ale statek její, za 5389 kop míš. odhadnutý, již dne 7. července l. 1621 od Dona Balthasara de Marradas zastaven byl cíś. leytnantu *Kašparovi Melicharovi ryt. Winkelhoferovi* v summě 800 širokých tolarův in specie (po $2\frac{1}{2}$ zl. rýn.) č. 2000 zl. rýn., na vyživení lidu válečného půjčených. Proti zaplacení této summy jest navrácen týž statek vdově dotčené podle cíś. resol. 6. listopadu 1628 a l. 1631 do dědictví převeden téže Kaplířové, která jej l. 1644 za 7000 kop míš. prodala *Vilémovi Vithovi ze Rzavého*. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 492. — D. dv. 7, f. 22 & 53, f. 93. — D. Z. 144, D. 21 & 148, M. 18.)

Naproti tomu *dům*, témuž Kaplíři náležející, na ulici Mikulandovic v Novém městě pražském ležící, v pokutě ujat a odhadnutý za 700 kop míš. l. 1621 postoupen byl *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda* v summě 1500 kop míš. z cíś. milosti místo náhrady za škody v čas zpoury jemu učiněné, kterýž jej l. 1630 *Hynkovi Žďárskému* za 500 kop míš. prodal. (C. 215, K. 8.)

Johanna Kaplířová ze Sulevic, roz. z Šebřova, provinila se v čas zpouř tím, že od stavův odbojných l. 1620 koupila statek duchovní kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Starém městě pražském, ves *Oujezdec* s příslušenstvím, za summu odhadní 690 kop míš., zaplacenou až na 250 kop míš., z nichž deputatu 15 kop ročně dotčenému klášteru měla dávat. Po bitvě bělohorské musila Kaplířová statek ten beze vsí náhrady navrátiti duchovenství dotčenému. (D. Z. 140, E. 17 & 193, A. 4.)

Kateřina Kaplířová ze Sulevic, roz. ze Sulevic, na Sedčicích a Větrušicích, provinila se ve zpouře tím, že statek duchovní — ves celou *Pšov* (Schaab, kr. Žatec) s podacím kostelním a příslušenstvím, též díl vsi *Kašice* (Kašice) s třemi osedlými — od stavův odbojných špitalu křižovníků pro neplacení kontribucí odňatý, l. 1620 koupila za summu odhadní 6000 kop míš. zcela zaplacenou. Po bitvě bělohorské statek ten Kaplířová dotčenému špitalu musila navrátiti beze vsí náhrady. (D. Z. 140, G. 3 & 193, E. 12.)

Za to ponechány jí byly statky její: a) *Větrošice* (Větrušice, kr. Žatec.), ves s dvorem poplužním, který Kaplířová v čas zpouř l. 1620 od Václava Strojetickeho z Strojetic za 7750 kop míš. koupila (D. Z. 140, B. 11), tak že jí l. 1626 nové do desk byl vložen. (D. Z. 254, D. 26.) — b) *Sedčice* (kr. Žatec.) — tvrz a ves Sedčice s pivovárem a dvorem poplužním, a dílem vsi Šobokliky (Žabokliky) s dvorem poplužním a podacím kostelním, Votrušice (Větrušice) s dvorem poplužním a Čejkovice — který Kaplířová od Asmana staršího Štampacha ze Štampachu koupila a l. 1628 Anně Saloméne hraběnce Černínové z Chudenic za 41.000 kop m. prodala. (D. Z. 295, N. 30.)

Fridrich Kapoun ryt. ze Svojkova, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis nebyl odsouzen; avšak při kommissi transactionis l. 1629 uloženo jemu pokuty za perdon 1500 zl., kteréž jeho sestra za něj zaplatila. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich Jan Kapoun ryt. ze Svojkova a na Valečově provinil se tím, že přistoupil i na místě bratří svých Křištofa a Karla k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále; pročež

při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) Pohledanost svou na statku *Valečově* (viz Krištof Kapoun), totiž třetinu ze summy trhové, vynášející 12.676 zl. 20 kr., z kteréž po zaplacení dluhů na $\frac{2}{3}$ jemu zanechané dědici jeho, bratrovi *Albrechtovi*, 4710 zl. 43 kr. a na díl král. fisku náležející 2355 zl. 24 kr. připadlo dle účtu komory české dne 28. února 1643. (C. 215, K. 7.)

b) Statek *Popovice* (kr. Kralohrad., okr. Nechanic.) — tvrz a ves Popovice s dvěma dvory popl., ves Lhotu pod Stračovem ležící, s 11 poddanými — který Kapoun od Krištofa Václava *Plesa Heřmanského ze Sloupna* za 12.000 kop míš. koupil a toliko 1000 kop zaň zaval. Statek ten l. 1623 od komory za 10.014 kop odhadnutý, postoupen *Vilémovi z Vinoře*, pak l. 1627 již tak zpustlý, že toliko dva poddaní na něm zůstali, prodán byl *Oldřichovi Linhartovi z Vinoře* l. 1644 za 4376 kop míš. — Věřitelé ukázaní jsou na komoru českou, avšak ještě l. 1659 pohledanosti své marně se domáhali dědicové *Plesa Heřmanského*, z nichž Helena Marie Schmidlová, roz. Vostrovská, na véno matky své, na témž statku per 250 kop pojištěné, teprve l. 1666 čís. pojištění obdržela (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 7. — Lib. conf. 2, f. 394. — D. Z. 148, J. 20 & 303, C. 26.)

Karel Kapoun ryt. ze Svojkova a na Běroničkách, bratr Krištofa, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž z té příčiny všecko od král. fisku bylo ujato, totiž: a) statek *Běruničky* (Klein-Běronic, kr. Jičín.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to již l. 1557 Jindřich Kapoun držel (D. Z. 13, M. 21) — kterýž statek odhadnutý za 22.006 kop se svršky per 1330 kop, v summě odhadní od král. komory postoupen byl *Václavu Vchynskému z Vchynic* sménou za panství Kolín. (D. Z. 143, D. 1. — Lib. conf. 2, f. 236. — C. 215, K. 7.) — Viz též Jestřibský Karel.

b) Statek *Zámorsk* (kr. Chrudim.), k němuž náležela tvrz a ves Zámorsk s podacím kostelním, dvorem poplužním a vesnice celé Jaroslav s dvorem popl. a Vysoké, s mlýnem, pilou, rybníky (zejména Draždník, Netřeba, Karhanec, Meti-

chův, Židků, Kubků, Podvesní, Vašků, Nechvíle, Padoušek, Volšimský, Marek, Ryplík, Řečický, Kuchynský, Novat, Podstranský, Dolní, Krykov a Jaroslavský) a vším příslušenstvím, jak to l. 1613 Kapoun od bratří Lukavských z Lukavice Ladislava, Jindřicha, Beneše, Albrechta Felixa a Jaroslava za 35.000 kop mš. koupil. (D. Z. 136, G. 15 & D. Z. 187, B. 7.) — Tento statek, odhadnutý za 25.321 kop 2 gr. mš., léta 1623 dne 7. ledna od královské komory koupil *Albrecht z Waldšteina* za 24.000 kop mš. (28.000 zl.) a prodal jej téhož roku *Vincencovi Muschingerovi*. (C. 215, K. 7. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 5; 153, D. 13 a 194, B. 29.)

c) *Jistiny* 4300 kop mš. i s úroky zadržalými. (C. 215, K. 7.)

Dle účtu komory české z dne 26. června 1637 připadlo ze všeho jmění i s úroky po srážce dluhů per 23.306 kop na polovici Kapounovi zanechanou 24.914 kop 55 gr., kterážto summa dle sečtení komory z dne 27. května 1648 bez úroků jenom 13.837 kop 10 gr. vynášela a jeho dědicům a synům, *Jindřichovi* nejstaršímu, *Albrechtovi Vinkovi* a *Jaroslavovi* teprv l. 1653 dle účtu komory 3. dubna byla pojištěna. (C. 215, K. 7.)

Křištof nejstarší Kapoun sv. pán ze Svojkova pro účastenství své ve zpouře odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek nápadní, rodu Kapounů náležející, *Hlušice* (Hlušce, kr. Jičín okr. Bydžov), k němuž náležely tvrz a dvůr poplužní Hlušce, vesnice Hlušce Veliké a Malé,* Janovice s dvorem poplužním a dvůr Nový, pak díly vsí Starý Bydžov a Olešnice prostřední; též dům svobodný u brány města Hostinného se zahradou a dvorem poplužním *Skřenešský* řečeným. Tento statek od císaře léta 1623 postoupen byl v summě odhadní 58.231 kop 16 gr. mš. s jinými statky směnou za panství Kolín *Václavovi Vchynskému z Vchynic* (viz Karel Jestřibský), jehož dědic Jan Octavian Vchynský

*) Vsi *Hlušce Velké a Malé* koupili l. 1549 bratři Kapounové, Albrecht, Jindřich a Jan od Arnošta Bruknara z Brukšteina za 2825 kop gr. českých. (D. Z. 48, A. 4.)

jej prodal léta 1630 za 33.500 zl. rýn. císař. kapitanu Ivovi z Blanschartu na Michalovicích. (D. Z. 297, P. 25.) — Marně toho vyhledával Kapoun sám i jeho bratří a sestry po mnoha let, aby při téměř statku nápadním byli zůstaveni; neboť konečně Jindřich nejstarší Kapoun i na místě bratří a strýců svých vedle císař. resoluce z dne 29. dubna 1649 navždy byl odmrštěn. (C. 215, C. 1/7 & K. 7. — Lib. confis. 2, f. 236 — D. Z. 143, D. 1.)

b) Statek *Valečov* (kr. Boleslav., okr. Mnich. Hradiště), k němuž náležel zámek Valečov s dvorem poplužním a tři mlýny, městečko *Kněžní Most* (Kněžmost, Fürstenbruck) s dvorem poplužním, vsi Vepřko (díl), Zájezd (díl), Koprník, Boseň s podacím kostelním, Písek, Zásadka (Malá), Mužské a Zapudov, jak to l. 1602 bratří Jindřich a Krištof Kapounové od Vojtěcha Václava Kaplíře z Sulevic za 40.000 kop míš. koupili (D. Z. 176, J. 22); pak vesnice celé *Branžež a Zakopaná* s rybníky Šidákem, Martinkem, Drlinským, Žlunským, Suchým, Komarovským velkým a malým, s lesy a jiným příslušenstvím, jak to Krištof Václav Kapoun l. 1604 od Jana mladšího Odkolka z Oujezdce za 11.750 kop míš. koupil (D. Z. 178, L. 4.)* — Celý tento statek s 97 poddanými (z nichž 34 s potahy a 45 chalupníků), za 38.020 kop 20 gr. míš. odhadnutý, od král. komory prodán byl l. 1623 *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej dne 16. července 1625 postoupil v léno Friedlandské za 30.000 zl. *Gerhardovi z Taxis*, vyměniv si vesnice Koprník, Písek, Vepřko a Zapudov. (C. 215, K. 7. — Lib. conf. 2, f. 272. — D. Z. 141, B. 28 & 194, E. 5.)

c) *Dům Kapounův nápadní* v Starém městě pražském, od císař. rychtáře l. 1623 k ruce král. fisku ujatý, proti zaplacení třetiny v pokutě z něho náležející zanechán býti měl vedle dekretu král. prokuratora z dne 5. února 1630 Jindřichovi staršímu, bratrovi Krištofa Kapouna. (C. 215, K. 7.)

Dle účtu komory české z dne 27. června 1642 připadlo ze statku Valečova po zaplacení dluhů dědicům Krištofa Kapouna na dvě třetiny jemu zanechané 8609 zl. 15 kr., a

*) Třetinu statku Valečova koupil Krištof Kapoun v čas zpoury l. 1620 od strýce svého Jindřicha Jana Kapouna za 17.000 kop míš., které však dlužen zůstal. — Viz Jindřich Jan Kapoun.

na třetinu král. fisku náležející 4304 zl. 37 kr. rýn.; pak dle účtu z dne 20. srpna 1653 připadlo z obou statků Hlušice a Valečova po srážce dluhů per 30.731 kop míš. na díl dědiců Kapounových 42.241 kop míš., kteréž dle účtu l. 1673 Kristofovi Fridrichovi Kapounovi z král. komory úplně byly zaplacený. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$ & K. 7.)

Petr Křištof Kapoun ryt. ze Svojkova na počátku zpoury sloužil sám za fendricha, l. 1619 vypravil jednoho jezdce a dva pěší k vojsku stavovskému a l. 1620 účastnil se výpravy válečné s dvěma koni a dvěma pěšími; avšak pro toto provinění nebyl odsouzen při kommissi confiscationis. Vdova po něm pozůstalá, opět provdaná za Ladislava Lukavského z Lukavice, majíc statky Zaječice a Holejšovice (kr. Chrudim.), obeslána před kommissi transactionis dne 21. července 1629, aby se porovnala o pokutu za perdon Kapounovi udělený, nechtěla ničeho zaplatiti. (C. 315, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht a Jan Kapříkové Loseničti z Losenic sloužili ve vojsku stavův odbojných; avšak po bitvě bělohorské přistoupivše k víře katolické, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 osvobození byli pokuty za perdon jim udělený, tak že Jan Kapřík podržel dvůr svůj poplatný, za 700 kop míš. odhadnutý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Lukáš Karban z Volšan, měšťan a radní Nového města pražského, jsa v čas zpoury purkmistrem podepsal konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, pak přehlížel a opravil s jinými povstalci l. 1620 justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Pro toto provinění při kommissi executionis odsouzen byl dne 14. května 1621 hrdla, cti i statku, avšak vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 z milosti místo ztrestání mečem do smrti uvězněn a do Rábu v poutech dodán býti měl; ale i tento trest potom byl zmírněn, tak že jenom na čas ponechán byl na radnici Novoměstské ve vězení, z něhož dne 11. srpna 1622 na rukojmě propuštěn a dne 7. července 1623 i vězení domovního zproštěn byl.

Jméni však jeho všecko hned v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dám*, od starodávna řečený *Karbanovský*, na Koňském trhu mezi domy Švikovským a Mačovským v osadě sv. Štěpána Velikého v Novém městě pražském ležící, který od ko-

mory české za summu odhadní 5000 zl. prodán byl vedle dekretu knížete Lichtenšteina z dne 16. června 1622 *Jane Karlovi Kynygovi z Kynysfeldu* (König v. Königsfeld), bývalému císař. komornímu sluhovi císaře Matyáše, na srážku 4000 zl. jemu od císaře darovaných. Dům tento pak prodal Kynyk (König) l. 1627 za 6000 zl. rýn. Stefanovi Beníkovi z Petersdorfu. (Lib. contract. virid. 12, f. 50 & 227.)

b) *Dům Kopovský* řečený, v Novém městě pražském na rohu proti klášteru Slovanskému nad ouvozem ležící a dskami zemskými se řídící, s dvěma jinými domy šosovními k němu připojenými, se vším jeho příslušenstvím, ohradou a viničkou — který Karbanův otec Martin od Joachyma Oldřicha z Hradce l. 1599 koupil, a Karban l. 1615 manželce a dětem svým postoupil, avšak l. 1617 *Isaiášovi Šullerovi*, měšťanu Novoměstskému, za 1500 kop míš. prodal — byl teprv v appellaci dne 30. dubna 1637 král. fisku přisouzen, protože Šullerovi a od tohoto l. 1629 před jeho emigrací *obci Novoměstské* za 4400 kop míš., pak od této obce l. 1629 opět císař. rychtáři Novoměstskému *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu* za touže summu postoupen byl toliko knihami městskými bez výhrady desk zemských. Za tou příčinou všecky tyto trhy král. prokuratorem již l. 1634 byly zrušeny a po dlouhé při dům dotčený, l. 1635 za 1970 kop míš. odhadnutý, vedle císař. resoluce 26. června 1637 postoupen byl dcerám po *Vojtěchovi Koutkovi Nečanském z Minie* na srážku jejich pohledanosti 6000 kop míš., již za král. komorou měly, ve dvou třetinách per 1532 zl., a *dědicům Ritteršicovým* v jedné třetině per 766 zl., kterou jim dědicové Koutkovští zaplatily. (C. 215, K. 9. — D. Z. 146, H. 3.)

Manželce Karbanové Dorotě, roz. Kohoutové z Lichtenfeldu, měla se postoupiti a vydati polovice všeho jmění mohovitého i nemohovitého, po jejím manželu pozůstalého a jí l. 1615 od manžela zapsaného (Lib. contract. virid. 11, f. 84), vedle císař. resol. 6. července 1622, a za tuto polovici ponechána jí byla *vinice na Bohdalci* ležící a 14 korců míry držící, pak *domeček na Široké ulici*, což též manželu jejímu náleželo a jí i se svršky z domu na Koňském trhu již dekretem 11. října 1621 od knížete z Lichtenšteina bylo propuštěno. Po smrti její i dcery Anny připadly tyto statečky

s jinými pohledanostmi manželu jejimu Lukášovi Karbanovi, kterýž nejsa nápadliv odsouzen, onu vinici s liseem nově vystavěným sobě a druhé manželce své Johanně z Hellenšteina l. 1625 ujal (Lib. contract. 20, f. 70); pak pro náboženství ze země vyšel v saském městě Freibergu se usadil a léta 1630 dotčenou vinici skrze plnomocníka svého Janovi Mníchovi z Arzperku za 4000 zl. prodal. (Lib. contract. 20, f. 218.)

Ostatních však pohledaností svých byl Karban opět odsouzen při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634, protože při vpádu saském l. 1631 do Prahy se navrátil; ale na přímluvy kurfiřta Saského vedle cis. resol. 11. ledna 1644 netoliko výpovědi Fridlandské kommisie byl osvobozen a perdonován, nýbrž i na pohledanost svou, dle sečtení účtárny král. komory 1649 zl. vynášející, l. 1653 cis. pojistění obdržel, a co do jistin po sestře své Dorotě, někdy manželce Václava Borka z Hornic, zděděných per 3250 kop miš. na kommissi revisionis byl ukázán. Avšak o tuto pohledanost jeho dědicové ještě l. 1660 marně se ucházeli. (C. 215, K. 9.)

Jan Tíburci ryt. Karel ze Svárova, katolík, bratr Karla a Kristofa, zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil, tak že odsouzen byl *třetiny* jmění při kommissi confiscationis; avšak dne 23. srpna 1623 pokuty byl osvobozen. Pročež statek po něm pozůstalý *Těňovice* (kr. Plzen., okr. Blovic.), který v pokutě již byl ujat a dle rozkazu knížete z Lichtenšteina správčům statků konfiskovaných dne 13. září 1623 odevzdán, dětem po Karlovi pozůstalým byl navrácen, ačkoliv o postoupení jeho Adam starší Vratislav z Mitrovic l. 1623 dne 15. března žádal nabízeje komoře za něj a vesnice Rokycanské jemu zastavené směnou statek svůj Mirošov k fořtu panství Zbirovského. (C. 215, C. 1 a $\frac{1}{8}$ & S. 54.)

Karel ryt. Karel ze Svárova, katolík, podepsal přísahu a konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, přistoupil též k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále; avšak při kommissi confiscationis 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za per-

don mu udělený složiti 600 zl. rýn na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Krištof ryt. Karel ze Svárova Suchomastský, na Hamru Ostrově a Valu, bratr Jana Tiburcého, oblíbil si snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž v této pokutě všecko od králov. komory bylo ujato, totiž: a) Jistiny 17.553 k. míš.; b) čtvrtý díl statku řečeného *Hamr Ostrov* (Hammer auf der Insel, dom. Třeboň.) — tvrz a ves Hamr s dvorem poplužním a vsi Val a Vlkov s 28 sedláky a 13 chalupníky, 8 rybníky (zejména Vlkovský, Hluboký, Krajina, Nový, Višnovský, Štipov, Hladov a Hamrský) a 7 rybníky pustými — kterýžto statek celý za summu odhadní 21.011 kop míš. od komory koupil l. 1623 jeho syn *Václav Albrecht*. Ze čtvrtého dílu summy trhové per 5252 kop připadlo na třetinu král. fisku náležející 1750 kop míš.; pak třetí díl z jistin dotčených, vynášející 5850 kop summy hlavní, mimo úroky z ní za 15 let zadržalé, tak že Karel na místě těch jistin toliko obyčejné pojištění na 10.000 kop míš. při kommissi revisionis dne 28. listopadu 1635 obdržel. (C. 215, S. 54. — Lib. conf. 2, f. 248. — D. Z. 143, N. 3; 297, E. 18.)

Petr Tobiáš ryt. Karel ze Svárova podepsal konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi, přistoupil též k zavržení krále Ferdinanda II. a k zvolení Fridricha Falckého. Po jeho smrti statek jeho *Hradiště* (Žďárovo, kr. Plzeň., okr. Blovic.) — tvrz Hradiště s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, 3 rybníky (Břeh, Vlčický a Poplužský) a lesy, městečko Blovice a vsi Hradiště, Vlčice, Štítovo, Struhaře, Nechanice a Oujezdec s příslušenstvím, jak to Karlovi l. 1618 jeho manželka Marketa, roz. Hradištská z Hořovic, postoupila (D. Z. 139, J. 13.) — k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 12. září 1623 správěcům statků konfiskovaných odevzdán, avšak brzy potom navrácen byl *Janovi Václavovi*, synovi pozůstalému po Karlovi, kterýž při kommissi confiscationis dne 26. června 1623 bez výminky pokuty byl osvobozen. Tento zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 složiti jistinu

1100 kop míš. do král. komory za perdon jemu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$; C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Karlík z Nežetic a na Slatiňanech ujel po bitvě bělohorské ze země a nedostaviv se před kommissi executionis odsouzen rozsudkem dne 14. července 1622 *hrdla, cti i statku všeho*, propadl: a) Statek *Slatiňany* (kr. Chrudim), k němuž náležely tvrz a ves Slatiňany s podacím kostelním, pivovárem a dvorem popl., zámek *Rabšteinek* pustý s dvorem popl., vsi celé, Skrovada, Kochanovice, Trpišov, Týnec, Lhota, Lipiny, (Lípina), a Sobětuchy (díl), jak to l. 1619 Karlík manželce své Anně roz. z Gerštorfu ve věně 7500 kop míš. zapsal. (D. Z. 139, K. 12.) Tento statek odhadnutý v taxě vyšší za 51.617 kop, v nižší za 35.604 kop, od král. komory prodán byl l. 1623 *Lvoči Burianovi Berkovi z Dubé* za 28.165 kop 42 gr. míš. (dle smlouvy tržové jenom za 24.000 kop, ale při cis. ratifikaci přiraženo 4165 kop). (C. 215, K. 10. — Lib. conf. 2, f. 413. — D. Z. 620, A. 30; 141, B. 21; 194, D. 14.)

b) *Dům* šosovní „*Kometů*“ řečený, na Koňském trhu v Praze ležící, který od komory koupil l. 1623 dne 17. října *Štěpán Beník z Petersdorfu* za 1700 kop míš. (C. 215, K. 10. & P. $\frac{1}{3}$ — Lib. confis. 2, f. 157. Lib. contract. virid. 12, f. 161.)

Adam Kechel (Köchel) z Hollenšteina obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdona; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1619 v Táboře, kdež předešle bydlel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Kechel (Köchel) z Hollenšteina, měšťan a v čas spory l. 1620 spolutrační Menšího města pražského, pro provinění své (viz Jahn) při kommissi confiscationis odsouzen byl *všeho jmění*, avšak z milosti podle král. resoluce z dne 6. srpna 1624 (publik. 14. září t. r.) zřstaven při pátém dílu, který mu z komory české vydán býti měl. Jméni jeho všechno již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Pokračovice* (kr. Litoměřic.), k němuž náležela tvrz ve vsi Pokračovicích s 15 poddánými při rozdílných vesnicích civích; 6 vlnů do 20 kocoč míry pražské majících, z nichž jedna řečena *Bectovská*; 83 proutance lesků a posevín, 80 náhonů roží; mimo to česáček od 18 dířelů vlnů od 70 sedmivědeňských sůň vlna vlně vynášející. Tento

statek za 11.988 kop míš. odhadnutý postoupen byl cíś. resolucí z dne 25. dubna 1630 za 13.721 kop 55 gr. míš. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze na srážku 50.000 zl. rýn., od ní k potřebám válečným l. 1623 půjčených. Týž statek postoupili Jesuité v summě 10.000 kop dle vyrovnání z dne 17. července 1648 k fundaci kláštera Dominikánův u sv. Maří Majdaleny v Menším městě pražském, od něhož l. 1652 opět Jesuitům u sv. Klimenta byl prodán. (C. 215, K. 13. — Lib. conf. 2, f. 401. — D. Z. 143, N. 2; 297, F. 28 & 662, H. 1 a 3.)

b) *Dvůr Kechlův* v Předním Ovenci (Bubenči) u Prahy ležící, který vedle cíś. resol. 28. listopadu 1624, 24. ledna 1625 a 8. listopadu 1627 za summu odhadní 2638 kop 16 gr. míš. prodán byl *Tomášovi Markovi z Markfeldu*, cíś. dvořenínu a komorníku, jemuž k tomu cíś. resol. 26. dubna 1628 ještě kousek louky u Obory na řece ležící k užívání na čas života byl postoupen. (D. Z. 142, Q. 27 & 294, N. 1.)

c) *Dva domy* v jedno spojené, v Menším městě pražském na náměstí vedle radnice ležící, u Plavína (u Splavínů) řečené, které vedle cíś. resol. 28. listopadu 1624 a 24. ledna 1625 koupil za summu odhadní 12.025 kop míš. týž *Tomáš Marek (Marcus) z Markfeldu*, jemuž polovice summy trhové byla darována, druhá pak poražena ze summy 12.000 zl., jež Markus na statky konfiskované k potřebám válečným půjčil. (C. 215, K. 13 & P. 2. — Lib. conf. 2, f. 314. — Index 3, f. 202.)

d) *Zahrada řečená Flavinovská* s velikou stěpnicí a domem v Menším městě pražském vedle domu Adama z Waldšteina za klášterem sv. Tomáše ležící a dskami zemskými se řídící, za 500 kop gr. českých (1000 kop míš.) odhadnutá, kterou *Adam z Waldšteina*, nejvyšší hofmistr král. Českého koupil za 4000 kop míš., na kterouž summu 428 kop 34 gr. zaplatil a zbytek summy trhové od císaře darem obdržel. (C. 215, K. 13. — D. Z. 142, D. 8.)

e) *Vinice* na stráni Podbabské u Prahy ležící, které se ujal nejvyšší purkrabí *Adam ze Sternberka* pod tou záminkou, že ležela na gruntech purkrabských. Po jeho smrti vedle dekretu komory české z dne 10. března 1625 postoupen byl díl této vinice Marii Maximilianě Sternberkové, druhý pak

díl kláštera Matky Boží nad Louží v Praze. — Potom prodány byly oba díly *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* za 2228 kop 24 gr. mš. (C. 215, E. 4; K. 13 & P. $\frac{2}{3}$.)

Dle účtu s Kechlem při komoře české dne 26. února 1630 učiněného vynášela summa za všechny statky jeho 31.042 kop 20 gr. mš., z kteréž připadlo na čtyry pětiny král. fisku v pokutě náležející 24.833 kop 52 gr., a na pětinu Kechlovi z milosti zanechanou 6208 kop 28 gr. m. Na tento pátý díl, jakož i na věno jeho manželky Anny per 4000 kop mš. vydáno bylo Kechlovi vedle cis. resol. 13. října 1631 cis. pojištění. Kechel pak jsa pro náboženství s manželkou a dětmi svými v Sasku usazen, domáhal se l. 1635 a 1638 toho, aby jemu a jeho manželce summy dotčené, aneb aspoň úroky z nich zadržalé, z komory české byly vydány. Ale nedostal ničeho, ani dědicové jeho, kteří se l. 1643 jakožto poddaní kurfiřta Saského na jeho přimluvu o pozůstalost onu ucházeli; neboť Kechel pro navrácení své do Čech při vpádu saském l. 1632 též při kommissi confis. Fridlandské l. 1634 všeho statku svého odsouzen, nezádal za revisi výpovědi naň vynesené. (C. 215, K. 13.)

Ondřej Kek z Schwarzbachu, při kommissi confisc. odsouzen *k manství*, avšak dne 26. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Albrecht Kekule ryt. ze Stradonic na Sobochlebích, Kyšperce, Stradonicích a Nasavrcích, zemřel dne 21. srpna 1622, ustanoviv l. 1620 za dědice strýce svého Vilíma Divíše Kekule, nezletilého syna Vilíma Kekule, a nařídív za poručníci jeho manželku svou Lidmilu, roz. Sekerkovu z Sedčic. (D. Z. 140, K. 14.) Avšak pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 odsouzen byl Kekule *polovice* jmění, tak že v této pokutě všecky statky po něm pozůstalé od král. komory byly ujaty, totiž:

a) Statek *Nasavrky* (Nassaberg, kr. Chrušim), k němuž náležel zámek pustý Stradov, tvrz a městys Nasavrky a vesnice Vochoz s dvorem poplužním, Obořice, Drahotice, Vejšonín (Výsonín), Javorué a Peklo. Tento statek, bez svršků za 26.534 kopy mš. odhadnutý, koupil l. 1623 od král. komory cizozemec *František de Couriers*, cis. plukovník, se

svršky za 28.078 kop 34 gr. mš. (C. 215, K. 14. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.)

b) Statek *Sobochleby* (Soběchleby, Soběchlapy, Sobochleben, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic.), za 24.240 kop m. odhadnutý, k němuž náležela tvrz Sobochleby s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, oborou, 3 bažantnicemi, 4500 provazců lesů, 4 rybníky; pak vsi Sobochleby s 16 poddanými, Maršov (Marschen) s 12 poddanými, Šejnov (Bohusudov, Mariaschein) s dvorem poplužním, Modlany s dvorem poplužním a 21 poddanými, Unčín (Huntschen, Hundstein, Hainstein, Hohenstein) s 24 poddanými a pustým zámkem *Kyšperkem*.

c) Polovice statku *Stradonice* (okr. Slané, dom. Zlonic.), totiž dvůr poplužní a půl vsi Stradonice s čtyřmi chalupníky, mlýnem a dvěma rybníky, za 4054 kopy m. odhadnutá.

Statky Sobochleby a Stradonice vedle cíś. resoluce z dne 31. ledna 1623 prodány byly za 32.335 zl. rýn. cizozemci *Alexandrovi Regniers sv. pánu z Bleileben*, cíś. nejvyššímu lieutenantu a strážmistru, který k summě trhové 2000 zl. dobrovolně dáti se podvolil, když vdova Kekulová na zkrácení si stěžovala, dokázavši, že statek Sobochleby příliš nízko od komory byl odhadnut, ježto dle contrataxy jeho cena 82.210 kop mš. vynášela. (C. 215, K. 14. — Lib. conf. 2, f. 411. — D. Z. 153, A. 19.)

d) *Jistiny* 20.000 kop mš., z nichž Kekule již před zpourou 10.000 kop manželce své Lidmile byl postoupil, tak že tato na statech dotčených vůbec pohledávala 33.950 zl. Avšak místo této pohledanosti vyjednáno s ní při kommissi revisionis toliko na 7000 kop mš. (8166 zl. 40 kr. rýn.), na kterouž summu jí od Regniersa 2000 zl. vyplaceno, na zbytek pak 6166 zl. l. 1638 dne 13. května nové cíś. pojištění dáno bylo, tak že z této pohledanosti její král. komoře 25.783 zl. k dobrému připadlo. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 14. — Lib. conf. 2, f. 412.)

e) *Dům Kekulovský* na Koňském trhu v Novém městě pražském ležící a vyhořelý, jehož podle odkazu Albrechta Kekule užiti žádal l. 1623 Samuel Mathisaeus de Hostinna, koncipista při kanceláři české. (C. 215, K. 14.)

f) *Dům Kekulovský* v Starém městě pražském vedle domu Václava Fialy a proti lázni Točenici na rohu ležící, který od král. komory vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 26. března 1623 koupil za 1500 zl. rýn. *Kašpar Celler (Zeller) z Rosenthalu*, cís. hejtman panství Pardubického. (C. 215, K. 14. — Lib. contract. caerul. 3, f. 318.)

Dle účtu při komoře české dne 4. března 1638 učiněného s Purkhartem Kekulí, synem svrchu dotčeného Viléma Diviše, strýce a dědice po zemřelém Albrechtovi, připadlo na polovici témuž Purkhartovi a jeho bratru Vilémovi Divišovi z milosti zanechanou 32,546 zl. Ale poněvadž *Vilém Diviš Kekule* po vpádu saském l. 1631 s nepřítelem ze země vyjel a v službě jeho zůstal, tak že při kommissi confis. Fridlandské odsouzen byl všeho jmění; připadla jeho polovice z dotčených 32,546 zl. též král. fisku. — I díl Purkhartův dle účtu komory české z dne 9. dubna 1650 snížen byl na 11.160 zl. 50 kr., na kterouž summou teprv l. 1665 jeho synům Vilémovi, Albrechtovi a Janovi Kašparovi cís. pojištění bylo dáno. Tak se dostalo král. fisku z pozůstalosti po Albrechtovi Kekulovi summou 76.102 zl. rýn., mimo úroky Purkhartovi a jeho dědicům z dílu jeho za 43 léta zadržalé. — K tomu pohledanost vdovy Majdaleny Kekulové na statku Soběchleby per 3000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/2 & K. 14.)

Mikuláš Kekule ryt. ze Stradonic (Žehrovic, Žirovic)účastnil se osobně výpravy válečné stavů povstalých a zaváral se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za provinění své složitě pokuta 600 zl. rýn.; avšak oddal se l. 1631 při vpádu saském pod kurfiřta Saského k službě vojenské a zemřel brzy potom v Perně, neobdržev žádného peršona. Proto odsouzen byl při kommissi confis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho jmění. Jeho dvůr „*Rejtočský*“ ležící ve vsi *Březněvesi* (Březněvesi, okr. Karlín.) s krámou řečenoa Března, ležící na gruntech kláštera Melitenského Matky Bůdi pod Březnem v Měním městě pražském (který dvůr Kekule l. 1630 od měšťana Staroměstského Jana starš. Petráčka z Vokounšteinu sobě a manželce své Markéty Aleny, roz. Vostřevcové z Kralovic, byl koupil), a polovice nřat byl k voce knížete z Fridlandu, k čemu při druhé polstici rědy

Kekulova až do smrti své byla zanechána. Ale po smrti knížete z Fridlandu ujal se *Vilém Vratislav hrabě z Mitrovic*, velkopřevor řádu Melitenského, dotčeného dvóru zcela a zúplna, ačkoliv polovice na sestru zemřelé vdovy Kekulové Annu Marii Vostrovskou právem nápadním přijíti měla. Avšak tato marně se domáhala l. 1636 práva svého, ani její dědicové nepořídili ničehož; neboť priorat řádu dotčeného byl v držení téhož dvóru ještě l. 1691, kteréhož léta velkopřevor vyzván byl od komory české, aby se s ní strany toho majetku porovnal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$; K. 14.)

Vilém Diviš Kekule ryt. ze Stradonic dočinil se zpoury l. 1632 v čas vpádu kurfiřta Saského do měst Pražských, dada se potřebovati pod armádu téhož kurfiřta; pro kteréž provinění odsouzen při kommissi Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho statku svého, propadl: a) *Díl svůj per 3000 kop míš.*, od strýce jeho Václava Kekule odkázaný a pojištěný na statku *Pravoníně* (kr. Čáslav., okr. Kralovic. Dolní), v jehož držení a užívání jeho starší bratr Purkhart byl. Tato summa od císaře l. 1636 postoupena byla Oldřichovi Skuhrovskému na porážku 3500 kop míš. od král. komory jemu povinné. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$; C. $\frac{10}{38}$ & K. 14.) b) *Díl svůj 16.273 zl.*, kterýž po † Albrechtovi Kekulovi naň připadl. (C. 215, K. 14. — Viz Albrecht Kekule.)

Jan Kelbich z Ostrychu l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis obeslán, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho na statku *Libunci* (okr. Jiřín.) odevzdal, Kelbich za příčinou reformace již předtím ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Kelbl ryt. z Geisingu (Keysinku) odsouzen při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Netluky* (Pnětluky, Mnětluky, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), tvrz a ves s dvorem poplužním a 8 poddanými ve dvou vesnicích, který předtím za 8250 kop míš. byl koupil a k němuž náležel též díl statku Předlického. Statek ten odhadnutý za 4582 kop, prodán jest od komory české cizozemci *Františkovi ryt. de Couriers* za 4654 kop míš. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 153, H. 18.)

Kelbl, maje se pro náboženství ze země vystěhovati, vyhledával toho při císaři, aby jeho manželce Evě rozené Hruškové věno její 3000 kop míš., na dotčeném statku pojištěné, jakož i jemu dvě třetiny z milosti zanechané podle summy trhové, za kterouž on statek ten byl koupil, vyplaceny byly, stěžuje si, že beztoho velmi byl zkrácen tím, že statek jeho právě v čas žní mu odňat a za několik tisíc kop obilí hned potom od Couriersa bylo prodáno. Avšak nedostalo se ničehož ani jemu, ani jeho manželce, kteráž před ním l. 1657 zemřela. Ještě l. 1673 dcery po nich pozůstalé, Anna Alžběta z Grünthalu, Magdalena a Eva Polyxena, spravedlnosti své marně se domáhaly; neboť od kommisie revisionis dne 18. února 1673 co do věna matky své odmrštěny byly za tou příčinou, že otec jí přežil; co do ostatní pohledanosti ukázány byly na komoru českou. (C. 215, K. 15.)

Bernard Kelbl ryt. z Geisingu a na Hrbovicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen k manství. Jeho syn *Adam* na místě otce nemocného přijal léno dne 2. října 1626 na statek *Hrbovice* (Herbitz, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic., dom. Chlumeč) — tvrz Hrbovice s dvorem poplužním a díly vsí Hrbovice, Strážovice, Německá ves, Dělouš a Kamenice — za 8714 kop m. odhadnutý, který l. 1628 s král. povolením pro dluhy (11.001 kop m.) *Petrovi Jindřichovi ze Stralendorfu* za 6200 kop m. prodán a l. 1652 z manství propuštěn byl *Vilému Albrechtovi z Kolovrat* k ruce jeho dítek, nápadníků Stralendorfovských. (C. 215, C. 1/10. — D. dv. 7, f. 23, 38 & 47; 68, I, f. 63.)

Druhý syn Kelblův *Václav mladší* přijal na místě otce dne 22. června 1626 léno na polovici statku *Předlice* (Ober-Prödlitz, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.) — tvrz a ves Předlice (díl) s dvorem poplužním hořejším a díly vsí Hrbovice, Strážovice, Německá Nováves, Dělouš a Kamenice (D. Z. 185, C. 30, E. 23 & M. 20 & 22) — za 7450 kop míš. odhadnutou, a maje odejiti ze země pro náboženství, l. 1628 prodal jej s král. povolením z dne 30. října 1629 za 4800 kop míš. *Šalomounovi Freudenbergerovi z Havelbergu*, cís. rychtáři v Ústí n. L., jenž na summu trhovou 3000 kop dlužen zůstal. V čas vpádu saského l. 1631 navrátil se *Václav Kelbl* do země s nepřitelem; pročež při kommissi confis. *Fridland-*

ské 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl dotčenou summu 3000 kop míš. i s úroky, od Freudenbergera mu zadržalou, kteréž se l. 1638 marně domáhal, žádaje císaře, aby mu provinění jeho v čas vpádu saského bylo prominuto. — Statek pak *Předlice*, na který l. 1659 Ferdinand Arnošt a Jan Jiří, bratří Freudenbergerové z Havelbergu, léno přijali, l. 1694 hraběti z *Schönfeldu* z manství propuštěn byl proti odvedení 2000 zl. náhrady za quotu manskou až na ten čas zadržalou. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 31 & 172; 68, II. f. 34.)

Jan Heřman Kelbl ryt. z Geisingu zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil tím, že přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; pročež při kommissi confis. 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Jeho statek *Habrovice* (Jonsdorf, kr. Litoměřic., okr. Chabařov., dom. Březnice), dvůr poplužní a ves Habrovice s vesnicemi Bohna a Dělouš (Tillisch), v pokutě ujat a za 5214 kop míš. odhadnutý vedle cíř. resoluce 3. února 1624 postoupen byl cizozemci *Janovi Kašparovi z Kerbic* (Kürbitz), hofmistru kurfiřta Saského, pro jeho věrné služby za 6714 kop míš., ačkoliv Couriers zaň o 2000 kop míš. více podával. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 249. — D. Z. 153, G. 21.)

Naproti tomu statek *Všebořice* (Schöbritz)* — tvrz a ves Všebořice s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, vinicí a chmelnicí, vsi Německá Nováves (díl), Dělouš (díl), Kamenice (Kemnice, jinak Benešov, díl), Telnice s mlýnem, pilou a papírnou, Strickenwald s dvorem poplužním, Žďár s dvorem poplužním a 2 mlýny, Cukmandl (Zuckmantel), Drožkov (Strážky, Troschig) s mlýnem a Boštětice (Božtěšice, Postitz) s dvorem poplužním a 2 mlýny; — též statek *Veliký Chuderov* (Gross-Kaudern, okr. Ústí n. L.) — tvrz a ves Ch. V. s dvorem popl. a pivovárem, vsi Malý Chuderov, Neznabohy, dvůr popl. Kočkov s vinicí a ves Lovošov — které omylem byly konfiskovány, navraceny jsou manželce

*) Statek *Všebořice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, vsi Německá Nováves (díl), Dělouš (1 osedlý), Kamenice (1 osedlý), Strážky a Žďár s dvorem poplužním koupil l. 1581 Volf Žoldan *Štampach* od Jana Lunkvice z Lunkvic směnou za statek svůj ves *Železnou* s dvorem poplužním, mlýnem a poustkou ve vsi Měcholupech, a nad to za 3550 kop gr. česk. (D. Z. 64, Q. 19.)

Kelblové Estře, napotom Rašínové (Rešové), roz. Štampachové, kteráž je co dědictví zpupné po otci svém Janu Albrechtovi ze Štampachu l. 1628 prodala za 40.000 zl. rýn. Alexandrovi Regnierovi. (D. Z. 143, A. 20.)

O dvě třetiny Kelblovi z milosti zanechané ucházela se po jeho smrti l. 1624 vdova po něm pozůstalá, dotčená Estera; avšak l. 1630 této pohledanosti k ruce císaře se vzdala proti tomu, že při věně svém 3750 kop na statku Habrovickém byla zůstavena. (C. 215, K. 15.)

Petr Kelbl ryt. z Geisingu zemřel v čas zpourey l. 1620, zanechav statky své Chlumeck a Klíše synům svým Ottovi, Rudolfovi, Jindřichovi, Petrovi a Janovi Václavovi, z nichž nejstaršího Otta kšaftem svým l. 1617 ustanovil za poručníka bratrův jeho let nemajících, Petra a Jana Václava, důvěruje se, že on bratry své k učení literárnímu, obzvláště pak k *zvykání jazyku českému*, vésti a držeti bude. Avšak *Petr Kelbl* sám i jeho synové *Otta a Rudolf* pro své provinění v čas zpourey při kommissi confiscationis všeho jmění odsouzení, potom z milosti vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *Otta* při dvou třetinách a *Rudolf* při polovici podílů svých ponechání, ostatní pak jich bratří výpovědi dne 6. února 1623 zůstavení byli při celých podílech svých na statcích dotčených, které již předtím v pokuté byly ujaty.

Oba pak statky a) *Chlumeck* (Chlum, Kulm, kr. Lito-měřic., okr. Chabařovic.) — tvrz a ves Chlumeck s podacím kostelním, dvorem poplužním, dvěma mlýny, vinicemi, lesy a vším příslušenstvím, jak to *Otta Kelbl* po otci svém Petrovi zdědil a l. 1584 podle sněmu obecního l. 1549 do desk zemských znova sám vložil (D. Z. 251, D. 25) — odhadnutý za 109.920 kop mš.; b) *Klíše* (Kleische) — tvrz a ves s dvorem popl., 2 vinice řečené Mikulášovic a Linhartovic, a ves Levíně — odhadnutý za 21.142 kop mš., tedy oba statky v jedné summě za 131.062 kop neb 152.906 zl. rýn., vedle čís. resol. 14. října 1623 postoupeny byly za 127.167 zl. rýn. cizozemci říšskému vicekancléři *Petrovi Jindřichovi sv. pánu ze Strahlendorfu* tak, že mu ze summy trhové poraženo bylo 35.000 zl. z čís. milosti mu darovaných, pak 70.363 zl. 58 kr., jež měl za císařem, zbytek pak 21.637 zl.

vedle cíś. resol. 29. prosince 1623 zaplacen býti měl říšskými dolary (1 dolar po 8 zl. počítajíc).

Dotčeným bratřím Kelblovým, z nichž Jindřich zemřel, díly jich vykázány byly při komoře české, tak že po zaplacení dluhův ze summy pozůstalé per 111.804 zl. připadlo na díly Petra a Jana Václava po 27.951 zl., na díl Otty po srážce třetiny v pokuté propadlé toliko 18.634 zl., a na díl Rudolfův po srážce polovice král. fisku v pokuté náležející jenom 13.975 zl.; na kteréžto díly každému z nich dne 30. března 1630 cíś. pojištění bylo dáno. Z těchto bratřích, ze země pro náboženství odešlých a v Sasku usedlých, navrátili se při vpádu švédském l. 1639 Rudolf a Petr, a ujali se statku Chlumu, který podrželi až do vyhnání Švédův z Čech, s nimiž opět ze země vytáhli. Avšak nemohlo se na ně ničehož dokázati, tak že synovi po Petrovi pozůstalém, Karlovi Kelblovi, cíś. pojištění l. 1666 opět bylo navráćeno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 15. — Lib. conf. 2, f. 149. — D. Z. 141, M. 20 & 292, N. 29.)

Mimo to zanechali bratřích Kelblové *dům* svůj v Soukenické ulici na Novém městě pražském ležící, k držení a užívání svému prokuratoru Karlovi Libeckému, který se o něj l. 1643 porovnal s Vilémem Mincenbergerem, expeditorem komory české. Dům ten byl l. 1638 za 600 kop m. odhadnut. (C. 215, K. 15.)

Václav starší Kelbl ryt. z Geisingu pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, v kteréž pokuté byly konfiskovány všecky statky jeho, totiž: a) *Chvojno České* (Böhm.-Kahn, kr. Litoměřic., okr. Chabařov.) — tvrz a ves Chvojno České, pak tvrzka a ves Chvojno malé, jak to po Rudolfovi Kelblovi na Václava staršího připadlo — kteréž za summu odhadní 6836 kop míš. od král. komory koupil l. 1623 cizozemec *František de Couriers*. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 151. — D. Z. 153, H. 18.)

b) *Děčany* (Jetschan, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.) — dvůr poplužní a ves Děčany, pak dvůr *Semeč* (Semčice, Semtsch), jak to Kelblovi Jan Štampach od panství Kořtického za 11.000 kop míš. odprodal — kterýž statek za summu odhadní 3907 kop míš. Kelblovi l. 1628 na srážku jeho dvou

třetina ponechán, a od něho l. 1628 za touže summu Jazovi Tretscherovi ze Steinbachu (jinak ze Steinberga) prodán byl. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 223. — D. Z. 143, C. 19.)

Dle účta komory české z dne 15. února 1622 z veškerého jmění Kelbla, vynášejícího 10.743 kop, připadlo po sčítce dluhů per 3700 kop král. fisku 2347 kop 40 gr., a na dvě třetiny Kelblovi ponechané 4695 kop 30 kr., z nichž mu poročena summa tržová za statky Děčany a Semeč, na zbytek pak 788 kop dáno cís. pojištění. (C. 215, K. 15.)

Vilém Kelbl ryt. z Geisingu, syn Bernardův, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen třetiny jmění, propadl statek *Prádlitz* (Prádlitz, kraj Litoměřic., okr. Ústí n. L.), totiž: díl vsi Prádlitz s 14 poddanými, z nichž 2 s potahy, ve vsi Hrbovicích 2 chalupačky, ve vsi Vinné (Weindorf, nyní Winney, okr. Litoměřic.) 2 osedlé, ve vsi Rodné (Roudné) 1 sedláka, ve vsi Týnští (Tünst) 2 sedláky s 2 chalupačky, ve vsi Kamenici (Kamitz) 1 chalupačka. Tento statek koupil od král. komory za summu odhadní 5158 kop míš. l. 1623 cizozemec *Franz ryt. de Couriera*. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 153, H. 18.)

Jan Vilém Křelíř ze Zákšova, jinak z Saxova (Kfeller, Gfeller von Sachsengrün), po své smrti při kommissi confisc. vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl třetinu dílu jmění, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory bylo ujato, totiž statky *Staré Sedliště a Částkov* (kr. Cheb, okr. Tachov), k nimž náležely tvrz a ves Částkov (Schossenreith)*, tvrz a ves Pernolec (Bernetrreith, star. Berartskeleyt), tvrz a ves Trídvořy, jinak Dreihöfen (u Vokova, Wogau, okr. Cheb), tvrže pobočné v Starém Sedlišti

* Statek Částkov — tvrz a ves Částkov s dvorem poplužním, mlýnem a díl vsi Pernolec — koupil l. 1591 Křelíř od Viléma Bobuše z Otáče za 7150 kop míš. (D. Z. 167, O. 11.) — K tomu přikoupil l. 1606 od komorníka panství Tachovského za 10.120 kop míš. ves Mošenkoten celou, ve vsi Bernygreytu (Pernolci) 10 osedlých, ve vsi Šosenreytu (Částkově) 3 osedlé, ve vsi Velikém Gropiereytu (Rapotíně) 2 osedlé a 1 mlýně; dvůr poplužní Trídvořy (Dreihöfen) s rybníčky, též 2 kopy 24 gr. míš. platu stálého z městečka Starého Sedliště; dva kusy lesů řečených Ceytberg a Schwarze Lobe s 229 provazci dříví a jiným příslušenstvím. (D. Z. 133, D. 24.)

(Alt-Zetlisch) a při dvoře poplužním Lukavice, vše s dvory poplužními a vesnicemi Maschakoten (Moršenkoten, star. Marsekuden), Rapotín Velký (Krapotín, Gross-Gropitzreith) a Innichen (Imchen, star. Incha), pak městečko Staré Sedliště s příslušenstvím. Tyto statky, za 76.881 kop mš. odhadnuté, dne 30. ledna 1624 od komory české koupil *Jan Krištof Kavka Říčanský sv. pán z Říčan* za 110.000 kop mš., do král. důchodů již ke konci l. 1623 v lehké minci odvedených (totiž 6000 kusů dukátů po 16 zl. = 96.000 zl., ačkoliv té doby statky konfiskované již jen dobrými penězi placeny býti měly, tak že dukát toliko za 2 zl. 20 kr. měl se počítati), čímž král. fiskus 84.000 zl. ztráty utrpěl — dle zprávy účtárny komory české z dne 27. listopadu 1659. (C. 215, G. 3. — D. Z. 142, E. 16 & 293, G. 6.)

Na dvě třetiny Kfelřovi z milosti ponechané, po srážce dluhů per 9800 kop mš., mělo jeho dědicům z komory české vydáno býti 73.500 kop mš., o něž se Kfelřovi synové, *Vilím a Joachim Vilím*, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozeni, l. 1636 marně ucházeli; není však vytčeno, zdali později něčeho dosáhli na tuto pohledanost svou. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & G. 3.)

Kašpar Khyn z Khynu (Khün) pro provinění své v čas zpourey při kommissi revisionis l. 1630 odsouzen byl *všeho* jmění, totiž jistiny 1000 kop mš. i s úroky desítiletými per 600 kop mš., již měl na statku „Studenka“ po Jiřím Štastném Vančurovi z Řehnic konfiskovaném. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Maximilian Khyn z Khynu, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se za pardon mu udělený při commissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 30 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Kirchmayer vladyka z Reichwic, v čas zpourey l. 1620 primas Starého města pražského, byl mezi osobami stavu městského při sněmu generalním l. 1620 zvolenými k stvrzení konfederace stavův odbojných s Uhry v Prešpurce dne 15. ledna 1620 zavřené. Pro kteréž provinění odsouzen byl l. 1624 k peněžité pokutě za pardon jemu udělený. Potom dal se potřebovati u nepřítele při vpádu saském l. 1632 a

od císařského lidu byl zajat; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění svého*, kteréž později k ruce královské fisku bylo ujato, totiž: a) Jistiny na 40.000 kop míš., jež Kirchmayer dílem sám za rozličnými městy a osobami v Čechách měl a dílem po matce své Anežce a sestřích svých teprv po Fridlandské konfiskaci l. 1638 zdědil. — b) Jistiny na 20.000 zl. za kurfiřtem Saským i všecko jeho jmění mohovité v Drážďanech. — c) Zahradu pustá, na Smečkách v Novém městě pražském u brány Sviňské ležící, kteráž l. 1645 od komory české postoupena byla za summu odhadní 100 zl. Danielovi Puchtovi z Rajova, sekretáři při komoře české na srážku platu zadržalého jeho tchánovi, Rafaelovi Mnišovskému ze Sebužyna.

Těto pozůstalosti po Kirchmayerovi, jenž l. 1640 dne 24. srpna v Řezně bez poslední vůle zemřel, vyhledávali marně od l. 1657 až do l. 1678 jeho dědicové a strýcové, zejména Jan Karel Kirchmayer z Reichwic, doktor v lékařství a zemský fysikus v království Českém, a jeho bratr Albrecht, a Johanna Kirchmayerova, provdaná za Cyrilla Agriolu, též v Čechách zijící; pak v Sasku Karel Kirchmayer z Reichwic a jeho sestra Alžběta, provdaná za Jana Jakuba Heiden, jakož i Dorota Teuflova, provdaná za Jana Bernharda z Zeilbergu. Neboť ačkoliv tito dědicové dokázali, že strýc jejich publicatis revocatoriis ničeho proti J. M. C. se nedočinil, alebrž ještě v císařském vojsku službu leytnanta konal a tak věrnost J. M. C. zachoval; přece až do l. 1678 ničeho z pozůstalosti jeho v Čechách nedostali. (C. 215, K. 19.)

Valentín (Faltýn) Kirchmayer vladyka z Reichwic, otec Janův, byl v čas zpourey l. 1619 a 1620 primas Starého města pražského, v jehož domě po bitvě bělohorské král Fridrich i s královnou před odjetím svým ze země přenocoval. Ale poněvadž náležel k straně mírných utrakvistův, která stavům odbojným odporovala, a po bitvě bělohorské se domáhal při císaři samém odpuštění provinění svého, po smrti své († 6. července 1622) pokuty 666 kop 40 gr. míš., jemu l. 1624 za perdón uložené, podle císařského nařízení osvobozen byl. (C. 215, P. 2/2. — Skála IV. str. 382.)

Jaroslav Kladenský z Kladna nepostavil se l. 1629 na obeslání před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o po-

kutu za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního odešel pro náboženství ze země, prodav předtím dvůr svůj podplatný ve vsi Černíkách (kr. Praž., dom. Kounice.) — (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší a Vilém mladší Klenovští z Klenového a z Janovic na Klenovém podepsali dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále; avšak jsouce katolíci, při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni, tak že *Jan* podržel statek svůj ves *Kotovice* (kr. Plzeň., dom. Chotěšov.). — L. 1629 *Jan Klenovský* i na místě zemřelého bratra svého *Václava z Klenového* na Kloušově a Blatnici, obeslán před kommissi transactionis, uvolil se za perdon mu udělený za sebe samého dáti 100 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. Naproti tomu dokázal, že bratr jeho *Václav* v čas zpourey od Mansfelda byl zajat a v Plzni uvězněn, protože stavy odbojné podporovati se zpěchoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$; K. 62.)

Matěj Klukovský, měšťan Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil sobě a Marianně manželce své statek duchovní *špitála Křížovníkův*, ves *Holyň* (kr. Pražský, dom. Slivenec.) s příslušenstvím, za summu odhadní 2250 kop mš. zcela zaplacenou. Po bitvě bělohorské musil Klukovský týž statek dotčenému špitálu bez vší náhrady navrátiti. (D. Z. 140, F. 18 & 193, D. 6.)

Albrecht mladší Klusák ryt. z Kostelce, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných a byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen *k manství*, avšak nemaje statku dědičného, dne 26. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Jan Oldřich, Mikuláš a Václav Klusákové ryt. z Kostelce, před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obesláni za příčinou pokuty za udělení perdonu, nepostavili se; neboť posel komorní nemohl se jich nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Albrecht (Albrecht Jiří nejstarší) Klusák z Kostelce přistoupl ke konfederaci i k snešení stavův odbojných o za-

vržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, byl též mezi relatory na sněmu generalním l. 1620; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen byl *tří čtvrtin* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Mikuláš Klusák z Kostelce, hejtman na Poděbradech, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého, zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, avšak jeho dědicové cís. resol. 22. listopadu 1622 z milosti při *polovici* téhož jmění byli zůstaveni. Pročež pozůstalý po něm statek *Obědovice* (kr. Hrad. Král., okr. Nechanic.) — dvě tvrže a dva dvory poplužní se vsí Obědovicí a vším příslušenstvím, jak to Klusák l. 1612 od Jana Kristofa z Waldšteina za 21.200 kop mís. koupil (D. Z. 185, H. 2) — v pokuté ujat a za 33.126 kop mís. odhadnutý postoupen byl *Václavovi Vchynskému z Vchynic* a z Tetova směnou za panství Kolín dne 10. prosince 1622. (C. 215, K. 21. — D. Z. 143, D. 1.) — Viz též Jestřibský Karel.

Mimo to připadla král. fisku polovice zbytku ze summy trhové za statek *Radovesnice* (kr. Jičín, okr. Chlumeč.) — tvrž a ves s dvorem poplužním a ves Domanice — který Klusák l. 1607 králi Rudolfovi II. za 23.000 kop mís. prodal (D. Z. 184, A. 24), a na summu trhovou toliko 10.000 kop obdržel.

Syn Klusákův Ondřej Adam žádal l. 1622 jménem svým i matky a bratří nezletilých, aby jim díl summy trhové pojištěné per 13.000 kop mís. za statek *Radovesnice*, neb některá jistina od dlužníků k živobytí byla vydána; nedosáhl však ničeho. Žádost tu, jakož i za pojištění polovice z milosti jim ponechané, opětoval l. 1656 *druhý syn Jaroslav*, avšak opět marně; neboť pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. — Též marně pohledávali dluhu svého 1500 kop mís. na statku Obědovickém dědicové Zdeňka Adama Mladoty ještě l. 1656 při kommissi liquidationis. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & K. 21.)

Baltasar Knobloch z Warnsdorfu, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal dne

22. června 1626 léno na statek *Markvartice Hořejší* (Ober-Markersdorf, kr. Litoměřic., okr. Kamenic.), dvůr poplužní a ves s pivovárem, mlýnem a pilou, kterýž za 9500 kop míš. odhadnutý s cís. povolením 24. října 1626 prodal za 8000 kop míš. *Janovi staršímu Odkolkovi z Újezdce*, jenž dne 10. května 1627 léno přijal, l. 1638 povinnost manskou na týž statek obnovil a l. 1668 proti složení 300 zl. z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 22. — D. dv. 7, f. 31 & 52; 68, I. f. 9.)

Mimo to propadl Knobloch statek dědičný zpupný, *Stružnice* (Strouznice, Strausnic, okr. Česk. Lípa) — tvrz *vrchní Stružnice* nově vystavěná, avšak nedostavěná, s dvorem poplužním a ovčínem; tvrz *prostřední Stružnice*, od lidu vojenského zplundrovaná, s dvorem poplužním zpustošeným, a dokonce vydrancovaným; ves Strouznice s mlýnem, řečeným *Dřevěným*, a díl městečka *Jezve* (Jizve) s podacím kostelním, s platy ve vsi *Dolejším Liběchově* (Libchavě) a vším příslušenstvím, s 76 poddanými, z nichž bylo 25 s potahy a 51 zahradníkův a chalupníkův — jehož polovici Knobloch l. 1570 po otci svém *Janovi* zdědil (D. Z. 17, C. 14), a druhou polovici l. 1602 za 16.000 kop míš. od Jana Hovory Berky koupil. (D. Z. 178, K. h. 16.)*. — Neboť Knobloch prodal dotčený statek v čas zpourey dne 22. května 1620 pro veliké dluhy *Jindřichovi Solhauzovi ze Solhauzu* za 34.250 kop míš., na kterouž summu kupující Knoblochovi 9300 kop míš. a věřitelům jeho 10.000 kop složil. (D. Z. 193, K. 2.) Avšak prodej ten v čas zpourey uzavřený za neplatný uznán a v nic obrácen, statek pak dotčený od komory české l. 1628 za 35.274 kop míš. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 21. března 1629 prodán byl dědičně *Vilémovi Vratislavovi hraběti z Martinic*, maršálkovi dvoru král. Českého, za 25.500 zlatých, na kterouž summu kupujícímu poraženo bylo 10.000 zlatých za služby vojenské jemu vykázanych. Ze zbytku summy trhové vykázáno bylo Knoblochovi z milosti 2000 zl., avšak tato pohledanost ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena; pak vdově *Apollonii Solhauzové*, kteráž na

*) Berka koupil týž statek l. 1600 od Jindřicha Penčika z Penčiku (jemuž jej l. 1564 Kelbl prodal, D. Z. 15, E. 30) za 8525 kop gr. česk. (17.050 kop míš.) D. Z. 129, G. 18 & 174, A. 1.

témž statku 13.000 kop mš. pojištěno měla a ze summy této 3000 kop slevila, vedle cis. resol. 16. listopadu 1629 dáno bylo cis. pojištění na 10.000 kop, kteréž jí Vratislav z Mitrovic ze summy trhové zaplatiti měl. (C. 215, C. 2 $\frac{1}{2}$ & K. 22. — Lib. confisc. 2, f. 337. — D. Z. 143, F. 15 & 295, P. 8.)

Jan Krištof Knobloch z Warnsdorfu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího důlu* jmění; avšak není vytčeno, zdali a které statky propadl. (C. 215, K. 22.)

Jan Knot, vojenský sekretář Matyáše z Turnu, dle král. rozkazu dne 7. ledna 1621 knížeti z Lichtenšteina danému jat a uvězněn býti měl; avšak ujel hned po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdební podle patentu z dne 17. února 1621 při téže kommissi dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, etí i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) *Doa domy* v Starém městě pražském na rynečku vedle sebe ležící, z nichž na jeden Knot jenom závdavek dal, postoupeny byly vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 8. června 1622 šlechticně *Eré Švihovské z Ryžmberka a z Švihova*. (C. 215, K. 23 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 301.) — b) *Fonice*, na gruntech probošta kostela hradu Pražského ležící, kteréž se proto o své újmě ujal týž probošt, od něhož ji měšťan Staroměstský *Matyáš Goldschlaeger* za 800 kop mš. koupil. (C. 215, E. 4 & P. 2 $\frac{1}{2}$.)

Krištof starší Kober z Kobersperku, měšťan pražský Malostranský, jeden z někdejších direktorův, vykonal poselství při kurfiřt. Saském (viz Colona z Felzu), zpečetil a podepsal konfederaci. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi executionis odsouzen *hrdla, etí i statků* vedle král. resoluce z dne 26. května 1621 byl *stat* dne 21. června t. r. a hlava jeho na věži mostecké přibita. *Dům* jeho, v Menším městě pražském v ulici k mostu jdoucí mezi domy Feranta Castelly a Kateřiny Trojanové ležící, na kterémž Kober manželce své před zpourou 5000 kop a dítkám svým, Adamovi, Krištofovi, Janovi a Prudenci 4800 kop mš. pojistil, zanechán byl z té příčiny vlově po něm pozůstalé Anežce, roz. z Rottenfelda.

Tato, majíc pro náboženství ven ze země se odebrati, prodala jej dne 27. září l. 1627 *Janovi Grafovi*, měšťanu a spoluradnímu Malostranskému, za 8000 kop míš. hotových peněz. (C. 215, K. 47.)

K ruce král. fisku připadla toliko jistina 200 kop míš. dle extractu purkrabského úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$), pak jistina 1000 kop míš., kterou *Jan Spones* ze země ušlý na domě Kobrové měl; též 382 kopy míš., totiž polovice summy odhadní za *tři vinice*, které Kobrovi společně s jeho manželkou náležely. (C. 215, P. 2.)

Při ostatním jmění, vynášejícím 5800 kop míš., zůstavena jest dotčená vdova, poněvadž jí vlastně náleželo. (C. 215, P. 2.) Avšak navrátiti musila statky duchovní, které v čas zpourey l. 1620 s manželem svým od stavův odbojných koupila za summu odhadní 4820 kop míš. zaplacenou až na 1000 kop m., z nichž deputatu do kláštera Strahovského ročně 60 kop, a 150 kop míš., z nichž deputat roční 9 kop proboštu kostela hradu Pražského dávatí měla; totiž: a) *statek kláštera Strahovského, dvůr poplužní* při témž klášteře ležící s vinicí a pustou štěpnicí, s nádvořím, 2 stodolami, mlýnem samotičním, pivovárem, dědinami a vším příslušenstvím, též *4 chalupníky* ve vsi *Třešovicích* s příslušenstvím, k těmž klášteru náležejícím; — b) *Kus dědiny* ve dvojích honech za 5 kop záhonův a 52 záhony, ležící po levé ruce vedle stezky jdouc od kláštera Břevnovského, kteréž doktor Václav z Flišenpachu držel; též krčmu výsadní, mlýn a 3 chalupníky *Pod Babou*, též krčmu a mlýn v *Šárce* pod kostelíkem sv. Matěje s příslušenstvím, jakž to vše k proboštví kostela hradu Pražského a klášteru Břevnovskému náleželo (kromě luk a pole, které Baltasar Tyliš, měšťan Menšího města pražského, od dotčeného duchovenství koupil). (D. Z. 145, E. 16 & 193, A. 24.)

Jan Oldřich Kobík z Poříčan při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Havel a Jindřich Kocové ryt. z Dobrše, katolíci, vykonalí dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství

katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. listopadu 1622 provinění svého zproštění, podvolili se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon jim udělený odvésti pokuty, totiž *Adam Havel* 900 zl. a *Jindřich* 1000 zl. rýn., k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Bohuslav Koc ryt. z Dobruše, při kommissi confiscationis vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl díl statku *Dlažova* (Glosau, kr. Plzeň, okres Kdyně), totiž vsi *Dlažov* (*Dlaždov*), *Lipkov* a chalupu ve vsi *Struhadlech*, kteréž od král. komory dne 10. října 1623 koupil jeho strýc *Diviš Koc* za summu odhadní 2298 kop mš. (C. 215, K. 35. — Lib. conf. 2, f. 10. — D. Z. 143, C. 12 & 295, F. 23.)

Mimo to měl Koc též statek a ves *Rohanov* (kr. Písek, okr. Volyně), kterouž od komory Jan Kristof Říčanský Kavka z Říčan a na Dobruši l. 1623 koupiti a na ni hned 150 zl. rýn. složití chtěl. Avšak statek ten Kocovi na srážku jeho polovice ponechán a l. 1644 od Reginy Kocové, roz. z Klenového a Janovic, za 1600 kop mš. prodán byl Alžbětě Malové, roz. z Branišova. (D. Z. 149, B. 19. — C. 215, K. 35.)

Bohuslav Koc ryt. z Dobruše, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal dne 22. června 1626 léno na statek svůj *Miletice* (okr. Kdyně, kr. Plzeň) — tvrz a ves *Miletice* (díl) a ves *Libkov* (díl) — za 8511 kop mš. odhadnutý, kterýž pak l. 1629, když pro náboženství ze země se odebrati chtěl, za odhadní summu prodal *Vilémovi Pekovi z Římku*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 30. května 1646 z manství v dědictví byl převeden. (C. 215, P. 6. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. dv. 7, f. 32; 53, f. 92.) — Dle desk zem. kvat. 152, L. 24 statek manský *Miletice* na žádost *Diviše Albrechta Koce* hraběte z Dobruše dne 9. srpna 1656 od císaře z léna propuštěn byl proti odvedení zadržalé quoty (stého peníze) a složení 600 zl. za převedení téhož statku do dědictví.

Diviš Koc ryt. z Dobruše na *Bistřici nad Ouhlavou* a *Vobčicích*, katolík, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův o zavržení krále *Ferdinanda II.* a zvolení kurfiřta *Falckého Fridricha*

za krále. Při kommissi confiscationis dne 20. ledna 1623 provinění svého osvobozen s výminkou (absolutus cum clausula), zavázal se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený složití k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském 3700 zl. rýn., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 1850 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti byl povinen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Křištof Koc ryt. z Dobrše, bratr Bohuslava a Viléma Přídruha, ačkoliv dle smlouvy s hrabětem Don Baltasarem de Marradas při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 učiněné a cí. resol. 21. května 1621 schválené byl perdonován, předce při kommissi confiscationis vedle cí. resoluce z dne 18. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Ouborský*, ves Ouborsko (Úborsko, kr. Plzeň, okr. Nýr.) a dílem ves *Běhařov* (Wihořau, okr. Kdyň,*) který dne 10. října 1623 koupil od král. komory jeho strýc *Diviš Koc* za summu odhadní 5350 kop míš., se statkem *Dlažďovským*, Bohuslavovi Kocovi konfiskovaným, za 7688 kop 20 gr. (C. 215, K. 35 a S. 79. — Lib. conf. 2, f. 9. — D. Z. 143, C. 12 & 295, F. 23.) Pohledauost manželky Kocové Kateřiny, roz. z Bubna, per 4000 kop míš., o niž se již léta 1623 ucházela, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav Koc ryt. z Dobrše na Volšovech a Hlavňovicích, s bratry svými Dětlebem, Milotou, Markvartem a Bohusoudem, pak se strýcem svým Dětlebem, při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas a vedle cí. resol. 21. května 1621 perdonován byl; pročež statek jeho *Dražejovice* (Dražovice, okres Sušic.), od cí. vojska před bitvou bělohorskou mocí ujatý a za 11.875 kop míš. odhadnutý, Kocovi navrácen byl. Po jeho smrti statek ten připadl dědičně jeho dceři Anně Veronice, napotom prodané za hraběte z Turnu, která jej l. 1636 Bohuslavovi Jiřímu Krakovskému z Kolovrat za 16.000 kop míš. prodala (C. 215, S. 79. — Lib. conf. 2, f. 209.)

*) Tvrz a ves Běhařov s dvorem poplužním a mlýnem Kohoutovským náležela Anně Měsíčkové, roz. z Ottersfeldu, která ji od Evy Měsíčkové, roz. z Údrče, za 8400 kop míš. l. 1609 koupila. (D. Z. 183, A. 21.)

Vilém Přídruh Koc ryt. z Dobrše jako bratr jeho **Křištof** při odevzdání města Sušice byl perdonován, pak vedle král. výpovědi dne 30. května 1623 žaloby král. prokuratora osvobozen. Předce však na omylnou a nepravdivou zprávu měšťanů Budějovských statek jeho *Koroseky* (okr. Budějovic, dom. Krumlov.) — tvrz a ves Koroseky s pivovárem a dvorem poplužním, ves Závraty (Závraty) s ovčínem, poddané ve vsi Slavci, Čertyni a v městysi Křemži s mlýnem, lesy a jiným příslušenstvím, jak to Koc l. 1611 po Jindřichovi Častolarovi z Dlouhé vsi za 12.800 kop míš. koupil (D. Z. 184, J. 27) — který Koc dne 4. července 1623 již opatu kláštera Vyšebrodského za 11.200 kop míš. prodal, hned potom jemu byl odňat, za 9493 kop odhadnut a městu hornímu *Budějovicům Českým* za 10.000 kop míš. prodán, pak l. 1636 od obce Budějovické knížeti *Janu Antonínu z Eggenbergu* za 10.700 zl. rýn. postoupen a k panství Krumlovskému připojen.

Mimo to též *Kocův dvůr* poplužní s krčmou ve vsi *Čertyni* blíž Krumlova k statku Koroseckému náležející k ruce král. fisku ujat a *Pavlovi Rykovi*, sousedu města Krumlova, v summě 200 zl. rýn. na vojsko půjčených zástavou k užívání postoupen, pak l. 1629 Kocovi na jeho žádost proti zaplacení oné summy navrácen byl. Ale statek Koroseky přes všecku stížnost na bezpráví Kocovi učiněné ponechán byl městu Budějovicům, Kocovi pak, jenž při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený se zavázal složit 100 zl. rýn. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Praze, vedle cís. resol. 7. listopadu 1630 náhradou dáno bylo cís. pojištění na 9000 kop míš. — Avšak ani Koc ani jeho dědicové na summu vytčenou ničeho neobdrželi; teprv jeho bratrovci Adamovi Humprechtovi Fortunatovi, synovi Jana Markvarta Koce, dne 25. dubna 1698 dáno bylo nové pojištění na summu 9000 kop míš. a na úroky z ní až do léta 1696 zdržalé per 41.259 zl., kteréž se mu z komory české splácti měly. (C. 215, C. $\frac{1}{9}$; K. 35 & S. 79. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141, F. 21; 292, A. 21 & 305, O. 20.)

Ondřej Kocour z Votína, měšťan a radní Nového města pražského, při kommissi executionis vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statků*, dne 21. června t. r. byl sřat.

Jmění jeho všecko od král. komory hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům Kocourovský* řečený, v Novém městě pražském v rohu na Příkopech ležící, který na poručení knížete z Lichtenšteina dne 23. června 1621 za 2500 kop mís. prodán byl *Janovi Hegnerovi z Rezelsfeldu*, cís. sekretáři a rychtáři v Menším městě pražském. — Na domě tomto měl bratr Kocoura, Jan, pojištěno 1333 zl. rýn. (C. 215, K. 47 & P. $\frac{2}{5}$ — Lib. contract. virid. 12, fol. 14.)

b) *Dům u Zvonařů* (Zvonařovský) řečený na Novém městě pražském na Široké ulici (nyní číslo d. 747) ležící, který vedle dekretu knížete z Lichtenšteina 25. října 1623 dne 15. listopadu l. 1623 *Tomáš Maus*, někdejší dvorský sluha cís. Matyáše, za summu odhadní 2500 zl. rýn. koupil a potom odkázal proboštovi hradu Pražského Simonovi Brosiusovi z Horšteina, od něhož klášteru sv. Františka u matky Boží Sněžné l. 1626 postoupen byl. (C. 215, K. 49. — Lib. contract. virid. 12, fol. 163 & 221.)

c) *Dům v Menším městě pražském* ležící; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, K. 49.)

d) *Vinice, Zvonařka* řečená, která postoupena byla na poručení knížete z Lichtenšteina dne 18. září 1621 *JUDru. Rafaelovi Mnišovi*, cís. radovi za jistou summu k potřebám válečným půjčenou. (C. 215, K. 49.)

Dům Zvonařovský a vinice měly vedle zdání kommisie liquidationis dne 3. června 1622 a cís. resol. 6. července t. r. připadnouti na syna *Jana* po Kocourovi pozůstalého, poněvadž jeho matce *Anně*, dceři *Brykciho Zvonaře z Cimberku*, vlastně a dědičně náležely; není však vytčeno, zdali a jaké náhrady se dostalo *Janovi Kocourovi*. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Václav Kočovský z Kočova (Keč z Kečova, Kötscher von Kötschau, Gotschau), zemřel v čas trvalé zpourey, již se zúčastnil. Pro provinění své odsouzen při kommissi confiscationis všeho statku a jmění, ale dědicové jeho z milosti při třetím dílu zůstaveni byli dle cís. výpovědi z dne 30. května 1623, tak že jim tolik, zač by tento třetí díl stál, z komory české mělo býti vydáno. Statky Kečovy, *Tisová* (Tissa), tvrz a ves s dvorem poplužním, a *Trnová* (Tirna, kr. Cheb., okr. Tachov), tvrz a ves s dvorem popl., odhadnuté za 16.026 kop 40 gr. m., ježto podle kontratasy od Keče předložené za 21.414 kop

stály, darovány byly cís. resel. 20. září 1624 *opaton kláštera Kladrubského, Fridrichovi Viktorýnovi z Falkenberga, náhradou za několik vesnic, od gruntů téhož kláštera hraběti Maximilianovi z Trautmansdorfu k panství Čečovickému postoupených.* (C. 215, K. 16. — Lib. conf. 2, f. 456. — D. Z. 153, J. 24 & 27.)

Vdova Anna Marie Kečová, roz. Širatingarova, domáhala se pohledanosti své na těch statcích pojištěné per 6200 kop mš., pak 10000 kop mš. l. 1616 od manžela jí odkázaných, jakož i třetiny z cís. milosti jí zanechané; avšak ani její dcera a dědička Maria Amalia, provdaná Perglarová z Perglasu, ničeho nedostala. Teprv synové Perglarové, Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf, domáhající se pozůstalosti této od l. 1656 při kommissi revisionis, dosáhli toho l. 1677, že jim jenom na pozůstalost po jejich babě per 6200 kop, avšak po slevení všech úroků toliko na 6000 zl. dne 16. ledna 1677 cís. pojištění bylo vydáno, kdežto s ostatní pozůstalostí odmrštění byli z té příčiny, že dluhy na statcích dotčených summu odhadní značně převyšovaly. (C. 215, K. 16.)

Jiří Kočovský (Keč.) z Kočova na Vostračině (Osvračin) a Chotlměři v Plzeňsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již l. 1621 zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Simeon Kohout z Lichtenfeldu dal se potřebovati l. 1620 se svým újcem Samuelem Ješínem a s jinými v legaci do Turek a na cestě tam zemřel. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi exsecutionis l. 1622 *všeho* jmění a jeho dům „u Podušká“ neb „Poduškovíc“ řečený, v Novém městě pražském na Dobytčím trhu a na Psí ulici ležící, s pivovárem v pokutě ujat a za 5800 kop mš. odhadnutý l. 1622 prodán paní *Dorotě Magové* (Makové neb de Magnis č. de Magnoz, roz. z Trautenberka za 4400 kop mš., kteráž summa jí poražena byla ze summy trhové za statek *Něnikovice* (nyní Jeníkovice, okr. Přelouč.), jejíž sménou za ten dům král. komoře v summě odhadní 6232 kop m. prodala.

Marně se domáhali domu toho Daniel Kohout a Dorota Karboňová, bratr a sestra Simeona Kohouta, i na místě Jana

Maximiliana, bratra svého nezletilého, dokládající, že bratr jejich Simeon jakožto člověk mladý a k spravování sebe rozumem svým ještě nedospělý s újcem svým Samuelem Ješínem, maje jej sobě představeného za praeceptora, *na onen čas po literním umění do cizích zemí vyslán byl*; a když potom týž Ješín l. 1620 *podle jiných kommissarův do Turék propůjčiti* dáti se musil, že bratra jejich jakožto schovance svého bez vědomí a povolení jejich s sebou vzal. (C. 215, K. 44.)

M. Valentýn Kochan z Prachové, měšťan, písař a přední radní Nového města pražského, jeden z někdejších defensorův a direktorů stavu městského, byl již na sněmu l. 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil, tak že hned potom z radního písařství složen byl; náhradou za tuto potupu od stavů do počtu direktorův pojat, účastnil se zpoury. Pročež odsouzen byl při kommissi executionis vedle král. vypovědi z dne 26. května 1621 *hrdla, cti a statků*, dne 21. června t. r. stat a hlava jeho na věž mostskou přibita. Statek všečen po něm pozůstalý hned v pokutě byl vzat, totiž: a) *dům* v Novém městě pražském na Dlaždění ležící, od cís. vojákův po čtyrykráte vydrancovaný; b) *zahrádka* blíž Svinské brány za městskou zdí ležící, od obce Novoměstské koupená předešle za 50 kop mš.; c) *jistoty* čtyry na 3600 kop mš.

Vedle vyměření knížete z Lichtenšteina z dne 12. srpna 1622 jmění vytčené na dva díly rozděleno bylo, tak že jedna polovice vedle zadání manželského l. 1613 vykonaného vdově Kateřině a 7 jejím dítkám po témž Kochanovi pozůstalým zanechána a na ní recess vydán jest, druhá pak polovice Kochanovi náležející v pokutě král. komoře připadla. Na díl vdovy Kateřiny vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 6. dubna 1623 zanechán dům se zahrádkou svrchu dotčený, jakož i jistota od obce Brodu Českého na 1500 kop mš. svědčící. Co klenotů, zlata, stříbra a jiných nábytkův a svršků v domě tom zůstalo, to vše při jeho vydrancování od cís. vojákův hned po bitvě bělohorské pobráno bylo. (C. 215, K. 48 & P. 2/5. — Lib. contract. virid. 12, f. 119.) — Dům dotčený po odejití Kateřiny Kochanové ze země opět

l. 1630 od král. komory ujat a Janovi Čábovi za 600 kop míš. prodán byl. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Tobiáš Kochánek z N. (z Prachové?), nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a podvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za udělení perdonu dáti 10 zl. 20 kr. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské v klášteře u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Jiří Kokořovec ryt. z Kokořova na Žluticích a Hrádku Prohořském účastnil se zpoury tím, že podepsal konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík, při kommissi confiscationis dne 20. ledna 1623 pokuty byl osvobozen a podržel panství své *Žlutice* (Luditz, kr. Cheb.), k němuž náležely: zámky Nevdek, Mazanec a Žlutický s dvory poplužními, město Žlutice s podacím kostelním, clem, pivovárem a mlýnem; vsi Verušice s podacím kostel., Dolánky, Borek, Kobyla s podacím kostel., Skřipová se clem a Záhoří (díl); též spravedlnost k těmž panství l. 1572 od Mikuláše Hasišteinského z Lobkovic koupená, totiž: tvrz *Hrádek* s dvorem poplužním Prohoř řečeným, lesy (zejména Městečko, Kamenný háj, Pozporno, Štědrský háj) a vsi Prohoř, Braslav (Zbraslav), Štědrá, Lažany, Smiles (Smilov), Přestání, Komárov, Lužetín, Krašov, Potok, Kamenná Hora, Doubravice, Mezín (Mezí), Čistětín a Bržín; jakž to vše děd Kokořovec Jiří z Kokořova l. 1575 od Jana staršího z Lobkovic za 33.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 18, O. 1), a Adam Jiří Kokořovec na díl svůj dostal po otci svém Petrovi, který k tomu též ves Pšovo s dvorem poplužním, ves Vojtěšino s lesy a ves Kolečov od panství Rabšteinského přikoupil. (D. Z. 192, D. 9.)

Kokořovec pak při kommissi transactionis de pio opere zavázal se l. 1629 za perdon mu udělený složití pokutu 3500 zl. rýn. ke kolleji Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Kokořovec ryt. z Kokořova zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil tím, že přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, i k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne

26. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *k manství*. Jménem dětí po něm pozůstalých, (Petra Jiřího, Jana Viléma, Eleny a Kateřiny) učinil jejich poručník a strýc Jan Vilém Kokořovec l. 1622 ohlášení za přijetí léna na statek *Prádlo* (okr. Nepomuk) — tvrz a ves Prádlo s podacím kostelním, dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní Dubec (pustý), vsi Měcholupy, Nevotinky (Nevotniky), Nová Ves a Klikářovo — který však nad summu odhadní zadlužen byl. Pročež k žádosti poručníka dotčeným sirotkům Jiřímu Petrovi a Janu Vilému vedle cíř. resol. 14. října 1623 z manství zdarma byl propuštěn a od nich l. 1629 *Jindřichovi Lapáčkovi ze Rzavého* a na *Mnichu* za 24.000 kop míř. prodán. (C. 215, K. 68. — D. dv. 53, f. 51. — D. Z. 296, K. 7.) — Za perdon Janu Adamovi Kokořovci udělený uvolil se jeho bratr Krištof l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere na místě dotčených sirotků zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Jiří Kokořovec ryt. z Kokořova zemřel v čas zpouřy, již se účastnil; ale poněvadž byl katolíkem, vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 při kommissi confiscationis dne 4. listopadu t. r. pokuty byl osvobozen. Za perdon jemu udělený uvolila se vdova po něm pozůstalá Anna při kommissi tractationis de pio opere zaplatiti 60 zl. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Vilém Kokořovec ryt. z Kokořova, katolík, podepsal konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého; avšak při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 pokuty osvobozen byl bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. 1/8.)

Jiří Petr a Krištof Karel bratři Kokořovci ryt. z Kokořova provinili se ve zpouře tím, že hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísahali. Ale poněvadž byli katolíci, při kommissi confiscationis dne 27. ledna a 7. dubna 1623 pokuty byli zproštěni, tak že podrželi panství *Štáhlavy* — tvrz Štáhlavy s mlýnem, lesy a rybníky, ves Nezavětice s příslušenstvím, plat na lidech ve vsi Sedlci, ve vsi Lhotě 3 1/2 lánu s dědinami a lukami, v Malých Štáhlavicích plat roční na 3 lidech,

zámek pustý Lopata s lesy a příslušenstvím a vsi pusté Nestaní (Nestivy) Hořejší a Dolejší s příslušenstvím, jak to vše Jiří vladyka Kokořovec z Kokořova a na Vserubech l. 1539 od bratří a strýců Doupovců za 6600 kop mš., koupil (D. Z. 44, H. 6); též vsi Žakava s dvorem poplužním, Nezvěstice s dvorem poplužním, Volešná, Malé Štáhlavce, Milínovo, Kornatice, Raková s dvorem poplužním, Nevido (Nevidy) a Mešné (Mešno, díl), které otec Kokořovců Karel od Krištofa staršího z Roupova k témuž panství přikoupil; i též ves Domyšlice (díl), kterou Karel Kokořovec od Jana Loubského koupil; k tomu dvůr poplužní v Malých Štáhlavcích, který bratřím Kokořovcům daroval jejich strýc Adam Jiří z Kokořova l. 1619 při postoupení panství Štáhlavského, po jich otci Karlovi jim náležejícího. (D. Z. 192, D. 26.) — Za perdon jim udělený zavázali se bratři Kokořovci l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere odvésti na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze pokuty, totiž *Jiří Petr* 1166 zl. 40 kr. a *Krištof Karel* 700 zl. rýn. (C. 215, C. 1_s.)

Krištof nejstarší Kokořovec ryt. z Kokořova, bratr Jana Adama, katolík, účastnil se zpouy hlasováním pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého, podepsal též konfederaci a byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620. Pro kteréž provinění při kommissi confiscationis odsouzen byl k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 22. května 1623 pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), podržel v dědictví statek svůj *Kocenice (Chočenice*, kr. Plzeň., okr. Blovic.) — tvrz Kocenice s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní *Bzí*, vesnice Kocenice, Jarovo (Rájov), Zhuře, Kotousov, Lhotka a Komorno se vším příslušenstvím — který pak l. 1624 prodal manželce své Kateřině, roz. z Svarova, za 27.000 kop mš., na témž statku jí pojištěných. (C. 215, K. 68. — D. Z. 294, B. 20.)

Ludvík Bezdrůžický z Kolovrat, odsouzen při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 k *manství* ohlásil, že žádných statkův dědičných nemá, na které by léno přijati mohl. Neboť statek svůj dědičný *Hrochův Týnec* (Hrachow-Teinic, kr. Chrudim.) — tvrz H. Týnec s dvorem poplužním, městečko H. Týnec s dvorem popl., dva dvory popl. ve vsi Trojovicích, tvrz a ves *Bezděkov* s dvorem popl. a vesnice Čan-

kovice (díl), Střítež, Hluboká (díl), Libecina, Řepníky, Tředomošice (Střemošice) a Zádolí, s příslušenstvím, jak se to dle cedulí dílčích na díl jeho dostalo — prodal již předtím v postě l. 1623 císař. hejtmanu panství Pardubského *Kašparovi Celerovi z Rosenthalu* za 26.500 kop míš., z kteréž summy kupující 22.656 kop míš. dluhů zapraviti a zbytek Kolovratovi odvésti měl. — Poněvadž smlouva trhová od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina schválena a do desk zemských vložena byla, Kašpar Celer při statku tom proti složení 5000 kop míš. císař. resol. 26. srpna 1626 zůstaven a statek ten z manství mu propuštěn jest. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. $\frac{26}{100}$. — Lib. conf. 2, f. 457. — D. Z. 141, D. 17 a 194, G. 26. — D. dv. 7, f. 56; 53, f. 66.)

Vilém Jindřich Bezdrůžický z Kolovrat, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 17. března 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) Jistiny 101.713 zl. rýn. — b) Statek *Bystré* (kr. Chrudim., okr. Polička), k němuž náležel zámek Bystré s pěti dvory poplužními a 13 vesnicemi (při nichž bylo 130 osedlých s potahy a 169 zahradníkův), totiž městečko Bystré s dvorem poplužním, vsi Jedlová (Schönbrunn) s dvorem poplužním, Limberk (Laubendorf) s dvorem popl., Banín (Bohnau) s dvorem popl., Trpín (Třepín) s dvorem popl., Korouhev (Kurau, Kuhra), Lačnov, Staršov (Stašov, Dittersbach), Čtyry Dvory (Vierhöfen), Kateřina (Kateřinky), Bělá Nová, Dlouhá (Böhm. Wiesen), Hlásnice (Wachtendorf), Hartmanice a Hamry (Hammergrund), se sedmi mlýny a jiným příslušenstvím, jak to Jan Bezdrůžický z Kolovrat po své manželce Bohuňce, roz. Zarubové z Hustiřan, zdědil (D. Z. 21, E. 21 & 66, J. 16) a l. 1603 synům svým Ludvíkovi a Vilémovi Jindřichovi odkázal. (D. Z. 132, D. 5.) — Tento statek, od král. komory za 77.414 zl. (66.354 kop míš.) odhadnutý, Kolovratovi vedle císař. resoluce z dne 8. listopadu 1624 za summu odhadní byl ponechán.*)

Veškeré jmění Kolovratovo vynášelo 179.127 zl., z čehož po srážce dluhů per 129.193 zl. zbylo jmění toliko 49.934 zl., tak že polovice král. fisku připadající vynášela 24.967 zl. —

*) Statek Bystrá odkázala Lucie Ottilie Libšteinská z Kolovrat roz. hraběnka z Martinic l. 1651 Jířimu Adamovi hraběti z Martinic. (D. Z. 150, L. 6 & 414, L. 17.)

Avšak mezi jistinami onými měl Kolovrat za král. komorou 77.031 zl., tak že tato jemu po srážce dotčené polovice ještě dlužna zůstala 52.064 zl., jichž však Kolovrat i dědicové jeho l. 1636 při kommissi revisionis se vzdali. (Dle zprávy účtárny komory české dne 27. června 1628. — C. 215. K. ²⁶/₁₀₀ — Lib. conf. 2, f. 159.)

Vladislav Abdon Ludvíkovský Bezdrůžický z Kolovrat a na Středoklucích, zemřel l. 1623, pro své účastenství ve zpouře jsa odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *všeho jmění*, propadl statek *Středokluky* (kr. Pražský, okr. Smíchov.), k němuž náležely tvrz a ves Středokluky s dvorem popl., pivovárem a mlýnem; vsi Běloky, Dobrovice (Dobroviz), Kozinec s dvorem popl., *Kmetíněves*, *Chýnov* a díl vsi *Veliké Kněževsi* (Gross-Herrndorf, okr. Velvar.) s 11 poddanými, z nichž 8 s potahy, též dvůr poplužní *Zájezd*, jak to Kolovrat l. 1613 manželce své Sidonii, roz. Kaplřové z Sulevic, ve věné 6000 kop mš. zástavou postoupil. (D. Z. 136, O. 2.)* — Statek ten, odhadnutý za 77.436 kop mš., vedle cis. resoluce z dne 14. května 1623 obdržel darem *Julius Jindřich vévoda Saský*, tak že i dluhy na něm vězící od komory české zaplacený býti měly.

Vdova *Kolovratová Eva Magdalena*, napotom provdaná za Jana Albrechta sv. p. z Schönkirchen, na pohledanost svou 7000 kop mš., z níž však 2000 kop i s úroky při kommissi liquidationis slevila, tedy toliko na 5000 kop mš. obdržela dne 17. září 1629 cis. pojištění. Taktéž pojištěno bylo cis. resol. 23. ledna a 25. dubna 1630 sestřím Kolovratovým, *Johanně Magdaleně* a *Marii Anešce* z pohledanosti jejich 36.000 kop jistin a 41.864 úrokův vynášející, toliko

*) Ke vsi *Kmetíněvesi*, kterou Kolovrat l. 1620 za 12.000 kop mš. *Jaroslav Hrobčickýmu* prodal (D. Z. 133, G. 21) a již toho času nejvyšší hejtmistr král. Českého jako sequestrator v držení měl, právo a spravedlnost měli se pravil probost *Doksanický*. — Ves *Kněževs*, kterou nejdříve pachtěl šlechtě po *Adamovi ze Sternberka* pro jistinu summu peněz v užívání měl, osvojovala sobě kněžna abatyše kláštera u sv. Jiří. — *Děde* pachtěl ve vsi *Kněževsi* náležel *Erst*, manželce *Abonda* z Kolovrat. — Ves *Chýnov* l. 1619 odprodal Kolovrat za 3450 kop mš. *Vilémovi* staršímu z *Lobkovic*, který zaplatil toliko 400 kop na summu věnovan, ji připojil ke vsi *Turoha*, od direktorů konventu *Spítálu Křižovníckého* v Praze l. 1619 odňati a *Freidrichovi* z *Bílá*, pak dočasněmu *Lobkovicovi* na poručení těchto direktorů puštině. (Viz *Vilém starší* z *Lobkovic*.)

30.000 kop míš. z důchodů komory české. (C. 215, K. ²⁶/₄. — Lib. conf. 2, f. 388. — D. Z. 153, D. 21.)*

Jaroslav Krištof Krakovský z Kolovrat a na Šipech, při kommissi confiscationis 26. října 1623 pokuty byl osvobozen, avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen; pročež Kolovrat domnívá se, že byl k *manství* odsouzen, přijal dne 20. června l. 1626 omylem léno na polovici statku svého *Šipy* (Schippen, kr. Plzeň.) v summě odhadní 3500 kop míš., jak týž statek po otci svém Abundovi zdědil s bratrem Jiřím Albrechtem, který díl svůj l. 1624 za 3500 kop míš. bratru svému postoupil. (D. Z. 298, J. 24.) L. 1652 vedle cís. povolení Kolovrat opět při předešlém právu dědickém byl zůstaven. (C. 215, C. ¹/₆. — D. dv. 7, f. 27 & 68, f. 7.)

Maximilian Krakovský z Kolovrat dal se potřebovati v čas zpourey za kommissaře vojenského. Za udělení perdonu podvolil se před kommissi transactionis dne 12. února 1628 odvésti pokuty 6000 kop míš. ve třech lhůtách půlletních po 2000 kopách a tak při statcích svých zůstaven jest. (C. 215, C. ¹/₄ & Z. 13.) — Vedle dekretu komory české z dne 7. dubna 1628 odvedl Krakovský summu dotčenou kapitole chrámu sv. Víta na hradě Pražském, kteréž na srážku deputatu zadržalého od komory byla vykázána. (C. 215, K. ²⁶/₆.)

Ferdinand Libšteinský sv. pán z Kolovrat, na Hokově, bratr Jaroslava Julia, katolík, cís. resolucí z dne 8. února 1623 na milost přijat byl, a prominuto mu poblouznění jeho v čas zpourey, totiž že byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. (C. 215, C. ¹¹/₄₁ & K. ²⁶/₆.)

Heralt Václav Libšteinský sv. pán z Kolovrat, katolík, podepsal teprv l. 1620 v měsíci červnu přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 podvolil se dáti 100 zl. rýn. pokuty na *collegium*

*) Statek Středokluky koupila l. 1630 *Johanna Mandalena Bezdrůžická z Kolovrat* od Julia Jindřicha knížete Saského za 63.000 zl. rýn. (D. Z. 298, M. 21.)

nobilium Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 2, & C. 17/11.)

Jaroslav Libšteinský sv. pán z Kolovrat zemřel l. 1619 v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confis. vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *ad rem tertiam* jmění, kteréž všecko v pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Panství *Petršpurk* (Petersburg, kr. Žatec), k němuž náležel zámek Petršpurk od vojska vyplundrovaný s dvorem poplužním, tři díly městečka Jesenice (Jehnitz) a 8 vesnic se 141 osedlými, zejména Chlumčany (Klumtschan), Černčice (Čenčice, Tschentschitz) s dvorem popl., Břence (Willenz) s dvorem popl., Chotěšov (Koteschan), Krty (Gerten), Drahouš (Drahuschen), Bakov (Muckhof) a Vrbice (Fürwitz). Toto panství odhadnuto bylo od komory české za 55.955 kop mš., ačkoliv je Jaroslav Kolovrat dostal v díli cediuli za 80.000 kop mš. za díl svůj při rozdělení porůstalostí po svém otci Jaroslavovi nejstarším mezi pět synů jeho Mikuláše, Beneše, Jochyma, Karla a Jaroslava tehdež let nemajících.

b) Statek *Soseň* (Sossen) — zámek (tvrz) Soseň i s dvorem poplužním zcela shořelý, s pivovárem, 2 ovčiny; dvůr poplužní Plavec, čtvrtý díl městečka Jesenice s rybníkem a vsí Soseň, Kosobody (Gossawoda) s mlýnem pod vsí řečeným Spáleným, Bedno (Bedino, Wedel), Klebetně (Kletscheding) a Chmeleštiny (Chmelištná, Chmeleschen) s podacím kostelním, s 80 osedlými z nich 35 pobořelých, též mlýn poplužní s pílou na Smrku, řečený Křečkovský, s příslušenstvím, jak to Kolovratův otec Jaroslav l. 1612 od Viléma z Landšteina za 38.500 kop mš. koupil (D. Z. 136, G. 1 & 185, L. 16) — odhadnut byl od komory za 23.985 kop mš.

c) Statek *Pšovky* (Pschoblik) — tvrz Pšovky od vojáků vydrancovaná s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, mlýnem nachleboším, 3 rybačky velkými a čtyřmi menšími; vsí Pšovky a Švihov (Schmühof), s dvorem poplužním, s příslušenstvím a 40 osedlými, z nichž 7 pobořelých — který Jaroslavův otec l. 1612 od Johanna Kolovratové, roz. z Hochhausu, za 30.000 kop mš. koupil (D. Z. 186, G. 30), odhadnut od komory za 18.082 kop mš.

Tyto tři statky, za 98.004 kop mš. odhadnuté, koupil od komory české l. 1622 dne 6. října hejtman Starého města

pražského *Heřman Černín z Chudenic* za 76.000 zl. rýn., z kteréž summy jemu cíš. resolucí 6. března 1623 z milosti prominuto bylo 17.500 zl. — Když pak l. 1628 dcera po Kolovratovi pozůstalá Anna Sidonie, provdaná Colonová z Felzu, jménem svým i nezletilé sestry své Markéty Kateřiny při císaři si stěžovala, že příliš nízkým odhadem a prodejem statků otcových, kteréž dle kontratomy měly cenu 166.073 kop m. dobrých peněz, za nepatrnou summu 76.000 zl. v dlouhé (lehké) minci náramně byla zkrácena a za tou příčinou za navrácení dotčených statků žádala; uvolil se Černín nad summu trhovou dobrovolně na zaplacení dluhů přidati 6000 kop míš. (C. 215, K. $\frac{26}{100}$. — Lib. conf. 2, f. 1. — D. Z. 141, J. 16; 292, H. 5.)

Mimo statky vytčené v pokutě ujata byla též *jistina* 4900 kop míš., kterou měl Kolovrat na statcích Švamberských (C. 215, S. 83); pak *dům Kolovratův* v Menším městě pražském na Vlašské (jinak Nové) ulici, proti Zlatému Stromu mezi domy Kunrada Kylviana a Bonaventury Johna ležící, který dne 9. prosince 1622 od komory české prodán byl cíš. radovi *Gottfridovi Hertlovi ryt. z Leitersdorfu* za 2500 kop míš., z kteréž summy po zaplacení dluhů král. komoře 1200 kop míš. připadlo. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. 7, fol. E. 20.)

Vdova po Kolovratovi pozůstalá obdržela teprv l. 1628 dle návrhu kommisie revisionis dne 10. června t. r. na věno své per 25.000 kop míš., pak na pohledanost per 30.000 kop míš., z níž však úroky zadržalé v summě 26.000 kop slevila, toliko 6000 kop hotových peněz a na zbytek dáno jí cíš. pojištění. — Po srážce této pohledanosti per 64.166 zl. zůstalo ze summy trhové za statky Černínovi prodané toliko 11.832 zl. a na tuto summu dáno bylo l. 1628 cíš. pojištění dečrám po Kolovratovi pozůstalým za jejich pohledanost na dotčených statcích jim náležející. Díl však třetí, z dotčených statků dědicům Kolovratovým náležející, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyl vyřízen. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Jaroslav Julius Libšteinský sv. pán z Kolovrat, odsouzen při kommissi confiscationis dle král. výpovědi z dne 8. února 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Kolešov veliký* (Gross-Gollischau, kr. Žatec., okr. Podbořan.), totiž: tvrz

a ves Kolečov s dvorem poplužním, jak to Kolovratův otec Beneš I. 1606 od Volfa Beřkovského za 11.000 kop míš. koupil (D. Z. 133, E. 23); pak městyš *Kryry* (Kriegern),*) ves *Běsno* (Wiessen) s dvorem poplužním a díl vsi *Soběchleby* (Oberklee) s 71 poddanými, z nichž 48 s potahy. Statek ten, který Jaroslav po otci svém Benešovi v dílu bratrském v 70.662 kop míš. dostal, od komory české toliko za 50.280 kop odhadnut a za tuto summu prodán jest l. 1623 cizozemci *Heřmanovi z Questenberga*.

Ačkoliv Kolovrat při kommissi revisionis l. 1628 sobě stěžoval, že příliš nízkou taxou statku jeho velmi byl zkrácen, kdežto týž statek dle kontratasy za 87.480 kop míš. stál; předce jemu dvě třetiny z milosti ponechané dle původní taxy vyměřeny jsou, tak že po srážce dluhů per 17.029 kop na něho 22.167 kop míš. připadlo, a tato summa jemu od komory české l. 1628 pojištěna byla. Na srážku této pohledanosti postoupen mu byl v summě 4000 zl. l. 1648 vedle čís. resol. 22. října 1647 statek manský *Charvatce* (okr. Libochovic.) po Janovi Resslerovi konfiskovaný a za 4776 kop míš. odhadnutý, kterýž mu z manství byl propuštěn. (D. dv. 68. I f. 26.) — Na pohledanost matky jeho Anny Barbory per 6300 kop míš., a sestry jeho Lidmily per 8000 kop m. vydáno jim l. 1628 čís. pojištění. (C. 215, K. 2⁶/₁₀. — Lib. conf. 2, f. 301. — D. Z. 153, F. 24.)

Joachym Libšteinský sv. pán z Kolovrat na Rabšteíně, Libkovicích, Oudřci a Marticích, pro své účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. října 1622 *třetího dílu* jmění svého. V této pokuté měly Kolovratovi konfiskovány býti všechny statky, totiž panství Rabšteín, statky Ůdrč, Ratiboř a Martiče, za 92.000 kop míš. odhadnuté. Ale poněvadž manželka Kolovratova Kateřina, roz. Berškova z Dubě, byla sama kato-

*) Městyš *Kryry* s podacím kostelním a vsím příslušenstvím koupil l. 1580 Jaroslav Libšteinský z Kolovrat za 13.000 kop míš. od Ferdinanda z Reuſperku. (D. Z. 65, G. 9.) Statek *Běsno* obsahoval (dle rozdělení statků po Jaroslavovi starším Libšteinském z Kolovrat mezi jeho syny Mikuláše, Beneše, Joachyma Karla a Jaroslava l. 1595) městyš *Kryry* s 40 poddanými, ves *Soběchleby* s 20 poddanými, ves *Běsno* s 11 poddanými, ves *Zdřez* (dne Kolečovice) s 13 poddanými, ves *Voráčov* s 25 poddanými, ves *Kryy* s 22 poddanými, s 2 dvory poplužními při vsi *Běsno* a vsi *Zdřez*, 8 rybníky, lesy a příslušenstvím. (D. Z. 171, J. 8.)

lička, i dcery své Zbinku a Johannu Helenu v náboženství katolickém vychovávala, nad to pak, že po bitvě bělohorské všecko jmění její, několik tun zlata 70.000 kop mš. obsahující, kteréž v domě bratra svého nejvyššího purkrabí Bohuchvala Berky měla schované, při drancování téhož domu od cís. vojska bylo pobráno (viz Bohuchval Berka); z těch příčin vedle cís. resoluce z dne 3. února 1623 ponecháno bylo Kolovratovi panství Rabštejn na srážku dvou třetin z milosti mu povolených. Naproti tomu převzal Kolovrat 10.000 dluhů z ostatních statků, které místo třetiny propadlé vedle cís. resoluce z dne 13. května 1623 v pokutě král. fisku odstoupil, totiž: a) Statek *Údrč* (Oudrč, Udritsch, kr. Cheb, okres Žlutice), k němuž náležel zámek (tvrz) s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny a díl vsi Údrče s 14 poddanými a podacím kostelním, ves Polomy (Pohlem) celou s 13 osedlými a dvorem poplužním, lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1613 Kolovrat od Štěpána Šlika za 17.000 kop mš. koupil (D. Z. 186, Q. 20); pak statky *Kněhnice* (Kněnice) a *Vohaneč* (Vahaneč, Bohentsch) — tvrz a ves Kněhnice s pivovárem a dvorem poplužním, tvrz a ves Vohaneč (díl) s dvorem poplužním a rybníky, s jedním osedlým ve vsi Dřívínové (Hřívínov, Makowic), s rybníkem Romanovský řečeným, se 7 osedlými ve vsi Skoku, 2 lukami pod Skokem a jiným příslušenstvím, jak to léta 1613 Kolovrat od Kristofa Zumra z Herstošic za 18.500 kop míšenských koupil. (D. Z. 186, Q. 8); též dvůr poplužní s 1 osedlým ve vsi *Vahanči*, který Kolovrat od Davida Huvara z Lobenšteina léta 1617 za 2300 kop mš. k tomu přikoupil (D. Z. 192, A. 17); pak rybník od Jana Joachyma Ratibořského za 1900 kop Kolovratovi postoupený. — b) Statek *Ratiboř*, tvrz a ves Ratiboř s dvorem poplužním, mlýnem a 1 osedlým ve vsi Veselově, jak to Kolovrat l. 1617 od Jana Joachyma Ratibořského z Chcebuze za 20.000 kop mš. dobrých stříbrných rázu pražského koupil. (D. Z. 192, A. 14.) — c) Statek *Martiče* (Maroditz), tvrz a ves Martice s dvorem poplužním a šesti poddanými, pak díl vsi Skoku (Skoky, Maria-Stock) s 5 poddanými; ves Lineč (Hlineč, Lintsch) s dvorem poplužním a 5 osedlými, jak to Kolovrat od Mikulaše Ratibořského l. 1616 za 14.000 kop mš. koupil (D. Z. 138, D. 8.) — Tyto statky od Kolo-

vrata za 73.700 kop míš. předešle koupené, od král. komory toliko za 25.422 kop míš. odhadnuté, prodány byly l. 1623 sekretáři komory české *Severýnovi Tahlovi z Horšteina* za 24.512 kop míš., kterážto summa od císaře kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze na fundaci byla postoupena. (C. 215. K. 26/1. — Lib. conf. 2, f. 7. — D. Z. 141, E. 5 & 195, K. 4.)^{*)}

Avšak Kolovrat účastnil se nové zpoury při vpádu saském l. 1631 zvláště tím, že se ujal statku Jesenického a lid poddaný v Manětíně proti pořádné vrchnosti pozdvíhoval a bouřil, též že rebella Jana z Roupova za pořádnou vrchnost vyhlásil, jeho se ujímal a u sebe na Rabštejně přechovával i lid nepřátelský podporoval. Pro tato provinění při *kommissi confisc. Fridlandské* dne 11. února 1634 odsouzen, v pokutu upadl se vším statkem svým, kterýž pak k ruce Albrechta z Waldšteina, knížete Fridlandského, byl konfiskován a po jeho zavraždění dle rozsudku kommisie revisionis léta 1635 král. fisku připadl, totiž:

a) Panství *Rabštejn* (Rabenštejn, kr. Plzeň, okr. Manětín), k němuž náležely zámek a městys Rabštejn (v němž předešle byli 32 osedlí, z nichž na ten čas jenom 17 zůstalo), též vesnice Kotanec (Kotantschen), Vysočany, Stvoly (Stvolna, Zwollen), Vodlezla (Odlezly), Močidlice (Modschidl, dom. Chýše), Tis (Tyss, dom. Chýše) s podacím kostelním, Chrástovice (Krástovice, Kraschtowic), Hluboké (Hluboká), Hrádek (Ratka), a dílem vsi Novosedly (Nobosedl, dom. Chýše), Luby (dom. Chýše), a Potvorov, v nichž předešle bývalo 128 osedlých a 27 chalupníků, z nichž na ten čas toliko 87 osedlých a 23 chalupníků zůstalo; pak dvory poplužní Stvolenský, Hradecký, Vranov, Jablonná (dom. Chýše nedaleko vsi Lub), Tisovský a Nový dvůr (Neuhof, dom. Chýše). — Toto panství odhadnuté prve za 155.750 zl. rýn., potom jenom za 110.879 zl., vedle cís. resoluce z dne 14. července postoupeno bylo dědičně nejvyššímu hofmistru hraběti *Leonhartovi Helfridovi z Meggau* náhradou za cís. dar 100.000 zl., jemu

^{*)} Tyto statky, k nimž Tahlo připojil vsi Jesínku a Sovolusy, po Abrahamovi Štensdorfovi koupené, prodal Tahlo s jinými statky, kteréž v jedné summě za 50.000 kop míš. obdržel, l. 1630 za 114.000 zl. rýn. knížeti Saskému Juliovi Henrychovi, fundaci pak Jesuitům na týchž statech pojištěnou per 60.000 kop míš. přenesl na statek svůj Středokluky. (D. Z. 302, L. 6.)

za věrné služby udělený, avšak proti zaplacení dluhů 16.332 zlatých na témž statku vězících. (C. 215, K. ²⁶/_b. — Lib. conf. 2, f. 406. — D. Z. 147, Q. 27. — Cís. dar. list z dne 12. února 1642.)

b) *Dům Kolovratský*, v Menším městě pražském v ulici pod valy hradu Pražského mezi domy Kristofa Haranta z Polžic a Melichara Pelleru krejčího proti kostelu sv. Martina ležící a právem městským se řídící, který Kolovrat od Bohuslava Jiřího Krakovského z Kolovrat za 1800 kop míš. koupil (Lib. contrac. 6, fol. Q. 29), darován byl l. 1636 též *hraběti z Meggau*. (C. 215, K. ²⁶/_b.)

Dcerám po Kolovratovi pozůstalým Zbince z Waldšteina a Johanně Heleně vydány byly dle dekretu komory české z dne 30. dubna 1635 svršky na Rabšteine konfiskované i hotové peníze k zapravení útrat na pohřeb rodičů jejich l. 1635 zemřelých; k tomu vykázáno jim bylo na Rabšteine vedle cís. resoluce z dne 14. července 1635 věno od otce jejich po 10.000 kopách jim odkázané, jakož i jmění po matce jejich na Rabšteine pozůstalé. — Mimo to ponechal císař z milosti *Vilémovi Stossovi z Kounic*, synovi ze sestry Kolovratovy, summy peněz jemu od Kolovrata před smrtí darované, totiž 3000 říš. tolarů a na 300 dukátů hotových peněz a 4800 kop míš. jistin. (C. 215, K. ²⁶/_b.)

Poznámka. *Joachym Novohradský z Kolovrat* omylem mezi odsouzenými pro zpouru se uvádí; neboť statek jeho *Drslavice*, který l. 1603 Volf Novohradský z Kolovrat od Petra Voka z Rožmberka za 60.000 kop míš. koupil (D. Z. 131, K. 8), pak statky *Winterberk* a *Kunžvart* prodány byly pro dluhy l. 1639 za 60.000 zl. rýn. *knižeti z Eggenberga*. Též *dua domy* Kolovratovy v Menším městě pražském přišly na Jana de Vitte z Lilienthalu. (C. 215, K. ²⁶/_a. — D. Z. 621, H. 27.)

Vilém Fridrich Libšteinský sv. pán z Kolovrat na Libořicích, jemuž účastenství jeho ve zpourě vedle cís. resoluce z dne 23. května 1623 bez výminky bylo prominuto (absolutus sine clausula), uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba dáti 150 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. ¹/₃.)

Potom při *kommissi konfis. Fridlandské* z účastenství při vpádu saském l. 1631 byl obviněn a odsouzen, tak že jeho statek *Libořice* (Liboric, kr. Žatec.) — tvrz (zámek) a ves Li-

bořice s dvorem poplužním, ves Malá Černoc s dvorem poplužním, vsi celé Železná s dvorem poplužním, Syřem a Sárka (Cárka), s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to l. 1601 otec Kolovratův Karel manželce své Julianě roz. Šlikovně ve věně 15.000 kop míš. zapsal (D. Z. 130, E. 1) a l. 1606 synu Vilémovi Fridrichovi odkázal (D. Z. 133, F. 17.) — od knížete Fridlandského Albrechta z Waldšteina ujat a l. 1632 darem postoupen byl generalovi *Františkovi hraběti Milesimo*, jemuž za jeho služby vojenské vedle cíř. resol. 27. srpna 1633 ponechán jest proti zaplacení dluhův na něm vězících.

Když však Kolovrat při kommissi revisionis Fridlandské nevinu svou dokázal, dotčený statek vedle cíř. resol. 4. listopadu a 23. prosince 1637 opět mu byl navrácen. Těž jeho manželce Anně Marii, roz. Colonové z Felzu, vedle cíř. resol. 2. března 1638 opět postoupena byla ves *Železná*, která jí byla odňata bezprávně a omylem se statkem Libořickým, na němž 50.000 kop míš. pojištěno měla. (C. 215, K. 26ⁿ. — D. Z. 144, N. 4.)

Zbyněk Novohradský z Kolovrat na Buštěhradě, Košátkách a Zákupcích, vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolíkem, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty pro provinění své osvobozen, podržel statky své a zavázal se za perdon jemu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složití 500 zl. rýn. na alumnat kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8 & C. 11/41.)

Jan Konarovský z Libanic (Libenic) při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pro chudobu svou pokuty za provinění své v čas zpouřy osvobozen, zavázal se za udělení perdonu při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 složití 30 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Jaroslav Konarovský z Libanic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných; avšak při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován, protože k náboženství katolickému přistoupil. (C. 215, C. 1/4.)

Vilém starší Konechlumský z Konechlumí účastnil se zpoury tím, že byl kommissařem l. 1619 při výpravě lidu válečného z krajů Chrudimského a Čáslavského, též kommissařem při direkcii stavův odbojných, pak že zpečetil a podepsal konfederaci. Pro tato provinění při kommissi executionis dne 19. června 1621 vedle královské výpovědi z dne 3. června t. r. odsouzen *hrdla, cti i statku*, dne 21. června s ostatními náčelníky zpoury byl štat a jmění jeho od král. komory hned ujato, totiž: jistina 763 kop 32 gr. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & K. 56.) — Manželka Konechlumského Anna, roz. z Remeru, měla věno své 2500 kop míš. pojištěné na statku Spitickém, který manžel její léta 1616 Hertvíkovi Myškovi prodal, a postoupila je Jakubovi Vilému Aichlerovi z Aichelberga. (C. 215, M. 11. — Viz Myška.)

Albrecht Konojedský (Kunecký) z Konojeda a z Pojetic na Konojedech a Velkořicích, zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil, tak že byl odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 *třetího dílu* jmění svého, v kterémž od král. komory ujaty byly všechny statky jeho, totiž: a) *Konojedy* (kr. Litoměřic., okr. Úst.) — sídlo, tvrz a ves Konojedy s dvorem poplužním a vsí Dubičina horní a dolní (Ober- und Unter-Eicht, Eiche), Petrovice Stolinské, Mukařov (Munkern), Čáslav (nyní Čáše, Tschiaschel) a Merboltice (Mentendorf) s 151 poddanými (z nichž 72 s koni, 39 zahradníků a 40 domkářů); pak tvrz a dvůr poplužní *Šachov Malý* (Tschoka, nyní Klein Schokau, okres Benešov); b) tvrz a ves *Valkeřice* (Velkořice, Erkeřice, Helkeřice, Algersdorf, dom. Konojedy) s dvorem poplužním a 63 poddanými (z nichž 35 s koni, 10 zahradníků a 18 domkářů.)

Tyto statky, odhadnuté i se svršky a nábytky za 45.783 kop míš., prodány byly dne 6. května 1623 hejtmanu zemskému hrabství Glackého, *Adamovi Gottfridovi Berkovi z Dubé* za 53.783 kop míš., z kteréž summy témuž poraženo 20.000 kop míš., jemu za věrné služby vedle cís. resoluce 8. října 1622 darovaných, jakož i 1014 $\frac{1}{2}$ dukátu in specie (počítajíc každý po 14 zl.), které za královskou komorou pojištěné měl, v summě 12.174 kop míš., pak 4000 kop míš. do

úřadu rentmistrského na hotově odvedených. Ostatních 17.609 kop zaplatil Berka na tři lhůty ve dvou letech vdově Marii Konojedské, roz. z Solhauzu, a dcerám jejím Mandaléně, Lidmile a Anně Eusebii, po Konojedském pozůstalým, na dvě třetiny z milosti jim zanechané. Táže pak vdova stěžovala si při kommissi revisionis, že při konfiskaci statku Konojedského dle předložených inventářů i její vlastní svršky a nábytky, které v domě svém v Benešově (Bensen) měla, v summě 3050 kop mocí odňaty byly, jakož i že příliš nízkou taxou téhož statku velikou škodu a zkrácení se sirotky svými utrpěla; neboť statky nadřečené dle kontratasy za 82.674 kop a svršky s nábytkem za 3657 kop stály. Avšak nepořídila ničeho; toliko na véno její, na statku téměř pojištěné, per 10.000 kop mřs., dáno jí dne 5. února 1629 čís. pojištění. (C. 215, K. 30. — Lib. conf. 2, f. 297. — D. Z. 141, D. 27 & 194, J. 20.)

Jan Kopidlanský z Kopidlna, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel pro náboženství ze země, postoupiv předtím dvůr svůj lenní v Poděbradech král. komoře. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Purkhart Kordule ryt. ze Sloupna pro své těžké provinění v čas zpoury odsouzen při kommissi confis. vedle čís. resoluce z dne 10. února 1623 toliko *polovice* jmění svého, protože již k víře katolické přestoupil. Statek jeho *Hořínoves* (Hoříněves, okr. Jaroměř.) — tvrz a ves s podacím kostelním, dvorem popl. s 19 poddanými, lesy a rybníky, jak to Kordule l. 1622 od sester Salomeny Lokšanové a panny Kateřiny Štosoven z Kounic za 16.800 kop m. koupil a na summu trhovou toliko 5942 kop odvedl (D. Z. 292, H. 15) — od komory české za 13.415 kop m. odhadnutý, prodán byl dne 13. června l. 1624 za 13.000 zl. Albrechtovi z Waldšteina, který jej t. r. postoupil paní *Marii Magdaleně Trčkové* sménou za jiné statky (viz Stubenberg, též Jan Rudolf Trčka při panství Smiřice). (C. 215, K. 32. — Lib. conf. 2, f. 280. — D. Z. 293, A. 22; 141, B. 7 & 292, H. 15.)

Druhý statek Kordulovi odňatý *Souňov* (okr. Čáslav., dom. Krchleby) — sídlo s dvorem poplužním a mlýnem — na kterémž Kordule manželce své Veronice roz. Kapounové z Svojkova 5000 kop věnoval, a 2000 kop dluhů měl, po-

stoupen byl téže Veronice k věnní zástavě v summě odhadní 7339 kop mš. (C. 215, K. 32. — Lib. conf. 2, f. 447.)

Podle účtu s Kordulem při komoře české dne 24. října 1624 učiněného měl Kordule na obou statcích toliko 6281 kop mš., od kteréžto summy jedna polovice v pokutě jest vzata, a druhá jemu zanechána. (C. 215, K. 32.)

Jan Arnošt a Adam Mikuláš Štosové z Kounic, domáhali se marně otcovského statku Hořeněvsi, který sestřím jejich doplacen nebyl. (C. 215, S. 42.)

Sigmund Jindřich Kordule ze Sloupna sloužil v čas zpoury za fendrycha při vojsku stavovském jsa k tomu přinucen. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen *k manství* vedle král. výpovědi z dne 10. února (publik. dne 13. března) 1623, téhož roku a potom dne 16. června 1626 ohlásil se v přčině přijetí léna na statek svůj *Vřeštov* (Bürglitz, domin. Hořeněves, okr. Jaroměř.) — zámek a městečko Vřeštov s dvorem poplužním a pivovárem — odhadnutý za 19.638 kop mš., avšak pro veliké dluhy nikdy na něj léna nepřijal. Statek ten, zadlužený na 12.953 kop, cís. resolucí z dne 24. července 1631 z manství Kordulovi propuštěn, i zadržalý na něm stý díl jemu prominut byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 32. — D. dv. 7, f. 22 & 169 — D. Z. 622, A. 27.) Vedle poručení komory české dne 27. září 1638, obnoveného dne 12. ledna 1643, týž statek dětem po Kordulovi pozůstalým odňat a ujat býti měl od král. komory pro dluh 5200 kop m., jímž Kordule sestře své Kateřině Markétě, provdané za Jindřicha Straku z Nedabylic, povinen byl, a kterouž summu tato jeho sestra v pokutě pro provinění své propadnouti měla. (C. 215, S. 44. — Viz Straka Jindřich.)

Bohumil Kořenský ryt. z Terešova a syn jeho **Zdeněk** zemřeli v trvalé zpouře; při kommissi confiscationis byli odsouzeni všeho jmění, avšak cís. resol. 31. října 1622 žaloby osvobozeni. Protož statek Zdeňkův *Neznašov* (Nezdašov, okr. Vltav. Týn.) — tvrz a ves Neznašov s dvorem popl. a ves Temelín — odhadnutý za 13.000 kop m. sirotkům po Zdeňkovi pozůstalým ponechán a k ruce jejich prodán byl hraběti *Sezimovi z Vrtby* l. 1622 za 8000 kop m., na kterouž summu z Vrtby toliko 3000 kop m. věna vdově Barboře Kořenské, roz. z Rohatec, l. 1622 zaplatil. Synové a dědicové Zdeňkovi

žádali opětně za to, aby jim zbytek summy trhové, per 5000 kop nezaplacený i s úroky zadržalými per 18.000 zl., při kommissi liquidationis jim prisouzený, buď od dědiců z Vrtby byl zaplacen aneb statek navrácen; avšak ještě l. 1692 věc ta vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 33. — Lib. conf. 2, f. 69. — D. Z. 139, B. 20; 141, D. 17.)

Karel Markvart Kořenský ryt. z Terešova, ač nebyl odsouzen, předce statek po něm pozůstalý, *Sedlo a Stradov* (kr. Budějovic, okr. Svin. Trh., dom. Komařice) z poručení král. prokuratora dne 4. března 1629 k ruce J. M. C. vzat a inventován jest dle zprávy Jana Jiřího Vrabského Tluksy z Vrabí, jenž za Kořenského v rukojemství se postavil. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Petr Vok Kořenský ryt. z Terešova propadl jistotu 900 kop míš. dle extractu purkrabského úřadu; avšak při kommissi transactionis dokázav nevinu svou, dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu byl zbaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{7}$.)

Kořenští ryt. z Terešova: Ctibor, Jiří starší a jeho otec Karel na Komářících a Zborově, *Jiří mladší, Josue a Lukáš*, katolíci, přistoupili všickni ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, avšak vyhradili sobě při tom, co by bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž při témž snešení stavů přítomní nebyli, při kommissi confiscationis dne 26. a 29. listopadu 1622, dne 14. července 1623, pak král. výpovědí dne 12. listopadu 1622 a poslední Lukáš dne 20. ledna 1623 pokuty byli osvobozeni. Z nich pak l. 1629 při kommissi transactionis de pio opere uvolili se za perdon jim udělený zaplatiti pokuty na collegium nobilium u sv. Jakuba v Starém městě pražském, totiž *Jiří mladší* 80 zl., *Josue* 80 zl. 40 kr. a *Lukáš* 150 zl. 30 kr. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{41}$.)

Jan nejstarší Kostecký ze Sládova (Sádlova), nemaje žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a zavázal se l. 1629 za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere dáti k alumnatu koleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě praž-

ském 30 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Košetický z Horek, ingrossator větších desk zemských a měšténin Nového města pražského, pro účastenství své ve zpouře k nařízení knížete z Lichtenšteina l. 1621 uvězněn a proti složení 1500 zl. z vézení propuštěn, zemřel l. 1624 dříve, než pokuta 2500 kop míš. za perdon jemu uložena byla. Teprv dne 7. října 1627 ohlášeno odsouzení jeho k *polovici všeho jmění* po něm pozůstalého, kteréž již l. 1625 od král. komory bylo ujato, totiž: a) *dům na Příkopích*, mezi domy Jana Hegnera z Rezelfeldu a Jindřicha Hornateckého z Dobrojovic (jehož dům „u Kolářů“ slove) oboustranně ležící, se zahradou i s druhým domečkem k němu náležejícím, odhadnut l. 1627 za 13.450 kop míš., vedle cis. resoluce z dne 15. května 1629 král. kollegiu appellačnímu k zaplacení služného zadržalého postoupen a *Pavlovi Wenceliusovi z Bochova* a na Třebušni, cis. raddě nad appellacemi za 8500 zl. rýn. beze všech dluhův a jakýchkoliv závad prodán jest. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$; K. 34 & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 30.)

b) *Druhý dům malý* v Nekazané ulici (nyní Nekazanka) vedle domů Pavla Mejšnara a Maryanny Mřeňové v osadě sv. Jindřicha ležící, prodal Košetický již předešle *Esterě Fialové*, kteráž na summu trhovou 400 kop míš. nedoplatila. Z této summy Fialové 100 kop prominuto a ostatní 300 kop dceři po Košetickém pozůstalé Alžbětě, provdané Kurzbachové z Trachburku, na srážku její otcovské pohledanosti postoupeny byly vedle cis. resoluce 19. března 1636. (C. 215, K. 34.)

c) *Vinice* nade vsí Vršovicemi ležící na gruntech Marie Majdaleny Trčkové, kteráž jí Košetickému od úroku po osmi kopách i desátku l. 1623 osvobodila; tato odhadnuta za 700 kop postoupena byla l. 1627 dotčené dceři Košetického též na srážku ponechané jí z milosti polovice. (C. 215, K. 34.)

d) *Chmelnice na Věnečku u Raulic* s loučkou, které se hned po smrti Košetického panna Anna Voršila Kovanka z Bugery, převorka klášteřa sv. Anny a sv. Vavřince v Starém městě pražském, ujala, jakoby právem odúmrtím na ten klášter byla připadla, pak jí l. 1625 Linhartovi Korkovi Cholovskému z Korkyně a z Cholovic, měšťanu Staroměstskému, za 224 kopy míš. prodala. Tato summa připadla jed-

nou polovicí komoře a druhou polovicí l. 1637 též dotčené dcery Košetického, s níž jakož i s komorou českou se dědicové Korkyňovi umluvili, naproti pak tomu regres svůj ke klášteřu dotčenému vzíti měli (dle dekretu komory č. 15. května 1637). (C. 215, E. 4 & P $\frac{2}{3}$.)

e) *Jistiny* 6700 kop míš., z nichž 1000 kop dotčené dcery Košetického též na porážku její polovice l. 1630, jakož i všecky svršky a nábytky, odhadn. za 3972 kop m., postoupeny jsou. (C. 215, K. 34.)

Václav Košetický z Horek pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého; avšak rozsudek ten pro zrušení kommissie nebyl vyhlášen, tak že Košetický podržel statek svůj. Po bratru svém Joachymovi zdědil l. 1644 statek *Viklantice a Petrovsko* (kr. Tábor, okr. Pacov.) vsi s dvory poplužními, který jeho syn Václav Ferdinand l. 1671 za 4175 zl. rýn. prodal Hendrychovi Ferdinandovi Perkovi (Pergovi) z Reinfeldu. (D. Z. 389, F. 13.)

Jan Kostnar z N., obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kašpar Krištof Kotvice z Kotvic, pro účastenství své ve zpouře odsouzen při kommissi confiscationis *třetího dílu* jmění svého vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623, propadl statek *Warnsdorf starý* (kr. Litoměřic., dom. Rumburk), tvrz s vesnicemi a dvory poplužními, kterýž odhadnutý za 18.661 kop m., postoupen byl vedle císař. resoluce z dne 18. října 1624 *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* za 20.000 zl. na srážku summy jemu za služby vojenské povinné. (C. 215, K. 36. — Lib. conf. 2, f. 389. — D. Z. 147, H. 1 & 153, M. 26.) — Kotvice marně se domáhal při král. komoře dvou třetin z milosti mu ponechaných, na něž ničeho neobdržel. Protož l. 1650 žádala manželka Kotvicova Kateřina, roz. z Nostic, za navrácení dotčeného statku, avšak nepořídila ničeho. (Arch. míst. K. $\frac{97}{4}$.)

Jan Oldřich Kouč ryt. z Kouče (Kauč, Kautz), pro provinění své v čas zpoury při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *třetího dílu*

jmění svého, propadl statek *Domousnice* (kr. Boleslav., okr. Sobotka), tvrz a ves Domousnice a vsi Rabakov a Čížovice (nyní Čížovka) s 14 poddanými, dvěma dvory popl., 1 vinicí, 32 rybníky a 70 lečí lesů. Tento statek od král. komory prodán byl l. 1623 dne 27. září za summu odhadní 46.862 kop 40 gr. m. paní *Polyxeně kněžně Popelové z Lobkovic*. Ze summy trhové připadnouti měl král. fisku třetí díl per 15.620 kop, ostatní dva díly Koučovi a jeho bratřím let nemajícím. Avšak statek Domousnice nebyl nikdy kněžně Lobkovicové postoupen; neboť jej držel až do l. 1629 *Petr Kouč*, který téhož roku v Dráždanech v emigraci zemřel. Po jeho smrti dědili jej jeho synové Jan Oldřich, Karel a Jetřich, kterýž poslední l. 1630 statek ten v držení a užívání měl (dle desk zem. kvatern. 75, J. 3); pak vdova po něm pozůstalá Anna, opět provdaná Rašínová, ještě l. 1643, tak že téhož roku dne 28. ledna od komory české vyzvána byla, aby dokázala, jakým právem ten statek drží. Čehož když prokázati nemohla, statek ten dne 21. května 1643 od komory české knížeti z Lobkovic proti zaplacení všech závad odevzdán býti měl. (C. 215, K. 12 & R. 15. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 143, K. 18.)

Jan Jindřich, Adam a Petr, bratři Koučové ryt. z Kouče, z nichž Jan při kommissi executionis dne 24. dubna 1623 *třetího dílu* jmění odsouzen, avšak z císař. milosti perdonován, s bratry svými za příčinou náboženství l. 1628 do Saska se vystěhoval. Potom l. 1631 Adam do služby švedské vstoupiv padl u Magdeburku; ostatní dva bratři navrátivše se při vpádu saském l. 1630 do země, vydrancovali statky *Horní Trmice a Dubice* (tvrz a ves s dvorem popl. v kr. Litoměř.) předtím jim náležející, ačkoliv l. 1629 první statek Vavřinci Majdrlovi z Mansberga, císař. radovi a úředníku pohraničního cla v Praze, za 34.104 kop míš., druhý pak Marii Drešrové, potom provdané de Boisové, roz. Reišlové, byli prodali. Pročež král. fisku propadli zbytek z summy trhové na statku Trmickém per 5963 zl. pozůstalý, kterýž Majdrlovi od císaře l. 1636 z milosti náhradou za jeho věrné služby byl darován tak, že z něho císař. radovi a starostovi při deskách zemských Janu Bonaventurovi Papazoni na srážku jeho pohledanosti za komorou českou 2522 zl. vydati měl. Naproti tomu na-

vrácen jest Petrovi Koučovi, jenž bratry své přečkal, zbytek summy trhové na statku Dubickém vězíci per 3667 kop m. vedle cíś. resoluce z dne 7. září 1655 na základě generalní amnestie. (C. 215, K. 12. — Lib. conf. 2, f. 455 & 456. — D. Z. 143, K. 16 & 145, B. 10.)

Oldřich Kouč ryt. z Kouče obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního pro náboženství ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Daniel Kousek ze Sobětiček, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, provinil se při vpádu saském l. 1631, tak že při *kommissi confis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou, již měl za Janem nejstarším z Widršperku, jakož i jistinu 1000 kop m. za Adamem z Waldšteina. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{10}{16}$.)

Jakub Kousek ze Sobětiček a ve Vrhavči, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *k manství*, nepřijal léna na stateček svůj. Obeslán pak před kommissi transactionis, dne 4. března 1628 pokuty za udělení perdonu osvobozen byl, poněvadž jeho stateček nepatrný zcela byl zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Kousek ze Sobětiček po smrti své († l. 1621) od král. prokuratora z účastenství ve zpouře obviněn, a vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 žaloby osvobozen byl, poněvadž bratří jeho *Vilém a Daniel* nevinu jeho na díle odvedli. Nicméně vedle výpovědi kommissie confiscationis dne 3. října 1623 statek dotčeným bratrům náležející z dědictví vyňat a v *manství* uveden byl. Protož přijali bratří Vilém a Daniel dne 23. června 1626 léno na polovici statku *Lhotky* (Ober-Lhota, okr. Klatov.), totiž tvrz a ves Lhotka s dvorem poplužním a vsí Neznašov, Vrhavec a Radoňov (Radimov, Radinau), v summě odhadní 3654 kop mís. Avšak vedle nařízení komory české z dne 15. ledna 1630 měli bratří Kouskové statek ten král. komoře odstoupiti, poněvadž se proti právu lennímu dílu bratra zemřelého ujali; ale ponechán jim statek v manství proti zaplacení 1000 kop mís. za dotčený díl bratrův. Po smrti Viléma (l. 1635) přijali jeho synové,

Vilém Daniel, Albrecht Hynek a Jindřich Jaroslav, l. 1637 léno na týž statek, kterýž pak l. 1652 z manství propuštěn byl Janovi Adamovi Kouskovi, proti složení zadržalého stého peníze a 400 zl. za převedení v dědictví. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a K. 61. — D. dv. 7, f. 33 & 68, f. 11.)

Vilém Kousek ze Sobětiček provinil se ve zpouře tím, že sám osobně ve vojsku stavovském sloužil; pročež před kommissi transactionis obeslán uvolil se dne 18. dubna 1628 za perdon mu udělený 400 zl. rýn. pokuty ve dvou lhůtách zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jaroslav Koutský z Kostelce provinil se placením kontribuce stavům povstalým; avšak dokázav, že to jenom z přinucení učinil, na zvláštní přímluvu Jesuitův osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina, syn Vojtěcha staršího, odsouzen byl l. 1624 pro své účastenství ve zpouře k pokutě 4695 kop míš.; avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen. Koutský pak maje pro náboženství se vystěhovati prodal *dům* svůj v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra na Blátě ležící, u *Zlatého Kříže* řečený, l. 1628 za 370 kop m Samuelovi Křížkovi. (Lib. contract. 12, f. 306.) Též jeho manželka Kateřina prodala před odchodem svým ze země dům Sykterovský, v Novém městě pražském ležící, který po otcí svém Adamovi Huberovi z Rozenpachu zdělila, dne 6. listopadu 1628 za 2100 kop míš. Jiřkovi Jonákovi (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contr. virid. 13.)

Při vpádu saském l. 1631 navrátíl se Koutský s nepřitelem do Prahy, ujímal se desk zemských i soudu purkrabského a klíče obou úřadů zapečetil. Proto při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl zbytek summy trhové 300 kop míš. za dům svrchu vytčený. Od l. 1642—1654 domáhal se marně statku svého i pozůstalosti po otcí svém, též král. fisku připadlé, i jeho dědicové vyhledávali toho marně ještě l. 1677. (C. 215, K. 52.)

Vojtěch starší Koutský z Jenšteina, měšťan Nového města pražského, v času zpoury mezi jiné starší obecní zvolen a potom prokuratoru krále Fridricha Falckého za adjunkta

a pomocníka k vedení věcí právních přidán, hned po vítězství bělohorském k perdónu se přihlásil, dokládaje, že jen přinucením a pohrůzkami v službách Fridrichových potřebovatí se dal a nad tou zpourou žádného zalíbení neměl. Ačkoli hned po vítězství při soudech zemských, komorních, dvorských a lenních potřebách i rozličných kommissích podle císařského prokurátora pilně sloužil, předce i přes všecku přímluvu knížete z Lichtenšteina dne 4. pros. l. 1624 za něj učiněnou vedle císařské resoluce z dne 1. října 1626 perdonován nebyl, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti nechtěl. Potom l. 1627 ze země pryč se odebral, a navrátil se při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž knížeti z Fridlandu a po jeho brzkém zavraždění král. komoře připadlo, totiž: a) *Jistina* 6000 kop míš., kterou Koutský měl od l. 1616 za obcí města Písku, i s úroky z té summy zadržalými; b) 1750 kop míš., kteréž Koutský ještě pohledávati měl ze summy trhové za dům svůj v Novém městě pražském na Poříčí v osadě sv. Jindřicha ležící, u *Hrubých* řečený, kterýž s grunty, vinicemi a poli k němu příslušejícími l. 1629 *Pavlovi Julišovi z Šenpachu*, appellač. registrátoru, prodal. Z této summy zapláceno bylo od vdovy Julišové Lidmily již l. 1633 ke kommissi Fridlandské 150 kop, ze zbytku pak vedle císařské resoluce z dne 21. října 1639 ponecháno dotčené vdově 471 zl. na zaplacení služného manželu jejímu zadržalého a ostatních 1395 zl. 40 kr. (1196 kop) darováno sekretáři při král. komoře *Kristianovi Itterovi*. (C. 215, K. 52. — Lib. contract. virid. 12, f. 325 & 13, f. 378—381.)

Jindřich Kozel z Peclínovce, senator Nového města pražského, dal se potřebovatí od stavů povstalých v rozličných kommissích; pročež odsouzen při kommissi executionis *hrdla, cti i statku*, měl oběšen býti z okna radnice Novoměstské, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 stát byl dne 21. června t. r. s ostatními náčelníky povstání na náměstí Staroměstském. Pozůstalost jeho, z níž polovice jeho manželce Lidmile, roz. Hruškové, a dvěma synům náležela, hned v pokutě byla ujata, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském ležící pod sv. Štěpánem Velikým jdouc k sv. Kateřině, l. 1621 za 400 kop m.,

pak za 1515 zl. rýn. odhadnutý, zanechán manželce a dvěma synům Kozlovým místo polovice jim náležející, od nichž jej potom koupila kollej jesuitská v Novém městě. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.) — b) *Čtyry kusy polí*, za Koňskou branou a nad Vršovickými ležící, odhadnuté za 1015 kop míš., prodány byly l. 1627 za 1030 kop *Florianovi Libochovskému* radnímu Nového města pražského. (Lib. contract. virid. 12, f. 300 & 6, f. 124.)

Dle rozvržení l. 1627 při komoře české učiněného případnutí mělo z této pozůstalosti král. fisku, mimo polovici všech svrškův a nábytků, ještě 1305 kop míš., kterážto summa dotčené vdově a synovi jejímu Janu Cyprianovi vedle cfs. resoluce z dne 22. května 1629 byla prominuta. (C. 215, K. 37.)

Litold (Lipold) Kozelka z Hřivic, při kommissi confiscationis obviněn z účastenství ve zpouře, nevinu svou dílem prokázal a vedle král. výpovědi z dne 3. října 1623 žaloby osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis za udělení perdou složit 257 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze. Potom pro náboženství ze země do Pirny odešel, nezřídív žádného plnomocníka k statku svému zanechanému a l. 1634 s lidem nepřátelským zase se navrátil, vesnice *Čenčice* (Černčice, kr. Žatec., dom. Vršovice,*) jemu předtím náležející, mocně se ujal. Pročež při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl nejenom dotčenou vesnici, kteráž vedle nařízení komory české dne 9. pros. 1654 v pokutě ujata, nýbrž i *vinici šosovní* při městě Lounech ležící, kterou l. 1639 *Václav Kaplíř ze Sulevic* za 150 kop míš. od královské komory koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & K. 67.)

Václav Kozelka z Hřivic účastnil se zpoury, přiznav se ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, a přistoupiv k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého; avšak jsa katolíkem, pro provinění své nebyl odsouzen. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

*) Ves Čenčice s 8 osedlými a ves Strážiště s třemi osedlými, s podacím kostelním a příslušenstvím koupil l. 1577 Mikuláš Kozelka od kláštera Plasského za 1300 kop gr. českých. (D. Z. 63, F. 7.)

Hynek Kozlovský z Kozlova zemřel l. 1618 zanechav stateček *Mackov* (okr. Blatná) zcela zadlužený. Žalobu král. prokuratora, že Kozlovský l. 1619 lid svůj k výpravě krajské poslal, odvedla jeho manželka před kommissí transactionis, tak že dne 4. března 1628 pokuty byla osvobozena. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Král z Dobré Vůdy (Vody) přistoupil ke konfederaci stavův povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k sněšení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro toto provinění odsouzen při kommissí confiscationis dne 9. listopadu 1622 *k manství*, učinil ohlášení 9. srpna 1624, že by za ponechání v dědictví statku svého, který odhadl za 3000 kop míš., do král. komory složil 1000 kop míš. na tři lhůty; což však přijato nebylo. Protož přijal dne 20. června 1626 léno na statek svůj, tvrz a dvůr poplužní ve vsi *Dolejších Plotištích* (kr. Kralohrad.) s pěti chalupami, odhadnutý za 6000 kop míš., který po smrti jeho l. 1635 opět od komory české ujal, a l. 1636 *kolleji jesuitské v Jičíně* na srážku její fundace postoupen, a potom od této kolleje jesuitské kolleji v Hradci Králové prodán byl. — Věno vdovy po Janovi Královi pozůstalé, Aleny Kateřiny, roz. Litické z Šonova, potom zase provdané Dohalské, na tomto statku pojištěné per 600 kop míš., teprv l. 1643 jí při kommissí revisionis přisouzeno bylo. (C. 215, K. 54. — Lib. conf. 2, f. 211. — D. dv. 7, f. 16, 22, 28 a 70; 68, I, fol. 25.)

Druhý statek Krále *Dobrávoda* (Dobrávůda, Gutwasser, kr. Král. Hradec., dom. Brandejs), totiž tvrz a ves Dobrávoda a ves *Chlum* s dvěma dvory poplužními, v němž jemu sedmý díl náležel, a v ostatních šesti dílech jeho dětem, Václavovi, Beatrici Marii, Mandaleně, Justýně, Johanně a Aleně, koupil l. 1624 podle dotčených šesti dílův za 12.429 kop míš. *Albrecht z Waldšteina*, jemuž i Jan Král sedmý díl svůj, který proti zaplacení 500 kop míš. z manství byl propuštěn, l. 1628 postoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 54 — D. Z. 141, M. 25., a 142 Q. 15.) — Waldštejn pak ponechal k užívání též statek v léno Fridlandské přenesený dotčeným dětem Královým, jimž na summu trhovou toliko 1080 zl. zaplatil. Z té příčiny po smrti Waldšteinově zůstaly dcery Královny Justýna, Alena a Johanna v držení téhož statku, který jim dne 13. října

1642 proti odvedení 500 zl. do král. komory z manství Fridlandského byl propuštěn a dědičně postoupen, od nich pak dne 18. října 1642 prodán Kateřině hraběnce z Waldšteina, roz. Křinecké. (C. 215, F. 5 & K. 54. — D. Z. 147, Q. 24.)

Jan Filip Kraz (Craz) hrabě z Schærfenšteina, plukovník krále Španělského v císař. službě, přešel l. 1633 k nepříteli; pročež po svém zajetí l. 1635 před soud vojenský ve Vídni postaven, *hrdla i všech statků svých odsouzen a odpraven* byl. *) Ve svém kšaftu, který ve vězení dne 4. června 1635 ve Vídni napsal, vyznal provinění své, žádaje, aby tělo jeho v kostele jesuitském ve Vídni bylo pohřbeno. — Statky jeho všecky již léta 1633 od *Albrechta z Waldšteina* konfiskovány a na poručení jeho hraběti *Šimonovi z Thunu* postoupeny, avšak po smrti Waldšteinové k ruce král. fisku ujaty byly.

Že pak po Krazovi se nacházel nemalý počet věřitelův a praetendentův, z té příčiny statky jeho všecky, v království Českém ležící, vedle císař. resoluce na poručení komory české dne 23. června 1637 zatím právně byly sequestrovány, a císař. patentem dne 18. června 1637 jistá Crida rozepsána. Potom podle rozsudku ve věci té dne 19. července 1642 vynešeného předsevzato bylo rozdělení statkův Krazových mezi věřitele jeho, totiž: 1. Statek *Řenče* (Řeneč, Rentsch, kraj Plzeň, dom. Lukavice), který Kraz l. 1623 po Joachymovi Ladislavovi Loubském za 64.000 kop míš. koupil v summě odhadní 53.517 kop míš., přivlastněn byl *Adamovi Jaroslavovi Loubskému z Lub*, tak že z této summy trhové, po srážce 29.399 kop míš. Loubskému přisouzených, spokojení býti měli věřitelové Jan Moric Widersperger s 3106 kop., Příbík Jeníšek z Újezda s 20.209 kop. a Kateřina Branišovská s 801 kop.

2. Statek *Žimutice* (dom. Třeboň.), od Kraze koupený za 30.600 kop, a dvůr poplužní a ves *Sobětice*, koupený za 4000 kop míš., ponechány byly v summě odhadní 32.000 kop

*) Vedle císař. resoluce z dne 12. dubna 1635 poručeno bylo král. komoře české, aby k zapravení výloh zařízením dotčeného soudu vojenského způsobených, 4000 zl. ze statkův Krazových bylo odvedeno k dvorskému výplatnímu úřadu vojenskému.

míš. *Václavovi Čabelickému ze Soutic*, tak že zaplatiti měl věřitelům, Kateřině Branišovské 4311 kop, Anně Zuzaně Kořenské ze Soutic 1132 kop a Barboře Čabelické ze Soutic 351 kop míš. (Viz Čabelický.)

3. Statek *Drahkov* (kr. Plzeň, dom. Chocenice), od Kraze za 6790 kop míš. koupený (viz *Widersperger Martin*), postoupen byl v summě odhadní dědicům *Vavřince Majdrle* na srážku jejich pohledanosti jim přisouzené.

4. Statek *Úsilov* (Ausilau, kr. Plzeň, dom. Chudenic.) – tvrz nová i stará s dvorem poplužním při tvrzi nové, vsi Ousilov a Vílov s 3 mlýny, jak to l. 1624 za 23.500 kop míš. koupil Kraz od Jana mladšího *Widerspergra* (D. Z. 293, Q. 24) – v summě odhadní 24.582 kop míš. odevzdán byl *Janovi Oldřichovi Burghauserovi*, radovi kurfiřta Bavorského, tak že spokojiti měl věřitele, dědice po *Vavřinci Majdrle* s 969 kop.; *Veroniku Kateřinu* předešle *Brüsslovou*, potom *Alsterovou z Assfeldu*, s 6157 kop. a *Václava Čabelického ze Soutic* s 4633 kop. míš.

5. Statek *Riesenberk a Kouty* (kr. Plzeň.), od Kraze za 70.000 kop míš. koupený, v summě odhadní 73.785 kop míš. postoupen byl *Vilímovi Colonovi z Felzu* za pohledanosti jeho sestry *Anny Alžběty, vdovy po Krazovi* pozůstalé, a od též jemu l. 1641 postoupené; mimo to měl *Colona* zaplatiti věřitelům, bratřím a strýcům ze *Svarova* 6829 kop, *Václavovi Čabelickému* 7000 kop a *Jindřichovi Lapáčkovi* 1713 kop. (Viz *Guttenstein*.)

6. Statek *Zahořany* (dom. Kouty), od Kraze koupený za 30.000 kop míš., s dvorem *Hlašovským* ve vsi *Zahořanech* koupeným za 3500 kop., v summě odhadní 46.107 kop vykázan byl věřitelům, *Vilémovi Colonovi z Felzu*, resp. *vdově Krazové Anně Alžbětě* v 18.000 kop.; *Janovi Oldřichovi Burghauserovi* v 14.049 kop.; *Janovi mladšímu Widerspergerovi* v 2009 kop.; *obci městečka Kdyně* v 1811 kop.; *Petrovi Ammonovi* měšťanu ve *Furthu* v *Bavořích* v 874 kop.; dědicům *Jana Werdemanna* v 1871 kop.; *Janovi Olimarovi* v 1503 kop.; *Kateřině Derogerové z Strítěže* v 4731 kopě a *Gerhardovi Luixovi* v 1255 kop. (Viz *Guttenstein*.)

Mimo tyto statky, v jedné summě 238.186 kop míš. vynázející, zůstalo po *Krazovi* rozdílných jistin 14.269 kop.

kteréž také jednotlivým věřitelům byly vykázány, tak že celá pozůstalost Krazova v jedné summě 252.456 kop míš. vynášela, z níž k ruce císaře toliko 1422 kop připadlo. Avšak věřitelové Krazovi byli povinni z pohledaností jim vykázaných jistou část i s úroky zadržalými (per 50.316 zlatých) k ruce císaře sleviti, čímž král. fisku připadlo 96.665 zl. rýn., kteráž summa vedle cís. resol. 18. prosince 1638 a 5. dubna 1644 byla postoupena *Jindřichovi Petrovi hraběti z Guttenšteina* za jeho pohledanosti při král. komoře české. K tomu připadly král. fisku též jistiny, které Krazovi Jan Fridrich z Švamberka byl postoupil, vynášející i s úroky 29.202 zl., tak že z veškeré pozůstalosti Krazovy na císaře přišlo 125.868 zl. rýn. (C. 215, K. 66. — D. Z. 302, D. 4.)

Z ostatní pozůstalosti Krazovy v Čechách ponecháno bylo: a) Vdově Krazové Anně Alžbětě roz. z Felzu, mimo pohledanosti sub Nr. 5 & 6 již uvedené, také dvůr *Bělohrad* (Weissberg, dom. Kouty) při vsi Starec, za 1406 kop míš. odhadnutý, který l. 1626 od manžela svého koupila; pak *dům* v Menším městě pražském v Nové ulici za sv. Tomášem ležící, který od Ondřeje Stegmanna za 5000 kop míš. koupila. (C. 215, K. 66.)

b) *Obci města Domažlic* navráceny byly bez náhrady vedle cís. resol. 17. února 1642 vesnice *Španov, Říchovice a Hradiště*, Krazovi za 3000 zl. předešle zastavené. (C. 215, K. 66. — D. Z. 624, C. 12.)

c) *Kanovníkům v Praze* navrácen byl dvůr v Dušníkách. (C. 215, K. 66.)

Statky po Krazovi pozůstalé v říši Německé, zejména *Arztfeld, Riesenbach a Hohenbach* v biskupství Bamberském ležící, *čtyry mlýny* ve Falcku hořejším a *mnohá cís. léna a odpadky*, což všecko cís. fisku v pokutě připadlo, vedle cís. resoluce z dne 27. října 1626 z milosti darovány byly *synům Krazovým, Janovi Antonínovi a Karlovi Fridřichovi,**) odměnou za jejich udatnost v cís. službě vojenské dokázanou, zvláště pak za vydatné a prospěšné služby vojenské *bratří Kraze* odsouzeného, z nichž plukovník *Adam Jetřich* u Lands-

*) Karel Fridřich, cís. rytmistr, brzy potom l. 1636 v bitvě poražen zemřel.

berga, *Hanibal* u Budína proti Turkům a *Hugo Filip* u Grönningen v Nizozemsku padli. (C. 215, K. 66.)

Jan Kašpar Křečovský obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorci nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Kateřina Křinecká z Ronova, roz. ze Svojkova, odešla po bitvě bělohorské bez povolení ze země; pročež její *dům* v Starém městě pražském proti minci v osadě Týnské ležící od král. komory ujat a vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 18. června 1622 s dvěma domy po Bohuchvalovi Berkovi konfiskovanými*) spojený, paní *Heleně Maternové*, roz. *Lažanské z Bukové*, v jisté summě postoupen byl. (Knihy městské, D. Z. Miscellan. Lib. contract. caerul. 3, f. 86. — Viz též Bohuchval Berka.)

Jan Albrecht starší Křinecký sv. pán z Ronova, někdejší kommissar při defensi zemské, byl též mezi relatory při sněmu generalním, při kterém syn krále Fridricha Falckého byl zvolen za čekance král. Českého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *všeho jmění*, kteréž v pokutě král. fisku připadlo, totiž: a) Statek *Rožďalovice* (kr. Jičín.), k němuž náležely zámek a město Rožďalovice s dvorem poplužním a vsi Podolí, Zámostí, Žitovlice a dílem Pojedy, pak 24 rybníky (Bučický, Pařízek, Babínek, Nový, Kozák, Polívka, Tobelický, Vodička, za Humeny, Hořínek, za Jelínkovy, u vsi Pojedy, za Tomíčkovíc, Kněžský hořejší, prostřední a dolejší, Velšovský, Rohlíček, Charvat, Návesník, Nedbálek, Kulhánek, Suchánek a Vylitka). Tento statek, který Křinecký l. 1614 za 75.000 kop míš. od Karla Jindřicha Křineckého koupil (D. Z. 187, C. 11), od komory české na ten čas toliko za 34.682 kopy míš. byl odhadnut.

b) Statek *Ronov Nový*, zámek a ves Oskořínek (Ronov) s dvorem popl. a ves Nový dvůr (okr. Nymburk.) — odhadnutý za 16.255 kop míš.

*) Jeden z těchto domů, nárožní, koupil Berka l. 1612 od Tomáše z Proseče na Jirnáč za 1825 kop gr. českých, a druhý podle uličky ležící od krejčího Václava Šindlera l. 1612 za 900 kop gr. českých.

Tyto statky, odhadnuté v jedné summě za 50.937 kop, koupil dne 17. prosince 1622 *Albrecht z Waldšteina* za 58.333 zl. rýn. a postoupil je v téže summě l. 1623 směnou za jiné statky (viz *Václav Berka*) nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina*. (C. 215, K. 39. — Lib. confis. 2, f. 266. — D. Z. 141, D. 5 & 194, G. 5.)

c) Díl Křineckého na *domě* pánův Křineckých. (Viz bratří Křinečtí.)

Syn Křineckého, brzy potom zemřelého, *Jan Albrecht mladší*, žádal dne 16. listopadu 1622, aby mu k nějakému opatření díl ze statkův otci odňatých dán byl, však nedosáhl ničeho, ačkoliv před kommissí nevinu svou prokázav, dekretem knížete z Lichtenšteina daným dne 3. října 1623 žaloby pro účastenství ve zpouře byl zproštěn. Týž odešel potom ze země za příčinou reformace. Také jeho sestry, *Maria Magdalena Slavatová a Johanna Křinecká*, s pohledaností svou per 19.000 kop míš., již na statku Rožďalovickém měly, vedle cíś. resoluce z dne 9. září 1653 odmrštěny jsou. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & K. 39.)

Co se konečně dluhů na statku Rožďalovickém zůstalých dotýče, poznamenati dlužno, že bratří *Václav a Berchtold Zarubové* na pohledanost svou per 7000 kop míš., kterou po otci svém Hartvíkovi na statku dotčeném i s úroky od l. 1624—1674 zadržalými měli, teprv dne 12. prosince 1674 cíś. pojištění toliko na 7000 zl. obdrželi. (C. 215, K. 39.)

Jiří Křinecký sv. pán z Ronova, pro účastenství své ve zpouře odsouzen při kommissí confiscationis dne 10. listopadu 1622 *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Dětenice* (Dětinice, kr. Jičín., okr. Libaň.), totiž tvrz a ves Dětenice s dvorem poplužním a vsi Mičely (Mčely, Mzell, okr. Nymburk) s dvorem poplužním, Studce Veliké (Gross-Studec, okr. Nymburk.) a Vosenice (dle kvatern. trhov., nov., červen., l. 1615, G. 23). Statek ten od komory české za 53.531 kop míš. odhadnutý prodán byl l. 1623 za 58.893 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej v též summě l. 1623 *Adamovi z Waldšteina* postoupil. (C. 215, K. 39. — Lib. confis. 2, f. 278. — D. Z. 141, D. 21.)

b) *Díl svůj na domě*, jenž slove „*Pánů Křineckých*“. (Viz bratří Křinečtí.)

Manželce Křineckého Žofii, roz. z Lukavic, její věno na statku Dětenickém pojištěné per 20.000 kop míš. teprv na přímluvu kurfiřta Saského vedle cís. resoluce z dne 24. října 1656, bez úroků přisouzeno jest; avšak ona s tím spokojena nejsouc, žádala za navrácení statku Dětenického, ale nedosáhla ničeho. (C. 215, K. 39.)

Křinečtí sv. páni z Ronova, Bohuslav, Jiří a Jan Albrecht starší, z nichž *Bohuslav* při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *polovice* jmění, ostatní pak dva, jak již vytčeno, byli odsouzeni, propadli mimo statky již uvedené též *díly své na domě*, jenž slove „*Pánův Křineckých*“, ležícím v Starém městě pražském za krámy masnými při kostele Týnském mezi domy Bruncvíckým a Faltýnským. Dům tento, který dotčení bratří Křinečtí s dvěma bratry svými po paní *Beatrici Křinecké*, potom provdané Lobkovicové, roz. ze Silberšteina, zdědili a před odchodem svým ze země za příčinou reformace l. 1627 bratrovi svému *Jindřichovi*, katolíku v zemi pozůstalému, k užívání odevzdali, teprv l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat a vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1636 od komory české v summě odhadní 2493 kop míš. postoupen sekretáři při král. komoře dvorské *Jakubovi z Luckenbergu* na srážku cís. daru jemu z milosti uděleného. Neboť *Jiří Křinecký* se navrátil s bratrem *Bohuslavem* při vpádu saském l. 1631 opět do země, ujímal se statků předtím mu náležejících, byl přítomen při snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, pomáhal v tajné radě voliti administratora a jiné kněžstvo nekatolické, ujímal se s jinými hlavního kostela Týnského i jiných, jakož i kolleje Karla IV., zvláště pak byl kommissařem nařazeným k ubytování lidu nepřátelského v Starém městě pražském; pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl s bratrem *Bohuslavem* všeho jmění svého, jehož se potom marně domáhal od léta 1637—1644, ač přitom podporován byl přímluvou kurfiřta Saského. (C. 215, K. 39. — Lib. contract. caerul. 3, f. 522.)

Jan Křížkovský z N. na obeslání kommissee transactionis z dne 5. února 1629 nemohl se vyrovnati o pokutu za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního zemřel již před

tím a jeho statek *Sedlečko* držela kněžna Polyxena z Lobkovic. (C. 215, C. 1/4.)

Krištof a Samuel bratři Kronenperkové z Kronenperku (Kronenberger v. Kronenberg), měšťané Nového města pražského, odešli l. 1627 pro náboženství ze země s matkou svou Annou, která pozůstalost svou strýci Janovi Davidovi Dytrychovi na oko postoupila. Synové její navrátili se při vpádu saském s nepřitelem do Čech; protož odsouzeni byli při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž vedle výpovědi appellací dne 16. prosince 1641 k ruce král. fisku bylo uято, totiž:

a) Jistiny rozdílné 5140 kop míš. s úroky z nich od léta 1627—1640 zadržalými per 4010 kop míš. (C. 215, K. 55.)

b) *Mlýn Šerlinkovský* řečený v Novém městě pražském na dolejší řadě vedle mlýnce Daniele Jona ležící, který otec Kronenperkrův Samuel s manželkou svou Annou roz. z Tiefenthalu l. 1620 dne 16. července za 4500 kop míš. od Anny Kořenské z Veleslavína koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 306.) — Mlýna toho, za 3000 kop míš. odhadnutého ujala se obec Nového města pražského v quotě obci nezaplacené a postoupila jej l. 1627 nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina* v dluhu 2000 kop míš., jemu od obce povinném. (Lib. contract. virid. 12, f. 246. — C. 215, K. 55.)

c) *Dva domy* v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící postoupeny byly vedle cíś. resoluce z dne 26. listopadu 1645 cíś. appellačnímu radovi *Janovi Reichartovi Schwabovi z Ragersdorfu* za summu odhadní 3162 zl. rýn. na porážku jeho pohledanosti 2254 zl. za komorou českou proti zaplacení dluhů 632 zl. dekretem komory české 7. srpna 1646. (C. 215, K. 55 & Z. 9. — Lib. contract. virid. 14, f. 282.)

d) *Zahrada* v Květounské (Štěpánské) ulici v Novém městě pražském, odhadnutá za 500 kop míš. (C. 215, K. 55.)

e) *Dům Fandnerovský*, od starodávna *u Pfentnarů* (Pfandnerů) řečený, v Starém městě pražském na Mostku ležící, po emigraci Anny Kronenperkové vedle dekretu komory české dne 17. října 1630 od cíś. rychtáře Linharta Korka Cholovského z Korkyně byl uят a potom za 1830 kop míš. odhadnut; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, K. 55. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

f) *Dům v Hoře Kutné*, odhadnutý za 816 zl. rýn.; pak *dům, pole a louky v Jaroměři*, odhadnuté za 1000 kop mš. (C. 215, K. 55.)

L. 1646 dědicové Kronenperkrův v Münsteru se združují žádají hraběte Maximiliana z Trautmansdorfu, cís. nejvyššího hofmistra, k vyjednávání míru do Münsteru vyslaného, za přimluvu, aby jim statky odňaté opět byly navraceny; ale neobdrželi ničeho. (C. 215, Z. 9.)

Albrecht Krupý z Probluze obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissí transactionis k zapravení pokuty za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, 1/4.)

David Kukla z Tangeperku (Tannenberg), měšťan Starého města pražského, dal se potřebovati v čas zpourey od direktorův a správcův král. Českého v mnohých kommissích a nemoha pokutu za perdon na něho l. 1624 uloženou zaplatiti, zůstával proto přes rok u vězení. Potom pro náboženství l. 1627 odešel ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631, ujal se statků svých, které od cís. rychtáře již l. 1630 jakožto odběžné k dobrému král. komory vzaty byly. Protož při *kommissi confiscationis Friedlandské* odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě *čtyry domy v Starém městě* ležící, totiž: *Dům* v osadě sv. Haštala, od starodávna „u Pražáků“ řečený, vedle „Zlaté váhy“ ležící i s kulnou vedle hřbitova sv. Haštala proti dvoru obecnímu, l. 1633 odhadnutý za 557 kop; *dua domy*, v jeden spojené, „na Spáleníšti“ řečené, naproti třem Moždírům, odhadnuté za 1032 kop mš.; *dům* nárožní v osadě sv. Havla „u Havírů“ řečený, vedle Stříbrné Ráže ležící, l. 1633 odhadnutý za 1840 kop; pak několik kusů polí a jednu vinici. Všechny tyto statky koupil od král. komory l. 1633 za 13.000 zl. rýn. *František Cortesi z Peregrinu*, primator Starého města pražského, i s domem Albrechtovi Štorkovi konfiskovaným, a byl povinen splatiti též všechny závady i berně a kontribuce na týchž domech zadržalé. (C. 215, P. 1/4. — Lib. contract. caerul. 3, fol. 476.)

Václav Kul z Reibrsdorfu nepostavil se l. 1629 před kommissí transactionis k zapravení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního z dne 17. února

1630 odešel již předtím pro náboženství do ciziny a byl poddaným kurfiřta Saského v Lužicích. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Zdeněk Kulejovský z N. obeslán byl na Kouřimsku l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Chval Kunaš z Machovic, vladyka na Křenovicích, Dubném a Řimově, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, jemuž vedle nařízení nejvyšších úředníků král. dne 26. listopadu 1619 správa komorního panství Brandejského nad Orlicí k ruce stavův do sequestru vzatého byla odezdána, pro toto provinění odsouzen při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 *dvou třetin* jmění svého, propadl: a) Statek *Chřenovice* (Křenovic, kr. Budějovic., okres Hluboká), rodině jeho již od l. 1382 náležející, kterýž odhadnut za 9592 kop mís., beze všech dluhův a pohledaností, jichž na něm bylo 5900 kop, *Donu Baltasarovi de Marradas* za služné jeho pluku zadržané vedle cís. resoluce z dne 17. května 1627 postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 40. — Lib. conf. 2, f. 316.)

b) Statek *Dubné* (Dubno, Duben, okr. Budějovic.), tvrz a ves Dubné s dvorem poplužním a podacím kostelním, ves Třebín s dvorem poplužním a díl vsi Branišova, jak to Kunaš po Ctiborovi Vojfří z Protivce, bratru manželky své Eusebie Polyxeny obdržel (D. Z. 127, L. 10. — Viz Vojfř.). Statek ten, odhadnutý za 7769 kop mís., koupilo město horní *Budějovice České* l. 1623 za 10.500 kop mís. (C. 215, K. 40. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141, F. 21 & 292, A. 21.)

Marně se domáhal Kunaš třetiny z milosti mu ponechané; teprv po jeho smrti l. 1628 po dlouhém jednání při kommissi revisionis dáno jest cís. pojištění dne 14. srpna 1638 na 2000 zl. jeho sestře *Marianně Brygidě*, provdané za Jana Libovického z Libovice. (C. 215, K. 40.)

Dům po Kunašovi pozůstalý, v Novém městě pražském v čtvrti sv. Petra ležící, teprv na poručení komory české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat býti měl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Beneš (Benedikt) Vyšata Kunaš ryt. z Machovic, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odboj-

ných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pročež odsouzen při kommissi confiscationis 14. července 1623 *všeho jmění*, propadl: a) Statek *Machovice staré* (kraj Budějovic., okr. Krumlov.) — starodávné zboží rodinné, tvrz a ves s příslušenstvím — který *Donu Baltasarovi de Marradas* za služné jeho pluku zadržalé l. 1627 byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 40. — Lib. conf. 2, f. 364.)

b) *Jistina* 3500 kop míš., kterou Kunaš manželce své Johaně, roz. z Vrabí, l. 1621 postoupil, vedle zdání král. prokuratora z dne 21. prosince 1630 k ruce král. fisku ujata jest. Naproti tomu obdržela táž manželka na věno své per 2000 kop míš. l. 1629 cís. pojištění. (C. 215, K. 40.)

Jiří, Jindřich Václav a Vilém, bratři Kunašové z Machovic, z nichž *Jiří* při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, protože byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620; *Jindřich a Vilém* dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. Pro provinění Jiřího statek jejich *Čejkovice* (Vilštejn, Wildstein, dom. Hluboká) — starý hrad Vilštejn a vsi Čejkovice, Chuchlice a Omlenice — od král. komory byl ujat a za 7125 kop míš. odhadnutý ponechán dotčeným bratřím pro dluhy proti zaplacení třetiny per 1583 kop míš. král. fisku v pokutě náležející, která však dědicům jejich vedle cís. resol. 27. března 1647 pro velikost dluhů per 9500 kop míš. na dotčeném statku vězících byla promítnuta. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 40. — Lib. conf. 3, f. 492, B.) *Vilém Kunaš* zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za udělení perdonu dáti 50 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské a sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

Kunigunda Kunešová z Lukovec, roz. z Berbisdorfu, provinila se ve zpouře tím, že od stavův odbojných l. 1620 v pondělí po neděli květné koupila za 2700 kop míš. statek duchovní, *kláštera Zbraslavského náležející*, totiž městečko *Řevnice* (okr. a dom. Zbraslav.) s dvěma kostely, podacím kostelním a vším příslušenstvím (krom čtyř lidí k arcibiskupství Pražskému a na ten čas již Hendrichovi Matesovi hraběti z Turnu náležejících). Statek ten po bitvě bělohorské musila Kunešová navrátiti klášteru dotčenému. (D. Z. 192, J. 30.)

Ladislav Julius Kurzbach z Trachenburku a z Milče při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna

1623 odsouzen *k manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie confiscationis vyhlášen nebyl, tak že Kurzbach nepřijal léna na zadlužený statek svůj *Zaječice* (Sadschic, kraj Žatec., dom. Eisenberk) — tvrz a ves Zaječice s dvorem poplužním, vsi Vořmany (Vrskmany), Polety (Pohlody) s dvorem popl., Holešice s podacím kostelním, Mokořany (Komořany) s dvorem popl. a Langendorf s příslušenstvím, jak to Kurzbach l. 1621 od Jana Kristiana Belvice z Nostvic za 56.000 kop míš. koupil. (D. Z. 140, J. 22.) — Témuz Kurzbachovi vedle cí. resoluce, dne 18. října 1636 na komoru českou prošlé, dluh na statku jeho Marii Magdaleně Trčkové v summě 42.360 kop míš. přisouzený a postoupený a po Trčkové na král. komoru v pokutě připadlý, z milosti a místo odměny mu zakázané prominut a při deskách zemských vymazán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{1}{4}$ — D. Z. 296, L. 27.)

Jindřich starší Kustoš ze Zubřího a z Lipky pro účastenství své v zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého; avšak statek jeho *Lipka* (kr. Chrudim, dom. Nasavrky*) nebyl konfiskován. Teprv když jeho syn *Karel* statek ten l. 1630 prodati chtěl, od král. prokuratora a komory české dne 27. srpna 1630 ke kommissi transactionis byl obeslán, aby komoru spokojil v dílech od jeho otce v pokutě propadlých. (C. 215, K. 64.)

Jindřich mladší a Jiří Kustošové ze Zubřího, nemajíce žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byli zproštěni a odešli potom ze země za příčinou reformace. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Kutnauer z Sonnenšteina, měšťan Starého města pražského, v čas zpoury purkmistr a hejtman městský ve věcech vojenských, též obviněn vydrancování kollegia jesuitského, při kommissi executionis (hrdelní) odsouzen vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 *hrdla, cti i statků*, oběšen byl

*) Statek *Lipku* — tvrz Lipku s dvorem poplužním, pivovárem a dvory kmetskými při tvrzi ležícími, ves Bradlo horní s platem ve vsi Javorném, vsi Střítež, Modletín, Vratkov, Hudeč s mlýnem a příslušenstvím — koupil l. 1557 Jan Kustoš od Bernarda Sobka z Kornic za 1200 kop gr. česk. (D. Z. 52, G. 12); a předtím l. 1556 od téhož Sobka ves *Hlubokou* s podacím kostelním a vsi zápisné *Zubří* a Kameničky za 325 kop gr. česk. (D. Z. 52, G. 11.)

dne 21. června 1621 se svým otčímem Sušickým na jednom trámu vystrčeném z okna radnice Staroměstské. — Zanechal dceru Kateřinu z předešlé své manželky, kteréž odkázal jistotu svou 1000 kop míš. za obcí Malostranskou a 200 kop míš. za stříbro, po bitvě bělohorské do král. komory půjčených. Ostatní jmění náleželo jeho druhé manželce Kateřině. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Kateřina Kutnauerová z Sonnenšteina, roz. Zakostelská z Bilejova, vdova po dotčeném Janovi Kutnauerovi, potom opět provdaná za Jana Nathaniele Vodňanského z Urašova (Vrašova), odešla pro náboženství ze země i s dětmi svými, kteréž nazpět vydati nechtěla. Protož podle cí. patentu z dne 21. června 1628 veškeré jmění její od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském, který po synu svém z prvního manželství, Jerolimovi Prunerovi, zdědila. (C. 215, P. 2.)

b) Statek *Litovice* (Letovice, kr. Praž., okr. Unhošť., dom. Tachlovic.) — tvrz a ves Litovice s dvorem poplužním a dvorem v Hořejších Ptčích, s podacím kostelním, 2 osedlými ve vsi Hostivici a platem v Dobrovici se vším příslušenstvím, jak to l. 1559 Šebestian Pruner, měšťan Starého města pražského, od Abunda Šlika za 3375 gr. českých koupil (D. Z. 55, J. 22), pak dotčená Kutnauerová po svém prvním manželu Janovi Jerolimovi Prunarovi zdědila — postoupen byl vedle cí. resoluce z dne 19. října 1630 *Křištofovi Šimonovi sv. pánu z Thunu*, nejvyššímu hofmistru krále Ferdinanda III., za summu odhadní 13.184 zl. rýn., však s tou výminkou, že kupující s dědici svými povinen byl z rybníka k tomu statku náležejícího vodu vedle potřeby jak na hrad Pražský, tak do rybníka v bažantnici na časy budoucí propouštět. (C. 215, G. 13 & K. 41. — Lib. conf. 2, f. 134. — D. Z. 622, C. 19; 144, L. 11 & 298, O. 8.)

c) *Gruntů při městě Louně*, totiž: *půl domu*, řečeného „na Hvězdě“; *dvůr*, řečený „Červený“, na malém předměstí s rolí, a *dvůr* druhý na velikém předměstí s polem; *zahradu* ve Voborce, dvě chmelničky, louku v Lužeradech a druhou v Kujmě, tři vinice s lisem, z nichž dvě pod Voblfkem, jedna pod Měličí ležící. Z gruntů těch prodala dotčená Kutnauerová l. 1628 dvůr červený se zahradou *Elisacovi de Bois* za 3300

kop m., na kterouž summu toliko 954 kopy obdržela; pročež ten dvůr l. 1634 od král. rychtáře Lounského *Evě Štampachové z Sedčic* v summě 1000 kop m., kteréž za král. komorou měla, k užívání odevzdán, až by De Bois zbytek summy trhové 2345 kop do komory české odvedl. (C. 215, K. 41.)

d) Jistina 300 kusů dukátův i s úroky, kterou Kutnauerová obci Lounské l. 1620 na vydržení lidu cís. vojenského půjčila, tak že této summy komora česká l. 1631 uvěznováním měšťanů Lounských se domáhala; jakož i jistina 126 kop mš., které Kutnauerová za některými sousedy Lounskými měla. (C. 215, K. 41.)

Synové Kutnauerové žádali marně l. 1640—1657 za navrácení vytčených statků, matce odňatých. (Archiv místodržít. K. 163^{1/2}.)

Pavel Kutnauer z Sonnenšteina, měšťan Starého města pražského, ujel hned po bitvě bělohorské ze země, odsouzen byl patentem z dne 17. února 1621 a při kommissi executionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméni jeho všechno hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům „u Tří ořechů“* řečený, v Starém městě pražském v osadě Týnské vedle domu Gerlovic ležící, odhadnutý za 1243 kopy mš., který od král. komory koupil *Jan Hartung z Hartenfelsu*, registrator německý při úctárně komory české dne 1. prosince 1629 za 933 zl. 20 kr. rýn., na kterou summu složil 600 zl. a zbytek jemu cís. resolucí z dne 14. dubna 1648 darován byl. (C. 215, K. 41 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 422.)

b) *Polovice domu „u Bab“* řečeného, v Tarmarce v Starém městě pražském ležícího, odhadnutá za 2862 kop mš., kterou l. 1628 koupila vdova Kutnauerová Estera z Vele-slavína, již druhá polovice téhož domu náležela, za 2700 kop m.; za kterou summu l. 1628 tuto polovici prodala cís. appellačnímu radovi *Rafaelovi Mnišovskému z Sebusina*, jemuž zbytek summy trhové, 1700 kop mš. král. fisku náležející, poražen ze služného (ročních 400 kop mš.) od 4. března 1623 až do 4. dubna 1628 per 2033 kop 20 gr. zadržalého. Druhou polovici téhož domu prodala táž Estera Mnišov-

skému za 3000 kop. (C. 215, K. 41. — Lib. contract. caerul. 3, f. 401 & 4, f. 135. — Lib. obligation. 4, f. 280.)

c) *Dům Kutnauerovský, též Hatapatovský* neb „u Krocínů“ řečený, v osalé s. Ondřeje mezi domy někdy Adama Jelinka a zádušním v Starém městě pražském ležící, odhadnutý za 4361 kop m., který za 4000 zl. l. 1628 prodán byl od Estery Kutnauerové cís. rychtáři Malostranskému *Filibertovi Emanuelovi de Bois*, tak že ze summy trhové 2086 zl. Kutnauerové a 1913 zl. 20 kr. v pokutě král. fisku připadlo; avšak kupujícímu cís. resolucí 18. června 1629 z milosti 400 kop míš. ze summy trhové sleveno bylo. (C. 215, K. 41. — Lib. contract. caerul. 3, fol. 398.)

d) *Dvě chmelnice*, z nichž jedna pod horou Žižkovou za 400 kop m., druhá na gruntech Libenských za 100 kop, a pole na gruntech Špitalských blíž kostela sv. Pavla za 200 kop, dohromady odhadnuté za 700 kop m., v kteréž summě zanechány jsou manželce Kutnauerové na srážku polovice jmění jí náležejícího. (C. 215, K. 41.)

e) *Jistina 300 kop míš.*, pojištěná na zahradě, za branou Poříčskou při zdech městských ležící a Dorotě Finkové, sestře Estery Kutnauerové, měšťance Starého města pražského náležející. Tato zahrada proto, že jistina dotčená od Estery Kutnauerové zatajena byla, v pokutě ujata a v summě 300 kop m. prodána jest l. 1630 perkmistru hor viničných pražských *Samuelovi Pruškovi z Pruškova*, jemuž za vyjevení této jistiny třetí díl z summy trhové poražen byl. (C. 215, K. 41.)

Ze všech těchto statků vynášejících 7858 kop, náležela polovice manželce Pavla Kutnauera Esteře, potom opět prodaná za Šimona Krumlovského, kteréž vedle rozvržení při komoře české dne 13. října 1628 učiněného zanechána byla ze summy trhové. (C. 215, K. 41.)

Albrecht Kutovec ryt. z Ourazu pro své účastenství ve zpouře ujel po bitvě bělohorské s králem Fridrichem ze země; avšak navrátil se, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 osvobozen pokuty, podržel *dům* svůj v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8 & K. 51.)

Jan Kvos z N. obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu. Avšak dle zprávy posla komorního zemřel již před-

tím, nezanechav žádného jmění; byl přešle stalmistrem u starého Rožmberka. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jaroslav, Rudolf a Krištof bratři Kyjové z Kyjova (Kej z Kejova) a z Hiršfeldu, majíce odejít pro náboženství ze země, podvolili se při kommissi transactionis dne 9. června 1628 zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. za perdon jejich \dagger otcí, *Adamovi* staršímu, udělený. Statek pak po otcí zděděný, *Albrechtice* (okr. Česk. Dub.) — tvrz zcela vypálenou a ves *Albrechtice* s dvorem poplužním, tvrz a ves *Svojkov* s dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi *Příšovici*, vsi *Zásada* a *Kamení*, s mlýny v *Slavíkové* a *Sedlovicích* — prodali dne 23. května 1628 za 16.000 kop mš. (18.666 zl. 40 kr.) *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej v léno přenesl, a nezaplátiv na summu trhovou mimo 300 zl. rýn. ničeho, jakožto léno *Fridlandské* dne 26. června 1628 opět postoupil zástavou v summě trhové matce dotčených bratří, *Anně Marii* z *Kyjova*. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$ & K. 17. — D. Z. 143, B. 26.) Po její smrti statek ten připadl synům jejím, ale poněvadž tito při vpádu saském l. 1631 bez povolení do země se navrátili, statek jejich v pokuté byl ujat od *Waldšteina*, po jehož zavraždění vedle cís. resoluce dne 4. července 1636 a 5. srpna 1637 cís. plukovníkovi *Danielovi Beygottovi sv. p. z Reinerstadtu* na srážku 30.000 zl. z cís. milosti jemu udělených se statkem *Roven* v summě 21.616 zl. k užívání odevzdán a cís. resolucí 27. září a 1. října 1644 dědičně postoupen byl. (D. Z. 149, C. 22.)

Marně domáhal se téhož statku *Jaroslav Kyj* v *Sasku* zůstávající po smrti bratří svých; neboť při kommissi liquidationis l. 1644 navždy byl odmrštěn. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$.) I jeho dvůr *svobodný* pustý s 45 korcí rolí, ve vsi *Lažanech* v kraji *Boleslavském* ležící, po matce jeho naň připadlý (jehož se bezprávně ujal l. 1652 *Jan Jeník Zasadský z Gemsendorfu* v dluhu domnělém a nikdy neprovedeném, 50 tolarův a úroků za 20 let vzešlých), k nařízení komory české dne 7. září 1665 od hejtmanů kraje *Boleslavského* k ruce král. fisku byl ujat a cís. rychtáři *Boleslavskému* k opatrování odevzdán. (C. 215, K. 17.)

Václav Kyj (Kej) z Kyjova a Hiršfeldu a na Brocně, odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne

28. ledna 1623 *polovice* jmění, propadl: a) Jistinu 5298 kop míš. — b) Statek *Brocno* (Brocen, kr. Litoměřic., okr. Stětí), totiž tvrz Brocno s dvorem popl., pivovárem a mlýnem, městys (nyní ves) Brocno (díl) a ves Chudolazy s 26 poddanými (z nichž l. 1668 bylo pustých živností v Brocně 8, v Chudolazech 5), ves Hubenov (díl) s dvorem popl., díl vsi *Chodče* s podacím kostelním a plat ze vsi Mastýřovic, jak to Alexander Kyj l. 1604 od Vojtěcha Vladislava Vosterského Kaplíře za 17.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 178, F. 3.) a po jeho smrti bratr jeho Václav Kyj od Kaplíře za 32.000 kop míš. převzal. (D. Z. 183, C. 12.) Statek ten od komory české l. 1623 za summu odhadní 19.500 kop míš. kněžně Polyxeně z Lobkovic byl prodán; avšak byl již tak zpustošený, že jej řečená kněžna za summu dotčenou převzítí nechtěla. Pročež ponechán od komory k užívání vdově Dorotě Kyjové, roz. Kaplířové, a potom její dceři Esteře Juditě, provdané za Kašpara Ratzenbergera z Ratzenbergu, jemuž po smrti jeho manželky k rukám dětí po ní pozůstalých (Jana Kristofa, Bohumíra Konstantina, Anny Sabiny, Eleonory Konstantiny a Evy Doroty) vedle čís. resoluce z dne 4. února l. 1668 za summu odhadní 10.520 kop 17 gr. proti převzetí všech dluhův, summě odhadní se rovnajících, prodán jest, tak že z toho statku, který po mnoha let zcela zpustlý zůstal a žádného užitku nevynášel, ničeho na král. komoru nepřišlo. (C. 215, K. 17. — Lib. confis. 2, f. 112.)

Dům po Václavu Kyjovi pozůstalý, v Novém městě pražském na Pasířské ulici mezi domy Jana Vacka z Růženého a Blažeje Pauera ležící, který Kej s manželkou svou l. 1623 od Kašpara Vítkového za 925 kop míš. koupil (Lib. contract. 12, f. 80), na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat býti měl. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Arnošt Kylpus (Hylpus) z Libochova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Volf Fridrich Lamingar z Lamingu a Albenreuthu (Lamingar v. Lamingen) pro své účastenství ve zpoufe ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se dle patentu před kommissi hrdelní, odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, etí i statku; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16.

září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jmění* jeho byl potvrzen. Pročež v pokuté ujat byl statek jeho *Újezd Chodový* (Újezd sv. Kříže, Heiligenkreuz, kr. Plzeň), totiž tvrz sv. Kříž s dvorem poplužním a vesnice Újezd Chodový, Babice (Wabitz), Haselberg, Fuchsberg a Bystřice (Wistersitz) s 50 osedlými (z nichž 44 s potahem a 4 chalupníci). Tento statek, rodu Lamingarův z Bavor pocházejícímu již přes 200 let náležející a od otce Lamingarova Volfa Joachyma l. 1598 za fideicommissum vedle cís. listu ustanovený, odhadnut byl prve za 16.000 kop míš., potom však od vojska zpustošený toliko za 9862 kopy, a vedle cís. resoluce z dne 24. března 1624 postoupen a l. 1630 prodán *bratrovi Lamingara, Volfovi Vilémovi*, cís. dvorní radě říšské za 11.238 kop míš., kteráž summa cís. resolucí z dne 25. května 1631 jemu poražena byla z jistiny, již měl na témže statku za bratrem svým; avšak kupující zaplatiti povinen byl vdově bratra svého, roz. hraběnce z Eberšteina, věno její 5000 kop míš. (C. 215, L. 1. — Lib. conf. 2, f. 168.)

Ves *Mělnice* (Melnitz) od Lamingara k témuž statku přikoupená, ale nezaplacená, dřívějšímu majiteli byla navrácena. (C. 215, L. 1.)

Volf Joachym Lamingar z Lamingu a z Albenreuthu provinil se jako jeho bratr Volf Fridrich, avšak navrátiv se do země, sloužil v cís. vojsku, tak že cís. resolucí z dne 28. června 1628 provinění jeho mu bylo prominuto. Ale brzy potom odešel opět ze země a vstoupil do služby kurfiřta Saského, v jehož vojsku byl l. 1631 nejvyšším strážmistrem a zahynul v bitvě u Lipska. Pročež při kommissi konfisk. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, totiž 4000 kop míš., na statku Újezdě Chodovém, jakož i za Adamem Havlem Kocem z Dobrše pojištěných, které však vedle cís. resoluce z dne 20. dubna 1634 jeho bratrovi *Volfovi Vilémovi* byly darovány. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{10}{38}$ & L. 1.)

Volf Josef Lamingar z Lamingu a z Albenreuthu, při kommissi hrdelní odsouzen jako jeho bratr Volf Fridrich, propadl v pokuté statek *Bělá* (Weissensulz, kr. Plzeň.) — tvrz a ves Bělá s dvorem poplužním a 60 poddanými, z nichž 46 s potahy a 14 chalupníků, se vším příslušenstvím — který do prvé za 18.996 kop, po druhé za 26.000 kop míš. odhad-

nutý, za 18.996 kop míš. vedle cíš. resoluce z dne 28. března 1624 jeho bratrovi *Volfovi Vilémovi z Lamingu* byl postoupen. Když však tento nevinu bratra svého, zatím v cíš. službě vojenské zemřelého, prokázal, tak že zemřelý vedle cíš. resoluce z dne 28. července 1626 co do poctivosti své byl restituován; ponechán byl též statek Bělá beze vsí pokuty *Volfovi Vilémovi z Lamingu* za jeho pohledanost 15.000 kop míš., na témže statku pojištěnou, a proti zaplacení dluhův 3000 kop míš., jakož i zapravení 7702 zl. vdově bratrově roz. Kfelřové, k čemuž jemu ponechány byly též jistiny po bratru pozůstalé 6350 kop míš. vynášející. (C. 215, L. 1. — Lib. conf. 2, f. 168.)

Jan Albrecht Lampach, účastniv se zpoury, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; avšak tento rozsudek jemu po zrušení kommisie nebyl ohlášen, tak že zůstaven byl při statku svém. (C. 215, C. 1/4.)

Křištof Jindřich Lampach, pro provinění své v čas zpoury při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění svého, propadl *dům* na Spálené ulici v Novém městě pražském ležící, v kterém předešle Fridrich Lampach obýval. Dům ten od král. komory dne 29. dubna 1625 vedle cíš. resoluce z dne 19. dubna t. r. cíš. radovi nad počty při komoře české *Kašparovi Krybloví* byl darován. (C. 215, P. 2/5. — Lib. contract. virid. 12, f. 204.)

Filip Lang z Langenfelsu, emigrant Chebský, navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské v Chebu l. 1633 statku svého *Iglingen*, v Bavořích ležícího, který k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu konfiskován byl. (C. 215, E. 2.)

Jan Mikuláš Lang z Langenhartu l. 1629 před kommissi transactionis obeslán byl, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní přinesl dne 17. února 1630 zprávu, že Lang již zemřel a statek po něm pozůstalý *Veliké Stroupece* (Stroupec, okr. Žatec.) že drží jeho zet kapitán Křištof Wilthart. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Langenbruk z Langenbruku pro účastenství své ve zpouře ujel po bitvě bělohorské ze země; pročež dle patentu z dne 17. února 1621 jmění jeho všecko od král. fisku

v pokutě bylo uято, totiž: a) Jistina 1113 kop mís. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — b) *Dům* v Starém městě pražském blíž mostu na rohu proti kolleji jesuitské stojící „u *Danielů*“, potom též Langenbrukovský řečený, který l. 1610 Langenbruk s manželkou svou Lukrecií roz. Šetlinovou od Františka Cortese za 8400 kop mís. koupil (Lib. contract. caerul. 3, fol. 28) a pak zcela nově vystavěný léta 1619 hraběti Joachymovi Ondřeji Šlikovi prodal za 15.000 kop mís., na kterouž summu toliko 2000 kop bylo zapláceno. Avšak prodej ten v čas zpoury učiněný za neplatný byl uznán a dům dotčený vedle cís. resol. 27. března 1621 dekretem knížete z Lichtenšteina dne 10. července t. r. *kolleji Jesuitův* u sv. Klimenta v dluhu 5000 kop mís., jež na témž domě pojistěné měli, od císaře vynahrazením škod v čas zpoury vzatých dědičně byl darován a od nich dne 12. dubna 1624 prodán za 20.000 zl. rýn. *knížeti Saskému Juliovi Henrichovi*, po němž pak domem Saským byl nazván. — Manželce Langenbrukové na její díl per 8000 kop mís. z téhož domu povoleno bylo toliko 1700 kop mís. recessem knížete z Lichtenšteina 26. srpna 1623. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, L. 17, P. 2 & S. 65. — Lib. contract. caerul. 3, f. 285.)

Václav starší Lapáček ze Zrzavého učinil se zpoury účastna, vyslav k výpravě vojska stavovského syna svého Jindřicha s dvěma koni; avšak nebyl obeslán před kommissi confiscationis, nýbrž teprv po jeho smrti l. 1627 od komory v pokutě ujat býti měl statek po něm pozůstalý a jeho synům Jindřichovi, Jiříkovi, Zikmundovi a Linhartovi náležející, totiž *Mnich* (kr. Tábor., dom. Červená Lhota), k němuž náležely sídlo (předešle zámek) a ves s 22 osedlými, z nichž 10 s potahem a 4 grunty pusté, 2 chalupníci a 6 chalup pustých, s dvorem poplužním, pivovárem spáleným, mlýnem a 10 rybníky; vsi *Bezděčín* s pěti osedlými, z nichž 3 s potahem, a dvorem poplužním; *Rosička* s dvorem sedlským a 14 osedlými (z nichž 12 s potahem, 1 grunt pustý a 1 chalupa pustá); pak dva osedlí s potahem ve vsi *Bořetíně*.

Avšak statek ten, odhadnutý za 10.690 kop mís., pro dluhy před tím již prodán byl za 8500 kop mís. *Aleně Sibyle Lapáčkové* roz. z Kokořova, tak že po zaplacení dluhů toliko 2245 kop mís. zůstalo synům dotčeným, již katolíkům

a ve vojsku císařském sloužícím, z nichž Jindřich před kommissi transactionis obeslán dne 18. dubna 1628 za perdon otci udělený 983 zl. složití se uvolil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & L. 3.)

Statek Muich prodal Jindřich Lapáček l. 1630 (avšak bez vsi Bezděčína, která již na ten čas byla zašlá) za 11.500 kop mš. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic.* (D. Z. 296, O. 16.)

Jakub Lavin z Ottenfeldu, doktor v lékařství, při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

Jaroslav Lavin z Ottenfeldu, měšťan Starého města pražského, při kommissi confiscationis *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, protože při vpádu saském l. 1631 s jinými emigranty do země přišel a též u nepřítele potřebovatí se dal. Avšak na žádost svou, jsa katolíkem a nemaje žádného jmění, vedle zdání kommissie revisionis *Fridlandské* dne 12. dubna 1636 byl perdonován. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & L. 6.)

Jan starší Ledčanský z Popic a na Trebotově účastnil se zpoury tím, že vypravil lid svůj k veřejné hotovosti stavů povstalých i sám táhl do Rakous před Vídeň, pak že půjčil peníze stavům k vedení války rebelské, podepsal a zpečetil konfederaci stavů s jinými zeměmi učiněnou, též od stavů koupil statky duchovní a do desk zemských je sobě vložil. Pro tato provinění při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 odsouzen byl polovice jmění svého, kteréž v této pokutě všecko dne 2. listopadu 1622 bylo konfiskováno, totiž:

a) Některé jistiny, zvláště 800 kop mš. za Adamem z Waldšteina.

b) Statek *Trebotov* (kr. Pražský, dom. Zbraslav.) — tvrz a ves Trebotov s podacím kostelním, dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to Ledčanský l. 1615 od Matouše staršího Hovorčevského z Kolivé Hory za 13.000 kop mš. koupil (D. Z. 188, A. 13)^{*)} — který za 5000 kopy mš. odhadnutý od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 21. února 1623 prodán byl za 3000 kop mš. *Dru. Janovi Wence-*

^{*)} Tento statek koupil Hovorčevský l. 1615 od stejné vsi Jihla za 14.000 kop mš. (D. Z. 188, J. 24.)

liusovi z Fliessenbachu, radě při král. appellacích. (C. 215. L. 8. — Lib. conf. 2, f. 449. — D. Z. 141, D. 15 & 620, B. 14.)

c) *Dům* v Starém městě pražském, jdouc k rynku v rohu po levé ruce, kde slove *pod Uzdaři*, v osadě sv. Linharta mezi domy Alžběty Payerlové a Tobiáše Karchesiusa ležící, který dle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 19. listopadu 1622 prodán byl *Bartoloměji de Pauli* za 5000 zl. rýn. (2142 kop 51 gr. česk.), z nichž 2000 kop mš. zanecháno bylo čtvero dětem Ledčanského, Benjaminovi, Janovi, Mandaleně a Johance, jimž po jejich matce Regině roz. z Aventinu náležely. (C. 215, L. 8. — Lib. contract. caerul. 2, f. 332 & 3, f. 310.)

d) *Dům s pivovárem* v Novém městě pražském na Dlaždění blíž Nové brány (Prašné věže) ležící, řečený „*Fleišmanovský*“, předešle za 2200 kop mš. koupený, který čís. resolučí z dne 1. srpna 1624 dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 16. října 1624 prodán byl za 5000 zl. rýn. registrátoru komory české *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně*. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. confisc. 2, f. 371. — Lib. contract. virid. 12, f. 186.)

e) *Dům* v Novém městě pražském ležící, u *Krkavců* řečený, se zahrádkou, který dle čís. listu z dne 23. dubna 1625 od král. komory dne 2. května t. r. darován byl bez závad *Jiřímu Římskému z Kosmačova*, expeditoru a koncipistu komory české, a Dorotě, manželce jeho, od nichž za 1000 kop mš. byl prodán. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 196.)

f) *Dům* nárožní s příslušenstvím v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící, u *Pekarků*, též u *Černého orla* řečený, který Ledčanského manželka Regina l. 1608 za 3200 kop mš. koupila a čtyřem dětem svým zanechala. Nicméně i tento dům omylem byl konfiskován a dle dekretu komory české z dne 27. června 1625 prodán za 3450 kop mš. *Linhartovi Korkovi Cholovskému z Korkyně*, měštěninu a spoluradnímu Starého města pražského. Ze summy trhové zapláceno bylo opatovi Zbraslavskému 2250 kop mš., od Ledčanského jemu na témž domě pojištěných. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 205.)

g) *Vinice* před branou Oujezdskou na poli špitalském ležící, která od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 postoupena byla za 2000 kop míš. *Václavovi Magerle ze Sobišku*. (C. 215, L. 8.)

h) *Vinice s polem* nad Volšany ležící, řečená *Špitálská*, l. 1615 za 1650 kop míš. koupená, prodána byla l. 1622 od knížete z Lichtenšteina za 800 kop míš. *Vilémovi Jetřichovi Platelysovi z Plattenšteina*. (C. 215, L. 8.)

i) *Vinice na Věnečku* nad potokem Botičem u Prahy ležící, která l. 1623 *Kašparovi Loseliovi*, primasovi Staroměstskému, za 3500 kop míš. byla prodána. (C. 215, L. 8.)

k) *Vinice* řečená „*Votelka*“, za Vyšehradem u Podol ležící, též *chmelnice a štěpnice* s polem za vsí *Dvorce* (Dvoří) u Podol ležící, za 1500 kop míš. odhadnuté, kteréž si o své újmě přivlastnil děkan Vyšehradský, potom Rudolf Trčka, po němž se dostaly hraběti Maximilianovi z Waldšteina. (C. 215, E. 4 & L. 8.)

l) *Vinice* pod Emausy ležící, kterou Ledčanský l. 1622 za 1300 kop míš. *Anně Poltové* z Podskalí bezprávně prodal. (C. 215, L. 8.)

Mimo statky vytčené navrátiti musil Ledčanský beze vši náhrady statky duchovní, totiž *kláštera Zbraslavskému* ves *Malý Kuchařík* (díl, dom. Zbraslav.), *kostelu všech svatých na hradě Pražském* ves *Chejnici* (díl, dom. Choteč.), též dva chalupníky *k děkanství Vyšehradskému* náležející, které léta 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 5200 kop míš., zaplacenou až na 1500 kop., z nichž deputatu klášteru Zbraslavskému a ke kostelu všech svatých ročně po 50 kopách odváděti měl. (D. Z. 140, F. 19 & 193, D. 8.)

Dle účtu při komoře české dne 9. května 1653 učiněného vynášelo veškeré jmění Ledčanskému konfiskované po srážce dluhů toliko 21.619 kop míš., z čehož připadla polovice král. fisku, druhá pak polovice Ledčanského dětem, Janovi mladšímu (blbému), Benjaminovi (již †), Majdaleně prve provdané Kronenbergrové, potom Podkostelské, a Johanně Benedinové, neb jejich dědicům. (C. 215, L. 8.)

Jan Ledecký z Granova, bývalý hejtman král. panství Brandýsa a Přerova, utekl ze země po bitvě bělohorské pro účastenství své ve zpouře, tak že při kommissi hrdelní dne

14. července 1622 odsouzen byl *hrdla, cti i statku*, který již předtím v pokutě byl ujat, totiž: *dvůr v Dechtarech* (kr. Pražský, dom. Brandýs.), l. 1614 za 4500 kop mš. koupený. Statek ten vedle cíš. resoluce z dne 27. března 1621 *Jesuitům* u sv. Klimenta v Starém městě pražském náhradou za škody jim v čas zpoury způsobené byl darován a od nich l. 1623 za 3800 kop mš. prodán se statkem Sluhy *Jiřímu Benediktovi Beníkovi z Petersdorfu*. (C. 215, C. 1/4, & L. 21. — D. Z. 141, G. 17.)

Mikuláš Absolon z Ledské obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel, statek pak Ledská držel na ten čas Otto z Oppersdorfu. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Wolf ryt. z Lengenfeldu, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země a sloužil u nepřítele. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 všeho jmění; nezanechal však ničeho. (C. 215, E. 2.)

Jan Krištof Albrecht Leskovec z Leskovce, katolík, přistoupil teprv v měsíci červnu 1620 k předešlému snesení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění bylo mu prominuto při kommissi confiscationis dne 9. prosince 1622, tak že za pardon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 toliko složil pokutu 583 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8 & C. 11/41.)

Karel Lhotka ze Smyslova, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn, odešel potom pro náboženství ze země a sloužil ve vojsku švédském. (C. 215, C. 1/8.)

Jindřich Lhotský ze Ptení, při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 obvinění prokuratora zproštěn, i pokuty při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen, vystěhoval se potom ze země pro náboženství do Pirny, kde ještě l. 1636 zůstával. (C. 215, C. 1/4 & 1/8.)

Ladislav a Racek Ladislav Lhotští ze Ptení, obesláni před kommissi transactionis l. 1629, nepostavili se; neboť Ladi-

slava nedoptal se posel komorní, Racek pak již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Křištof Libnaur z Libňova (Libenaur v. Liebennau) při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu byl osvobozen, poněvadž jenom z přinucení odváděl kontribuci stavům povstalým. (C. 215, C. 1/4.)

Petr z Liebentalu obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Mistr Jan Libertýn, měšťan a radní Nového města pražského, odsouzen l. 1624 pro své provinění v čas zpourey k pokutě 250 kop míš.; avšak rozsudek ten zrušen byl vedle dekretu z kanceláře české dne 30. září 1627, tak že Libertýn pro své škodlivé účastenství ve zpouře (viz Jirí starší Zygel) *něccho jméni* své v pokutě propadl, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském blíž Velikého sv. Štěpána na rohu v Květonské ulici ležící, s *Tatarká* řečený, i s dílem domu, který Libertýn l. 1620 dne 2. prosince od Jana Mulíčka za 450 kop míš. k domu svému přikoupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 317.) Tento dům l. 1627 za 1900 kop míš. odhadnutý, zanechán byl od král. komory vdově *Dorotě Libertýnově* na srážku polovice, z jméni Libertýna jí náležející, kteráž tři dům dceři své Lidmile dne 24. května 1628 postoupila. (Lib. contract. virid., 12, f. 280.)

b) *Tři vinice* (jedna na Modřince neb Zmrzálkovská řečená, za 1200 kop míš. odhadnutá, druhá u Strašic odhadnutá za 700 kop, třetí za Horskou branou ležící odhadnutá za 800 kop), zanechány byly též vdově Libertýnově na její díl, kteráž druhou vinici Samsonovi Lorencovi za 940 kop, a třetí vinici Janovi Ulrichovi za 900 kop míš. l. 1628 prodala. (C. 215, L. 19.)

c) *Vinice* nad vsí Radlicemi, ležící na gruntech kláštera u sv. Anny v Starém městě pražském, za 6066 zl. rýn. odhadnutou, kteráž od král. komory pani *Marii Magdaleni Trčkové* náhradou za dům Knechtovský (Knechtthof, její ze statků konfiskovaných koupila a opatovi kláštera Plasského vedle cíř. resoluce 7. července 1627 navrátila), v summě 3000 zl. l. 1627 byla postoupena a vedle cíř. resoluce z dne

13. srpna 1633 prodána. (C. 215, L. 19. — Lib. conf. 2, f. 74.)

d) Zbytek summy trhové 630 kop mš., které Libertýn pohledávati měl za dům na Koňském trhu na rohu podle ulice v Krakově ležící, u *Kvasyhrachův* řečený, l. 1622 za 1300 kop mš. prodaný Janovi Hnátovi a od tohoto Janovi Turkovi postoupený. (Lib. contract. virid. 12, f. 33 a 41. Viz též Turek.)

Celá pozůstalost Libertýna vynášela 10.115 zl. rýn., z nichž polovice král. komoře, a druhá polovice vdově Libertýnově Dorotě, potom provdané za Tobiáše Vršovského z Těšetína, připadla. (C. 215, L. 19. — Lib. conf. 2, f. 74.)

Jan Hylebrant Licek z Risenburka, při kommissi confiscationis odsouzen k manství, neměl žádných statků dědičných, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. 1/7.) Neboť statek *Koldín* (kr. Kral.-Hrad., dom. Častalovice) — tvrz a ves K. s dvorem poplužním, též dvůr poplužní Kozejcký a vsi Hradiště a Turovy (Turové) — předešle jemu náležející, prodal již l. 1604 za 14.000 kop mš. paní *Markétě Zeidlicové* roz. z Hustiřan. (D. Z. 180, L. 16.)

Sigmund Vilém a Bohuslav Šťastný, bratři Lickové svob. páni z Risenburka pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzeni byli *třetiny* jmění, v kteréž pokutě ujat byl od král. komory statek jejich *Domoradice* (kr. Chrudim, okr. Vys. Mýto), tvrz a ves s dvorem poplužním a mlýnem. Avšak Lickové proti zaplacení třetiny král. fisku náležející zůstažení jsou při statku dotčeném.*)

Sigmund Vilém pak pro své provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl opět dne 16. ledna 1634 při kommissi confiscationis Fridlandské všeho jmění, které však není vytěčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Maximilian Lidl z Lidlova (Liedl von Liedlau) utekl po bitvě bělohorské ze země a nenavrátil se podle patentu z dne 17. února 1621 odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Přimda* (Pfraumberg, kr. Cheb) — městečko Přimda s platy stálými

*) Statek *Domoradice* po paní Bohunce Lickové, roz. Zárubce z Hustiřan, na její dcery připadlý, prodaly tyto sestře své Anně Klikovské, roz. Ličkovně, l. 1640 za 4000 kop mš. (D. Z. 316, D. 10.)

ročně 120 kop mš. z 81 domů vycházejícími, s podacím kostelním, mlýny, rybníky, 2 kusy lesův i s příslušenstvím, jak tuto část panství Přimdeckého Lidlův otec Ondřej s manželkou svou Barborou, roz. ze Steinberga, l. 1601 od krále Rudolfa II. za 4425 kop gr. česk. (8850 kop mš.) koupil (D. Z. 130, F. 16 & 175, C. 15)* — i s domy a dědinami Říčlovými v Přimdě** — od komory české postoupen byl l. 1621 bavorskému plukovníku *Timonovi Lindlo (Lintelo)*, sv. pánu z *Lindelau* za summu odhadní 8219 kop mš., pak témuž vedle cís. resoluce z dne 22. března 1631 a 7. prosince 1637 se statkem *Orlovem (Urlan)*, po Tucharovi konfiskovaným, za sníženou taxu 13.857 kop mš. prodán a teprv jeho synovi Jiřímu Maximilianovi vedle cís. resoluce 22. května 1658 do desk vložen.

Ze summy tržové dáno bylo sestře Lidlové Barboře, provdané Tucharové, náhradou za dotčené statky Říčlové, omylem jí odňaté a výpovědí kommisie revisionis 23. července 1624 jí přisouzené, 3000 kop mš. a za čtvrtý díl statku Přimdy 1200 kop mš. — Naproti tomu vdova po Lidlovi pozůstává Marie Salomena, roz. z Nostic, s žádostí svou za navrácení věna 6685 kop mš., na statku Přimdě pojištěného, l. 1668 navždy byla odmrštěna, ačkoliv jí l. 1661 od král. prokuratora bylo přirčeno. (C. 215, L. 9. — Lib. confis. 2, f. 399. — D. Z. 311. L. 20.)

Jan Lipanský z Lipan, účastník se výpravy stavovské s jedním koněm, podvolil se při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 za pardon mu udělený dáti do komory 100 kop mš.; potom dle nařízení komory české z dne 12. července 1631 měl též zaplatiti pokutu za bratra svého *Petra*, po němž se statku *Velké Lhoty* ujal. (C. 215, C. 1/4 & L. 20.)

Jan Lipnický z Přiběnic vystěhoval se ze země pro náboženství, zanechav *dům* v Novém městě pražském na Kvě-

*) Zároveň zrušen byl od krále Rudolfa majestát městečku Přimď l. 1595 udělený, poněvadž obec dlužky, za příčinou vykoupení svého území, zaplatiti nemohla.

***) Říčlové domy v Přimdě s polní koupil se statkem Orlovem l. 1606 Jan Kašpar mladší Tuchar z Šobárova od Jana Jindřicha Billa (Bilschel) z Harthachu za 13.680 kop mš. (D. Z. 184, C. 21), a postoupil je l. 1613 za 4000 kop mš. manželce své Barboře, sestře Maximiliana Lidla.

touňské (Štěpánské) ulici ležící „u Šoušů“ řečený, který od král. fisku v pokutě ujat a za 1200 kop míš. odhadnutý vedle cí. resoluce z dne 14. října 1638 cí. rytmistru *Janovi Kylianovi z John* za jeho služby vojenské z cí. milosti dědičně byl darován a postoupen. (C. 215, L. 11. — Lib. contract. virid. 13, f. 346.)

Adam a Jan Lipovští z Lipovice, katolíci, při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 a 27. ledna 1623 osvobození byli pokuty pro provinění své, že dne 1. října 1619 přistoupili k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Za pardon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit pokuty k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze, totiž *Adam* 60 zl. a *Jan* 200 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Litický z Šonova a na Litici, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se, poněvadž posel komorní nikde se ho doptati nemohl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Šebestyan Litický z Litic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za pardon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav Litoměřický z Jizbice, měšťan z Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil statek duchovní probošství kostela sv. Víta náležející, totiž *vinici* s lisem v Šárkách u sv. Matěje ležící a 24 korce míry držíci, za summu odhadní 700 kop míš. peněz hotových. Tuto *vinici* musil Litoměřický po bitvě bělohorské dotčenému probošství navrátiti beze vsí náhrady. (D. Z. 140, F. 7 & 193, C. 3.) Viz též Mašteřovský.

Křištof sv. pán z Lobkovic a z Hasišteina při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 obvinění z účastenství ve zpouře i pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Popel sv. pán z Lobkovic na Týně Horšovském, Čečovicích a Miřkově, byl již l. 1617 na sněmu zemském dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arcivévody Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě způsobil při králi novém patrný hněv a nemilost; potom od stavův povstalých

za direktora a správce země zvolen, zpečetil akt konfederální, přimlouval se při sjezdu stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a volil též Fridricha falckrabí za krále, za jehož panování byl nejvyšším hofmistrem království Českého, a při sněmě generalním l. 1620 přimlouval se za to, aby Ruprecht synáček mladší krále Fridricha zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění těžká při kommissi hrdelní odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*.

Ale poněvadž k volení kurfiřta Fridricha Falckého za krále mezi stavy osobně se nepostavil, dada mu toliko hlas svůj skrze Pavla z Říčan, pak že hned po bitvě bělohorské první vévodu Bavorského za milost žádal, a při stavech v Praze přítomných to způsobil, že se Ferdinandovi II. hned vzdali; mimo to že Popel jakožto člověk beze všech studií a nevzdělaný od jiných svěsti se dal, konečně, že členové vznešené rodiny Lobkovicův císaři a domu Rakouskému vždy vydatné služby prokázali: z těch příčin podle návrhu knížete z Lichtenšteina a kommissarů Talmberga, Dellio a Strahendorfa trest mu přisouzený vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 zmírněn byl, tak že místo ztrestání mečem odsouzen byl *k vězení do smrti*, a všecko jmění jeho král. fisku připadlo. A tak Lobkovic na císař. poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dubna 1622 z hradu Pražského, kdež byl uvězněn, na zámek Zbirovský do vězení odvezen,*) a jeho všechny statky od král. komory české v pokutě byly ujaty, totiž:

a) *Horšův Týn* (Bischof-Teinic, kr. Plzeň.), k němuž náležel zámek Týn Horšovský s městem i předměstími a dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi Horšově, zámek pustý Herštejn s příslušenstvím, vsi celé Semošice, Mrchojedy, Třebnice, Němčice, Březí, Mračnice, Mašovice, Polžice, Medná, Roudná, Kocourov, Křakov, Mízholez (Měšholce), Buková, Bohatá, Malahov, Doubravka, Borovice, Srby, Drahotín, Načetín, Hvozdoz, Sirotčí (Malý) Malahov; též na díle vsi Sedlec, Výrov, Jenikovice, Lužec (pustá, nyní Luženice), Vraňov

*) Lobkovicovi na Zbirově uvězněnému vedle císař. resol. 27. května 1622 přidělen byl zvláštní sluha. Mimo to povolen byl jeho synovi na vychování od císaře roční příspěvek 2000 zl., kterýž se mu vedle císař. resol. 20. května 1622 z komory české vydávati měl. (C. 215, L. 12.)

a Strýčkovice, se vším příslušenstvím, jak to vše příslušelo k arcibiskupství Pražskému a k vrchnosti královské; též vsi Seminovice (Semnévice) a Bozdíše (zašlá), které příslušely ke kostelu Vyšehradskému; jakž toto celé panství zápisné a duchovní l. 1542 král český Ferdinand a arcikníže Rakouské v dluhu 8482 kop gr. českých Janovi mladšímu z Lobkovic a na Maštově dědičně za statek zpupný a svobodný postoupil. (D. Z. 84, B. 25.)

b) Statek *Čečovice*, k němuž nalezely tvrz a ves Čečovice s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi celé Bukovec s podacím kost., Nemnénice, Ostromeče, Černovice a Nouměř, též dílem vsi Všeckoře (Všekary) a Hažovo (D. Z. 1, L. 12 & 250, B. 10), jak to sobě bratří z Gutenšteina l. 1542 do desk vložili a potom Lobkovicům prodali. (Viz též Širntingar Jan Bartol.)

c) Statek *Mířkov*, totiž tvrz a ves Mířkov s dvorem poplužním, dvůr poplužní Nasetičky, tvrz pustá a ves *Svinná* s dvorem popl. a mlýnem, vsi Voplotec (Oplotec), Křebrany, Mířovice (díl) s dvorem poplužním, a ves pustá Chotějovice (zašlá), se vším příslušenstvím, jak to l. 1604 Vilém z Lobkovic od Viléma Mířkovského ze Stropčic a na Vrchlábí za 30.000 kop mš. koupil. (D. Z. 132, F. 7 & 178, D. 12.)

Tyto statky všecky, za 264.627 kop mš. odhadnuté, vedle cíś. resoluce z dne 30. března 1622 prodány byly bez všech závad cizozemci *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu* za 200.000 zl. rýn., na kterouž summu témuž poraženo bylo 105.000 zl. k potřebám válečným od něho půjčených, pak 60.000 zl. za jeho služby z cíś. milosti jemu darovaných; zbytek pak zaplatil Trautmansdorf kvitancí cíś. dvorského výplatního úřadu vojenského dne 27. dubna 1634. (C. 215, L. 12. — Lib. confis. 2, f. 450. — D. Z. 153, A. 27.)

Mimo statky dotčené propadl Lobkovic též:

đ) ves *Chýnov* (okr. Smíchov.), kterou l. 1619 od Ladislava Abdona Ludvíkovského Bezdrůžického z Kolovrat za 3450 kop mš. koupil a ke vsi *Tursku* (od direktorů konventu špitálu Křiřovnického v Praze l. 1619 odňaté a Lobkovicovi postoupené) připojil. Tyto vesnice hned po bitvě bělohorské od knížete z Lichtenšteina křiřovnickům byly navráceny, Chýnov pak arcibiskupovi Pražskému postoupen dle

zprávy převora křížovníků dne 13. července 1623. — e) Jistiny 8150 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) — f) *Dům* v Menším městě pražském za branou Piseckou (Sandthor), nákladně vystavěný, který za 8000 zl. odhadnutý vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 2. července 1621 *Lvovi Burianovi Berkovi z Dubé a Lipého* za 2000 kop míš., k potřebám válečným půjčených, byl postoupen. (C. 215, L. 12.)

Konečně navrácen byl proboštví kapitoly kostela hradu Pražského statek duchovní — tři lidi osedlí ve vsi *Veltrusích Velikých* (kr. Praž., dom. Jevíněves) s platy a příslušenstvím — který Lobkovic l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 250 kop míš. zcela zaplacenou koupil. (D. Z. 140, E. 18 & 193, B. 4.)

Bohuslav Log (Loj) z Netky při kommissi konfiskační zproštěn, října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey byl dne 3. protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Fridrich Lochnar ryt. z Palič (Lochner von Paelitz), da-da se v čas zpourey se synem svým válečně potřebovatí ve vojsku stavovském, při kommissi konfiskační l. 1622 odsouzen byl všeho jmění, z cis. milosti pak při dvou třetinách zůstaven. Jeho statek *Poutnov* (Pauten, kr. Cheb., okr. Teplá), půl vsi Poutnova s dvorem poplužním, od komory české l. 1623 za peníze jí půjčené postoupen k správě sekretáři kláštera Teplského *Valentinovi Schindlovi z Hirschfeldu*, jemuž l. 1627 za summu odhadní 1701 kop míš. dědičně byl prodán. (C. 215, L. 13. — Lib. conf. 2, f. 395. — D. Z. 143, K. 15 & 295, F. 5.)*)

Sabina Lochnarová z Palič, roz. Kfelířova, navrátila se při vpádu saském l. 1631 do Chebu, podporovala nepřítele a zmocnila se statku *Těšova* (Teschau, okr. Kinžvart.), který před emigrací svou Metternichovi prodala. Pro toto provinění při kommissi konfis. Fridlandské v Chebu l. 1623 odsouzena byla k pokutě 300 zl. rýn. (C. 215, E. 1 & L. 13.)

*) Druhý díl vsi Poutnova se sídlem (domem), od vojska zcela spustošený, koupil l. 1622 MDr. Jiří Brand od vdovy Anny Marie, pozůstalé po bratru jeho MDru. Jindřichovi Václavovi Brandovi z Brandenfelsu, měšťanu Plzeňském, který též statek od Daniela Ričla z Hartenbachu l. 1616 za 7000 kop míš. koupil. (D. Z. 192, C. 25.)

Volf Krištof Lochnar ryt. z Palič (Lochner von Paelitz), bývalý sudí zemský kraje Loketského, odešel pro náboženství ze země, potom navrátiv se s rodinou svou k náboženství katolickému přistoupil a proto při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval nepřítel, tak že při kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském zřízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, kteréž Albrechtovi z Waldšteina knížeti z Fridlandu připadlo, totiž: statky *Mnichov* (Münchhof, okr. Loket.), tvrz a ves s dvorem poplužním, a *Jimlíkov* (Imligau, okr. Loket.), ves s dvorem poplužním. Tyto statky za 20.000 zl. odhadnuté od Waldšteina byly postoupeny císař. plukovníku *Alexandrovi Borri*, jemuž po smrti Waldsteinově císař. resolucí z dne 4. července a 20. srpna 1636 odměnou za jeho věrné služby byly darovány. (C. 215, C. 1/4, E. 1 & L. 13. — D. Z. 146, E. 4.)

Ale statek *Jimlíkov* nenáležel Lochnarovi, nýbrž jemu jakožto poručníku dětí po *Jiřím Reisengrűnerovi z Grünlassu* v summě 3000 kop míš. byl zastaven. Protož syn Reisengrűnerův Sigmund, někdejší plukovník švédský, l. 1650 ucházel se na základě míru Westfalského o navrácení téhož statku, jakož i vsi *Sponsel*, kterou jeho strýc Adam Reisengrűner Vilémovi Winklerovi v summě 300 kop míš. předešle zastavil; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, R. 16.)

Adam Lokšan sv. pán z Lokšanu a na Březnici, kommissař při někdejší direkci stavův odbojných, ujel po bitvě bělohorské ze země, provázeje na útěku do Němec krále Fridricha Falckého, jehož komorníkem byl, zemřel l. 1622 v Sedanu, poraněn byv na cestě nešťastnou náhodou. (Skála, V. st. 273.) Patentem z dne 17. února 1621 a při kommissi executionis dne 5. dubna vedle císař. resoluce z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo. Statkův pozemských nezanechal; neboť polovici statku *Březnice*, jemu náležející, prodal již l. 1615 manželce své Lidmile, roz. Černínové (D. Z. 188, K. 7), která týž statek l. 1623 Přibíkovi Jeníškovi z Újezda za 32.000 kop m. prodala. (D. Z. 141, C. 9.)

Mezi svršky a skvosty jeho, k ruce král. fisku ujatými, byly též zlatý kříž s orlem a zlatá stužka na krk, obé diamanty vysázené, které Lokšan skrze žida svého Eliáše Presnice u žida Rabi Salomena Puriaka za 1100 kop mš. zastavil. Tyto skvosty cíř. rychtář Starého města pražského Osterštok a doktor práv Kapr z Kapršteina od žida vyzdvihli, dadouce jemu za summu půjčenou i s úroky zlatou stužku drahokamy a perlemi vysázenou a též od Lokšana zastavenou; avšak z toho král. fisku ničeho neodvedli, majíce při tom zisku do deseti tisíc kop mš., jak z vyšetřování vedle cíř. resol. dne 27. ledna 1638 od komory české zařízeného dle udání a svědectví židů jmenovaných, ale již po smrti Ostrštoka a Kapra, na jevo vyšlo. (C. 215, L. 14.)

Jiří Lokšan sv. pán z Lokšanu a na Březnici, při kommissi konfiskační dne 27. ledna 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl polovici statku *Březnice* (kr. Písek), totiž půl zámku a městečka Březnice s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Bobovice, Počaply, Velenice, Piňovice (Pňovice), Mířetín a Bor s dvorem poplužním. Tento statek prodán byl l. 1623 za summu odhadní 22.558 kop m. od komory české král. prokuratoru *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda*, jenž i druhou polovici téhož statku od manželky Adama z Lokšanu za 32.000 kop mš. koupil. (C. 215, C. 1/5 & L. 14. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, D. 28 & C. 9; 194, J. 6 & 620, B. 23.)

Ves však *Bor* s dvorem poplužním a příslušenstvím, omylem konfiskovaná, navrácena byla l. 1623 manželce Lokšanové Anně, roz. ze Strítěže; neboť tato jí l. 1616 od manžela svého za 4000 kop mš. koupila. (D. Z. 292, N. 26.) Její syn Adam Loubský z Lub prodal pak l. 1642 ves Bor za 5000 kop mš. Přibíkovi Jeníškovi z Újezda. (D. Z. 305, C. 2.)

Lokšanová pak l. 1638 při kommissi transactionis uvolila se za svou pohledanost 20.000 kop mš. a věno 4000 kop na statku Březnickém přijati toliko 15.000 kop m., na kterouž summu cíř. pojištění t. r. obdržela. (C. 215, L. 14.)

Václav Lokšan sv. pán z Lokšanu při kommissi konfiskační dne 12. prosince 1622 odsouzen byl *polovice jmění*. Pročež jeho statek *Tochovice* (okr. Březnice) — městys Tochovice s dvorem poplužním a vsi Ostrov, Vrančice, Kletice,

Hořičany (Hořejany), Stará Voda, Hořapsko (Horyčabsko), Lisovice, Voslým (Osly) a Vacikov — v pokuté ujat a za summu odhadní 23.381 kop mš. prodán byl l. 1623 *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda*. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & L. 14. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, D. 29; 194, J. 9 & 620, B. 23.)

Lokšan Václav i Jiří neobdrželi ničeho na polovici jim ponechanou; neboť statky jejich nad summu trhovou byly zadluženy. Avšak z dluhů těch přisouzeno bylo na obou statcích toliko 13.966 kop summy hlavní a 9072 kop úroků zadržalých, od nichž věřitelové k ruce J. M. C. upustili. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Martin Lomnický, erbovní č. dědiční měšťan v městě *Veselí*, od stavů povstalých přinucen byl k hotovosti veřejné; nemaje však jmění žádného při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za perdón mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

David a Jindřich Lorenzdorf z Lorenzdorfu, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzeni *k manství*, neměli jmění žádného, tak že dne 13. června 1623 pokuty byli zproštěni. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Adam Jaroslav Loubský ryt. z Lub při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *k manství*, avšak jsa katolík, výpovědí z dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a podržel v dědictví statek svůj *Myslín* (kr. Písek, dom. Orlík.), k němuž náležely vesnice Myslín s dvorem poplužním, krčmou výsadní a mlýnem, Stražiště s dvorem poplužním, krčmou a podacím kostelním, Plíškovice (díl) s 2 osedlými a krčmou, Bor (díl) s 3 osedlými a krčmou výsadní, též ves pustá Lhotka, s mlýny poplužními, lesy, rybníky a příslušenstvím. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 171, E. 14.)

Brykcí Ctibor Loubský ryt. z Lub, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 odvésti k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze 14 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. složití měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Fridrich Loubský ryt. z Lub, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi

transactionis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složití 40 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. Potom vystěhovav se za příčinou reformace ze země do Pirny, přijel při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem, je muž sloužil, do Prahy, kde Pražanům, u nichž se ubytoval, těžké protiventství a soužení činil. Pročež při *kommissi confisc. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou na statku *Myslíně*, jeho bratrovi Adamovi náležejícím, který l. 1595 za 8500 kop. míš. bratru svému Hynkovi prodal. (D. Z. 171, D. 14.) Ale poněvadž se k víře katolické přihlásil, povoleno mu bylo navrátiti se z Pirny do Čech vedle cí. resoluce z dne 14. srpna 1635, a zůstaven byl při jmění svém, když se stal katolíkem. (C. 215, C. 1/2, & L. 4.)

Jan Loubský ryt. z Lub pro účastenství své ve zpouře při *kommissi konfiskační* dne 8. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen všeho jmění, avšak z milosti zůstaven byl při *polovici*, v kteréž pokuté všecky statky jeho byly konfiskovány, totiž:

a) Statek *Zalužany* (kr. Písek, dom. Vorlík), *) k němuž náležely sídlo a ves Zalužany s dvorem poplužním a 50 poddanými osedlými, z nichž byli ve vsi Zalužanech 42 (19 s potahy, 16 chalupníkův a 7 pohořelých), ve vsi Oujezdci 4 (1 s potahem, 1 chalupník a 2 pohořelí), ve vsi *Daleky* (zašlá) 4 (2 pohořelí a 2 chalupy pusté); též 7 rybníků, zejména *Ždárský, Dalecký, Počal, Smrt, Loubský, Na dráhách* a *Hubatorský*. Tento statek od král. komory l. 1623 prodán byl paní *Marii Maximilianě ze Sternberka*, roz. hraběnce z Hohenzollern, za summu odhadní 23.851 kop. míš., kterou kupující si porazila na úrocích zadržalých ze summy 232.640 kop. míš., půjčené l. 1623 od Adama hraběte ze Sternberka na král. statky Chomútov a Přísečnice. Ale poněvadž summa

*) Statek *Zalužany* — tvrž a dvůr poplužní ve vsi Zalužanech a díl téže vsi s rybníky, lesy a podacím kostelním, ves Niňovice (díl) — též tvrž v *Myslíně* s dvorem poplužním a celou ves tudíž, s 2 mlýny, lesy, podacím kostelním a vším příslušenstvím, *Vilém Loubský z Lub* po shofení desk dal sobě opět vepsati l. 1549. (D. Z. 251, A. 5.) — Díl vsi *Zalužan* koupil *Adam Loubský* l. 1576 za 1400 kop. míš. od Kristofa ze Švamberka na Vorlíku (D. Z. 62, O. 12) a předtím l. 1573 několik dědin u Zalužan za 400 kop. gr. česk. (D. Z. 61, K. 21.)

trhová nebyla zaplacená hotovými penězi dle smlouvy trhové, nebyla schválena tato smlouva, ani do desk zemských vložena. Protož dle dobrého zdání král. prokuratora a komory české z dne 11. a 20. ledna 1685 dědic dotčené Sternberkové, *Václav Vojtěch hrabě z Sternberka*, nahraditi měl summu trhovou i s úroky (dohromady přes 100.000 kop míš.) král. fisku, který z té příčiny zveden byl v statek Zalužany. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & L. 4. — Lib. conf. 2, f. 57.) Ale vedle cís. resoluce z dne 17. května 1697 nejenom statek Zalužany, který zatím komora česká cís. plukovníku *Karlovi Arnoštovi z Beisingen* prodala, hraběti ze Sternberka byl navrácen a se statky *Ratajským, Brníkovským, Horaždovickým a Evaňským*, l. 1622 Adamovi ze Sternberka prodanými, do desk zemských vloženy, nýbrž i těmž Sternberkovi za ustoupení od summy 1,502.160 kop míš., jemu od král. komory povinné, pojištěna byla jistina 124.224 kop míš. s úroky od sv. Jiří l. 1697 znovu běžícími, jakož i 414.898 kop míš. úroků až na ten čas zadržalých. (D. Z. 468, D. 7—22.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, který Loubský l. 1612 za 700 kop míš. od Horatia Fontana de Brusata koupil a brzy potom prodal Kašparovi Bechyňovi, po němž se dostal jeho synovi Jiříkovi, potom Oldřichovi Bechyňovi a konečně Ladislavovi Hozlaurovi, který jej l. 1623 držel. Přes to všecko dům ten dle zdání král. prokuratora jakožto statek Loubského l. 1623 v pokuté ujat byl, poněvadž na něj žádný z vytčených majitelů neměl zápisu při knihách městských. (C. 215, L. 4.)

Po zaplacení dluhův ze všeho jmění, k němuž též jistina 1600 kop míš. náležela, připadlo na polovici Loubskému z milosti ponechanou 12.000 kop míš. Avšak i tato summa, jakož i pozůstalost 9428 kop Loubskému po jeho manželce a deři náležející, tedy v jedné summě 21.428 kop m. ujato bylo od král. fisku, poněvadž Loubský o vytčené pohledanosti se nepřihlásil v čas při kommissi liquidationis. I Loubského dědicové, synové *František a Václav*, pak dcery *Anna a Eulelia Ottilia*, kteří po mnohá léta spravedlnosti své se domáhali, z téže příčiny l. 1685 při kommissi revisionis vedle dobrého zdání král. prokuratora byli odmrštěni. (C. 215, L. 4.)

Jan Joachym Loubský ryt. z Lub. katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury pro chudobu svou byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Joachym Ladislav Loubský ryt. z Lub na Renčích, Snopoušovech, Hořejší a Dolejší Lukavici, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 (publik. dne 7. února) odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) statek *Lukavice dolejší* (kr. Plzeň, okr. Přestic.), tvrz a ves Lukavice s dvorem poplužním, pivovárem a ovčínem, díl vsi Hořejší Lukavice a Lišice (Lišce), ves Krašovice,*) tři chalupy pusté v Lomech řečené, s mlýnem spáleným; — b) statek *Renč* (Reneč, Renče, Rentsch, okr. Přestic.), tvrz a ves Renč s dvorem poplužním a vsi Snopoušov (Schnapautzen) s dvorem popl., Vodokrty s dvorem popl., Osek (Wossek), Libakovice (Libaken), Plevňov, Kníje (Knihy) a Háje (Haj), též dědinu *Dílče* řečenou pod Plevňovem, kterou Loubský l. 1602 za 300 kop míš. od Johanky Švihovské koupil. (D. Z. 177, Q. 22.) Oba tyto statky, nebyvše ani odhadnuty, ponechány opět a prodány byly téměř Loubskému od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 10. dubna 1623 za 49.750 kop míš. proti zaplacení dluhů, kteréž dle zprávy Loubského (avšak nepravdivé) více nežli ty statky v taxě vynášely, tak že z týchž statků král. komoře nic nepřipadlo.

Loubský pak postoupil hned statek *Renč* synu svému *Adamovi Jaroslavovi* v summě 30.000 kop míš., který jej hned l. 1623 hraběti *Filipovi Kracovi z Šarfenšteina* za 64.000 kop míš. prodal. (D. Z. 153, J. 3.)**) — Téhož léta dne 12. července prodal Loubský i druhý statek *Dolejší Lukavice* paní *Lídmile Žákavcové* ze Žákavy, roz. z Kokořova, za 50.000 kop míš., kteráž jej postoupila Kracovi, od něhož l. 1627 za 26.000 kop míš. *Divišovi Kocovi* byl prodán. (D. Z. 142, L. 18 & 293, R. 10.)

Poněvadž takto Loubský král. fisku veliké ublížení a škodu učinil a mimo to i mnoho jistin, které za lidmi měl,

*) Ves *Krašovice* (Krasavče) s příslušenstvím koupil *Loubský* l. 1597 za 5200 kop míš. od Michala Španovského z Lisova. (D. Z. 172, G. 27.)

**) Po odpravení Krace postoupen statek ten l. 1642 téměř Loubskému v taxě 53.517 kop míš. na porážku jeho pohledanosti na něm per 29.399 kop míš. — Viz Krac.

neoznámil a ututlal; pročež jeho syn *Adam Jaroslav* vedle cíś. resoluce z dne 15. prosince 1635 měl zaplatiti pokutu 15.000 zl., kteráž vedle cíś. resol. 23. února 1636 na 4000 zl. byla zmírněna. — Mimo to vedle nařízení komory české z dne 29. února 1639 postoupiti musil z jistiny zamlčené per 7200 kop míś. i s úroky od l. 1623—1639 per 6696 kop král. fisku polovici vynášející 6948 kop m. — Pohledanosti některých věřitelů na statcích Loubského ještě l. 1679 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, L. 4. — Lib. conf. 2, f. 339 & 407. — D. Z. 141, G. 22; 292, E. 2 & 293, R. 8.)

Křiřtof Častolar Loubský ryt. z Lub a na Senči, katolík, podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha kurfiřta falckého, ale vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 jemu bylo prominuto, tak že byl i pokuty za udělení perdonu osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Kařpar Luk, doktor práv, rada nad appellacemi za Fridricha falckého a předtím sekretář německý v direkcii stavův odbojných, od nichž vyslán byl dne 21. září 1618 s hrabětem Joachymem Ondřejem Šlikem, Fridrichem z Bílé a Martinem Fruweinem k sjezdu knížat a stavův slezských, aby s nimi smlouvu o pomoc učinil. Pro toto účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na Malé Straně, pak při kommissi executionis dne 17. července 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, avšak vedle král. výpovědi z dne 26. července 1621 udělena mu milost taková, že do vězení na hrad Krivoklát z Bílé věže dne 24. srpna 1621 odvezen jest. *) Statky pak jeho hned byly konfiskovány, totiž: a) *Dům* v Menším městě pražském

*) Na žádost jeho manželky Kateřiny povoleno dne 18. června 1622 od knížete z Lichtenšteina uvězněnému to polehčení, aby časem z vězení na dvůr zámecký puštěn na vzduchu mezi strážemi procházeti se směl; a propůjčeno mu černidla a papíru, aby manželce své, kteráž k opatrování dítek do Slezska odešla, psáti mohl. Na druhou její žádost povoleno dne 31. května 1623, aby mu zámecký hejtman na straně, zvláště másla a sýru, neujímal, nýbrž lepší stravu, ano i každou neděli a svátek k obědu a k večeři po žejdlíku vína dával. (C. 215, L. 18 & S. 41. — Viz Stolz Mikuláš.)

na konci mostu ležící, který od komory české za summu odhadní 2500 kop míš. cíš. poštmistru *Ferdinandovi Bruggerovi z Grünenburgu* na srážku služného zadržalého l. 1622 postoupen byl, avšak vedle cíš. resoluce z dne 14. května 1625 priorovi řádu Melitanského z milosti odevzdán býti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) — b) *Dům* v Novém městě pražském v Bošácké ulici ležící, který vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 11. května 1622 *Janovi Lorencovi Jerobovi* za 100 kop míš. předešle císaři k potřebě válečné zapůjčených postoupen byl, tak že mu ostatní summa trhov. od císaře byla darována. (C. 215, L. 18 & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 44.)

Ferdinand Karel a Matyáš Lukavečtí ryt. z Lukavce při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni; *Ferdinand* pak při kommissi tractationis de pio opere zavázal se složit 275 zl. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan starší Lukavecký z Lukavce a na Vonšově zemřel l. 1618 počátkem zpourey, jíž se účastna učinil, tak že statek jeho *Vonšov* (Onšov, kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.)* — tvrz a ves Vonšov s podacím kostelním, pivovárem, dvorem poplužním, panským mlýnem a lesy, též ves Těškovice (dle D. Z. 178, B. 29) — k ruce král. fisku ujat býti měl. Avšak syn po něm pozůstalý *Ferdinand Karel* ten statek s povolením král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 prodal příbuzné své *Anně Julianě Beřkovské*, roz. z Amštatu, za 5500 kop míš. — Z této summy trhov. kteráž vlastně král. fisku připadla a náležela, ačkoliv Lukavecký odsouzen nebyl, postoupila komora česká dskami zemskými dne 4. února 1658 vedle cíš. resoluce *Rudolfovi Tycho Gansnebovi Tengnoglovi z Kampu*, cíš. radě, soudci zemskému a hejtmanu hradu Pražského, 5800 zl. kapitalu i s úroky, a ostatních 1674 zl. *Janovi Ignacovi Cukrovi z Tamfeldu* na porážku dluhů jim od král. komory povinných. — Tengnoglava dcera Lidmila z Lišova domáhala se summy dotčené

*) Díl tvrze Vonšovské s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím koupil Lukavecký l. 1614 od sester *Johanny Těminové* a *Anny Pražákové* za 700 kop míš. (D. Z. 136, P. 28.)

ještě l. 1673 při kommissi revisionis & liquidationis. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 478. — D. Z. 292, C. 17.)

Jetřich Adam Lukavecký z Lukavce při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Kamberk* (kr. Tábor., dom. Ml. Vožice), totiž tvrz a městečko Kamberk s dvorem popl., a vsi Předbořice, Kočov (Chočov), Skrejšov a Hrnčíře, též dílem vsi Vosná (Osná), Pravětice (okr. Vlašim.) a Daménice s dvorem popl. (okr. Vlašim.). Statek ten od komory za summu odhadní 17.803 kopy m. l. 1624 koupil cizozemec *Jan Jakub Kalnberg ryt. z Kalnberga*, cís. plukovník, jemuž cís. resol. 19. června 1624 summa trhová z milosti prominuta a ještě 2000 zl. z jiných král. důchodů vykázáno bylo. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 314. — D. Z. 153, L. 18 & 143, C. 14.) Po smrti Kalnberga připadl statek ten opět král. komoře a darován byl děkanovi stiftu Pasovského. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Mimo to propadl Lukavecký jistinu 2000 kop na statku Libanickém (C. 215, L. 15); pak *dům* v čtvrti Zderazské v Novém městě pražském ležící, který teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Lukavecký obdržel na místě dvou dílů z milosti mu zanechaných per 6535 kop, a pohledaností manželky své per 8000 kop, dne 15. května l. 1628 cís. pojištění toliko na 11.868 kop m., tak že z jeho dílu král. komoře 2666 kop a na úrocích zadržalých 5280 kop m. připadlo. Pozůstalost manželky Lukavecké Lidmily Kristiny, roz. z Dobřenic, per 2000 kop m. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Kateřina Lukavecká z Lukavce, roz. z Wildšteina, s manželem svým pro náboženství l. 1620 ven ze země odešla. K nařízení knížete z Lichtenšteina dne 21. prosince 1621 pozůstalost její, totiž *dvůr svobodný ve vsi Přistoupímě*, za Brodem Českým ležící, s ovčínem, mlýnem, štěpnicí, dědinami a jiným příslušenstvím, též *dvůr* pustý při městě Kolíně, *Filipovský* řečený, ke dvoru Přistoupímskému náležející, se všemi svršky a nábytky postoupen byl (*s dvorem manuským na Chrasti* bratřím *Linhartům z Neuenberga* náležejícím) k držení a užívání *Janovi Danielovi Kaprovi z Kapr-*

šteina, císař. radovi a místosudímu dvorskému, za summu 2000 kop m. do král. komory půjčenou. Po smrti Kapra postoupeny ty dvory od sirotek jeho l. 1627 za 2350 kop m. *Albrechtovi Bernardovi Maternovi z Květnice*. O navrácení jich ucházela se dotčená Lukavecká l. 1640, prokázavši nevinu svou; avšak vedle dekretu komory české z dne 18. prosince 1653 odmrštěna jest, poněvadž ty dvory jakožto statky oběžné podle patentů l. 1630 prošlých do král. fisku připadly. (C. 215, L. 15. — D. Z. 152, G. 25.)

Mikuláš starší Lukavecký z Lukavce odsouzen při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 *polovice* jmění svého, propadl statek *Všebořice* (Schebořic, kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který za summu odhadní 11.575 kop m. od komory koupil *Volf Jiří sv. pán z Pöttingu* (Pöttingu) dne 14. července 1623. Na polovici z summy trhové, Lukaveckému z milosti ponechanou, totiž 5787 kop m., jeho dcerám *Lidmile, Kateřině a Heleně* teprv dne 26. srpna 1638 dáno jest císař. pojištění. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.)

Mikuláš mladší Lukavecký z Lukavce přistoupil k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, pak ke konfederaci týchž stavů s jinými zeměmi učiněné. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Lukavec* (kr. Tábor., okr. Pacov.), k němuž náležely tvrz a městys Lukavec s dvorem poplužním, a vsi *Týmova* (Týnová, Týnoves, Theindorf), *Mezilesí* (Meziles-thein), *Velká* (Veliká ves, Grossdorf) a *Lhota* (Salačova). Statek ten od král. komory za summu odhadní 40.660 kop mš. dne 14. července 1623 prodán byl císař. nejvyššímu *Volfovi Jiřímu sv. pánu z Pöttingu*. (C. 215, C. ¹¹/₄₁ & L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.) — Pohledanost manželky Lukaveckého *Anny Benigny*, roz. ze *Skuhrova*, v summě 4000 kop mš. na statku tom pojištěná, ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. ¹/₁.)

Petr Lukavecký z Lukavce a na *Paběnicích*, při kommissi konfiskační dne 27. ledna 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se k přijetí léna na statek *Paběnice* (kr. Čáslav., okr.

Kutná Hora), zámek a městečko Paběnice s dvorem poplužním,*) který odhadnutý za 6066 kop míš. po smrti Lukaveckého l. 1625, poněvadž dědicův mužského pohlaví nezařechal, na krále připadl, a vedle král. resoluce 2. září a 16. října 1630 k fundaci kolleje jezuitské do Hory Kutny za dědictví svobodné darem postoupen a z desk dvorských propuštěn byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$, K. 42 & L. 15. — Lib. conf. 2, f. 400. — D. dv. 53, f. 96. — D. Z. 144, C. 17.)

Mimo to měl Lukavecký statek *Třebešice* (Třebešice, kr. Čáslav., okr. Kutná Hora), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1617 od synův a dědicův po Sigmundovi Maternovi z Květnic za 8100 kop míš. koupil a l. 1620 v téže summě manželce své Johance, roz. z Dobřenic, prodal. Avšak smlouvy ty, poněvadž v čas zpourey do desk vložené, byly zrušeny a vymazány (D. Z. 140, B. 11 & 192, G. 16 & 20), ale potom opět do desk vloženy (D. Z. 254, S. 13), tak že Johanka Lukavecká statek Třebešice l. 1627 prodala za 7000 zl. rýn. paní Eufemii Lehnerové roz. z Dobřenic a na Modletíně. (D. Z. 299, Q. 15.)

Naproti tomu propadla táže Lukavecká *dům svůj v Kutné Hoře*, který před odjetím svým pro náboženství ze země Adamovi Studeneckému z Pušíněvsi l. 1630 postoupila. (Viz Hora Kutná.)

Smil Lukavecký ryt. z Lukavce účastnil se zpourey jako Mikuláš mladší a při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl: a) jistinu 4100 kop míš.; — b) statek *Křešín* (kr. Čáslav., dom. Kralovice dol.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který od komory české vedle cíř. resoluce z dne 14. července 1623 koupil *Volf Jiří svob. pán*

*) Petr Lukavecký koupil l. 1600 za 25.100 kop míš. statek širotčí po Jetřichovi Lukaveckém pozůřtalý, totiž: tvrz *Kluky* (okr. Čáslav) s pivovárem a dvorem poplužním, ves Kluky s dvorem poplužním řečeným Dvořákovským a podacím kostelním, ves Třebešice (díl) s dvorem poplužním Šimačkovským a s podacím kostelním v Loších (Lochy); *zámek pustý Paběnice* (okr. Kutn. Hora) s dvorem poplužním, městečko Paběnice celé a ves Třebonín (díl) s podacím kostelním, mlýnem pod Zbyslaví a příslušenstvím. (D. Z. 175, D. 24 & 131, H. 22.) — Tento statek, avšak bez zámku a městečka Paběnic, koupil od Lukaveckého před zpouroy (rok není vytčen, tak že tento prodej se zdá býti jen na oko uzavřen) *Jan Rudolf Trčka* za 10.000 kop míš., jemuž teprv l. 1628 od bratra Lukaveckého Jindřicha do desk byl vložěn. (D. Z. 143, A. 12.)

z *Pöttingu* za summu odhadní 15,096 kop mš., z čehož polovice 7548 kop pojištěna byla Lukaveckému. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.)

Syn Lukaveckého *Bohuslav* domáhal se l. 1636 dílu otci jeho ze statku Křešina náležejícího, i úrokův od léta 1623—1636 jemu v summě 5887 kop mš. přisouzených; není však vytčeno, zdali něco obdržel. (C. 215, L. 15.)

Albrecht Hildebrand Lukavský ryt. z Lukavice, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu sv. Jakuba složit 200 zl., kteréž dle listu upomínacího téže kommisise z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

Beneš, Jaroslav a Ladislav, bratři Lukavští ryt. z Lukavice, katolíci, účastnili se osobně výpravy válečné stavů povstalých; protož zavázali se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za perdon jim udělený složit pokutu jistiny své, které měli za král. komorou českou, totiž Beneš a Jaroslav po 933 zl. 20 kr. a Ladislav 2370 zlatých i s úroky zadržalými. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší Lukavský ryt. z Lukavice, pro těžké provinění své v čas zpoury při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen všeho jmění, z cíś. milosti však při třetím dílu zůstaven, propadl statek *Domanice* (kraj Písek, okr. Strakonice), který od komory české léta 1623 koupil hrabě *Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka*, cíś. tajný rada, nejvyšší komorník a president komory české, za summu odhadní 6850 kop mš., z kteréžto summy Lukavský z milosti 2403 kopy obdržel a jeho sestře pohledanost její 1785 kop vykázána byla. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 202. — D. Z. 141, K. 29 & 292, L. 10.)

Petr Lukavský ryt. z Lukavice zemřel léta 1623, nezanechav žádného statku. Bratr jeho v Žereticích, poručník jeho dětí, obeslán byl dne 5. února léta 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za perdon bratru jeho udělený; není však vytčeno, zdali nějakou pokutu zaplatil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Lukavský ryt. z Lukavice při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován,

protože neměl jmění a že přijal víru katolickou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Arnošt Lungwic z Lungwic, katolík, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále; pak vypravil v čas zpourey syna svého Albrechta k veřejné hotovosti. Protož po smrti své při kommissi hrdelní odsouzen byl všeho jmění; avšak vedle král. výpovědi z dne 3. prosince 1622 pokuty byl osvobozen, jakož i jeho syn *Albrecht* dne 18. dubna 1629 při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jetřich Lungwic z Lungwic, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Fridrich Lutic ryt. z Lutic (Lotic, Lhotic), při kommissi konfiskační dne 27. července 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. července t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Freudenberg* (kr. Litoměř., okr. Kamenic.) — tvrz a dvůr poplužní s 9 chalupníky ve vsi Freudenbergu a Gerstorfu — který však, odhadnutý za 950 kop mís. a nad tuto summu zadlužený, jemu ponechán a od něho dne 4. března 1630 prodán byl za 1500 kop mís. *Janovi Oldřichovi Měděnci z Ratibořic* vedle smlouvy cis. resolucí z dne 28. prosince 1635 schválené, tak že ze summy trhové král. fisku připadlo 500 kop mís. (C. 215, L. 16. — Lib. conf. 2, f. 215. — D. Z. 145, G. 9 & 299, M. 26.)

Mimo to měl Jan Arnošt Elsnic z Elsnic, jemuž Lutic od statku Freudenbergu čtyry poddané a mlýn, ve vsi Freudenbergu ležící, l. 1617 za 1300 kop mís. prodal, z této summy odvésti třetinu k ruce král. fisku vedle nařízení komory české z dne 13. července 1630; avšak Elsnic dokázal, že statek ten již před zpourou koupil, hned hotovými penězi zaplatil a zase jinému postoupil a že tedy ničím povinen není. (C. 215, E. 3.)

Joachym Lutic ryt. z Lutic, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl: a) jistinu 400 kop mís.; — b) statek *Wolfartice dolejší* (Wolfersdorf, kr. Litoměř., okr. Česká Lípa), tvrz nově vystavěnou a

vsi Volfartice a Nová ves (Neudörfel), odhadnutý za 18.277 kop; pak stateček *Radoč* (Schossendorf), ves s dvorem poplužním a ves Dlouhá Břízi (Březí), odhadnutý za 2849 kop. Tyto statky koupil dne 11. října 1623 *Vilém Vratislav hrabě z Mitrovic*, cís. válečná rada, za 18.277 kop míš., tak že mu tato summa poražena byla na daru od císaře mu uděleném. (C. 215. L. 16. — Lib. conf. 2, f. 335. — D. Z. 141, K. 22 & 292, J. 16.)

Na třetinu Luticovi ponechanou připadlo 6092 kop, kteréž mu z král. komory vydány býti měly. — Pohledanost však Magdaleny Luticové per 1500 kop míš. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/3.)

Jiří Magrle (Mayerle, Majdrle) ze Sobišku, odsouzen při kommissi confiscationis dne 16. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Choteč* (okr. Smíchov.), tvrz a ves Choteč s dvorem poplužním se čtyřmi rybníky a 2 rybníčky, s mlýnem Novým pod Novým rybníkem a s mlýnem Hořejším u prostředního rybníka, s vinicí u Trebetova, lesy a jiným příslušenstvím, jak to l. 1569 Nykodým Magrle z Sobišku od Petra Chotka z Vojnína za 3750 kop míš. koupil (D. Z. 59, J. 6); pak ves *Zbusany*. Tento statek odhadnutý za 13.323 kop míš. l. 1623 od císaře k dědictví postoupen byl proboštu, děkanu i vši *kapitole kostela u všech Svatých na hradě Pražském* na odměnu statku a vesnic, totiž: *Vladislavice* na onen čas městečka, potom vsi řečené *Václavice*, *Brašvičany* (zanikla), *Uročné Lhoty* potom řečené *Ouročnice*, *Bukovské Lhoty* (nyní Buková), *Lačnice* potom řečené *Chlístov*, *Sakovřesky* potom řečené *Žabovřesky* a *Zbožné Lhoty* potom řečené *Zbožnice* (všecky v okr. Benešov., kr. Tábor.), na onen čas též kapitole podle fundace Karla IV. náležejících a potom od císaře prodaných. (D. Z. 141, D. 3.)

Magrle obdržel l. 1623 z komory české 5000 zl. rýn. na srážku dvou dílů jemu z milosti zanechaných. Jeho syn *Matyáš*, odcházející po smrti otce svého l. 1628 pro náboženství ze země do Polska s manželkou svou Dorotou, roz. *Kustošovou*, a čtyřmi syny (Janem, Jiříkem, Ludvíkem a Matyášem, z nichž nejstarší šest, nejmladší 3/4 léta měl), postoupil strýni své *Lidmile Magrlové* z práva svého k těm dílům po otci mu náležejícím na její výživu 1000 kop, na kteréž dne 6. čer-

vence 1630 císařem pojištěná obdržela. Pročež po smrti jeho žádala, aby jí na srážku těch 1000 kop postoupen byl *dům* v Novém městě pražském, řečený „u *tří Andělů*“ jinak „u Albinů“, proti Zderazu v rohu mezi domy Fafovic a Košických ležící, odhadnutý l. 1631 za 900 kop m., který jakožto odběžný po témž strýci jejím od krále komory l. 1630 ujat byl. Téhož domu domáhala se l. 1640 Bohunka Flotová, vlastní sestra Matyáše Magrle a druhá jeho sestra Anna v Berouně zůstávající. (C. 215, M. 1. — Lib. conf. 2, f. 171. — D. Z. 141, D. 3.)

Václav Magrle (Mayerle) ze Sobišku, měšťan Starého města pražského, jeden z někdejších defensorů, žaloby krále prokurátora z účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 byl osvobozen a při jmění svém zanechán. Neboť Magrle dle svědomí od Rudolfa Trčky, Humprechta Černína, Oldřicha Bechyně, Jana Horského, Henricha z Frankenšteina a jiných osob jemu daného hned na počátku zpouře od defensorův a stavů pod obojí se odtrhl, s direktory a správci zemskými nedržel, jim ani falckraběti Fridrichovi nesloužil, jejich předsevzetí zlé nikdy neschvaloval, nýbrž Pražanům Staroměstským tajně radil, aby bran, zdí a města direktorům v moc nedávali, jim se zprotivili, obec proti nim pozdvihli a je potloukli, též aby lidu císařskému neb kurfiřtskému, když by k Praze přitáhl, město otevřeli a císaři se poddali. Mimo to Magrle a jiní jeho druhové, zejména Rudolf Trčka, Janovský, Henrich z Frankenšteina, Bechyně a písař jich Jezbera, konfederaci novou (kontradirekci) sobě nařídili, a přísahou se vespolek zavázali, že při králi Ferdinandovi pánu svému státi budou do nejposlednějšího hrdel přemožení; též v Jankovského domě se o to radívali, jak by mohli podporovati krále Ferdinanda proti rebellům; dopisovali pak o tom nejvyššímu hofinistru Adamovi z Waldšteina, s nímž měli srozumění; posílali též listy ke knížeti Bavorskému, žádajíce, aby co nejdříve přitáhl ku Praze, a dokládajíce, že nemálo měšťanů králi Ferdinandovi věrných mu budou nápomocni, aby se do Prahy dostal.

Magrle pak chtěl l. 1623 do komory kurfiřta Saského zapůjčiti 30.000 zl. rýn., vyhledávav toho při Janovi Nerhofovi, z krále Českého pro náboženství odešlém, aby mu to

při též komoře pro jeho a dědiců jeho bezpečnost a opatření ke konci přivésti pomohl; k čemuž však nepřišlo, neboť Magrle při počátku reformace umřel, pozůstaviv manželce nemalé summy peněz hotových na zlatě, s nimiž ona pro náboženství se vystěhovala do Pirny, kdež l. 1633 zemřela, zanechavši pozůstalosti své na díle bratru svému Kašparovi Permanovi, na díle Janovi Jezberovskému, částkou pak chudě a potřebné vystěhovalce podělivši. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Viz též Skála, V, str. 199—205.)

Bohuslav starší Malovec ryt. z Malovic zemřel v čas povstání, jehož se zúčastnil, tak že byl odsouzen vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 k *mausťi*. Avšak rozsudek ten ohlášen nebyl po zrušení kommisie konfiskační jeho synovi *Bohuslavovi mladšímu*, jemuž, ačkoliv sám ve vojsku stavovském za fendricha sloužil, při *commissi tractationis* dne 18. dubna 1629 žádné pokuty uloženo nebylo, poněvadž jeho statek *Hradiště* (okr. Klatov.) nad cenu byl zadlužen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan Kristof Malovec ryt. z Malovic, z účastenství ve zpoure obviněn, odešel ze země do Annabergu, odkudž skrze manželku svou při *commissi transactionis* se uvolil za pardon mu udělený 423 kopy míš. pokuty složití, kteráž mu z jeho pohledanosti za komorou českou byla porážena. (C. 215, W. 30.)

Jan Vilém Malovec ryt. z Malovic ujel po bitvě bělohorské ze země a nedostaviv se před *commissi executionis*, odsouzen byl rozsudkem dne 14. července 1622 *hrdla, cti i statku* všeho; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace všeho jmění, které již předtím v pokutě ujato bylo, totiž:

a) Statek *Lhotice* (kr. Čáslav., dom. Doln. Kralovic.), totiž tvrz a ves Lhotice s dvorem poplužním, a vsi *Pišť* a *Vitonice* s mlýnem pod rybníkem Píseckým, jak to Malovec l. 1617 od Jindřicha Střely z Rokyc za 10.000 kop míš. koupil. (D. Z. 139, B. 29.) Tento statek s 24 osedlými (z nichž l. 1637 bylo 6 gruntů spálených a pustých), odhadnutý za 5758 kop míš., l. 1623 paní Johance Kateřině Rungerové, roz. ze Skuhrova, v summě 3500 kop na témž statku pojištěných zástavou postoupen, a potom vedle cíš.

resoluce z dne 14. prosince 1629 *Maximilianovi Pechlerovi z Memingen*, císař nejvyššího lieutenantu, prodán byl za 5300 kop míš., z kteréžto summy jemu poráženo l. 1630 platu 2300 kop míš. za službu vojenskou zadržalého. Pechlar prodal l. 1630 týž statek za touže summu Janovi Vraždovi z Kunwaldu. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & M. 2. — Lib. conf. 2, f. 251 a 172. — D. Z. 296, O. 13 & P. 11; 143, L. 3.)

b) Statek *Krejnice* (kr. Písek., okr. Strakonice.) — ves Krejnice s 9 osedlými a dvěma dvory, *Škopkovský* a *Řahovský* řečenými — odhadnutý za 4200 kop míš. Avšak statek ten postoupil Malovec již l. 1615 a dskami zemskými zapsal manželce své Alžbětě roz. z Branišova, která na něm věna svého a jistin na 4600 kop míš. měla; pročez když l. 1627 císař. kommissari v něj k ruce krále fisku uvésti se chtěli, na opětnou žádost Malovcové l. 1629 od komory byl zanechán. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & M. 2.)

Jetřich, Jan a Václav, bratři Malovcové ryt. z Malovic, jimž za statky jejich již před bitvou bělohorskou od císař. vojska mocí vzaté a pobrané náhradou od tehdejších direktorů a správců zemských panství komorní Kolínské k užívání postoupeno bylo, při kommissi exsecutionis dne 29. října 1622 pro své účastenství ve zpouře odsouzení byli všeho jmenů, avšak vedle císař. resoluce učiněna jim ta milost, že, krom všech statků vojenským během jim vzatých a krále fisku propadlých, *Jetřichovi a Janovi* polovice, *Václavovi* pak dvě třetiny toho všeho, což by tak ještě mimo dotčené statky buď na gruntech, zápisech aneb svrscích a jakýchkoli věcech po zaplacení dluhů jejich pozůstalo, zanechány a od komory české vydány býti měly.

Panství *Hluboká*, dotčeným bratřím v třech rozdílných dílech náležející, od císař. vojska l. 1620 mocí vzato, již l. 1622 *Donu Baltasarovi de Marradas* na srážku jeho pohledaností za služby vojenské postoupeno a od komory české l. 1623 dříve za 273.267 kop, potom na žádost Dona Baltasara za 258.893 kopy odhadnuto, témuž Marradasovi léta 1628 dědičně beze všech závad a dluhů, na něm vězících, prodáno bylo toliko za 200.000 zl. rýn., z kteréž summy jemu z císař. milosti 80.000 zl. za jeho služby darováno, a ostatních 120.000 zl. odečteno na srážku peněz, jež sobě

pokládal a zadržalé měl za král. komorou za své služby válečné. Avšak ve smlouvě trhové vymíněno bylo opět právo J. M. C., které od starodávna na panství Hlubockém k horám a lesům vedle znění smlouvy s bratřími Ungnady l. 1557 učiněné a vedle reversu, od Joachyma z Hradce při koupi téhož panství l. 1562 dne 10. března daného, komoře české náleželo, totiž že držitelé panství Hlubockého povinni byli z těch hor a lesů, na čtyry míle v svém okršku se táhnoucích, k potřebám hor stříbrných v Rudolfově (Rudolfstadt), pak domů úředních pro obchod solní v městě Budějovicích a v městě Tejně nad Vltavou, též k dělání lodí, na nichž se sůl plavila, jakož i k stavění a opravování vrat na všech jezích od Budějovic až do Tejna, dříví beze všeho platu dodávati, a že z těch lesů toliko s vědomím cí. forstmistrův dříví lidem domácím a přespolním k potřebám, avšak nikoliv na plavbu, prodávati směli. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2. f. 252. — D. Z. 142, Q. 17 & 294, G. 30.)

K panství *Hlubockému*, které l. 1598 Bohuslav Malovec od Joachyma Oldřicha z Hradce za 320.000 kop míš. koupil (D. Z. 175, H. H. 15 & 130, H. 26), náležely dle smlouvy trhové l. 1628: zámek neb hrad *Hluboká* (Frauenberg) s pivovárem, mlýnem a pilou pod hradem, oborou, s dvory poplužními, totiž dvůr pod hradem řečený *Podhradský*, *Vondrovský*, *Volešnický*, *Zlatýšovský*, *Machovský*, *Chřeňovský* (*Chňovský*), *Voselský*, *Zvíkovský* a *Ždárský*, s ovčíný při nich; pak tvrz pustá *Zejkovec* (*Zvíkov*) s lesem *Slapcem* a *Prahod*, sídlem *Dívčickým*, *Novosedlským*, *Purkareckým* a *Machovským*; též městečka *Adamstättl* (Malé hory), *Lišov* s podacím kost., *Purkarec* (*Burgholz*, nyní ves) s mlýnem, pilou a podacím kostelním a *Podhradí* pod *Hlubokou*; dům *Helerský* na *Rudolfstadtu* (*Rudolfově*) s poplužím, zahradou, a mlýnem pod rybníkem *Světlíkem*; pak 73 vesnice, totiž *Křesín*, *Zlatýšovice* (zašlá), *Voselné*, *Hůrky*, *Hory Německé* (*Hury*, *Hur*), *Jelmo*, *Kolně* (*Kolnej*), *Velechvín*, *Hrůtov*, *Levín*, *Jívno*, *Kaliště*, *Třebotová Hora* (*Třebotovice*), *Líbnič*; díl vsi *Oujezdce*, díl vsi *Dasny* (*Kronfellern*) a *Čejkovic*; *Bavorovice* (*Baurovic*), *Hosín* s podacím kost., *Dobřejice*, *Lhotice*, *Hrdějice* (*Hartowic*), *Vlkov*, *Poněšice*, *Opatovice*, *Chotejčany* (*Schmidgraben*), *Pištín* s podacím kostelním, *Češňovice* (*Čestňovice*),

Zálužice, Břehov (Schwiehalm), Jaronice; *Plašovice* (Plastovice) a *Pašice*, od Jetřicha Malovce přikoupeny; Volešník, Mydlovary, Zliv, Velice, Chlumeč, Jeznice (Jezmice), Zahájí s podacím kost., Munice, Ves Nová, *Něvděkov*, *Divčice*, *Novosedly*, Prašivá Lhota, Dubenec, Nakří horní a dolní s podacím kost., Zbudov, Malé Záblatí (Záblatičko) a Velké Záblatí; pak *statky*: tvrz *Dříteň* (Zirnau) s dvorem poplužním a pivovárem; tvrz *Chvalešovice* s dvorem popl. a pivovárem; tvrz *Vyhlavy* (Vlhlavy) s dvorem poplužním; tvrz a dvůr popl. *Bejšov* s dvory popl. Kmínským, Jaroslavickým, Všemyšlickým, Truskovickým a Lhotským s ovčíný; s mlýny v Jaroslavicích, v Oujezdci, v Podeřístí, u Milenovic, řečeným Kubovským a pod rybníkem Hůreckým (u vsi Bílé Hůrky); městečko *Albrechtec* a vesnice Bílá Hůrka s podacím kost., Litoradlice, Kmín, Oujezdec, Kočín, Libiv, Podeřístě, *Vyhlavy* (Vlhlavy), *Dříteň* s podacím kost., Jaroslavice, *Chvalešovice*, Malešice, Sedlice (Sedlec), Lhota pod horami, Oujezdec, Lhota Líkařova (lékařová) s mlýnem, a na díle vsi Temelince (Temelnice), Čičenice, Truskovice, Všemyšlice, Tupesy a Němčice; též lesy a rybníky Hořecký, Nový, Blatský a jiné příslušenství.*) (D. Z. 142, Q. 17.)

Z toho panství náleželo na díl *Jetřicha Malovce*, l. 1623 za 102.321 kop mš. odhadnutý, zámek Hlubocký s mlýnem pod ním o 11 kolách na řece Vltavě, pivovárem, oborou, 7 dvory poplužními, lesy za 10.000 kop odhadnuté a 27 rybníků za 46.720 kop odhadnutých; pak městys Podhradí a 25 vesnic, v nichž předešle bylo 376 osedlých, od nichž vycházelo ročně platu stálého 842 kopy mš., totiž úroků 539 kop, slepic 634 po 4 gr., vajec 4 kopy po 4 gr., sýrů 94, pšenice 36 korců, žita 69 korců, ovsu 238 korců; mimo to konali roboty ženní 578 dní po 4 gr., orní 7 kop 50 záhonů, vláčení 14 kop 14 záhonů, vození hnoje 12 dní, sena

*) Panství *Hluboká* i se statky od Marradasa k tomu přikoupenými (totiž: statek *Suchá*, prodaný od Elišky Hertlové, roz. Šicové z Drahenic; dvůr *Bejšovský* ve vsi Dasné a dvůr *Křesín* též s městem Vodňany s dvorem poplužním Pražák řečeným a vsí Stožic, což vše Marradas zastavou držel; kromě městyse Albrechtic a dvorů poplužních ve Všemyšlicích a Oujezdě, což Don Baltasar de Marradas l. 1630 Sezimovi hraběti z Vrtby za 5000 zl. odprodal) od Dona Bartholoméje z Marradas, hraběte ze Sallent koupil dne 1. října 1661 Jan Adolf hrabě z *Schwarzenberka* za 385.000 zl. rýn. (D. Z. 314, N. 24.)

sekání a vození na 146 vozích. Avšak z vytčených 376 osedlých zůstali l. 1623 toliko 132; z ostatních usedlostí bylo 80 pustých a 164 usedlosti do základů spálené, zejména celé vsi Zlatýšovice (předešle s dvěma sedláky), Zálužice (předešle s 3 sedláky), Volešník (předtím s 28 usedlými), Velice (předtím s 16 osedlými), Chlumeč (předtím s 17 osedlými) a Lhotá Prašivá (předešle s 16 osedlými); též dvory poplužní byly na ten čas pusté a spálené, tak že dědiny k nim náležející ležely ladem.

K dílu panství Hlubockého, kteréhož v držení byl *Jan Malovec*, za 76.587 kop mš. odhadnutému, náležela městečka Adamstádt a Lišov, pak 26 vesnic, v nichž předešle bylo lidí osedlých 452, kteří platili platu stálého 1257 kop mš. Avšak na ten čas l. 1623 téměř všechny vesnice, kromě tři a půl městečka Lišova, byly spálené a pusté, tak že z dotčených 452 usedlých toliko 40 zůstalo. Též mlýny všechny byly pusté a rozbořené, i dědiny (15 lánů) ke 4 dvorům poplužním na ten čas spáleným náležející do čtyř let ladem ležely. Rybníky, v nichž 1020 kop násady na výrost kaprův bývalo, z části byly nenasazeny, z části protrženy, a vynášely v taxe 12.765 kop mš. (1 kopa násady po 12 kopách m. se kladla); za 12 rybníků potěrných položeno bylo v taxe 1600 kop mš.; lesy pak položeny byly v taxe za 14.000 kop mš.

K dílu *Václava Malovce*, za 79.985 kop mš. odhadnutému, náležely statky *Chvalešovice*, *Dříteň* a *Vyhřavy* s městečkem Albrechtcem a 22 vesnicemi, v nichž bylo předešle lidí osedlých 431 (dle kontratomy jenom 266), z nichž l. 1623 bylo 119 usedlostí spálených a pustých; pak dva pivovary, v nichž se předešle do 1240 věder piva ročně svařovalo, na ten čas toliko sotva 620 věder piva dodávaly; 6 mlýnů, z nichž tři byly spálené a pusté; 7 dvorů poplužních, při nichž 26 lánů dědin leželo ladem kromě dvora Dříteňského; dva ovčiny, v nichž přes zimu 2700 ovcí se přechovávalo, na ten čas prázdný zůstávaly; rybníky, předešle na 2520 kop násady, též z části byly pusté a za 26.635 kop mš. odhadnuté; za lesy položeno bylo v taxe 13.500 kop mš.

Jan Malovec propadl mimo vytčený díl panství Hlubockého též statky: a) *Štěkeň* (Štěkna, okr. Strakoníc.), k němuž náležely zámek a městečko Štěkeň s pivovárem, dvorem

poplužním, lesy a rybníky, pak vsi Čejetice s dvorem poplužním, Předborovice, Přestějovice (Přestovice) a Brusy (díl). — b) *Cehenice* (Cehnice), tvrz a městečko (nyní ves) Cehnice s dvorem poplužním, mlýnem, cihelnou a pivovárem, též vsi Radějovice (díl), Netonice (Netenice), Peračov, Dunovice (díl), Kuřimany a Sudkovice (díl). — Tyto statky, které Anna Malovcová roz. z Újezda l. 1612 za 85.000 kop m. od Anny Loubské z Stríteže koupila (D. Z. 186, J. 28), již před bitvou bělohorskou od cís. vojska mocí vzaté, postoupeny byly l. 1621 od knížete z Lichtenšteina k užívání městu *Budějovicům*, potom dne 23. července 1622 *Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému*, pak dne 10. ledna 1623 prodány *Jiřímu Mitrovskému z Nemyšle* za 41.000 zl. rýn. a konečně vedle cís. resoluce z dne 19. března 1624 postoupeny dne 1. dubna 1625 *Jakubovi Kislovi hraběti z Gotsche*, sv. pánu v Kaltenbrunn, pánu na Marburku, cís. tajné radě a nejvyššímu komorníku a zeugmistru v Štýrsku, jemuž dne 20. ledna 1628 dědičně byly prodány za summu odhadní 30.107 kop míš., kterouž summu po srážce 6000 zl. z milosti jemu prominutých sobě odčetl z 140.400 zl. l. 1623 k potřebám válečným na dlouhé minci půjčených, ačkoliv summa ta na dobré minci toliko 17.550 zl. vynášela. *) (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 170. — D. Z. 145, F. 18 & 622, K. 19.) Nad to Janovi Malovcovi vzata byla v pokutě od král. komory i *jistina* 5000 kop míš. na statcích Rožmberských (C. 215, S. 83); pak *dům* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící, který na poručení komory české dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Jetřich Malovec propadl mimo vytčený díl svůj na panství Hluboké též: a) *Jistinu* 2600 kop míš. i s úroky zadržalými za Adamem z Waldšteina. — b) Díl summy trhové 35.000 kop míš., který Malovec l. 1618 za statek *Drslavice* (okr. Prachatic.), od Joachyma Novohradského z Kolovrat

*) Statky *Štěkeň a Cehenice* prodal Jan Jakub Kisl (Khysl) l. 1637 za 50.000 zl. rýn. Janovi Antonínovi knížeti z Eggenberga (D. Z. 145, L. 16), který je k placení za hrabství Gradištské (Hradištské) postoupil císaři, od něhož odevzdány byly dědičně l. 1648 Janovi Antonínovi Losimu z Losenthalu, dědici Dona Baltasara de Marradas, za 20.000 zl. rýn. a za odměnu Donu Baltasarovi od císaře zakázanou. (D. Z. 149, T. 9 & 305, K. 11.)

v čas zpoury za 77.000 kop mís. jemu prodaný (D. Z. 139, G. 20), ke dskám zemským složil; neboť summa ta od tehdejších direktorů k potřebám válečným byla vyzdvížena, statek pak Drslavice, jehož prodej za neplatný byl uznán, Kolo-vratovi navrácen a l. 1639 pro dluhy prodán se statkem Vimberským za 60.000 zl. knížeti z Eggenberka. (C. 215, 3, f. 140. E.) — c) Jistinu 18.000 kop mís. na statcích Švam-berských. (C. 215, S. 83.) — d) *Dva domy* v čtvrti sv. Petra, též *dům* na Zderaze v Novém městě ležící, které na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byly ujaty. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) — e) *Dům* svobodný *Sturmovský* řečený se zahradou na Široké ulici v Novém městě mezi domy Mikuláše Kesten-bergera a u Bílé Husy ležící, který Malovec l. 1619 od Štastného Václava Pětipeského za 5150 kop mís. koupil. (D. Z. 192, E. 3.)

Konečně dotčení bratří Malovcové ani z toho, co jim rozsudkem z milosti bylo zanecháno, něčeho nedostali, ačkoliv *Jetřich Malovec* i vedle cí. resoluce z dne 28. dubna 1625 nejenom dokonalého perdonu, ale i té milosti dosáhl, že na zaplacení jeho dluhů při komoře české jemu 20.000 zl. bylo vykázáno a mimo to povoleno sobě dobývatí jistin mu povinných. Neboť *Jetřich* dne 30. března 1634 uvězněn byl proto, že na jeho poručení, když na ten čas byl Fridlandským hejtmanem zemským, ze země vyvezeno bylo 39.154 $\frac{1}{2}$ kusů dukátů Fridlandských, král. fisku po knížeti Fridlandským v pokutě propadlých. Pročež vedle rozsudku české kanceláře dvorské z dne 12. května 1648 nahraditi měl za tyto dukáty 117.463 zl. a na úrocích z té summy 113.906 zl., v jedné summě 231.369 zl. rýn.; avšak vedle cí. resoluce z dne 7. června 1651 tato summa jemu proti upuštění od všech pretensí vlastních i zděděných po obou bratřích z milosti byla prominuta, a ještě 30.000 zl. na komoře mu vykázáno. (C. 215, F. 5 & M. 2. — Viz též Albrecht z Waldšteina)

Jindřich, Oldřich a Petr, bratři Malovcové ryt. z Chejnova a Winterberka, dokázavše nevinu svou, při kommissi confiscationis dne 24. října a 4. listopadu 1623 žaloby byli zproštěni, tak že jim vedle cí. resoluce z dne 9. září 1623 navráceny byly i statky jejich, totiž svěření *Bohumilice*

a zámek *Skalice* (kr. Písek, okr. Vimperk.), Jindřichovi a Petrovi náležející a za 5461 kop mš. odhadnuté, pak *Zdikov Malý* (okr. Volyň.), Oldřichovi náležející a za 6230 kop mš. odhadnutý, ačkoliv tyto statky již před bitvou bělohorskou od cís. vojska byly vzaty a od cís. kommissaře a nejvyššího strážmistra Dona Martina de Hoeff-Huerta dne 18. prosince 1620 Vítovi Pelhřimovskému k správě svěřeny. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 118.) — Mimo to zůstavení byli dotčeni bratří při pretensi své na statech Kamenici a Chejnově, po Vencelkovi konfiskovaných, kteráž jim v summě 12.637 kop m. l. 1629 byla pojištěna. (C. 215, W. 10.) — *Jindřich* pak se podvolil při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 120 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Malovec ryt. z Chejnova a Winterberka přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění své byl osvobozen, podržel též statek svůj *Jince* (kr. Pražský) a zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složit 1200 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Košan (Václav Košan) Malovec ryt. z Malovic ujel se synem svým hned po vzdání se města Sušice před bitvou bělohorskou ze země, a při nepříteli zůstáváje ani k perdonu se neohlásil, tak že pokutu patentem z dne 14. července 1622 vyměřenou na sebe vztáhl a statek, po matce jeho léta 1630 zemřelé při městě Sušici zůstalý, král. fisku propadl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 2.)

Mstidruh Václav Malovec ryt. z Malovic účastnil se sám s jedním koněm výpravy válečné stavů povstalých; avšak po smrti své při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž nezanechal jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr starší Malovec ryt. z Malovic odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 *třetího* dílu jmění svého, ale poněvadž k náboženství katolickému přistoupil, vedle cís. výpovědi dne 4. listopadu 1624

pokuty osvobozen, pořítil jmění své, kteréš podle jeho zpráv, dané kommissari od komory české k odhadnutí statků jeho již dne 23. ledna 1623 nařizováno, toliko za jistotách 17.853 kop mš. vynášela, kdežto statky *Kámera a Proseč* (kr. Tábor., okr. Pacov) náležely nezletilým bratrům jeho *Rudolfovi a Václavovi*, kteří v žádnou pokutu neupadli. Malovec sám nesložil žádné pokuty za perdon mu udělený; neboť zemřel před nařizováním kommissie tractationis. Vdova po něm pokračovala provdala se opět za purkrabího Menšího města pražského. (C. 215, C. 1/2, C. 1/4 & M. 2.)

Petr Mikaláš starší Malovec ryt. z Malovic se synem svým Kristofem při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle cis. resoluce 21. května 1621 na milost byl přijat; protož i při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4 & S. 79.)

Vilém Malovec ryt. z Malovic při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen třetího dílu jmění, propadl v pokutě statek *Vesce* (kr. Tábor., okr. Milevsko), a vsi *Třemešné*, *Makov s dvorem poplužním*, a *Pikov* (dom. Jistebnic.), pak *Leština* (dom. Vožice) — který jemu již během vojenským vzat a za 4894 kopy mš. odhadnutý *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, l. 1623 za 4000 zl. prodán byl, ačkoliv za 12.000 zl. stál. Malovec ještě dne 22. dubna 1630 marně domáhal se toho, aby jemu díl z milostí ponechaný, pak jeho manželce věno 1000 kop mš., též jeho třem sestrám jejich díly po 300 kopách m., na dotčeném statku pojištěné, byly vykázány a vydány. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 46. — D. Z. 141, G. 2 & 292, B. 27.)

Zdeněk Malovec ryt. z Chejnova a Winterberka, jeden z kommissarův při někdejší direkcí, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl třetí díl statku *Čkyně*, totiž *Vysoký dvůr* (Vysoká, Oberhof, kr. Písek, okr. Vimperk.) s dvorem poplužním a dvůr v Dolanech, odhadnutý za 3695 kop mš., za kterouž summu prodán byl l. 1623 jeho synovi *Bohuchvalovi*, po jehož smrti cis. resol. 20. července 1628 opět otci jeho postoupen jest.

Dům po Malovcovi pozůstalý, v Novém městě pražském v čtvrti sv. Petra ležící, na poručení komory české 9. září 1643 v pokutě od cís. rychtáře ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) — Mimo to pohledanosti Malovcovy na jistinách, vynášející 11.900 kop m., ještě l. 1690 při kommissi revisionis et liquidationis vyřízeny nebyly. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & M. 2. — Lib. conf. 2, f. 133.)

Týž Malovec zdědil l. 1625 od Alžběty Bukovské statek *Krašov* a prodal jej pro dluhy za 27.000 kop míš. (C. 215, M. 2.)

Křištof Ferdinand ryt. Mangolt odešel z Loketska pro náboženství a navrátil se při vpádu saském do země s nepřitelem, u něhož sloužil, odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* v kraji Loketském nařízené l. 1633 všeho jmění; avšak neměl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Diviš Bohuslav Markolt z Tedražic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složití k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze 100 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Diviš Markvart ryt. z Hrádku a na Bělě, účastnil se zpoury tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním léta 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance království Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž za tou příčinou všecko v pokutě bylo ujato, totiž:

a) Jistiny 10.033 zl. rýn.

b) Statky *Běla* (kr. Plzeň., okr. Manetín.),*) *Nekmíř* (okr. Plzeň.) a *Podmokly* (okr. Touškov.), k nimž náležely zámky Bělá, Nekmíř a Podmokly; dvory poplužní v Příšově, při tvrzi Kumberku (Komberk), při tvrzi Kokořově, v Nekmíři, v Tlučné, v Litém, v Kuňovicích (Kunějovicích), na Vrtbě (Vrtva) a na Zámku; 700 lečí lesův a 49 rybníků; městečka Touškov Bílý (T. nade Mží, Weiss-Tuschkau, dom.

*) Statek *Bělou*, zámek Bělou a městečko Touškov s vesnicemi a jiným příslušenstvím jakožto statek sirotčí po někdy Petrovi z Roupova pozůstalý, koupil od soudu zemského l. 1555 Šebestian Markvart z Hrádku a na Nekmíři, purkrabí Karlšteinský, za 13.000 kop gr. českých. (D. Z. 51, K. 23.)

Čeminy) a Všeruby (Wscherau, dom. Kunějovice) s 120 osedlými; vsi Bělá Hořejší, Hárky (Hurkau), Hubenov, Lité (Litau, dom. Manetín), Dražeň (Draschen), Vražné (Vražno), Korejtka (Korýtko), Mrtníky (Mrtnice), Loza, Tlučná, Bučí (Butsch), *Krašovice*, Trnová a Zahrádka (všecky v okr. Manetín.); Třemošná, Záluží, Ledce (Ledec), Žilov, Tatinná (Tátěna), Příšov, Lhotka, Nebřem (Nebřeň), Někmiř a Kokořov (nyní toliko dvůr, všecky v okr. Plzeň., dom. Někmiř.); *Košetice* (blíž Naklova, Nagles, zanikla, nyní samota), *Kunějovice* (Kuňovice), Mostice (Mosting), Ouněšov (Ůněšov, Anischau), Podmokly, Poplovice (Popovice), *Běňov* (Běňoves, nyní Wenussen řečená), Doubrava (Dobraken), Kušty (Gutsch), Vlkýš (Wilkischen) a ves pustá Myslinka (vše okr. Touškov.), v nichž ve všech bylo 514 osedlých a 36 gruntův spálených. — Tyto statky, od úctárny komory české po prvé za 136.608 kop m., po druhé za 180.856 kop m. odhadnuté, prodány byly l. 1622 toliko za 120.000 zl. rýn. *Vilémovi Vřesovci* z *Vřesovic*, který na tuto summu teprv l. 1628 z dobré vůle 13.000 zl. přidal, poněvadž Markvart opětně si stěžoval, že statky jeho dle kontratomy za 389.561 kop a zásoby obilí za 22.254 kop odhadnuté, tedy za 411.815 kop míš. stály, tak že sotva za čtvrtý díl na velikou újmu a zkrácení král. komory, tak i na velikou škodu a zkázu jeho byly prodány. (C. 215, M. 3. — Lib. conf. 2, f. 17 & 454. — D. Z. 141, G. 23 & 292, E. 5.)

V smlouvě trhové učinil si Vřesovec to opatření, že vesnice předešle ke klášteřu Plasskému náležející, totiž: Záluží, Mlýn Dubský, Ledce, Vražné, Mrtníky, Korýtko s mlýnem Kordelovým, Lité, Dvůr ve vsi Dražni a plat ve vsi Loze a Třemošné — které byly zápisné a duchovní, již kupujícího Vřesovce vlastní a zpupné dědictví býti měly. Naproti tomu postoupil Vřesovec klášteřu Plasskému od statku Bělé vesnice Rybnice, Kaznějoves, Hradiště (dolejší) a Žichlice, k těmž klášteřu již předtím připojené. — Mimo to statek *Touškov* — městečko T. a vsi Doubrava, Vlkýš, Koušty (Kušty), Běňoves, dvůr poplužní Komberk a ves pustá Myslinka — za 25.553 kopy míš. odhadnutý, měl od Vřesovce postoupen býti klášteřu Kladrubskému, jemuž předešle náležel. Avšak dle porovnání s Vřesovcem l. 1624 upustil opat dotčeného

kláštera od téhož statku, za kterýž náhradou statek *Prostiboř* (kr. Plzeň.) — tvrz a ves P. a vsi Darmyšl (Darmschlag) a Teleč (Teličí, Teltsch) — předtím ke klášteru tomu náležející, dostati měl. Ale když tohoto statku Jan Rudolf Wolfinger nechtěl postoupiti, pojistil Vřesovec klášteru Kladrubskému l. 1626 dskami zemskými 22.000 zl. rýn., za kterouž summu jemu statek Touškov l. 1628 k zpupnému dědictví byl zanechán. (D. Z. 143, L. 5.) — Přes to všecko dle porovnání dne 29. ledna 1676 navrácen byl statek Touškov klášteru Kladrubskému, protože se mu nedostalo peněz za něj od Vřesovce pojištěných. (D. Z. 295, J. 16.)

Ze všech statků svrchu vytčených po srážce dluhů připadlo Markvartovi na třetinu jeho toliko 8852 kop míš.; potom však vedle cís. resol. 4. května 1628 za tuto třetinu a za pohledanost 76.500 kop míš., jeho manželce Anně roz. z Říčan náležející, povoleno bylo při kommissi tractationis toliko 50.000 zl. rýn., na kterouž summu jim oběma bylo poraženo 10.033 zl. za jistiny jim zanechané, pak ze summy trhové vyplaceno 31.000 zl., a na zbytek 8966 zl. dáno cís. pojištění. — Mimo to na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1622 manželce Markvartové navráceno bylo všecko stříbro, na zámku Bělé konfiskované, vážící 148 hřiven 13 lotův (1 lot odhadnut byl za 2 zl. 30 kr. nebo 2 kopy 8 gr. 4 d. míš.); též jí ponechán všecken dobytek, totiž 195 krav, 5 býků, 83 kusy jalového, 69 kusů sviňského dobytka a 35 koní, kteréž pojednala sama do dvorů panství Bělského, od vojska vydrancovaných. (C. 215, M. 3.)

Ctibor Martinovský z Brňova při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádného statku dědičného, tak že dne 13. června 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/7.)

Václav Mašřěfovský z Jizbice, též **Litoměřický** řečený, měšťan Starého města pražského, neprovinil se v čas zpoury ničím jiným, než že dne 8. června 1618 od direktorův a správců zemských zvolen byl ze stavu městského se Šimonem Sušickým z Sonnenšteina mezi kommissary a opatrovníky kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze po vypovězení Jesuitů z král. Českého. Ale poněvadž některé svršky a nábytky v kolleji jesuitské pozůstávající v čas zpoury od vojáků

stavovských byly pobrány neb zmařeny, z té příčiny od Jesuitů hned po bitvě bělohorské se navrátilších dotčení kommissari k opatrování kolleje nařízení obvinění byli vydražováni kollegia, tak že vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 s jinými náčelníky povstání i Mašterovský byl vézením opatřen, pak při kommissi executionis dne 19. června 1621 vedle král. výpovědi z dne 3. června t. r. *hrdla, cti i statkův* odsouzen a dne 21. června s náčelníky zpoury stat. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{46}{100}$.)

Dům po Mašterovském pozůstalý a v pokutě konfiskovaný navrácen byl jeho manželce, jíž vlastně náležel. (C. 215, P. 2.) Viz též Litoměřický.

Adam Materna z Květnice odsouzen byl vedle cís. resoluce z dne 27. října 1623 při kommissi confiscationis *třetího dílu* jmění svého, ale rozsudek ten pro zrušení kommise konfis. nebyl jemu ohlášen, tak že při statku svém zůstaven byl. Potom vystěhoval se za příčinou reformace do Pirny. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Jiří Materna z Květnice, vedle cís. resoluce dne 3. října 1623 na milost přijat a při statcích svých kromě kolatur zůstaven, místo pokuty za provinění své měl jistou summu peněz ad pium opus složit. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.) Ze statků svých prodal *Žerčice* (okr. Boleslav.) — tvrz a městečko Žerčice s dvorem popl., pivovárem a vinicí, též ves Koblnice s dvorem poplužním a příslušenstvím — nejvyššímu purkrabímu Adamovi z Waldšteina l. 1624 za 45.000 kop m. (D. Z. 293, B. 2); pak *Sloupno* (okr. Bydžov.) — tvrz a ves s dvorem popl. a mlýnem a díl vsi Starého Bydžova *) — Albrechtovi z Waldšteina l. 1628 za 20.000 kop mš. a 100 kusů dukátů. (D. Z. 295, C. 24. — Viz léna Fridlandská.)

Potom zanechav statek svůj nápadní *Radovesnice* (kr. Čáslav., okr. Kolín.), odešel pro náboženství ze země do Freibergu, pod králem švédským za rytmistra potřebovatí se dal a tam zahynul. Pročež statek *Radovesnice* — tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím — odhadnutý za 22.234

*) Ves *Sloupno* s dvorem panským, mlýnem, podacím kostelním v Metličanech, s platy z města Nového Bydžova, koupil l. 1610 Jindřich Materna od Václava Kluského z Libodřic za 19.500 kop mš. (D. Z. 184, D. 14.)

kopy míš. k ruce král. fisku byl ujat, a zároveň od komory české dne 10. července 1631 nařízeno, aby peníze za statky Maternovi nedoplačené, totiž 1500 kop m. od Adama z Waldšteina a 18.000 kop od Albrechta z Waldšteina, na komoru složeny byly. Mimo to propadl Materna 20.000 kop míš., které měl za Janem Rudolfem Trčkou dle udání cís. hejtmanna Lehnera, jakož i jistou summu peněz, kterou měl na místě svém a bratra svého Jindřicha Zikmunda položenou, a kteráž l. 1624 od cís. kommissarů k ruce komory české vyručena byla.

Pohledanosti Trčkovské per 20.000 kop m. domáhala se l. 1639 vdova po Maternovi pozůstalá, Veronika roz. Chuchelská, a potom její dcera Barbora, provdaná Vostrovská, (l. 1651—1670), avšak obě vedle cís. resoluce 29. prosince 1639 a 25. června 1670 odmrštěny jsou.*) (C. 215, M. 4 & T. $\frac{1}{3}$. — Lib. conf. 2, f. 409.) — Statek nápadní *Radovesnice* zcela zadlužený a zpustošený postoupen byl bratru Maternovu Jindřichovi Sigmundovi, po němž pro dluhy léta 1651 prodán byl *Václavovi Jiřímu Holickému hraběti z Sternberka* za 4000 zl. k rukám věřitelů. (D. Z. 307, D. 3.)

Jindřich Sigmund Materna z Květnice, bratr předešlého, obeslán dne 17. února 1630 ke kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepřijal obeslání, poněvadž se ničím neprovinil. Statek svůj *Starý Bydžov*, dvůr poplužní a díl vsi, prodal dne 17. července 1629 za 10.128 kop míš. knížeti z Fridlandu (D. Z. 144, A. 18), který Maternovi na summu trhovou 10.278 zl. rýn. dlužen zůstal. O doplacení této summy hlásila se sestra Maternova Anna Dorota Robmhapová, když dotčený statek po Fridlandovi byl konfiskován; avšak ještě l. 1651 k zaplacení nepřišla. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & F. $\frac{5}{16}$. — Viz Albrecht z Waldšteina.)

Fridrich Mateřovský z Mateřova uvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon mu udělený v pokutě dáti 500 kop míš., které, maje se pro náboženství ze země odebratí, z jistín svých 3500 zl. skrze plnomocníka

*) Veronika Maternová měla též od manžela svého Jana Jiřího pojištěno věna 5000 kop míš. na statku Radovesnicích a Starém Bydžově. (D. Z. 142, B. 10)

svého, cí. radu Václava Mladotu z Solopisk, l. 1629 do komory české složil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 21.)

Jan Jiří Mateřovský z Mateřova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Mateřovský z Mateřova propadl teprv l. 1656 vedle zprávy účtárny komory české z dne 11. května 1656 No. 2722. jistiny 12.700 kop m., jemu od Kunyundy Kunešové odkázané, i s úroky 20.480 kop mš. od l. 1617 zadržalými. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Rudolf Mateřovský z Mateřova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a žil na Moravě při nějakém pánu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Matyašovský z Matyašovic, hejtman na panství Velíši, dokázav nevinu svou, při komoře české dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Matyáš Matyašovský z Matyašovic, na panství knížete z Lichtenšteina na Mokšicích, obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se poroval o pokutu za udělení perdonu, nemohl nalezen býti dle zprávy posla komorního, dne 17. února 1630 učiněné. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Max z Maxea, nemáje jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl osvobozen a potom za přičinou reformace ze země odešel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kašpar Mečerad z Mečeradů (Mečerad, Mečeradů, *) pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis vedle kníl. vypravění z dne 21. října 1622 odsouzen *à mortu*, odhlásil, že nemá žádných statků dědičných, na něž by dle přejání mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{100}$.)

Syfrid Mečerad z Mečeradů, pro provinění své v čas zpouře odsouzen *à mortu* jmění při kommissi confiscationis

* L. 1667 obdržel Mečerad z Mečeradů úroveň = kníl. (Časopis. 17. 2. 197, s. 7.)

vedle král. výpovědi dne 27. června 1623, propadl: a) *dvůr ve vsi Předlicí* (Prödlitz, kr. Litoměřic.) nedaleko Veselí (Wesseln), který l. 1627 vedle odsudku panu de Vitte postoupiti musil; b) jistinu 800 kop míš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Adam Měděnec z Ratibořic, nemaje jmění žádného, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen byl a potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. ¹/₈.)

Jan nejmladší Měděnec z Ratibořic a na Dobrošovicích přistoupil k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte na Rýnu za krále Českého, též ke konfederaci týchž stavů s jinými zeměmi učiněné. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen *dvou třetin* jmění svého, propadl statek *Dobrošovice* (kr. Tábor, okr. Sedlec., dom. Prčice), ves s dvorem poplužním, který od král. komory l. 1623 za summu odhadní 3036 kop míš. koupil *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovert*, se statky Kvasejovickým a Uhřickým za 16.000 kop míš. (C. 215, M. 8. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25. — Viz Mikuláš Měděnec a Petr Pavel Hozlaur.)

Jan mladší Měděnec z Ratibořic na Čachořicích a na Nových Dvorech účastnil se výpravy stavů povstalých proti Ferdinandovi II. a brzy potom zemřel. Pročež statek po něm pozůstalý byl konfiskován, totiž: *Čachořice*, tvrz a ves s dvorem poplužním (nyní toliko samota, kr. Tábor., okr. Sedlčan., domin. Chlumec.), ves *Křemenice* (díl) a ves *Nové Dvory* s dvorem poplužním. *) Statek ten již před vítězstvím od cís. vojska v pokutě vzat, od Dona Baltasara de Marradas za půjčených jemu 3600 kop míš. Janovi Řepickému ze Sudoměře l. 1621 k užívání na dvě léta postoupen, a potom léta 1623 od komory české za 6888 kop m. odhadnutý *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 6000 zl. rýn. prodán

*) Statek *Nové dvory* — tvrz a ves celou Nové dvory s dvorem poplužním a vsí celé Ředice, Křemenice a Čachořice, též 2 dvory kmetcí nad Křemenicí a dvůr kmetcí ve Chvalově, s mlýny a příslušenstvím — Lidmila z Nového Dvoru, manželka Petra Měděnce z Ratibořic dala sobě po shoření desk l. 1545 nově vložití jakožto dědictví po otcí svém. (D. Z. 250, J. 18.)

byl. Summa trhová ponechána jest vedle recessu knížete z Lichtenšteina dne 18. listop. 1622 vdově Cecílii Měděncové roz. z Malovic za její pohledanost 5000 kop mš. na Čachořicích pojištěnou. Naproti tomu dcera Kateřina Mandalena, vdova po Janovi Sádlovi z Vražného, potom opět provdaná Fictumová, které Měděnec l. 1619 statek Čachořice odkázal, s žádostí svou za navrácení téhož statku od knížete z Lichtenšteina odmrštena jest, poněvadž odkaz ten v čas zpoury učiněný za neplatný uznán byl. (C. 215, M. 8. — Lib. conf. 2, f. 41. — D. Z. 141, F. 26 & 292, B. 13.)

Mikuláš mladší Měděnec z Ratibořic zemřel v městě Táboře u nepřitele; pročež *všechno jmění* jeho král. fisku v pokuté připadlo. Statek jeho *Kvasejovice* (Kwasowic, domin. Prčice, kr. Tábor., okr. Sedlec.), ves s dvorem poplužním; pak *dea dvory svobodné* ve vsi *Malkovicích*, kteréž Měděnec l. 1620 od Evy Měděncové, roz. z Bukovan, za 800 kop m. koupil a toliko 200 kop zaplatil; jakož i dvůr poplužní ve vsi *Bolechovicích* (jenž vlastně vdově po něm pozůstalé Anně Kateřině roz. z Vesce náležel, ale omylem s ostatním statkem byl konfiskován), s jednotlivými poddanými ve vsi *Martiničích*, *Záhoří* a *Stuchanově*, koupil l. 1623 od komory české *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovrat* za summu odhadní 2392 kop mš. — Vdově po Měděnci pozůstalé, s níž se Libšteinský o dotčený dvůr ve vsi *Bolechovicích* porovnal, její pohledanost na statku *Kvasejovickém* per 3050 kop mš. při komoře české vedle nařízení kommisie liquidationis z dne 22. srpna 1623 byla vykázána. Nedopracená pak summa za dvory ve vsi *Malkovicích* per 600 kop mš. i s úroky vzešlymi zaplacená býti měla Evě Měděncové, vdově po Mikuláši starším, od Libšteinského, který ty dvory Jiřkovi Kokoškovi prodal, ze summy trhové vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 19. června l. 1624; však teprv l. 1638 dáno jí na tuto pohledanost cís. pojištění. (C. 215, M. 8. — Lib. conf. 2, f. 33. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25.)

Mikuláš starší Měděnec z Ratibořic teprv po své smrti obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení *perdonu*; proto posel komorní přinesl nazpět obeslání jeho dne 17. února 1631. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Měnický z Červené vsi při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, ale neučinil žádné pořádnosti co do pokuty, tak že vedle poručení komory české dne 16. března 1686 *dvůr šosovní* ve vsi *Měniku* (dom. Bydžov.) po něm pozůstalý, za 300 kop míš. odhadnutý, v pokutě ujat byl. Avšak vedle dekretu komory české dne 21. února 1688 *dvůr ten* Anně Kateřině ovdovělé Měnické, roz. Jestřibské z Ryzmburku, a dětem jejím proti složení pokuty 50 kop míš. za pretensi fiskální zase byl postoupen. (C. 215, M. 24.)

Jan Menšík ryt. z Menšteina, katolík, vykonal přísahu na konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění své bez výminky osvobozen (*absolutus sine clausula*), zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě pražském složití pokutu 60 zl. rýn., kterou dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jirí t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Adam a Purkhart Merklinští ryt. z Merklína, katolíci, podepsali konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněnou, vyhradivše si, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění bylo jim prominuto při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622, tak že při statcích svých *Racovech a Vitovicích* (Racov a Vitonice, kr. Cheb., okr. Přimda, dom. Bor.) byli zůstaveni. *Purkhartova manželka* Kateřina, roz. Černínova z Chudenic, uvolila se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon manželu jejím udělený složití 150 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Merklinský z Merklína obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel, a vdova po něm pozůstalá držela statek Bernartice jakožto věno své. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bořivoj Měsíček z Výškova a na Dolanech, písař menších desk zemských, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavů odbojných s jinými zeměmi učí-

nénou, vyhradil však sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle čís. resol. 17. června 1623 *k manství*. Avšak nepřijal léna na statek svůj *Dolany* (okr. Klatov.), tvrz a ves Dolany s dvorem poplužním a ves Balkov (D. Z. 46, E. 19); též ves *Malechov* s dvorem poplužním a ves Výrov,^{*)} ohlásiv dne 27. srpna 1626, že na statku tom více dluhů (totiž 44.800 kop m.)^{**}) jest, nežli zač stojí. Proto žádal, jestliže by mu statek jeho v dědictví zůstatí neměl, aby raději od král. komory byl ujat. Mimo to díl statku svého, totiž *Balkov* (kdež prve ves pustá byla, kterou Měsíček l. 1616 opět vystavěl), a k tomu dva dvory panské a tři selské od statku Dolanského přidané, postoupil Měsíček l. 1616 druhé manželce své Marii roz. z Řezna, které na žádost její l. 1626 od komory české užívání toho dílu bylo ponecháno. Přes to všechno teprv l. 1642 statek Dolanský z manství propuštěn jest. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 9. — D. dv. 7, f. 45; 53, f. 64.)

Jiří Měsíček z Výškova zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi hrdelní patentem z dne 14. července 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & M. 9.)

Radslav Měsíček z Výškova utekl po bitvě bělohorské ze země, nezanechav žádných statků. (C. 215, M. 9.)

Adam a Krištof Meytolarové z Meytol obesláni byli léta 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak oba již předtím zemřeli dle zprávy posla komorního. *Adam* zanechal dítěti svému *dvůr* půl míle u Přestic ležící; po *Krištofovi* pak, jenž byl úředníkem u pana Janovského na Janovicích, nezůstalo ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Hynek Albrecht Mičan sv. pán z Klínšteina (v. Klingenstein) a z *Rostok*, katolík, při kommissi konfiskační dne 7. dubna

^{*)} Ves *Malechov*, ves *Řakom*, ves pustou *Pravětičky* a ves *Výrov*, s dílem řeky, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, koupil l. 1569 Mikuláš Měsíček z Výškova od Zdeňka Kavky Říčanského z Řičan za 5300 kop míš. (D. Z. 60, E. 7.)

^{**}) Měsíčkova prvá manželka Dorota roz. Fremutova z Tropic přičila mu l. 1608 na statky jeho 7300 kop míš., které obdržela za statek svůj *Běhařov*, Evě Měsíčkové roz. z Údrče prodaný.

1623 pokuty byl osvobozen, ačkoliv l. 1620 podepsal a zpečetil konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. Ale potom pro neposlušnost, že svrsky po odsouzeném Bohuchvalovi Berkovi pozůstalé nevydal, v pokutu upadl, tak že do sequestru vzat byl statek jeho Nížburk (*Nižmburk*, Nischburg, okr. Křivoklát.) totiž hrad Nížburk s kaplou a hodinami velikými, s dvorem poplužním, vrch Hradiště, vsí Stradonice s dvorem poplužním a Žloukovice, s dvěma mlýny, hutí železnou a vším příslušenstvím, jak to Fridrich Mičan l. 1613 od Jindřicha Kunrata Šanovce z Šanova za 33.000 kop míš. koupil. (D. Z. 187, A. 24.) Avšak Mičan vedle cís. resoluce dne 7. dubna 1623 obvinění zproštěn byl proti navrácení svrsků dotčených, tak že statek Nížburk již předtím pro dluhy manželce jeho Mandaleně roz. z Hodkova za 38.257 kop míš. prodaný, a vedle nařízení král. místodržícího dne 31. srpna 1622 postoupený, téže opět byl navrácen. (C. 215, M. 7. — Lib. conf. 2, f. 373.)

Jan Vilém Mičan sv. pán z Klinšteina byl mezi osobami na sněmu generalním l. 1620 obranými k učinění relace sněmovní ke deskám zemským a pritištění pečeti zemské k uherské konfederaci. Pro toto provinění vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & M. 7.)

Václav Mičan sv. pán z Klingensteina při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Maradas a vedle cís. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na milost přijat byl. (C. 215, S. 79.)

Bohuslav ryt. z Michalovic na Rvenicích a Novém Sedle, v čas zpoury jeden z direktorů, správcův a rad zemských, nebyl při sjezdu stavů povstalých v kolleji Karla IV., ani při vyhození král. místodržících, ani při nařízení direkce, meškaje na ten čas po pět neděl v Karlových Varech, odkudž teprv o letnicích do Prahy přišel. Avšak skrze Abdona z Kolovrat a Ehrenfrida z Berbisdorfu před ostatní direktory obeslán, přinucen byl proti vůli své vstoupiti do direkci na místo zvoleného direktora Křištofa z Fictum, který pro churavost svou úřadu toho převzít nemohl. Potom zúčastnil se všeho, co direktorové k ochraně náboženství pod obojí předsevzali, zvláště v jeho domě čtena a opravena byla první apologie

stavů povstálých, konány pak porady o zavření konfederace i o zavržení krále Ferdinanda II.; též spisoval s jinými žádostmi stavův k jiným zemím o intercessi, zpečetil a podepsal konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, přimlouval se při sjezdu stavův dne 19 srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož panování byl purkrabím kraje Hradeckého a místokanclérem král. Českého; učinil též návrh k sepsání a uveřejnění apologie, obsahující příčiny, za kterými Ferdinand II. k panování připuštěn býti neměl; přehlížel a opravil justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, byl též mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při němž falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého, a koupil od stavův odbojných některé statky duchovní.

Pro tato provinění Michalovic, ač se dal císaři na milost hned po bitvě bělohorské, s ostatními direktory a náčelníky zpoury na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na hradě Pražském, potom první při kommissi hrdelní dne 3. dubna 1621 vyslýchán (Original-Verhör, Statthalt. Archiv sub K. $\frac{1}{138}$) a odsouzen *cti, hrdla i statku*, tak že měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; avšak vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 z milosti dne 21. června t. r. toliko byl stat, pravá ruka mu ufata a s hlavou jeho na věži mostské vystrčena.

Jméni jeho všechno hned bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Rvenice* (Ervěnice, Seestadt, kr. Žatec, okr. Borek, dom. Eisenberk), *) k němuž náležela tvrz za městečkem Rvenicí u příkopů, kde předešle též nějaká tvrz stála, s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, chmelnicí, štěpnicí velikou, kořennou zahradou, rybníky (zejména Velký, Nový, Kamenný), v nichž přes 600 kop násady bývalo, též lesy na 2719 provazcův; městečko Rvenice s Rybařskou ulicí, domy kmetčími, platy stálými i běžnými, robotami a jinými povin-

*) L. 1571 koupil za 8500 kop gr. praž. českých Bohuslav starší z Michalovic od Křištofa z Karlovic na Červeném Hrádku a Hermansdorfu dědictví k zámku Červenému Hrádku náležité, totiž městečko *Rvenice* s ulicí Rybařskou při něm, s podacím kostelním, též s městištěm k stavení sídla způsobným a příkopem obehnaným, s rybníky (Velkým a Novým) i jiným příslušenstvím; ves *Strupčice* s podacím kostelním a příslušenstvím. (D. Z. 60, E. 24.)

uostmi, podacím kostelním, 2 šenky (jedním v radnici, druhým v Rybařské ulici), 2 mlýny a cihelnou; ves celá Pertelsdorf (Bartelsdorf) jinak Dřínov a dílem vsi Kunnersdorf s ovčínem, Oujezd s mlýnem, Šenberk (Schimberg) a Komořany — jak to l. 1612 Bohuslav z Michalovic na Novém Sedle jakožto statek zadlužený po Divišovi z Michalovic za 34.480 kop 37 gr. míš. koupil. (D. Z. 185, J. 25. — Dle dílčích cedulí l. 1586, D. Z. 166, K. 27. — L. 28.)

b) Ves celá *Trupčice* (Strupčice, dom. Eisenberk) s podacím kostelním, dvorem poplužním někdy Urbana Landyše s 2 1/2 lánu rolí (D. Z. 166, K. 27 — L. 28), kterýž statek od knížete z Lichtenšteina dne 4. listopadu 1621 postoupen byl k užívání arcibiskupství Pražskému až do nahrazení škody, klášteru Oseckému od Bohuslava z Michalovic a jeho manželky na statcích téhož kláštera l. 1619 do 18.131 kop míš. učiněné. (C. 215, C. 1/5.)

c) Statek *Nové Sedlo* (Novosedly, Neundorf, Neudorf, kr. Žatec, okr. Borek), ves s podacím kostelním, dvorem poplužním a příslušenstvím.

Tyto statky, odhadnuté poprvé za 61.808 kop, po druhé za 55.364 kopy míš., vedle král. resoluce z dne 17. září 1622 prodány byly *Vilémovi mladšímu z Lobkovic* za 50.000 kop míš., z kteréž summy jemu z milosti 20.000 kop bylo darováno. (C. 215, M. 6. — Lib. confisc. 2, f. 242. — D. Z. 194, A. 1.)

Mimo to *statky duchovní* — tvrz a ves *Škrle* (okr. Chomútov) s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, též vsi Hošnice, Přílepy, Zálezly, Vysočany (díl) s podacím kostelním, Lažany a Bylna (Bylany), klášterům Oseckému a Světeckému náležející; pak ves *Nemelkov* s 2 chalupníky ke komendě Mostské špitálu Křížovníků příslušející, a dvůr, *Roselhof* řečený — které Bohuslav z Michalovic l. 1620 koupil od stavův odbojných a nejvyšších úředníků zemských za summu odhadní 30.000 kop míš., tak že na ni 18.571 kop k potřebám země v čas zpourey již odvedl, hned po bitvě bělohorské dotčeným klášterům byly navraceny. (D. Z. 192, K. 3.)

Vdova po Bohuslavovi z Michalovic, Voršila Benigna roz. z Vrtby, účastnila se zpourey tím, že koupila l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 15.000 kop míš. *statek*

duchovní, arcibiskupství Pražskému náležející, totiž *klášter Osecký* s kostelem, pivovárem, mlýnem Holzmühl řečeným, s dvorem poplužním, lesy řečenými Šmelperk a Klosterpus (Klosterbusch), 7 rybníčky, též vsi Han (Hahn), Neudörfel jinak Starý Osek s podacím kostelním, Ladunk (díl) s mlýnem; pak platy z rolí a luk některých vesnic cizopanských. Protož nejenom tento statek hned po bitvě bělohorské dotčenému arcibiskupství byl navrácen (D. Z. 192, K. 6), nýbrž i v pokutě ujat *dům Michalovicův*, Vorskile Benigné Michalovicové náležející, v Starém městě pražském v Celetné ulici ležící a dskami zemskými se řídící, který l. 1622 *knížeti Saskému Juliovi* v summě 6000 zl. císaři půjčených zástavou byl postoupen, pak vedle cis. resoluce z dne 6. prosince 1627 prodán *Marii Magdaleně hraběnce z Buquoi* za summu odhadní 19.128 kop míš., která jí porážena byla na summě od císaře jí povinné. (C. 215, M. 6 & P. 2. — Lib. conf. 2, f. 495. — Lib. contract., f. 581. — D. Z. 621, D. 16; 142, Q. 22 & 294, H. 12.)

Mimo to Michalovicové z pohledanosti 42.089 kop míš., jí a osmero dítkám náležející ze statků po jejím manželu konfiskovaných, l. 1622 toliko 1589 kop bylo přisouzeno. Marně vyhledávala Michalovicová po mnoha let práva svého i dítek svých při císaři samém; neboť poněvadž po dvakráte ze země k nepříteli se odebrala, vedle cis. resoluce z dne 25. srpna 1628 všech práv svých byla zbavena; jenom třem decerám jejím, kdyžby k náboženství katolickému přistoupily, z milosti po 2000 zl. na věno jejich bylo povoleno. — Při vpádech nepřátelských léta 1632 a 1634 navrátila se opět paní Michalovicová do Čech a statků dotčených se ujala; pročez l. 1638 dne 23. ledna všech práv svých v království Českém majících odsouzena, v bytu svém do arrestu vzata, a když se prohlásila, že nijakž nemíní k víře katolické přistoupiti, ze země na vždy vypovězena byla. (C. 215, M. 6.)

Jan Václav ryt. z Michalovic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zprostěn, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Smil ryt. z Michalovic, syn Bohuslavův, účastnil se zpouře tím, že od direktorův a správců král. Českého byl vypraven

(dne 16. července 1618 s Maximilianem z Kolovrat a Davidem Kuklou v poselství k Janovi Sigmundovi, kurfiřtu brandenburskému; potom že v měsíci prosinci léta 1618 vyslán byl s Pavlem z Říčan a Oldřichem Gerštorfem z Gerštorfu k vyjednávání se stavy moravskými na sněmu obecném shromážděnými; též že v mnohých jiných kommissích od stavův odbojných potřebovati se dal. Pro tato provinění obáváje se trestu, ujel hned po bitvě bělohorské ze země s králem Fridrichem, jehož skrze Francii do Zweibrücken k strýci jeho falchhraběti Janovi doprovázel, a nepostaviv se podle patentu z dne 17. února 1621 před kommissi hrdelní, při téže kommissi dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Statky pak po jeho otci pozůstalé byly konfiskovány. (Viz Bohuslav z Michalovic. — Skála V. 39, 216. — C. 215, M. 6.)

Matouš Michal (Michalův), měšťan a purkmistr v Menším městě pražském, zapůjčil v čas zpourey jistou summu peněz tehdejšímu direktorům a správčům země na ves Vořech (Ořech, okr. Smíchov, dom. Chraštan.), kapitole hradu Pražského náležející.* Pročež děkan této kapitoly, ačkoliv mu ves Vořech byla navrácena, ujímal se l. 1630 dvoru poplužního, *Jilkovský* řečeného v téže vsi ležícího a Michalovi náležitého, a polovici jeho, jakoby kapitole v pokutě připadla, přivlastniti si chtěl. Avšak vdova po Michalovi pozůstalá obrátila se na komoru českou, žádajíc při dvoře tom zůstavena býti. Vedle zdání král. prokuratora nebyla kapitola dotčená oprávněna dvoru řečeného na ztenčení regalíí se ujímati, poněvadž Michal nebyl v pokutě kapitoly, ale král. komory. Z té příčiny vdova dotčená před kommissi transactionis byla oběslána, aby tam o pokutu za provinění manžela svého se porovnala. (C. 215, M. 19.)

*) Ves *Vořech*, statek to děkanství a kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském (kromě dvoru popl. *Jilkovského* v též vsi a 2 chalup ve vsi *Dobříči* dotčenému Michalovému náležitých) s platy z 12 osedlých i z dvoru *Jilkovského* a 2 chalup vymíněných, prodána byla v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných *Matěji Mnichovskému*, měšťanu Nového města pražského, a *Matoušovi Michalovému* za 3310 kop miš. zaplacených až na 1000 kop, z nichž deputát ročně 60 kop dotčené kapitole dáván býti měl. (D. Z. 140, F. 28 & 193, E. 5.)

Petr Milota ze Všejan v městě Turnově, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a žil v domě knížete z Fridlandu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Arnošt z Miltic obeslán byl léta 1629 před kommissi transactionis za příčinou narovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Fridrich z Minkvic (Minkovic) účastnil se nejenom zpoury stavů, nýbrž sloužil též králi Fridrichovi falckraběti, dle udání a zprávy kardinala knížete Františka z Dittrichšteina, biskupa Olomúckého, císaři dne 19. listopadu 1621 podané, v níž Dittrichštejn zároveň žádal o *dům Henklovský* v Menším městě pražském na Vlaské ulici ležící a Minkvicovi náležející.

Ale Minkvic dům tento dne 24. září 1621 prodal za 20.000 kop míš. Stefanovi Šmídovi, císař. radě a říšskému pfenigmistru, k ruce císaře, který týž dům ze šosu a pořádku městského propustil a l. 1624 dotčenému *kardinalovi z Dittrichšteina* za dědictví zpupné a svobodné daroval. (C. 215, M. 17. — D. Z. 142, A. 19 & H. 12.) — Zbytek summy trhové 14.000 kop míš., který Minkvic o sv. Jiří 1623 nevyzdvihl, téměř k žádosti jeho vykázán byl rozsudkem komory české z dne 6. listopadu 1659, avšak bez úrokův a zmenšený na špatnou minci, již se l. 1623 užívalo. (C. 215, M. 17.)

Adam Mírek ryt. z Solopisk, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Sedlov* (kr. Čáslav, okr. Kolín, dom. Ratiboř.), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1607 od statku Ratibořského prodala Kateřina manželka Ondřeje Horňateckého, roz. Vodéradská z Hrušova, za 8000 kop míš. švagrovi svému Mikulášovi Horňateckému. (D. Z. 181, E. 18.) Tento statek od komory léta 1623 za summu odhadní 3768 kop míš. koupil císař. rada *Ondřej Horňatecký z Dobročovic* a připojil jej opět k statku Ratibořskému. — Pohledanost pozůstalé vdovy Marianny Mírkové, roz. Horňatecké z Dobročovic, per 1800 kop míš. při kom-

missi liquidationis l. 1625 jí přisouzena byla v summě 1800 zl. rýn., na kterou její dědička a sestra Anna Kamberská l. 1629 cís. pojištění obdržela. (C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 422. — D. Z. 141, J. 20 & 292, H. 24.)

Bohuslav Mírek ryt. z Solopisk vedle cís. resoluce z dne 28. října 1624 pokuty za provinění své v čas zpoury byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Sigmund Mírek ryt. z Solopisk zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. V této pokutě konfiskovány byly všechny statky po něm pozůstalé, totiž: tvrz a ves *Sineč* s dvorem poplužním, ovčínem, též ves Vitice (díl); tvrz a ves *Chotiš* (Choteyš, díl) a ves Sedliště (díl), kteréž oba statky před rokem 1542 bratří Mírkové Bohuslav a Jiří za 23.000 kop míš. od Vilíma z Chřetic koupili (D. Z. 5, A. 13); též dvůr poplužní s chalupou ve vsi Chotejši, který koupila l. 1578 Dorota Mírkova roz. z Petrovce a na Sinči od Doroty Vratislavové z Solopisk za 637 kop 30 gr. česk. (D. Z. 64, M. 10.) Tyto statky od král. komory prodány byly dne 14. srpna 1623, za summu odhadní 12.286 kop míš. *Karlovi knížeti z Lichtenšteina*.

Dcerám po Mírkovi pozůstalým, Dorotě Krejřtanové, Alžbětě Švaberské a Aleně Renthalské, zanechané dvě třetiny per 6524 kop i s vénem 2500 kop, po matce jejich Žofii roz. Kasalické z Kastic pozůstalým, měly vyplaceny býti z komory české; avšak teprv dne 15. března 1653 dáno jim cís. pojištění na dotčené dvě třetiny, z nichž jim běžící úroky od Havla l. 1652 placeny býti měly; ale i tyto potom jejich dědicům vedle účtu komory české z dne 30. října l. 1683 na summě hlavní byly poraženy. (C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Jindřich Mírek ryt. z Solopisk zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Pozůstalý po něm statek *Nesmířice* (kr. Čáslav., dom. Královice dolní) — tvrz a ves Nesmířice s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, ves celá Hradecko se zámkem pustým Hrádek řečeným, s podacím kostelním na témž Hra-

decku, ves celá Hulice, ve vsi Kalné nápravník jeden, mlýny Hubkovský a Sýkorovský s dvorem popl., jak to l. 1610 Petr starší Malovec Jindřichovi Mírkovi v dluhu 100 kop gr. česk. postoupil (D. Z. Menší, 237, B. 20) — za summu odhadni 13.821 kop míš. od komory české léta 1623 ponechán byl proti zaplacení třetiny král. fisku v pokutě náležející synovi Mírkovu *Václavu Ladislavovi*, který při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za provinění své byl osvobozen. Tento prodal týž statek povolením král. komory l. 1624 za dotčenou summu cizozemci *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně*, jenž vedle zprávy účtarny komory české z dne 26. května 1642 ničeho nezapravil ani za dotčený statek, ani za jiné statky od komory koupené. Z té příčiny léta 1652 statek *Nesmiřice* odevzdán byl v sequestratorství *Jakubovi Paravičínovi*, měšťanu Menšího města pražského. (D. Z. 307, N. 3. — Viz Vostrovec z Kralovic Ladislav a Ledčanský — C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 369.)

Jiří nejstarší Mírek ryt. z Solopisk zavázal se v čas zpourey vlastním listem pod pečeti svou někdejšímu direktorům a správcům zemským, že při nich státi a všecko to, co na něj vloženo bude, tak jakž na věrného patriotu náleží, vykonávati chce; pročež při kommissi confiscationis dne 5. listopadu 1622 všeho jmění svého byl odsouzen, avšak z král. milosti při dvou třetinách zůstaven (protocol. condemnatorum, fol. 61.). V této pokutě ujaty byly statky jeho, tvrz a městys *Plaňasy* (Plaňany) s pivovárem, tvrz a ves *Přebozy* a ves *Žhery* (Zhory) s dvory poplužními (kr. Kouřim, dom. Kostelec Černý), kteréž za summu odhadni 42.995 kop míš. od komory koupil dne 14. srpna 1623 *Karel kníže z Lichtensšteina*. Ponechaných Mírkovi ze summy trhové dvou dílů per 28.663 kop., kteréž jemu z komory české zaplacený býti měly, domáhali se ještě léta 1650 jeho synové *Jaroslav Svatomír* a *Fridrich Šťastný*. (C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Sigmund Mírešovský z Mírešovic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *z manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommissie léta 1623 nebyl ohlášen, tak že Mírešovský statky své v dědictví podržel. (C. 215, C. 4/.)

Vilém Mířkovský z Tropčic, při kommissi konfiskační dne 23. srpna 1623 pokuty osvobozen, brzy potom zemřel. Léta 1629 obeslán byl před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu, ale jeho dcera provdaná za Zylvara nepřijala obeslání. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Bernard Mitrovský ryt. z Nemyšle odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, přidržel se hraběte z Turnu, býval často u něho a zdržoval se drahý čas v Praze. Pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen byl všeho statku; není však vytčeno, zdali jmění jeho k ruce knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina, anebo později od král. fisku bylo ujato. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan starší a Jan mladší Mitrovští ryt. z Nemyšle při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Mitrovský ryt. z Nemyšle přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými přivtělenými a okolními zeměmi učiněné, též k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falekraběte při Rýnu za krále Českého. Avšak jsa katolík, při kommissi konfiskační nebyl odsouzen, a prokázav l. 1629 při kommissi transactionis nevinu svou, podvolil se dne 18. dubna 1629 za udělení perdonu dobrovolně dáti 200 kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commis. transactionis sub Nro. 95.)

Jiří starší Mitrovský ryt. z Nemyšle a na Jitkově, účastnil se zpoury tím, že stavům odbojným odváděl kontribuci k vedení války, též že vypravil lid svůj k veřejné hotovosti i sám ve vojsku stavovském pod generalem z Bubna sloužil. Ale poněvadž byl již katolíkem, pokuty za provinění své při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 byl zprostěn a teprv při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za udělení perdou k složení pokuty 1166 zl. 40 kr. rýn. zavázán, za to pak zůstaven při statku *Jitkově* (kr. Čáslav, dom. Polná), k němuž náležely tvrz a ves Jitkov s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, a celá ves Oudolen s příslušenstvím, jak to jeho otec Pavel l. 1593 od Adama Naze z Chřenovic za 4425 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 169, D. 11.) — Zbytek pokuty vytčené 502 zl. rýn. zapravila teprv l. 1638 jeho dcera Ma-

ria Alžběta, provdaná Boreňová, která statek Jitkov po matce své Dorotě roz. z Komárova zdédila, tak že ji dotčená summa vedle cí.s. resoluce z dne 14. října 1638 byla poražena z pohledanosti 6560 kop míš., manželu jejímu Vilémovi Boreňovi l. 1637 pojištěné. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$ & M. 23. — Viz též David Boreň.)

Jiří mladší a Mikuláš Jan Mitrovští ryt. z Nemyšle účastnili se zpourey, jako Jindřich Mitrovský; jsouce však katolíci, při kommissi konfiskační dne 31. října 1622 pokuty za provinění své byli osvobozeni. *Jiří* pak zavázal se při kommissi transactionis léta 1629 za perdon mu udělený složití pokutu 2333 zl. 20 kr. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Petr Mitrovský ryt. z Nemyšle, na Jetřichovicích, účastnil se l. 1619 výpravy válečné stavů povstalých, za kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složil pokutu 150 zl. a při statku svém *Jetřichovice* (kraj Tábor., okr. Sedlec.) byl zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commiss. transact. sub Nro. 170.)

Přech (Přibík) Mitrovský ryt. z Nemyšle zemřel v čas zpourey, nezanechav žádného jmění, tak že při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své byl zprostěn. (C. 215, $\frac{1}{8}$.)

Jiří starší Mladota ryt. z Solopisk, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen *k manství*, dne 2. prosince 1627 přijal léno na statek svůj, *dvůr Myškovský* ve vsi Vtelně Jizerném (okr. Boleslav.) ležící, za 5000 kop odhadnutý. Maje se pak l. 1628 pro náboženství ze země odebrati, zřídil bratry své Václava a Zdeňka Adama za plnomocníky nad dvorem svým, kteří jej pro dluhy s povolením nejvyššího soudu lenního Janovi Purkhartovi Kordulovi z Sloupna, hejtmanu Pardubickému, l. 1628 za 3500 kop míš. prodali. Avšak Kordule smlouvě trhové nedostál a l. 1639 od dotčeného statku upustil. Protož po smrti Jiřího Mladoty l. 1637 přihlásili se jeho synové *Jan a Adam* o ten dvůr, na nějž pak l. 1650 léno obnovili, rozdělivše se předtím smlouvou l. 1645 dne 25. března učiněnou o jmění po otci pozůstalé tak, že Janovi dotčený dvůr manuský, Adamovi pak *dům* v Starém městě pražském, mezi domy Zarubovským a u Železných dveří ležící, náležeti měl. L. 1652

Janovi Mladotovi dotčený statek proti složení 800 zl. rýn. z manství jest propuštěn. (C. 215, M. 13. — D. dv. 7, f. 34 a 59; 68, I. fol. 30 a II. f. 8.)

Jiří Mladota ryt. z Solopisk odešel ze země pro náboženství, potom při vpádu saském léta 1631 navrátil se do Prahy, měšťanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení činil. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*; není však uvedeno, zdali jmění jeho k ruce vévody Fridlandského, neb později král. fisku bylo ujato. (C. 215, $\frac{1}{7}$.)

Sigmund Mladota ryt. z Solopisk, při *kommissi konfiskační* dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, vystěhoval se potom za příčinou reformace ze země, zanechav statek svůj manželce své Heleně, roz. z Ebersbachu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Mladota ryt. z Solopisk, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Avšak při *kommissi konfiskační* dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění svoje byl zproštěn, tak že podržel statky své. Za perdon mu udělený zavázal se l. 1619 při *kommissi tractationis de pio opere* dáti pokutu 600 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Zdeněk Mladota ryt. z Solopisk a v Česově obeslán byl dne 5. února 1629 před *kommissi transactionis*, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; dle zprávy posla komorního odešel již předtím pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Zdeněk Adam Mladota ryt. z Solopisk pro účastenství své ve zpouře při *kommissi konfiskační* l. 1623 *polovice* jmění svého byl odsouzen. V této pokutě konfiskován byl statek *Stakory* (kraj Boleslav., dom. Kosmonos.) — tvrz Stakory s dvorem poplužním, vinicí, rybníky a lesy, pak ves celá Stakory Veliké (Horní) s podacím kostelním — který Mladotova manželka Kateřina, předtím Chlumová z Dohalic, l. 1609 od Alžběty Mateřovské z Hustiřan za 16.000 kop mfš. koupila (D. Z. 134, P. 2) a na tuto summu 12.000 kop zaplativši statek ten manželu svému a dítkám, Jiříkovi, Vi-

lémovi a Alžbětě, odkázala. Poněvadž vedle toho odkazu Mladotovi na tom statku toliko čtvrtý díl, 3000 kop mš. vynášející, náležel a Mladota dle porovnání při komoře české dne 23. července 1627 z dílu svého polovici král. fisku v pokuté připadlou per 1500 kop zaplatil, při statku dotčeném s dítkami svými zůstaven jest. (C. 215, M. 13. — Lib. conf. 2. f. 256.) *Dům Mladotův* šosovní v Starém městě pražském teprv l. 1629 vedle návrhu král. prokuratora z dne 5. října 1629 od cís. rychtáře v pokuté byl ujat. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Aleš Mošauer z Valdova, při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury zproštěn, zůstaven byl při statcích *Dobřejovicích, Popovicích*, též dvorech poplužních v *Ovčarech a Předhoří*, které po Vilémovi Mikulášovi Mošauovi zdědil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Mracký (Mračský, Mratský) svob. pán z Dubé nebyl přítomen sjezdu stavů povstalých, když se jednalo o zavržení krále Ferdinanda II. i o jiných věcech důležitých; hlasoval však pro zvolení kurfiřta Saského za krále Českého, byl též za kralování Fridricha Falckého nejvyšším sudím zemským, jakož i léta 1620 mezi relatory na sněmu generalním, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění při kommissi konfiskační odsouzen byl dvou třetin jmění, ale poněvadž sám i děti jeho k náboženství katolickému přistoupili, vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1623 dětem po něm pozůstalým ponechána byla *polovice* jmění, které již před tím všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Jistiny 2900 kop mš., z nichž bylo 1400 kop za Adamem z Waldšteina a 1500 kop na statcích Švamberských. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$ & S. 83.)

b) Statek *Svojšice* (okr. Kouřim.), k němuž náležely tvrz a ves Svojšice s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, podacím kostelním, vinicí a chmelnicí, též vsi Krychnov, Chocenice a Voděrady polní (díly) s 21 poddanými a jedním poddaným ve vsi Poboří, kteří odváděli vrchnosti ročně úroku peněžitého 280 kop 40 gr. mš., pak 9 kop 30 gr. za robotu vázání ovsu z 19 kop záhonů po 30 gr., též 35 slepic po 6 gr., tak jakž to Mracký l. 1606 od Adama mladšího z Waldšteina za 12.500 kop gr. česk. koupil (D. Z. 182,

F. 18.); též ves *Bošice* s 6 poddanými a dvůr poplužní *Votelec*. Tento statek, odhadnutý za 26.356 kop míš., postoupen byl l. 1622 *Václavovi Vchynskému z Vchynic*, od něhož však vedle cíš. resoluce král. fisku byl navrácen.

c) Statek *Pyšely* (kr. Pražský, okr. Jilov.), totiž tvrz a městys Pyšely, pak 17 vesnic na větším díle společných, zejména Babice s dvorem poplužním na blízku, kde byla předesle ves Nestarice, Zaječice s dvorem poplužním, Vavřetice, Kovařovice, Baruchov, Křiváček (Křivá ves), Malešín, Řehnice, Mokřany, Pětichvosty, Lhota Borová, Ládvce, Nespěky, Poříčí, Městečko a Hvozdec, s 78 poddanými (45 s potahy a 33 chalupníci), kteří odváděli vrchnosti ročně úroku peněžitého 164 kopy 22 gr. míš., slepic 282 po 6 gr. a vajec 615 po 1 den., též konali roboty orní 90 dní po 24 gr. a žení 90 dní po 6 gr. — Statek ten vedle cíš. resoluce 29. ledna 1624 postoupen byl za summu odhadní 24.763 kop míš. *Karlovi Harrachovi*.

Ale vedle cíš. resoluce 24. února 1624 oba statky Svojsice a Pyšely dcera odsouzeného Karla Mrackého, *Dorota Marie*, i na místě Karla Eusebia, syna po jejím bratru po zůstalého, jakožto jeho poručnice dne 24. dubna 1624 koupila za 53.010 kop míš., tak že z této summy po zaplacení dluhů 29.010 kop na statcích těch vězících, král. fisku 12.000 kop připadlo, z nichž vedle cíš. resoluce 8. ledna 1637 nedoplačená část 6500 kop Karlovi Eusebiu Mrackému na jeho vychování a vydržování v studiích byla darována. (C. 215, M. 14. — Lib. conf. 2, f. 391. — D. Z. 142, C. 27 & 292, Q. 15.)

Konečně na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl též *dům* po Mrackém pozůstalý, v Novém městě pražském v čtvrti Zderazské ležící. (C. 215, P. 2/2.)

Léta 1679 ujímal se král. fiskus opět obou dotčených statkův, protože dluhy od Doroty Marie Mracké ze summy trhové poražené, nebyly pravé, nýbrž na újmu fisku toliko smyšlené. Pročež polovice dlužní summy 14.500 kop i s úroky od l. 1624—1679 per 47.950 kop, tedy v jedné summě 62.450 kop komoře české nahrazeno býti mělo z těch statků, z nichž *Svojsice* Karel Eusebius Mracký dne 6. února 1638 Anné Kamille sv. paní z Enkevörthu (Enkefurthu), roz. hraběnce

z Wartenbergu, za 10.500 zl. rýn. prodal (D. Z. 300, O. 10); druhý pak statek *Pyšely* a dvůr Zalesány po Dorotě Marii Mracké odkazem dle desk zemských (Quat. 147, Q. 17) paní Alžbětě Dorotě hraběnce *Hallweilové*, roz. hrab. Vratislavové z Mitrovic, dědičně se dostal.

Mimo to statek *Zalesány* — tvrz s dvorem popl. s pěti poddanými ve vsi Voděradech a krémou ve vsi Libodřicích, který Mracký od Davida Hořnateckého z Dobročovic l. 1608 za 13.500 kop mš. a 100 dukátů (uherských zlatých) koupil (D. Z. 134, B. 20) — od král. komory ujat býti měl. Avšak vedle porovnání ve věci té dne 23. června 1679 při komoře české učiněného dokázala dotčená hraběnka Hallweilová, že statek *Zalesány* (dle quaternu menšího zápisného rudého, lit. Z. 9) odsouzený Karel Mracký již l. 1609 dcerám svým, Kateřině, Dorotě Marii, Elišce a Johance Alžbětě v dluhu 100 kop gr. česk. dědičně postoupil; jakož že dotčená jeho dcera Dorota Marie l. 1624 některé z dluhů v smlouvě trhové uvedených zaplatila. Za ostatní pak práva a spravedlnosti, kteréž z těch statků král. fisku náležely, uvolila se Hallweilová do komory české odvésti 15.000 zl. ze své pohledanosti 18.000 zl., kterou měla za komorou českou. (C. 215, M. 14.)

Adam Muehek (Mucha) z Bukové, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *k manství*, neměl jmění žádného, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$.)

Smil starší Muehek z Bukové vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, přistoupil též k snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; ale poněvadž byl katolíkem, při kommissi confiscationis dne 27. ledna 1623 pokuty byl osvobozen. Za udělení perdonu zavázal se l. 1629 před kommissí tractationis de pio opere složití 116 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Albrecht, Jošt Křištof a Jan Fabian, bratři Mulcové z Waldau (Mulz v. Waldau), drželi po otci svém Fabianovi († 1612) statek manský *Waldau* (Wallhof, kr. Cheb., okres Wildštejn), odhadnutý za 40.000 zl., na němž 26.000 zlatých dluhů vězelo. Obesláni před kommissí transactionis dne 9. června 1628 uvolili se *Jiří Albrecht a Jošt Křištof*, kteří

chtěli pro náboženství ze země odejít, za perdon jim udělený z dílů svých na statku dotčeném složit pokuty 1000 zl. a 600 zl. rýn.; Jan Fabian však pokuty byl osvobozen, protože přislíbil v zemi zůstat a k náboženství katolickému přistoupiti. Potom při vpádu saském l. 1631 *Jan Fabian* a syn po Joštovi Křištofovi pozůstalý *Jan Albrecht* podporovali nepřítel a při *kommissi confiscationis Fridlandské* v Chebu léta 1633 nařízené k pokutě po 300 zl. rýn. byli odsouzeni. (C. 215, C. 1/4 & E. 1.)

Jan Myllner z Mylhauzu (Müllner von Mühlhausen) na Mimoní a Děvíně, bratr Jiřího a Petra, byl v čas zpourey kommissařem při direkci stavův odbojných, podepsal a zpečetil konfederaci při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619, koupil s bratrem Jiřím též některé statky duchovní l. 1620 od stavů postalých a ujel ze země hned po bitvě bělohorské. Pro toto účastenství ve zpouře odsouzen byl patentem vyšlým dne 17. února 1621, pak při kommissi executionis dne 5. dubna a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Veškeré jmění jeho hned v pokutě bylo ujato, totiž: a) Statek *Mimoň* (Niemes, kr. Boleslav.), k němuž náležel zámek pustý Ralsko, městečko Mimoň se sídlem (domem) a podacím kostelním, vesnice Okrouhlá s dvorem poplužním, Kalgendorf (snad Kalken), Rabendorf jinak Vranov, Hvězdov Starý a Nový, Nová ves u potoka Srního (Neudorf, Rehwasser) a Svěbořice s lesem Zbynsko řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1601 Myllnerův otec Jan od Karla Mazance z Frimburku za 20.000 kop gr. česk. (40.000 kop míš.) koupil. (D. Z. 175, P. 3.)

b) Statek *Děvín*, totiž zámek Děvín (nyní zřícenina u vsi Hamru) s dvorem popl., vesnice Nový Hamr s hamrem a mlýnem, Novina (Neuland), Černá Ves dolní a horní (Schwarzwald), Mednej (Medný) s dvorem poplužním, Ostrov a Polouhlavy se vším příslušenstvím, tak jakž to Jan Myllner l. 1604 koupil za 20.000 kop míš. od Adama z Biberšteina. (D. Z. 179, G. 5.)

c) Vesnice *Pertoltice* (Pertilec, Pertolice Barzdorf) a Srnova (Srní potok, díl), které l. 1613 otec Myllnerův od

Erazima Hirsperka z Kynigsheynu za 9500 kop mš. koupil. (D. Z. 136, M. 21.)

Tyto statky, odhadnuté toliko za 39.940 kop mš., ačkoli v bratrském podílu l. 1620 za 90.000 kop byly položeny, vedle král. resoluce z dne 21. července 1621 cizozemci *Janovi Zeidleru*, jinak *Hoffmanovi*, kurfiřta Saského radě, v summě 34.650 zl. rýn. od císaře jemu povinné za 32.000 kop mš. zástavou na dvanáct let postoupeny dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 29. září 1623, a témuž Zeidlerovi vedle cíř. resoluce z dne 18. října 1624 za dotčenou summu zároveň i náhradou za výlohy, které Zeidler na ty statky od cíř. vojska zvláště od kozáků vypálené a zcela zpustošené učinil, prodány jsou dne 26. května 1626 s vyhrazením kolatur k ruce královské a proti reversu, že Zeidler na týchž statcích žádného jiného náboženství mimo katolické uvozovati nebude. (C. 215, M. 16. — Lib. conf. 2, f. 358. — D. Z. 153, G. 8.) — Viz též Zeidler & Albrecht z Waldšteina.

Mimo tyto statky konfiskován byl též *dům Myllnerovský* v Menším městě pražském na hořejším rynku, jdouc k stupním hradu Pražského po pravé ruce na rohu vedle domu Jana Mikuláše z Lobkovic a proti domu Viléma z Vchynic ležící, který matka Myllnerova Virginia roz. z Levinu léta 1612 od Jana Šindle z Eberharce za 5000 kop mš. koupila. (Lib. contract. 6, P. 22.) — Tento dům dekretem knížete z Lichtenšteina dne 11. března 1621 obdržel k užívání *Jan Daniel Kapr z Kapršteina*, cíř. rada a místosudí dvorský, v summě 2000 kop mš. král. komoře na týž dům půjčených, jemuž dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 23. května 1622 za 4000 kop mš. byl prodán. (C. 215, F. 3 & M. 16. — Lib. contract. 7, D. 10 a 13.)

Konečně ujaty byly od král. komory statky duchovní, ves *Třebošice* (kr. Pražský, okr. Slané) celá s příslušenstvím a díl vsi *Knovic* (Knoviz), *kapitole kostela hradu Pražského* náležející; též díl vsi *Blevic* (okr. Velvar.) *ke klášteru sv. Jirí* náležící. Tyto statky, které Jan Myllner s bratrem Jirím l. 1620 koupil od stavův odbojných za summu odhadní 7000 kop mš. zcela zaplacenou, dotčeným duchovenstvím byly navraceny. (D. Z. 140, G. 11 & 193, F. 6.)

Jiří Myllner z Mylhauzu, bratr Jana odsouzeného nejmladší, jemuž se podle rozdělení statků po otci Janovi († 1618) a matce Virgině pozůstalých polovice statku Mimoňského a Děvinského dne 24. září 1620 dostalo, postoupil díl svůj v 45.000 kopách bratru Janovi, od něhož na tuto summu ničeho neobdržel, poněvadž Jan brzy potom opustiv statky své ze země ujel. Jiří pak sám po bitvě bělohorské v Praze v domě svém v Menším městě od Rudolfa z Tiefenbachu jat a vězněm jeho učiněn, do Moravy i do Uher časem i v železích od něho vozen a teprv po osmi měsících za 3000 zl. rýn. výkupného propuštěn byl. Navrátil se do Prahy, domáhal se léta 1621 při král. kommissari knížeti z Lichtenšteina dílu svého na statku Mimoňském, ale nepořídil ničeho, ačkoliv se v čas zpouy ničím neprovinil.

K tomu i *dům jeho Myllnerovský*, též v bratrském rozděle jemu připadlý, v Menším městě pražském v Ostružnické ulici (Spornmachergasse) blíž domu Štěpána Jiřího z Šternberka ležící, dskami zemskými se řídicí, před tím z dvou domů v jedno spojený, hned po bitvě bělohorské od *Alexandra Bleilebena*, hejtmana nad jedním praporem knechtů pod nejvyšším z Waldšteina, Myllnerovi mocí vzat, a potom l. 1621 za 5040 kop miš. odhadnutý vedle cis. resoluce z dne 2. května léta 1623 *Anně Marii Bleilebenové*, roz. Pichlovně z Pichelbergu, za 3500 zl. rýn. prodán byl. (C. 215, M. 16. — D. Z. 141, E. 24 & 620, C. 7.)

Myllner pak odešel ze země za příčinou reformace a navrátil se při vpádu saském, ujal se domu dotčeného a jej vyšumoval; protož při *kommissi confiscationis Fridlandské* odsouzen byl všeho jmění. (C. 215. C. 1/7.)

Petr Myllner ryt. z Mylhauzu (Müllner von Mühlhausen) na Zvoleňovsi, bratr Jana Jiřího, jeden z direktorů stavu rytířského, vyslán od stavů s Radslavem mladším z Vchynic k stavům horno-rakouským, přemluvil je (4. dubna 1619) k uzavření konfederace se stavy král. Českého, podepsal a zpečetil akt konfедераční při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619, a přimlouval se za zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl místokancléřem král. Českého a s ním ujel hned po bitvě bělohorské. Pro tato provinění odsouzen patentem vyšlým dne

17. února 1621 a při kommissi executionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Zvoleňoves* (Zvoleňoves, Swoleňowes, okr. Slané.), tvrz se sídlem a ves Z. s dvorem popl. při tvrzi a druhým dvorem ve vsi, řečeným Starý, ves *Podlešín* s dvorem popl., a dílem vsi *Blevice* (okres Velvar.) s dvorem poplužním; Ješín a Slatina s 20 poddanými s potahy a 20 chalupníky. Statek ten od cí. vojska zcela zpustošený, odhadnutý za 25.548 kop míš., od knížete Karla z Lichtenšteina dne 22. dubna 1621 paní *Zuzanně Chrtové ze Rtína*, roz. z Ober-Neuchynku (z Obranychynku, z Obranichen) a na Slatině k užívání postoupen a vedle cí. resoluce z dne 17. září 1622 prodán byl za summu odhadní, z kteréž jí dar z milosti 8000 kop byl poražen. (C. 215, M. 16. — Lib. confisc. 2, f. 481. — D. Z. 194, G. 17.)*

b) *Dům* nedostavěný se zahradou v Novém městě pražském v ulici „Na dláždění“ řečené, jdouc k Horské bráně po levé straně ležící, který odhadnutý za 6000 kop se všemi nábytky a svršky, od Jindřicha Hornateckého do jeho domu vedle ležícího odstraněnými, avšak k rozkazu komory české navrácenými, prodán byl vedle cí. resoluce z dne 27. listopadu 1621 dvorskému hodináři *Joštovi Burgy* od král. komory dne 24. ledna 1622 za 6000 zl. rýn. na srážku služného jemu do 7594 zl. zadržalého. (C. 215, M. 16 & P. 2/5. — Lib. contract. virid. 12, f. 32.)

c) *Dům* v Menším městě pražském v ulici k stupním hradu Pražského po pravé straně ležící, který vedle cí. psaní dne 4. března 1625 na komoru českou prošloho darován byl *Janovi Rudolfovi Pucherovi z Meggenhausen*, cí. říšské radě dvorské a sekretáři. Vdova po Pucherovi pozůstalá Eva roz. z Sydbirku prodala týž dům léta 1627 za 5000 zl. rýn. Antonínu Muškonovi, měšťanu a kupci dvorskému. (C. 215, M. 16 & F. 3. — Lib. contract. 7, H. 1 a 2.)

*) *Zvoleňoves* koupil l. 1604 Jiří Vratislav z Mitrovic od Zeidliců za 33.000 kop míš. (D. Z. 132, J. 11) a prodal l. 1609 Janovi Myllnerovi za 43.000 kop míš. (D. Z. 183, Q. 15.)

Adam Myslík ryt. z Hyršova při kommissi konfiskační odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého. Avšak synům po něm pozůstalým, Janu Břenkovi, Joachymovi, Melicharovi a Sigmundovi, kteří ve vojsku císař. služby konali, císař. resolucí z dne 18. srpna 1626 z milosti byl zanechán díl král. fisku propadlý, zejména jistina 1000 kop míš., již jejich otci Jan Šťastný Přebořovský z Kvasejovic dlužen byl. (C. 215, M. 12.)

Jindřich Myslík ryt. z Hyršova odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujímal se domu manželky své Markéty roz. z Dubé, na Židovské zahradě v Novém městě pražském ležícího, též i vinice, Raj velký a malý řečené; byl kvartírmistrem nařízeným od kurfiřta Saského v Novém městě pražském a napomáhal hraběti z Turnu. Protož při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Vilém Myslík ryt. z Hyršova při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře byl zproštěn, tak že podržel statek svůj *Radič* (kraj Tábor, okr. Sedlčan.), totiž tvrz a ves Radič s pivovárem a dvorem poplužním, dvůr poplužní řečený Nový dvůr a dílem vsi Vesce, Žďár, Hražany a Krchleby, též zámek pustý *Kozíhřbety*, s příslušenstvím, jak to l. 1575 Adam Myslík od bratří Vojkovských z Milhostic za 7500 kop míš. koupil. (D. Z. 62, F. 17.) Statek ten prodal Vilém Myslík s bratrem svým Václavem Šťastným l. 1624 za 16.000 kop míš. Pavlovi Michnovi z Vacinova. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — D. Z. 141, N. 7.)

Albrecht Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen *k manství*, ohlášení učinil dne 30. června 1626, že nemá žádných statků dědičných, mimo dvorec poplatní na komorním panství Dobříšské a některé sto kop gr. dle svědomí Václava Mladoty ze Solopisk. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 36.)

Hertvik Myška ryt. z Žlunic a na Spiticích přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení se týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Protož při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622 odsouzen byl *k manství*, ale brzy potom zemřel. Jeho syn *Jan Bohuslav* léta 1622

ohlášení učinil k manství, avšak léna nepřijal na statek svůj, tvrz a ves *Spitice* (kr. Čásl., okres Haber.) s dvorem poplužním a ves *Žestovice* s dvorem poplužním a příslušenstvím, též s mlýny Kloubalovskými horním a dolním, jak to Hertvík Myška l. 1616 od Viléma starš. z Konecchlumí za 13.000 kop m. koupil. (D. Z. 192, E. 11.) Pročež tento statek, který nad summu odhadní 10.804 kopy mš. zadlužený od l. 1623 až do 1629 Jakub Vilém Aichler ryt. z Aichelberga zástavou držel v summě 2500 kop mš., jemu od vdovy Anny Konecchlumecké postoupených, opět král. komoře připadl a vedle cí. resoluce 30. srpna 1631 za dědičný prodán byl *Antonínovi Binagovi a Františkovi Chiesovi*, cí. radám a nařízeným výběrcím nad vinním ungeltem a pivním podsudním v král. Českém, za 6600 kop mš., z kteréž summy jim poraženo 3628 kop, jež za komorou českou měli. — Vdově Kateřině Aichlerové za dotčenou pohledanost na témž statku, z níž při kommissi liquidationis 500 kop slevila, léta 1639 dáno jest cí. pojištění na 2000 kop mš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 11. — Lib. confisc. 2, f. 428. — D. dv. 53, f. 104. — D. Z. 144, K. 19 & 298, O. 24.)

Jan Bohuslav a Jindřich Karel Myškové ryt. ze Žluníc při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich starší Myška ryt. ze Žluníc byl mezi osobami na sněmu generalním l. 1620 obranými k učinění relace sněmovní o zvolení syna krále Fridricha za čekance král. Českého ke dškám zemským a k přitíštění pečeti zemské k uherské konfederaci. Pro kteréž provinění při kommissi konfiskační dne 21. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Z jistin svých, vynášejících 24.087 kop mš., třetí díl král. fisku prisouzený per 8029 kop dle účtu komory české z dne 31. ledna 1629.

b) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, řečený *Robmhapovský*, l. 1629 za 1530 kop mš. odhadnutý. Avšak dům tento Myška sám, maje pro náboženství ze země odejítí, bez vědomí komory l. 1629 prodal za 1500 kop Karlovi Plotovi z Konařin, kterýž jej opět v téže summě léta 1638 panu Řepickému postoupil. Pročež dům ten, v jehož držení l. 1655 jistá paní Svatkovská právem nápadním byla,

vedle nařízení komory české z dne 29. října 1655 pro nezaplacení třetiny ze summy trhové v pokutě ujat byl na tak dlouhý čas, až dotčená třetina z jistin Myškovi nedoplace-
ných byla zapravena. (C. 215, M. 11. — Lib. contract. 13, f. 343.)

Jan Jiří Myška ryt. ze Žlunic pro provinění své v čas zpourey při kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, ale vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 z milosti dne 14. srpna t. r. propuštěn byl *k třetímu dílu* jmění svého. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Zaječice* (okr. Chrudim., dom. Nasevrky), tvrz a půl vsi s dvorem poplužním, který za 16.465 kop odhadnutý od král. komory vedle cí. resolu-
ce dne 15. září 1624 koupil za 10.266 kop mís. cizozemec *Jan Babt. Weber sv. pán z Pisenbergu*, jemuž na summu trhovou poražen byl dar z milosti 3000 zl., pak 3000 zl. lehkých peněz, vynášejících v dobré minci toliko 375 zl., které Weber l. 1623 do komory české složil. Na ostatní summu zaplatil Weber teprv l. 1629 toliko 2777 kop mís. (3240 zl.), které na díly Myškovi z milosti zanechané připadly. Zbytek summy trhové i s úroky do 4325 zl. zadržalými vedle cí. resolu-
ce z dne 23. května 1642 Webrovi z milosti byl prominut, a zaplacení dluhů 6100 kop mís. na dotčeném statku vězících převzala komora česká dle smlouvy trhové. (C. 215, M. 11. — Lib. conf. 2, f. 132. — D. Z. 153, K. 14 & 16.)

Jan Krištof Myška ryt. ze Žlunic zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil se synem svým Oldřichem Kunatou jako Hertvík Myška, tak že při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění podle patentu z dne 14. července 1622; ale vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622, vyhlášené dne 3. prosince t. r., jeho synové a dědicové z milosti při dvou třetinách byli zůstaveni. Statky po Myškovi pozůstalé všechny v dotčené pokutě byly konfiskovány, totiž: a) *Hrádek nad Poďousy* (kraj Čáslav, okr. Kouřim., dom. Zásuky), sídlo zámek Hrádek s dvorem poplužním a pivovárem, městečko Hrádek (l. 1637 již jen ves), vsi Poďousy (Poděvousy) a Pučery s dvorem poplužním (z níž se platu komorního prboštu do staré Boleslavi ročně 18 kop gr. česk. od starodávna dávalo) se vším příslušenstvím, jak to l. 1595 Myška po Jindřichovi Myškovi za 11.500 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 177,

Q. 15.) — b) Tvrz a ves *Mančice Polní* (kr. Čáslav., okr. Kolín., dom. Lošany M.) s dvorem poplužním, ves *Lošany Malé* s dvorem poplužním, ves *Cerekvice* (dom. Nové Dvory) s dvorem poplužním spáleným a ves *Rašovice* (díl) s dvorem poplužním pustým. Tyto statky koupil léta 1623 od komory *Václav Vchynský z Vchynic* a z *Tetova* na *Chlumci* a *Zásmucích* za summu odhadní 51.300 kop míš., z kteréžto po zaplacení dluhův 3925 kop a véna 8000 kop vdově po synovi *Oldřichovi Kunatovi* Myškovi, *Johanně* roz. z *Malovic*. vykázaného připadlo na dvě třetiny zanechané ostatním dvěma synům *Jindřichovi Karlovi* a *Ferdinandovi Rudolfovi* 26.250 kop míš., a 13.125 kop jakožto třetí díl král. fisku náležející do komory české byl odveden. Mimo to měl *Vchynský* dotčenému *Jindřichovi Karlovi* Myškovi nahraditi 4143 kop míš. za dvůr *Kučery*, náležející témuž Myškovi po jeho matce, kteréž jej *Maria Chotouchovská z Nebovid* její sestra odkázala; neboť dvůr ten mezi ostatní dvory statku *Hrádku* jenom omylem do taxy pojat a *Vchynskému* prodán byl. (C. 215, C. 1/1, & M. 11. — Lib. conf. 2, f. 333. — D. Z. 143, D. 3.)*)

Konečně z *jistín* po *Janu Křištofovi* Myškovi pozůstalých připadlo léta 1631 dotčeným jeho synům na dva díly 10.333 kop míš., a na díl král. fisku 5166 kop míš. (C. 215, M. 11.)

Jaroslav Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi 17. března t. r. odsouzen k *manství*, učinil l. 1623 ohlášení a přijal dne 10. listopadu 1627 léno na statek svůj *Veliké Bečvary* (okres Kouřim.),***) totiž tvrz a ves *Bečvary* s dvorem poplužním, ves *Drabohodice* s dvorem popl. a ves *Hotě* s dvory kmetčími, v summě odhadní 17.493 kop míš. Tento statek s král. povolením léta 1627 prodal *Myška* za 20.000 kop míš. *Janovi Octaviansovi Vchynskému z Vchynic* a z *Tetova*, jemuž pak

*) Statky *Hrádek nad Paklany* a *Mančice* prodal l. 1637 *Jan Octavians Vchynský z Vchynic* za 30.000 zl. *Gerardovi sv. pánu z Taxis*. (D. Z. 299, E. 18.)

**) Ves *Veliké Bečvary* s dvorem poplužním a dvůr poplužní v *Hotě* s kmetčími s chaloupou, mlýnem a příslušenstvím koupil *Jaroslav Myška* l. 1621 od *Karla Častovce Myšky* za 6075 kop gr. česk. (D. Z. 168, J. 3.)

z manství propuštěn byl proti odvedení 3203 zl. l. 1648 a 17.000 zl. l. 1669. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 11. — Lib. conf. 2, f. 479. — D. dv. 7, f. 58; 68. I. f. 35.)

Jetřich Myška ryt. z Žlunic zemřel l. 1620 v čas zpoury, již se zúčastnil. Vdova po něm pozůstalá Anna Alžběta roz. Bohdanecká z Hodkova zavázala se při kommissi transactionis dne 4. března l. 1628 za provinění manžela svého zaplatiti 1500 kop míš., tak že summa tato na statku *Jeřice* (okres Hořic.), dětem Myškovým náležejícím a za 29.500 kop míš. odhadnutým, byla pojištěna. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl statky: a) *Obidenice* (Obdénice, kraj Tábor., okr. Sedlčan., dom. Chlumec.), k němuž náležely zámek a ves Obdénice s dvorem poplužním, a vsi Radešice, Brod, Ohrada, Lhota hořejší, Hlinov (u Mokřan), Voděrady a Ratiboř. — b) Tvrz a městys *Kamýk* (okr. Sedlčan., dom. Chlumec.) s dvorem popl. a vesnice Lhota Švastalova, Zhoř, Proudkovice, Lhota Koubelova, Solenice, Přívozec a Klenovice. Tyto statky odhadnuté za 28.363 kopy míš., od komory české koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernštýna, l. 1623 za 28.000 zl. rýn., kterážto summa k dobrému věřitelův na rok za kupující zůstala. (C. 215, M. 11. — Lib. conf. 2, f. 43. — D. Z. 141, F. 27 & 292, B. 15.)

Týž *Oldřich Myška* odešel potom pro náboženství ze země, byl rytmistrem v armádě nepřátelské, s níž se při vpádu saském do Čech navrátil; proto odsouzen byl též při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Adam Náchodský z Neudorfu, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; dle zprávy posla komorního měl dvůr v Lužanech (okr. Jičín.) a byl na ten čas písařem při úřadě stavitelském v Jičíně u knížete z Fridlandu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Naxer z Rovné při kommissi konfiskační léta 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; avšak tento rozsudek pro zrušení kommissie nebyl ohlášen, tak že Naxer podržel statek svůj blíž města Kolína, za 2000 kop míš. kou-

pený, jakož i jistiny 3400 kop mís. — Teprv dne 10. března 1630 obeslán před kommissi transactionis, narovnal se o třetinu král. fisku případnou, tak že z jistin svých 2861 zlatých král. komoře postoupil. (C. 215, N. 10. — Commiss. transact. f. 21.)

Adam Nebilovský z Drahozubi, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za toto provinění při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula), zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze složit 50 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich a Mikuláš Nebilovští z Drahozubi, prvý při kommissi konfiskační dne 30. května 1623, druhý vedle cí. resoluce z dne 25. října l. 1624 pokuty za účastenství své ve zpouře osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na *collegium nobilium* Ferdinandské dáti 640 zl. rýn., na něž složil *Jindřich* 340 zl. a *Mikuláš* 300 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Smil Nebilovský z Drahozubi a na Polince účastnil se zpoury jako Adam Nebilovský, avšak jsa katolíkem, po smrti své při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Tobiáš Nejedly z Vysoké a na Libčanech obeslán byl před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdou; avšak dle zprávy posla komorního Nejedly již l. 1613 zemřel, zanechav statek svůj *Libčany* (okr. Nechanic.)*) synu nezletilému Maximilianu Theodorovi, jehož poručníkem byl Maximilian z Černovic. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jaroslav Nejepinský z Nejepína vypravil v čas zpoury l. 1620 jednoho jezdce k vojsku stavovskému; avšak nemaje žádného jmění od král. komory dne 21. července 1629 po-

*) *Libčany*, ves s podacím kostelním, koupil l. 1549 Jindřich Nejedly z Vysoké za 695 $\frac{1}{2}$ kop gr. česk. od synů Jana z Pernšteina, který *Libčany* koupil s ostatními statky, městu Hradci Králové l. 1547 konfiskovanými.

kuty za provinění své byl osvobozen, protože přijal víru katolickou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš mladší Nejepínský z Nejepína, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za provinění své v čas zpoury osvobozen, podržel statek svůj, dvůr svobodný, který zdědil po strýci svém *Mikulášovi starším z Nejepína*, jenž na počátku povstání od lidu stavovského byl zabit. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Bavor Nepolický ze Salic při kommissi konfiskační odsouzen byl *k manství*; avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen, a Nepolický vedle cís. resoluce z dne 25. října 1624 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Bořivoj nejstarší Bořek Nepolický ze Zachrašťan za provinění své, že v čas zpoury stavům odbojným platil kontribuci a lid svůj vypravil k veřejné hotovosti, byv k tomu přinucen, zavázal se dne 4. března 1628 při kommissi transactionis za udělení perdonu složit pokutu 200 kop míš. K zapravení této summy prodal l. 1628 s povolením strýců svých Petra a Jana Hamzů Bořků ze Zábědovic na Stříbřistích a Monšicích statek nápadní *Újezd Svatojanský* (okr. Nová Paka, kr. Jičín.), majetátem krále Vladislava l. 1597 se řídící, knížeti z Fridlandu Albrechtovi z Waldšteina za 3700 kop míš. Ale poněvadž se stal již katolíkem a dle zprávy kommissee se vykázal lístkem o vykonané zpovědi, úplně a zcela byl od císaře perdonován, tak že jemu i pokuta složená od komory české l. 1632 byla nazpět dána. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commiss. transact. Nr. 11 & N. 2. — Lib. conf. 3, f. 9. — Viz též Albrecht z Waldšteina.)

Příbík Netvorský z Břizy (jinak z Březí) a na Jablonné, při kommissi konfiskační odsouzen byl *pátého dílu* jmění. V této pokutě konfiskován býti měl jeho statek *Břežany* (kr. Tábor., okr. Neveklov, dom. Lešany), k němuž náležely tvrz a ves Břežany s dvorem popl. a pivovárem, dvůr poplužní *Vojetický* (nyní zašlý), díl městečka *Netvořic* s podacím kostelním, domem šenkovním a dvěma krámy masnými, pak díly vsí Chleb a Oujezda (Vysokého). Avšak statek ten od Netvorského již l. 1622 dne 3. května před jeho odsouzením na újmu král. fisku koupil za hotových 14.500 kop míš. *Pavel Michna z Vacínova* (D. Z. 193, G. 28), jemůž

od císaře byl ponechán, ačkoliv prodej ten jakožto neplatný zrušen býti měl. (C. 215, N. 3. — D. Z. 140, J. 29.)

Též *Netvorského dům*, ve čtvrti sv. Štěpána v Novém městě pražském ležící, od něho zamlčený, teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, P. ²/₉.)

Potom byl Netvorský při *kommissi confiscationis Fridlandské* l. 1634 pro provinění své při vpádu saském odsouzen, a propadl jistinu 722 kop míš., kterou měl za Jiřím mladším Mitrovským z Nemyšle, a již vdova po témž Mitrovském pozůstalá, Esterá roz. z Bukové, k úřadu purkrabskému složila. (C. 215, N. 3.)

Adam a Vilím Václav bratři Linhartové z Neuenbergu (Neyenperku), jejichž otec Adam před zpourou zemřel, od matky své, ze země pro náboženství odešlé, odvedení, navrátili se při vpádu saském l. 1631 do země. Proto při *kommissi confiscationis Fridlandské* byli obviněni a statek jim a jejich sestřím Lidušce a Eviče po otci náležející, *Vlkava* (kr. Boleslav., okr. Nymburk) — tvrz a ves Vlkava s dvorem poplužním, tvrz a ves *Všechlapy* s dvorem popl., ves *Struhy*^{*)} s dvorem poplužním a ves *Skrchléby* s dvory poplužními tudíž, s 52 osedlými (z nichž 30 s potahy), jak to l. 1608 Adam Linhart z Neuenbergu od Adama Chlívenského z Ryzenska za 28.000 kop míš. koupil (D. Z. 182, D. 3) a l. 1615 s jinými statky šesti synům odkázal (D. Z. 139, A. 5.) — od knížete Fridlandského již l. 1632 konfiskován a postoupen byl *Adamovi z Waldšteina* v summě 28.000 kop míš. na srážku summy trhové za statek Lomnice, od téhož Adama z Waldšteina knížeti z Fridlandu prodaný.

Ačkoliv Adam z Neuenbergu nevinu svou již l. 1633 odvedl a vedle cíš. resoluce z dne 29. ledna 1654 provinění svého osvobozen a v právo své na statku dotčeném restituován byl, předce statek Vlkava, který Adam z Waldšteina vedle cíš. resoluce z dne 27. ledna 1636 cíš. plukovníkovi Ottovi Fridrichovi hraběti Harrachovi odevzdal náhradou za

^{*)} Dvůr poplužní a díl vsi Struhy s rybníky, lesy a příslušenstvím, ves Račimice, v níž toliko krčma a chalupa, s příslušenstvím, koupil l. 1614 Adam Linhart z Neyenperku za Vlkavě a Struhách za 7000 kop míš. od Václava mladšího Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 188, F. 17.)

statek Lomnice témuž postoupený, v držení Harracha a jeho dědiců zůstal. Teprve vedle cíś. resoluce z dne 6. února 1659 bratřím Adamovi a Vilému Václavovi z Neuenbergu vynahrazením jejich práva a spravedlnosti na statku Vlkavě postoupen byl statek *Obora* a *Veltěže*, po Volfovi Karlovi mladším z Vřesovic v pokutě propadlý, v summě odhadní 17.347 kop míś. (C. 215, L. 10. — Lib. conf. 2, f. 272. — D. Z. 182, D. 3. — Viz Volf Karel Vřesovec.)

Mimo to dotčeným bratřím z Neuenbergu již léta 1621 vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 21. prosince z pozůstalosti po otci jejich *dvůr manský na Chrasti* odňat a *Janovi Danielovi Kaprovi z Kapršteina* postoupen byl. (C. 215, L. 15. — Viz Kateřina Lukavecká.)

Jan Linhart z Neuenbergu (Neyenperku) při kommissi transactionis dne 19. února 1628 za perdon mu udělený uvolil se 1000 kop míś. zaplatiti z jmění svého na 8500 kop míś. odhadnutého, ačkoliv již před tím jeho statek lenní *Markvartice* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.), odhadnutý za 1000 kop míś., od král. komory ujat byl. Potom při vpádu saském l. 1631 přistoupil k nepříteli; pročež jeho statek, svobodný dvůr ve vsi *Třebovli* (Třebaul, okr. Kouřim.) od král. komory l. 1635 konfiskován a *Janovi de Vitte* z Lilienthalu postoupen byl. (C. 215, C. ¼ & L. 10.)

Hendrych Neumann (Niemann), cíś. rytmistr a kancléř Albrechta z Waldšteina, pro své účastenství v domnělém spiknutí knížete z Fridlandu s ostatními hlavními přívrženci Waldšteinovými při exsekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn, a jmění jeho dle cíś. patentu z dne 29. března 1634 konfiskováno, totiž: a) Všecky svršky, které Niemann uložené měl v domě u *Bubnů* řečeném, ležícím v Soukenické ulici na Novém městě pražském. — b) *Dům Holkovský* předtím Kirchmayrovský, od starodávna u *Vlčíhrdlů* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Michala Archanjela mezi domy u Modrého Jelena a u Zlatého Anjela (Anjelovic) ležící. Dům ten předešle prodali dědicové a děti po Janovi Kirchmayrovi z Reichvic l. 1629 za 8000 zl. zaplacených až na 2200 zl. *Fridrichovi Cortesi z Peregrinu* (Lib. contract. caerul. 3, f. 418), od něhož jej l. 1633 koupil *Hendrych hrabě z Holky*, general polní maršalek, za

7200 zl. zaplacených až na dotčenou jistinu Kirchmayrovům náležející. V této jistině ujat byl potom týž dům pro provinění Jana Kirchmayera při vpádu saském l. 1632 od knížete z Fridlandu a postoupen Neumannovi. Po jeho smrti ujmál se téhož domu cí. plukovník Jan Rudolf sv. pán z Bredau; avšak vedle cí. resoluce 14. září ponechán byl týž dům vdově po hraběti z Holky a jejím dětem, tak že na něm zůstatí měla summa 2200 zlatých vdově emigrantce Kirchmayerové a jejím dětem pojištěná. (Lib. contract. caerul. 3, f. 472.) Potom vedle cí. resol. 8. července 1636 do domu toho zveden byl nejvyšší leytenant *Jan Bryx* pro pohledanost svou v pozůstalosti Holkovské. Avšak cí. resolucí dne 22. listopadu 1636 vedle dekretu kanceláře české z dne 27. listopadu t. r. zvod Bryxův byl vyzdvižen, a dům dotčený jakožto po Neumannovi pozůstalý postoupen byl opět *Janovi Rudolfovi sv. pánu z Bredau* (Lib. contract. caerul. 3, f. 516), jemuž vedle cí. resoluce 4. září 1638 byl darován a dědičně odevzdán, tak že dědicům Holkovským pohledanost jejich na témž domě měla býti nahrazena z král. komory. (Lib. contract. caerul. 4, f. 33. — C. 215, N. 9.)

Ondřej Neuman z Ryklic, při kommissi konfiskační odsouzen *k manství*, vedle cí. resoluce z dne 25. října 1624 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. 1/7.)

Gottfried Neumayer (Neymar) z Winterberka a na Landštejně za kralování Fridricha falckraběte l. 1620 na sněmu generalním do stavu rytířského přijati se dal (D. Z. 140, B. 22), s rebelly v spojení stál, po vítězství na Bílé hoře pryč odjel, též u nepřitele sloužil, kde l. 1620 z světa sešel. Pro tato provinění konfiskován byl statek jeho *Landštejn* (kr. Budějov., okr. Bystrice Nová), k němuž náležel zámek Landštejn s dvorem popl. a pivovárem, městys *Staré Město* (Altstadt) pod týmiž rámkem a vsi řečené Ebergar (Ebergers, Ebergarsch) s dvorem poplužním, Navary (Anera), Pernarec (Bernharz), Posláček (Bernschlag německý), Dytreych (Dietrichs), Dobrotín (Dobroten), Košťálov (Gotschallings), Kun (Kain), Košlák (Koschlag), Markel, Veclav (Veclers, Wetters) a Vitmov (Vitinéves, Wittingau), též vsi pusté *Frydvech, Arwolt a Kynčlov*, s dvory kmetcimi pustými, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, tak jak to otec Naymarův

David, měšťan Jihlavský, l. 1599 od Štěpána sv. pána z Eycinku (Eyzingen) za 26.000 kop míš. koupil (D. Z. 173, E. 13) a po jeho smrti l. 1603 vdova po něm pozůstala a poručnice svých čtvero dětí (Gottfrida, Judity, Anny a Rosiny) zcela doplatila. Tento statek již léta 1619, když hrabě Dampierre s cís. vojskem zámku Landšteinu se zmocnil, od Dona Baltasara de Marradas jakožto statek mocí válečnou vzatý a král. fisku připadlý bývalému cís. hejtmanu *Kristianovi Hybnerovi* proti složení několik tisíc kop míš. k užívání odevzdán byl.

Ačkoliv vdova Barbora Neymarová roz. z Königšteina hned po vítězství bělohorském navrácení toho statku, za 60.000 kop míš. od ní odhadnutého, nejprve při Donu Baltasarovi, potom při místodržícím knížeti z Lichtenšteina a posléze i při císaři vyhledávala; předce panství Landšteinské, dříve než věc ta právně vyřízena byla, zámeckému hejtmanu jindřichohradeckému *Jakubovi Keclovi z Rottendorfu* dne 3. července 1622 za 10.000 zl. zástavou dáno a dne 18. února 1623 za summu odhadní 21.618 kop m. prodáno jest. Avšak vedle cís. resoluce dne 14. března 1623 smlouva ta zrušena a Landstein bratřím *Maximilianovi a Ferdinandovi Morům (Mohr) sv. p. z Lichteneggu a Sedmikostelův* za 24.500 zl. rýn. postoupen byl tak, aby Keclovi složených na něj již 10.000 zl. nahradili, zbytek pak summy trhové jim za jejich věrné služby z milosti prominut byl. (C. 215, N. 5. — Lib. conf. 2, f. 332. — D. Z. 153, B. 8.)

Sestry Neymarovy, z nichž Judita za Jana Peugera a Anna za Schmidgrabnera provdána byla, neustále se domáhaly práva a spravedlnosti své k statku Landšteinskému. Ačkoliv spravedlnost jejich jim již dne 21. července 1629 a potom opět 16. února 1675 přisouzena byla, přes to všechno i přes všechna četná cís. resolucí o věci té vyšlá, teprv dne 18. září 1688 pohledanost jejich při kommissi revisionis a liquidationis vyřízena byla, tak že jim na ni cís. pojištění dáno jest. (C. 215, N. 5.)

Jan Adam Nostic (Kounovský) ryt. z Nostic a na Kounově při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, zvláště proto, že v čase zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupil statky duchovní a je sobě do desk zemských

dal vložit. Ale král. výpovědí z dne 20. prosince 1622 podržel v manství statky své, dvůr poplužní ve vsi *Kounově* a ves *Lhotu* (Lhotku, Wellhotten, kr. Praž., dom. Kornhaus), za 25.635 kop míš. odhadnuté, jakož i svršky odhadnuté za 4400 kop míš., pak *dům* v Starém městě pražském vedle lázně Točenice ležící, který l. 1617 od paní Marie Měsíčkové z Řezna za 1300 kop míš. byl koupil. (D. Z. 193, H. 9.)

Toto všecko jmění, v jedné summě 38.237 kop míš. vynášející, ponecháno bylo Nosticovi k ruce jeho syna *Jana Hanuše*, v kolleji jesuitské studujícího, proti odvedení *polovice* summy dotčené do král. komory české. A poněvadž Nostic deset dítek svých v náboženství katolickém dal vychovávat, tato pokuta vedle cí. resoluce z dne 24. března 1623 snížena byla z milosti na 5000 kop míš. perdonu č. pokuty za smíření, kterou Nostic k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě pražském odvedl, vykonav předešle též povinnost a přísahu manskou dne 20. listopadu 1627 na statky svrchu dotčené. (C. 215, N. 8. — Lib. conf. 2, f. 317. — D. dv. 7, f. 163.)

Naproti tomu navrátiti musil Nostic hned po bitvě bělohorské statky duchovní, které v čas zpoury l. 1620 od stavů odbojných koupil, totiž *statek kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském* — městečko *Čistá* (kr. Plzeň., okr. Kralovice) s podacím kostelním, právem výsadním k trestání lidí zlých na hrdle, s lesy obecnými (jmenovitě Vrabíkovem, Kobílí horou, Jisinami, Dubovým hájem a lesy v horách Velvoficích, a na Holubím vrchu), s chalupou ve vsi Křekovicích, a ves *Břežany* s podacím kostelním — za summu odhadní 12.700 kop míš.; též *statek kláštera sv. Anny* v Starém městě pražském, ves *Vlková* s příslušenstvím, za summu odhadní 3100 kop míš. — Na tuto summu trhovou zaplatil Nostic stavům odbojným 10.979 kop a měl z 500 kop odváděti ročně deputatu 30 kop kapitole Pražské, zbytek pak summy trhově 4321 kop l. 1621 ve dvou lhůtách do berně zaplatiti. (D. Z. 140, E. 24 & 193. B. 14.)

Se statky Nosticovými byl též konfiskován *statek Všehrdy* (Tschern, kr. Žatec, okr. Chomútov) — ves s dvorem poplužním, předtím k panství Chomútovskému náležející — který od král. komory dne 21. listopadu 1622 zástavou po-

stoupen *hraběti z Martinic*, avšak vedle cíř. resoluce z dne 16. prosince 1622 navrácen byl manželce Nosticové, již vlastně náležel. (C. 215, N. 8.)

Jan Hanuš Nostic ryt. z Nostic, syn Jana Adama, připojil se při vpádu saském léta 1631 k nepříteli a proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* odsouzen byl dne 25. ledna 1634 všeho jmění. Avšak na přímluvu kurfiřta Saského Jana Jiřího vedle cíř. resoluce z dne 26. května 1642 na základě míru Pražského obvinění i pokuty vytčené osvobozen a při statcích lenních Kounově a Lhotě, které po smrti jeho otce l. 1632 od král. komory byly ujaty, zůřtaven jest. (C. 215, C. 1/2; & N. 8.)

Jan Václav Nostic ryt. z Nostic při *kommissi transactionis* dne 18. dubna 1629 za nevinného uznán a pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. 1/4.)

Jarolím Nostic ryt. z Nostic na Betlesdorfu (Berzdorfu), vypravil v čas zpouřy s Oldřichem Hubrykem a Adamem z Penčíku jednoho pěšího k veřejné hotovosti, od stavův odbojných nařizené, pro kteréž provinění při *kommissi transactionis* dne 21. července 1629 složil pokutu 100 zl. rýn. za udělení perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Nostic ryt. z Nostic účastnil se výpravy stavovské na místě Jana z Černhauzu; avšak nemaje žádných statků v zemi ani jiného jmění, při *kommissi transactionis* dne 10. května 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože přešlele proti Turkům a ve Španělsku prospěšné služby vojenské konal. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Nostic z Nostic obeslán byl dne 5. února 1629 před *kommissi transactionis*, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho v Loketskú nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Kašpar Nuess z Regersdorfu, fořstmistr v Trutnově, katolík, a jeho bratr *Timotheus*, účastnili se výpravy válečné stavův českých; avšak nemajíce jmění žádného, od král. komory dne 21. července 1629 pokuty za provinění své byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Obytecký ryt. z Obytec a bratr jeho **Václav Viduna** účastnili se zpouřy, vykonavše dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou; ale

poněvadž sobě vyhradili, co by bylo proti jejich náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 31. října a 3. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni. *Jan* pak při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 podvolil se za perdon udělený složití 400 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan mladší Odkolek ryt. z Oujezdce na Horním Valtínově při kommissi konfiskační dne 1. dubna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, tak že v pokutě ujat byl statek jeho *Horní Valtínov* (Gross-Walten, kr. Bolesl., okr. Jablonné, dom. Valtínov.) — tvrz Horní Valtínov s dvorem poplužním, ves V. se sedmi poddanými, s mlýnem a příslušenstvím, který Jan Odkolek l. 1615 od Viléma Blekty z Outěchovic za 5300 zl. rýn. koupil. (D. Z. 189, E. 29.)

Avšak Odkolek odvolával se proti tomu, dokládaje, že ničím se neprovinil, nýbrž že omylem odsouzen jest, a že výpovědí kommisse konfiskační rozuměti se má *Jan Jindřich Odkolek*, strýc jeho odsouzený. Když pak nevinu svou před kommissi odvedl a od žaloby prokuratora dne 30. května 1626 bez výminky (sine clausula) osvobozen byl, statek dotčený (který jemu od strýce Jana Odkolka*) za všecknu spravedlnost, jemu po strýci Janovi nejstarším v markrabství Moravském náležející, l. 1620 v čas zpoury postoupen byl) prodal léta 1624 za 6500 kop mís. Hendrychovi Volfovi Berkovi z Dubé a Lippého. (C. 215, O. 4. — D. Z. 309, X. 11.)

Jan Jindřich Odkolek ryt. z Oujezdce, při kommissi konfiskační dne 8. března 1623 odsouzen *všeho jmění*, z král. milosti při polovici zanechán jest. Avšak místo statku jeho omylem konfiskován byl statek Valtínov, strýci jeho náležející. (Viz Jan ml. Odkolek.) Za tou příčinou před kommissi transactionis l. 1629 obeslán, ještě l. 1630 se nedostavil; neboť posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 473.)

Ladislav Odkolek ryt. z Oujezdce a na Smilovicích obeslán byl před kommissi transactionis l. 1629 k vyrovnání se

*) Tento Jan Odkolek po smrti strýce svého Jana nejstaršího Odkolka z Oujezdce, na Temenici, hradu Šilperce a Bludově v Moravě, ujal se všech statků po němž strýci pozůstalých, narovnav se s ustanoucí bratry a strýci svými; avšak pro účastenství své ve zpourě všecky statky v pokutě propadl a ze země ujel. (C. 215, O. 4.)

o pokutu za udělení perdonu; avšak obeslání to dne 17. února 1630 nazpět přišlo s tím doložením, že Odkolek již zemřel a že statek jeho nejvyššímu purkrabí předtím prodán byl. (C. 215, C. 1/4.)

Fridrich Georg z Oldenburgu, rodem z Lužic, doktor v právích, účastnil se zpoury tím, že uvítal Fridricha Falckého jakožto krále zvoleného jménem kraje Loketského na pomezí Chebském, že byl za téhož krále radou při appellaci, pak s Bedřichem z Bílé od místodržících krále Fridricha poslán v měsíci únoru 1620 ke kurfiřtu Saskému, aby ho od císaře odvrátil a novému králi českému pomoc jeho získal; čehož když se nedosáhlo, sepsal k rozkazu nejv. kancléře jménem krále Fridricha mandat dne 28. září 1620, kterým kurfiřst zbaven byl všech len a statků manských, jež ve Voítlandu i jinde od koruny české držel. Proto Georg z Oldenburga ujel hned po bitvě bělohorské z Prahy a ne navrátiv se podle patentu 17. února 1621, odsouzen byl při kommissi exsekuční (hrdelní) dne 5. dubna 1621 a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statků*, do klatby dán, a jméno jeho na šibenici přibito. Potom dal se potřebovati u Mansfelda v Loketsku, kdež byl jat, dne 29. května z Lokte do Prahy dodán a odsouzen po druhé při kommissi exsekuční vedle cíš. resoluce dne 16. června 1621 hrdla, tak že mu měla ruka býti utata, on pak stat a hlava jeho v Karlovarech veřejně vystavena; ale od čtvrcení těla jeho z cíš. milosti upuštěno býti mělo. Avšak poprava jeho byla odložena za příčinou vyšetřování jeho s některými pány z Míšenska, kteří si s ním i s jinými hlavními rebellanty dopisovali, jakož i za příčinou vyšetřování Mikuláše Štolce, s nímž Georg z Oldenburga v Loketsku mnoho zlého spáchal. Po tomto vyšetřování Georgovi vedle cíš. resoluce z dne 26. července l. 1621 udělena byla milost, tak že toliko všecko jmění své v pokutě propadl a byl ponechán ve vězení, do něhož z Bílé věže dne 24. srpna 1621 na hrad Křivoklát odvezen byl.

Manželka jeho Markéta, roz. Zumrova (Sommer), ucházela se marně o navrácení jmění, manželu odňatého, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/1.)

Bernart Vilém svob. pán z Opperštorfu (Oppersdorfu), z Dubu a Frydšteina na Heřmanicích ujel ze země po bitvě bělohorské s bratrem svým *Janem Fridrichem* a nepostaviv se před kommissi hrdelní odsouzen byl pro své účastenství ve zpouře vedle patentu z dne 14. července 1622 *krála, cíle a statkův*; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace všeho jmění jeho byl potvrzen. Oppersdorfer pak l. 1640 zajat a po dvě léta držán ve vazbě, vedle cíl. resoluce z dne 25. června 1642 potrestán byl pětiletým vězením na hradu Krivoklátě, kdež na jeho výživu 100 dolarů říšských ročně vykázáno bylo z jeho pohledaností, z nichž dle dotčené cíl. resoluce polovice též v pokutě od král. fisku ujata býti měla. Potom z vězení Krivoklátského cíl. resolucí na svobodu propuštěn, odešel opět ze země, obdržel však vedle cíl. resoluce z dne 6. prosince 1644 povolení, svobodně do Čech docházeti, aby pohledaností svých se domohl a z nich polovici král. fisku odvedl. K těmto pohledanostem náležely: a) Zadržalá summa tržová za statek jeho *Bochorice* v Slezsku, Ondřejovi Kochtickému za 45.000 kop mš. prodaný, i s úroky z této summy od l. 1625—1644 vzešlými. — b) Jistina 18.000 kop mš. i s úroky z ní zadržalými, kterou měl Oppersdorfer na statku Markvarticích, jeho bratrovi Janovi Fridrichovi konfiskovaném. — c) Jeho podíl na statku Heřmanicích, též dotčenému bratrovi konfiskovaném. — d) Jistota 10.000 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, C. 1/2, & O. 1.)

Jan Fridrich svob. pán z Opperštorfu (Oppersdorfu), z Dubu a z Frydšteina na Markvarticích ujel z království Českého s bratrem svým *Bernartem Vilémem* po bitvě bělohorské; pročež jako bratr dotčený odsouzen byl *všeho jmění*, které již dne 10. prosince 1621 a 8. dubna 1622 bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Heřmanice* (kr. Král. Hrad., dom. Hradiště), k němuž náležela tvrz a ves Heřmanice s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem, rybníky, řekou Labem, lesy a vším příslušenstvím; též vesnice Krabčice, Brod, Slotov. Zboží, Vyhnanov, Proruby a Bukovsko (Bukovina, díl s 2 osedlými), jak to l. 1571 Jan mladší z Waldšteina odkázal stryci svému Vilémovi z Waldšteina, synu z bratra jeho Ji-

řího (D. Z. 17, M. 11), jehož synovi Albrechtovi z Waldšteina teprv l. 1607 týž statek byl postoupen (D. Z. 181 G. 15), od něhož se dostal Hanibalovi z Waldšteina, který jej léta 1615 v dluhu 1750 kop Mikulášovi Gerštorfovi postoupil (D. Z. 137, J. 15) a l. 1618 Hanušovi Jindřichovi z Opperštorfu prodal. — Statek ten od král. komory za 19.775 kop mš. odhadnutý, prodán byl dne 21. ledna 1623 za 25.381 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej s jinými statky l. 1624 postoupil směnou za panství Kopidno paní Marii Majdaleně hraběnce Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215, O. 1. — Lib. conf. 2, f. 279. — D. Z. 141, B. 23 & 194, D. 19.) — Viz Štubenberg & Jan Rudolf Trčka.

b) Část summy trhové 16.000 kop mš. za statek *Markvartice* (kr. Litoměřic.), který Jan Fridrich z Opperštorfu v čas zpoury l. 1618 od Volfa z Solhauzu koupil za 70.000 kop mš., a na tuto summu toliko dotčenou část zaplatil. Tento statek pro provinění Solhauza byl konfiskován. (C. 215, O. 1. — Lib. confisc. 2, f. 279. — D. Z. 193, H. 5 & 141, F. 7.) — Viz Volf Solhauz.

Otto svob. pán z Opperštorfu, z Dubu a z Frydšteina na Častalovicích, Týništi, Ledské a Přestavlicích, katolík, účastnil se zpoury tím, že vykonal přísahu dne 1. října 1619 podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak při kommissi confiscationis dne 15. března 1623 pokuty osvobozen, podržel statky dotčené, na nichž manželce své Anně, roz. Robmhapce ze Suché, za času zpoury 20.000 kop mš. věna pojistil. Za perdon mu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit 1166 zl. 40 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — D. Z. 139, N. 21.)

Alexander z Orderlíku (Ordalík), při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. Za perdon mu udělený zavázala se léta 1629 manželka jeho Anjelína při kommissi transactionis de pio opere dát 60 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze o sv. Jirí t. r. složit měla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Oršinovský z Fürstenfeldu, jeden z direktorů stavu městského, potom sekretář král. Českého, podepsal a zpečetil akt konfedační, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, opravil s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, a proto na sněmu obecném l. 1619 dne 28. října do stavu rytířského byl přijat. Pro toto účastenství ve zpouře obávaje se trestu, ujel s manželkou hned po bitvě bělohorské ze země, a nenavrátil se podle patentu z dne 17. února 1621, při kommissi executionis, dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna léta 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo.

Jméni jeho všechno hned v pokutě bylo uято, totiž:
 a) *Dům s pivovárem u Krkavců* řečený, v Starém městě pražském v Dlouhé třídě mezi domy Severýna Lošického z Libanu a Viktorýna Vokouna z Sázavy v osadě sv. Kříže ležící, který od komory české vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 6. června 1622 za 3500 zl. rýn. *Ondřej Leynhaus (Leinhaus) z Břevňova* koupil a téhož léta Eustachiu Dittlovi za 5000 kop míš. prodal; tento pak jej opět l. 1625 za touže summu postoupil paní Markétě Zuzané Münichové z Arztbergu, roz. Brunnerové z Wildenau. (C. 215, O. 2 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 304.) — b) *Dům* v Starém městě proti kostelu Šimona Judy, l. 1617 za 550 kop míš. koupený, na který Vojtěch Lukovský dne 10. ledna 1622 král. komoře 320 zl. půjčil. (C. 215, P. 2. — Lib. contr. 3, f. 230.) — c) Jistina 4000 kop míš. i s úroky, kterou Oršinovský za Janem Vilémem Hrobčickým z Hrobčice měl, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 9. října 1621 do komory české složena býti měla. Naproti tomu zapláceno dne 22. září 1622 od komory české 3427 kop m. dluhů po Oršinovském Václavovi Majerlovi povinných. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & O. 2.)

Oršinovského manželce Zuzané, roz. z Krošvic, její věno 3000 kop míš. z pozůstalosti této vedle cíř. resoluce dne 6. července 1622 mělo vypláceno býti, kdyby zběhlého manžela svého přežila; avšak i věno to král. fisku připadlo, poněvadž Oršinovská s manželem svým ze země odešla. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & F. $\frac{2}{4}$.)

Ondřej z Ostešova a na Lhoticích Šádových vedle král. výpovědi z dne 8. března 1623 zcela na milost byl přijat (*absolutus sine clausula*), tak že navrácen mu byl statek jeho *Lhotice Šádovy* (kr. Čásl., okr. Humpolec),* který již od král. komory byl ujat a *Maximilianovi Pechlerovi z Memingen* za jeho službu vojenskou v summě 16.780 kop míš. postoupen. Pechlerovi pak tato summa náhradou ze summy trhové za statek Proseč (viz Houska) porážena byla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & O. 5. — Lib. conf. 2, f. 251.)

Jan Otta ryt. z Losu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl v pokutě *dům* v městysi Unhošti a *dvoreček* s *dědinami* a *lukami* při témž městě ležící, kterýž stateček jemu proti zaplacení té pokuty zanechán býti měl. Avšak když brzy potom ve vězení na radnici Starého města pražského zemřel, stateček dotčený již zpustlý a shořelý l. 1638 postoupen byl strýci jeho Konradovi Ottovi z Losu náhradou za jeho pohledanost 500 kop míš. a zadržalé úroky 300 kop míš., proti odvedení šosu do důchodu panství cís. Královského a zapravení berní a kontribucí do 151 zl., obci Unhošťské od l. 1626 zadržalých. (C. 215, O. 3.)

Jaroslav Otta ryt. z Losu na Hlažovicích při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 *polovice* jmění odsouzen byl hlavně proto, že v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupil k ruce sirotka *Jana Václava Trmala z Toušic statek duchovní kapitoly sv. Víta na hradě Pražském*, ves *Lounín* (kr. Praž., okr. Beroun, dom. Tmaň) s příslušenstvím, za summu odhadní 1600 kop míš. zcela zaplacenou. Statek ten musil Otta dotčené kapitole beze vší náhrady navrátiti. (D. Z. 140, E. 13 & 193, A. 20. — Viz též Zdeněk Trmal.)

Mimo to v pokutě od král. komory odňat byl Ottovi z Losu statek *Hlažovice* (kr. Pražský, dom. Osov, okr. Hořo-

*) Statek *Lhotice Šádovy* — tvrz a ves Lhotice s podacím kostelním, pivovárem, dvorem poplužním a 2 mlýny, vsi Miletín s dvorem poplužním, Speřice, Lhotka, Vitice, Milhostice a Holšice (díl) — koupil Ondřej z Ostešova l. 1616 od Jindřicha nejstaršího Vrchotického z Loutkova za 16.000 kop míš. (D. Z. 295, E. 30), a maje pro náboženství l. 1628 ze země odejítí, prodal jej Johanně Winkelhoferové, roz. Vrchotické z Loutkova (D. Z. 295, F. 2), kteráž též statek l. 1637 postoupila Kateřině Ammonové, roz. Topinkové z Kvelbrunn (Quellbrunn), za 16.000 kop míš. (D. Z. 301, L. 18.)

více), tvrz a ves Hlažovice s dvorem poplužním, *Chrastina* řečeným, ovčínem, rybníky a 2 osedlými ve vsi Vosovci. Avšak tento statek náležel Ottově manželce Dorotě rozené z Sejslic, které l. 1610 od otce Jaroslavova, Zdeňka z Losu, za 11.000 kop mís. byl prodán (D. Z. 183, A. 15), a z té příčiny jí od komory byl navrácen. Když pak po její smrti l. 1623 týž statek vedle pořízení l. 1610 učiněného na jejího manžela připadl, a od téhož Václavovi nejstaršímu Vratislavovi z Mitrovic prodán byl, měl opět k ruce král. fisku léta 1626 ujat býti, ale vedle nařízení komory české z dne 27. října 1626 Vratislavovi zanechán jest, poněvadž Otta z Losu toliko jmění svého byl odsouzen a nikoliv toho, co by po jeho odsouzení později nápadem na něj přišlo. (C. 215, O. 3. — Lib. conf. 2, f. 258. — D. Z. 142, C. 23.)

Jindřich Otta ryt. z Losu a na Komárově, v čas zpoury jeden z direktorův a správců zemských, podepsal a zpečetil konfederaci, přimlouval se při sjezdu stavův odbojných dne 19. srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl král. radou, komorníkem, podkomořím král. měst věnných a druhým purkrabím Karlšteinským; pak opravil s jinými podle privilegií zemských justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, volil syna krále Fridricha za čekance království a byl relatorem ke dskám v té přčině. — Po bitvě bělohorské dal se hned na milost císaři s některými někdejšími direktory, nicméně však na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 byl jat a na hradě Pražském uvězněn; potom při kommissi hrdelní dne 15. dubna 1621 vyslýchán (německy), neomlouval jednání své za času zpoury, jak to ostatní direktori učinili, nýbrž ke všemu se přiznal, zvláště že stavům povstalým z jmění svého 2000 zl. rýn. k lití koulí zapůjčil; že povolil s ostatními direktory k zmincování stříbra z král. komory pokladní vzatého, jakož i k prodeji drahokamů a jiných věcí z téže komory vzatých k potřebám zemským, protože tyto věci všechny z peněz zemských předešle byly nakoupeny; že vyslán byl od stavů s Hordějovským do Uher, aby konfederaci s Uhry učiněnou pe-tvrdil, a je za pomoc žádal; též že svolil k prodeji statků duchovních k potřebám válečným a že sám jeden z těch

statků koupil, avšak že při prodeji týchž statků vymíněn a nařízen byl vždy deputatům těm kterým duchovenstvům; že král. korunu, která s privilegii zemskými v čas zpouř z Karlova Týna pro větší bezpečnost do desk zemských byla přenesena, při útěku krále Fridricha přinesl na radnici Starého města, ale potom hned dodal knížeti bavorskému na hrad Pražský.

Dle ostatních výpovědí Otty z Losu zadalo příčinu k povstání stavů jedině zavření a zapečetění kostelův evangelických, pak zapovězení sjezdu stavů v kolleji Karolinské k obhájení náboženství, což vše směřovalo proti privilegiím stavů, zvláště pak proti majestatu od krále Rudolfa II. danému. Proto prý stavové k zachování náboženství se usnesli odstraniti zlé rádce, král. místodržící, čímž však ničeho proti císaři a králi svému předsevzti nechtěli. Z té příčiny že nařídili stavové jako l. 1609 zvláštní direktory a správce zemské, ačkoli proti tomu i Otta z Losu s Říčanem a jinými byl a žádal, aby úřadu toho byl zproštěn; pak že stavové učinili dle snešení sněmovního z l. 1610 konfederaci s jinými zeměmi, avšak nikoli proti císaři, nýbrž dle privilegií svých k ochraně a obhájení náboženství evangelického. Když pak k zlé radě bývalých král. místodržících a jiných nepřátel stavů evangelických císař. armáda do Čech vpadla a všude statky plenila, pálila, vraždila, nikoho ani žen ani dětí nešetříc, tu teprv že se pokládala za nepřítel, proti němuž stavové vojsko své vypraviti musili. Pro toto strašné řádění císař. vojska v Čechách zvláště že se stalo zavržení krále Ferdinanda nejenom usnešením direktorův a všech stavů král. Českého, nýbrž i všech zemí k těmž království přivtělených; tím však že nechtěli stavové projevit žádnou opovržení proti králi Ferdinandovi neb domu Rakouskému, nýbrž že jenom hájili privilegii království, též že neporušili přísahy králi Ferdinandovi, poněvadž tento nebyl ještě v držení království, nejso zvolen řádně za krále, nýbrž proti reversu Rudolfa II. a Matyáše jenom za krále přijat. A poněvadž po zavržení Ferdinanda — jehož Otta z Losu předešle za nejhodnějšího nástupce trůnu pokládal, když se o jeho posloupnost (successi) jednalo — Fridrich falckrabě řádně a souhlasně od všech stavů král. Českého i všech zemí k němu

přivtělených za krále byl zvolen dle privilegií království, z té příčiny že Otta z Losu s ostatními téměř králi až do jeho přemožení zůstal věrným. Ale potom že uznal a uznává císaře Ferdinanda, jemuž od Boha vítězství dáno, za svého pravého krále a pána, i důvěruje se, že pro toto vyznání své nebude pokládán za vezezrádce, nýbrž že J. M. král., jakožto velemoudrý panovník a potentat sám uzná, jaký poměr jest mezi králem a poddanými a jaký rozdíl mezi králem panujícím a čekancem na trůn pod jistým reversem. Neboť kdyby se obviněný (Otta) toho nadíti neměl, že by si přál, aby byl po vítězství císaře, jako jiní, ze země utekl; ale toho že ne učinil, očekává s plnou důvěrou, že císař věc tu důkladně pováží a jemu milost udělí, následuje v tom císaře Maximiliana. (Original Verhör, Archiv místodržitel. sub K. $\frac{1}{138}$.)

V tomto vyznání shledala kommisie hrdelní dle zprávy knížete z Lichtenšteina dne 17. května t. r. císaři podané zvláštní tvrdošijnost a zlomyslnost, projevenou hlavně výpovědí, že Fridrich falckrabě po řádu volbou souhlasnou dle privilegií království Českého, tedy *legitime* za krále Českého byl zvolen; pak že Otta císaře Ferdinanda uznává proto za svého krále a pána, že mu Bůh vítězství udělil; též že rozdíl činiti se má mezi panujícím králem a nápadníkem trůnu pod jistými závazky. Pro tuto zlomyslnou výpověď, která však dle této zprávy knížete z Lichtenšteina z důležitých příčin do rozsudku nebyla přijata, přisouzen byl Ottovi přísnější trest; byl odsouzen *ctí, stalkův a hrdla*, tak že mu ruka pravá měla býti utata, tělo za živa čtvrceno a veřejně rozvěšeno, a hlava jeho na věži mostské vystrčena. Ale vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 udělena mu byla ta milost, že s ostatními náčelníky zpoury dne 21. července 1621 byl jenom stat, tělo jeho čtvrceno a rozvěšeno, hlava pak na věži mostské přibita. Zemřel však bez posluhování svátostí veřejně, neboť k němu a Václavovi z Budova, poněvadž byli z jednoty bratrské, nebyli před jich popravou připuštěni správce jejich duchovní. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$.)

Jméni po něm porůstalé všecko již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Komárov* (kr. Pražský, dom. Hořovic), k němuž náležely zámek a ves Komárov s dvorem poplužním, pivovárem a mlýny, s hatí železnou s doly a ru-

dami železnými; pustý zámek Hrádek s dvorem poplužním a vsí Mrtníky s podacím kostelním, Osek, Hvozdec (Hvozdec) a Třtenice (díl), s chalupami havířskými a uhlířskými v lesích a pustinami, někdy vsí *Kleštěnice, Sokolovice a Pohoří* jmenovanými, se vším příslušenstvím, jak to Otta z Losu l. 1602 od sirotek po Jiříkovi Pešíkovi z Komárova, Bořivoje, Zdeňka, Šebestiana a Krištofa, za 23.000 kop míš. koupil. (D. Z. 176, K. 4.) — Statek tento, odhadnutý po prvé za 26.810 kop, po druhé za 30.432 kopy míš., za summu odhadní druhou od komory české vedle cíř. resoluce z dne 14. července 1623 prodán byl *Marii Eusebii hraběnce z Marti- nic*, roz. ze Šternberka, se statkem Hořovice (viz Jan Litvín z Říčan) za 89.000 kop míš. (C. 215, O. 3. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, F. 18 & 292, A. 29.)

b) *Dva domy šosovní* s kolnou v Starém městě pražském proti kůru kláštera sv. Anny a sv. Vavřince mezi domy Petra Payera a někdy pana Pavla Weisa z Petřína ležící, od Otty za 1075 kop míš. koupené, které vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 4. prosince 1621 měřšan a spoluradní Starého města *Petr Payer* za 1200 zl. rýn. koupil. (C. 215, O. 3 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 294.)

c) Jistota na 5000 kop míš., někdy témuž Ottovi z Losu od Alžběty Beřkovské roz. z Břízy dskami zemskými odkázaná, kterou Mikuláš Beřkovský vedle poručení kommisie konfiskační z dne 14. prosince 1623 do král. komory měl složit. (C. 215, O. 3.)

Mimo statky vytčené navrácen byl *děkanství Karlšteinskému* statek duchovní — ves celá *Praskolesy* (kr. Pražský, okr. Hořovice), s podacím kostelním a příslušenstvím, též jeden grunt ve vsi Kotopetech (Kotopeky) — který Otta z Losu koupil v čas zpouřy l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 1150 kop míš. zcela zaplacenou; avšak plat stálý, obilní osep a vosk z téhož statku od stavů ponechán byl děkanovi. (D. Z. 140, E. 15 & 192, O. 21.)

Vdově po Ottovi pozůstalé, Elišce roz. z Vchynic a z Tetova, kteráž od manžela svého zápis na statek Komárov sobě učiněný měla, místo tohoto statku k návrhu knížete z Lichtenšteina z dne 3. června 1622 vedle cíř. resoluce dne 6. července t. r. z milosti na vychování její až do smrti vydávati

se mělo recessem knížete z Lichtenšteina z dne 23. července t. r. po šesti stech kop míš. ročně z komory české od 21. června 1622 počínajíc. (C. 215, O. 3.)

Křištof Otta ryt. z Losu pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, protože se neohlásil za udělení perdonu; není však vytčeno, které statky mu byly konfiskovány. (C. 215, C. 1/1.)

Šebestian Otta ryt. z Losu při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; avšak rozsudek ten po zrušení kommissie konfiskační jemu nebyl ohlášen, tak že zůstaven byl při jmění svém, které není vytčeno. (C. 215, C. 1/1.)

Ctibor starší Oudražský (Údražský) z Kestřan a na Oudraži, při kommissi konfiskační vedle cis. resoluce z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; ale ponevadž rozsudek ten pro zrušení kommissie dotčené nebyl ohlášen, zůstal Oudražský v držení statečku svého *Oudraže* (Údraž, okr. Písek, dom. Chřešovice), k němuž tvržka (Štůček), dvůr poplužní a ves Oudraž náležely.*) — Teprv léta 1630 dne 10. března před kommissi tractationis obeslán, ohlásil, že jmění jeho, totiž dvě třetiny dotčeného statečku odhadnutého za 5050 kop (třetí třetinu téhož statečku držel na ten čas Bořek Zdeněk Pešík), a 2000 kop míš. jistiny za Petrem z Švamberka, po srážce dluhův obnáší 5650 kop, z čehož by král. fisku připadlo 1883 kop míš. Avšak dědicům jeho statek dotčený vedle cis. resoluce z dne 2. listopadu 1667 proti zaplacení dluhů beze vší fiskální náhrady dne 14. března 1668 ponechán jest. (C. 215, A. 7.)

Ctibor (Tiburcius) mladší Oudražský z Kestřan a na Bělci, vedle cis. resoluce z dne 24. října 1624 odsouzen byl *e léno*. Avšak před provedením toho rozsudku statek jeho *Bělce* (Bělč, kr. Písek, okr. Prachatic.), tvrž a ves s dvorem

*) Statek Oudraž, tvrž a ves s dvorem poplužním, šel sobě r. 1543 do dědičství po jich shození opět l. 1543 Ctibor Oudražský z Kestřan (D. Z. 280, E. 28.) — Tiž byly statku Oudraže, náležející otci Oudražského Zacharyáši a jeho bratřím Bohuslavovi, prodány byly l. 1594 po smrti Zacharyáše pro dluhy jeho bratřím Janovi na 9000 kop míš. (D. Z. 168, O. 7.)

poplužním a pivovárem, již před bitvou bělohorskou od cís. lidu vojenského v pokutě vzat a vydrancován, pak l. 1623 za 2243 kopy odhadnutý prodán byl od kommissee konfiskační se statkem *Krušec* (viz Cíl ze Svojšic) za 8000 kop míš. *Johanně Malovcové*, roz. z Bukovan. (D. Z. 141, F. 16; 292, A. 3.) — Po smrti Oudražského († 1625), který teprv dne 8. června 1626 k vykonání povinnosti manské vyzván byl, přihlásila se na místě a jménem nezletilého syna jeho Ctibora téhož matka a poručnice k přijetí léna, ale nebylo jí povoleno léno přijati, a ještě léta 1638 marně se domáhal dotčený syn její téhož statku. (C. 215, A. 7.)

Jan Jaroslav Oujezdecký (Újezdecký) z Červeného Oujezda, od Jana Celera z Rosenthalu, hejtmana komor. panství Brandýského, dne 1. března 1623 udán byl účastenství ve zpouře. Ale prokázav nevinu svou i Šebestiana Oujezdského, v čas zpoury l. 1619 zemřelého, při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi 18. července t. r. žaloby a pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), podržel statky své *Modřejovice* a *Slabce* (okr. Rakovník.), za jejichž postoupení dotčený udavač Celer žádal. Manželka Oujezdeckého Rozina uvolila se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon manželu udělený složití na alumnat kláštera sv. Jakuba 200 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jirí t. r. zaplatiti měla. (C. 215, A. 3 & C. 1/8.)

Jaroslav (Bohuslav) Oujezdecký z Červeného Oujezda zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, a dle ediktu z dne 15. dubna l. 1621 při kommissi exsecutionis odsouzen byl všeho jmění. Statek jeho *Všetaty* (kraj Pražský, okres Rakovník., dom. Krušovice), již l. 1620 ujat byl k ruce král. fisku od kommissarův do kraje Rakovnického od knížete z Lichtenšteina nařízených a bezpochyby připojen k panství komornímu Krušovickému. Vdova po Oujezdeckém pozůstalá, Maria Majdalena rozená z Renšperka, žádala knížete z Lichtenšteina za navrácení a propuštění tohoto statku dítkám jejím nezletilým náležejícího, nemajíc s nimi z čeho živa býti a nedopustivši se ničeho, pročby v takovou pokutu upadnouti měla. Není však vytčeno, zdali něčeho dosáhla. (C. 215, A. 3.)

Šebestian Oujezdecký z Červeného Oujezdce zemřel v čas zpoury, již se zúčastnil, tak že dle patentu z dne 18. března a 15. dubna 1621 při kommissi hrdelní odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, C. 1/1.)

Křištof Panský ryt. ze Střežetic a ve Zvíkově obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel již předtím dle zprávy posla komorního a měl poplatný dvorec na Ouředňovicích (Ůřeňovice, kr. Hradec Král., dom. Častolovice), který držel na ten čas pan Talacko. (C. 215, C. 1/1.)

Štastný Panský ryt. ze Střežetic a na Malém Barchově, odsouzen vedle cís. resoluce z dne 17. října 1624 *k manstei*, nepřijal léna na statek svůj *Barchovek* (*Barchov malý*, kr. Jičín, okr. Bydžov.). Jeho syn *Václav* ohlásil dne 17. dubna 1630 před kommissi revisionis, že otec odešel pryč ze země, a statek jeho že až na ten čas pustý zůstává; sám pak se zpěchoval, jeho se ujati pro dluhy na něm vězíci. Proto statek ten na krále dne 19. prosince 1630 v pokutě připadl a na poručení král. komory z dne 11. února 1631 cís. komorníku nad poklady král. Českého *Janovi Karlovi Königovi* v *summé* odhadní 2333 kop m. na porážku summy jemu od krále povinné postoupen jest. Když však König při druhém vpádu saském s král. klenoty do Budějovic odjel a tam zemřel, vzdala se vdova po něm pozůstalá téhož statku, který pak po mnohá léta ladem v pustotně ležel a teprv l. 1648 dne 28. dubna od komory české *Abrahamovi Günzlovi z Günzfeldu*, radovi komory české, za cenu odhadní 1528 kop mís. na porážku jeho pohledanosti za komorou českou, totiž 15.000 zl. z cís. milosti mu darovaných, beze všech závad za dědictví zpupně byl prodán. (C. 215, P. 3. — Lib. conf. 2, f. 117. — D. Z. 149, T. 29 & 625, N. 2.)

Syn Panského *Fridrich*, který jako pachole se strýcem svým *Jiřím Maternou* z Květnice l. 1627 ze země vyjel a pak ve vojsku švédském za leytenantanta sloužil, ucházel se l. 1652 o navrácení dotčeného statku, ale od kommissi revisionis dne 13. března 1666 navždy odmrštěn jest. (C. 215, P. 3.)

Jindřich a Mikuláš Parysové (Paris) z Renswaldu při kommissi confiscationis dne 3. října 1622 žaloby král. proku-

ratora i pokuty byli osvobozeni, protože neměli jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Oldřich Pařízek z Pařízku, nemaje žádného jmění, pokuty za provinění své v čas zpourey při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 byl zprostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Albrecht Řehoř Pauzar (Pouzar, Pausar) ryt. z Michnic a na Volešnici, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 odsouzen všeho jmění, však vedle král. výpovědi z milosti při jedné třetině byl zůstaven. V této pokutě konfiskovány byly všechny statky jeho, totiž: a) *Volešnice* (Olešnice, Ellexnitz, kr. Budějovic., okr. Svin. Trhové), za 16.745 kop míš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Volešnice s dvorem poplužním, ves Třebíčko a dílem vsi Klení, Bukvice a Vrcov, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to před shořením desk Oldřich Pauzar z Michnic od Volfa mladšího z Krajku za 4500 kop česk. koupil a do desk l. 1543 znova sobě vložil. (D. Z. 4, D. 3.) — b) *Dvorce* (Dvorec, Wurzen), tvrz a ves Dvorec (díl) s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, rybníky, ves celá Lhotka a dílem vsi Dobrkov, Třebec a Bukovice, jak to l. 1614 Pauzar po Václavovi Kořenském z Terešova za 14.715 kop míš. koupil. (D. Z. 187, F. 11.) Tyto statky od král. komory l. 1623 prodány byly *obci města horního Českých Budějovic* za 24.000 kop míš., na kterouž summu tato obec l. 1633 ještě 8266 kop zaplatiti povinna byla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & P. 4. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141, F. 21 & 292, A. 21.)

Mimo statky vytčené propadl Pauzar z jistiny své do 1000 kop míš. na statku Prádle pojištěné, 666 kop 20 gr., které l. 1629 od král. komory byly ujaty. (D. Z. 296, K. 7.)

Pauzar potom za příčinou reformace odešel ze země a navrátil se při vpádu saském s hrabětem z Turnu do Prahy, pro toto opětne provinění odsouzen při *kommisii konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, propadl též třetinu z jmění jeho mu ponechanou a na ten čas ještě nezaplacenou, totiž 8333 kop míš., kteréž se po jeho smrti a syna jeho *Petra* domáhal jeho nejbližší příbuzný *Jaroslav Petr Vchynský sv. pán z Vchynic*, syn Adama Vchynského též odsouzeného; avšak vedle císař. resoluce z dne 5. ledna 1664 byl odmrštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{1}{1}$.)

Petr Pauzar ryt. z Michnic, syn Albrechtův, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn, odešel potom s otcem svým pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.) — Viz Albrecht Pauzar.

Albrecht Ctibor Pecingar ryt. z Bydžína (Petzinger, Pecinkar z Býčiny) a na Hradišti, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 3. prosince 1622 odsouzen byl *polovice jmění*. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Hradiště Heřmanovo* (nyní H. Chustníkovo č. Labské, kr. Kr. Hradec, okr. Král. Dvůr), k němuž náležel zámek Hradiště Heřmanů Chousník (Hradiště Heřmanovo a Choustek) s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem a mlýnem pod zámkem, městečko Hradiště s podacím kostelním a vsí Vlčkovice, Kohoutov, Kocbeří a Kladeruby (Kladruby), s lesy, rybníky, potoky a příslušenstvím, tak jakž to l. 1541 Mikuláš Pecingar od Diviše Slavaty z Chlumu a Košmberka za 4500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 43, K. 2.) — Tento statek, odhadnutý za 18.248 kop míš., od král. komory dne 21. ledna 1623 prodán byl za 20.070 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1624 směnou za jiné statky postoupil paní Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 277. — D. Z. 141, B. 26 & M. 14; 194, D. 30.) — Viz též Stubenberg a Jan Rudolf Trčka.

Dle sečtení při účtárně komory české l. 1638 připadlo po zaplacení dluhů na polovici Pecingarovi z milosti zanechanou 6549 zl., na kterouž summu od Waldšteina l. 1623 jenom 4666 zl. obdržel, tak že měl pohledávati za komorou českou zbytek 1883 zl., též podíl po své sestře Saloméne i s úroky zadržalými, v jedné summě 11.591 zl. rýn., jichž se ještě l. 1650 při kommissi liquidationis domáhal. (C. 215, P. 5.)

Ctibor Smil Pecingar ryt. z Bydžína na Nechanicích a Kunčicích, bratr Albrechtův, pro své účastenství ve zpouře, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase přísahu věrnosti císaři vykonal, při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění*, které však všechno v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 2000 kop míš. — b) Statky *Kunčice* a *Nechanice* (kr. Král. Hradec.), k nimž náležela tvrz Kunčice, na ten čas od Poláků celá vydranco-

vaná a zpustošená, s dvorem poplužním a vsí tudíž, městečko Nechanice s podacím kostelním, vsí Staré Nechanice, Lhota (díl) a Hrádek s tvrzí pustou a dvorem poplužním, s mlýny, rybníky, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to již před shořením desk Mikuláš Pecingar z Bydžína od Jana z Waldšteina za 1000 kop grošů českých koupil (D. Z. 8, N. 26.), a k tomu l. 1551 Vilém Pecingar ves *Lhotu Nechanickou* od Petra Kekule ze Stradonic za 650 kop gr. českých prikoupil. (D. Z. 49, H. 6.) — Tyto statky za 57.201 kop míš. odhadnuté, od král. komory l. 1623 prodány byly za 57.000 kop míš. *Václavovi Vchynskému z Vchynic a z Tetova*, který na summu trhovou toliko 26.000 zl. zaplatil, a ostatek se summou trhovou za statky Hrádek nad Pačousy a Mančice (viz Jan Křištof Myška), v jedné summě 76.027 zl. dlužen zůstal.*) (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 235. — D. Z. 143, D. 2.)

Heřman Vilém Pecingar ryt. z Bydžína a na Vlčkovcích, bratr Albrechtův, pro své provinění v čas zpourey zase slíbil v měsíci lednu 1621 přísahou zachovati věrnost a poddanost císaři; nicméně však při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Vlčkovice* (Wölfendorf, kraj Král. Hradec., dom. Hradiště), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který za 21.672 kop míš., odhadnutý od král. komory dne 21. ledna 1623 prodán byl za 23.842 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina* a od tohoto léta 1624 sménou za jiné statky postoupen Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 271. — D. Z. 141, B. 25 & 194, D. 27.) — Viz též Stubenberg a Jan Rudolf Trčka.

Pecingar obdržel na polovici z milosti mu ponechanou léta 1623 od Waldšteina toliko 3530 kop míš.; zbytku pak 3441 kop míš. domáhal se po smrti Pecingara jeho bratr Albrecht Ctibor l. 1629 při komoře české. (C. 215, P. 5.)

*) Při těchto statech, se statky Boharyně a Homily (viz Jestřibský) za 82.093 kop míš. odhadnutých, bylo v jednom 160 poddaných, z nichž l. 1623 zběhlo 20, tak že jich zůstalo toliko 140 (mezi nimiž 71 s potahy), kteří vrchnosti odvádějí ročně úroků 316 kop míš., 260 slepic po 6 gr. a 1057 vajec po 1 d., a konali roboty ženní 196 dní po 6 gr., orní 4 dní po 20 gr., plení lnu 8 dní, trhání konopí 14 dní a kopání zeleniny 19 dní. (C. 215, P. 5.)

Václav Mikuláš Pecingar ryt. z Bydžína a na Starém Vamberce, bratr Albrechta Ctibora, při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: Statek *Starý Vamberk* (Wamberg, kr. Král. Hradec., okr. Rychnov.), k němuž náležely městečko a zámek shořely Starý Vamberk s pivovárem, 2 mlýny s pilami pod zámkem na řece Zdobnici, s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Merklovice, Roveň, Lupenice, Duby, Tutleky a Jámy, též dvůr poplužní Lhota Žalmanova s ovčínem, lesy, rybníky a se vším příslušenstvím, jak to Václav Mikuláš Pecingar l. 1612 manželce své Anně Marii roz. z Kounic v dluhu 10.000 kop míš. postoupil (D. Z. 136, E. 6);*) též tvrz *Nový Vamberk* s dvorem poplužním s třemi štěpnicemi, třemi lukami, hájem „Podřežov“ řečeným, půl městečka Vamberka s mlýnem, valchovnou, rybníkem nad Ohradou s pilou; vsi celé Roveň s loukou mezi lesy řečenou „Polom“, Peklo s loukou „Dlouhou“ řečenou a 2 rybníky, ve vsi Pekelci (zašlá) jednoho člověka na krémě výsadní, a ve vsi Lupenici dva poddané s platem, a vším příslušenstvím, jak to koupil léta 1591 Albrecht Pecingar z Bydžína od Jana Chuchelského z Nestajova za 6250 kop gr. českých (D. Z. 169, M. 19.) a k Starému Vamberku připojil. — Tento statek, odhadnutý za 30.715 kop míš., prodán byl léta 1623 dne 21. ledna za 35.834 zl. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1624 Marii Majdaleně Trčkové směnou za statek Kopidlno postoupil. (Viz Stubenberg.)

Se statkem Vamberským postoupen byl též dvůr poplužní u města Vamberka *Forberk* (Vorberg) řečený a ves *Podřezov* (Podřežov) s 10 chalupníky, za summu odhadní 2920 kop míš. léta 1621 *Albrechtovi z Waldšteina*. Avšak tento dvůr dne 29. ledna 1624 opět navrácen byl Pecingaroví, jehož manželce Anyšce, roz. Bukovské z Hustiřan, vlastně náležel, na srážku jeho dvou dílů z milosti jemu v summě 11.107 kop zanechaných.

*) Léta 1558 koupil za 1525 kop gr. česk. Mikuláš Pecingar z Bydžína a na Hradišti od knížete Arnošta falckrabí při Rýnu a knížete Horních a Dolních Bavor od panství Potušteinského vsi Lupenici (Luppenice, díl), Ciziny (dí), Lhotu Žalmanovu celou a Slemeno (dí) s rybníky (zejména u Lupenice nad Bartončiny a nad Komínkovými a rybník Jestřabí) a se vším příslušenstvím. (D. Z. 53, J. 1.)

Pecingar pak obdržel vedle účtu komory české 20. ledna 1624 od Waldšteina ještě 5500 kop míš. na dva díly své, na nichž i pohledanost jeho manželky, na statech dotčených do 6000 kop míš. pojištěná, léta 1635 vykázána byla. Z těchto statků připadlo po zaplacení dluhův do 10.980 kop míš. na třetinu král. fisku náležející 5553 kop míš. (C. 215, P. 5 & P. 1/2. — Lib. conf. 2. f. 271. — D. Z. 141, B. 24 & 194, D. 24.)

Pavel Pečka (jinak Prčka), depositor při diskách zemských, pro své účastenství ve zpouře uvězněn byl dne 27. února 1621 na radnici Staroměstské, pak odsouzen při kommissi exsecutionis hrdla, cti i statkův, avšak z milosti vedle král. výpovědi dne 3. června 1621 ve vězení do roka zůstaven byl. (C. 215, C. 1/3 & 46/100; P. 21.)

Potom l. 1629 od král. prokuratora obžalován byl před nejvyššími soudci zemskými z neřádu a přečinění, kteréhož se při diskách zemských l. 1629 dopustil tím, že v jednom kvaternu deposicí peněz stříbrných od l. 1618—1621 jednu summu per 1928 kop míš. neřádne a ukryté přetřhl, a mimo to že za času svého depositorství od l. 1618—1621 v jedné summě 103.025 kop míš. do deposici přijal, ale o jich vydání a postupování ničeho nezaznamenal, toliko dokládaje, že l. 1619 tehdejší direktorové skrze Joachyma Ondřeje Šlika peníze ty vyzdvihli; také že jeden kvatern deposicí od léta 1613 až 1618 se ztratil. Pro tato provinění v pokutu řízením zemským J. 18. vyměřenou upadl, tak že dne 17. října l. 1629 hrdla, cti a všeho jmění odsouzen jest. Avšak na přímluvu Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu, jehož sekretářem Prčka byl, cis. resolucí z dne 30. října 1629 udělena mu ta milost, že z vězení byl propuštěn proti reversu danému, že pro nedostatky deposiční k jeho statku a jmění hleděno býti má. — Pročež od král. komory již dne 25. září 1629 ujata bylo všecko jmění jeho, totiž: a) Zbytek summy trhové 2000 kop míš., za Urbanem Jobstem, jemuž Prčka dům svāj, u Černého Orla řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Jiljí mezi domy Eliáše Behma, šmukýře a pánův z Říčan ležící, l. 1628 za 3000 kop míš. prodal. (Lib. contract. caerul. 3, f. 389.) — b) *Tři vinice na Rvačkách* řečené, na gruntech Libeňských za dvorem ležící, které Pečka l. 1614 společně

s manželkou svou Mandalenou za 710 kop mš. koupil a téže manželce léta 1617 a 1629 postoupil. (C. 215, P. 21.)

Pečka pak, nechtěje k náboženství katolickému přistou-
piti, ze země vypovězen byl dne 5. prosince 1629, a navrá-
tív se s lidem nepřátelským při vpádu saském l. 1631, při
kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět všeho
jmění byl odsouzen. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$ & P. 21.)

Jan Pek z Římku Bezděkovský zemřel v trvalé zpouře a
odsouzen byl při kommissi konfiskační dne 4. listopadu
1623 *všeho jmění*, protože v čas zpoury na vybidnutí stavův
odbojných strýce svého *Viléma Peka* místo sebe k vojsku
stavovskému poslal. Statek jeho *Bezděkov* (kr. Plzeň., okres
Klatov.) — tvrz a ves Bezděkov s dvorem poplužním, s řekou
Úhlavou a vrchem Římkem, pak vsi *Koryta* s dvorem po-
plužním, *Tupaďla* s dvorem poplužním, též dílem vsi Cvrčo-
ves (Svrčoves, Grillendorf) s třemi poddanými, Dechtín a
Vicenice po jednom poddaném — na poručení knížete z Lich-
tenšteina z dne 11. října 1623 Don Martinovi de Huerta za-
staven, potom však vedle cíš. resoluce dne 6. září 1623 za
15.101 kop mš. odhadnutý zanechán byl pod léno a *k man-
ství* Pekovým dědicům, strýci *Vilému Pekovi* a synům Sig-
mundovi Jaroslavovi a Janovi Zachariašovi, po bratrovi jeho
Václavu Pekovi pozůstalým. Vilém Pek přijal sám i na místě
strýců svých let nemajících dne 20. června 1626 léno na
statek dotčený, od něhož s král. povolením z dne 8. ledna
1639 vsi Cvrčoves, Dechtín a Vicenice prodal Příbíkovi Je-
níškovi z Újezda.

Ale poněvadž se *Vilém Pek z Římku* po smrti strýce
svého Jana Bezděkovského též jeho jistin do 25.000 kop
mš. na újmu král. fisku bezprávně ujal, statky *Bezděkov* a
Tupaďla král. komoře české vedle cíš. resoluce z dne 30.
května 1646 v pokutě postoupeny a *Jiřimu Adamovi Boří-
tovi hraběti z Martinic* dne 27. září 1646 za summu 15.637
zl. odevzdány na srážku jeho pohledaností, již měl za ko-
morou jakož i služby zadržalé, potom z manství propuštěny
a v dědictví uvedeny byly. Naproti tomu Pekovi statek jeho
Miletice, který l. 1629 od Bohusouda Koce z Dobrše koupil,
vedle cíš. resoluce z dne 30. května 1646 z manství v dědi-
ctví převeden a k němu díl lesů, ke vsi a dvoru Tupadlskému

nálezející, postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & P. 6. — D. dv. 7, f. 28 a 61; 53, f. 121. — D. Z. 311. G. 2.)

Jan Peldřimovský z Výškořic (Výškovice), sekretář komory české a měšťan Staroměstský, dal se potřebovati za kommissaře při direkcii zemské od stavův odbojných; pročež při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, ale k návrhu téže kommissie pro vysoké stáří své vedle cís. resoluce z dne 16. června 1621 z milosti toliko k vézení do Rabu dodán býti měl. Avšak dle zprávy knížete z Lichtenšteina z dne 30. dubna 1622 držán byl Peldřimovský u vézení na radnici Staroměstské, kdež až do 19. srpna t. r. zůstal, pak domovního vézení dne 16. května 1623 zprostěn, odešel l. 1627 s manželkou a dětmi svými pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & P. 7.)

Jméni jeho všecko, ačkoli manželce jeho Dorotě rozené z Počernic větším dílem náležející, již předtím bylo konfiskováno, totiž: *Dům* v Starém městě pražském u *Zlaté tváře* řečený, za 5000 kop mís. odhadnutý, který vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 od cís. rychtáře byl ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), avšak dekretem dne 10. května 1636 postoupen byl dceři Peldřimovského Dorotě Petržilkové, měšťance ve Freiberku, za všecku pohledanost její po matce a bratřích jí připadlou. (C. 215, P. 7.) — b) *Vinice*, řečená *Bašta*, s domem v Novém městě pražském za špitálem sv. Bartoloměje v Podskalí ležící, která konviktu koleje jesuitské v Starém městě na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1621 postoupena a darována byla, pak vedle nařízení komory české dne 16. března 1641 dotčené dceři Peldřimovského jakožto její dědictví po matce navracena býti měla; avšak Jesuité ji vydati nechtěli, až teprv l. 1656 k tomu byli přinuceni. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & P. 7.) — c) *Vinice* v Kartouzích, jdouce ke Košičům ležící, která Jiřímu Římskému z Kosmačova, registratoru při komoře české, vedle cís. resoluce 31. prosince l. 1633 za 600 zl. rýn. byla postoupena. (C. 215, P. 7.) — d) Jistina 9000 kop mís. na statcích Petra Švamberka, jíž se Peldřimovského dcera ještě l. 1675 marně domáhala. (C. 215, P. 7.)

Mimo to vedle nařízení komory české z dne 26. listopadu 1638 ujaty byly v pokutě *dva domy* v Starém městě

pražském, jeden *Humberkovský*, jinak u *Cecká* řečený, se sladovnou podle záduší (kostela) Betlehenského, a druhý *Prefatovský* na rohu proti masným krámům ležící, které dotčená *Dorota Peldřimovská*, odcházejíc s manželem svým ze země léta 1627 postoupila katolickým plnomocníkům svým, Janovi mladšímu Petráčkovi z Vokounšteina, Jindřichovi Řečickému a Janovi Žateckému (Lib. contract. caerul. 3, f. 363), avšak l. 1633 před smrtí svou manželu svému ve Freibergu odkázala. *Dům Humberkovský*, který již l. 1630 jakožto odbězný od král. komory byl ujat a za 2563 kop míš. odhadnut, ponechán byl vedle nařízení komory české l. 1641 dne 26. října *Šimonovi Petrovi Aulíkovi ryt. z Třebnic*, císař. dvorskému rychtáři v král. Českém, jemuž od dotčených plnomocníků zdánlivým trhem předešle již l. 1630 za 2000 kop míš. prodán byl. Zbytek summy tržové 1200 kop míš. připadl král. fisku. (C. 215, P. 7. — Lib. contract. caerul. 4, fol. 98.) — *Dům Prefatovský*, též u *Prifatů* řečený, již léta 1630 od král. komory jakožto odbězný byl ujat a za 3345 kop míš. odhadnut, potom při appellaci král. komore byl prisouzen a vedle císař. resoluce z dne 4. ledna 1638 postoupen býti měl vdově po *Michalovi Špitalerovi* na srážku 1500 zl. z milosti mu udělených. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$, P. $\frac{3}{4}$ & P. 7. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

Adam Penčík ryt. z Penčiku (jinak *Penzig, Pentzing*) na *Betlesdorfu* (*Berzdorfu*) vypravil v čas zpourey k veřejné hotovosti od stavů povstalých nařízené s *Oldřichem Hubrykem* a *Jarolimem z Nostic* jednoho pěšího. Pro toto provinění zavázal se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složit 100 zl. rýn. pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{3}{4}$.)

Albrecht (Krištof) Penčík ryt. z Penčiku na *Žandově*, odešel pro náboženství ze země a statek svůj *Žandov* (*Sandau*, kraj *Litoměř.*, dom. *Palič.*) léta 1629 postoupil svému otčímú *Janovi Arnoštovi z Elsnic*, který jej až do léta 1631 držel. Když však *Penčík* při vpádu saském do země se navrátil a ve službě nepřátelské potřebovati se dal, statek jeho *Žandov* — tvrz a městečko *Žandov* s dvorem popl., podacím kostelním, lesy, řekou *Plaušnicí*, mlýnem, clem a jiným příslušenstvím, jak to koupil l. 1539 *Balcar Penčík z Penčiku* od

Příbítka Tajna z Tajna (Teyna) za 1200 kop míš. (D. Z. 43, E. 3) — od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu léta 1632 konfiskován a postoupen byl se statkem *Třebilicemi* Jiřímu Kaplířu konfiskovaným, *Melicharovi Wahlovi z Wahlu* (von der Wahl), radovi při komoře české na srážku 10.000 zl. rýn., jemu vedle cíš. resoluce z dne 17. dubna 1632 za jeho věrné služby darovaných; potom l. 1636 dne 19. dubna ponechán k užívání vdově Wahlové Anně Marii opět provdané Schellhartové z Hartenfelsu, jejíž dědicovi Janu Antonínovi Schellhartovi dle cíš. povolení z dne 20. září léta 1640 teprv l. 1675 vedle cíš. resoluce dne 20. února 1675 do desk byl vložen. (C. 215, P. 8 & S. 24. — D. Z. 466. O. 30.) — Jan Antonín Schellhart sv. pán z Hartenfelsu prodal Žandov l. 1681 Janovi Kašparovi Proy z Geiselsbergu a Findelšteina za 24.000 zl. rýn. (D. Z. 395, E. 30.)

Jindřich Penčík z Penčíku při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen byl *třetíny* jmění. V pokutě této ujat byl statek jeho *Libchava Hořejší* (Ober-Liebich, kr. Litoměřic., okr. Česká Lípa), k němuž náležely tvrz a ves Libchava Hořejší s podacím kostelním, mlýnem, ovčínem, pivovárem a dvorem poplužním tudíž, ves Libchava dolejší (díl), dvůr poplužní Jaegersdorf s chalupou, vsi Langenau (Skalice, díl) s podacím kostelním a Sonnenberg (díl), mlýn při vsi Manoši (Manušici) s pilou, se vším příslušenstvím, jak to Penčík od Doroxy Berkové, roz. z Vartenberka, l. 1614 za 38.500 kop míš. koupil. (D. Z. 188, C. 11 & P. 16.) — Tento statek za summu odhadní 26.958 kop 20 gr. míš. l. 1623 dne 9. dubna prodán byl beze všech závad *Vilémovi Vratislavovi hraběti z Mitrovic*, velkopřevoru řádu Malteského, jemuž ze summy trhové poražen byl dar z milosti 25.149 kop míš. (C. 215, P. 8. — Lib. conf. 2, f. 335. — D. Z. 141, E. 21.)

Manželka Penčíkova Anna, předtím ovdovělá Nosticová, měla na statku Libchavě pojištěno 26.200 kop míš., kteréž jí při kommissi liquidationis přisouzené připadly na její dcery Annu a Barboru z Nostic, z nichž Barbora po smrti sestry 1639 pohledanost celou zdělila a dceři své Anně Doroxy provdané Hiršové odkázala. Tato domáhala se ještě l. 1685 pohledaností dotčené, není však v aktech, zdali ně-

čeho obdržela jak na tuto pohledanost, tak i na dvě třetiny Penčíkovi z milosti ponechané. (C. 215, P. 8.)

Jan Fabian a Jan Matyáš Perglarové (Pergler.) ryt. z Perglasu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 26. června 1623 odsouzeni *třetiny jmění* svého, avšak z milosti pokuty osvobozeni, i při kommissi transactionis dne 9. června 1628 bez pokuty peněžité perdonováni byli, protože přistoupiše k náboženství katolickému byli za příklad ostatnímu rytířstvu kraje Loketského, v němž od dávných let až po ten čas nebylo žádného katolíka. Ale poněvadž při vpádu saském l. 1631 nepřítel v kraji Loketském podporovali, odsouzeni byli dne 3. února 1633 k pokutě po 300 zl. rýn. při kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském nařízené. (C. 215, C. 1/4, E. 1 & P. 9.)

Jan Křištof Perglar (Perklar) ryt. z Perglasu na Racovech, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se; neboť dle zprávy posla komorního odešel ze země, a nevědělo se, kdo jeho statek *Racory* (okr. Přímdl., kr. Cheb.) držel. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Šebestian Perglar ryt. z Perglasu na Puršově a Úsově ujel po bitvě bělohorské ze země, pročez při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž všecko již l. 1621 v pokutě bylo uято, totiž: a) Statek *Puršov* (Pořejov, Purschan) a *Úsava* (Úšov, Uršov, Urschau, kr. Cheb., dom. Tachov) s vesnicemi a dvory poplužními, tak jak tyto statky manské k rámcu Tachovu předešle pod léno přínaležející l. 1612 od krále Matyáše Perglarovi z manství byly propuštěny. (D. Z. 136, A. 27.) — Statky ty, za 28.478 kop. míš. odhadnuté, vedle cis. resoluce z dne 5. října 1624 za 28.000 zl. rýn. postoupeny byly dne 27. ledna 1625 *Hieronymovi della Porta*, vojenskému kapitánu, na srážku jeho pohledanosti 60.000 zl. rýn., jemu darovaných odměnou za to, že jeho vyjednáním město Píseň z rukou Mansfelda se dostala.*) (C. 215, P. 9. — Lib.

*) Della Porta od Mansfelda, a náhodně byl zastupovatelem, do Práhy vyslán byl, aby jménem jeho s knížetem Lichtenštejnem a Tyllkem o přistoupení města Píseň za jistou summu peněz vyjednával, a dověděv se, že o tomto vše již vyjednávali hejtmanské Mansfeldovské, kteří v nepřítom-

conf. 2, f. 396.) — Z těchto statků, které nebyly do desk zemských vloženy, postoupil Della Porta statek *Úšov* (Úšavu), ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, l. 1629 v dluhu 2571 kop míš. Veronice Kateřině prv Brüsslové a potom Alsterlové z Astfeldu. (D. Z. 143, G. 12 & 516, E. 1.) Statek pak *Puršov* — tvrz a ves s kollaturou, dvorem poplužním, pivovárem, mlýncem s pilou, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — po Hieronymovi della Porta, někdy výběřčím v markrabství Moravském, pozůstalý, prodán byl l. 1651 pro dluhy k rukám věřitelů *Veronice Alsterlové* z Astfeldu za 13.103 zl. 20 kr. rýn. (D. Z. 306, M. 20.) — Tyto oba statky prodal l. 1687 dědic dotčené Alsterlové, František Mikuláš Alsterle z Astfeldu, za 34.500 zl. rýn. a 500 zl. klíčného Janovi Sigmundovi hraběti z Götzen. (D. Z. 399, B. 26.)

b) Statek *Eisendorf* (kr. Plzeň., okr. Hostouň., dom. Oujezd Chodový), tvrz a ves s dvorem poplužním, na ten čas spáleným a zpustlým, s pivovárem, mlýnem, podacím kostelním, lesy a rybníky a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1608 Perglar od Kristiny Albinové, roz. Waldvoglové z Lohe-mühlu za 8000 kop míš. koupil. (D. Z. 183, J. 10.) — Tento statek již dne 31. července 1621 od komory zástavou postoupen byl *Volfovi Vilémovi sv. pánu z Lammingu a Albenreuthu*, jemuž pak, l. 1626 za 8000 kop míš. odhadnutý, prodán byl za 6636 kop míš. — (Lib. conf. 2, f. 396. — D. Z. 142, N. 15 & 294, B. 26.)

Mimo statky vytčené konfiskována byla po Perglarovi též jistina 2500 kop míš. na statcích Švamberských (C. 215, S. 83); není však vytčeno, zdali na třetinu Perglarovi ze všeho jmění jeho náležející něco bylo vyplaceno.

Václav Otakar Perglar ryt. z Perglasu na Velharticích a Mokrosuce, při kommissi konfiskační od král. prokuratora účastenství ve zpouře obviněn, odvedl nevinu svou, tak že vedle král. výpovědi z dne 10. října 1623 dokonaly perdon

nosti Mansfelda Plzeň v moci své měli, upustil od Mansfelda a spojil se s hejtmany dotčenými, zvláště pak s generalaudítorem Mansfeldským, doktorem Janem Vilémem Leiningerem, za touže příčinou od Mansfelda do Prahy vyslaným, tak že jeho přičiněním dne 26. března 1621 v městě Stříbře uzavřena byla smlouva, dle které dotčení hejtmané město Plzeň za 140.000 zl. jim vyplacených dne 3. dubna t. r. cis. generalovi Tyllému odevzdali. (Viz též Skala, V., str. 56.)

obdržel. Avšak statky jeho již po bitvě bělohorské od Dona Baltasara de Marradas byly vzaty, totiž: a) *Velhartice* (kr. Písek, okr. Sušice) — zámek a městečko Velhartice a vsi Druchavec, Chotěšov a 1 poddaný ve vsi Malovicích — odhadnutý za 24.184 kop mís.; b) *Mokrosuky* (okr. Sušice) — tvrz a ves Mokrosuky*) s dvory poplužními a vsi Černná, Lešíšov a Nemanice — odhadnutý za 31.580 kop mís. — Tyto statky postoupeny byly císařskou resolucí pluku Dona Baltasara a potom l. 1628 přenechány dědičně se statkem Nemilkovem za 55.000 zl. rýn. *Donu Martinovi de Hoeff-Huerta* na srážku jeho pohledaností za služby vojenské. (C. 215, P. 9. — Lib. conf. 2, f. 360. — D. Z. 144, C. 20 & 297, Q. 2.)

Marný byl odpor Perglarův proti prodání statkův jeho, teprv po bitvě bělohorské mocí vojenskou mu odňatých; neboť s žádostí svou za jich navrácení l. 1631 byl odmrštěn. (Viz don Baltasar de Marradas.) Též marně se domáhali podílů svých otcovských na týchž statcích bratří Perglarovi Šebestian Heřman per 10.800 kop, a Jindřich Longin per 11.770 kop mís. Pohledanost pak Apollonie Kadovské, roz. Hájkové z Hrobčic, per 1000 kop mís. na statcích těch pojištěná, ještě l. 1700 nebyla vyřízena. (C. 215, P. 9.)

Mimo statky vytčené vzal Don Baltasar de Marradas k ruce pluku svého též statky *Tedražice* (okr. Sušice) a *Kolínec* (okr. Planic.), matce Václava Otakara Perglara, Mandalené roz. Janovské z Janovic, po manželu jejím Volfovi Gotthardovi Perglarovi náležející,**) kteréž v summě odhadní 9233 kop a 14.420 kop mís. byly postoupeny kapitanu *Maximilianovi Pechlarovi* na srážku jeho pohledaností za služby vojenské; avšak recessem krále místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 3. dubna 1623 statky ty dotčené Mandalené Perglarové opět navraceny jsou. (C. 215, P. 9. — Lib. conf. 2, f. 460 & 319.)

*) Ves Mokrosuky s dvorem poplužním, 2 mlýny, lesy a příslušenstvím koupil l. 1379 Volf Gotthart Perklar z Perglasu za 5500 kop míš. od Václava Vintře z Vítkovic a na Kolinci. (D. Z. 20, H. 22.)

***) Statek Tedražice — tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárkou, mlýnem, lesy a podacím kostelním řívejným na Edaně, též ves Lhotku a rybník Probořský — koupila dotčená Perglarová od manžela svého l. 1601 za 11.130 kop míš. (D. Z. 181, E. 4.)

Volf Albrecht Perglar ryt. z Perglasu odešel po bitvě bělohorské ze země; pročež při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. Statek jeho *Liboč s Novými Dvory* (Leibitsch mit Neuhof, kr. Cheb., okr. Falknov.)* v dotčené pokutě dne 16. prosince 1623 od král. komory byl ujat, avšak dávána z něho výživa manželce Perglarové Evě roz. z Lammingen a jejím dětem, které na témž statku 5600 kop míš. měly pojištěno. Teprv l. 1629 statek ten, za 10.371 kop míš. odhadnutý, od komory prodán byl za 6000 kop míš. *Václavovi mladšímu Vratislavovi z Mitrovic.* (C. 215, P. 9. — D. Z. 143, F. 26 & 296, B. 1.)

Jiří Longin a Karel bratři Perglarové ryt. z Perglasu při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas perdonováni, pak vedle cis. resoluce dne 21. května 1621 na milost přijati byli. (C. 215, S. 79.)

Adam Pernklob z Šenreytu (Pernklo, Bernklau, Bärenklau von Schönreuth) účastnil se zpourey tím, že dne 1. října 1619 vykonal přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a o konfederaci, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a brzy potom zemřel. Jeho syn *Jan* zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon otci udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složití 116 zl. rýn., na kterouž summu dle nařízení téže kommissey z dne 2. dubna 1631 ještě 100 zl. o sv. Jiří t. r. měl zapraviti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Gedeon Pernklob z Šenreytu (Bernklau, Bärenklau von Schönreuth) při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 23. května 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Děkov* (kr. Žatec., okr. Jesenic., dom. Kolečovic.) — tvrž z kamene důkladně vystavěná a vsi Děkov a Nová ves s příslušenstvím — kterýž odhadnutý za 16.660 kop míš., od komory české l. 1623 koupil za 17.564 kopy míš. cizozemec

*) Vsi *Liboč* (díl) a Gottigau (Kotigau) prodal l. 1603 Kašpar Belvic z Nostvic od panství Kinšperku za 7600 kop míš. *Anné Perglarové.* (D. Z. 178, B. 14.)

František de Couriers. (C. 215, B. 1. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.)

b) Statek *Rybňany* (kr. Žatec., okr. Jesenic.) — ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1614 Pernklob koupil za 12.600 kop míš. od Jindřicha Penčfka z Penfku (D. Z. 188, Q. 2) — odhadnutý za 5858 kop míš., od komory české prodán byl l. 1623 za 4043 kopy m. cizozemci a dvornímu sluhovi *Janu Minichovi (Münch.) z Artzbergu.* (C. 215, B. 1. — Lib. conf. 2, f. 299. — D. Z. 154, D. 20.)

Z obou statků měla Pernklobovi polovice summy trhové, tedy 11.259 kop., z komory české býti vydána; avšak nedostalo se mu za času jeho živobytí ničeho. Po jeho smrti žádala vdova po něm pozůstalá l. 1631, aby jí na porážku té pohledanosti, synovi jejímu po otci připadlé, aspoň dům v městě Rakovníce, řečený Trubačovský, král. fisku v pokutě připadlý, byl zanechán. (C. 215, B. 1.)

Jan Karel Pernklob z Šenreytu, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 osvobozen pokuty, podržel statek svůj *Bořikov* (okr. Klatov.) a zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 100 zl. rýn., kteréž dle nařízení téže kommissie 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. 1/8 & C. 11/41.)

Sebastian Pernklob z Šenreytu, zemřel v trvalé zpoufe, již se sčástnil přistoupením ke konfederaci i k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha za krále Českého. Pro toto provinění při kommissi hrdelní dle ediktu z dne 15. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž hned od král. fisku bylo ujato, totiž: a) Jistina 6500 kop míš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.) — b) Vesnice *Budče* (Wutsch) a *Rozněvice* (Hrozňovice, Roslowic, kr. Plzeň., dom. Krukanice), které od kláštera Tepelského l. 1576 Adam Pernklob za 1510 kop míš. koupil. (D. Z. 62, Q. 29.) Tyto vsi l. 1623 k žádosti opata kláštera Tepelského od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina

k užívání odevzdány byly náhradou za škody válkou utrpené témuž klášteru, jemuž teprv vedle cíś. resoluce z dne 5. dubna 1642 dědičně darovány a do desk vloženy byly. (C. 215 B. 1 & C. 1/1. — Lib. conf. 2, f. 110. — D. Z. 147, N. 19.)

Volf Abraham Pernklob z Šenreytu odesel pro náboženství ze země; proto obeslání jeho před kommissi transactionis za příčinou pokuty posel komorní dne 17. února 1630 nazpět přinesl. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Pešík ryt. z Komárova provinil se v čas zpouřy tím, že při sněmu generalním l. 1620 syna Fridricha falckraběte volil za čekance království Českého a byl v té příčině relatořem ke deskám zemským. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 29. října 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Hoštice* (kr. Písek, okr. Horažďovic.), k němuž náležely tvrz a ves Hoštice s dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem, tvrz a ves Lhota s dvorem poplužním, vsi Sedlo s dvorem poplužním, Hlupino, Čečelovice, Komušino, Slivonice, Svato (Svatopole, díl), Oujezdec blíž Horažďovic (díl), Kladruby s dvorem poplužním, *Hodičov* (zašla), *Svinělusky* hořejší a dolejší (zašly), Šimanovo, Nahořanky (díl), Damice a Poříčí dolejší (díl), se vším příslušenstvím, jak to l. 1562 Kunaš z Kraselova odkázal synům ze sestry své Doroty, manželky *Jana Pešíka* Waldeckého z Komárova, ujcům svým Šebestianovi, Kunatovi a Kristofovi Pešíkům. (D. Z. 14, L. 34.) — Statek ten, odhadnutý za 33.724 kopy mís., koupil od král. komory se statkem Střelou, po bratřích Boubinských konfiskovaným, nejvyšší sudí dvorský král. Českého *Jindřich Libšteinský z Kolovrat* za 48.000 kop mís., z kteréž summy jemu poraženo bylo darem 23.333 zl. 20 kr. vedle cíś. resoluce z dne 20. září 1622. (C. 215, P. 10. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 141, F. 13; 194, N. 1 & 620, C. 18.) Pohledanost města Sušice na témž statku per 3500 kop mís. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Mimo statek dotčený propadl Pešík též 6000 kop mís. pojištěných na statku Tuchoměřickém i s úroky zadržalými, kteroužto jistinu císař daroval kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském, která statek Tuchoměřický l. 1621 koupila. (C. 215, P. 10. — D. Z. 620, A. 11.)

Pešík pak odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 do Prahy, byl nařízen od kurfiřta Saského za quartirmistra v Starém městě pražském, přidržel se hraběte z Turnu a mnoho zlého tropil, tak že při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna l. 1634 odsouzen byl opět všeho jmění. Proto i *dům Pešíkův*, v Starém městě pražském ve čtvrti Linhartské ležící, dle nařízení komory české z dne 9. září léta 1643 v pokutě ujat býti měl; avšak ponechán byl dcerám Pešíkovým, jímž právem dědickým náležel. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{2}$.)

Václav Pešík ryt. z Komárova, při *kommissi konfiskační* dne 23. června léta 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl: a) Třetí díl jistiny 1000 kop míš. — b) Statek *Podluhy* (kraj Pražský, dom. Hořovice.) — tvrz a ves Podluhy s dvorem poplužním, pivovárem, mlýny, hutí železnou s doly a rudami, lesy a jiným příslušenstvím; zámek v lese pustý, řečený *Valdek* a vsi Lhotku s dvorem poplužním, Vísku, Cheznovice a Hrachoviště — který od vojáků vydrancovaný toliko za 16980 kop míš. odhadnut a l. 1623 za 16.382 kopy míš. prodán byl hraběnce *Marii Slavatové*, roz. z Waldšteina, po její smrti (1623) od její sestry Elišky Žirovinské a od komory české postoupen byl za touže summu hraběnce *Marii Eusebii z Martinic* s tou výminkou, že honby na zvěř vyhrazeny byly ke král. panství Zbirovskému. (C. 215, P. 10. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, H. 6 & 292, F. 22.)

Pešík obdržel na dvě třetiny z milosti mu ponechané a 10.921 kop míš. vynášející toliko 4000 kop, a na zbytek dáno mu dne 9. července 1628 cís. pojištění. Avšak jeho manželka Eva, syn Jan Litvin a dcera Markéta, ještě léta 1658 nedostali ničeho na tuto pohledanost, poněvadž Pešík l. 1631 při vpádu saském se provinil, tak že ze summy mu pojištěné sraženo bylo 1500 kop, z ostatní pak summy polovice král. fisku připadnouti měla. Předce však dětem Pešíkovým vedle cís. resoluce z dne 30. října l. 1658 zbytek dotčené summy 5421 kop míš. z milosti byl ponechán a l. 1664 znova pojištěn. (C. 215, P. 10.)

Eva Pětipeská z Chýš a Egerberka, roz. z Údrče, a na Líbohovicích, účastnila se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupila *statek kláštera sv. Jiří* na hradě Pražském,

ves *Nautonice* (Noutomice, kr. Pražský, okr. Smíchov) s podacím kostelním a příslušenstvím, za summu odhadní 3173 kop mš., zaplacenou až na 500 kop, z nichž doputat dotčenému klášteru ročně 30 kop dávatí měla; zbytek pak summy trhové 657 kop měla teprv l. 1621 o sv. Jiří stavům odvésti. Avšak po bitvě bělohorské smlouva tato z desk zemských vymazána byla, tak že Pětipeská dotčený statek beze vsí náhrady klášteru sv.-Jirskému navrátiti musila. (D. Z. 140, F. 13 & 193, D. 12.)

Václav Šťastný Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberka, na Byšicích, Bosyni, Obříství a zámku Mělnickém, jeden z direktorů, správce a rad zemských za času zpourey, chtěl již dne 23. června 1618 z direkce vystoupiti, ale nebylo mu od stavů k tomu povoleno; potom v shromáždění stavů dne 21. srpna 1619 byl proti návrhu, aby k zaplacení vojska stavovského každý jak ze stavů vyšších tak ze stavu městského klenoty zlaté a stříbrné k ražení peněz proti pojištění odvedl. Avšak když mu od direktorů panství Mělnické zastaveno bylo v summě 57.000 kop mš., kteréž k zaplacení lidu válečného zapůjčil, volil s ostatními direktory kurfiřta a falckraběte Fridricha za krále, za jehož panování byl král. radou a maršálkem dvoru král. Českého, byl též relatorem při sněmu generálním l. 1620 a zpečetil konfederaci s jinými zeměmi učiněnou. Pro tato provinění, ačkoliv hned po bitvě bělohorské císaři na milost se dal a jemu dne 15. ledna 1621 přísahu vykonal, předce na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 na hradě Pražském byl uvězněn, potom dne 17. dubna t. r. při kommissi hrdelní vyslýchán (německy), a dne 19. května 1621 odsouzen *hrdla. cti i statkův*; ale k návrhu téže kommise učiněna mu vedle cís. resoluce z dne 2. června t. r. ta milost, že místo ztrestání mečem odsouzen byl toliko všech statků a k vězení do smrti. Neboť z výpovědi jeho při dotčené kommissi vysvítalo, že neměl žádné vědomosti o mnohých věcech a činech stavův odbojných, jako o zřízení direkce, o spisování obrany (apologie) a více jiných; za direktora zvolen že nechtěl místa toho přijati, však od Smila Pecingara varován, kdyby toho nepřijal, že by jej stavové jako Slavatu z okna vyhodili, ze strachu a bázně o život a jmění své že k tomu přemluvíti se dal,

obzvláště když viděl, že tak mnozí nejvyšší král. zemští úředníci a místodržící do direkce vstoupiti se nezpěchovali, a když se mu pravilo, že se jedná toliko o náboženství a nikoliv o věci proti císaři a králi směřující. Když pak spozoroval, že stavové na věcech náboženských nepřestávali, i dále se odvažovali, hned že za propuštění své z direkce dvakrát písemně žádal, a tuto žádost svou mnohokrát, nejméně dvacetkrát ústně, ale marně opětoval; též že po deset dní do direkce nechodil; desk, cel a jiných věcí králi náležejících že se stavové proti jeho vůli ujali; také že byl proti prodávání statků duchovních, dokládaje, to že bude Čechům posledním pomazáním; stále že stavy prosil, aby se poddali poslušně králi, tak že jej proto za nepřítele vlasti vyhlásili; o zavržení krále Ferdinanda že nevěděl, až když se o to hlasovalo, a tu že se přimlouval, aby Ferdinand při království Českém byl zachován. (Original-Verhör, Archiv místodrž. sub K. $\frac{1}{138}$.) Z těch tedy příčin Pětipeský zůstaven byl toliko ve vězení na hradu Pražském, z něhož na král. poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dubna 1622 odvezen byl na zámek Zbirovský do žaláře, jehož dne 16. května 1623 zproštěn a na svobodu propuštěn byl.

Jména však jeho všecko již předtím v pokutě bylo uято, totiž: a) Statek *Byšice* (kr. Pražský, dom. Mělník), tvrz a městečko Byšice s dvorem popl. a dílem vsi Hostinná, Kojovice, Drízy a Čechelice s příslušenstvím, jak to l. 1562 za 7100 kop gr. česk. bylo koupeno. (D. Z. 55, G. 15.) — b) Statek *Bosyně* (kr. Praž., dom. Liblice), tvrz a ves Bosyně (díl) s dvorem popl., vinicí v Přívorách hořejších a chmelnicí, vsi Truskavná, Šemaňovice, Březinka (díl), Sedlec (díl), Kanina (díl) a Chodeč s příslušenstvím, jak to l. 1587 za 9000 kop gr. česk. koupil Albrecht Pětipeský od Jiříka Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 68, R. 23.) — c) Statek *Obříství* (kr. Pražský, okr. Mělník), k němuž náležely tvrz a sídlo Obříství s dvěma dvory poplužními, z nichž jeden ve vsi Obříství, druhý za ní ležící, s přívozem svobodným na Labi, s mlýnem pod tvrzí s pilou a pivovárem; vsi Obříství (l. 1623 již městečko), Lábiš (díl), Dušníky s dvorem poplužním, Kly (díl) a *Smelkovic* s dvorem poplužním; dvůr poplužní v Byškovcích a jeden poddaný v Kojeticích, jak to Šťastný Václav Pětipeský

l. 1618 za 66.000 kop míš. koupil od sester roz. Myškových ze Žlunic, Barbory Vřesovcové a manželky své Johanny Pětipeské, které statek ten po matce své Majdaleně Myškové, vdově po Karlovi Častovci, zdědily (D. Z. 192, A. 22); k tomu ves *Kopeč* (díl), kterou Pětipeský l. 1618 dne 1. prosince od Novom. měšťana *Jana Fikara* z Vratu za 2200 kop míš. koupil. (D. Z. 192, B. 18.) — Tyto statky všecky, odhadnuté za 86.609 kop míš., l. 1623 od komory české koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 106.000 zl. rýn. (C. 215, P. 12. — Lib. confis. 2, f. 38. — D. Z. 141 G. 3 & 292, B. 30.)

Mimo statky vytčené Pětipeskému konfiskovány byly:

d) Jistiny 15.000 kop míš. na panství Mělnickém, zastaveném Pětipeskému od stavův odbojných v dluhu tom a v summě 42.000 kop m. k potřebě válečné půjčených. (C. 215, P. 12.) —

e) Jistina 6000 kop m. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) —

f) *Dům „u Beránků“* řečený, v Starém městě pražském na náměstí mezi domem Kavků z Říčan a domem u Měňů řečeným ležící, od cís. vojska vydrancovaně a vybitý. (C. 215, P. 12.) Dům ten koupil opět Pětipeský s manželkou svou dne 28. června 1630 za 4200 zl. rýn. a 100 kop míš. od Barbory Ryčové z Frankenšteina. (Lib. contract. 13, f. 433.) —

g) *Dům panský* na Dláždění v Novém městě pražském na rohu proti domu Mladkovic ležící, který od Pětipeského Alžběta Služská roz. z Bydžína l. 1617 za 1500 kop míš. koupila. Avšak dům ten ponechán Služské vedle dekretu komory české 13. dubna 1622. (C. 215, P. 2/5. — Lib. contract. 12. f. 43.) —

h) *Množství peněz* v železné truhle, kteréž od knížete z Lichtenšteina do berního úřadu byly odvedeny. (C. 215, P. 12.)

Mimo to navrátiti musil Pětipeský statky duchovní, které l. 1620 od stavův odbojných za 2357 kop 45 gr. míš. koupil — totiž vesnice Vrbno (díl), Hořín, Býškovice (díl), Vrutice (díl) a městys Byšice (díl), náležející špitálu křížovníků v Praze, děkanství hradu Pražského, klášteru sv. Jiří na hradě Pražském a děkanství Staroboleslavskému. (D. Z. 192, M. 5.)

Manželka Pětipeského Johanna, roz. Myšková ze Žlunic, měla na statcích manželu jejímu konfiskovaných pojištěno 69.198 kop míš., z čehož jí dne 13. března 1623 toliko 38.048

kop bylo prisouzeno. Na pohledanost tuto obdržela podle nařízení knížete z Lichtenšteina 22. listopadu 1621 ze summy trhové 13.000 kop m., zbytek pak jí měl též od kněžny z Lobkovic býti vyplacen. (C. 215, P. 12.)

Vodolan starší Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberga, na Blahoticích, Neprobylících, Studeněvsi a Bysni, byl v čas zpoury při výpravě kommissařem nad lidem válečným z krajů Slanského, Litoměřického, Žateckého a Rakovnického, pak relatořem při sněmu generalním l. 1620 a koupil též statky duchovní od stavův odbojných. Pro tato provinění při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Statky *Studeněves* (Studňoves, kr. Praž., dom. Smečno), tvrz a ves s dvorem poplužním; *Byseň* (dom. Smečno), tvrz a ves s dvorem poplužním,* a vsi Tuřany, Libovice, Kvic Velkou a Malou s dvorem poplužním — kteréž za 14.519 kop odhadnuté, s čtyřmi vesnicemi Slanskými léta 1623 od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martnic* za 31.500 zl. koupil a k panství Smečenskému připojil. (C. 215, P. 12. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 8 & 194, J. 30.) — Viz též město Slané.

b) Tvrz a dvůr *Blahotice* s 4 chalupami, tvrz a ves *Neprobylice* s podacím kostelním a dvorem popl., též díl vsi Kvílic, kteréž s panstvím Slanským *Jaroslavovi Bořitovi z Martnic* l. 1623 zastaveny a l. 1638 prodány byly. (C. 215, P. 12. — Lib. conf. 2, f. 189. — D. Z. 146, J. 22; 293, H. 22 & 300, L. 4.)**) — Viz též město Slané.

c) *Dám* v Novém městě pražském na Příkopech vedle Zutterů proti sv. Martinu ležící, odhadnutý za 1045 kop míš., kterýž vedle cfs. resoluce dekretem komory české dne 15. ledna 1628 Pětipeskému opět byl postoupen. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 255.)

*) *Byseň* prodal Jindřich Selmický z Citova (1588) Václavovi Pětipeskému za 6000 kop míš. (D. Z. 24, H. 8.)

**) Statek *Blahotice*, tvrz pustou a dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím, koupila Markéta z Roznhanu, manželka Václava Pětipeského, od Anny Luníkovské z Vraního l. 1563 za 1900 kop česk. (D. Z. 55, S. 17.) — *Tvrz Dolejší v Neprobylících* s dvorem poplužním, mlýnem a dvorem Matějovským, dílem podacího kostelního a příslušenstvím l. 1572 koupil Václav Pětipeský od Mikuláše Kozelky z Hřivic za 4660 kop míš. (D. Z. 60, H. 33.)

Mimo statky vytčené navrátiti musil Pětipeský *statek duchovní kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském*, ves celou *Královice* (kr. Pražský, dom. Vraní) s jedním poddaným ve vsi Kutrovicích a příslušenstvím (mimo plat komorní roč. 8 kop míš. ze vsi Královic vycházející ke kostelu Matky Boží před Týnem v Starém městě pražském), kterýžto statek v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní nevytčenou koupil. (D. Z. 140, F. 5.)

Matce Pětipeského Izaldě (Isoldě), roz. z Mylhauzu, která od manžela svého Václava Pětipeského statek *Byseň* až do smrti své k užívání měla odkázaná, náhradou vykázáno bylo l. 1622 od komory české ročně 200 kop m. na šaty a stravu pro ni a jednu děvečku;*) též Pětipeskému l. 1629 z milosti na výživu jeho ročně 300 zl. bylo povoleno. Ale poněvadž Pětipeský při vpádu saském l. 1631 opět se provinil, zbaven byl dotčené podpory a teprv od l. 1637 poskytováno mu od komory ročně 100 zl. rýn., též povoleno mu až do smrti obývati dům svrchu dotčený, kterýž po jeho smrti od komory české opět ujat a vedle dekretu z dne 14. dubna 1640

*) Z tohoto výkazu poznati lze, jaké ceny měly toho času (l. 1622) některé věci; bylof vykázáno Pětipeské:

<i>Na šaty:</i> 20 kop míš, totiž za 12 loket sukna černého	
na sukni, mantlík a punčochy po 1 zl	10 kop 17 gr.
za 12 loket plátna na dva čechlíky po 15 gr.	3 " — "
za 6 loket plátna tenšího na rouchy a čepce po 20 gr.	2 " — "
za 2 páry střevíc(ů) po 1 kopě	2 " — "
za pás, nože a od ušití sukne, mantlíku, punčoch, čechlíku, rouch a čepců	2 " 42 "
<i>Na stravu:</i> Masa pro paní a děvečku denně oběma 2 libry, tedy do roka (srazic velkého postu 40 dní, vigilií, křizových a suchých dnů 20 dní, pátkův a sobot mimo to co se jich ve velikém postu počítá 90, tedy všeho 150 dní) za 214 dní 428 liber po 8 gr.	57 kop 4 gr.
za ryby neb jinší postní krmě za 150 dní po 6 gr.	15 " — "
na chleba týhodně po 2½ čtvrt. mouky, do roka 8 korců a 2 čtvrt., korec (mouky) po 8 kopách	65 " — "
krup ječných po ½ čtv. týhodně (na osobu ¼ čtvr.), za 52 týdnů 3 korc. 1 w. ječmene, po 6 kopách 1 korec hrachu oběma týdně půl čtvrtce, do roka 1 korec, 2 w., 2 čt., po 8 kop.	19 " 30 "
děvečce služby, z kteréž sobě šaty, obuv a jinší potřeby zjednatí měla	13 " — "
	10 " 26 "
Summa 180 kop.	
Úhrnem	200 kop — gr.

(Za omastek a sůl se nepočítalo ničeho; též za pivo ničeho, poněvadž ho paní nepila.) (C. 215, P. 12.)

Mikulášovi Františkovi Gryslovi ryt. z Gryslau beze všech závad dědičně byl postoupen. (C. 215, P. 12. — Lib. contr. virid. 3, f. 385.)

Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina účastnil se zpoury tím, že od stavův odbojných l. 1620 statky duchovní, totiž: tvrz a ves *Dablice* (okr. Karlín.) s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím, *k špitálu křížovníků* s červenou hvězdou blíž mostu v Starém městě pražském náležející; též statek *převorství řádu Melitenského* Matky Boží pod řetězem, ves *Březňoves* (Březiněves, okr. Karlín.) se vším příslušenstvím, koupil za summu odhadní 19.348 kop míš., zaplacenou až na 3751 kop, které teprv l. 1621 o sv. Jiří do berné stavům dodati měl. — Statky tyto musil Petráček po bitvě bělohorské beze vsí náhrady navrátiti duchovenstvím dotčeným. (D. Z. 140, E. 20 & 193, B. 6.) Petráček odešel potom pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, při kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Albrecht Pfefferkorn ryt. z Ottopachu na Jinonicích a Butovicích, jeden z direktorů, správcův a rad zemských stavu rytířského, byl též radou při komoře české v čas zpoury, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, brzy pak potom l. 1619 v trvalé zpouře zemřel. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi hrdelní dne 26. dubna 1621 odsouzen byl všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za prokletou a nepoctivou vyhlásila.

Jmění jeho všecko hned v pokutě bylo uято, totiž: a) Statky *Jinovice a Butovice* (okr. Smíchov.), *) tvrze a vsi s dvory poplužními, kteréž odhadnuté za 13.888 kop míš., vedle cis. resoluce dne 6. července 1622 ponechány byly za 15.000 kop míš. nejstarší dceři Pfefferkornové Johanně, manželce Hynka Jiřího Žďárského ze Žďáru, proti zaplacení

*) *Butovice* — tvrz a ves *Butovice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem a dvorem kmecím ve vsi Jinonicích, s loukou Kunčovskou v Mezhoří nad vsí Košíří ležící — koupil Pfefferkorn l. 1609 za 17.400 kop míš. od Jana Zikmunda Knoblocha z Knobelshofu (D. Z. 183, H. 21), který též statek l. 1598 od Joachyma Oldřicha z Hradce za 10.000 kop míš. koupil. (D. Z. 172, P. 1 & 128, K. 10.)

dluhův, od níž pak je t. r. koupil *Pavel Michna z Vacínova*.*) Po zaplacení pohledaností a dluhův připadlo ze summy trhové král. fisku 5246 kop míš. (C. 215, P. 11. — Lib. conf. 2, f. 16. — D. Z. 141, A. 17 & 620, A. 23.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Kropáčkovice ulici ležící, l. 1621 za 500 kop míš. odhadnutý, který bezpochyby ponechán byl vdově Pfefferkornové Kateřině, roz. z Údrče na srážku její pohledanosti. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Karel Pfefferkorn ryt. z Ottopachu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 dne 21. srpna t. r. odsouzen *polovice* jmění svého, propadl pohledanost svou na statku *Podbradci*, který s bratrem svým Adamem Matyášem l. 1617 *Janovi Davidovi Boreňovi ze Lhoty* za 14.250 kop m. prodal. (Viz Boreň.) Pfefferkorn pak odešel l. 1628 pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s hrabětem z Turnu, mocně se ujal statku Podbradce, na ten čas *Jetřichovi Malovci* z Malovic náležejícího a činil psaní velmi nešetrná na urážku císaře. Pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl druhý díl pohledanosti své na statku Podbradském, kteráž pak celá v summě 4875 kop m. i s úroky zadržalými vedle nařízení komory české dne 17. prosince 1676 v pokutě byla ujata. Marně se domáhal Adam Matyáš Pfefferkorn po smrti bratra svého ještě l. 1677 dílu dotčeného. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. 11.)

Anna Pfefferkornová z Ottopachu, panna, účastnila se zpoury tím, že od stavův odbojných l. 1620 statky duchovní, totiž: *statek špitálu křižovníků* s červenou hvězdou v Praze a *děkanství kostela sv. Víta* na hradě Pražském, ves celou *Slivenec* (kr. Pražský, okr. Zbraslav.) s podacím kostelním, mlýnem a lomem kamene mramorového; též *statek kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* v Starém městě pražském, ves celou *Radlice* (okr. Smíchov.) s dvorem poplužním, vinicí a příslušenstvím; též *statek kláštera Zbraslavského*, vsi celé *Malý a Veliký Chuchel* (Chuchly, dom. Zbraslav.) s podacím kostelním a vším příslušenstvím, koupila za summu odhadní

*) Statky *Jinonice a Butovice* po Sigmundovi Norbertovi Michnovi koupil l. 1678 za 21.700 zl. rýn. Jiří Ludvík hrabě ze Sinzendorfu. (D. Z. 393, M. 11.)

14.727 kop mš., zaplacenou až na 6000 kop, z nichž deputatu k špitálu křížovnickému z 2000 kop ročně po 120 kop., a ke klášteru sv. Anny z 4000 kop po 240 kopách ročně vydávati měla. Po bitvě bělohorské musila Pfefferkornová tyto statky beze vsí náhrady navrátiti duchovenstvím dotčeným. (D. Z. 140, E. 21 & 193, A. 27.)

Adam Pikhart ze Zeleného Oudolí (v. Grünthal) pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 15. září 1623 odsouzen byl *k manství*. Po jeho smrti přijal léno poručník syna jeho Viléma Břeňka, Zdeněk Ježovský z Lub, dne 22. června 1626 na statek *Mladý Smolivec* (kr. Písek, okr. Blatná, dom. Lnář.), ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 4638 kop mš. — Statek ten Vilémovi Břeňkovi Pikhartovi vedle cíś. resoluce z dne 23. března 1647 z manství propuštěn byl dne 9. května 1648 proti odvedení zadržalé quoty manské a složení 1000 zl. rýn. za převedení téhož statku v dědictví. (C. 215, P. 14. — D. dv. 7, f. 31; 53, f. 124 & 68, I. f. 21.)

Adam Pionkotský z Běloplot, na Horách Ratiborských v Bechyňsku bydlící, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Florian Písecký z Kranichfeldu, měšťan Nového města pražského, strýc Václava Píseckého, maje se pro náboženství ze země odebrati, postoupil l. 1627 dům svůj se zahradou v osadě sv. Štěpána Velikého vedle zahrady Rydlovic ležící, Danielovi Šipařovi z Radotína, měšťanu Novoměstskému. (Lib. contract. virid. 13, f. 168.) — Mimo to prodal *vinici* na Žitkově l. 1628 za 500 kop mš. Václavovi Rokycanskému; též *vinici* na purkrabství ležící l. 1630 za 500 kop mš. Kristofovi Šoberovi. (Lib. contract. 20, f. 112. — Knih. purkrab. f. 122. — C. 215, E. 4.) — Při vpádu saském l. 1631 navrátil se Písecký s nepřítelem do země; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl všeho jmění. (Viz Václav Písecký.)

Václav Písecký z Kranichfeldu, měšťan Nového města pražského, jeden z direktorů, správčův a rad zemských stavu městského v čas zpoury, zpečetil a podepsal konfederaci.

hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, s nímž po bitvě bělohorské ze země ujel a brzy potom zemřel. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi hrdelní dne 5. dubna 1621 vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméni jeho všecko v pokuté bylo uято, totiž: a) *Dům* řečený *Kosmačovský* se zahradou na Příkopech v Novém městě pražském mezi domy pána z Roupova a Anny Zlatnické ležící, který Písecký s manželkou svou Kateřinou l. 1615 po Matyášovi starším Jizbickém za 4150 kop míš. koupil (Lib. contr. virid. 11, f. 96), l. 1621 odhadnut byl za 2000 kop míš., není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, P. 27.) — b) *Dům na Poříčí* mezi domy Řehoře Svadby a Václava Hrdiny ležící, který Václav Písecký, jinak Opavský, l. 1618 od Pavla Kyjovského mlynáře za 915 kop českých koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 230.) Dům ten teprv léta 1630 od král. komory byl ujat. (C. 215, P. 27 & P. 2/5.) — c) *Dvě vinice* za Koňskou branou, kteréž dne 21. června 1622 od komory koupil *Theodor Šimon Vahelius z Lilienau*, cís. hejtman v Slavkově, za 1300 kop míš., z kteréž summy mu za jeho věrné služby vedle cís. resoluce 7. května 1627 darováno bylo 800 kop. — Marně žádal l. 1622 *Florian Písecký*, strýc Václavův, aby sirotkům po Václavovi pozůstalým něco ze statkův vytčených bylo vydáno. (C. 215, P. 2/5, P. 27 & S. 18. — Lib. conf. 3, f. 485.)

Dle protokolu *kommissie konfis. Fridlandské* navrátil se Václav Písecký při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem do Prahy, kdež na svůj předešlý titul direktorský se navracoval, s hrabětem z Turnu v radách býval a se synem svým *Janem* mnoho zlého tropil, tak že pro tato provinění při dotčené kommissi opět byl odsouzen. (C. 215, C. 1/7.) — Avšak dle předešlého byl to bezpochyby jeho strýc Florian Písecký.

Jan Jindřich z Písnice účastnil se zpoury, vykonav přísahu na konfederaci stavův odbojných; avšak jsa katolíkem, při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 pokuty bez výminky byl osvobozen (*absolutus sine clausula*) a zůstaven při statech otcovských *Hertenberku a Šenpachu* (Schönbach, kr. Cheb.), které společně s bratry svými držel. Po smrti

jeho († 1626) zavázala se l. 1629 sestra jeho Anna Susanna Přichovská při kommissi tractationis de pio opere za pardon bratrovi udělený dáti pokutu 2000 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. složití měla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Linhart z Písnice, katolík, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury byl zprostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Planský sv. pán ze Žeberka (z Eberka, Seeberg) na Kněžicích a bratr jeho *Bohuslav*, při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 na milost byli přijati a vedle cíř. výpovědi dne 21. května 1621 pokuty osvobozeni. (C. 215, S. 79.)

Jan Jiří, Jan Vilém a Jiří Planští sv. páni ze Žeberka (z Eberka), nemajíce žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3., 10. října a 4. listopadu 1623 žaloby a pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Šebestian Planský sv. pán ze Žeberka* (z Eberka), ačkoliv při vzdání se města Sušice l. 1620 dne 27. září vedle smlouvy s generalem Don Baltasarem de Marradas učiněné, pak cíř. resolucí z dne 21. května 1621 na milost přijat, pokuty byl osvobozen, předce při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil dne 16. června 1626, že žádných statků pozemských nemá, nýbrž toliko jistinu na statku *Oučíně* (okr. Planíc.), náležejícím bratru jeho Jindřichovi. Pročež místo manství v pokutě propadl pětinu jmění svého mohovitého, kteráž ze summy 1020 kop m. vynášela 204 kopy a na snažnou žádost jeho snížena byla na 100 kop při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$; P. 29 & S. 79. — D. dv. 7, f. 21.)

Šebestian Joachym Planský sv. pán ze Žeberka, katolík, účastnil se osobně výpravy veřejné stavův povstalých; avšak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž statek jeho vydrancován byl od lidu stavovského. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křiřtof Václav Ples Heřmanský ze Sloupna a na Popovicích, vykonav v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti cířaři,

*) Pánové ze Žeberka nazývali se též Planští od statku Planá (kr. Cheb.), který od l. 1409—1527 drželi.

nebyl odsouzen při kommissi konfiskační; nicméně však propadl zbytek summy trhové 11.000 kop míš. za statek *Popovice*, který předešle Jindřichovi Janovi Kapounovi za 12.000 kop míš. prodal, tak že na summu trhovou toliko 1000 kop závdavku obdržel. (Viz Kapoun.) Takto zbaven jmění svého, vstoupil do služby vojenské, v níž ještě byl l. 1630 dle zprávy posla komorního, který mu obeslání před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu dodatí měl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr Ples Heřmanský ryt. ze Sloupna na Střezoměřicích při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *polovice* jmění. Pročež statek jeho *Střeziměřice* (Střezoměrice, Ziesmitz, kr. Král. Hradec., okr. Král. Dvůr.), který vdova po něm pozůstala Majdalena roz. Pátkova z Veleně ve věně svém 700 zl. rýn. držela, od král. komory dne 14. července 1627 v pokutě ujat a za summu odhadní 4300 kop míš. prodán byl dne 12. května 1636 *Saloméne z Bubna*, rozené Ostromířské z Rokytníka, a *Heřmanovi Lukavskému z Lukavice* se statkem Malou Bukovinkou (viz Arnošt z Kaltenšteina) za 8682 zl., tak že summa trhová ani nestačila na zaplacení dluhův, na témž statku do 4700 kop m. vězřících. (C. 215, P. 26. — Lib. conf. 2, f. 106. — D. Z. 145, G. 2.)

Václav Ples Heřmanský ryt. z Sloupna a při městě Chrudimi, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) *Dvůr Plesovský* řečený, se zahradou, roli 1579 záhonů a loukou na předměstí v městě Chrudimi, mezi dvory Kuchyňkovským a Jarouškovským ležící, l. 1629 za 3000 kop míš. odhadnutý. — b) *Mlýn*, pod *Kopanici* řečený, s polem 347 záhonů a loukou, odhadnutý l. 1629 za 1800 kop míš. — c) Na *jistotách* 2000 kop míš. s úroky z nich zadržalými.

Vedle cí. resoluce z dne 22. září 1626 statek Plesovský, dvůr a mlýn, dědicům Plesovským, totiž dcerám Plesa a první manželky jeho Barbory, roz. z Ottersdorfu, Anně Marii Štikové a Evě Lukavské, za jejich pohledanost na témž statku 4666 kop vynášející postoupen byl léta 1629 v summě 5600 kop míš. tak, aby ony z něho všecky jiné věřitele spokojily; jistoty pak dotčené 2000 kop m. i s úroky případly zcela král. komoře české. (C. 215, P. 26.)

Jiří Plot z Konařin, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře osvobozen, vystěhoval se potom ze země pro náboženství. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel Plot ryt. z Konařin, při kommissi konfiskační dne 22. listopadu léta 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl v pokutě statek *Suchý Důl* (Suchdol, kraj Pražský, okr. Příbram), k němuž náležely tvrz a ves Suchdol s dvorem popl., pivovárem a mlýnem, sídlo na *Ostrově*, dvůr poplužní na Obci řečený, díl vsi Običova (Občova), mlýn Červený řečený pod rybníkem Hladovem s příslušenstvím, jak to Plot s manželkou svou Annou, roz. z Komárova, l. 1610 po Ludvíkovi Myslíkovi z Hyršova za 11.800 kop míš. koupil. (D. Z. 183, B. 27.) Tento statek i s manstvím Plota *Dubnec* (neb Dubno), ke Karlšteínu náležejícím, od komory české l. 1623 koupila *Kateřina Vratislavová z Mitrovic*, roz. z Šanova, za summu odhadní 7645 kop míš., na níž jí poraženo 3840 kop míš. (za 96 korců pšenice po 40 kop míš., již léta 1623 do proviantu odvedla).

Plot pak, jenž na třetinu do 2545 kop míš. jemu přisouzenou ještě léta 1630 z komory české ničeho neobdržel, stěžoval si t. r. při kommissi revisionis, že prodejem jeho statku za tak malou summu jak on tak i král. fiskus byli zkráceni; neboť netoliko svrškův na témž statku více bylo, nežli summa trhová vynášela, tak že Vratislavová statek ten brzy potom synu svému Janovi Zdeňkovi z Mitrovic za 17.800 kop míš. postoupila. Přes to všechno ponechán byl statek Suchdolský vedle cís. resoluce z dne 10. ledna 1631 Vratislavovi; Plot pak na díl svůj neobdržel ničeho od komory, poněvadž na dotčeném statku vézelo dluhů 10.800 kop míš., mezi nimiž též byla pobledanost 3000 kop míš. druhé manželky Plotové, Evy roz. z Stříteže, keráž se jí též marně domáhala. (C. 215, P. 17. — Lib. confisc. 2, f. 416. — D. Z. 143, D. 1 & 295, K. 5.)

Mimo statek dotčený též *два domy* Plotovy, v čtvrti Zderazské na Spálené ulici v Novém městě pražském ležící, na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě měly býti ujaty. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) — Jeden z těchto domů, mezi domy Jana z Talmberka a Adama staršího Hozlaura ležící, l. 1630 postoupen byl od Adama Fridricha Doudlebského

Plotovi, který téhož léta jej postoupil obci Starého města pražského směnou za dům vedle téhož domu ležící a od paní Anny Fuglové, měštky Staroměstské téže obci k ubytování vdov v městech Pražských odevzdaný. (Lib. contract. virid. 13, f. 53 & 54.) — Druhý z dotčených domů, mezi domy Fuglovským a Byšickým ležící, koupil Plot od Jindřicha Myšky za 1500 kop míš. léta 1629 a prodal jej l. 1638 za 1125 kop míš. hotových peněz Karlovi Ladislavovi Řepickému ze Sudoměře. (Lib. contract. virid. 13, f. 343 & 344.) — Viz též Myška.

Adam Jindřich Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl, nemaje jmění žádného, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jakub Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl pro účastenství své ve zpouře propadl v pokutě statek *Skupeč* (kr. Plzeň., dom. Bezdružice), po manželce jeho Anně roz. z Šanova naň odkazem připadlý, který vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 22. dubna 1621 s cis. povolením *Danielovi Jehlovi z Podhoršteina* k správě byl postoupen. Avšak Podmoklský při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn bez výminky (absolutus sine clausula), zůstaven byl při statku dotčeném a zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dáti 200 zl. rýn., z nichž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jíří t. r. ještě 150 zl. složití měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$; C. $\frac{1}{10}$ & P. 18.)

Václav Popel z Vesce při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, jehož však neměl; neboť statky Ksyny a Březovice již l. 1609 byl prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Adam Pravětický ryt. z Pravětíc provinil se v čas zpourey tím, že l. 1619 a 1620 syna svého Hynka s jedním koněm a jedním mužem pěším (jež s třemi jinými šlechtici vydržoval), k vojsku stavovskému vyslal. Protož jeho syn Hynek uvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za udělení perdonu otci jeho († 1627) zaplatiti 500 zl. rýn., kterouž summu na polovici statku *Stěžer* — sídlo a ves Stěžery s dvorem poplužním, kollaturou, mlýnem, rybníčkem Podkostelním, lesem a příslušenstvím — jemu po otci náležel.

jícího a paní Dorotě Pravětické, roz. Ledčarce ze Sionu, dne 1. srpna léta 1628 prodaného, k ruce král. fisku vykázal. *) (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Pravětický ryt. z Pravětic, při kommissi konfiskační dne 23. srpna 1623 vedle cís. resoluce z dne 18. července t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl polovici statku *Stěžer* (Stösser, okr. Král. Hradec.), jak jeho otcí dle cedule dílcí na jeho díl připadla, kterou za 10.000 kop míš. odhadnutou, vedle cís. resoluce z dne 13. listopadu 1625 *Anna Susanna Karolina Slavatová z Chlumu a Košumberku*, rozená z Roupova, koupila za 10.000 zl. rýn., a místo této summy ke komoře odvedla úpis dlužní na 10.000 zl., jež na vydržování pluku Fürstenberského cís. plukovníku Janu Křištofovi Löblovi půjčila. Na dvě třetiny Pravětickému ponechané dle účtu komory české, teprv dne 31. března 1674 učiněného, po srážce dluhů zůstalo 2116 zl., na kterouž summu Pravětický toliko 500 zl. obdržel, na zbytek pak jeho dědicům se odpočítala summa 1300 kop míš. na hotových penězích po něm pozůstala. (C. 215, P. 20. — Lib. conf. 2, f. 429.)

Adam starší Předbořský z Předboře na Štěpánově, při kommissi konfiskační dne 23. června 1623 odsouzen *k manství*, téhož roku na podání léna ohlášení učinil a poněvadž pro nedostatek zdraví k přijetí léna sám postavit se nemohl, na místě jeho *Aleš* syn dne 2. října 1626 léno přijal na statek *Štěpánov* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř.), totiž tvrz št. s chalupou a dvorem poplužním, pak vsí Malochyň a Lhotka, za 3423 kop míš. odhadnutý. Tento statek *Aleš Předbořský*, maje za příčinou náboženství vedle cís. patentu ze země odejítí, postoupil s cís. povolením l. 1628 *Albrechtovi Hildebrandovi Lukavskému z Lukavice*, kterýž léno to l. 1630 přijal, l. 1637 dne 11. srpna obnovil a l. 1650 z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a P. 22. — Lib. conf. 2, f. 446. — D. dv. 7, f. 25, 47, 120 & 242; 68, I. f. 42; 53, f. 98.)

Jan Hynek Předbořský z Předboře a na dvoře Kroměšíně, bratr Adamův, při kommissi konfiskační dne 14. čer-

*) Po Dorotě Pravětické připadla tato polovice statku Stěžerského na jejího syna a dědice Jiřího Štěpána *Ploskovského z Ploskovic*, který též statek l. 1633 prodal za 5400 kop míš. Anně Opperštorfové, roz. Robmhapce z Suché. (D. Z. 307, E. 14.)

vence 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění; avšak za příčinou neohlášení rozsudku po zrušení kommisie konfiskační podržel statek svůj, dvůr poplužní *Kroměšín* (kr. Čáslav., okres Chotěboř. u vsi Libče), a odchází pro náboženství ze země, zanechal jej k opatrování Hildebrandovi Albrechtovi Lukavskému, kterýž obeslán před kommissi transactionis dne 16. dubna 1630 díl třetí král. fisku z toho statku v pokutě případný splatiti se zavázal. Po smrti Lukavského dotčený dvůr prodán byl se statkem Bezděkovem a Štěpánovem l. 1650 Evě Kustošové roz. z Glouchova. (C. 215, P. 22. — D. Z. 150, E. 22.)

Manželka Předbořského Lidmila statek svůj *Královice hořejší* a *Bezděkov* (okr. Královice dol., kr. Čáslav.), který již před zpourou od bratra manžela svého, švagra Petra Předbořského, koupila, postoupila též k opatrování dotčenému Lukavskému, jenž jej pro dluhy na něm vězící l. 1628 za 9000 zl. paní Evě Kustošové ze Zubřího prodal (C. 215, P. 22. — D. Z. 235, C. 8.) Tedy jen omylem tento statek od mnohých mezi statky konfiskované jest položen.

Karel Předbořský z Předboře, jemuž obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629 v Kolíně bylo dodáno, nepostavil se před dotčenou kommissi, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Předbořský z Předboře, bratr předešlých Adama a Jana Hynka,*) při kommissi konfiskační dne 17. října 1623 odsouzen byl *k manství*, avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie konf. nebyl ohlášen. Pročež Předbořský nepřijav léna na statek svůj *Březovice* (okr. Chrudim.) obeslán byl před kommissi transactionis, kteráž jemu dne 15. května 1630 pokutu na penězích za perdon mu udělený prominula, poněvadž dotčený stateček jeho zcela byl zadlužený. (C. 215, C. 1/4, C. 1/7 & P. 22.)

Karel Mikuláš Předbořský ze Zásmuk, odsouzen *všeho jmění* svého, propadl summu 1385 kop míš., již za král. komorou měl pojištěnou. (C. 215, P. 22.)

Jindřich Předenice (Přednický) z Předenic nepřihlásil se za udělení perdonu; protož při kommissi konfiskační dne

*) Tito bratři zdělili statky dotčené po otcí svém Alšovi.

8. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen všeho jmění, propadl jistinu 800 kop mš. (C. 215, P. 30.)

Jan Šťastný Přehořovský z Kvasejovic podepsal přísahu stavův odbojných týkající se konfederace, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolíkem vedle král. výpovědi z dne 22. května léta 1626 i s otcem svým *Karlem*, l. 1618 zemřelým, pokuty bez výminky byl osvobozen a podržel statky své *Měšice* (kr. Tábor), tvrz a ves *Měšice* (díl) s dvorem poplužním, vsi *Čekanice* (díl), *Lhotu Purkhartovu* (*Jeničkovu*, díl), *Lhotu Stoklasnou*, *Záluží*, ves pustou *Čabel*; pak dvůr poplužní a ves *Přehořov* s příslušenstvím, které l. 1627 prodal za 2500 kop mš. manželce své *Veronyce*, roz. *Častalarové Dlouhoveské z Dlouhé vsi*. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{10}$ — D. Z. 142. K. 30.)

Kunaš Přehořovský z Kvasejovic a na Přehořově obeslán byl dne 5. února před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel, nezanechav žádného jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Kašpar (Matyáš) Prekl (Pröckel) z Proksdorfu, katolíkem, účastnil se zpourey, vykonav dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o konfederaci s jinými zeměmi učiněné, jakož i o zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění jeho bylo mu prominuto při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. října 1623, a za udělení perdonu podvolil se Prekl léta 1629 při kommissi tractationis de pio opere složití 275 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Přibík z Otoslavie na Březovicích účastnil se výpravy válečné stavův odbojných sám osobně s jedním pěším, a zavázal se při král. komoře dne 21. července 1629 za provinění své dáti pokutu 45 zl. rýn. z dvoru svého v Březovicích (okres Chrudim.), za 2500 kop mš. odhadnutého, a zcela zadluženého. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr Přibík z Otoslavie na Čankovicích, bratr předešlého, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. vý-

povědi dne 18. srpna t. r. odsouzen *třetiny* jmění svého, propadl statek *Čankovice* (kr. Chrudim.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který na poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 24. listopadu 1623 *Jakubovi Vilémovi z Achlaru a Eichelbergu* v summě 3000 zl. dlouhých (lehkých) peněz do král. komory půjčených k správě postoupen, potom za 4359 kop míš. odhadnut a dne 5. května 1625 prodán byl za 5200 kop míš. hejtmanu kraje Chrudimského *Vilémovi Jindřichovi Bezdrůžickému z Kolovrat* na srážku 6580 zl., od něho půjčených na vydržování pluku Fridlandského v Praze ležícího. — Na dvě třetiny *Příbíkovi* z milosti ponechané po srážce dluhův 1800 kop míš. připadlo 2266 kop míš., na kterouž summu však ještě l. 1628 ničeho neobdržel, ačkoliv žádal při kommissi revisionis & liquidationis za vydání dotčené summy nebo její pojištění, jakož i za zaplacení dluhů, pro kteréž od věřitelů i vězením byl stíhán. (C. 215, P. 23. — Lib. conf. 2, f. 158. — D. Z. 145, G. 2 & 299, M. 21.)

Albrecht Přichovský ryt. z Přichovic na Svojsíně, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 7. února 1623 pokuty za provinění své osvobozen, podržel statek svůj Svojsín (Schweissing, kr. Plzeň.), potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složil 250 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Čtibor Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, účastnil se zpourey jako Albrecht Přichovský; avšak při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 perdonován, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba dáti 400 zl., kterouž summu t. r. odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Drslav Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, účastnil se veřejné hotovosti na místě otce svého, který potom od Polákův byl zabit. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu sv. Jakuba složití jistou summu peněz, na kterou dle listu téže

kommissse z dne 2. dubna 1631 ještě 30 zl. o sv. Jiří t. r. měl doplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Heřman Přichovský ryt. z Přichovic a na Smržovicích, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, nedostavil se k vyrovnání o pokutu za udělení perdonu; neboť nebyl doma dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho na stole zanechal a na znamení toho dvě třísky ze dveří vžal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Šťastný Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu zaplatil 600 zl. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan starší Přichovský ryt. z Přichovic, při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 2. prosince 1623 odsouzen k manství, přihlásil se dne 13. června 1623 k přijetí léna, kteréž po jeho smrti přijal jeho syn *Václav Vojtěch* i na místě bratří svých *Jindřicha a Markvarta* dne 12. března 1627 na statek *Smržovice* (kr. Plzeň., okr. Kdyně) — dvůr a díl vsi Smržovice, a dvůr ve vsi Dobříkově, s dvěma krémami výsadními a příslušenstvím — za 3500 kop mš. odhadnutý. Léta 1650 statek ten z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & P. 25. — D. dv. 7, f. 51.)

Jiří Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, provinil se v čas zpourey jako Albrecht Přichovský, byl však při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula). Za perdon mu udělený povolili se jeho dědicové po jeho smrti při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba složití 100 zl. rýn., které dle listu téže kommissse z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měli zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří mladší Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, provinil se v čas zpourey jako Albrecht Přichovský a byl též při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen. Potom pro své provinění při vpádu saském l. 1631 při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen

třetího dílu jmění svého, propadl díl statku *Dlažova* (Dlažďov, Glosau, kr. Plzeň., okr. Kdyně.) — dvůr poplužní a díl vsi *Dlažďova* — který za summu odhadní 4869 kop m. l. 1624 Oldřichovi Bechyně ryt. z Lažan od komory prodán, ale potom vedle recessu dne 9. listopadu 1626 od knížete z Lichtenšteina k držení a užívání postoupen byl vdově po Přichovském pozůstalé Anně Dorotě roz. z Polžic a Bezdržic v praetensi její na témž statku, totiž v summě věnní 2500 kop m. a v jistíně 1000 kop míš., jí přisouzené se všemi svršky vedle téhož recessu od císaře ratifikovaného.

Přichovská odebravši se pro náboženství ven ze země, postoupila týž statek synu svému, Jindřichovi Oldřichovi Přichovskému k užívání. Ale *poněvadž všechny takové recessy vedle cis. resoluce zase znova při kommissi revisionis přehlíženy a vyřízeny býti měly*, musila dotčená vdova svou spravedlnost do téže kommisie podati dle nařízení komory české z dne 24. července 1630. Zároveň svolila k tomu, aby statek dotčený bez svrškův Janovi Moricovi z Wideršperku od komory prodán byl, když by pohledanost její ze summy trhové hned byla zaplacená. — Potom však statek *Dlažďov* ponechán byl jejímu synovi, který jej l. 1671 prodal za 4500 zl. rýn. Albrechtovi Jiřímu Heydovi z Lovčic. (C. 215, P. 25. — Lib. conf. 2, f. 495. — D. Z. 466, K. 14.)

Joachym Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, které však vytčeno není. (C. 215, P. 25.)

Karel Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, podepsal konfederaci a účastnil se výpravy válečné stavův povstalých; avšak již před bitvou bělohorskou přihlásil se k poddanosti při hraběti Donu Baltasarovi de Marradas. Potom při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složití 100 zl. rýn., které dle listu upomínacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Markvart starší a Petr Jiří Přichovští ryt. z Přichovic a na Krašově, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu na

konfederaci stavův odbojných; ale poněvadž sobě vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 žaloby král. prokuratora byli osvobozeni a uvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený složití pokutu, totiž *Markvart* 100 zl. a Petr Jiří 1166 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav mladší a Vilém starší Přichovští ryt. z Přichovic, katolíci, při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 osvobozeni byli pokuty za provinění své (viz Albrecht Přichovský), poněvadž v čas zpourey dle cís. patentu z dne 6. června 1620 u knížete bavorského Maximiliana k poslušnosti se přihlásili. Z té příčiny podrželi statky své, zejména Václav statek *Lom* (kr. Plzeň., dom. Svojšín.) a byli též pokuty zbaveni dne 18. dubna 1628 při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Václav starší Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi confiscationis dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi dne 10. února a 6. září 1623 odsouzen *k manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Lužany* (kr. Plzeň., okr. Přestic.), za 14.967 kop míš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Lužany s dvorem poplužním; půl tvrze a třetí díl vsi *Skočice* s polovicí dvoru popl. a díl vsi Zeliny (Zelené), jak to Přichovský od Petra z Říčan l. 1606 za 800 kop míš. koupil. (D. Z. 180, K. 4.) — Tento statek postoupil Přichovský l. 1628 před vystěhováním svým ze země za příčinou náboženství s král. povolením za 15.000 kop míš. Petrovi Jiřímu Přichovskému. Tento příjem dotčený statek lenní dne 25. května 1628, prodal jej opět Ctiborovi Přichovskému, který jej synům svým Markvartovi Adamovi, Vilémovi Ferdinandovi a Janovi Vilémovi dne 17. července 1634 dskami dvorskými odevzdal, z nichž Jan Vilém po smrti bratří svých z manství propuštěn byl l. 1650 proti zaplacení zadržalé quoty manské 2545 zl. a složení 1500 zl. za převedení téhož statku v dědictví, tedy v jedné summě 4045 zl., kteréž cís. plukovníku Janovi Karlovi Přichovskému vydány byly na srážku cís. daru z milosti mu uděleného. (C. 215, O. $\frac{1}{10}$ & P. 25. — Lib. conf. 2, f. 350 & 445. — D. dv. 7, f. 31 & 77; 53, f. 102; 68. I. f. 26.)

Jan Bohuslav Protivec Karlovský z Karlova, katolík, účastnil se v čas zpourey hotovosti veřejné; avšak od král. komory dne 21. července 1629 bez pokuty perdonován, podržel svobodný dvůr při městě Červeném Kostelci, po bratru *Vilémovi* naň připadlý. (C. 215, C. 1/4.)

Wolf Erhard Raber z Brus, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Jistinu 3377 zl. rýn.; b) statek *Zahořany* (Sehrles, kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Vintířov) — tvrz a ves Zahořany (nyní dvůr popl.) s podacím kostelním, pivovárem, mlýnem, rybníčky, lesy a jiným příslušenstvím a ves Vidolice (Wiedelitz) — který od komory české dne 9. listopadu 1623 koupil *Ferdinand hrabě z Nagrolu*, cís. komorník a nejvyšší lieutenant za summu odhadní 12.734 kopy mš. zcela zaplacenou do komory české, tak že tato Raberovi dvě třetiny vyplatiti měla. Avšak Raber obdržel toliko z jistin svých 1341 zl. Dle účtu komory české z dne 3. dubna 1677 připadlo na dědice Rabera, *Adama Šmuhaře z Rochova*, který se z ostatních jistin s polovicí vynášející 1017 zl. spokojil, ještě ze summy trhové 7006 zl., místo nichž jeho dědic *Ferdinand Kaplan* l. 1678 toliko 918 zl. přijati se uvolil a ostatku k ruce král. komory se vzdal, tak že z toho statku král. fisku místo třetiny 5883 zl. vynášející připadlo 11.863 zl., nepočítajíc v to úroky z nich zadržalé. (C. 215, R. 3. — Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 143, G. 3 & 296, D. 25.)

Jan Křištof Rabicar z Rabic (Rabicer, Rebicer z Rebic) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora byl zproštěn. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Šebastian Rabicar z Rabic (Rebicer z Rebic) pro provinění své za času zpourey při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen všeho statku a z milosti zůstaven při *třetině jmění*, propadl statek *Sklenná Huť* (Glashütten, kr. Plzeň., dom. Planá) — tvrz a ves Sk. Huť s dvorem poplužním a dvorem sedlským v Oberdorfu (Hořejší vsi) s mlýnem, pivovárem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — kterýž od komory české l. 1625 za summu odhadní 12.271 kopy 30 gr. mš. koupil cizozemec cís. rytmistr *Maximilian de Ense*, po jehož smrti l. 1629 týž statek odkazem připadl na

Gerharda sv. p. z Questenberga. Avšak není vykázáno, že de Ense zaplatil statek dotčený, kterýž dle zdání komory české k zaplacení dvou třetin Rabicarovi ponechaných opět ujat býti měl. Rabicarův syn Jan Karel obdržel dne 4. července 1630 cíš. pojištění na díl otci jeho do 5542 kop mš. přisouzený, pak l. 1631 též pohledanost matky své 1832 kop mš. na témž statku vězící. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & R. 11. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 153, L. 14; 252, D. 11 & 622, E. 22.)

Jobst Adam Rabicar z Rabic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se doptati ani na Plzeňsku ani na Loketsku. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Rabicar z Rabic při kommissi confiscationis dne 10. října 1623, i při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za provinění své v čas zpoury byl osvobozen, protože přislíbil v zemi zůstatí a k náboženství katolickému přistoupiti. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval nepřítel jak v městě tak i v kraji Loketském; pročež při kommissi konfis. *Fridlandské* v kraji Loketském a Chebském nařízené dne 18. března l. 1633 odsouzen byl všeho jmění. Z milosti pak podržel statek svůj *Role Staré* (Altrohlaue, kr. Cheb., okr. Karlovar.), který l. 1614 na díl svůj otcovský v summě 34.689 kop mš. obdržel, tak že z něho toliko 400 zl. pokuty měl složiti. (C. 215, E. 1 & R. 11.)

Adam Ondřej Račín ryt. z Račina pro své provinění v čas zpoury při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Vlkošov* (Wilkischau, kr. Plzeň, okr. Manětín., dom. Nečtiny & Toužím.), k němuž náležely tvrž a ves Vlkošov s třemi dvory popl., sídlo v Lohově a vsi Čistětín, Krašov, Kamenná Hora, Lužetín, Zhorec (Horec), Račín, Tisová a Bržín, jak to Račín l. 1614 při dělení bratrském v sumě 34.689 kop obdržel. Statek ten od komory české za 26.216 kop mš. odhadnutý, ačkoliv dle kontrataxy od Račina předložené za 62.444 kop mš. stál, dne 26. srpna 1623 prodán byl za 22.500 zl. rýn. *Adamovi Jiřimu Kokořovci z Kokořova*. Marně si stěžoval Račín na zkrácení nízkou taxou mu učiněné; neboť Kokořovec l. 1629 na summu trhovou toliko 2000 zl. přidal, kteréž Račínovi na srážku

jeho dvou třetin byly odevzdány. Dle účtu komory české 31. prosince 1636 připadlo ze summy trhové po zaplacení dluhův král. fisku 8164 zl., a na dvě třetiny dědicům Račina, sestřám jeho Kateřině a Johanně, provdané Nostvicové, 16.329 zl. rýn.; avšak tyto obdržely místo této pohledanosti vedle cíś. resoluce z dne 17. listopadu 1637 teprv l. 1641 toliko cíś. pojištění na 9170 zl. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 466. — D. Z. 141, G. 29 & 292, E. 27.)

Humprecht Račín ryt. z Račina účastnil se zpourey vykonáním přísahy na konfederaci stavův odbojných. Proto při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen *k manství*, dne 23. června 1626 přijal léno na statek svůj *Hrádek* (Hrádek-Desfours, kr. Písek, okr. Sušice) — tvrz a městečko Hrádek s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a vsí Zbynice, Odolenov (Vodelenovy) a Kašovice s dvorem poplužním — odhadnutý za 26.000 kop m., kterýž l. 1650 z manství byl propuštěn proti složení zadržalé quoty manské (stého peníze) 277 zl., pak 1500 zl. za převedení do dědictví a 7000 kop lenního pokladu.*) (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, & R. 4. — Lib. conf. 2, f. 237. — D. dv. 7, f. 34 & 68, I. f. 29.)

Jan Humprecht Račín ryt. z Račina, katolík, při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 žaloby pro provinění své v čas zpourey osvobozen, zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený dáti 400 zl. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Křištof Račín ryt. z Račina obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již předtím, zanechav statek na Ježovech v Prachensku. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Račín ryt. z Račina při kommissi konfiskační pro účastenství ve zpouře nebyl ani obviněn ani odsouzen. Nic-

*) Statek ten byl ujat již před bitvou bělohorskou od pluku Don Baltasara de Marradas, v jehož moci po tři léta zůstal a potom Račínovi z milosti v léno byl ponechán, poněvadž matka jeho Anna, roz. z Chudenic, na témž statku 20.000 kop míš. měla pojištěno, z nichž pak slevila 5000 kop i s úroky od l. 1617 zadržalými.

méné statek jeho *Čejkovy* (Čejkov, kr. Písek, okr. Sušice, dom. Nalžovy) — tvrz a městečko (nyní ves) Čejkov s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím, ves *Nezamysličky* a část vsi *Krutěnic* — již v čas zpoury mocí vojenskou l. 1619 k ruce císaře ujatý, ale vedle nařízení knížete z *Lichtenšteina* dne 14. prosince 1621 Račínovi, jenž se ničím neprovinil, k držení a užívání postoupený, opět l. 1623 Račínovi byl odňat a za 7343 kopy míš. odhadnutý, od komory české prodán *Fridrichovi Švihovskému z Ryzmberka* a ze Švihova za 11.000 kop míš. Ze summy trhové vydáno bylo z cíš. milostí 2000 zl. šlechticně Evě Švihovské. (C. 215, R. 4. — Lib conf. 2, f. 125. — D. Z. 142, P. 17 & 294, E. 26.)

Manželka Račínova *Voršila*, roz. *Malovcova z Chejnova* a *Winterberga*, která na statku dotčeném měla věno 2500 kop míš. a jiné pohledanosti 14.500 kop míš., domáhala se marně práva svého; neboť nebyla vyřízena žádost její, které jest přiloženo patero svědomí (svědectví) ještě zapečetěných a neotevřených. (C. 215, R. 4.)

Mikuláš Račín ryt. z Račina přistoupil ke konfederaci stavův odbojných i k jich snešení o zavržení krále *Ferdinanda II.* a zvolení *Fridricha Falckého*. Pro tato provinění při kommissi konfiskační všeho statku byl odsouzen, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 17. března (publik. 24. dubna) 1623 zůstaven při dvou třetinách jmění svého, které jemu z komory české vydány býti měly. Statky jeho *Brzolec* (*Pürles*, kr. *Cheb.*, okr. *Žlutic.*) a *Bezvěrov* (*Bezděrov*, *Bernklau*) — tvrze a vsi s dvěma dvory poplužními, pak dvůr popl. řečený *Víska* a vsi *Smilov*, *Lachovice*, *Přestání*, *Lažany*, *Novosedly* (*Nebosedl*), *Chlum* a *Lohov* (díl) s 86 poddanými osedlými — za 46.706 kop m. odhadnuté prodány byly od kommissie konfiskační l. 1623 *Vilémovi Vřesovci z Vřesovic* a z *Doubravské Hory*, nejvyššímu mincmistru a praesidentu komory české, toliko za 31.796 kop míš. špatné mincí (4650 zl. dobrých peněz).*) Na tuto summu poraženo bylo

*) Dle listů dílčích měly tyto statky bez svršků cenu 55.524 kop míš., totiž *Brzolec* 43.972 kop a *Bezvěrov* 11.552 kop míš. — K statku *Brlozci* náležely tvrz a ves *Brlozec* s dvorem poplužním, podacím koštelním; vsi *Smilov*, *Lažany*, *Zhořec*, *Novosedly* (díl), *Novosedelka* 1172

Vřesovci 11.237 kop mš. za čtyry vesnice, zejména Kazňov, Hradiště, Žichlice a Rybnice, které Vřesovec od statku Bělského (Bělá horní) ke klásteru Plasskému postoupil. (Viz Diviš *Markvart* z Hrádku.)

Když pak Vřesovec statky ty se statkem Vlkošovem l. 1626 *Juliovi Henrychovi knížeti Saskému* za 67.500 zl. dobrých peněz prodal (D. Z. 154, M. 20), stěžovala si manželka Račínová Žofie, roz. Sohr z Hochstadtu, kteréž na věno její 4500 kop mš. l. 1628 toliko 3000 kop při kommissi liquidationis přisouzeno bylo, že prodáním statků Račínovi odňatých a dle kontrataxy za 95.678 kop ano i za 103.678 kop odhadnutých, jak král. komoře tak i Račínovi veliké se stalo ublížení; pročež Vřesovec l. 1628 ještě 4000 zl. k předešlé summě trhové dobrovolně přidal. — Synové po Račínovi pozůstalí, Joachym a Jiří, domáhali se ještě l. 1650 marně navrácení dotčených statkův; neboť vedle cíř. resoluce 7. října a 7. prosince 1650 měly jim toliko vyplaceny býti z komory české dvě třetiny, otcí jejich dle účtu téže komory z dne 4. března 1630 v summě 11.583 kop mš. přisouzené. Avšak dle účtu komory české dne 14. září 1652 připadlo na dvě třetiny Račínovi ponechané jeho synovi Joachymovi, cíř. plukovníku, toliko 9780 zl. místo od něho vyhledávaných 164.543 kop mš., totiž 60.143 kop hlavní summy a 104.400 kop úroků z ní zadržalých. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 19. — D. Z. 142, F. 29 & 293, H. 25. — Lib. contract. f. 247.)

Otto Jindřich Račín ryt. z Račina provinil se v čas zpoury tím, že koupil l. 1620 vesnice *Šenov* (Schönau) a *Rosenthal* s podacím kostelním a příslušenstvím, od stavův odbojných *klásteru Broumovskému* pro neplacení kontribucí odňaté, které po bitvě bělohorské klásteru dotčenému beze vsí náhrady navrátiti musil. (D. Z. 193, D. 29. — Viz též Broumov.)

Křiřtof Radecký z Radče a na Radostově pro své provinění v čas zpoury při kommissi kouřiskační dne 26. června 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Jistinu 9215 kop mš. — b) Statek *Radostov* (kr. Král. Hradec., okr. Necha-

s dvorem poplužním a rybníkem nad Novosedly, Bržino (díl), Přestání (díl) a Luhov (Lohov) s příslušenstvím, jak to Mikuláš Račín z Račina l. 1580 nově do desk dal vložit. (D. Z. 250, L. 21 & 252, B. 30.)

nic.) — tvrz a ves R. s dvorem poplužním, s krčmou výsadní, mlýnem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím, jak to Radecký l. 1607 po Janovi Jiřím Hamzovi Bořkovi ze Zábědovic za 6200 kop míš. koupil (D. Z. 183, E. 3) — kterýž od komory české l. 1623 prodán byl za summu odhadní 9900 kop míš. *Kateřině Šiparové*, roz. Pitkovské z Pitkovic; ale poněvadž od Radeckého byl zpustošen, vedle cís. resoluce z dne 1. prosince 1629 ponechán byl toliko za 6316 zl. dceři Šiparové, *Marii Kapříkové Losenické z Losenic*, roz. Zásmucké ze Zásmuk. (C. 215, R. 5. — Lib. confis. 2, f. 402. — D. Z. 144, D. D. 6. & 298, B. 26.) — c) Na statku *Střeziměřickém*, na Radeckého připadlém po strýci jeho Václavu Zdeňkovi Radeckém, 3500 kop míš. (C. 215, R. 5.)* — d) *Dva domy* v městech Pražských, jeden naproti Kotvovi, druhý u sv. Haštala, které po Mikulášovi Hanžburském z Kopečku v summě rukojemství daného 3000 kop míš. od král. komory byly ujaty. (C. 215, R. 5.)

Veškeré jmění Radeckého vynášelo v jedné sumě 25.615 kop míš., z čehož král. fisku v pokutě připadlo 8538 kop míš. — Manželka Radeckého Kateřina, rozená Beřkovská z Šebířova, podržela statek *Přemyšlení* — tvrz s dvorem poplužním, dvěma mlýny a chalupami — který za času zpourey l. 1619 manželu svému postoupila (D. 139, J. 15); naproti tomu nedostala ničeho z pohledanosti své na statku Radostově, vynášející 10.000 kop míš., za kteréž jejímu dědici a synovi Janovi Jiřímu toliko 5000 kop přisouzeno a cís. pojištění dne 5. listopadu 1644 dáno bylo. (C. 215, R. 5.)

Jan Radkovec z Mirovic, při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 král. výpovědí pro provinění své v čas zpourey odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Skočice* (kraj Písek, okr. Vodňan., dom. Protivín.), který již léta 1618 od Dona Baltasara de Marradas k ruce císaře byl ujat a Urbanovi Mokrému k správě odevzdán, potom l. 1623 od komory české za 5058 kop odhadnutý prodán za 4500 zl. cís. hejtmanu

*) Statek *Střezoměřice* — ves Střezoměřice s dvorem poplužním, lesy, rybníky, mlýnem a příslušenstvím — koupil l. 1613 Václav Zdeňk Radecký od Petra Plesa Heřmanského ze Sloupna za 6000 kop míš. Ale pro nezaplacení 4000 summy trhové i s úroky uvázal se Ples l. 1615 v týž statek Střezoměřický se vším jeho příslušenstvím. (D. Z. 186, N. 21.) — Viz Ples.

Joachymovi Chrtovi ze Rtína vedle cí. ratifikace z dne 13. května 1623. (C. 215, R. 6. — Lib. confisc. 2, f. 410. — D. Z. 141, E. 4.)

Matyáš Radoňovský z Kosmačova obeslán byl dne 5. února l. 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Joachym Raki z Bonisdorfu při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž však vytčeno není. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jakub Rakvic z Rakvic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho na Kouřimsku doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křištof Rajský (Rejský) ryt. z Dubnic na Chrámce, vykonal dne 9. ledna 1620 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž byl katolíkem, osvobozen byl při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 pokuty za provinění vytčené a podržel statek svůj *Chrámce* (Kramic, kr. Žatec, okr. Bilin), ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to (dle D. Z. 64, Q. 17) Křištof Rajský l. 1550 od Johanky z Vřesovic za 1750 kop gr. česk. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jaroslav Sezima Rašín z Ryzmburka (von Riesenburg), syn Alexandra Bohaboje, pro své účastenství ve zpouře měl býti obeslán l. 1630 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za udělení perdonu (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & Confis. Acten 123, C. $\frac{11}{40}$. — Viz commissio transactionis seznam D. sub Nr. 188); odešel však již předtím pro náboženství ze země s bratrem svým Jindřichem Bohabojem. Potom při vpádu saském léta 1631 navrátil se s nepřítelem do Prahy, kdež se hraběte z Turnu přidržel, domy drancovati pomáhal, věci lidem pobrané do Míšně odvážeti dal a velmi škodný a záhubný byl. Pro tato provinění při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Avšak hned po pádu Albrechta z Waldšteina, vévody Fridlandského, navrátil se Rašín opět do země a odebrav

se do Vídně, nabídl se, že dokonalou zprávu podá o velezrádném vyjednávání Waldšteina s králem Švédským, při kterém Rašín, jak sám tvrdil, Waldšteinovi za donašeče potřebovatí se dal. Vedle vyššího rozkazu vydal pak Rašín tiskem léta 1634 zvláštní spis jazykem latinským sepsaný, v němž Waldšteina důvody smyšlenými velezrády obvinil, dokládaje, že Waldštejn již l. 1630 až do svého pádu jeho pomocí a prostřednictvím s hrabětem z Turnu a králem Švédským Gustavem Adolfem vyjednával, aby císaře Ferdinanda o korunu a země jeho připravil. Odměnou za tento spis nejenom dotčený rozsudek proti Rašínovi při kommissi konfis. Fridlandské vynešený od císaře byl zrušen, nýbrž i Rašínovi z cís. milosti 10.000 kop míš. vykázáno, a na srážku této summy a jeho pohledanosti, již měl s manželkou svou za dvorskou kancelář českou, v jedné summě 37.701 zl. postoupen byl dědičně jemu a manželce jeho Aleně, roz. Mitrovské z Nemyšle (prve provdané Vostromířské), statek *Chotěboř*, po Janovi Rudolfovi Trčkově konfiskovaný, za summu odhadní 39.701 zl., pak i zbytek summy trhové 2000 zl. rýn. jemu byl prominut vedle cís. resoluce z dne 18. a 25. června 1636. K tomu byl Rašín dne 9. září l. 1638 i do stavu panského povýšen, ač neměl žádných jiných obzvláštních zásluh. (D. Z. 145, G. 7 & 150, N. 9.)

Jindřich Bohaboj Rašín z Ryzmburka, bratr Jaroslava Sezimy, při kommissi confiscationis vedle cís. výpovědi dne 27. října 1623 odsouzen byl *k manství*, ale poněvadž rozsudek ten teprv dne 9. ledna 1624 jemu byl ohlášen, nepřijal léna na statek svůj, dvůr v *Bošíně* (kr. Boleslav., okr. Nymburk.), po otci jeho Alexandrovi Bohaboji naň připadlý; neboť jej již předtím postoupil strýci *Janovi Petrovi Rašínovi*, kterýž jej se statkem *Doubravanským* Adamovi z Waldšteina l. 1625 prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. Z. 144, F. 24. — Viz Jiří Sezima Rašín.) — Jindřich pak l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního odešel již předtím pro náboženství ze země, nezanechav ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Sezima Rašín z Rašina a z Ryzmburka při kommissi konfiskační vedle cís. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *k manství*; avšak syn po něm pozůstalý *Jan Petr*

Rašín, kterýž též vedle cís. výpovědi dne 17. března 1623 při kommissi konfiskační dne 30. května t. r. *třetiny jmění* svého byl odsouzen, neohlásil se o přijetí léna na statek po otci zděděný, *Doubravany* (Dobrovany, kraj Jičín, okres Libaň.) — tvrz a ves Doubravany s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky, potoky, lesy a jiným příslušenstvím; též dvůr poplužní ve vsi Pojedí (Pojedy) a díl vsi Bošína s příslušenstvím, tak jakž to léta 1570 Jan Rašín z Rysmburka a na Velkém Bašti od Jana Chluma z Chlumu a na Janovičkách za 4100 kop gr. českých koupil (D. Z. 64, J. 19) a potom synové po témž Rašínovi pozůstali, Petr Lukáš, Jiří Sezima, Alexander Bohaboj a Maximilián, týž statek l. 1587 matce své Saloméne roz. z Waldšteina za 6200 kop gr. českých prodali (D. Z. 69, F. 11), po jejíž smrti opět jim připadl. Teprv když Jan Petr Rašín vedle cís. resoluce z dne 16. března 1630 v manství byl zůstaven, přijal dne 8. června t. r. léno na týž statek za 15.018 kop míš. odhadnutý, který již dne 16. dubna 1625 prodal s cís. povolením za 17.000 kop míš. nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina*, jemuž vedle cís. resoluce dne 5. dubna 1631 z manství byl propuštěn a za dědictví zpupné zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 8. — Lib. conf. 2, f. 15. — D. dv. 7, f. 149 & 168; 53, f. 97. — D. Z. 124, F. 24.) Po zaplacení dluhů vynášela třetina král. fisku po Janovi Petrovi Rašínovi v pokuté náležející 2410 kop míš. — Vdově pak po Jiřím Sezimovi Rašínovi pozůstalé Lidmile, roz. z Šanova, náleželo na statku dotčeném věna 2500 kop míš. a jistin 4000 kop, místo čehož jí a čtyřem dcerám při kommissi revisionis 6000 kop bylo přisouzeno. (C. 215, R. 8.)

Petr Lukáš Rašín z Ryzmburka, strýc Jaroslava Sezimy, pro účastenství ve zpouře stavů při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Korotice* (kr. Čáslav., okr. Kutná Hora), tvrz s dvorem poplužním, kterýž *Heraldovi Václavu Libšteinskému z Kolo-vrat* v summě 4000 kop míš. dlouhých (lehkých) peněz dne 28. listop. 1623 od knížete z Lichtenšteina zástavou byl postoupen a vedle cís. resoluce z dne 7. května 1624 za 4000 kop míš. dobrých peněz prodán, pak od jeho dědicův za touže summu postoupen *Markétě Korđulové* roz. z Řičan,

kterých teprv l. 1648 do desk vložen, a dědicům Kolovratovým zaplacení summy trhové v dobrých penězích pro věrné služby dotčeného Kolovrata vedle cís. resoluce z dne 4. dubna 1647 prominuto bylo. (C. 215, R. 8. — Lib. conf. 2, f. 317. — D. Z. 149, N. 15 & 625, J. 23.) — Manželka Rašínova Bohuňka roz. Krínecká domáhala se ještě l. 1636 véna svého na statku Korotickém. (C. 215, R. 8.)

Mikuláš Ratiborský ze Chcebuze, chtěje z Loketska pro náboženství do ciziny odejítí, podvolil se při kommissi transactionis dne 9. června l. 1628 za udělení perdona z jmění svého 9000 zl. rýn. vynášejícího dáti pokutu 800 zl. do komory české. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Rausendorf ryt. ze Šprembergu ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní, za psance prohlášen a odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku, kterýžto rozsudek cís. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jeho jmění* byl potvrzen. Pročež statek jeho *Volfartice hořejší* (Ober-Wolfersdorf, kraj Litoměřic, okres Česká Lípa) — tvrz Volfartice s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, pilou a olejnou, díl vsi Volfartice s podacím kostelním a se zahrádky v Nové vsi, jak to l. 1615 Rausendorf od Jana Šebestiana z Weissbacha za 17.000 kop mš. koupil (D. Z. 137, J. 23) — od komory české za 13.163 kop mš. odhadnutý, prodán byl l. 1623 za 17.827 kop 54 gr. mš. *cizozemci Františkovi de Couviers*. (C. 215, R. 10. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.) — Manželka Rausendorfova, Barbora roz. ze Solhaura, která měla na statku dotčeném véno 5000 kop a jistinu 5100 kop mš., marně se toho domáhala l. 1622, aby jí a jejím šesti dítčím týl statek v těch summách k užívání byl ponechán. Žádosti její přiloženo jest dvoji svědomí (svědectví) ještě zapečetěné, od Frdricha Rausendorfa a Jana Elsnice z Elsnic. (C. 215, R. 10.)

Vilém a Volf Oldřich bratři Rausendorfové ryt. ze Šprembergu obošl pro náboženství ze země, sloužili u nepřítelů, s nimiž při vpádu saském léta 1631 do Čech se navrátili. Proto při *kommissi konfis. Fridlanšské* dne 16. ledna 1634 odsouzení všeho jmění, propadli jistinu, jíž měli za knížetem z Ledčovic. Naproti tomu ponechána jim byla summa trhová

za statek Všebořice zadržalá, která jim připadla l. 1641 dědictvím po Estěře Rašínové, předešlé Kelblové, roz. ze Štampachu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{10}{38}$ & K. 15.)

Křištof svob. pán z Redern (Reedern) na Fridlandě, měl ještě po bitvě bělohorské na svých statcích najatý lid vojenský, který teprv k rozkazu knížete z Lichtenšteina propustil; přechovával u sebe na Fridlandě hraběte Joachima Ondřeje Šlika až do jeho zajetí dne 18. března 1621, nežádal za udělení perdonu, nýbrž ujel ze země, a proto při kommissi konfiskační dne 14. července léta 1622 odsouzen hrdla, cti i statku, kterýž rozsudek císař. výpovědí z dne 16. září 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace jeho statků, které již předtím v pokutě byly ujaty, totiž:

a) Panství manské *Friedland* (kr. Boleslav.), odhadnuté za 100.872 kopy míš., k němuž náležely zámek a městečko Friedland, městečko Neustadt, vsi Bullendorf, Schönwald, Rückersdorf, Bernsdorf, Heinersdorf, Dittersbächel, Lusdorf, Liebwerda, Weissbach, Haindorf, Mildenau, Mildeneiche, (Mildenach), Raspenau, Ullersdorf, Einsiedel, Oppersdorf (Olbersdorf), Hohenwald, Dittersbach, Hermsdorf, Kunnersdorf, Nieder-Weissdorf (Weigsdorf), Friedlanz, Ringenhain, Buzendorf a Wustung.

b) Panství manské *Liberec* (Reichenberg, kraj Boleslav.), odhadnuté za 59.000 kop míš., k němuž náležely zámek a město Liberec, pustý zámek Hammerstein, vsi Rosenthal, Paulsdorf, Habendorf, Schwarow (Schworau), Schönborn, Ratschendorf, Voigsdorf (Voitsbach), Katharinaberg, Rauppersdorf (Ruppersdorf), Harzdorf, Kunnersdorf, Luksdorf, Granzdorf (Graenzendorf), Friedrichswalde, Reinowitz, Proschwitz, Mofersdorf (Maffersdorf), Rachlitz (Röchlitz), Eichicht (Aichhut), Munkendorf (Münchendorf), Schinksdorf (Schimsdorf), Liberkey (snad Hlubokay), Heinersdorf, Hannichen, Perzdorf (Berzdorf), Ober-Wittig, Nieder-Wittig a Neundorf.

Tyto obě panství s dvory poplužními, ovčiny, mlýny, rybníky, lesy, hamry, hutěmi cínovými, s podacími kostelními, nápravníky (many), a vším příslušenstvím, jak to léta 1558 Fridrich z Redern od císaře Ferdinanda I. v léno obdržel, dne 12. července 1622 od komory české koupil za 150.000

zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215. R. 12. — Lib. conf. 2, f. 279. — D. Z. 145, D. 13 a 20 & 622, J. 16.)

c) *Dům Rederův* v Menším městě pražském v pravo od chrámu Matky Boží konventu Maltežského ležící, koupil léta 1623 od komory české za 3000 kop míš. *Heřman Černín hrabě z Chudenic*, který jej však měl postoupiti vedle cíś. resoluce z dne 14. května 1625 priorovi řádu Melitanského. (C. 215, C. 1/1 & R. 12. — Lib. conf. 2, f. 2.)

Tak zbaven *Křištof z Redern* všeho jmění a vytrávil se v pohostinství svém téměř ze všeho, vpadl léta 1623 se 70 jezdcí na panství Fridlandské, kteréž vyplundroval, jak nejvíce mohl, i hejtmana téhož panství od Waldšteina tam do-sazeného jal a s sebou pryč odvezl. (C. 215, R. 12.)

Adam Reisengrüner (Riesengrüner) z Grünlasu při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože přislíbil přistoupiti k náboženství katolickému, a jeho stateček, ves *Sponsel* (kr. Cheb., okr. Loket.), zcela byl zadlužený. (C. 215, C. 1/4.) — Viz též *Volf Křištof Lochnar*.

Jan Bartoloměj z Reizenbachu, vystěhovav se pro náboženství ze země, sloužil u nepřítele, s nímž při vpádu saském léta 1631 do Čech se navrátil; pročež při kommissi konfis. *Fridlandské* v kraji Loketském nařízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, ač neměl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Jan Arnošt z Reizenšteina, maje pro náboženství ze země se vystěhovati, zavázal se před kommissi transactionis dne 9. června léta 1628 za udělení perdonu složití 200 zl. rýn. z jmění svého 1500 zl., kteréž mu zbyly z jeho statku zadluženého. (C. 215 C. 1/4.)

Adam Renšperger (Reinsperger) z Renšperku a *Zdislavic* při kommissi konfiskační účastenství ve zpouře byl obviněn; avšak protože byl katolík a potom v cíś. vojsku sloužil, k návrhu kommisie transactionis vedle cíś. výpovědi z dne 17. července 1628 pokuty byl osvobozen, tak že mu navrácena byla jistina 6000 kop míš., l. 1622 od král. komory v pokuté ujatá. (C. 215, C. 1/4 & R. 29.)

Jan Ferdinand Renšperger z Renšperku při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere k alumnatu

kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složití 80 zl., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 40 zl. o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl, jinak že se k statku jeho, svobodnému dvoru s dvěma domy v městě Kozlancech, hleděti bude. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Vespasian Renšperger z Renšperku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Jan Rezler (Resler) z Lišic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. srpna a 6. září 1623 odsouzen *k manství*, přijal léno dne 23. června 1626 na statek *Charvatice* (Charvatce, kraj Žatec, dom. Libčeves.), tvrz a ves s dvorem poplužním, za 6000 kop míš. odhadnutý. Po jeho smrti týž statek na krále připadl a l. 1648 za 4776 kop míš. odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 22. října 1647 postoupen byl v dědictví zpupné *Jaroslavovi Jul. Libšteinskému z Kolovrat* za 4000 zl. na srážku jeho pohledanosti ze statku Kolečova mu náležející (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 31. — D. dv. 7, f. 34 & 80; 68. I. f. 26 & 53, f. 126.) — Viz též Kolovrat.

Bohuslav Ritter z Gross-Öttingu a na Vlasenici, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, protože po bitvě bělohorské se dal zavřítí s mnohými jinými do města Tábora. Statek jeho *Vlasenice* (kr. Tábor.) — dvůr poplužní s pivovárem, ovčínem, rybníky, mlýnem, potoky a lesy, vsi Vlasenice celá s krčmou výsadní, Makov (díl) s krčmou výsadní a ve vsi Oudíně poustka shořená s příslušenstvím — již při obležení města Tábora od Dona Baltasara de Marradas k ruce král. fisku byl vzat a švagrovi Rittera, Jeremiaši Taigovi, k správě odevzdán, potom od král. komory vedle cís. resoluce z dne 21. května 1625 *kněžně Polyceně z Lobkovic* za summu odhadní 4514 kop míš. dědičně postoupen; avšak l. 1628 navrácen Ritterovi, jemuž provinění jeho vedle cís. resoluce bylo prominuto. Nicméně léta 1632 od král. prokuratora opět ujat byl týž statek, od Rittera již l. 1630 Juditě Hennerové z Kundratic za 5000 kop míš. prodaný; ale na opětnou žádost postoupen zase Ritterovi, který jej l. 1635 Anně

Alžbětě Velemické z Paběnic za 5000 kop míš. prodal. (C. 215, R. 15. — Lib. conf. 2, f. 47. — D. Z. 309, Y. 25.)

Jan Ritter z Gross-Öttingu při kommissi konfiskační dne 10. října l. 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna t. r. žaloby král. prokuratora byl osvobozen a k další cí. resoluci zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & R. 15.)

Albrecht starší Robmhap (Rabenhaupt) ze Suché podepsal a zpečetil konfederaci stavův odbojných, avšak při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen. Ale poněvadž před kommissi transactionis l. 1629 se nedostavil k narovnání se o pokutu za udělení perdonu, ujat býti měl v této pokutě *dům* jeho v čtvrti Zderazské na poručení komory české dne 9. září l. 1643. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & P. $\frac{2}{10}$.)

Arnošt starší Robmhap (Rabenhaupt) ze Suché a na Ronově nad Doubravou přistoupil ke konfederaci stavův povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Proto při kommissi konfiskační dne 31. října 1622 odsouzen *k manství*, dne 3. září 1624 složil taxu statku svého per 48.160 kop míš. a dluhů per 10.000 kop míš. (D. dv. 7. pag. 16); přijal pak léno dne 25. srpna 1626 na statek svůj *Ronov* nad Doubravou (okr. Čáslav.), odhadnutý za 48.160 kop míš., k němuž náležely tvrz a městečko Ronov s podacím kostelním, s 99 osedlými, dvorem popl. a domem panským tudíž, s dvěma mlýny Chladovským a Jarovským, vsi Zbislavice s dvorem a 18 usedlými, Rudov s 4 usedlými, Jetonice (Dětonice) s 4 usedlými, dvůr ve vsi Záhuby; 6 rybníků zejména Zrcadlo, Podkosovný, Beranovský, Jordán, u vsi Záhuby a Skalný; 36 lečí lesů, se vším jiným příslušenstvím.

Po smrti Robmhapové l. 1627 připadl týž statek na krále a prodán byl dědičně l. 1628 za summu odhadní 49.487 kop míš. *Benigně Kateřině Popelové z Lobkovic*, jíž dána byla expektance na týž statek vedle cí. resoluce z dne 27. listopadu 1626 a 8. března 1627. — Ze summy tržové zapláceno bylo věno 4000 kop míš. vdově Majdaleně Robmhapové roz. z Lippé; ostatní summa porážena byla Lobkovicové z úroků její pohledanosti za komorou českou. Statek pak dotčený, který l. 1637 Lobkovicová za 50.000 zl. rýn. Františkovi Chiesovi prodala (D. Z. 300, J. 9), vymazán byl

z desk dvorských vedle cí. resoluce 20. ledna 1638. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 2. — Lib. conf. 2, f. 404. — D. Z. 143, B. 7 & 295, E. 27. — D. dv. 7, f. 44; 53, f. 114.)

Mimo to připadl na krále po smrti Robmhapa též jeho *dům s vinicí* v Novém městě pražském na Spálené ulici v osadě sv. Martina mezi domy Kašpara Bechyně z Lažan a Markéty Prosečové z Dubu ležící, který Robmhap s manželkou svou dne 22. června l. 1620 za 1700 kop míš. od Marty, vdovy po Adamovi Geronysovi z Libršína, koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 302.) Dům ten vedle cí. resoluce z dne 4. ledna 1628 postoupen byl *Linhartovi Misericovi*, cí. hofmistru nad pázaty, v summě odhadní 1600 kop míš. na srážku služného jemu v 1918 zl. zadržalého; avšak dle porovnání při komoře české léta 1628 učiněného zůstaven byl vdově Robmhapové Mandaléně, roz. z Lipé, náhradou za její pohledanost 5000 kop míš. — Dcera Robmhapova Anna, provdaná za Ottu z Opperstorfu, žádala l. 1628, aby jí náhradou za to, že od otce svého pro přistoupení k vře katolické ničeho nedostala, od krále z milosti byly postoupeny vsi panství Pardubického, Albrechtice, Štepanovsko, Žďáry a Nová ves se 40 poddanými; není však vytčeno, zdali toho dosáhla. (C. 215, R. 2.)

Sigmund starší Robmhap ze Suché na Lichtenburce učinil se účastna zpourey tím, že berně a kontribuce k vedení války stavům odbojným odvozoval a podle veřejnosti syna svého na místě svém do Moravy i do Rakous k vojsku stavovskému vypravil. Pro tato provinění při kommissi konfiskační vedle cí. výpovědi z dne 2. prosince 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, avšak vedle cí. resoluce z dne 12. března 1624 ponechán byl *k manství* statek jeho *Lichtenburk* (Lichnice) a *Třemošnice* (kr. Čáslav.), za 15.167 kop míš. odhadnutý, k němuž náležel hrad Lichnice (Lichtenburg) a sídlo Třemošnice s dvory poplužními, pivovárem a zahradami, městečko Podhradí (nyní ves) a vsi Mičov, Skoránov, Kraskov, Žďárec, Závratce, Skalka (zanikla, nyní dvůr poplužní u Kubíkových dvorů) a Lhotka, se vším příslušenstvím.*) — Po

*) L. 1577 prodán byl od krále Českého skrze jisté kommissaře Albrechtovi Robmhapovi ze Suché a na Lichtenburce dědičně za 9813 kop 5 gr. česk. statek zápisný, Robmhapům již l. 1555 od Viléma Trčky

smrti Robmhapově l. 1625 přijali léno na statek dotčeny dne 2. října 1626 jeho synové *Albrecht, Arnošt mladší, Ferdinand, Karel a Kašpar*, jimž s cí. povolením léta 1630 za léno svobodné (*feudum francum cum potestate testandi*) postoupen a vedle cí. resoluce z dne 9. srpna léta 1636 z manství propuštěn a v svobodné a zpupné dědictví uveden byl *Ferdinandovi Robmhapovi* z té příčiny, že k náboženství katolickému přistoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 2. — Lib. conf. 2, f. 349. — D. dv. 7, pag. 47, a 107; 68, I. f. 38 & 53, f. 115 a 119.)

Václav Robmhap ze Suché podepsal a zpečetil konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou; avšak při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel pro náboženství ze země, zanechav statek svůj *Moravany* k správě Janovi Rudolfovi Trčkovi, jenž mu užitek z něho vycházející do ciziny zasýlal. Po smrti a odsouzení Trčky i statek *Moravany* (kraj Čáslav) — totiž sídlo a ves Moravany s dvorem poplužním, ves Pařizov (díl), s pěti mlýny, rybníky, lesy řeč. Kozojedy, s podacím kostelem nad Pařizovem, jak to koupil Albrecht Robmhap l. 1589 za 3565 kop gr. česk. od Josefa Gerštorfa (D. Z. 25, B. 29) — byl konfiskován a za 17.203 odhadnutý postoupen cí. generalu *Haubaldovi z Ruck* na srážku darovaných mu z milosti 30.000 zl. vedle cí. resoluce z dne 19. června a 26. července l. 1636, jehož vdově Antonii roz. z Ráje teprv l. 1641 vedle dekretu komory české dne 8. července do desk vložen byl. Robmhap pak při vpádu švédském zmocnil se statku Kopydlna, po Albrechtovi z Waldšteina konfiskovaného, a zcela jej vyplundroval. (C. 215, R. 2. — D. Z. 150, N. 17.) — Viz též Trčka.

za 5343 kopy gr. česk. postoupený (D. Z. 51, K. 18), totiž hrad *Lichtenburk* s dvorem poplužním, s rychtou svobodnou k tomu přikoupenou v městečku *Podhradí* pod týmž hradem ležícím, se čtyřmi rybníky k ní náležitými, s ovčínem v témž Podhradí a vším příslušenstvím; též druhý dvůr poplužní pod týmž hradem ležící jménem *Týmošnice* s ovčínem a pivovárem, který Robmhap vystavěti dal, s haltýři u téhož dvoru a jiným příslušenstvím; městečko *Podhradí*, městečko *Ronov* s podacím kostelním a vsí celé Zavrátce, Skalka, Čertova Lhota, Skoránov, Mičov s podacím kostelním, Dětonice, Zbislavec a Rudov, ve vsi Požatkách tři dvory kmetcí; též lesy zejména Křiny a Lovětiny, horkami Kobyli hlava řečenými, mlýny zejména Fukpetrovský, podě vsí Mladoticemi, mlýn Janka pod sv. Křížem, mlýn Chladovský, mlýn Jerynima Tomšova, mlýn Přešivlovský a mlýn Jakuba jinak Zadukuče; 8 rybníků a jiné příslušenství. (D. Z. 64, B. 4.)

Jan Všemír Rodovský ryt. z Hustiřan, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března léta 1623 odsouzen byl *polovice* jmění svého, kteréž však není vytčeno. Odešel ze země pro náboženství do Pirny, zanechav dům v Mladé Boleslavi, který k ruce král. komory byl ujat. Potom navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, byl při snímání hlav s brány mostské, též při volení administratora a jiného kněžstva pod obojí. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jiří a Karel Rodovští ryt. z Hustiřan, obesláni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za perdon jim udělený, nepostavili se ještě dne 17. února 1630; neboť *Jiří* byl dle zprávy posla komorního vojákem a neměl žádného jmění; *Karel* pak dle zprávy bratra svého Adama byl jen chudý pacholek mezi lidmi se živící. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian z Rokycan, při kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě dvůr poplužní *Mězholez* (kraj Plzeň, okr. Kdyň., dom. Chudenic.), za 5678 kop míš. odhadnutý; není však vytčeno, komu a zač byl postoupen dvůr ten, který později držela Anna Widersperková roz. z Merklína, po jejíž smrti l. 1645 týž statek na větším díle pustý jejímu synovi staršímu Purkhartovi Widersperkovi za 5000 zl. byl prodán. (C. 215, lib. conf. 2, f. 365. — D. Z. 390, F. 31.)

Adam Ropal z Risenburku obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu; ale posel komorní nikde se ho nedoptal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Strachota Ropal z Risenburku, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 20 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Rotleb ze Žablík, při kommissi konfiskační léta 1623 odsouzen *k manství*, neměl žádného jmění, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Daniel Roudnický z Březnice, někdejší přední písař při úřadu berničním a měšťan Starého města pražského, provinil se v čas zpoury tím, že l. 1620 od stavův odbojných za

summu odhadní 675 kop míš. zcela zaplacenou koupil statky: a) *kláštera Břevňovského*, dědinu držící 6 kop a 30 záhonů, podle stezky ke vsi Břevňovu až k hořejší cestě, řečené Hladomře, ležící: b) *louku* pod hrází u rybníka Libockého pod Hvězdou, a *chalupu* se zahrádkou při hořejší cestě u Břevňova, kteráž doktorovi *Václavovi z Flisenpachu* náležela a pro jeho vyjetí ze země podtají v čas zpoury na stavy král. Českého připadla; c) *plat roční* 3 kopy míš., který Roudnický z dvou vinic svých, Svatošky ve vsi Radlicích a Homolky na Vidovle hoře nad Radlicemi na gruntech *kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* ležících, k těmž klášteru odváděti byl povinen. Tyto statky po bitvě bělohorské musil Roudnický beze vsí náhrady navrátiti dotčeným majitelům dřívějším. (D. 140, E. 22 & 193, B. 2.)

Roudnický pak, maje odejítí pro náboženství ze země, postoupil *dům* svůj „u *Zlaté svině*“ řečený, v Starém městě pražském v Konešovic ulici mezi domy Alexandra Rumpala a Judity Bilínové ležící, dne 20. března 1626 v dluhu 5000 kop míš. Lorencovi Majdrlovi z Mansbergu (Lib. contract. caerul. 3, f. 351); avšak l. 1631 s lidem nepřátelským kurfiřta Saského do měst Pražských se navrátiv, téhož domu se ujal. Pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl: *Dům* dotčený odhadnutý za 6492 kopy a *dvě vinice* při vsi Radlicích na gruntech kláštera sv. Anny ležící, řečené Vysoká a Sirotčí, těmž Majdrlovi léta 1628 od Roudnického postoupené (Lib. vinearum f. 94), za 5250 kop odhadnuté. Tyto statky měly připadnouti na válečné potřeby knížeti Fridlandskému vedle dekretu kommissie konfiskační dne 21. června 1633 (Lib. contract. caerul. 3, f. 475); ale po jeho zavraždění vedle císař. resoluce dne 10. února a 15. března 1635 *Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat* za 10.250 zl. rýn. prodány jsou, totiž *dům* za 5000 zl. proti zaplacení závad 1450 zl. na něm vězících, a *vinice* za 5250 zl. — *Majdrle* pak s pohledaností svou 1700 zl. na týchž statcích ke kommissi revisionis byl ukázán. (C. 215, P. 2 & R. 27. — Lib. conf. 2, f. 230.)

Druhý *dům* téhož Roudnického, na Židovské zahradě v Novém městě ležící mezi domy Adama Myslíka z Hryšova a někdy Jana Fírsta, léta 1619 za 430 kop míš. kou-

pený, u Roudnických řečený, nedostavěný, pustý, léta 1630 za 800 kop mš. byl odhadnut, a na poručení komory české dne 30. srpna 1638 postoupen *Jaroslavovi Lavínovi z Ottenfeldu* za summu odhadní 600 kop mš., na sražku jeho pohledanosti, kterou měl za komorou českou. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & R. 27. — Lib. contract. virid. 13, f. 329.)

Jan Roupovec svob. pán z Roupova (von Ruppau) na Hrušově, volil Fridricha falckraběte na království České a jeho syna za čekance a byl relatorem ke dskám zemským v té příčině. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 31. října 1622 odsouzen byl *všeho jmění* a zbaven i všeho práva a spravedlnosti, kteréž měl, nebo budoucné od manželky své Alžběty, roz. ze Štampachu, a přátel svých zděditi a dosáhnouti by mohl. Ale vedle cís. resoluce z dne 21. února 1626 provinění jeho mu bylo odpuštěno a pro zvláštní služby jeho domu Rakouskému prokázané udělena mu ta milost, že statku *Hrušova*, od jeho manželky mu odkázaného, užívati měl však s tou výminkou, jestližeby žádných dědicův neměl, nebo žeby dědicové jeho při katolické víře nezůstali, aby dotčený statek dědičně připadl *Joachymovi staršímu Slavatovi z Chlumu a Košumberka*, cís. vojenské radě a hejtmanu Starého města pražského. Protož Roupovec, odebíraje se pro nábožentví ze země, statek *Hrušov* (kr. Boleslav., okr. Benátky) — tvrz a ves s dvorem poplužním, dvůr poplužní Zabrodecký a díl městečka Brodce, jak to manželka jeho (předešle Berbisdorfová) l. 1612 od bratří z Berbisdorfu za 32.500 kop mš. koupila (D. Z. 136, H. 14) — dotčenému Slavatovi dne 1. února 1628 postoupil a s povolením komory české 29. května 1629 témuž Slavatovi l. 1630 dne 4. ledna za 21.000 kop mš. prodal, tak že ze summy trhové po zaplacení dluhův pojištěno zůstati mělo na témž statku 11.700 kop mš., z nichž úroky ročně 800 kop mš. Roupovci a jeho dědicům Slavata odvozovati povinen byl.

Avšak Roupovec při vpádu saském l. 1631 navrátil se do země s nepřitelem, u něhož v Menším městě pražském byl kommissařem k ubytování lidu, pak i statku Manětína pomocí *Joachyma Libšteinského z Kolovrat* se ujímal; pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět

odsouzen všeho jmění, propadl summu pojištěnou na statku Hrušově, kterýž po smrti Slavaty od král. komory l. 1634 prodán byl *Matyášovi Arnoldimu Hartmanovi z Klaršteina* proti zapravení pohledanosti vdově Anně Susaně Karolině Slavatové, roz. z Rapachu, která však se jí marně domáhala ještě l. 1641. Z téhož statku připadlo král. fisku mimo pohledanost Roupovce v 11.700 kop. mš., též jistin 5500 kop mš., náležejících věřitelům odsouzeným, totiž Tejprechotovi 2000 kop, Solhauzovi a Hubrykovi po 1000 kop. a Křištofovi Karlovi z Roupova 1500 kop. (C. 215, R. 21. — D. Z. 294, K. 14 & 297, K. 29.)

Jan Adam Roupovec svob. pán z Roupova a na Telcích, někdejší kommissar při direkcí stavův odbojných a l. 1620 hejtman kraje Slanského, byl též relatozem ke dskám zemským léta 1620 v příčině zvolení syna krále Fridricha za čekance král. Českého, zemřel v čas zpourey a po smrti své při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Telce* (Teletz, kr. Žatec, okr. Louny, dom. Peruc.) — tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, krčmami výsadními, mlýnem nájemním, ovčínem, lesy, rybníky a příslušenstvím — koupil l. 1622 od komory *Albrecht z Waldšteina* za summu odhadní 18.408 kop mš., v kteréž jej postoupil léta 1623 *Alžbětě Volfomině Žďárské*, rozené Berkové z Dubé. (C. 215, R. 21. — Lib. confisc. 2, f. 270. — D. Z. 141, H. 1 & 2.)

Jiří Adam Roupovec, svob. pán z Roupova a na Studenci, kommissar při direkcí stavův odbojných, byl též relatozem na sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn Fridricha krále zvolen byl za čekance král. Českého. Proto ušel po bitvě bělohorské ze země, a při kommissi konfiskační dne 28. ledna l. 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Statek *Studenec Nový č. Dolní* (kraj Čáslav, okres Chotěboř.), k němuž náležela tvrz Studenec se stavením, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a pilou, vsí Studenec (Dolní), Lany, Lhota (Lhůta), Kladruby (Kladeruby), Sloupné, Vesce horní a dolní, Podmoklany, Sychrov, Vodranec, Branišov, Hudeč, Rovné (díl), Kocourov s dvorem poplužním, Oudavy s dvorem poplužním a Stružinec s rybníky, potoky, lesy a

vším příslušenstvím, jak to léta 1583 Vlachyně z Říčan od Jana Kekule ze Stradonic za 9250 kop gr. česk. koupil (D. Z. 67, L. 24), pak l. 1609 Kateřina Říčanská roz. z Smiřic prodala Bochuchvalovi Jaroslavovi z Náchoda za 25.000 kop míš. (D. Z. 183, H. 12), a posléz Roupovci l. 1618 jeho manželka Marianna (na onen čas Říčanská, potom Náchodská a pak Roupovská) se statkem *Předboří* odkázala. (D. Z. 140, H. 8.) Tento statek již léta 1622 v pokutě ujat a za 25.061 kop míš. odhadnutý od komory české l. 1623 prodán byl za 18.000 zl. rýn. (15.428 kop míš.) *Marii Magdaléně Trčkové* roz. z Lobkovic. (C. 215, R. 21. — Lib. confisc. 2. f. 71. — D. Z. 141, C. 15.) — b) *Dům* v Novém městě pražském na Mikulandovic ulici ležící, odhadnutý l. 1621 za 450 kop míš., v kteréž summě dle dekretu komory české dne 12. září l. 1625 postoupen byl *Alžbětě Lauermannové*. (C. 215, P. 2/5. — Lib. contract. virid. 12, f. 236.)

Křištof Karel Roupovec svob. pán z Roupova na Heralci, Humpolci a Manětíně, nejvyšší sudí zemský, půjčil na vychování vojska stavovského do čtyř let bez úroků 10.000 kop míš. v měsíci únoru 1620 (militare II. fascic.), kteráž summa naň vložena byla od stavův odbojných pokutou za jeho nevěrné k vlasti se chování zvláště proto, že s císař. vojevůdci obecenství měl, je za ochranu na statcích svých žádal, ano i samému *Buquojovi* psal i od něho psaní přijímal; zemřel pak v trvalé zpouře. Předce však při kommissi konfiskační vedle císař. resoluce z dne 27. června 1623 byl odsouzen *všeho jmění*, kteréž již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Manětín* (kraj Plzeň.), k němuž náleželo město Manětín se sídlem (domem), dvorem poplužním, pivovárem a mlýny, pak vsi Doubravice (česká), Újezd (Aujezd), Lukavá, Ladměřice, Štichovice (Stéchowic), Křečovo, Planá (Planes), Hodovice (Hodowies), Radějov (Radung), Vosojny (nyní Osojně dvůr) s tvrzí a dvorem poplužním, Lipí (Lippen) s dvorem poplužním; pak dvůr při mlýně Buršovském a šest mlýnův, zejména Zastudilovský s pilou pod mostem v Manětíně, Buršovský, Pracný, pod Lipím, Třebovský při městě, a na Vanivkách (nyní mlýn Vanifka), se vším příslušenstvím, jak to Roupovec l. 1617 od Jana Viléma Hrobčického za 70.000 kop míš. koupil. (D. Z. 191, M. 17.) — Tento statek, odhad-

nutý za 32.349 kop mš., koupila *Estera Mitrovská*, rozená Lažanská z Bukové, dne 22. srpna 1622 za 31.250 kop mš. (C. 215, R. 21. — Lib. conf. 2, f. 351. — D. Z. 141. A. 29.)

b) Statky *Heralec* (Erharec) a *Humpolec* (kr. Čáslav.)*) zámek *Heralec* s čtyřmi dvory poplužními a vesnicemi se 177 poddanými, kteréž cizozemec *Filip starší hrabě ze Solms*, cís. vojenský rada a nejvyšší (plukovník) vedle cís. resoluce z dne 25. října 1623 koupil za summu odhadní 71.369 kop mš., z kteréž mu bylo poraženo darem od císaře 20.000 zl. (C. 215, R. 21. — Lib. conf. 2, f. 255. — D. Z. 153, H. 6.) — Panství *Heralec* a *Humpolec*, totiž zámek *Heralec*, městys *Humpolec* a 14 vsí, zejména *Heralec*, *Slavnič*, *Koječín*, *Radňov*, *Skorkov*, *Dubí*, *Braňšoudov*, *Plačkov*, *Mikulášov*, *Kamenice*, *Pavlov*, *Čejov*, *Světlice* a *Hněvkovice*; 5 dvorů poplužních (*Heralec*, *Koječín*, *Braňšoudov*, *Humpolec* a *Hněvkovice*); pivovár v *Heralci* a 13 hospod a krčem; 3 ovčiny v *Heralci*, *Braňšoudově* a *Hněvkovicích*; 4 panské mlýny (*Koječínský*, *Nohavický*, *Završský* a *Suchomel*), 45 rybníků, 8 lesů s příslušenstvím zdědila l. 1670 po hraběti *Solmsovi* jeho dcera *Josefa*, hraběnka z *Königsegg*, kteráž je l. 1708 *Michalovi Achacovi* sv. p. z *Kirchneru* za 142.000 zl. rýn. prodala. (D. Z. 412, D. 17.)

c) *Dům Roupovský*, v Starém městě pražském v osadě sv. Štěpána ve Zdech mezi domy *Jana Hajka* a *Doroty Turnovské ležící*, který l. 1629 od král. komory byl ujat a dne 26. listopadu 1630 za 800 zl. rýn. prodán *Jakubovi Herfurtovi z Frankenbergu*. (C. 215, R. 21. — Lib. contract. caerul. 3, f. 269.)

d) *Jistina* 2000 kop gr. česk. (4000 kop m.), které paní *Dorota* hraběnka z *Fürstenbergu*, roz. z *Sternbergu*, *Roupovec* l. 1620 dlužna zůstala, teprv l. 1670 i s úroky král. fisku připadla. (C. 215, R. 21.)

*) Statek *Humpolec* — zámek *Vorlík* nad *Humpolcem*, dvůr poplužní pod zámkem ve vsi *Braňšoudově* s pivovárem a 4 osedlými, město *Humpolec* s podacím kostelním a mlýny poplatnými pod městem; vsi celé *Hněvkovice* s dvorem poplužním, *Světlice* s mlýnem a *Čejov*, se vším příslušenstvím — koupil l. 1588 *Krištof Karel* z *Roupova* za 12.000 kop gr. česk. od *Johanky z Bubna* a z *Olbramovic*, jakožto poručnice dítek a statku pozůstalého po manželu jejím *Janovi Jiřím z Řičan*. (D. Z. 24, H. 24.)

e) *Jistina* 1500 kop m. na statku *Hrušově*, Janovi z Roupova náležejícím. (C. 215, R. 21.)

Václav Vilím Roupovec svob. pán z Roupova (von Ruppau), na Žitenicích a Trnovanech, jeden z direktorů stavu panského a předseda direkce od stavův odbojných zřízené, měl vedle Turna největší vliv na celé povstání stavů českých; neboť k jeho návrhu po vyhození král. místodržících zvolení byli direktorové a správcové země a nařízena obrana zemská, jeho přičiněním uzavřena byla s jinými zeměmi, zvláště s Uhry a s Betlénem Gáborem konfederace, kterou též zpečetil a podepsal, potom učinil při sjezdu stavů návrh o zapuzení krále Ferdinanda II., přimlouval se o jeho zavržení, též o zvolení kurfiřta Falckého, jež za nejspůsobnějšího k panování v Čechách uznával, a za jehož kralování byl nejvyšším kanclérem, též při sněmu generalním léta 1620 se přimlouval, aby nejstarší syn krále, falckrabě Jindřich za čekance král. Českého byl zvolen. (Original-Verhör, Archiv místodržitel. K. $\frac{1}{133}$.) — Protož ujel Roupovec hned po bitvě bělohorské ze země a při kommissi hrdelní dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno pak jeho všecko hned konfiskováno bylo, totiž: a) Statek *Trnovany* (kr. Litoměřic., dom. Ploskovice) — tvrz a ves Trnovany s dvorem popl. a vesnice Podvín (Podvíní), Pohoří (Pohořany), Staňkovice s dvorem popl. a Řídec (Rydeč, Ritschen) — který za 23.378 kop mš. odhadnutý, k opětné žádosti kurfiřta Saského vedle čís. resoluce z dne 22. prosince 1622 darován byl *Volfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic*, čís. radovi a komorníku, generalu strážmistru kurfiřta Saského, za jeho rytířské a hrdinské služby, v čas zpouy císaři platně prokazované. (C. 215, R. 21 & W. 34. — Lib. conf. 2, f. 140. — D. Z. 141, A. 13 & 620, A. 17.) — Vřesovec pak dne 20. dubna 1633 postoupil též statek *Albrechtovi z Waldšteina*. (Viz Jan Habart z Vřesovic & Waldšteina.)

b) Statek *Žitenice* (Schüttenic, okr. Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves Žitenice s podacím kostelním, dvorem poplužním, mlýny a pivovárem, vsi Skalice, Hoření a Dolení Lbín, ve vsi Pohoří (Pohořany) 3 poddané a krčma, též plat z lidí v předměstí Litoměřickém, s jiným příslušenstvím, jak

týž statek, předešle k proboštví Vyšehradskému náležející, od krále Ferdinanda I. Roupovcům zastaven a l. 1611 Václavovi Vilémovi z Roupova od Rudolfa II. za summu zástavní a složení 7000 kop míš. dědičně doprodán byl. (D. Z. 51, J. 49 & 135, G. 10.) — Statek ten od císaře darem postoupen byl Janovi Chrys. Kilianovi, *proboštovi na Vyšehradě* a Staré Boleslavi. (C. 215, R. 21.)

c) Dům v Starém městě pražském, proti sv. Štěpánu Menšímu ležící, který za 957 kop míš. odhadnutý l. 1630 byl vykázán Jesuitům k domu jejich profesnímu. (C. 215, R. 21.) Dům ten podle špitálu sv. Kříže ležící, se zahrádkami, domečkem a kostelíkem sv. Šimona a Judy, koupil Roupovec léta 1615 za 5250 kop míš. od Jana a Hertvíka bratří Skalských z Dubu. (D. Z. 188, F. 23.)

d) Jistina 4800 kop míš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

e) Jistina 50.000 kop gr. česk. (100.000 kop míš.) na statku Dubu, kterou Roupovec l. 1619 od Markéty Salomeny Slavatové, sestry † Albrechta Jana Smiřického, jakožto poručnice blbého bratra Jindřicha Jiřího, smlouvou obdržel za upuštění od všech svrškův a nábytků, jemu od Albrechta Jana Smiřického odkázaných; neboť smlouva tato, v čas zpourey učiněná, byla zrušena. (D. Z. 192, C. 7.)

Mimo statky vytčené od král. komory ujaty byly statky duchovní, které Roupovec v čas zpourey léta 1620 od stavův odbojných koupil, totiž: a) *Statek proboštví Doksanského*, ves celá *Kopist česká* s přívozem a příslušenstvím; též *statek proboštví a děkanství Litoměřického hory kostela sv. Štěpána*, díl vsi *Pokratic* s kusem vinice, a díl vsi *Žitenic* i s vinicí děkana Litoměřického, též kus štěpnice, za summu odhadní 4000 kop. míš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, F. 17 & 193, C. 28.) — b) *Statek kláštera Broumovského*, ves *Hrdly* (okr. Litoměřic.) s dvorem poplužním a sídlem, a vsi *Travčice* (díl) a *Počaply* s podacím kostelním, přívozem a příslušenstvím; též *statek proboštví Doksanského*, ves *Malá Nučnice* (Nučničky) s dvorem poplužním a příslušenstvím — za summu odhadní 14.000 kop míš., zaplacenou až na 2500 kop, z nichž Roupovec deputatu ročně 150 kop opatu Břevňovskému dáváti měl. (D. Z. 140, F. 27 & 193, E. 2.) —

Smlouva o statky vytčené, které duchovenstvím dotčeným od komory byly navráceny, ve dskách zemských vymazána jest.

Manželce Roupovcové Heleně, roz. Švihovské z Ryzmberka, z pohledanosti její 44.200 kop mš., na statcích Roupovcovi odňatých pojištěné, pak 30.500 kop m. na jiných statcích konfiskovaných, při kommissi revisionis dne 25. srpna 1628 přisouzeno bylo toliko věno její 15.000 kop a 9500 kop jistin. (C. 215, P. 1/1.) — Avšak i z těchto summ po její smrti připadla král. fisku polovice, kterou Roupovcová manželu svému byla odkázala. Neboť Roupovec, jemuž provinění jeho v čas zpoury spáchané z cís. milosti bylo prominuto, proti přípovědi své a reversu danému při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do země se navrátiv, statků v pokutě propadlých mocné se ujal, v radách kurfiřta Saského i s Jindřichem Matesem z Turnu, úhlavním J. M. C. nepřitelem, býval, též hlavním byl původcem snímání hlav l. 1621 odpravených s věže mostské, i pohřeb jich od též věže až do kostela Týnského řídil, jedá sám napřed na koni; pak kostela Týnského i jiných kostelů hlavních ujímati se poroučel, a v témž kostele administratora i jiné kněžstvo volil. Pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění svého. (C. 215, C. 1/7 & R. 21.) Dotčená pohledanost jeho manželky ještě l. 1690 nebyla vyřízena při kommissi revisionis. (C. 215, C. 1/1.)

Václav Šťastný Rous (Raus) ryt. z Vražkova, při kommissi konfiskační dne 26. května l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Nupaky* (kr. Pražský, okr. Říčán.) — tvrz a ves Nupaky s dvorem poplužním s mlýnem, též ves Benice (Býnice) s dvorem poplužním a ves Nedvězí — kterýž dne 14. srpna l. 1623 od komory české za summu odhadní 14.144 kopy mš. koupil král. místodržící *Karel kníže z Lichtensteinu*. (C. 215, R. 9. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Manželka Rousova, Kateřina roz. Skalská z Dubu, domáhala se marně vsi Nedvězí, která jí od manžela jejího l. 1614 na věně jejím 4000 kop mš. dskami zemskými byla postoupena. Též matka Rousova, Kateřina roz. z Bučovic, marně žádala l. 1623 při dvou dvořích ve vsi Benicích jí náležejících býti zůstavena. (C. 215, R. 9.)

Vilém Rous ryt. z Vrážkova a z Lipna při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215, R. 9.)

Jan Jindřich Rozenhajn (Rozenhagen) z Janovic pro své těžké provinění v čas zpoury při kommissi konfiskační dne 24. dubna l. 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Pročež statek *Kralovice* (kraj Pražský, okres Říčán., dom. Uhřiněves) — tvrz a půl vsi Kralovice s dvorem poplužním a pustý dvorec ve vsi *Babicích* s příslušenstvím, jak to Rozenhagen l. 1620 od Estery Šatné roz. z Dubu za 9000 kop mš. koupil (D. Z. 193, E. 26 & 28) — od král. komory ujat a za summu odhadní 6941 kop mš. l. 1623 dne 14. srpna prodán byl král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina*. — Marně se domáhala toho statku manželka Rozenhajnova, Eliška rozená ze Solopisk, která jej od manžela svého koupila, totiž Kralovice za 8000 kop a Babice za 1000 kop mš., a na summu trhovou již 4500 kop mš. složila. Rozenhajn pak l. 1623 odešel pro náboženství ze země do Uher; jeho syn a dědic Karel padl jako cís. lieutenant ve službě l. 1649, jehož dědic a strýc Jan Jiří Rozenhajn ještě l. 1692 dvoru v Babicích marně se domáhal. (C. 215, R. 18. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2; & 292, M. 9.)

Kašpar a Sigmund Rozenhajnové z Janovic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června a 15. září 1623 odsouzení byli *třetiny jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215, R. 18.)

Mikuláš Rozvadovský z Nišova, katolík, účastnil se výpravy válečné stavův českých; ale na přímluvu mnohých osob vzácných při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen zvláště proto, že předtím proti Turkům bojoval. (C. 215, C. 1/4.)

Eliáš starší Rozýn z Javorníka a Ouhornu (Auhorn), měšťan a konšel Nového města pražského, provinil se v čas zpoury jako Jiří Zygel; pročež při kommissi executionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, vedle král. výpovědi dne 2. června 1621 měl býti sťat, avšak z milosti zůstaven byl na radnici Novoměstské u vězení, z něhož dne 16. srpna 1622

na rukojmě propuštěn a domovního vězení teprv dne 16. května 1623 sprostěn byl. Jméni jeho všecko již předtím v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dva domy*, vedle sebe v Novém městě pražském na Příkopích ve čtvrti Jindřišské ležící, z nichž jeden, od Rozýna l. 1593 za 525 kop míš. koupený, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 11. května 1622 *Davidovi Klodvíkovi*, bývalému trabantu císaře Rudolfa, dědičně byl postoupen; druhý dům pak, odhadnutý za 1000 kop míš., l. 1624 v summě 600 kop zanechán *Jesuitům*, od nichž vedle dekretu komory české dne 4. září 1629 *Jindřichovi Bystřickému* za 400 kop míš. byl prodán. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & R. 20. — Lib. contract. virid. 12, f. 45; 13, f. 10.) — b) *Dům* v Starém městě pražském, za 568 kop míš. odhadnutý, vedle cis. resoluce dne 16. března 1628 darován byl z milosti oborníkovi ve Hvězdě *Matyášovi Heybacherovi*. (C. 215, R. 20.) — c) *Vinice pod Líbní* před Kozlovskou ležící vedle vody proti vrchu, řečená Tatkovská a dskami zemskými se řídící, které hned po odsouzení Rozýna bezprávně se ujal probošt hradu Pražského pod tou záminkou, že na gruntech jeho ležela. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Avšak vinice ta dle recessu knížete z Lichtenšteina dne 14. října 1621 zanechána byla k užívání i s domem, pod b) uvedeným, manželce Rozýnové Regině ve věně jejím 1200 kop míš. a jiné pohledanosti; když pak Rozýnová po smrti manžela svého ze země se odebrala, prodána byla táž vinice l. 1630 za 1000 zl. rýn. *Jiřímu Rovenskému z Libanhorý*, adjunktů král. prokuratora a měšťanu Staroměstskému. (C. 215, R. 20. — D. Z. 144, K. 20 & 298, N. 9.)

Těž *synové Rozýnovi* z první jeho manželky, *Jan Jiří* a *Samuel Benjamin* odsouzení byli podflu materského 4995 kop míš., na vytčených statcích pojištěného, protože otcí svému v čas zpoury svévolnosti páchatí napomáhali a potřebovati se dali stavům odbojným v kommissích a službách rozličných. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Eliáš mladší Rozýn z Javorníka dal se potřebovati v kommissích od direktorův i mimo zemi, zvláště vyslán byl od direktorů ku generalním státům Nizozemským s žádostí za pomoc peněžitou (Original-Verhör — Archiv místodrž. K. $\frac{1}{138}$) a byl též v legaci vypravené od stavův odbojných k Fridri-

chovi Falckému, králi nově zvolenému. Pro tato provinění odsouzen byl dle patentu z dne 17. února 1621 při kommissi exsecutionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméni jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském na Uhelném trhu proti masným krámům sobotním v osadě sv. Havla ležící, u *Vrabců* řečený, dle zprávy cíś. rychtáře 7. dubna 1625 postoupen k užívání *Joachymovi Chrtovi z Rtína*, potom l. 1630 za 2500 zl. rýn. odhadnutý prodán byl za 2000 kop mš. *Florianovi Libochovskému*, měšťanu Nového města pražského. (C. 215, E. 6, P. 2 & R. 20.)

b) *Dům* v Starém městě pražském, u Bílého Beránka řečený, který dle dekretu komory české dne 31. července 1629 za 1000 kop mš. koupil doktor v lékařství *Jan Steinmetz z Lilienšteina*; avšak vedle cíś. resoluce a dekretu komory české z dne 27. června l. 1630 týž dům postoupen byl *Ottovi Hieronym. Poppovi*, registratoru při král. kanceláři dvorské, za 1200 zl. rýn. na srážku 1500 zl., od císaře mu darovaných. (C. 215, R. 20.)

c) *Dům* v Starém městě pražském na Tarmarce ležící, u *Pešonů* řečený, který za 980 kop mš. odhadnutý, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 17. srpna 1622 prodán býti měl *Matyášovi Kaltšmidovi*, měšťanu Starého města pražského. (C. 215, R. 20.)

Jiří Rozýn z Javorníka, měšťan Nového města pražského, ušel po bitvě bělohorské ze země; pročež všecko jeho jméni v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Koňském trhu v čtvrti Jindřišské ležící, řečený *Rozýnovský* neb *Tatkovský*, který na povolení komory české dne 11. prosince 1637 koupil *Lukáš Janda* za 1000 kop mš., kterážto summa vedle cíś. resoluce byla postoupena cíś. služebníku *Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu*. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 332 & 376.) — b) *Dům* u *Rozýnů* řečený, v Novém městě pražském v Pasířské ulici na rohu ležící, *Rozýnovi* l. 1611 od *Joachyma Štastného Šturma z Hiršfeldu* za 1600 kop mš. prodán (Lib. contract. 10, f. 228), který léta 1623 za 2400 kop mš. odhadnutý postoupen

byl *Jesuitům*, a vedle dekretu komory české z dne 21. října léta 1640 ponechán kolleji jesuitské na Novém městě, od níž jej koupil *Jan Krotko*. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.) — c) *Vinice* na gruntech proboštství kostela hradu pražského ležící, řečená *Pathanky*, kteréž se probošt l. 1623 ujeti chtěl, postoupena byla na poručení knížete z Lichtenšteina 3. září 1623 k správě a užívání *Janovi Čápovi*, měšťanu Menšího města pražského. (C. 215, R. 20.)

Manželka Rozýnova, Dorota roz. z Hohenbergu, zůsta-vena byla od kommisie liquidationis l. 1622 při spravedlnosti své 3688 kop mís., kterou po rodičích svých do statku man-žela svého vnesla; není však vytčeno, zdali jí něco bylo za-placeno. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.) — Jenom zvod do *domu Pešonov-ského*, v ulici k mostu proti kostelu jesuitské kolleje v Sta-rém městě pražském ležícího, který do jednoho dílu Dorotě Rozýnové náležel a v tomto dílu na poručení komory české dne 21. října 1627 v pokutě ujat byl, vedle dekretu komory z dne 30. září 1630 byl propuštěn. (Lib. contract. caerul. 3, f. 366.)

Jindřich Rožovský (Rozhovský) z Krucenburku, katolík, při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Krištof Rožovský z Krucenburku při kommissi konfis-kační vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, R. 18.)

D. Leander Ruppel (Rypl) z Ruppachu, měšťan Starého města pražského, tajná rada kurfiřta Falckého a Saského, též některých knížat říšských agent při dvoře krále Fridricha, byl za času zpourey v mnohých kommissích i mimo zemi činný. Pro těžká provinění svá na poručení knížete z Lichten-šteina dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské s jinými účastníky zpourey uvězněn a při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi z dne 16. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statků*, dne 21. června t. r. byl stat, předtím však pravá ruka mu ufata a na pranýři u radnice Staroměstské přibita.

Jmění jeho všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Lenní statek *Morenstein* v Horním Falcku u Auerbachu ležící, k ně-muž náleželo obydlí sešlé na vrchu lesnatém, s mlýnem o 3 kolách a pilou v dolině, lesem, poli a pastvinami, jak

to Ryppl od císaře Rudolfa II. za 600 zl. rýn. koupil. Tento statek vedle cíś. resoluce z dne 25. května 1629 postoupen byl *Křištofovi Filippovi z Satzenhofen* za summu odhadní 1000 zl. rýn., kteráž Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lammingen a Albenreuthu, dvorní radě říšské a hejtmanu německých len koruny České, vykázána byla na srážku služného jemu zadržalého. (C. 215, R. 30.)

b) *Dvůr v Krči* u Prahy ležící, který Ryppl společně s manželkou svou za 1000 kop mš. koupil. (C. 215, R. 30.)

c) *Dům* v Starém městě pražském v osadě sv. Havla v Tarmarce vedle domu *u Taků* řečeného mezi domy Adama nejstaršího Jeronysa z Libušína a Kropáčovským ležící, který Ryppl společně s manželkou svou od Anny Foglové l. 1613 za 2500 kop mš. koupil, teprv l. 1628 v pokutě byl ujat a za 1955 kop mš. odhadnut. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$ & R. 30. — Lib. contract. caerul. 3, f. 251.)

d) Jistiny rozdílné do 4570 kop mš. vynášející. (C 215, R. 30.)

Ale z jmění vytčeného náležela polovice vdově po Rypplovi pozůstalé, Anně roz. z Waldburgu, potom opět prodané za měšťana Staroměstského Jana z Endů; pročež tato vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 26. července 1621 zůstavena byla v užívání dvoru a domu vytčeného, na němž též 2500 kop mš. věna měla, a darována jí byla i polovice z toho král. fisku náležející vedle cíś. resoluce z dne 6. července 1622 a 2. března 1630 zvláště proto, že sama k náboženství katolickému přistoupila i dívky své, Jana, Leandra, Ludvíka a Majdalenu v témž náboženství u Jesuitů vychovati se zavázala. (C. 215, R. 30. — Lib. contract. caerul. 3, f. 251.)

Bohuslav starší Ruth z Dirného na Borči a na Nové Červené Lhotě při kommissi confiscationis dne 11. února 1623 vedle cíś. resoluce z dne 27. října t. r. odsouzen byl *ke manství*, ale rozsudek ten pro zrušení kommissie nebyl ohlášen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) — Avšak jeho statek *Nová Lhota Červená* (kr. Tábor, okr. Kamenice nad Lipou) — zámek Lhota Červená s dvorem poplužním a pivovárem, městečko *Deštněj* (Deštné, Deštná) s krámy masnými, dvůr poplužní řečený Nový u Deštného a dvůr poplužní Chvalkovský, oba pusté, pak vesnice Jižna, Březina, Mnich a ve vsi Vícemili

a Světcích po jednom poddaném, s chalupou v lese, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím*) — již l. 1621, jakoby byl před bitvou bělohorskou od cís. vojska mocí vzat, od Dona Baltasara de Marradas byl ujat, jeho pluku od císaře v summě 38.500 zl. rýn. postoupen (C. 215, C. $\frac{1}{3}$) a za touže summu, ač mezi bratry za 50.000 kop m. stál, l. 1630 prodán správci téhož statku *Antonínovi de Bruccio*, cís. rytmistru téhož pluku, jemuž již l. 1622 dne 21. ledna v 2000 zl. rýn. byl zastaven, summa pak trhová jemu poražena byla za službu vojenskou. (C. 215, R. 22. — Lib. conf. 2, f. 163. — D. Z. 144, D. 3 & 298, A. 21.) — Po smrti cís. podplukovníka Antonína de Bruccio l. 1638 připadl statek Lhota opět král. komoře a prodán byl l. 1641 dne 2. ledna bez statku Chvalkova za 60.000 zl. rýn. *Vilémovi hraběti Slavatovi*, který vedle cís. resoluce z dne 30. prosince 1638 na summu trhovou složil toliko 3477 zl. k zaplacení daru Heleně de Bruccio z cís. milosti uděleného, zbytek pak 56.522 zl. sobě porazil na úrocích až do l. 1640 per 59.541 zl. zadržalých ze summy 100.000 kop mš., při král. komoře jemu pojištěné. (D. Z. 301, P. 13.)

Marně se ucházel Ruth, který nevinu svou odvedl, o navrácení statku Lhoty, ačkoliv dokázal svědomím (svědectvím) sousedů města Deštné, zejména primasa téhož města Václava Listopada, rychtáře Jana Pokory a konšelů Jana Bilského a Havla Špatenky, kteří učinivše přísahu podali svědomí sepsané dne 17. srpna 1628 před kommissí liquidationis v kanceláři dolejší cís. rychtáře, purkmistra a rady Starého města pražského, že statek Nová Červená Lhota nebyl od lidu vojenského mocně odňat před bitvou bělohorskou, nýbrž že teprv v měsíci říjnu l. 1621 k ruce krále ujat byl skrze kommissáře od knížete Karla z Lichtenšteina do kraje

*) Městečko *Deštnej* s podacím kostelním, vsi Březinu (díl), Višňovej (díl) a Světce (díl); lesy nad městečkem Deštným s chalupami v týchž lesích, les a jitra nade vsí Žďárem, les za Plasnou slove Rožmberský, les Mladý řečený pod vsí Březinou, se vším příslušenstvím koupil l. 1596 Vilém Ruth z Dirného od Petra Voka z Rožmberka za 5000 kop gr. českých. (D. Z. 127, D. 4.) — Dědictví ve vsi *Vicemilí*, dvůr poplužní řečený *Kapinošovský* s ovčínem při též vsi, též mlýn při vsi *Jižně* řečený *Ryšanoeský* s lidmi osedlými, potoky a rybníky koupil l. 1598 Vilém Ruth z Dirného a na Nové Lhotě a Dirném od Petra Jana Dvořeckého z Olbramovic za 1300 kop mš. (D. Z. 173, E. 18.)

Bechyňského k ujímání se všech statků vypravené. — Na snažnou a opětnou žádost Ruthovu stalo se s ním vyrovnání takové, že mu vedle cis. resoluce z dne 18. ledna 1629 dědičně zanechán byl jeho druhý statek *Boreč* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.) — tvrz a ves Boreč s dvorem poplužním, ves Ujezd Řezný; též tvrz a ves Lukovce (díl) s dvorem poplužním, lesy, rybníky, čtyřmi vinicemi (1 pod Lovošem horou, 2 u Lukovce a 1 za Litoměřicemi řečená Chlumecká) a jiným příslušenstvím, jak to l. 1588 Anna Ruthová roz. ze Sulevic od Jana Rutha z Dirného za 13.000 kop míš. koupila (D. Z. 169, J. 18.) — odhadnutý za 15.000 kop míš. Mimo to převzala komora česká zaplacení všech dluhů v summě 19.400 kop míš., na témž statku jakož i na statku Lhotě Červené vězčích.

Ruth pak dne 18. října 1630 prodal statek *Boreč* Apolonii Solhauzové za 12.500 kop míš., na kterouž summu jenom 3000 kop obdržel (D. Z. 296, L. 30), a odešel pro náboženství ze země do Pirny, kde l. 1630 zemřel. Jeho manželka Anna Marie, roz. Šmuhařova z Hrochova, potom opět provdaná Hrobčická, měla na statku dotčeném pojištěno věno své 5000 kop míš., jí při kommissi revisionis & liquidationis prisouzené, kteréž jí z komory české dle dekretu téže komory z dne 9. února 1629 mělo býti zaplaceno. — Mimo to žádala táže vdova Ruthova l. 1638, aby statek Boreč pro nedoplačenou summu 9500 kop míš. dítkám jejím, Adamovi, Bohuslavovi a Anně Kateřině byl navrácen. Nedosáhla však ničeho; neboť statek ten pro provinění nejstaršího jejího syna *Zdislava Rutha*, který při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem do Čech se navrátil a dotčeného statku mocně se ujal, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu l. 1632 byl konfiskován a postoupen paní Trčkové, po jejíž smrti opět od král. fisku v pokutě byl ujat a dotčené paní Solhauzové k užívání navrácen. (C. 215, R. 22. — Viz též Albrecht z Waldšteina, Adam Erdman Trčka a Volf ze Solhauzu.) — Též Zdislav Ruth marně se domáhal nedoplačené summy trhové, dotčených 9500 kop míš., při kommissi revisionis & liquidationis a l. 1643 i při císaři samém intercessí kurfiršta Saského; neobdržel ještě l. 1647 ničeho, poněvadž pře o statek Boreč nebyla ku konci přivedena. (C. 215, R. 22.)

Bohuslav mladší Ruth z Dirného pro své těžké provinění účastenstvím ve zpouře spáchané odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Závsi* (kr. Tábor, dom. Dirné) — ves Závsi s dvorem poplužním a jedním poddaným ve vsi Višňovém — který l. 1618 od Sibylly Tučapové roz. z Loutkova, manželky Adama Tučapa z Tučap, koupil za 3500 kop mš. a na tuto summu toliko 430 kop mš. odvedl. Po jeho smrti týž statek právem dědičným připadl na jeho strýce Bohuslava nejstaršího Rutha, avšak brzy potom pro provinění Bohuslava mladšího byl konfiskován a *Křištofovi Vratislavovi hraběti z Mitrovic* na Březině a Dirném, nejvyššímu písaři král. Českého, l. 1627 za 670 kop mš. od komory české prodán. (C. 215, R. 22. — Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 142, P. 30; 294, F. 27 & 621, C. 28.) — Dědic Ruthův žádal l. 1629, aby z komory české zaplacen byl dluh 3070 kop mš., zbytek to summy trhové na statku dotčeném pojištěný, jehož se při něm Adam Tučap pro syna svého Václava Štastného domáhal. (C. 215, R. 22.)

Ondřej Ryger, měšťan Menšího města pražského, pro své účastenství ve zpouře ujel ze země hned po bitvě bělohorské; pročež při kommissi konfiskační odsouzen *všeho jmění* propadl *dům svobodný*, dskami zemskými se řídící, řečený *u Petržilků*, v Menším městě pražském na Újezdě vedle domu u Zlaté boty na rohu ležící, který s manželkou svou l. 1617 za 1150 kop mš. koupil. Dům ten od císaře l. 1622 postoupen byl v summě 850 kop mš. *konventu kláštera sv. Maří Majdaleny* řádu sv. Dominika v Menším městě pražském na srážku deputatu (ročních 3000 kop), témuž klášteru zadržalého. (C. 215, P. 2. — D. Z. 150, K. 8.)

Rudolf Albrecht Rychnovský z Rychnova a na Koclířově, ačkoli hned v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi II. vykonal, předce při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. V této pokutě statek jeho *Koclířov* (Kötzelsdorf, kr. Král. Hradec., okr. Král. Dvůr) — tvrz Koclířov s dvorem poplužním a dílem vsi s 9 osedlými (v celé vsi byli 34 osedlí*) —

*) Statek *Koclířov* — vsi celé Koclířov s podacím kostelním a Bukovina s lesy, rybníky a příslušenstvím koupil l. 1547 Hynek Rychnovský z Rychnova od Jana z Pernšteina za 1375 kop gr. českých. (D. Z. 47, F. 13)

od král. komory byl ujat; avšak k užívání ponechán manželce Rychnovského Elišce, roz. z Roznhagen a z Janovic, kteréž l. 1603 ve věně 2000 kop míš. od Rychnovského zastavou byl postoupen. Po její smrti připadl tyž statek na jejího syna *Albrechta Rychnovského*, l. 1629 dne 21. července při král. komoře bez pokuty perdonovaného, od jehož dědicův l. 1685 kolleji jesuitské u sv. Anny ve Vídni za 12.000 zl. byl prodán a k statku Žireckému připojen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 14. — Lib. conf. 2, f. 320.)

Zdislav Vilém Rychnovský z Rychnova obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel již předtím dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Řečický, měšťan a radní Nového města pražského, provinil se v čas zpourey tím, že zrušil přísahu konšelskou, kterou byl králi zavázán, vykonáním povinnosti a přísahy direktorům rebellským a potom králi Fridrichovi; zvláště pak že se dne 16. srpna 1618 s direktory zavázal v stálosti, zmužilosti a svornosti proti císaři do vylití poslední krůpě krve své a do nejvyššího přemožení, jako i potom dne 26. srpna t. r. k hotovosti a uvozování lidu městského pod praporec; k tomu že podepsal konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou i jiné rozličné spisy rebellské od direktorů vypravené, též že se dal potřebovati v mnohých kommissích, zvláště k odzbrojení osob katolických; také že se přimlouval k tomu, aby Ferdinand II. byl zavržen a na místo jeho zvolen falckrabě Fridrich. Pro toto účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 od císař. rychtáře na radnici Novoměstské dne 25. února byl uvězněn, dne 22. května při kommissi executionis vyslýchán a vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen *hrdla, čí i statkův*, dne 21. června t. r. s ostatními náčelníky zpourey byl stat.

Jméni jeho všecko hned v pokutě bylo vzato, totiž: a) *Dům u Řečických* řečený, v Novém městě pražském proti masným krámům blíž radnice mezi domy Jana Bosáka a Matouše Masopusta ležící, i s *druhým menším domem* pozadu k němu příslušejícím, které Řečický l. 1616 pohořelé od otce svého Jindřicha za 2100 kop míš. koupil. (Lib. contract.

virid. 11, f. 154.) Dům ten, v němž Řečického otec Jindřich s manželkou svou Majdalenou vedle cí. resoluce z dne 6. července 1622 bytu volného až do smrti své požívati měl, ponechán byl l. 1625 v summě odhadní 2720 kop míš. vdově Martě Řečické na srážku polovice jí přisouzené ze všeho statku po manželu jejím pozůstalého. Léta 1640 náležel týž dům Janovi Řečickému společně s Jesuity, kteří se téhož domu ještě za živobytí Jindřicha Řečického ujali. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & R. 23.)

b) *Dům na Haldě* (jinak u Holovských) řečený, na Koňském trhu u Květonské ulice na rohu ležící, za 2900 kop míš. odhadnutý, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 30. srpna 1621 postoupen byl *obci Českých Budějovic* za summu peněz na cí. lid vojenský půjčenou (C. 215, B. 8), potom však vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 11. října prodán byl za 3000 zl. rýn. *Michalovi Rittersicovi*, měšťanu Novoměstskému. (C. 215, R. 23.)

c) *Dům u Košíku* řečený, na Koňském trhu na rohu ulice Smečky ležící, za 2200 kop míš. odhadnutý; též *tři hony pole*, ležící za Svinskou branou jdouc k Malešicům, náležející společně Řečickému a jeho manželce Martě, jejíž otec Martin Holovský jim je i s domy na Haldě a u Košíku léta 1600 odevzdal — od král. komory l. 1623 koupil *Gregor z Hornfelsu*, místodržící hejtmanství hradu Pražského, za summu odhadní 4000 kop míš., z kteréž vedle cí. resoluce z dne 8. dubna 1628 vdově Anně Hornfelsové a dětem jejím 750 kop míš. bylo prominuto. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & R. 23. — Lib. contract. virid. 12, f. 280.)

d) *Dům s pivovárem* v Novém městě pražském mezi domy Rohlíka Bečváře a Jana Vojtovského ležící, ponechán byl manželce Řečického, která jej po prvním manželu svém Pavlovi Panáčkovi se svršky, klenoty a hotovými penězi zdělala. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & R. 23.)

e) *Pozemky*, které manželka Řečického též po prvním manželu svém zdělala, totiž *jedenácte kusů polí* po $5\frac{1}{2}$ kopě záhonův, u Volšan a za Slupy ležících, za 5500 kop m. odhadnutých, pak *vinice* nad Strašnicemi u Prahy na gruntech dvoru Strašnického ležící a za 2500 kop míš. odhadnutá, od komory české dne 5. září 1623 prodány byly za 6000 zl.

rýn. obci *Starého města pražského*, které již l. 1621 od knížete z Lichtenšteina k užívání byly postoupeny a vedle císařské resoluce z dne 23. dubna 1626 do knih vloženy. (C. 215 P. 2/3 & R. 23. — Lib. conf. 2, f. 494. — Lib. contract virid. 12, f. 299.)

f) *Jistoty* na několik tisíc kop míš. svědčící. (C. 215 R. 23.)

Z těchto statků připadla polovice podle zdání kommissionu liquidationis dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 16. května 1623 na vdovu Martu Řečickou jakožto na spoluzápisnici a majitelkyni těchto statkův. Avšak tato dostala z nich toliko domy sub a) & d) vytčené. — Nábytky a svrsky z domů dotčených pobrali sobě císař. registrátorové a koncipisté při kanceláři české dvorské a komoře české, Otto Popp Jan Rašper a Kašpar Cyrus, jimž od knížete z Lichtenšteina dekretem z dne 23. září 1621 byly darovány. (C. 215, B. 3 & R. 23.)

Adam Řepický ze Sudoměře zemřel v trvalém povstání jehož účastným byl; pročež při kommissionu confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl dne 16. listopadu 1622 *všeho jmění*, které již předtím v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 855 kop míš. — b) Statek *Osečany* (kr. Tábor., okr. Sedlčan.) — tvrz a ves Osečany s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem mlýnem, rybníky, lesy, vesnicemi a dvory poplužními — který l. 1622 *Albrecht z Waldšteina* za 28.000 zl. rýn. koupil a jej za touže summu lét 1623 *Pavlovi Michnovi z Vacinova* postoupil. *) (C. 215, C. 1 & R. 24. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 15 & 19 194, C. 27.)

*) K statku Vosečanskému, jehož rozsah l. 1622 v deskách není vytčen, náležely zámek a ves Vosečany s dvorem poplužním, vsi celé Lhotka (Lhota Prosenická), Prosenice, Bříšejov, Onusuš a Hluboký (Hluboká) dílem vsi Luhy, Radimovice, Štětkovice, Radějovice, Hradištko, Velbětín a Poličany; též tvrz pustá Břízí s dvorem poplužním, lesy, rybníky s jiným příslušenstvím, jak to l. 1567 Jan mladší Břízský z Břízí do desky znovu sobě vložil (D. Z. 251, B. 29.) — Avšak od tohoto statku, který l. 1589 Mikuláš Vojkovský z Milhostic dětem svým odkázal (D. Z. 251 G. 30), některé vesnice, než se dostal Řepickému, dělením odpadly, takže l. 1725 k němu náležely jenom vsi Vosečany, Radějovice, Velbětín, Prusénice, Prusénická Lhota, Luhy, Hradištko a Klimětice s třemi dvory poplužními, jak to tehdy Jan Jiří Bechyně z Lažan Ferdinandovi Karlovi Michnovi za 76.000 zl. rýn. prodal. (D. Z. 498, L. 7.)

Vdova po Řepickém pozůstala, Anna roz. z Hozlau, potom opět provdaná Byšická, věno své 3450 kop mš. i s pohledaností 10.000 kop na statku dotčeném při kommissi liquidationis l. 1631 přisouzeno měla, avšak po dlouhém vyjednávání teprv vedle cís. resoluce dne 19. prosince 1643 toliko na 8000 kop mš. cís. pojištění obdržela. — Naproti tomu bratří Řepického, *Jan a Karel*, s pohledaností svou 8000 kop mš. na statku dotčeném při kommissi liquidationis dne 9. března 1628 odmrštění, po mnohá léta marné spravedlnosti své se domáhali, a věc ta ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla, ačkoliv *Jan* jsa katolíkem při kommissi konfis. 26. června 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl osvobozen. Mimo to dcera po *Janovi* Řepickém pozůstala, *Judita* provdaná Šrejnerová, potom Řišnická, vedle poručení komory české z dne 3. dubna 1659 za otce svého, protože statek Osečany po smrti bratra svého Adama 2½ léta na zkrácení fisku držel, 1000 zl. pokuty l. 1663 složití musila. (C. 215, C. 1/1, C. 1/8 & R. 24.)

Šebestian Chval Řepický ze Sudoměře, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 9. září 1623 odsouzen *k manství*, neohlásil se o přijetí léna na statek svůj, který vytčen není. (C. 215, 1/10.)

Vilém Řepický ze Sudoměře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Řesanský ryt. z Kadova a na Drslavicích zemřel l. 1620, zanechav dětem svým na jistotě 1100 kop mš., z kteréž dědicové jeho, l. 1629 před kommissi transactionis obeslaní, pokutu za perdon jejich otcí udělený zaplatiti měli. Není však vytčeno, zdali něco složeno bylo od nich, neb od vdovy Řesanského Anežky, která měla svůj dědičný statek *Újezd Šatanový* (Šatný) v Plzeňsku, od vojáků vydrancovaný a spálený. (C. 215, C. 1/4.)

Rudolf Řesanský z Kadova (jinak z Radkova) a v Konětopě (Konětopech), obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Anežka Říčanská z Říčan, roz. z Hodějova, půjčila za času zpourey jistou summu peněz tehdejšími správci zemským, od nichž jí za to postoupeny byly některé statky kláštera Teplského, kteréž však po bitvě bělohorské navrátila a mimo to dne 15. listopadu 1621 se uvolila zaplatiti 900 kop mš. náhradou za škodu témuž klášteru učiněnou. (D. Z. 193, G. 19.)

Adam Kavka Říčanský sv. pán z Říčan při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *k manství*; avšak vedle rozsudku dne 2. října 1623 pokuty osvobozen, tak že podržel statky své dědičné. (C. 215, C. 1/7.)

Heřman Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, zemřel po bitvě bělohorské; potom při kommissi konfiskační z účastenství ve zpouře obviněn, avšak dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 žaloby král. prokurátora osvobozen byl. Pročež statek po něm pozůstalý *Merklín* (kr. Plzeň., okr. Přestíc) — tvrz Merklín s dvorem poplužním a pivovárem, dvůr poplužní Horoušany řečený; městečko Merklín s dvorem Trubačovským, v kterémž se panské pivo čepovalo; vsi Votěšice (Utěšice) s dvorem poplužním a Bolkov (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1595 bratři Adam, Petr a Karel z Říčan prodali Oldřichovi z Říčan za 18.270 kop mš. (D. Z. 170, D. 2) — jehož se Don Martin de Huerta, osadiv zámek Roupov proti lidu Mansfeldovskému, k ruce král. fisku ujal, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. srpna l. 1623 *Vilémovi z Říčan* na místě ostatních bratří Říčanského byl postoupen. Týž statek byl tak zpustlý a zadlužený, že se ho dotčení bratří Říčanského po jeho smrti ani ujeti nechtěli. (C. 215, R. 25.)

Jan nejstarší Kavka Říčanský svob. pán z Říčan, na Staré Červené Řečici, Novém Rychnově a Novém Těšenově, kommissař při někdejší direkcii stavův odbojných, volil Fridricha falckraběte za krále Českého a jeho syna za čekance, a byl relatorem ke deskám zemským v té příčině. Proto při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Stará Řečice červená* (kr. Tábor, okr. Pelhřimov) — hrad a město Řečice a vsi Bitětice, Chvalov, Dehtáře,

(Dechtaře), Lhotky Jelcovy, Lhotky Kocourov, Křelovice, Mašovice, Milotice velké a malé, *Popelištná* (Popelischna), Rybník, Rovné, Řemenov, Strměchy, Strítež, Těchoraz, Vačice (Vadčice), Olešná (Volešná), Vonšovice, Petrkov, Zmišovice a Žírov — odhadnutý za 92.487 kop míš. a svršky při něm za 11.942 kop m., tedy v jedné summě za 104.429 kop m.

b) Statek *Rychnov Nový* (Neu-Reichenau, kraj Tábor, okr. Pelhřimov.) — zámek a městys Rychnov, městys *Cerekvice dolní č. německá* (Unter-Cerekve) a vsi Cejly, Huté dolní a horní (Alt- und Oberhütten, Unter- und Ober-Glashütten), Hojkov, Lešov, Dlouhá ves, Miličov, Rynarec, Řeženčice (Řeřenčice) a *Nový Těšenov* — odhadnutý za 82.509 kop a svršky při něm za 9418 kop, tedy v jedné summě za 91.927 kop míš. *)

c) *Dvůr Kletečná* a *dvůr Zachotín* s poplužními a vesnicemi téhož jména, odhadnuté za 18.280 kop míš., též některé vesnice a svršky při nich odhadnuté za 3164 kop, tedy v jedné summě za 21.444 kop míš.

Všecky statky dotčené vedle nařízení knížete Karla z Lichtenšteina dne 21. října 1621 k ruce král. fisku od kommissarů kraje Bechyňského ujaty, v správě Říčanského až do l. 1623 ponechány a na poručení knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 (kteréz v archivu místodržitelském v konceptu uloženo, avšak do desk vloženo není) postoupeny jsou arcibiskupovi Pražskému kardinalovi Harrachovi, jemuž od císaře náhradou za deputat, témuž arcibiskupství povolený, darovány byly. (C. 215, R. 25; C. 1/5 & E. 32/45. — Lib. conf. 2, f. 405 & 321. — Do desk statky ty vloženy nejsou.)

Mimo statky dotčené propadl Říčanský též *dům* v Novém městě pražském na Široké ulici mezi domem Matyáše Nefestýna z Koberovic a domem Zvonařovským ležící, který

*) Statky *Řečici* a *Rychnov* postoupil l. 1608 Heřman nejstarší z Říčan synu svému Janovi v dluhu 1000 kop gr. česk. (D. Z. 94, A. 1.) Práva nápadního na statky Řečici a Rychnov postoupila l. 1596 Anna Šleincová, roz. z Leskovce, jakožto dědička po bratru svém Křištofovi starším Leskovci z Leskovce, za 12.000 kop míš. *Heřmanovi nejstaršímu z Říčan* (D. Z. 171, H. 12), jemuž též Barbora Leskovcová z Skuhrova, vdova po Křištofovi starším Leskovci l. 1597, pak Albrecht Šebestian Leskovec spravedlnost svou na týchž statcích postoupili. (D. Z. 175, N. 30 & 94, A. 1.)

Říčanský za 2000 kop míš. koupil a l. 1619 Anné z Řečice a jejím dětem v dluhu 4000 kop míš. zastavil (Lib. contract. 11, f. 250). Dům ten od komory české vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 23. března 1624 postoupen byl Říčanského bratrovi a dědici *Vilémovi z Řičan* na srážku jeho dflu z milosti mu zanechaného. (C. 215, R. 25. — Lib. contract. virid. 12, f. 174.) — Konečně na jistinách rozdílných od král. fisku uято bylo 58.390 kop míš., z nichž Říčanský l. 1617 postoupil 40.500 kop míš. hraběnce Trčkové, kteráž při kommissi revisionis této summy až na 9500 kop míš. k ruce král. fisku se vzdala.

Veškeré jmění Říčanského vynášelo tedy v jedné summě 269.392 kop míš., z čehož po zaplacení dluhův i zadržalých berní zůstalo 186.900 kop, z nichž na díl Říčanskému z milosti ponechaný připadlo 62.303 kop míš., na kterouž summu Říčanský ničehož neobdržel. Teprve po jeho smrti domáhali se této pozůstalosti bratří jeho a dědicové Vilém mladší a Křištof, z nichž prvý též polovice jmění svého, druhý pak na Moravě všeho statku odsouzen byl a po dlouhém vyjednávání spokojil se Vilém toliko 13.110 kopami míš., které mu z jistin svrchu dotčených vykázány byly, kdežto jeho bratr Křištof díl svůj na pozůstalosti té král. fisku propadl. (C. 215, R. 25.)

Jan Litvín Kavka Říčanský sv. pán z Řičan a na Hořovicích, někdejší kommissař při direkci stavův odbojných, při kommissi konfiskační od král. prokuratora obviněn z toho, že jsa defensorem, spolu s jinými při všech defensorských sjezdech býval, zvláště v kolleji Karla IV. i v kanceláři české přítomen byl při vyhození král. místodržících, na něž velmi ostrými slovy dorážel a hraběti z Martinic i ručnici k prsům přistrčil a jej z okna vyhoditi pomáhal; pak že v mnohých zlých a škodlivých kommissích na něj od direktorů složených potřebovati se dal; též že nad konfederací defensorem byl, Fridrichovi falckraběti při volení na království České hlas svůj dal, též syna jeho za čekance volil a v té příčině relatorem ke deskám byl, i duchovní statky kupoval. Pročež dne 5. listopadu l. 1622 při kommissi konfiskační odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž již předtím v pokuté bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Hořovice* (kr. Pražský), k němuž náležely zámek a město Hořovice s dvorem poplužním, pak vsi Hořovská Víska (nyní Véska u kostela, V. velká, Gross-Wiska), Votnice (Otnice, Otmfky) s dvorem poplužním, Mtihaava (Tihava), Rpety (Erpet), Kotopěky, Doubravice (pustá ves), Dlouhý Oujezd s dvorem popl., Záluží a Tlustice, v nichž všech bylo 197 osedlých lidí poddaných. Tento statek, odhadnutý za 40.082 kop míš., koupila od komory české se statkem Komárovem (viz Jindřich Otta z Losu) *Maria Eusebia hraběnka z Martinic*, roz. ze Šternberka, léta 1622 za 56.000 kop míš. Avšak když paní Alžběta Popelová z Lobkovic za ty statky o 32.000 kop míš. více dáti chtěla, přidala paní z Martinic k summě trhové 33.000 kop míš. dne 19. července 1623, tak že oba statky za 89.000 kop koupila, z kteréž summy za statek Hořovice 58.568 kop připadlo.*) (C. 215, O. 3 & R. 25. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, F. 18 & 292, A. 29.)

Od statku Hořovického děkanství a kapitole kostela sv. Víta na hradě Pražském navrácen byl statek duchovní, též kapitole od stavův odbojných l. 1620 odňatý, totiž 9 lidí osedlých ve vsi *Rpetech*, Říčanskému za 526 kop a 40 gr. míš. prodaný; pak pět lidí osedlých ve vsi Kotopecích a jeden osedlý ve vsi Drozdově, jak to l. 1620 manželka Říčanského od stavův odbojných za 500 kop míš. koupila. (D. Z. 192, L. 23 & 25.)

b) *Dům Hrdinovský* řečený, v Starém městě pražském v osadě Matky Boží na Louži proti kostelu v rohu za kollejí Jesuitskou ležící, který Václav z Říčan, otec Jana Litvína l. 1594 od sirotek po Janu Vilémovi ze Švamberka za 750 kop gr. českých (1500 kop míš.) koupil (Lib. contract. caerul. 1, f. 140), l. 1622 za 4545 kop míš. odhadnutý, postoupen byl vedle dekretu knížete z Lichtenšteina 19. ledna 1623 man-

*) Díl statku Hořovického koupil l. 1525 Mikuláš z Říčan na Hořovicích od Doroty Kosovské z Klinšteina za 1400 kop gr. česk. (D. Z. 43, L. 3.) — Vsi Doubravice (polovice), Dlouhý Oujezd, Záluží a Tlustice, prvé k panství Točnickému a Zbirovskému náležející, prodány byly l. 1611 od Rudolfa II. za 10.000 kop míš. Říčanskému a jeho manželce, kteréž potom s dvorem svobodným v Oujezdě od manžela jejího byly postoupeny a omylem se statkem Hořovickým konfiskovány a prodány. (C. 215, R. 25.)

želce Říčanského Dorotě roz. Kaplířové v summě 1500 kop na srážku její pohledanosti při kommissi revisionis jí přisouzené, pak vedle cí. resoluce dne 30. října 1628 ponechán jest téže Říčanské, která jej dne 2. srpna 1632 uci svému *Vilémovi Václavovi z Talmberka*, knížete Fridlandského komorníku, k dědičnému vládnutí a držení odevzdala. (C. 215, R. 25.) Přes to všecko dům ten na poručení komory české dne 9. září l. 1643 opět od král. fisku ujat býti měl, poněvadž se komora domnívala, že Janovi staršímu z Říčan náležel. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & R. 25.)

Manželka Říčanského Dorota, roz. Kaplířova ze Sulevic, obdržela na svou pohledanost jí v summě 34.452 kop přisouzenou až do l. 1628 již 25.646 kop m., totiž statky *Suchomasty* a *Býkoš* v summě 17.300 kop míš. (viz Bukovanský a Gerštorf), pak dotčený dům Hrdinovský v summě 1500 a na hotových 6846 kop míš., tak že ještě toliko 8806 kop při komoře české pohledávati měla, na kteroužto summu jí vedle cí. resoluce z dne 30. října 1628 a 1. září 1629 cí. pojištění dáno jest. Statky Suchomasty a Býkoš, kteréž odkázala dotčená Dorota synovi ze sestry Říčánové Vilémovi Václavovi z Talmberka, jež již předtím za syna přijala, měly l. 1632 opět konfiskovány býti pro její provinění v čas vpádu saského l. 1631 spáchané. Avšak vedle cí. výpovědi z dne 28. února 1642 provinění její prominuto a Talmberkovi dotčené statky ponechány jsou. (C. 215, R. 25.)

Joachym Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, účastnil se výpravy válečné v čas zpoury a přisabal na konfederaci stavův odbojných. Proto před kommissi transactionis obeslán, uvolil se dne 18. dubna 1629 za perdon mu udělený složit pokutu 300 zl. rýn. ze statku svého za 8000 kop míš. odhadnutého, na němž však 3000 kop míš. dluhů vzešlo. Na pokutu dotčenou odvedl 150 zl., zbytek pak měl dle listu kommissie tractationis de pio opere z dne 2. dubna 1631 o sv. Jirí t. r. zaplatiti k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{3}$.)

Karel Kavka Říčanský sv. pán z Říčan vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s okolními zeměmi učiněnou; avšak jsa katolík, nesložil za provinění své žádné pokuty. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Křištof Pavel Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, nemaje jmění žádného při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za udělení mu perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

Oldřich Václav Kavka Říčanský sv. pán z Říčan sloužil v čas zpoury ve vojsku stavovském za fendricha, dal se též proti císařskému vojsku v Táboře zavřít a nepřihlásil se za udělení perdonu; pročež v pokutě propadl hrdlo, čest i všecken statek svůj. Za tou příčinou k ruce král. fisku ujat byl statek *Popovice* (kr. Tábor., okr. Benešov), k němuž náležely tvrz a městečko Popovice s podacím kostelním, dvorem popl. a pivovárem, vsi Mladějovice (Mladovice) s dvorem popl. Kundratice, Vojislavice, Voslice (Vozlice), Lhotka Kamenná a Věžníky, též na díle vsi Hlivín a Dlouhé Pole s příslušenstvím, jak to Oldřich Václav Říčanský s bratrem svým Heřmanem po otci svém Janovi nejstarším l. 1614 zemřelém zdědil. Ale poněvadž Oldřich Říčanský od generála Don Baltasara de Marradas při vzdání se města Tábora byl perdonován, a bratr jeho Heřman od císaře dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, zůstaveni byli oba při statku dotčeném, který pak léta 1627 prodali za 19.000 kop mš. manželce Oldřichové, Markétě, rozené Vrchotické z Loutkova. (D. Z. 143, B. 15.) Tato pak při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 uvolila se zaplatiti 500 zl. rýn. za perdon manželce jejímu Oldřichovi Václavovi z Říčan udělený, kterouž summu dle dekretu komory české 15. června 1630 před svou emigrací složila ze summy trhové 19.500 kop mš. za statek Popovice *Kristianovi Illovi* prodaný. (C. 215, C. 1/4 & R. 25. — D. Z. 298, B. 3.) Oldřich Říčanský odešel za příčinou reformace s manželkou svou ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, podporoval nepřítel; proto při kommissi konfis. *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl opět všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Pavel (Cehnice) Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, na Dubu a Záležlích, jeden z direktorů, správcův a rad zemských ze stavu panského v čas zpoury, přimlouval se při sjezdu stavů dne 19. srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II., pak dne 26. srpna o zvolení kurfiřta Heidelberského Fridricha za krále Českého, dada mu první

z direktorů stavu panského hlas svůj, podepsal též a zpečetil konfederaci, a byl král. radou a komorníkem, pak přehlížel a opravil s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Po bitvě bělohorské dal se hned na milost císaři, nicméně však na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 byl uvězněn na hradě Pražském; potom při kommissi hrdební dne 14. dubna t. r. vyslýchán (německy) a dne 19. května 1621 odsouzen *hrdla, cti i statku*, avšak k návrhu téže kommissie podle král. výpovědi z dne 2. června 1621 místo ztrestání mečem z milosti zanechán jest u vězení. Neboť z výpovědi jeho se shledalo, že vždy proti tomu byl, aby stavové lid zbrojný sbírali, též že proti obraně (apologii) stavů mluvil a za nepravé uznával, aby od stavů někteří císař. radové, obyvatelé a úředníci císaři věrní statků, jmění, úřadův a ctí zbaveni i na věčné časy ze země vypovězeni byli; též že byl proti obklíčení a osazení města Plzně, a že k tomu radil, aby stavové k listu od krále Ferdinanda při nastoupení vlády jim poslanému odpověděli a některé osoby k vyjednávání do Vídně vyslali, a že k tomu konci za vyslance sebe a Dvořeckého nabízel; také že stavy pro Boha prosil, aby statků duchovních neprodávali; též že byl proti konfederaci české se Slezáky, Moravany, Lužičany a Rakušaný; konečně že byl rozkřičen za největšího nepřítele stavů, poněvadž vždy k míru radil. (Original-Verhör, Arch. místo-držit. K. ¹/₁₃₄.)

Jmění však jeho všecko hned k ruce král. fisku ujata bylo, totiž: a) Statek *Dub* (kr. Písek, okr. Volyň.) — vesnice Dub, Lhota, Borčice, Oujezdec (díl), Nakvasovice (Nekvasovice) Hořejší a Dolejší a Želibořice (díl) s příslušenstvím (D. Z. 306, N. 25) — odhadnutý za 19.500 kop míš. (D. Z. 306, M. 8.)

b) Statek *Zálezly* (okres Volyň.) — tvrz a ves Zálezly s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky a ves celá Kovanino, jak to l. 1618 po Jindřichovi Hysřlovi z Chodův koupila Anežka Říčanská, roz. z Hodějova, za 12.000 kop míš. (D. Z. 304, N. 26.)

Avšak tyto statky, které již před bitvou bělohorskou od císař. lidu válečného mocně byly vzaty, vedle císař. resoluce

z dne 6. července 1622 ponechány byly manželce Říčanského Anně, již vlastně náležely, proti odvedení čtvrtého dílu ceny týchž statků na zaplacení lidu válečného. (C. 215, R. 25.)

c) *Dům u Černého Vlka* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Mikuláše proti kostelu ležící, který teprv vedle dekretu komory české z dne 24. listopadu 1634 v pokutě ujat a prodán byl sekretáři při komoře české *Benediktovi Vendelínovi z Wilden* za 1235 kop míš., tak že summa ta jemu vedle cis. resoluce z dne 20. prosince 1635 porážena byla z jeho služného. (C. 215, R. 25. — Lib. contract. caerul. 3, f. 486.)

Petr mladší Kavka Říčanský svob. pán z Říčan, při kommissi konfiskační dne 7. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Jistinu 500 kop míš. (C. 215, P. 1/4.) — b) Statek *Vosek* (Osek, kr. Plzeň., okres Rokycan.), k němuž náležely tvrz a ves Vosek s pivovárem, ovčínem, s dvorem poplužním, lesy a rybníky, s 15 osedlými, 10 chalupníky a krčmou; ves Bušovice s 9 osedlými, 2 chalupníky a krčmou, s mlýnem pod rybníkem Kamejtským, pak půl vsi Dlouhé Lhoty s 11 osedlými, jak to Říčanský l. 1615 od Karla r. Karla ze Svarova za 35.000 kop míš. koupil. *) Tento statek beze vsi Lhoty Dlouhé léta 1623 za summu odhadní 22.836 kop míš. od komory české prodán byl *Janovi z Klenového ryt. z Janovic*, tak že v smlouvě tržové půl vsi Lhoty Dlouhé s 10 osedlými a s dílem lesů a vrchu „Rač“ k ruce krále bylo vymíněno a ke komornímu panství Zbirovskému připojeno. — Avšak l. 1626 postoupen a prodán byl od komory statek Osek se statkem Příveticemi, po Černínovi konfiskovaným, za 44.338 kop míš. *Ctiborovi Přichovskému z Přichovic*. (C. 215, R. 25. — Lib. confis. 2, f. 381. — D. Z. 141, H. 12 & 292, F. 30.)

Mimo to měl Petr z Říčan s bratry svými Kristofem Pavlem, Vilímem, Sigmundem a Joachymem po bratrovi svém Jiřím Janovi l. 1627 zemřelém jistinu 3000 kop míš. i s úroky 800 kop míš. za Adamem z Waldšteina, z kteréž summy na každého z dotčených bratří 760 kop míš. l. 1628 připadlo. Avšak

*) L. 1623 bylo v Oseku toliko 10 osedlých a 5 chalupníků, v Bušovicích 4 osedlí a 1 chalupník, ostatní pak dvory kmetcí byly pustý. (C. 215, R. 25.)

i tato jistina l. 1647, ačkoliv Petr Říčanský odsouzen nebyl nápadů budoucích, od král. fisku byla ujata, protože zemřelý bratr Říčanského *Jiří* vzpoury účastna se učinil a za příčinou pokuty před kommissi transactionis l. 1629 měl býti obeslán. (C. 215, P. 1 & R. 25.)

Petr Kavka Říčanský svob. pán z Říčan na Předslaví před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán byl, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1625 a vdova po něm pozůstalá držela statek jeho *Předslaví* (okr. Klatov.) — Není pak vytčeno, zdali za manžela svého nějakou pokutu složila. (C. 215, C. 1/4.)

Šebastian Jan Kavka Říčanský svob. pán z Říčan podepsal konfederaci a účastnil se výpravy válečné v čas zpourey. Potom přistoupi v k náboženství katolickému byl perdonován, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 podvolil se zaplatiti pokutu 200 zl. z dvoru svého sedlského v *Struhařově*, za 5000 kop míš. odhadnutého, a dluhy 1800 zl. obtíženého. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, přísahal na konfederaci stavův odbojných, ale poněvadž sobě při tom vyhradil, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula.). Potom uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 100 zl. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském, na kterouž summu dle listu téže kommissie z dne 2. dubna l. 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. 1/8.)

Vilém starší Kafka Říčanský sv. pán z Říčan při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen (cum clausula, aliquid ad pias causas); avšak není vytčeno, zdali za perdon mu udělený nějakou pokutu peněžitou zaplatil. (C. 215, C. 1/4.)

Vilém mladší Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, při kommissi confiscationis dne 6. listopadu 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž v této pokutě všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Jistiny 8500 kop míš. — b) Statky *Kosová Hora* (Amschelberg, kr. Tábor., okr. Sedlčan.) a *Vojkov* (okr. Vo-

tic.)*) — tvrz a městečko vypálené Kosová Hora s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a podacím kostelním, tvrz Vojkov s dvorem poplužním a mlýnem, dvůr poplužní Pojezdecký, vsi celé Lhota (Dohnalova), Mezné, Lavičky, Chrastov (Chrastava), Štětkovice (Stutkovice) s dvorem poplužním, Sedlečko, Sledovice, Mrvice, Vojkov, Vysoká, Podolí, Třebnice, Radobyl (zašlá) a Vršovice; též na díle vsi Bořina Hora, Lovčice, Hulína (Hulín), Mrakotice, Divišovice, Minartice a Doublevičky (Doudlebičky) s příslušenstvím — kteréž za 23.695 kop míš. odhadnuté l. 1622 za 27.644 zl. rýn. od komory české koupil *Albrecht z Waldšteina* a je v téže summě léta 1623 postoupil *Sezimovi sv. pánu z Vrtby*. (C. 215, R. 25. — Lib. conf. 2, f. 261. — D. Z. 141, B. 13 & 19.) Tyto statky prodal léta 1662 za 36.500 zl. rýn. Jan František hrabě z Vrtby paní Františce Alžbětě Felnerové z Feldeku, roz. Zárubové z Hustiřan. (D. Z. 313, N. 20.) — c) *Dům* v Novém městě pražském, na Široké ulici mezi domy Ondřeje Kohouta a Šimona Justa ležící, který za 2645 kop míš. odhadnutý, dle dekretu knížete z Lichtenšteina 23. března 1624 postoupen byl Říčanskému na srážku polovice jemu z milosti ponechané. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Vilém Lev Kavka Říčanský svob. pán z Říčan při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen byl *třetiny jmění* svého, kteréž však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 10.500 kop míš. na statech Švamberských. (C. 215, S. 83.) — b) Statek *Beztahov* (kr. Tábor., dom. Votic.), k němuž náležely tvrz a ves Beztahov s dvorem poplužním a vesnice Srbice (díl), Střelítov (díl), Radotín a Vranov; tvrz a ves *Voračice* s dvorem popl., vsi Knénice, Bezmír, Křtěnovice s dvorem popl., Zahradka (díl), Bučovice (díl), Martinice s podacím kostelním; dvory poplužní ve Volevci a Klo-

*) Statek *Kosová Hora* — tvrz s dvorem poplužním, městečko s podacím kostelním, vsi Lhota a Chrastov (díl) s příslušenstvím postoupili bratři Jan a Bohuslav z Říčan l. 1543 strýcům svým Hanušovi a Janovi z Říčan za 875 kop gr. česk. (D. Z. 4, G. 19.) — Statek *Vojkov* — tvrz a ves s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Lavičky, Vysoká, Podolí s 2 mlýny, Martinice (díl) s rybníky, Sedlečko, Bořina Hora (díl) s příslušenstvím koupil l. 1550 za 2500 kop míš. Jan mladší z Říčan od bratří Viléma a Petra Vojkovských z Milhostic. (D. Z. 49, C. 15.)

kočové; 3 mlýny a příslušenství, jak to Kavka léta 1619 manželce své Saloméne, roz. z Žákové, ve věně 15.000 kop míš. zapsal. (D. Z. 139, K. 21.) — Statek ten od komory koupil za summu odhadní 21.238 kop míš. *Sezima sv. pán z Vrtby*, cís. hejtman Nového města pražského, jemuž ze summy trhové poražen byl plat 7010 zl. rýn., za dvě léta zadržalý. (C. 215, R. 25. — Lib. conf. 2, f. 66. — D. Z. 141, L. 19 & 192, M. 4.) — c) *Dům* v Starém městě pražském v osadě sv. Havla mezi domy Ferdinanda de Bois a u Vrabcův ležící, u Tří Kos řečený, který Říčanský léta 1621 po sestře své Mandaleně Čejkové zdědil a manželce své t. r. postoupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 287.) Dům ten Říčanskému na srážku jeho dílu byl ponechán, a od něho l. 1626 Mikulášovi Hanzburskému za 1550 kop gr. českých prodán. (Lib. contract. 3, f. 352.)

Říčanskému měly vyplaceny býti z komory české dvě třetiny z milosti mu ponechané; avšak vedle dekretu komory české dne 23. října 1637 vykázáno bylo na těchto dvou třetinách manželce po něm pozůstalé Saloméne věno její dotčených 15.000 kop míš. (C. 215, R. 25.)

Jan Říšnický z Říšnice vypravil v čas zpourey léta 1619 z přinucení lid svůj s jedním koněm k vojsku stavovskému a za toto provinění své zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 složit pokutu 150 zl. rýn. ze statku svého *Říšnice* (okr. Pacov), za 4000 kop míš. odhadnutého, avšak zadluženého. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš a Smil Říšničtí z Říšnice při kommissi konfiskační dne 21. srpna a 30. října 1623 pokuty byli osvobozeni. *Mikuláš* pak při kommissi tractationis de pio opere podvolil se za perdon mu udělený dáti 20 zl. rýn. na *collegium nobilitium* u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Sádlo z Kladrubec, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen dne 4. listopadu k *manství*, nepřihlásil se o přijetí léna, poněvadž dotčený rozsudek nebyl vyhlášen pro zrušení kommisie. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{10}$. S. 2.)

Fridrich Sádlo z Vražného dal se uzavřít v Táboře proti cís. vojsku a proto při kommissi konfiskační dne 18. března

1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Skopytce* (Skopice, kraj Tábor, dom. Choustník.) — ves Skopytce celou s dvorem poplužním a ves Chabrovice celou s 2 mlýny, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který l. 1623 dne 10. dubna od komory koupil za summu odhadní 6285 kop 40 gr. míš. *Jan starší Černín z Chudenic* na Choustníku a Bělí. (C. 215, S. 2. — Lib. conf. 2, f. 416. — D. Z. 141, F. 12 & 194, N. 5.)

Hendrych Sádlo z Vražného při kommissi konfiskační (dle protoc. condemnat. f. 122) dne 26. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen pro těžké provinění své v čas zpoury všeho jmění, však z milosti při *polovici* zůstaven, propadl: a) statek *Vražné a Líderovice* (okr. Tábor, dom. Chotovin.) — vesnice s dvory poplužními, ovčiny, mlýny, lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím — který vedle cis. resol. 11. října l. 1623 za summu odhadní 5339 kop míš. koupil *Josue Kořenský ryt. z Terešova*. (C. 215, S. 2. — Lib. conf. 2, f. 246. — D. Z. 141, L. 7 & 292, L. 25.) — b) *Dvůr* ve vsi *Smyslově*, který se statkem Smyslovským (viz Dvořecký) koupil l. 1630 *Jan Oldřich kníže z Eggenberka*. (C. 215, D. 11. — Lib. confis. 2, f. 100. — D. 144, F. 3.) — c) Jistinu 1730 kop míš. na statech Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Jan Sádlo z Vražného zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž všecko v této pokutě k ruce král. fisku bylo uято, totiž statek *Hlinice* (Linice, okr. Tábor, dom. Chotoviny), ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který od komory l. 1623 za summu odhadní 2115 kop míš. koupil *Josue Kořenský z Terešova*. — Pohledanost vdovy Sádlové *Kateřiny Majdaleny*, roz. z *Ratibořic*, potom provdané *Fictumové*, totiž věno její 3000 kop míš. ze statku dotčeného, ačkoliv jí recessem knížete z *Lichtenšteina* již léta 1623 dne 3. července přisouzená, předce ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1; M. 8 & S. 2. — Lib. conf. 2, f. 246. — D. Z. 141, L. 7 & 292, L. 25.)

Jeronym Sádlo z Vražného, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udě-

lený složití 60 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 2.)

Jiří Sádovský ze Sloupna na Sadové a Žiželovsi, hejtmán kraje Král.-Hradeckého, pro účastenství své ve zpouře, ačkoliv po bitvě bělohorské již v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi II. vykonal, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *dvou třetin jmění svého*. V této pokuté konfiskovány byly všechny statky jeho, totiž: a) *Žiželoves* (kr. Král.-Hradec., okr. Jaroměř, dom. Hofínovec), tvrz a ves Žiželoves s dvorem poplužním a ves Doubrava s příslušenstvím; b) *Sadovi* (Sadova, kr. Králové Hradec., okres Nechanic.), tvrz a ves Sadovi s pivovárem, dvorem poplužním, ves Lhotka pod Stračovem, ves Rozbětice, ve vsi Klenici dva osedlí s dvěma rybníčky, mlýny Jandekovský a Nový, s rybníky, potoky, lesy a vším příslušenstvím, jak to již před shořením desk Adam Sádovský od bratra svého Jiřka na díl svůj postoupeno měl (D. Z. 1, K. 5.) a po něm léta 1553 synové jeho zdělili. (D. Z. 50, B. 25.) Tyto statky, za 47.812 kop míš. odhadnuté, od král. komory dne 13. ledna 1623 prodány byly za 47.000 kop míš. (54.833 zl. rýn.) *Albrechtovi z Waldšteina*, který je léta 1624 postoupil směnou za jiné statky *Marii Majdaleny Trčkové*. (C. 215, S. 3. — Lib. confisc. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 1.) — Viz též Stubenberg a Jan Rudolf Trčka panství Smiřice.

Dle účtu při komoře české dne 17. ledna 1624 učiněného zůstalo ze všeho jmění Sádovského po srážce dluhů v summě 27.833 kop míš. (z nichž pohledanost 7000 kop míš. manželce Sádovského, Heleně Barboře roz. Lukšanové, od Waldšteina byla zaplácena) toliko 19.497 kop, z čehož král. říška 12.998 kop připadlo. Sádovskému pak na srážku říšské v 6499 kop míš. postoupil Waldštejn v Hno Frídlanské statky *Přeměšova Bílá, Tělebráň a Polčany Černé* za 32.279 zl. rýn., na kterou summu Sádovský 12.000 zl. dlužen stál. Proto se ujal Waldštejn těchto statků, když Sádovský pro náboženství se nemohl odělat. (C. 215, F. $\frac{1}{8}$ & S. 3. — Viz též Waldštejn, Hno Frídlanská.)

Jan Jiří Sak z Bohušovic (Sak von Plumenthal) na Ne-
šovicích účastnil se upouře tím, že přistoupil ke konfide-

raci stavův odbojných i k jejich snešení se o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; zemřel l. 1623 a téhož roku dne 23. května při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice jmění*, kterýžto rozsudek pro zrušení kommissee nebyl vyhlášen. Jeho syn Jan Adam dne 10. března 1630 obeslán před kommissi revisionis, aby o polovici král. fisku v pokuté propadlou se porovnal, ohlásil dne 24. dubna 1630, že statek *Nedražice* (kr. Plzeň, okr. Stříbro) jemu náleží po matce jeho, před otcem již zemřelé; otec jeho že zanechal toliko 1500 kop mís. jistin, z nichž polovici do král. komory dáti se uvolil. Mimo to zavázal se při kommissi transactionis dne 15. května 1630 za pardon otci udělený složit 500 kop mís. ve čtyrech lhůtách. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. & $\frac{11}{41}$.)

Jan Bořek Salava z Lípy při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 15. září 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž však není vytčeno. Statek svůj, sídlo a dvůr ve vsi Tomicích a díl té vsi (kr. Čáslav, okr. Kralovice dol.), prodal Salava léta 1615 za 3600 kop mís. Susaně Špánovské z Leskovce. (C. 215, S. 5. — D. Z. 139, D. 20.) — Viz Karel Čabelický.

Jan, Mikuláš a Václav Salavové z Lípy při kommissi konfiskační dne 13. června vedle král. výpovědi z dne 1. června 1623 pokuty bez výminky byli osvobozeni (absoluti sine clausula). Protož podrželi statky své, zejména Mikuláš statek *Oumonín* (kraj Čáslav) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který léta 1616 za 5500 kop gr. česk. od Jana a Jindřicha Matěje bratří Salavův koupil. (D. 139, B. 20. — C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Matyáš Salava z Lípy, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623, dne 4. listopadu vyhlášené, odsouzen *k manství*, ohlásil se v příčině léna, jehož však nepřijal na statek svůj *Březová* (kr. Čáslav, dom. Oumonín.) — polovici dvoru panského a vsi Březové — kterýž po jeho smrti l. 1626 k ruce krále byl ujat a za 4776 kop odhadnutý dne 24. června 1628 pro dluhy prodán *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 3600 kop mís. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 5.) Druhý díl téhož statku náležel sirotku Janu Albrechtovi, pozůstalému po Janovi Salavovi

l. 1618 zemřelém bratru Jindřicha, k jehož ruce jej držela jeho sestra Kateřina Skalská. (C. 215, S. 5.)

Jan Vojtěch Saska z Vačovic, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Štastný Sataníř (Sataněř, Satner) ryt. z Drahevic pro své provinění v čas zpoury při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, které však za tou příčinou všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Černčice* (Čencice, kr. Žatec., okr. Bilibin, dom. Kostomlat.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a s příslušenstvím — který od král. komory léta 1623 koupil *Humprecht starší Černín z Chudenic*, purkrabí Karlšteinský, za summu odhadní 5591 kop mís., z níž dvě třetiny 3727 kop Sataníři, a třetinu 1864 kop královské komoře zaplatil. (C. 215, S. 8. — Lib. conf. 2, f. 311. — D. Z. 142, B. 6 & 293, A. 6.) — b) Statek *Vlčí* (Wltschen, Ultsch, kraj Žatec., okr. Loun., dom. Toužetín.) — tvrz pustá sešlá a splundrovaná u města Louna s dvorem popl., ovčínem, pivovárem pustým, vinicí, s lesem dubovým, s chalupami pustými a 11 poddanými — který Sataníř v podílu bratrském ujal za 14.500 kop mís., od král. komory toliko za 4537 kop odhadnutý (ač dle contrataxy za 15.644 kop stál), prodán byl *Vilémovi mladšímu z Lobkovic*, nejvyššímu komorníku král. Českého, za 4600 kop mís.; avšak vedle cíř. resoluce z dne 23. listopadu 1623 zvýšena byla summa trhová na 6400 kop, kteréž Lobkovic dlouhými (lehkými) penězi zaplatil, čímž královská komora o 10.932 zl. rýn přišla. (C. 215, S. 8. — Lib. confisc. 2, f. 244. — D. Z. 141, N. 6 & 292, N. 24.)

Sataníř odešel pak l. 1628 pro náboženství ze země do Pirny, kde ještě l. 1636 zůstával, a domáhal se marně dílu svého ze statku Vlčího, jakož i věna manželky své 1000 kop mís.; neboť pohledanost jeho ještě l. 1690 nebyla od komory zaplácena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Adam Jindřich Sedlecký z Újezdce a bratr jeho *Jan Vilém*, katolíci, vypravili lid svůj v čas zpoury k vojsku stavovskému a vykonali též přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. *Jan Vilém*, jemuž provinění jeho při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622

bylo prominuto, zavázal se léta 1629 při kommissi transactionis de pio opere za perdon mu udělený dáti 50 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. — *Adam Jindřich* zemřel l. 1621 a při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž statek jeho pro dluhy již předešle prodán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$; C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Jan Všemír a Vilém Sedlečtí z Újezdce, katolíci, účastnili se hotovosti veřejné, od stavů povstalých nařízené, a vykonali 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův o konfederaci s jinými zeměmi učiněnou; avšak brzy vzdali se na milost Donu Baltasarovi de Marradas, tak že i při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 osvobozeni byli pokuty za perdon jim udělený — Při kommissi tractationis de pio opere zavázali se dáti po 50 zl. rýn. na *collegium nobilem* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$; C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich a Krištof Sedlečtí z Újezdce a na Újezdci dne 5. února 1629 obesláni byli před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Jindřich Sedlecký* odešel bezpochyby ze země, a *Krištof*, jehož statek *Těšetín* (Těšetiny, kr. Plzeň, okr. Klatov) Buryan Jeníšek z Újezda předešle koupil, již před l. 1629 zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr a Volf Sedlečtí z Újezdce, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné; nemajíce však žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 a 3. října 1623 pokuty za provinění své byli zproštěni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Albrecht Sekerka ryt. ze Sedčic pro účastenství své ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. září 1621 jest jat a na radnici Novoměstské uvězněn, pak při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na které by léno přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Bohuslav Vincenc Sekerka ryt. ze Sedčic, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 307 zl. 30 kr. na *collegium nobilem* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Burian Sekerka ze Sedčic ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se dle patentu před kommissi hrdelní odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co do ztráty *všeho jmění* byl potvrzen. Pročež statek *Budov* (kraj Cheb., okr. Bochov.), Sekerkovi a jeho bratrovi Čeňkovi Štastnému v stejných dílech po 5000 kop míš. náležející, v pokutě byl ujat, ale poněvadž od vojska zcela byl vydrancován a zpustošen, vdově po Čeňkovi Štastném l. 1623 zemřelém pozůstalé Heleně za summu odhadní 4885 kop míš. ve věně jejím proti zaplacení všech dluhův l. 1631 byl ponechán. (C. 215, S. 12.)

Fridrich Sekerka ze Sedčic, bratr Jetřichův, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 31. ledna 1623 odsouzen byl *polovice jmění*; pročež statek *Veletice* (okr. Žatec.) — tvrz a ves s dvorem poplužním, dvěma vinicemi a příslušenstvím (dle dílčích cedulí l. 1577, D. Z. 67, C. 14) — který Sekerka před zpourou manželce své Julianě, roz. Šlikovně z Holejče hraběnce z Posaunu a Lokte, postoupil, i s vesničkou *Sádkou* (Sádek) a dvorem poplužním, od téže hraběnky předtím koupenou, od král. komory v pokutě ujat a za 22.087 kop míš. odhadnutý prodán byl l. 1627 se statkem Měcholupy (viz Jetřich Sekerka) za 45.000 kop míš. cizozemci *Jana Kristofovi scob. pánu z Puaru*, dědičnému poštmistru zemskému v Štýrsku, vedle cis. resoluce z dne 30. října 1624.

Marně se domáhala manželka Sekerkova tohoto statku, jí vlastně náležejícího, od něhož l. 1626 odstoupiti nechtěla, tak že mocně odtud byla vystěhována; avšak povoleno jí při kommissi revisionis dne 15. září 1629 toliko věno její 10.000 kop m., místo nichž jí dáno cis. pojištění jenom na 10.000 zl. rýn., kteréž přijati se uvolila i úrokův zadržalých k ruce krále se vzdala. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 354. — D. Z. 154, C. 10.)

Mimo to propadl Sekerka jistinu 8450 kop míš. a úroků z ní zadržalých 4770 kop dle účtu komory české 27. ledna 1631 a 19. února 1657; díl pak z milosti mu ponechaný ještě l. 1690 při kommissi revisionis dědicům jeho nebyl vykázán. (C. 215, C. 1, & S. 12.)

Jan Ratibor Sekerka ryt. ze Sedčic, při kommissi konfis. dne 31. října 1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Statek *Neratovice* (kr. Pražský, okr. Brandýs n. L., dom. Lobkovic*) — sídlo a ves Neratovice s dvorem poplužním a 7 poddanými, pak dvůr *Tišický* — kterýž odhadnutý za 9000 kop míš. od komory koupil za 4920 kop míš. cizozemec *Michal Bohuslav Znějovský z Korkyně*, sekretář komory české. Marně žádal Sekerka, aby navrácen byl dvůr *Tišický* jeho dceři *Lidmile*, jíž vlastně náležel a omylem se statkem *Neratovickým* byl konfiskován. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 372.) — b) Statek *Lhota, Lhotka červená* (okr. Velvar., dom. Jeviněves.), dvůr poplužní s vinicí, chmelnicí a příslušenstvím, od Sekerky za 1500 kop míš. koupený, který od komory l. 1628 za 200 kop míš. odhadnutý, postoupen byl l. 1629 jeho synům *Janovi Jiřímu a Vilému Theobaldovi* proti zaplacení třetiny král. fisku z něho náležející. (C. 215, S. 12.) — c) *Dům Rubínovský* řečený, v Novém městě pražském v ulici na *Dláždění řečené ležící*, který Sekerka l. 1617 od *Václava Kaplíře* za 1500 kop míš. koupil (D. Z. 190, M. 19); není však vytčeno, komu byl prodán; bezpochyby ponechán byl Sekerkovi na srážku jeho dvou třetin. — d) *Jistinu* 3500 kop míš., kteréž se marně domáhali dotčení synové Sekerky; neboť dne 18. dubna 1629 od král. prokuratora byli odmrštěni.

Též Sekerka na díl z milosti mu ponechaný neobdržel ničeho, ač v největší bídě žil; ani mu vydáván nebyl deputat, po konfiskování statku jeho od komory české dne 10. prosince 1622 na jeho vychování a dítek jeho týdně po 2 korcích žita a 3 korcích ovsu vyměřený. (C. 215, S. 12.)

Jetřich Sekerka ze Sedčic, bratr *Fridrichův*, při kommissi konfiskační dne 13. března vedle král. výpovědi z dne 10. února léta 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) *Jistinu* 2500 kop míš. na statku *Budovském*. — b) Statek *Měcholupy* (okr. Žatec.) — tvrz a ves *Měcholupy* s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím, pak ves a dvůr poplužní *Dešnice* —

*) *Neratovice* náležely předtím k statku *Lobkovickému*, který Sekerka l. 1615 za 27.000 kop míš. *Václavovi Magrlovi ze Sobišku* prodal. (D. Z. 188, M. 19.)

který za 31.123 kop mš. odhadnutý l. 1627 vedle cís. resoluce z dne 30. října 1624 byl prodán cizozemci *Janu Křištofovi sv. pánu z Paaru* se statkem Veletickým (viz Fridrich Sekerka) za 45.000 kop mš. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2. f. 354. — D. Z. 154, C. 10.)

Dle účtu komory české z dne 27. ledna 1631 vynášelo všecko jmění Sekerkovo čisté 32.101 kopu mš., z čehož na jeho polovici připadlo 16.050 kop mš., na kterouž summu s úroky od l. 1630 dne 5. dubna 1631 cís. pojištění obdržel. Avšak dle účtu dne 14. srpna 1651 učiněného připadlo na díl Sekerky toliko 9440 kop mš., kterážto summa i s úroky za 20 let 11.800 kop mš. vynášejícími l. 1651 jeho třem synům Křištofovi Adamovi, Václavovi a Jaroslavovi, pak třem dcerám Evě Polyxeně, Anně Sabině a Kateřině na stejné díly byla přisouzena, ale konečně dle účtu 6. října 1659 toliko na summu hlavní 9440 kop bez úrokův obmezená ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vykázána. — Manželce Sekerkově Marii, roz. ze Štampachu, teprv l. 1637 po smrti manžela, (který též při kommissi Fridlandské l. 1635 byl obviněn, avšak cís. výpovědí z dne 12. září l. 1635 žaloby osvobozen) věno její 2000 kop mš. vedle cís. resoluce dne 1. října 1638 vykázáno bylo z dotčené jistiny 2500 kop na statku Budovském. (C. 215, C. 1/1 & S. 12.)

Ladislav Sekerka ryt. ze Sedčic, kommissař při direkci stavů povstalých, zemřel v čas zpourey; při kommissi koufiskační dne 16. listopadu vedle král. výpovědí z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, které již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Vodolíná Voda* (Odolena voda, Vodolka, kraj Pražský, okr. Karlín.) — tvrz a ves Vodolína Voda s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, vinicí, chmelnicí, dvěma háji, podacím kostelním a příslušenstvím, též díl vsi Dřínova — kterýž, ač v bratrském rozdělení byl položen za 36.000 kop mš., od komory české toliko za 9940 kop mš. odhadnutý, l. 1623 prodán byl *Polyxeně kněžní z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 9000 zl. rýn. (C. 215, C. 1/1 & S. 12. — Lib. conf. 2, f. 46. — D. Z. 141, F. 23 & 292. B. 6.)

b) Statek *Třebošnice* (dom. Mělník.), dvůr popl. s lenním dvorem ve vsi Postrčíně (Postřizíně), který po smrti Sekerky

držel jeho syn *Jiří Vratislav Sekerka*, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 *k manství* odsouzený. Tento statek na poručení komory české dne 6. října 1623 v pokutě byl ujat a k panství Mělnickému připojen, ale bez svršků, kteréž dotčenému synovi byly vydány.

I druhý syn *Sekerky Bohuchval*, v čas zpourey zemřelý, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 2. prosince 1622 *polovice jmění* byl odsouzen. — Vdova pak po Sekerkovi pozůstalá *Voršila*, roz. *Smrčkova* z Mnichu, obdržela na věno své 2500 kop míš. vynášející toliko 985 kop hotových peněz, a na zbytek 1515 kop dáno jí pojištění vedle cís. resoluce z dne 8. července l. 1628. (C. 215, $\frac{1}{10}$ & S. 12.)

Mikuláš Sekerka ryt. ze Sedčic, pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. července t. r. odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Statek *Cvrčovice* (Svrčovice, kr. Pražský, okres Brandýs n. L., dom. *Vinoř.*) — ves s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, rybníky, potoky a vším příslušenstvím — který za summu odhadní 14.839 kop míš. od král. komory dne 18. září 1623 koupil *cizozemec Jiří Benedikt Beník z Petersdorfu*. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 145. — D. Z. 153, K. 28.) b) *Dům Sekerkovic*, v Starém městě pražském v osadě Matky Boží před Týnem blíž král. dvoru na rohu vedle domu *Tomáše Kovandy* ležící, který l. 1629 od král. komory koupil *Jan Samuel Proškovský z Krohenšteina*, koncipista při kanceláři české, za 700 kop míš., z nichž mu třetina, král. fisku náležející, vedle cís. resoluce z dne 15. září 1638 byla darována. (C. 215, S. 12. — Lib. contract. caerul. 3, f. 414.) — c) *Dům „u Němců“* řečený, v Novém městě pražském na Poříčí u sv. Petra ležící; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. — d) *Jistínu* 3000 kop míš. (C. 215, S. 12.)

Veškeré jmění *Sekerky* dle účtu komory české z dne 22. října 1637 vynášelo 18.539 kop míš., z čehož po zaplacení dluhů na třetinu král. fisku připadlo 4926 kop míš., a na dvě třetiny *Sekerkovi* zanechané 9853 kopy, na kterouž summu toliko 1020 kop z komory obdržel, tak že ještě 8832 kopy za komorou mu zůstaly. Avšak z této summy dle účtu komory dne 19. června 1641 dědicům jeho, manželce *Eleně*

a čerám Voršile a Magdaleně, v nouzi říjícím, poráženo bylo 3558 zl. za užívání statků vytčených od počátku zpouy, totiž ode dne 23. května 1618 až do dne odsouzení Sekerky 21. srpna 1623, tak že toliko na 7936 zl. cis. pojištění obdržeti měly; ale pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 & S. 12.)

Jeachym Seltenslag z Fridenfeldu účastnil se zpouy tím, že l. 1620 od stavův odbojných král Českého statky *záduši Matky Boží pod Řetězem* v Menším městě pražském a kláštera *sv. Jiří* na hradě Pražském, totiž díl vsi *Motola* (Motoly, kr. Pražský, okr. Smíchov) s dvorem poplužním, vinicí a příslušenstvím, též dvůr pustý s dědinami, kus pole a stěpnicí při vsi *Košířích*, koupil za summu odhadní 6000 kop míš., zaplacenou až na 1000 kop, z nichž deputatu ročně 60 kop dotčeným klášterům dávatí měl. Tyto statky musil Seltenslag beze vsí náhrady navrátiti dotčeným duchovenstvím. (D. Z. 192, O. 1.) — Ostatní dědiny, louky, zahrady a vinice při vsi *Košířích* Seltenslagovi náležející, od téhož l. 1622 dne 13. dubna prodány byly Pavlovi Michnovi z Vacinova za nepatrnou summu 5300 kop míš. (D. Z. 193, G. 17), a z té příčiny na přímluvu Michny nebyl odsouzen Seltenslag při kommissi konfiskační.

Jindřich Semín ze Semina na Lhotě Semínově obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.) Statek *Lhotu Semínovu* (kr. Jičín, okr. Turnov) prodal l. 1628 *Adam Semín* za 12.250 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který nezplativ summy trhové, tyž statek opět Semínovi v léno Fridlandské postoupil. (Viz Waldštejn, léna Fridlandská.)

Václav Seměchovský (Zeměchovský) z N. vedle cis. resoluce z dne 17. října 1624 pokuty za účastenství své ve zpouě byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Semický (Semnický) z N. při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora za účastenství ve zpouě byl zproštěn. (C. 215, C. 1/8.)

Adam Křištof Sezima ze Sezimova Ouští na Ústí, Tečíněvsi a Rochově, kommissař při direkcí stavů povstalých, při kom-

missi confiscationis dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Z té příčiny konfiskováno bylo všecko jmění jeho, totiž: a) Statek *Rochov* (Hrochov, Roche, okr. Úšť.) — tvrz a ves Rochov s 30 osedlými, s dvorem poplužním, pivovárem, lesy 17 lánů a 94 provazce, rybníky, 2 mlýny Rochovským a Vídenským, dvůr poplužní Semiš řečený; vsi Vedlice (díl, 5 osedlých), Břehovice (Břehoryje, díl s 15 osedlými), Třebín (díl, 11 osedlými a 4 chalupníky), Loučka dolejší (18 osedlými), Pohorsko (10 osedlými), Raje (díl, 6 osedlými) a Skalka (16 osedlými), jak to léta 1616 Sezima od bratří Hannibala a Jana Kristofa z Waldšteina v dluhu zástavou držel. (D. Z. 138, B. 15, 27). — b) Tvrz a ves Těčíněves (Tetschendorf) s jednou čtvrtí města Úští (Auscha) a dvory poplužními. — Tyto statky již dne 10. listopadu léta 1621 v summě 20.000 kop mš. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském postoupeny, pak za 95.135 kop mš. odhadnuty a dotčené kolleji jesuitské dne 13. května 1623 k rozmnožení nadání darovány byly. Viz Jiří Vilém Sezima. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 13. — Lib. conf. 2, f. 406. — D. Z. 620, B. 21.)

Mimo to propadl Sezima díl svůj na domu Ouštěckém v Praze (viz Jan Petr Sezima); pak statek *Křovice* — dvůr a ves K. s dílem vsi Tmaně — který s druhým dílem statku Tmaně, Kristofovi Vilémovi Sezimovi náležejícím, prodán byl Bohuchvalovi Valkounovi. (Viz Kristof Vilém Sezima.)

Jan Petr Sezima ze Sezimova Ouští, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl s bratrem Adamem Kristofem *dům Ouštěcký* (Sezímův) v Starém městě pražském ležící, který l. 1623 od král. komory koupil *Jiří Benedikt Beník (Benig) z Petersdorfu* za 1000 kop mš., kterouž summu Beník lehkými penězi zaplatil, ačkoliv polovici na dobrých penězích měl odvésti. (C. 215, S. 13. — Lib. conf. 2, f. 146.)

Mimo to *dům* Jana Petra Sezimy, v Starém městě pražském v čtvrti Linhartské ležící, na poručení komory české dne 9. září 1643 pro nezaplacení polovice král. fisku propadlé, byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Jiří Vilém Sezima ze Sezimova Ouští, odsouzen jako jeho strýc Adam Kristof *dvou třetin* jmění, propadl: a) Pan-

ství Úšť (Úštěk, Auscha), totiž půl zámku s jednou čtvrtí města s 23 osedlými, dvěma domy panskými, s dvorem poplužním na předměstí ležícím s poplužím, 4 mlýny a vsi Zimor, Ostré (Neuland), Muckov, Vysoká (Vesík), Habřina (Habern, díl), Lukov (díl), Kostelík (Weisskirchen) s podacím kostelním, ve vsích Ráji a Schönborn po 1 chalupě; městys Levín (díl) s příslušenstvím. (D. Z. 392, N. 19.) — b) Panství *Líběšice* (Liebeschic), zámek s 7 vesnicemi. — c) Statek *Jištěrpy* (Jištěrpy, Dížčerpy, Giesdorf), totiž zámek (tvrz) a ves Jištěrpy s dvorem poplužním, s vinicemi, hájem řečeným Skalky, a ves Třebutičky s krčmou a příslušenstvím, jakž to l. 1595 Jan Sezima od Albrechta Blatenského z Blatna za 11.600 kop mš. koupil. (D. Z. 179, C. 29.) — d) Městečka *Levín* a *Vernéřice* (Wernstadt).

Tyto statky všecky s 22 vesnicemi, (v nichž bylo 130 poddaných usedlých, kteří platili platu stálého ročně 288 kop mš.) a se 4 dvory poplužními za 91.504 kopy mš. (totiž statky za 60.563 kop a svrsky za 30941 kop) odhadnuté,^{*)} pak ves *Vrbice*, již Sezima l. 1620 od města Litoměřic za 9500 kop mš. koupil, jakož i statky *Těčíněves* a *Rochov* Adamovi Kristofovi Sezimovi odňaté, dne 10. listopadu 1623 *kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze* postoupeny a vedle čís. resoluce dne 13. května 1623 v summě 200.000 zl. rýn. na srážku nadání (fundace), od císaře v summě 400.000 kop mš. téže kolleji udělené, darovány byly s tou výminkou, že Jesuité jenom s čís. povolením od těch statků něco odprodati mohou a povinni jsou ze summy odhadní po srážce dluhův (jichž zaplacení komora převzala), vydati dědicům Jiřího Viléma Sezimy třetinu, a ze statků Adama Kristofa Sezimy polovici, z milosti ponechanou. (C. 215, C. 1/, & S. 13. — Lib. conf. 2, f. 12. — D. Z. 620, B. 21.)

*) Při odhadu panství Úštěku počítána byla 1 kopa platu stálého toliko po 30 kopách, a 1 kopa platu běžného po 15 kopách. — *Svrsky* pak při zámku a dvořích téhož panství odhadnuty byly takto: *řísy* 4 sudy a 3¹/₂, *vědra*, *sud* po 150 kopách; *žemě žemí* 32 a *hřibát* 6 po 35 kopách, *hořeží dobytek* 103 kusy (arar 68, býků 4, volů 12, jalovího dobytek 19) po 30 kopách, *oreš* 1390 kusů po 3 kop.; *ječmene* 1008 korchů po 9 kop., *žito* 373 korce po 7 kop., *ječmene* 485 korchů po 6 kop., *ovsa* 672 korce po 3 kop., *hrachy* 140 korchů po 8 kop., *semene cibulného* 8 korchů po 80 kop., *přísy mléko* 20 sudů po 6 kop., *elny* 55 kamenů po 20 kop., *chmelé* 2000 korchů po 1 kop. (C. 215, S. 13.)

Mimo to propadl Jiří Vilém Sezima 21 podílů na dolech kamencových u Chomútova, kteréž vedle cí. resoluce dne 21. listopadu 1626 hejtmanu v Joachimstalu *Křištofovi Gradlovi z Grünenbergu* za jeho věrné služby byly postoupeny. (C. 215, G. 9.)

Vdové Sezimové Ludmile, rozené Švábové z Chvatliny, místo její pohledanosti 50.000 kop míš. na statech dotčených při kommissi revisionis l. 1628 přisouzeno bylo vedle cí. resoluce dne 4. srpna 1628 toliko věno 10.000 kop a 12.000 kop z ostatní pohledanosti, tak že jí dáno bylo cí. pojištění na 22.000 kop míš., kterážto summa jejím dědicům, Volfovi Adamovi, Janovi Arnoštovi a Ludmile, sirotkům po Janovi Baltasarovi Švábovi, l. 1647 a 1665 nově byla pojištěna. — Sestrám pak Sezimovým, Kunigundě provdané za Jindřicha Ouštěckého, Alžbětě provdané za Karla Kounice, Zdislavě provdané za Rudolfa z Waldšteina, a Anně provdané za Auersperga, vedle cí. resoluce z dne 13. června 1628 a 23. srpna 1638 přisouzeno bylo v jedné summě 24.000 kop míš. (od jejich otce Jana Sezimy jim odkázaných na věno po 3500 kop., na výbytnou po 2000 kop. a na výživu až do provdání ročně po 200 kop.), na kterouž summu l. 1628 od komory české 6000 kop míš., na zbytek pak l. 1638 cí. pojištění obdržely. (C. 215, S. 13.)

Křištof Vilém Sezima ze Sezimova Ouští, při kommissi konfiskační dne 20. ledna 1623 vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl dvůr *Tmaň* (okres Slané) s dílem téže vsi, kterýž s druhým dílem vsi Tmaň pak s dvorem a vsí *Křovice* (nyní toliko dvůr popl.), Adamovi Křištofovi Sezimovi náležejícími, za 7605 kop míš. odhadnut a *Bohuchvalovi Valkounovi z Adlara* l. 1623 za 8914 kop míš. lehkých peněz prodán byl. (C. 215, S. 13. — Lib. conf. 2, f. 35. — D. Z. 141, E. 11 & 194, K. 10.) — Dle zprávy komory české 23. září l. 1638 na opětovanou stížnost Jindřicha Sezimy, syna Adama Křištofa, od účtárny odhadnuty byly statky *Tmaň a Křovice* znova za 11.276 kop míš. a zásoby obilí za 3234 kopy míš., pak po druhé téhož roku za 15.935 zl., z čehož patrně, že odhadem týchž statků l. 1622 od člověka nepřisežného předsevatým za 7605 kop míš. znamenitá škoda byla učiněna nejenom král. fisku, nýbrž

i Sezimům, jejichž předkové statky dotčené l. 1589 za 18.936 kop mš. koupili. Avšak není vytčeno, zdali se Sezimům dostalo nějaké náhrady. (C. 215, S. 13.) — Viz Adam Křištof Sezima.

Jan Jiří a Jindřich Sezimové ze Sezimova Ouští při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byli osvobozeni. *Jindřich* pak l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere zavázal se za pardon mu udělený zaplatiti 40 zl. 30 kr. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/4.)

Schaffmann viz **Šofman z Hemerlesu**.

Scharfenberger viz **Šarferger z Šarfenberku**.

Samson Schindler z Hohenwaldu, král. horní rada a hejtmán komor. panství Přísečnice (Pressnitz), provinil se dle zprávy knížete z Lichtenšteina, císaři dne 2. dubna 1621 podané, v čas zpoury tím, že radou a skutkem byl napomocen povstalcům při zařizení zásek v lesích pohraničních u Míšenska a na silnicích, pak že direktorům 11.000 kop mš. za vesnice Přísečnickým od téhož panství k rozkazu direktorů prodané do deposice ke dskám zemským dne 5. března 1619 odevzdal, též proti císaři, domu Rakouskému a katolickému náboženství zlé řeči měl (arch. místodržít. militare, I. fasc.) Pro tato provinění při kommissi konfiskační vedle cís. výpovědi dne 10. února 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, které již dne 3. dubna 1621 bylo uято a k panství Přísečnickému připojeno, totiž: a) *Dům v městě Přísečnici a dvůr v Ahrendorfě* (Ahrendorf) s půl lánem rolí a luk, který však vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. února 1622 byl navrácen manželce Schindlerové Dorotě, jíž vlastně náležel. — b) *Dvůr ve vsi Neudörfel, Puschhof* řečený, s jedním lánem polí, 1 rybníkem na kapry a 3 rybníčky pstruhovými, odhadnutý za 4456 kop mš. — c) *Sídlo a dvůr poplužení Hasenhof* řečený při městě Přísečnici, v němž bylo 26 krav dojných, 31 kusů jalového dobytka a 4 koně, se 150 jitry luk a 3 lány rolí — odhadnut za 7580 zl.; pak při téměř dvoře *hut slévací* na stříbro a měď, odhadnutá za 2520 zl., též *hutě měděné a železné* s velikým rybníkem a 4 rybníčky pstruhovými. Tyto oba dvory Puschhof a Hasendorf s hutěmi a vším příslušenstvím byly odevzdány dne 3. dubna 1621 cís. hejt-

manu v Joachimsthalu *Křištofovi Gradovi z Grünbergu*, který komor. panství Přísečnice zástavou držel; potom však vedle cíř. resoluce dne 19. května 1628 darovány hejtmanovi *Arnoštovi z Feldhauen* odměnou za to, že při povstání sedláků v Rakousku nad Enží přetrhal řetězy a lána přes Dunaj natažené. — d) *Hutě měděné a železné v Schmiedebergu* s mlýnem a rybníkem, pak *hamry železné v Sorgenthalu*, k nimž náleželo patero lenních dolů na železnou rudu; avšak tyto hutě, hamry a doly, vynášející ročně na 3000 kop mš. užitku, náležely manželce Schindlerové, již dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. února 1622 byly postoupeny; po její smrti pak opětně k ruce král. fisku ujaty, až konečně vedle cíř. resoluce dne 4. července 1629 jejím dětem dne 21. května 1631 byly navraceny. *) (C. 215, S. 59.)

Schirntinger viz Širntyngar z Širntyngu.

Schleinitz viz Šlejnic ze Šlejnic.

Eliš Schmidtgrabner ryt. z Lusteneggu (Šmidgrabner z Lusteneku) a na Wernsdorfu, bývalý důchodní v král. Českém, při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice jmění* svého, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 19.379 kop mš., již měl Šmidgrabner za komorou českou. — b) Statek *Wernsdorf* (kr. Žatec, okr. Kadaň.) — vsi Wernsdorf, Schönbach a Louchov (Laucha) s dvory poplužními a ves *Domašín* (Tomitschan) s kusem lesa a vinicí, předešle k panství Chomutovskému náležející — kterýž zástavou postoupen byl l. 1622 *hraběti z Martinic*, potom za 18.661 kop mš. odhadnutý, od komory dne 31. srpna 1623 za 17.000 zl. rýn. prodán byl *dceři Šmidgrabnerové*, vdově po cíř. podplukovníku Tomášovi Jakoberovi z Pilgramsthalu; avšak při ratifikaci smlouvy trhové přiraženo jí bylo 2000 zl., kteréž cíř. sekretářům dvorní komory Volfovi Marlisovi a Melicharovi z Wahle daroval. (C. 215, S. 68. — Lib. conf. 2, f. 468. — D. Z. 142, D. 3 & 293, F. 6.) — c) Statek *Brusy* (Pruss, kr. Žatec, okr. Kadaň.) — tvrz a ves Brusy

*) V těchto hutích vyrábělo se ročně na 14.000 váh železa, z každé pak váhy (120 lib.) odvádělo se po 3 groš. dobrých (9 kr.) vážného král. komoře jakožto vrchnosti statku Přísečnického, jak to i v Míšensku tehdy obyčejem bylo. (C. 215, S. 59.)

s dvorem poplužním, vlnicemi, chmelnicemi, pivovárem a mlýnem, jak to Šmidgrabner l. 1600 od cís. Rudolfa II. (na něhož týž statek manský k zámku Hasišteinu náležející po Ludvíkovi Arn. ze Štokova připadl) za 5400 kop mš. dědičně koupil (D. Z. 174, L. 25) — kterýž od komory *kolleji jesuitské v Chomútově* l. 1623 byl zastaven a dne 3. dubna 1628 za summu odhadní 4911 kop mš. prodán. (C. 215, S. 68. — Lib. conf. 2, f. 102. — D. Z. 143, C. 3 & 295, F. 22.)

Z těchto statků připadlo na polovici Šmidgrabnerovi ponechanou po srážce dluhů toliko 11.045 kop mš., a vedle cís. resoluce z dne 29. dubna 1634 měli jeho *synové Jiří a Jan Joachym* summu 1505 kop mš., kterou nad dotčenou polovici z týchž statkův obdrželi, navrátiti k zapravení dluhův; proto jim l. 1636 nebyly povoleny úroky z polovice jistiny svrchu dotčené 19.379 kop, kterou jejich otec měl za komorou českou, též jim nebylo ničeho vykázáno z 6000 kop mš., kteréž jejich otci od cís. Matyáše byly darem dány.

Také Anna Šmidgrabnerova, roz. Neumayer. z Winterberga, manželka mladšího syna Šmidgrabnera Jana Joachyma marně se domáhala o navrácení statku Brus, který jí od otce Šmidgrabnera za její pohledanost 7000 kop mš. předešle byl zastaven a l. 1620 za 8700 kop mš. prodán. (D. Z. 193, E. 24.) Naproti tomu místo její pohledanosti na témž statku, vynášející 9684 kop summy hlavní a 3298 kop úrokův, dáno jí dne 5. února 1629 cís. pojištění toliko na 7384 kopy mš.; avšak nemohla se domoci přes všecku svou opětovanou žádost ani úroků z dotčené summy až do l. 1636 v summě 3322 kop mš. zadržalých, ani později neobdržela ničeho, tak že její dědic Ferdinand Vilém Šmidgrabner ještě l. 1699 o tuto pozůstalost marně se ucházel. (C. 215, S. 68.)

Jiří Schmiedl z Eberka (z Žeberka, Seeberg) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl zproštěn; neměl jmění žádného. (C. 215, C. ¹/_s.)

Schön von Schönau viz Šen z Šenu.

Ladislav sv. pán z Schönaichu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *ešeho jmění*, propadl jistinu 10.000 zl. rýn., kteréž hraběti Michnovi za proviant byly odevzdány. Naproti tomu dcerám

Schönaichovým, Marianně Služské a Rosině Klixové, vedle císařské resoluce z dne 6. ledna 1625 měly vydány býti jistiny 14.000 zlatých, které jejich otec na statku Děčínském a jině jim zanechal; avšak i tyto jistiny od královského prokurátora dne 7. července 1628 byly ujaty, dotčené pak dceři Rosině náhradou postoupeny býti měly dědiny pusté ke dvoru Perglasovskému náležející. (C. 215, S. 73.)

Schönowitz von Ungerswerth viz **Šenovce z Ungerswerdu.**

Schreiner viz **Šreiner z Roseneku.**

Schulz viz **Šulc Vosecký.**

Schwab viz **Švab z Chvatliny.**

Schwamberg viz **z Švamberka.**

Gerhard Schwoll ryt. na Palici (Palitz), emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země a zemřel v službě švédské. Pro toto úcastenství své v zpouře nové odsouzen byl při *kommissi confisc. Fridlandské*, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 *všeho jmění*, tak že stateček po něm pozůstalý *Palice* (Palitz, Pelitz, kr. Cheb.), za 6000 zlatých odhadnutý, avšak na 3000 zlatých zadlužený, od královské komory k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu v pokutě byl ujat. (C. 215, E. 2.)

Abraham Sixt z Ottersdorfu, měšťan Starého města pražského, v čas zpoury dal se potřebovati za vyslance nejvyšších úředníků krále Českého, tak že podle memoriale jemu od nich daného dne 16. ledna 1620 jménem krále Fridricha Falckého s generalštaty neb stavy sjednocenými v Nizozemsku, pak s princem Oranžským o půjčku peněz a zavření konfederace jednal. Pročež hned po bitvě bělohorské ze země utekl a při *kommissi hrdelní* dne 14. července 1622 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, kteréž již předtím v pokutě byly ujaty, totiž: a) Jistina 2666 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) — b) *Dvůr v Jenštejně* (kr. Pražský, dom. Brandýs.) a *krčma v Zárubech (Zárybech)*, kteréž vedle císařské resoluce z dne 27. března 1621 *kolleji jesuitské u sv. Klimenta* v Starém městě pražském v summě 2000 kop míš. náhradou za škody jí učiněné byly darovány a od Jesuitů l. 1623 se statkem Sluhy prodány *Jiřímu Bened. Beníkovi z Petersdorfu*. (C. 215, C. 1/4. — D. Z. 141, G. 17.) — Viz též Berbisdorf Ehrenfrid.

Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, měšťan Starého města pražského, byl od l. 1609 mezi defensory stavů pod obojí, potom v čas zpoury jeden z direktorů stavu městského a rad nad appellacemi, podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění odsouzen při kommissi executionis dne 17. května l. 1621 *hrdla, cti i statku*, měl býti sťat dne 21. června s ostatními náčelníky zpoury. Avšak k prosbám jeho sestry Doroty, zvláště pak na přímluvu syna jejího z druhého manželství, Jana Arnošta Plateyse z Plattenšteina, kanovníka Olomúckého a Pražského, a k návrhu knížete z Lichtenšteina z důvodů těch, že Sixt v čas zpoury byl proti najímání vojska stavovského, jakož i proti uvěznění nejvyššího purkrabí a proti konfederaci s cizími národy, pak že k tomu radil, aby se stavové J. M. C. poslušně podali, též že pro nemoc svou při mnohých činech stavův odbojných se nezúčastnil; udělena Sixtovi vedle královské výpovědi dne 20. května 1621 teprv na popravišti milost, tak že zůstaven jest u vězení na radnici Staroměstské, z něhož dne 19. srpna 1622 na rukojmě byl propuštěn a domovního vězení teprv dne 16. května 1623 sprostěn.

Statek jeho však všecken již předtím v pokutě byl konfiskován, totiž:

a) *Dům u Sixtů* řečený, v Starém městě pražském na velkém náměstí ležící (nyní číslo p. 553), který koupil léta 1622 *Filip Fabricius Platler z Rosenfeldu* (potom z Hohenfallu zvaný), dvorský sekretář, za 5000 zl. rýn. (Lib. contract. caerul. 3, f. 283. — C. 215, S. 15. — Lib. conf. 3, f. 186.)

b) *Dům u Nédvická* řečený, v Starém městě pražském ležící, který manželce Sixtové Lidmile vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 28. června 1622 za její věno 3000 kop mš. postoupen jest. Tato, majíc pro náboženství léta 1627 s manželem svým ze země odejiti, prodala týž dům s povolením komory české *Jiřimu Rovenskému*; avšak nedoplatených naň 500 kop mš. na poručení komory české z dne 20. listopadu 1634 jí zadrženo bylo, protože vedle cís. resoluce z dne 30. května 1630 emigrantům ze summ hlavních nic vypláceti a ze země vysylati se nemělo. (C. 215, P. 2 & S. 15. — Lib. contract. caerul. 3, f. 37.)

c) *Domek panský*, Na Kostí v Benátkách řečený, v Novém městě pražském ležící, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 10. ledna léta 1623 postoupen jest cís. sekretáři vojenskému *Karlovi Fridrichovi Plateysovi z Plattenšteina* s vinicí sub f) uvedenou. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. v. rid. 12, f. 77.)

d) *Zahrada s domem „Palata“* řečeným, pod Zderazem v Novém městě pražském ležící, odhadnutý za 1000 kop míš., kterou Jan Arnošt Plateys z Plattenšteina, kanovník Olomúcký a Pražský, l. 1621 od král. komory za 100 zl. rýn. koupil. (C. 215, S. 15.)

e) *Vinice* za Koňskou branou ležící, vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. června 1622 postoupena byla darem klášteru sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, S. 15.)

f) *Vinice* s lilem, zahradou a domečkem pod sv. Apolinářem v Novém městě pražském ležící, kterou vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 2. července 1621 *Karel Fridrich Plateys z Plattenšteina* za 1100 zl. rýn. koupil. (C. 215, S. 15. — Lib. contract. 12, f. 77.)

g) *Dvě vinice* u Prahy nad Košířemi ležící, z nichž jedna, *Mydlárka* řečená, $15\frac{1}{2}$ korce míry měla, s lilem, štěpnicí a chmelníčkou; druhá *Chvatěrubská* řečená, 22 korců míry. Těchto vinic zmocnil se o své újmě *Pavel Michna z Vacinova* pod záminkou, že na jeho gruntech ležely, a prodal je Jakobovi Basseni (Bassevi). (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Sixt, nechtěje při reformaci k víře katolické přistoupiti, odešel ze země do Saska l. 1627 s manželkou svou Lidmilou a syny svými Janem a Vratislavem, a domáhal se l. 1652 v 83. roce věku svého po smrti manželky své pozůstalosti její v Čechách 5350 kop míš. a 6000 zl. rýn. vynášející, z kteréž teprv l. 1672 jeho synům toliko 6000 zl. při kommissi revisionis bylo přisouzeno. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Samuel Sixt z Ottersdorfu (jinak Syx z Schandelýru), zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, tak že všechno jmění jeho od král. fisku v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům* průchoditý, v Starém městě pražském v osadě sv. Jiljí ležící, od starodávna u *Sekretářů*, jinak u *Knechtů* (Knechtovský) řečený, který Sixt l. 1617 od Žofie Šárovcové roz. z Řízenska

za 3375 kop grošů českých koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 228). Dám tento, v němž zůstával Sixtův bratr Abraham, potom ze země zběhlý, od komory české za 18.000 kop mš. byl odhadnut, avšak není vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, P. 2.) — b) *Jistina* 6089 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu, pak jistina 4000 kop m. na statcích Švamberských. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

Vilém Skalický ze Skalic, nemaje jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října léta 1623 pokuty za účastenství ve zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Hertvík Skalský ryt. z Dubu (von der Eiche) a na Zhoří platil kontribuci k válce povstalcům a táhl osobně do Moravy a Rakous (ex protocol. condemnat., Nr. 358); pročež odsouzen při kommissi konfiskační dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Zhoř* (kraj Čáslav., okres Kutn.-Hor., dom. Janovice červené), který l. 1615 za 13.000 kop mš. od bratří Václava a Mikuláše Salavů z Lípy koupil (D. Z. 137, N. 1), totiž tvrz a ves Zhoř s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicí, lesy, rybníky a vsi *Chvalov* s dvorem poplužním, pilou a clem, *Bludov*, *Zdeslavice* (díl) a *Plhov* s 2 poddanými a mlýnem poplatným. Statek ten koupil léta 1623 od král. komory *Heralt Václav Libšteinský z Kolovrat*, cís. rada a komorník, za 7000 kop mš., na kterouž summu toliko 1300 zl. rýn. složil, ostatní pak summa od císaře jemu darována jest.

Manželka Skalského, Anna Kateřina, roz. z Lippy, z pohledanosti své 6000 kop mš., na statku Zhořském pojištěné, slevila 1000 zl. i s úroky zadržalými při kommissi tractationis 1638, tak že toliko 6000 zl. přijati se uvolila; kteréžto summy po její smrti syn její Karel Skalský ještě léta 1650 se domáhal. (C. 215, S. 16. — Lib. confisc. 2, f. 489. — D. Z. 141, F. 6 & 194, M. 17.)

Jan Skalský ryt. z Dubu, bratr předešlého, odsouzen také *třetíny* jmění svého, propadl: a) Statek *Žežlovice* (Jazlovice, kr. Pražský, okr. Říčán., dom. Uhříněves) — tvrz a ves Žežlovice s dvorem poplužním, krčmou výsadní, s mlýnem pod tvrzí, ovčínem, podacím kostelním, porostlinami a rybníky, též ves *Radimovice* (díl, okr. Jilov.) — který od král. komory za

summu odhadní 6662 kop mš. dne 14. srpna 1623 *Karel kníže z Lichtenšteina* koupil. (C. 215, S. 16. — Lib. conf. 2, f. 87 & 221. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.) — b) *Dům u Skalských* řečený, mezi domy Číškovským a Kuřatkovským v Truhlářské ulici v Novém městě pražském ležící, který léta 1616 Skalský od Adama Alexandra Kořenského z Terešova za 2200 kop koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 153) a l. 1619 v téže summě manželce své Anně Marii postoupil, teprv l. 1636 za 1355 kop mš. odhadnut a od cis. rychtáře pro třetinu král. fisku na něm náležející ujat jest, ačkoliv jej Skalská l. 1628, majíc s manželem svým pro náboženství ze země odejítí, *Jindřichovi Hlaváčovi z Vojenic* byla postoupila. (C. 215, S. 16.) — c) *Vinici s lisem*, na Letních u Prahy ležící, kterou Skalského manželka ve věně svém 3500 kop mš. za 5000 kop postoupenou měla a l. 1628 Felixovi Hadovi z Proseče za 4000 zl. rýn. prodala; z této summy trhové připadla též třetina v pokutě král. komoře. Nedoplačené části ze summy trhové 1666 zl. rýn. domáhal se Skalský l. 1636 po smrti manželky své i jménem dcery své Alžběty Bohumily, provdané Preiserové, kteréž teprve dekretem kommisie liquidationis dne 19. listopadu 1667 toliko 690 zl. prisouzeno bylo, protože Skalský též při kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna léta 1634 všeho jmění byl odsouzen. (C. 215, C. 1/7 & S. 16. — Lib. contract. 20, f. 115.)

Mikuláš Skalský ryt. z Dubu, odsouzen při kommissi konfiskační dne 26. května 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Sluštice* (kr. Pražský, okr. Česko-Brod., dom. Škvorec) — tvrz a ves Sluštice s dvorem poplužním a vsi *Zlatá* (Zlatý) a *Třebohostice* (Třebošnice), s pivovárem, ovčínem, krčmami výsadními, chmelnicemi, dvěma mlýny, podacím kostelním, 2 potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — kterýž koupil dne 14. srpna 1623 za summu odhadní 21.975 kop mš. *Karel kníže z Lichtenšteina*. Na dvě třetiny Skalskému z milosti zanechané v summě 14.650 kop mš., z nichž téměř poraženo jest 2200 kop dluhův, dostala jeho dcera Žofie, provdaná Rotlebová, teprv dne 12. října 1650 cis. pojištění; avšak l. 1671 dne 6. února od účtárny komory české poraženy jsou dědicům jejím ze summy hlavní všecky úroky, od l. 1659—1670 v summě 13.358 zl. vyplacené, tak že jim

toliko 1167 zl. summy hlavní vykázáno bylo. (C. 215, S. 16. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Oldřich Sezima Karel Skuhrovský ryt. ze Skuhrova a na Louňovicích, při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, složil dne 2. října l. 1624 taxu statku svého, za jehož ponechání v dědictví 800 kop míš. dáti se uvolil (D. dv. 7. pag. 16); k čemuž když nebylo svoleno, přijal léno dne 26. srpna 1626 na statek *Louňovice* (kr. Tábor., okr. Vlašim.), za 30.632 kop míš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a městečko Louňovice s pivovárem, dvěma dvory poplužními, též dvůr poplužní Voleský a vsi Křížov s dvorem poplužním, Karhule, Světlá, Libouň, Znosim, Laby, Hrajevice, Bejkovice a Rejkovice. — Na přímluvu Viléma z Lobkovic již l. 1628 k císaři učiněnou za Skuhrovského, který netoliko katolický byl, ale i také při reformaci náboženské v kraji Kouřimském jakožto nařízený kommissar platné potřebovati se dal, statek jeho vedle císař. resoluce 19. července a 31. srpna 1635 z manství byl propuštěn proti složení 6000 kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 19. — Lib. conf. 2, f. 350. — D. dv. 7, 44 a 82; 68, I. f. 27 & 53, f. 111.)* — *Dům* Skuhrovského v Novém městě pražském na Květonské ulici blíže sv. Štěpána Velikého ležící, který l. 1621 byl konfiskován, vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 3. března 1622 Skuhrovskému opět byl postoupen. (C. 215, S. 19.)

Jindřich Sladovský ze Sladova na Hořejším Dřevíci obelán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl již statku *Dřevíče Hořejšího* (kraj Hradec Král., okr. Police) — ves se sídlem a dvorem poplužním — který l. 1614 od Lukáše Balbína Škornice z Vorličné Jan Sladovský za 3450 kop míš. koupil, a Jindřich Sladovský léta 1618 manželce své Kateřině, roz. z Hřivic, a dcerám svým odkázal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 188, M. 17 & 139, H. 9.)

*) Statek *Louňovice* jakož i statek *Zečstov* — který se statkem Šebířovem l. 1604 Marie Kristina Skuhrovská, roz. z Talmberka, za 34.000 kop míš. od Evy Kaplířové koupila (D. Z. 132, H. 23) — odkázal Skuhrovský l. 1652 dcerám svým Alžbětě Kateřině a Ludmile Majdaléně, provdané za Karla Adama Lva sv. pána z Říčana, kterýž statek Louňovice l. 1672 k arcibiskupství Pražskému odkázal. (D. Z. 151, P. 9; 308, D. 30 & 264, P. 15.)

Mikuláš Sladovský z Sladova, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený dáti 70 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$.)

Bohuslav Benjamin Slanský z Doubravice a na Třesovicích obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho v kraji Hradeckém doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Diviš Lacenbok Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka, kommissar při někdejší direkcii, od stavův odbojných nařízené, zemřel léta 1623, a téhož roku dne 22. května při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Košumberk* (kraj Chrudim.), totiž zámek Košumberk s dvorem poplužním a městys Luže, pak vsi celé Voltice (Voletice), Zdislav, Ložice s dvorem poplužním, Jenšovice (Jenišovice), Mírotín (Mířetín), Popovice (Popovec) a Mentoury; též společné vsi Bělá, Srbice (Srbce), Martinice, Pušice (Pěšice), Sedlec (Sedlce) a Hluboká (Hluboké) s mlýny, potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím. — Tento statek za 50.265 kop míš. odhadnutý, vedle císař. resoluce z dne 3. června 1623 za taxu vyšší 62.659 kop 17 gr. míš. koupil Slavatův strýc *Vilém hrabě Slavata*, praesident komory české a nejvyšší komorník království Českého. Ze summy trhové připadlo vdově Slavatové Veronice, rozené z Žerotína, 10.000 kop míš., na statku tom pojištěných, pak jejímu synovi ponechána polovice v summě 26.329 kop, a druhá polovice na komoru českou odevzdána.*) (C. 215, S. 20. — Lib. confisc. 2, f. 202. — D. Z. 194, M. 25 & 141, F. 3.)

Jan Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka, nechťeje při reformaci k víře katolické přistoupiti, odešel ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631, účastnil se snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, pomáhal v tajné radě voliti administratora a jiné kněžstvo, ujímal se hlavního kostela Týnského, jakož i kolleje Karla IV.; pročež při kom-

*) Statek *Košumberk* se statkem *Domanice* (viz Lukavský) prodal l. 1634 Vilém Slavata *Hendrychovi Vilémovi Slavatovi* za 81.104 zl. 49 kr. rýn. (D. Z. 299, A. 1.)

missi confis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl všecky pohledanosti své v Čechách. (C. 215. C. 1/7.)

Jindřich Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka zahynul dne 1. února 1620 při onom výbuchu prachu v zámku Jičínském, kdež právě se nacházel při kommissi nařízené za příčinou odevzdání panství Jičínského k ruce jeho manželky *Markéty Salomeny, roz. Smiřické*. Pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215. S. 20.)

Markéta Salomena Slavatová, roz. ze Smiřic, manželka dotčeného Jindřicha Slavaty, ujala se v čas zpoury po smrti bratra svého Albrechta Jana Smiřického všech statků Smiřických k ruce blbého bratra svého Jindřicha Jiřího Smiřického, jehož poručníci byla, a spravovala tyto statky až do bitvy bělohorské; potom utekla ze země se synáčkem svým Albrechtem Jindřichem a vzala s sebou i svého bratra blbého do Slezska, odkud se do Dánska a později do Hollandska odebrala. A poněvadž se nenavrátila vedle patentů vyslych, ani bratra svého vedle cís. poručení Albrechtovi z Walššteina vydati nechtěla, proto při kommissi executionis odsouzena byla všeho jmění svého. Ačkoliv tento rozsudek od císaře nebyl potvrzen, předce konfiskován byl její statek *Počernice* (Počernice Dolní, kraj Pražský, okres Karlínský), totiž tvrz a ves Počernice s dvorem poplužním, mlýnem, lesy, rybníky, potoky, štěpnicemi, vinicí, podacím kostelním, krčmou svobodnou a vším příslušenstvím, jak to Slavatová l. 1618 od Alžběty Kaplířky ze Sulevic za 20.000 kop mš. a 100 dukátů koupila. (D. Z. 192, G. 17.) — V tento statek uvázala se Alžběta Kaplířka l. 1621 pro nezaplacení úroků 233 kop mš. ze summy od Slavatové nedodané, totiž 7775 kop mš. a postoupila tohoto práva svého l. 1622 Janovi Danielovi Kaprovi z Kapršteina. (D. Z. 192, G. 17.)

Avšak statek Počernice l. 1622 pro vytčené provinění Slavatové v pokutě od král. komory byl ujat a za 10.347 kop mš. odhadnutý prodán za 11.000 kop mš. *Janovi Danielovi Kaprovi z Kapršteina* (D. Z. 141, E. 27 & 194, L. 24).

po jehož smrti postoupen byl l. 1644 za 6000 zl. rýn. *Rudolfovi hraběti z Colorado*.

Mimo to od královské komory ujat byl statek duchovní *Kšely* (kr. Pražský, dom. Kostelec nad Černými lesy) — ves celá Kšely, ve vsi Přestoupení (Přistoupíně) dva osedlí s podacím kostelním a ve vsi Chotějši jeden osedlý — který Slavatová v čas zpourey dne 25. června 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 9000 kop míš. koupila. Tento statek navrácen byl *proboštví a děkanství kostela sv. Víta* na hradě Pražském, jemuž od stavů pro neplacení kontribuce a berné byl odňat. (D. Z. 139, C. 30 & 140, F. 11.)

Markéta Salomena Slavatová, jíž na žádost Albrechta z Waldšteina cis. resolucí z dne 1. září 1624 bylo povoleno, aby se synáčkem svým v Čechách na statcích Waldšteinských se zdržovala, nenavrátila se do země, nýbrž domáhala se statků Smiřických, o čemž obšírně pojednáno jest při Albrechtovi Janovi Smiřickém. (C. 215, S. 24.)

Joachym mladší a Michal mladší bratři Slavatové svob. páni z Chlumu a Košumberka, utekli po bitvě bělohorské ze země s králem Fridrichem, jež i do Sedanu, města francouzského, provázeli (Joachym byl hejtmanem nad životní stráží hraběte z Mansfeldu) a zdržovali se ještě léta 1630 u nepřítelů; pročež při kommissi exsecutionis odsouzení byli *všeho jmění* svého. Dle ohlášení Joachyma staršího Slavaty při kommissi revisionis dne 22. dubna 1630 prodali dotčení bratři a bratr jejich Albrecht statek svůj *Kbely* manželce Joachyma staršího Slavaty za 7000 kop míš., z kteréž summy díly bratři zběhlých Joachyma mladšího a Michala, vynášející 4666 kop míš., král. fisku připadly. Mimo to ujat byl v pokutě též *dům v Praze* Joachymovi mladšímu náležející a od něho prodaný. (C. 215, C. 1/4.)

Krištof Šťastný Slavata sv. pán z Chlumu a Košumberka, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna t. r. odsouzen *k manství*, přijal léno dne 27. srpna 1626 na statek svůj *Pakoměřice* (kr. Pražský, okr. Karlín.) — tvrz s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1616 od Jetřicha Bořanovského z Bytšky a jeho bratra Albrechta za 14.500 kop míš. koupil (D. Z. 190, M. 28) — v summě odhadní 10.000 kop míš. Tento statek pak

l. 1628, Slavata maje pro náboženství ze země odejítí, s cí. povolením prodal *Tomášovi Ferdinandovi Teuflovi* z Zeilberga a Holenšteina, nejvyššímu regentu Slezskému, po jehož smrti (1636) statek ten na krále připadl a l. 1637 vedle cí. poručení *Oldřichovi Libšteinskému z Kolovrat* proti zaplacení dluhův 1800 kop m. dědičně zanechán a z manství propuštěn byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a S. 20. — D. dv. 7, f. 45; 68. I. f. 30.)

Týž Slavata, navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do země, ujímal se statku Pakoměřic, byl přítomen při snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, též v tajné radě administratora a jiné kněžstvo voliti pomáhal; protož při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, pozbyl pohledanosti své na statku Pakoměřickém. Avšak rozsudek ten vedle cí. výpovědi 26. února 1644 zrušen, a cí. resoluci dne 9. května l. 1644 král. místodržícím nařízeno, aby Slavatovi dopomožení se stalo k zbytku summy tržové 1000 kop míš., za statek Pakoměřice jemu zadržalé. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 20.)

Michal starší Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka. na Novém Stranově, dal se potřebovati za kommissaře k vedení lidu krajského Čáslavského a Kouřimského léta 1620 v čas zpourey; pro kteréž provinění odsouzen při kommissi konfiskační *všeho jmění*, i toho, které by budoucně obdržel, propadl jistinu 4000 kop míš., již měl za Adamem z Waldšteina. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.) Avšak k prosbě své, zvláště že k náboženství katolickému přistoupiti přislíbil, a na přímluvy bratra svého *Viléma Slavaty, vladaře domu Hradeckého*, vedle cí. resoluce z dne 23. června 1625 udělena mu ta milost, že jmění své i statek *Stranov Nový* (kr. Bolesl.), který mu manželka jeho Anna, roz. hraběnka Šlikovna, léta 1626 odkázala, na čas života svého v užívání podržel, a že statky ty po smrti jeho připadnouti měly bratrům jeho katolickým. — Slavata pak, maje pro náboženství ze země odejítí, prodal statek *Stranov Nový* *) bratru svému Joachymovi Slavatovi l. 1628

*) K statku Stranovskému náležel zámek Nový Stranov s dvorem poplužním, též dvory poplužní v Smilovicích a v Nepřevažkách, městečko Zamostí s mlýnem poplatným na Jizeře, vsi celé Lhotka, Voděraďy a Smilovice, a dílem vsi Vtelno, Bezděčín, Nepřevažky, Strašnov, Šedlec a

za 40.000 kop míš., z kteréž summy po zaplacení dluhů zůstalo 26.000 kop míš., z nichž odváděti se měly úroky na čas živobytí Michalovi Slavatovi půlletně 780 kop míš., a po jeho smrti ostatním bratrům jeho mělo se vyplatiti 14.000 kop míš. (C. 215, S. 20. — D. Z. 144, A. 4 & 293, F. 27.)

Ale Michal Slavata, navrátil se ač bez cís. povolení do země a na přimluvu bratra svého Viléma, vladaře domu Hradeckého, vedle cís. resoluce z dne 19. září 1632, pak 21. září 1635 a 22. března 1636 obdržev lhůtu k přistoupení k víře katolické, tuto konečně l. 1636 přijal a z té příčiny perdonován téhož roku uvázal se opět v statek Stranov, poněvadž jemu Joachym ze zbytku summy trhové 26.000 kop míš. úroků v summě 7636 kop míš. nezaplatil. (D. Z. 297, J. 6.) Tyto úroky zadržalé, vedle cís. resoluce dne 11. srpna 1636 Michalovi Slavatovi přisouzené, měli mu zaplatiti bratři jeho Vilém, vladař domu Hradeckého, a Adam Gotthelf, na které po smrti Joachyma Slavaty l. 1632 statek Stranov připadl proti zaplacení dotčených úroků k ruce bratra Michala. (C. 215, S. 20.)

Jan Slavíkovec ryt. ze Slavíkova, odsouzen vedle cís. resoluce z dne 17. října 1624 *k manství*, přijal léno dne 2. října 1626 na statek svůj, tvrz a ves *Slavíkov* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř, dom. Studenec), s dvorem poplužním, pivovárem a 4 chalupníky, pak 2 poddanými ve vsi Rovní, s lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím, kterýž za 1000 kop míš. odhadnutý, z manství propuštěn a dědičně zanechán jest cís. resolucí z dne 8. května 1628 pro veliké množství dluhů témuž Slavíkovci a jeho manželce, Anně Marii roz. Giglingarové z Kneyslšteina, místo její pohledanosti 3000 kop míš. na témž statku pojištěných. (D. dvor. 7, f. 40; 68, I. f. 29. — D. Z. 138, L. 8. — C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 21.)

Zdeněk Slavíkovec ryt. z Slavíkova, odsouzen dle protocol. condemnat. f. 148 při kommissi konfiskační dne 22. listo-

Předměšice, s lesy, vinicemi, rybníky, řekou Jizerou, pivovárem a jiným příslušenstvím, jak to l. 1589 po Jetřichovi Jiřím Berkovi z Dubé za 13.000 kop gr. česk. koupil Karel z Biberšteina (D. Z. 166, E. 22), který též statek l. 1599 postoupil manželce své Anně, roz. Šlikové, od níž druhému manželu jejímu Michalovi Slavatovi byl odkázán. (D. Z. 142, F. 25.)

padu 1622 všeho statku, z milosti však zůstaven při *polovicí* jmění, propadl statek svůj *Dřevíkov* (kraj Chrudim., okr. Nasavrky) — dvůr a ves *Dřevíkov* a vesničky *Veselý Kopec*, *Jančoury* a *Tavolky* (zaniklá) — který teprv l. 1653 v pokuté ujat byl. Neboť Slavíkovec nezaplatil pokuty z polovice statku svého, král. fisku propadlé, nýbrž též statek bez vědomí a povolení komory české nejprv *Alžbětě Věžníkové*, roz. Dobřenské z Dobřenic, v summě 1500 kop m. zastavil a potom l. 1641 *Adamovi Mettychovi z Čechova* a z *Ingersdorfu* a jeho manželce *Martě* za 2000 kop mís. zamlčením práva fiskálního nepořádně prodal. Pročež celý statek ten v pokuté propadlý dotčená vdova *Marta Mettychová*, roz. Mazakova, léta 1653 od komory české po druhé za 2000 kop koupila a summu tu opět zaplatiti musila, a ponecháno jí na vůli o navrácení 2000 kop Slavíkovci zaplacených k jeho synovi a dědici *Jindřichovi Slavíkovci* přihlížeti. (D. Z. 152, G. 24 a 309, M. 23. — Lib. conf. 2, f. 210. — C. 215, S. 21.)

Jan Slavkovský ryt. ze Šonova (Schönau) a Skalice, účastnil se osobně výpravy válečné stavův odbojných na místě strýce svého *Kašpara*; pročež i s otcem svým *Adamem*, na začetí zpoury zemřelém, při kommissi konfiskační dne 17. října léta 1623 vedle král. výpovědi z dne 15. září t. r. odsouzen *třetiny* jmění, propadl *dvůr* svobodný, *Vejsrov* řečený, ve vsi *Sevětlíku* (kr. Budějovic., okr. Krumlov.) ležící, s mlýnem, rybníkem a chalupou pod touž vsí. Statek ten zpustlý, již l. 1619 od císař. vojska k ruce král. komory ujatý, k panství Krumlovskému připojen, pak vedle císař. resoluce z dne 3. června 1620 dědičně postoupen byl *Adamovi Klášterskému z Rosengarten*, písaři při městě Krumlově, za jeho platné služby, kterýž jej l. 1624 *Arnoštovi Mincerovi* prodal. — Dvoru toho domáhala se l. 1625 dcera po *Adamovi Slavkovském* pozůstalá *Kateřina*, provdaná za *Jana Sudka z Dlouhévsí*, kteréž od otce jejich na věné byl zanechán; avšak ještě l. 1637 ničeho neobdržela. (C. 215, S. 22.)

Kašpar Slavkovský ryt. ze Šonova a Skalice, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, zemřel nepřijav léna na statek svůj, dvůr popl. a ves *Nejepis* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.), který po něm obdržel v léno strýc jeho *Jindřich Adam Slavkovský*.

Tento složiv l. 1654 místo zadržalé quoty manské 1045 zl. 55 kr. pro svou velikou chudobu toliko 300 zl. rýn. l. 1663 z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 22.)

Jan Bavor Slepotický ze Sulic a jeho bratr Jiří při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni, poněvadž neměli jmění žádného. Za pardon jim udělený zavázal se *Jan* při kommissi tractationis de pio opere zaplatiti 20 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ctidruh Služský (Sluský) z Chlumu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno; toliko jeho *dům* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokuté ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{9}$.)

Jan Benjamin Služský (Sluský) z Chlumu pro účastenství své ve zpouře stavovské při kommissi konfiskační dne 29. října léta 1622 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž z té přičiny všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Zbytek ze summy trhové za statek *Tuchoměřice* — který Služský se statkem Čížovickým léta 1615 Ottovi Jindřichovi z Vartmberka za 46.000 kop míš. prodal (D. Z. 189, E. 19) — vynášející 10.000 kop míš., darován byl od císaře kolleji jezuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském, již dotčený statek od Vartmberka léta 1621 byl prodán. — b) Statek *Koleč* (Choleč, kraj Pražský, okres Slané) — tvrz a ves Koleč s dvorem poplužním a ves Týnec s vinicí a lisem, mlýnem, rybníky, potoky, háji a vším příslušenstvím*) — který za summu odhadní 15.458 kop míš. dne 23. března l. 1623 ponechán byl Služskému. Ale poněvadž Služský v čas vyměřený (6 nedělích) k náboženství katolickému nepřistoupil, statek ten opět od král. komory ujat a vedle cis. resoluce z dne 23. června léta 1623 prodán byl za 15.558 kop míš. cizozemci *Janovi Rašperovi*, sekretáři při komoře české. (C. 215, S. 23. — Lib. confisc. 2, f. 295. — D. Z. 153, C. 14.)

*) Statek *Koleč* a ves Týnec s příslušenstvím l. 1614 koupila za 21.000 kop míš. od Albrechta Pětipeského *Eva Kaplířová*, roz. ze Slavkova (D. Z. 187, G. 10), která jej postoupila Služskému.

Služský neobdržel na dvě třetiny jemu ponechané něčeho; neboť jeho pohledanost ještě l. 1690 nebyla vyřízena při kommissi revisionis. (C. 215, C. 1/1.)

Albrecht Jan Smířický svob. pán ze Smiřic, na Kostelci nad Černými lesy, Dubu a Náchodě, náležel k předním původcům povstání stavův evangelických. Neboť byl při sjezdu týchž stavův v kolleji Karolinské dne 21. května léta 1618 od hraběte z Turnu a ostatních defensorů k ochraně náboženství pod obojí zařízeného, od císaře však zapovězeného; pak se umluvil v domě svém s Turnem a jinými (viz Turn) o vyhození král. místodržících Martinice a Slavaty, na kteréž i sám ruku vložil s Turnem, Oldřichem Kinským, Vilémem starším Popelem z Lobkovic a Ehrenfridem z Berbisdorfu, s jehož pomocí z okna vyhodil též sekretáře Fabricia (dle výpovědi Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčan, Originil-Verhör, Archiv místodržitel. K. 1/135). Potom od stavův odbojných mezi direktory, správce a rady zemské ze stavu panského zvolen, účastnil se vyjednávání konaného s Fridrichem falckrabětem o přijetí koruny České skrze Achace z Donína v Praze s direktory Berkou, Roupovcem, Budovcem, Myllnerem, Martinem Fruweinem, Michalovicem a Joachymem Šlikem, kteří všickni veřejně nosili zvláštní znak bratrský jim od Smířického daný, jenž měl podobu srdce a modrou stužkou byl ověncen (dle výpovědi Pavla z Říčan, Original-Verhör, Archiv místodržitel. K. 1/135). Mimo to vypravil Smířický svého hofmistra a radu *Dominika Porsia*, který jej a mnohé jiné pány české k povstání přemluvil, jakožto vyslance direktorů s otevřeným listem úvěrečným na všechny kurfiřsty, knížata, hrabata a stavy říše Německé, též s dvaceti listy zvláštními ku generalním státům Nizozemským, aby jim všem podal zprávu o příčinách povstání českého s žádostí za pomoc, radu a podporu. Výsledek této legace oznámil Smířický sám direktorům, kteří Porsia k žádané audienci slavné nepřipustili, avšak jej již předtím dne 31. července l. 1618 poctili číší mající cenu 500 zl. rýn. za jeho služby věrné jako i za summu 18.000 zl. rýn., kterou Dominicus Porsius direktorům na lid válečný dne 15. července t. r. zapůjčil. Konečně při sjezdu stavův odbojných dne 29. srpna 1618 přimlouval se Smířický za obhajování země proti lidu císařskému do Čech

vpadlému, dokládaje, že lépe jest částku jmění svého ztratiti a opykatí s poctivostí, nežli potomně s velkou hanbou a posměchem přijíti o všecko; touto jeho přímluvou pohnuti snesli se stavové na zřízení defense zemské. Též na přímluvu Smířického při sjezdu direktorů dne 18. září 1618 stalo se přehlížení domů pražských náležejících katolíkům, za příčinou jich odzbrojení. Smířický pak k najímání lidu válečného zapůjčil stavům 50.000 kop míš. a vypravil v měsíci září 1100 lidu svého pěšího do ležení českého před Budějovic, do něhož dne 29. září sám z Prahy odjel o 90 koních, maje dvořany a čeládku svou bíle a červeně oditou.*) V tomto ležení roznemohl se Smířický palčivou zimnicí a do Prahy přivezen dne 18. listopadu 1618 v domě svém na Menším městě v 24. roce věku svého zemřel a dne 19. ledna 1619 na Kostelci nad Černými lesy v kostele zámeckém jest pochován. (C. 215, S. 24. — Skála, II. str. 185, 364, 389, 407; VIII. str. 1125.)

Pro vytčené účastenství ve zpouře odsouzen byl Smířický po smrti své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za proklatou a nepoctivou vyhlásila. Z té příčiny všecko jmění po Smířickém pozůstalé od král. komory v pokutě mělo býti ujato.

K tomuto jmění, jehož větší část Smířický nedílně a společně s blbým bratrem svým starším *Jindřichem Jiřím* po otci svém Sigmundovi držel, náležely:

A) *Statky nápadní* (fideikommissní), které podle zařízení fideikommissního od Jaroslava Smířického léta 1594 pro rod Smířický, *avšak s vyloučením blbých*, učiněného a l. 1597 do desk zemských vloženého (D. Z. 128, E. 2 & 11),**)

*) Smířický prý smýšlel také, že bude králem v Čechách, protože měl býti švagrem kurfiřta falckého. (Skála, II., str. 185.)

**) Dle dotčeného *zařízení Jaroslava Smířického*, který Kateřinu z Hasenburka měl za manželku, případnosti měly vytčené statky nápadní jeho dědici a strýci *Sigmundovi Smířickému* na Skalách a Dubu, a po jeho smrti vždy na nejstaršího strýce z rodu Smířického; avšak kdyby některý *nejstarší strýc rozumu zdravého nebyl a to při osobě jeho* na plném soudu zemském skutečně se seznalo, tehdy v statky ty uvázati se měl jiný strýc po něm nejstarší, který však povinen byl blbého podle stavu jeho vydržovati aneb ročně 4000 kop míš. na jeho vychování platiti. Kdyžby rod a kmen Smířický mužského pohlaví všecken ze světa sešel, měly statky ty i na osoby ženského pohlaví z rodu Smířického, též vždy na nejstarší, případnosti. — Mimo to kšaftem Jaroslava Smi-

toví Janovi Smřickému léta 1614 připadly, totiž: 1. Panství *Kostelec nad Černými lesy* (kraj Pražský), k němuž náležely zámek a městečko Kostelec s pivovárem, dvorem poplužním, pak vsi Hoště (zašlá, nyní dvůr poplužní), Svrabov, Brníky, Dobré Pole, Voleška (Oleška), 2 osedlé v Nučicích, Konojedy, Strimelice, Voděrady Černé, 2 osedlé ve Zvanovicích, Cukmandl (zašlá), Bohumily (zašlá), Oudašín (Aldašín, zašlá), Jevany, Vyzlovka, Louňovice, Žernovka, Svojetice, Srbín, Tehovec, Vojkov (zašlá, nyní samota), Všešary, Tehov, Klokočná, Menčice, Světice, Mukařov (zašlá), Kozojedy, Přehvozdy, Bylany, Vrbčany, Lipany, Vitice, Močedlník, Chraštany a Mrzky, též krčma v Třebovli; pak tvrz a ves *Klačov* s dvorem popl., mlýnem, vinicí, a vsi Pořícany a Lstiboř, s podacími kostelními i jiným příslušenstvím, tak jak to l. 1558 dne 7. března od král. komory Jaroslav Smřický ze Smřic za 30.000 kop gr. českých (60.000 kop mš.) koupil. (D. Z. 53, J. 19.) — K tomu panství přikoupil léta 1573 Jaroslav Smřický, jakožto poručník nad dětmi po Albrechtovi Smřickém k ruce týmž sirotkům zámek a ves *Skalici (hor stříbrných)* s dvorem poplužním, řekami, rybníky, dvěma mlýny, s lesem Rousýnem a chalupami i krčmou, při týmž lesu vystavenými, s podacím kostelním a vším příslušenstvím od synů po Mikulášovi Otmarovi z Holohlav za 4100 kop gr. českých. (D. Z. 18, A. 30.) Též přidělen byl ke Kostelci statek *Tuchoraz* — zámek Tuchoraz s dvorem popl., rybníky, sádkami, mlýnem, potoky a lesy; zámek pustý Šember (Všember), městečko Tuchoraz s krčmou a kovárnou panskou, ves Masoujedy (Masojedy) s krčmou; ve vsi Chrastu tvrz, dvůr kmetců s platem a mlýnem pod Chrastem i s krčmou výsadní a ve vsi Limusích což tu jest, s dvory kmetcými a vším příslušenstvím, též se svršky a nábytky — který Jaroslav

řického bylo ustanoveno, aby žádný nápadník z rodu Smřického z těch statkův i svršků, nábytků, klenotův a jiných věcí fideikommissních ničeho neodcizoval, nedával, neprodával, nezměňoval, nezastavoval, ani žádných závad na ně neuvozoval. — První nápadník a dědic statků fideikommissních, Sigmund Smřický, měl ze statku toho vydávati: a) bratru svému Albrechtovi Vladislavovi Smřickému na Hořicích a Oulibicích až do jeho smrti ročně 1000 kop gr. českých; b) Jaroslavovi Sigmundovi a Albrechtovi Václavovi, synům Václava Smřického, každému po 2500 kop gr. česk., a kdyby jeden z nich zemřel, měl celou summu 5000 kop dostávati pozůstalý; c) sestře testatora Saloméně Mičanové ročně 1000 kop gr. česk. (D. Z. 128, E. 2 & 11.)

Smiřický l. 1579 za 10.000 kop gr. českých koupil od sester purkrabinek z Donína, paní Kateřiny Mičanové a panen Majdaleny, Lidmily a Alžběty, které týž statek po matce své Elišce roz. z Landšteina zdědily. (D. Z. 64, Q. 11.)

2. Panství *Uhříněves* (Auřinowes, kr. Pražský, okr. Říčany), totiž tvrz a ves *Ouříněves* s dvorem poplužním, vsi celé Kolovraty, Tehovice, Svošovice, Kunice; též na dfle vsi Měcholupy, Přestavky, Lipany, Voděrady a Zdebrady; s vinicí, chmelnicí, oborou, podacími kostelními a vším příslušenstvím, jakžto l. 1579 *Jaroslav Smiřický* od Ferdinanda Ronšperka z Ronšperku za 28.500 kop míš. koupil. (D. Z. 64, L. 26.) — K tomu hrad (zámek pustý) a městečko *Říčany* s pivovárem, dvorem popl, pak vsi pusté Nesvačily a Přechice, dvůr Lehovice pustý s dědinami, dům Peškovský a dům Doušovský (dle D. Z. 58, L. 22.) s rybníky, lesy, mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1572 *Jaroslav Smiřický* ze Smiřic na Kostelci a Klučově po Jetřichovi Vostrovci z Kralovic za 9500 kop míš. koupil. (D. Z. 60, M. 11.) — Mimo to statek *Pitkovice* — tvrz a ves Pitkovice s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, rybníky, potoky a háji — který koupil léta 1589 za 4250 kop gr. česk. *Jaroslav Smiřický* od Václava Strnada z Tryskovic. (D. Z. 167, P. 11 & 26.) Též statek *Koloděje* (dom. Uhříněves), totiž zámek a ves celá Koloděje s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Stupice (díl); tvrz a ves *Sybřina* s dvorem poplužním s domy novými na Fidrholci, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1590 *Jaroslavovi Smiřickému* na Kostelci v dluhu 2000 kop gr. českých Václav Homut z Harasova zapsal (D. Z. 91, B. 23), a *Jaroslav Smiřický* l. 1597 týž statek se vsí Hájek řečenou kšaftem k užívání manželce své Kateřině z Hazmburku až do její smrti postoupil. (D. Z. 128, E. 8.)

B) *Statky zpupné*, totiž: 1. Statek *Škvorec* (kr. Pražský, okr. Český Brod) — zámek a ves Škvorec a vsi Křimín, Horky, Křivaň a Ouval s příslušenstvím, jak to l. 1462 od Mikuláše ze Škvorce za 3000 kop gr. pražských koupil Čeněk z Klinšteina a pak léta 1530 týž statek od Jindřicha Škvoreckého z Klinšteina zapsán byl v dluhu 4000 kop gr. českých Sigmundovi Smiřickému ze Smiřic. (D. Z. 42, J. 5.) — K tomu připojen byl statek *Hostýň*, totiž tvrz Hostýň (nyní

samota) s dvorem poplužním a pivovárem, městečko Ouval (díl) se clem a podacím kostelním, ves Radošín (Radešín, díl), dvůr pustý poplužní v Hodově a dvory kmetcí pusté, s podacím kostelním v Horkách a příslušenstvím, jak to léta 1560 Albrecht Smířický od bratří Vchynských z Vchynic, Václava, Bohuslava a Jiříka za 9000 kop mís. koupil. (D. Z. 54, L. 26.)

K tomu též statek *Jiřice* (kr. Pražský, dom. Brandýs.) — tvrz a ves Jiřice s podacím kostelním a dvorem poplužním, tvrz *Rudeč* s dědinami k ní náležitými, ves Rudeč (díl), vsi Čákovice a Nováves, s vinicí, štěpnicí, lesem, mlýnem, řekou Labem a rybníky (jmenovitě Slatinka, rybníky nad Čákovici, Žebrák, Dlouhý, Vokřínek, Šibeničný, Vydra [zarostlý] a Semínko), s podacím kostelním v Kozlech a jiným vším příslušenstvím — který Jaroslav Smířický l. 1583 od dědicův a dětí po Mikulášovi a Jindřichovi Vančurovi z Řehnic za 8900 kop gr. českých koupil. (D. Z. 22, C. 2 & 66, J. 1.)

2. Statek *Chřenice* (Křenice, dom. Uhříněves), totiž tvrz a ves Chřenice s dvorem poplužním, vsi celé Pacov s dvorem poplužním, Březí s podacím kostelním, Strašín, Janovičky a díl vsi Běchovice s roli a lukami ke dvoru pustému, který tam někdy býval, náležejícími; též půl podacího kostelního a půl školy ve vsi Slušticích, se vším jiným příslušenstvím, jak to l. 1615 Albrecht Jan Smířický od bratří Jana a Hertvíka Skalských z Dubu za 20.500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 139, C. 12 & 191, G. 22.)

3. Statek *Dymokury* (kraj Jičín.), k němuž náležely: a) Tvrz a ves Dymokury s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem pod Dymokurským rybníkem, větrným mlýnem, pivovárem, chmelnicí a vinicí, též ves Svidnice a rybníky (zejména Deblický, Dymokurský, Pustý, Buškovec, Nový, Stídka, Holský, Treboňský, Žlábek, Ptáček, Šilhfř, rybník nad Deblickým, rybníky u cihelny a pod cihelnou pustý), tak jakž to l. 1572 od Štastného Křineckého z Ronova za 10.000 kop gr. česk. bylo prodáno Jindřichovi Seletickému ze Smojna (D. Z. 17, K. 13 & 60, H. 34), od jehož vdovy Doroty tji statek léta 1573 koupil za 10.075 kop gr. českých Zdeněk z Waldšteina (D. Z. 61, G. 12.) — b) *Městec Králové* (Kynysfeld, Königstadt), město celé s podacím kostelním s dvo-

rem na Stříhovích (Stříhov) nově vystavěným, vesnice Sloveč, Vosek, Dvořiště a Dubečno, s lesy, rybníky (jmenovitě Městecký, Štěpovský, Krtský, Štitarský, Puklice, Svatojakubský, Bílek, Hluzina, a při vsi Slovčí rybník Vocásek, Votypka, Kováček, Starý, Koblih, Čakanka, a při vsi Dubečném rybník Dubečský), i s mlýnem pod rybníkem Štitarským, s potoky a vším příslušenstvím, jak to léta 1587 od bratří Jaroslava a Mikuláše Trčků za 11.750 kop gr. česk. (23.500 kop mš.) koupila vdova po Zdeňkovi z Waldšteina, Maria rozená z Martinic, k ruce syna svého Viléma z Waldšteina (D. Z. 25, C. 25), po jehož smrti též statek se statky Dymokurským a *Kněžickým* (ves Kněžice s podacím kostelním a ves Choustov s příslušenstvím), též ves Zabrdovice a dvůr Bříství s dvory dvěma osazenými a 3 chalupami v Zabrdovicích a 3 chalupami na Bříství nově vystavěnými postoupila dle smlouvy léta 1594 strýcům z Waldšteina Adamovi mladšímu, Vilémovi Vokovi a Heníkovi (D. Z. 172, Q. 6 & 8), na něž tyto statky léta 1606 připadly (D. Z. 133, C. 12 & E. 17), tak že Heník díl svůj na nich za 23.000 kop mš. Adamovi ml. z Waldšteina postoupil. (D. Z. 180, D. 5.) — c) *Nový Zámek*, *Mutinsko* řečený, dvůr poplužní pod týmž zámekem, mlýn pod rybníkem Nepokojem, vsi Ledečky, Zabrdovice (díl, 5 osedlých s krčmou), ves na Mutinsku, ves pod Novým Zámekem (nyní Nepokojnice), ves Lhota Viničná, s řekou Trnovou a jiným příslušenstvím, jak to l. 1611 od Karla Hendricha Křineckého z Ronova Adamovi mladšímu z Waldšteina za 12.250 kop gr. českých bylo prodáno (D. Z. 184, F. 1), potom s Dymokury spojeno a Albrechtovi Janovi Smiřickému po l. 1615 postoupeno.

4. Statky *Žlunice*, *Kozojedy* a *Chotělice*, tvrze s dvory poplužními, s pivovárem a dvory poplužními *Malé Kozojedky* a *Nepokošice*, též vsi celé Kozojedy s lázní, Žlunice, Veliké a Malé Sekeřice, Kozojedky, Chotělice (díl) a Volanice (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Albrecht Václav Smiřický k ruce sirotkům po Sigmundovi Smiřickém od Marie Majdaleny Trčkové, roz. z Lobkovic, za 35.250 kop gr. česk. (70.500 kop mš.) koupil. (D. Z. 185, E. 10.)

5. Panství *Náchodské* — zámek s dvorem poplužním a město Náchod, městečko Hronov a Skalice; vesnice Staré

Město, Rondné, Břlečoves (Bilovec), Poříčí Malé, Sendraž, Mezileší, Brnej (Brné, Brná), Poříčí Veliké, Srbsko, Žďary, Babí, Slavíkov, Rybníky, Radechová Horní a Dolní, Pavlíšov, Dobrošov, Jistbice, Lípy (Lipí), Bražec, Gry (Kry, Kří), Vysokov, Lhotka (Lhota), Sedmakovice (l. 1533 ves pustá), Zběčnick (Zbiček), Rokytník, Dřevě Dolejší, Žabokrky, Zličko (Zezličko); městečko *Machov*, vsi Srbská Dolní, Lhota (Machovská), Černínov (Černná Tamchynova), Borovej (Borové), Zliče, Staroč, Klemny (Kleny, Chleny), Dubno, Kramolná, Trubějov a Větrník; též *Vismburk* (Visenburk) hrad pustý, městečka *Oupice* a *Kostelec*, vsi Radčí (Radeč), Brusnice (Německá), Key (Kyje), Havlovice, Popluží, Hertyně (Rtyně), Bohdašín, Lhota, Libňatov (Libnětov), Maršov, Studenec, Rubínovice, Bohuslavice, Suchovršice, Svatoňovice, Batňovice, Slatina, Kostelec (pustý) a Přibislav; též vsi Sedloňovice (Sedloňov) a Petrovičky (Petrovice) l. 1533 pusté, se vším příslušenstvím — jak to l. 1497 Jindřich kníže Minstrberský Janovi Špetlovi z Prudic za 3500 kop gr. českých postoupil, pak l. 1533 Hynek Špetle z Janovic za 12.000 kop gr. českých prodal Vojtěchovi z Pernšteina na Pardubicích (D. Z. 6, E. 6), a potom l. 1544 Sigmund Smířický ze Smířic na Skalách od Jana z Pernšteina na Helfenštejně za 18.950 kop gr. českých koupil. (D. Z. 7, B. 3 & 44, H. 15.)

K panství Náchodskému koupil Albrecht Smířický léta 1565 ves *Zájezd* s clem od Kateřiny Černínové, dcery Jana staršího Rodovského z Hustířan, za 1750 kop gr. českých. (D. Z. 57, H. 15.)

K témuž panství připojen byl též statek *Ratibořice* — dvůr popl. Ratibořice s mlýnem novým, řekou Úpou čtyřmi rybníčky, lesem a vším příslušenstvím; též vsi celé, Lhota pod Hoříčkami s krčmou, Chlístov, Křižanov s krčmou a Zábrodí s krčmou, s rybníky zejména Špinkou, Brodským a Krčmářkem, při Zábrodí ležícími, s lesem řeč. Kramolnou s potokem, též s lesem nad rybníkem Brodským, a všelijakým příslušenstvím — který léta 1582 Jaroslavovi ze Smířic Mandalena Žehušická z Nestajova od panství Rysmburského za 8500 kop gr. českých prodala. (D. Z. 65, S. 14.)

6. Statek *Rysmburk* (Risenburk, dom. Náchod) — zámek Rysmburk s předhradím, dvorem poplužním, pivovárem,

oborou a dvěma mlýny; městečka Žernov (Žernovy, díl) a Červená Hůra (Hora); vsi Mstětiny (Mstětín), Stolín (Stolín), Všelíb (Všeliby), Volešnice, Víska, Skalka a při zámku Risenburku dva grunty s krčmami a lázní, s lesy, rybníky řekou Úpou a příslušenstvím; též dvůr poplužní v městečku Žernově, Kochanovský řečený — jakž to l. 1601 Sigmund Smiřický, jakožto poručník k ruce sirotka Albrechta Václava, syna po Václavovi Smiřickém, od Jana z Talmberka za 8000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 130, K. 15 & 175, L. 30.)

7. Statek *Třebešov* — tvrz a ves Velký Třebešov s dvorem poplužním a podacím kostelním, ves Litoboř (díl) s dvorem poplužním, mlýn v Ledči; též tvrz a ves Malý Třebešov s dvorem poplužním, rybníkem Třebešovským, mlýnem Ličkovským a příslušenstvím — jak to od Jana mladšího Dobřenského l. 1611 Markvartovi Stranovskému ze Sovojovic za 18.500 kop mš. bylo prodáno (D. Z. 185, C. 18) a od Stranovského téhož roku Albrechtovi Václavovi Smiřickému postoupeno.

8. Statky *Semily* a *Navarov*, totiž zámek Navarov a tvrz Semile s jich příslušenstvím (viz Albrecht z Waldšteina), jak to léta 1511 bratři Jan a Bernard z Waldšteina za 6000 kop gr. českých Janovi Svojanovskému z Božkovic (D. Z. 42, H. 11) prodali a potom l. 1515 právo své na týchž statech 6000 kop mš. postoupili Sigmundovi ze Smiřic, švagru svému (D. Z. 250, C. 7 & 8), jemuž i Svojanovký léta 1542 tyto statky s panstvím Skalským v dluhu zapsal. (D. Z. 249, B. 23. — Viz Skály.)

9. Statky *Skály s Turnovem a Trosky*, totiž:

a) Statek *Skály* (Skála Hrubá, Gross-Skal), k němuž náležely vsi Pavlíkov, Smrčí, Zásadí (Zásada), Dlouhá ves, Loktuše, Vesce, Chutrovka, Vyskeř, Krasnov, Dubecko ves pustá, Chlum pod Vyskří; *Naleská rychta*, vsi Chlum pod Mladostovem, Mladostov, Mašov, ves pod Waldštýnem a Smrčí (díl); v *Turnově* plat bez panství od některých měšťanů zejména uvedených; též platy na lidech z Lestkova, z Kozákovských pustín, z Volalanec, z Tatobít, ze Záhoří a z Chuchelné; též lidé, kteří dědiny pusté k Skalám příslušející pod plát ujali, totiž z Rovenska, z Rokytnice, z Borku, z Vesce, z Úlehle, z Bouslavé, z Radče, z Štěpánovic, z Bohuslavic a z Miknovky

(Michovky); též lidé z Novévsí, z Radvanovic a z Lažan, i Blatečtí lidé; též ves Želejov, ve vsi Chloumku dvory pusté a dvůr osedlý, s platem z pustin Dibilikovských; podací kostelní ve Vyskři se vším příslušenstvím; též tři lány a 16 korců orných a jeden lán a 21 korců dědín neorných, 4 lány a 7 korců luk, 24 lány a 16 korců lesů a potok Libuné, tak jakž týž statek, od Jana Svojanovského z Boškovic jeho rukojmím (mezi nimiž jest též *Sigmund ze Smiřic*) vzdaný a zapsaný, léta 1517 za 1193 kopy gr. českých byl odhádán. (D. Z. 2, B. 11.)

K tomu náleželo též dědictví Svojanovského z Boškovic a na Skalách, které léta 1514 Janovi z Waldšteina a na Krupce, *Sigmundovi ze Smiřic* a Václavovi Litevskému (Litovskému) ze Svinař, majícím právo k tomu dskami zapsané od Sigmunda z Šebířova a bratří jeho mladších ku pravému právu dědickému, odhádáno bylo pro nedání 1500 kop gr. českých Sigmundovi z Šebířova a bratřím jeho prisouzených, totiž: městečko *Žarkov* (snad Žantov) s platy, vsi Hnanice Radvanovice, Svatoňovice, Volavce, Roudné (Raudnay) Bukovinka, Radeč, Drahoňovice, Smrcí, Děčín (nyní samota), Lažany, Krčkovice, Bohuslav, Rokytňicka, Doubravice mlýn; *rychta Rovenská*, městečko Rovensko s platy a městistém rychty svobodné i s platem z pivováru obecního, vsi Kouty, Tavn (Týn), Soykořice (Sýkořice), Žernovany, Blatce, Štěpanovice, Borek s mlýnem, Prosečko mlýn, Oujezd dvůr kmetčí s krémou výsadní, Jivany a ves pustá Lhota; též *rychta Rothštajnská* (Rotštejn), ves Bělá (Bělá), ves Bakovina, ves Hrochovice a ves Klokočí, s dědinami, lukami a vším příslušenstvím. (D. Z. 2, B. 6.) — Díl statku Skalského Janovi a Bernardovi z Waldšteina příslušející koupil l. 1515 před shořením desk dotčený *Sigmund ze Smiřic* za 4000 kop gr. českých (D. Z. 250, C. 8) a vzal mocí zradnou též podíl na témž statku dotčenému Litevskému náležející. (Dle kšaftu téhož Litevského D. Z. 6, E. 14.)

K těmž panství náležel zámek *Skály* s dvorem poplužním a krémou tudíž s platem, Kozákov a Komárov Hořejní vsi pusté a dvory kmetčí pusté s platem, dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím; *zámek Waldštejn* s dvorem poplužním a dvory kmetčí s platem tudíž, ves

celá Zásada a mlýn pod Chlulkem s platem, ves Vyskeř (díl) s dvorem poplužním, lukami a pastvami pod Vyskří, vsi Krasnov (díl), Skalany (díl), Poddubí, v Chlumu pod Vyskří dva dvory kmetců s platem, v Smrčí dvůr kmetců s platem, v Mladostově tři dvory kmetců, v Chlumu pod Mladostovem dva dvory kmetců, právo ke vsi celé Novévsí, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelním ve Vyskří, s horami, doly, kurmi, vejci, robotami, ospy, s řekou Jizerou; též v Turnově plat roční 33 kop gr. a 19 kop gr. českých, ves Mašov celá s dvorem poplužním; zámek pustý *Rotštajn* a vsi celé Smrčí, Prackov a Zásada, v Dlouhé 2 dvory kmetců s platem osedlých a pustých, vsi celé Vesce, Loktuše, Chutrovka, Dubečko i s dvory kmetčími pustými, Jichostřehy s dvory kmetčími osedlými i pustými, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelním v Hrušticí i vším příslušenstvím; též tvrz *Semily* s dvorem poplužním, městečko Semily s domy, krčmami a dvory kmetčími s platem, se všemi vesnicemi k Semilům příslušejícími; též zámek *Navarov* s dvory poplužními, městečko *Vysoké* s domy, krčmami a dvory kmetčími s platem, *zámky pusté Něstějka* a *Koštalov* s příslušenstvím a všemi vesnicemi, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a s plným panstvím, tak, jakž statky Semily a Navarov od Jana a Bernharta bratří z Waldšteina Janovi Svojanovskému z Božkovic byly prodány — kteréžto statky všecky Jan Svojanovský z Božkovic l. 1542 v dluhu 100 kop gr. česk. postoupil rukojmím svým Jaroslavovi z Šelnberka, Křištofovi z Švamberka na Boru, Jiříkovi z Šelnberka a z Kostí, Fridrichovi z Donína, Fridrichovi Sezímovi z Ouští, Jindřichovi z Šelnberka a z Kostí, *Sigmundovi z Smířic*, Václavovi z Ouští, Janovi Křineckému z Ronova a na Kumburce, Jaroslavovi Hasišteynskému z Lobkovic, Janovi z Potšteina na Žampachu, Jiříkovi z Walšteyna na Bradci, Pavlovi Samuelovi z Hrádku, Radslavovi Beřkovskému z Šebířova, Václavovi Litevskému ze Svinař, Ladislavovi Malešickému z Černčic, Mikulášovi ze Čtiněvsí, Michalovi ze Semína a Zikmundovi z Kopidlna. (D. Z. 249, B. 23.) — Od těchto rukojmů skupil Zikmund ze Smířic díly jim na panství Skalském náležející; tak prodali Fridrich Sezima z Ouští, Václav Malešický z Černčic a Jan starší Kři-

necký z Ronova právo své na díl svůj, k vytčeným statkům Jana Svojanovského l. 1543, totiž Sezima za 125 kop, Křínecký za 40 kop a Malešický za 40 kop gr. českých *Zikmundovi ze Smiřic*. (D. Z. 5, B. 28, B. 30, C. 3.)

Mimo to připojeny byly k statku Skalskému též vsi Tatobity s krčmou, Lestkov s krčmou a Václavy; též dílem vsi Kozákov, Volavce s dvěma krčmami, Chuchelna, Sytové s krčmou, s mlýnem Podbožkovským, dvorem Břežákovským, vsi Rozprachtice (díl) s krčmou a Vyskeř (díl) s krčmou, s lesy, Jizerou, potokem, s kostelem sv. Vavřince a jeho příslušenstvím, jak to l. 1557 *Jindřich Smířický* ze Smiřic a na Skalách sménou od Adama z Wartenberka a na Rohozci obdržel s přídavkem 300 kop gr. českých za vesnice své témuž Wartenberkovi postoupené, totiž Březinu s podacím kostelním, s mlýnem a krčmou, Blata, Mařenice s krčmou, dvorem poplatným Podžabokrtským, ves Dlouhá (díl) s krčmou, Skalany s mlýnem propastním a s chalupou, s rybníky Žabokrtským a Voběšeným, s řekou Jizerou, s lesy a vším příslušenstvím, jak to Smířický l. 1556 od císaře za 2400 kop gr. českých beze vsí Dlouhé a Skalan koupil. (D. Z. 54, B. 8.)

b) Statek *Skály* (Skála nad Jizerou, Klein-Skal), zámek Skály s dvorem popl., čtvrt města *Turnova*, dvory popl. *Přepeře* a *Arnoštický*, vsi *Labe* (Laab), *Vransko*, *Bobov*, *Stěhov* (Sněhov), *Protivná* (zašlá), *Lištné* (díl), *Mukařov*, *Huntýřov*, *Skuhrov*, *Bzí*, *Plzov* (Splzov), *Veselí*, *Chlístov*, *Těpeře*, *Dobrohostov* (zašlá), *Alšovice*, *Jablonec* a *Džbánov*, huť skelná, řečená na *Mšenu*, vsi *Loučno*, *Kokonín velký*, *Vrkoslavice*, *Maršovice*, *Šubrtovice* (zašlá), *Liskov* (Lestkov), *Kokonín Malý*, *Jistebsko*, *Přepeře*, *Štveřín*, *Plankovice*, *Zichrov*, *Doubí*, *Srbsko*, *Kamenice*, *Skokovy*, *Mleynce* (snad *Mlýnec* ve *Vyskeři*), *Volešnice*, *Skalany*, *Babíny* (nyní samota) *Čirkovsko* (zašlá), *Kačanovy* (Kacanov), *Pohoří* a *Kadeřavej* (Kadeřavce), s podacími kostelními a vším příslušenstvím, jak to *Albrecht Jan Smířický* ze Smiřic l. 1615 za 38.250 kop gr. českých koupil od *Otty Jindřicha* z *Wartmberka*, který týž statek na díl svůj po otci svém *Karlovi* vedle dílčích cedulí od svého bratra staršího *Jana Jiřího* obdržel. (D. Z. 137, K. 12 & 188, L. 5.)

c) *Polovice města Turnova*, která se strana Svijanská jmenuje, s polovicemi podacího kostela sv. Mikuláše, radnice, špitálu; též dva mlýny, řečené Shořalý a Podklášterský, pak valcha, díl řeky Jizery s ostrovy a břehy a jiným příslušenstvím, jak to Albrecht Jan Smiřický l. 1615 od Joachyma Ondřeje Šlika za 25.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 191, G. 3.)

d) Statek *Trosky* — zámek Trosky s předhradím, dvůr poplužní Chřenov, městečko Címyšl a vesnice Libuně, Knínice horní a dolní, Javornice, Troskovice, Jivina; též na díle vsi Oujezd, Ktova, Jivany a Tachov, s příslušenstvím, jak to léta 1558 Jindřich ze Smiřic od Kristofa z Lobkovic za 6500 kop grošů českých koupil (D. Z. 13, J. 2); též dvůr poplužní ve vsi *Ktové* s krémou, mlýnem a dvěma rybníky, který Sigmund Smiřický koupil léta 1601 od Jindřicha Semína ze Semína a na Lhotě za 1100 kop mís. (D. Z. 175, J. 3.)

e) Statek *Semín* — tvrz a ves celá Semín s dvorem poplužním, krémou výsadní a mlýnem pod tvrzí, dvory kmetčí ve Skrvu (zašlá), což tu jest s krémou výsadní, ves celá Želejov s krémou výsadní a dva díly podacího kostelního ve vsi Oujezdě, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím — jak to l. 1558 *Jindřich Smiřický ze Smiřic* a na Skalách od bratří Petra a Jindřicha Semínů ze Semína za 1525 kop gr. pražsk. českých koupil. (D. Z. 13, E. 1.)

10. Statky *Kumburk, Jičín a Oulibice*, totiž:

a) Panství *Kumburské* s městem Jičínem a vesnicemi od zámku a panství Velišského, k těmž panství připojené, jmenovitě zámek *Kumburk* s dvorem popl. pod týmž zámkem ležícím, tvrz *Dřevenici* s dvorem popl., pivovárem, kovárnou a mlýnem při též tvrzí v jednom ohrazení ležící; tvrz *Radim* s dvorem popl. a kovárnou, dvory poplužní *Zebín* s krémou pod ním ležící, *Čeřovský* a *Robouský*, obora *Valdická*; dům v městě *Jičíně*, pivovár při témž městě s mlýnem a kovárnou; *mlýny* *Hoříšovský*, *Robouský*, pivovár *pustý Tužinský* s dvěma mlýny při něm, mlýn *Stavský* s pilou, mlýn *Staro-Packé* dva s pilou, mlýn *Roškopský* s pilou, též *pila* obzvláštní v též vsi *Roškopově*, mlýn *Bilský* (*Bělský*)

s pilou a mlýn Moravčovský; zámek pustý Bradlec, město *Jičín*, městečko Nová Paka, vsi celé Volešnice, Vrchovina, Rokytney (Rokytná), Stará Paka, Roškopov, Brdo, Krsmole, Němičoves, Vitiňoves, Dřevenici, Dolce, Oubislavice, Proseč, Stav, Oujezd, *Radím*, Lhan, Tužín, Oujezdce, Ždár, Kyje, Ploučnice, Chloumek, Štěpanice, Zboží, Bělá, Tample, Oustí, Sireňov, Studany, Dvorce, Zebín, Kbelnice, Zamezí, Dílce a Podulší; též na díle vsi Soběraz, Lhota Kacáková, Robousy, Moravčice, Kruhy a Svojek, se vším příslušenstvím, jak to l. 1607 Sigmund Smiřický od Jana Rudolfa Trčky za 84.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 134, C. 16 & 181, G. 28.)

b) Statek *Oulibice* — tvrz a ves Oulibice s pivovárem, podacím kostelním, dvorem poplužním a druhým dvorem řeč. Michovským, ves Lužany (díl) s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Řeheč, poustka ve vsi Lhotě Kacákově (díl), Proseč a Studenka; lesy a rybníky (zejména Hlinovnick, Pohan, Paleník, Řehecký, Chotský, Dubský, Pořínský, Matoul a Nový) se vším příslušenstvím, jak to léta 1568 Jindřich Smiřický ze Smiřic od Fridricha z Waldšteina za 12.500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 58, O. 29.)

11. *Panství Hořické*, totiž:

a) Statek *Hořice* — tvrz a městečko Hořice s dvorem poplužním, vinicí a lesy, vsi Libenice (Libonice), Chvalina a Lhotka s 2 mlýny, jak to Sigmund ze Smiřic již před shorením desk od Bernarta Žehuického z Nestajova za 5000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 4, H. 30 & 16, L. 3.)

b) Statek *Bašnický* — tvrz pustou Bašnice a ves celou, dvory kmetcí s platem a podacím kostelním v Milovicích, vsi celé Bříšťany, Petrovičky s mlýnem, Sukorady, Kanice a Pšanky s lukami, lesy a rybníky (zejména Obecní, Sukorodský, Hluboký, Výskal, Petrovský, Společný, Zdinovský, Třtinák, Pšanský, Polní, Nekazanec, Chochol, Kostecký, Rokytový, Kanický vesní, Podtvrzní, Načýmáček, Hluboký Kanický, Kuchyňka, Kordulík, Zníbij), s halteří pod Petrovičkami a vším příslušenstvím — koupil l. 1542 Sigmund ze Smiřic a na Skalách od Jana z Pernšteina na Helfenšteina za 5000 kop gr. pražských českých. (D. Z. 41, J. 3.) — Též *dvůr svobodný* ve vsi *Milovicích* s dědinami, lukami, zahradami, chalupami, štěpnicemi, rybníky a s dílem háje Račinského, jak to léta

1562 Jindřich Smiřický na Skalách od Jiřka Otmara z Holohlav za 1900 kop mš. koupil. (D. Z. 56, A. 10.)

c) Statek *Holovousy* — tvrz Holovousy s dvorem poplužním, tvrz *Bilsko* s dvorem poplužním, s mlýnem pod Holovousy o 4 kolách, stupami a olejnou; vsi Holovousy, Chodovice s podacím kostelním, Nevratice (díl) a Meziboří; městečko Mlazovice s pivovárem pustým, podacím kostelním, a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1594 Albrecht Vladislav Smiřický od Sigmunda Karlíka z Nežetic, poručníka Anny dcery po Adamovi Karlíkovi, za 37.500 kop mš. koupil. (D. Z. 170, A. 1.)

d) Statek *Nevratice*, ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to Jaroslav mladší Smiřický, nejstarší syn Sigmunda, od bratří Vostromířských z Rokytníka, Heřmana, Jana Václava, Petra Adama Mikuláše a Albrechta l. 1609 za 6500 kop mš. koupil. (D. Z. 183, F. 29.)

e) Statek *Hradištko* — tvrz Hradištko s dvorem poplužním a mlýnem pod tvrzí ležícím, též díl vsi Vostromíře — jak to l. 1609 Jaroslav mladší Smiřický po Adamovi Vostromířském od jeho syna nezletilého Václava Otřka za 9100 kop mš. koupil. (D. Z. 183, J. 3.)

12. Panství *Dub (český) a Fridštejn* — zámek s dvorem poplužním a město Dub, zámek pustý Fridštejn s dvorem poplužním, městečka Hodkovice a Vosečno (Osečná), vsi Starý Dub, Modlitbohov, Solákov (Sobákov, dom. Mimoň), Rozstraň (Rozstání), Světlá, Vesce hořejší a dolejší, Jiříčkov (Jiříkov), Javorník, Domaslavice, Vlčetín, Padouchov, Proseč, Rašovka, Bystrá, Bohdánkov, Petrášovice, Žďárek, Bílé (Bělá), Kohoutovice, Dechtary Dolejší, Chvalčovice, Hradčany, Travníček, Letařovice, Vorklebice, Radvančice, Kobylí (Kobylá), Sedliště (Sedlíštko), Chlistov, Benešovice, Libice (Libič), Bohumilice, Bzové, Malčice, Loukovičky, Vselibice, Lesnov, Zábrdí, Vlachové, Smržov, Kněžičky, Doubí, Vesce (Vesec za horami), Vratislavice, Nysa (zašlá), Jeřmanice, Javorník, Záskalí, Zásadka, Vranové, Rakousy, Borek, Ondříkovice, Roudné (Roudný), Kaškovice, Voděrady, Radimovice, Palečné (Pulečny) Kamenice, Havlovice, Nová ves, Dlouhý Most, ve vsi Zlatečka (zašlá) dvory kmetcí s platem, dvory kmetcí zejména Tuchom, Janovičky, Roveň (Rovné) a

Kojetičky (zašlá), se vším jiným příslušenstvím, jak to l. 1556 dne 1. prosince od Ferdinanda I. po Vartenberkovi dědičně prodáno bylo Janovi z Oppersdorfu za 8571 kop gr. česk. (D. Z. 12, H. 25) a potom l. 1591 od bratří z Oppersdorfu Fridricha a Jiřího za 59.507 kop 30 gr. česk. (119.015 kop m.) Sigmundovi ze Smiřic bylo postoupeno. (D. Z. 167, M. 17.)

Mimo statky vytčené zůstaly po Smiřickém též *tři domy* v Menším městě pražském, totiž: *dům Smiřický, fideikommissní* na náměstí ležící (nyní u Montaků řečený); *dům šosovní, Chlupovský* neb *u Chlupů* řečený, předešle za 10.000 kop míš. koupený a s domem Smiřickým spojený; pak *dům zpupný* za domem Smiřickým naproti kapli sv. Martina ležící, předtím za 4000 kop míš. koupený.

Konečně náležely k jmění Smiřického *tři tůny zlata*, obsahující 300.000 kusů dukátů a mnoho skvostů, které Smiřický na počátku zpourey skrze hofmistra svého Porsia ve Frankobrodě nad Mohanem sobě uložil a potom kšaftem odkázal nevěstě své hraběnce z Hanavy, dceři z tety po matce kurfiřta falckraběte Fridricha, později provdané za landkraběte Hessenského.

Věškerych statků Smiřických — z jejichž důchodů ročních někdy Sigmund Smiřický, otec Albrechta Jana, mimo všecka vydání svá každého roku stotisíc kop míš. do pokladnice své schovával a ukládal, jsa nadě všecky jiné obyvatele království Českého na statky i na peníze hotové nejbohatší — ujala se po smrti Albrechta Jana Smiřického léta 1618 vedle výpovědi soudu zemského mladší jeho sestra *Markéta Salomena, provdaná za Jindřicha Slavatu* z Chluma a Košumberka, k ruce svého bratra mladšího *Jindřicha Jiřího*, na rozumu nedostatečného, nad nímž též poručenství obdržela, majíc mezi nejvyššími úředníky a soudci zemskými přátely a zástupce dobré a obzvláště nejvyššího kancléře Václava Viléma z Roupova. Tomuto pojistila l. 1619 na panství Dubském 50.000 kop gr. českých, kteréž Roupovcovi za upuštění ode všech svrškův a nábytkův, od Albrechta Jana Smiřického jemu odkázaných, v ročních lhůtách po 5000 kop českých spláceti se zavázala. (D. Z. 192, C. 7. — Viz též Václav Vilém z Roupova.) — Potom domáhala se toho skrze direktory zemské i skrze falckraběte Fridricha při radě

města Frankobrodu, aby jí vydány byly svrchu dotčené dukáty a skvosty ve Frankobrodě uložené, které Porsius dědicům Smiřickým vydati nechtěl, protože značná summa peněz od Smiřického jemu odkázaná byla zadržána od týchž dědicův, z nichž Jindřich Slavata a Václav Vilém z Roupova Porsia pro dotčený odkaz tak pronásledovali, že v domě Smiřickém po několik neděl byl držán ve vazbě, až se jí sám útekem zprostil. Těchto důkátů a klenotů ujímala se též hraběnka z Hanavy (Hanau) Kateřina Belgica, a žádala falckraběte Fridricha, aby vydány byly klenoty ty její dceři Smiřickému zasnoubené, jíž je Smiřický odkázal. Avšak zatím dotčené dukáty a klenoty byly vypátrány a jakožto statek po Smiřickém v pokuté propadlý ujaty jsou k ruce císaře skrze kurfiřta Filippa Kristofa, biskupa Špýrského. (Vedle cis. listu na knížete z Lichtenšteina z dne 27. října l. 1621. — C. 215, S. 24.)

Některých statků po Smiřickém pozůstalých, zvláště panství Kumburského a Jičínského zmocnila se *starší sestra Smiřického Alžběta* skrze *Ottu Henrycha z Wartenberka* příjímím Kulhavého, který ji z vězení, v němž na zámku Kumburském pro pletky milostné s člověkem rodu sedlského od otce svého Sigmunda a po jeho smrti od bratra Albrechta Jana a sestry mladší Markéty Salomeny do jedenácti let byla držána, mocí vysvobodil a pro dědictví Smiřické za manželku pojal. Proto na stížnost Markéty Salomeny Slavatové Otta Henrych z Wartenberka obeslán byl před tehdejší direktory a správce zemské, jejichž rozkazu však si nevšímal, ano i mocí vojenskou se mu opřel; teprv na obeslání krále Fridricha dostavil se po novém roce l. 1620 do Prahy, kdež na kanceláři z poručení královského na závazek cti a víry byl vzat, aby bez zvláštního dovolení krále až do porovnání věci té nikam z hradu Pražského neodcházel. Poněvadž pak vedle nálezu nejvyšších úředníkův a soudců zemských Otta z Wartenberka neřádným a bezprávním ujetím statků Smiřických veliké a těžké moci se dopustil, poručeno jest od krále Fridricha, aby Jindřich Slavata jménem a na místě manželky své Markéty Salomeny skrze zvláštní kommissaře v panství Jičínské i všecky jiné statky Smiřické právně a pořádně byl zveden.

K tomu účelu odebral se Slavata do Jičína dne 1. února 1620 s dvěma komorníky od desk zemských a s kommissary k tomu nařízenými, Rudolfem svob. pánem ze Štubenberku, Adamem Abrahamem Bohdaneckým ryt. z Hodkova a Ladislavem Bukovským ryt. z Voseče. Avšak paní z Wartenberka, tu dobu v Jičíně se zdržující, postavila se na odpor s mušketyry svými dotčené kommissi, kterou dlouho ani do města ani do domu panského pustiti nechtěla; když pak konečně téhož dne kommissari do domu panského se dostali a svršky i nábytky v něm inventovati počali, nedala jich sobě vzíti, povolajíc mušketyry, aby podle zakázání svého jí statku jejího bráti nedopouštěli, a dokládajíc, že raději s poctivostí zemřítí chce, nežli by s posměchem odtud jíti a o své věci přijíti měla. Po tom odporu odebrali se kommissari do hořejšího domu, kde se ve výstupku věže, na rohu domu proti radnici městské stojící, o to radili, co by dále činiti měli. Mezitím paní z Wartenberka k večeru mezi 5. a 6. hodinou s mušketyry svými, vínem opojenými vešla do místa, kdež několik centnýřů prachu měla uschováno, chtějíc jim dle obyčeje předešlého sama prach rozdávatí. Tu bezpochyby neopatrností mušketyřů vzňal se prach a výbuchem strašným přední díl domu, v němž byli kommissari, rozhodil, tak že všickni téměř v něm zastížení v jeho sutinách zahynuli, zejména paní z Wartenberka, Jiřich Slavata s dotčenými kommissary a 32 jiné osoby, mezi nimi 17 mušketyřů; 14 pak osob nalezeno bylo ještě na živu, ale mnozí z nich byli velmi popáleni aneb potlučeni. (Obsírnější zprávy o tom všem podává Skála, III. str. 437—443, IV. str. 102—105.) Když pak král o této nehodě hrozné byl zpraven, hned jest poručeno, aby Otta Henrych z Wartenberka těžším vězením v Bílé věži byl opatřen. Marná byla stížnost, kterou týž z Wartenberka podal králi Fridřichovi proti nejvyšším úředníkům a soudcům zemským pro bezprávi jemu učiněné; neboť žádost jeho za laskavé opatření věci jeho a za zproštění těžkého vězení od krále a stavů království dne 9. května 1620 byla odmrštěna.

Takto nároků starší sestry své zhavena, spravovala Markéta Salomena Slavatova potom sama všechny statky Smiřické až do bitvy bělohorské, po kteréž však se synáčkem

svým Albrechtem Jindřichem ze země do Vratislavi s králem Fridrichem ujela, vzavši s sebou též bratra svého blbého Jindřicha Jiřího. Proto statek její *Počernice Dolní* byl konfiskován. (Viz Markéta Salomena Slavatová.)

Též zabaveny byly od král. komory všechny statky Smířické pro dotčené účastenství Albrechta Jana Smířického ve zpouře, a z těchto statků *panství Jičínské* vedle cíś. resoluce z dne 22. března 1621 zastaveno bylo *Albrechtovi z Waldšteina* v summě 60.000 zl. od něho k potřebám válečným půjčené, tak že správa téhož panství král. komoře měla býti zůstavena a Waldšteini jenom nejvíce 5000 zl. ročně z důchodů téhož statku odvozovati se mělo. — Mimo to postoupeny byly od knížete z Lichtenšteina dne 22. března 1621 Waldšteini v summě 50.000 zl. na lid vojenský půjčené k užívání a v základu panství Dubské a Skalské s třemi díly města Turnova, se statkem Semilským a Hořickým. Potom statky *Dymokury, Žlunice a Chotělice* vedle cíś. resoluce z dne 5. července l. 1621 postoupeny byly cizozemci a cíś. plukovníku *Janovi Eusebiovi Khanovi (Khanovi) sv. pánu z Belazy* na Lichtenburce zástavou v summě 139.466 zl. rýn., které Khan na ně k potřebám válečným půjčil.

Ale Waldšteini hleděl překaziti a zameziti konfiskaci všech statků Smířických, nálezem kommisie hrdební dne 26. dubna 1621 nařízenou, když l. 1621 v pátek po sv. Marku přijal na sebe poručnictví nad blbým Jindřichem Jiřím Smířickým a statkem jemu náležícím, jakožto jeho nejstarší a nejbližší krevní příbuzný v Čechách. (D. Z. 140, H. 11.)*) Vedle rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 24. dubna l. 1621 k radě Vratislavské daného měl dotčený Smířický Waldšteini býti vydán; což když se nestalo, vedle cíś. listu z dne 11. června t. r. na knížete z Lichtenšteina nařízeno bylo vrchnímu správci v Slezsku vévodovi Jiřimu Rudolfovi z Le-

*) *Waldšteini* matka *Markéta* byla jedna ze tří dcer *Albrechta Smířického*, mladšího bratra svrchu dotčeného Jaroslava Smířického na Kostelci; její jediný bratr *Václav Smířický*, manžel Doroty ze Sternberka, zůstavil jediného syna *Albrechta Václava*, po jehož smrti l. 1614 jeho strýc Albrecht Jan Smířický jakožto nejstarší rodu svého po vyloučení blbého bratra v statky Smířické fideikommissní byl zveden.

hnice, aby Smířického na Vratislavi zatknouti dal a jej Waldšteínovi odevzdal. Ačkoli Waldšteín Smířického, kteréhož zatím jeho sestra, dotčená Markéta Salomena Slavatová, z Vratislavi do Dánska a později do Hollandska s sebou vzala, do moci své nedostal, nicméně ujímal se, jakožto jeho poručník, nejenom panství Smířických nápadních, nýbrž i všech statků Smířických, které odsouzením Albrechta Jana Smířického v pokutě císaři připadly.

Této praetensí Waldšteína odporoval prokurator král komory, tak že věc ta k dobrému zdání kommissi k liquidování dluhů na statcích konfiskovaných nařízené byla odevzdána a od ní takto vyřízena: 1. Fideikommissní statky Smířické, které vedle kšaftu Jaroslava Smířického po smrti staršího strýce Albrechta Václava l. 1613 na blbého Jindřicha Jiřího jakožto nejstaršího téhož rodu připadly a které jeho mladší bratr Albrecht Jan jenom jako jeho kurator držel, že mají po právu blbému Smířickému býti ponechány. 2. Co se týče statků, které někdy Sigmund Smířický měl a synům svým, Jaroslavovi, Jindřichovi Jiřímu blbému a Albrechtovi Janovi, zemřelému rebellu, odkázal, též i statků, které od té doby ještě k nim byly přikoupeny, z těch že polovice, poněvadž z dotčených synů Jaroslav již předešle zemřel, ponechána býti má podle všeho práva Smířickému blbému; druhá však polovice těchto statků, která rebellovi Albrechtovi Janovi náležela, že má král. komoře v pokutě připadnouti.

Proti tomuto vynesení a rozhodnutí kommissie namítal Waldšteín a tvrdil, že i polovice rebellovi Smířickému náležející má připadnouti jeho bratrovi blbému a nikoliv král. komoře, jednak proto, že dle řádu zemského bratr nedílný nemůže na újmu a zkázu druhého bratra ničeho odcizovati, tím méně proviněním svým statků pozbyti; pak že i *dle privilegia, od krále Rudolfa II. stavům českým l. 1608 uděleného, statek těch obyvatelů, kteří by hrdla i statku byli odsouzeni, po ztrestání jich na hrdle připadnouti má jejich nejbližším příbuzným a dědicům a nikoliv králi neb král. komoře.*

Když pak kommissie pozorovala, že by tento odpor a námitky od Waldšteína učiněné císaři byly na velikou újmu, poněvadž by dle toho podobné případy potomní se rozsuvaly; mimo to že by odsouzení rebella Smířického co do

konfiskace statků jeho zrušeno býti musilo, poněvadž proti privilegium stavů z l. 1608 směřovalo; z důvodů těch kommissari ve věci té pokračovati se rozmýšleli. Pročež král. místodržící kníže z Lichtenšteina vedle cís. rozkazu z dne 18. května 1622 s nejvyššími úředníky zemskými a cís. radami, nejvyšším purkrabím Karlšteinským hrabětem z Martinic, hejtmanem Nového města pražského a praesidentem nad appellacímí Janem Rudolfem Trčkou, a jinými v radě věc tu zevrubně a dokonale uvažoval, a když tito všickni k mínění dotčené kommissee souhlasně přistoupili, podal Lichtenštejn dne 31. července 1622 císaři zprávu a dobré zdání své o věci té v tom smyslu: 1. *Poněvadž nedílnost obou bratří Smřických dle práva českého od Waldšteina před soudem (in foro) dostatečně zastávána býti může, z té příčiny že se má s Waldšteinem jednati, aby J. M. C. v té věci povolil, a tu polovici statků, která rebellovi Smřickému náležela, král. fisku bez odporu postoupil; v tom že i Waldštejn na domlouvání Lichtenšteina císaři po vůli by byl a od své praetense by upustil, když by se v žádost jeho týkající se jistých podmínek svolilo. — 2. Privilegium stavů král. Českého, jehož se Waldštejn dokládá, že za nynějších okolností od císaře nemůže býti ponecháno v platnosti, nýbrž že musí býti zrušeno, poněvadž jenom tím způsobem je možná konfiskovati statky rebella Smřického i jiných rebellů, a jimi zapraviti útraty zpourou způsobné a jinak nenahraditelné.*

Toto dobré zdání cís. resolucí z dne 16. září 1622 bylo schváleno a vedle téhož cís. rozkazu kníže Lichtenštejn s přívzetím dvorní rady říšské Otty z Nostic, německého podkancléře v král. Českém, *jednal o ustoupení polovice statků Smřických k ruce král. fisku s Waldšteinem, který k tomu svolil pod tou výminkou, aby mu povoleno bylo prodati některé statky blbému Smřickému náležející, které by k zařízení majoratu byly příliš vzdálené, a koupiti za to jiné lépe položené, kteréž potom všechny od císaře opět za léno přijati chtěl.* Avšak Lichtenštejn měl to za věc povážlivou zmocniti Waldšteina, aby jako kurator se statky blbého Smřického dotčeným způsobem nakládati mohl; ale všechny pochybnosti jeho byly odstraněny tím, že *Waldštejn* nejenom jako kurator, nýbrž i jako nápadník (successor), jemuž všickni ostatní

nápadníci těch statků právo své postoupili,*) *v rukojemství se postavil se všemi statky svými, na nichž by nejenom blbý Smiřický, nýbrž i všickni, kteří by právo a spravedlnost k tomu měli, škodu sobě nahraditi mohli.*

A poněvadž dle podmínky od Waldšteina položené i císař mnohé statky, které až do té doby byly dědictvím svobodným a zpupným, v léno a manství dostati měl, učiněno jest dne 2. listopadu 1622 rozdělení všech dědičných statků Smiřických, dvojnásobně sepsané a pečeti Lichtenšteina a Waldšteina opatřené, toho obsahu, že Waldstein jakožto nejbližší příbuzný krevní blbého Smiřického poručenství nad ním řádně obdržel, statky jeho dskami zemskými dostatečně pojistil a k ruce jeho všech statků Smiřických jakožto kurator (curatoris nomine) se ujal, avšak když prokurator král. komory tomu odporoval, polovici těch statků, která Albrechtovi Janovi Smiřickému ve zpouře zemřelému náležela, král. fisku postoupil, protože odpor král. prokuratora za pravý byl uznán.

Potom dědičné statky Smiřické a domy jsou odhadnuty a s jistinami pozůstalými rozděleny, totiž:

statek <i>Škvorec</i>	odhadnut za	59.524 kop	47 gr.	mš.,
" <i>Chřenice (Křenice)</i>	"	25.000	"	"
panství <i>Dymokury</i>	"	170.161	"	11
statky <i>Žlunice a Chotělice</i>	"	85.339	"	37
" <i>Náchod, Rysmburk</i>	"		"	
<i>a Třebešov</i>	"	206.716	"	14
" <i>Semily a Navarov</i>	"	41.197	"	19
panství <i>Skály a Trosky</i>				
s třemi díly města				
<i>Turnova</i>	"	103.903	"	37
" <i>Kumburk a Oulibice</i>	"	134.463	"	54
" <i>Dub Český a Frid-</i>				
<i>stein</i>	"	101.500	"	—
statek <i>Hořice</i>	"	49.499	"	40
Úhrnem za . . .		977.306 kop	21 gr.	mš.

*) *Kateřina z Řičan, roz. Smiřická, sestra matky Waldšteinaré Markéty, jakožto osoba ženského pohlaví z rodu Jaroslava Smiřického v letech nejstarší, a též Kateřiny dcera Anna Voršila, provdaná z Bos-pova, postoupily právo své nápadní na dědictví Smiřické Albrechtovi*

K tomu přičtena jest summa za domy dědičné, totiž Chlupovský a za ním ležící dům, v 14.000 kopách míš., tak že celá summa odhadní vynášela 991.306 kop 21 gr. míš., z čehož po srážce pohledaností 65.304 kop 31 gr., dědicům Smířických náležitých, zůstalo k rozdělení 926.001 kopa 50 gr. míš., tak že král. fisku 463.000 kop a 55 gr. připadnouti mělo. Tato summa měla zapravena býti statky Dymokury, Žlunicemi a Chotělicemi, pak Náchodem, Rysmburkem a Třebešovem v summě odhadní 462.217 kop 3 gr., k čemuž měl doplatiti Waldštejn ještě 783 kopy 52 gr. míš. — Ostatní pak statky vykázány byly na polovici blbému Smířickému náležející. Toto rozdělení statků od knížete z Lichtenšteina dne 16. ledna l. 1623 jest schváleno, též cís. resolucí z dne 17. února 1623 stvrzeno a do desk zemských vloženo. (D. Z. 194, F. 7.)

Ze statků Smířických král. fisku v pokutě případných prodány byly vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 28. prosince léta 1622 od král. komory statky *Dymokury, Žlunice a Chotělice* se statkem Chotěšickým po Mikulášovi Gerštorfovi konfiskovaným (viz Gerštorf) za 200.000 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který je za touže summu opět postoupil dotčenému *Janovi Eusebiovi Khanovi*, jemuž již předtím od král. komory byly zastaveny. (D. Z. 153, B. 16.) — Tyto statky prodala léta 1654 Františka Palfy hraběnka z Plassenšteina, roz. Khanova, vdova po palatinovi uherském, Vilémovi Lamboyovi, za 200.000 zl. rýn. (D. Z. 310, B. 15.) Po smrti Viléma Lamboye sv. pána z Cartesheimu připadlo panství Dymokury na syna jeho Jana Lambertu hraběte Lamboye, a po tomto léta 1673 na jeho syna Jana Maximiliana Bernata.*)

z Waldšteina a jeho dědicům l. 1622 v pátek po sv. Vitu. — Potom l. 1625 v pátek po sv. Bernartu odřekl a odepsal se *Jan Albrecht Slavata z Chlumu a Košmberka, vlastní syn někdy Anny Slavatové roz. ze Smířic*, od sebe i od dědiců svých všeho práva svého nápadního na statky Smířické a postoupil a převedl všechna ta práva Smířická na Albrechta Waldšteina, knížete z Fridlandu. (D. Z. 128, E. 2.)

*) Dle odhadu téhož roku učiněného obsahovalo panství *Dymokurské* zámek Dymokury s pivovárem, dvory poplužní Dymokurský Nový při zámku a Starý pod zámkem, dvůr Novozámecký, *Chotěšovský, Slavíkovský, Záhornický, Sybillovský, Nový, Kralo-Městecký, Béronický* s tvrzí, *Žlunický, Kozojedský a Chotělický* s tvrzí; mlýny Mutinský, Nouzovský, Sv. Jakubský, Šítarský, Chotělický s pilou; *21 rybníků ná-*

Statky *Náchod, Rysmburk a Trébešov* koupila l. 1623 od král. komory paní *Maria Majdalena Trčkova*, roz. z Lobkovic, za 175.514 kop mš. (D. Z. 141, C. 14 & 620, B. 6.) a prodala je l. 1630 za 200.000 kop mš. svému synovi Adamovi Erdmanovi Trčkovi. (D. Z. 144, A. 13 & 296, N. 5.) — Viz též Trčka.

Ze statků při dotčeném rozdělení na díl blbého Jindřicha Jiřího Smířického vykázaných uvolil se *Albrecht z Waldšteina*, poručník dotčeného Smířického, převzítí a koupiti statky *Semily a Navarov, Skály a Trosky, Kumburk a Oulibice, Hořice, Dub Český a Fridštejn* za summu odhadní 430 564 kopy 31 gr. mš. pod tou výminkou, aby tato summa trhová byla spojena se summou peněz 156.254 kop mš., které jemu za škody v markrabství Moravském na statcích jeho zdělané od císaře pro jeho věrnost a stálost náhradou byly vykázaný, jakož i se summou 15.378 zl. rýn., kterou již do král. komory k potřebám válečným odvedl; pak aby všechny tyto peníze v jedné summě 700.000 zl. vynášející, půjčeny byly císaři na úrok obyčejný, totiž 6 zl. rýn. ze sta, na časy budoucí a věčné, tak aby na této summě za císařem a králem v půjčce zůstávající nejenom Smířický pohledanost svou měl pojiště-

sady kaprore (zejména *Nepokoj, Netušil, Tábor, Komárov, Vražda, Deblický, Lokáč, Štáterský, Štěpovský, Krčský, Sv. Jakubský, Pustý, Dymokurský, Buškovec, Nový, Bílý, Břeh, Křečický, Sekerský, Kozojedský a Chotělský*) odhadnutých za 16.480 kop mš.; 57 rybníků *výtažních*, 10 rybníků *potírných* a 14 rybníků *pustých* a *dřívím zarostlých* (těch zejména *vycíčených*); město *Městec Králové* (s 56 sousedy zejména *uvěštěnými*), vsi *Dymokury* (24 osedl. přítomných a 2 pusté grunty) s filiálním kostelem, *Svidnice* (8 osedl. a 6 pustých), *Zahrádovice* (2 osedl., 4 pusté), *Matiásko* (1 mlýnát a 5 pustých gruntů), ves *Pod-Novou-Zámčí* (včetně *Nepokojnice, Nový Zámek*, 3 osedl., 1 pustý), *Lečňany* (5 osedl., 1 pustý), *Lhota Viničná* (3 osedl.), *Chroustov* (17 osedl., 3 pust.) s filiálním kostelem, *Draňhůž* (6 osedl., 1 pustý), *Vosek* (9 osedl.), *Kaňčíř* (10 osedl., 25 pust.), *Dubečno* (5 osedl., 4 pust.), *Sloveč* (5 osedl., 8 pust.), *Vinice a Šitary* (scela pustá s 9 grunty); *Běranice* (19 osedl., 2 pust.) s filiálním kostelem, *Chotěšice Velké* (16 osedl., 3 pust.) s fil. kostelem, *Chotěšice Malé* (3 osedl., 1 pust.), *Bažalky*, ves pustá, nyní *Poultě bohemí* (3 pust.), *Nová ves* (3 osedl., 2 pust.), *Bučoves* (8 osedl.), *Nemcov* (5 osedl., 3 pust.), *Záhornice* (20 osedl., 7 pust.) s farním kostelem před tím, vsi *Na pouti sv. Jakuba*, celá pustá (4 pust.), *Žlunice* (17 osedl.) s fil. kostelem, *Kozojedy Velké* (20 osedl.) s fil. kostelem, *Sekerčice Velké* (11 osedl., 3 pust.), *Sekerčice Malé* (7 osedl., 1 pust.), *Kozojedky* (8 osedl.) a *Chotěšice* (15 osedl., 3 pust.), s lesy a více přírodnímestem, jak v l. 1675 bylo odhadnuto za 170.516 kop mš. (D. Z. 20, E. 2.)

Důvodem. I toho vysvětlí, že statky Smířické při těch rozděleních l. 1622 nebyly odhadnuty za summy nízké; neboť byly za ten čas již velmi zpožděny.

nou a mohl sobě ji postřhati a dobývati, nýbrž i každý, kdoby nějaké právo a spravedlnost na týchž statcích Smířických míti sobě pokládal, nebo kdoby co právně na nich obdržel. *)

K tomuto prodeji a zanechání vytčených statků Albrechtovi z Waldšteina pod výminkou dotčenou dal císař a král své povolení a schválil a potvrdil jakožto nejpřednější a nejvyšší poručník všech sirotek listem daným na hradě Pražském dne 24. dubna léta 1623, narovnáni o prodeji týchž statků před zvláštní kommissí učiněné, dle něhož tyto statky za summu odhadní 502.325 zl. 16 kr. rýn. zanechány byly *Albrechtovi Václavovi Eusebiovi vladaři domu Waldšteinského z Fridlandu* a jeho dědicům k vlastnímu dědictví, a nepozůstaveno dále na týchž statcích Jindřichovi Jiřimu Smířickému z Smířic, ani žádnému jinému žádného práva a spravedlnosti. Summu trhovou vypůjčil si císař k potřebám válečným od téhož Albrechta z Waldšteina a pojistil ji jemu týmž listem, jak o tom níže praveno jest, s tím znamenitým a dostatečným téhož Albrechta z Waldšteina a dědicův jeho opatřením: „Poněvadž Albrecht z Waldšteina toho úmyslu jest, dobrý díl statků svých dědičných v království Českém ležících, jako i tyto statky Smířické jemu tak zanechané císaři, jakožto králi Českému a pánu svému pod léno uvésti a k panství Fridlandskému připojiti, tehdy jestliže by na týchž statcích Smířických jaké závady se nacházely, a někdo že by sobě k něčemu nějaké právo a spravedlnost míti pokládal, neb co právně obdržel, ten žádný aby se nemohl na ty statky Smířické pro nic toho navracovati žádným vymyšleným způsobem, než aby mohl sobě to na této summě za císařem v půjčce zůstávající postřhati a dobývati. A pokudž by týž Albrecht z Waldšteina neb dě-

*) Z toho ze všeho jest patno, jak nepodstatné a omylné jest mínění některých dějepisců (jako Dra. Gindelyho), a jak neodůvodněná jest též zpráva (ve Světozoru roč. X. 1876, str. 88, podaná od J. Berana), že Albrecht z Waldšteina bezprávně se zmocnil veškerých statků rodu Smířických, zvláště že o dotčené statky připravil Markétu Salomenu Slavatovou, již prý ze země vypudil. Neboť kdyby se byl Waldštejn neujal věci té, byly by všechny statky Smířické byly konfiskovány, jak se to stalo ve všech jiných případech tomu podobných (viz Betengel, Švamberk a jiné), tak že by ani polovice blběmu Smířickému náležející nebyla zachráněna.

dicové jeho proč toho obtěžován byl, připověděl císař za sebe a dědice své jeho v tom proti jednomu každému zastoupiti, zastati, na něj a na ty statky proto žádné obtížnosti a škody nedopouštěti. A což by tak koliv od císaře na svedení jakých takých závad dáno bylo, to se na té summě císaři půjčené poraziti, a pozůstávající summa za císařem pod níže připomenutým úrokem věčným zůstávati má.⁴ K summě za statky Smřické pocházející připojil a pojistil císař též summu peněz 156.254 kopy miš. (182.296 zl. 20 krejcarů rýn.), kterou Albrechtovi z Waldšteina pro jeho věrnost a stálost vždy opravdově nasazením života, statků a jmění prokázanou, za škody v markrabství Moravském na statcích jeho zdělané náhradou vykázal, jakož i summu 15.378 zl. rýn. 23 kr. a 5 pen., kterou Albrecht z Waldšteina obzvláště do král. renthauzu odvedl, tak že té vsí summy bylo 700.000 zl. rýn., z kteréžto každého roku úrok obyčejný, totiž 6 zl. ze sta na časy budoucí a věčné, polovice při času sv. Havla a sv. Jiří vycházeti a odvozován býti měl. A takový úrok věčný týmž císař. listem Albrechtovi z Waldšteina a dědicům jeho na král. městech, Žatci, Klátověch, Lounech a Boleslavu Mladém nad Jizerou takto byl pojištěn: „Předně, aby Albrecht z Waldšteina i s dědici svými mohl sobě každého roku na všelijakých sbírkách a berních zemských, též posudném, co by tak on sám ze statků svých i lidé poddaní jeho dáti a odvésti měli, takový úrok porážeti a pokudž by po srážce takového úroku co těch sbírek a berní přebíhalo, to má do berně zemské anebo tu, kdež by náleželo, bez zdržování odvozováno býti. Pakli by na doplnění této summy úroční čeho se nedostávalo, tehdy bude moci Waldštejn král. města výš připomenutá k složení takové summy úroční psaním svým napomenouti, a kdyby ona po takovém napomenutí jej v tom nespokojila, tehdy bude moci na nich, neb kterémkoli městě obzvláště, obyvatelích a měšťanech jich, právem stavním toho dobývati, proti kterémuž obstavuňku tíž obyvatelé a měšťané nemají se ničím hájiti a žádných obran v tom požívatí.“ (D. Z. 292, F. 5.)

S ostatními statky blbého Smřického (za jehož veškeré jmění, jak již praveno, Waldštejn v rukojemství se postavil se všemi statky svými) naložil Waldštejn samovolně vedle zvlášť-

ního zplnomocnění od císaře mu l. 1622 daného. Tak *panství fideikommissní Kostelec nad Černými lesy* se statkem *Klučovem* a panství *Uhříněves* se zámkem a městem *Říčany* a se statkem *Kolodějským*, též statky zpupné a dědičné *Škvorec a Chřenice* s obzvláštním cís. povolením dne 21. ledna 1623 prodal knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* za 600.000 kop mš., tak že kupující na summu trhovou hned při postoupení týchž statků 200.000 kop mš. na hotově a pozůstávající summu 400.000 kop ve lhůtách při sv. Jiří a Havle, počínaje od l. 1623, po 50.000 kopách složití měl; avšak celou summu dle juxty l. 1623 složil (arcit v dlouhých, špatných penězích), z kterých summy l. 1623 ve středu den stolování sv. Petra Waldštejn, jakožto poručník Smiřického, knížete z Lichtenšteina kvitoval a propustil, ačkoliv jemu z téže summy potom 266.666 kop slevil, poněvadž statky ty byly zrušeny a vypáleny, i poddani na nich zchudlí. (C. 215, S. 24. — D. Z. 620, A. 21 & 194, B. 16.)*

Dům Smiřický fideikommissní na Malostranském náměstí s domem *Chlupovským*, svrchu již dotčený, postoupil Waldštejn l. 1624 v dluhu 100 kop gr. českých *Maximilianovi hraběti z Waldšteina*, který tyže domy l. 1630 *Vratislavovi z Pernšteina* bez zavázání se správou (*sine evictione et absolute*, bez zaručení náhrad) přenechal. Po smrti Pernšteina l. 1631 zdědila oba domy jeho sestra *Trebonia* a odkázala je dne 7. února 1646 k dědictví řádu karmelitánek sv. Teresie u sv. Josefa, načež provincial Karmelitánů s cís. povolením je dne 23. března 1651 prodal *cum evictione* Rudol-

*) Z těchto statků zřídil Lichtenštejn l. 1623 pro rodinu svou stále svěcenství (*fideicommissum familiae perpetuum*). Avšak l. 1653 dne 8. ledna ujal se král. fiskus statků fideikommissních Kostelee a Uhříněvsí, proto že dle zřízení fideikommissního od Jaroslava Smiřického učiněného tyto statky l. 1614, jak svrchu jest vytčeno, připadly Albrechtovi Janovi Smiřickému zvláště z té příčiny, že jeho starší bratr Jindřich Jiří na rozumu byl nedostatečný, a tehdy pro provinění téhož Albrechta Jana měly býti konfiskovány (D. Z. 194, B. 16). Když pak tyže statky rozsudkem král. většního soudu zemského z dne 3. června 1654 král. fisku byly přisouzeny, a král. komoře měly býti navráceny (D. Z. Kvat. odporů nový modrý, lit. G. 23), podvolil se syn a dědic knížete z Lichtenšteina Karel Eusebius při vyjednávání s král. komorou dvorskou za ty statky král. fisku dáti náhradu 400.000 zl. a 20.000 měr žita a mimo to vzdal se všech pohledaností a jistín, jež měl za komorou dvorskou, začež jemu statky dotčené l. 1655 jakožto statky dědičné a zpupné byly postoupeny a cís. diplomem z l. 1666 do desk zemských vloženy. (Kvaternu odporů čtvrtý modrý, lit. G. 14, dne 15. května l. 1717. — C. 215, S. 24.)

fovi z Tiefenbachu, jenž je manželce své Marii Evě Alžbětě dne 27. února léta 1652 daroval a *sine evictione* odevzdal. (C. 215, S. 24.)

Druhý dům *zpupný* naproti kapli sv. Martina za domem Smiřickým ležící postoupil Waldštejn l. 1624 též *Maximilianovi hraběti z Waldšteina*, který jej dne 19. srpna 1638 přenechal *Františkovi de Chiesa*, jehož syn Ferdinand týž dům dne 23. listopadu l. 1651 prodal za 5500 zl. rýn. *cum evictione* Markétě Anně, ovdovělé hraběnce z Thunu. (C. 215, S. 24.)

Potom snažil se Waldštejn paní Markétu Salomenu Slavatovu pohnouti k tomu, aby se navrátila do země se synem svým a s blbým Smiřickým, o čemž svědčí list jeho téže Slavatové z Prahy dne 29. července 1624 zaslaný — v kterémž Slavatové, kdyžby se do Čech navrátili nechtěla, za pohledanost její na statcích Smiřických jiné statky v Holandsku nabídl, (jak v žádosti jejího syna Albrechta Slavaty za restituci statků Smiřických dne 2. března 1654 podané jest vytčeno) — jakož i cís. resoluce z dne 1. září l. 1624, vedle kteréž na přímluvu Waldšteina téže Slavatové povoleno bylo, na statcích Waldštejinových v Čechách se zdržovati. (C. 215, S. 24.) — Ale Slavatová nepřijavši nabídnutí Waldštejinovo, zůstala v cizině, a domáhala se marně intercessí krále Dánského l. 1624 statků Smiřických. Protož cís. listem daným ve Vídni dne 11. května 1627 opět uděleno bylo Waldštejnovi plnomocenství, vedle něhož mohl jako poručník a kurator blbého Jindřicha Smiřického volně nakládati s jeho osobou i s veškerým jeho jměním, a oprávněn byl i o jeho jmění poslední vůli zříditi. Podle toho ustanovil Waldštejn pro případ úmrtí svého listem svým z dne 1. června 1627, jakým způsobem blbý Smiřický má býti zaopatřen a s jměním jeho naloženo. (Archiv místodržít. F. 67/²⁸/₂.)

Smiřický pak vydán byl Waldštejnovi v Hamburku, kdež ho plukovník Jan z Aldringen převzal a s jeho tehdejšími vychovatelem neb praeceptorem Henrychem Hugo do Jičína poslal skrze hraběte Jana Bapt. Rivara, který zajaté dva plukovníky dánské s lidem jich do Čech doprovázel, a Smiřického až do Běle přivedl. Vedle poručení Waldštejinova Smiřický u hejtmana panství Bělského zatím byl ponechán

a potom na zámku v Skalách s praeceptorem svým slušně ubytován a až do smrti své († 1630) vydržován. (Dle listu Jana z Aldringen v Itzehovn (Itzehoe) dne 29. prosince 1627 daného k Fridlandskému hejtmanu zemskému Gerhardovi z Taxis, pak dle listu hraběte Rivara v Bělé dne 29. ledna 1628 daného ke knížeti z Fridlandu, kteréž oba listy in originali uloženy jsou v archivu místodržitelenském pod lit. F. 67/35.)

Po smrti Smiřického žádala jeho sestra, často již dotčená Markéta Salomena Slavatová, za navrácení statků Smiřických, které však po zavraždění Waldšteina 1634 opět byly konfiskovány a císařským generálům a plukovníkům od císaře odměnou darovány neb jinak postoupeny. (Viz Waldštejn.) První žádost Slavatové o restituci těch statků neb nějakou náhradu císaři podaná a přímluvou kurfiřta Kolínského podporovaná vedle cís. resoluce z dne 12. července 1636 odevzdána byla kommissi revisionis a liquidationis k dobrému zdání, kteréž tato kommissie dle návrhu král. prokuratora císaři dne (?) února l. 1638 podala v ten smysl, že *Slavatová žádného práva a spravedlnosti na dotčených statcích nemá a míti nemůže, poněvadž sama pro provinění své l. 1621 všeho jmění svého a spravedlností svých byla odsouzena*. Z důvodů těch byla také její žádost odmrštěna.

Zatím při vpádu Švédův do Čech l. 1639 všechny statky Smiřické k rozkazu švédského generala a polního maršálka *Jana Banera* z dne 5. prosince 1639 postoupeny býti musily od tehdejších držitelů dotčené Slavatové a hned počátkem měsíce ledna 1640 odevzdány jsou jejím plnomocníkům, Janovi Jindřichovi Hubrykovi z Hendersdorfu, Jiřímu Zásadskému (jinak Jeníkovi) z Gensendorfu, Mikulášovi Holarovi z Prachenbergu a Janovi Chebdínovskému z Felsu, kteří tyto statky za času švédské okupace léta 1640, 1643 a 1648 k ruce Slavatové spravovali.

Po míru Westfálském domáhala se Slavatová l. 1650 až do 1654 statků Smiřických, po bratrovi jejím Janovi Albrechtovi Smiřickém konfiskovaných, ale žádost její byla odmítnuta cís. resolucí z dne 12. ledna 1654 z té příčiny, že tyto statky pro provinění dotčeného Smiřického po právu byly konfiskovány a jinam obráceny.

Potom podal její syn *Albrecht Jindřich Slavata* i jménem matky své dne 2. března 1654, pak dne 1. října l. 1656 žádost za restituci statků Smířických nebo za náhradu stejné ceny za ně; avšak ačkoliv podporován byl přímluvou královny Švédské Kristiny, předce vedle zdání král. prokuratora i kommisie revisionis z dne 26. února 1656 byl odmrštěn z důvodů těch, že jeho matka po bitvě bělohorské s Fridrichem králem ze země utekla a potom ukončení války v cizině očekávajíc, s pretensí svou v čas cíś. patenty vyměřený se nepřihlásila; mimo to že statky Smířické i dle kšaftu Jaroslava Smířického nepřipadly na jeho matku Slavatovou, nýbrž na starší její tetu *Smířickou Kateřinu z Říčan, která i s dcerou svou Annou Uršulou z Roupova l. 1622 v pátek po se. Vítu právo a spravedlnost svou na statky Smířické postoupila Albrechtovi z Waldšteina knížeti z Fridlandu, jemuž potom tyto statky právně náležely a po jeho smrti od císaře byly konfiskovány a jistým osobám darovány.*

Po smrti Albrechta Slavaty opětovala touže žádost dne 30. října a 10. listopadu 1656, též dne 1. března 1657 manželka po něm pozůstalá *Emílie hraběnka Slavatová, rozená z Holland-Brederode, splnomocněna* jsouc k tomu od své tchyně, dotčené Markéty Salomeny Slavatové. Tato žádost odevzdána byla vedle cíś. resoluce z dne 11. listopadu 1656 a 14. března 1657 opět kommissi revisionis, která o pohledanosti Markéty Salomeny Slavatové na statech Smířických podle dobrého zdání král. prokuratora z dne 26. května léta 1657 obšírnou zprávu s návrhem na odmrštění její žádosti dne 11. srpna 1657 císaři podala, a potom vedle cíś. rozkazu z dne 23. září 1657 též ve zprávě své dne 19. ledna 1658 císaři učiněně dokázala, že Slavatová se nepřihlásila s pohledaností svou ve lhůtách cíś. patenty l. 1629 a 1634 vytčených a z té příčiny že má navždy býti odmrštěna. Avšak k opětné žádosti své, podporované intercessí generalních stavů Belgických z dne 12. května 1657 a kurfiřta Braniborského Fridricha Viléma z dne 18. května t. r. při králi Českém Leopoldovi, cíś. resolucí z dne 23. dubna 1661 dotčená hraběnka *Emílie Slavatová, opět procdaná za Bohumila hraběte z Windischgraetz, jakožto dědička po prvém manželu svém Albrechtovi Jindřichovi Slavatovi a jeho matce*

Markétě Salomeně Slavatové, s pohledaností svou na pozůstalosti Smířické, mimo statky fideikommissní, též statky po Albrechtovi Janovi Smířickém konfiskované, *in integrum jest restituována*, tak že potom se summou 500.000 kop mš., která jí na pohledanost její 779.450 kop při kommissi revisionis byla přisouzena, od téže kommisie na držitele někdejších statků Smířických poukázána byla. (Dle zprávy kommisie revisionis z dne 14. října 1661 a 18. března léta 1662. — C. 215, S. 24.)

Po smrti hraběnky Emilie Slavatové dotčená její pohledanost 500.000 kop mš. na statech Smířických vedle cíś. resoluce z dne 26. července 1665 připadla jejímu druhému manželu *Bohumilovi hraběti z Windischgraetz*, jakožto dědici všeho statku jejího, a vedle cíś. resoluce z dne 16. prosince 1665 ustanoveno, že jemu k vydobytí této pohledanosti na statech Smířických má býti nápomocen král. fiskus, jehož práva na týchž statech též Windischgraetzovi byla postoupena. Windischgraetz však nechtěl práva svého na statech k tomu vykázaných zvodem dobývat, nýbrž odhodlal se pohledanosti své dostati přátelským porovnáním s držiteli týchž statků, dle kteréhož porovnání k návrhu kommisie revisionis a král. fiskálního úřadu l. 1667 pohledanost Windischgraetzova poměrně rozdělena býti měla na všechny statky Smířické k tomu vykázané podle jich summy odhadní, tak že držitelé týchž statků, omylem neb z nevědomosti král. fisku jim darovaných neb prodaných a za 1,800.000 zl. rýn. odhadnutých, nahraditi měli Windischgraetzovi díly tyto: 1. *Hrabě de Fours* 65.000 zl. za statky Semily, Sloupno a Malou Skálu, za 100.000 zl. odhadnuté; 2. *dědicové Gertrudy La Motte* 7000 zl. za statek Navarov, za 40.000 zl. odhadnutý; 3. *dědicové Maximiliana hraběte z Waldšteina* 98.000 zl. za statky Hrubou Skálu, Trosky a Turnov, za 447.000 zl. odhadnuté, též za fideikommissní dům Smířický odhadnutý za 18.000 zl.; 4. *dědicové Rudolfa z Tiefenbachu*, resp. *Jan Norbert hrabě ze Šternherka* 80.000 zl. za statky Jičín, Kumburk a Oulibice, odhadnuté za 300.000 zl.; 5. *dědicové po Isolani* 80.000 zl. za statky Dub Český a Fridštejn, odhadnuté za 300.000 zl.; 6. *dědicové po Piccolomini* 30.000 zl. za statky Náchod, Rysmburk a Trebešov, odhadnuté za 300.000 zl.; 7. *dědicové po*

Lamboyovi 60.000 zl. za statky Dymokury, Žlunice a Chotělice, odhadnuté za 380.000 zl.; 8. *Rudolf hrabě z Koloredo* 10.000 zl. za statek Počernice, odhadnutý za 20.000 kop míš.; 9. *hrabě Strozzi* za statek Hořice, a jiní jisté summy peněz.

Ale přemnozí držitelé těchto statků podali odpor svůj proti tomuto porovnání, císař. resolučí schválenému, k nejvyšším úředníkům a soudcům zemským dne 3. července 1668, v němž odvolávali se k tomu, že dotčené statky *Smířické* od císaře řádně bez všech závad byly prodány knížeti *Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina*, který summu trhovou za statky na díl blbého *Smířického* připadlé císaři na věčné úroky půjčil právě k tomu konci, aby každý, kdoby nějaké spravedlnosti na týchž statcích měl, na této summě ji sobě pohledávati mohl. Když pak po pádu *Waldšteina* jmění jeho veškeré a všechny statky císaři připadly, tak že se císař jaksi jeho dědicem a successorem stal, potom že tyto statky *Smířické* od císaře nynějším jich držitelům byly postoupeny dskami zemskými též bez všech závad, které opět císař na sebe převzal a proto také je držitele týchž statků při kommissi l. 1663 za příčinou dotčené náhrady nařízené skrze prokuratora král. Českého zastávati dal. *Tedy že vlastně císař jednak jako dlužník, jednak jako successor Albrechta z Waldšteina zavázán jest nahraditi Windischgraetzovi pohledanost na týchž statcích mu povolenou.* Ostatně že nemá *Windischgraetz*, jakožto dědic *Markéty Salomeny Slavatové*, žádného práva k dotčeným statkům z té příčiny, že tato *Slavatová* pro provinění své, spáchané v čas zpourey podporováním stavův odbojných i krále *Fridricha*, s nímž ze země ujela, veškeré spravedlnosti své v Čechách pozbyla.

Pro tento odpor vedle císař. resoluce z dne 7. září 1667 nakročiti se mělo na dotčené držitele statků *Smířických* bez prodlení právním jednáním, k čemuž od císaře při české a rakouské komoře právní a dvorní nařízena byla zvláštní kommisie, před kterou věc ta konečně v pořádnost měla býti uvedena. Za tou příčinou někteří z těch držitelů učinili pořádnost s hrabětem *Windischgraetzem*, jmenovitě *hrabě Strozzi*; pak *Jan Norbert hrabě ze Sternberka*, který se zavázal smlouvou dne 4. listopadu 1668 učiněnou a císař. reso-

lucí z dne 4. prosince 1677 schválenou Windischgraetzovi za jeho pohledanost zaplatiti 50.000 zl.; též *dědicové Maximiliana z Waldšteina* podvolili se dáti náhradou 30.000 zl., a od knížete *Karla Eusebia z Lichtenšteina* zapláceno bylo 60.000 zl. Windischgraetzovi za Smiřické statky fideikommissní i dědičné (Škvorec a Chřenice). A poněvadž takto na summu 300.000 zl., kterou Windischgraetz za pohledanost svou na statcích Smiřických spokojiti se zavázal před kommissí dotčenou, ještě 160.000 zl. scházelo, převzala dvorská komora na sebe zapravení této summy v lhůtách ročních. Toto porovnání s hrabětem Windischgraetzem cís. resolucí z dne 16. (22.) srpna léta 1676 bylo schváleno a témuž hraběti na dotčenou summu cís. pojištění dáno jest. A tak tato pře dlouho trvající ke konci byla přivedena. (C. 215, S. 24.)

Fridrich Smolík ze Slavic na Mokropsech zemřel v trvalé vzpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační odsouzen byl *k manství*. Ale poněvadž statek svůj *Mokropsy* již před smrtí svou l. 1620 Jiřímu Albrechtovi Bruknarovi z Brukšteina za 33.000 kop míš. prodal a jiných statků pozemských nezanechal; z té příčiny *synové jeho Bedřich a Jiří Albrecht* i s otcem svým dne 3. října 1623 pokuty za provinění své byli osvobozeni a uvolili se za perdon jim a otcí jejich udělený při kommissi transactionis dne 15. května 1630 král. fisku postoupiti 1200 kop míš. z jistin po otcí zděděných. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$; S. 25. — Viz též Bryknar.)

Zdeněk Smolík ze Slavic na Velké Bašti, zemřel léta 1620 v trvalé vzpouře, jíž se zúčastnil a proto při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *dvou třetin jmění svého*, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory ujato bylo, totiž: a) Statek *Bašt velká* (kraj Pražský, okr. Karlín, dom. Pakoměřice), tvrz a ves s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, kterýž za 16.624 kopy míš. odhadnutý l. 1623 ve středu po obrácení sv. Pavla *Albrecht z Waldšteina* za 16.624 zl. rýn. koupil a léta 1624 paní Alžbětě z Lobkovic za hotových 19.500 kop míš. prodal. Dědicům Smolíkovým měl zaplácen býti z komory české třetí díl 5541 zl. 20 kr., ze summy tržové jim náležející. (C. 215, S. 25. — Lib confisc. 2, f. 274. — D. Z. 141, D. 5; 142, C. 2 & 194, N. 5.) — b) Vsi *Bořaňovice a*

Sedlec (okr. Karlín., dom. Břežany panenské) s dvěma dvory poplužními, štěpnicí, vinicí a lesem dubovým i se všemi svršky a nábytky, kteréž po smrti Smolíka dcera jeho Anna, provdaná za Kristofa Šťastného Slavatu, v držení měla; avšak k žádosti kněžny panny Žofie Albinky z Helfenburgu, abatyše kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, témuž klášteru, od něhož předešle zastaveny byly, vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1623 beze všech závad za summu odhadní 9219 kop 55 gr. míś. dědičně postoupeny jsou. (C. 215, S. 25. — Lib. confisc. 2, f. 76. — D. Z. 141, K. 26 & 292, K. 21.) — c) Jistina 1000 kop míś. na domě paní Anny Platejsové v Starém městě pražském proti sv. Jakubu ležícím a „v Čertově kuchyni“ řečeném; avšak jistina ta ještě l. 1652 nebyla zaplácena. (C. 215, S. 25.)

Dcera po Smolíkovi pozůstalá, dotčená Anna Slavatová, marně se domáhala statku *Bořaňovic*, který otec její manželce své Kateřině, roz. z Harasova, l. 1613 (dle D. Z. kvat. trhový II. stříbrný 139, lit. N. 9) ve věně 2000 kop míś. k užívání až do její smrti odkázal, a na témž statku (který po smrti jeho manželky připadnouti měl na syna jeho Jiřího Václava proti zaplacení věna dotčeného jejím dědicům) dceři své Anně 3000 kop míś. pojistil. Též marně se ucházela táže Slavatová ještě l. 1652 při komoře české o třetinu ze statku Bašt po otci jí z milosti zanechanou. (C. 215, S. 25.)

Adam Smrčka ryt. z Mnichu, zemřel v čas zpoury, již se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 vedle král. výpovědi dne 16. listopadu t. r. odsouzen byl *třetiny* jmění. Statek jeho *Hroby* (okr. Tábor.) — tvrz a ves Hroby s podacím kostelním, s dvěma dvory poplužními a ovčínem, též tvrz pustou Sedlec s dvorem poplužním tudíž (blíže Lhoty Samoty), pak vsi Bořín (Pořín) a Zahrádka, s krčmami, rybníky, potoky, lesy a jiným příslušenstvím — l. 1623 za summu odhadní 14.205 kop 31 gr. míś. koupil od král. komory *Augustin Felner z Feldencku (Feldegg)*, cíś. nejvyšší lieutenant, jemuž ze summy trhové poraženo bylo 4777 kop míś. za jeho službu vojenskou. (C. 215, C. 1/7 & S. 26. — Lib. conf. 2, f. 238. — D. Z. 153, B. 20.) Dvou třetin po Adamovi Smrčkově dědicům jeho náležejících domáhal se léta 1625 jeho bratr *Oldřich starší* při kommissi

revisionis & liquidationis; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, S. 26.)

Jiří starší Smrčka ryt. z Mnichu a na Hořicích zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil tím, že se syny svými v Táboře proti císařskému vojsku bojoval a syna Adama s vojskem stavovským do Moravy a Rakous poslal; pro kteréž provinění při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 *k manství* odsouzen byl. Jeho syn Oldřich i na místě bratra svého mladšího Adama dne 13. listopadu l. 1626 přijal léno na statek po otci pozůstalý za 4510 kop míš. odhadnutý, totiž tvrz *Hořice* (dom. Chejnov, okres Tábor.) s dvorem popl., pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky a potoky, vsi *Hořice Dolejší* a *Hořejší*, s dílem vsi *Kozmice*, *Chodřiny* s krčmou i dvorem *Domaňovským* s lesy, *Rodná* s rybníkem, též ve vsi *Hrobech* třetinu podacího kostelního, jak to léta 1589 Oldřich starší Smrčka od strýců svých bratří Smrčků Petra, Mikuláše, Jiříka a Adama, synů po Janovi Smrčkovi, za 8500 kop míš. koupil. (D. Z. 167, C. 19.)

Statek ten dotčenému Oldřichovi Smrčkovi po smrti jeho bratra vedle císařské resoluce z dne 23. března 1650 proti zaplacení 1550 zl. stého peníze zadržalé quoty manské a 1500 zl. za převedení v dědictví z manství byl propuštěn. (D. dv. 7, f. 49; 68, I. f. 15.)

Jiří mladší Smrčka ryt. z Mnichu, účastniv se na místě otce svého Mikuláše nejstaršího výpravy válečné stavův povstalých, ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní, odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku; avšak rozsudek ten císařskou resolucí z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace všeho jmění byl potvrzen. Protož pro provinění jeho i otce jeho Mikuláše statek po jeho otci jemu, jeho bratrovi *Janovi* a sestře *Alžbětě*, provdané za Jana Václava Grysla, náležející, totiž ves *Domaňovské* (kr. Tábor, okr. Mladá Vožice) s dvorem poplužním, spáleným, s mlýnem, rybníky, lesy, potoky a jiným příslušenstvím, též ves *Jetřichov* (okr. Pacov.), k ruce král. fisku ujat, *Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic* v 500 kop míš. k užívání postoupen, a za summu odhadní 2777 kop 55 gr. míš. l. 1623 dne 25. května císař. hejtmanu panství Kolínského *Janovi Václavovi Gryslovi z Gryslav* prodán byl, tak

že kupující ze summy trhové toliko díl Jiříka Smrčky, král. fisku připadlý, 925 kop míš. do komory odvedl. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 196. — D. Z. 141, F. 18 & 292. A. 24.)

Oldřich starší Smrčka ryt. z Mnichu, bratr Adamův, pro účastenství své ve zpouře pokuty osvobozen dne 3. října 1623 při kommissi konfiskační, vedle cís. resoluce podržel dvě třetiny ze summy trhové za statek Hroby, po jeho bratřovi Adamovi konfiskovaný, jemu právem nápadným náležející. Naproti tomu zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený odvésti 35 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 26.)

Petr nejstarší Smrčka ryt. z Mnichu při kommissi konfiskační obviněn byl, že k veřejnostem (výpravám a muštrunkům) buď osobně příjížděl, neb lid svůj vypravoval a po bitvě bělohorské do města Tábora s jinými rebelly zavřítí se dal, kdež pak zemřel. Pro tato provinění dne 4. srpna 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *polovice* jmění; pročež statek jeho *Oblajovice* (kr. Tábor, okr. Pacov.) — dvůr a ves Oblajovice, ves Hartlíkov s podacím kostelním a ve vsi Prasetíně dva osedlí, s mlýny, potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — k ruce král. fisku ujat a l. 1623 za summu odhadní 3000 kop míš. *Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic* a na *Vodíci* bez všech závad prodán byl. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 465. — D. Z. 142, J. 27 & 293, O. 15.)

Smrčkův syn Jiří mladší i na místě sester svých, *Kateřiny*, *Johany* a *Anny* dne 9. srpna 1622 marně žádal za to, aby při statečku a dědictví po otci pozůstalém byl zůstaven, ač dokládal svědky, že jeho otec ze strachu a bázně, aby od cís. lidu válečného, do kraje Bechyňského l. 1620 přitáhného, jako jiní obyvatelé a rytíři nebyl zbit, pro bezpečnost života svého statek svůj *Oblajovice* opustil a do Tábora se schránil. (C. 215, S. 26.)

Václav starší Smrčka ryt. z Mnichu a na *Čečelicích* pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice* jmění. V této pokuté statek jeho *Čečelice* (okr. Mělník) — tvrz s dvorem poplužním

a ves Čečelice s podacím kostelním a 25 poddanými, ves Dřísy (Drisch) s dvěma osedlými a dvěma vinicemi s lilem — od král. komory byl ujat, dne 10. listopadu 1621 cís. hejtmánu panství Brandýského postoupen a dne 18. listopadu 1622 k cís. fořstu připojen; potom však léta 1629 *polovice téhož statku* za 19.030 kop míš. odhadnutého, vdově Anjele Oderlinkové, roz. z Bonvicinu, a dětem pozůstalým po *Alexandru z Oderlinku* (Ordelfíku), fořstmistru na cís. panství Brandýském, vedle cís. resoluce z dne 25. září 1628 za věrné služby téhož Oderlinka darována byla proti zaplacení dluhů na té polovici vězicích a zanechání fořstu přitom k ruce císaře. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 172. — D. Z. 143. G. 7.)

Smrčka a jeho dcera Lidmila, provdaná Tyzlová, prodali právo a spravedlnost svou, totiž *druhou polovici statku Čečelice*, jim vedle cís. resoluce l. 1629 přisouzenou a ponechanou, za 7000 kop míš., pak sedlský dvoreček Bílkovský ve vsi Čečelicích, dotčené dceři Lidmile náležející, za 100 kop míš. *Jiřímu Vilému Michnovi z Vacinova*, jemuž dědicové Ordelfíkoví též svou polovici prodali. (D. Z. 297, C. 24.) Od Michny pak l. 1637 koupila statek ten kněžna *Polyxena z Lobkovic*. (D. Z. 146, D. 27.) — Avšak Smrčka nedostal ničeho na polovici svou, která mu z komory české vyplacena býti měla. Teprv s jeho dcerou při komoře dne 5. dubna 1638 učiněn účet, dle kteréhož na díl její i s úroky z něho od l. 1622 zadržalými připadlo 13.233 kop míš.; mimo to přisouzeno jí 5000 kop míš. za všechnu pohledanost matky její Maryanny, roz. z Eberka, v summě 6000 kop na statku Čečelickém pojištěnou, kterouž summu jí držitel téhož statku Václav František Eusebius kníže z Lobkovic v lhůtách zaplatiti připověděl dne 5. března 1638. Po smrti její l. 1638 domáhala se l. 1641 dotčené pohledanosti za komorou českou Markéta prvě Smrčková, potom Šmuhařová, jakožto poručnice synů svých Jiříka Jindřicha a Václava Sylvestra, po Janovi Smrčkovi pozůstalých, jimž dotčená Lidmila Tyzlová všecko jmění své odkázala; avšak ještě l. 1660 syn její Václav Sylvestr o pozůstalost tu marně se ucházel. (C. 215, S. 26.)

Jiří Soběhrdský ze Soběhrd, dne 5. února léta 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení

perdonu obeslán, nedostavil se; neboť dle zprávy purkmistra města Brodu Českého Soběhrdský byl v ležení falckraběte Fridricha, a manželka jeho zdržovala se l. 1629 ve vsi Poříčanech na gruntech knížete z Lichtenšteina. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav Sobek ryt. z Jezera byl před Vídní s výpravou zemskou a zemřel v čas zpouy. Statek jeho *Jezero* (kr. Tábor., okr. Benešov) — ves Jezero s dvorem poplužním, rybníky, potoky, lesy a jiným vším příslušenstvím — držely po jeho smrti sestry jeho Dorota a Alžběta, též dcerka po Sobkovi pozůstalá Anna, od nichž jej pro dluhy manželka Sobkova Dubra, roz. Hostivarská z Kostelce, ve věně svém léta 1621 s povolením knížete z Lichtenšteina za 3900 kop míš. koupila (D. Z. 194, B. 14) a před smrtí svou († 1625 dne 17. října) bratrovci svému Václavovi Hostivarskému odkázala. Avšak po smrti Hostivarského († 1625 dne 17. listopadu) statek dotčený pro vytčené provinění Sobka od král. komory ujat a vedle cis. resoluce z dne 24. února 1626 za summu odhadní 2643 kopy 41 gr. míš. prodán byl cizozemci *Štěpánovi Beníkovi z Petersdorfu*, přednímu písaři při úradě berničném. Naproti tomu domáhala se *sestra Václava Hostivarského Eva Štastná* téhož statku, tak že jí k rozkazu knížete z Lichtenšteina l. 1627 postoupen byl od Beníka, jemuž náhrada za vytčenou summu trhovou již zaplacenou vykázána byla na statku Černovicích. (C. 215, S. 27. — Lib. confisc. 2, f. 157. — D. Z. 153, L. 12.)

Jan Sobek ryt. z Kornic, pro provinění své při kommissi konfiskační dne 23. června odsouzen *k manství*, učinil t. r. ohlášení v přčině léna, avšak nepřijal ho. Pročež po jeho smrti k ruce krále ujat byl statek jeho *Kamenice Trhová* (dom. Nasevřky, kr. Chrudim.) — městys Kamenice s pivovárem, dvory poplužními a vesnicemi Javorná a Travniny (Travné) s mlýny, krčmami výsadními, oborami, lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím — kterýž i se svršky za 11.243 kop míš. odhadnutý, l. 1624 od komory prodán byl za 10.285 kop míš. (12.000 zl. rýn.) *cizozemci Františkovi ryt. de Couriers*, cis. nejvyššímu lieutenantu nařízenému nad Collaltským plukem, jemuž vedle cis. resoluce z dne 21. března 1626 z manství propuštěn a za dědictví zpupné a svobodné zůstaven byl. (C. 215, C. $\frac{1}{16}$ & S. 27. — Lib. conf. 2,

f. 154. — D. Z. 154. C. 5.) — Vdova Sobková Anna Maria, roz. z Frymburku, domáhala se při kommissi revisiopis ještě l. 1630 věna a pohledanosti své, na dotčeném statku jí pojištěných od manžela 5000 kop mís., z nichž jí při kommissi liquidationis již l. 1624 a též l. 1630 toliko věno její 2000 kop bylo přisouzeno; avšak neobdržela ničehož, neboť zemřela bez dědiců dříve, než věc ta byla vyřízena. (C. 215, S. 27.)

Adam Sobětický ryt. ze Sobětic, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený složit 12 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{s}$.)

Oldřich Sobětický ryt. ze Sobětic a na Sobětících, katolík, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *polovice* jmění, žádal, aby zůstaven byl při perdonu jemu uděleném od Dona Baltasara de Marra-daš již před bitvou bělohorskou. Avšak statek jeho *Sobětice* (okr. Klatov) — tvrz a ves Sobětice s dvorem poplužním a 4 poddanými, s krčmou výsadní, lesy, rybníky a potoky, též sedlský dvůr pustý a spálený ve vsi Kosmačově — za 10.800 kop m. odhadnutý a na 7000 kop zadlužený, l. 1624 zanechán byl toliko k správě a opatrování Sobětického, po jehož smrti připadl jeho pěti synům a čtyřem dcerám po něm zůstalým, k jichž rukám l. 1637 pro dluhy prodán byl vdově po něm pozůstalé *Voršile roz. z Kadova* za 8500 kop mís. proti složení pokuty 1390 zl., kteráž summa vedle cíś. resoluce z dne 1. července léta 1637 postoupena byla *Volfovi Rozvadovskému z Něšova* na srážku jeho pohledanosti 1550 kop mís., již měl za komorou českou. (C. 215, S. 28. — Lib. conf. 2, f. 440. — D. Z. 300, D. 22.)

Fridrich Solhauz ryt. ze Solhauzu (Salhaus von Salhausen) zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež propadl v pokutě všecko jmění své, totiž statek *Svádov* (Schwaden, kr. Litoměřic, okr. Ústí n. L.) — sídlo a ves Svádov s podacím kostelním, s dvorem popl., s vinicemi, 2 mlýny, přívozem u Labe a vsi Březí, Malíšov (Malečov, Malschen), Budov, Kojetice, Volšniee (Vlčíněves, Waldschnic, Wolschen) a Volfímce (Vlkopesy, Wolfschlinge), jakž to Solhauz l. 1591

za 17.000 kop míš. od strýce Jindřicha Abrahama ze Solhauzu koupil. (D. Z. 168, O. 11.) — Avšak statek ten za 20.470 kop odhadnutý vedle cíř. resoluce z dne 18. srpna 1623 (publik. 3. října) dětem Solhauzovým z milosti zanechán byl *k manství*, tak že nejstarší syn *Joachym Abraham* (Jan Fridrich) dne 22. června l. 1626 na místě bratří svých let nemajících léno přijal, a jeho bratří Volf Albrecht, Gottfrid, Kristof Hendrych a Hendrych Abraham léta 1638 léno obnovili. K žádosti Gottfrida Konstantina sv. pána ze Solhauzu, hejtmána kraje Litoměřického, dotčený statek l. 1659 dne 19. (24.) září z manství byl propuštěn za 20.690 zl. 24 kr., na kterouž summu Solhauz 2500 zl. odvedl, a zbytek 18.190 zl. sobě porazil na pohledanosti své, již měl za král. komorou. — Po jeho smrti prodán byl týž statek pro dluhy dne 19. října 1676 knížeti *Juliovi Františkovi, vévodovi v Sasku, Engern a Westfalsku* za 29.400 zl. rýn., protože manželka Solhauzová s dcerou svou téhož statku pro dluhy se ujati nechtěla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 6. — D. dv. 7, f. 32 & 63; 68, I. f. 40. — D. Z. 152, O. 23 & 392, K. 8.) — Pohledanost Alžběty ze Solhauzu na témž statku v 5000 kop. míš. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Jan Fridrich Solhauz ze Solhauzu, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 provinění svého bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), podržel statky své. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Abraham Solhauz ze Solhauzu, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. pokuty byl osvobozen, tak že statek po něm pozůstalý *Sukorady* (Sukohrad, kr. Litoměřic., okr. Štětí) — tvrz a ves Sukorady s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicemi, vinicí, mlýnem nachlebním a podacím kostelním, vsi Hoření a Dolení Hubiny s rybníkem a potokem, Robeč, Mošnice a Urova (?) s lesy a příslušenstvím — za 35.975 kop míš. odhadnutý, ponechán byl jeho dětem, k jichž rukám l. 1623 od nejstarší dcery Solhauzové Mandaleny pro dluhy prodán byl Majdaleně Malovcové roz. Belvicové z Nostvic za 30.600 kop míš. (C. 215, S. 6. — Lib. confisc. 2, f. 175. — D. Z. 292, J. 18.)

Dědicové Solhauzovi l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere uvolili se za perdon otci udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze odvésti jistou summu peněz, na kterou dle listu téže kommissie dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. složití měli. (C. 215, C. 1/8.)

Volf Solhauz ze Solhauzu (Salhausen) na Lipém a Sloupu (Pirkštejně), odsouzen i přes přímluvu kurfiřta Saského *všeho jmění* vedle král. výpovědi dne 16. září l. 1622 při kommissi konfiskační dne 3. listopadu t. r., propadl: a) Statek *Lípu Českou* (Lipá, Lipé, Böhm.-Leipa) — zámek Lípy (Lípu), s čtvrtým dílem města Lípy se sídlem a ves Ašendorf (Aschendorf) s dvory poplužními, z nichž jeden při zámku L. spolu s dílem řečeným Petrovským, druhý u kostela Matky Boží, se vším příslušenstvím — kterýž za 9743 kop míš. odhadnutý, l. 1622 za 10.500 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215, S. 6. — Lib. conf. 2, f. 175. — D. Z. 141, B. 12.)

b) Statek *Sloup* (*Pirkstein*, Bürgstein, kraj Litoměř., okr. Bor.), k němuž náležel zámek Sloup (Pirkstein), s domem novým, k němu náležejícím, lesy a rybníky, dvory poplužní Pihelský a Pirkšteinský, vsi Langenau (Skalice díl), Arnsdorf, Plottendorf, Falkenau s hutí skelnou, Kotvice, Řodovice (Řodvic, Radvanec), Sloup (Pirkstein), Kombt (Chomouty), Bokvan (Bukovina), Sohr (Zahofn), Cvitte (Zwitte), Lindenau (Lindava), a Velnice (Velenice), se vším příslušenstvím, jak to Anné Solhauzové, roz. Berkové, s platem Budišinským roč. 22 kop míš., s právem v Pomerské zemi po Sibylle Berkové, roz. hraběnce z Eberšteina, pozůstalým, též s *domem* šosovním v Starém městě pražském i se statkem Lípou l. 1616 od její sestry Anny Marie Zeidlicové za 43.000 kop míš. mimo véno Anny Solhauzové a dluhy pozůstalé postoupeno bylo. (D. Z. 190, M. 20.) Tento statek za 37.210 kop míš. odhadnutý l. 1623 od komory české koupil *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovrat* za 35.000 kop míš., z kteréž summy jemu vedle cíś. resoluce z dne 13. května 1623 darováno bylo 15.000 kop míš. (C. 215, S. 6. — Lib. confisc. 2, f. 32. — D. Z. 141, E. 2.)

c) Statek *Markvartice* (Markersdorf) a *Habartice* (Ober-Ebersdorf, kraj Litoměřic., okres Kamenic.) — tvrz Markvar-

tice s pivovárem, dvorem popl., ovčínem, ves Markvartice (díl) s právem v městě Benešové; tvrz a ves *Hořejší Habartice* (*Ebersdorf*), s dvorem poplužním; dvůr Ryllenberg s ovčínem, vsi Huntířov (*Güntersdorf*) s podacím kostelním a clem. Olešnice Stará (Oleška, Alt-Ohlisch) s dvorem poplužním a ovčínem, Olešnice Nová i s clem, Brložec (Parlose), Freudenberk (díl) a Oldřichov (*Ulgersdorf*, díl); 4 mlýny, se vším příslušenstvím k týmž statkům Markvarticím a Hořejšímu Ebersdorfu náležejícím — který Solhauz léta 1618 v měsíci prosinci v čas zpourey *Janovi Frídřichovi z Oppersdorfu* prodal za 70.000 kop míšenských. (D. Z. 193, H. 5), na kterouž summou trhovou toliko 16.000 kop míšenských obdržel. Pročež i tento statek, jehož držitel Oppersdorf též všeho jmění byl odsouzen, od komory české ujat, dne 21. listopadu 1621 postoupen *Ottovi Jindřichovi z Vartenberka* v dluhu 10.000 zl., kteréž tento k potřebám válečným půjčil; potom odhadnut za 53.785 kop mš. prodán byl témuž Vartenberkovi vedle cís. resoluce z dne 30. května léta 1623 za 52.000 kop mš., z kteréž summy kupujícímu vedle cís. resoluce dne 9. srpna 1625 darováno 15.000 kop mš. a placení zbytku na lhůty povoleno, tak že ještě l. 1641 nebylo doplaceno 9000 kop mš., pak úroků zadržalých 8910 kop mš. (C. 215, O. 1. — Lib. conf. 2, f. 279. — D. Z. 141, F. 7.) — Viz též Oppersdorf.

d) Jistinu 1000 kop mš. (C. 215, S. 6.)

e) *Dům „u Štupartů“* řečený, v Starém městě pražském proti Ungeltu a kostelu sv. Jakuba na rohu ležící, který po Janovi z Vartenberka v jisté summě peněz, již tento za Drotou Plateysovou, roz. z Ottersdorfu, měl, právem nápadním na Solhauza připadl, a pro tuto summou dle nařízení komory české dne 4. ledna 1627 byl konfiskován. (C. 215, S. 6.)

Solhauz vystěhoval se potom pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 s lidem nepřátelským, byl kommissářem kraje Litoměřického a kontribuce i berně na obyvatele ukládal. Pro toto nové účastenství ve zpouře odsouzen byl *při kommissi konfiskační Frídlandské* opět všeho jmění, tak že i statky *Boreč* a *Lukovec* (kraj Litoměřic., okr. Lovosic.), které manželka Solhauzova, Apollonia roz. Matyášovská z Matyášovic, l. 1629 od Bohuslava

Rutha z Dirného za 12.500 kop míš. koupila (viz Ruth), byly konfiskovány k ruce knížete z Fridlandu, od něhož *Marii Majdaleně Trčkové* byly postoupeny. Tyto statky však po pádu knížete Fridlandského opět od král. fisku byly ujaty a dne 28. srpna 1638 postoupeny *Volfovi Abrahamovi Solhausovi*, na něhož po matce jeho dotčené Apollonii připadly. (C. 215, C. 1/7, & S. 6. — Viz též Waldštejn, statek Smidary.)

Sommer viz Zumr z Herstošic.

Sommerfeld viz Zumrfeld z Tumnic.

Jan Srnovec z Varvažova, hejtman na panství Fridlandském Bělé, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 dokázav nevinu svou, pokuty pro účastenství ve zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Hynek Stařimský z Libšteina zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; avšak při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 vedle král. výpovědi z dne 9. září t. r. pokuty byl osvobozen. Proto statek jeho *Lukavec* (kraj Jičín., dom. Bělohrad.) — tvrz a ves Lukavec a dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem a dílem ves Dobeš, jak to Karel Stařimský I. 1589 od Václava Karlíka z Nežetic za 2675 kop gr. česk. koupil (D. Z. 169, N. 18), a potom Stařimského synové Jan a Petr I. 1602 Hynkovi Stařimskému za 7000 kop míš. prodali (D. Z. 176, J. 12) — ponechán jeho dědicům Karlovi Křištofovi a Janovi Věnkovi Stařimským, kteří jej léta 1628 prodali za 6000 kop míš. *Albrechtovi z Waldšteina* (D. Z. 143, A. 5), od něhož Karlovi Křištofovi Stařimskému léta 1630 za 7000 zl. rýn. v léno byl postoupen a od císaře léta 1663 opět v dědictví navrácen. (Viz Waldštejn.)

Jiří Steinmüller, cís. mincmistr v Jachimsthalu, pro své účastenství ve zpouře při vpádu saském I. 1631, zvláště že podporoval nepřítel, při *kommissi konfis. Fridlandské* léta 1633 odsouzen byl všeho jmění, tak že všecky svršky jeho byly konfiskovány. (C. 215, S. 35.)

Šebestian Steinmüller, mincmistr Fridlandský, provinil se tím, že léta 1634 v měsíci září odvezl 30 hřiven stříbra do Vratislavi k nepříteli švédskému a kontrabantu se dopustil, tak že všecko jmění jeho k ruce král. fisku bylo ujato. (C. 215, S. 35.)

Daniel a Jiří Strachovští ryt. ze Strachovic obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak již předtím zemřeli dle zprávy posla komorního z dne 17. února l. 1630. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Strachovský ryt. ze Strachovic a ve Lhotě při kommissi konfiskační dne 3. října vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *polovice jmění*. Pročež od král. komory ujat byl jeho stateček, dvůr sedlský ve vsi *Lhotce Hořejší* (Lhota horní, dom. Týnec., okr. Klatov.), k němuž Strachovský léta 1620 za času zpouř od Jakuba Kouska ze Sobětiček tři kusy dědin na Běhání ležící za 62 kop mš. a 13 tolarů širokých, 2 kbelce ječmene a kbelce ovsa přikoupil. (D. Z. 140, A. 16.) Ale poněvadž Strachovský k náboženství katolickému přistoupil, zanechán byl při tom dvořečku, jehož pak užíval Kolovrat v Týnci, u něhož Strachovský se zdržoval. (S. 215, S. 43.)

Adam Straka ryt. z Nedabylic a na Klouškově před kommissi transactionis dne 25. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal co do pokuty za perdon mu udělený; avšak již předtím zemřel, zanechav dvůr poplužní v *Klouškově* (kraj Hradec Král., dom. Jaroměř.), a není vytčeno, zdali dědicové jeho nějakou pokutu zaň složili. (C. 215, C. 1/4.)

Albrecht a Sigmund Strakové ryt. z Nedabylic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby pro účastenství ve zpouře byli osvobozeni; není však vytčeno, zdali se při kommissi transactionis uvolili složit pokutu na penězích za perdon jim udělený. (C. 215, C. 1/8.)

Jan starší Straka ryt. z Nedabylic pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 31. října l. 1622 odsouzen byl *polovice jmění*. V této pokutě již dne 2. listopadu 1622 od král. komory ujat byl statek jeho *Hořelice* (kraj Pražský, okres Unhošť., dom. Tachlovice), tvrz a ves s podacím kostelním, clem a dvorem poplužním; avšak navrácen jest jeho manželce Kateřině, předtím Zapské, rozené z Chlumu, která jej l. 1612 za 13.300 kop mš. od Bořivoje Měsíčka z Výškova koupila. (D. Z. 185, N. 22.) Její dcery Alžběta Marie a Anna Sobětická, roz. z Nedabylic, statek ten (od vojska několikrát vydrancovaný a zpustošený, tak že léta

1633 ves celá pustá bez obyvatelů zůstávala) prodali s povolením komory české l. 1636 *Ondřeji Erlovi z Erdšteina* za 7000 kop míš. (C. 215, S. 44. — Lib. conf. 2, f. 257. — D. Z. 300, N. 10.)

Jan mladší Straka ryt. z Nedabylic pro provinění své v čas zpoury spáchané při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž však není vyčteno. (C. 215, S. 44.)

Jindřich Straka ryt. z Nedabylic a na Vesci při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*. Pročež statek jeho vsi *Heřmanice* a *Vesce* (kr. Hradec Král., dom. Náchod.) v pokutě ujat a *Štěpánovi Verfenovi* k správě postoupen a potom bezpochyby paní Trčkové k pauství Náchodskému ponechán byl. Mimo to z jeho jistin 3000 kop míš. připadlo král. komoře 1000 kop a úroků 1680 kop; na zbytek pak 2000 kop dáno l. 1628 Strakovi cis. pojištění (C. 215, S. 44.)

Avšak léta 1643 od král. komory ujat byl též statek *Studnický* — tvrz a ves *Studnice* (kraj Král.-Hradec., dom. Náchod) s dvorem poplužním, ves *Rybníky* s krčmou *Čertovskou řečenou*, s lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který *Jindřich Straka* l. 1625 bratru svému *Albrechtovi* za díl jeho otcovský a po bratru † *Pyramovi* 7448 kop míš. vynášející v summě odhadní 11.000 kop míš. postoupil. (D. Z. 293, F. 21.)* — Tento statek i se statkem *Vřeštolovem* (viz *Sigmund Jindřich Kordule*), na němž *Jindřich Straka* s manželkou svou *Kateřinou Marketou*, roz. *Kordulovou*, 5200 kop míš. měl pojištěno, vedle poručení král. komory z dne 12. ledna léta 1643 k správě odevzdán byl *Gerhardovi Leuzen z Leuxenšteina*, radovi při král. komoře české, jemuž tyto oba statky podle taxy z dne 12. března léta 1653 v summě 19.526 kop 18 gr. míš. (totiž statek *Studnice* za 4400 kop a statek *Vřeštolov* za 15.126 kop 18 gr.) za jeho pohledanosti byly postoupeny a vedle cis. resoluce dne 20. prosince 1660

*) *Jindřich Straka* zavázal se dle smlouvy l. 1617 učiněné s bratrem svým *Janem* i na místě *Zdeňka*, *Karla*, *Albrechta*, *Václava*, *Pyrama*, *Rudolfa* a *Ctibora*, bratří jich let nemajících, že ze statku po otci jich *Petrovi* starším pozůstalého každému z jmenovaných bratří za díly jich po 5600 kop míš. vyplatí. (D. Z. 191, C. 27.)

dědičně ponechány. (D. Z. 152, Q. 7.)*) Leuxen pak dne 26. července l. 1664 prodal statek *Studenice* (Studnice) za 5500 zl. rýn. Jakubovi Ondřeji Rottenbucherovi z Rottenbuchu, měšťanu v Menším městě pražském (D. Z. 314, P. 26), od něhož léta 1672 paní Marii Benigné Františce ovdovělé kněžně Piccolomini de Arragona, roz. vévodkyni Saské, za 8500 zl. rýn. byl prodán. (D. Z. 389, O. 7.)

Jiří Straka ryt. z Nedabylic na Mezilešicích před kommissi transactionis dne 25. února 1629 obeslán byl, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak ještě dne 17. února 1630 se nepostavil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Dvůr svůj Holubovský ve vsi Mezilešicích (okr. Chrudim.) prodal léta 1625 za 1500 kop gr. míš. sestře své *Anně Vesecké*, kteráž sobě na summě trhové věno své 1000 kop míš. porazila. (D. Z. 307, S. 17.)

Mikuláš Straka ryt. z Nedabylic pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 23. června l. 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, S. 44.)

Karel Straka ryt. z Nedabylic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen byl *k manství*. Avšak rozsudek ten pro zrušení kommissie nebyl vyhlášen, tak že neohlásil se Straka o přijetí léna na statek svůj, který není vytčen. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 44.)

Pavel Straka ryt. z Nedabylic a při městě Jaroměři účastnil se v čas zpourey na místě jiných hotovosti veřejné; avšak vykonav opět v měsíci lednu l. 1621 králi Ferdinandovi II. přísahu věrnosti, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 1.) Stateček svůj, tři sedláky ve vsi *Vesci* s příslušenstvím, jak to od bratra svého staršího Jana Mikuláše v dílu

*) Postoupení statku *Vřeštova* odpírala dne 5. dubna 1664 *Esa Kordulová*, roz. Lehnarka, jakožto vlastní máteř a opatrovatelkyně děd svých někdy s Jindřichem Kordulí zplozených, a vnuků někdy Sigmunda Jindřicha Kordule; vedle ní a spolu s ní též Sigmund Karel Kordula, vlastní syn téhož Sigmunda Jindřicha, z těch příčin, že na žalobu král. prokuratora pro dotčenou fiskální praetensi vedle cis. resoluce dne 5. dubna 1641 proti Janu Purkhartovi Kordulovi, jakožto poručníku dědi dotčeného Sigmunda Jindřicha Kordule, učiněnou až na ten čas žádný rozsudek nebyl vynešen. (D. Z. 152, Q. 7.) Není však vytčeno, zdali tímto odporem dotčené postoupení statku *Vřeštova* bylo zrušeno.

svém po otci Heřmanovi obdržel, prodal léta 1635 za 700 kop míš. Kateřině Markétě Strakové. (D. Z. 145. A. 27.)

Petr Straka ryt. z Nedabylic a na Šonově pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 25. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak odešel již l. 1628 pro náboženství ze země do Meklenburku, zanechav před tím zadlužený statek svůj *Šonov* (kraj Hradec Král., dom. Nové Město nad Met.) k správě bratru svému Janovi staršímu. (C. 215, C. 1/4.) Brzy potom se navrátil přistoupil k náboženství katolickému a statek *Šonov* — tvrz a ves Šonov s dvorem poplužním, dvůr Třtící s mlýnem, ves Zblovy s jedním poddaným ve vsi Doubravici s rybníky a lesy (D. Z. 191, M. 9)*) l. 1641 prodal knížeti *Octavianovi Piccolomini* za 11.000 zl. rýn. (D. Z. 307, E. 4.) — Ale tato summa trhová byla k ruce král. fisku zadržena, protože Straka od král. prokuratora l. 1641 a 1644 byl obviněn, že při vpádu švédském l. 1639 nepříteli podporoval a s důstojnky švédskými korrespondoval. Ačkoliv pak Straka výpovědí 19 svědků žaloby té od sebe odvedl a vysvědčením purkmistra a konšelův města Nového Hradiště nad Metují dokázal, že v čas vpádu lidu švédského na Novém městě šlechetně a náležitě se choval; neobdržel předce ničeho, a teprv jeho synovi Janovi Petrovi l. 1711 dotčená summa trhová byla vyplacena. (C. 215, S. 44.) —

Václav Straka ryt. z Nedabylic odešel l. 1628 pro náboženství ze země, urovnal se o pokutu za perdon mu udělený při kommissi transactionis, tak že složil 100 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u svatého Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/5 & S. 44.) — Statek svůj *Lhotu Řešetovu* (kraj Hradec Král., dom. Náchod) — tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem s pilou, lesy a rybníky — který za díl svůj otcovský od bratra svého Jindřicha v 6000 kop míš. l. 1625 obdržel (D. Z. 293, F. 21), prodal již l. 1626 Anně Strakové roz. Strakovné za 6000 kop míš. (D. Z. 307, H. 19.)

*) L. 1617 prodali bratři Strakové Adam, Jan starší, Petr mladší, Myslibor Pavel, na Šonově, Neděličtích a Hořelících, i na místě Rudolfa bratra jich let nemajícího, matce své Anně, roz. Hamzovně Bořkovně ze Zabědovic statek Šonov, po otci jich Janovi Jiřím starším Strakovi poúšťalý, za 15.000 kop míš. (D. Z. 191, M. 9.)

Zdeněk Straka ryt. z Nedabylic na Hoděčíně, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommissie nebyl vyhlášen. Z té příčiny zůstal Straka při svém statku, a ještě léta 1630 o třetinu z téhož statku, jakož i z jistin 2000 kop míš. v pokutě propadlou se neurovnal. (C. 215, S. 44 & T. 3.)

Jan Straník z Kopidlna na Hořením Lištném pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase vykonal přísahu věrnosti králi Ferdinandovi II. Pročež stateček jeho dvůr Hoření Lišno (Lišné) neb *Slavíkovec* řečený (nyní samota, kr. Jičina, okr. Jilemnice, dom. Studenec), s lesy a příslušenstvím*) od král. komory v pokutě ujat a dne 16. října 1623 za summu odhadní 3005 kop míš. prodán *Abrechtovi z Waldšteina*, jenž jej dne 7. února 1624 opět *Straníkovi* za summu dotčenou v léno postoupil. Ze summy trhové připadla třetina 1001 kopa míš. král. komoře. (C. 215, P. 1/2 & S. 86. — Lib. confisc. 2, f. 262. — D. Z. 141, M. 10 & 292, M. 30.)

Straník pak dne 7. ledna 1631 prodal stateček dotčený opět *Albrechtovi z Waldšteina* za 2000 kop míš. a 200 kop klíčného jeho manželce *Kateřině Straníkové*, roz. z Dobranova, kteráž zároveň i díl svůj téhož statku jí od manžela darovaný (totiž dva osedlí s krčmou výsadní a některými chalupami v Dolním Lišném a dva osedlí s krčmou v Hořením Lišném) též *Waldšteino*vi za 1000 kop míš. prodala. Avšak Straník zůstal v držení toho statku pro nedoplatených mu 1700 kop míš. na summu trhovou až do l. 1638, kteréž doby na poručení komory dne 26. června 1638 statek ten dědicům po *Johanně Uršule Grodecké* sv. paní z Grodec, rozené *Zarubové*, postoupen byl v jisté summě, již *Grodecká* za komorou měla. (C. 215, S. 86.) — Potom po smrti Stra-

*) L. 1584 koupil Jan starší Straník z Kopidlna na Studené Hoře od *Buriana Tréky* na Světlé díly vsí Studenec, Lišnej (Lištné), Ždár s lesem Ždársko řečeným, Lhota a Nedařiz, pak ve Ždírci mlýn s chalupou a vším příslušenstvím za 850 kop gr. česk. (D. Z. 68, Q 5) — K tomu koupil též Straník l. 1588 díly vsí Studence a Lišné dolejší s krčmou svobodnou za 1000 kop gr. česk. od *Zbyuka Štastného Kapouna*. (D. Z. 69, C. 17.)

nika postoupen byl statek Lištné (Slavíkovec) — Lešno vrchní a dolejší s dvorem poplužním Slavíkovec řečený — v léno *Janovi Opitzovi z Ehrenšteina* na srážku cí. odměny l. 1636 mu udělené, a témuž l. 1658 za dědictví zpupné a svobodné byl ponechán, který jej l. 1668 prodal za 3500 zl. rýn. *Křištofovi Kotulinskému z Kotulína a Křížkovic.* (C. 215, F. $\frac{3}{n}$. — D. Z. 466, E. 23.)

Mimo to po *Janovi Straníkově* postoupen byl statek *Studenec* — tvrz Studenec (Studená Hora) s dvorem poplužním, lesy a rybníčky, vesničky Studenec a Ronačov (díl), s kollaturou, krčmami výsadními a příslušenstvím — *Albrechtovi z Waldšteina*, který však nezaplatil pěti sestřám Straníkovým pohledanost jejich 5000 kop mš. na témž statku sirotcím, a potom jej prodal pod léno dne 5. dubna l. 1630 za 8500 zl. rýn. *Václavovi Zarubovi z Hustiřan* k ruce jeho dcery *Johanny Ursily*, kteráž pak týž statek léta 1637 za touže summu postoupila manželů svému *Jiřimu Jetřichovi Grodeckému ryt. z Grodce* (D. Z. 300, L. 29), jemuž léta 1641 za dědictví zpupné byl ponechán se statkem Poličany Bílými vedle cí. resoluce 8. července 1638 za 3450 zl. rýn. (D. Z. 147, J. 1.) — Viz Albrecht z Waldšteina.

Burkhard Střela z Rokyc na Cerhenicích, Štěpánově a Krucenburku, kommissar při direkcí stavův odbojných, volil Fridricha falckraběte na království České a jeho syna za čekance a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským. Pro toto provinění při kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, avšak z cí. milosti dne 3. listopadu 1622 *pod léno* zanechány mu byly statky jeho, totiž: a) *Cerhenice* (Crhonic, kr. Čáslav, okr. Kouřim.), k němuž náležely tvrz a městečko Cerhenice, dvůr poplužní, řečený Starý, ve vsi Ratěnicích (kdežto „Nový dvůr“ v téže vsi od matky Střelové, *Johanny* rozené Švihovské, jeho dětem odkázaný nebyl v léno potažen); dílem vsi Dobřichovice (Dobřichov), Pečka, Cerhinka (Cerhenky), Blyné a Nučice, ves celá Radimek, dvě krčmy a tři chalupy, řečené Nové místo (Nové město, Neuort). — b) *Libodřice* (Libodržice, kr. Čáslav., okr. Kouřim.), totiž ves *Libodřice*, na onen čas k panství Kolínskému náležející, kterou otec Střely Mikuláš od císaře Rudolfa léta 1591 koupil (D. 137, N. 4), a k tomu Burkhard Střela l. 1615

tvrz Libodřice s dvorem poplužním, mlýnem a hájem Bejšovem od Karla Mrackého z Dubé za 11.300 kop mš. přikoupil. (D. Z. 137, O. 3.) — c) *Štěpánov* (kr. Chrudim, okr. Přelouč, dom. Choltic.) — tvrz a ves Štěpánov s dvorem popl., pivovárem a mlýnem; druhý dvůr poplužní řečený Zadní s krčmou; též vsi Jedousov a Semík (Seník); tři chalupy pusté v Klenovicích (Klenovka) a dvě chalupy pusté v Nachlebí, jak to před shořením desk Čeněk Střela od Sigmunda Anděla z Ronovce za 500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 7, G. 14.) — d) *Krucenburk* (Krucmburk, Kreuzberg, kr. Čáslav, okr. Chotěboř.), statek nápadní, zámek a městys Krucenburk s dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1541 Mikuláš Střela bratru svému Čeněkovi a jeho dědicům odkázal. (D. Z. 4, H. 22.)* — e) *Krasoňovice* (kraj Čáslav., okres Dolní Kralovic., dom. Zruč.) — ves Krasoňovice s dvorem poplužním a ves *Želivec* s mlýnem, lesy, rybníky a příslušenstvím — který Burkhard Střela l. 1613 po tetě své Elišce vdově po Mikulášovi Nyklaskovi z Žitenic, potom Kalenicové z Kalenic, roz. z Rokyc. zdědil. (D. Z. 137, G. 20.)

Na tyto statky, bez statků nápadních (fideikommissních) Krucenburku a Krasoňovic za 64.580 kop mš., potom za 81.515 kop mš. odhadnuté, přijal Střela léno dne 30. června 1626. Avšak vdově po něm pozůstalé Sabině, rozené z Vchynic, protože dívky své v náboženství katolickém vychovávala, dne 27. listopadu 1629 opět z manství propuštěny byly proti složení 3000 zl. rýn. a zadržalé quoty manské 266 zl. 40 kr. statky *Cerhenice*, *Libodřice* a *Štěpánov*, z nichž až na ten čas 2800 kop mš. quoty manské se odvedlo, k rukám synů Rudolfa a Oldřicha Viléma, jimž l. 1651 též statky Krucenburk a Krasoňovice v dědictví byly převedeny. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 46. — D. dv. 7, f. 27 & 37; 53, f. 88 & 103; 68, f. 8 & 61. — D. Z. 143, K. 21.)

*) L. 1558 rozdělili strýcové David a Jindřich Střelové toto dědictví tak, že David Střela na Štěpánově přijal zámek Krucenburk, městečko tudíž, dvůr poplužní, ves Hlubokey (Hluboká) s lesy a sedmi rybníky; Jindřich Střela pak obdržel vsi Ortovou (Orlovou), Chlum a Sádence, s lesy, horami, potoky a sedmi rybníky zejména vytičenými. (D. Z. 8, N. 1.)

Jindřich Střela z Rokyc, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Křivsoudov* (kr. Čáslav., dom. Dolní Kralovice), k němuž náležely hrad a městyš Křivsoudov s mlýnem a pivovárem, s podacím kostelním, s pěti dvory popl.; vsi zápisné s platem k záduší Křivsoudova, Strojetic s mlýnem, Nēmichovice (Mnichovice) s tvrzí pustou a podacím kostelním, Jenikov, Jizbice (Jistbice), Dobřikovice, Nekvasovice, Černíci (Černčice) Lhotka, Palčice a Chrastovice; vsi dědičné Sudislavice, Jenišovice, Paseka a Votrotice (Otročice) s příslušenstvím, jak to l. 1550 Jindřich Střela od Jindřicha Kekule ze Stradonic za 4250 kop gr. českých koupil. (D. Z. 53, D. 29.)

Statek ten po bitvě bělohorské l. 1620 od cís. vojáků kapitána Štěpána Draghy v Pelhřimově ležících byl vydrancován, tak že žádných svrškův ani dobytka na něm nezůstalo, a manželka Střelova od kapitána Draghy i několik set ovčí jí pobraných po 24 gr. vyplatiti musila. Potom týž statek za 85.129 kop míš. odhadnutý, od komory české léta 1622 koupil za 84.529 zl. *cizozemec Hugo ryt. z Hallweilu*, jemuž ze summy trhové poražen byl dar z milosti 6000 zl. vedle cís. resoluce z dne 10. ledna 1623. (C. 215, S. 46. — Lib. conf. 2, f. 289. — D. Z. 153, A. 15.)

Třetina Střelovi z milosti ponechaná měla mu vydána býti z komory české; obdržel však toliko 1000 kop míš. dne 22. ledna 1623, pak 3000 zl. dne 24. května 1623; mimo to měl mu Hallweil ze summy trhové dne 29. května 1623 zaplatiti 10.000 zl., na kterouž summu ničeho neobdržel. Zbytek této třetiny, po smrti Střely l. 1623 synovi a dědici jeho *Štěpánovi* přisouzený, obnášel po srážce dluhů toliko 18.115 zl. — Avšak z této summy *Štěpán Střela*, kterýž pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 *třetiny jmění* byl odsouzen, propadl 6038 zl., tak že toliko na 12.077 zl. léta 1630 cís. pojištění obdržel. Potom odešel Štěpán Střela ze země a slouže ve vojsku švédském v bitvě u Lützen dne 6. listopadu léta 1632 padl. Pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* léta 1634 opět odsouzen byl dotčené pohledanosti své 12.077 zl. rýn., kteráž Albrechtovi z Waldšteina měla při-

padnouti, ale po jeho smrti od král. komory byla ujata. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, C. $\frac{1}{7}$ & S. 46.)

Vdové po Jindřichovi Štřelovi pozůstalé Dorotě, rozené z Královic, místo jejího věna 6875 kop gr. česk. (13.750 kop mš.) přisouzeno bylo dne 11. září 1623 od knížete z Lichtenšteina toliko 1500 kop mš., na kterouž summu jí vedle cís. resoluce dne 8. května 1628 od komory české dáno jest pojištění. (C. 215, S. 46.)

Jan Adam a Jan Fridrich Strojetický ze Strojetic, katolíci, provinili se v čas zpourey tím, že l. 1619 přísahali na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradivše sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak *Jan Adam* při kommissi konfiskační dne 9. prosince 1622, a *Jan Fridrich* cís. resolucí z dne 14. listopadu 1624 pokuty byli osvobozeni. Jan Adam pak při kommissi tractationis de pio opere zavázal se l. 1629 za pardon mu udělený složití 116 zl. 40 kr. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském, kteréž dle listu upomínacího téže kommissie z dne 2. dubna l. 1631 o sv. Jirí t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Strojetický ze Strojetic zemřel l. 1619 v čas zpourey, jíž se účastnil tím, že dne 1. října 1619 vykonal přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. Pročež při kommissi konfiskační dne 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž v té pokutě všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Běšice* (Vešice, kr. Žatec, okr. Kadaň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 7000 kop. mš.; b) Statek *Nové Sedlo* (Neusattel, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 14.000 kop. mš., též ves *Chudeřín* (Kuteřín, okr. Žatec), odhadnutá za 1884 kopy mš., jak to koupil Strojetický l. 1598 za 16.500 kop mš. od Adama staršího z Waldšteina. (D. Z. 172, K. 12.) — Tyto statky s lesy, rybníky, mlýny, pivovary, krčmami, vinicemi a jiným příslušenstvím za summu odhadní 22.884 kopy mš. l. 1623 postoupeny byly *kolleji jesuitské v Chomutově*, tak že poráženo jí ze summy trhové vedle cís. resoluce 11. června 1624 na deputat a úroky 10.035 zl. 11 kr., zbytek pak nezaplacených 8392 zl. 58 kr. cís. resolucí léta 1628 darován Jesuitům u sv. Mikuláše v Praze. (C. 215,

C. $\frac{11}{41}$ & S. 45. — Lib. conf. 2, f. 102. — D. Z. 295, E. 22.) Z těchto statků postoupili Jesuité z jistých příčin statek *Nové Sedlo* l. 1629 *Kristianovi Podbušovi*. (D. Z. 143, H. 26.) — c) Čtyry chalupy ve vsi *Hořenici* (okr. Kadaňský, dom. Poláky), pod šos města Kadaně náležející, dne 11. září l. 1623 postoupeny byly cís. radovi *Augustinu Šmidovi ze Šmidtbachu*. (C. 215, S. 45.)

Dcery po Strojetickém pozůstalé, Rosina a Kateřina prodaná za Bohuslava Karla z Doupova, žádaly l. 1623, aby jim na srážku dvou třetin, otcí jejich z milosti zanechaných, k jejich výživě 1500 kop. míš. z komory české bylo vydáno; není však v aktech, zdali něčeho na svou pohledanost dosáhly. (C. 215, S. 45.)

Jindřich Strojetický ze Strojetic, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných, ale při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty osvobozen, podvolil se za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složití 1500 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Strojetický ze Strojetic na Řepanech, v čas zpourey, již se účastnil, prodal statek svůj Řepany (okr. Žlutický dom. Chýše), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 14.858 kop míš. na újmu král. fisku. Avšak že přijal víru katolickou i syny své v ní vychovati přislíbil, k návrhu kommissi transactionis dne 9. června 1628 za perdon mu udělený vedle cís. výpovědi dne 14. srpna 1628 měl zaplatiti jenom pokutu 400 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 45. — Lib. conf. 2, f. 409.)

Jan Strupín ryt. ze Strupín (Stropín z Stropín), odsouzen všeho jmění, propadl summu 750 kop. gr. česk. (1500 kop míš.), již měl na statku Stěžerském pojištěnou. (C. 215, P. 20.)

Jan mladší Strupín ryt. ze Strupín (Stropín) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 provinění svého v čas zpourey byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof a Vilém Strupínové ze Strupín (Stropín) obesláni byli l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdonu; dle zprávy posla komorního *Křištof* již předtím zemřel, *Vilém* však bezpochyby ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Studenecký ryt. z Pašíněvsí, při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl: a) Statek *Krchleby* (okr. Čáslav.) — tvrz a ves K. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy a rybníky — kterýž za 13.689 kop míš. odhadnut, avšak od Studeneckého s povolením král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 pro dluhy prodán byl za 13.430 kop míš. *Marii Magdaléné Trékové*. (C. 215, S. 49. — Lib. conf. 2, f. 324.) — b) *Dám v městě Čáslavi*, léta 1623 od král. komory v pokutě ujatý, zůstal pod správou cíś. rychtáře až do léta 1633, avšak na nejvýš zpustošený t. r. toliko za 150 zl. odhadnut a Studeneckému byl postoupen. (C. 215, C. 10 & S. 49.) — c) *Dám na Horách Kutných* v Panenské ulici ležící, postoupený Studeneckému a jeho manželce l. 1630 od Johanny Lukavecké, roz. z Dobřenic, pro náboženství ze země odešlé, od cíś. rychtáře též v pokutě byl ujat, avšak potom l. 1636 vdově Studenecké Markétě, roz. z Dobřenic, postoupen. (C. 215, S. 49.)

Za třetí díl král. fisku z dotčených statků v pokutě náležející uvolil se Studenecký při kommissi transactionis léta 1628 složit 1500 kop míš., kteréž na poručení komory české dne 1. září 1635 odvedl. (C. 215, S. 49.)

Michal Studenecký ryt. z Pašíněvsí na Hradešíně obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního nikdo o něm nevěděl, tak že bez pochyby ze země pro náboženství odešel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav Studenecký ryt. z Pašíněvsí při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Albrecht Šťastný Suda (Lukavský) Řenecký z Řeneč, bratr Jetřichův, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi 18. srpna odsouzen byl všeho jmění; ale poněvadž již v měsíci lednu 1621 králi Ferdinandovi II. zase věrnost zachovati přísahou slíbil, z milosti zůstaven jest při *třetině*, kteráž jemu z komory české měla býti vydána. Statek jeho, tvrz a *dvůr svobodný* poplužní ve vsi *Jesenici* (kr. Hradec Král. okr. Nové Město

n. M.) s příslušenstvím, který Suda l. 1617 od Štastného Panského za 5300 kop mš. koupil (D. Z. 191, G. 7), teprv dne 24. února 1628 v pokutě ujatý, odhadnut za 3740 kop mš. a ponechán byl Sudovi pro dluhy 7140 kop mš. vynášející proti zaplacení dvou třetin král. fisku náležitých. (C. 215, R. 1 & S. 51. — Lib. conf. 2, f. 220.)

Jan starší Suda Lukavský ryt. z Řeneč hlasoval pro vržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž přísahal a konfederaci podepsal. Avšak jsa katolík, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit k alumnatu sv. Jakuba 100 zl., kteréž dle listu upomínacího téže kommisse z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Suda Lukavský ryt. z Řeneč při kommissi konfiskační dne 20. prosince 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jetřich Suda Lukavský Řenecký ryt. z Řeneč a na Orlici, bratr Albrechtův, složil hned v měsíci lednu 1621 králi Ferdinandovi přísahu věrnosti a poddanosti; nicméně l. 1623 od král. prokuratora při kommissi konfiskační z účastenství v povstání obviněn, složil odpověď svou v spisu k odvodu nevinny své a pro zrušení kommisse konf. nebyl odsouzen. Aby však obvinění toho byl osvobozen a mohl podržeti statek svůj *Orlici* (Erlitz, kr. Hradec Král., okr. Žamberk.), *) uvolil se při kommissi transactionis dne 12. února 1628 porovnáním a úmluvou za udělení perdonu dáti 2000 kop. mš., kteréž do komory české odvedl, tak že mu vedle cís. resoluce z dne 18. března 1628 perdon byl udělen.

Ale poněvadž později se vynašlo, že Suda na újmu král. komory jmění své svědomitě neudal, zavázal se Vilém Alexander Vitanovský z Vlčkovíc jakožto poručník syna Hynka Jetřicha Vitanovského, pozůstalého po bratru jeho Mikulášovi z jeho manželky Doroty, dcery Jetřicha Sudy, k zapravení všech pohledaností fiskálních na statku Orlickém složit 10.000 zl. rýn., za kterouž summu dědic Sudy, dotčený Jetřich Vitanovský, vedle cís. resoluce z dne 20. října 1659,

*) Statek *Orlici* — zámek a ves Orlici s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, a ves Mistrovice (díl) s příslušenstvím — koupil l. 1565 za 2500 kop gr. česk. Suda z Řeneč od Buriana Strachoty. (D. Z. 57, J. 20.)

dne 26. června 1660 všech dalších nároků komory české byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, S. 51 & Z. 13.)

Jiří Konrad Suda Lukavský z Řeneč a na Hořejší Lukavici, katolík, provinil se v čas zpoury tím, že přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pročež při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek svůj polovici *Lukavice horní* (kr. Plzeň., okr. Přeštice), který jemu vedle cis. resoluce z dne 22. října 1624 za summu odhadní 5311 kop. mš., opět prodán byl proti zaplacení 200 kop mš. do komory české, a zapravení dluhův na témž statku vězících. Statek ten, teprv l. 1636 po zaplacení dotčené summy do desk zemských vložený, zdědil po Sudovi jeho syn Markvart Jan; dcera pak Dorota Alžběta, prv provdaná Klenovská, potom Řičanová, dědila po matce své Kateřině, roz. z Widerspergu, pohledanost její na témž statku v 3000 kop mš., již se děti její ještě léta 1677 domáhaly. (C. 215, S. 51. — Lib. conf. 2, f. 342. — D. Z. 299, M. 12.) — Mimo to propadl Suda polovici z jistiny své 1000 kop mš. (C. 215, S. 51.)

Petr Suda Lukavský ryt. z Řeneč a na Nemilkově účastnil se zpoury jako Jiří Konrad Suda; protož při kommissi konfiskační dne 30. května 1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Nemilkov* (Nemělkov, kr. Písek, okr. Sušice) — tvrz a ves Nemilkov s dvorem poplužním, pivovárem, lesy, rybníky i jiným příslušenstvím, a vsí Brancíkov, Radvanice (tři poddaní s potahem), Tvrdošlav (Drosclau díl), s krčmou vysadní na Makově, dvě chalupy s dvorem poplužním a ves Zahrádka — který l. 1616 od Jana Petra Černína z Chudenic za 20.700 kop mš. koupil. Statek ten již l. 1620 před bitvou bělohorskou od Dona Martina de Hoëff-Huerta mocí válečnou ujat, potom v summě odhadní 13.853 kop mš. pluku Dona Baltasara de Marradas postoupen a vedle cis. resoluce z dne 17. června 1627 se statky Velharticemi a Mokrosuky (viz Václav Otakar Perglar) dne 15. listopadu 1628 za 50.000 zl. rýn. prodán byl Donu Martinovi de Hoëff-Huerta, cis. válečné radě a nařízenému nejvyššímu. (C. 215, S. 51. — Lib. conf. 2, f. 360. — D. Z. 144, C. 20 & 297, Q. 2.) — Vdova po

Donu Huertovi prodala l. 1649 týž statek za 7000 zl. *Jaroslavovi Kocovi hraběti z Dobruše*, jehož dědicové jej beze vsi Zahradky za 11.000 zl. prodali. (C. 215, S. 51.)

Suda Lukavský neobdržel ničeho na dvě třetiny z milosti mu zanechané; i jeho synové, Vilém, Jan Václav, Jiřík a Přibík, u veliké chudobě žijící, marně se domáhali této spravedlnosti své a postoupili ji strýci svému, který se jich v bídě jejich ujal, a Viléma a Přibíka až do smrti jejich při sobě choval. (C. 215, S. 51.)

Vilém mladší Suda Lukavský (Řenecký) z Řeneč, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen byl k *manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommissee nebyl vyhlášen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Sudek z Dlouhé (von Langendorf) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastenství ve zpouře osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dáti 100 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Krištof Sudek z Dlouhé (v. Langendorf) v čas zpoury dal se potřebovati za hejtmana nad lidem krajským, s nímž k oblehání města Budějovic táhl, potom se utekl s manželkou a dětmi ze statečku svého do zámku a města Rožmberka, po jehož vzetí skrze hraběte z Buquoye l. 1620 po 13 měsících u vězení byl držán. Ačkoliv se pak s Buquoyem o perdou vyrovnal, předce při kommissi konfiskační dne 14. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, ale rozsudek ten pro zrušení kommissee nebyl ohlášen. Teprv dne 27. června 1630 obeslán Sudek před kommissi revisionis, odevzdal pokuty za třetí díl král. fisku propadlý 400 kop mís. z jistin, kteréž měl na statcích Švamberských. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 52.)

Erazym Matyáš ze Sudetů (Šudetů, a *Sudetis*) na Vstupách při kommissi konfiskační dne 21. července 1623 dvou dílů statku svého odsouzen a při třetím díle z milosti zanechán jest. Stateček jeho *Vstuhy* řečený (při městě Budějovicích ves zaniklá) v těch letech dokonce popálen a zbořen byl, tak že toliko grunty k němu náležející pusté zůstaly, jichž se pan *Servaci* ujal a je ještě l. 1637 v držení a uží-

vání měl. Mimo to ujal se jeho *zahrady při městě Budějovicích* Emanuel Fryčka.

Takto všeho statku svého zbaven v nouzi a nejvyšší chudobě své žádal Erazym Matyáš ze Sudetů při komoře české l. 1630, aby mu postoupena byla pozůstalost okolo 200 kop míš. po sestře jeho, která s manželem svým *Krištofem Wieserem z Aichu* l. 1624 pro náboženství do města Görlice Horních Lužic se odstěhovala. Po jeho smrti žádal jeho bratr *Zikmund Matyáš ze Sudetů* l. 1637, aby dětem po Erazymovi Matyášovi zůstalým na porážku téhož třetího dílu z milosti jim zanechaného dotčená zahrada při městě Budějovicích byla postoupena. (C. 215, S. 90.)

Karel Sigmund (Hora) Sudkovský z Hendersdorfu (Hendersdorfu), jsa chudý, sloužil za jiné ve vojsku stavovském; po bitvě bělohorské však vstoupil do císař. služby vojenské a proto při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován. (C. 215, C. 1/4.)

Oldřich (Hora) Sudkovský z Hendersdorfu učinil se účastna zpourey tím, že l. 1619 sám osobně ve vojsku stavovském sloužil a l. 1620 jednoho šlechtice za sebe vypravil. Ale poněvadž po bitvě bělohorské přijal víru katolickou a vykonal zase přísahu věrnosti králi Ferdinandovi, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu osvobozen, podržel dvůr svůj poplatný v knížectví Fridlandském i jistinu 600 kop míš. (C. 215, C. 1/4 & R. 1.)

Jan Sudlice (Sudlička) z Borovnice a na Lhotce pro své účastenství ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za perdon mu udělený; ale posel komorní nemohl se ho doptati v kraji Chrudimském. (C. 215, C. 1/4.)

Simeon Sušický ze Sonnenšteina, radní Starého města pražského, provinil se v čas zpourey tím, že dne 8. června l. 1618 od direktorův a správců zemských zvolen byl ze stavu městského s Václavem Maštěrovským z Jizbice mezi kommissary a opatrovníky kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze po vypovězení Jesuitů z království Českého; pak že snešením stavu městského o zvolení Fridricha falckraběte za krále Českého dne 26. srpna 1619 stavům vyšším na sněmě shromážděným v známost uvedl; též že zvolen byl od stavů

na sněmu dne 25. dubna 1620 mezi osoby nařízené k přehlížení starých dluhův od předešlých králů vzdělaných k tomu konci, aby dluhy zemské odměňováním jistých osob vzdělané byly kassirovány a v nic přivedeny. — Pro tato provinění, zvláště pak z té příčiny, že od Jesuitův hned po bitvě bělohorské obviněn byl vydrancování kollegia (viz Maštěrovský), opatřen byl Sušický vězením na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 s jinými náčelníky povstání, potom při kommissi executionis vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 odsouzen dne 19. června t. r. *hrdla, čtí i statkův* a dne 21. června *oběšen* s Janem Kutnaurem na jednom trámu vystrčeném z okna radnice Staroměstské. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{16}{100}$.)

Jméni jeho všecko již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) *Dům nárožní* v Starém městě pražském jdouc k masným krámům vředním vedle Zlaté Štíky ležící, od starodávna u *Kravův* řečený, který l. 1622 za 3130 kop míš. odhadnutý vedle dekretu král. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina z dne 25. února 1623 prodán byl *Pavlovi Drahnětickému z Weisenberku* za 800 kop gr. českých, tak že kupující na summu trhovou hned na hotově složil 300 kop česk. do úřadu rentmistrského, zbytek pak v lhůtách o sv. Jiří od l. 1624 počínaje po 50 kopách gr. česk. zaplatiti měl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 318. — C. 215, S. 53.)

b) *Dům u Jandů* řečený s pivovárem a sladovnou, v Starém městě pražském v osadě sv. Haštala vedle domu Šleinicovského a pivováru Matyáše Jirkovského z Dívína obostranně ležící, l. 1593 za 1000 kop gr. česk. koupený, který vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 30. září 1621 k užívání obdržel měšťan Staroměstský *Michal Peček Smržický z Radostic* za summu 1000 kop míš. k potřebám válečným půjčkou. (C. 215, P. 2 & S. 53. — Lib. obligat. caerul. 5, f. 221.)

c) Místo *Kulna* (též Poustka) řečené, plankami ohrazené, za klášterem sv. Anežky v Starém městě pražském při vodě ležící, které za 50 kop koupil Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, měšťan Staroměstský. — Dříví však v této Poustce se nacházející převezeno bylo do domu Německého a vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 15. prosince 1621 darováno bylo klášteru bratří Milosrdných. (C. 215, S. 53.)

d) *Vinice* čtyry korce míry držící s lisem, na *Věnečku* před branou Kartauskou (Újezdskou) ležící, od Sušického l. 1618 za 1200 kop míš. koupená (Lib. contract. 19, f. 342), které se o své újmě zmocnil hrabě Michna z Vacinova, jemuž na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 22. prosince 1622 byla postoupena, a od něho *Šimonovi Švabovi* (Schwaebel) za 2000 kop míš. prodána. (C. 215, E. 4, P. $\frac{2}{3}$ & S. 53.)

Ale poněvadž vdova po Sušickém pozůstalá, Anna roz-Šenicova z Libína, se Sušickým měla společné statků zadání (Lib. contract. caerul. 3, f. 191), přisouzeno jí bylo recessem knížete z Lichtenšteina z dne 26. srpna 1623 její věno 2500 kop míš. a jistina 5058 kop míš., kterážto pohledanost v summě 7558 kop míš. jí ze statků vytčených měla býti zaplacená. Tuto summu odkázala Anna Sušická l. 1627 *Jakubovi Hajovi*, manželu svému zasnoubenému a zamluvenému, jemuž dne 25. srpna 1628 od cis. rychtáře a úředníků šestipanských Starého města pražského byla přisouzena, tak že na srážku této pohledanosti jemu cis. resolucí 30. dubna 1623 postoupen byl *dům u Jandů* [pod b) uvedený] v summě 5919 kop. míš. proti zaplacení dotčených 1000 kop Michalovi Pečkoví, jakož i Kulna pod c) dotčená, pak 1000 kop míš. na dům u Kravů nedoplacených. (C. 215, S. 53. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 407.)

Jan Svatkovský ryt. z Dobrohoště přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jako i k jejich sňesení o zavržení krále Ferdinanda a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 9. prosince 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Dražice* (kr. Tábor, okr. Bechyň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, který za summu odhadní 5220 kop míš. dne 25. února 1623 koupil *Adam Lipovský z Lipovice*. (C. 215, S. 55. — Lib. conf. 2, f. 190. — D. Z. 141, F. 20 & 292, B. 2.)

Přech Svatkovský ryt. z Dobrohoště, bratr Jana, obviněn byl, že se zúčastnil sám osobně výpravy do Moravy i do Rakous, pak že po bitvě bělohorské v Táboře proti cis. lidu se zavřítí dal. Pročež při kommissi konfiskační dne 18. srpna 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění, propadl statek *Svatkovic* (okr. Bechyň., dom. Veselíčko), ves a dvůr poplužní s ovčí-

nem. rybníky, lesy a vším příslušenstvím, za 5002 kopy míš. odhadnutý, který dne 26. března 1623 za 5000 zl. lehkých peněz (625 zl. dobrých peněz) koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, S. 55. — Protoc. condempnat f. 499. — Lib. conf. 2, f. 45. — D. Z. 141, G. 4 & 292, C. 2.)

Svatkovský neobdržel ničeho na dvě třetiny, z milosti mu zanechané; též jeho manželka Anna, roz. Údrčka z Kestřan, potom provdaná Dobranovská, marně se domáhala pohledanosti své 2300 kop míš. na statku Svatkovicích. Teprv syn Svatkovského Přeč, který 18 let při cis. vojsku sloužil, léta 1657 odvedl obvinění od otce svého, dokázav, že týž l. 1621 jenom z přinucení v městě Táboře meškal, a při obležení téhož města cis. vojskem s hradeb městských se spustil zanechav tam manželku, dívky i jmění své, a s největším nebezpečím života (střílel naň Táborští se zdí) k Donu Baltasarovi de Marradas se odebrav, téměř všemožně radou svou byl nápomocen. Protož žádal Přeč za navrácení statku otcovského, dokládaje, že prodejem téhož statku, který za 12.000 kop míš. stál, za tak nepatrnou summu náramně zkrácen byl král. fiskus i jeho otec, tak že kněžna z Lobkovic ani obilí, při témž statku zanechané, summou trhovou nezaplatila (byl l. 1623 korec žita za 21 kop míš.). Avšak Přečovi za jeho pohledanost pojištěno bylo po dlouhém vyjednávání vedle cis. resoluce z dne 16. června 1658 toliko 3500 zl. z mateřského podílu, pak 1894 zl. místo dvou třetin po jeho otcí ponechaných. (C. 215, S. 55.)

Václav Svatkovský ryt. z Dobrohoště účastnil se zpourey, jako Jan Svatkovský, tak že při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění, avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl ohlášen. Teprv vedle nařízení kommisie revisionis dne 18. dubna léta 1630 jmění jeho v pokutě bylo uято, totiž: a) Zbytek summy trhové 11.000 kop míš. za statek *Petrovice* (kr. Tábor, okr. Sedčian.), který Svatkovský od manželky své Elišky měl postoupený a jej *Bohuslavovi Ritterovi z Gross-Öttingu* za 18.000 kop míš. prodal, a na tuto summu toliko 7000 kop obdržel. — b) Jistina 7000 kop míš., kterou Svatkovský měl na panství Orlickém. — Z toho všeho připadlo do král. komory 9000 kop míš. (C. 215, S. 55 & 83.)

Vilém Svatkovský ryt. z Dobrohostě pro své účastenství ve vzpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím srazil krk v Táboře, nezanechav ničeho. (C. 215, C. 1/4.)

Zacharyáš Světlík Mantinský (z Kzesu), měšťan Nového města pražského, provinil se v čas zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil *statek kláštera Strahovského — tři kusy dědin* blíž Prahy v *Přední Brusce* ležící obostranně i s mostem a údolím, ze tří stran zdí ohražené, s chalupou zbořenou vedle dědiny a vinice téhož Světlíka ležící — za summu odhadní 700 kop míš. zúplna zaplacenou. Tento statek musil Světlík bez náhrady navrátiti klášteru dotčenému. (D. Z. 140, F. 3' & 193, B. 20.) — Potom nechtěje při reformaci přistoupiti k náboženství katolickému, odešel ze země a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujímal se desk zemských a soudu purkrabského, býval v radách u hraběte z Turnu a lidem těžké příkoří činil. Proto při kommissi konfis. *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Svobodníci v kraji Bechyňském, zejména *Blažej Austajovec, Pavel Borkovec, Jan Čerkovský, Jindřich Holub, Daniel Jenšík, Jindřich Jenšík, Martin Jenšík, Oldřich Jenšík, Václav Jenšík, Vilém Jenšík, Jan Lhotka, Karel Lhotka, Oldřich Mazaný ze Slavětína, Vilém Mazaný, Václav Měděnec, Václav Pečínovský a Oldřich Rašovec* účastnili se dle veřejné hoto- vosti od stavův povstalých nařízené výpravy válečné ozbro- jeni dlouhými ručnicemi. Při kommissi transactionis dne 21. července 1629 všickni osvobození byli pokuty za pardon jim udělený, poněvadž statky jejich od císa. vojska byly vydranco- vány a vypáleny, tak že mnozí z nich ani chleba neměli. — Jediný *Oldřich Mazaný ze Slavětína* složil pokuty 93 zl. 20 kr. — Též *Jiří Mazaný ze Slavětína* obeslán byl před kommissi transactionis; avšak posel komorní dne 17. února 1630 podal zprávu, že Mazaný zabit byl v Praze od studentův a jeho sestry že drží statek Slavětín. (C. 215, C. 1/4.)

Svobodníci ve vsích Kříšově a Chotělsku (okr. Dobříš.), *Jan a Jiří bratří Bartošové*, propadli pro své účastenství ve vzpouře *dvůr svobodný* ve vsi *Kříšově*, který léta 1623 za

zpupné dědictví koupil Václav nejstarší *Vratislav z Mitrovic* za 530 kop mš. s polovicí dvora svobodného v též vsi svobodníkovi *Václavovi Dvořákovi* odňatého, pak s dvorem svobodným ve vsi *Chotělsku* (Chotilsko, okr. Dobříš.), jež svobodník *Václav Dlačů* v pokutě pro své provinění v čas zpoury propadl. (C. 215, lib. conf. 2, f. 215. — Lib. contract. f. 333.)

Daniel a Tobiáš Šarfenbergrové (Scharfenberg) z Šarfenberku a Lindenthalu a při městě Chrudimi, obesláni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu, nedostavili se; neboť dle zprávy posla komorního Daniel neměl jmění žádného a byl hejtmanem v Ptačně, Tobiáš pak již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Václav Šárovec ze Šárova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 23. května 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných. Po jeho smrti bez dědicův mužských l. 1626 vedle nařízení komory české dne 27. prosince 1628 jmění jeho v pokutě bylo ujato, zvláště 1390 kop mš., které Šárovec l. 1612 manželce své Žofii, roz. z Řízenska, věnoval. Tato pak marně se domáhala dotčené summy při kommissi revisionis. (C. 215, C. 1/10; P. 21 & S. 56.)

Jetřich Šatný z Olivetu a na Hlízové sloužil ve vojsku stavovském a padl v bitvě na Bílé hoře. Statek po něm pozůstalý *Hlízov* (kr. Čáslav, okr. Kutn. Hora,*) ves s dvorem poplužním, podržela jeho manželka Estera, roz. Skalská z Dubu, potom opět provdaná za Jana Ludvíka Pagaje, pak po třetí za Filipa Jakuba Engelmajera, která na témž statku mimo věno své 6000 kop. mš. ještě jistinu 6150 kop mš. měla, a jej dceři své Alžbětě z druhého manželství zanechala. Po smrti Estery prozradil její třetí manžel provinění Šatného; pročež statek Hlízov l. 1636 v pokutě byl ujat a svěřen k správě a opatrování Adamovi Rotlebovi ze Žaboklik, jehož manželka Žofie, sestra dotčené Estery, poručnicí byla nad její dcerou Alžbětou, kteréž pak toliko jistina 6150 kop mš. z téhož statku byla přisouzena. O statek Hlízov ucházel se l. 1648 opat kláštera Sedleckého, který na něm 600 kop mš.

*) Díl vsi Hlízova, totiž dva dvory poplužní s tvrzištěm starým a příslušenstvím koupil Šatný l. 1602 za 6600 kop mš. od bratra svého Václava. (D. Z. 178, H. 25.)

pohledával; není však vytčeno, zdali statek ten témuž klášteru na srážku fundace na král. panstvích jemu zadržalé byl postoupen. (C. 215, L. 15 & S. 57. — Lib. conf. 2, f. 202.)

Arnolf Šen ryt. z Šenu (Schön von Schön jinak Schönau) na Lhenicích, pro provinění své, že v čas zpourey vypravil jednoho koně k vojsku stavovskému a že půjčil direktorům 500 kop míš. na statky duchovní, obeslán byl před kommissi transactionis, od níž však dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen, poněvadž měl statek svůj *Lhenice* (Welhenic, kr. Žatec, okr. Bílin.) nad cenu zadlužený, a přislíbil s osmi dětmi svými přistoupiti k náboženství katolickému. (C. 215, C. 1/4.) — Avšak navrátiti musil beze vsí náhrady *klášteru Světeckému* vesnice *Oupoři* (Oupoř, kr. Žatec, okr. Bílin.) a *Poradice* (Pohradice, Poratsch) s příslušenstvím, které v čas zpourey l. 1620 koupil od stavův odbojných za summu odhadní 2000 kop. míš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, F. 2 & 193, B. 16.)

Křištof Šen ryt. z Šenu (Schön v. Schönau) při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za pardon mu udělený byl osvobozen, protože přistoupiv k náboženství katolickému byl za příklad ostatnímu rytířstvu kraje Loketského, v němž od dávných dob až na ten čas nebylo katolíka žádného. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Šenovec z Ungerswerdu (Schönovetz von Ungerswerth) účastnil se zpourey tím, že k vojsku stavovskému 10 lidí najatých vypravil a kontribuci k válce odváděl; pročež při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Frydnava* (Friedenau kr. Čáslav., okr. Nemeč. Brod.), k němuž náležely tvrz a ves Frydnava s dvorem poplužním, mlýnem, řekou, štěpnicí, chmelnicí, s místem pustým domu v městě Německém Brodě, též druhý dvůr poplužní pustý ne daleko vsi Hochtanova řečený Frydnavský s poplužím, pak vsi Bartošov, Hochtanov a Plumedorf (Blumendorf), s lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím, jakž to l. 1575 Baltasar Šenovec od Mikuláše Naza z Chřenovic za 5750 kop gr. česk. (11.500 kop míš.) koupil. (D. Z. 62, O. 27.) — Tento statek vedle cis. resoluce z dne 28. ledna 1625 opět byl postoupen Šenovci za summu odhadní 19.045 kop míš., z níž

třetinu v pokutě propadlou 6348 kop do král. důchodů měl odvésti. Po jeho smrti l. 1626 připadl týž statek jeho bratrovi *Pavlovi*, jehož synovi *Augustinovi Arnoštovi* teprv l. 1656 do desk byl vložen. — Dle účtu komory české l. 1628 připadlo na třetinu král. fisku náležející, po srážce dluhův do 13.885 kop míš., toliko 1720 kop. (C. 215, S. 74. — Lib. conf. 2, f. 216. — D. Z. 152, L. 26.)

Arnošt Šic ryt. z Drahenic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře zproštěn, potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Šic ryt. z Drahenic na Poříčí, Borovém a Nedanicích pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, kteréž všecko v této pokutě od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Poříčí* (P. červené, Pořešice, Kron- oder Roth-Poritschen, kr. Plzeň., okr. Přestic. a Klattov.),*) k němuž náležela tvrz Poříčí v nové vystavěná a vsi Poříčí, Kokšín, *Borové* (Borov), Vřeskovice, společná ves *Dolejší Střebejčiny* (Třebejčína, Střebetín, Třebetín malý), Vosym (Osy), společná ves Plot (Oplot, Amplatz), *Hořejší Střebetín* (St. veliký), *Nedanice*, Nedaničky; vsi společné Kbely, Jině (Jinín, Jino) a Zelené; ves Kaliště a krčma v Nezdicích, s dvory poplužními, mlýny, pilou při mlýně Řinickém, ovčiny, řekou, rybníky, lesy, chmelnicemi, pivovárem, cihelnou a podacím kostelním. Tento statek odhadnutý za 87.127 kop míš. l. 1623 dne 19. srpna prodán byl za 84.802 kopy 21 gr. míš. *cizozemci*, císař. plukovníku a komorníku, *Filipovi Adamovi svob. pánu z Kronbergu*, jemuž darem ze summy tržové poraženy byly dvě třetiny král. fisku náležející v 56.543 kopách 54 gr. vedle císař. resoluce z dne 3. listopadu 1623, tak že toliko třetinu Šicovi ponechanou za-

*) Tvrz a ves *Poříčí* s mlýnem, též mlýn ve vsi Jině s poplužím, dědinami, lukami, lesy, řekami a příslušenstvím, koupil l. 1569 Mikuláš Šic z Drahenic od Jindřicha Mladoty z Jilmanic za 2300 kop míš. (D. Z. 59, M. 17.) — Vsi *Hořejší a Dolejší Třebejčiny* s rybníkem Bezděkov řečeným a kusem lesa koupil l. 1595 Albrecht Šic od Heralta Říčanského Kavky z Řičan za 3000 kop míš. a k tomu postoupil Říčanskému dvůr (holé stavení) v městě Švihově. (D. Z. 171, D. 13.) — Tvrz *Nedanice* s dvorem poplužním, ovčínem, cihelnou, mlýnem pustým, pivovárem, lesy a rybníky koupil Šic l. 1615 od Jana Adama Janovského z Janovic za 18.000 kop míš. (D. Z. 189, C. 9.)

platil. (C. 215, S. 80. — Lib. conf. 2, f. 380. — D. Z. 153, C. 26 & 620, B. 24.)

b) Vsi *Plíškovice, Rastely a Sochovice* (kr. Písek, okres Březnic.), od statku Poříčí oddělené, koupil l. 1623 za summu odhadní 2325 kop mís. královský prokurátor *Přibík Jeníšek z Újezda*, který je k Březnici připojil. (C. 215, S. 80. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, E. 1 & 194, J. 13.) — c) Jistiny 27.917 kop mís. (C. 215, S. 80.)

Mimo to odsouzen byl *Šic* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 *při kommissi Fridlandské* dne 16. ledna 1634 pohledanosti své, již měl za Jindřichem Černínem. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{10}{35}$.)

Dle účtu komory české dne 8. května l. 1655 připadlo z veškerého jmění Šicova 115.045 kop vynášejícího na dvě třetiny král. fisku náležející 76.696 kop, a na třetinu Šicovi a jeho dědicům ponechanou 38.348 kop, na kterouž summu Šic již l. 1623 ze summy trhové za statek Poříčí 28.267 kop obdržel, tak že jeho dědicům a věřitelům ještě 10.081 kop vydati se mělo. Avšak do účtu tohoto nebyla pojata summa za vesnice Jeníškovi prodané. (C. 215, S. 80.)

Jan Bartoloměj Širntyngar ze Širntyngu (Schirntinger), přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého na království České a jeho syna na čekance, a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským při sněmu generalním l. 1620. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 3. listopadu l. 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž před jeho úmrtím l. 1623 bylo konfiskováno, totiž: a) Statek nápadní *Tureč* (Turč, Turtsch, kr. Žatec, okr. Doupov, dom. Maštov.) — tvrž a ves Turč s dvorem poplužním a pivovárem, a ves Obrovce (Wobern, Vobory) s dvorem poplužním, dvěma mlýny, podacími kostelními a příslušenstvím — kterýž za 16.909 kop mís. odhadnutý, od král. komory vedle cís. resoluce z dne 14. července léta 1623 koupil *cizozemec* nejvyšší cís. lieutenant *Gottfried Hübner* za 17.409 zl. rýn. a za touže summu vedle cís. resoluce z dne 8. ledna l. 1624 postoupil *cizozemci Baltasarovi Cicogni*. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 181. — D. Z. 153, F. 10 & H. 2.)

b) Ves *Tři Sekery* (Dreihacken, kr. Cheb., okr. Kinžvart.) a ves *Hledsebe* (Siehdichfür) s 20 poddanými, 6 rybníky, s dvorem poplužním Novým řečeným, při němž bylo luk na 100 vozů sena a chovalo se 100 krav, 10 volů, 300 ovcí — kteréž za 15.246 kop míš. odhadnuté l. 1623 byly prodány *Janovi Albrechtovi z Heimhauzen*, avšak vedle cis. resoluce z dne 4. června 1627 postoupeny za 16.114 zl. rýn. bratřím *Janovi Reinhardovi a Vilémovi Metternichům z Winneburgu* na přímluvu jejich strýce Lothara, arcibiskupa Trier-ského, a k panství Kinžvartskému (viz Zedvic) připojeny jsou.*) (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 441. — D. Z. 143, M. 15.)

c) Ves *Holostřevy* (Holletzried, kr. Plzeň, okr. Stříbro, dom. Kladruby) s 16 dvory sedlskými a 3 chalupami, pak ves *Benešov* (Benešovice)**) se 13 sedláky a 4 chalupníky s dvorem poplužním, též dvůr poplužní *Výrov* u lesa ležící, pustý, při němž mlýn též pustý, což vše v summě odhadní 11.206 kop míš. na poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 13. července 1623 a vedle cis. resoluce 20. září l. 1624 bylo postoupeno *klášteřu Kladrubskému* náhradou za vesnice Látín, Honosice, Všekary a Hradišany, kteréž na onen čas klášteřu odcizené a k statku Čechovskému připojené, potom léta 1623 s panstvím Týnem Horšovským (viz Popel z Lobkovic) Maximilianovi sv. pánu z Trautmandorfu za 18.678 kop míš. byly prodány. (C. 215, K. 16 & S. 60. — Lib. conf. 2, f. 260. — D. Z. 153, J. 24 & 27.)

*) Ves *Malý Hledsebe* (Klein-Siehdichfür), ves *Dolejší Hledsebe* (Gross-Siehdichfür) s krémou svobodnou, se clem, rybníkem a mlýnem poplatným (jménem Gestelmühl); ves *Tři Sekery* (Dreihacken) a ve vsi Hořejší Vsi (Oberndorf) čtyry lidi osedlé; ves *Klein-Gropitzreuth* s rybníkem a mlýnem a ve vsi Tysové tři lidi osedlé a kus lesu nad vesnicemi Malým a Dolejším Hledsebe ležícího do 10991 $\frac{1}{2}$ provazců, s dvěma rybníky a vším příslušenstvím — koupil Bartoloměj Širntyngar l. 1606 od císaře Rudolfa II. od panství Tachovského za 10.025 kop 36 gr. míš. (D. Z. 180, F. 6.) — V smlouvě trhové vymíněny byly k ruce J. M. C. hory měděné při vsi *Tři Sekery*, v nichž se ročně přes 1000 centů mědi vyrábělo; hornictvo pak i obyvatelé od císařů Rudolfa a Matyáše vedle obyčejných svobod horničných osvobozeno bylo desátku ze stříbra a z mědi na 15 let, pak od císaře Ferdinanda II. ještě na 5 let. (C. 215, S. 60.)

**) Osedlí ve vsích Holostřevích a Benešově, k panství Ošelinskému náležející, měli od někdejších pánův ze Švamberka obdarování takové, že svými statky svobodně řídití, a k tomu, kdy a kde se jim líbilo, doudouce napřed znáti pánu, vystěhovati se mohli. (C. 215, S. 60.)

d) Jistiny 42.980 kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$), pak jistina 12.000 kop míš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Vdově Širntyngarově Anně, roz. z Kečova, za její pohledanost 42.000 kop míš. na statcích vytčených dáno smlouvou toliko 25.000 kop, na kterouž summu obdržela 14.000 kop z jistin dotčených, a na zbytek 11.000 kop l. 1628 čís. pojištění. Dcerám pak Širntyngarovým Ludmile Heleně, Evě Marii a Kateřině z čís. milosti povoleno a uděleno po 1000 kop míš. a dáno jim dne 25. května 1628 čís. pojištění na summu 3000 kop míš., z kteréž však jim žádných úrokův nebylo dáváno, tak že se jich ještě léta 1652 marně domáhaly. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Jošt Adam Širntyngar ze Širntyngu (Šerentyngar, Schirntinger von Schirting) na Chodové Planě, jeden z kommissarů při direkcí stavů povstalých, účastnil se zpourey jako Jan Bartoloměj ze Širntyngar, odešel počátkem l. 1621 pro veliké soužení a loupení statků jeho čís. vojskem ze země do Sas, a odtud, když mu vojsko saské vše pobralo, do markrabství Brandenburského, kdež se s manželkou svou v Arzbergu zdržoval; a nepostaviv se před kommissi hrdební, za psance vyhlášen a odsouzen při též kommissi dne 14. července léta 1622 *hrdla, cti i statku*. Avšak tento rozsudek král. výpovědi z dne 16. září t. r. jenom co do ztráty všeho jmění byl potvrzen, tak že statky jeho od král. komory byly ujaty, totiž:

a) *Oujezd* nade Mzí (kr. Plzeň.), k němuž náležely tvrz a ves Oujezd nad městečkem Touškovem, s dvorem poplužním, pivovárem, láznou, mlýnem na 4 kola, chalupami při tvrzi a na Dobroničku řečenými, 3 rybníky a jiným příslušenstvím, jak to Širntyngar l. 1617 od křištofa Pavla z Říčan za 17.000 kop míš. koupil. (D. Z. 139, E. 19 & 191, K. 27.) Statek ten za summu odhadní 9437 kop míš. léta 1623 od komory koupil *Severin Tahlo z Horšteina*, sekretář při komoře české. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 7. — D. Z. 141, H. 3 & 292, F. 11.)

b) *Chodová Planá* (Kuttenplan, kr. Plzeň.), totiž tvrz, dvůr poplužní a městečko Chodová Planá s podacím kostelním a ves Neudorf (Trstenice) s rybníky a vším příslušenstvím, jak to léta 1559 Mikuláš Šerntyngar z Šerntyngu od Mikuláše Miřkovského z Tropčic za 14.000 kop míš. kou-

pil (D. Z. 54, M. 18); též ves celá *Svatý Kříž* (Heiligenkreuz) se clem, s podacím kostelním, a *Zadní Chodov* (Hinterkotten), pak ve vsi Goderyš (Godrisch, Jadruše) jednoho člověka a ve vsi Witingereytu dva osedlé, též lesy s lukami v nich na 15.000 provazců držíci, dva rybníky, potůčky, se vším příslušenstvím, jak to léta 1606 od panství Tachovského král Rudolf II. Jobštovi Adamovi Širntyngarovi za 21.114 kop 40 gr. míš. dědičně prodal. (D. Z. 179, M. 13.) — Tento statek od komory české dne 14. května 1621 v summě 10.000 kop míš. byl zastaven cí. plukovníkovi a tajné radě knížete Bavorského *Theodorovi z Hamhausu* (*Haimhausen*), pak l. 1623 za 51.889 kop míš. odhadnutý vedle cí. nařízení prodán *Jindřichovi hraběti Šlíkovi* za 60.000 kop m. Avšak na přímluvu knížete Bavorského vedle cí. resoluce z dne 20. března 1623 zůstaven byl cizozemec *Theodor z Hamhausu* při témž statku za 50.000 kop míš., z kteréž summy jemu vedle cí. resoluce z dne 27. března 1624 darováno bylo 25.000 zl. rýn. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 128. — D. Z. 153, H. 3.)

Manželka Širntyngarova Anna Marie, rozená z Perglasu, marně žádala za navrácení statků jí náležejících, které od král. komory se statkem Chodovou Planou Theodorovi z Haimhausen byly postoupeny, totiž: a) Statek *Promenhof* (kraj Cheb., okr. Plan., dom. Chodová Planá) předešle k zámku Tachovu pod léno přináležející, s dvorcem k němu přikoupeným, s krčmou v Ranšteynu s dědinami, lukami, lesy, mlýnem, rybníčkem, lidmi osedlými a příslušenstvím, tak jakž to l. 1614 od krále Matyáše Širntyngarová za dědictví zpupné a svobodné měla postoupeno. (D. Z. 136, P. 29.) — b) Statek *Khoau*, který Širntyngarové l. 1618 od Evy Widerspergerové za 3500 kop míš. byl prodán. Mimo to domáhala se Širntyngarová dlouho věna svého 3000 zl. rýn., pak pohledaností svých 393 dukátův a 780 zl. rýn. na statcích manželu jejímu odňatých. (C. 215, S. 60.)

Jošt Jindřich Širntyngar ze Širntyngu (Schirntinger von Schirnting) a na Schönwaldu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen *k manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Šenwald* (*Schönwald*, kr. Cheb., okr. Tachov.), sídlo s dvorem poplužním a

městečko (nyní ves) Schönwald; pak na dvůr poplužní v *Pa-
vlovicích* (okr. Planá) se 4 chalupníky, což všecko za 9263
kopy mš. odhadl. Statky ty l. 1646 propuštěny byly z man-
ství Anně Saloméne Širntyngarové, potom provdané Tucha-
rové, roz. Kfelřové, proti odvedení 1691 zl. 11 kr., a pak
l. 1672 jejím dědicům proti odvedení manské quoty zadržalé
2294 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 60. — D. dv. 7, f. 31 & 68,
I, f. 38.)

Adam Šiška (Žiška) z Jamolic, při kommissi confiscationis dne 14. srpna 1623 pokuty za účastenství své ve
zpouře osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de
pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 70 zl. 45 kr.
rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215,
C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Šiška z Jamolic na Radiči pro účastenství své
ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis,
aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle
zprávy posla komorního již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Škopek z Bílých Otradovic, jehož otec Petr od-
souzen byl k manství, nemaje sám žádných statků, provinění
svého v čas zpoury spáchaného vedle cíš. výpovědi dne 14.
listopadu 1624 byl zproštěn a brzy potom zemřel. (C. 215,
C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Škopek z Bílých Otradovic na Bělohradě a Třemešné,
odsouzen při kommissi konfiskační dne 13. června l. 1623
k manství, ohlásil se k přijetí léna na statek od předků svých
zděděný, *Bělohrad* (kr. Jičín., okr. Nová Paka), totiž tvrz
Bělohrad s kostelem filiálním, pivovárem, vinopalnou a chmel-
nicí; vsi Nová ves při Bělohradě, Brtví (Brtev), Javoří (Ja-
vořice) dolní a horní, Bukovina (Bělohradská), Kal (Kaly),
Třemešno (Třemešná červená), Vřestník (Vřesník), Tětín (za-
šlá) a Dobeš, s 94 poddanými a pěti dvory poplužními (ze-
jména Ratajnský, Dolejší, Tětínský, Miletinek a Tlukovský),
s lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím. Kterýžto statek
l. 1624 za 81.515 kop mš. odhadnutý, Škopek Albrechtovi
z Waldšteina za 62.000 kop mš. postoupil tak, že mu až do
zaplacení summy trhové k užívání zanechán býti měl. Avšak
než smlouva ta od císaře potvrzena byla, zemřel Škopek
l. 1626 bez dědicův. Pročež statek jeho k ruce krále ujat a

vedle král. resoluce z dne 12. prosince 1626 za 60.322 kopy mš. ponechán jest *Albrechtovi z Waldšteina*, tak že ze summy trhové 50.000 kop mš. odvésti měl Linhartovi Helfridovi hraběti z Meggau (Mekau), císař. nejvyššímu hofmistru na porážku jeho pretense, již tento za císařem měl. Waldstein pak l. 1628 týž statek pod manství Fridlandské uvedl, pak některé lesy od téhož statku k panství Hořickému připojiv, ostatní statek na tři díly oddělil, z nichž dva v léno za 34.907 zl. prodal a třetí díl v summě 44.288 zl. za léno dědičně daroval. (Viz Waldstein fridlandská léna.) (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. S. 17. — Lib. conf. 2, f. 275. — D. dvorské 7, f. 29; 68, f. 34 & 53, f. 83. — D. Z. 142, P. 18 & 294, E. 29.) — Mnozí z věřitelův domáhali se marně ještě l. 1668 pohledaností svých na dotčeném statku pojištěných. (C. 215, S. 17.)

Daniel Škreta Šotnovský z Závěřic, bratr Pavlův, na onen čas l. 1603 sekretář při komoře české, potom 1615 mezi defensory konsistoře pod obojí zvolen, pak l. 1618 jeden z direktorů stavu městského, podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, dal se potřebovati s jinými k opravení justifikace a dedukce svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Protož ujel po bitvě bělohorské i s manželkou svou Juditou ze země, a při kommissi executionis odsouzen byl dne 5. dubna 1621 vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. hrdla, cti i statku, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jména pak jeho všecko v pokutě bylo ujato, totiž:

a) *Dům* v Starém městě pražském, v osadě sv. Linharta mezi domy Františka Cortesy a Anny Kirchmayerové ležící, který od komory české za 2200 kop mš. odhadnutý vedle císař. resoluce z dne 31. května 1623 dekretem knížete z Lichtenšteina dne 19. července 1623 císař. hejtmanu panství Slavkovského *Theodorykovi Šimonovi Wahlovi z Lilienova* (v. Liebenau) za 1000 kop gr. česk. (2000 kop m.) byl prodán, tak že toliko 1000 zl. zaplatil a ostatní summa z milosti mu za jeho věrné služby byla darována. (C. 215, S. 18. — Lib. contract. caerul. 3, f. 323.)

b) *Dům* se zahrádkou v Novém městě pražském v rohu na Židovské ulici proti masným krámům všedním ležící, který Škreta l. 1619 *Markétě Prosečové* roz. z Dubu za 5000 kop

míš. prodal a 2000 kop míš. závdavku obdržel (Lib. contract. 11, f. 277). Avšak prodej ten za neplatný uznán, týž dům pak l. 1627 k ruce král. fisku ujat a vedle cíř. resoluce 19. června 1638 vdově po nejvyšším leytenantu *Spitzwegu, Mathildě Eusebii*, z milosti za věrné služby jejího manžela proti zaplacení zadržalých kontribucí postoupen byl. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & S. 18.) Prosečová pak propadla vedle zdání král. prokuratora z dne 5. prosince l. 1640 pohledanost svou na témž domě, totiž dotčené 2000 kop, pak 1000 kop do král. komory l. 1621 zaplacených.

c) *Zahrada s viničkou* vedle vápenice královské a blíže velikého domu Michnovského ležící, pak *doměk* v rohu vedle král. cihelny ležící, předešle knihami kláštera sv. Jiří na hradě Praž. se řídící, kteréž od komory navraceny byly *Pavlovi Michnovi*, jemuž l. 1620, proto že ze země zběhl, od stavův odbojných byly odňaty a Škretovi a jeho manželce *Juditě*, roz. z Altenberga, za 600 kop. míš. zcela zaplacených prodány. (D. Z. 192, N. 8.)

Pavel Škreta Šotnovský ze Závěřic, bratr Danielův, měřtan a kořšel Kutnohorský, byl v čas zpouřy léta 1619 mimicmistrem na Horách Kutnách, a proto po bitvě bělohorské uvězněn, dokázav však nevinu svou před kommissí hrdelní, z vězení propuštěn byl dle zprávy knížete z Lichtenšteina cířari dne 17. července 1621 učiněné. Maje pak za příčinou náboženství s manželkou svou ze země odejítí, postoupil 29. května 1628 své domy se zahradami v Kutné Hoře plnomocenstvím švagrovi svému Oldřichovi Byšickému z Byšic. Avšak statek ten všecken vedle nařizení komory české z dne 17. srpna 1628 v pokutě ujat byl, totiž: a) *dům Chyžderovský* se zahradou předešle manželce jeho *Kateřině*, roz. z Holtendorfu, a dítkám jejím svědčící; b) *dům Loskotovský* se zahradou; c) *dům Pařížkovský* se zahradou; d) *dům* se zahradou, jeho druhé manželce *Alžbětě*, roz. Šatné z Olivetu, náležející; e) jistina 200 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 18.) Není však vytčeno, komu a zač dotčené domy byly prodány.

Kateřina Škretová Šotnovská ze Závěřic, roz. z Morchendorfu, vdova po Kunradovi Škretovi († 1615), bratru Daniele a Pavla Škrety, nechtíc k náboženství katolickému přistou-

píti, odešla ze země do Freibergu. Ze statků svých prodala před odchodem svým toliko *mlýn Šerlinkovský* N. Himmelšteinovi; *dům* pak svůj v Starém městě pražském na rohu proti dveřím kostela Tejnského ležící, u *Černého jelena* řečený, teprv l. 1629 skrze plnomocníka svého prodala *Ondřeji Laynhauzovi z Břevnova* za 2500 kop m., na kterouž summu toliko 1000 kop závdavku obdržela. (Lib. contract. caerul. 3, f. 413.) Ostatní summa trhová 1500 kop l. 1633 od král. komory byla ujata, protože Škretová sirotky své s sebou ze země vyvedla a nazpět nevypravila. Předce však z této summy vedle nařízení komory české dne 7. srpna 1641 vykázán byl jejímu synovi *Karlovi* jeho díl 750 kop mís., za kterouž pohledanost, s úroky na 4355 zl. vzrostlou, vedle dekretu komory české 23. října 1668 *Karel Škreta*, na ten čas měšťan Starého města pražského a *výtečný malíř*, z jistin, po odsouzeném Kašparovi Uzlarovi zamlčených a od Škrety udaných, obdržel 1200 zl., a mimo to cíř. pojištění na 1166 zl., ostatku pak pohledanosti své k ruce císaře se vzdal. (C. 215, S. 18 & U. 5.) Viz též Uzlar.

Jan Konrad Šleglovský z Šicendorfu a Vilém, bratr jeho, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o konfederaci s jinými zeměmi učiněné, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za toto provinění, kteréž jim při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 a dne 10. března 1623 bylo prominuto, zavázal se *Vilém* při *kommissi tractationis de pio opere* l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dáti 466 zl. 40 kr. rýn., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 233 zl. 20 kr. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Buryan Šlechta Všehrdský z Všehrd s Jeronymem Jiřím a Václavem z Všehrd při kommissi konfiskační dne 3. října pokuty za účastenství své ve zpoure byl osvobozen. *Buryan* pak l. 1629 zavázal se za perdon mu udělený při kommissi *tractationis de pio opere* složit 278 zl. 15 kr. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze, a vystěhoval se pro náboženství ze země do Freibergu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jetřich Šlechtín ze Sezemic na Puchéři, při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 vedle král. výpovědi z dne

17. března odsouzen *k manství*, ohlásil se v příčině léna léta 1623, avšak nepřijal ho na statek, sídlo a dvůr poplužní *Puchýř* (Puchěř, okr. Kutn. Hora, dom. Křesetic.), jehož tři čtvrtiny Jetřichovi a čtvrtina Janovi Šlechtínovi náležely. Neboť dvůr ten prodal Šlechtín l. 1626 před přijetím léna Janovi Purkhartovi Kordulovi ze Sloupna, žádaje, aby císař k trhu tomu svoliti ráčil. Což když se nestalo, statek ten l. 1630 postoupil Šlechtín za summu odhadní 2140 kop mš. s povolením komory české *Heraltovi Václavovi Libšteinskému z Kolovrat*; avšak statek ten vedle cís. resoluce z dne 16. července 1631 kolleji Jesuitů Kutnohorské v summě odhadní 1892 kop mš. byl darován a proti zaplacení dluhů na něm vězících dne 21. srpna 1631 z manství propuštěn a za dědictví zpupně postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 85. — D. dv. 7, f. 36; 68. I., f. 45 & 53, f. 100. — D. Z. 144, G. 5.)

Jiří Sigmund Šlechtín ze Sezemic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; avšak rozsudek ten po zrušení kommissee konfiskační nebyl vyhlášen, tak že Šlechtín podržel statek svůj *Šlechtín* (dom. Ledeč). (C. 215, S. 85.)

Tobiáš Šlechtín ze Sezemic, při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 odsouzen *k manství*, přijal dne 26. srpna 1626 léno na statek svůj, dvůr poplužní ve vsi *Žebubech* (okr. Čáslav.) a díl téže vsi, odhadnutý za 5539 kop mš., který jeho synovi Janovi l. 1627 v neděli třetí po velikonoci od lidu cís. vojenského (pluku Pregnerovského) vyplundrován, do základů vypálen a popelem položen byl. Pročez nemoha Šlechtín pro potřebnost svou dvoru toho opět vystavěti, ani stého dílu a kontribuce z něho platiti, pronajal jej s povolením nejvyššího sudího dvorského v král. Českém dne 16. prosince 1628 do tří let *Václavovi Čejkovi z Olbramovic* (kvat. desk dvor. král. fialov. fol. 7), a pak s cís. povolením l. 1633 dne 30. srpna prodal *Janovi Rudolfovi Trčkovci*, je muž proti složení 1000 zl. za dědictví zpupně postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 85. — Lib. conf. 2, f. 493. — D. dv. 7, f. 44; 53, f. 108.)

Zdeněk Šlechtín ze Sezemic a při městě Vysokém Mýtě obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis.

aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený; avšak již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht Šlejnic z Šlejnic (Schleinitz) zemřel dne 26. března 1620 v čas zpourey, jíž se zúčastnil. Protož všecko jmění po něm pozůstalé od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: 28.000 kop míš., zbytek to summy trhové za statek *Šluknov*, který Šlejnic l. 1618 Otovi Štaršedlovi za 100.000 kop míš. prodal. (Viz Štaršedl.) — Vdově Šlejnicové Anně, roz. z Řičan, opět provdané z Schellendorfu, její pohledanost na statku Šluknovském při kommissi liquidationis i s úroky na 12.215 kop míš. byla přisouzena; avšak po její smrti synům *Janovi Jiřimu* a *Volfovi Ladislavovi z Šlejnic* při též kommissi toliko 3000 kop na tu pohledanost dne 6. září 1628 přiřknuto a při komoře české pojištěno bylo. Mimo to měl bratr Šlejnicův Ladislav na témž statku 3000 kop míš., kteréž postoupil Anně Regině Šlejnicové, roz. z Jageborn, jíž při kommissi liquidationis dne 3. října l. 1623 byly přisouzeny. — Po srážce dotčených pohledaností v 6000 kopách připadlo z vytčeného zbytku summy trhové král. komoře 22.000 kop míš. i s úroky z nich zadržalými. (C. 215, S. 64.)

Buryan Šlibovský ze Skřivan na Šlibovicích a Vyklecích, účastnil se zpourey tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekanca král. Českého. Pro toto provinění, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase vykonal králi Ferdinandovi přísahu věrnosti a oddanosti, předece při kommissi konfiskační dne 26. října 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však za tou příčinou všecko v pokutě té bylo uято, totiž: a) Statek *Šlibovice* (Slivovice, kr. Jičín, okr. Král. Městec, dom. Chlumeč), tvrz a ves Šlibovice s dvorem poplužním a ves Loučice (Lovčice) s podacím kostelním, dvorem poplužním a ovčínem. — b) Statek *Vykleky* (dom. Chlumeč), tvrz a ves Vykleky s dvorem poplužním a ves Kněžíčky s dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem. — Tyto oba statky od král. komory za 62.506 kop míš. odhadnuté postoupeny byly dne 3. listopadu 1621 *Albrechtovi z Waldšteina* (C. 215, C. $\frac{1}{7}$), pak l. 1627 od císaře *Václavovi Vchynskému z Vchynic* s jinými statky směnou za panství Kolínské. (Viz Jestřibský Karel.) (C. 215, C. $\frac{1}{5}$)

& S. 84. — Lib. conf. 2, f. 439. — D. Z. 143, D. 1 & 621, G. 2.)*)

Z těchto statků připadlo na dvě třetiny Šlibovickému ponechané, po srážce některých jistin mu vydaných, ještě 40.821 kop mís, na kterouž summu teprv dne 16. října 1631 cís. pojištění dáno bylo jeho dcerám *Johanně*, provdané za Jana Dobřenského, a *Heleně Anně*, provdané Čertorejské, potom Mladotové. Na tuto pohledanost poraženo jim bylo opět několik jistin v summě 4114 kop, zbytek pak oběma sestrám po 21.412 zl. i s úroky až do l. 1644 zadržalými 15.803 zl. dne 16. února 1644 znova pojištěn, avšak l. 1665 dle účtu komory české dne 12. ledna t. r. úroky zadržalé odečteny, tak že na každý díl toliko po 21.172 zl. zůstalo. Díl Johanný Dobřenské připadl po smrti její a manžela jejího na švagra jejího Jaroslava Dobřenského; Helena Anna Čertorejská pak žádala l. 1665 za vyplacení dluhu svého proti slevení třetiny v 7057 zl. k dobrému císaři. (C. 215, S. 84.)

Jan Albin Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasauuu a z Lokte, na Falknové a Doupově, l. 1618 jeden z defensorů stavů pod obojí, jakož i z direktorů, správcův a rad zemských stavu panského, dal se potřebovati od stavův odbojných za kommissaire i k spisování důležitých listů císaři zasílaných; přimlouval se při sjezdu dne 19. března 1619, aby stavové škody cís. vojskem v Čechách konané zastaviti se snažili veřejnou hotovostí; při sjezdu dne 19. srpna 1619 radil k tomu, aby stavové Ferdinandu II., hlavnímu to nepříteli náboženství evangelického, nad sebou panovati nedopouštěli, nýbrž aby jej zapudili, sám pak pro jeho zavržení hlasoval a navrhl za krále kurfiřta Saského, jemuž první hlas svůj dal; sepsal s jinými justifikaci o zavržení Ferdinanda II., zpečetil a podepsal konfederaci při sněmě generalním dne 25. dubna 1620 a radil k tomu, aby také podobná konfederace zavřina byla nejen s general-státy Nizozemskými,

*) Tyto statky l. 1645 od Jana Octaviana z Vchynic postoupeny byly v dlužích věřitelům, zvláště pak vykázány v dluhu 32.000 zl. Anně Marii Bleilebenové, roz. z Pichlberku, od níž t. r. zase postoupeny klášteru Strahovskému (D. Z. 304, F. 15) a od téhož prodány Václavovi Albrechtovi Vltavskému z Manšvartu a Helfenburku (D. Z. 307, F. 14), jehož syn Václav Matyáš je l. 1674 za 47.000 zl. prodal Ferdinandovi Leopoldovi Kustošovi sv. pánu ze Zubřího a Lípky. (D. Z. 466, N. 17.)

nýbrž i s králi Denemarským, Švédským a s Benátčany i s jinými členy sv. říše. Ještě po bitvě bělohorské měl na statcích svých najatý lid vojenský, sám pak ujel ze země. Protož při kommissi hrdelní dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméni jeho všecko hned v pokutě bylo ujato, totiž:
a) Jistina 6500 kop míš., z nichž 3500 kop vedle cís. resoluce z dne 26. září 1627 *Otovi Nosticovi z Nostic* bylo postoupeno.

b) Statek *Doupov* (Duppau, kr. Žatec), jehož rozsah na ten čas není uveden, k němuž však l. 1546 náležela tvrz Doupov s dvorem poplužním a půl městečka Doupova s podacím kostelním, vsi Trmová (Dürmaul), Prachometry, ves pustá Bezděkov, vsi okolo sv. Vojtěcha s podacím kostelním, Oleška (díl) se clem a Kozlov (díl), jak to vše v dluhu 1700 kop gr. česk. od Jana Ježka ze Strojetic l. 1543 zástavou držel Hugo hrabě z Leisneku, a pak tohoto dcera Brigida, manželka Albina Šlika obdržela (D. Z. 84, B. 29); — pak polovice městečka Doupova a vsi Prachometry, Vous (Waus, zašlá), Kryn (Sachsengrün, Zakšov), Rednice, Tyrflés (Dörflés), Tunklperk (Dunkelberg, zašlá), též pusté vsi (pustotiny) Vransy, Strkbiceny, Gottesacker a Krynles (Grünlas), pak vsi Tocov, Petersdorf, a ves pustá Choterštorf, jak to dotčený hrabě z Leisneku a jeho dcera Brigida l. 1546 od bratří Jana Beneše a Václava Maštovských z Kolovrat za 2200 kop gr. česk. koupila (D. Z. 7, J. 23) a synu svému Křištofovi Šlikovi, otci Jana Albína zanechala. — Tento statek od komory české za 42.766 kop míš. odhadnutý, prodán byl za 41.000 zl. *cizozemci Donu Vilémovi Verdugo*, krále hispanského válečné radě, jemuž ze summy trhové, cís. resolucí z dne 14. července 1622 na 49.894 zl. zvýšené, poraženo bylo 35.000 zl., které mu z cís. milostí za zajetí mladého knížete z Anhaltu v bitvě bělohorské odměnou byly vykázány. (C. 215, S. 65. — Lib. conf. 2, f. 179. — D. Z. 153, A. 23.)

c) Panství *Falknov* (Falkenau, kr. Cheb.) — zámek a město Falknov v dvorem poplužním, řečeným Ausen (Aussenhof), a kusem lesa řeč. Solda, od starodávna k Honoczgrynu (Honnorsgrün) náležejícího, s plavením dříví na řece Cvotě,

s podacím kostelním, mlýnem panským a jiným příslušenstvím; vsi Dolejší Rychnov (Ober-Reichenau) s dvorem poplužním, Hořejší Rychnov (díl, 6 osedlých), Butngryn (Wudingrün, díl), v Čitcích (Zieditz) 8 osedlých, v Tejšově (Theisan) 9 osedlých, v Těšvici (Teschwitz) 7 osedlých, v Cvotě (Zwodau) díl dvorů kmetských s platem; vsi celé Hořejší a Dolejší Neugrün s příslušenstvím; též vsi od předků Volfa Šlika od zámku král. Loketského, kteréž prve manství byly, přikoupené, zejména Hozlbach (Haselbach), Kunichswehr (Königswehr, Königswarth), Nová Rola (Neu-Rolla, Neurohlau) a Nolesgryn (Nallesgrün), Rolesgrün jinak Pirndorf (Birndorf), Lobs (díl), Lomnice (Lambnitz, Lanz, díl), a dva dvory řečené v Harthu blíže Falknova ležící; ve vsi Rozmysli (Rossmeisl) 13 osedlých, vsi celé Staré Sedlo (Altsattel), Gryn a Šwant (Schwandt), se vším příslušenstvím, jak to l. 1553 král Ferdinand I. Volfovi Šlikovi z manství propustil a k dědictví do desk vložití dal (D. Z. 11. C. 21); a jak podle privilegia městu Falknovu od Kristofa Šlika l. 1587 dne 10. října uděleného vesnice k panství falknovskému náležející (zejména Neu-Rolla, Rossmeisel, Ober- und Unter-Neugrün, Lambnitz, Zwotta, Haselbach, Zitzitz, Teischow, Unter- und Ober-Reichenau, Schwandt, Grün, Pirndorf, Wuttingrün, Königswarth, Teschwitz und Alt Sattel) povinny byly pivo od měšťanův Falknovských odbíratí (D. Z. 68, R. 2); též plat stálý roční 15 kop gr. mš., který od 12 svobodníků panství Falknovského za 7 celých a 1 polovici dvorů odváděti se měl, jak týž plat od krále hraběti Kristofovi Šlikovi l. 1599 za 500 kop mš. prodán byl. (D. Z. 173. F. 27.)*) — Mimo to k těmž panství dle odhadu l. 1622 náleželo lesův jedlových, smrkových a něco i dubových 10 léci po 24 tenatech, každé

*) Na panství Falknovském bylo lidí osedlých l. 1622 dle odhadu v městě Falknově 173 i s 15 pobořelými; ve vesnicích pak 263, mezi nimiž pobořelých 45 a statků pustých 5. Tito poddani na nejvyšší ochrzení platili ročně platův stálých: úrokův 260 kop mš., platu za uočování na lov 59 kop; husí úročnic 12 po 10 gr., slepic 549 po 6 gr., kuřat 21 po 3 gr., vajec 68 $\frac{1}{2}$ kopy, jedno po 1 den.; robot bylo: orání 361 den po 15 gr., hnoje vosení 15 dní po 15 gr., žezní 842 dní po 6 gr., sečení trav 104 dní po 8 gr., hrabání na lukách 128 dní po 3 gr., plati 44 dní po 2 gr., seti 135 dní po 4 gr.; mimo to povinni byli z Hořejšího Týma, 19 osedlých, sečení a svázání všecko obilí k stravě a bez platu, k robotě pak 120 dní po 4 gr.; též osedlí z některých vesnic povinni byli jistou částku luk posekati a trávu usušiti, při třech úročích

po 20 sázích délky; rybníků násadních 10 na 280 kop kaprů a plodových 20 na 125 kop plodu: luk na 570 vozů sena a 240 vozů otavy a jiné příslušenství.

Toto panství od král. komory dne 4. července 1621 zastavou dáno bylo *Heřmanovi Černínovi z Chudenic*, císař. hejtmanu Starého města pražského, kterýž se ho však brzy vzdal, protože od císař. vojska zcela bylo zpustošené. Neboť (dle odhadu l. 1622) zámek celý byl vydrancovaný a vytlučený, tak že v něm ani oken, ani kamen ani dveří nezůstalo; v sedmi dvorích poplužních, v nichž se předešle chovalo krav dojných 240 a jalového dobytka 190 kusův, na ten čas nebylo ani jednoho kusu dobytka, též žádných svrškův; mimo to z těch dvorů vypáleny byly tři do základů a dva na polo, ostatní pak z části sbořeny, jakož i šest ovčínů, v nichž se předtím chovalo 2000 ovcí; i dědiny orné při těch dvorích na 16 lánů byly na ten čas neoseté, poněvadž lidé poddaní, kteří je robotou vzdělávali, o koňstvo a všecken dobytek přišli. — Z těch příčin dotčené panství od komory l. 1622 poprvé za 97.560 kop, po druhé toliko za 52.204 kopy míš. odhadnuté, prodáno bylo téhož roku jenom za 45.000 kop míš. *cizozemci Otovi Nosticovi ryt. z Nostic*, jemuž ze summy trhové poráženo darem 25.000 zl. vedle císař. resoluce z dne 20. září 1622, pak 15.833 zl. platu zadržalého za jeho službu dvorního rady říšského. (C. 215, S. 65. — Lib. conf. 2, f. 212. — D. Z. 153, C. 22.) Otto z Nostic, jemuž l. 1627 od císaře darován byl též plat neb desátek z hor cínových ve Fryspachu ležících k statku Falknovu každoročně vycházející, připojil pak statek Falknov fideikommissu dne 16. dubna 1630 zřízenému ze statkův Heinrichsgrünü, Řehlovic a Hliňan. (D. Z. 144, D. 5.)

Konečně přisouzena byla l. 1654 král. fisku po Šlikovi jistina 2000 kop míš. i s úroky od l. 1619 zadržalými per 4419 kop, tedy v jedné summě 6419 kop míš. (C. 215, S. 65.)

poplužních k stravě do 134 dní dělati (1 den počítajíc po 6 gr.), 111 later dříví dělati po 4 gr.; sýrcův úročních bylo 287 po 6 gr., mimo to ze 6 vesnic sýrcův z každé krávy po jednom po 4 gr., z nichž na ten čas knězi 10 sýrcův a vrchnosti 30 náleželo; žita osepního odváděli 70 koreů velké míry po 1 kopě míš., pšenice 3 mírky, ovsa 160 koreů po 30 gr. a lnu 470 žemní (zemlí) po 1 gr. — tak že summa všech platů stálých 834 kopy míš. vynášela. (C. 315, S. 65.)

Manželce Šlikové Johanně, roz. z Wildenfelsu, povoleno bylo na její pohledanost 12.832 zl. vynášející toliko 5000 zl., na kterouž summu l. 1628 cí. pojištění obdržela. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Joachym Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasaunu a z Lokte na Heinrichsgrünü, při kommissi konfiskační dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přihlásil se téhož roku a pak dne 16. června 1626 k přijetí léna na statek svůj *Heinrichsgrün* (Jindřichovice, kr. Cheb., okr. Kraslic), k němuž náležely zámek a městečko Heinrichsgrün s dvorem poplužním, mlýnem a pilou, vsi Hermesgrün, Šeft a dvůr kmetčí v Kirchbergu, Altengrün, Silbergrün (díl), Mohr, Weizengrün, Rhoda a *Winklov* (zašlá), s hamry železnými i spravedlností horní a vším příslušenstvím, jak to Anna Slavatová, roz. Šlikovna, po otci svém zdédila a l. 1611 Joachymovi Šlikovi za 44.000 kop m. prodala. (D. Z. 137, N. 2 & 189, A. 2.) — Avšak statek ten Šlikovi pro dluhy v 29.000 kop míš. na něm vězci z obzvláštní cí. milosti zanechán byl na ten způsob, že vedle cí. resoluce z dne 8. května 1627 na něj po smrti Šlikové uděleno bylo nápadnictví *Otoci svob. pánu z Nostic* za jeho věrné služby. Šlik pak týž statek s cí. povolením dne 18. října 1627 vedle smlouvy dne 22. října 1627 uzavřené postoupil v manství jakožto fideikommiss *Nosticovi* proti zaplacení dluhů vytčených a vydávání ročního deputatu 1000 zl. jemu a jeho manželce na čas jejich živobytí. Nostic pak téhož léta přijal léno na týž statek, který po jeho smrti l. 1631 zdédil syn jeho *Jan Hertvík z Nostic*. Tento však nechtěl Šlikovi, ze země pro náboženství odešlému, deputát dotčený odváděti, tak že Šlik přinucen byl zadržalé mu summy 4250 zl., vedle cí. resoluce z dne 7. listopadu 1636 mu prisouzené, exekuci se domáhati a opět dne 12. května 1637 ve věci té na císaře samého se obrátiti. Léta 1658 statek Heinrichsgrün Janovi Hertvíkovi z Nostic z manství byl propuštěn proti složení 3000 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 65. — D. dv. 7, f. 17 a 38; 68. I f. 23. — D. Z. 152, O. 19.)

Joachym Ondřej Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasaunu a z Lokte, pán na Svijanech, jeden z hlavních původců povstání Českého, vyslovil se již na sněmu l. 1617 dne 8.

června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil. Potom od l. 1618 byl mezi náčelníky zpourey, jsa jedním z defensorů, pak direktorů, správcův a rad zemských stavů panského, dal se potřebovati v rozličných kommissích stavův odbojných (viz Fridrich z Bílé), též k spisování důležitých listů jazykem německým; byl při vyhození král. místodržících, o jehož usnešení se věděl, neboť téhož dne o 8. hodině ráno vyslaným Slanským důvěrně oznámil, že hrozné a neslýchané věci uhlídají, obzvláště jak se stavové proti rušitelům majestátu podle spravedlnosti zachovají; sám pak při té příležitosti obořil se na Slavatu a Martinice připomínaje jim křivdy, které z nabádání Jesuitův straně evangelické činívali; vyzval s Václavem Vilémem z Roupova při sjezdu dne 31. července 1619 stavy, aby všickni konfederaci zpečetili a přísahou potvrdili; hlasoval o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého; byl v legaci od stavů vypravené k nově zvolenému králi Fridrichu Falckému, jež ve Waldsasu zvláštní řečí uvítal, žádaje, aby se nezpěchoval revers stavům odvésti a s celým dvorem hned s vyslanými direktory do Prahy se odebrati ke korunování. Za panování Fridricha ustanoven za nejvyššího sudího zemského a za landvogta v Hořejších Lužicích, přehlížel a opravil s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, a dal ji vytisknouti; pak při generalním sněmě všech sjednocených zemí dne 25. dubna 1620 zpečetil a podepsal konfederaci a radil k tomu, aby smlouvy starobylé se sousedními zeměmi, zvláště s kurfiřtem Saským byly obnoveny, a konfederace se stavy sjednocenými v Nizozemí uzavřeny; přimlouval se též za zvolení Fridricha Jindřicha, staršího syna krále Fridricha, za čekance král. Českého. — Pročež hned po bitvě bělohorské ze země ujel a nenavrátil se dle patentu dne 17. února 1621, při kommissi executionis dne 5. dubna a král. výpovědí dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Avšak potom, zdržuje se v Saském městě Fridlandu u svého přítele pana z Redern, tam k rozkazu kurfiřta Saského dne 18. března jat byl a strávil přes devět neděl v Drážďanech u vězení, teprv 27. května odevzdán na hrad Pražský před kom-

missi executionis, při níž dne 29. května odsouzen byl hrdla tak, že mu nejprv pravá ruka utata, potom tělo za živa čtvrceno a na rozcestí rozvěšeno, hlava pak s pravicí na věži mostu Pražského přibita býti měla; ale podle král. výpovědi z dne 3. července 1621 učiněna mu ta milost, že dne 21. června *byl stat, dříve však pravice mu utata a s hlavou na dotčené věži vystavena.*

Jmění pak jeho všecko hned v pokuté bylo ujato, totiž: a) Panství *Svijany*, k němuž náležela tvrz Svijany s dvorem poplužním, dvůr poplužní Dařenský (Dařenice) s pivovárem, půl města Turnova, vsi *Nudvojevici* s dvorem popl., Lažany, Modřičice, Všeň, Mokrej, Borčice; dvůr Hvozdecko; vsi Ždár, Přisovice, Loučky, Penčín, Doubí, Podolí, Břehy, Březina, Blata, Loukov, Sezemice, Drahotice, Oujezd, Soběslavice, Vitanovice, Padořavice, Strážovice, Jirsko, Havlovice, Vlastibořice, Třtí, Sedlišky, Vrchovina, Sedlejovice, Jivina, Radoštin, Radlo, Rychnov, Dobrávůda, Košová, Dalešice, Kličnov, *Janovsko* (zašlá), Šiškovice a Pěničov (Pěněčov), s podacími kostelními, mlýny, rybníky, potoky, lesy a vším příslušenstvím, jak to l. 1610 Šlikovi manželka jeho Anna Kateřina, roz. ze Smiřic, v dluhu 100.000 kop mš. postoupila a Šlik l. 1614 druhé manželce své Voršile Žofii, roz. z Opperštorfu, ve věně jejím 10.000 kop gr. česk. zastavil. (D. Z. 94, G. 18. — D. Z. 136, P. 28.) — b) Statek *Kurovodice*, dvůr poplužní s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, který l. 1610 Šlik od Fridricha Rausendorfa z Špremberku za 2900 kop mš. koupil. (D. Z. 183, Q. 9.) — Tyto statky, za 76.021 kop m. odhadnuté, koupil od komory české dne 22. července 1622 *Albrecht z Waldšteina* s panstvím Velfšským (viz Turn) za 170.000 zl. rýn., z kteréž summy si porazil 100.000 zl. k potřebám válečným půjčených. (C. 215, C. 1/3 & S. 65. — Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, A. 10.) — Viz též Waldstein.

Mimo tyto statky konfiskován byl díl summy trhové 2000 kop mš. za dům *Langenbrukovský*, v čas zpoury od Šlika koupený za 15 000 kop mš. (C. 215, P. 2.) — Viz Langenbruk.

Vdově Šlikové Ursule Žofii, roz. z Opperštorfu, prve prodané Žerotinové, věno její 10.000 kop gr. česk. na statku

Svijanském pojištění, recessem knížete z Lichtenšteina dne 17. února 1623 vedle cí. resol. 23. července 1622 od Albrechta z Waldšteina l. 1623 jistotou bylo pojištěno. (D. Z. 136, P. 28.) — Téže vdově na snažnou prosbu ze zvláštní milosti císařské vydána byla hlava Šlikova s pravicí dne 9. května 1622 s věže mostské sňatá a přiložena byla k tělu nebožtíka do hrobu pod kazatelnou u sv. Salvatora v kostele německém. (C. 215, S. 65.)

Kašpar Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasaunu a z Lokte, ujel po bitvě bělohorské ze země jenom na snažnou prosbu manželky své, která se strachovala lidu Polského statky drancujícího a plenícího. Proto při kommissi konfiskační odsouzen byl *k manství*; avšak strýc jeho Fridrich Šlik prokázal nevinu jeho, tak že vedle král. výpovědi z dne 30. května l. 1623 pokuty byl osvobozen, a navraceny mu byly statky, již od král. komory ujaté, totiž:

a) Panství *Planá* (kr. Cheb.) — zámek a město Planá s dvory poplužními, vsi Výskov a Kříženec; tvrz *Caltov* s dvorem poplužním, ves Týnec s dvorem popl., vsi Německé a České Jadruše, Brod s dvorem popl., Hostičkov (díl); tvrz a ves *Ottenreyt* (Otín) s dvorem poplužním, s podacími kostelními a příslušenstvím — jak to l. 1575 Moric Šlik odkázal manželce své Barboře, roz. z Landšperku (D. Z. 20, H. 5), a tato druhému manželu svému Fridrichovi Šlikovi, po němž statek ten jeho strýc Kašpar zdědil.

b) Statek *Kočov* (Gotschau, kr. Cheb., dom. Plan.) — tvrz a ves Kočov s dvorem poplužním, vsi celé Sedliště Vysoké s dvorem poplužním a podacím kostelním, Hlína Pustá (Hlinné) s dvorem poplužním, Zdůle (Zdoly), Jemnice, Lhota, Klíčov a Oustí, dílem vsi Pavlovice, Damnov, Koroděje (Korojedy), Gumpolec (Kumpolec), Oldřichov, Lom a Neblazesov (Neblahosov), též ves pustá Velká Ves — který léta 1602 Fridrich Šlik od bratří Ferdinanda a Blažeje Gryspeků z Grys-pachu za 47.000 kop míš. koupil. (D. Z. 131, D. 17.) — Tyto oba statky nápadní, od lidu válečného vydrancované a spálené, připadly po smrti Kašpara Šlika na jeho strýce dotčeného Fridricha, který na ně Kašparovi 12.000 kop míš. zapůjčil; když pak Fridrich brzy potom zemřel, postoupeny

byly vedle cís. resoluce z dne 11. února jeho bratrovi *Jindřichovi Šlíkovi*, cís. polnímu maršálkovi.*)

c) Panství *Hauenstein* (Haunstein, Honstein) — zámek Honstein s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; vsi Šenvald (Schönwald), Jokus (Jakubov, Jokes), Germesgrün, Hytmesgrün, Mordlesgrün (Marletzgrün) a Stolzenhon (Stolzenhahn); dvory poplužní Reiterhanzl, Šubrt a Bortum, se vším příslušenstvím, jak to Kašpar Šlík léta 1616 manželce své Alžbětě, roz. z Donína, za 70.000 kop mís. prodal (D. Z. 138, E. 23) — navraceno bylo l. 1623 dotčené jeho manželce. (C. 215, S. 65.)

Bohuchval Šlivský ze Šlivic (Šlivický ze Šlibic) při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Avšak pro zrušení téže kommissie rozsudek ten nebyl ohlášen, tak že teprv l. 1627 od král. komory v pokutě ujat byl Šlivského statek *Vosluchov* (Osluchov, kr. Pražský, okr. Slané) — dvůr poplužní Vosluchov s mlýnem a 6 osedlých ve vsi Žižicích — který Křištof Šlibic od Hertvíka Zeidlice z Šenfeldu l. 1597 za 9500 kop mís. koupil. (D. Z. 172, E. 14.) Statek ten s dvorem manským v Ješíně k němu připojeným prodán byl vedle cís. resoluce z dne 20. listopadu 1627 *Gottfridovi Hertlovi z Leutersdorfu* za summu odhadní 6237 kop mís. (C. 215, S. 66. — Lib. conf. 2, f. 368. — D. Z. 142, P. 22 & 294, F. 21.) Ze summy trhové připadla třetina 2079 kop mís. do král. komory; mimo to též konfiskováno 3000 kop m., kteréž *Jindřich purkrabě z Donína* na statek dotčený l. 1625 Šlivcovi půjčil, poněvadž Šlivic tehdejší již v pokutě jsa statku svého mocen nebyl. (C. 215, P. 1/1.)

*) Tento *Jindřich Šlík* byl v čas zpouy nejvyšším lieutenantem ve vojsku stavovském pod nejvyšším Oldřichem Vchynským, s nímž porazil hraběte Dampiera z Rakous k Buquoiovi do Čech táhnoucího passem u Weitry blíže Nových Dvorů dne 13. listopadu 1618, pak se zmocnil sám dne 25. listopadu t. r. při vpádu do Rakous blíže městečka Světlé 42 vozů cís. vojska naložených kořistí z Čech, zvláště summy peněz 70.000 dolarův a 1000 kusů dobytka, osadil městečko Světlou a jiná důležitá místa, zmocnil se též městečka Lábu, navrátil se po porážce hraběte z Mansfeldu u Záblatí (9. června 1619) k rozkazu direktorův s vojskem hraběte z Turnu od Vídně do Čech tak rychle, že již 24. června s lidem svým až k Soběslavi dorazil; bojoval konečně na Bílé hoře, kdež se synem knížete z Anhaltu a jinými byl zajat. Po bitvě bělohorské vstoupil Šlík do vojska císařského, kdež se brzy stal generálem, l. 1625 polním zbrojmistrem, pak maršálkem a šťastně proti Dánům bojoval.

Adam Šlovický (Šlovský) ze Šlovic a na Pučlicích držel s bratry svými *Janem Vilémem a Divišem Heřmanem* statek *Pučlice* (Pucnice, kr. Plzeň, okr. Horš. Týn.) — tvrz a ves Pučlice s dvorem poplužním, ves Křenovy s dvorem poplužním a mlýnem a ves Šlovice — po otci Janovi († 1609) zděděný a l. 1628 na vojně byl zabit. Jeho bratr *Jan Vilém*, katolík, sloužil v čas zpoury ve vojsku stavovském a při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený, poněvadž statek Pučlice nad cenu svou byl zadlužený, tak že od Diviše Heřmana Šlovického l. 1644 pro dluby za 15.000 kop míš. Vilémovi Petrovi Šoffmanovi z Hemrlesu prodán býti musil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 303, D. 15.)

Karel, Tobiáš a Vilém Šlovičtí ze Šlovic, na Otěšicích, na Bukové a na Kamenici hořejší, katolíci, vykonali přísahu vedle snešení stavů odbojných na konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty osvobozeni, podrželi statky vytčené na Plzeňsku ležící. *Karel a Vilém* zavázali se za perdon jim udělený při kommissi tractationis de pio opere složití 1000 zl. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Šmohař (Šmuhař) z Rochova při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 osvobozen byl pokuty za účastenství své ve zpouře. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jobst Šmohař (Šmuhař) z Rochova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) Statek *Kralupy* (kr. Žatec, okr. Chomútov.), městys a tvrz Kralupy s mlýnem, podacím kostelním s dvorem poplužním při městysi, pak dvůr poplužní, *Henikelfhof* řečený, vsi Račice s podacím kostelním, Neyša (Naší), Sosa (Zásada, díl), jak to l. 1548 Brykcí Šmuhař z Rochova od Šebestyana z Weitmile za 3700 kop gr. českých koupil (D. Z. 47, J. 10), odhadnutý za 36.693 kop míš. — b) Statek *Hořenice* (kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Poláky), tvrz a ves, za 5441 kop míš. odhadnutý. Tyto statky koupil l. 1623 od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic na Smečně* za summy odhadní 42.134 kopy míš.

Na dvě třetiny Šmohařovi z milosti ponechané dle účtu komory české z dne 30. ledna 1631, po srážce dluhův 11.000 zl. jeho manželce Ludmile, roz. ze Štampachu, povinných, připadlo 19.014 zl., z nichž toliko 8933 zl. na hotově obdržel, na zbytek pak 10.081 zl. dáno mu dne 8. března 1631 cís. pojištění. Tato summa, z níž Šmohař žádných úroků neobdržel, teprv vedle účtu král. komory z dne 3. srpna 1675 bez úroků znova pojištěna byla jeho dědicům Adamovi Šmohařovi, Kateřině Taldorfové, roz. Šmohařové, a Maximilianě Kaplanové, dečři po Anně Alžbětě Nucul., roz. Šmohařové. (C. 215, S. 69. — Lib. conf. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15 & 292, K. 2.) — Viz též Matyáš Štampach.

Jaroslav Adam Šofman (Šafman) z Hemrlesu (Schaffmann von Hemerles), jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého, ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní, odsouzen byl při též kommissi dne 14. července 1622 hrdla, cti i statkův, kterýž rozsudek král. výpovědi z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jmění* byl potvrzen. Proto propadl Šofman v pokutě 2000 kop míš. l. 1621 král. komoře půjčených a na statku Čejkové pojištěných, kteréž *Bedřichovi Švihovskému* l. 1623 ze summy trhové za statek Čejkov od císaře byly darovány. Šofman pak perdonován, domáhal se jistin ostatních vynášejících 18.500 zl. rýn.; avšak vedle cís. resoluce z dne 1. listopadu 1638 dílem na dlužníky samé ukázán, ještě l. 1664 ničeho neobdržel. Nad to když při vpádu Švédův do města Sušice s nepřítelem přišel, jat a na Bílé věži na hradě Pražském uvězněn, teprv vedle cís. resoluce dne 30. srpna 1641 z vězení propuštěn byl. (C. 215, P. 1/1 a S. 71. — Lib. contract. 122, f. 113. — D. Z. 294, E. 27.)

Vilém Protiva Šofman z Hemrlesu, ač s bratrem svým *Václavem Markvartem* při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas, a vedle cís. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na milost přijat byl, předce při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetího dílu jmění*, propadnouti měl statek svůj *Březí* (Birkau, kr. Plzeň., okr. Klatov., dom. Čachrov.), tyrz a ves Březí, též ves *Bradec*

(Brodén). Neboť statek ten od komory za 19.005 kop mš. odhadnutý l. 1623 Kateřině Markétě Novohradské z Kolovrat v summě 3000 kop mš., na něj král. komoře zapůjčených, postoupen a do něho její manžel Bohuslav Jiří Kolovrat dne 30. listopadu 1624 pomocí lidu vojenského zveden a poddaní od Dona Martina de Huerta pohrůzkami přinuceni byli slib človečenství Kolovratovi učiniti. Avšak Šofman odvolav se na perdon mu udělený, dle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 17. prosince 1624 při statku svém byl zůstaven. (C. 215, S. 71 a 79. — Lib. conf. 2, f. 115.)

Šofmanův bratr *Václav Markvart* prodal statek svůj *Čachrov* primasovi Sušickému a ujel pro náboženství ze země; proto nedostavil se před kommissi transactionis léta 1629 k složení pokuty za udělení perdonu, kterou pak za něj měl odvésti dotčený primas Sušický. (C. 215, C. 1/4.)

Joachym starší Španovský z Lysova, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey zprostěn, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Krištof Španovský z Lysova pro své účastenství ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel, a jeho otec neb bratr Joachym byl na Hořeptníku neb v Loutkově. (C. 215, C. 1/4.)

Jetřich Špetle svob. pán z Janovic na Liblicích, katolík, při kommissi konfiskační dne 22. května 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zprostěn, podvořil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 1000 zl. rýn., na alumnat kolleje u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Petr Špulíř ryt. z Jiter, pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Pročež statek jeho *Tučapy* (kraj Tábor., okr. Soběslav.)* na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1623 od Ja-

*) Tvrz a ves *Tučapy* s dvorem poplužním, lesy, rybníky, poďacím kostelním a jeho příslušenstvím, totiž domem farářským Vítkovským kmetcím, též dvory kmetci v Tučapech a Brandlíně s platy a jiným příslušenstvím prodal l. 1511 *Václav z Tučap* za 1555 kop gr. česk. *Petrovi*

kuba Kecla, hejtmana panství Hradce Jindřichova, k ruce král. fisku byl ujat a za 23.003 kop m. odhadnut, ale vedle dekretu komory české dne 8. května 1623 *opět postoupen Špulířovi*, který dokázal nejenom nevinu svou, nýbrž i *otce svého Václava*, v čas zpoury zemřelého a od Dona Baltasara de Marradas jménem císaře na milost přijatého, tak že týž otec jeho i při kommissi konfiskační dne 30. ledna 1623 pokuty byl osvobozen. Předce však v pokutě ujata byla jistina 2000 kop míš., jíž se po smrti Petra Špulíře jeho bratr Joachym i jménem Václava syna po Petrovi pozůstalého léta 1629 marně domáhal. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$ & S. 30. — Lib. conf. 2, f. 455.)

Josef Šreiner (Schreiner) z Roseneku, při kommissi konfiskační pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi *tractationis de pio opere* l. 1629 k alumnatu u sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 120 zl., kteréž dle listu upomínacího téže kommise z dne 2. dubna 1631 o sv. Jirí t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$.)

Křištof Šreiner (Schreiner) z Roseneku, měšťan Pelhřimovský, při kommissi konfiskační odsouzen *všeho* jmění, propadl dvůr poplužní a ves *Pavlov*, u Pelhřimova ležící, s lesy a rybníky, který s manželkou svou Alžbětou l. 1617 od Albrechta Šebestiana z Leskovce za 5100 kop míš. koupil. (D. Z. 138, L. 1.) — Statek ten za summu odhadní 3168 kop míš. od král. komory l. 1626 koupil *Jeronym Makovský ryt. z Makové*, jemuž summa trhová vedle cíš. resoluce z dne 26. července 1627 byla porážena z 4000 kop míš. z cíš. milosti mu darovaných. (C. 215, S. 75. — Lib. conf. 2, f. 393. — D. Z. 142, P. 7 & 294, F. 5.)

Beranovi na Tučapech, který t. r. od *Václava Dvořeckého z Olbramovic* koupil dvory kmetcí v *Katově* s platem, *dědinami*, lukami, 2 rybníčky za 95 kop gr. česk., pak od bratří *Václava Jiríka a Zachaře z Veselce terz pustou a ves Březí* s dvorem poplužním, 2 mlýny, lesy a rybníky za 562 kopy a 30 gr. česk. (D. Z. 2, A. 20 & 22.) L. 1576 *Markéta Petra Beranová* a na Tučapech dala statek svůj všecken v dluhu 100 kop gr. česk. manželu svému *Janovi Špulíři z Jitřer* a na Tučapech. (D. Z. 13, J. 14.) — L. 1601 rozdělili bratři Špulířové *Václav, Daniel a Ondřej* statek otcovský a mateřský *Tučapy a Katov*; avšak *Václav* koupil od bratra *Ondřeje* díl jeho třetí na tvra *Tučapské* s pivovárem, též dvůr *dolní ve vsi Tučapech*, s kollaturou tudíž a lidmi osedlými v *Tučapech a Košicích*, s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím za 5000 kop míš.; pak od bratří *Daniele a Ondřeje* podíly jejich po bratrovi *Petrovi* ve vsi *Višňovém a Pleších* za 1800 kop míš. (D. Z. 130, E. 22.)

Adam Gotthard Štampach ryt. ze Štampachu, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Oploty* (Voblaty, Oblatt, kr. Žatec., okr. Podbořan.), totiž tvrz pustou a ves Oploty s dvorem poplužním a 6 osedlými, pak půl vsi *Neprobylice* (Neprowic) s 5 poddanými a dvorem sedlským, 2 rybníky (u Oplot a u Kněžic), 2 chmelnice a půl háje dubového na 200 provazců, jehož druhá polovice k statku Kněžickému náležela. Tento statek za summu odhadní 10.195 kop m. prodán byl vedle cí. resoluce z dne 10. října 1624 *cizozemci Augustinovi Schmidovi ze Schmidbachu*. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 418. — D. Z. 154 A. 2.)

Týž Štampach odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl též *dvě třetiny* za statek Oploty z milosti mu ponechané, kteréž ještě z komory české neobdržel. (C. 215, C. 1/7, & S. 33.)

Asman (Erasmus) starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Hořeticích, Bílenicích a Žiželicích, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění*; avšak v této pokutě statky jeho všechny byly konfiskovány, totiž: a) *Hořetice* (Horatitz, okr. Žatec.), tvrz a ves s podacím kostelním a dvorem poplužním, jak to Štampach léta 1614 po Janovi Fridrichovi Langovi z Langenhartu za 17.000 kop m. koupil. (D. Z. 187, O. 25.) — b) *Žiželice* (Schieselitz, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem pustým; též *dvě dvory ve vsi Žiželicích* s osmi lány rolí, pustým mlýnem, chmelnicemi a lukami, též 3 osedlé tudíž, jak to koupil l. 1615 Štampach od Joachyma mladšího Hory z Ocelovic za 8500 kop mš. (D. Z. 192, E. 8.) — c) *Bílenice* (Bielenz, kraj Žatec., okr. Chomútov.), tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, podacím kostelním, též s platem od poddaných Šeslovských (Všestud, Schössl) a od držitelů statku Voděhrad (Voděrad), jak to Štampach l. 1618 od Ladislava Hrobčického za 18.000 kop mš. koupil. (D. Z. 193, G. 7.) — Tyto tři statky postoupeny byly l. 1623 od komory české *cizozemci Františkovi Clary de Riva* za summu odhadní 39.418 kop mš. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 201. — D. Z. 153, K. 18.) — d) *Dům* v městě Kadani, kterýž Štam-

pachovi dne 3. listopadu 1622 na porážku polovice, z jmění jeho mu ponechané, byl postoupen. (C. 215, S. 33.) — e) *Dům* šosovní v Starém městě pražském, který teprv vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od král. komory ujat býti měl. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Polovice Štampachovi ze statků v pokutě prodaných z milosti zanechaná, na kterou Štampach z komory české l. 1623 toliko 1000 kop mš. obdržel, připadla po jeho smrti na jeho syny *Krištofa Matyáše a Jana Asmana*, z nichž poslední brzy potom zemřel, tak že teprv synovi Krištofa Matyáše a dědici Krištofovi Martinovi dle účtu při komoře české dne 22. května 1666 učiněného zbytek na polovici jeho dědu Asmanovi nedoplatený 7262 kop mš. bez úroků cíř. listem pojištěn býti měl. (C. 215, S. 33.)

O zbytek summy trhové za statek *Bilence* 4000 kop m. které Štampach Hrobčickému dlužen zůstal, ucházeli se marně dědicové Hrobčického ještě l. 1665. (C. 215, H. 21.) — Viz též Hrobčický.

Engelhart Štampach ze Štampachu (Steinbach, Steinwach ze Steinbachu) podvolil se při kommissi transactionis dne 9. června 1628 za provinění své v čas zpoury spáchané a za perdon mu udělený odvésti 1000 zl. pokuty, a maje pak pro náboženství odejítí ze země, prodal l. 1628 statek svůj *Ebmeth a Vranov* (Frohnau, kr. Cheb., okr. Falknov.) — sídlo a ves Ebmeth, ves Vranov s dvorem popl. a vsi Schönfeld (pustá), Brand, Melden a 3 poddané ve vsi Lobs — *Jindřichovi Ottovi z Gablenz* za 24.000 kop mš. Potom l. 1633 při kommissi konfis. *Fridlandské* v Lokti odsouzen všeho jmění proto, že prý u nepříteli služby vojenské konal a při vpádu saském l. 1631 statku Ebmethu mocně se ujal, propadl zbytek summy trhové 8000 kop mš. za statek Ebmeth mu nedoplatený. Avšak summa dotčená vdově Šteinbachové, kteráž nevinu manžela svého dokázala, vedle cíř. výpovědi z dne 30. listopadu 1640 byla vydána. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 37.)

Engelhart Vilém Štampach (Steinbach) ze Štampachu uvolil se před kommissí transactionis dne 9. července 1628 za perdon mu udělený složití 200 zl. ze statku svého *Schönlind* zcela zadluženého, který pak před odchodem svým ze země bratru svému *Fridrichovi* na *Kirchenbirku* prodal. Ale

poněvadž potom ve Francku v Kitzingu u nepřítele sloužil, při *kommissi konfis. Fridlandské* v Lokti l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl 6000 zl. rýn., kteréž za dotčený statek u bratra svého ještě pohledávati měl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & E. 1.)

Fridrich Štampach (Steinbach) ze Štampachu, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační perdonován i při kommissi transactionis dne 9. července 1628 pokuty za perdon mu udělený osvobozen, podržel statek *Schönlind* (okr. Falknov.) od bratra Engelharta Viléma l. 1628 koupený. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval se synem svým Janem Šebestianem nepřítele v městě a kraji Loketském, pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* v Lokti l. 1633 odsouzen byl k pokutě 600 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, E. 1 & S. 37.)

Jan starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Košticí, Semčici a Děčanech, zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil; pročež po smrti své při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen byl *ke manství*. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.) — Vdova po něm pozůstala Eva, roz. Malovcová, ohlásila se v příčině léna na statek *Koštice*, po manželu jejím pozůstaly, na němž věno své 30.000 kop míš. měla pojištěno. Avšak statek ten nebyl postoupen v léno ani dotčené manželce Štampachové, ani *jeho synovi Asmanovi* (Erasimovi), který sám pro provinění své polovice jmění byl odsouzen; nýbrž vedle cíś. resoluce z dne 27. listopadu 1625 od král. komory ujat a postoupen cíś. plukovníkovi *Janovi hraběti z Aldringen*, jemuž prodán byl dne 20. března 1626 za summu odhadní 35.775 kop míš., z kteréž kupující Evě Štampachové její věno 30.000 kop zapraviti a ostatní summu 5775 kop na platu za službu vojenskou sobě poraziti měl. Ale poněvadž žádost Evy Štampachové, opět prodané za Filipa staršího hraběte ze Solms, za věno její v čas zpoury dskami zemskými pojištěné od soudu zemského dne 17. října 1624 byla odmrštěna, a věno její teprv vedle cíś. výpovědi z dne 2. listopadu 1626 a 17. dubna 1627 na opětnou žádost jejího druhého manžela ve dsky zemské poznovu bylo vloženo, statek pak Koštice zatím plukovníkovi z Aldringen beze všech závad byl prodán; dle porovnání při české kanceláři dvorské dne 4. září 1628 a vedle cíś. resoluce z dne 13. listopadu t. r. nařízeno, aby věno dotčené od komory

české bylo zapláceno. Statek pak Koštice teprv l. 1635 do desk vložen byl dědicům Aldringerovým, jeho bratřím Janovi Mar. biskupu Sekovskému a kanovníku Olomúckému, pak Pavlovi, biskupu v Tripoli a suffraganu Strasburgskému, též jeho sestřím Anně, Kateřině a Barboře. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 60. — D. Z. 145, C. 27 & 622, II. 18.)

K statku *Koštickému* dle odhadu l. 1625 náležely: a) Tvrz *Koštica* (kr. Litoměř., okr. Libochovic., dom. Libčeves), tehdež zpustlá a od lidu vojenského vydrancovaná, s dvorem poplužním s 18 lány dědin, ves Koštice s 28 osedlými, z nichž 11 s potahy a 17 chalupníků, pak 2 osedlí s potahy ve vsi společně Želevicích, na větším díle k panství Libochovskému náležející, s 2 rybníky a příslušenstvím, jakž to l. 1602 Anselm Štandsdorf z Štandsdorfu postoupil Janovi Štampachovi za jeho statek *Lubany* (tvrz a ves s dvorem popl.), l. 1598 od Kašpara z Fictum za 15.400 kop míš. koupený (D. Z. 178, P. 25), a přidanych 4900 kop míš. (D. Z. 178, P. 17.) — b) Tvrz *Semeč* s dvorem poplužním, s poustkou a 4 lány dědin; ves *Židovice* s dvorem popl., 5 lány dědin a 10 osedlými, z nichž 3 s potahy; ves *Hnojnice* s 7 osedlými, z nichž 4 s potahy; dílem vsi Šepetely a Děčany, pak 1 poddaný ve vsi Mrzklesch, s příslušenstvím, jak to Štampach l. 1613 od Václava mladšího Kaplíře ze Sulevic za 18.500 kop m. koupil. (D. Z. 136, M. 12 & 186, L. 22.) — c) Ves *Rychnov* (Reichen) s podacím kostelním, kterou Štampach l. 1613 od Anny Brožanovské za 3500 kop míš. koupil. V této vsi, za městem Litoměřicemi 2½ míle nedaleko od města Děčína na horách ležící, a od statku Koštického na 4½ míle vzdálené, bylo 47 osedlých (22 s potahy, 13 chalupníků s dědinami a 12 chalup. bez dědin), kteří platili ročně platů stálých 26 kop 56 gr. m., a mimo to každoročně na statek Koštický všickni společně z poručení vrchnosti vypravovali 12 pluhů na podzim i na jaře, kdež přes týden, jak toho potřeba byla, až do zasetí bez platu, toliko za stravu pracovali; pak v čas žní 50—70 dělníků, kteří přes celé žně na Košticích zůstávali a po vykonání dědičné roboty žení (68 dní) bez platu, za to, co více dělali, stravu a denní plat po 4 gr. m. dostávali; též co kdy mlatačův a čeládky potřebí bylo, na Koštice se vypravovali, kterýmž též strava a plat jistý dáván byl. (C. 215, S. 33.)

Jan Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, na Malých Bičicích (Vičicích), Göttersdorfu a Březně, bratr Matyáše mladšího a Linharta, dle protokolu *condemnatorum* fol. 32 učinil se zpoury účastna tím, že při nařizování téhož pozdvižení v kolleji Karolinské byl direktorům psal, ohlašuje se v tom, že při nich radou i skutkem jako věrný patriota státi a pokudž by toho potřeba ukazovala, i hrdlo své nechati chce, vedle toho že také své poddané k munstrunku rád vypravil, a když Fridrich falckrabě při Rýnu do království Českého přijel, že jej na svůj zámek vzácně přijal a znamenitě traktiroval; z čehož se potom vychloubal a za veliké štěstí sobě to pokládal, že jest takového velikého potentata v svém příbytku častoval, a potom od téhož Fridricha do soudu komorního dosazen byl. Pro tato provinění při kommissi konfiskační dne 31. října léta 1622 odsouzen byl *všeho jmění* a statku, avšak podle jisté císařské resoluce učiněna mu ta milost, že mu *polovice* té summy, zač by jeho statek v pokutě propadlý prodán byl a co by po zaplacení dluhů jeho zůstalo, z komory české vydáno býti mělo.

Statky jeho ihned v této pokutě byly konfiskovány, totiž: a) Statek fideikommissní (nápadní) *Maštov* (Maščov, Maschau, kr. Žatec., okr. Podbořan.), k němuž náležel zámek Maštov s předhradím, pivovárem a dvorem popl., dvůr poplužní Brody, jinak Předlosův (Prölles) řečený, městečko Maštov s předměstím, vsi Veliká ves (Michelsdorf), Chraštany (Krožov, Groschau) s dvorem poplužním, Chotěbudice (Chotěbice, Kettovice, Kettowic) s dvorem popl., Němčany (Nembšice, Niemtschan), Dobřenec (Dobřenice, Dobrenz, okr. Doupov.), Chmelištná (Kmelišovice, Chmeleschen), Mětikalov (Netikalov), Mekele (Meckel, okr. Doupov.) s dvěma mlýny, Jeseň (Gässing, okr. Dupov.) s dvorem popl., vsi pusté *Čilkov*, Mladějov, *Hlohová* a *Kabová*, s pěti mlýny a vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Matyáš starší Štampach od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 108.100 kop míš. koupil. (D. Z. 186, E. 12.)* — Statek ten odhadnutý za 79.223 kopy míš., koupil dne 7. června 1623 *cizozemec Vilém Don Verdugo*, krále hispánského válečná rada, za 85.000 kop m., z kteréž summy

*) Dvořecký koupil l. 1603 týž statek od Jana Jiřího ze Švamberka za 80.600 kop míš. (D. Z. 178, G. G. 28.)

jemu vedle císařské resoluce z dne 18. července 1623 z milosti 17.000 kop míš. sleveno bylo. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 180. — D. Z. 153, D. 17.)

b) Statek nápadní *Mšec* (Kornhaus, kr. Praž., okr. Nov. Strašecí), k němuž náležel zámek *Kornhaus* od Matyáše Štampacha nově vystavěný s oborou, bažantnicí, dvorem popl. též nově vystavěným, městečko Kornhaus, vsi celé Žehrovice s dvorem popl., Loděnice, Čelechovice (díl) a Veliké Hořešovice s příslušk., jak to Matyáš Štampach od Fridricha Mičana z Klinšteina za 55.000 kop míš. l. 1586 koupil (D. Z. 23, D. 18); — tvrz *Srbeč* od Štampacha nově vystavěná s dvorem popl., vsi Srbeč, Milej (Milé) a Řešice (díl), jak též statek Srbeč l. 1591 Matyáš Štampach za 15.000 kop míš. koupil od Jana Hrušky z Března a bratří jeho Adama a Karla, kteří jej po matce své Evě Štampachové z Reichu zdědili (D. Z. 25, O. 26); — ves *Hříškov* (díl) a Kvíllice (díl); *) vsi Bdín a Kalivody; tvrz a ves *Prerubice* s dvorem poplužním, ves Dučice i s třemi chalupami nad Prerubicemi, na Čupkové řečenými, kdež od starodávna také ves bývala, s mlýnem a lesy, jak též statek Prerubice Matyáš Štampach l. 1597 od manželky Volfa Vřesovce, Lidmily, roz. ze Štampachu, za 8500 kop míš. koupil (D. Z. 180, C. 26) — se vším příslušenstvím k zámku Kornhausu a statkům Srbečskému a Prerubickému náležejícím. (D. Z. 137, H. 17.) — Statek tento, odhadnutý za 87.922 kop míš., též vsi Lodenice, Žehrovice Mšecké a Čelechovice, předtím k panství Mšeckému náležející, odhadnuté za 17.048 kop míš. a l. 1621 s domem Štampachovým na Hradčanech ležícím zastavené *Elišce Popelové z Lobkovic* v summě 15.000 kop míš. císaři půjčených, vedle císařské resoluce z dne 13. května léta 1623 prodán a postoupen byl *Vratislavovi hraběti z Fürstenberka* za 198.154 zl., kteroužto summu Fürstenberk za císařem měl. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 318 & 348. — D. Z. 144, L. 13.)**)

*) Ves *Hříškov* s 3 dvory kmetcímí koupil l. 1602 Matyáš Štampach od Otibora Třeburčí Žďárského za 1100 kop míš. (D. Z. 177, F. 26.) Dvůr kmetců v Kvílicích, řečený Ladodovský, koupil též Štampach l. 1604 od obce Slanské za 437 kop míš. (D. Z. 178, L. 13.)

***) Statek *Mšec* s domem na Hradčanech, který Fürstenberk l. 1623 od Elišky Lobkovicové koupil, prodala dcera Fürstenberkova Eleonora Kateřina hraběnka z Hohenemsu l. 1662 za 60.000 zl. Janovi Adolfovi knížeti Schwarzenberkovi. (D. Z. 314, G. 4.)

c) Statek *Vičice* (Vítřice, Bičice Malé, kr. Žatec.), totiž tvrz a Ves Vičice s dvorem popl., městys *Březno* (Priesen) a vsi Střezov s dvorem popl., Brančky, Holetice, Stranná (Stráň), Nechranice, Denětice a Čermíky; pak statek *Boleboří* (Göttersdorf), totiž sídlo a ves Götterštorf s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Hannersdorf, Vinařice, Gersdorf, Bernov a Verazín (Orasín) s mlýny a příslušenstvím. — Tyto statky odhadnuté za 70.947 kop 37 gr. i s dobytkem, odhadnutým za 6947 kop 59 gr., které od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* zástavou k užívání obdržel, koupil jeho zeť *Florian Jetřich Žďárský svob. pán ze Žďáru* za 77.895 kop 36 gr. neb 123.632 zl. rýn. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.)*

Mimo dotčené statky propadl Štampach díl svůj na statku Bystřickém a na domě Štampachovském. — Viz bratři Štampachové. — Štampach pak, jemuž i veškeré svršky i se šatstvem byly konfiskovány, neobdržel na díl z milosti mu ponechaný, kterýž mu z komory české vydán býti měl, ještě l. 1628 ničeho a odebrav se t. r. pro náboženství ze země do Míšenska, žil tam v Mariabergu se svou manželkou a 9 dítkami v největší nouzi a bídě. Teprv na přímluvu kurfiřta Saského vedle cíś. poručení 26. září 1629 měla mu komora česká do 5000 kop míš. na srážku jeho dílu vydati, avšak až do l. 1631 dostalo se mu toliko 1000 kop míš. po rozdílných částkách menších. Za tou příčinou přijel Štampach při vpádu saském léta 1631 s nepřitelem do země, ujal se mocně statků předešle mu náležejících, zvláště Kornhausu, uvedl sobě lidi v poddanost a se správcem toho statku zle zacházel. Protož při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl *všeho jmění*, zvláště všech pohledaností svých, kteréž měl za komorou českou, jakož i za

*) Ves *Bičice* (v níž 1 osedlý a 3 pusté dvory kmetci) s dvorem poplužním a ves Nechranice koupil Linhart Štampach l. 1601 od Arnošta z Zettelberga za 12.200 kop míš. (D. Z. 176, N. 23); — pak dvůr dědičný v Bičicích Malých s poustkou v též vsi s dědinami koupil l. 1614 Jan Jindřich Štampach za 5000 kop míš. od Viléma z Doupova (D. Z. 187, L. 22); *Götterštorf*, ves s dvorem poplužním, vsi Verazín, Hannersdorf a Vinařice s příslušenstvím koupil l. 1578 Linhart Štampach od Augusta Gerštorfa za 7296 kop míš. (D. Z. 64, G. 26); *Březno* a vsi k tomu náležející, viz Linhart Štampach.

knížetem z Lobkovic a za obcí Chomútovskou. Marná byla přímluva i kurfiřta Saského l. 1638 opěťovaná, aby Štampachovi od komory české co do jeho pohledaností zadost bylo učiněno. Po jeho smrti l. 1656 domáhali se jeho *synové Jan Rudolf a Linhart Zdislav* dílu, otcí jejich při první konfiskaci z milosti zanechaného; byli však navždy odmrštěni vedle zdání král. prokuratora z dne 27. září 1660, protože jejich otec též při kommissi Fridlandské všeho jmění byl odsouzen. Taktéž marně se ucházel ještě l. 1677 Jan Rudolf, tehdáž jediný syn a dědic Štampachův, o věno matky své, Eleonory Barbory, roz. Fictum z Nového Šumburku, na statku Vičickém v 10.000 kop míš. pojištěné, z něhož jí léta 1628 při kommissi revisionis toliko 5000 kop bylo přisouzeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, K. 27 & S. 33.)

Jan Jindřich, Matyáš mladší a Linhart bratři Štampachové ze Štampachu, synové Linharta staršího, z nichž prvý *polovice*, ostatní pak *dvou třetin* při kommissi konfiskační byli odsouzeni, propadli mimo statky při každém již uvedené též společně: a) Statek *Bystřici* (Wistric, kr. Žatec, okr. Kadaň.)* — tvrz, sídlo a ves s dvorem popl. — který proto, že od bratří Štampachů sestrám jejich Lidmile Šmohařové a Alžbětě Mirešovské předešle v čas způry nepořádně a neplatně byl postoupen, od král. komory byl ujat, pod správou hejtmána Chomútovského uveden a dne 3. června 1624 *Jaroslavovi Bořitovi z Martinic* za summu odhadní 7021 kop m. prodán. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 186. — D. Z. 142. A. 5 & 292, Q. 6.) — Viz Šmohař.

b) *Dům Štampachovský u Pětí Kostelů* řečený, v Dlouhé třídě na Starém městě pražském v osadě sv. Haštala mezi domy Sibylly Berkové a Mikuláše Kaplíře ležící — jehož polovice bratru jejich *Janovi Reinhartovi* samému náležela, a druhá polovice všem čtyřem bratřím po smrti strýce jejich Matyáše staršího l. 1615 společně připadla — vedle dekretu

*) Vsi Vistřice (Bystřice) s podacím kostelním a mlýnem, Holetice (jinak Ulhoštice) a 2 člověky ve vsi Milžanech, k zpuštěnému klášteru *Grünheimu* blíž města Kadaně náležející, které od císaře Ferdinanda I. Albrechtovi Šlikovi, a potom l. 1552 Bohuslavovi Felixovi Hasištejnskému z Lobkovic v summě 6075 zl. byly zastaveny, dostaly se trhem Linhartovi Štampachovi a témuž od císaře l. 1608 za 800 kop míš. dědičně postoupeny byly. (D. Z. 133, M. 27.)

komory české 25. srpna 1638 Zdislavovi Štampachovi, synovi po dotčeném Janu Reinhartovi, byl postoupen. (Lib. contract. 4, f. 43.) Z dílů dotčených tří bratří na témž domě připadlo král. fisku v pokutě 91 zl. rýn. (C. 215, S. 33.)

c) Jistinu 5000 kop mš. (C. 215, S. 33.) — Mimo to dotčeným bratřím ze Štampachu odňaty byly od král. fisku jistiny na 90.430 kop mš., jejich bratrovci Zdislavovi náležející, a jim jakožto jeho poručníkům dne 31. března 1616 odevzdané a svěřené. Tyto jistoty odkázal Matyáš starší Štampach léta 1615 Janovi Reichartovi, nejstaršímu synu bratra svého, otci Zdislava Štampacha. (D. Z. Kvatern trhový červený l. 1615, sub lit. H. 26.) Marně se domáhal Zdislav, když pro náboženství ze země odejítí chtěl, l. 1628 toho, aby mu tyto dlužní listiny byly vydány, a ještě l. 1650 ucházel se o vydání mnohých těch jistin, jakož i o jistinu 10.000 kop mš., l. 1623 na potřeby vojenské císaři půjčených, a úroků z nich za 27 let v summě 35.135 kop m. zadržalých. Taktéž marně vyhledával toho týž Zdislav l. 1656, aby mu za dotčené jistiny postoupeny byly nápadní statky Štampachovské, Maštov a Mšec. Po jeho smrti opětovala jeho dcera Anna Majdalena, provdaná Bossinová, od l. 1667 několikrátě žádost svou za navrácení dotčených jistin neb postoupení statků Štampachovských, až konečně při kommissi revisionis dne 18. prosince 1677 s pohledaností svou navždy byla odmrštěna. (C. 215, S. 33.)

Jan Jiří Štampach ze Štampachu, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 23. srpna 1623 trestu osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Jaroslav Volf Štampach ze Štampachu, bratr Jindřicha a Václava mladšího, nebyl odsouzen při kommissi konfiskační dle zprávy král. prokuratora z dne 3. října 1628, ačkoliv hned zpočátku zpoury pod generalem z Bubna ve vojsku stavů odbojných s třemi koni potřebovati se dal. Teprv léta 1628, když Štampach pro náboženství ze země odešel, díl jeho na statku *Strojeticém* (kr. Žatec., okr. Podbořan.) — tvrz s dvorem poplužním, pivovárem, lesy, 9 rybníky a půl vsi *Strojetic* s krčmou, podacím kostelním a 5 poddanými — který matka jeho Eva ve věně svém držela, v pokutě ujat a

se svršky za 9270 kop míš. odhadnutý vedle cis. resoluce z dne 11. prosince 1628 prodán byl za 8570 zl. *Heřmanovi sv. pánu z Questenberga*, cis. dvorské radě říšské, jemuž summa trhová poražena byla na jeho pohledanosti, již měl za císařem. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 302. — D. Z. 143, E. 25 & 295, N. 8.)

Jindřich Štampach ze Štampachu, bratr Jaroslava Volfa a Václava mladšího, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi 18. srpna t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Krty* (Gerten, kr. Žatec, okr. Jesenic.), ves s dvorem poplužním, kterýž za 9416 kop míš. odhadnutý, l. 1623 *Heřmanovi Černínovi sv. pánu z Chudenic* za 9116 kop míš. byl prodán. Štampach pak l. 1628 pro náboženství ze země odešel. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 2. — D. Z. 293, G. 11.)

Křištof Abraham Štampach ryt. ze Štampachu, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž v této pokutě všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Nepomyšl* (Pomeisel, kr. Žatec), k němuž náležely tvrz a ves Nepomyšl s dvorem poplužním, pivovárem, podacím kostelním, mlýny a jiným vším příslušenstvím, jak to l. 1589 bratří Jindřich, Václav, Jan Asman a Adam ze Štampachu od sirotků, po Jindřichovi hraběti z Guttenšteina pozůstalých, za 8000 kop gr. česk. koupili. (D. Z. 166, K. 4.) — b) Statek *Lobotice* (Lobětice, Zlovětice, Libotice), — tvrz a ves Lobotice s dvorem popl., pivovárem, mlýnem a podacím kostelním, ves celá Vysoké Třebošice, též sedm osedlých při městečku *Buškovicích* s třetím dílem pivováru, vinice a příkopu při tvrzi, pak čtvrtým dílem podacího kostelního při témž městečku, jak to l. 1595 Jindřich ze Štampachu na Nepomyšli od Volfa Bernarda Fictuma z Egerbergu za 9000 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 132, L. 24. & 178, P. 10.) — c) Statek *Holotice* (Holetic) — tvrz a ves Holotice s dvorem poplužním, mlýnem, dvorem nově vystavěným, řečeným *Žebrákov*, s lesem řečeným *Chrastiny*, též s pustou vsí *Vrchoviště řeč.* a vším příslušenstvím, jak to l. 1606 Asman Štampach od Jana Jiřího Zumra z Herštošic za 12.700 kop míš. koupil. (D. Z. 135, E. 24. & 183, L. 12.) — Tyto statky prodány byly od komory české dne

13. listopadu 1623 *cizozemci Heřmanovi sv. pánu z Questenbergu* za summu odhadní 44.845 kop míš., z kteréž mu poraženo bylo 12.000 zl. rýn. vedle cíś. resoluce z dne 18. května 1622 z milosti mu darovaných. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 30. — D. Z. 153, F. 28.)

Matka Štampachova Sabina, roz. ze Solhauzu, opět prodaná Zechová (Čechová), měla po svém manželu Jindřichovi Štampachovi l. 1613 zemřelém, na statku Nepomyšlském pojištěno 14.540 kop míš., na kteréž, vzdavši se úroků zadržalých v 8112 kopách k ruce císaře, dne 26. ledna 1628 cíś. pojištění obdržela, tak že tato pohledanost po její smrti na její děti Wolfganga, Marii a Majdalenu ze Štampachu připadla. — Mimo to bratr Štampachův *Wolfgang*, jemuž polovice statku Nepomyšlského po otci jeho náležela, domáhal se této pohledanosti, kteráž mu vedle cíś. resoluce z dne 9. prosince 1623, pak 4. února 1625 a 2. dubna 1626 ihned z komory české zaplácena býti měla. Avšak teprv l. 1650 na přímluvu kurfiřta Saského obdržel cíś. pojištění na 26.802 kopy míš., kteráž summa jemu dle účtu komory české z dne 21. října 1650 jak na jeho díl v 11.096 kopách, tak i na díly po bratrovi a po matce jemu náležející připadla. (C. 215, S. 33.)

Linhart Štampach ryt. ze Štampachu na Hagensdorfu, bratr Jana Jindřicha a Matyáše mladšího, provinil se (dle protokol. condemnat. f. 185) v čas zpoury tím, že sloužil ve vojsku stavovském za fendrycha pod Oldřichem Vchynským, táhl osobně do Rakous, kdež zemi hubiti pomáhal, pak že se dal potřebovati za inspektora nad krajem Žateckým a nad zámkem Mostským, též hranice k Míšenské zemi proti kurfiřtu Saskému osazoval. Pro toto provinění vedle výpovědi kommise konfiskační dne 3. listopadu 1622 veškeré jmění své v pokutě propadl, avšak z cíś. milosti měla mu třetina summy trhové za jeho statky propadené z komory české býti vydána. A tak všechny jeho statky od král. komory hned byly ujaty, totiž:

a) Panství *Hagensdorf* (Ahníkov, kr. Žatec, okr. Chomútov.) a *Hasištejn* — zámek a ves Hagensdorf s dvorem poplužním, pustý hrad Hasištejn (Hasenstein) s dvorem poplužním, městečko horní Plac (Město, Místo, Platz), vsi Ře-

čice (Retschic), Naší (Naschau), Brány (Bran, Prah) s dvorem poplužním, Blahuňov (Plassdorf), Černovice, Krbice (Körbic), Zásada (Sázava, Sosau), Hochtán (Hohenthām), Neudörfel pod zámek Hasišteinem a Warta, s 217 poddanými osedlými, mezi nimi 57 s potahy, k tomu 2440 provazcův lesů k zámku Hasišteinu náležejících.*) — Toto panství, odhadnuté za 72.761 kopu míš. i se svršky za 3848 kop míš. odhadnutými, pak dvůr poplužní ve vsi *Spořici* za 3000 kop míš. odhadnutý, od komory zastaveno a vedle cís. resoluce z dne 24. října 1623 prodáno bylo za vyšší summu 84.090 kop míš. (98.105 zl. rýn.), kterou Jan Kavka z Říčan za něj nabízel, *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic*, který však dvůr ve vsi *Spořici* manželce Štampachové Evě, roz. Sekerkové, již vlastně náležel a bezprávně odňat byl, na přímluvu Benigny Kateřiny z Lobkovic navrátit v summě 3000 kop míš. Štampachovi na jeho třetině poražených. (C. 215, C. 1/3 & S. 33. — Lib. conf. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15 & 292, K. 2.)

b) Jistiny 16.000 kop míš., z nichž 4000 kop za městem Chomútovem bylo pojištěno. (C. 215, S. 33.)

Dle účtu komory české z dne 27. září 1629 připadlo ze summy trhové za statky Hagensdorf a Hasištein po srážce dluhů na dvě třetiny král. fisku v pokutě náležející 42.209 kop míš., a na třetinu Štampachovi ponechanou 21.104 kopy, z nichž mu některé jistiny poraženy a na zbytek 16.080 kop cís. pojištění dáno bylo. Manželka pak Štampachova Eva, roz. Sekerka, z věna svého a jiných pohledaností v jedné

*) Zámek manský *Hasištein* s dvorem poplužním, městečko Píac (Místo), vsi Blahuňov, Hochtán, Neudörfel, Drahonice s mostem, clem a mlýnem, Krbice, dva poddaní v Pruněřově s 2440 provazcův lesův; pak městečko *Březno* a vsi Brančik, Bran s dvorem poplužním, Černovice, Viset (Vysoká) s platy a clem, Glyden (Lídeň), Nokvic (Nabovary); též vsi Tasmice, Přezetice a Čermík (Čermiky, díl), na onen čas do Měšné ke klášteru Grünheimu náležející (tak jakž toho zámku Hasišteina s příslušenstvím na onen čas Maximilian Hasišteinský z Lobkovic, též městečka Března s vesnicemi Jiří z Lobkovic a potom král Český v držení a užívání byli, však bez hor zlatých, stříbrných a t. d. k ruce krále vymíněných a bez podací kostelních kolleji jesuitské v Chomútově náležejících), koupil l. 1606 od krále Rudolfa II. za 92.750 zl. rýn. za zpupní dědictví Linhart Štampach (D. Z. 133, B. 7), který též l. 1581 vsi *Liččice* a *Našov* (Naší) od Briekcí Šmohaře z Rochova za 3500 kop míš. koupil. (D. Z. 65, J. 2.) — Díl zámku Hasišteina s dílem obory a dědinami postoupen byl l. 1609 za 1875 kop míš. od Kristofa Hasišteinského z Lobkovic Janovi Reichartovi z Štampachu. (D. Z. 182, E. 14.)

summě 16.990 kop mš. slevila k ruce krále 9990 kop, tak že toliko na 7000 kop l. 1628 cís. pojištění obdržela.

Marně si stěžoval Štampach l. 1628 na křivdu mu učiněnou příliš nízkým odhadem jeho statků, kteréž dle contracty za 176.479 kop mš. stály, a kteréž on sám při dělení bratrském bez svršků za 98.860 kop mš. přijal. Štampach pak odešel ze země pro náboženství, zůstáváje v Marienbergu, a poněvadž na třetinu svou ničeho neobdržel, bídou přinucen byl do služby vojenské k Švédům vstoupiti, kdež dne 6. září 1634 v bitvě u Nördlingen jakožto general-quartirmistr život svůj skončil. Též jeho syn Jindřich Fridrich l. 1642 zastřelen byl v službě švédské v Lünebursku. Manželce Štampachové a jeho dceři Alžbětě vedle cís. resoluce z dne 10. června 1651 měl z komory české po lhůtách vyplacen býti zbytek z dotčené třetiny, 4617 zl. vynášející, pak třetina z dotčené jistiny Chomútovské, a mimo to dceři její věno 5000 kop mš. Avšak ještě l. 1677 této pohledanosti se domáhal manžel dotčené Alžběty, Krištof Měrník, k rukám dítek svých. (C. 215, S. 33. & S. 69.)

Matyáš mladší Štampach ze Štampachu, bratr Jana Jindřicha a Linharta, při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého. V této pokutě konfiskovány byly jeho statky *Felixburg* a *Egerberg* (kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Klášterec.), kteréž za 39.262 kopy mš. odhadnuté, od komory české koupil *cizozemec Krištof Šimon sv. pán z Thunu* za 46.571 kop mš. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 134. — D. Z. 153, E. 8.)

K statku *Felixburgu* náležel zámek Felixburg s pivovárem, dvorem popl. a mlýnem, vsi Rušvice (Rošovice), Veselovice (Voselovice), Warty (Varta), *Grasberg*; tvrz a ves Poláky (Pohlig) s dvorem popl., a vsi Lametice (Lomazice) s mlýnem, Malá Krbice (Krhovice) s vinicí, Dolany s mlýny a pilami, se vším příslušenstvím, jakž to l. 1596 Linhart Štampach od Magdaleny Lobkovické, hraběnky ze Salmu, za 38.000 kop mš. koupil (D. Z. 172, O. 26.) — Statek *Egerberg* obsahoval zámek Egerberg s dvory poplužními ve vsích Lesce (Leskově) a Doně (Doníně); vsi Kotvinu, Suchý Důl, Mezeříč (Mezirady), Brodečno, Donín, Mendlštorf (Mannelsdorf), Henrychs-dorf (Hainersdorf), Radnice, Hamrk, Špilesdorf (Špinnelsdorf)

Větší i Menší, Gryn, Humice (Humnice), Merzdorf, Kruptice, Mělník, Krondorf, Steinklos (Stengles), *Leskov* (Lestkov), Vestré (Westrum), Durental, Weiden a Purberg, se vším příslušenstvím, jak to l. 1591 Linhart Štampach od Bohuslava Joachyma Hasišteinského z Lobkovic za 31.800 kop míš. koupil. (D. Z. 168, G. 11.)

Mimo to propadl Štampach díl svůj na statku Bystřickém a na domě Štampachovském v Praze. (Viz bratří Štampachové.) — Třetina ze statků Felixburgu a Egerbergu Štampachovi ponechána v 13.087 kopách míš. (15.268 zl.) po jeho smrti připadla jeho dědicům, dětem po jeho sestře Ludmile, vdově po Josefovi Šmohařovi, jimž však z té summy dle účtu komory české z dne 19. února 1678 toliko polovice 7634 zl., pak dvě třetiny ze statku Bystřice v 5460 zl., tedy v jedné summě 13.095 zl. bylo přisouzeno, a toliko na 12.000 zl. s nimi akordovaných dne 12. května 1678 pojištění dáno. (C. 215, S. 69.)

Václav Štampach (Steinbach) ze Štampachu, před kommissi transactionis dne 9. července 1628 pokuty za udělení perdonu osvobozen, odešel pro náboženství ze země, maje toliko 6000 zl. jmění, kteréž však jemu za příčinou spáchané vraždy bylo zabaveno. (C. 215, C. 1/4.)

Václav starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Valci, Skytalích, Jeřní a Bukově, účastnil se zpoury tím, že se v mnohých kommissích dal potřebovati; protož při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění* vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. i přes všecku přímluvu kurfiřta Saského, od něhož mu dne 25. dubna 1621 jménem císaře perdon byl udělen. Jmění jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Valeč* (Waltsch, kr. Cheb.) — zámek a městečko Valeč s dvorem poplužním, tvrz a ves *Skytaly* s dvorem popl., vsi Nová ves, Hlavákov Veliký a Malý, Vrbičky, *Mlýnce* (Mlýnec, Linz) tvrz a ves s dvorem popl., *Jeřeň* s tvrzí, Kopáčov s pustinou Kružín, a *Lochotín**) — kterýž vedle

*) Statek *Valeč* — zámek a městečko Valeč, vsi Skytaly, Hlavákov Veliký a Malý (Libekau, Lubigan) a Nová ves — obdržel Krištof Štampach l. 1571 od Arnošta Hasišteinského z Lobkovic směnou za statek svůj Kostrčany, tvrz a ves s dvorem poplužním a nad to za 15.300 kop míš. (D. Z. 60, A. 30.) — Týž Štampach koupil l. 1578 ves *Vrbičky*

cís. resojuce, z dne 14. února 1623 za summu odhadní 38.993 kop míš. prodán byl *manželce Štampachově Barboře*, roz. z Malešic a Poutnova, hlavné proto, že byla katolička a 12 dítek (7 synů a 5 dcer) v katolickém náboženství vychovati přislíbila. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 62. — D. Z. 141, H. 11 & 292, G. 3.)

b) Statek *Bukov* (Pokau, kr. Litoměřic., dom. Všebořice), k němuž náležely tvrz a ves Bukov s dvorem popl. a 2 mlýny, ves Skorotice (Gortice) s podacím kostelním a vsí společné *Všebořice*, Nová ves (německá), Kamenice, Roudné, Dělouš, Malé Chvojno a Spiegelberg (Špimberk), se vším příslušenstvím, jak to Štampach léta 1618 od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 22.000 kop míš. koupil a až na 4000 kop zaplatil. (D. Z. 192, B. 3.) — Tento statek za 10.525 kop míš. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 14. května 1623 prodán byl za 11.000 kop míš. též *manželce Štampachově*. (C. 215, S. 33. — D. Z. 292, G. 5.)

Ze summy tržové za dotčené statky poraženo bylo Štampachové véno její 1250 kop míš., podle recessu knížete z Lichtenšteina z dne 7. listopadu 1626 jí přisouzené, pak jistín s úroky jí přisouzených, 38.715 kop, a darováno jí 512 kop míš. Po smrti její l. 1628 zdědil oba statky její syn *Erazým Jaroslav Štampach*. (C. 215, S. 33.) Otec pak jeho odešel l. 1628 pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujímal se statkův předešle mu náležejících; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. 1/7.)

Václav mladší Štampach ze Štampachu sloužil v čas zpourey ve vojsku stavovském a zemřel v Mostu dva měsíce po bitvě bělohorské, pročež při *kommissi konfiskační* dne 9. prosince 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Díl jeho

za 1000 kop míš. od Sezimy Mirkovského z Tropčic a jeho manželky Anny, roz. ze Štampachu. (D. Z. 64, N. 24.) — Statek *Mleynce*, tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky a lesy, koupil l. 1617 Václav starší Štampach za 11.400 kop míš. od dědicův po Václavovi Harantovi z Kořen (D. Z. 138, N. 10); pak l. 1603 od bratra svého Jana tvrz a ves *Skytaly* s dvorem poplužním za 14.450 kop míš. (D. Z. 178, D. 23.) — Statek *Lochoťín*, ves s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, podacím kostelním, koupil l. 1605 Václav starší Štampach od Štěpána Šlika za 5000 kop míš. (D. Z. 132, S. 12)

na statku *Strojeticím* (kr. Žatec.) — půl vsi s 15 poddanými — který po smrti jeho vdova pozůstalá Polyxena ve věně svém a dítek (Jana Adama, Jaroslava, Ondřeje a 4 dcer) držela, teprv l. 1630 v pokutě byl ujat a postoupen *Heřmanovi sv. pánu z Questenberka* l. 1635 na srážku jeho pohledanosti, již měl za císařem. (C. 215, S. 33.) — Viz též Jaroslav Volf Štampach.

Druhý statek po Štampachovi pozůstalý, *Březnice* (Preznic, jinak Malá Březina, kr. Žatec., dom. Nepomyšl) — dvůr popl. a ves Březnice s 11 poddanými, nyní samota u Strojetic — za 7812 kop míš. odhadnutý, vedle cíś. resoluce z dne 2. dubna 1631 koupila *Rosina Chotková*, roz. z Renšperku, za 6500 kop míš., z kteréž summy jí poraženo bylo 5000 kop míš., při kommissi revisionis na témž statku jí přisouzených. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 496.)

Manželka Štampachova Polyxena, roz. Malešická z Poutnova, potom opět provdaná Chlumčanská, domáhala se marně věna svého 5000 kop míš., na statku Strojeticím pojištěných. (C. 215, S. 33.)

Vilém Štampach ryt. ze Štampachu na Kněžicích, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění (lib. condemnat. f. 395), propadl statek *Kněžice* (kr. Žatec., okr. Podbořan.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a 15 poddanými — kterýž l. 1623 za summu odhadní 10.448 kop míš. koupil *cizozemec František de Couriers*, nejvyšší lieutenant cíś. Collaldského regimentu. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 152. — D. Z. 153, H. 18.)

Jetřich Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl), od král. prokuratora účastenství ve zpouře obviněn a před kommissi transactionis obeslán, dokázal nevinu svou, tak že dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Otto Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl) dle protoc. condemnat. f. 347 obviněn, že poddané své podle veřejnosti do Moravy a do Rakous válečně vypravil, jakož i dva jezdce na pomezí Míšenské k opatření průchodů proti kurfiřtu Saskému, tehdejšímu cíś. kommissari poslal a kontribuci k vedení války povstalcům volně rád dával. Pročež propadl všecken statek svůj v pokutě, avšak z milosti při kommissi

konfiskační dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen toliko *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Šluknov* (Schluckenau, kr. Litoměřic.) — starý a nový zámek Šluknov s městem a předměstím s 146 poddanými, třemi dvory poplužními, osmi vesnicemi, v nichž bylo 288 osedlých, zejména vsi Kynysvald (Königswalde) s dvorem popl., Gergisvald (Georgswalde) s dvorem popl., Ehrenberg (díl), Ráženhan (Rosenhain), Kunnersdorf, Herrnwalde, Fürstenwald a Kaiserswald, též 13 mlýnů, jak to Štaršedl l. 1618 dne 15. ledna od Albrechta Šlejnice ze Šlejnic za 100.000 kop mš. koupil a až na 28.000 kop mš. zaplatil. (D. Z. 180, K. 8 & 191, H. 16.) — Statek ten, za 112.225 kop mš. odhadnutý, *cizozemci Volfovi hraběti z Mansfeldu* za 105.000 kop mš. dne 21. června 1623 od král. komory byl prodán a témuž ze summy trhové poraženo 50.000 zl., jemu vedle cís. resoluce z dne 18. ledna 1623 z milosti darovaných, pak 10.750 zl. léta 1627 za jeho služby vojenské. (C. 215, S. 31. — Lib. conf. 2, f. 434. — D. Z. 153, C. 30.) — b) Ves *Fürstenwalde*, někdy k statku Šluknovskému náležející, od Albrechta Šlejnice Radslavovi z Vchynic za 1294 kopy mš. zastavená, však opět vyplacená a Štaršedlovi vedle smlouvy o statek Šluknovský zanechaná, l. 1630 vedle cís. resoluce 10. listopadu 1629 za summu zástavní též *hraběti z Mansfeldu* dědičně byla prodána. (C. 215, S. 31. — Lib. conf. 2, f. 435. — D. Z. 143, L. 4 & 296, O. 4.)

Dvě třetiny ze summy trhové za statek Šluknov Štaršedlovi z milosti ponechané, vynášející 70.000 kop mš., měly mu z komory české vydány býti a připadly po jeho smrti l. 1623 na jeho *syna Kristiana* ze země pro náboženství odešlého, potom na vdovu po témž synovi pozůstalou, Marii Alžbětu, roz. Hartyšovou, a její dceru Annu Barboru Alžbětu, pak po smrti této dcery na jejího manžela *Jiřího Viléma Kítschera z Kirbigsdorfu* a její tři děti v Sasku žijící, od nichž pohledanost ta paní *Evě Kateřině z Dobřenic*, roz. z Haugwic, byla postoupena. Teprv Dobřenské dáno bylo dne 8. května 1677 cís. pojištění toliko na summu 50.000 zl., kterouž za dotčenou pohledanost při kommissi liquidationis přijati se uvolila bez všech úrokův za 54 léta zadržalých 226.800 kop mš. vynášejících. (C. 215, S. 31.)

Tobiáš Štefek z Koloděj, regent statků Smiřických, měšťan Nového města pražského, v čas zpoury jeden z direktorů stavu městského, zpečetil a podepsal konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého za krále, opravil též s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Pro tato provinění vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. února 1621 Štefek, ačkoliv byl nemocen, opatřen jest vězením na radnici Novoměstské a potom při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen *hrdla, cti i statků*, vedle král. resoluce z dne 26. května 1621 dne 21. června byl *stat a hlava jeho na věži mostecké přibita*.

Jméni jeho všecko již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům Stefkovský*, předešle *Grejnarovský*, též Smiřický a Slavatovský řečený, v Novém městě pražském proti radnici na rohu ležící — který Štefek od Markéty Salomeny Slavatové, roz. Smiřické (která s bratrem svým Albrechtem Janem též dům od matky své Hedvíky Smiřické, roz. z Hazmburku l. 1610 měla odkázáný a od dotčeného bratra l. 1615 postoupený) dne 7. srpna 1620 za hotových 5000 kop míš. koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 309) — vedle cis. resoluce z dne 20. listopadu 1621 k užívání postoupen byl v summě 3000 zl. rýn. (2000 zl. cis. daru z milosti a 1000 zl. hotových) paní *Kateřině vdově po Janovi Khalartovi*, registratoru při dvorské kanceláři říšské. (Lib. obligat. 10, f. 177.) Tato postoupila dne 28. listopadu l. 1622 zápisu svého a práva dlužního na též dům *Vilémovi Šleglovskému ze Šicendorfu*, a tento opět dne 20. května 1627 *Janovi mladšímu Deymovi z Strítěže*, jemuž též dům od král. komory l. 1631 za summu odhadní 4000 zl. dědičně byl prodán. (C. 215, S. 34.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Široké ulici vedle domu *u Zvonářů* řečeného a proti *Stříbrné Kotvě* ležící, až ke zdi kláštera františkánů zabíhající, který vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 11. října 1621 za 400 zl. k vydáním válečným půjčených k užívání obdržel *Ondřej Gatty z Weistrizhofu*, bývalý dvorský služebník krále Rudolfa, jemuž též dům dne 22. června l. 1622 za 700 zl. rýn. byl prodán. (C. 215, S. 34. — Lib. contract. virid. 12, f. 51 & 221.)

c) *Dům* na Široké ulici proti domu Jana Zykla, primasa Novoměstského, ležící, který za 2600 kop mš. odhadnutý na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 22. listopadu 1621 prodán byl za 2000 kop mš. *Maximilianovi Wolgemutovi z Muthburgu*, pozůstalému starému cí. kvartírmistru dvorskému, za jeho věrné služby, tak že summu trhovou ve třech lhůtách až do l. 1623 měl odvésti. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & S. 34. — Lib. contrac. virid. 12, f. 244.)

d) *Vinice* na Strahovských gruntech ležící, kterou Štefek l. 1614 za 1500 kop mš. koupil. Této vinice již dne 21. dubna 1621 opat kláštera Strahovského pod záminkou, že Štefek úroků (ročně 1 kopy 36 gr. mš.) témuž klášteru nezaplátil, bezprávně se ujal a prodal ji před odsouzením Štefka dne 24. dubna 1621 k užívání na 90 let doktoru v lékařství *Vilémovi Mayerovi z Grosenau* na oklamání král. fisku. Teprv k rozkazu král. komory české z dne 9. července 1723 dotčená vinice od král. fisku byla ujata vedle dobrého zdání král. prokuratora, jenž zvláště vytkl, že vinice ta pro nezaplacení tak nepatrné činže odňata byla Štefkovi ještě neodsouzenému proti všemu právu a zřízení zemskému od dotčené vrchnosti duchovní, která, ačkoli vrchnostem světským příkladem nejútlejšího svědomí býti měla, ani křesťanské lásky každému bližnímu povinné nedbala, kdežto i podle zřízení zemského M. 26. každému držiteli statku zůstaveno jest právo proti takovému odejmutí statku při soudu si stěžovati. (C. 215, E. 4, P. $\frac{2}{3}$ & S. 34.)

Mimo tyto statky pobrány byly Štefkovi hned po bitvě bělohorské v jeho domě všecky klenoty, hotové peníze a jistoty na mnoho tisíc kop mš. vynášející. Ostatní svršky všecky po Štefkovi pozůstalé vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 27. října 1621 darovány jsou sekretářům komory české, Janovi Jakubovi Haydenovi a Severýnovi Táhlovi z Horšteina. (C. 215, K. 49 & S. 34.)

Syn po Štefkovi pozůstalý *Štefan* a dcera *Lidmila* provdaná Seltenslagová, domáhali se spravedlnosti své v 13.000 kopách mš. po matce *Kateřině*, první manželce Štefkové, ze statků po otci pozůstalých, mimo to i spravedlnosti na místě *Tobiáše a Anny*, bratra a sestry svých nevlastních z druhé manželky Štefkovy Anny, prve za Daniele Pražáka provdané.

Ale nedosáhli ničeho zvláště proto, že jejich bratr *Tobiáš Štefek* při vpádu saském l. 1631 do země s nepřitelem přišel, snal s brány mostské hlavu otce svého a pro toto provinění při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Abraham Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Štansdorfar, Steinsdorfer), při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen *třetiny jmění* svého, propadl statek *Teleč* (Telč, kr. Cheb., okr. Bočov.), který koupil léta 1539 Anselm ze Štensdorfu za 600 kop míš. od Albrechta Martického z Rabšteina (D. Z. 41, F. 12), totiž: tvrz a ves Teleč s 11 poddanými (7 sedláků a 4 chalup.), s pivovárem, mlýnem panským, dvorem poplužním a ovčínem, v nichž se chovalo 30 krav dojných, 40 kusů jalového dobytka a 400 ovcí; avšak na ten čas všecko od cis. vojska bylo pobráno a vydrancováno, tak že tam ani srsti ani pírká, ani zrnka obilí nezůstalo; šest rybníkův na 122 kopy násady, zejména Lučský, Starý, Štokovský, Valdanky, Zámecký a Nový Prokšovský, které však na ten čas byly prázdné; též rybník Polomský, který l. 1620 ve zpouře prodal Štensdorf za 1700 kop m. Janovi Joachymovi Ratiborskému ze Chcebuze a v Údrči (D. Z. 140, G. 4); pak lesů osm lečí; též ves *Jesinku* (Gessing, díl se 4 poddanými po lánu rolí majícími a ves *Sovolusy* (Zoboles) s 11 poddanými lánsky, které Štensdorf zdědil po bratru svém *Jiřím Fridrichovi*, v čas zpourey zemřelém.*) — Tento statek prodán byl l. 1623 od komory české za summu odhadní 11.306 kop míš. Severýnovi *Tahlovi z Horšteina*, sekretáři při král. komoře, kterýž však vedle cis. resoluce

*) *Jiří Fridrich z Štensdorfu* sloužil v čas zpourey v pluku hraběte z Hallachu a zemřel dne 14. ledna 1619 v Rudolstadtě. (C. 215, S. 36.) — Dle odhadu l. 1623 poddaní osedlí na statku *Teleči* povinni byli platy stálými a ročními těmito: Ve vsi *Teleči* 1 láník 1 kopou míš. a 14 dní roboty, 2 pállánici po 40 gr. míš. a po 9 dnech roboty, 4 čtvrtlánici po 20 gr. míš. a 9 dní roboty, 4 chalupníci po 12 gr. míš. a po 8—9 dnech roboty, mlýnár pak dával platu ročně 35 kop míš. a povinen byl 1 den robotou a každoročně vepře vykrmiti aneb za vykrmení 8 kop dítí; nad to sedláci vrchnosti zeli sázeli, okopávali a sekali, hlícoi řepu a mrkev vykopávali, což dlejšíce dostávali snídání a komev piva; všickni pak osedlí povinni byli tři lonky poséci, seno a otavu sušiti a svesti, za kterou práci se jim místo stravy dávalo 20 gr. a pěl věrtele piva starého; konečně dítvi a jiné potřeby k stavění vozů, na koně (zejména) choditi a ovce stíhati; každý pak z 6 podruhů povinen byl za podružení roční

z dne 3. prosince 1624 postoupil Štensdorfovi, jenž se stal katolíkem, tvrz a ves Teleč s dvorem poplužním místo dvou třetin z milosti mu ponechaných, naproti tomu za třetinu král. fisku v pokutě připadlou podržel v summě 3768 kop m. dotčené vsi *Jesínku a Sovolusy*, které potom k statku Údrči připojil. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 8 & 455. — D. Z. 142, G. 2.)

Florian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), bratr Abrahama, při vpádu saském l. 1631 zemřel v službě u nepřítelů; pročež při *kommisssi konfis. Fridlandské* v kraji Loketském nařízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, totiž 6000 zl., které měl za bratrem svým a poručníkem Volfem Adamem za statek Meretice, jemu po otci Kašparovi náležející. (C. 215, E. 1 & S. 36.)

Joachym Jindřich Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), při *kommisssi konfiskační* vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Brodec* (Brodec, kr. Žatec., okr. Loun., dom. Citoliby), tvrz a ves Brodec s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, též ves Nevicenice (nyní snad Nečenice) s krčmou a rybníčkem, se vším příslušenstvím, jak to Štensdorf l. 1608 od Volfa Bernarta Fictuma z Egerberku koupil za 12.000 kop míš. (D. Z. 138, M. 12.) — Tento statek za 12.199 kop míš. odhadnutý od král. komory koupil l. 1624 za 12.000 zl. rýn. *Jan Reinhard Hildebrandt z Ottenhausen*, císař. rada nad počty při úctárně komory české, jemuž summa trhová byla poražena z 20.021 zl. rýn., jež na potřeby válečné v dlouhé (lehké) minci půjčil; avšak pro jeho zásluhy císař. resolucí v dobré minci mu byly počítány. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 91. — D. Z. 145, O. 14 & 299, R. 25.)

Štensdorfovi na dvě třetiny z milosti ponechané od komory české nebylo ničeho odvedeno; protož jeho manželka Kateřina, roz. Varkočevna z Nobčic, žádala jménem svým a

po 6 dní robotovati při stravě panské. — *Ze vsi Jesínky* platili 4 osedlí ročně po 3 kopách 12 gr. míš. a robotovali po 8 dnech. — *Ze vsi Sovolusk* dával každý z 11 osedlých ročně platu 2 kopy 48 gr., ječmene a ovsa po 1 korci, vajíce 12, slepice 4, přediva kuželů 12, a konal 6 dní roboty; nad to všickni povinni byli 1 louku posíci, začež se jim dávalo půl věrtele piva starého, ovce stříhati, vlnu prodanou odvéztí, dříví voziti a na zajíce choditi.

manžela svého, aby jí na pohledanost její na statku Brodci, 6000 kop míš. vynášející, jakož i na díl manželu zanechaný, aspoň 1000 kop pro vychování a opatření nemocného manžela a dítek nouzí soužených z komory české bylo vydáno; není však vyčteno, zdali něco obdržela. (C. 215, S. 36.)

Jan Kristof ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), na Brtech a Měchově, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl v pokuté statky: a) *Brty* (Pirten, kr. Cheb., okr. a dom. Bečov.), dvůr poplužní a ves se 14 osedlými; b) *Měchov* (Mies, dom. Bečov.), ves a dvůr poplužní se 17 osedlými.*) Tyto statky, na nichž bylo 10 rybníků s 295 kop. násady, pak v dotčených dvořích 60 krav dojných, 56 kusů dobytka jalového a 1200 ovcí, koupil l. 1623 od král. komory za summu odhadní 25.172 kop míš. *cizozemec Jan ryt. z Aldringen*, cíś. nejvyšší lieutenant. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 58. — D. Z. 153, E. 16.)

Vdova po Štensdorfovi pozůstalá Markéta, roz. Širntyngerová, obdržela l. 1628 na svou pohledanost v 14.000 kop. míš. cíś. pojištění; avšak od úroků zadržalých v 19.680 kopách k dobrému císaře upustila. Této summy, na níž Štensdorfové l. 1628 toliko 500 zl. bylo vydáno, domáhaly se marně po její smrti dcery její *Dorota Kateřina*, provdaná *Schierstabová*, a *Anna Maria*, provdaná *Hoferová*; neboť toliko několik zlatých l. 1640 a pak 75 zl. l. 1659 dne 12. prosince z komory české jim bylo dáno, tak že ani část úroků z dotčené summy jim nebyla zaplacená. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$ & S. 36.)

Linhart Vilém ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), bratr Abrahama, účastnil se zpoury, nemaje ještě let svých, toliko ze strachu a z přinucení; proto nebyl odsouzen při kommissi konfiskační a zavázal se dne 19. února 1628 při kommissi transactionis složit pokutu 300 kop m. za pardon mu udělený ze statku svého Čihany (Tschis, dom. Toužim). (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

*) Těchto 31 poddaných odváděli ročně platu stálého (úroku) 8 kop míš., slepic 35 po 6 gr., vajec 3 kopy po 8 gr. 4 d.; roboty měli 134 dní ženní a 42 sečnů po 6 gr., 26 orních po 20 gr., též povinni byli 60 vozů sena na 4 koně hrabatí a odvésti. (C. 215, S. 36.)

Volf Adam ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), nejstarší z bratrů Abrahama, Jiřího Fridricha, Linharta Viléma a Floriana, synů po Kašparovi Štensdorfovi l. 1616 zemřelém, při kommissi konfiskační dne 14. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; avšak potom pokuty osvobozen, poněvadž dobrovolně k náboženství katolickému přistoupil, podržel statek svůj — ves *Chloumek* (Chlum německý, Deutsch-Kilmes, kr. Cheb., dom. Toužím.), pak ves Výska Nová (Neudörfel) — a zavázal se při kommissi transactionis l. 1628 za pardon mu udělený do král. komory odvésti 338 kop míš. — Ale proviniv se opět při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při *kommissi konfis. Fridlandské*, l. 1633 v kraji Loketském nařízené, všeho jmění, tak že statek jeho Chloumek (který Štensdorf zatím Strojeticnému prodal a na summu trhovou jenom 1500 zl. obdržel) od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu ve zbytku summy trhové 12.000 zl. v pokuté byl ujat a *Gerhardovi z Questenbergu* l. 1633 postoupen. (C. 215, E. 1 & S. 36.)

Jan Rudolf (Zdeněk) svob. pán ze Šternberka, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavů povstalých o konfederaci, též o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte, vykonáním přísahy, vyhradil však sobě, co by proti náboženství nebylo katolického; proto při kommissi confiscationis dne 14. srpna 1623 pokuty byl osvobozen a při statcích svých zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Oldřich Holický ze Šternberka obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati v kraji Chrudimském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Štěpán Jiří sv. pán ze Šternberka, bratr nejvyššího purkrabího Adama ze Šternberka, přiznal se teprv po zvolení direktorů k stavům povstalým, od nichž se v rozličných kommissích dal potřebovati, ale jsa nestálý obojetník, nebyl při snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II., a po celý čas zpourey měl srozumění dobré se stranou císařskou; také hned po bitvě bělohorské přistoupil k víře katolické. Protož k návrhu kommissee konfis., při níž *k manství* byl odsouzen, vedle král. resoluce z dne 17. března 1623 zůstaven byl při statcích svých dědičných, k nimž náležely *Postoloprty, Vodolice, Vesce, Mirešovice, Hrobčice* a *Želenice*, pak statek *Pátek*,

kteřý l. 1615 od Jana Křiřtöfa z Lobkovic koupil. (D. Z. 188, J. 19. — C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{10}$.)

Václav sv. pán ze Šternberka (Konopiřtřský), katolík, bratr Adama a Štěpána Jiřího, vykonal přisahu podle sneření stavů odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridřicha Falckého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r odsouzen *k manství*, ohlásil se v přičině léna na statek *Evaň* (Eywan, kr. Litoměř., dom. Libochovic.), tvřz a ves s dvorem poplužním, jehož se ujal po smřti prvě manželky své Johanky, roz. z Hertemberka, a ačkoli v na něj léna nepřijal, prodal jej jakožto statek manský druhé manželce své Aleně, roz. z Hozlau, l. 1624 za 11.803 kopy m. — Ale poněvadž statek ten jeho prvá manželka l. 1619 v čas zpouřy od bratřř z Elsnic Václava Konrada a Melichara koupila, koupě ta a další postupování toho statku zruřeno, a statek ten, jakožto v pokutě po bratřřch z Elsnic král. fisku připadlý, od komory české l. 1627 paní *Marii Maximilianě ze Šternberka* za 10.000 kop prodán byl. (C. 215, $\frac{1}{10}$; C. $\frac{11}{43}$ & E. 3. — Viz též bratřř z Elsnic.) — Šternberk pak l. 1629 podvolil se při kommissi tractationis de pio opere za pardon mu uděleny složitř 150 zl. rýn pokuty na alumnat kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Štolc z Gostomky (*Stolz von Simsdorf*) léta 1620 v čas zpouřy, jřz se zúčastnil, zemřel bez dědiců, tak že statek jeho lennř (Elbogner Stein- und Manslehen) k zámku Loketskému náležející, *Perglas* (okr. Falknov.) — sídlo a ves Perglas, pak vsř Bukva a Bürgles — na jeho strýce a nejbliřšího příbuzného Mikuláše Štolce připadl. Avřak statek ten pro provinění Adama a Mikuláše Štolce v pokutě ujat a dne 24. srpna 1621 k správě odevzdán byl král. appellačnímu radovi *Bartoloměji Brunnerovi z Wildenau*, jemuž vedle cis. resoluce z dne 10. řřjna 1624 za 12.364 kop mřř. (14.425 zl. rýn.) prodán, jakožto léno svobodné Steinské a Loketské do knih zemského soudu na zámku Loketském vložen a teprv l. 1625 vedle poručení knřzete z Lichtenšteina dne 22. ledna postoupen byl. Ze summy trhové, ku kterěz Brunner l. 1628 dobrovolně 1300 zl. přřdal, poraženo mu zadržalé služné dvornř 2787 zl.

Vdově po Adamovi Štolcovi pozůstalé Anně Marii Salomé, potom opět provdané Hoferové, dceři Jana Kristofa ze Šteinsdorfu, kteráž za příčinou pohledanosti své v 12.754 kop. mš. na statku Perglasu až do l. 1625 zůstávala, přisouzeno bylo z dotčené pohledanosti jenom 6000 zl., na kterouž summu vedle cíś. resoluce z dne 6. května 1628 cíś. pojištění obdržela, tak že jí tato summa z komory české časem měla býti zaplacená. (C. 215, S. 41. — Lib. conf. 2, f. 433. — D. Z. 153, L. 30 & 621, H. 11.)

Mikuláš starší Štolc z Gostomky, strýc Adamův. někdejší král. sudí zemský a správce hejtmanství v kraji Loketském, nabídl hned s počátku zpoury skrze vyslance jménem celého kraje Loketského tehdejsím direktorům a správcům zemským služby své a zavázal se falckrabímu Fridrichovi hrdlem, ctí i statky. Pro toto provinění při kommissi hrdelní odsouzen *hrdla, ctí i statků*; avšak král. výpovědí z dne 26. července 1621 udělena mu milost, tak že jen všecko jmění své v pokutě propadl a do vězení na hrad Křivoklát dne 24. srpna 1621 byl odvezen, kdež l. 1628 zemřel. *) Statek jeho *Schaben* (kr. Cheb., okr. Falknov.) — sídlo a ves Schaben s 13 poddanými, pak vsi Kloben s 9 poddanými, Dešnice (Dassnitz) se 4 poddanými, Maierhöfen s 5 poddanými a Citejcov (Kitlitzdorf) — za 9375 kop mš. odhadnutý, jakožto svobodné léno Šteinské-Loketské, prodán byl za 7405 kop mš. l. 1622 dne 10. září *cizozemci Bartoloměji Brunnerovi z Wildenau*, jemuž

*) Na žádost Mikuláše Štolce a jeho spoluvězně Kašpara Luka, od jich manželek a dětí císaři podanou, poručeno bylo jménem císaře od knížete z Lichtenšteina dne 31. května 1623 hejtmanu zámku Křivoklátského Tiburci Čejkovi z Olbramovic, aby oba vězňové časem z vězení na dvůr zámecký puštěni na vzduchu mezi strážemi procházeti se směli, též aby lepší stravu, ano i každou neděli a svátek k obědu a k večeři po žejdlíku vína dostávali. Podle tohoto rozkazu dávano bylo Štolcovi (jak to sám ve své žádosti dne 24. srpna 1625 stvrzuje) k obědu sedmero a k večeři šestero jídel; mimo to od knížete z Lichtenšteina dne 8. srpna 1623 hejtmanovi dotčenému nařizeno, aby podle vůle císaře Štolcovi, věkem a churavostí již sešlému, co do stravy a nápoje se nalepšilo, tak aby k obědu osmero a k večeři sedmero jídel dostával, k tomu třikrát denně po 5 žejdlících starého piva hnědého a týdně místo dosavadních čtyř žejdlíků vína, aby se mu dávalo šest žejdlíků aneb za to peníze. Když pak od 26. ledna 1625 hejtman Štolcovi na stravě a nápoji ujímal, tak že mu k obědu a k večeři toliko po pěti jídlech a po čtyřech žejdlících piva dával, stěžoval si Štolc dne 24. srpna 1625 při král. komoře na dotčené zkrácení, žádaje, aby stravován byl jako za let předešlých, poněvadž sám ještě potřebné a dostatečné stravy a nápojů sobě v hospodě pod zámkem koupiti nemohl. (C. 215, S. 41.)

již dne 3. září 1621 za půjčených naň 5000 zl. ku správě byl odevzdán. (C. 215, S. 41. — Lib. conf. 2, f. 432. — D. Z. 153, C. 9.)

Mikulášův syn *Jiří Adam Štole* při kommissi konfis. vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, protože v čas zpourey sám osobně s lidem svým před Plzeň táhl; avšak na přímluvu kurfiřta Saského cis. resolucí z dne 21. srpna 1623 na milost přijat, podržel lenní statek (saský) *Habersbirk* (okr. Falknov.) se 14 rybníky. Že pak při vpádu saském l. 1631 nepřítel do kraje a města Loketského pustil a jej podporoval, odsouzen byl opět při *kommissi Fridlandské* v Lokti l. 1633 *hrdla, cti a statku*; avšak z milosti toliko pokutu 300 zl. složil. (C. 215, S. 41 & E. 1.)

Jiří Jaroslav Štos svob. pán z Kounic sloužil v čas zpourey ve vojsku stavovském; proto při kommissi konfiskační vedle král. resoluce ze dne 10. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl díl svůj na statku *Buky staré prostřední* (Mittel-Altenbuch, kr. Jičín., okr. Trutnov), po otci svém Janovi Jiřím l. 1616 zemřelém zděděný. Statek ten postoupen byl od komory české *Janovi Jakubovi de Wagghi z Wippachu, sv. pánu z Adlersberga*, jemuž Adam Mikuláš Štos z Kounic, bratr Jiřího Jaroslava, též díl svůj na téměř statku zvláště s třemi sedláky a 1 zahradníkem ve vsi Žďáru (Sohr), s pivovárem a mlýnem l. 1627 za 8000 kop míš. prodal. (C. 215, S. 42. — Lib. conf. 2, f. 112. — K. $\frac{3}{2}$. — D. Z. 144, F. 2.)

Se statkem dotčeným od komory české byl ujat omylem též statek *Buky staré horní* (Ober-Altenbuch) — tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, lesy, rybníky, podacím kostelním a příslušenstvím — který Jiří Jaroslav Štos k ruce mladšího bratra svého Otty Jindřicha spravoval. Ale statek ten Ottovi Jindřichovi opět navrácen a od něho potom l. 1627 *Janovi Jakubovi de Wagghi z Wippachu* za 8000 kop míš. prodán byl.* (D. Z. 144, F. 2; 194, M. 2 & 295, H. 24.)

*) Bratři Jiřího Jaroslava (z nichž Budivoj † 1619) Jan Arnošt a Adam Mikuláš domáhali se statku otcovského, *Hořenévsí*, který jejich sestry Salomena Lokšanová a Kateřina l. 1620 Janovi Purkhartovi Kordule ze Sloupna prodaly za 16.800 kop míš. a na tuto summu toliko 5942 kopy obdržely. (Viz Kordule.) — (C. 215, S. 42.)

Vilém Štos s Kounic pro účastenství své ve zpouře obelán byl l. 1629 před kommissi tractationis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a byl kapitánem ve vojsku císařském. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Zdeněk Štos z Kounic, ačkoliv hned s počátku měsíce ledna 1621 slíbil přísahou králi Ferdinandovi II. zase věrnost, poddanost a pravé upřímné poslušenství zachovati, a zvláštním listem reversním k též přísaze se přiznal; předce pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, v kterěz pokutě propadl pohledanost svou na statku Doleních Starých Bucích. *) (C. 215, R. 1 & S. 42.)

Jan Štrauch z Chlumku ujel po bitvě bělohorské ze země; pročež při kommissi hrdelní odsouzen všeho jmění, propadl *vinici* pustou při vsi *Vraškově* (okr. Roudnic.), kterouž od král. komory léta 1624 za 60 kop míš. koupil *Bohuchval Walkoun z Adlaru*. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 36. — D. Z. 142, B. 22 & 293, C. 2.)

Rudolf Štubenberger (Štumberger) sv. pán ze Štubenberku, od stavů povstalých na sjezdě dne 23. března 1619 zvolen za kommissaře k výpravě nad lidem vojenským z krajův Boleslavského, Hradeckého a Kouřimského, zahynul dne 1. února 1620 při výbuchu prachu na zámku Jičínském, kde meškal jako kommissař za příčinou odevzdání statků Smiřických k ruce Markéty Salomeny Slavatové (viz Smiřický). Pro účastenství své ve zpouře při kommissi hrdelní dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za proklatou a nepoctivou vyhlášena. Pročež od král. fisku ujato bylo panství po něm pozůstalé *Nové město Hradiště nad Metují*, totiž: město a zámek Nové město s dvorem popl. a podacím kostelním, městečko Krčín a vsi celé Nahořany, Dolsko, Černčice s podacím kostelním, Vosno (Vosna, nyní to-

*) Statek *Dolní Staré Buky* — tvrz a ves s dvorem poplužním (Niederhof), lesy, rybníky a příslušenstvím — po Fridrichovi Štosovi z Kounic synům jeho Janovi Jiřímu, Sigmundovi Zdeňkovi, Vilémovi Kunratovi a Rudolfovi náležející, prodán byl l. 1618 pro dluhy od soudu zemského synovi nejstaršímu *Janovi Jiřímu Štosovi z Kounic*, za 16.000 kop míš., kterýž jej ihned za touže summu manželce své Kateřině, roz. Čertorejské z Čertorej, potom opět provdané Adršpachové Berkové, postoupil. (C. 215, K. 3/4. — D. Z. 191, K. 16 & O. 6.)

liko dvůr poplužní u Krčina), Spy, Vosiček (nyní dvůr poplužní u Černčic), Vršovka, Chlístov, Zakraví, Bohuslavice s podacím kostelním, Veselice, Městec s dvorem popl., Spyta, Lhota, Provodov s podacím kostel., Šeřec, Domkov, Vrchoviny, Jestřebí, Studenky (nyní dvůr poplužní u Jestřebí) a Blažkov; pak dílem vsi Šonov, Slavětín, Hlohov, Jesenice, Rychnov (Rychnůvek), Doubravice a Mezilesí, s platy i na jiných vesnicích cizozemských zejména v Napasicích, Šestajovicích, Rychnové a Pohoří k panství Opočno náležejících; pak v Říkově, v městečku Skalici a ve všech Sendraží, Lípím, Hostinkách a v Jistbici na panství Náchodském, a jiných více; s rybníky 49 velikými i menšími zejména uvedenými, jak to Volf ze Štumberku (Štubenberku) od Jana z Pernšteina l. 1548 za 25.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 8, K. 1.) — Toto panství od komory české za 85.537 kop mš. odhadnuté, dne 21. ledna 1623 za 109.789 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina*, kterýž je léta 1624 za jiné statky směnou postoupil Marii Majdaleně Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215, S. 47. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, B. 22 & 194, D. 16.) — Viz též *Albrecht z Waldšteina*, statek Kopidno; pak *Adam Erímann Trčka*.

Vdově Štubenberkové Justině, roz. z Celyny, věno její 17.800 zl. rýn. na statku Novoměstském pojištěné (D. Z. 137, K. 11) s jinou pohledaností v jedné summě 20.290 zl. bylo přisouzeno a vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 19. a 22. května 1623 z komory české vyplaceno. Též strýcům Štubenberkovým, Jirímu a Volfovi bratřím ze Štubenberku, majícím statky v Štyrsku a Rakousku, jejich spravedlnost a pohledanost na dotčeném statku v 14.500 zl. a 10.000 kop mš. i s úroky zadržalými v 16.000 dolarů dne 23. června 1622 byla přisouzena, avšak jen co do summy hlavní bez úroků vedle nařízení z dne 24. a 31. května 1623 z komory české vydána. Naproti tomu tíže strýcové odmrštění byli dne 11. srpna 1622 s žádostí svou za ponechání jim panství Novoměstského, na kteréž dle smlouvy dědiční právo míti se domnívali. (C. 215, S. 47.)

Petr Štubík z Kynygšteina (Stubik von Königstein), pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační odsouzen, avšak vedle král. výpovědi z dne 27. října (publik. dne 6.

prosince) 1623 pokuty osvobozen (C. 215, C. $\frac{1}{10}$), domáhal se statku *Větrního Jeníkova* (Windig-Jenikau, kr. Čáslav.), k němuž náležely tvrz a městečko Větrní Jeníkov a 22 vesnice, zejména Zbynohy, Oustí, Branišov, Buková, Myletín (Mysletín), Vorlova Myletina, Vopatov, Polanka, Dudín, Šimonov, Zbilidí, Maršova Pustina, Dušejov, Jankov, Kalhof, Ousobí, Chvalkov, Dobrohostov, Kochanov, Šejbdorf, Ouhořilka a Číška (Chýška), s pivovárem a dvorem poplužním při tvrzi, s dobytkem a obilím, 3 lukami, štěpnicemi, mlýnem, oborou, lesy, rybníky, se čtyřmi podacími kostelními, krčmami a jiným příslušenstvím, jak to léta 1601 měšťan Jihlavský *Matyáš Štubík z Königšteina* od Kristofa Jaroslava Trčky za 48.500 kop mš. koupil (D. Z. 176, G. 23) a l. 1604 s cís. povolením synům svým Jiřímu, Tobiášovi, Fridrichovi a Samuelovi postoupil. — Když pak Samuel Štubík, jemuž též statek při rozdělení bratrském statků po otci pozůstalých připadl, bez dědiců přirozených zemřel, a jeho dva bratři ještě žijící jakožto měšťané Jihlavští podle zřízení zemského žádného práva na statek Jeníkovský neměli, ujat byl též statek od císaře Matyáše l. 1619 a paní *Marii Majdaleně Trčkové*, roz. z Lobkovic, v půjčce 10.000 kop mš. zastaven jest. Ale poněvadž tato summa od stavův odbojných tehdáž byla vzata, odvedla ji podruhé l. 1623 Trčková, tak že jí statek Jeníkov za 48.434 kopy mš. odhadnutý na poručení knížete z Lichtenšteina dne 13. června 1623 byl postoupen. (C. 215, S. 48. — Lib. conf. 2, f. 222.) — Viz též Trčka.

Joachim Šťastný Štúrem (Šturm) z Hiršfeldu při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Komořany* (Komořanky u Točné, kr. Pražský, okr. Zbraslav.), k němuž náležely tvrz a dvůr poplužní Komořany s dvěma statky sedlskými ve vsi Komořanech, z nichž jeden byl pustý, s příslušenstvím, jak to Šturm s manželkou svou l. 1612 od Doroty Radnické z Vysokého za 5200 kop gr. českých (10.400 kop m.) koupil. (D. Z. 190, C. 11.) Tento statek, od král. komory za 6349 kop mš. odhadnutý, postoupen byl l. 1622 klášteru Zbraslavskému za plat nájemný (ročně 200 kop mš.) v summě 6000 kop mš. témuž klášteru zadržený z luk jeho Zbraslavských, jichž král.

dvůr od l. 1556 pro konírny své užíval; potom témuž klášteru bez všech závad dědičné jest ponechán královským listem z dne 12. ledna 1638 za upuštění od dotčeného platu nájemného z luk klášterských do 15 let, tak že týž plat opět od l. 1653 témuž klášteru vydáván býti měl. (C. 215, S. 50. — Lib. conf. 2, f. 291. — D. Z. 152, K. 28.)

b) Statek *Ksyny* (okr. Čáslav.), tvrz a dvůr poplužní s dvěma mlýny (nyní tvrz a mlýn u Žlebů), odhadnutý za 6000 kop míš., ačkoliv Štúrem sám jenom za obilí na témž statku se nacházející 3000 kop míš. dáti chtěl, od král. komory prodán byl l. 1623 za 6000 kop míš. cis. lieutenantu *Kašparovi Crenoyseret*, kterýž jej léta 1628 *Mikulášovi ryt. Cremoní* za 3200 zl. rýn. prodal. (C. 215, S. 50. — Lib. conf. 2, f. 296.)

c) *Dům u Bílého Konička* řečený v Novém městě pražském v ulici na Novém dláždění mezi domy u Červeného Kříže a Kateřiny Penížkové, jdouc z Koňského trhu k sv. Jindřichu na pravé straně v rohu ležící, který Štúrem s manželkou svou za 1230 kop míš. předešle koupil, a odcházeje pro náboženství ze země strýni své Anně (dceři z Jana Šturma, bratra otce svého Petra) a dědiče své zůstavil a tato l. 1633 odkázala sestře své Alžbětě Eslingarové, od níž l. 1637 manželu jejímu Kašparovi Eslingarovi z Kasurydu a po jeho smrti Janovi Bonaventurovi Papazonovi z Klaršteina, starostovi komorníčímu při deskách zemských byl odkázán. Dům ten l. 1631 od král. komory byl ujat a za 850 kop míš. odhadnut, tak že *Papazoni* ze summy odhadní dvě třetiny, jichž Štúrem byl odsouzen, totiž 566 kop míš. vedle nařízení komory české z dne 21. července 1642 odvésti musil, kteráž summa jemu na jeho služném byla porážena. (C. 215, S. 50. — D. Z. 145, L. 17. — Lib. contract. virid. 13, f. 359 & 360.)

d) *Dům* v Novém městě pražském v osadě sv. Štěpána Velikého na Zbivoze ležící s *druhým domem* řečeným *Pecinařovským* s viničkou a zahradou, po bitvě bělohorské od cis. vojáků zpustošený, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 17. října 1622 navrácen byl *Jakubovi Vilémovi z Achlaru a z Aichelberka*, jemuž v čas zpourey l. 1619 od direktorů a správců zemských byl odňat a postoupen Štúremovi, který

jej předešle l. 1608 za 3000 kop mš. koupil. (C. 215, S. 50. — Lib. contract. virid. 11, f. 91.)

Mimo to měl Štúrem též statek *Jenikov pod Zabělicemi* (od l. 1648 řečený *Jenikov Golčův*, kr. Čáslav., okr. Habry) — zámek a ves *Zabělice* (Zaběhlčice, zaniklá) s dvorem poplužním, 3 zahradami, oborou, 3 rybníky a 7 lečí lesů, dvůr poplužní v Chrašticí, městečko *Jenikov* a ves Fridnavu — který jeho manželka Majdalena, roz. z Vrchovišť, na onen čas Říčanská, po strýci svém *Janovi Libenickém z Vrchovišť* zdědila a část téhož statku manželu svému Štúrmovi léta 1616 postoupila náhradou za to, že on jí společně statky své Komořany a Ksyny zapsati dal. (D. Z. 193, H. 1.)* — Tento statek bezpochyby ponechán byl manželce Šturmové, která jej potom postoupila Janovi Rudolfovi Trčkovi, po jehož smrti též statek byl konfiskován. (Viz Trčka.)

Dědicové Šturmovi domáhali se l. 1633 a 1637 třetího dílu v 2000 kopách mš. ze statku Komořan, ale nedostali ničeho; jenom dotčená Anna Šturmová dostala vedle čís. resoluce z dne 17. února 1631 na srážku své pohledanosti 2000 kop mš. z jistiny 3000 kop, kterou měl strýc její za Markétou Hrobčickou. (C. 215, S. 50.)

Michal Šule (Schulz) Vosecký, měšťan Nového města pražského, účastnil se zpoury tím, že od stavů odbojných l. 1620 koupil *statek kláštera Karlovského* v Novém městě pražském — *dva kusy rolí* za Svinskou branou ležící po obojí straně cesty k Nuslím vedoucí, 3½ kopy záhonů obsahující — za summu odhadní 675 kop mš. zcela zaplacenou. Statek ten musil Šule bez vší náhrady navrátiti klášteru dotčenému. (D. Z. 140, F. 23 & 193, D. 14.) — Mimo to odsouzen byl při kommissi konfiskační k pokutě 1000 kop m., avšak vedle čís. resoluce z dne 18. srpna 1623 *třetího dílu* jmění svého, v kteréž pokutě ujata byla jeho jistina 702 kopy mš. dle

*) Statek *Jenikov*, totiž vsi zápisné *Zabělice*, *Vahančice*, *Fridnavu*, *Rybníček*, *Leskovice*, *Hoštišťany* (Cheštišťany) s rychtami (které l. 1580 od krále Václavovi Robmhapovi ze Suché za 2272 kopy gr. česk. dědičně byly prodány); pak městečko *Jenikov* a vsi *Hřimovice*, *Kobyly Hlava*, *Vokřesanec* a *Chraštice* s trojím podacím kostelním, s rybníkem a příslušenstvím, jak to též Robmhap l. 1580 od Albrechta Slavaty z Chlumu za 4250 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, F. 29 & E. 20) — prodán byl léta 1581 od Robmhapa za 7500 kop gr. českých Janovi Libenickému z Vrchovišť. (D. Z. 21, D. 21.)

extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) Ostatní jmění Šulc z milosti podržel a před odejitím svým ze země prodal léta 1627 *pole své s dvěma vinicemi* za Horskou branou ležící, pak *pole u Líbně* za 1700 kop m. *Adamovi Erdmanovi hraběti Trčkoví* (Lib. contract. 20, f. 110), jemuž i *dům* svůj v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra ležící postoupil. Po smrti Trčky dotčené statky opět od král. fisku ujaty jsou. L. 1643 domáhal se jich *Krištof Šulc Vosecký*, syn dotčeného Michala, dokládaje, že prodej statků těch byl jen zdánlivý, avšak právě proto od komory české dne 12. srpna 1645 odmrštěn jest, poněvadž jeho otec při vpádu saském l. 1631 bez povolení do země se navrátil a dotčených statků se užímal. (C. 215. P. $\frac{2}{2}$, S. 78 & T. 13.) Viz též Adam Erdman Trčka.

Jan starší Šultys z Felsdorfu, měšténin a primas města Hory Kutny, v čas zpoury jeden z direktorů a správců zemských stavu městského, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého za krále, též zpečetil a podepsal konfederaci s jinými zeměmi učiněnou. Pro toto provinění na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 v Hoře Kutné od nejvyššího mincmistra byl jat, dne 8. března přivezen do vězení na radnici Nového města pražského a při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen *hrdla, cti i statku*, ačkoliv dokládal, že nerad se stal direktorem a stavy povstalé marně za propuštění své žádal; též že brzy po bitvě bělohorské obec Kutnohorskou pohnul k tomu, aby císaře za milost žádala, a vyslán byv s některými občany za tou příčinou do Prahy, na cestě že byl zajat od jízdy Bukvojské, která mu 600 kop mš. odňala a jej tak dlouho zadržela, až s ostatními zajatými občany 1000 kop výkupného z Kolína mu poslaného zaplatil; potom že stav se primasem v Hoře Kutné od obce pro císaře 6000 kop vydobyl a cís. mincmistru důvěrně oznámil, jak by pro J. M. C. více peněz nabyti se dalo. — Nicméně rozsudek vytčený i přes zvláštní odporučené žádosti Šultyse, od knížete z Lichtenšteina ve zprávě dne 17. května 1621 císaři podané, vedle cís. resoluce dne 26. května byl potvrzen a Šultys s ostatními náčelníky zpoury dne 21. června byl stat a hlava jeho po pacholcích katových do Hory Kutny odeslána a tam na bránu městskou

přibita, odkud teprv léta 1724 s cís. povolením snata jest. (C. 215, S. 76. — K. ⁶⁸/₂₃.)

Jméni po Šultysovi při městě Hoře Kutné pozůstalé všecko na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 23. července 1621 od nejvyššího mincmistra Viléma z Vřesovce bylo konfiskováno, totiž: a) *Dvůr Lipoltovský* (Leopoldovský) s kovárnou, někdy od Leopolda Šettlara vystavený, u Hory Kutny na předměstí a právě Cechovském za Kolinskou branou ležící, který Šultys od vdovy Šettlarové l. 1609 za 400 kop míš. koupil; též 22½ kopy záhonů rolí, dílem dskami zemskými se řídících, jež Šultys za 1913 kop gr. českých (3826 kop m.) koupil. — b) *Dvůr Vokačovský*, tamže ležící, s třemi zahradami, za 1000 kop míš. koupený, též tři kopy záhonů rolí, k němu náležejících a za 650 kop míš. koupených. — Tyto oba dvory vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 11. prosince 1621 postoupeny byly k držení a užívání *Anně Benedové, roz. z Vřesovic a Doubravské Hory*, zástavou za 1000 zl. rýn., k válečným vydáním půjčených, potom l. 1630 postoupeny jsou obci Kutnohorské. (Viz Hora Kutná.) — c) *Dvůr Předhorský* (dle knihy kláštera Sedlce zelené nové f. 159), totiž zahrada s domem u Hory Kutny za Kouřimskou branou na předměstí Cechovském ležící na gruntech kláštera Sedlce, léta 1599 za 30 kop gr. česk. Šultysovi a manželce jeho od její matky postoupený. — d) *Dvůr* ve vsi *Libenicích*, l. 1601 Šultysovi a manželce jeho od její matky, jejíž manžel jej za 175 kop gr. míš. koupil, odkázaný a postoupený. — e) *Dvůr Hubačkovský* s domkem a zahradami na Cechu za Kolovrátkem ležící, též s *domem Píkovským* řečeným se zahradou, který Šultys sobě a manželce léta 1604 za 400 kop česk. (800 kop m.) od Václava Slaměnského koupil. (Lib. hereditatum albo medio L. 6.) — f) *Zahrada* blíž kostela sv. Martina ležící, l. 1610 za 55 kop česk. (110 kop m.) koupená od Kateřiny Buryanové. (Lib. heredit. alb. nov. A. 30.) — g) *Zahrada* mezi cestami u sv. Martina ležící, l. 1613 za 60 kop gr. česk. (120 kop m.) koupena od M. Václava Peristeria. (Lib. heredit. alb. nov. B. 20.) — h) *Dva domy, Vošetovský u Šebkovský* řečené, pak zahrada, kdež dům Markoltovský býval, vše vedle sebe ležící, l. 1613 za 500 kop gr. česk. (1000 kop míš.) koupeno od Jana Lahvičky. (Lib. heredit. alb. nov. B.

19.) — i) *Dům Hrbkovský* řečený se zahradou po Janovi Zimovi na předměstí Cechovském vedle cesty k sv. Martinu ležící, l. 1615 koupený za 155 kop gr. česk. (Lib. idem C. 32.) — k) *Zahrada* vedle domu předešlého ležící, l. 1615 od Jiříka Šmelce koupěna za 168 kop česk. (Lib. idem C. 14.) — l) *Zahrada* při dolu Višnoví ležící, l. 1612 od Petra Freysichselbsta z Freydenpachu za 26 kop gr. česk. koupěna. (Lib. idem B. 20.) — m) *Dům u Kadeřávků* řečený, na rynku v rohu ležící, který Šultys sobě a manželce své léta 1598 za 600 kop gr. česk. (1200 kop m.) koupil (Lib. hereditatum III. J. 25), odhadnut l. 1627 za 700 kop míš. a Jesuitům u sv. Barbory byl postoupen. — n) *Dům u Haluziv* řečený, na rynku proti domu Kadeřavkovskému ležící, od Šultyse l. 1616 za 770 kop gr. česk. (1540 kop m.) koupený (Lib. heredit. III.), odhadnut l. 1627 za 800 kop m. a postoupen též Jesuitům u sv. Barbory. — o) *Dům u Pišův* řečený, na Vinné ulici ležící, od Šultyse l. 1598 za 500 kop gr. čes. (1000 kop m.) koupený (lib. heredit. III. K. 6), odhadnut léta 1627 za 400 kop m. a postoupen Jesuitům. — p) *Dům Čechtický* jínak *Jandovský*, l. 1627 za 600 kop m. odhadnut a Jesuitům postoupen. — q) *Kukusy* 41 $\frac{1}{3}$, totiž: v dole Pňové na cauku (Zug, výtah) Kralickém 35, na stolách Kuklických 1, v dole Kříži nad Rejzým 4, a na Vortě „Benátkách“ řečeném na Kaňku 1 $\frac{1}{3}$ kukusů, které Šultys společně s manželkou a syny svými měl. — r) Jistina 600 kop m. při městě Čáslavi.*)

Na toto jmění vedl *syn Šultysův Mikuláš* jménem svým i na místě bratří svých, Jana, Jiřího, Karla a Bohuslava a matky *Alžběty* roz. Holoubkové, před kommissí liquidationis Nového města pražského průvod svůj, a podle zdání této kommisse dne 3. června 1623 připadla toliko *polovice statků*, které vdova Alžběta po svém otci Jiřkovi Holoubkovi, matce Lidmile, otčimovi Janovi Kašovi a po prvnějším manželu svém Janovi Čechtickém k společnému držení Šultysovi postoupila, této vdově vedle cíś. resol. 6. července 1622. Ale

*) Šultys, jehož rodiče v Slaném zůstávali, dostal se odtud před lety do Kutné Hory, kdež byl při škole kostela sv. Jakuba oficiálem č. kantorem a vystoupiv l. 1589 přiznal se ke vdově Alžbětě po Janovi Čechtickém z Kranichfeldu, od níž veškeré dotčené jmění původ svůj měl.

co se dotýkalo *dvorů a rolí*, ku kterýmž synové Šultysovi právo míti se pokládali, a jich se od l. 1621—1629 domáhali, ti takové dědictví své potratili, poněvadž všickni léta svá majíce po čas zpourey otci svému na všem zlém proti císaři nápomocni byli. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, P. $\frac{2}{5}$ & S. 76.)

Mikuláš Šultys z Felsdorfu, nejstarší syn Jana Šultyse, odešel pro náboženství ze země do Uherské Skalice, kdež 23. září 1645 zemřel. Tamtéž zemřely jeho dcery, totiž: *Alžběta*, provdaná za slovatného pána Jiřího Hoffmana Třebického zemřelého též v Skalici 13. září 1645, zemřela dne 25. září t. r., zanechavši syna Samuele a dceru Saloménu; *Justina* † dne 28. list. téhož léta; *Dorota* † dne 2. března 1646; *Rozina*, nejmladší dcera jeho, s generalem Rakossy do Sedmíhradské země na službu se odebrala a tam ještě léta 1646 zůstávala. Tato ke statku po matce své Saloméne Šultysové, jinak Matrasce, pozůstalém *v městě Kolíně* jménem svým, jakož i dítek po sestře své Alžbětě zůstavěných se přihlásila l. 1647 žádajíc, aby jim statek ten do dalšího času náležitě dochován byl. Statek ten, totiž: *dům v městě Kolíně* s pivovárem zbořeným, *dva dvory* mimo zdi zbořené, *rolí* 18 kop záhonů, tři louky a zahrada, porostliny, řečené přední a zadní Štoky, vše od cís. rychtáře k ruce J. M. C. ujato l. 1630 a l. 1638 za 1800 zl. odhadnuto jest. Z toho statku *zahrada* léta 1638 od cís. rychtáře za 40 zl. byla prodána; *dílu rolí* ujala se obec Kolínská v quotě a zadržalých kontribucích od císaře jí darovaných; *dům* pak cís. rychtáři a ostatní statek obci Kolínské k opatrování byl postoupen (dle zprávy cís. rychtáře Jeremiáše Spiry v Novém Kolíně dne 18. května 1647 na komoru českou podané). Avšak žádost dotčené dcery, jakož i ostatních dědicův po bratřích Šultysových — totiž po *Janovi*, katolíku, měšťanu v Slaném, zemřelém v Praze, syn nezletilý zůstávající na Křivoklátě; po *Jiříkovi*, zemřelém ve Vlaších na Veroně, dcera Anna emigrantka, kdežto jeho syn Jan Jiří zemřel v Drážďanech; po *Karlovi*, v Domažlicích zemřelém, dcery Alžběta a Kateřina, katoličky v Domažlicích žijící, po *Bohuslavovi*, zemřelém měšťanu v Slaném, dcery Kateřina a Justina, katoličky v Slaném zůstávající — vedle dekretu komory české 11. června 1653 odmrštěna, protože v čas se nepřihlásili, a z té příčiny po-

zůstalost Šultysovská na král. komoru připadla. (C. 215, S 76 a 77.)

Burian Šwab (Schwab) z Chvatliny, katolík, vykonal přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, avšak vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému; proto při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Reinhard Gottfried Šwab (Schwab) z Chvatliny na Lišicích, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, zůstal v držení statku svého, dvoru poplužního v *Lišicích* (Lišnice, kr. Žatec.) s vinicí, chalupou a příslušenstvím, jak to l. 1619 ve zpouře od Wolfa Adama ze Štensdorfu za 2400 kop mš. koupil (D. Z. 139, J. 20); neboť na statku tom, za 1390 kop mš. odhadnutém, měl 1200 kop dluhu. Teprv dne 22. dubna 1630 při kommissi revisionis uvolil se Šwab za udělení perdonu dáti pokuty 50 kop mš. (C. 215, C. 1/4 & S. 93. — Lib. conf. 2, f. 348.)

Jan Fridrich ze Švamberka na Švamberku, Bezdruzicích, Trpistech, Třebli a Guttenšteinu, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, podvolil se za perdon mu udělený dáti 1166 zl. 40 kr. rýn. na *collegium nobilium* Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Petr svob. pán ze Švamberka na Vorlíku, Ronšperce, Třeboni, Nových Hradech, Rožmberce, Libějovicích a Zvíkově, za času zpourey jeden z direktorů a správců zemských stavův panského, podporoval stavy odbojné zbrojí a municí hned při počátku zpourey, sám pak vydržoval na vlastní náklad praporec péchoty, jakož i jiný lid válečný zemský na statcích svých, kteréž za tou příčinou od císař. vojska při prvním vpádu do Čech byly strašně zpustošeny a k ruce císaře ujaty. Náhradou za to obdržel Švamberk od stavů při sjezdu 26. srpna 1619 *k užívání statky Libochovice a Budyně* (kr. Lítoměř.), jichž se stavové v pokutě ujali po předešlém purkrabě Pražském *Adamovi ze Šternberka*, ven ze země zběhlém Švamberk též podepsal a zpečetil konfederaci, s jinými zeměmi učiněnou, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším

sudím zemským, a zemřel v zpoure trvalé raněn mrtvicí v květnu 1620 v Praze. Pro provinění vytčena při kommissi exsecutionis dne 26. dubna 1621 jakožto nejhlavnější z povstalců odsouzen byl *všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za prokletou a nepoctivou odsoudila.*

Statky jeho všecky již před bitvou bělohorskou byly konfiskovány, totiž: a) Panství *Vorlík* (Orlík, kr. Písek, okr. Mirovic.), *) k němuž náležel zámek Vorlík s dvorem poplužním a ovčínem, městečko *Staré Sedlo* s podacím kostelním, vsi celé Kozlé, Louký Vír, Pukňov, Vystrkov, Šerkov, Lety s dvorem popluž., Lhota Králova, Probylov (díl), Neřestce, Kakovice, Minice, Vohař (Ohař), Reteč (Řeč), Mišovice (díl); městečko *Mirovice* s podacím kostelním, vsi celé Žďákov, Hluboká při řece Vltavě s mejty a cly na též řece, Kostelec s podacím kostelním a dvorem popluž., Zahrádka, Předfěčko (zašlá), Zábrodí, Přilepov, Lhota Pechova; díly vsí Vesce a Kovárova; dvůr poplužní *Slavoňovský* s pivovárem a vsi Radvanov, Žebrákov, Předbořice s podacím kostelním; dvůr poplužní *Holešický* (Holešice) a vsi celé Valtřov, Chrast, Podskalí, Lačnov (zašlá), Radava, Vladičín (Vladešín), Kojetín; městečko *Zahořany* celé krom 1 osedlého panu Zachratskému náležitého, v *Lašovicích* dvůr poplužní, podací kostelní a 1 člověk, též díl vsi Řemkova se vším příslušenstvím, jak se tím vším l. 1581 Křištof ze Švamberka Bernartovi staršímu z Hodějova při prodeji statku kláštera Milevského spravoval (zavázal). (D. Z. 65, H. 25.)

Dle listiny odhadní z l. 1623 (v archivu Vorlickém sub lit. Aa, Nro. 3 uložené) náleželo k panství Vorlickému mimo vytčena 3 městečka a 35 vesnic ještě 21 jiných vsí, od panství Zvíkova k němu přidělených (viz Zvíkov), úhrnem tedy 56 vesnic, v nichž bylo před zpourou 605 poddaných osedlých (346 sedláků a 259 chalupníků), totiž:

*) Statek *Vorlík* — zámek Vorlík, dvůr poplužní v Starém Sedle, městečko St. Sedlo, vsi Žďákov, Hluboká, Šerkov, Kozlé, Pukňov ves pustá, Vír, Vystrkovo, Těchařovice, *Zalužany* s dvorem poplužním a Mayšlovic (Meyšlovic), s dědinami, lukami, lesy, rybníky, s podacími kostelními a vším příslušenstvím — koupil l. 1519 *Křištof ze Švamberka* a na Boru za 2000 kop gr. česk. od Václava Zmrzlíka ze Svejšína na Luňátech (D. Z. 2, F. 1.)

v 7 vesnic.	rychty Kovářov.	47 sedláků a 24 chalupníci,
v 5 „	„ Hrazan.	32 „ 7 „
v 8 „	„ Kostelec.	30 „ 39 „
v 9 „ a 1 měst.	„ Zahořan.	65 „ 38 „
v 9 „	„ Předbořic.	52 „ 10 „
v 6 „	„ Kozlé	14 „ 13 „
v 8 „	„ Lety	61 „ 35 „
v 4 „ a 1 měst.	„ Staré Sedlo	38 „ 35 „
v 1 městečku	„ Mirovic.	7 dvorů celých 58 „

Tito poddaní konali roboty ženní 407 dní po 6 gr. a odváděli vrchnosti ročně platu stálého 1507 kop 57 gr. 1 $\frac{1}{2}$ den. míš., totiž: úroků 1149 kop 10 gr., pak 177 $\frac{3}{4}$ bečky žita po 20 gr., 59 beček ječmene po 14 gr., 425 $\frac{1}{2}$ bečky ovsu po 15 gr., 3 korce ovsu Pražské míry po 25 gr., 23 korce a 2 čtvrt. ovsu Písecké míry pro psy po 30 gr., 794 slepice po 6 gr., 54 kopy a 45 vajec po 10 gr., 145 sýrů po 2 gr., 11 kamenů loje po 2 kop., od rybářů ryb na 122 pokrmy po 5 gr. — Avšak l. 1623 zbylo z vytčených 605 osedlých jenom 327, z ostatních 278 usedlostí byly mnohé do základů spálené, jiné pusté a opuštěné. Též všecky dvory poplužní, Vorlický s ovčínem, Letecký s ovčínem, Mirovický, Holešický s ovčínem, Lašovický s ovčínem, Slavoňovský a Kovářovský s ovčínem — v nichž předešle bývalo 6 koní tažných, 32 klisny, 2 hřebci, 14 hříbat, 18 volů, 3 býci, 186 krav, 105 kusů jalového dobytka, 50 telat, 72 kusy vepřové a na 3000 ovcí — byly na ten čas prázdny všeho dobytka, tak že z 38 lánů rolí k nim náležejících jenom malá část byla od poddaných vzdělaná a toliko z luk 980 vozů sena jak obyčejně se sklízelo. Za robotu při dvořích dávala vrchnost poddaným 98 kop míš., 10 sudů piva bílého a 22 korce žita. — Na téměř pauství byly dva pivovary, z nichž Vorlický míval ročně na 60 várek po 22 $\frac{1}{2}$ sudu piva, kteréž dodával do 14 krčem; v Slavonickém pivovaru, z něhož vojáci i pánev vzali, vařovalo se 70 várek po 33 sudech piva bílého, kteréž se do 17 krčem prodávalo. — Mlýnů pak bylo sedm, z nichž mlynáři platili 296 korců žita po 40 groších a za krmení 14 vepřů po 5 kopách, totiž mlynář Bartošovský 60 korců a 3 vepře, Svatošovský 80 korců a 4 vepře, Zlakovický 50 korců a 2 vepře, Beřkovský 46 korců a 2 vepře, Kuthanský 8 korců

a Mirovický (na ten čas spálený) 52 korce žita a 3 vepře. — Rybníků bylo 82, totiž 28 kaprových na 612 kop; 10 potěrných na 230 kop a 44 výtazní na 311 kop násady. — Konečně bylo na téměř panství mnoho lesů rozsáhlých ještě nevyměřených, z nichž na vysokou zvěř připadlo 40 velkých lečí po 4 $\frac{1}{2}$ tenatech.

Toto panství l. 1621 (když zámek Vorlík, dílem vojska Mansfeldova osazený, v pondělí po květné neděli od Dona Baltasara de Marradas útokem ohrožen a následujícího dne od Fraňka velitele lidu Holandského, císař. vojsku odevzdán byl), k ruce král. fisku ujato, pak za 130.294 kopy míš. odhadnuté postoupeno bylo od komory české smlouvou dne 2. února 1623 za 130.000 zl. rýn. *Adamovi ze Šternberka*, na Bechyni a Zelené Hoře v dluhu 60.000 kop míš. a poraženo témuž na summě trhové 89.641 zl. z pohledaností jeho za komorou českou. Když však Šternberk dne 10. dubna 1623 zemřel, nebyla smlouva trhová od císaře schválena, nýbrž dotčené panství smlouvou z dne 13. listopadu 1623 prodáno *cizozemci Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga*, za taxu vyšší 159.360 kop míš., a summa ta v dlouhých (lehkých) penězích zaplacená, dne 22. listopadu 1623 odevzdána byla Pavlovi Michnovi z Vacinova za proviant. (C. 215, S. 83. — Lib. conf. 2, f. 97. — D. Z. 153, J. 11.)

b) Panství *Zvíkov* (Klingenberg), k němuž náležel zámek Zvíkov s dvorem poplužním při něm a pivovárem, dvůr Voslov s ovčínem, dvůr Květov, městečko Podhradí s kostelem filiálním (kaplí sv. Mikuláše), vsi Jičkovice, Velká Ves, Vyšehora (Kašna hora), Květov s kostelem filiálním pustým, Kučeř, Stehlovice (Slehlovice), Rukavec, Jetětice, Branice, Vosej (Osí), Vosek, Voslov s podacími kostelními; osm březáků a mlynářů; na Červeném kostel podací s krčmou výsadní, též kostel filiální u sv. Anny na Poušti; pak 24 leče lesů, 5 rybníků, 2 mlýny se vším jiným příslušenstvím, jakž to l. 1612 Janovi Jířimu Švamberkovi od Jířiho Ehrenreicha ze Švamberka za 70.000 kop míš. bylo prodáno. (D. Z. 139, B. 23 & 191, C. 29.)* — Dle listiny odhadní z l. 1623 (v archivu

*) Panství *Zvíkov* koupil Krištof ze Švamberka l. 1575 od krále Maximiliana II. se statkem komorním zápisným a duchovním, klášterem Milevským, za 47.993 kopy gr. česk. (D. Z. 18, O. 15.) K těmto statkům

Vorlickém sub lit. Aα Nro. 4 uložené), byli před zpourov l. 1618 na dotčeném panství v 14 vesnicích 83 sedláci a 52 chalupníci, totiž ve 2 vesnicích rychty Podhradské 9 sedláků a 15 chalupníků, pak v 12 vesnicích rychty Branické 74 sedláci a 37 chalupníků. Od těchto poddaných vycházelo ročně vrchnosti platu stálého 768 kop 38 gr. m., totiž úroků 199 kop 12 gr., pak 260 $\frac{1}{2}$ slepice po 4 gr., 1323 $\frac{1}{2}$ vajec po 1 den., 97 sýrů po 2 gr., od rybářů ryb na 157 pokrmů po 5 gr., pšenice a žita 373 bečky (po $\frac{1}{2}$ korci a 1 $\frac{1}{2}$ mír. Pražské) po 30 gr., ječmene 121 bečka po 20 gr., ovsa 408 beček po 12 gr., ovsa k chování psů honičích 11 korcův a 3 mír. Písecké míry po 24 gr.; mimo to konali roboty ženní 257 $\frac{1}{2}$ dne po 5 gr. a 23 dni žetí obilí po 10 gr., sedláci pak s potahem 74 povinni byli konati všecku práci polní při dvořích, jako orání, vození hnoje, obilí, sena a otavy ročně 13 dní po 75 vozích (975 vozů po 10 gr.), též dovážeti

na ten čas náleželo: zámek Zvíkov s dvorem popl. při něm a pivovarem pod zámek, městečko Podhradí s kaplí sv. Mikuláše, městečko Milevsko, městečko Mirovice kromě dvou člověků dědičných k Vorlíku náležejících, s podacími kostelními, městečko Zahořany (díl), pak vesnice celé Voslov s podacím kostelním, Oujezdec (Újezd Červený), Kašna (Kašina) hora, Jamny, Kluky, Palčice (pustá, zašlá), Hořejší Zahoří s podacím kostelním, Dobešice (díl), Novosedly (díl), Třešně, Svatonice, Vlastce, Luky (Louka), Tukleky (kromě 1 člověka Píseckých), Spole, Saník (zašlá), Vostrovce (Ostrovce), Vraž, Dědovice (díl), Topělec (kromě 1 člověka Píseckých), Chronice s dvorem poplužním, Kakovice, Mišovice (kromě 1 svobodníka), Minice, Loučkovice (díl), Vndkovic, Nirče, Děl, Kozlé, Huzenice i s platem z pustého popluží v Zardovicích, Draheníčky (díl), Králova Lhota, Probylov (krom 1 člověka a dvoru dědičného osedlého poplužního k Vorlíku náležejícího), Kozarovice (díl), Tynčany, Mezíhoří, Vletice, Tisomnice, Tisovníčky (zašly), Plesíště (díl), Hostomice, Jedle (díl), Řemkov (díl), Skonpy, v Lašovicích 1 člověka s podacím kostelním i s platem z Kosobud, Zlakovice (díl), Milešov (kromě 1 člověka Mlazovského), Klenovice, Hrazany, Hrazanky, Mašov, Dobrošov, Klisínek, Klisín, Minkovice, Něžovice, Skoronín, Jenišovice, Zbislav, Březi, Záluží, Vohrada, Pořešín, Vladičín, Kojetín, Braníšovice, na Podhejném 1 člověk, na Radojšíně 1 člověk, Hrachov (díl), Vosek, Květov s tvrzí a dvorem poplužním, Kučeř, Velká ves, Jickovice (Jífkovice, díl), Pechova Lhota, Přilepov, Sobědraž, Rejkovice, Zbelítov, Branice, Srlín, Jetětice, Stehlovice, Bylina, Rakavec, Okrouhlá, Křižanov, Veselí, Bojenice, Líbnice, Staňkov, Přeborov, Makov (díl); též mlynáři a břežáci při řekách Vltavě a Votavě se vším jiným příslušenstvím; pak *klášter Milevský* s dvorem poplužním, kollaturou, kostelem velkým farním i s podacím kostelním a farou, s dvorem pustým u Krásné hory, jenž slove Voleško, a vsi Dmejštice, Hněvanice, Blehov, Vosletín, Zhoř, Ratiboř, Ratibořec, Týnec, Třemešná, Vízka, Gděšice (díl), Přestěnice (díl) s dvory kmetskými s platem, na Červeném podací kostelní s farou pustou, mlýn na Červeném při řece Vltavě s přívozem, rybáři, mlynáři a břežáci.

dříví do pivováru a k mostům na 280 vozů po 5 gr. — Avšak l. 1623 zůstali z vytčených 135 usedlostí toliko 34 sedláci a chalupníci, kteří měli dohromady jenom 24 špatné koně, tak že ani rolí svých vzdělávati nemohli; 50 usedlostí bylo pustých, a 51 do základu spálených, zejména celé vsi Jickovice (předešle se 6 sedláky a 1 chalup.), Branice (předešle se 7 sedláky a 2 chalup.) a Kučer (předešle s 14 sedláky a 7 chalupníky). Mimo to byl zámek od lidu válečného tak zpustošen, že zůstaly jenom holé zdi i bez střechy státi; též pustý stál pivovár, z něhož se předešle v 9 krčmách 350 sudů piva ročně vytočilo; dvory pak poplužní všecky tři s ovčínem, v nichž se předtím chovalo 16 koní, 4 volí, 80 krav, 56 kusů dobytka jalového, 35 kusů vepřového a na 800 ovcí) byly též pusté a zcela prázdné, tak že role k nim náležející 15½ lánu již po tři léta ležely ladem.

Toto panství l. 1622, když posádka Mansfeldova na hradě Zvíkově se vzdala, k ruce král. fisku ujato a za 57.946 kop míš. odhadnuté postoupeno bylo l. 1623 s Vorlíkem *Adamovi ze Šternberka*, jenž na obě panství již 155.938 kop m. složil; avšak po jeho smrti t. r. prodáno též *cizozemci Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga* za vyšší summu odhadní 67.993 kop míš. bez všech závad, summa pak trhová lehkými penězi zaplacená odevzdána byla též na proviant Pavlovi Michnovi. (C. 215, S. 83. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 153, J. 13.)* Spor s dědici Šternberkovými o obě panství skončen byl smlouvou z dne 11. září 1624, načež obě panství dne 26. září 1624 Eggenberg převzal. (Dle listin archivu Vorlického I. Aa. 30—33., a akt registratury I. Aa. fasc. 2.)

c) Panství *Nové Hradý* (Gratzen), *Rožmberk* (Rosenberg) a *Libějovice* (Libějice), (kterých Petr z Rožmberka, poslední téhož rodu, Janovi Jiřimu ze Švamberka, otci Petra z Švamberka s panstvím Třeboňským l. 1611 odkázal — D. Z. 135, M. 20) již před bitvou bělohorskou mocí vojenskou vzaty, hned po vítězství k ruce král. fisku ujaty a se statkem Žumberkem (viz Hok) vedle cis. listu l. 1620 ve čtvrtek den sv. Doroty darovány byly bez odhadu generálu *Karlovi Bonaventurovi*

*) Panství Zvíkov, Vorlík a Rožmberk předešle při rozdělení bratrském odhadnuty byly za 370.000 kop.

z Longueval hraběti Buquoy-ovi k vynahrazení jeho služeb, po jeho pak smrti jeho manželce Marii Majdaleně a synu Karlovi Albrechtovi vedle císařské resoluce z dne 5. července 1623 dědičně postoupeny jsou. (C. 215, S. 83. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1—3.)

Panství *Novohradské* složeno bylo ze dvou dílů. *K dílu prvnímu* blíž zámku Nových Hradů bylo připojeno a v mezích panství Třeboňského příležito: Zámek Nové Hrady, město Nové Hrady s předměstím, kostelem a farou; 4 městečka a 57 vesnic, totiž: *v rychtářství Nedrtalském* vsi Nedrtal, Hrádek (díl) a Kondráče (díl); *v rychtářství Štiptounském* ves Štiptoun (díl); *v rychtářství Biňovském* ves Biňov; *v rychtářství Vevěřském* ves Veverží; městys *Vilémova Hora* a *Dobrá Voda* s lázněmi s kostelem bez fary a kollaturou, Huf sklená nad Vilémovou Horou; *v rychtářství Jedlickém* ves Jedlice; *v rychtářství Pušndorfském* vsi Pušndorf, Pěčín (díl), Záluží (díl) a Těšínov; *v rychtářství Šeybském* vsi Šeyba a Derfles; *v rychtářství Stropnickém* městečko Stropnice s kostelem, farou a domem kaplanským, vsi Šlagles, Rauhešlag, Dlouhá Stropnice, Humenice, Fidrašlag, Gutaprun; *v rychtářství Rychnovském* vsi Rychnov (díl) s kostelem a farou, Hartašlag, Boltršlag a Kondráče (díl); *v rychtářství Benešovském* městečko Benešov s kostelem a farou, vsi Dlouhoště, Ličov (díl), Lužnice, Pívnice, Polžov, Račice, Repotice (Rapotice), Skalny Brůmové (Skaleny Brůmovy), Pusté Skalny (Skaleny), Popelice, dvůr Těžáků, Záluží, Klenní (Kleny) a Karetšlag k záduší Benešovskému náležející; *v rychtářství Mezeříčském* ves Mezeříčce; *v rychtářství Malontském* vsi Malonty s kostelem a farou, Synatšlag k záduší Malontskému; *v rychtářství Bělském* ves Bělá; *v rychtářství Velišském* vsi Veliška a Račice; *v rychtářství Svinenském* městečko Sviny Trhové s kostelem, farou a kostelkem u sv. Trojice na samotě, vsi Nežetice a Hájek, dílem vsi Otěvek, Slavče, Záluží, Čeřejov, Bukvice, Rankov; vsi Kondráče (díl), Boršíkov (díl), Vrcov (díl), Měchov a Třebičko k obci Svinenské náležíté; pak pět dvoráků, kteříž někdy svobodníci sloužili; též *pivovary* Novohradsky, Benešovský a Svinenský s 31 krémou; *dvory poplužní* Nedrtalský s ovčím a Hulčšporarovský; *mlýny* Nedrtalský na 5 kol, Unuclovský na 3 kola, Hulčšporarovský na 5 kol,

Stropnický na 4 kola, Benešovský na 5 kol, Steynmulnerovský na 7 kol, Svinenský na 3 kola, Marušků na 2 kola a Ficlovský na 3 kola; *pily* Benešovská, Stropnická, Biňovská, Mezeříčská, Nedrtalská a Holčšporarovská; *rybníky* na výrost Biňovský, Dlouhá hráze, ve vsi Veverí, Forštmúle sménou dán za jiné rybníky obci Svinenské, tři rybníky ve vsi Šeyby a u ní, Hartašlagský horní a dolní, Puhoř, Vidimáček u Nydrtalu, Kapinos u Štipouna, Dolní Johanusovský, u vsi Hrádku, Stropnický, Bruzlovský a Ličovský; rybníky na výtahy, Pumplír a Ježek; rybníky na trdlo, Kutnprunský, Smržek, Horní Johanusovský, Jakule, Pugner, Brühūn Bragk, Hutnar, Hyšn, Bayer, Šworconer u Veverí a rybník u Hamrů nad Nydrtalem; 11 potoků; *lesy a hory* na 14 mil dlouhé, totiž: hájemství Šeybské $\frac{1}{2}$ míle, Hradické $\frac{1}{2}$ m., Šlagleské $1\frac{1}{2}$ m., Nedrtalské pod zámek $\frac{1}{4}$ m., Štiptounské $\frac{3}{4}$ m., Biňovské $1\frac{1}{2}$ míle, Rauhenšlagské $1\frac{1}{2}$ m., Jedlické $\frac{1}{4}$ m., Hardašlagské $1\frac{1}{2}$ m., Lužnické a Dlouhoštské nad Benešovem 2 m., Bůlské 3 m. a Nežetinské $\frac{1}{4}$ m., též kus lesů u vsi Veverí $\frac{1}{2}$ míle. — K témuž dílu byla připojena ves Březí, koupená od bratří Špulířův, s dvěma mlýny, 8 rybníky a 4 kusy lesů.

K dílu druhému panství Novohradského, blíž Kaplice a Velešína, náležely 2 městečka, 34 vesnice, 13 krčm, 11 dvorů samotných a 5 dvorůkův, totiž: *v rychtářství Kaplickém* městečko Kaplice s dvěma kostely, pivovárem, dvěma mlýny na 6 kol, a dvorem poplužním (Těšky), a vsi zádušní Huběnov, Rožňov a pět dvorů samotných; *v rychtářství Jaromířském* ves Jaromír k záduší Velešínskému náležitá; *v rychtářství Tišském* ves Tichá; *v rychtářství Hradištském* ves Hradiště (díl); *v rychtářství Blanském* dílem vsi Blanská s kostelem a farou, Dobochovo a Kvítky; *v rychtářství Loučtickém* vsi Zdíky, Přibislav a tři dvory samotní; *v rychtářství Porešinském* vsi Porešín s mlynářem pod zámek, Porešnice a Žár; *v rychtářství Soběnovském* vsi Soběnov (díl) s kostelem a farou, Příseče a Smrhov (od pana Adama Reycharta přikoupená); *v rychtářství Velešínském* městečko Velešín s dvěma kostely a farou, mlýnem na 9 kol, pět mlynářů pod Velešínem, vsi Sedlec, Polžov, Chlum, Lhota k záduší Velešínskému náležitá, též vsi Markvartice, Malče, Besenice, Kladivny, Lahuf, Todné a Dlouhá, s platy k záduší Velešínskému náleži-

tými; *v rychtářství Ločedickém* vsi Ločedice a Mokrý Lom; *v rychtářství Netřebickém* vsi Netřebice, Vyhné (Vyhné), pět dvoráků svobodných, Rozpoutí a dvůr samotný (Dědkův); *v rychtářství Zubčickém* ves Zubčice; *rybníky* na výrost, zejména u mlýna Kaplického, Vosovský menší a tři u Tiché; *rybníky* na trdlo, Sedlecký a Osovský větší; řeka Volšina a čtyři potoky; *lesův a hor* na 5 mil, zejména hájemství Loužické na $\frac{1}{4}$ míle, Porešinské na $\frac{1}{2}$ m., Zubčické na 1 m., Ločedické na $\frac{3}{4}$ m., Blanské na 1 m., Soběnovské na 1 m., Velešinské na $\frac{1}{2}$ míle a kus lesu u vsi Tiché. — (Dle register okolo l. 1613 sepsaných, v archivu Třeboňském sub II., 85, 1. a. — Též dle desk zemských kvatern 91, lit. R. 5, když léta 1596 Petr Vok z Rožmberka panství Novohradské Adamovi staršímu Hrzaňovi z Harasova v dluhu 40.000 kop gr. českých zastavil.)

K panství *Libějovicí* náležely tvrz a ves Libějovice s pivovárem a dvorem popl. vsi Hvoždany, Chelčice s podacím kostelním, Struskovice (Truskovice, díl), Chřepice, Nestanice, Černoves, Skály (díl), Hlavatce, Sedlec s dvorem poplužním, Oujezd (díl) s dvorem popl., Strpě (Strpy), Lhota Líkařova (díl) s mlýny Sedleckým, Kohoutovským a Kroupův. K tomu připojeno bylo: *od panství Helfenburského* mlýn Vitějovský a vsi Hracholusky, Bor, Vitějice s podacím kostelním, Svojnice, Žernovice, Nebahovy, Jelenky, Lažištka Malá (Lažiště), Krašovice, Hláška s pustým mlynem pod ní; *od panství Krumlovského*, městečko Lhenice s podacím kostelním, vsi Oujezd (Oujezdec), Vatkov, Vodice, Plastovice, Pašice se vším příslušenstvím; *lesy* k panství Libějovskému náležité, zejména les Pabeč, les Velký háj Oujezdecký, Březovec, Kraví hora, Bukový, Lomec, Světí, Vysoký, Lipič, les pod Patařovskou lukou, les za Zadními Lhotami, les Sviní vrch, les Holička, les ve Pni (Vepni); s *rybníky* zejména Plastovským jinak Voleškem, Mlaky, Velkým u Strpy, Přestavlickým, Šitovem, Škorní, Mlýnským, Dvořským u Sedlce, Černoveským, Bukovým, Skalským, Hlavačským, Novým pod Libějovicemi, Kuchyňkou, Černým Hájem, Jezerem, Mlýnským u Strpě, pod Lipěcí, u Oujezda, a rybník při pivováre Libějovském; dvůr poplužní ve vsi Záhoří s ovčínem a jiným příslušenstvím, jak to Petr Vok z Rožmberka l. 1596 v dluhu 45.000 kop

gr. česk. (90.000 kop míš.) Bohuslavovi Malovci zástavou postoupil. (D. Z. 91, Q. 19.) — K témuž panství přikoupil Jan Jiří Švamberk, otec Petrův, od Václava Malovce 8 poddaných ve vsi *Oujezdě* za 4400 kop míš. (D. Z. 188, Q. 15.)

Panství *Rožmberské* (Rosenberg, kr. Budějovic.) obsahovalo v prvním díle zámek a město *Rožmberk*, v němž bylo lidí osedlých 95, s pivovárem (každého téhodne várka na 20 věrtelů); dvory poplužní Rožmberský, Mathův (Mauthof), Herlinků a Metlice (Medlitzhof); mlýny Rožmberský na 4 kola a Školův u Rožmberka na 4 kola s pilou; hory a lesy, zejména Schwarzwald a Eisenhut u Mauthofu, Schwarzhof, Wochtinger a Longenfeld nad Rožmberkem, pak dva lesy u dvora Metlice a lesy u Frymburku; vesnice Sonnberg 7 osedlých, Priesern 11 osedl., Zábratné 6 osedl., Zwittern 2 osedl., Štyblern (Stieblern) 2 osedl., Hochberg 2 osedl., Seyften 9 osedl., Jilovice 4 osedl., Wachtern 5 osedl., Hariken (Hurschippen) 6 osedl., Linda 3 osedl., Bamberg (Babí) 6 osedl., Velenše (Willentschen) 3 osedl., Keřpaum (Kerschbaum) 9 osedl., Zetlesreit 8 osedl.; *rychtářství Einsedlecké* (Einsiedl) se 4 vesnicemi a 23 osedlými; *rychtářství Volšínské* s 2 vesnicemi a 35 osedlými; městečko *Frymberk* s mlýnem a 36 osedlými, 8 vesnicemi, v nichž 84 osedlí; chalupníků kněžských 45. — K dílu druhému náležela tvrz *Michnice* s dvorem popl.; vsi Osnice 2 osedlí, Zibetschlag 3 osedlí, Rudetschlag (Rudaschlag) 3 osedlí, Količ (Kalling) 6 osedlých, Kutešlag (Kodetschlag) 15 osedl., Pludau (Bludau) 7 osedl., Štandorf (Steindörfel) horní a dolní 7 osedl., Klopanov (Kropfetschlag) 8 osedlých; městečko *Rožmital* s 58 osedlými a 4 mlynáři, vsi Havlov (Hablesreith) 6 osedl., Štebnice (Stömnitz) 8 osedl., Cirynek (Ziering) 8 osedl., Hněvanov (Liebesdorf) 16 osedl., Mušerady 9 osedl.; městečko *Dolní Dvořiště* s 61 osedlými, při němž dvůr poplužní Trojanský a mlýn na řece Volši. v městečku též dům a pivovár (ročně na 40 várek po 15 věrtelů), k němuž bylo osm krčm; dvůr na samotě slove *Im Grab* (nyní Grabenhof) s jedním osedlým; vsi Pšenice 3 osedl., Půdakly (Budáky) 3 osedlí, *Maloné* (Mühlnet?) 7 osedlých, Mikoly 9 osedlých; městečko *Cetvin* (Cetvina) 58 osedlých, s mlýnem na 5 kol a pilou, též podacím kostelním, pak vsi

Pehemdorf (Böhmdorf) 24 osedl., *Neustift**) 9 osedl.; městečko *Mýslany* s 73 osedlými a dvěma mlynáři, vsí Svato-
mirov (Zwarnetschlag) 10 osedl., Konratslag (Kainretschlag)
7 osedlých a Michnice 8 osedlých; tři rybníky a *Michaic*;
hory a lesy na 46 léci po 20 tenat. zajecích, též les *Hach-*
holz řečený, od pomezí Rakouského na čtvrt míle dlouhý a
půl míle široký. — Tento druhý díl panství Rožmberského,
k němuž náležely 4 městečka a 23 vesnice s 429 osedlými,
z nichž vycházelo ročně platů stálých 1314 kop 11 gr. a
platů běžných 478½ kopy, odhadnut byl okolo l. 1613 za
133.871 kop m. — *Na celém panství Rožmberském* bylo tedy
v jednom městě, 5 městečkách a 52 vesnicích lidí osedlých
885, kteří platili ročně úroků 858 kop 42 gr. mš., konali
roboty s potahem 361 dní a pěšky 1106 dní ročně, a odvá-
děli desátku 479½ kor. žita po 50 gr., 144 kor. ječmene po
40 gr., 2115½ kor. ovsa po 24 gr., 11 kor. máku po 30 gr.,
a 847 slepic po 4 gr. — (Dle register sepsaných okolo léta
1613, z archivu Třeboňského sub II. 249. 1a. když Jan Jiří
ze Švamberka druhý díl panství Rožmberského po smrti hra-
běte Jana Zriny naň připadlý pro dluhy prodati chtěl.)

d) Panství *Třeboň* (Wittingau), kteréž ke komoře král. ujaté
císař Ferdinand II. pro sebe a dům svůj Rakouský podržel, tak
že je l. 1625 postoupil arcivévodovi Ferdinandovi, potom králi
Ferdinandovi III., kterýž je l. 1638 králi *Polskému Vladislavovi*
IV. v summě 500.000 zl. rýn. zastavil (D. Z. 300, C. 3 & 8);
pak když l. 1645 císaři Ferdinandovi III. od Vladislava bylo
navráceno (D. Z. 151, D. 13), vedle král. listu dne 2. ledna
1648 od krále Leopolda postoupeno bylo zástavou arcivévo-
dovi Leopoldovi Vilému k užívání v summě 260.000 zl. a té-
muž vedle král. listu dne 18. května 1648 dědičně odevzdáno
(D. Z. 152, N. 20 & Q. 2), od tohoto konečně listem daným
dne 2. dubna 1660 *dědičně darováno Janovi Adolfovi hraběti*
Schwarzenbergovi odměnou za jeho věrné služby a náhradou
za hrabství Hohenstein, v stiftu Halberstadtu ležící, kteréž
témuž hraběti z milosti odevzdáno, ale mírem Westfalským
opět odňato bylo. (D. Z. 152, Q. 2.)

*) *Neustift* nazván v popisu Palackého i jinde česky „*Mladoně*“;
avšak *Mladoně*, vlastně *Maloně*, byla, jak zde vylíčeno, zvláštní ves jiná,
bezpochyby německy *Mühlneith* řečená.

K panství Třeboňskému náleželo l. 1625: zámek Třeboň se všemi kláštery od starodávna k němu náležitými, dvory poplužními, zejména Nový dvůr, Dvorec, Vrchy (Horec, Berg-hof), Šaloun (řečený Bašta), Lhota (Šaloun a Lhota u Lomnic) s ovčínem a Švamberk s ovčínem; ovčín *Vranín* (Kunahof u Břilic); samoty v lesích u Dušak, Leština, Holičky a Čepu; rybníky a lesy; město *Třeboň* s předměstím, kteréž na ten čas mělo toliko 64 měšťany usedlé; město *Soběslav* s předměstím, čítající jenom 49 měšťanů; město *Veselí* s 53 měšťany; městečka Lomnice s 22 měšťany, Mezimostí s 26 měšť., Ledecnice s 14 měšť. a Bukovsko, obyvatelů zcela prázdné; vsi Branná s 1 osedlým, Strachoviště s 4 osedl., Lipnice s 10 osedl., Salmanovice 5, Čep 4, Suchdol 3, Hrdlořezy 2, Kojakovice 4, Petrovice (díl) s 1 osedl., Mladošovice 1, Vrcov (díl) 2, Nováves u Zborova 3, Zvíkov 2, Spolí 1, Břilice 4, Přeseka 3, Slověnice 3, Smržov 1, Záblatí 6, Neplachov 8, Drahotěšice 3, Kostelec (podolský) 4, Sviny a Kundratice 15, Borkovice 6, Mažice (díl) 3, Žišov 3, Doňov 2, Ponědražce (Ponědraž) 4, Kletce 4, Koleneč 4, Novosedly 6 a Mlaka s 4 osedl., kteréž všechny od císař. vojska byly tak zpustošené, že v nich na ten čas (l. 1625) byl jenom nepatrný počet osedlých při každé vsi vytčený; následující pak vesnice (30) byly zcela pusté a bez obyvatelův, totiž: Domanín, Jilovice, Bor, Kramolín, Ohrazení České (díl), Radostice, Doudleby (Teindles, díl), Vidov, Hodovice (Hodějovice), Zaliné (díl), Slavošovice, Vlkovice, Libín, Štěpanovice (Štěpanov), Hvozdec, Miletín, Lužnice, Dunajice, Mazalov, Ševětín, Vitín, Radonice, Sedlikovice, Pelejíce, Bošilec (Bošilce) s podacím kostelním, Dinín, Lhota (česká), Horusice, Ponědražce, Fraheleč a Hlína. — K témuž panství náležel též statek *Borovany* (Forbes, okr. Sviny). městys Borovany na ten čas zcela vypálený a rozbořený, mající toliko jednoho měšťana, s dvorem poplužním Borovanským, dvůr poplužní Mysletínský; ves Hluboká s dvorem poplužním a s devíti osedlými, ves Nesmen s 16 osedl., též na díle vsi Čerejov s 1 osedl., Hodonice s 3 osedl.; vsi pak Rankov, Třebsko, a Vlachňovice bez obyvatelův. (Dle archivu Třeboňského, též desk zemských kvat. 152, Q. 2.)

Na celém panství Třeboňském a statku Borovanském bylo tedy na ten čas ve všech vesnicích toliko 158 lidí osed-

lých; z čehož souditi lze, jak strašně tam řádilo cíř. vojsko za času zpouroy do Čech vpadnuvší.^{*)} Neboť dle urbárium po l. 1616 sepsaném bylo před zpouroy na tom panství (nepočítajíc v to město Soběslav s vesnicemi k němu náležícími, ani statek Borovany), ve třech městech, 3 městysích a 66 vesnicích 1591 osedlých i s mlynáři, 107 chalupníků, 16 zahrádků na zahrádkách osedlých a 27 podsedků při gruntech orayích. Avšak i tento nepatrný počet poddaných pozůstalých vězel v strašně bídě a nouzi, tak že l. 1625 na celém panství Treboňském jenom 82 poddaní byli s to zaplatiti daň po 23 kr. měsíčně za první polovici téhož roku, ale v druhé polovici nemohli již ničeho odvésti. A poněvadž řádní poddaní na spáleništích a v prázdnych chýžích usaditi se nechtěli, ačkoliv se jim slibovalo osvobození od daní na více let, i jiné kráľmilostí, povolávali se lidé z Bavorska a Švabska ano i z Kladska, avšak bez výsledku.

Důchody z panství Treboňského, které po vzetí jeho bylo odevzdáno k správě hraběti Slavatovi, až do března l. 1625 brala kráľ. komora a dotčený hrabě Slavata, tak že důchody ty po odevzdání téhož panství arciknížeti Ferdinandovi, těmž měly býti nahrazeny; avšak pro nedostatek poddaných nebylo důchodů takřka řádných. Neboť až již Slavata poddané za příčinou reformace od statků ušlé k navrácení vybízěl a na ně jako na zvěř honby nařídil; předece nikdo z nich k chýžím pustým se nenavrátil.

e) *Dům Švamberký v Praze na Hradčanech* (nové číslo d. 185—IV.), který vedle cíř. resoluce z dne 27. března 1631 *Janovi Oldřichovi z Eggenberga* za zpupné dědičství darem byl dán. (D. Z. 144, E. 27.)

f) Mimo statky vytyčené ujata byla k roce kráľ. úřku též jistina 39.518 kop 30 gr. mš., kterou měl Švamberg za komorou českou, i s úroky z ní od l. 1615 nadřítalými v 2556 kop. 40 gr. mš., tedy v jedné summě 43.075 10 kop gr. mš. (C. 215, S. 83.)

^{*)} Těť na statek Zborov (dne Treboň), tehdeš náležícím Křesťanským z Trebova, nebýlo ani jediného poddaného, nebo l. 1622 byli tam 3 osedlí lidé. — Ve všech vesnicích, k městu Soběslavi náležících, bylo jenom 21 osedlých. — Ve vsi Strupšic (dne Komářice) byli také jenom tři poddaní.

Avšak všechny statky Švamberské obtíženy byly dluhy, vynášejícími ohromnou summu 1,303.773 kop mš., z kterých připadlo na bývalé statky Rožmberské, Nové Hrady, Rožmberk, Libějovice a Třeboň 1,028.349 kop a na statky dědičné Švamberské, Vorlík a Zvfkov, 275.424 kop mš. Dle účtů pozdějších vynášely dluhy na statcích Rožmberských toliko 459.371 kopu (D. Z. 188, Q. 15), a na statcích Švamberských 179.580 kop, tedy v jedné summě 638.951 kopu mš. — Z těchto dluhů, kteréž vedle cís. resoluce z dne 13. července 1627 z komory české měly býti vyplaceny, odpadlo 139.840 kop mš., které osobám též odsouzeným náležely a v pokutě král. fisku připadly. Ostatní věřitelé Švamberští všickni s pohledanostmi svými odkázáni byli ke kommissi revisionis, při kteréž některým věřitelům až do l. 1652 dle účtu komory české z dne 15. května 1652 přisouzeno bylo 192.083 kopy mš., na něž nová cís. pojištění jim byla dána; naproti tomu větší díl pohledaností ještě l. 1690 nebyl vyřízen. (C. 215. S. 83.)

Mezi hlavní *praetendenty statkův Švamberských* náleželi:

1. *Vilém z Lobkovic*, strýc posledního Rožmberka Petra Voka, a paní *Lucia Ottilia Slavatová*, roz. z Hradce, kteří jakožto nejbližší dědicové Petra Voka z Rožmberka statkův, od něho Janovi Jiřímu z Švamberka l. 1611 odkázaných (D. Z. 135, M. 20) a po tohoto smrti l. 1617 na jeho syna Petra z Švamberka připadlých, se domáhali již před l. 1618 jak při král. větším soudu zemském tak i při král. dvorské kanceláři české, dokládajíce, že *kšaft Petra Voka z Rožmberka od Theobalda Hoka ze Zweibruku k prospěchu Švamberka byl porušen a zfalšován*; pročež Hok byl uvězněn, avšak za správy direktorův pomocí Petra z Švamberka z vězení propuštěn. Léta 1625 žádali opět Lobkovic a Slavatová za navrácení statkův Rožmberských aneb nahrazení jich jinými statky, upustili však od své pohledanosti z mnohých příčin, hlavně pak proto, že dotčené statky nad míru byly zadluženy. —

2. *Adam ze Švamberka*, mladší bratr Petra, který po smrti otce svého Jana Jiřího l. 1617 od bratra svého do cizích zemí, zvláště do Francouzsku k vzdělání svému byl poslán, odkudž se teprv půl léta po bitvě bělohorské do Prahy navrátil a do cís. služby vojenské vstoupil. Tento do-

máhal se polovice statků Vorlíka a Zvíkova, jemu po otci zanechané, od l. 1628 jak při komoře české tak i při kommissi revisionis, kteráž jeho pohledanost za pravou uznala, tak že náhradou za ni jemu statek Ronsperk měl býti postoupen, k čemuž však Jesuité, majíce na témž statku fundaci svou pojištěnou, povoliti nechtěli. Protož žádal Adam Švamberk v největší nouzi žijící, *tak že někdy i šebrotou se vydržovati musil*, za navrácení dotčených statkův, avšak vedle cis. resoluce z dne 7. ledna 1652 a 16. ledna 1658 žaloba jeho o restituci těch statků byla odmrštěna, tak že mu za jeho polovici z komory české měla býti vydána toliko summa peněz, z níž však díl dluhů na ni připadající poražen býti měl. Tato summa vynášela dle účtu komory české z dne 4. září 1654 celkem 58.317 kop (68.036 zl.), na niž mu po srážce částí od léta 1630—1641 v summě 22.184 zl. již vydaných ještě 45.852 zl. mělo býti zaplaceno. Tím však nebyl spokojen Švamberk, nýbrž opět žádal za navrácení statků dotčených *in natura cum fructibus perceptis et percipiendis*, aneb za vydání polovice jejich pravé ceny 370.000 zl., naproti čemuž on sám věřitele spokojiti chtěl. Ale komora česká protahovala vyřízení věci té, předstírajíc, že dle zdání kommissie revisionis Švamberkovi jeho díl dříve vydán býti nemá, pokud by všecky dluhy na týchž statcích nebyly zaplaceny. A poněvadž Švamberk místo spravedlnosti své ani *alimentaci ad dies vitae*, l. 1663 nabízené mu od komory, nechtěl přijati, učiněno bylo vedle cis. resol. 27. října 1663 řádné sečtení jeho pohledanosti při komoře české dne 8. května 1664, dle něhož po srážce dluhů v 321.328 zl. od summy tržové za statky Vorlík a Zvíkov Švamberkovi na jeho díl ničeho nezůstalo, nýbrž ještě o 151.748 zl. více dluhů nad summu tržovou se vynášlo. Tomu odporoval Švamberk a dokázav, že summa dluhů jest nepravá, anť toliko 179.580 kop vynášela, žádal opět za navrácení statkův *cum commodo et incommodo*.

Zároveň domáhal se Švamberk i jiných pohledaností po otci svém na statcích Švamberských, zejména 20.000 kop mís., které připadly na jeho díl za stříbro a jiné věci, Heřmanovi Černáňovi svěřené (viz Anna Maximiliana ze Švamberka); pak polovice jistiny předešle sub f) vytčené, též jiných pozůstalostí, po otci a matce Alžbětě roz. z Felsu jemu náležejících.

jících, což vše v jedné summě 67.399 kop míš. bez úroků vynášelo, a již při kommissi liquidationis dne 14. června 1628 jemu bylo přisouzeno. Na všechny pohledanosti své obdržel Švamberk z komory české po nepatrných částkách od l. 1630—1663 toliko 26.857 zl. — Konečně jeho žádost za navrácení polovice statkův Rožmberských při kommissi revisionis již l. 1640 dne 23. května, pak l. 1663 dne 1. září a l. 1664 dne 19. května navždy byla odmrštěna.

Po jeho smrti ucházela se jeho dědička, vnučka po jeho bratrovi Jiřím Ehrenreichovi, *Františka Polyxena, vdova po Karlovi hraběti z Paaru*, o navrácení statků Rožmberských a Švamberských, avšak vedle cíś. resoluce z dne 2. května 1676 měla jí vydána býti z komory české toliko polovice ceny statků Vorlíka a Zvíkova. Ale poněvadž na tuto summu po opětované prosbě ničeho nedostala, pohnala konečně l. 1692 před král. větší soud zemský strany navrácení statků Rožmberských paní Marii Markétu hraběnkou Buquoyovou, jakožto poručnici jejího syna Filippa, jíž však král. komora česká zastávala, tak že Františka Polyxena z Paaru ničeho nepořídila. (C. 215, S. 83 — D. Z. 467, K. 20 & M. 12.) — Viz též Anna Maximiliana ze Švamberka.

3. **Jan Vilém ze Švamberka** domáhal se marně l. 1636 pohledaností svých na statcích Švamberských po otci svém Jiřím Ehrenreichovi, bratru Petra a Adama ze Švamberka, totiž: a) z panství Zvíkova, od něhož otec jeho díl svůj Janovi Jiřimu z Švamberka l. 1611 za 70.000 kop míš. prodal, zbytky této summy trhové v 22.000 kop. míš. i s úroky od l. 1612—1636 zadržalými v 30.360 kopách, tedy v jedné summě 52.360 kop míš.; — b) z panství fideikommissních Rožmberských ročního platu 2000 kop míš., jeho otci a téhož dědicům navždy dle smlouvy z l. 1610 náležejícího a od l. 1615 zadržalého. — Po smrti Jana Viléma ze Švamberka l. 1651, který na dotčené pohledanosti, jemu při kommissi revisionis přisouzené, ničeho neobdržel, ucházely se o tuto spravedlnost dcery jeho a dědičky, *Františka Polyxena hraběnka z Paaru*, předešle již dotčená, pak *Anna Eusebia hraběnka z Harrachu*, kteráž díl svůj 23.333 zl. manželův svému Linhartovi Oldřichovi hraběti z Harrachu dne 14. června 1659 odkázala, a *Maximiliana Eleonora potom provdaná hraběnka z Kufšteina*,

jimž vedle cís. resoluce z dne 9. srpna 1657 dáno bylo cís. pojištění na 70.000 zl. za plat vytčený ročních 2000 kop od l. 1616—1651 zadržalý ze statků Rožmberských, který za ten čas 70.000 kop mš. vynášel a na 70.000 zl. byl snížen. (C. 215, S. 83.)

4. Konečně vedle mnohých jiných věřitelů Švamberských pohledával z dotčených statků *Přech Šebestian z Říčan* 10.000 kop mš., které Petr Vok z Rožmberka za statek *Blanici*, od matky dotčeného Přecha, Anežky Říčanské, roz. z Hodějova, l. 1603 za 14.000 kop. mš. koupený, dlužen zůstal, a dědic jeho Petr Švamberk l. 1616 Říčanské pojistil. S touto pohledaností Přech Š. z Říčan, který až do l. 1649 v cizině se zdržoval (totiž v službě knížete z Neuburku až do l. 1627 a potom v službě krále španělského v Nizozemsku), vedle cís. resol. 27. března 1658 *contra lapsum fatalis in integrum restituován* a na kommissi *revisionis et liquidationis* ukázán, kdež se jistiny své ještě l. 1660 domáhal; není však vytčeno, zdali a kdy něco na pohledanost svou obdržel. (C. 215, S. 83.)*

Anna Maximiliana ze Švamberka, manželka Petra Švamberka, potom opět provdaná z Žirotína, roz. z Oppperstorfu, ujala se v čas zpoury l. 1620 po smrti prvního manžela svého Švamberka statků Lábochovic a Budyné (viz Švamberk) a užívala jich až do bitvy bělohorské, po níž s králem Fridrichem Falckým ze země ujela do Frankobrodu nad Mohanem, kdež se sedmi dětmi svými po nějaký čas žila. Pročež při kommissi hrdelní s mnohými jinými osobami ze země zběhlými odsouzena byla *všeho jmění*, a ačkoliv rozsudek ten vedle cís. výpovědi nebyl vyhlášen, předce konfiskován byl statek její *Ronšperk* (kr. Plzeň), již před bitvou bělohorskou od cís. vojska mocnou rukou vzatý a na nejvyš vydrancovaný a zpusťšený. Statek ten, totiž zámek a město Ronšperk s třemi dvory poplužními a pivovárem, vsí Meclov s podacím kostelním, Otov (Wotawa), Ohnišovice (Wonischen), Vikanov (Wilkenau), Mlýnec (Linz) a pustá ves Párezov, s rybníky 17, do nichž se sázelo 102 kopy ryb, na ten čas od vojáků vylovenými — od král. komory vedle cís. resoluce z dne 26. srpna 1623 prodán byl *Severýnovi Tahlovi z Horšteina*, sekretáři při

*) Říčanského bratr *Jan Oldřich* odjel l. 1628 pro náboženství z Čech do Uher, kdež l. 1644 bez dědicův zemřel.

komoře české, za summu odhadní 30.045 kop míš., kteráž mu porážena byla z 60.000 kop míš., jež k fundaci kolleje jesuitské u sv. Klimenta proti placení úroků 6% na sebe převzal. (C. 215, S. 83. — Lib. conf. 2, f. 6. — D. Z. 141, H. 2. & 292, F. 14.)*

Švamberková po mnohá léta marně se domáhala statku Ronšperského, jakož i věna a jiných pohledaností svých na statcích Švamberských; protož ujala se opět statku Libochovského skrze druhého manžela svého Ladislava Veleny z Žitotína, při vpádu saském l. 1631, potom při vpádu švédském l. 1634 skrze svého syna mladého Švamberka. Z těch příčin dle návrhu komory české z dne 18. března 1638 nebylo jí ani povoleno přes všecku přímluvu krále Polského, aby z Polska, kdež se zdržovala, do Čech a do Moravy na nějaký čas k vyřízení svých věcí odebrala se mohla; též její žádost l. 1651 za navrácení statku Ronšperského a vydání jejího věna a jiných pohledaností, k císaři opětně podaná, od komory české navždy byla odmrštěna. (C. 215, S. 83.)

Také marně se ucházela Švamberková o navrácení věcí, majících ceny přes 100.000 kop míš., totiž stříbra na 320 hřiven, čalounů, šatstva, prádla a více jiných, které před

*) Město Ronšperk mělo na ten čas 70 osedlých i s chalupníky; tito povinni byli vrchnosti platiti ročně úrokův 29 kop míš., pak 30 kop míš. za várky, na které od Švamberka měli majestat, jakož i na propouštění z poddanosti; mimo to konali roboty orní při dvoře Ronšperském 12 sousedů koně majících, každý po tři dni, a dovážení dříví po 2 vozech pro kuchyni panskou o vánocích; ostatní sousedé bez koní každý po 2 dnech roboty ženní; celá pak obec dávala vrchnosti k hodům vánočním čtvrt masa hovězího a jednu caltu bílou, neb za to na penězích 4 kopy míš., též řezníci k hodům velikonočním 1 beránka aneb za něj 8 gr., a ročně 5 kamenů loje po 2 kop. míš. — V dotčených vesnicích byli 54 lidé osedlí, kteří platili úrokův ročních 163 kopy 56 gr., odváděli ročně 2½ kopy vajec po 1 d., 206 slepic po 4 gr., 24 korců ovsa, a povinni byli roboty konati 175 dní sečení po 7 gr., 175 dní sena hrabání po 3 gr., 715 dní žetí po 4 gr., 175 vozů k vození sena po 4 gr., 175 dní vození obilí s pole, 254 dní orání po 12 gr., 262 hranic dříví vození k pivováru po 5 gr., 116 vozů dříví pro kuchyni po 5 gr., 172 vozy hnoje po 4 gr., 60 vozů otavy po 4 gr. — V pivováře při zámku bývalo ročně 18 varů piva bílého po 24 věrt., tedy ročně 432 věrtelů, k čemuž na 1 var se bralo 20 korců pšenice po 3 kopách míš.; piva pak ječného bylo ročně 8 varů po 15 věrt., tedy ročně 120 věrtelů, na 1 várku bralo se ječmene 20 korců po 2 kop. 30 gr. — Ke dvorům třem náleželo 12 lánů roli, a chovalo se v nich na ten čas 28 krav dojných po 16 kop. míš., 7 jalovic tříletých po 10 kop., 9 telat po 3 kop., 10 volů po 20 kop., 4 svině po 2 kop., 4 prasata roční po 1 kopě a 800 ovcí.

svým ujetím ze země l. 1620 v 11 bednách uložené k uschování odevzdala hraběti *Heřmanovi Černínovi*, kommissaři při bavorské armádě, aby je časem vydal jí a jejímu švagrovi *Adamovi ze Švamberka*, jemuž díl z dotčených věcí po otci jeho náležel. Neboť Černín z dotčených věcí ani Švamberkové ani Adamovi ze Švamberka ničeho nevydal, zapíraje dříve, že od Švamberkové mu byly k uschování odevzdány; potom svědky o tom překonán dokládal, že věci ty v jeho domě od cis. vojska byly pobrány, kdežto bylo dokázáno, že do jeho domu žádný voják ani přijíti nesměl. Protož *Adam ze Švamberka Černínovi* u přítomnosti dvou šlechticů do očí vyčítal, že věci dotčené zpronevěřil a pro sebe podržel; načež se Černín přiznal, že ještě něco z těch věcí u sebe má, a že se o ně se Švamberkem rozdělití chce. K čemuž když Švamberk přistoupiti nechtěl, dokládaje, že Černín není jeho bratr, s nímž by se o věci ty dělití měl, navrátil mu Černín toliko některé důležité spisy roiny Rožmberské se týkající. Za tou příčinou stěžoval sobě Švamberk na Černína u císaře samého, který král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina právě ve Vídni přítomnému nařídil, aby Švamberkovi věci jeho od Černína zadržalé hned byly navraceny. Avšak Lichtenštejn nevyhověl cis. rozkazu, poněvadž od Černína polovici věcí dotčených sám obdržel, nýbrž přikázal Švamberkovi, aby o věci té mlčel a ničeho více od Černína nazpět nežádal. Švamberk pak, ačkoliv sám viděl u knížete z Lichtenšteina veliké nalevadlo a konvici ze stříbra Švamberského se znakem Petra Voka z Rožmberka, jsa beze všech peněz nemohl proti mocnému knížeti z Lichtenšteina a bohatému Černínovi ničeho začítí; protož teprv l. 1638 dne 12. dubna podal stížnost svou věci té se týkající ke komoře české, potom dne 20. června t. r. nejvyššímu hofmistru zemskému hraběti z Martinic a jiným kommissarům k tomu nařízeným obšírnou zprávou o věci dotčené, dokládaje, že výpověď svou nejenom svědky, nýbrž i přísahou potvrdí. (C. 215, S. 83.)— Viz též Petr ze Švamberka.

Sigmund Švantl ze Střebnska, v čas zpoury primas města Písku, dal se potřebovati za kommissaře při direkcii stavův odbojných a padl v boji dne 30. září 1620 při vzeti města Písku lidem císařským. Jméni jeho, jakož i ostatních měšťanů

píseckých tehdáž pobitých, od vojska bylo pobráno, domy pak zpustošeny a spáleny. — Viz Písek. (C. 215, P. 16.)

Jan Julius Švenda svob. pán ze Švendy na Šnekendorfě, při kommissi konfiskační odsouzen byl *třetiny jmění*. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Hlemýžď* (Šnekendorf, Schneckendorf, kr. Boleslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním, lesy, rybníky a příslušenstvím, který Švenda l. 1621 od své matky Agathy, roz. Rennerové z Almendinku, vdově po Juliovi Švendovi, za 10.200 kop míš. koupil. (D. Z. 193, J. 29.) Tento statek za 6930 kop míš. odhadnutý vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 11. dubna 1624 se statkem *Tlusteckým* (viz z Donína) *Albrechtovi z Waldšteina* postoupen a prodán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & S. 81. — Lib. conf. 2, f. 440. — D. Z. 141, G. 24.)

Matce Švendy část ze summy trhové od syna nedoplačená v 2000 kop. míš. l. 1630 při kommissi revisionis byla prisouzena, tak že na tu summu císař. pojištění obdržela; avšak z této summy teprv l. 1646 její dceři Žofii podíl otcovský na statku Hlemýždi v 1000 kop. míš. při komoře české byl vykázan. (C. 215, S. 81.)

Ferdinand Karel Švihovský svob. pán z Ryzmberka (Risenberka) a ze Švihova na Horažďovicích, syn Děpoltův (Theobaldův), účastnil se zpourey tím, že byl komorníkem krále Fridricha falckraběte, jakož i jedním z relatorů při sněmu stavův odbojných l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekanca král. Českého. Obávaje se pokuty pro své provinění, odběhl brzy po bitvě bělohorské ze země, vyžádav sobě od knížete z Lichtenšteina list průvodní, jakoby ke kurfiřtu Saskému odjeti mínil; pod tím pak ukrytě k lidu nepřátelskému se obrátil a do ciziny odebral za králem Fridrichem, jehož když l. 1622 ze Sedanu do Haagu doprovázel, na cestě se těžce rozstovav v městě Amiensu zemřel v 22. roce věku svého. — Pro účastenství své ve zpouře při kommissi executionis dne 14. července 1622 odsouzen byl hrdla, cti i statku všeho; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září 1622 byl potvrzen jenom co do konfiskace všeho jmění jeho, které již předtím od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž:

a) Statek *Horažďovice* (kr. Písek), k němuž náležely zámeček a město Horažďovice s předměstím, klášteřem, piv-

vícem a městy; dvory poplužní Prachelský, pod městem
 justým Prachní ležící, a Čapčovský; vesnice Tejnec s dvorem
 poplužním, Fěčany, Staříkov, Smrkovec, Oujezdec uříš So-
 račedovic (synů Hlíných), Oujezdec nad Bohumovicí (Velký)
 Bejva, Hvočice Velké a Malé s městem, Malý Bor s dvorem
 poplužním, Tyřovice a Velesice, pak jeden osedlý se vsí Hra-
 dešicích, i s jiným příslušenstvím, jak to l. 1584 Theobaldovi
 Šichovskému po strýci jeho Karlovi Šichovskému za díl jeho
 připadlo. (D. Z. 36, A. 25; 64, C. 11; 171, B. 22.) — Tento
 statek již l. 1629 od vojáka Bukvojova noci vstoupil, od král.
 komory l. 1622 prodán byl za summu odhadní 74508 kop
 míš. *Admoniti staršimu ze Šternberka* za Bechyni a Zelené
 Hory, nejvyššimu purkrabí Práškému. (C. 215, S. 82. —
 Lit. conf. 2, f. 55. — D. Z. 142, H. 30 & 295, K. 35.)^{*)}

*) *Dělo* se zahrnou a převzta dílně pod hradem
 Prachským, jímž pod Brusťou a samé Uhry od převzta jsou:
 po levé straně ležící, uříš s kostelíkem sv. Petra, Hřbitovem
 a okrškem, i kolaturou a jiným příslušenstvím, který l. 1625
 Theobaldovi Šichovskému od Ladka Bechrušického z Kol-
 verat v dílu 100 kop gr. českých byl postoupen. (Kvatern
 menší zápisný stříbrný l. 1625, lit. J. 21), tak jak to vs
 l. 1549 Jan Kolbý z Kolovs od krále Ferdinanda I. pak
 l. 1562 Petr Chotek z Vojvína, l. 1568 Václav Podhradský
 z Vlčí Hory, potom Zdislav Zvířetický z Wartemberka, l. 1569
 Havelok Zehusický z Nestajova, pak Kristof Čermánek z Ky-
 síchvaldu, l. 1576 opět Zehusický a jeho manželka Bohunka
 potom prodaná za Jana Bechrušického z Kolverat, a po něm
 Kolovratovi jeho syn svrchu dítěm; Ladek z Kolverat v říši
 míš. — *Dělo* *tes* se vím příslušenstvím l. 1622 odhadnu
 za 3000 kop míš, *kolleji jesuitů* k ruce činného domu
 a sv. Václava v Starém městě pražském od císaře jest či-
 rovin. (C. 215, S. 82. — D. Z. 152, M. 4)

^{*)} *Dělo* *salary* ríšské náleželo vříš měštině Hřevaldově s
 vesnicemi jeho vsími i s jinými privilegii, kromě toho, že, když pak
 předsedkyne vesnicem svým takto postoupil, a postoupil, odhodl a
 sám bez předsedky vesnicem se hostil z pronájem, tak ten čas do
 veselby svým nástavenstvím ve vsi své postavil. Předtím však již po-
 stoupil díl své panství činnému Hřevaldovi, i napomenutí ríšské tak
 jeho dílně postoupil a první Hřevaldovi se jím, než jeho již byl
 knoží postoupil, odhodl povinný byl. (D. Z. 292, K. 25.)

c) *Dům u zlatého Supa* řečený, v Starém městě pražském v Celetné ulici mezi domy někdy Václava Robmhapa ze Suché a Jiřího Funke z Olivetu ležící, který Theobald Švihovský 1598 od Jakuba Menšíka z Menšteina za 1.450 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caerul. 2, f. 229) a l. 1606 manželce své Johanně roz. ze Sloupna postoupil, od král. komory dne 11. prosince 1621 v pokutě byl ujat, ale navrácen dotčené Johanně Švihovské, která jej l. 1622 dne 1. července dceři své Aleně Kolovratové z Rokyc postoupila. (Lib. contract. caerul. 2, f. 410.)

d) *Dům* v Starém městě pražském v osadě sv. Mikuláše vedle domu někdy Simeona od Háje ležící, který však vedle dekretu komory České z dne 26. srpna 1622 byl navrácen Evě Švihovské, jíž vlastně náležel; neboť týž dům k ruce její koupil někdy bratr její Theobald Švihovský od Bartoloměje Jekle za 625 kop gr. českých. (C. 215, S. 82. — Lib. contract. caerul. 3, f. 154.)

Matka Švihovského Johanna roz. ze Sloupna, kteréž Švihovský statek svůj všecken l. 1619 odkázal (D. Z. 139, L. 9), jakož i její syn a dědic Purkhart Střela z Rokyc, marně se domáhali statků vytčených. (C. 215, S. 82.)

Fridrich Švihovský, svob. pán z Ryzmberka a ze Švihova, na Nalžovech, Neprachovech a Přichovicích, katolík, účastnil se zpoury tím, že se synem svým Petrem podepsal přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, jakož i snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; pak že byl mezi relatory na sněmu generálním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance a budoucího krále Českého. Pro tato provinění po bitvě bělohorské dne 20. února 1621 opatřen byl s direktory vězením na hradě Pražském, z něhož však byl propuštěn a jenom v domě svém vzat na závazek, ale že nikdy dobrovolně se stavy povstalými se nespolečoval, též s direktory nic činiti neměl, a obvinění král. prokuratora obzvláštěně svědomím Pavla Lopatského z Liběchova, registratora desk zemských, částečně s sebe svedl; protož nejenom vězení domovního zproštěn, nýbrž i při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 žaloby osvobozen a při statech svých, *Nalžovech, Neprachovech, Přichovicích a Radkovicích*, zůstaven byl. —

Za udělení perdonu zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit pokuty 3200 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$ & C. $\frac{1}{14}$.)

Panství *Nalžovské a Neprachovské* (kr. Plzeň.), totiž tvrz Neprachovy s dvorem poplužním, tvrz Nalžovy s dvorem poplužním, město horní nad Nalžovy (Hory Nalžovské) s horami, kovy a pavováním týchž hor, dvůr poplužní Sedlečko a vesnice Nalžovy, Velonovy, Zahradka (díl), Malý Bor (díl), Černice, Hradešice, Letovy, Měrenice (Mírenice), Votěšno (Otěšín), Oustalec, Bursice, *Mladice* (zašla), Tužice, Neprachovy, Tejřovice, Velešice, Těchonice, Radice, Žďáro a Nekvasov (Nakvasov), s dvory poplužními, lesy, rybníky, mlýny a vším příslušenstvím — koupil l. 1591 *Karel Švihovský z Ryzmberka* a Švihova na Horažďovicích za 80.000 kop mš. od Radslava Vchynského ze Vchynic na Teplici a Doubravské Hoře a jeho strýcův. (D. Z. 167, P. 14.) — Toto panství a k tomu půl města Přeštic s příslušenstvím, ves Kvašnovice s rybníkem, a ves Malé Hyšice s mlýnem, při rozdělení statkův, bratřím Švihovským Fridrichovi a Theobaldovi (synům Ferdinanda I. na Klášteře sv. Prokopa) od jich strýce Karla Švihovského odkázaných, připadlo *Fridrichovi* (D. Z. 171, B. 12), který od téhož panství odprodal l. 1597 manželce své Johance, roz. Švihovské, za 18.000 kop gr. česk. polovici města *Přeštic* s podacím kostelním tudíž a ve Vicově, ves *Pohořsko* (Pohoří) celou s dvorem poplužním, řečeným na Pohořsku, a ovčínem (D. Z. 172, D. 29), pak l. 1602 ves *Malé Hyšice* s mlýnem a příslušenstvím za 3200 kop mš. bratru svému *Theobaldovi* na Horažďovicích. (D. Z. 176, F. 29.) Na dů Theobaldův připadlo panství *Horažďovické* a k tomu od panství Neprachovského půl vsi Malého Boru s 2 rybníky a mlýnem, pak vsi celé Tejřovice a Velešice, a od panství Nalžovského 1 osedlý ve vsi Hradešicích. (D. Z. 171, B. 12.)

Statek *Přichovice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem, lesy a rybníky, dvůr poplužní ve vsi Týništi s příslušenstvím koupil Fridrich Švihovský l. 1603 za 13.500 kop mš. od Adama Nebilovského z Drahobuzí. (D. Z. 178, H. 5.)

Statek *Radkovic* (dom. Přichovice) pod zámekem pustým Skalou, totiž zámek pustý *Skála*, dvůr poplužní ve vsi Radkovicích pod týmž zámekem s ovčínem, lesy a mlýnem nachleb-

ním, pak vsi Radkovice a Kuciny, koupil *Fridrich Švihovský* l. 1606 za 12.300 kop mš. od dcer po Jindřichovi Chlumčanském, Kateřiny Říčanské a Alžběty. (D. Z. 186, L. 17 & M. 14.)

Daniel Švík vladyka z Lukonos, nechtěje při reformaci přistoupiti k víře katolické, vystěhoval se do Mísně, odkud se při vpádu saském s nepřítelem do země navrátil. Proto odsouzen byl dne 25. ledna 1634 při *kommissi konfiskační Fridlandské* všeho jmění, které však není vytčeno. Před odjetím svým ze země měl statek Kostelec a Šeberov (kr. Pražský), též v Novém městě pražském některé domy a grunty, kteréž bezpochyby předtím již prodal. (C. 215, C. 1/7, & S. 91.)

Jan Švík vladyka z Lukonos, odsouzen *třetího dílu* jmění svého vedle cí. resol. 18. srpna 1623, odešel pro náboženství s rodinou ze země do Mísně a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem, u něhož i jeho dva synové sloužili, byl odsouzen při *kommissi konfis. Fridlandské* všeho jmění, kteréž již l. 1627 dne 2. března od cí. rychtáře bylo odhadnuto a k ruce král. fisku ujato, totiž: a) Jistoty 9500 kop mš., z nichž Švík předtím manželce své 4000 kop postoupil. — b) *Dům* v Novém městě pražském „v Chudobících“ řečený, na rohu mezi domy Pavla Polívky a domem zbořeným Tobiáše Hunle ležící, odhadnutý l. 1627 za 310 kop mš. — c) *Dům* na Koňském trhu mezi domy Matyáše Borboniusa a Matěje Millera ležící, odhadnutý l. 1627 za 10.670 kop m.; též svršky v témž domě, 7 koní a 3 vozy. — d) *Dům*, někdy paní Anně Švíkové, roz. z Popic, náležející, proti radnici Staroměstské ležící, od starodávna „u Človíčkův“ řečený, odhadnutý l. 1627 za 3723 kop mš. — Mimo to v témž domě konfiskováno bylo 234 věder vína bílého a červeného. — e) *Dům*, někdy paní Anně Švíkové náležející, proti Čertově krčmě v osadě Týnské v Starém městě pražském ležící, l. 1627 odhadnutý za 4055 kop mš. — f) *Vinice, štěpnice a pole*, témuž Janovi Švíkovi po Anně Švíkové náležející, l. 1627 za 10.100 kop m. odhadnuté, totiž: vinice řečená Raušovská za Horskou branou s lisem, kusem pole a štěpničkou, odhadnutá za 2000 kop mš.; vinice řečená Filipovská s lisem a chmelnicí za 2500 kop m.; vinice Sudkovská za 1500 kop m.; vinice Zlatnička za 500 kop m.; vinice Andělka s lisem a štěpnicí za Koňskou branou

za 2500 kop m.; stěpnice u dvora Volšan za 200 kop m.; pole za Koňskou branou proti lisu Kocarovskému za 300 kop m.; vinička v Šlaciích u Strašnic za 200 kop m.; vinička za Malešovicemi za 300 kop m. a pole nad Vysočany za 100 kop m. (C. 215, S. 91.)

Mimo tyto statky, při nichž vytčeno není, kdy, komu a zač od král. komory byly prodány, na poručení komory České z dne 9. září 1643 v pokutě ujat býti měl též *dům Švíkův* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící. (C. 215, P. $\frac{2}{9}$.)

Matouš Švík z Lukonos odešel s manželkou svou Alžbětou roz. z Padařova pro náboženství ze země, zanechav v Novém městě pražském *mlýnec na lodích* o 1 kole se sýpkami a příslušenstvím, pod Šitkovskými mlýny ležící mezi mlýny vdovy Kateřiny Hlaváčkové a Matěje Poteplického. Tento mlýnec s povolením Švíka od obce Novoměstské ujat byl v quotě téže obci z něho náležející a prodán l. 1627 za 1200 kop míš. *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu*, cis. rychtáři Nového města pražského. (Lib. contract. virid. 12, f. 252.) — Mimo to prodal Švík l. 1628 *dům svůj u Slehů* řečený, na Květonské ulici v Novém městě pražském ležící, za 1200 kop míš. *Kašparovi Vitu*, který však celou summu trhovou dlužen zůstal, tak že dům tento od král. komory byl ujat. (Lib. contract. virid. 12, f. 267.)

Hynek starší Talacko z Ještětic, který s bratrem svým *Janem Jitím* († 1621) ve výpravě zemské l. 1619 se zúčastnil, odsouzen byl vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 *světlo dílu* jmění svého, ale rozsudek ten po zrušení kommissi konfisk. nebyl ohlášen. Proto Talacko obeslán před kommissi transactionis, při kteréž dne 21. července 1629 jeho manželka za perdou manželu udělený jistinu 3073 zl. 56 kr. pokuty dání se uvolila, tak že Talackému ponechány byly statky jeho *Pvesňaněly a Mětečce* (kr. Chrudim.), za 8763 kopy míš. odhadnuté. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 396.)

Hynek mladší Talacko z Ještětic a na dvoře svobodněn v Menšesicích (u Chrudimě, *) podvolil se při kommissi tran-

*) Tento dvůr, *Mětečský dvůr*, koupil l. 1628 Vilém Talacko hospodář obce Měteče, za 1280 kop míš. od Křištofa Stroupka ze Strup. (A. E. 182, E. 28.)

actionis dne 7. listopadu 1629 za provinění své složití 100 kop míš. z otcovského podílu svého 2000 kop m., který měl na statku Žestokách, Mikuláši Gerstorfovi konfiskovaném. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & T. 3.)

Jan Václav Talacko z Ještětic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich nejstarší Talacko ryt. z Ještětic a na Chotouchově odsouzen byl při kommissi konfiskační dne 6. listopadu 1623 *třetího dílu* jmění, kteréž dle účtu učiněného s ním při komoře české dne 21. února 1630 na rozdílných jistinách a úrocích 1282 kopy míš. vynášelo, tak že z této summy na třetinu v pokutě propadlou 709 kop míš. připadlo. Na srážku dvou třetin 1419 kop Talackému z milosti zanechaných dán mu byl vedle dekretu komory české z dne 14. října 1630 zbytek summy trhové 617 kop míš. za statek *Rosický* (Rosice, okr. Chrudim.), který Talacko l. 1614 Lvovi Buryanovi hraběti Berkovi z Dubé prodal. (C. 215, T. 3.)

Mikuláš Talacko vladyka z Ještětic a na Ůřeňovicích odsouzen byl při kommissi konfisk. dne 26. října 1623 vedle cíś. resoluce z dne 9. září *třetího dílu* jmění svého. Ale poněvadž již v měsíci lednu l. 1621 zase věrnost a poddanost králi Ferdinandovi II. zachovati přísahou se zavázal, podržel statek svůj *Ůřeňovice* (kr. Hradec Král., okr. Kostelec n. O.) a slíbil při kommissi transactionis místo třetiny v pokutě propadlé dáti 800 zl. rýn., na kterouž summu postoupil 600 kop míš., ze statků konfiskovaných l. 1631 jemu přisouzených. (C. 215, R. 1. & T. 3.)

Mikuláš mladší Talacko z Ještětic, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastenství ve zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Šťastný Talacko z Ještětic a na Synčanech, odsouzen při kommissi konfiskační 2. října 1623 vedle cíś. resoluce z dne 18. srpna *třetího dílu* jmění, propadl statek *Synčany* (kr. Chrudim.), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který za 7295 kop míš. odhadnutý dne 9. března 1624 od král. komory koupil *Lev Buryan hrabě Berka z Dubé* za 5000 kop m. Avšak summa trhová vedle cíś. resoluce z dne

11. června 1624 zvýšena jest na 7295 zl. rýn., za kterouž summu Františka Hippolyta Eusebia hraběnka Berková, roz. hraběnka z Fürstenbergu, vdova po dotčeném Berkovi, statek ten na místě a k ruce svého syna Matyáše Ferdinanda Františka Berky dne 3. února 1631 převzala a do desk zemských vložila. Dle účtu komory české z dne 26. září 1630 připadlo na dvě třetiny Talackému z milosti zanechané 4863 kopy m., kteréž mu z komory české vydány býti měly. (C. 215, T. 3. — Lib. conf. 2, f. 413. — D. Z. 300, A. 19.)

Vilém Talacko z Ještětic, pro účastenství ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán, nepostavil se ještě l. 1630; bezpochyby již v čas zpoury zemřel. (C. 215, C. 1/4.) — Viz Talacko Hynek mladší.

Jiří svob. pán z Talmberka, před zpourou jeden z defensorů stavů pod obojí a nejvyšší komorník král. Českého, zastával úřad nejvyššího komorníka i v čas zpoury za vlády direktorův a za krále Fridricha Falckého, jež při jeho příchodu do Prahy před král. oborou Hvězdou uvítal vážnou řečí českou; mimo to zpečetil a podepsal konfederaci při sněmě generalním l. 1620, schválil přímluvu nejvyššího purkrabího, aby stavové král. Českého podobnou konfederací s generalstáty v Nizozemsku uzavřeli, a byl též relatozem ke dskám zemským v příčině zvolení falckrabí syna za čekance král. Českého. Ačkoliv se pak císaři hned po vítězství bělohorském s ostatními nejvyššími úředníky zemskými na milost dal, předece vedle cis. nařízení z dne 6. února 1621 v domě svém byl uvězněn, a jeho jmění všecko v pokutě uято. Avšak na opětou prosbu syna svého *Fridricha*, praesidenta nad appellacemi na hradě Pražském a nařízeného kommissare při kommissi hrdelní, vedle cis. resoluce dne 11. března 1622 pokuty byl osvobozen, a statky jeho, Jankov, Nemyšl, Postupice a Petrovice,*) též jistiny 13.000 kop m., jeho synům, dotčenému *Fridrichovi a Janovi*, z cis. milosti byly darovány a postoupeny s tou podmínkou, aby otcí svému slušnou výživu až do jeho smrti († 1623) dávali. (C. 215, C. 1/4.)

*) Statek *Jankov* náležel pánům z Talmberka již l. 1433, a Jiří jej zdědil po otcí svém Vilémovi Jankovském; *Postupice* koupil Jiří l. 1598; statky pak *Nemyšl a Petrovice* zdědil Jiří po první manželce své Elišce, roz. z Lobkovic, kteráž je l. 1578 a 1586 koupila.

Stanford University Libraries

3 6105 013 727 594

N59
V.25:1

**Stanford University Libraries
Stanford, California**

Return this book on or before date due.

--	--	--

